

Giới thiệu Hạnh Phúc Đại Rút Thưởng Hệ Thống Convert

Hoàng Vinh Nhạc lấy được một cái rút thưởng hệ thống, có thể rút lấy toàn thể giới đồ.

Có thể rút lấy người khác tiền, cũng có thể rút lấy mạng của người khác

Có thể rút lấy Nam Cực chim cánh cụt, cũng có thể rút lấy Bắc Cực gấu trắng

Có thể rút lấy biển sâu cá lợi, cũng có thể rút lấy trời cao chim

Có thể rút lấy quốc lộ xe hơi, cũng có thể rút lấy bầu trời phi cơ

Có thể rút lấy Vương Mẫu bàn đào, cũng có thể rút lấy Thường Nga thỏ ngọc

Có thể rút lấy Liên hiệp quốc tổng bộ văn kiện bí mật, cũng có thể rút lấy cách vách lão Vương máy vi tính ngành bàn (hard disk)

Chỉ cần chi số hạnh phúc đủ cao, muốn rút ra cái gì, là có thể rút ra cái đó.

Từ đây, Hoàng Vinh Nhạc qua rút thưởng cuộc sống hạnh phúc, cũng thăm dò trong truyền thuyết hạnh phúc cảnh giới tối cao...

Bạn đang đọc truyện *Hạnh Phúc Đại Rút Thưởng Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 1: Ly kỳ rút thưởng

Tác giả: Ngã Yêu Hóa Tinh

Nữ minh tinh Diệp Tư bị bắt cóc.

Tên bắt cóc kêu Hắc Lang, cảnh sát truy nã dâm tặc tội phạm Hắc Lang trong một tháng cường gian 6 tên nữ tính, Diệp Tư là thứ 7 tên.

"Ồ ——" Diệp Tư nằm trên ghế sa lon ở phòng khách, tay chân bị trói trói, miệng dán băng keo.

"Diệp tiểu thư, đừng sợ, ta là một cái có nghề dày công tu dưỡng dâm tặc." Hắc Lang đứng ở cạnh ghế sa lon, mang màu đen chó sói mặt nạ da, "Có chút dâm tặc thật rất không tư chất, lại đem đàn bà làm mang thai, thật sự là dâm tặc giới thứ bại hoại. Ta cùng bọn họ không giống nhau, ta là một tên có đạo đức tình cảm sâu đậm dâm tặc."

Hắc Lang móc ra một hộp màu hồng đồ ti lõi bao cao su, "Diệp tiểu thư, nghe nói người thích ăn nhất trái cây là ô mai, ta đặc biệt mua một hộp ô mai vị bao cao su, hy vọng người thích..."

"Ồ ——" Diệp Tư liếc mạng giấy giữa, nước mắt dọc theo gò má tuột xuống, một giọt lại một giọt.

Hắc Lang cười lạnh một tiếng, cầm bao ngừa thai, chuẩn bị thực hiện cường gian.

Lúc này, một màn quý dị xuất hiện.

Vào!

Không khí hơi chấp chờn, đồ ti lõi bao cao su bỗng nhiên vô căn cứ biến mất.

"Bao cao su đâu?"

Hắc Lang sưng sốt một chút, bao cao su rõ ràng cầm ở trong tay, tại sao không thấy?

"Ai đang giờ trò quý?"

Hắc Lang luống cuống, móc ra dao gọt trái cây, ngắm nhìn bốn phía, "Ai cầm đi ta bao cao su, cắt ra đây cho lão tử!"

Phòng khách trống rỗng, căn bản không có những người khác.

Hắc Lang sau lưng chợt lạnh, nếu không người, bao cao su tại sao phải không cánh mà bay?

"Cái nào hỗn đản ở chỗ này giả thần giả quỷ, có tin hay không lão tử một đao thọt chết ngươi!"

Hai tay nắm chắc dao gọt trái cây, Hắc Lang cố gắng trấn định.

Vào!

Một khắc sau, trong tay dao gọt trái cây giống vậy vô căn cứ biến mất, không thấy bóng dáng.

"Quý... Quý a..."

Hắc Lang bị sợi tóc gáy đảo thụ, toàn thân run lẩy bẩy, cái gì cũng không để ý, liền lăn một vòng chạy ra khỏi phòng khách, chặt vật rời đi.

Phòng khách an tĩnh.

Chỉ còn lại Diệp Tư một người.

"Chuyện gì xảy ra? Bao cao su cùng dao gọt trái cây tại sao lại biến mất?"

Diệp Tư không biết chuyện gì xảy ra, chỉ biết là mình tựa hồ được cứu rồi. Bất quá, tay chân của nàng bị sợi giây trói chặt, vẫn là không cách nào xê dịch.

Lúc này, không khí lần nữa hơi chập chờn.

Vào!

Sợi giây cũng vô căn cứ biến mất, Diệp Tư tay chân trong nháy mắt mở trói.

"Cái này ..."

Diệp Tư khó tin, sợi giây cũng không thấy.

"Rốt cuộc là chuyện gì xảy ra? Chẳng lẽ có người trong bóng tối giúp ta?"

...

Năm phút trước.

"Rút thưởng hệ thống?"

Hoàng Vĩnh Nhạc ngồi ở phòng trọ trên giường cau mày. Hắn vốn là sinh sống trên địa cầu, bởi vì một trận bất ngờ, hắn đi tới nơi này cái kêu nước Hoa thế giới.

Sau khi chuyển kiếp, hắn phát giác mình trong đầu nhiều một cái rút thưởng hệ thống.

"Thật có thể rút thưởng sao? Thử một chút."

Hoàng Vĩnh Nhạc đầu óc chuyển một cái, rút thưởng hệ thống vận chuyển.

"Đình! Chúc mừng túc chủ, ngài rút được một hộp đồ ti lõi bao cao su!"

Rào rào!

Một hộp bao cao su vô căn cứ xuất hiện ở trong tay, màu hồng, ngon có "Đồ ti lõi" nét chữ.

Hoàng Vĩnh Nhạc cầm màu hồng cái hộp, bên trái nhìn một chút, nhìn bên phải một chút, mở ra cái hộp túi đựng, lấy ra từng cái trong suốt cao su bộ tử, trải qua một phen cẩn thận sau khi giám định, hắn cho ra một cái to gan kết luận —— đây thật là một hộp bao cao su, hơn nữa còn là ô mai vị.

Kỳ quái, ta làm sao rút được một hộp bao cao su? Chẳng lẽ giá hộp bao cao su không phải thông thường bao cao su, mà là bao cao su trung thần khí?

Bình trừ nghiêm cẩn khoa học thái độ, Hoàng Vĩnh Nhạc mở ra máy vi tính xách tay, lục soát "Đồ ti lõi bao cao su ô mai vị", kết quả, phát hiện đồ chơi này trên mạng lại có bán, một hộp bao cao su giá bán vì 58 nguyên, sang trọng bản cũng mới 88 nguyên, miễn cước phí.

Giá hộp bao cao su tựa hồ không phải cái gì thần khí, bất quá, nó đã chứng minh một chuyện —— rút thưởng hệ thống thật có thể rút thưởng!

"Nữa rút ra một lần." Hoàng Vĩnh Nhạc lại vận chuyển lên rút số hệ thống.

"Đình! Chúc mừng túc chủ, ngài rút được một cây dao gọt trái cây!"

Rào rào!

Dao gọt trái cây đột nhiên xuất hiện ở trong tay.

"Trái cây này đao nhìn... Rất phổ thông a..."

Hoàng Vĩnh Nhạc ở trên mạng lục soát một chút, quả nhiên, đao gọt trái cây cũng là đại lộ hàng, vòng điểm trong giá bán 38 nguyên, miễn cước phí.

Cái này rút thưởng hệ thống quy luật có điểm lạ, một hồi rút được bao cao su, một hồi rút được đao gọt trái cây, đây rốt cuộc là cái gì yêu sách a?

"Nửa rút ra một lần."

Hoàng Vĩnh Nhạc thử ba lần ngẫu nhiên rút số.

"Đình! Chúc mừng tức chủ, ngài rút được một cái trói nữ minh tinh Diệp Tư sợi giấy!"

Rào rào!

Màu đỏ sợi giấy xuất hiện ở trong tay, sợi giấy là thông thường ni long, mang theo một luồng nhân nhật thoang thoảng, tựa hồ là ô mai vị..

Chờ một chút !

Hệ thống nhắc nhở sợi giấy trói qua nữ minh tinh Diệp Tư, Diệp Tư là ai ?

Hoàng Vĩnh Nhạc cũng không có thừa kế thân thể nguyên chủ nhân trí nhớ, đối với cái này toàn thể giới mới cũng không quen, tự nhiên chưa nghe nói qua "Diệp Tư" danh tự này.

Hoàng Vĩnh Nhạc ở trên mạng lục soát "Diệp Tư", rất nhanh, tìm được Diệp Tư hồ sơ:

Tên họ: Diệp Tư

Biệt danh: Diệp Tử, ô mai nữ thần

Giới tính: Nữ

Tuổi tác: 23 tuổi

Nghề: Ca sĩ, người chủ trì

Vinh dự: Kim khúc bảng lớn nhất tiềm lực nữ ca sĩ, 《 mode chu khan 》 cao nhất khí chất phụ nữ, thứ 27 giới tiết mục ti vi hạnh phúc bảng được hoan nghênh nhất người nữ chủ trì

Thân cao: 1. 69 thước

Ba - vi: 90, 63, 92

Yêu thích nhất trái cây: Ô mai

...

"Diệp Tư nguyên lai là một nữ minh tinh."

Nhìn xong tài liệu, Hoàng Vĩnh Nhạc phát hiện Diệp Tư vừa là ca sĩ, lại là đài truyền hình người chủ trì, nhân khí cực cao.

Hoàng Vĩnh Nhạc nhìn mấy đoạn Diệp Tư tiết mục video, đúng là một người đẹp, ngũ quan tinh xảo, vóc người kiều tốt, ngôn hành cử chỉ ưu nhã khéo léo, trong bụng có thi thư, hơi có mấy phần cổ điển mỹ nhân...

"Ừ?"

Lúc này, trên mạng một cái mới nhất ban bố tin tức hấp dẫn Hoàng Vĩnh Nhạc chú ý, tựa đề vì 《 Nữ minh tinh Diệp Tư bị bắt cóc, ly kỳ thoát hiểm! 》.

Tin tức chánh văn viết: "Bồn trạm nhất tin tức mới, nổi danh nữ minh tinh Diệp Tư tối nay gấp gờ vào phòng bắt cóc, tên bắt cóc chính là cảnh sát truy nã dân tộc Hắc Lang. Theo Diệp Tư miêu tả, Hắc Lang mang bao cao su cùng đao gọt trái cây xông vào nàng biệt thự, mưu đồ gây rối. Sau đó, bao cao su cùng đao gọt trái cây ly kỳ biến mất, Hắc Lang chạy mất dạng. Trước mắt, cảnh sát đã tham gia điều tra..."

Bao cao su?

Dao gọt trái cây?

Ly kỳ biến mất?

Thấy mấy chữ này mất, Hoàng Vĩnh Nhạc da đầu tê rần, đột nhiên ý thức được cái gì: "Ta mới vừa rút được bao cao su cùng dao gọt trái cây, chẳng lẽ là từ đám tặc trong tay cầm tới?"

Hoàng Vĩnh Nhạc lập đi lập lại kiểm tra tin tức nội dung, lúc phát hiện đang lúc, vật phẩm, nhân vật cũng hoàn toàn giống in.

Rút thưởng hệ thống cũng không thể vô căn cứ sản xuất đồ, nó chẳng qua là từ chỗ khác đem đồ vật chuyển dời qua.

Nếu như Hoàng Vĩnh Nhạc rút được bao cao su, rút thưởng hệ thống thì sẽ từ chỗ khác dời đi một cái bao cao su tới;

Nếu như Hoàng Vĩnh Nhạc rút được dao gọt trái cây, rút thưởng hệ thống thì sẽ từ chỗ khác dời đi một cây dao gọt trái cây tới;

Nếu như Hoàng Vĩnh Nhạc rút được phụ nữ, rút thưởng hệ thống chỉ sợ cũng sẽ từ chỗ khác dời đi một cái mỹ nữ tới.

"Đây chính là rút thưởng hệ thống công năng sao?"

Vì nghiệm chứng mình suy đoán, Hoàng Vĩnh Nhạc quyết định rút thưởng một lần nữa...

Converter: Tịch Văn Tịch Mịch

Bạn đang đọc truyện *Hạnh Phúc Đại Rút Thưởng Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 2: Rút thưởng toàn thế giới

Tác giả: Ngã Yêu Hòa Tinh

Rút thưởng hệ thống giao diện rất đơn giản, không có bừa bộn nhiệm vụ, cũng không có hoa cả mắt thuộc tính, toàn bộ hệ thống chỉ có một chức năng —— rút thưởng.

Rút thưởng phương thức chia làm hai loại, một loại là ngẫu nhiên rút thưởng, một loại là chính xác rút thưởng.

Ngẫu nhiên rút thưởng, do hệ thống tự động rút thưởng.

Chính xác rút thưởng, thì do túc chủ tự làm quyết định rút thưởng nội dung.

Mỗi lần rút thưởng đều cần tiêu hao nhất định "Chỉ số hạnh phúc".

Ngẫu nhiên rút thưởng một lần, tiêu hao 5 điểm chỉ số hạnh phúc. Chính xác rút thưởng một lần, tiêu hao chỉ số hạnh phúc thì quyết định bởi rút ra đối tượng.

Tên họ: Hoàng Vĩnh Nhạc

Nghề nghiệp: Học sinh

Chỉ số hạnh phúc: 50

Hệ thống biểu hiện Hoàng Vĩnh Nhạc chỉ số hạnh phúc là 50, ý nghĩa hắn có thể tiến hành 10 lần ngẫu nhiên rút thưởng.

Hoàng Vĩnh Nhạc mới vừa dùng ngẫu nhiên rút thưởng rút được bao cao su cùng dao gọt trái cây, hắn bây giờ chuẩn bị thử một lần "Chính xác rút thưởng".

Chính xác rút thưởng, túc chủ muốn rút ra cái gì, liền rút ra cái đó.

"Rút ra cái gì tốt đây?"

Hoàng Vĩnh Nhạc hướng ngoài cửa sổ nhìn một cái, chỉ thấy trong hành lang lượng y thăng treo một cái màu đen bốn góc khó.

Hoàng Vĩnh Nhạc nhìn chăm chăm ngoài cửa sổ bốn góc khó, mở chính xác rút thương kiểu mẫu, mặc niệm: "Ta muốn rút lấy bốn góc khó."

Hệ thống nhắc nhở: Rút lấy bốn góc khó cần phải tiêu hao 1 điểm chỉ số hạnh phúc, là hay không rút lấy?

Hoàng Vĩnh Nhạc: "Ừ."

"Đình! Chúc mừng túc chủ, ngài rút được Hoàng Vĩnh Nhạc một cái bốn góc khó!"

Rào rào!

Một cái bốn góc khó đột nhiên xuất hiện ở trong tay.

Hoàng Vĩnh Nhạc nữa hướng ngoài cửa sổ nhìn một cái, phát hiện lượng y thăng lên bốn góc khó đã không thấy.

"Bốn góc khó quả nhiên bị chuyển dời qua!"

Rút thương hệ thống không hề sản xuất đồ, nó chẳng qua là đại tự nhiên chuyên chở công.

Hoàng Vĩnh Nhạc rút được thứ gì, hệ thống thì sẽ từ chỗ khác đem đồ vật dời tới.

Tương đương với cách không lấy vật.

Vì nghiệm chứng rút thương hệ thống cách không lấy vật cách, Hoàng Vĩnh Nhạc bắt đầu vòng thứ hai rút thương thí nghiệm.

Hoàng Vĩnh Nhạc mở máy vi tính ra, chuẩn bị rút ra lấy mạng truyền trực tiếp dặm đồ.

Mạng truyền trực tiếp tiết mục nhiều vô cùng, trong đó, một nhà mạng đài truyền hình đang truyền trực tiếp phỏng vấn nữ minh tinh Diệp Tư tiết mục.

Nguyên lai, Diệp Tư bị bắt cóc tin tức ra ánh sáng sau, không ít ký giả truyền thông trước tiên chạy tới nàng biệt thự tiến hành phỏng vấn.

Ở truyền trực tiếp trong hình, Diệp Tư ngồi trên ghế sa lon ở phòng khách, người mặc một bộ màu trắng nữ sam, mười mấy tên ký giả đang vây quanh nàng phỏng vấn.

"Liên lấy Diệp Tư làm rút thương thí nghiệm đi."

Hoàng Vĩnh Nhạc nhìn chăm chăm truyền trực tiếp trong hình Diệp Tư, mặc niệm: "Ta muốn rút lấy nữ minh tinh Diệp Tư."

Hệ thống nhắc nhở: Thật xin lỗi, rút lấy nữ minh tinh Diệp Tư cần phải tiêu hao 300 điểm chỉ số hạnh phúc, ngài chỉ số hạnh phúc chưa đủ.

"300 điểm?"

Hoàng Vĩnh Nhạc trước mắt chỉ số hạnh phúc chỉ có 49.

Hoàng Vĩnh Nhạc thay đổi ý nghĩ, mặc niệm: "Ta muốn rút lấy Diệp Tư trên người mặc màu trắng nữ sam."

Hệ thống nhắc nhở: Thật xin lỗi, rút lấy Diệp Tư nữ sam cần phải tiêu hao 100 điểm chỉ số hạnh phúc, ngài chỉ số hạnh phúc chưa đủ.

"100 điểm?"

Hoàng Vĩnh Nhạc mới vừa rút lấy mình bốn góc khó, chỉ tiêu hao 1 điểm chỉ số hạnh phúc, tại sao bây giờ rút lấy Diệp Tư nữ sam muốn 100 điểm? Chẳng lẽ là bởi vì Diệp Tư nữ sam tương đối đáng tiền?

Hoàng Vĩnh Nhạc tiếp tục thí nghiệm, mặc niệm: "Ta muốn rút lấy Diệp Tư quần."

Hệ thống nhắc nhở: Thật xin lỗi, rút lấy Diệp Tư quần cần phải tiêu hao 150 điểm chỉ số hạnh phúc, ngài chỉ số hạnh phúc chưa đủ.

Rút lấy Diệp Tư quần, so với rút lấy Diệp Tư nữ sam còn khó hơn.

Xem ra, rút thương hệ thống không cho phép túc chủ tùy tiện rút lấy nữ người quần áo trên người.

Hoàng Vĩnh Nhạc thử nghiệm rút ra lấy thứ khác.

Rút lấy Diệp Tư ví tiền, cần 140 điểm chỉ số hạnh phúc;

Rút lấy Diệp Tư điện thoại di động, cần 130 điểm;

Rút lấy Diệp Tư giày cao gót, cần 74 điểm;

Rút lấy Diệp Tư vớ, cần 55 điểm;

Dĩ nhiên, Hoàng Vĩnh Nhạc cũng không phải là thật chuẩn bị rút lấy những thứ này, hắn chỉ là muốn nghiên cứu một chút rút thưởng hệ thống quy luật.

Lập đi lập lại thí nghiệm sau, phát hiện Diệp Tư trên người phần lớn đồ đều không cách nào rút lấy, bởi vì cần chỉ số hạnh phúc đều vượt qua 50 điểm.

Duy nhất ngoại lệ, là Diệp Tư tóc.

Hoàng Vĩnh Nhạc: "Ta muốn rút lấy Diệp Tư một sợi tóc."

Hệ thống nhắc nhở: Rút lấy Diệp Tư một sợi tóc, cần phải tiêu hao 2 điểm chỉ số hạnh phúc, là hay không rút lấy?

Hoàng Vĩnh Nhạc: "Ừ."

"Đình! Chúc mừng túc chủ, ngài rút được nữ minh tinh Diệp Tư một sợi tóc."

Rào rào!

Một cây mái tóc đen nhánh đột nhiên xuất hiện ở Hoàng Vĩnh Nhạc trong tay, đồng dạng dài hạn 40 cm, tề tề, hết sức nhu - mềm.

Ở rút ra đến tóc trong nháy mắt, truyền trực tiếp trong hình Diệp Tư thân thể rõ ràng run lên một cái, đưa tay sờ một cái mình tóc. Nàng một sợi tóc bị rút đi, da đầu hơi tê dại.

Thấy Diệp Tư sờ tóc truyền trực tiếp hình ảnh, Hoàng Vĩnh Nhạc nhìn mình rút được cọng tóc, chính là từ Diệp Tư trên đầu chuyển dời qua.

Lúc này Hoàng Vĩnh Nhạc cùng Diệp Tư cách nhau 5 cây số, ý vị này rút thưởng hệ thống rút thưởng phạm vi vượt qua 5 cây số.

Như vậy, rút thưởng hệ thống lớn nhất rút thưởng phạm vi là bao nhiêu?

Hoàng Vĩnh Nhạc bắt đầu vòng thứ ba rút thưởng thí nghiệm.

Hắn mở ra mạng ti vi, tìm được một cái đang hiện trường truyền trực tiếp ngoại quốc cuộc đấu bóng rổ. Cuộc đấu bóng rổ địa điểm ở vào tây bán cầu đích Băng nước, cách nước Hoa có 32000 nhiều cây số.

Cuộc đấu bóng rổ đang truyền trực tiếp trung, trong hình có thể thấy trên sân bóng rổ có một viên màu đỏ bóng rổ.

Hoàng Vĩnh Nhạc nhìn chăm chăm truyền trực tiếp trong hình bóng rổ, mặc niệm: "Ta muốn rút lấy viên này bóng rổ nội bộ không khí."

Hệ thống nhắc nhở: Rút lấy bóng rổ nội bộ không khí cần phải tiêu hao 22 điểm chỉ số hạnh phúc, là hay không rút lấy?

"Ừ."

"Đình! Chúc mừng túc chủ, ngài rút được tây bán cầu Băng nước một viên bóng rổ nội bộ không khí."

Hô ——

Nhất thời, một cỗ không khí đột nhiên ở trước người sanh thành, Hoàng Vĩnh Nhạc cảm giác có một trận nhỏ gió thổi vào mặt, ấm áp.

Cùng lúc đó, truyền trực tiếp trong hình viên kia bóng rổ đã hoàn toàn lõm xẹp xuống, trước hay là quả cầu thể, hiện trong nháy mắt biến thành bằng phẳng thể, giống như một khối bánh nướng vậy.

Rất hiển nhiên, viên này bóng rổ là bởi vì bị Hoàng Vĩnh Nhạc rút ra đi không khí, mới lõm xuống.

Hoàng Vĩnh Nhạc cùng bóng rổ cách vượt qua 32000 cây số, giống vậy có thể rút lấy thành công, có thể thấy rút thưởng hệ thống rút thưởng phạm vi có thể bao trùm cả cái tinh cầu.

Nói cách khác, chỉ cần chỉ số hạnh phúc đủ cao, Hoàng Vĩnh Nhạc liền có thể rút lấy trên tinh cầu này bất kỳ đồ.

Vừa có thể lấy rút lấy Nam cực chim cánh cụt, lại có thể rút lấy bắc cực gấu trắng

Vừa có thể lấy rút lấy biển khơi cá lợi, lại có thể rút lấy không trung chim

Vừa có thể lấy rút lấy Liên hiệp quốc tổng bộ văn kiện bí mật, lại có thể rút lấy cách vách lão Vương máy vi tính ngăn bàn (hard disk).

"Thật là không tưởng tượng nổi!"

Hoàng Vĩnh Nhạc mơ hồ ý thức được, cái này rút thưởng hệ thống không phải chuyện đùa. Mặc dù nó rút được đệ nhất kiểu đồ là bao cao su, nhưng là tiềm lực là vô cùng.

Bây giờ vấn đề duy nhất, là như thế nào tăng lên chỉ số hạnh phúc?

Hoàng Vĩnh Nhạc trước mắt chỉ số hạnh phúc chỉ còn lại 25, như thế nào thăng cấp cảm giác hạnh phúc chứ ?

Hạnh phúc, nó là loài người từ xưa đến nay không đổi theo đuổi, vô số người bận rộn cả đời, mong muốn đơn giản chính là "Hạnh phúc" hai chữ.

Trở thành quan viên, sẽ hạnh phúc; trở thành tỉ tỉ (trillion hay 1000 tỉ) nhà giàu, sẽ hạnh phúc; trở thành đang ăn khách sao sáng, sẽ hạnh phúc; thi đậu đại học danh tiếng, sẽ hạnh phúc; cưới một xinh đẹp vợ, sẽ hạnh phúc...

Đối với có vài người mà nói, hạnh phúc rất dễ dàng. Tỷ như các loại nhị đại, bọn họ từ ra đời bắt đầu thì có một cái quang minh đại lộ có thể đi.

Đối với có vài người mà nói, hạnh phúc thì còn khó hơn lên trời. Tỷ như xa xôi núi trong thôn nghèo khổ đứa trẻ, bọn họ cả đời có thể cũng không đi ra lọt núi lớn.

Hoàng Vĩnh Nhạc cổ thân thể này nguyên chủ nhân, liền là tới từ xa xôi sơn thôn đứa trẻ.

Thân thể nguyên chủ nhân năm nay 18 tuổi, ra đời ở Ô Sơn thôn, cha mẹ đều là nông dân. Hẳn nếu như muốn thành công, duy nhất biện pháp là thi đại học.

Vì vậy, hần học tập đặc biệt khắc khổ, trừ ăn cơm và ngủ, thời gian còn lại cũng đang học. Ở mười mấy ngày trước, hần tham gia năm nay thi vào trường cao đẳng.

Chẳng qua là ở thi vào trường cao đẳng sau khi kết thúc, thân thể nguyên chủ nhân liền chết.

Đến nỗi tử vong nguyên nhân, Hoàng Vĩnh Nhạc cũng không biết, bước đầu hoài nghi, thân thể nguyên chủ nhân có thể là một chết. Hần học tập quá dụng công, mỗi ngày thức đêm, thân thể không chịu nổi, trực tiếp một mõi sụp đổ.

Thân thể nguyên chủ nhân chết sau, Hoàng Vĩnh Nhạc mới nhập đến cổ thân thể này trong.

Vì vậy, Hoàng Vĩnh Nhạc chuyển kiếp tới lúc, thi vào trường cao đẳng đã kết thúc. Đến nỗi thi vào trường cao đẳng thi thể nào, hần không biết gì cả.

"Hôm nay là tra hỏi thành tích thi vào đại học cuộc sống chứ ?"

Hoàng Vĩnh Nhạc ở trên mạng lục soát một chút, phát hiện thi vào trường cao đẳng thành tích quả nhiên có thể tuần tra.

Đang giáo dục lưới diễn đàn trong, không ít năm nay thi vào trường cao đẳng thí sinh đã nhiệt liệt thảo luận đứng lên:

Nhân tài đông đúc: Choáng váng, ta làm sao mới thi 498 phân? Bình thường thi đều là 530 phân trở lên.

Thăng quan tiến chức nhanh chóng: Năm nay thi vào trường cao đẳng bài thi tương đối khó, số điểm phổ biến hơi thấp, phỏng đoán điểm chính tuyến ở 490 phân tả hữu.

Giả bộ học nghề: Trường học của chúng ta hoa khôi trường học thi 654 phân, toàn trường đệ nhất! (biểu tình kinh ngạc) nữ thần uy vĩ!

...

Diễn đàn trong, rất nhiều thí sinh đều ở đây phơi thành tích thi vào đại học, mấy nhà sung sướng mấy nhà buồn.

Thi vào trường cao đẳng là trong đời một cá trọng yếu bước ngoặt, Hoa Hạ hạnh phúc hiệp hội nghiên cứu cho thấy, sinh viên chỉ số hạnh phúc cao hơn người bình thường 95%, trọng điểm đại học học sinh chỉ số hạnh phúc thì cao hơn 240%.

Một phần thành tích thi vào đại học, có lúc liền ảnh hưởng một người cả đời hạnh phúc.

"Ta thi vào trường cao đẳng thi bao nhiêu phân chứ ?"

Hoàng Vĩnh Nhạc tìm tới chính xác kiểm chứng, chuẩn bị tra hỏi thành tích thi vào đại học. Lần này thi vào trường cao đẳng là thân thể nguyên chủ nhân mình thi, Hoàng Vĩnh Nhạc trong lòng tự nhiên không có chắc.

Bất quá, thân thể nguyên chủ nhân học tập liều mạng như vậy, vì thi vào trường cao đẳng, sống một chết đi được, thành tích hần sẽ không quá kém chứ ?

"Chính xác kiểm chứng số 3581..."

Hoàng Vĩnh Nhạc lên bờ giáo dục lưới, truyền vào chính xác kiểm chứng số, trên màn ảnh máy vi tính sau đó bắn ra thành tích thi vào đại học tin tức:

Thí sinh tên họ: Hoàng Vĩnh Nhạc

Chính xác kiểm chứng số: 35818596541251

Thành tích thi vào đại học: Sinh ngữ 146, số học 130, ngoại ngữ 144, văn khoa tổng hợp 280, tổng phân 700.

"700 phân!"

Hoàng Vĩnh Nhạc cả kinh.

Thân thể nguyên chủ nhân thành tích thi vào đại học lại là 700 phân, năm nay thi vào trường cao đẳng đề thi thiên khó khăn, 700 phân tuyệt đối là một cái giỏi lắm thành tích.

"Khó trách thân thể nguyên chủ nhân sẽ mệt chết."

Hoàng Vĩnh Nhạc than thầm, giá 700 phân nhưng là cảm mạng đổi lấy.

Hệ thống nhắc nhở: Chúc mừng túc chủ, ngài thành tích thi vào đại học đạt 700 phân, chỉ số hạnh phúc +100.

Converter: Tịch Văn Tịch Mịch

Bạn đang đọc truyện *Hạnh Phúc Đại Rút Thưởng Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 3: Hạnh phúc nhất nghề

Tác giả: Ngã Yêu Hóa Tinh

Một cỗ cảm giác vui thích dâng lên, Hoàng Vĩnh Nhạc cả người một trận thoải mái, có chút lâng lâng, chỉ số hạnh phúc từ 25 tiêu thăng đến 125.

"Thi vào trường cao đẳng quả nhiên có thể tăng lên cảm giác hạnh phúc."

Hoàng Vĩnh Nhạc mừng thầm trong lòng, nếu chỉ số hạnh phúc có thể tăng lên, rút thưởng hệ thống thì có đất dụng võ.

Thi cao phân có thể tăng lên cảm giác hạnh phúc, nếu như thi đậu trọng điểm đại học lời, chỉ số hạnh phúc hẳn còn có thể tiếp tục tăng lên chứ ?

Hoàng Vĩnh Nhạc thành tích là 700 phân, cả nước tất cả trọng điểm đại học khẳng định cũng có thể thi thượng.

Như vậy, rốt cuộc là thượng Thanh Hoa, hay là thượng Bắc Đại?

Hoàng Vĩnh Nhạc ở trên mạng tra một chút, mới phát hiện cái thế giới này căn bản không có Thanh Hoa, Bắc Đại chờ đại học.

Ở nước Hoa trong, đứng đầu nhất đại học tổng cộng có bốn sở, theo thứ tự là Thủy Mộc đại học, Bách Minh đại học, đại học Đông Hải cùng Phúc Hưng đại học.

Trong đó, Thủy Mộc đại học cùng Bách Minh đại học nghiêng về lý công loại, đại học Đông Hải cùng Phúc Hưng đại học thì nghiêng về văn sử loại.

Hoàng Vĩnh Nhạc là văn khoa sinh, đại học Đông Hải cùng Phúc Hưng đại học là lựa chọn tốt hơn. Giá hai sở trường cao đẳng có thiên thu, đến nỗi như thế nào lựa chọn, quyết định bởi với dự thi chuyên nghiệp.

Nữ sợ gả thác lang, nam sợ vào thác hành.

Dự thi một cái chuyên nghiệp, đối với cuộc sống ảnh hưởng không thể khinh thường. Bất đồng chuyên nghiệp, chỉ số hạnh phúc có khác biệt rõ ràng.

Hoàng Vĩnh Nhạc bây giờ có rút thưởng hệ thống, chỉ cần chỉ số hạnh phúc đủ cao, liền có thể số thưởng. Cho nên, hẳn lựa chọn chuyên nghiệp tiêu chuẩn rất đơn giản —— nên chuyên nghiệp chỉ số hạnh phúc nhất định phải cao.

"Lớn nhất cảm giác hạnh phúc nghề bằng xếp hạng?"

Lúc này, Hoàng Vĩnh Nhạc ở trên mạng tìm được một phần nghề cảm giác hạnh phúc bảng xếp hạng, nên bảng danh sách là do Hoa Hạ hạnh phúc phát triển ủy viên hội công bố, quyền uy tính cực cao.

Ở nơi này phân bảng danh sách trong, lớn nhất cảm giác hạnh phúc thập đại nghề theo thứ tự là:

- 1, chính - phủ quan viên
- 2, nghề tự do người
- 3, nghệ thuật gia
- 4, bác sĩ tâm lý
- 5, khoa học gia
- 6, xí nghiệp gia
- 7, diễn viên
- 8, ca sĩ
- 9, nhà vẽ kiểu
- 10, nhà văn

Nước Hoa nghề cộng 1500 nhiều loại, trở lên 10 loại nghề nghiệp cảm giác hạnh phúc là cao nhất.

Giá 10 loại nghề nghiệp cảm giác hạnh phúc cũng lộ về dễ thấy, chính - phủ quan viên chừng có quyền lực, khoa học gia nhìn rõ vũ trụ chân lý, xí nghiệp gia có tỉ tỉ (trillion hay 1000 tỉ) tài sản, diễn viên cùng ca sĩ có vô số người ái mộ... Những người này cũng quá làm người ta hâm mộ cuộc sống hạnh phúc.

Thi vào trường cao đẳng điền báo tình nguyện, tự nhiên muốn ở 10 cá nghề trong chọn một cái.

"Rốt cuộc chọn cái nào nghề tốt đây?"

Hoàng Vĩnh Nhạc xem đại học võng trạm trang bìa, lúc này phát hiện Phúc Hưng đại học có một cái hết sức đặc thù chuyên nghiệp —— Thiên Kiều thí nghiệm ban.

Thiên Kiều thí nghiệm ban áp dụng mới tinh kiểu giáo dục, không chịu chuyên nghiệp hạn chế, học sinh có thể tự do tuyển tu chương trình học, ý ở đào tạo hợp lại hình tân hình nhân tài toàn năng, tốt nghiệp lúc, nhưng đồng thời đạt được nhiều chuyên nghiệp bằng.

Số liệu biểu hiện, từ Phúc Hưng đại học Thiên Kiều thí nghiệm ban tốt nghiệp học sinh, cơ hồ đều trở thành xã hội cao cấp tinh anh, có trở thành tỉ tỉ (trillion hay 1000 tỉ) nhà giàu, có trở thành đại tác gia, có trở thành minh tinh, có trở thành trong lòng chuyên gia, có tiến vào quan trường.

Thiên Kiều thí nghiệm ban học sinh chỉ số hạnh phúc cũng là toàn trường cao nhất, bọn họ không có chuyên nghiệp, nhưng là mạnh nhất chuyên nghiệp.

Bất quá, Thiên Kiều thí nghiệm ban phân số trúng tuyển tuyển cũng là toàn trường cao nhất, không phải toàn thành phố hạng trước 10 thí sinh, căn bản không có thể được trúng tuyển.

"Ta có thể thi đi vào sao?"

Hoàng Vĩnh Nhạc 700 phân thành tích coi như là cao phân, bất quá, là hay không có thể bị Thiên Kiều thí nghiệm ban nhận, phải chờ ngày mai toàn thành phố thi vào trường cao đẳng số điểm hạng sau khi ra ngoài mới có thể biết được.

"Ngày mai nhìn thêm chút nữa."

Rạng sáng bốn giờ, Hoàng Vĩnh Nhạc đi trên giường nằm một cái, tiến vào mộng đẹp.

Hắn ngủ một giấc hơn mười giờ, khi tỉnh lại, đã là chạng vạng tối.

Hệ thống nhắc nhở: Túc chủ ngủ ngủ đến tự nhiên tỉnh, chỉ số hạnh phúc +1!

"Ngủ cũng có thể tăng lên cảm giác hạnh phúc?"

Hoàng Vĩnh Nhạc liếc một cái giao diện

Chỉ số hạnh phúc 126.

Cao như vậy chỉ số hạnh phúc, không thể lãng phí, Hoàng Vĩnh Nhạc quyết định tiến hành ngẫu nhiên rút thưởng thử một chút hôm nay vận may.

"Hy vọng hôm nay có thể rút ra chút thứ tốt."

Hoàng Vĩnh Nhạc hít sâu một hơi, đầu rút thưởng hệ thống chuyển động.

"Đình! Chúc mừng tức chủ, ngài rút được một hộp đồ ti lô bao cao su!"

Rào rào!

Một hộp màu hồng bao cao su xuất hiện ở bàn tay, ô mai vị.

"Tại sao lại rút được bao ngửa thai?"

Chẳng lẽ lại có mệnh - gian phạm đang dùng bao ngửa thai gây án, bị quét thưởng hệ thống quét tới liễu?

Nửa rút ra một lần.

"Đình! Chúc mừng tức chủ, ngài rút được một hộp đồ ti lô bao cao su!"

Hoàng Vĩnh Nhạc trong tay lại thêm một hộp bao cao su.

"Hôm nay vận may so với hôm qua còn kém a."

Liên tục rút hai hộp bao cao su, Hoàng Vĩnh Nhạc có chút không nói.

Thật ra thì, bao cao su cũng không tính là rất kém cỏi phần thưởng, một hộp bao cao su muốn 58 nguyên, vẫn có chút giá trị.

Chẳng qua là Hoàng Vĩnh Nhạc bây giờ vừa không có bạn gái, những thứ này bao cao su không có đất dụng võ chút nào.

Hoàng Vĩnh Nhạc đặc biệt lưu ý một chút bao cao su sách hướng dẫn, phát hiện bao cao su bảo chất kỳ dài đến năm năm.

"Được rồi, trước thu, năm năm bên trong có lẽ có thể phái được cho dụng tràng."

Hoàng Vĩnh Nhạc quyết định nửa rút ra một lần.

"Đình! Chúc mừng tức chủ, ngài rút được một con đại Nam Dương hải phách tôm hùm!"

Rào rào!

Một con đại long tôm xuất hiện ở trước mắt mặt bàn, tôm thân dài hơn 30 cm, vỏ ngoài cứng rắn, sắc thái sắc sỡ, hoạt bính nhảy loạn, hết sức sinh mãnh.

"Đại Nam Dương tôm hùm?"

Đại Nam Dương ở vào nước Hoa nam bộ, cách Phúc Hưng thành phố 50 nhiều cây số, con này hải phách đại long tôm chẳng lẽ là từ 50 nhiều cây số bên ngoài trong đại dương rút ra tới tay?

Hoàng Vĩnh Nhạc vừa vận đối, quyết định cầm tôm hùm đem đồ bữa ăn.

Phòng trọ trong có nồi cơm điện, Hoàng Vĩnh Nhạc chuẩn bị nước nấu đại long tôm. Trước thọt chết tôm hùm, rửa ráy một phen, bỏ vào nồi cơm điện. Tôm hùm đích tôm thể quá lớn, nồi cơm điện không chứa nổi, Hoàng Vĩnh Nhạc dùng sức một cái, cứng rắn nhét vào.

Châm nước, khép lại nắp nồi, nước nấu 20 phút, thêm muối, thêm sinh rút ra, thêm các loại gia vị, chín, ăn.

"Mùi vị không tệ!"

Hoàng Vĩnh Nhạc cắn một cái con tôm, đậm đà mùi thịt truyền vào tị hầu, trấp thịt tươi mỹ, để cho người muốn ngừng cũng không được. Hải phách tôm hùm đúng là thức ăn ngon, cho dù là Hoàng Vĩnh Nhạc như vậy bất nhập lưu tài nấu nướng, nấu sau khi ra ngoài vẫn ăn ngon.

Ăn xong tôm hùm, bảo cách dâng lên, Hoàng Vĩnh Nhạc lộ ra thỏa mãn biểu tình.

Hệ thống nhắc nhở: Tức chủ được ăn đại Nam Dương hải phách tôm hùm, nuôi máu cố tinh, ích khí tư dương, chỉ số hạnh phúc +12!

"Ăn con tôm hùm chỉ số hạnh phúc tăng lên như vậy nhiều?"

Nếu như là thưởng thức thức ăn thông thường, cảm giác hạnh phúc không thể nào tăng lên như vậy rõ ràng, chẳng qua là hải phách tôm hùm không phải thức ăn bình thường.

Hoàng Vinh Nhạc ở trên mạng tra xét một chút, hải phách tôm hùm sinh với đại Nam Dương tây hải vực bãi cạn, tôm thể khổng lồ, trưởng thành tôm hùm chiều dài có thể vượt qua 50 cm, dinh dưỡng cực kỳ phong phú, có "Tôm trung bá chủ" mỹ dự.

Bởi vì hải phách tôm hùm số lượng thừa thót, giá cả tương đối đắt tiền, bộ mặt thành phố thượng một con thông thường hải phách tôm hùm, ít nhất 1 vạn nguyên, còn chưa hẳn mua được.

Hải phách tôm hùm giống như là người có tiền mở tiệc mời khách quý dùng, người bình thường là không ăn nổi.

"1 vạn nguyên một con?"

Nếu hải phách tôm hùm như vậy đáng tiền, Hoàng Vinh Nhạc cảm thấy lấy sau nếu là thiếu tiền, ngược lại là có thể rút ra mấy con tới bán. Dĩ nhiên, mình ăn cũng có thể, hẳn thân thể vốn là có yếu ớt, đang cần bồi bổ.

Ăn uống no đủ, Hoàng Vinh Nhạc bắt đầu lên mạng, muốn tra tìm một chút thi vào trường cao đẳng số điểm hạng tin tức.

Mở ra Phúc Hưng thành phố tin tức lưới, nhưng thấy một cái giống như đã từng quen biết đầu bản tựa đề ——《 Nữ minh tinh Diệp Tư đêm qua bị bắt cóc, ly kỳ thoát hiểm! 》.

Ở cái tin tức này ra ánh sáng sau, Diệp Tư bị bắt cóc sự kiện đã trở thành Phúc Hưng thành phố đề tài sốt dẻo nhất. Trong đó, "Ly kỳ biến mất bao cao su" càng là trở thành rất nhiều bạn trên mạng chú ý tiêu điểm.

Tin tức bình luận trong khu, rất nhiều bạn trên mạng rồi rít nhấn lại:

Ta là ngu si: Bao cao su tại sao phải vô căn cứ biến mất? Bao cao su chẳng lẽ là ma thuật đồ dùng biểu diễn?

Bàn chuyên chuyên gia: Đây là Diệp Tư ở sao tác chứ? Dùng bao cao su tới sao tác hay là rất có sáng ý, ha ha ha!

Diệp Tư nào tàn phẫn: Trên lầu chó nói bậy bạ, Diệp Tư nơi nào cần sao tác? Nàng cũng bị bắt cóc, không muốn nói mát!

Manh manh người mới: May Diệp Tư không có sao! Hắc Lang quả thực quá ghê tởm, loại này cảm thú nên lôi ra bắn chết! Diệp Tư không khóc, sao sao đất!

...

Nhìn mấy chục điều bình luận, Hoàng Vinh Nhạc phát hiện các bạn trên mạng đối với "Biến mất bao cao su" cảm có cái nhìn bất đồng, có bạn trên mạng cho rằng là sao tác, có cho rằng là ảo giác, có thì cho là bao cao su giấu giếm huyền cơ.

Ông nói ông có lý, bà nói bà có lý.

Bất quá, lớn nhất người thắng, chính là đồ ti lời bao cao su công ty. Nghe nói cái tin tức này ra ánh sáng sau, không ít lòng hiếu kỳ mạnh bạn trên mạng rồi rít mua trên mạng một hộp đồ ti lời bao cao su tiến hành nghiên cứu, bao cao su lượng tiêu thụ so với bình thường tăng lên 170%!

Một trận có liên quan bao cao su náo nhiệt đã kéo ra mờ mịt.

Đài truyền hình trong, một ít chuyên gia liên bao cao su sự kiện phát biểu bình luận, Phúc Hưng thành phố cảnh sát trước mắt cũng đã bắt tay điều tra vụ án này.

Dĩ nhiên, cảnh sát điều tra đối tượng không phải bao cao su, mà là dân tộc Hắc Lang. Hắc Lang vẫn đang trốn, vì phòng ngừa hẳn tiếp tục gây án, cảnh sát đang đang toàn lực tập bọ.

Đồng đồng đồng!

Tin tức thấy một nửa, phòng trọ cửa bỗng nhiên gõ.

"Ai a?"

Hoàng Vinh Nhạc đứng dậy mở cửa.

Đứng ở cửa một tên cô gái trẻ tuổi, chừng hai mươi, màu trắng OL đồng phục, dáng người ưu nhã, mặt mũi vô cùng mỹ, da thịt trắng nõn như tuyết, tựa như ở trâu nhũ trung ngâm qua vậy, trong suốt không rãnh, trước ngực mang một cái lá xanh trạng đích gây chuyện...

"Diệp Tư?"

Hoàng Vinh Nhạc sợ hết hồn, người phụ nữ này lại là tối hôm qua bị bắt cóc nữ minh tinh —— Diệp Tư!

Diệp Tư tại sao lại ở chỗ này?

Hoàng Vinh Nhạc liếc một cái, phát hiện Diệp Tư sau lưng còn đứng một tên nhiếp ảnh gia.

"Ngươi khỏe! Ta là Phúc Hưng đài truyền hình thành phố 《 Diệp Tư câu chuyện sẽ 》 người chủ trì Diệp Tư." Diệp Tư mỉm cười hỏi, "Xin hỏi, ngươi là Hoàng Vinh Nhạc sao?"

"Chuyện gì?"

"Chúc mừng ngươi, Hoàng Vinh Nhạc bạn học. Ngươi thi vào trường cao đẳng tổng phân xếp hạng toàn thành phố tất cả thí sinh hạng nhất, là Phúc Hưng thành phố thi vào trường cao đẳng Trạng Nguyên, đài truyền hình chúng ta có thể phỏng vấn ngươi một chút..."

"Thi vào trường cao đẳng Trạng Nguyên?"

Hệ thống nhắc nhở: Chúc mừng túc chủ, ngài trở thành thành phố thi vào trường cao đẳng Trạng Nguyên, chỉ số hạnh phúc +30!

Converter: Tịch Văn Tịch Mịch

Bạn đang đọc truyện *Hạnh Phúc Đại Rút Thuởng Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 4: Rút lấy không khí

Tác giả: Ngã Yêu Hỏa Tinh

Hoàng Vinh Nhạc chuẩn bị không kịp, mình một không lưu thần lại làm cái tin tức lớn, trở thành năm nay Phúc Hưng thành phố thi vào trường cao đẳng văn khoa Trạng Nguyên, đem đài truyền hình người chủ trì cũng đưa tới.

Diệp Tư tới thăm mục đích rất đơn giản, muốn phỏng vấn một chút Hoàng Vinh Nhạc. Diệp Tư là Phúc Hưng đài truyền hình 《 Diệp Tư câu chuyện sẽ 》 người chủ trì kiêm người chủ trì, nên lan con mắt là phỏng vấn loại tiết mục, chủ yếu sưu tầm xã hội các hành các nghiệp nhân sĩ thành công.

Hoàng Vinh Nhạc là thi vào trường cao đẳng Trạng Nguyên, với là trở thành 《 Diệp Tư câu chuyện sẽ 》 phỏng vấn đối tượng.

Liên quan tới phỏng vấn, Hoàng Vinh Nhạc ban đầu là cự tuyệt. Cái này thi vào trường cao đẳng Trạng Nguyên cũng không phải là chính hấn thi, không cần phải quá rêu rao. Chẳng qua là thay đổi ý nghĩ suy nghĩ một chút, thân thể nguyên chủ nhân vì thi vào trường cao đẳng, bỏ ra sinh mạng giá, thay hấn rêu rao một chút cũng là phải.

Vì vậy, Hoàng Vinh Nhạc đón nhận phỏng vấn.

Phòng trọ trong.

"Hoàng Vinh Nhạc bạn học, đầu tiên chúc mừng ngươi trở thành năm nay Phúc Hưng thành phố thi vào trường cao đẳng văn khoa loại hạng nhất." Diệp Tư hỏi, "Ồ biết mình là thi vào trường cao đẳng Trạng Nguyên sau, ngươi tâm tình là như thế nào?"

"Dĩ nhiên rất vui vẻ." Hoàng Vinh Nhạc đạo, "Bởi vì có thể tiếp thụ đẹp người nữ chủ trì phỏng vấn."

Diệp Tư nhẹ nhàng cười một tiếng, lại hỏi: "Ngươi năm nay thi 700 phân, mà Phúc Hưng thành phố thi vào trường cao đẳng tên thứ hai là 685 phân, hạng nhất cùng hạng nhì kém 15 phân. Mọi người đều cảm thấy ngươi là thiên tài, ngươi mình thấy như thế nào?"

"Ta không phải là thiên tài." Hoàng Vinh Nhạc đạo, "Ta chẳng qua là đem người khác chơi trò chơi, nói yêu thương thời gian cũng dùng để học tập, ta một ngày ít nhất học tập 17 giờ."

Diệp Tư tò mò: "Cao cường như vậy độ học tập người bình thường khẳng định không chịu nổi, ngươi là làm sao kiên trì nổi?"

"Ta không có lựa chọn khác." Hoàng Vinh Nhạc đạo, "Ta cũng rất muốn dựa vào mặt ăn cơm, đáng tiếc, ta nhan trị giá quá thấp, chỉ có thể dựa vào tài hoa ăn cơm, không thể không liều mạng học tập."

Diệp Tư cười nói: "Thật ra thì ngươi nhan trị giá không thấp a, đáng đáp mi thanh mục tú, thật đẹp trai, chỉ là có chút gầy."

Hệ thống nhắc nhở: Chúc mừng túc chủ, Diệp Tư khen đáng đáp ngươi đẹp trai, chỉ số hạnh phúc +1!

Nói chuyện phiếm cũng có thể tăng lên hạnh phúc?

Vậy cứ tiếp tục trò chuyện!

Diệp Tư hỏi: "Người năm nay thi vào trường cao đẳng sinh ngữ thi 146 phân, là toàn thành phố cao nhất phân, luận văn còn cảm mạo phần. Theo ta biết, người thích vô cùng sáng tác, có thể nói một chút người sáng tác bí quyết sao?"

"Sáng tác bí quyết?" Hoàng Vĩnh Nhạc da đầu tê dại, hẳn đi học lúc ghét nhất chính là sáng tác văn, nhưng là bây giờ ở giả mạo văn khoa thi vào trường cao đẳng Trạng Nguyên, chỉ có thể nhắm mắt kéo mấy câu, "Sáng tác chủ yếu chính là nhìn lâu, suy nghĩ nhiều, viết nhiều, còn lại thì nhìn linh cảm, Văn chương vốn thiên thành, điều thủ ngẫu nhiên được chỉ. Sáng tác coi như ngôn ngữ chữ viết nghệ thuật, trừ nhiều tích lũy bên ngoài, vẫn phải học bất chợt lóe rồi biến mất ý tưởng..." Ai, có chút không biên được liễu.

Diệp Tư lại hỏi: "Người như vậy thích sáng tác, sẽ dự thi ngành văn khoa trở thành một tên nghề nhà văn sao?"

Hoàng Vĩnh Nhạc lắc đầu: "Sáng tác chẳng qua là ta sau giờ làm việc yêu thích. Nước Hoa đạo bản như vậy nghiêm trọng, sáng tác không nhất định có thể kiếm được tiền, tối đa chỉ có thể đi làm thêm. Ta là tới từ xa xôi sơn thôn đứa trẻ, cha mẹ ngâm đắng nuốt cay nuôi ta 18 năm, ta hẳn tìm một phần có tiền đồ công việc, để cho nhị lão hưởng hưởng thanh phúc."

Phòng vấn kéo dài hai giờ.

Hoàng Vĩnh Nhạc là lần đầu tiên tiếp nhận đài truyền hình phỏng vấn, ít nhiều có chút khẩn trương, dấu sao biên không ít nói bậy. Cũng may Diệp Tư không có gì cái giả, mặc dù là nữ minh tinh, nhưng là giống như nhà bên cạnh Đại tỷ tỷ vậy, để cho người bối cảm thân thiết, cùng nàng nói chuyện phiếm, ung dung tự tại, thời gian chớp mắt một cái liền đi qua.

Hệ thống nhắc nhở: Túc chủ tiếp nhận lá Diệp Tư su tâm, có cơ hội ở Phúc Hưng đài truyền hình ló mặt, chỉ số hạnh phúc +20!

Hoàng Vĩnh Nhạc chỉ số hạnh phúc lên cao đến 174, nữa sáng tạo cái mới cao.

Lúc này, hần ánh mắt từ Diệp Tư trên thân thể quét qua, hệ thống bỗng nhiên hiện lên một chuỗi tin tức:

Tên họ: Diệp Tư

Nghề nghiệp: Ca sĩ, người chủ trì

Chỉ số hạnh phúc: 480

"Tình huống gì?"

Hoàng Vĩnh Nhạc phát giác mình tựa hồ có thể thấy hạnh phúc của người khác chỉ số.

Hệ thống biểu hiện, Diệp Tư chỉ số hạnh phúc đạt tới 480, cơ hồ là hơn Hoàng Vĩnh Nhạc 3 lần. Minh tinh quả nhiên là một hạnh phúc nghề, cảm giác hạnh phúc hoàn bạo người bình thường.

"Diệp nữ sĩ, lỗi mẫn hỏi một câu." Phòng vấn kết thúc lúc, Hoàng Vĩnh Nhạc đạo, "Trên tin tức nói người tối hôm qua bị bắt cóc, tên bắt cóc bao cao su vô căn cứ biến mất, đây là thật sao?"

Diệp Tư khẽ run, hơi có vẻ lúng túng.

Từ tối hôm qua đến bây giờ, rất nhiều người cũng đang hỏi Diệp Tư có liên quan bao cao su vấn đề, trong này bao gồm đồng nghiệp, khuê mật, ký giả, còn có cảnh sát. Cái vấn đề này Diệp Tư đã trả lời rất nhiều lần, chẳng qua là bao cao su biến mất sự thật ở quá quý dị, đa số người cũng nửa tin nửa ngờ.

"Nếu như ta nói bao cao su biến mất chuyện là thật, người tin không?" Diệp Tư dò xét tính hỏi.

Hoàng Vĩnh Nhạc phân tích nói: "Từ khoa học góc độ nói, bao cao su không thể nào vô căn cứ biến mất. Nhưng là đáng đáp người như vậy có thể tin, không giống như là sẽ đáng về nói láo. Nếu như nếu không phải là ở khoa học và người giữa lựa chọn tin một người, ta đại khái sẽ chọn tin người đi."

Diệp Tư hiểu ý cười một tiếng, đây là nàng hôm nay nghe được nhất vô ly đầu trả lời, nhưng cũng là nhất thoải mái trả lời.

Rất nhiều người cũng hoài nghi Diệp Tư ở tự mình sao tác, cảm thấy bao cao su chuyện căn bản là bịa đặt hoàn toàn. Hoàng Vĩnh Nhạc coi như là cái thứ nhất tin tưởng nàng người, mặc dù là lấy đùa giỡn giọng nói ra được.

"Ta cũng không biết là chuyện gì xảy ra." Diệp Tư nhớ lại nói, "Lúc ấy, bao cao su lập tức đã không thấy tăm hơi, sau đó dao gọt trái cây cũng không thấy, tên bắt cóc bị hù chạy. Ta luôn cảm thấy là có người trong bóng tối giúp ta, nhưng là..."

"Nhưng là cái này không khoa học, đúng không?"

"Đúng vậy, căn bản không cách nào giải thích." Diệp Tư đạo, "Nhưng là ta biết hết thảy các thứ này là thật, thật sự có người cứu ta. Ta rất muốn ngay

mặt cảm ơn hần, chẳng qua là không biết hần là ai."

Hoàng Vĩnh Nhạc nói: "Đại nạn không chết, nhất định có hậu phúc. Ngươi có kỳ ngộ như vậy, tương lai nhất định sẽ đại phúc đại quý."

Diệp Tư cười một tiếng: "Mượn ngươi chúc lành. Ta phải đi, thật cao hứng ngươi tối nay tiếp nhận 《lá cây câu chuyện sẽ》suru tầm"

"Đây là ta vinh hạnh."

Phóng vấn sau khi kết thúc.

Diệp Tư một mình lái taxi, đi mấy chục thước, đi tới một cái u tĩnh nhỏ trong đường hầm, đèn đường mờ vàng hạ, có thể nhìn thấy bên đường đậu một chiếc màu trắng tiểu kiệu xa.

Đây là Diệp Tư xe.

Nhiếp ảnh gia đã đi trước trở về đài truyền hình, Diệp Tư bây giờ tự đi về nhà.

Mở cửa xe, Diệp Tư ngồi vào chỗ tài xế ngồi, đang muốn nổ máy xe, lúc này, một cây dao gọt trái cây từ phía sau lưng duỗi tới, gác ở cổ nàng thượng.

Diệp Tư sợ hết hồn, dư quang đảo qua, mới phát hiện xe nhỏ buồng sau xe trong cất giấu một cá bóng người màu đen, tay cầm dao gọt trái cây, trên mặt mạng màu đen chó sói mặt nạ da...

"Hắc Lang!"

Diệp Tư sắc mặt chợt biến.

"Thân ái Diệp tiểu thư, chúng ta lại gặp mặt." Buồng sau xe truyền tới Hắc Lang âm lãnh thanh âm, dao gọt trái cây gắt gao đè ở Diệp Tư cổ, "Thật xin lỗi, ta tối nay lại phải bắt cóc ngươi."

Diệp Tư cau mày: "Ngươi muốn thế nào?"

"Đừng sợ, ta không phải người phạm tội giết người, ta chẳng qua là cưỡng gian phạm." Hắc Lang móc ra một chai màu đỏ thuốc phun sương, chỉ một tiếng, một cổ màu đỏ hơi nước phun hướng Diệp Tư mặt.

"Ngươi... Ngươi phun thứ gì?"

"Đây là chúng ta dân tộc thường xài mê bất tỉnh thuốc." Hắc Lang ung dung thông thả giới thiệu, "Mê bất tỉnh thuốc được tính cực mạnh, trong vòng năm phút, ngươi thì sẽ mất đi ý thức, đảm nhiệm ta muốn làm gì thì làm. Loại này mê bất tỉnh thuốc kêu 'Máu môi tán', bị phun trung hậu, môi sẽ ứ máu, trở nên dị thường hồng điểm. Muốn hóa giải loại này mê bất tỉnh thuốc, cần không ngừng tiếp - hôn, va chạm môi. Cho nên, ở ngươi sau khi hôn mê, ta sẽ không ngừng hôn - hôn ngươi đỏ tươi môi, giúp ngươi giải độc..."

"Vô - sỉ!" Diệp Tư biết Hắc Lang là một cái biến thái dân tộc, chuyện gì cũng làm được.

Nên làm gì bây giờ?

Diệp Tư đôi mi thanh tú khóa chặt, năm phút sau, mình thì sẽ mất đi ý thức.

Điều này đường hẻm không có một bóng người, Diệp Tư không cách nào trước bất kỳ ai cầu cứu, chẳng lẽ chỉ có thể ngồi chờ chết?

Xào xạc sa!

Lúc này, phía trước truyền tới tiếng bước chân, một cái gầy yếu thanh niên đang bước nhanh hướng xe nhỏ phương hướng chạy tới, cuối cùng Hoàng Vĩnh Nhạc, hần vừa chạy vừa kêu: "Diệp nữ sĩ, chờ một chút!"

Hoàng Vĩnh Nhạc tại sao chạy tới?

Diệp Tư đang suy nghĩ, buồng sau xe Hắc Lang lạnh giọng uy hiếp nói: "Diệp tiểu thư, một hồi chờ nói bảy bả, nếu không đừng trách ta không khách khí!"

Nói xong, Hắc Lang cây dao gọt trái cây từ trên cổ dời đi, đè ở Diệp Tư sau lưng, Diệp Tư không dám nhúc nhích, lẳng lặng ngồi ở trên chỗ tài xế ngồi.

Không lâu lắm, Hoàng Vĩnh Nhạc chạy đến xe nhỏ ngoài cửa xe, đưa ra một cái màu hồng điện thoại di động: "Diệp nữ sĩ, ngươi điện thoại di động rơi ở ta trong phòng."

"Nga." Diệp Tư ngẩn người, đưa tay nhận lấy điện thoại di động, "Cảm ơn ngươi, ta... Quả thực quá lạ là, lại đem điện thoại di động rơi xuống..."

Diệp Tư giọng có chút cứng rắn, Hoàng Vĩnh Nhạc nhận ra được dị thường, hần ánh mắt đi Diệp Tư trên người đảo qua

Tên họ: Diệp Tư

Nghề nghiệp: Ca sĩ, người chủ trì

Chỉ số hạnh phúc: 240

"Kỳ quái, Diệp Tư chỉ số hạnh phúc trước hay là 480, làm sao bây giờ biến thành 240?"

Hoàng Vĩnh Nhạc buồn bực, chỉ số hạnh phúc vậy sẽ không xuất hiện như vậy đại phúc độ ngã xuống, trừ phi gặp phải cái gì có chuyện xảy ra.

Hoàng Vĩnh Nhạc hỏi: "Diệp nữ sĩ, thân thể ngươi không thoải mái sao?"

"Không... Không có a!" Diệp Tư cố gắng giữ trấn định, Hắc Lang dao gọt trái cây liền đề ở nàng sau lưng, nàng cũng không dám nói bậy bạ, "Hoàng Vĩnh Nhạc, ta không có sao, ngươi... Nhanh đi về đi."

Diệp Tư biết Hắc Lang là một biến thái phần tử phạm tội, chuyện gì cũng làm được, nàng lo lắng mình làm liên lụy Hoàng Vĩnh Nhạc, không thể làm gì khác hơn là khuyên Hoàng Vĩnh Nhạc rời đi, tránh cho rước họa vào thân.

Dẫu sao, Hoàng Vĩnh Nhạc chỉ là một gậy yếu học sinh trung học đệ nhị cấp, căn bản không phải Hắc Lang đối thủ.

Nhưng mà, Hoàng Vĩnh Nhạc lại không có ý rời đi, bởi vì hắn phát hiện Diệp Tư rõ ràng có vấn đề, hạnh phúc của nàng chỉ số vẫn không ngừng tuột xuống.

240!

210!

190!

Tình huống tuyệt đối không bình thường.

"Chẳng lẽ là trong buồng xe có vấn đề?"

Hoàng Vĩnh Nhạc dư quang đi buồng xe phía sau đảo qua, mơ hồ có thể nhìn thấy một cái bóng người màu đen, hệ thống lập tức hiện lên một chuỗi tin tức:

Tên họ: Hắc Lang

Nghề: Dâm tặc

Chỉ số hạnh phúc: -260

Thấy chuỗi này tin tức, Hoàng Vĩnh Nhạc trong nháy mắt hiểu rõ ra, Hắc Lang ẩn núp ở buồng sau xe trong. Hắc Lang lúc này chỉ số hạnh phúc vì -260, thuộc về rất không hạnh phúc trạng thái, thứ người như vậy dễ dàng xung động, làm ra cực đoan chuyện tới.

"Diệp Tư rất nguy hiểm, ta phải cứu nàng."

Hoàng Vĩnh Nhạc âm thầm nghĩ đối sách, Hắc Lang thân thể cường tráng, trong tay lại có hung khí, phải cứu ra Diệp Tư sợ rằng không dễ dàng.

Làm thế nào?

Hệ thống nhắc nhở: Túc chủ có thể rút lấy Hắc Lang sau lưng không khí, tạo thành rộng rãi ép mạnh kém, đánh ngã Hắc Lang.

"Rút lấy không khí? Rộng rãi ép mạnh kém?"

Rộng rãi tồn tại ép mạnh, khi rút ra đi Hắc Lang sau lưng không khí lúc, sau lưng sẽ xuất hiện ngăn ngại chân không, Hắc Lang trước người cùng sau lưng thì sẽ sinh ra to lớn rộng rãi ép mạnh kém. Đến lúc đó, giá cả ép mạnh kém sẽ tạo thành cường đại lực đẩy, đủ để Hắc Lang bị đánh ngã xuống đất.

Hoàng Vĩnh Nhạc quyết định thật nhanh, mặc niệm: "Ta muốn rút lấy Hắc Lang sau lưng không khí."

Hệ thống nhắc nhở: Rút lấy không khí cần phải tiêu hao 10 điểm chỉ số hạnh phúc, là hay không rút lấy?

"Ừ."

"Đình! Chúc mừng túc chủ, ngài rút được Hắc Lang sau lưng 1 thước vuông không khí!"

Rào rào!

Hoàng Vinh Nhạc trước người đột nhiên sinh ra một đoàn không khí, một trận nhỏ gió thổi vào mặt.

Cùng lúc đó, Hắc Lang sau lưng một đoàn không khí đột nhiên biến mất, xuất hiện chân không, thân thể trong nháy mắt mất đi chống đỡ, một cổ rộng rãi áp từ trước người chọt đè ép tới, Hắc Lang hướng phía sau té tới, đầu nặng nề đụng vào buồng sau xe trên cửa sổ xe.

Bành!

Đi đôi với kịch liệt tiếng va chạm, Hắc Lang óc một trận choáng váng, sau ót sung lên, trước mắt nháng lửa.

"Đi nhanh lên!"

Hoàng Vinh Nhạc nhân cơ hội mở cửa xe, nắm lên Diệp Tư tay nhỏ bé, đem nàng kéo xuống, sau đó mang Diệp Tư vội vã chạy đi...

Converter: Tịch Văn Tịch Mịch

Bạn đang đọc truyện *Hạnh Phúc Đại Rút Thương Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 5: Ngược Hắc Lang cùng rút ra thận

Tác giả: Ngã Yêu Hỏa Tinh

Trong đường hầm, Hoàng Vinh Nhạc cùng Diệp Tư tay nắm tay, liều mạng chạy về phía trước.

Mặc dù Hắc Lang đã phá vỡ đầu, nhưng cũng không có hôn mê, tùy thời có thể đuổi theo. Hoàng Vinh Nhạc không phải Hắc Lang đối thủ, chạy trốn là an toàn nhất lựa chọn.

"Ta... Chạy hết nổi rồi..."

Diệp Tư bỗng nhiên dừng lại, ý thức càng ngày càng mơ hồ, nàng trúng mê bất tỉnh thuốc, được tính bắt đầu phát tác, "Hoàng Vinh Nhạc, người mau... Đi..."

Lời còn chưa dứt, Diệp Tư hôn mê đi, thân thể mềm mại một tà, té nằm Hoàng Vinh Nhạc trong ngực.

"Làm sao đột nhiên té xỉu?"

Hoàng Vinh Nhạc lắc lắc Diệp Tư thân thể, phát giác nàng đã không có ý thức.

Việc đã đến nước này, Hoàng Vinh Nhạc một tay ôm Diệp Tư eo, một tay ôm Diệp Tư hai chân, đem nàng bế lên, tiếp tục chạy về phía trước.

Chạy mấy chục thước, Hoàng Vinh Nhạc đã có điểm không chịu nổi. Hắn thân thể hết sức yếu ớt, thân thể nguyên chủ nhân hay sống một chết, nào có khí lực ôm phụ nữ chạy.

Lại kiên trì một hồi, Hoàng Vinh Nhạc chạy hết nổi rồi, không thể làm gì khác hơn là ôm ở Diệp Tư ngừng ở một cái u ám xó xỉnh cạnh, ngồi chồm hổm xuống, miệng to thở hổn hển.

Nửa đêm đường hẻm một mảnh yên lặng, đèn đường mờ vàng lúc sáng lúc tối.

Xảo xác sa!

Phía sau truyền tới dồn dập tiếng bước chân, chỉ thấy Hắc Lang đang bước nhanh chạy tới, tay hắn trong nắm dao gọt trái cây, thế tới hung hung.

"Hắc Lang quả nhiên giết tới."

Hoàng Vinh Nhạc không đánh lại Hắc Lang, quyết định dùng rút thương phương thức đối phó Hắc Lang.

Hoàng Vinh Nhạc nhìn cách đó không xa Hắc Lang, mặc niệm: "Ta muốn rút lấy Hắc Lang trước người không khí."

"Đình! Chúc mừng túc chủ, rút được Hắc Lang trước người 1 thước vuông không khí."

Không khí rút ra đi trong nháy mắt, Hắc Lang trước người nhất thời không còn một móng, to lớn rộng rãi ép mạnh từ sau lưng đè ép tới, tựa như bị xe nhỏ đụng vào vậy, chó sói đen hướng phía trước té tới, ngã nhào xuống đất, mặt đụng tới mặt đất, Hắc Lang nà da rớt xuống, lộ ra một tấm tực tăng mặt chữ quốc, má trái bị đụng sưng đỏ máu ứ đọng.

"Khôn kiếp, ai ở sau lưng đẩy ta!"

Hắc Lang từ dưới đất bò dậy, mắt lộ ra hung quang, cảm thấy có người ở sau lưng đẩy - ngã hẳn, chẳng qua là ngấm nhìn bốn phía, kẻ cận căn bản không có người.

"Cái nào hỗn đản ở sau lưng giờ trò?" Hắc Lang quát lên, "Có bản lĩnh, người đẩy nữa lão tử một lần thử một chút..."

"Đình! Chúc mừng túc chủ, ngài rút được Hắc Lang trước người 1 thước vuông không khí."

Bành!

Hắc Lang trước người không khí lần nữa biến mất, thân thể mất đi thăng bằng, thứ hai lần bay về phía trước té ra ngoài, mặt vừa nặng nề đụng tới mặt đất thương, má phải nhất thời sưng lên, nhiều một cá màu xanh bọc lớn.

"Ta thảo - người tổ tông, rốt cuộc ai ở sau lưng đẩy ta!"

Hắc Lang hôi đầu thổ kiếm bò dậy, lửa giận bốc ba trượng, mình thậm chí ngay cả tiếp theo bị người đẩy - ngã hai lần, vung dao gạt trái cây nổi giận nằng. "Người đẩy nữa một lần thử một chút! Có tin hay không lão tử một đao thọt chết người..."

"Đình! Chúc mừng túc chủ, ngài rút được Hắc Lang trước người 1 thước vuông không khí."

Bành!

Hắc Lang trước người không còn một móng, bay về phía trước ngã đi, vạch qua hai thước xa, mặt đụng vào đường tắt trên vách tường, phát ra một tiếng nhọn tiếng kêu thảm thiết.

Hắc Lang má trái cùng má phải vốn là liền sưng, bây giờ nữa như vậy đụng một cái, càng sưng. Không chỉ có mặt sưng, Hắc Lang lỗ mũi cũng sưng sưng, giống như một đầu heo vậy, đầu đòn kịch liệt lan khắp nguyên cái đầu bộ, nước mắt, nước mũi lập tức toàn xuống.

Che diện mục của mình hư hao hoàn toàn mặt, Hắc Lang đau không ngừng rên rĩ.

Chẳng qua là không lâu lắm, Hắc Lang lại đứng lên, mặt lộ dữ tợn, hướng cái phương hướng này đi tới.

"Hắc Lang thân thể thật là thân thể cường tráng, đụng như vậy nhiều lần, lại còn không hôn mê."

Trong góc, Hoàng Vinh Nhạc âm thầm suy nghĩ. Hắn đã dùng rút thương hệ thống rút đi không khí, đánh ngã Hắc Lang 3 lần, tổng cộng tiêu hao 30 điểm chỉ số hạnh phúc.

Hắc Lang thân thể cường tráng, phải dùng loại phương thức này đánh ngã hẳn, sợ rằng phải tiêu hao càng nhiều hơn chỉ số hạnh phúc.

Hoàng Vinh Nhạc những thứ này chỉ số hạnh phúc, nhưng là thi thi vào trường cao đẳng Trạng Nguyên mới lấy được, tới không dễ, không thể trắng như vậy bạch tiêu hao hết.

Cho nên, phải nghĩ cái càn biện pháp ổn thỏa, dành cho Hắc Lang một kích trí mạng.

"Rút thương hệ thống tựa hồ có thể rút đi thân thể con người bộ phận chứ?"

Hoàng Vinh Nhạc nhớ ra rồi, hẳn tới hôm qua đã từng rút đi Diệp Tư một sợi tóc, có thể thấy thân thể con người bộ phận là có thể rút ra lấy.

Nếu như rút ra đi Hắc Lang một cá bộ phận, đủ để đánh gục hẳn.

Hoàng Vinh Nhạc dò xét: "Ta muốn rút lấy Hắc Lang tim."

Hệ thống nhắc nhở: Thật xin lỗi, rút lấy Hắc Lang tim cần 150 điểm chỉ số hạnh phúc, ngài chỉ số hạnh phúc chưa đủ.

Hoàng Vinh Nhạc thay đổi ý nghĩ: "Ta muốn rút lấy Hắc Lang mắt."

Hệ thống nhắc nhở: Thật xin lỗi, rút ra lấy Hắc Lang mắt cần 135 điểm chỉ số hạnh phúc, ngài chỉ số hạnh phúc chưa đủ.

Sau, Hoàng Vinh Nhạc lại thử nghiệm rút ra lấy Hắc Lang khác thân thể bộ phận:

Rút ra lấy Hắc Lang phổi, cần 90 điểm chỉ số hạnh phúc;

Rút ra đi Hắc Lang gan, cần 75 điểm;

Rút ra lấy Hắc Lang dạ dày, cần 60 điểm;

Rút ra lấy Hắc Lang tiểu đê đê, cần 35 điểm;

Những thứ này bộ phận rút ra lấy giá cũng quá cao, không có lợi lắm, Hoàng Vinh Nhạc không thể làm gì khác hơn là bỏ qua.

Hoàng Vinh Nhạc lần nữa mặc niệm: "Ta muốn rút lấy Hắc Lang thận!"

Hệ thống nhắc nhở: Rút ra lấy Hắc Lang thận, cần phải tiêu hao 4 điểm chỉ số hạnh phúc, là hay không rút ra lấy?

"4 điểm?"

Hoàng Vinh Nhạc rất là bất ngờ, tại sao Hắc Lang thận sẽ như vậy tiện nghi?

Chẳng lẽ là hệ thống cảm thấy Hắc Lang là một dân tộc, không xứng có quá mạnh mẽ thận, cho nên đề nghị rút ra lấy Hắc Lang thận?

Bất kể, trước rút ra lấy nói sau.

Hoàng Vinh Nhạc ý niệm động một cái, lập tức rút ra thận.

"Đỉnh! Chúc mừng túc chủ, ngài rút được Hắc Lang một cái thận."

Ba!

Một đả màu đỏ thịt thịt vô căn cứ xuất hiện ở trước mắt trên mặt đất, giá đả thịt thịt có đậu tằm trắng, chính là một cái thận tạng.

"A!"

Cách đó không xa, Hắc Lang đột nhiên ngã lăn xuống đất, thất thanh đau kêu, hai tay chắc bụng bít bên phải phúc, trên mặt lộ ra cực độ thống khổ biểu tình, toát ra mồ hôi lạnh. Hắc Lang bị rút đi một cái thận, cảm giác giống như bụng bị thiết chùy hung hãn kích đánh một cái, thống khổ trình độ không cần nói cũng biết.

Rốt cuộc, Hắc Lang không nhịn được, thân thể co quắp hai cái, hôn mê đi, không động đậy nữa.

Đường hẻm yên tĩnh lại.

"Rốt cuộc làm xong."

Hoàng Vinh Nhạc thoáng thở phào.

Hệ thống nhắc nhở: Chúc mừng túc chủ, ngài đánh ngã biến thái dân tộc Hắc Lang, vì dân trừ hại, thay trời hành đạo, nội tâm dâng lên một cỗ 'Ta được ta thượng' anh hùng hào khí, chỉ số hạnh phúc +110!

Một cỗ mãnh liệt cảm giác vui thích từ đáy lòng dâng lên, Hoàng Vinh Nhạc cảm thấy toàn thân tế bào tựa như đều ở đây sung sướng nhảy lên, phá lệ mạng cảm, hay không thể nói, chỉ số hạnh phúc trong nháy mắt tăng vọt 110, đạt tới 240.

"Đánh bại một tên tội phạm, chỉ số hạnh phúc lại tăng lên như vậy nhiều?"

Hoàng Vinh Nhạc cẩn thận suy nghĩ một chút thì hiểu, cái này cùng trước kia vọc máy vi tính trò chơi đánh quái thăng cấp cảm giác là vậy vậy. Trong trò chơi đánh quái cũng có thể đánh được nhiệt huyết sôi trào, bây giờ thật ở trên thực tế đánh quái, loại này sáng khoái - cảm đơn giản là nổ tung vậy tồn tại.

Nhìn xui xẻo trên đất Hắc Lang, Hoàng Vinh Nhạc vẫn cảm thấy chưa thỏa mãn, thật muốn nhiều đánh mấy cái tội phạm, đem chỉ số hạnh phúc cả đi lên.

Đáng tiếc, đây không phải là trò chơi, không có nhiều như vậy tội phạm. Trong cuộc sống thực tế gặp phải tội phạm xác suất vốn là thấp, Hoàng Vinh Nhạc tối nay có thể gặp phải một tên dân tộc, chà 110 điểm chỉ số hạnh phúc, đã là vận khí tốt.

Lần kế gặp lại tội phạm, cũng không biết phải chờ tới khi nào.

Mà trải qua mới vừa trận chiến này, Hoàng Vinh Nhạc phát hiện rút thương hệ thống tựa hồ khích lệ tiêu trừ phạm tội. Ở rút ra lấy phần tử phạm tội đồ lúc, cần chỉ số hạnh phúc tương đối ít.

Mới vừa ở rút ra lấy Hắc Lang thận lúc, tiêu hao chỉ số hạnh phúc chỉ có 4 điểm, đây là bởi vì Hắc Lang là dân tộc. Nếu như là rút ra lấy người bình thường thận, tiêu hao chỉ số hạnh phúc khẳng định lớn xa hơn 4 điểm.

Hắc Lang đã hôn mê, Hoàng Vinh Nhạc sự chú ý chuyển tới Diệp Tư trên người.

Diệp Tư vẫn hôn mê bất tỉnh, môi của nàng trở nên dị thường hồng điểm, tựa như đỏ hột tiêu vậy, cơ hồ có thể toát ra máu.

"Diệp Tư môi làm sao đỏ như vậy? Chẳng lẽ trúng độc?"

Hoàng Vĩnh Nhạc đang suy nghĩ.

Hệ thống nhắc nhở: Túc chủ có thể rút ra lấy Diệp Tư trên người mê bất tỉnh thuốc, thay nàng giải độc, điều này cần tiêu hao 5 điểm chỉ số hạnh phúc, là hay không rút ra lấy?

"Giải độc?"

Hoàng Vĩnh Nhạc biết, rút số hệ thống có thể rút ra lấy Diệp Tư trúng mê bất tỉnh thuốc. Cứu người quan trọng.

Hoàng Vĩnh Nhạc : "Ừ."

"Đình! Chúc mừng túc chủ, ngài rút được Diệp Tư trên người mê bất tỉnh thuốc 'Máu môi tán'."

Rào rào!

Trước người trên mặt đất, đột nhiên xuất hiện một nhò lau màu đỏ hơi nước.

Màu đỏ hơi nước chính là từ Diệp Tư trên người rút ra lấy ra mê bất tỉnh thuốc nọc độc.

Rút ra nọc độc sau, Diệp Tư đỏ tươi môi dần dần khôi phục trạng thái bình thường, huyết sắc mất đi.

Hệ thống nhắc nhở: Túc chủ thành công giúp Diệp Tư giải độc, nội tâm sinh ra một loại "Ta là giải độc nhỏ năng thủ" cảm giác thành tựu, chỉ số hạnh phúc +10!

Không lâu lắm, Diệp Tư thức tỉnh. Mở mắt ra, nàng phát giác mình nằm ở Hoàng Vĩnh Nhạc trong ngực.

"Người tỉnh." Hoàng Vĩnh Nhạc hỏi, "Cảm giác thế nào?"

Diệp Tư nhớ tới cái gì, gấp giọng thúc giục: "Hoàng Vĩnh Nhạc, người đi nhanh lên, không cần phải để ý đến ta, Hắc Lang rất nhanh liền đuổi tới..."

"Yên tâm, Hắc Lang đã ngừng." Hoàng Vĩnh Nhạc hướng phía trước chỉ một cái.

Diệp Tư theo phương hướng nhìn, chỉ thấy cách đó không xa nằm một tên hôn mê đàn ông, súng mặt súng mũi, khuôn mặt rất xa lạ, bên người còn có đĩnh dầu màu đen chó sói mặt nạ da.

"Hắn chính là Hắc Lang?" Diệp Tư đôi mi thanh tú một cong, tràn đầy kinh ngạc nhìn về Hoàng Vĩnh Nhạc, "Người... Người đem Hắc Lang đánh gục?"

Hoàng Vĩnh Nhạc lắc đầu: "Ta không có đánh hắn, là hắn tự mình ngã xuống."

Diệp Tư không hiểu: "Hắc Lang làm sao tự mình ngã xuống?"

Hoàng Vĩnh Nhạc nói: "Ta cũng không biết là chuyện gì xảy ra. Hắc Lang chạy vào điều này đường hẻm sau, đột nhiên liền mình ngã xuống, liên tục té ba lần, một hồi dùng mặt đụng đất, một hồi dùng mặt đụng tường, mình đụng súng mặt súng mũi, hành động hết sức quái dị, cũng không biết đây là cái gì đặc thù là tốt. Đụng hoàn sau tường, Hắc Lang liền ngất đi, chuyện đã xảy ra đại khái chính là cái này đáng vẽ."

Diệp Tư một trận không nói, vô duyên vô cớ, Hắc Lang làm sao biết mình dùng mặt đụng tường, còn vỡ thành bộ dáng này?

Diệp Tư vốn là hoài nghi là Hoàng Vĩnh Nhạc đem Hắc Lang đánh ngã, nhưng là Hoàng Vĩnh Nhạc đáng đáp gầy yếu như vậy, rõ ràng không đánh lại Hắc Lang.

"Ừ?"

Lúc này, Diệp Tư chợt nhớ tới, mình trúng Hắc Lang mê bất tỉnh thuốc "Máu môi tán", sau đó hôn mê. Hắc Lang đã từng nói, chỉ có tiếp - hôn mới có thể hóa giải máu môi tán.

Diệp Tư bây giờ đã tỉnh lại, nàng cảm thấy nhất định là có người hôn môi của nàng, giúp nàng hóa giải mê bất tỉnh thuốc.

"Là ai giúp ta hóa giải mê bất tỉnh thuốc?"

Diệp Tư cẩn thận hồi tưởng một lần, trong đường hầm trừ Hoàng Vĩnh Nhạc bên ngoài, căn bản không có những người khác, có thể cứu mình người chỉ có thể là Hoàng Vĩnh Nhạc. Còn nữa, Diệp Tư khi tỉnh lại, liền phát giác mình bị Hoàng Vĩnh Nhạc ôm vào trong ngực, giá mặt bên chứng thực mình suy đoán.

Nói như vậy, hôn ta người là... Hoàng Vinh Nhạc?

Converter: Tịch Văn Tịch Mịch

Bạn đang đọc truyện *Hạnh Phúc Đại Rút Thương Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 6: Hạnh phúc kiểm trắc nghi cùng rút ra dây chuyền

Tác giả: Ngã Yêu Hỏa Tinh

Diệp Tư cảm thấy hôn nàng người chắc là Hoàng Vinh Nhạc. Nàng vốn định hướng Hoàng Vinh Nhạc ngay mặt kiểm chứng, chẳng qua là một thời không biết như thế nào hỏi tới.

"Hoàng Vinh Nhạc, mới vừa... Nhờ có có người." Diệp Tư muốn nói lại thôi, đổi đề tài nói, "Cám ơn..."

"Một cái nhắc tay." Hoàng Vinh Nhạc đạo, "Thật ra thì ta cũng không làm cái gì, Hắc Lang là tự mình ngã xuống."

"Vô luận như thế nào, cám ơn người xuất thủ cứu giúp. Ta... Ta đã không sao." Diệp Tư môi hơi mím một cái, biểu tình có chút mất tự nhiên.

Thấy vậy, Hoàng Vinh Nhạc mới phản ứng được, mình hai tay vẫn ôm thật chặt Diệp Tư eo cùng chân, đây là tiêu chuẩn công chúa ôm..

Hoàng Vinh Nhạc cảm giác được vẻ phong bất động, lập tức buông ôm chặt hai tay, Diệp Tư đi trên đất vừa đứng, lúc này mới thoát khỏi Hoàng Vinh Nhạc ôm trong ngực.

Hệ thống nhắc nhở: Chúc mừng túc chủ, ngài ôm nữ minh tinh Diệp Tư thời gian kéo dài 13 phút 14 giây, đây là ngài lần đầu tiên thân mật ôm xinh đẹp trưởng thành phái nữ, chỉ số hạnh phúc +11!

"..." Hoàng Vinh Nhạc.

Cái hệ thống này làm sao cái gì cũng biết?

"Đúng rồi, Hoàng Vinh Nhạc, người mới vừa có thấy hay không cảnh sát?"

"Cái gì cảnh sát..."

Đang nói, phía trước truyền đến tiếng còi xe cảnh sát, một chiếc màu trắng xe cảnh sát nhanh chóng lái tới, sau khi dừng lại, hai tên hình cảnh vội vã xuống xe, tiến lên đón.

Hai tên hình cảnh đều là tới từ Phúc Hưng thành phố bắt cảnh sát, cầm đầu một tên trung niên cảnh sát viên là hình cảnh đội đội phó —— Bao Thiết Sinh.

"Hắc Lang?" Bao Thiết Sinh cảnh sát trưởng ánh mắt bén nhạy, liếc mắt liền thấy ngã nằm dưới đất Hắc Lang, quét hai mắt án phát hiện trạng, hiểu tình huống, nhìn về Diệp Tư, "Diệp nữ sĩ, người không có sao chứ?"

Diệp Tư lắc đầu: "Hắc Lang mới vừa ấn núp ở ta trong xe nhỏ, ý đồ bắt cóc ta, may mà Hoàng Vinh Nhạc cứu ta."

Bao Thiết Sinh cảnh sát trưởng khiêm thanh nói: "Diệp nữ sĩ, thật xin lỗi, là cảnh sát chúng ta bảo vệ không chu toàn..."

Nguyên lai, tối nay Diệp Tư ra cửa làm phỏng vấn, là đang phối hợp cảnh sát bắt Hắc Lang.

Hắc Lang tối hôm qua ý đồ cưỡng gian Diệp Tư không thành công, trong bắt cảnh sát phạm tội tâm lý học chuyên gia cho là, Hắc Lang nhất định sẽ lần nữa gây án, hơn nữa đầu tiên xâm phạm đối tượng là Diệp Tư.

Vì vậy, cảnh sát tương kế tựu kế, để cho Diệp Tư tối nay đơn độc ra cửa, dẫn dụ Hắc Lang mắc câu, Bao Thiết Sinh cảnh sát trưởng thì âm thầm bảo vệ Diệp Tư.

Ở nửa giờ trước, Bao Thiết Sinh cảnh sát trưởng nhận được tuyến báo, nói kế cận một chỗ khác phòng trạch xuất hiện đám tặc, hừ hừ thực thực Hắc

Lang, Bao Thiết Sinh cảnh sát trưởng trước tiên đi tập bộ, kết quả nhưng không thu hoạch được gì, vì vậy vội vã chạy về.

Vạn vạn không ngờ tới, ngay tại Bao Thiết Sinh cảnh sát trưởng rời đi nửa giờ trong, Hắc Lang ở nơi này điều đường hầm xuất hiện, cảnh sát trúng kế diệu hồ ly son.

"Diệp nữ sĩ, quả thực xin lỗi!" Bao Thiết Sinh cảnh sát trưởng tràn đầy áy náy, "Tôi nay là ta nghiêm trọng không làm tròn bổn phận, thiếu chút nữa hại người..."

"Bao cảnh sát trưởng, người không nên tự trách." Diệp Tư đạo, "Dù sao ta cũng không có chuyện gì xảy ra."

"Cám ơn người thông cảm, quả thực thật xin lỗi!"

Sau, Bao Thiết Sinh cảnh sát trưởng từ bên hông lấy ra một cây hình tròn cây gậy, hộp đồng dài hạn 30 cm, cây gậy trước quả thực là một cái hình kèn tin tức khí, bề ngoài còn có bộ túi dịch tinh màn hình.

Giá cây cây gậy kêu "Hạnh phúc kiểm trắc nghi", nó có thể kiểm tra người chỉ số hạnh phúc.

Hạnh phúc kiểm trắc nghi là do nước Hoa quốc gia viện khoa học phát minh, do nhà tâm lý học, não khoa học gia, chuyên gia máy tính, xã hội học gia, số học gia, tin tức học gia chờ một trăm nhiều tên bất đồng lĩnh vực uy tín chuyên gia liên hiệp nghiên cứu ra, nó được khen là vốn thế kỷ khoa học kỹ thuật giới vĩ đại nhất phát minh thành quả một trong.

Hoa Hạ là một cái hạnh phúc trên hết đất nước, nó cơ bản quốc sách là "Toàn dân hạnh phúc", chính - phủ mục tiêu là để cho nhân dân cả nước cũng có hạnh phúc cuộc sống.

Hạnh phúc kiểm trắc nghi có thể chính xác kiểm tra ra người chỉ số hạnh phúc, nó là nước Hoa thực hiện "Toàn dân hạnh phúc" giá một hùng vĩ đại mục tiêu trọng yếu phụ trợ dụng cụ.

Bao Thiết Sinh cảnh sát trưởng cầm hạnh phúc kiểm trắc nghi, đem hình kèn tin hiệu khí gắn vào Hắc Lang trên đầu, thăm hạ chốt mở điện, màu đỏ chỉ thị đèn sau đó nhanh chóng lóe lên.

Ba mươi giây sau, hạnh phúc kiểm trắc nghi dịch tinh bình cho thấy một con số: -260.

-260, nó là Hắc Lang chỉ số hạnh phúc.

Chỉ số hạnh phúc vì số âm, đại biểu không hạnh phúc.

Nước Hoa hạnh phúc phát triển ủy viên hội nghiên cứu cho thấy, không hạnh phúc người phạm tội xác suất, so với người hạnh phúc cao hơn 21 lần.

Chỉ số hạnh phúc càng thấp, phạm tội xác suất càng cao.

Vì vậy, chỉ số hạnh phúc vì thua số người, đều là ẩn bên trong phần tử phạm tội. Nếu như chỉ số hạnh phúc thấp hơn -50, cần ở bệnh viện tiếp nhận chữa trị tâm lý. Nếu như chỉ số hạnh phúc thấp hơn -200, thì sẽ bị cưỡng ép câu lưu.

Chỉ số hạnh phúc đã trở thành cảnh sát phá án một cái trọng yếu tham khảo căn cứ.

"Hắc Lang chỉ số hạnh phúc là -260, khó trách sẽ như vậy mất trí, nhiều lần gây án." Bao Thiết Sinh cảnh sát trưởng thu hồi hạnh phúc kiểm trắc nghi, "Đem Hắc Lang đặt trở về cục."

"Ừ." Một tên khác hình cảnh đem Hắc Lang đặt lên xe cảnh sát.

Sau, Bao Thiết Sinh cảnh sát trưởng đối với Diệp Tư, Hoàng Vĩnh Nhạc làm ghi chép, hiểu tương quan vụ án.

Ghi chép sau khi kết thúc, Bao Thiết Sinh cảnh sát trưởng theo thông lệ chuyện công, cũng kiểm trắc Diệp Tư cùng Hoàng Vĩnh Nhạc chỉ số hạnh phúc.

Rất nhiều người bị phần tử phạm tội xâm hại sau, chỉ số hạnh phúc cũng sẽ sụt đột ngột, người tội nhẹ sẽ mắc uất ức chứng, người tội nặng thậm chí có thể trong lòng mất thăng bằng, đi lên phạm tội con đường.

Từ cẩn thận, cảnh sát vậy cũng sẽ đối với bị người hại tiến hành chỉ số hạnh phúc kiểm tra.

"Diệp Tư, chỉ số hạnh phúc 244."

"Hoàng Vĩnh Nhạc, chỉ số hạnh phúc 256."

Quyền kinh kiểm tra, Diệp Tư cùng Hoàng Vĩnh Nhạc cũng thuộc về trạng thái bình thường.

"Tiểu tử, không tệ a, tuổi còn trẻ, chỉ số hạnh phúc cứ như vậy cao." Bao Thiết Sinh cảnh sát trưởng hơi có vẻ kinh ngạc đối với Hoàng Vĩnh Nhạc nói. Ở nước Hoa, 18 tuổi hài tử chỉ số hạnh phúc phần lớn cũng thấp hơn 200.

"Hoàng Vĩnh Nhạc là năm nay thi vào trường cao đẳng Trạng Nguyên." Diệp Tư nhắc nhở một câu.

"Thi vào trường cao đẳng Trạng nguyên? Không trách." Bao Thiết Sinh cảnh sát trưởng đưa tay vỗ một cái Hoàng Vĩnh Nhạc bả vai, giờ ngón tay cái lên khen, "Anh hùng xuất thiếu niên a, như vậy trẻ tuổi liền dám cùng côn đồ vật lộn, dám làm việc nghĩa, rất khó được!"

Bao Thiết Sinh cảnh sát trưởng cái vỗ này vai, Hoàng Vĩnh Nhạc thiếu chút nữa cho quỳ, đối phương không hổ là hình cảnh đội mãnh tướng, lực cánh tay kinh người, tiện tay cái vỗ này, Hoàng Vĩnh Nhạc cảm giác Bao Thiết Sinh cánh tay giống như thiết chùy vậy, cứng rắn đầy, lực đại vô cùng.

"Hoàng Vĩnh Nhạc, thuận lợi lưu cái phương thức liên lạc với người sao?" Bao Thiết Sinh cảnh sát trưởng đạo, "Người tôi nay bắt được dâm tặc Hắc Lang biểu hiện thần dũng, ta giúp người xin một chút 'Dám làm việc nghĩa thường'."

"Dám làm việc nghĩa thường?" Hoàng Vĩnh Nhạc nói, "Không cần, Hắc Lang là tự mình ngã xuống, cùng ta không có quan hệ gì a."

Bao Thiết Sinh cảnh sát trưởng nói: "Bất kể Hắc Lang có phải hay không tự mình ngã xuống, từ vụ án đến xem, là người giúp Diệp Tư từ trong buồng xe chạy khỏi, cũng bảo vệ ở nàng bên người, dám làm việc nghĩa hành động chứng cứ xác thật, cái này thường là người có được. Như vậy đi, lưu cái người số điện thoại di động."

"Ta không điện thoại di động."

"Lưu cái PP số cũng được."

Ở nước Hoa trong, không có QQ số, chỉ có PP số.

Sao đi Hoàng Vĩnh Nhạc PP số sau, Bao Thiết Sinh liền mở xe cảnh sát rời đi, áp giải Hắc Lang trở lại bót cảnh sát tra hỏi.

Nhìn xe cảnh sát đi xa phương hướng, Hoàng Vĩnh Nhạc âm thầm cảm khái: Không nghĩ tới nước Hoa lại có "Hạnh phúc kiểm trắc nghi" loại này dụng cụ, hơn nữa hạnh phúc kiểm trắc nghi kiểm tra ra chỉ số hạnh phúc cùng rút thườn hệ thống giống nhau như đúc. Xem ra nước Hoa tâm lý học cùng khoa học kỹ thuật cũng tương đối phát đạt.

"A ——" Diệp Tư bỗng nhiên một tiếng hét chói tai, nguyên lai một con chuột lớn từ mặt đất nhảy qua, đem nàng dọa cho giật mình.

"Không có sao, là con chuột."

Hoàng Vĩnh Nhạc đi mặt đất đảo qua, phát giác trước từ Hắc Lang trên người rút ra thận tạng đã không thấy, đoán chừng là bị con chuột tha đi đi.

"Hoàng Vĩnh Nhạc, thật là xin lỗi." Diệp Tư khẽ mím môi, khiêm thanh nói, "Tôi nay cho người thêm nhiều phiền toái như vậy, thiếu chút nữa hại người..."

Hoàng Vĩnh Nhạc cắt đứt: "Thật ra thì, ta nên cảm ơn người. Nếu như không có người, ta kia có cơ hội bắt được 'Dám làm việc nghĩa thường', bây giờ là xã hội hài hòa, cũng không là mỗi người cũng có cơ hội gặp được phản từ phạm tội."

"..." Diệp Tư một thời không biết nên nói cái gì, nên nói cảm tạ người rõ ràng là mình.

Bóng đêm mấy sâu.

Đang chuẩn bị rời đi đường hẻm, Diệp Tư cúi đầu nhìn hướng mình ngực, sắc mặt chợt biến: "Ta... Ta đây chuyền?"

"Thế nào?"

"Ta lá xanh dây chuyền mất"

"Lá xanh dây chuyền?" Vàng vĩnh nhạc ngược lại là có ấn tượng, Diệp Tư trước ngực quả thật mang một cái lá xanh dây chuyền, "Dây chuyền rất quý trọng?"

"Lá xanh dây chuyền là mẹ ta lưu lại di vật, ta vẫn luôn mang theo bên người, tại sao không thấy..."

"Người đừng hoảng hốt, dây chuyền nhất định là mới vừa chạy trốn lúc vút bỏ, chúng ta tìm một chút."

Hoàng Vĩnh Nhạc cùng Diệp Tư dọc theo mới vừa đường chạy trốn, từng điểm từng điểm tìm đứng lên.

Đường hẻm có 300 nhiều thước, đèn đường mờ tối, biên biên giác giác địa phương rất nhiều, tìm kiếm độ khó không nhỏ.

Một giờ sau.

"Làm sao không tìm được?" Diệp Tư hốc mắt hơi ửng đỏ, gấp đến độ mau khóc. Lá xanh dây chuyền là mẹ di vật, đối với nàng mà nói có đặc thù giá trị.

Hoàng Vĩnh Nhạc an ủi: "Yên tâm đi, kể cận lại không người, dây chuyền nhất định vẫn còn ở trong đường hẻm, tìm một chút."

Bất tri bất giác, đã là rạng sáng một chút.

"Hoàng Vĩnh Nhạc, nếu không ngại về nhà trước nghỉ ngơi đi." Diệp Tư nói, "Chính ta tìm là được rồi."

"Nhiều một người, nhiều một đôi mắt."

"Nhưng là, để cho ngại hơn nửa đêm giúp ta tìm dây chuyền, ta... Có chút áy náy."

"Ngại sau này có thể mời ta ăn cơm"

"..." Diệp Tư đôi mi thanh tú hơi nhăn, "Thật ra thì, dây chuyền có thể không có ở đây trong đường hầm. Mới vừa trong đường hầm không phải có con chuột sao, nói không chừng dây chuyền bị con chuột tha đi."

"Con chuột cũng không phải là rồi rãnh khó chịu, tha đi dây chuyền làm gì? Tin tưởng ta, dây chuyền nhất định vẫn còn ở trong đường hầm."

Nói xong, tiếp tục vui đùa tìm.

Diệp Tư ngó ngàng, nhìn Hoàng Vĩnh Nhạc chuyên tâm dòm chỉ tìm dây chuyền bóng lưng, một cổ ảm áp xông lên trái tim, mím môi một cái, nàng muốn nói lại thôi, đuổi theo Hoàng Vĩnh Nhạc.

Dưới đèn đường, hai người một trái một phải, ở trong đường hầm lằng lẽ qua lại tìm.

"Ta làm sao quên!"

Lúc này, Hoàng Vĩnh Nhạc trong giây lát nhớ ra cái gì đó, thầm nói: Ta tại sao không dùng rút thương hệ thống tìm về lá xanh dây chuyền? Nếu rút thương hệ thống có thể rút ra lấy đồ, như vậy khẳng định cũng có thể rút ra lấy đánh mất dây chuyền đi.

Cái ý niệm này thoáng qua lúc, Hoàng Vĩnh Nhạc lập tức quyết định thử một lần.

Hoàng Vĩnh Nhạc mặc niệm: "Ta muốn rút lấy Diệp Tư đánh mất lá xanh dây chuyền."

Hệ thống nhắc nhở: Rút ra lấy Diệp Tư lá xanh giây chuyền, cần 8 điểm chỉ số hạnh phúc, là hay không rút ra lấy?

Hoàng Vĩnh Nhạc: "Ừ."

"Đình! Chúc mừng túc chủ, ngài rút được Diệp Tư lá xanh dây chuyền."

Rào rào!

Trong chớp mắt, một sợi dây chuyền vô căn cứ thoáng hiện ở Hoàng Vĩnh Nhạc bàn tay, điều trụ có lá xanh trạng, hơi lóe lên màu xanh huỳnh quang...

Converter: Tịch Văn Tịch Mịch

Bạn đang đọc truyện *Hạnh Phúc Đại Rút Thương Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 7: Ta không có hôn ngại

Tác giả: Ngã Yêu Hóa Tinh

Rút thương hệ thống quả nhiên rút ra vào tay lá xanh dây chuyền.

Hoàng Vĩnh Nhạc ở rút ra lấy dây chuyền lúc, đưa lưng về phía Diệp Tư, cũng không có bị Diệp Tư thấy.

Tiếp theo, chính là khảo nghiệm diễn kỹ lúc.

Hoàng Vĩnh Nhạc đi tới một nơi dưới chân tường, làm bộ khom người nhặt đồ đáng vẻ, sau đó dòn khí đan điền, bỗng nhiên hô to: "Dây chuyền tìm được! Nguyên lai ở chỗ này!"

Hồ xong sau, Hoàng Vĩnh Nhạc bày ra nhật lên lá xanh giầy chuyễn tư thế, sau đó bật người dậy, động tác làm liền một mạch, tự nhiên, lanh lẹ, biểu diễn hết sức thích hợp.

Nghe được thanh âm, Diệp Tư vội vã chạy tới: "Thật tìm được?"

"Người nhìn một chút, có phải hay không cái này?" Hoàng Vĩnh Nhạc mặt không đỏ, tim không đập mạnh, đem lá xanh dây chuyễn đưa tới.

Thấy lá xanh dây chuyễn trong nháy mắt, Diệp Tư ánh mắt sáng lên: "Đúng đúng đúng, chính là sợi dây chuyễn này! Quá tốt..."

Diệp Tư kích động vạn phần, trắng nõn gò má lộ ra khó che giấu vẻ mừng rỡ, tựa như một cái tiểu cô nương lấy được nàng yêu mến nhất lễ vật vậy, khóe mắt lập tức liền ươn ướt.

Một hồi lâu sau, Diệp Tư ưu tư mới thoáng hòa hoãn, tay nhỏ bé lau khóe mắt một cái, nhìn Hoàng Vĩnh Nhạc: "Người là ở nơi nào tìm được dây chuyễn?"

"Ở nơi này phiến dưới chân tường."

"Kỳ quái, ta mới vừa đi tìm giá phiến chân tường, tại sao không thấy?"

"Nơi này ánh sáng mờ tối, người phỏng đoán nhìn lầm."

"Tại sao người có thể thấy?"

"Đoán chừng là ta nhân phẩm tốt đi."

"..." Diệp Tư nói, "Nhờ có người nhân phẩm tốt, nếu không sợi dây chuyễn này liền thật ném, lần này không mời người ăn cơm cũng không được."

Hoàng Vĩnh Nhạc sờ một cái cái bụng: "Thật là có chút đói."

Diệp Tư nghĩ mưu chuyễn một cái: "Kế cận có một nhà tiệm bán thức ăn nhanh, nếu không chúng ta đi ăn chút thức ăn đêm?"

"Người mời khách?"

"Dĩ nhiên."

"Đi."

Hai người cùng đi ra khỏi đường hẻm, ngồi lên Diệp Tư xe nhỏ, đi phụ cận tiệm bán thức ăn nhanh.

Hệ thống nhắc nhở: Túc chủ giúp Diệp Tư tìm về lá xanh giầy chuyễn, giả bộ thành công, chỉ số hạnh phúc +10!

Hệ thống nhắc nhở: Túc chủ phát hiện hệ thống có thể rút ra lấy đánh mất đồ, sau này nữa cũng không cần lo lắng đồ thất lạc, chỉ số hạnh phúc +12!

...

Tiệm bán thức ăn nhanh cửa, một chiếc màu trắng tiểu kiệu xa dừng lại.

Hoàng Vĩnh Nhạc cùng Diệp Tư đi vào tiệm bán thức ăn nhanh, ngồi vào dựa vào cửa sổ vị trí.

"Người tới gọi thức ăn." Diệp Tư nói, "Tùy ý gọi, ngàn vạn lần chớ khách khí."

Hoàng Vĩnh Nhạc liếc một cái thực đơn: "Một ly trân châu nãi trà, một phần thịt bò bít tết, một phần trái cây xà lách, xong hết rồi."

Diệp Tư khuyên nhủ: "Người nhiều một chút mấy thứ đi. Bữa cơm này là ta dùng để cảm ơn người tối nay ân cứu mạng, người ăn quá ít, sẽ tỏ ra ta thành ý chưa đủ."

Hoàng Vĩnh Nhạc nói: "Ta cũng không phải là heo, những thức ăn này đã không ít. Người nếu là cảm thấy mình thành ý chưa đủ, sau này có thể mời thêm ta ăn cơm, ta không ngại."

Diệp Tư nhẹ nhàng cười một tiếng.

Không lâu lắm, trân châu nãi trà, thịt bò bít tết, trái cây xà lách liền bung lên, Hoàng Vĩnh Nhạc cùng Diệp Tư bắt đầu khoái trá ăn cơm.

Căn này tiệm bán thức ăn nhanh 24 giờ buôn bán, mặc dù là nửa đêm, trong tiệm vẫn có không ít khách hàng. Ở chỗ ngồi đối diện trong, có hai tên đàn ông vừa ăn vừa nói chuyện.

"Diệp Tư bị bắt cóc chuyện quá kỳ hoặc." Nhuộm tóc vàng nam tử nói, "Tên bắt cóc bao cao su làm sao biết vô căn cứ biến mất? Đây cũng là Diệp Tư ở tự mình sao tác, hấp dẫn độ chú ý chứ?"

Một tên khác nam đầu trục nói: "Không nhất định là sao tác, ta cảm thấy bao cao su có thể giấu giếm huyền cơ."

Tóc vàng nam: "Kéo xuống đi. Ta hôm nay đặc biệt mua một hộp đồ ti lõi bao cao su, nghiên cứu hơn nửa ngày, cũng không phát hiện bất kỳ vấn đề."

Nam đầu trục hỏi: "Người mua bao cao su là cái gì khẩu vị?"

Tóc vàng nam đáp: "Chuối tiêu vị, thế nào?"

Nam đầu trục nói: "Cho nên nói, người không chuyên nghiệp. Người ta tên bắt cóc sử dụng bao cao su là ô mai vị, người nghiên cứu chuối tiêu vị có một trứng dùng a!"

Tóc vàng nam: "Ta vốn cũng muốn mua ô mai vị, nhưng là cửa hàng nói sớm bán sạch... Đi? Đầu trục, người mau nhìn, đối diện chỗ ngồi cái đó xuyên OL đồng phục nữ vóc người có chút giống như Diệp Tư a!"

Nam đầu trục quay đầu nhìn lại, sắc mặt kinh hãi: "Năm - cái máng, thật là Diệp Tư! Nàng tại sao lại ở đây nhà tiệm bán thức ăn nhanh, vẫn cùng một người đàn ông chung một chỗ? Đàn ông kia là ai a, chẳng lẽ là Diệp Tư bạn trai?"

Tóc vàng nam: "Xem ra Diệp Tư bắt cóc chuyện đúng là ở sao tác. Nàng nếu là thật bị bắt cóc, tối nay nào có tâm tình ở tiệm bán thức ăn nhanh cùng bạn trai ước hẹn?"

Nam đầu trục nói: "Sao tác liên sao tác đi, bây giờ vòng giải trí cái nào nữ minh tinh không sao tác? Người khoan hãy nói, Diệp Tư nhan trị giá thật là không có nói về, trong ti vi nhìn liên rất đẹp, không nghĩ tới bản thân nàng đẹp hơn. Nàng có cao như vậy nhan trị giá, làm gì còn phải dùng bắt cóc tới sao tác, thật là không nghĩ ra. Hoàng mao, chúng ta quá khứ tìm Diệp Tư hợp tấm ảnh chứ?"

Tóc vàng nam: "Tĩnh lại đi. Người bộ dáng này, Diệp Tư phỏng đoán bị người bị sợ gần chết. Huống chi, Diệp Tư cùng bạn trai ở ước hẹn, nào có ở không lý người?"

...

Hai tên nam từ đối thoại, Diệp Tư đều nghe rõ ràng, nàng không nói gì, yên lặng uống trà châu nãi trà.

Hoàng Vĩnh Nhạc âm thầm quan sát hai tên đàn ông, phát hiện bọn họ đều là thanh niên vô nghề nghiệp, tục xưng "Côn đồ các kè". Hoàng Vĩnh Nhạc vốn cho là hai tên côn đồ các kè có thể sẽ tới gây chuyện, nếu là bọn họ thật gây chuyện, Hoàng Vĩnh Nhạc coi như kiếm lớn.

Bởi vì Hoàng Vĩnh Nhạc chỉ cần hàng phục phần tử phạm tội, liền có thể tăng lên chỉ số hạnh phúc. Hai tên côn đồ các kè nếu là dám gây chuyện, coi như là giúp Hoàng Vĩnh Nhạc cả cảm giác hạnh phúc.

Đáng tiếc, Hoàng Vĩnh Nhạc vận khí không tốt, hai tên côn đồ các kè có chút kinh sợ, căn bản không dám tới gây chuyện, bọn họ chẳng qua là luôn luôn len lén liếc Diệp Tư hai mắt. Giống như bọn họ loại này côn đồ các kè, cả đời cũng chưa chắc có thể thấy một lần nữ minh tinh, tối nay có thể ở tiệm bán thức ăn nhanh gặp Diệp Tư, đúng là trăm năm khó gặp.

Hai tên côn đồ các kè là thứ thiệt túng hóa, không ngừng liếc trộm Diệp Tư, nhưng thủy chung không dám chọn lựa bất kỳ hành động nào, ngay cả tới muốn một ký tên lá gan cũng không có.

Tình cảnh quả thực quá hài.

Hoàng Vĩnh Nhạc không thể làm gì khác hơn là vui đầu ăn thịt bò bít tết, ăn xong thịt bò bít tết lại ăn trái cây xà lách.

"Ăn no, đi thôi."

"Ừ."

Trả tiền xong, Hoàng Vĩnh Nhạc cùng Diệp Tư rời đi tiệm bán thức ăn nhanh, trở lại trong xe nhỏ.

Bên trong buồng xe.

"Khi nữ minh tinh thật là không dễ dàng." Hoàng Vĩnh Nhạc ngồi ở vị trí kế bên tài xế vị, kéo lên giấy nịt an toàn, "Người đi ra ăn bữa cơm cũng sẽ nghe được cái này sao nhiều nhân ngôn toái ngữ, nhất định rất phiền chứ?"

"Nghe nhiều thành thói quen." Diệp Tư quay đầu hỏi, "Hoàng Vĩnh Nhạc, nói lời trong lòng, người thật tin tưởng bao cao su biến mất chuyện sao?"

"Dĩ nhiên không tin." Hoàng Vĩnh Nhạc nói, "Ta chẳng qua là tin tưởng người không sẽ nói láo."

Diệp Tư cau mày: "Có ý gì? Người vừa không tin bao cao su biến mất, lại tin tưởng ta không sẽ nói láo, đây không phải là mâu thuẫn sao?"

"Không mâu thuẫn. Người không sẽ nói láo, không có nghĩa là người nói liền là chân tướng." Hoàng Vĩnh Nhạc nói, "Cho ví dụ, nói thí dụ như một con heo, heo là sẽ không nói láo, nhưng là heo nói không nhất định là chân tướng, đúng không?"

"..." Lá tư.

"Ách, ta không phải nói ngươi là heo." Hoàng Vĩnh Nhạc nói, "Ta chẳng qua là cho ví dụ."

"..." Lá tư.

Càng miêu càng đen.

"Bao cao su chuyện, ngươi không cần thiết quá đề ý." Hoàng Vĩnh Nhạc nói, "Người hay sống cho mình nhìn, không phải sống cho người khác nhìn. Đi mình đường, để cho người khác đi nói đi."

"Ừ." Lá tư cười nói, "Ngươi tựa hồ thật biết khuyên bảo người, có làm bác sĩ tâm lý tiềm chất, có thể cân nhắc dự thi tâm lý hệ."

Hoàng Vĩnh Nhạc nói: "Ngày mai sẽ phải điền báo thi vào trường cao đẳng tỉnh nguyên, ta chuẩn bị báo Phúc Hưng đại học Thiên Kiều thí nghiệm ban."

"Thật? Thiên Kiều thí nghiệm ban quả thật tốt, có thể bước học chuyên nghiệp." Diệp Tư nhớ lại nói, "Ta năm đó thi vào trường cao đẳng cũng dự thi Thiên Kiều thí nghiệm ban, nhưng là số điểm kém 3 phân, bị điều đến nghệ thuật hệ."

"Ngươi cũng là Phúc Hưng tốt nghiệp?"

"Ừ. Ngươi có thể kêu ta học tỷ."

"Nga. Diệp học tỷ, phiền toái ngươi lái xe đưa ta về nhà, cảm ơn."

"Không khách khí."

Diệp Tư khởi động xe nhỏ, đi Hoàng Vĩnh Nhạc phòng trọ.

Hệ thống nhắc nhở: Túc chủ cùng Diệp Tư ăn chung khoai trá, lần đầu tiên cùng gái đẹp tính ước hẹn ăn cơm, hơn nữa còn là đảng gái dài thọ, chỉ số hạnh phúc +10!

Nhận được nhắc nhở tin tức, Hoàng Vĩnh Nhạc phát hiện mình hôm nay gặp phải Diệp Tư sau, chà không ít chỉ số hạnh phúc.

Tiếp nhận Diệp Tư phòng vấn lúc, chỉ số hạnh phúc lên cao; cứu Diệp Tư lúc, hạnh phúc lên cao; ôm Diệp Tư lúc, chỉ số hạnh phúc lên cao; giúp Diệp Tư tìm dây chuyền lúc, chỉ số hạnh phúc lên cao; cùng Diệp Tư ăn cơm, chỉ số hạnh phúc lên cao.

Như vậy có thể thấy, xinh đẹp phụ nữ đối với đàn ông chỉ số hạnh phúc ảnh hưởng là tương đối rõ rệt, đặc biệt là giống như Diệp Tư loại này vừa có khí chất vừa đẹp nữ minh tinh, chỉ số hạnh phúc đơn giản là thẳng tắp lên cao.

Hoàng Vĩnh Nhạc dư quang liếc một cái, nhìn một chút đang lái xe Diệp Tư, phát giác hạnh phúc của nàng chỉ số đã đạt tới 345, giống vậy có rõ ràng trở về thẳng.

Xem ra, hạnh phúc có lúc là lẫn nhau.

Không lâu lắm, xe đến phòng trọ bên ngoài.

"Cảm ơn Diệp học tỷ đưa ta trở lại." Hoàng Vĩnh Nhạc cởi dây nịt an toàn ra, đang chuẩn bị xuống xe.

"Chờ một chút." Diệp Tư gọi lại hắn, do dự một hồi, nhẹ giọng nói, "Hoàng Vĩnh Nhạc, ta muốn hỏi ngươi sự kiện. Ta hôm nay trúng Hắc Lang mê bất tỉnh thuốc, ngươi biết giá mê bất tỉnh thuốc là cái gì không?"

Hoàng Vĩnh Nhạc lắc đầu.

Diệp Tư giải thích: "Giá mê bất tỉnh thuốc kêu 'Máu môi tán', trúng độc sau, môi thì sẽ ứ máu, trở nên dị thường hồng điểm. Hắc Lang nói, muốn hóa giải máu môi tán, chỉ có thể hôn trúng độc người môi."

Hoàng Vĩnh Nhạc nhớ ra rồi, Diệp Tư hôn mê lúc, môi quả thật trở nên vô cùng hồng điểm: "Diệp học tỷ, ngươi không biết là hoài nghi ta hôn môi của ngươi, giúp ngươi giải độc chứ?"

Diệp Tư nói: "Chẳng lẽ không phải là ngươi sao?"

Hoàng Vĩnh Nhạc lắc đầu: "Ta hôm nay không có hôn qua ngươi."

Diệp Tư mày liễu hơi nhăn: "Không phải ngươi, lại là ai?"

Hoàng Vĩnh Nhạc nói: "Không có bất kỳ người hôn qua ngươi. Ở hôn mê không lâu sau, chính ngươi liền tỉnh."

"Không thể nào?" Diệp Tư nói, "Hắc Lang nói qua, nếu như không có tiếp hôn, ta khẳng định không tính được."

Hoàng Vĩnh Nhạc nói: "Hắc Lang là một dân tộc, hấn lời không thể tin hoàn toàn."

Diệp Tư xác nhận: "Như vậy nói, ngươi thật không có hôn ta?"

Hoàng Vĩnh Nhạc nói: "Không có."

Diệp Tư thanh âm thêm mấy phần nhu hòa, lời nói thành khẩn khuyên bảo nói: "Hoàng Vĩnh Nhạc, ta sở dĩ hỏi cái vấn đề này, chẳng qua là đơn thuần muốn biết chân tướng mà thôi. Nếu như ngươi hôn ta, cũng không quan hệ. Ngươi là vì giúp ta giải độc mới làm như vậy, đây là rất tự nhiên chuyện."

Hoàng Vĩnh Nhạc nói: "Ngươi ý ta biết. Nếu như ta hôn qua ngươi, ta nhất định sẽ thừa nhận, cái này cũng không phải là chuyện xấu, ta làm gì không thừa nhận, đúng không? Chẳng qua là ta thật chưa làm qua. Ngươi suy nghĩ kỹ một chút, ta căn bản không rõ ràng ngươi trúng là cái gì mê bất tỉnh thuốc, ta làm sao biết hôn ngươi có thể giải độc chứ?"

"Thật không có?"

"Tuyệt đối không có."

"Được rồi." Diệp Tư không có tiếp tục tra cứu, nhìn Hoàng Vĩnh Nhạc, "Vô luận như thế nào, cảm ơn ngươi tối nay vì ta làm hết thấy. Nếu là không có ngươi, ta tối nay thật là..."

"Mọi người đều là học chung trường, không cần như vậy khách khí, huống chi ngươi đã mời khách. Ta xuống xe." Hoàng Vĩnh Nhạc đẩy cửa xe ra, nhảy xuống xe, hướng phía trước đi mấy bước, bỗng nhiên lại quay đầu lại, "Ngươi tự mình một người về nhà an toàn không?"

Diệp Tư cười nói: "Diệp Tư đều bị dẫn độ, không có việc gì."

Hoàng Vĩnh Nhạc đi trở về, dựa vào cửa kiếng xe, nhỏ giọng nói: "Hắc Lang có thể có đồng bọn."

Diệp Tư ngắt ra: "Đồng bọn?"

Hoàng Vĩnh Nhạc sở dĩ có này hoài nghi, là bởi vì hấn tối nay lại rút được 2 hộp đồ ti lời bao cao su, hơn nữa đều là ô mai vị. Hoàng Vĩnh Nhạc vì vậy suy đoán chó sói đen không phải một người, mà là một cái nhóm người phạm tội, có giống nhau gây án thủ pháp, sử dụng giống nhau công cụ gây án.

"Ngươi làm sao biết Hắc Lang có đồng bọn?" Diệp Tư kỳ quái.

"Bao Thiết Sinh cảnh sát trưởng tối nay trúng kế điều hồ ly sơn, chắc là Hắc Lang nhóm người phạm tội bày kế, cố ý đem cảnh sát dẫn ra." Hoàng Vĩnh Nhạc nói, "Nếu là còn có đồng bọn, một mình ngươi người về nhà sợ rằng không an toàn chứ?"

Diệp Tư cười nói: "Nếu là thật có đồng bọn, ta thì càng hấn một người về nhà, dẫn bọn họ hiện thân. Yên tâm đi, ta mới vừa thấy đường hẻm bên ngoài đậu một xe cảnh sát, bọn họ sẽ âm thầm hộ tống ta trở về nhà."

Hoàng Vĩnh Nhạc khẽ run, xác nhận nói: "Cảnh sát thật sẽ hộ tống ngươi trở về?"

"Ừ."

"Được." Hoàng Vĩnh Nhạc thẳng người lên, "Vậy ta đi."

"Bái bai." Diệp Tư cười một tiếng, giờ giờ tay nhỏ bé.

Hoàng Vĩnh Nhạc xoay người rồi đi.

Diệp Tư ngồi ở trong buồng xe, đưa mắt nhìn Hoàng Vĩnh Nhạc, cho đến hấn bóng lưng biến mất ở trong tầm mắt sau, nàng mới nổ máy xe, vội vã đi.

...

Trở lại phòng trọ, đã là rạng sáng hai điểm.

Hoàng Vĩnh Nhạc không có lập tức nghỉ ngơi, mà là tiếp tục rút thương...

Converter: Tịch Văn Tịch Mịch

Chương 8: Rút ra lấy kim tiền

Tác giả: Ngã Yêu Hóa Tinh

Tên họ: Hoàng Vinh Nhạc

Nghề nghiệp: Học sinh

Chỉ số hạnh phúc: 280

"Hôm nay thật là đặc biệt khoái trá một ngày."

Ngắn ngủi trong vòng một ngày, Hoàng Vinh Nhạc chỉ số hạnh phúc tăng lên 200 nhiều, cảm giác lột xác vậy, tâm tình cũng rực rỡ đổi mới hoàn toàn.

Trải qua hôm nay lục lợi, Hoàng Vinh Nhạc có chút biết rút thưởng hệ thống sáo lộ.

Cái hệ thống này vừa có thể lấy kêu rút thưởng hệ thống, lại có thể kêu hạnh phúc hệ thống, nó tựa hồ muốn bảo vệ bình thường hạnh phúc trật tự.

Hệ thống khích lệ tức chủ trợ giúp người khác tăng lên hạnh phúc, cũng khích lệ tức chủ ngăn cản phạm tội, bởi vì phạm tội sẽ xâm hại hạnh phúc của người khác.

Vì vậy, ở rút ra lấy tội phạm đồ lúc, tiêu hao chỉ số hạnh phúc tương đối ít.

Vì nghiệm chứng giả một suy đoán, Hoàng Vinh Nhạc quyết định bây giờ liền tiến hành rút thưởng thí nghiệm. Hắn chuẩn bị chia ra rút ra lấy người bình thường tiền cùng tội phạm tiền, so sánh hai người khác biệt.

Hoàng Vinh Nhạc đầu tiên muốn rút lấy là cách vách lão Vương tiền.

Căn phòng cách vách lão Vương là một tên tài xế taxi, gần đây mới vừa cưới cái dâu, thông thường người làm công, không có phạm tội ghi chép.

Hoàng Vinh Nhạc mặc niệm "Ta muốn rút lấy cách vách lão Vương 100 nguyên tiền."

Hệ thống nhắc nhở: Rút ra lấy cách vách lão Vương 100 nguyên, cần 20 điểm chỉ số hạnh phúc, là hay không rút ra lấy?

Hoàng Vinh Nhạc: "Không."

Hắn chẳng qua là tiến hành rút thưởng thí nghiệm, cũng không phải là thật chuẩn bị rút ra lấy.

Rút ra lấy cách vách lão Vương 100 nguyên, cần 20 điểm chỉ số hạnh phúc, coi như là tương đối cao, đây là bởi vì cách vách lão Vương là hợp pháp công dân, hệ thống không hề khích lệ tức chủ rút ra lấy hợp pháp công dân tiền tài.

Rút số thí nghiệm tiếp tục tiến hành.

Hoàng Vinh Nhạc muốn rút lấy thứ hai cái đối tượng, là một tên đang trốn phạm, kêu Vương Đức Hồ.

Vương Đức Hồ, Hoa Hạ Ninh Hải tiết kiệm một tên mỏ than đá ông chủ, người ta gọi là Hồ ca, tài sản qua một tỉ. Ba đầu năm, mỏ than đá phát sinh nghiêm trọng tai nạn, chết 79 người, Vương Đức Hồ vì trốn tránh trách nhiệm pháp luật, mang theo 11 ức số tiền lớn chạy tới nước ngoài tị nạn, đến nay không rõ tung tích.

Tương tự Vương Đức Hồ loại này chạy tới nước ngoài tị nạn tội phạm, ở nước Hoa cũng không ít thấy.

Những thứ này tội phạm chạy ra khỏi nước sau, có lựa chọn đổi tên đổi họ, cuộc sống khiêm tốn, rất khó bị phát hiện; có tội phạm thì gia nhập nước ngoài bí mật cơ cấu hoặc tổ chức phạm tội, tìm kiếm che chở.

Ngoài ra, rất nhiều quốc gia cùng nước Hoa còn không có ký kết dẫn độ điều ước, những quốc gia này thành tội phạm lý tưởng chỗ tị nạn.

Bởi vì giá một loạt nguyên nhân, rất nhiều tội phạm chạy tới nước ngoài sau, liền không cách nào bị bắt trở lại, đặc biệt là mang theo kếp xù tiền bạc tội phạm.

Vương Đức Hồ mang 11 ức nguyên chạy tới nước ngoài đã suốt ba năm, đến nay hay là một chút tin tức cũng không có. Không có gì bất ngờ xảy ra, Vương Đức Hồ ở nước ngoài hẳn cuộc sống phải tiêu dao sung sướng, 11 ức số tiền lớn đủ hắn phung phí cả đời, số tiền này cơ bản không thể nào bị

đuổi chước trở lại.

"Liên lấy Vương Đức Hồ làm rút thưởng thí nghiệm."

Hoàng Vĩnh Nhạc mặc niệm "Ta muốn rút lấy đang trốn phạm Vương Đức Hồ 100 nguyên."

Hệ thống nhắc nhở: Túc chủ có thể trực tiếp rút ra lấy Vương Đức Hồ 1000 nguyên, rút ra lấy một lần tiêu hao 1 điểm chỉ số hạnh phúc, là hay không rút ra lấy?

Rút ra lấy tội phạm tiền cần đếm số quả nhiên tương đối ít.

Rút ra lấy cách vách lão Vương 100 nguyên, thì phải 20 điểm, mà rút ra lấy Vương Đức Hồ 1000 nguyên, lại chỉ cần 1 điểm, hai người chênh lệch 200 lần.

Vương Đức Hồ từ nước Hoa kiếm lấy tài sản kết xù, sau đó tránh ở nước ngoài hưởng thụ cuộc sống, điển hình cật lý ba ngoại, hơn nữa còn là cống mảy chục mạng người đang trốn phạm.

Hoàng Vĩnh Nhạc quyết định đem Vương Đức Hồ tiền rút ra với tay cầm, để cho những tiền này trở lại quốc nội.

Hoàng Vĩnh Nhạc mặc niệm "Ta muốn rút lấy đang trốn phạm Vương Đức Hồ 1000 nguyên."

Hệ thống nhắc nhở: Rút ra lấy Vương Đức Hồ 1000 nguyên, cần 1 điểm chỉ số hạnh phúc, là hay không rút ra lấy?

"Ừ."

"Đinh! Chúc mừng túc chủ, ngài rút được đang trốn phạm Vương Đức Hồ 1000 nguyên!"

Rào rào!

10 tấm trăm nguyên tiền giấy đột nhiên thoáng hiện ở trong tay,

Tổng cộng là 1000 nguyên.

Mười tám tiền giấy đều là mới tinh tiền hoa hạ.

"Kỳ quái, Vương Đức Hồ không phải chạy ra khỏi nước ngoài sao, làm sao còn có tiền Hoa Hạ?"

Cẩn thận suy nghĩ một chút, có lẽ Vương Đức Hồ chạy ra khỏi nước lúc, liền mang theo tiền Hoa Hạ, đến nay không có hoa chứ.

Không có suy nghĩ nhiều, Hoàng Vĩnh Nhạc tiếp tục rút thưởng.

"Đinh! Chúc mừng túc chủ, ngài rút được Vương Đức Hồ 1000 nguyên!"

"Đinh! Chúc mừng túc chủ, ngài rút được Vương Đức Hồ 1000 nguyên!"

"Đinh! Chúc mừng túc chủ, ngài rút được Vương Đức Hồ 1000 nguyên!"

Liên tục rút 10 lần, Hoàng Vĩnh Nhạc một hơi rút 10000 nguyên.

Bất quá, Hoàng Vĩnh Nhạc cảm thấy hiệu suất quá thấp, quyết định duy nhất rút ra 10000 nguyên, rút ra một lần tiêu hao 10 điểm chỉ số hạnh phúc.

"Đinh! Chúc mừng túc chủ, ngài rút được Vương Đức Hồ 10000 nguyên!"

"Đinh! Chúc mừng túc chủ, ngài rút được Vương Đức Hồ 10000 nguyên!"

"Đinh! Chúc mừng túc chủ, ngài rút được Vương Đức Hồ 10000 nguyên!"

Ngay cả rút 4 lần, rút ra lấy số tiền đạt 40000 nguyên, cộng thêm trước 10000 nguyên, tổng cộng 50000 nguyên.

500 tấm mới tinh trăm nguyên giấy lớn ở trên giường, hình vẽ tinh mỹ, ánh sáng màu tươi đẹp, phá lệ đẹp mắt.

Không tới một phần chung, Hoàng Vĩnh Nhạc tài sản liền đạt tới 50000 nguyên, nội tâm có một loại khó mà miêu tả sáng khoái cảm, đây chính là trong truyền thuyết "Nhà giàu mới nổi" cảm giác chứ?

Hệ thống nhắc nhở: Túc chủ rút được 50000 nguyên, cuộc sống từ nghèo khó tài nghệ tiến vào gia đình bậc trung tài nghệ, chỉ số hạnh phúc +25!

Hoàng Vĩnh Nhạc bây giờ chỉ số hạnh phúc còn có 255 điểm, có thể nữa rút ra lấy 25. 5 vạn nguyên.

Bất quá, hấn tạm thời không chuẩn bị tiếp tục rút ra tiền, chủ yếu là từ cân nhắc an toàn. Hấn ở giả gian xuất tô ốc hết sức đơn sơ, ăn trộm tùy tiện cạy một cái cửa liền có thể đi vào, bị trộm là phân phút chuyện. Phòng trọ trong cất giữ quá nhiều tiền, vạn nhất bị trộm liền bấy cha.

Cho nên, Hoàng Vĩnh Nhạc chuẩn bị ngày mai trước mướn một tốt một chút nhà, làm xong chống trộm các biện pháp, sau đó sẽ tiếp tục rút thưởng. Dù sao vô luận Vương Đức Hồ chạy tới chỗ nào, cũng không trốn thoát rút thưởng phạm vi, sau này từ từ rút ra.

Vương Đức Hồ bây giờ đã biến thành Hoàng Vĩnh Nhạc tài khoản cơ, muốn lúc nào rút ra, liền lúc nào rút ra.

Đĩ nhiên, Vương Đức Hồ không phải duy nhất tài khoản cơ.

Nước Hoa mang theo số tiền lớn chạy ra khỏi nước ngoài tị nạn tội phạm không ít, Hoàng Vĩnh Nhạc ở trên mạng lục soát một chút, liền tìm được mấy cái:

Đới Túc Lan, phi pháp góp vốn, tài chính phạm tội, 4 đầu năm chạy ra khỏi nước, hướng đi không rõ, mang theo vốn 2. 9 ức

Tồn Phú Tây, tiêu thụ thuốc giả, liên quan đến độc phẩm, 3 đầu năm chạy ra khỏi nước, hướng đi không rõ, mang theo vốn 4. 7 ức

Tiền Quốc Côn, cá độ, cổ hung giết người, 5 đầu năm chạy ra khỏi nước, hướng đi không rõ, mang theo vốn 9. 3 ức;

...

Những thứ này tội phạm một người so với một người có tiền, cuốn đi số lượng nhìn thấy mà giật mình.

Phải đem như vậy không lồ kếch xù vốn toàn bộ rút ra trở về trong nước, hiển nhiên là một công trình vĩ đại.

Bất quá, chỉ cần công phu sâu, thiết bồng mài thành kim.

Hoàng Vĩnh Nhạc không nóng nảy, tương lai còn dài, chỉ phải kiên trì bền bỉ rút thưởng, hấn tin tưởng cuối cùng có một ngày có thể đem những thứ này tội phạm tiền toàn bộ rút trở về.

Trời sanh ta tài nhất định có dùng, thiên kim cuốn đi rút trở về.

Hoàng Vĩnh Nhạc bước đầu làm hoạch định, trước rút xong Vương Đức Hồ tiền, nữa rút ra khác tội phạm tiền, tiếp tục lâu dài, quý ở kiên trì.

"Tôi nay trước rút ra tới nơi này đi."

Hoàng Vĩnh Nhạc ngáp một cái, đem 5 vạn nguyên giấu kỹ sau, ngã đầu liền ngủ.

Hệ thống nhắc nhở: Túc chủ rút ra lấy nước ngoài tội phạm tiền, phát hiện một cái trí phú đường tắt, đối với cuộc sống tương lai tràn đầy mong đợi cùng hướng tới, chỉ số hạnh phúc +20!

Converter: Tịch Văn Tịch Mịch

Bạn đang đọc truyện *Hạnh Phúc Đại Rút Thưởng Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 9: Ném thận môn cùng hạnh phúc nhất học sinh

Tác giả: Ngã Yêu Hóa Tinh

Thứ hai ngày.

Phúc Hưng thành phố các đại môi thể cũng đăng một cái tin tức ——《 Dâm tặc Hắc Lang đêm qua sa lưới, hư hư thực thực ném một cái thận 》.

Hắc Lang trước gây án mấy lần, cưỡng gian 6 tên nữ tính, tội đại ác vô cùng, tối hôm qua bị cảnh sát dẫn độ, có thể nói là hả hê lòng người, ở cái tin tức này ra ánh sáng sau, dân chúng một mảnh khen ngợi.

Hắc Lang chứng có phạm tội xác thật, chờ đợi hấn chính là rất dài lao ngục tai ương, đây là ván đã đóng thuyền chuyện.

Bất quá, truyền thông phát hiện một cái kỳ quái chi tiết, kinh pháp y giám định, Hắc Lang thân thể tựa hồ thiếu một trái thận hẳn bên phải thận không thấy.

Hắc Lang ném thận chuyện cũng sẽ không đối với vụ án tạo thành thực chất tính ảnh hưởng, nhưng là khi chuyện này phát hành sau khi ra ngoài, các bạn trên mạng vui cười nhạo bêu, rồi rít phát biểu bình luận:

Chánh nghĩa người bảo vệ: Hắc Lang thận đi nơi nào? Làm sao như vậy vô tình, đem thận cho vứt bỏ chứ ?

Ta vốn anh tuấn: Hắc Lang có thể là vì mua đồ ti lỗi bao cao su, mình đi bán thận đi, ha ha ha!

Bóng tối rừng rậm: Hắc Lang đoán chừng là túng - muốn quá độ, đưa đến thận héo rút xấu chết, giám định xong. Y học chó đi ngang qua.

Manh manh người mới: Cái này gọi là báo ứng! Hắc Lang làm bẩn nhiều nữ nhân như vậy, đơn giản là áo mũ cảm thú, lão Thiên không nhìn nổi, vì vậy cướp đi hẳn một cái thận! Chúc thiên hạ dân tộc cũng ném thận!

...

Bạn trên mạng mỗi người phát biểu ý kiến của mình, đối với "Ném thận môn" tiến hành thiên mã hành không suy đoán, dùng mọi cách nhạo báng. Trong lúc nhất thời, "Ném thận môn" trở thành hấp dẫn đề tài, ở nhiệt lực soát trên bảng xếp hạng hạng nhì.

Nhiệt lực soát bảng hạng nhất là "Biến mất bao cao su".

Trừ ném thận sự kiện bên ngoài, hôm nay còn có khác một cái bất quá tin tức hấp dẫn không ít bạn trên mạng chú ý.

Ở mới câu từ lưới giải trí bản khối, đăng một cái bất quá tin tức ——《 Nữ minh tinh Diệp Tư nửa đêm cùng thần bí đàn ông ước hẹn, hư hư thực thực phách kéo! 》.

Ở trong tin tức, đăng chờ mấy tờ Diệp Tư cùng một tên thần bí đàn ông ở Vượng Nguo khoái xan thánh ăn cơm hình. Bởi vì chụp góc độ vấn đề, hình chỉ vỗ tới Diệp Tư mặt, lại không có vỗ tới thần bí nam tử mặt.

Những hình này đều là đội săn ảnh lên lên - vỗ xuống, đội săn ảnh ở trong tin tức viết: "Đêm qua rạng sáng một chút, Diệp Tư cùng thần bí đàn ông ở Vượng Nguo tiệm bán thức ăn nhanh ước hẹn, vừa nói vừa cười. Sau, Diệp Tư lại cùng thần bí đàn ông ngồi chung xe rời đi, hướng đi không rõ..."

Diệp Tư xuất đạo ba năm nhiều, một mực không truyền qua xì căng đan, hôm nay bị đội săn ảnh vỗ tới loại này hư hư thực thực phách kéo đích hình, bất quá truyền thông tự nhiên sẽ không bỏ qua.

Hình đăng sau khi ra ngoài, tin tức bình luận khu nổ ra một nhóm Diệp Tư người ái mộ:

Ta là tiểu mỹ nữ: Oa, Diệp Tư tỷ thật giống như yêu đầu, nam thần là ai a? Hình cũng không thấy rõ.

Nước đơn thợ sửa chữa: Thần bí đàn ông nhất định là một cái con nhà giàu, nữ thần đều là con nhà giàu đẹp trai ô ô ô...

Ô mai quân đoàn - Vương Minh: Giống vậy con nhà giàu chưa chắc có thể đánh động Diệp Tư, bản đạo bấm ngón tay tính toán, thần bí đàn ông hẳn là quan nhị đại, cũng có thể là văn nghệ vòng tròn.

Người chủ nghĩa hoàn mỹ: Chúc mừng ô mai nữ thần thu hoạch hạnh phúc! Diệp Tư nào tàn phẫn thối qua...

...

Khi ném thận sự kiện cùng xì căng đan sự kiện ở trên mạng xào phải sôi sùng sục lúc, Hoàng Vinh Nhạc đang ở phòng trọ trong ngủ.

"Chuông —— "

Buổi sáng tám giờ, Hoàng Vinh Nhạc bị đồng hồ báo thức đánh thức, khi tỉnh lại không ngừng ngáp. Hắn tối hôm qua rút sổ rút được rạng sáng ba giờ, ngủ chưa đủ.

Hệ thống nhắc nhở: Túc chủ ngủ không có ngủ đến tự nhiên tỉnh, chỉ số hạnh phúc -1!

"Chỉ số hạnh phúc sẽ còn hạ xuống?"

Hoàng Vinh Nhạc xoa xoa mặt.

Hắn sáng hôm nay muốn đi trường học điền báo thi vào trường cao đẳng tình nguyện, buổi chiều muốn mướn nhà, chỉ có thể rời giường.

Sau bữa ăn sáng, Hoàng Vinh Nhạc đi tới hẳn liền học trung học Phúc Hưng bốn trung.

Thân thể nguyên chủ nhân khi còn sống viết rất nhiều nhật ký, Hoàng Vinh Nhạc từ trong nhật ký biết được không ít hắn tin tức.

Đi tới cửa trường học, liền thấy một cái màu đỏ biểu ngữ, phía trên bắt ngờ viết "Nhiệt liệt chúc mừng Hoàng Vĩnh Nhạc bạn học trở thành Phúc Hưng thành phố văn khoa thi vào trường cao đẳng Trạng Nguyên!"

Thấy biểu ngữ, Hoàng Vĩnh Nhạc thấp vui đầu, tận lực không cùng người tiếp xúc. Người trong trường học hẳn phần lớn cũng không nhận ra, khiêm tốn thì tốt hơn.

Chẳng qua là, không biết có phải hay không hẳn đi bộ tư thế không đúng, đi vào sân trường sau, lập tức hấp dẫn không ít ở trường học sinh vây xem.

"Oa, mau nhìn, năm nay thi vào trường cao đẳng Trạng Nguyên!"

"Sinh ngữ 146 phân, luận văn mần phân, thần giống vậy tồn tại!"

Hoàng Vĩnh Nhạc cúi đầu, không để ý tới riu rít tiếng nghị luận, yên lặng đi về phía trước, hết thấy coi như thuận lợi, không ra chuyện rắc rối gì.

Chẳng qua là đi tới phòng học sau, bạn học cùng lớp một tổ ong tràn tới, đem Hoàng Vĩnh Nhạc đoàn đoàn bao vây. Nếu là bạn học gái bao vây cũng được đi, nhưng là kia một đoàn bạn học trai xông lại, kẻ vai sát cánh, đây là mấy cái gì?

Gi? Để cho ta mời khách ăn cơm? Mọi người nói phải trái, ta cùng các người cũng không phải là rất quen.

Nga, muốn chụp chung? Cái này ngược lại là có thể có.

Trong lớp không ít nữ sinh vây quanh, rồi rít yêu cầu cùng Hoàng Vĩnh Nhạc chụp chung lưu niệm, lấy này kỷ niệm một chút trong sáng nam bạn học gái hữu nghị.

Chụp chung thành công.

"Hoàng Vĩnh Nhạc đại trạng nguyên, người chuẩn bị dự thi nào trường đại học a?" Trong lớp ủy viên văn nghệ Quách Hồng Anh là tò mò hỏi.

"Hoàng Vĩnh Nhạc nhất định sẽ dự thi đại học Đông Hải, đông gió lớn cảnh như tranh vẽ, là công viên thức đại học." Sinh ngữ khoa đại biểu trần lệ lệ phân tích nói.

"Sai ! Hoàng Vĩnh Nhạc hẳn dự thi Phúc Hưng đại học, phúc đại mỹ nữ như vân, đơn giản là thiên đường nhân gian." Ủy viên thể dục lý đại vĩ đạo, "Ô mai nữ thần chính là phúc đại tốt nghiệp."

"Các người nhìn hôm nay giải trí tin tức sao, ô mai nữ thần tựa hồ phách kéo, tới hôm qua cùng một vị thần bí đàn ông ở Vượng Nguu tiệm bán thức ăn nhanh ước hẹn đầu."

...

Nghe xong các bạn học đàm luận, Hoàng Vĩnh Nhạc mới phát hiện mình cùng Diệp Tư thật giống như truyện xi căng đàn, đội sẵn ảnh không khỏi quá liều mạng, nửa đêm canh ba còn chơi chụp hình.

Hệ thống nhắc nhở: Túc chủ tới hôm qua làm hai điều tin tức lớn, cảm giác tồn tại mười phần, chỉ số hạnh phúc +20!

Buổi sáng chín điểm, bắt đầu diễn báo thi vào trường cao đẳng tình nguyện.

"Hồng Anh, người cũng dự thi ngành tài chánh sao?"

"Ừ. Ta vốn là muốn báo ban lịch sử, nhưng là ba ta nói tài chánh chuyên nghiệp chỉ số hạnh phúc cao hơn, để cho ta báo tài chánh."

"Ngành tài chánh phân số trúng tuyển tuyển thật là cao."

"Đúng vậy, hấp dẫn chuyên nghiệp mà, không biết có thể hay không thi thượng."

Trong lớp bạn học thảo luận dự thi chuyên nghiệp, ở nơi này hạnh phúc trên hết đất nước trong, cảm giác hạnh phúc cao chuyên nghiệp chuyên đương nhiên trở thành hấp dẫn chuyên nghiệp, cha mẹ cửa đều hy vọng đứa trẻ tương lai có thể có một phần hạnh phúc công việc.

Bất quá, chỉ số hạnh phúc cao chuyên nghiệp, phân số trúng tuyển tuyển cũng là rất cao, đa số thí sinh đều khó trốn bị điều tề đến khác chuyên nghiệp số mạng.

Hoàng Vĩnh Nhạc diễn báo đệ nhất nguyện vọng là Phúc Hưng đại học Thiên kKêu thí nghiệm ban, đây là cả nước trường cao đẳng chỉ số hạnh phúc cao nhất chuyên nghiệp, cũng là nhận độ khó cao nhất chuyên nghiệp.

Thật may hẳn là toàn thành phố cao nhất phân, 100% sẽ được trúng tuyển, khác nguyện vọng cũng không cần điền.

Điền xong thi vào trường cao đẳng nguyện vọng, bọn học sinh lại tham gia trường học theo thông lệ kiểm tra sức khỏe. Kiểm tra sức khỏe hạng mục trừ thân cao, người nặng, thị lực, thính lực, phế hoạt lượng chờ thông thường thân thể kiểm tra bên ngoài, còn có một cái "Chỉ số hạnh phúc " trong lòng kiểm

tra.

Nước Hoa cơ bản quốc sách là "Toàn dân hạnh phúc", vì hiểu bọn học sinh cảm giác hạnh phúc, trường học sẽ định kỳ đối với học sinh tiến hành "Chỉ số hạnh phúc" kiểm tra, một tháng ít nhất kiểm tra ba lần.

Ở kiểm tra trung, nếu như phát hiện học sinh cảm giác hạnh phúc quá thấp, trường học sẽ kịp thời giúp học sinh giảm áp, làm trong lòng dạy kèm, để cho hần mau sớm khôi phục lại bình thường trạng thái, phòng ngừa học sinh mắc uất ức chứng.

Từ chỉ số hạnh phúc kiểm tra thông dụng sau, nước Hoa học sinh tự sát tỷ số thấp xuống 87. 5%, phạm tội tỷ số thấp xuống 94. 2%.

Chỉ số hạnh phúc kiểm tra, là do chuyên nghiệp bác sĩ tâm lý phụ trách.

"Các bạn học, xếp thành hàng, theo như thứ tự tới kiểm tra chỉ số hạnh phúc."

Trong phòng cứu thương, một tên mặc áo chàng trắng bác sĩ nữ thầy thuốc mỉm cười hô, nàng kêu Tôn Mỹ Linh, bốn mươi lăm tuổi, là Phúc Hưng bốn trung bác sĩ tâm lý, phụ trách học sinh tâm lý dạy kèm cùng chỉ số hạnh phúc kiểm tra.

Ở Tôn Mỹ Linh bác sĩ bên người, để một tấm màu trắng ghế ngồi, nóc có một cái đầu khô, đây là một máy chuyên nghiệp "Hạnh phúc kiểm trắc nghi".

Ở nước Hoa, chỉ có hai loại nghề nghiệp người có thể sử dụng hạnh phúc kiểm trắc nghi, một loại là cảnh sát, một loại khác là bác sĩ tâm lý.

"Quách Hồng Anh." Tôn Mỹ Linh bác sĩ chỉ đích danh.

"Tới rồi." Quách Hồng Anh ngồi vào hạnh phúc kiểm trắc nghi chỗ ngồi, đội nón an toàn lên, màu đỏ chỉ thị đèn nhanh chóng lóe lên, không lâu lắm, dịch tình bình biểu hiện một con số: 199!

Sau, một cái lại một cái học sinh tiến hành chỉ số hạnh phúc kiểm tra.

"Ngô Minh, học sinh, chỉ số hạnh phúc 178."

"Trần Lệ Lệ, học sinh, chỉ số hạnh phúc 102."

"Lý Đại Vĩ, học sinh, chỉ số hạnh phúc 189."

...

Phúc Hưng bốn trúng học sinh thành tích cũng tương đối ưu dị, chỉ số hạnh phúc cơ bản vượt qua 100.

"Trời ạ, phó trưởng lớp chỉ số hạnh phúc thật là cao, đạt tới 266!"

"Bộc cái tin tức nội tình, phó trưởng lớp ngày hôm qua hướng Linh Linh bày tỏ thành công, hai người đang nhiệt yêu trung, mới vừa vẫn còn ở vì bác thượng tú ân ái đầu."

"Phó trưởng lớp nguyên lai yêu, khó trách chỉ số hạnh phúc như vậy cao, thật hâm mộ a, ta cũng muốn tìm người bạn trai."

...

Bọn học sinh chuyện trò vui vẻ, thi vào trường cao đẳng đã kết thúc, bọn họ bây giờ thích trò chuyện điểm bát quái.

"Hoàng Vĩnh Nhạc."

Ở dưới con mắt mọi người, Hoàng Vĩnh Nhạc ngồi vào hạnh phúc kiểm trắc nghi chỗ ngồi, các bạn học sự chú ý lập tức bị hấp dẫn tới. Hoàng Vĩnh Nhạc là thi vào trường cao đẳng Trạng nguyên, trong lớp bạn học tự nhiên cũng rất muốn biết hần chỉ số hạnh phúc là bao nhiêu.

Màu đỏ chỉ thị đèn nhanh chóng lóe lên, tần số càng lúc càng nhanh, không lâu lắm, bình thượng rớt cuộc nhảy ra một con số 294!

Các bạn học một mảnh xôn xao.

"Hoàng Vĩnh Nhạc chỉ số hạnh phúc lại đạt tới 294, không sai biệt lắm là ta 2 lần, ngạo mạn!"

"Hần nhưng là thi vào trường cao đẳng Trạng Nguyên, cảm giác hạnh phúc thỏa thỏa hoàn toàn bạo chúng ta những người phạm tục đồng cặn bã."

"Hoàng Vĩnh Nhạc, cầu ôm đại chân!"

"Trong lớp các nữ sinh, vội vàng hướng Hoàng Vĩnh Nhạc bày tỏ a, phi thủy bất lưu ngoại nhân điền, gả cho Hoàng Vĩnh Nhạc nhất định sẽ rất hạnh phúc!"

...

Trong phòng cứu thương bầu không khí nhất thời sinh động, có chút bạn học thậm chí mở ra đùa giỡn. Hoàng Vĩnh Nhạc chỉ số hạnh phúc đạt tới 294, trở thành cả lớp hạnh phúc nhất học sinh một trong.

Ở toàn bộ trong lớp, chỉ có một tên học sinh chỉ số hạnh phúc so với Hoàng Vĩnh Nhạc cao.

Tên này học sinh kêu Trâu Kim Quý, tiêu chuẩn con nhà giàu, hẳn là Vương Nguru nữ nghiệp công ty lão tổng con trai, cha tài sản hơn trăm triệu, Trâu Kim Quý chỉ số hạnh phúc đạt tới 486.

Trâu Kim Quý chỉ số hạnh phúc sỡ dĩ như vậy cao, chủ yếu là là vì ưu việt bối cảnh gia đình, mà Hoàng Vĩnh Nhạc chính là bằng vào tự thân cố gắng.

Hoàng Vĩnh Nhạc là ô son thôn đứa trẻ, gia cảnh bần hàn, ở trung học đệ nhất cấp lúc, hẳn bởi vì tham gia học sinh trung học luận văn cuộc so tài đạt được đặc biệt thưởng, bị Phúc Hưng bốn trung phá cách nhận, mới rời đi ô son thôn, đi tới Phúc Hưng thành phố đi học.

Ở Phúc Hưng bốn trung trong, Hoàng Vĩnh Nhạc gia cảnh có thể là toàn trường kém nhất. Hẳn có thành tích hôm nay, trong lớp tất cả bạn học tâm phục khẩu phục.

"Hoàng Vĩnh Nhạc bạn học, chúc mừng ngươi, chỉ số hạnh phúc đạt tới mới cao." Tôn Mỹ Linh thầy thuốc mỉm cười hỏi, "Nghe nói ngươi dự thi Phúc đại Thiên Kiều thí nghiệm ban? Thiên Kiều thí nghiệm ban được a, nhân tài lớp lớp xuất hiện. Thị chúng ta Chu Dân Sanh Thị trưởng chính là Thiên Kiều thí nghiệm ban tốt nghiệp, nói không chừng ngươi tương lai cũng có thể làm được Thị trưởng."

Hoàng Vĩnh Nhạc cười một tiếng, không nói gì.

Converter: Tịch Văn Tịch Mịch

Bạn đang đọc truyện *Hạnh Phúc Đại Rút Thưởng Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 10: Độc sữa bò cùng rút ra lấy ung thư vật

Tác giả: Ngã Yêu Hóa Tinh

Ở kiểm tra sức khỏe lúc, Hoàng Vĩnh Nhạc nhàn rỗi không chuyện gì, lặng lẽ đọc lấy những bạn học khác chỉ số hạnh phúc, phân tích bọn họ cảm giác hạnh phúc.

Trong lớp phần lớn bạn học thành tích thi vào đại học đều lên bản khoa tuyển, chỉ số hạnh phúc so với bạn cùng lứa tuổi muốn cao một chút. Bất quá, thành tích thi vào đại học cũng không phải là ảnh hưởng chỉ số hạnh phúc nhân tố duy nhất.

Trong lớp ủy viên văn nghệ Quách Hồng Anh, thành tích vậy, nhưng là tính cách tốt, nhân duyên tốt, chỉ số hạnh phúc đạt 199, cả lớp thứ sáu.

Ủy viên thể dục Lý Đại Vĩ bạn học thành tích vô cùng mạnh vụn, nhưng là hứng thú rộng rãi, chơi bóng rổ, đá banh, đọc tiểu thuyết, mỗi ngày đều quá rất thích ý, chỉ số hạnh phúc cả lớp thứ mười một.

Sinh ngữ khoa đại biểu Trần Lệ Lệ, thành tích ưu dị, gia cảnh tốt, vóc người cũng rất đẹp, điển hình bạch phú mỹ, vốn là hẳn rất hạnh phúc. Đáng tiếc, nàng cha mẹ đang nháo ly dị, Trần Lệ Lệ chỉ số hạnh phúc chỉ có 102, cả lớp đếm ngược thứ sáu.

Phân tích toàn bộ lớp bạn học hạnh phúc tình huống, Hoàng Vĩnh Nhạc phát hiện ảnh hưởng hạnh phúc nhân tố thực ra quá nhiều, tính cách, dáng ngoài, sức khỏe, yêu thích, học tập, gia cảnh, tài sản, tình cảm, mạng giao thiệp, nghề văn văn, cũng sẽ đưa đến chỉ số hạnh phúc chênh chòn.

Như vậy có thể thấy, hạnh phúc là một môn đại học vấn, cần thăng bằng sinh hoạt mọi phương diện.

Ở trong phòng cứu thương tất cả mọi người chính giữa, Tôn Mỹ Linh bác sĩ chỉ số hạnh phúc là cao nhất.

Tên họ: Tôn Mỹ Linh

Nghề nghiệp: Bác sĩ tâm lý

Chỉ số hạnh phúc: 780

Đối với cái kết quả này, Hoàng Vĩnh Nhạc cũng không ngoài suy đoán.

Ở Hoa Hạ lớn nhất cảm giác hạnh phúc mười nghề chính giữa, bác sĩ tâm lý hạng thứ tư, thuộc về hạnh phúc nhất một đoàn thể.

Bác sĩ tâm lý ở nước Hoa địa vị cao vô cùng, bởi vì Hoa Hạ là một cái theo đuổi hạnh phúc quốc gia, bác sĩ tâm lý chính là hạnh phúc học chuyên gia.

Phần lớn bác sĩ tâm lý, không chỉ có đối với hạnh phúc tâm lý học có xâm nhập nghiên cứu, hơn nữa đón nhận đặc thù tâm lý huấn luyện, cộng thêm nghề nghiệp tính đặc thù, mạng giao thiệp cực kỳ rộng lớn, bọn họ chỉ số hạnh phúc cư cao không dưới.

"Có cơ hội, ta cũng phải nghiên cứu một chút 《 Hạnh phúc tâm lý học 》."

Hoàng Vĩnh Nhạc âm thầm quyết định.

《 Hạnh phúc tâm lý học 》 là đặc biệt nghiên cứu như thế nào hạnh phúc môn học, nó tương đương với rút thưởng hệ thống thăng cấp công lược, đáng giá tốn thời gian nghiên cứu.

Nếu như có thể phát hiện hạnh phúc cuối cùng bí ẩn, đem chỉ số hạnh phúc tăng lên tới cực hạn, như vậy rút thưởng hệ thống thì có đất dụng võ, cả thế giới cứ mặc cho do Hoàng Vĩnh Nhạc rút ra lấy.

Đến lúc đó, rút ra lấy nước ngoài tội phạm liền không có áp lực chút nào.

...

Kiểm tra sức khỏe sau khi kết thúc.

Xế chiều hôm đó, Phúc Hưng bốn trung cử hành thi vào trường cao đẳng khen ngợi đại hội. Ở trong đại hội, Hoàng Vĩnh Nhạc ngoài ý muốn thu được một trăm ngàn nguyên thi vào trường cao đẳng Trạng Nguyên học bổng.

Bắt được một trăm ngàn học bổng sau, Hoàng Vĩnh Nhạc học sinh trung học đệ nhị cấp nhai chính thức kết thúc.

Sắp đến, đúng là càng rực rỡ tươi đẹp nhiều màu nghỉ hè cuộc sống.

Hoàng Vĩnh Nhạc đối với nghỉ hè an bài rất đơn giản toàn lực tăng lên mình chỉ số hạnh phúc.

Đối với hắn mà nói, hạnh phúc là trước mắt chuyện trọng yếu nhất.

Hắn chuẩn bị trước mượn một tốt một chút nhà, tiếp theo sau đó rút thưởng.

Hoàng Vĩnh Nhạc nghiêng về ở đại học thành kế cận mượn phòng, bởi vì hai tháng sau liền muốn đi vào Phúc Hưng đại học học tập, ở đại học thành kế cận mượn phòng dễ dàng hơn.

Chẳng qua là Hoàng Vĩnh Nhạc ở đại học thành đi dạo hơn nửa ngày, lại ở trên mạng lập đi lập lại tra tìm, cũng không có tìm được thích hợp nhà.

Có nhà là nhà dân, rất đơn sơ, chống trộm phương tiện quá kém; có nhà điều kiện không tệ, nhưng là cách đại học thành quá xa, không có phương tiện. Ngoài ra, đại học thành kế cận có không ít cho mượn biệt thự, khắp mọi mặt điều kiện đều thật giỏi, nhưng là tiền mượn phòng cao kinh người, hơn nữa tiền mượn phòng theo như năm thu lấy, Hoàng Vĩnh Nhạc chỉ có thể suy nghĩ một chút nữa.

Vòng vo một buổi chiều, Hoàng Vĩnh Nhạc cũng không có cho mượn đến hải lòng nhà, chỉ ở trong thương trường mua một cái rượu mật mã, chuẩn bị dùng để cất giữ tiền mặt.

Buổi tối bảy giờ.

Hoàng Vĩnh Nhạc trở lại mình phòng trọ, phát giác cửa đậu một chiếc màu đen xe thương vụ, bên xe đứng hai tên đàn ông. Một người trong đó đàn ông chính là Trâu Kim Quý, Vượng Nguu nhũ nghiệp lão tổng con trai,

Cũng là Hoàng Vĩnh Nhạc bạn học cùng lớp.

"Hoàng Vĩnh Nhạc, người cuối cùng trở lại." Trâu Kim Quý mặt mày vui vẻ chào đón, "Bọn ta đợi người đại nửa giờ."

Hoàng Vĩnh Nhạc nói: "Có chuyện?"

Trâu Kim Quý đáp Hoàng Vĩnh Nhạc bả vai, bộ khởi gần như: "Mọi người đều là bạn học, ta cũng không vòng vo, có chuyện tốt muốn cùng người thương lượng. Người là năm nay thi vào trường cao đẳng Trạng Nguyên, chúng ta Vượng Nguu nhũ nghiệp muốn mời người làm hình tượng phát ngôn viên, đại ngôn phí 30 vạn nguyên..."

"Đại ngôn ?" Hoàng Vĩnh Nhạc nghe rõ, Vượng Nguu nhũ nghiệp chính là muốn mượn thi vào trường cao đẳng Trạng Nguyên sức ảnh hưởng phổ biến rộng rãi Vượng Nguu phẩm chất.

"Vị này là Vượng Ngu nhũ nghiệp Phó tổng giám đốc Triệu Phong." Trâu Kim Quý giới thiệu bên cạnh đàn ông trung niên, "Hoàng Vĩnh Nhạc, người chỉ cần đồng ý thay mặt nói Vượng Ngu sửa bò, cùng Triệu Phong giám đốc ký hợp đồng, liền có thể bắt được 30 vạn nguyên đại ngôn phí."

"Nhưng là, ta chưa uống qua Vượng Ngu sửa bò a."

"Không có sao, ta mời người uống." Trâu Kim Quý từ xe thương vụ trong nói lên một rương kim trang Vượng Ngu dinh dưỡng sửa bò, mỉm cười nói, "Hoàng Vĩnh Nhạc, rương sửa bò đưa cho người miễn phí thưởng thức. Chúng ta Vượng Ngu nhũ nghiệp ở Phúc Hưng thành phố tiếng đồn một mực rất tốt, tin tưởng người nhất định sẽ thích. Như thế nào, có không có hứng thú làm Vượng Ngu phát ngôn viên?"

Đối phương tựa hồ rất có thành ý đáng về, Hoàng Vĩnh Nhạc nói: "Đại ngôn chuyện quá đột nhiên, ta phải suy nghĩ một chút."

"Người từ từ cân nhắc, nghĩ thông suốt cho ta gọi điện thoại." Trâu Kim Quý rất hòa khí hỏi, "Đúng rồi, người số điện thoại di động là bao nhiêu?"

"Ta không điện thoại di động."

"PP số cũng có thể."

Sao đi Hoàng Vĩnh Nhạc PP số, Trâu Kim Quý cùng Triệu Phong giám đốc mở xe thương vụ, rời đi trước.

Trong buồng xe.

"Kim Quý, người tên này họ Hoàng bạn học sẽ đáp ứng đại ngôn sao?" Triệu Phong giám đốc lái xe thương vụ.

"Yên tâm, Hoàng Vĩnh Nhạc nhất định sẽ đáp ứng." Trâu Kim Quý đạo, "Hoàng Vĩnh Nhạc là từ xa xôi sơn thôn đi ra ngoài tiểu tử nghèo, ngay cả cái điện thoại di động cũng không mua nổi. Mặc dù là thi vào trường cao đẳng Trạng Nguyên, nhưng cũng chính là một con một sách. Hiện đang cho hấn 30 vạn nguyên, hấn làm sao có thể không đáp ứng?"

Triệu Phong giám đốc nói: "Hoàng Vĩnh Nhạc nếu là chịu làm đại ngôn, đối với Vượng Ngu nhũ nghiệp mở ra học sinh thị trường rất có trợ giúp, 30 vạn đại ngôn phí vật vượt qua giá trị. Kim Quý, người ánh mắt không tệ, trước tiên liền nghĩ đến tìm Hoàng Vĩnh Nhạc đại ngôn."

Trâu Kim Quý nói: "Trước ta cũng không nghĩ tới Hoàng Vĩnh Nhạc sẽ cầm Trạng Nguyên, bình thường nhìn hấn gốc đầu gốc não, chỉ biết là vùi đầu học tập, không biết hát, sẽ không chơi trò chơi, cũng sẽ không giao thiệp, hãy cùng kẻ ngu vậy."

Triệu Phong giám đốc cười một tiếng: "Nông thôn đi ra ngoài đứa trẻ đều như vậy, không có gì kiến thức. Hoàng Vĩnh Nhạc có thể thi đậu Trạng Nguyên, đã coi như là có chút khả năng."

...

Phòng trọ trong.

Hoàng Vĩnh Nhạc không nghĩ tới sẽ gặp chuyện tốt như vậy, Vượng Ngu nhũ nghiệp lại tìm mình đại ngôn, đại ngôn phí cao đến 30 vạn.

30 vạn, đối với người bình thường mà nói đã là không nhỏ số lượng.

Bất quá, Hoàng Vĩnh Nhạc có rút thưởng hệ thống, nước ngoài mấy tỉ vốn chờ hấn rút ra lấy, 30 vạn nguyên hấn cũng không coi vào đâu.

Dĩ nhiên, có bạch đưa lên tiền, hấn cũng sẽ không cự tuyệt, đại ngôn hàng hóa có thể là nhẹ nhàng nhất kiếm tiền một trong phương thức.

Chẳng qua là Hoàng Vĩnh Nhạc chưa uống qua Vượng Ngu sửa bò, nếu quả thật muốn đại ngôn, ít nhất phải trước nếm một chút đi.

Hoàng Vĩnh Nhạc tra nhìn một chút Vượng Ngu sửa bò túi đựng, phát hiện đây là toàn dinh dưỡng cách điều chế sửa bò, giàu thân thể con người cần các loại dinh dưỡng nguyên tố. Hoàng Vĩnh Nhạc thân thể gầy yếu, đang cần bổ sung dinh dưỡng, Vượng Ngu sửa bò tựa hồ rất thích hợp hấn.

"Uống bình thử một chút."

Hoàng Vĩnh Nhạc mở ra Trâu Kim Quý lưu lại một rương sửa bò, từ trong lấy ra một chai lớn 250ML dinh dưỡng cách điều chế sửa bò, ông hút cắm vào, hút.

Sửa bò vào miệng, hương hương, ngọt ngào, nải vị mừi phần, tương đối ngon miệng.

Vượng Ngu nhũ nghiệp là Phúc Hưng thành phố nổi danh phẩm chất, lượng tiêu thụ không tệ, Trâu Kim Quý cha chính là mượn này trở thành Phúc Hưng thành phố nhà giàu, tài sản vượt qua 5 trăm triệu.

Một chai sửa bò xuống bụng, Hoàng Vĩnh Nhạc ợ một cái, mùi vị quả thật không tệ, uống còn muốn uống.

Hệ thống nhắc nhở: Túc chủ uống một chai chứa ung thư vật 'Đinh hy tiên tự tình miểu bồn làm' sửa bò, mắc bệnh ung thư nguy hiểm tăng lên, chỉ số hạnh phúc -1!

"Tình huống gì?"

Ung thư vật?

Hoàng Vĩnh Nhạc có chút mộng, Vượng Nguu sữa bò chứa ung thư vật?

Hệ thống nhắc nhở ung thư vật kêu "Đinh hy tiên tự tình miếu bồn làm", đây là cái gì đồ?

Hoàng Vĩnh Nhạc lập tức mở máy vì tính ra, ở trên mạng lục soát một chút "Đinh hy tiên tự tình miếu bồn làm", cái này hóa học tên quả thực quá khó khăn đánh, hẳn dùng bình âm đánh không ra, không thể làm gì khác hơn là đối dùng năm bút.

Kết quả, ở mạng trong căn bản không lục ra được bất kỳ có liên quan "Đinh hy tiên tự tình miếu bồn làm" trang mạng.

Đây tựa hồ là một loại tân hình hóa hợp vật, không bị ngoại giới sở quen thuộc.

"Chẳng lẽ đây là Vượng Nguu nữ nghiệp mình tổng hợp ra tân hình thực phẩm tăng thêm tề sao?"

Hoàng Vĩnh Nhạc mơ hồ ý thức được vấn đề nghiêm trọng tính.

Vượng Nguu sữa bò chứa tân hình ung thư vật, chất giam cục các ngành cũng kiểm tra không ra, trên thị trường có số lớn Vượng Nguu sữa bò ở tiêu thụ.

Hoàng Vĩnh Nhạc mới vừa chỉ uống một chai vượng trâu sữa bò, chỉ số hạnh phúc liền hạ xuống 1 điểm. Những thứ kia Thiên Thiên uống vượng trâu sữa bò dân thành phố, vô hình trung không biết bị cả đi bao nhiêu chỉ số hạnh phúc.

Nghĩ tới đây, Hoàng Vĩnh Nhạc mắc đi cầu thức Vượng Nguu sữa bò thay mặt nói quảng cáo tuyệt đối không thể tiếp, đừng nói 30 vạn, chính là 300 vạn, đều phải buông tha.

Vượng Nguu sữa bò căn bản là độc sữa bò, đại ngôn vật này không thể nghi ngờ là mưu tài hại mệnh. Chuyện này tương lai một khi ra ánh sáng, thay mặt nói người chỉ sợ sẽ bị mắng cầu huyết lâm đầu, danh dự quét sân.

Hệ thống nhắc nhở: Nếu như tức chủ có thể làm cho Vượng Nguu nữ nghiệp loại độc này sữa bò xí nghiệp phá sản, chỉ số hạnh phúc có thể tăng lên 200 trở lên.

Cái hệ thống này quả nhiên khích lệ tiêu trừ phạm tội, lại đề nghị tức chủ nghĩ biện pháp để cho Vượng Nguu nữ nghiệp phá sản.

Vượng Nguu nữ nghiệp là Phúc Hưng thành phố xí nghiệp nổi danh, muốn cho nó phá sản sợ rằng không dễ dàng.

Dĩ nhiên, cái hệ thống này không hề phân phát cường chế tính nhiệm vụ, nó chẳng qua là cho một nhắc nhở. Đến nỗi Hoàng Vĩnh Nhạc có nguyện ý hay không để cho Vượng Nguu nữ nghiệp phá sản, do hắn tự quyết định.

Vượng Nguu nữ nghiệp phá sản trước đó để một bên, Hoàng Vĩnh Nhạc cảm thấy hẳn trước cự tuyệt đại ngôn chuyện.

Hoàng Vĩnh Nhạc mở ra PP, cho Trâu Kim Quý phát tin tức: "Trâu Kim Quý, ta cảm thấy mình không thích hợp thay mặt nói Vượng Nguu sữa bò, đại ngôn chuyện coi như xong đi."

Trâu Kim Quý nói: "Thế nào? Ngươi là cảm thấy đại ngôn phí quá ít sao, cái này có thể thương lượng."

Hoàng Vĩnh Nhạc: "Không phải đại ngôn phí vấn đề. Ta ngươi này nhan trị giá quá thấp, nếu như thay mặt nói sữa bò, sợ cho công ty các ngươi bôi đen."

Trâu Kim Quý: "Hoàng Vĩnh Nhạc, chúng ta cùng học một trường, ngươi liền giúp một chuyện. Như vậy đi, đại ngôn phí gia tăng đến 40 vạn."

Hoàng Vĩnh Nhạc: "Thật vấn đề không phải là tiền. Ta nhan trị giá quả thật không được, không thích hợp làm phát ngôn viên, ngươi hảo ý tâm linh. Ngươi lưu kia rương sữa bò ngày khác cho ngươi đưa qua."

Trâu Kim Quý: "Hoàng Vĩnh Nhạc, ngươi quá trêu chọc, sữa bò liền giữ đi. Mua bán sao nhân nghĩa ở, chúng ta là bạn học, cần gì phải như vậy khách khí? Có trống ra tự tự, ta mời ngươi ăn cơm."

Trò chuyện xong PP sau.

Trâu Kim Quý sắc mặt trầm xuống, lắc đầu một cái: "Kẻ ngu chính là người ngu, đưa đến mếp tiền cũng không muốn."

Triệu Phong giám đốc hỏi: "Hoàng Vĩnh Nhạc cự tuyệt?"

"Tiểu tử này phỏng đoán đi học đọc ngu." Trâu Kim Quý lập tức bôi bỏ Hoàng Vĩnh Nhạc PP số, đối với hắn mà nói, Hoàng Vĩnh Nhạc chỉ là một có thể lợi dụng tài nguyên, bây giờ vô dụng, không cần thiết nữa cất giữ Hoàng Vĩnh Nhạc PP số.

Bôi bỏ PP số, Trâu Kim Quý hay là giận dữ bất bình: "Hoàng Vĩnh Nhạc tiểu tử này thật đem mình làm chuyện xảy ra, ta tìm hắn đại ngôn lại dám cự tuyệt? Nông thôn đi ra ngoài người cho dù thi đậu Trạng Nguyên, cũng chỉ là một con mọt sách, cả đời cũng sẽ không có cái gì tiền đồ."

Triệu Phong giám đốc nói: "Hoàng Vĩnh Nhạc nếu là không đại ngôn, chỉ có thể tìm Diệp Tư đại ngôn. Vô luận xài bao nhiêu tiền cũng phải ký Diệp Tư, đây cũng là ba người ý. Bất quá, Diệp Tư cái này nữ minh tinh rất kỳ quái, không phải nàng thích phẩm chất, cho bao nhiêu tiền đều không đại ngôn."

Trâu Kim Quý nói: "Yên tâm, ta điều tra qua, Diệp rất thích uống Vượng Ngu sữa bò. Chỉ cần đại ngôn phí thích hợp, nàng hẳn sẽ đồng ý thay mặt nói."

...

Phòng trọ.

"Thật là đáng sợ."

Hoàng Vĩnh Nhạc ở trên mạng tra một chút, phát hiện Phúc Hưng thành phố thường uống Vượng Ngu sữa bò dân thành phố ít nhất 180 vạn người, những người này cũng không biết mình đang uống độc sữa bò, tùy thời có thể mắc bệnh ung thư.

Đáng sợ hơn là, Vượng Ngu nữ nghiệp tiếng đồn không tệ, xí nghiệp năm gần đây phát triển nhanh mạnh, đang từ từ thâm vào đến khác nghề.

Gần đây một năm, Phúc Hưng thành phố mới mở hơn hai mươi nhà Vượng Ngu tiệm bán thức ăn nhanh.

Vượng Ngu nữ nghiệp có thể sản xuất độc sữa bò, khó bảo toàn nó sẽ không sản xuất độc khoai xan. Giống như vậy có độc xí nghiệp nếu như tiến vào càng nhiều hơn nghề, đối với toàn bộ xã hội không thể nghĩ ngờ là một tràng tai nạn.

Hoàng Vĩnh Nhạc bây giờ đã trở thành cái thế giới này một thành viên, những chuyện này cùng hắn mật thiết tương quan, nếu như không ngăn cản Vượng Ngu nữ nghiệp, nói không chừng hắn cũng sẽ trở thành ung thư vật người bị hại.

Tình hạ lòng suy nghĩ một chút, Hoàng Vĩnh Nhạc cảm thấy hắn tố cáo Vượng Ngu nữ nghiệp.

Đây không phải là hắn một người chuyện, mà là triệu mạng người chuyện.

Muốn tố cáo, đầu tiên phải có chứng cứ.

Vượng Ngu nữ nghiệp chứng cứ phạm tội, chính là sữa bò trong hàm hữu ung thư vật —— đình hy tiên tự tình miếu bồn làm.

Đình hy tiên tự tình miếu bồn làm là tân hình hóa hợp vật, không bị ngoại giới quen thuộc, cho dù là chất giam cục các ngành người, có thể cũng không biết nó là thứ gì. Nếu như muốn tố cáo Vượng Ngu nữ nghiệp, thì nhất định phải trước phải đến đình hy tiên tự tình miếu bồn làm loại này hóa hợp vật.

"Rút thượng hệ thống, người nên xuất thủ."

Hoàng Vĩnh Nhạc cầm mười bình vượng trâu sữa bò, mặc niệm: "Ta muốn rút lấy mười bình sữa bò trong bao hàm ung thư vật 'Đình hy tiên tự tình miếu bồn làm'."

Hệ thống nhắc nhở: Rút ra lấy đình hy tiên tự tình miếu bồn làm cần tiêu hao 10 điểm chỉ số hạnh phúc, là hay không rút ra lấy?

"Ừ."

"Đình! Chúc mừng túc chủ, ngài rút được ung thư vật 'Đình hy tiên tự tình miếu bồn làm' 3. 7 khác."

Rào rào!

Nhất thời, một nhò lau màu trắng bột xuất hiện ở bàn tay.

"Đây chính là ung thư vật?"

Hoàng Vĩnh Nhạc vội vàng lấy tới bốn tờ giấy trắng, đem bột màu trắng bọc. Những thứ này bột màu trắng chính là Vượng Ngu nữ nghiệp chứng cứ phạm tội, Hoàng Vĩnh Nhạc chuẩn bị đem nó trực tiếp gởi cho có liên quan ngành, tiến hành ẩn danh tố cáo.

Vì đề cao tố cáo tỷ lệ thành công, Hoàng Vĩnh Nhạc chuẩn bị gửi bốn phong ẩn danh cử báo tin, đóng kín một cái gói cho chất giam cục, đóng kín một cái gói cho Phúc Hưng thành phố thực phẩm thuốc men giám đốc cục, đóng kín một cái gói cho Phúc Hưng thành phố hạnh phúc phát triển ủy viên hội kiểm soát cục, đóng kín một cái gói cho Phúc Hưng thành phố cảnh sát cục.

Ở mỗi phong cử báo tin trong, đều có một phần "Đình hy tiên tự tình miếu bồn làm" hàng mẫu, có thể cung cấp chuyên gia tiến hành hóa nghiệm.

Viết xong ẩn danh cử báo tin sau, Hoàng Vĩnh Nhạc đi tới kế cận một nơi vắng vẻ hộp thư, đem bốn phong cử báo tin ném vào.

Hệ thống nhắc nhở: Túc chủ gửi ra cử báo tin, dám cùng độc sữa bò xí nghiệp làm đấu tranh, nội tâm nổi lên một cỗ "Không phục thì làm" hào khí, ý

niệm hiểu rõ, chỉ số hạnh phúc +10!

Converter: Tịch Văn Tịch Mịch

Bạn đang đọc truyện *Hạnh Phúc Đại Rút Thương Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 11: Hạnh phúc hàng hóa

Tác giả: Ngã Yêu Hỏa Tinh

Gửi ra cử báo tin, Hoàng Vĩnh Nhạc đi phụ cận ngân hàng.

Hắn hôm nay lấy được một trăm ngàn nguyên học bổng, chuẩn bị cầm 8 vạn nguyên gửi trở về Ô Sơn thôn nhà. Cha mẹ đều là nông dân, điều kiện gia đình không tốt, gửi ít tiền về nhà là chuyện đương nhiên.

Hệ thống nhắc nhở: Túc chủ rút cuộc có năng lực hiểu thảo cha mẹ, chỉ số hạnh phúc +15!

Thấy tin tức, Hoàng Vĩnh Nhạc ngẩn ra, biểu cha mẹ cũng có thể tăng lên cảm giác hạnh phúc? Cần thận suy nghĩ một chút, nhưng cũng không khó hiểu, cha mẹ cuộc sống thật tốt, làm con cái tự nhiên cũng vui vẻ.

Gửi ra 8 vạn nguyên, Hoàng Vĩnh Nhạc còn dư lại 2 vạn nguyên, cộng thêm tối hôm qua rút thưởng lấy được 5 vạn, tổng cộng có 7 vạn nguyên.

Hắn chuẩn bị dùng một khoản tiền này cải thiện mình cuộc sống, tăng lên chỉ số hạnh phúc.

Đầu tiên, hắn chuẩn bị mướn tốt một chút nhà.

Thứ hai, chuẩn bị xong tốt bồi bổ thân thể. Thân thể là hạnh phúc căn bản, hắn thân thể tương đối yếu ớt, cần điều chỉnh.

Thứ ba, chuẩn bị mua một ít cuộc sống nhu phẩm cần thiết.

Hoàng Vĩnh Nhạc mua cái thứ nhất nhu phẩm cần thiết là điện thoại di động. Điện thoại di động công dụng rất nhiều, mua cái điện thoại di động có thể tăng lên chất lượng cuộc sống.

"Tiên sinh, ngài khỏe, muốn mua điện thoại di động sao?"

Điện thoại di động chuyên tiệm bán, một tên nữ tiêu thụ viên tiến lên đón, "Xin hỏi ngài thích gì phẩm chất điện thoại di động?"

Hoàng Vĩnh Nhạc ở chuyên tiệm bán trong đi dạo một vòng, phát giác nơi này điện thoại di động phẩm chất đông đảo, tỷ như ảnh mị điện thoại di động, lam độ điện thoại di động, trần châu điện thoại di động, ô mai điện thoại di động vân vân, Hoàng Vĩnh Nhạc nhìn hoa cả mắt, không biết mua cái nào phẩm chất tốt.

Hệ thống nhắc nhở: Túc chủ nếu như mua ảnh mị điện thoại di động, chỉ số hạnh phúc +1; mua lam độ điện thoại di động, chỉ số hạnh phúc +2; mua trần châu điện thoại di động, chỉ số hạnh phúc +3; mua ô mai điện thoại di động, chỉ số hạnh phúc +4.

Hoàng Vĩnh Nhạc mừng thầm, nhắc nhở này tin tức tới quá kịp thời, nhất định chính là mua đồ chỉ nam. Mua ô mai điện thoại di động tăng lên chỉ số hạnh phúc nhiều nhất, hắn là thích hợp mình nhất.

Ô mai điện thoại di động là nước Hoa một cái nổi danh điện thoại di động phẩm chất, do Diệp Tư thay mặt nói, giá khoản điện thoại di động ở trong nước lượng tiêu thụ cũng không tệ, thuộc về tính giới tương đối cao phẩm bài cơ.

Ô mai điện thoại di động tổng cộng có bốn loại màu sắc, đỏ, bạch, đen, lam.

Hoàng Vĩnh Nhạc chọn lựa một khoản đen ô mai điện thoại di động, 1300 vạn giống như làm, 256G nội tồn, chỉ tay phân biệt, giá bán 6000 nguyên.

Bất quá, ô mai điện thoại di động gần đây có một ưu đãi hoạt động, phẩm là năm nay thi vào trường cao đẳng số điểm đạt tới điểm chính tuyển thí sinh, có thể lấy bảy giảm giá ô vuông mua một khoản ô mai điện thoại di động.

Hoàng Vĩnh Nhạc vì vậy cầm ra mình chính xác kiểm chứng, đưa cho nữ tiêu thụ viên.

"Hoàng Vĩnh Nhạc?" Nữ tiêu thụ viên tra xét chính xác kiểm chứng sau, tràn đầy kinh ngạc, "Ngươi... Ngươi là năm nay thi vào trường cao đẳng Trạng Nguyên Hoàng Vĩnh Nhạc?"

"Ngươi biết ta?"

"Ừ. Mới vừa vừa mới nhìn thấy Phúc Hưng đài truyền hình 《 Diệp Tử câu chuyện sẽ 》 phỏng vấn ngươi tiết mục đầu." Nữ tiêu thụ viên hơi có vẻ hưng phấn, "Ngươi thật là thật lợi hại, luận văn được miễn phần. Xin hỏi, có thể cùng ngươi hợp tấm ảnh sao?"

"Ách... Dĩ nhiên."

Hợp hoàn ảnh, Hoàng Vĩnh Nhạc liền mua ô mai điện thoại di động, giá cả 3600 nguyên, sáu chiết.

Hệ thống nhắc nhở: Túc chủ lấy cực thấp giới mua được ô mai điện thoại di động, chỉ số hạnh phúc +4!

Tiền quả nhiên là đồ tốt, hoa 3600 nguyên mua khoản điện thoại di động, chỉ số hạnh phúc liền tăng lên 4 điểm.

Như vậy có thể thấy, người có tiền chỉ số hạnh phúc vậy đều không thấp. Rất nhiều đàn bà thích điên cuồng mua đồ, giá thỏa thỏa là ở cả cảm giác hạnh phúc.

Đồng thời, Hoàng Vĩnh Nhạc cũng ý thức bất đồng hàng hóa, đối với người chỉ số hạnh phúc tăng lên là bất đồng. Đồng dạng là điện thoại di động, ô mai điện thoại di động liền so với khác phẩm chất điện thoại di động càng có thể tăng lên cảm giác hạnh phúc.

Tương tự, ở mua nhà, xe hơi, máy vi tính, máy truyền hình, tủ lạnh, máy điều hòa không khí, giày, quần áo, châu báu, bao cao su chờ hàng hóa lúc, bất đồng phẩm chất hàng hóa, đối với cảm giác hạnh phúc tăng lên khẳng định cũng bất đồng. Rất nhiều đàn bà ở mua đồ lúc, đều thích mua nhãn hiệu nổi tiếng, cũng là bởi vì nhãn hiệu nổi tiếng hàng hóa đối với cảm giác hạnh phúc tăng lên rõ ràng hơn.

Nếu như có thể mua được hạng sang nhà, cao tính năng xe thể thao, sang trọng đồ xài trong nhà,

Cao cấp đồ điện, tinh xảo đồ trang sức, chỉ số hạnh phúc hẳn sẽ có đại phúc độ tăng lên.

Bất quá, Hoàng Vĩnh Nhạc bây giờ không đầy đủ tiền, tạm thời không mua nổi nhà, chỉ có thể trước mượn nhà. Cho mượn bất đồng nhà, chỉ số hạnh phúc tăng lên khẳng định cũng bất đồng, có cần phải chọn thích hợp nhất nhà.

Đang suy nghĩ, điện thoại di động PP số bỗng nhiên có mới tin tức.

Hoàng Vĩnh Nhạc mở ra điện thoại di động, phát hiện PP số trong có bạn tốt tăng thêm tin tức: Diệp Tử xin tăng thêm ngài vì PP bạn tốt.

"Diệp Tử?"

Hoàng Vĩnh Nhạc có chút kỳ quái, Diệp Tử làm sao biết ta PP số? Cần thận suy nghĩ một chút, tối hôm qua hẳn đã từng hướng Bao Thiết Sinh cảnh sát trưởng báo qua PP số, Diệp Tử lúc ấy tại chỗ, phỏng đoán lên lên ghi nhớ đi.

Hoàng Vĩnh Nhạc thông qua PP bạn tốt tăng thêm xin.

"Tic tic tic!"

Diệp Tử phát tới điều thứ nhất PP tin tức: "Hoàng Vĩnh Nhạc, ngươi mua điện thoại di động?"

Hoàng Vĩnh Nhạc: "Mới vừa mua một khoản ô mai điện thoại di động, nghe nói điện thoại di động này là ngươi đại ngôn?"

Diệp Tử: "Ừ. Ngươi muốn mua ô mai điện thoại di động làm sao không cùng ta nói một tiếng, ta có thể trực tiếp từ hán thương lấy hàng, giá cả càng tiện nghi."

Hoàng Vĩnh Nhạc: "Ta cùng ngươi cũng không phải là rất quen, nào có ý mở miệng?"

Diệp Tử cười một tiếng, trả lời: "Ta cũng mời ngươi ăn cơm rồi, còn không coi là quen biết sao? Nếu không ta lại mời một lần?"

Hoàng Vĩnh Nhạc: "Ta ăn rồi. Hỏi ngươi sự kiện. Ngươi là ở tại đại học thành kế cận đi, ngươi biết đại học thành kế cận nơi nào có nhà cho mượn không? Ta ở trên mạng tìm hơn nửa ngày, cứ thế không tìm được."

Diệp Tử: "Đại học thành kế cận khu biệt thự chiếm đa số, nhà khó tìm đi. Ngươi muốn mượn nhà sao?"

Hoàng Vĩnh Nhạc: "Đúng. Phòng của ta cho mượn sắp hết hạn, chuẩn bị dời đến đại học thành."

Diệp Tử: "Nếu không, ngươi dời đến biệt thự của ta ở đây đi, ta nơi này có phòng trống."

Hoàng Vĩnh Nhạc: "Ngươi kia biệt thự sang trọng, ta sợ không trả nổi tiền mướn phòng."

Diệp Tư: "Ai nha, nói chuyện gì tiền mướn phòng. Ngươi tối hôm qua cứu ta một mạng, dù sao cũng phải cho ta một lần báo đáp cơ hội của ngươi chứ? Biệt thự của ta phòng trống không cũng là trống không, nếu ngươi muốn mướn phòng, liền dời tới đi. Ngươi trước ở đoạn thời gian, nếu là không thích hợp, nữa dọn đi cũng giống vậy a. Ta tháng sau muốn xuất ngoại, đoán chừng 3 tháng mới có thể trở về, nhà trống không cũng vô ích."

Hoàng Vĩnh Nhạc: "Ngươi muốn xuất ngoại?"

Diệp Tư: "Ừ. Xuất ngoại trước, ta phải cố nhân giúp ta trông nom biệt thự. Ngươi nếu là vào ở biệt thự của ta, ta cũng không cần nữa ngoài ra cố nhân."

Hệ thống nhắc nhở: Túc chủ nếu như đồng ý vào ở Diệp Tư biệt thự, chỉ số hạnh phúc có thể tăng lên 90.

Hoàng Vĩnh Nhạc ngẩn ra.

Tại sao vào ở Diệp Tư biệt thự, chỉ số hạnh phúc sẽ tăng vọt như vậy nhiều?

Cẩn thận vừa phân tích, Hoàng Vĩnh Nhạc đại khái công khai. Nếu như là vào ở thông thường biệt thự, chỉ số hạnh phúc chỉ sợ sẽ không tăng lên như vậy rõ ràng, chẳng qua là vào ở Diệp Tư biệt thự tình huống lại bất đồng.

Diệp Tư là đang ăn khách nữ minh tinh, không chỉ là đài truyền hình người chủ trì, hơn nữa còn là ra khỏi chuyên tập ca sĩ, vừa có nhan trị giá, lại có tài hoa, nhân khí tương đối cao. Giống như vậy nữ minh tinh, là bao nhiêu nam trong lòng cao cao tại thượng nữ thần, có thể ngắm mà không có thể đụng. Nếu như muốn bao nuôi nàng lời, ít nhất phải hơn mấy triệu đi.

Hoàng Vĩnh Nhạc bây giờ tay không bộ bạch chó sói, linh cái túi tiền ở liền đến lá tư trong biệt thự, cảm giác hạnh phúc nổ tung cũng không kỳ quái.

Diệp Tư: "Hoàng Vĩnh Nhạc, ngươi bây giờ ở đâu?"

Hoàng Vĩnh Nhạc: "Phố buôn bán điện thoại di động chuyên tiệm bán."

Diệp Tư: "Ta bây giờ lái xe quá khư đón ngươi, một hồi thấy!"

...

Mười phút sau.

Một chiếc màu trắng xe nhỏ nhanh chóng lái tới, trong xe ngồi một tên điệu lĩnh cô gái, màu trắng tuyết phượng sam, mang một cặp kính mát, che kín hơn nửa gương mặt, chính là Diệp Tư.

Hoàng Vĩnh Nhạc đi về phía xe nhỏ, ngồi vào phó giá vị.

"Nóng lòng chờ chứ?" Diệp Tư nhanh mồm nhanh miệng, "Đi trước ngươi phòng trọ thu thập hành lý, tối nay liền dời đến biệt thự của ta trong."

"Có một vấn đề." Hoàng Vĩnh Nhạc nói, "Ta ở đến ngươi trong biệt thự, đội sản ảnh nếu là vô tới, phỏng đoán lại được nháo xì căng đan."

Diệp Tư cười nói: "Ngươi rất sợ cùng ta truyền xì căng đan sao?"

Hoàng Vĩnh Nhạc nói: "Ta là không có vấn đề, chỉ sợ ảnh hưởng thanh bạch của ngươi."

Diệp Tư nói: "Ngươi không phải đã nói, đi mình đường, để cho người khác đi nói đi. Huống chi, ta tháng sau liền phải xuất ngoại, xì căng đan muốn truyền cũng truyền không đứng lên."

Hoàng Vĩnh Nhạc hỏi: "Ngươi xuất ngoại làm gì?"

Diệp Tư giải thích: "Ba nước không phải mau cử hành thể vận hội sao? Chúng ta 《Diệp Tư câu chuyện sẽ》 tiết mục tổ chuẩn bị làm một loạt áo vận vô địch sưu tầm."

《Diệp Tư câu chuyện sẽ》 là Phúc Hưng đài truyền hình lá bài chủ chốt lan con mắt, chủ yếu phỏng vấn các nghề nghiệp nhân sĩ thành công. Vừa gặp năm nay là áo vận năm, Diệp Tư chuẩn bị đi ba nước, phỏng vấn áo vận hạng nhất.

Hoàng Vĩnh Nhạc hỏi: "Ngươi xuất ngoại sau, biệt thự liền ta một người ở?"

Diệp Tư gật đầu: "Ta ước chừng phải xuất ngoại ba tháng, ngươi coi như là giúp ta trông nom biệt thự, nếu không, ta còn phải ngoài ra cố nhân trông nom biệt thự."

Hoàng Vĩnh Nhạc nói: "Theo như vậy nói, ta vào ở ngươi biệt thự, tương đương với giúp ngươi tiết kiệm một khoản thuê kim?"

"Đúng vậy." Diệp Tư cười nói, "Đi thôi, trước đi thu dọn đồ đạc."

Chạy xe nhỏ, nhanh chóng rời đi phố buôn bán, đi phòng trọ.

Đến sau, Hoàng Vĩnh Nhạc bắt đầu thu thập hành lý.

Hành lý của hắn cũng không nhiều, một máy cũ kỹ máy vi tính xách tay, hai đôi giày, mười mấy bộ quần áo, hai mươi mấy quyển sách. Ngoài ra, còn có ba hộp bao cao su.

Ba! Ba! Ba!

Hoàng Vĩnh Nhạc chánh trang trứ hành lý, căn phòng cách vách bỗng nhiên truyền tới tiếng động lạ, thanh âm giàu có tiết tấu cảm cùng luật động cảm, một đợt sóng chưa hết đợt sóng khác đã tới.

"Đây là thanh âm gì?" Diệp Tư kỳ quái.

"Người thật nghe không hiểu?" Hoàng Vĩnh Nhạc hỏi ngược lại.

Diệp Tư mày liễu hơi nhăn, lông tai nữa vừa nghe: "Căn phòng cách vách có người đang khiêu vũ?"

"Nhảy cái gì vũ." Hoàng Vĩnh Nhạc vạch rõ, "Cách vách lão Vương cùng vợ hắn chuẩn bị sanh con, mỗi ngày buổi tối thời gian này điem đều không ngừng, ba tới ba đi, tranh cãi làm cho không người nào có thể ngủ."

"..." Diệp Tư giấy hiểu, mặt đẹp hơi nóng một cái, dâng lên lau một cái nhàn nhạt đỏ ửng.

Hệ thống nhắc nhở: Cách vách lão Vương cùng vợ hắn ở khoai trá tạo đứa trẻ, tức chủ nhưng vẫn độc thân, ngay cả người bạn gái cũng không có, nội tâm nổi lên một cỗ nhàn nhạt, tịch tịch, độc thân chó độc hữu bi thương, chỉ số hạnh phúc -2!

"..." Hoàng Vĩnh Nhạc.

Độc thân chó quả nhiên là khổ ép, một không lưu thần liền bị ngược, khó lòng phòng bị. Xem ra dọn nhà là đúng, bằng không mỗi ngày buổi tối nghe được cách vách lão Vương cùng vợ hắn đích động tĩnh, chỉ số hạnh phúc không muốn biết bị cà đi bao nhiêu.

"Thu thập xong, đi thôi!"

Converter: Tịch Văn Tịch Mịch

Bạn đang đọc truyện *Hạnh Phúc Đại Rút Thuởng Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 12: Vào ở Diệp Tư biệt thự

Tác giả: Ngã Yêu Hóa Tinh

Hành lý thu thập xong, Hoàng Vĩnh Nhạc xốc lên rương mật mã, đang chuẩn bị rời đi.

"Giá rương sữa bò không dời đi sao?" Diệp Tư chỉ trong góc một rương Vượng Ngu sữa bò.

"Ta không uống sữa tươi, không cần dọn."

"Người không uống sữa tươi, làm sao có một rương Vượng Ngu sữa bò?"

"Giá rương sữa bò là Trâu Kim Quý đưa." Hoàng Vĩnh Nhạc nói, "Vượng Ngu nhũ nghiệp hôm nay tìm ta đại ngôn."

"Thật là thật trùng hợp, Vượng Ngu cũng tìm ta đại ngôn." Diệp Tư nói, "Vừa mới cho ta gọi điện thoại."

Hoàng Vĩnh Nhạc hỏi: "Người đáp ứng đại ngôn?"

Diệp Tư lắc đầu: "Không. Còn người?"

"Cũng vậy." Hoàng Vĩnh Nhạc kỳ quái, "Ngươi tại sao cự tuyệt đại ngôn? Đại ngôn phí quá thấp?"

"Không phải, bọn họ ra đại ngôn phí thật cao." Diệp Tư, "Chỉ qua là ta không quá vui về đại ngôn hàng hóa, trước đại ngôn ô mai điện thoại di động, cũng là bởi vì ô mai điện thoại di động công ty nữ lão tổng là bạn ta. Khác phẩm chất đại ngôn, ta vậy đều là cự tuyệt."

Hoàng Vĩnh Nhạc bừng tỉnh hiểu ra, than thầm Diệp Tư làm một cái quyết định chính xác. Vương Ngưu sữa bò là độc sữa bò, ai đại ngôn là ai xui xẻo.

"Hoàng Vĩnh Nhạc, ngươi làm sao cũng cự tuyệt đại ngôn?"

"Ách, ta nhan trị giá quá thấp, không thích hợp làm hình tượng phát ngôn viên."

"Không thể nào? Ta cảm thấy ngươi nhan trị giá thật cao a!"

"Đó là ngươi thẩm mỹ có vấn đề."

"Mới không phải, là ngươi thẩm mỹ có vấn đề."

"Ta thẩm mỹ thật sự có vấn đề?"

"Ừ."

"Ta vẫn cảm thấy ngươi là người đẹp."

"..."

Cách vách lão Vương cùng vợ hán vẫn là không có ngừng, Hoàng Vĩnh Nhạc cùng Diệp Tư không có quá nhiều dừng lại, quả quyết rời đi phòng trọ, trở lại trong xe nhỏ.

Nổ máy xe, một đường hướng nam, lái hướng đại học thành.

Đại học thành ở vào Phúc Hưng thành phố nam ba khoen, Phúc Hưng đại học, Phúc Hưng thể dục đại học, Phúc Hưng âm nhạc học viện chờ mười mấy trường đại học hội tụ nơi này.

Diệp Tư biệt thự, ngay tại đại học thành mặt tây Khải Minh Tỉnh khu biệt thự.

Khải Minh Tỉnh khu biệt thự, xây cất với 30 đầu năm, là Phúc Hưng thành phố bên trong sớm nhất khu biệt thự một trong. Mặc dù niên đại hơi sớm, nhưng là tự nhiên điều kiện ưu việt, y theo núi bằng nước, chim hót mùi hoa, mặt đông là đại học thành, mặt tây là phố buôn bán, phía bắc còn có một tòa công viên cây cối um tùm, là Phúc Hưng thành phố giàu có nổi danh lão khu biệt thự.

Có thể vào ở Khải Minh Tỉnh khu biệt thự người, ở Phúc Hưng thành phố đều là nhân vật có mặt mũi.

Diệp Tư biệt thự là cha mẹ nàng mua, cha mẹ qua đời sau, nàng tự mình một người ở.

"Đến."

Buổi tối hơn mười điểm, xe nhỏ lái vào Khải Minh Tỉnh khu biệt thự, thông qua kiểm tra an ninh sau, xuyên qua một cái lục ám đường nhỏ, ngừng ở một trảng màu hồng trước biệt thự.

Biệt thự hai tầng cao, phản tường, xanh miến ngói, phía trước có một cá hồ, bốn phía là mảng lớn xanh biếc bãi cỏ, xa xa nhìn lại, biệt thự tựa như nở rộ với vạt xanh trong buổi rạng rỡ màu hồng hoa nhỏ, yên lặng nhả trí, ngậm ẩn súc tú, có khác một phen uẩn vị.

"Đây là ngươi biệt thự?"

"Đúng."

"Hình dáng giống như một viên màu hồng đại ô mai."

"Ta khuê mật cũng quán nó kêu 'Ô mai biệt thự'."

Xuống xe nhỏ, Diệp Tư đi tới trước biệt thự, móc chìa khóa, mở cửa.

"Vào đi."

Cởi giày, đổi giày, đi vào.

Tiến vào biệt thự, một cái rộng rãi sáng ngời phòng khách phơi bày ở trước mắt, bạch ngọc sàn nhà, thủy tinh đèn treo, đơn giản, cân đối, không nhiễm một hạt bụi. Bên trái là U hình cao cấp ghế sa lon, đối diện thành công bộ gia đình ảnh viện cùng Karaoke ca dụng cụ, cực lớn dịch tình bình treo trên

tường, hai bên đứng thẳng màu đen lập thể âm tương.

"Lớn như vậy biệt thự, một mình người người ở?"

"Ừ. Cho nên ta xuất ngoại sau, mới cần muốn tìm một người trông nom." Diệp Tư giới thiệu, "Ta trên sân thượng nuôi chút hoa, cần tưới nước. Hai lần có đang lúc đàn phòng, cần định kỳ thông gió, phòng triều. Vật vãn chuyện không ít, nếu như người vào ở, ta sẽ trả người mỗi một tháng 5000 nguyên tân thù..."

"Chờ một chút." Hoàng Vĩnh Nhạc cắt đứt, "Ta ở người biệt thự còn thu người tiền, cái này thật giống như không khoa học."

"Không có không khoa học a." Diệp Tư nói, "Người giúp ta trông nom biệt thự, trả cho người tiền là phải, tiền lương cũng là dựa theo giá thị trường cho, ta năm ngoái cô người hỗ trợ trông nom biệt thự, cũng là 5000 nguyên một tháng."

Hoàng Vĩnh Nhạc hỏi: "Kia tiền mướn phòng tính thế nào?"

"Trả thế nào nói tiền mướn phòng?" Diệp Tư nói, "Người tới hôm qua cứu ta một mạng, người chẳng lẽ muốn cứ tính như vậy?"

"Nếu không người muốn thế nào?"

"Người ít nhất phải cho ta một cái báo đáp cơ hội của người đi, nếu không, ta trong lòng không thẳng bằng."

"..."

"Hon nữa, biệt thự vốn là trống không, ta lại muốn xuất ngoại, người hỗ trợ theo xem nhà, ta trả người tân thù là chuyện đương nhiên."

"Như vậy đi." Hoàng Vĩnh Nhạc đề nghị, "Chúng ta một người lui một bước, ta không giao tiền mướn phòng, người cũng đừng cho ta tiền lương, như thế nào?"

Diệp Tư lắc đầu: "Người giúp ta trông nom biệt thự, ta phải cho người tiền. Người nếu là ngại tiền quá nhiều, ta thiếu cho một điểm, 4500 nguyên một tháng, như thế nào?"

Hoàng Vĩnh Nhạc cũng lắc đầu: "Không được."

"4000 nguyên chứ ? Cái này đã rất ít."

"Không được."

"3500 nguyên cũng có thể chứ ? Tiền này người hãy thu đi."

"Một phân tiền cũng không được."

"Người làm sao cố chấp như vậy a?" Diệp Tư suy nghĩ một chút, con người chuyển một cái, thỏa hiệp nói, "Được rồi, người không lấy tiền, ta cũng không bắt buộc. Ta trước mang người nhìn nhìn căn phòng."

Phòng khách bên trái có một căn phòng ngủ, đẩy cửa ra, đi vào nhìn một cái, giản lược, sạch sẽ, thước sắc sàn gỗ, màu trắng giường lớn, màu hồng đèn đài, lan sắc đích từ quần áo, tinh xảo bàn đọc sách... Nên có, đều có. Không nên có, cũng có.

Tỷ như, hóa trang đài.

"Căn phòng ngủ này trước kia là ta khuê mật ngủ." Diệp Tư giới thiệu, "Bất quá, nàng đã xuất ngoại thật lâu."

"Ta ngủ người khuê mật phòng ngủ, giá thích hợp sao?"

"Yên tâm, trong phòng ngủ đồ đều là của ta." Diệp Tư nói, "Ga trải giường, gối, thảm đều là phơi tắm đích, người có thể trực tiếp dùng."

Hoàng Vĩnh Nhạc ở trong phòng ngủ vòng vo một vòng, bên trái nhìn một chút, nhìn bên phải một chút, phòng ngủ này cấp bậc so với kia đang lúc phá phòng trợ tốt không phải một điểm nửa điểm, tiện tay sờ một cái giường lớn, mềm mại thư thích, loại này cảm nhận là giường cây không thể nào có.

Trọng yếu hơn chính là, phòng ngủ có cửa chống trộm, mép giường còn có một cái khảm tường kiểu điện tử từ sắt, chính là Hoàng Vĩnh Nhạc cần nhất chống trộm dụng cụ.

"Như thế nào, có hài lòng không?" Diệp Tư nói, "Hai lần còn có một gian khác phòng ngủ, ta nữa mang người lên lầu nhìn một chút..."

"Không cần, căn phòng ngủ này ta đánh 99 phân." Hoàng Vĩnh Nhạc đạo, "Còn dư lại 1 phân là bởi vì người không thu tiền mướn phòng."

Diệp Tư nhẹ nhàng cười một tiếng: "Người nếu cảm thấy thích hợp, trước ở, trong phòng ngủ đồ người đều có thể dùng."

Hoàng Vĩnh Nhạc gật đầu một cái: "Ta tắm."

"Khăn tắm ở trong tủ treo quần áo, người bạn bị đi."

Nói xong, Diệp Tư nhẹ nhàng đóng cửa phòng, xoay người rời đi.

Cầm lên một cái khăn tắm, Hoàng Vĩnh Nhạc đi tới phòng tắm, chuẩn bị tắm.

Phòng tắm chừng mười hai thước vuông, trong bên có một cái màu trắng đại bồn tắm, bồn tắm cạnh trên cái giá để tắm lộ, tắm phát lộ, hộ phát làm, đường da sưng, nhũ - dịch, sữa rửa mặt, tinh dầu vân vân, tất cả lớn nhỏ tổng cộng có mười mấy chai.

Cởi quần áo xuống, Hoàng Vĩnh Nhạc ngồi vào trong bồn tắm, bắt đầu tắm.

Hắn trước kia tắm đều là đứng tắm, hôm nay lần đầu tiên nằm tắm, đột nhiên thay đổi tắm tư thế thật là có điểm không có thói quen.

Trong bồn tắm nằm một hồi, Hoàng Vĩnh Nhạc phát hiện quả nhiên vẫn là nằm tắm tương đối thoải mái. Còn nữa, giá tắm lộ không biết là mua ở đâu, mùi thơm yêu kiều, thấm lòng người tỳ, tản ra ô mai vị hương thơm, lại có nâng cao tinh thần hiệu quả.

Hệ thống nhắc nhở: Túc chủ thành công vào ở Diệp Tư biệt thự, tiền mướn phòng vì 0 nguyên, chỉ số hạnh phúc +99!

Nội tâm rung động, cảm giác vui thích tấn công tới, trong cơ thể tế bào sung sướng nhúc nhích, Hoàng Vĩnh Nhạc lại có điểm lâng lâng, tựa như muốn đi thượng nhân sinh tột cùng vậy.

Chỉ số hạnh phúc trong nháy mắt tăng vọt 99, đạt tới kinh người 421!

"Người đẹp quả nhiên là tăng lên cảm giác hạnh phúc đường tấp."

Hoàng Vĩnh Nhạc âm thầm cảm khái.

Vào ở Diệp Tư biệt thự sau, cảm giác hạnh phúc lập tức tăng lên một cấp bậc. Khó trách như vậy nhiều nhà giàu thích bao nuôi người đẹp, giá bạo bằng cảm giác hạnh phúc thật là khó mà cự tuyệt.

Diệp Tư căn biệt thự này điều kiện không tệ, đồ xài trong nhà đầy đủ hết, hoàn cảnh ưu mỹ, cách đại học thành lại gần, Hoàng Vĩnh Nhạc chuẩn bị trước ở một thời gian ngắn, cả cả chỉ số hạnh phúc, chờ có đầy đủ tiền, nữa tự mua trảng nhà.

Tắm xong, Hoàng Vĩnh Nhạc phủ thêm khăn tắm, đi trở về phòng ngủ.

Tiếp theo, lại là rút thưởng thời khắc...

Converter: Tịch Văn Tịch Mịch

Bạn đang đọc truyện *Hạnh Phúc Đại Rút Thưởng Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 13: Rút ra lấy chim

Tác giả: Ngã Yêu Hóa Tinh

Hoàng Vĩnh Nhạc trở lại phòng ngủ, đi trên giường ngồi xuống, bắt đầu rút thưởng.

Cái thứ nhất rút thưởng hạng mục, dĩ nhiên là rút ra lấy đang trốn phạm Vương Đức Hổ tiền.

Hoàng Vĩnh Nhạc đã quyết định đem nước ngoài tội phạm tiền tài rút ra trở về trong nước, bởi vì đây là trước mắt tính giới cao nhất rút số một trong phương thức.

Rút ra lấy 1000 nguyên, chỉ cần 1 điểm chỉ số hạnh phúc.

Đầu óc chuyển một cái, rút số bắt đầu.

"Đình! Chúc mừng túc chủ, ngài rút được Vương Đức Hồ 10000 nguyên!"

"Đình! Chúc mừng túc chủ, ngài rút được Vương Đức Hồ 10000 nguyên!"

"Đình! Chúc mừng túc chủ, ngài rút được Vương Đức Hồ 10000 nguyên!"

Rào rào!

Rào rào!

Mới tính trăm nguyên giấy lớn vô căn cứ thoáng hiện, nhất điệp điệp chất đống ở trên giường, tốc độ so với máy in còn nhanh hơn, giống như đang chơi Nga Sô rô vậy.

Không lâu lắm, tiền giấy liền đống ước chừng 10 cm cao.

Một trăm ngàn nguyên!

Hệ thống nhắc nhở: Túc chủ rút được một trăm ngàn nguyên, chỉ số hạnh phúc +9.

Cộng thêm nguyên hữu 6 vạn nguyên, Hoàng Vinh Nhạc trước mắt trong tay đã có 16 vạn tiền mặt. Mua đồ có thể tăng lên cảm giác hạnh phúc, 16 vạn nguyên nếu là tồn ra, hẳn có thể cả không ít chỉ số hạnh phúc.

Hoàng Vinh Nhạc đã vào ở căn biệt thự này, đồ dùng hàng ngày cơ bản cũng không thiếu, cần chỗ tiêu tiền chủ yếu có ba phương diện: Quần áo, ăn uống cùng học tập đồ dùng.

Những thứ này không tốn quá nhiều tiền, 16 vạn nguyên vậy là đủ rồi.

Dĩ nhiên, Hoàng Vinh Nhạc bây giờ nếu như muốn mua một chiếc thông thường tiểu tiện xa, tiền cũng đã không phải là vấn đề.

Bất quá, hẳn tạm thời không chuẩn bị mua xe.

Hoàng Vinh Nhạc gia cảnh nghèo khó, nếu như hắn đột nhiên bàn tay chân to tiêu tiền, dễ dàng chọc người hoài nghi.

Cho nên, Hoàng Vinh Nhạc hay là cần có mình sự nghiệp, khi hắn có một phen thành tựu sau, người khác thì sẽ không hoài nghi hắn tiền bạc nguồn gốc.

Đường muốn từng bước từng bước đi.

Hoàng Vinh Nhạc cảm thấy bây giờ vẫn là phải nhiều phong phú mình, hệ thống rút ra tới tiền này, trừ cần thiết chi tiêu bên ngoài, chủ yếu biết dùng với tự năng lực ta tăng lên. Hẳn đầu sao mới vừa tốt nghiệp trung học, tương lai đòi người còn rất dài, bây giờ chính là trụ cột thời điểm.

Hoàng Vinh Nhạc tạm thời không thiếu tiền, hắn quyết định tối nay không nữa rút ra tiền, mà là tiến vào người kế tiếp rút thường hạng mục —— ngẫu nhiên rút thưởng.

Ngẫu nhiên rút thưởng là do hệ thống tự động rút thưởng, cũng không ai biết sẽ rút được cái gì. Hoàng Vinh Nhạc tiến hành ngẫu nhiên rút số, cũng là muốn nghiên cứu một chút hệ thống tự động rút thưởng quy luật.

"Thử một chút hôm nay vận may!"

Hoàng Vinh Nhạc ngưng thần một chút, đầu óc chuyển một cái.

"Đình! Chúc mừng túc chủ, ngài rút được một con bay ở trên trời Huyền Phượng anh vũ."

Rào rào!

Một con anh vũ vô căn cứ xuất hiện ở trên giường, thể vũ có màu trắng như tuyết, trên đầu có vàng nhạt vũ quan, thật cao giờ lên, hơi có mấy phần cao nhã khí chất.

Con này anh vũ vốn là bay trên không trung, đột nhiên bị rút xuống, thuận di đến trong phòng ngủ, bị kinh sợ, nó co rúc ở đầu giường, vũ quan dựng thẳng, không nói một lời.

"Huyền Phượng anh vũ?"

Con này anh vũ đích tên nghe tựa hồ rất ngang ngược, nhưng thật ra là một loại rất thường gặp anh vũ. Huyền Phượng anh vũ cũng không đáng tiền, một con ước chừng 100 nguyên, tương đương với 2 hộp bao cao su.

Hệ thống nhắc nhở con này Huyền Phượng anh vũ là từ trên bầu trời rút ra xuống, có thể thấy hệ thống có thể rút ra lấy trên bầu trời đồ.

Tỷ như, rút ra lấy chim, rút ra lấy gió, rút ra lấy hơi nóng cầu.

"Có thể hay không rút ra lấy phi cơ chứ ?"

Hoàng Vĩnh Nhạc đột phát kỳ tưởng, muốn dò tìm tòi rút thưởng hệ thống thượng hạn.

Phi cơ phi hành cao độ vậy ở 6000 thước đến 13000 thước giữa, là hay không có thể rút ra phải xuống?

"Thử một chút."

Hoàng Vĩnh Nhạc đi tới phòng ngủ cửa sổ, hướng phương xa nhìn ra xa. Phúc Hưng thành phố phi trường quốc tế ngay tại mấy cây số bên ngoài, cách mỗi mười mấy phần chung là có thể thấy có chuyên bay cất cánh.

Quả nhiên, ở cửa sổ đứng một hồi, thì có tiếng động cơ truyền tới, chỉ thấy một chiếc lóe lên màu đỏ cùng màu trắng đi đèn phi cơ xông lên bầu trời đêm, càng bay càng cao, ở như mặc trên bầu trời vạch qua thật dài đường vòng cung.

Hoàng Vĩnh Nhạc nhìn chăm chăm bầu trời đêm phi cơ, mặc niệm: "Ta muốn rút lấy chiếc phi cơ này."

Hệ thống nhắc nhở: Thật xin lỗi, ngài chỉ số hạnh phúc chưa đủ.

Xem ra thật có thể rút ra lấy!

Chỉ cần chỉ số hạnh phúc đủ cao, cũng có thể đem phi cơ từ không trung rút ra xuống, kỹ năng này nếu là để trong thời gian chiến tranh, phỏng đoán phe địch không quân có thể tập thể ngừng đi.

Rút ra lấy phi cơ xem ra không làm khó được hệ thống, như vậy, hệ thống rút số thượng hạn rốt cuộc ở nơi nào?

Hoàng Vĩnh Nhạc ngẩng đầu lên, chỉ thấy thâm thúy trong bầu trời đêm bay một đóa nhàn nhạt mây trắng, mặc niệm: "Ta muốn rút lấy bầu trời đêm mây trắng."

Hệ thống nhắc nhở: Thật xin lỗi, ngài chỉ số hạnh phúc thiếu nghiêm trọng.

Mây trắng cũng có thể rút ra phải xuống?

Ở mây trắng kề cận, một vòng trong suốt trắng sáng cao treo chân trời, ánh trắng trong sáng, giống như ngọc bân.

Hoàng Vĩnh Nhạc nhìn chăm chăm trắng sáng: "Ta muốn rút lấy bầu trời trắng sáng."

Hệ thống nhắc nhở: Thật xin lỗi, ngài chỉ số hạnh phúc thiếu nghiêm trọng.

Như vậy nói, trắng sáng cũng có thể rút ra phải xuống?

Trắng sáng cách lam tinh ước chừng có 38. 4 mươi ngàn cây số, cái này cũng ở hệ thống rút số trong phạm vi?

Vàng vỉnh nhạc trong lòng chấn động một cái, tự nhìn tới đánh giá thấp hệ thống thượng hạn. Hẳn vốn cho là hệ thống có thể rút ra lấy phạm vi liền là cả lam tinh, không nghĩ tới hệ thống đã sớm đột phá chân trời, thẳng tới mặt trăng liễu.

Mặt trăng tựa hồ cũng không phải rút số hệ thống cực hạn, nó cực hạn rốt cuộc ở nơi nào?

Ngẩng đầu lên, vàng vỉnh nhạc lại nhìn hướng đỉnh đầu bầu trời đêm, tìm được một viên lóe lên hằng tinh, hẳn không biết viên này hằng tinh cách lam tinh có xa lắm không, nhưng tất nhiên là một con số khổng lồ.

Hoàng Vĩnh Nhạc : "Ta muốn rút lấy viên này hằng tinh."

Hệ thống nhắc nhở: Thật xin lỗi, ngài chỉ số hạnh phúc thiếu nghiêm trọng.

Giả là có thể rút ra lấy toàn vũ trụ tiết tấu sao?

Nếu như chỉ số hạnh phúc đủ cao, chẳng lẽ hằng tinh cũng có thể rút ra phải tới?

Hệ thống này thật là lớn tự nhiên chuyên chờ công, thế gian vạn vật đều có thể rút ra lấy!

Dày vò tới nơi này, Hoàng Vĩnh Nhạc vẫn là không có dò được rút thưởng hệ thống thượng hạn, hẳn quyết định nào động mở toang ra, thử nghiệm rút ra lấy lý kỳ hơn đồ.

Hoàng Vĩnh Nhạc mặc niệm "Ta muốn rút lấy 《 Tây Du ký 》 trung Thái thượng lão quân tiên đan."

Hệ thống nhắc nhở: Thật xin lỗi, ngài rút số quyền hạn chưa đủ.

"Rút thưởng quyền hạn? Thứ gì?"

Hoàng Vĩnh Nhạc không rõ cho nên, hắn là lần đầu tiên nghe được hệ thống nhắc nhở "Rút thưởng quyền hạn" cái từ này.

Thử lại lần nữa.

Hoàng Vĩnh Nhạc: "Ta muốn rút lấy Vương mẫu nương nương bàn đào."

Hệ thống nhắc nhở: Thật xin lỗi, ngài rút thưởng quyền hạn chưa đủ.

Hoàng Vĩnh Nhạc: "Ta muốn rút lấy Tiên Tử Nguyệt Quang bảo hạp."

Hệ thống nhắc nhở: Thật xin lỗi, ngài rút thưởng quyền hạn chưa đủ.

Hoàng Vĩnh Nhạc: "Ta muốn rút lấy 《bảy long châu》 bảy viên long châu."

Hệ thống nhắc nhở: Thật xin lỗi, ngài rút thưởng quyền hạn chưa đủ.

Sau, Hoàng Vĩnh Nhạc lại thử nghiệm rút ra lấy rất nhiều đồ ngồn ngang, không chỉ có thử nghiệm rút ra lấy vật phẩm, hơn nữa thử nghiệm rút ra lấy người.

Kết quả, tất cả thử nghiệm, hệ thống cũng chỉ có một câu lạnh như băng trả lời —— thật xin lỗi, ngài rút thưởng quyền hạn chưa đủ.

Hoàng Vĩnh Nhạc không khỏi hoài nghi hệ thống có phải hay không dự tính tự động trả lời, phàm là rút ra không tới, trở về phục một câu "Thật xin lỗi, ngài rút thưởng quyền hạn chưa đủ."

Hệ thống nhắc nhở: Túc chủ chỉ phải kiên trì có giá trị rút thưởng, rút thưởng quyền hạn thì sẽ từng bước giải tỏa. Túc chủ trước mặt rút thưởng quyền hạn giải tỏa độ tiến triển vì 1. 1%.

"Rút thưởng quyền hạn? Giải tỏa độ tiến triển 1. 1%?"

Hoàng Vĩnh Nhạc suy nghĩ, có chút biết.

Hệ thống tựa hồ tồn tại rút thưởng quyền hạn, rút thưởng quyền hạn là có thể giải tỏa, chỉ cần đem giải tỏa độ tiến triển tăng lên tới 100%, là có thể đạt được cao hơn rút thưởng quyền hạn, rút ra lấy nhiều thứ hơn.

Giải tỏa rút thưởng quyền hạn phương pháp, chính là tiến hành có giá trị rút số.

"Thử một chút!"

Hoàng Vĩnh Nhạc quyết định lại tiến hành rút thưởng, nhìn là hay không có thể tiến một bước giải tỏa rút thưởng quyền hạn.

Đầu óc chuyển một cái, tiếp tục rút ra lấy Vương Đức Hồ tiền.

"Đỉnh! Chúc mừng túc chủ, ngài rút được Vương Đức Hồ 10000 nguyên!"

"Đỉnh! Chúc mừng túc chủ, ngài rút được Vương Đức Hồ 10000 nguyên!"

"Đỉnh! Chúc mừng túc chủ, ngài rút được Vương Đức Hồ 10000 nguyên!"

...

Ngay cả rút 10 lần, Hoàng Vĩnh Nhạc lại từ Vương Đức Hồ trên người rút lấy một trăm ngàn nguyên.

Hệ thống nhắc nhở: Túc chủ tiến hành có giá trị rút thưởng, rút thưởng quyền hạn giải tỏa độ tiến triển tăng lên tới 1. 2%.

Rút thưởng quyền hạn giải tỏa độ tiến triển quả nhiên tăng lên, từ 1. 1% biến thành 1. 2%!

Chỉ cần nhiều rút thưởng, là có thể không ngừng giải tỏa.

Bất quá, chỉ có có giá trị rút thưởng, mới có thể giải tỏa rút thưởng quyền hạn, nếu như là không có chút ý nghĩa nào rút thưởng, rút thưởng quyền hạn cũng sẽ không tăng lên.

Vì nghiệm chứng giá một suy đoán, Hoàng Vĩnh Nhạc đặc biệt làm một cái thí nghiệm.

Hắn đem bốn góc khổ ném ở trên giường, lại dùng rút thưởng hệ thống rút tay về trong, sau đó lại đem bốn góc khổ vứt xuống trên giường, nữa rút trở về.

Vứt bỏ, rút về, vứt bỏ, rút về.

Phản phản phục phục, rút lấy 10 lần bốn góc khó.

Kết quả, rút thưởng quyền hạn giải tỏa độ tiến triển vẫn là 1. 2%, không có chút nào biến hóa.

Đây là bởi vì lặp đi lặp lại rút ra lấy bốn góc khó là một loại không có chút ý nghĩa nào rút thưởng, loại này rút thưởng vô luận lặp lại bao nhiêu lần, đều không cách nào giải tỏa rút thưởng quyền hạn.

Càng có giá trị rút thưởng, giải tỏa rút thưởng quyền hạn càng nhanh. Tỷ như, rút ra lấy nước ngoài tội phạm tiền.

"Xem ra muốn chơi chuyển cái này rút thưởng hệ thống, cần phải tiến hành có giá trị rút thưởng phương thức, mới có thể nhanh hơn giải tỏa rút thưởng quyền hạn."

Hoàng Vĩnh Nhạc sơ lược tính một chút, nếu như mỗi ngày giải tỏa 0. 1%, ước chừng cần ba năm mới có thể giải tỏa thành công. Nếu như mỗi ngày giải tỏa 0. 2%, ước chừng một năm rưỡi mới có thể giải tỏa thành công.

Hệ thống nhắc nhở: Chúc mừng túc chủ, ngài đối với vốn hệ thống biết tiến hơn một bước, đối với vốn hệ thống phương pháp sử dụng có sâu hơn hiểu, chỉ số hạnh phúc +50!

Nhất thời, một cỗ vô hình cảm giác vui thích tấn công tới, ở trong người du thoan trứ, cảm giác hay không thể nói.

Hoàng Vĩnh Nhạc mơ hồ ý thức cái hệ thống này có thể xa không có như vậy đơn giản, còn có rất nhiều những thứ không biết cần mình đi lục lọi.

Lấy Hoàng Vĩnh Nhạc trước mắt kiến thức lượng, hẳn hoàn toàn không cách nào tưởng tượng cái hệ thống này là như thế nào tồn tại, chỉ có thể sau này từ từ điều nghiên.

"Cười một cái, trẻ mười năm! Cười một cái, trẻ mười năm!"

Lúc này, có tiếng chim hót truyền tới, một con kia Huyền Phượng anh vũ bỗng nhiên mở miệng nói chuyện, nó đứng ở trên giường, không ngừng tái diễn "Cười một cái, trẻ mười năm" những lời này.

"Anh vũ còn biết nói chuyện?"

Nếu như là mộc hoang anh vũ, vậy không biết nói chuyện. Con này Huyền Phượng anh vũ biết nói chuyện, có thể thấy là nhà nuôi, bởi vì nguyên nhân nào đó bay đi, sau đó bị quét tường hệ thống từ không trung rút lấy tới.

"Con này anh vũ sẽ là ai nuôi chứ ?"

Hoàng Vĩnh Nhạc sinh lòng nghi vấn, Huyền Phượng anh vũ nói chuyện hết sức lưu loát, nói chữ rõ ràng, hẳn là bị thời gian dài huấn luyện.

"Cười một cái, trẻ mười năm!"

Huyền Phượng anh vũ kỷ kỷ tra tra kêu, luôn luôn còn phác ngơ ra cánh, nhìn qua rất đáng về đặc ý, giống như là một con sống trong nhung lụa chim.

Vì phòng ngừa anh vũ khắp phòng bay loạn, Hoàng Vĩnh Nhạc quyết định tìm cái lồng đem nó giam lại.

Đi ra phòng ngủ, Hoàng Vĩnh Nhạc ở trong phòng khách tìm cái lồng, lúc này, Diệp Tư từ thang lầu đi xuống, nàng tựa hồ cũng vừa mới vừa của hoàn tảo, đôi cả người rộng thùng thình thiên sắc quần áo thường, đến gần lúc, một luồng hương phong xông vào mũi, mùi thơm này Hoàng Vĩnh Nhạc hết sức quen thuộc, hẳn mới vừa tắm dùng tắm lộ cũng là cái này mùi.

Cùng khoản tắm lộ.

"Cười một cái, trẻ mười năm! Cười một cái, trẻ mười năm!"

"Ừ ?" Đi tới phòng khách, Diệp Tư mày liễu một cong, nàng nghe trong phòng ngủ có tiếng nói chuyện, kỳ quái hỏi, "Hoàng Vĩnh Nhạc, phòng của người người nào nói chuyện a?"

Converter: Tịch Văn Tịch Mịch

Chương 14: Quỷ tiên sinh cùng điện ảnh

Tác giả: Ngã Yêu Hóa Tinh

"Hoàng Vĩnh Nhạc, phòng của người có người a?"

"Không phải là người, là một con chim."

"Chim?"

"Anh vũ."

Hoàng Vĩnh Nhạc đi trở về phòng ngủ, đem Huyền Phượng anh vũ xách ra, "Con này anh vũ mới vừa từ cửa sổ bay vào ta phòng ngủ, kêu không ngừng."

"Anh vũ bay vào người trong phòng?" Diệp Tư nhìn về phía Huyền Phượng anh vũ, trông mắt hơi sáng, "Con này anh vũ ngược lại là xinh đẹp quá, không biết là nhà ai vứt?"

Hoàng Vĩnh Nhạc nhạo báng: "Anh vũ từ trên trời bay xuống, lên vào ta phòng ngủ, nói không chừng là đội săn ảnh phái tới nằm vùng, muốn âm thầm thu góp bất quá tin tức."

Diệp Tư bật cười: "Nếu không chúng ta ở trên mạng đăng cá 'Mất chim chiêu dẫn', nhìn là hay không có thể tìm được anh vũ chủ nhân?"

Hoàng Vĩnh Nhạc nhắc nhở: "Huyền Phượng anh vũ là rất tiện nghi chim, một con mới 100 nguyên, người mất đồ chưa chắc sẽ để ý."

Diệp Tư nói: "Dù sao chúng ta đăng cái mất chim chiêu dẫn. Nếu là không tìm được người mất đồ, chúng ta trước hết nuôi."

Nói xong, Diệp Tư chạy lên hai lầu, tìm tới một cái màu bạc lồng chim, đem anh vũ bỏ vào.

"Người trong biệt thự làm sao có lồng chim?"

"Ba ta trước kia rất thích nuôi chim."

"Ba ba người đâu?"

"Hắn... Qua đời."

"Ngà, thật xin lỗi."

"Không quan hệ."

Diệp Tư xách lồng chim, treo trong phòng khách, dùng trứng gà cùng tiểu Mễ xức một chén thức ăn gia súc, bắt đầu đút thực anh vũ, nàng đút đồ ăn động tác rất nhuần nhuyễn, trước kia phỏng đoán thường đút chim.

Được ăn Diệp Tư đút thức ăn, anh vũ tựa hồ rất hài lòng, vừa ăn vừa kêu: "Cười một cái, trẻ mười năm! Cười một cái, trẻ mười năm!" Thanh âm vang vọng, tương đối sắt.

Diệp Tư trên mặt không khỏi lộ ra yêu kiều nụ cười, trắng nõn không tỳ vết da thấm ra đậm màu hồng nhạt, đôi môi như hoa hồng mùi mềm mại ướt át. Nàng mới vừa tắm xong, hiển nhiên là làm nhan, nhưng cùng bình thường nhìn qua không khác, nhan trị giá cao đến bạo.

Trong suốt ánh mắt, mảnh khánh mi, mong mỏng môi anh đào khê mím môi, phoi bày ra một loại gần như trong suốt đá quý đỏ, một con mái tóc đen nhánh khoác lên trên vai, tùy ý, tự nhiên.

Ánh mắt nửa nhìn xuống dưới, chỉ thấy Diệp Tư mặc một đôi màu trắng nữ kéo, trắng như tuyết chân nhỏ nha lộ ra, trắng nõn như ngọc, trong suốt không rãnh.

Diệp Tư giá cả người trang phục, phỏng đoán không có mấy người xem qua. Bình thường Diệp Tư thượng tiết mục ti vi lúc, mặc đều rất chính thức, giống như vậy cư gia trang phục bản chữ hình ở trên mạng căn bản không lục ra được.

Hệ thống nhắc nhở: Túc chủ thưởng thức Diệp Tư xinh đẹp, cảm nhận được thân thể con người mỹ học nghệ thuật mỹ lực, nội tâm bị mỹ học hun đúc, sinh ra nhàn nhạt cảm giác vui thích, chỉ số hạnh phúc +5!

"..." Hoàng Vĩnh Nhạc.

Chuyện gì xảy ra? Mỹ học hun đúc?

Nhìn người đẹp cũng có thể tăng lên chỉ số hạnh phúc?

Hoàng Vĩnh Nhạc cẩn thận suy nghĩ, nhìn người đẹp phỏng đoán thuộc về "Thường thức nghệ thuật" phạm vi đi. Nghệ thuật là một loại tinh thần hưởng thụ, thường thức nghệ thuật có thể phong phú thế giới nội tâm, dĩ nhiên là có thể tăng lên chỉ số hạnh phúc. Ở Hoa Hạ hạnh phúc nhất thập đại nghệ trung, nghệ thuật gia đứng hàng thứ ba.

Nghĩ tới đây, Hoàng Vĩnh Nhạc có chút tâm đắc, hôm nay vừa học đến một cái tăng lên chỉ số hạnh phúc kỹ năng mới —— thường thức nghệ thuật!

Nhiều thường thức nghệ thuật, đối với tăng lên cảm giác hạnh phúc hẳn là có trợ giúp đi. Nghệ thuật hình thức nhiều loại nhiều dạng, điện ảnh, ti vi, động tràn đầy, tiểu thuyết chờ phương thức giải trí đều là thuộc về nghệ thuật phạm vi.

"Hoàng Vĩnh Nhạc, người đói không? Trong tủ lạnh có trái cây."

"Không đói bụng."

Hoàng Vĩnh Nhạc thu hồi suy nghĩ, hướng trong phòng khách quét một vòng, chỉ thấy cạnh ghế sa lon trên mặt bàn để một ly sữa bò nóng, ngoài ra còn có một lon thùng già bộ Vượng Nguu sữa bò sữa bột.

Vượng Nguu sữa bò là độc sữa bò, trước mắt giá lon vượng sữa bò phần có thể cũng chứa ung thư vật.

Hoàng Vĩnh Nhạc nhìn chăm chăm mặt bàn Vượng Nguu sữa bò phần, mặc niệm "Ta muốn rút lấy sữa bò trúng ung thư vật 'Đinh hy tiên tự tình miếu bốn lần'."

Hệ thống nhắc nhở: Rút ra lấy cả thùng Vượng Nguu sữa bò phần hàm hữu 'Đinh hy tiên tự tình miếu bốn lần', cần 16 điểm chỉ số hạnh phúc, là hay không rút ra lấy?

Quả nhiên thích thú nham vật!

"Diệp Tư, người thường xuyên uống Vượng Nguu sữa bò?" Hoàng Vĩnh Nhạc thuận miệng hỏi.

"Đúng vậy, ta hàng ngày đều uống." Diệp Tư một bên dứt chim, vừa nói, "Vượng Nguu sữa bò là La tỷ hương ta đề cử, khẩu vị rất tốt, ta cũng uống ghiền, đã uống hơn nửa năm."

"La tỷ là ai?"

"La Mỹ Quyên, ta trước kia người mới lái, cũng là ta nhất bạn thân."

"La Mỹ Quyên?"

Vượng Nguu sữa bò phần chứa ung thư vật, Diệp Tư đã uống hơn nửa năm Vượng Nguu sữa bò, mắc ung thư nguy hiểm là cao vô cùng.

Ở Phúc Hưng thành phố, giống như Diệp Tư như vậy thường uống sữa tươi dân thành phố ước chừng có 180 vạn. Nếu như Vượng Nguu nhũ nghiệp ung thư vật không có bị ra ánh sáng, bọn họ sợ rằng sẽ một mực uống như vậy.

"Cũng không biết ta cứ báo tin có hữu dụng hay không?"

Hoàng Vĩnh Nhạc đã gửi ra bản danh cử báo tin, không ra ngoài dự liệu, kiểm soát cục các ngành ngày mai hoặc ngày mốt là có thể nhận được, chỉ mong có một kết quả tốt đi.

"Hoàng Vĩnh Nhạc, cái này cho người." Lúc này, Diệp Tư đưa tới một phần văn kiện 《ô mai biệt thự sử dụng nói rõ》.

Ở 《ô mai biệt thự sử dụng nói rõ》 trong, giới thiệu căn biệt thự này phương pháp sử dụng, bao gồm phòng bếp sử dụng, phòng ngủ sử dụng, đồ dùng trong nhà sử dụng, điện khí sử dụng văn bản.

Hoàng Vĩnh Nhạc chính thức vào ở ô mai biệt thự, Diệp Tư vì vậy sửa sang lại một phần văn kiện, đem tất cả chú ý sự hạng cũng viết biết.

"Ta xuất ngoại sau, căn biệt thự này liền phiên toái người trông coi."

"Người lúc nào xuất ngoại?"

"Tuần tới đi." Diệp Tư, "Trong biệt thự đồ người đều có thể dùng, coi như là trong nhà mình."

Hoàng Vĩnh Nhạc sát hữu giới sự hỏi: "Ta có thể mang bạn gái ta vào ở sao?"

"Người có bạn gái?"

"Tạm thời không có, bắt quá, người muốn xuất ngoại ba tháng, thời kỳ chuyện gì đều có thể phát sinh."

"Bạn gái người muốn thì nguyện ý vào ở, dĩ nhiên không thành vấn đề." Diệp Tư nói, "Bạn gái người nếu là không nguyện ý cùng người nặn một phòng, có thể để cho nàng ngủ hai lần phòng trống."

"Nghĩ thật là chu đáo." Hoàng Vĩnh Nhạc hỏi, "Nói thật, chúng ta cũng không phải là rất quen, người đem biệt thự giao cho ta, không sợ ta đem biệt thự dời hết sao?"

Diệp Tư cười nói: "Người muốn thật đem biệt thự dời đi, ta cũng không ngại. Người đã cứu ta một mạng, ta trả lại người một dãy biệt thự, không hề coi là quá thua thiệt. Đứng rồi, ta muốn hưởng người chứng thực một chuyện."

Chậm chậm, Diệp Tư hỏi, "Đêm đó ở trong đường hầm, ta trúng Hắc Lang 'Máu môi tán' hôn mê, người cũng không có dùng hôn phương thức giúp ta giải độc, đúng không?"

Hoàng Vĩnh Nhạc gật đầu: "Thế nào?"

Diệp Tư nói: "Bao Thiết Sinh cảnh sát trưởng đã tra hỏi qua Hắc Lang, phát hiện Hắc Lang cũng không có nói láo, 'Máu môi tán' thật cần thông qua hôn môi mới có thể hóa giải. Cảnh sát được vật chuyên gia nói, trúng máu môi tán sau, thông qua hôn môi một mặt có thể va chạm môi, kích thích môi cơ, tăng tốc độ huyết dịch tuần hoàn, mặt khác có thể để kích thích nước miếng bài tiết, từ đó hòa tan máu môi tán được tính, đạt tới giải độc mục đích. Được vật chuyên gia nói, hôn môi đúng là hóa giải máu môi tán phương pháp tốt."

Vàng vĩnh nhạc hỏi: "Người là hoài nghi ta hôn qua người?"

Diệp Tư nói: "Người nói không hôn qua ta, ta dĩ nhiên lựa chọn tin tưởng người. Bắt quá, nếu như người không có hôn qua ta, trên người ta máu môi tán lại là làm sao hóa giải? Ta trúng độc là sự thật, không thể nào vô duyên vô cớ giải độc, điều này cần một cái giải thích hợp lý."

Hoàng Vĩnh Nhạc lại hỏi: "Chuyện này cảnh sát thấy thế nào?"

Diệp Tư nói: "Bao cảnh sát trưởng bọn họ hoài nghi là người hôn môi ta, chẳng qua là người là gan quá nhỏ, vói là không dám thừa nhận."

Hoàng Vĩnh Nhạc nhạo báng: "Ta nếu quả thật là gan quá nhỏ, càng không thể nào hôn người mới đúng."

Diệp Tư nhẹ nhàng cười một tiếng: "Yên tâm đi, ta là tin tưởng người. Nhưng là, nếu người không hôn qua ta, như vậy tất nhiên có người khác hôn qua ta. Ta tổng hợp gần đây phát sinh các loại chuyện lạ, cho ra một cái to gan suy đoán."

Hoàng Vĩnh Nhạc tò mò: "Cái gì suy đoán?"

Diệp Tư mặt đẹp thêm mấy phần nghiêm túc, nghiêm túc hỏi: "Người tin tưởng trên thế giới có quỷ không?"

"Quỷ? Làm sao đột nhiên kéo đến quỷ?"

"Ta từ từ cho người phân tích." Diệp Tư trừng mắt nhìn, một bộ tên trinh thám đáng điệu, "Lần trước bao cao su không phải ly kỳ biến mất sao? Ta đang suy nghĩ, bao cao su có phải hay không là bị quỷ lấy đi? Theo như ta hiểu, quỷ là một loại tin tức thể, mắt thường là không thấy được. Quỷ nếu như lạng lẽ lấy đi bao cao su, thì sẽ tạo thành cách không lấy vật giả tưởng. Giống nhau đạo lý, quỷ còn có thể len lén lấy đi dao gọt trái cây cùng sợi giây. Còn nữa, nếu như quỷ là tồn tại, như vậy máu môi tán chuyện cũng rất dễ dàng giải thích. Ở ta sau khi hôn mê, quỷ có thể len lén hôn môi ta môi, giúp ta hóa giải máu môi tán. Bởi vì chúng ta không nhìn thấy quỷ, tự nhiên không biết quỷ đã từng hôn qua ta. Cho nên, giúp ta giải độc người có thể là một con quỷ."

Dừng một chút, Diệp Tư nhìn Hoàng Vĩnh Nhạc, "Người cảm thấy ta cái ý nghĩ này như thế nào?"

Hoàng Vĩnh Nhạc phê bình nói: "Rất có sáng ý, người gọi bản thảo đi, nói không chừng sẽ hóa."

"Người cảm thấy ta là đang viết tiểu thuyết sao?" Diệp Tư nghiêm nghị mặt, "Ta là nghiêm túc! Nếu như quỷ là tồn tại, gần đây phát sinh chuyện lạ là có thể viên mãn giải thích, không phải sao?"

Hoàng Vĩnh Nhạc nhắc nhở: "Giả thiết quỷ là tồn tại, như vậy người có nghĩ tới hay không, tại sao con này quỷ một mực phải giúp người? Người bị bắt cóc, quỷ cứu người, người trúng độc, quỷ hôn người. Dựa vào cái gì?"

"Một điểm này ta dĩ nhiên muốn qua." Diệp Tư nói, "Ta cảm thấy ta cùng con này quỷ có thể không có lời giải duyên, tỷ như kiếp trước có ước định cái gì, nói không chừng ta cùng quỷ kiếp trước là một đôi tình nhân..."

Hoàng Vĩnh Nhạc không khỏi cười một tiếng.

"Người cười cái gì? Quỷ phiền trong cũng không là diễn như vậy sao?" Diệp Tư mĩm cười lại một cái, rất thành khẩn đáng vẻ, "Hoàng Vĩnh Nhạc, người nghiêm túc nói cho ta, người cảm thấy ta cái ý nghĩ này đáng tin không?"

Hoàng Vĩnh Nhạc khuyên nhủ: "Người cái ý nghĩ này nói cho ta cũng được đi, ngàn vạn lần chớ đi ra ngoài bên ngoài nói bậy bạ, tránh cho bị giam vào"

bệnh viện tâm thần."

"Thật không đáng tin cậy?"

"Chẳng lẽ chính người không phát hiện được?"

"Được rồi." Diệp Tư có chút nhục chí, "Ta cũng biết quý là phong kiến mê tín, trên thế giới căn bản không có quý. Nhưng là, trừ quý ra, ta quả thực không nghĩ ra cang giải thích hợp lý liễu."

"Không nghĩ ra được cũng không cần muốn, trên thế giới vô giải chuyện còn thiếu sao?" Hoàng Vĩnh Nhạc chuyển khẩu hỏi, "Hắc Lang vụ án có tiến triển sao?"

Diệp Tư nói: "Người suy đoán là đúng, Hắc Lang thật sự có đồng bọn, hắc đồng bọn kêu 'Bạch Lang', hai người gây án lúc sẽ phân công hợp tác. 'Bạch Lang' tựa hồ là cái mở khóa chuyên gia, phụ trách mở khóa, biệt thự của ta cửa chống trộm, ta xe nhỏ chống trộm khóa đều là 'Bạch Lang' phá giải, Hắc Lang thì phụ trách cường gian."

Hoàng Vĩnh Nhạc nói: "Nếu Hắc Lang đã sa lưới, muốn bắt đến Bạch Lang hẳn rất dễ dàng chứ?"

Diệp Tư lắc đầu: "Hắc Lang cùng Bạch Lang mặc dù là đồng bọn, nhưng là bọn họ lẫn nhau cũng không nhận ra, chẳng qua là đang làm án lúc dùng PP liên lạc. Mỗi lần gây án, đều là Bạch Lang liên lạc Hắc Lang. Cảnh sát nói, đây là một loại mới tinh phạm tội thủ pháp, bây giờ còn chưa tra ra Bạch Lang thân phận, chỉ biết là Bạch Lang là một mở khóa chuyên gia. Lần trước ta bị bắt cóc lúc, biệt thự cửa chống trộm chính là Bạch Lang mở ra. Bất quá, người yên tâm, ta biệt thự hôm nay mới vừa đổi mới rồi cửa chống trộm, sẽ không phát sinh nữa vào phòng bắt cóc."

"Điểm này ta ngược lại không lo lắng." Hoàng Vĩnh Nhạc nói, "Bạch Lang đối với đàn ông hẳn không hứng thú, huống chi, người căn biệt thự này không phải có quý bảo vệ sao?"

Diệp Tư cười nói: "Người cũng bắt đầu tin có quý sao?"

"Ta cảm thấy người quý câu chuyện biên không tệ, thật có thể viết ra, nói không chừng sẽ hỏa." Hoàng Vĩnh Nhạc đứng lên, "Ta trở về phòng ngủ."

"Ừ, ngủ ngon."

Diệp Tư cầm lên sữa bò ly, đang muốn uống, Hoàng Vĩnh Nhạc quay đầu lại, nhắc nhở: "Vượng Ngu sữa bò đều lạnh, hay là chờ uống, cho dễ tiêu hóa không tốt."

Diệp Tư ngăn ra: "Không thể nào? Lạnh sữa bò ta trước kia cũng uống qua."

Hoàng Vĩnh Nhạc nói: "Cẩn thận một chút tốt. Người liền phải xuất ngoại, giá hai ngày nếu là thân thể ra điểm vấn đề gì có thể không phải là chuyện tốt."

Diệp Tư khẽ mỉm cười: "Cảm ơn nhắc nhở, ta sẽ chú ý."

Hoàng Vĩnh Nhạc trở về phòng ngủ nghỉ ngơi.

Diệp Tư ngồi ở trên ghế sa lon, đọc một chồng thật dày tài liệu, nàng tuần tới phải đến ba nước phỏng vấn áo vận hạng nhất, cần trước hiểu một chút tương quan nhân vật tin tức.

Bóng đêm dần khuya.

Rạng sáng một chút, Diệp Tư ngáp một cái, xoa xoa mắt, ngừng lại, nhìn yên tĩnh phòng khách lúc, nàng đầu không khỏi lại nhớ tới quý chuyện.

Diệp Tư biết quý là phong kiến mê tín, nhưng là nàng vẫn là không nhịn được hoài nghi quý là tồn tại, bởi vì gần đây phát sinh chuyện lạ thực ra quá nhiều.

"Quý tiên sinh, người ở trong phòng khách sao?"

Lúc này, Diệp Tư bỗng nhiên hướng về phía trống rỗng phòng khách nhỏ giọng nói. nàng cảm thấy nếu như quý là tồn tại, có lẽ có thể nghe được nàng nói chuyện.

"Quý tiên sinh, người nếu là ở đây, liền đi ra, ta không ngại."

Diệp Tư lại dò xét tĩnh nói, nhìn qua rất thành khẩn đáng vẻ, tựa hồ rất muốn cùng quý trao đổi.

Nhưng mà, trong phòng khách không có một bóng người, lặng yên không một tiếng động, ngay cả một Quý ảnh tử cũng không có.

"Quý tiên sinh, người tối hôm qua là không phải... Giúp ta giải độc?"

Diệp Tư môi mím một cái, lấy can đảm lại hỏi.

Đáng tiếc, như cũ không nghe được bất kỳ đáp lại.

Không lâu lắm, Diệp Tư mình cũng cười, gần đây có chút bệnh thần kinh, nghi thần nghi quỷ, nếu để cho người biết mình tìm quý, phỏng đoán sẽ bị cười đến rụng răng đi.

"Ngủ!"

Đứng lên, Diệp Tư đi về phía thang lầu, đi mình phòng ngủ nghỉ ngơi..

...

Trong phòng ngủ.

Hoàng Vĩnh Nhạc ngồi ở đầu giường, hần cũng không có nghỉ ngơi, mà là mở ra máy vi tính xách tay, chuẩn bị một chút chờ mấy bộ phim.

Hần mới vừa phát hiện thưởng thức người đẹp cũng có thể tăng lên chỉ số hạnh phúc, quyết định kế tiếp mấy bộ mỹ nữ diễn viên phim, thưởng thức một chút, nhìn đối với cảm giác hạnh phúc sẽ sinh ra nhiều ảnh hưởng lớn.

Hoàng Vĩnh Nhạc mục tiêu là trở thành người hạnh phúc, phàm là có lợi cho hạnh phúc phương thức hần cũng chuẩn bị nghiên cứu một phen.

"Ô mai biệt thự mạng thật là quá cho lực, kế tiếp tốc độ mỗi giây 50Mb!"

Hoàng Vĩnh Nhạc trong lòng thầm khen, dựa theo cái này kế tiếp tốc độ, một phần chung là có thể kế tiếp một bộ phim, mắc tiền biệt thự quả nhiên không phải thổi phồng lên, phẩm chất cuộc sống chính là không giống nhau.

Hệ thống nhắc nhở: Túc chủ tốc độ cao kế tiếp đến điện ảnh, lãnh hội được tốc độ cao mạng nhanh gọn, chỉ số hạnh phúc +5!

Converter: Tịch Văn Tịch Mịch

Bạn đang đọc truyện *Hạnh Phúc Đại Rút Thưởng Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 15: Gặp tội phạm

Tác giả: Ngã Yêu Hóa Tinh

Ô mai biệt thự mạng nhanh như thiểm điện, kế tiếp điện ảnh là phân phút chuyện.

Chỉ dùng 30 giây, Hoàng Vĩnh Nhạc liền kế tiếp một bộ phim 《 mỹ nhân cất nhớ 》.

Mở video lên bá phóng khí, bắt đầu thưởng thức phim.

《 mỹ nhân cất nhớ 》 bộ phim này chụp với 4 đầu năm, phim nam chủ nhân công là tên biến thái, hần thích hoa khôi của trường mặt, người mẫu chân, nữ tiếp viên hàng không tay cùng nữ minh tinh tóc, hần vì vậy quyết định đem hoa khôi của trường mặt, người mẫu chân, nữ tiếp viên hàng không tay, nữ minh tinh tóc cũng cất đi, sau đó gom góp ra một người nữ nhân hoàn mỹ.

《 mỹ nhân cất nhớ 》 tình tiết mạo hiểm kích thích, mấy tên nữ diễn viên biểu diễn có thể vòng có thể điểm, coi như một bộ lương tâm làm.

Hệ thống nhắc nhở: Túc chủ thưởng thức đến điện ảnh kiệt tác 《 mỹ nhân cất nhớ 》， có tuyệt vời xem ảnh thể nghiệm, thị giác cùng tâm linh đều bị rung động, chỉ số hạnh phúc +4!

"Xem chiếu bóng quả nhiên có thể tăng lên cảm giác hạnh phúc."

Hoàng Vĩnh Nhạc hoa nửa giờ nhìn xong bộ này 《 mỹ nhân cất nhớ 》， chỉ số hạnh phúc liền tăng lên 4 điểm, loại này cả cảm giác hạnh phúc phương thức thật là... Thật dễ dàng!

Nếu xem chiếu bóng có thể cả cảm giác hạnh phúc, vậy cứ tiếp tục cả!

Hoàng Vĩnh Nhạc lại từ trên mạng kế tiếp khác một bộ phim « kim nhan thời đại », nó cùng « mỹ nhân cát nhớ » là cùng một đạo diễn, đoán nghĩ có thể lại là một bộ chế tạo tinh xảo phim.

Kết quả, thấy một nửa lúc, Hoàng Vĩnh Nhạc thất vọng.

« kim nhan thời đại » là diễn hình lạn phiến, chủ yếu giải thích bốn cá sùng bá kim tiền cùng nhan đáng giá đàn bà như thế nào kiểu cách đất phò trương mình, không có gì kịch tình, phim toàn dựa vào bốn cá nữ diễn viên đích nhan trị giá chống. Đáng tiếc, bốn cá nữ diễn viên đích nhan trị giá tương cộng lại, còn không bằng Diệp Tư một nửa.

Nếu như không phải là nảo tàn phần, loại này lạn phiến thật khó mà đập vào mắt. Khi phim phát ra đến ba phân chi hai lúc, Hoàng Vĩnh Nhạc bây giờ nhìn không nổi nữa, không thể làm gì khác hơn là buông tha.

Hệ thống nhắc nhở: Túc chủ quan sát một bộ lạn phiến « kim nhan thời đại », xem ảnh thể nghiệm cực kém, nội tâm lướt qua mười ngàn đầu thảo nê mã, chỉ số hạnh phúc - 1!

"..." Hoàng Vĩnh Nhạc.

Nhìn lạn phiến, lại sẽ đưa đến chỉ số hạnh phúc ngã xuống?

Điện ảnh coi như xã hội hiện đại trọng yếu phương thức giải trí, nó là có thể ảnh hưởng chỉ số hạnh phúc.

Tốt điện ảnh cho người tinh thần hưởng thụ, cảm giác hạnh phúc sẽ tăng lên; lạn điện ảnh cho người tinh thần hành hạ, cảm giác hạnh phúc thì sau đó hạ xuống.

Không chỉ là điện ảnh, những thứ khác phương thức giải trí đều giống nhau, ti vi, động tràn đầy, trò chơi, âm nhạc, tiểu thuyết cũng không ngoại lệ.

Rất nhiều người nguyên ý tiêu tiền đi giải trí, đơn giản chính là muốn mượn giải trí để đề thăng mình cảm giác hạnh phúc.

Chơi trò chơi, xem chiếu bóng, xem ti vi, nhìn động tràn đầy, nghe âm nhạc, đọc tiểu thuyết... Những thứ này đều là có thể tăng lên cảm giác hạnh phúc đích phương thức giải trí, đây cũng là loài người làm không biết một nguyên nhân.

Bất quá, giải trí hàng hóa chất lượng kém không đủ, thể nghiệm hiệu quả cũng bất đồng.

Đồng dạng là xem chiếu bóng, Hoàng Vĩnh Nhạc xem « mỹ nhân cát nhớ » chỉ số hạnh phúc tăng lên 4, mà xem lạn phiến « kim nhan thời đại » nhưng giảm xuống 1.

Như vậy có thể thấy, nếu như muốn thông qua xem chiếu bóng tăng lên cảm giác hạnh phúc, liền phải tìm được thích hợp mình điện ảnh.

"Phim như vậy nhiều, làm sao chọn chứ?"

Nước Hoa điện ảnh ước chừng 5 vạn bộ, trong đó ít nhất có bảy thành là lạn phiến, chọn điện ảnh là một kỹ thuật làm việc.

"Điện ảnh hạnh phúc bảng?"

Lúc này, Hoàng Vĩnh Nhạc mở ra nước Hoa điện nhà ảnh lưới, phát hiện nên lưới có một cái "Điện ảnh chỉ số hạnh phúc " bảng xếp hạng.

Nước Hoa điện nhà ảnh lưới, lệ thuộc Hoa Hạ hạnh phúc phát triển ủy viên hội, là nước Hoa quyền uy lớn nhất ảnh bình trang web, phụ trách đối với tất cả thượng ánh điện ảnh tiến hành bình trắc. Bình trắc nhân tố có thật nhiều, trong đó trọng yếu nhất một cá nhân tố chính là "Điện ảnh chỉ số hạnh phúc" .

Một bộ phim đối với người chỉ số hạnh phúc ảnh hưởng càng lớn, bộ phim này đích chỉ số hạnh phúc lại càng cao.

Nước Hoa điện nhà ảnh lưới số liệu biểu hiện, « mỹ nhân cát nhớ » bộ phim này đích chỉ số hạnh phúc vì 4. 1, ý nghĩa người xem nhìn xong « mỹ nhân cát nhớ » sau, chỉ số hạnh phúc trung bình tăng lên 4. 1.

4. 1 số này trị giá, là từ cả nước các đại rạp chiếu bóng đào được mà đến.

Ở người xem xem chiếu bóng trước, rạp chiếu bóng sẽ trước kiểm tra người xem chỉ số hạnh phúc. Ở người xem xem chiếu bóng xong sau, lại sẽ thứ hai lần kiểm tra người xem chỉ số hạnh phúc. Sau đó, đem hai lần chỉ số hạnh phúc đích trị số tương giảm, liền có thể được nên điện ảnh đối với người xem chỉ số hạnh phúc đích ảnh hưởng số liệu.

Ở nước Hoa điện nhà ảnh lưới trong, bình trắc tất cả điện ảnh chỉ số hạnh phúc, cũng tiến hành hạng, bảng danh sách như sau: "

1, « thành phố lớn nổ », tai nạn phiến, chỉ số hạnh phúc 9. 4

2, « còi xuống nón xanh », kịch vui phiến, chỉ số hạnh phúc 9. 2

3, « tạo mộng hộp », khoa huyền phiến, chỉ số hạnh phúc 8. 9

..."

Mỗi bộ phim đều có một cá chỉ số hạnh phúc, nó là tất cả điện ảnh người xem trung bình trị số.

Chỉ số hạnh phúc lớn hơn 4 điện ảnh, coi như là tốt điện ảnh. Chỉ số hạnh phúc lớn hơn 8 điện ảnh, chính là đủ để tái nhập điện ảnh sử làm kinh điển.

Ở nước Hoa bên trong, chỉ số hạnh phúc lớn hơn 8 điện ảnh, trước mắt tổng cộng chỉ có 11 bộ.

Mà nếu như điện ảnh chỉ số hạnh phúc vì số âm, trên căn bản chính là lạn phiến. Tỷ như 《 kim nhan thời đại 》, nó chỉ số hạnh phúc vì -3. 1, điển hình nào tàn phiến, thuộc về sau khi xem xong sẽ cho người muốn ới điện ảnh.

Nước Hoa điện nhà ảnh lưới sở dĩ sáng lập "Điện ảnh hạnh phúc bảng", chính là vì giúp nhân dân cả nước chọn lựa xong điện ảnh, cách xa lạn phiến. Nhiều thường thức chỉ số hạnh phúc cao điện ảnh, càng có thể tăng lên cảm giác hạnh phúc. .

Hoàng Vĩnh Nhạc sơ lược tính toán một chút, điện ảnh hạnh phúc bảng hạng trước 100 tên điện ảnh, chỉ số hạnh phúc toàn bộ tương cộng lại ước chừng là 340.

Nói cách khác, nếu như Hoàng Vĩnh Nhạc đem giá 100 bộ phim nhìn hết toàn bộ, ước chừng có thể tăng lên 340 điểm chỉ số hạnh phúc.

Dĩ nhiên, 340 là cả nước điện ảnh người xem trung bình trị giá, cụ thể đến người, có thể thấp hơn, cũng có thể cao hơn.

Nhìn 100 bộ phim là có thể tăng lên 340 điểm chỉ số hạnh phúc, tổng thể thượng hay là đáng giá.

Trên thực tế, làm như vậy ở nước Hoa cũng không ít thấy.

Rất nhiều điện ảnh mê mỗi ngày đều muốn xem chiếu bóng, một ngày nếu coi trọng mấy bộ, cái này thật ra thì chính là ở cả cảm giác hạnh phúc.

Tương tự, rất nhiều động tràn đầy mê, mỗi ngày đều ở đây đuối nhìn động tràn đầy; rất nhiều tiểu thuyết mê, mỗi ngày đều phải đuối đọc tiểu thuyết; rất nhiều trò chơi mê, mỗi ngày đều phải chơi trò chơi... Những người này đều là ở cả cảm giác hạnh phúc.

Giải trí là cảm giác hạnh phúc rất trọng yếu nguồn.

Vì vậy, nước Hoa nghề giải trí hết sức phát đạt, điện ảnh, ti vi, động tràn đầy, âm nhạc, tiểu thuyết các thứ nghề cũng tương đối phồn vinh.

Đối với Hoàng Vĩnh Nhạc mà nói, đây không thể nghi ngờ là tin tức tốt, ý vị này hẳn có thật nhiều cả chỉ số hạnh phúc phương thức.

Xem chiếu bóng, cả một ba chỉ số hạnh phúc; xem ti vi, cả một ba chỉ số hạnh phúc; nhìn động tràn đầy, cả một ba chỉ số hạnh phúc; xem tiểu thuyết, nữa cả một ba chỉ số hạnh phúc.

Nếu như điều kiện cho phép, Hoàng Vĩnh Nhạc cân nhắc đem tất cả hạnh phúc phương thức cũng cả một lần.

Trừ cái này ra, Hoàng Vĩnh Nhạc còn chuẩn bị nhìn lâu điểm sách, đặc biệt là có liên quan 《 hạnh phúc tâm lý học 》 sách.

《 hạnh phúc tâm lý học 》 là có liên quan hạnh phúc môn học, nó giống như nội công tâm pháp vậy, yết kỳ hạnh phúc nguyên lý. Năm giữ 《 hạnh phúc tâm lý học 》, là có thể nhất thông bách thông, quen thuộc các loại hạnh phúc phương pháp cùng bí quyết.

Hoàng Vĩnh Nhạc chuẩn bị một bên học tập 《 hạnh phúc tâm lý học 》 lý luận, một bên thể nghiệm các loại phương thức giải trí, đem lý luận cùng thực hành kết hợp với nhau, thấu hiểu quán thông, thăm dò hạnh phúc bí ẩn.

Phải học tập 《 hạnh phúc tâm lý học 》, liền cần phải có tương quan tài liệu giảng dạy, tài liệu giảng dạy có thể ở thư viện mượn xem.

Hoàng Vĩnh Nhạc vì vậy ở Phúc Hưng thành phố thư viện trên trang mạng ghi danh một cái độc giả trương mục, mượn xem mười vốn có quan hạnh phúc tâm lý học sách, bao gồm 《 hạnh phúc đạo bản về 》《 hạnh phúc định luật 》《 hạnh phúc cuộc sống chỉ nam 》 vân vân.

Mấy ngày sắp tới trong, Hoàng Vĩnh Nhạc chuẩn bị đem những sách này cùng điện ảnh toàn bộ cả hoàn toàn.

Dĩ nhiên, hẳn bây giờ phải trước ngủ một giấc, dưỡng tức tinh thần, ngày mai mới có thể lực cả cảm giác hạnh phúc.

"Ngủ!"

...

Sáng sớm.

Màu vàng ánh mặt trời bắn vào phòng ngủ, thanh thúy chim hót mơ hồ truyền tới, nằm ở trên giường Hoàng Vĩnh Nhạc mí mắt giật giật, mở mắt ra.

Tỉnh dậy, tỉnh thần sung mãn.

Hệ thống nhắc nhở: Túc chủ ngủ ngủ đến tự nhiên tỉnh, chỉ số hạnh phúc +1!

Thức dậy, mặc quần áo, rửa mặt.

"Cười một cái, trẻ mười năm!"

Đi tới phòng khách, liền nhìn thấy lồng chim dặm huyền phượng anh vũ vui mừng nhạc kêu la, con này chim rồi rãnh kính không ít.

Trong phòng khách không người, trên mặt bàn lưu lại một tấm màu trắng nhắn lại điều, Hoàng Vĩnh Nhạc nhặt lên nhìn một cái, trên đó viết thành tứ chữ viết: "Hoàng Vĩnh Nhạc, ta đến bệnh viện làm kiểm tra sức khỏe. Trong phòng bếp có gạo cháo, trong tủ lạnh có trái cây, đây là người bữa ăn sáng, đừng khách khí. (^_^)—— Diệp Tư lưu."

"Diệp Tư đi bệnh viện?"

Hoàng Vĩnh Nhạc vốn định ra cửa ăn điểm tâm, chẳng qua là nếu Diệp Tư đã nấu bữa ăn sáng, không thể lãng phí.

Đi tới phòng bếp, nhìn thấy một cái nồi cơm điện, bên trong giữ ấm trữ nắm hương gầy cháo thịt, mở nắp ra, bốc lên đằng đằng hơi nóng, mùi thơm xông vào mũi.

Hoàng Vĩnh Nhạc nếm nếm, hương vị ngọt ngào ngon miệng, mặn đậm thích hợp, một hơi uống hai tô.

Hệ thống nhắc nhở: Túc chủ ăn Diệp Tư nấu nắm hương gầy cháo thịt, chỉ số hạnh phúc +2.

Sau bữa ăn sáng,

Hoàng Vĩnh Nhạc bắt đầu tắm tới hôm qua thay cho quần áo, một lần có máy giặt quần áo, quần áo ném vào, mấy phút liền tắm xong.

Hệ thống nhắc nhở: Túc chủ dùng máy giặt quần áo giặt quần áo, thuận lợi nhanh nhẹn, chỉ số hạnh phúc +2.

Hoàng Vĩnh Nhạc xách tắm quần áo tốt, đi biệt thự thiên thai, nơi này là phơi quần áo địa phương.

Đi tới thiên thai, liền thấy một cái cột phơi quần áo, phía trên treo một bộ màu trắng nữ sam cùng một cái màu trắng quần, hai bộ quần áo đều là Diệp Tư.

Trừ nữ sam cùng nữ khó bên ngoài, trên sân thượng còn lạnh nhạt thờ ơ không ít Diệp Tư quần áo, bao gồm hai bộ OL đồng phục, hai món nữ sĩ T xuất, một cái áo đầm, một cái đầm lai quần, một cái làm nền tảng khó, hai món tuyết phượng sam, một bộ yoga uống, một bộ áo ngủ, ba điều màu trắng khăn lụa, mấy cái nữ thức trường miệt... Ừ, còn có vãn - ngực.

Nếu như là thông thường phụ nữ, vậy sẽ không duy nhất phơi nắng như vậy nhiều quần áo, chẳng qua là Diệp Tư nghề có chút đặc thù.

Diệp Tư là người chủ trì, mỗi lần trước tiết mục đều phải đổi quần áo mới. Người chủ trì nếu là không thay quần áo, trước máy truyền hình người xem còn tưởng rằng đang nhìn nặng bá.

Vì vậy, người chủ trì quần áo cũng tương đối nhiều, Diệp Tư gần đây chuyển lại nhiều, vừa phỏng vấn người khác, lại bị người phỏng vấn, quần áo tự nhiên không ít đổi, trên sân thượng vì vậy lượng một mảng lớn quần áo, thật là có thể mở quần áo hội triển lãm.

Khá tốt, trên sân thượng y giá cũng nhiều.

Hoàng Vĩnh Nhạc đem mình quần áo lượng ở thiên thai xỏ xinh, cách xa Diệp Tư quần áo. Bằng không Diệp Tư ở thu quần áo lúc, vô tình đem hần quần áo cũng cho lấy đi, vậy thì lúng túng.

Lượng hoàn quần áo, Hoàng Vĩnh Nhạc bốn phía nhìn vòng quanh, mới phát hiện cái này thiên thai bố trí tương đối rất khác biệt, đơn giản là một cái mô hình nhỏ vườn hoa.

Thiên thai cánh đồng bày mười mấy chậu bông, màu sắc khác nhau, nhân nhạ hương thơm tràn ngập trong không khí trứ, cảnh đẹp ý vui, thấm lòng người tỳ.

Thiên thai phía tây có một miếng nhỏ cỏ xanh đất, bãi cỏ bên có một hóp ao nhỏ đường, tựa hồ có thể nuôi cá, Hoàng Vĩnh Nhạc liếc một cái, trong ao quả nhiên có mấy cái tiểu Kim cá.

Ở bên hồ nước, còn có một ngôi cỏ kính đình nhỏ, đồ trụ xanh miếng ngói, bạch ngọc thạch bàn, buổi tối ngồi ở trong đình, nhìn một chút tình tình, thối một chút gió đêm, ngửi một cái mùi hoa, không mất làm người sinh một đại mỹ chuyện.

"Người có tiền quả nhiên là biết chơi a!"

Thiên thai cũng làm cho như vậy cao nhã, căn biệt thự này hiển nhiên là tốn không ít tâm tư thiết kế.

Ở trên trời trong đài chạy hết một vòng, vàng vĩnh nhạc đứng ở thiên thai lan can bên, hướng phương xa nhìn ra xa, toàn bộ Khải Minh Tỉnh khu biệt thự đều ở đáy mắt.

Khu biệt thự y theo núi bồng nước, chim hót mùi hoa, hoàn cảnh hết sức ưu mỹ, trước có hồ, sau có núi loan, bích lục bãi cỏ, tươi đẹp buổi hoa, một lay động xinh đẹp biệt thự đứng sừng sững trong đó, phảng phất là cái thế ngoại đảo nguyên.

Rất nhiều người phấn đấu cả đời, cũng chưa chắc có thể vào ở như vậy khu biệt thự, mà Hoàng Vĩnh Nhạc bây giờ liền trước thời hạn thể nghiệm một chút người có tiền cuộc sống.

Trong biệt thự đồ xài trong nhà đầy đủ hết, điện tủ lạnh, máy giặt quần áo, dịch tinh ti vi, cao cấp dụng cụ làm bếp, gia đình ảnh viện, kiện thân khí, máy chạy bộ... Cái gì cần có đều có, cuộc sống tương đối thuận lợi.

Bất quá, Hoàng Vĩnh Nhạc không sẽ trường kỳ ở nơi này, đầu sao đây là Diệp Tư biệt thự, cuối cùng có chút không có phương tiện.

Hoàng Vĩnh Nhạc có rút thưởng hệ thống, sau này nhất định sẽ rút được không ít thứ, nhật tích nguyệt lũy, đồ một khi nhiều, liền cần phải đặc biệt kho hàng tới cất giữ.

Nói thí dụ như nước ngoài tội phạm mấy tỉ vốn, nếu như toàn bộ quất tới, ít nhất phải dành ra một căn phòng tới cất giữ tiền mặt đi.

Cho nên, Hoàng Vĩnh Nhạc hay là cần tự mua trảng nhà, tốt nhất là mang dưới đất kho hàng cái loại đó, diện tích càng lớn càng tốt.

Phúc Hưng thành phố thành phố một bộ phổ thông ba thất một phòng khách nhà ít nhất phải 300 vạn nguyên, khá một chút, giá tiền muốn lật gấp mấy lần. Nếu như là khu biệt thự đích nhà, giá cả cao hơn.

Hoàng Vĩnh Nhạc có rút thưởng hệ thống, kiếm tiền tốc độ so với người bình thường nhanh hơn nhiều lắm. Trong vòng một năm, hẳn cho dù không mua nổi nhà, đóng tiền cọc cũng không thành vấn đề.

Ở mua trước nhà, chỉ có thể tạm thời ở Diệp Tư biệt thự.

"Ừ?"

Lúc này, phía trước lục âm trên đường nhỏ, một chiếc màu trắng tiểu kiều xa nhanh chóng lái tới, ngừng ở ô mai trước biệt thự, hai người đàn bà xuống xe.

Một cô gái là Diệp Tư, khác một cô gái chính là La Mỹ Quyên.

La Mỹ Quyên, năm nay 37 tuổi, là một tên người môi giới. Ở ba đầu năm, Diệp Tư ra khỏi một tám âm nhạc chuyên tập, lượng tiêu thụ tốt vô cùng, trở thành lớn nhất tiềm lực người mới ca sĩ, lúc ấy La Mỹ Quyên chính là Diệp Tư người môi giới. Sau đó, Diệp Tư đột nhiên tuyên bố thôi lui ra ca đàn, lại cũng không ra khỏi chuyên tập.

Diệp Tư thôi lui ra ca đàn sau, La Mỹ Quyên không thể làm gì khác hơn là mang những thứ khác nữ ca sĩ, đáng tiếc một mực không nóng không lạnh. Bất quá, Diệp Tư cùng La Mỹ Quyên vẫn là bạn rất thân, tình như chị em gái.

Đứng ở trên sân thượng, Hoàng Vĩnh Nhạc đi La Mỹ Quyên trên người đảo qua:

Tên họ: La Mỹ Quyên

Nghề nghiệp: Người môi giới, tội phạm

Chỉ số hạnh phúc: -288

"Tội phạm?"

Hoàng Vĩnh Nhạc khẽ run, hệ thống lại biểu hiện La Mỹ Quyên là tội phạm, nằng rớt cuộc phạm vào tội gì? Hơn nữa La Mỹ Quyên bây giờ chỉ số hạnh phúc là -288, thấp như vậy cảm giác hạnh phúc, phạm tội xác suất quả thực quá cao.

Hệ thống nhắc nhở: Chúc mừng túc chủ, ngài lại gặp một tên tội phạm La Mỹ Quyên, đề nghị ngài chọn lựa hành động, đem La Mỹ Quyên bắt lại.

"..." Hoàng Vĩnh Nhạc.

Hệ thống đối với tội phạm thật là đủ cố chấp.

Trước mắt còn không biết La Mỹ Quyên rốt cuộc là tội gì phạm, Hoàng Vĩnh Nhạc quyết định trước xuống lầu, điều tra một chút cái này cô nàng lai lịch, sau đó tùy cơ ứng biến.

...

Một lầu.

Diệp Tư móc ra chìa khóa, mở ra biệt thự cửa, đi vào phòng khách, La Mỹ Quyên đi theo vào.

"La tỷ, ta lên lầu cho người cầm đàn violon, người chờ một chút."

"Ừ."

Diệp Tư trong biệt thự có không ít nhạc khí, La Mỹ Quyên hôm nay là tới mượn đàn violon. Đàn violon đặt ở hai lầu đàn phòng, Diệp Tư một mình đi hai lầu.

Diệp Tư mới vừa lên lầu, La Mỹ Quyên ngấm nhìn bốn phía, xác nhận trong phòng khách không người sau, nàng từ trong ngực lấy ra một bọc màu trắng bột, đây là một bọc thuốc ngủ.

Phòng khách mặt bàn để một lon Vượng Nguu sữa bò, La Mỹ Quyên mở ra Vượng Nguu sữa bò nắp, sau đó đem thuốc ngủ bột rót vào sữa bò trong.

Thuốc ngủ bột cùng sữa bột đều là màu trắng, nếu như không cẩn thận phân biệt, căn bản không nhìn ra.

La Mỹ Quyên dùng muỗng nhỏ ở sữa trong quấy rối khuấy, đem sữa cùng thuốc ngủ hòa tan, sau đó khép lại nắp.

Làm xong chuyện này, La Mỹ Quyên ngồi vào trên ghế sa lon, dáng vẻ như không có chuyện gì xảy ra.

La Mỹ Quyên cho là mình mới vừa lần này cử động không có ai thấy, nàng làm sao cũng không nghĩ ra, Hoàng Vinh Nhạc lúc này liền ẩn núp ở trong phòng ngủ, đang thông qua khe cửa giám thị La Mỹ Quyên, hơn nữa dùng điện thoại di động vô xuống La Mỹ Quyên hạ thuốc ngủ toàn bộ quá trình.

Hoàng Vinh Nhạc biết La Mỹ Quyên là tội phạm, chuẩn bị âm thầm điều tra, không nghĩ tới La Mỹ Quyên nhanh như vậy liền lộ ra chân tướng, lại ở sữa trong bỏ thuốc.

"La tỷ. Lúc này, Diệp Tư từ thang lầu đi xuống, cầm trong tay một cái đàn violon, "Đàn ta đã điều tốt lắm, có thể trực tiếp dùng."

"Được." La Mỹ Quyên nhận lấy đàn violon, chuyển khẩu hỏi, "Đúng rồi, a Tư, lần trước ta đưa cho người Vượng Nguu sữa bò uống xong sao?"

"Còn không có đâu." Diệp Tư mỉm cười nói, "Lớn như vậy một lon sữa bột, ta mỗi ngày uống cũng uống không xong, phỏng đoán còn có thể uống hơn nửa tháng."

"Nếu là uống xong, hãy cùng ta nói một tiếng, ta cho thêm người đưa lon tới." La Mỹ Quyên nói, "Ta đi trước."

"Ừ, La tỷ, bái bai!"

La Mỹ Quyên rời đi trước.

Diệp Tư đóng lại cửa biệt thự, sau đó lặng lẽ đi tới Hoàng Vinh Nhạc cửa phòng ngủ, gò má sát đến cửa phòng, lắng nghe trong phòng ngủ động tĩnh, thầm nghĩ: Hoàng Vinh Nhạc sẽ không còn không có thức dậy chứ? Hắn cũng quá có thể ngủ, cái này cũng gần trưa rồi..

"Ca ——"

Cửa phòng bỗng nhiên mở ra, Diệp Tư sợ hết hồn.

"Người... Tỉnh..."

"Tới, ta có chuyện trọng yếu muốn cùng người nói."

Hoàng Vinh Nhạc bắt Diệp Tư tay, đem nàng kéo đến phòng khách, ngồi vào trên ghế sa lon.

Diệp Tư có chút mộng: "Chuyện gì a?"

Hoàng Vinh Nhạc hỏi: "Lần trước người bị bắt cóc, trừ Hắc Lang bên ngoài, còn có một tên đồng lõa kêu 'Bạch Lang', đúng không?"

Diệp Tư gật đầu: "Thế nào?"

Hoàng Vinh Nhạc nói: "Cái này danh hiệu kêu Bạch Lang tội phạm, chính là La Mỹ Quyên."

Converter: Tịch Văn Tịch Mịch

Chương 16: Rút ra lấy viên đạn

Tác giả: Ngã Yều Hóa Tinh

"La tỷ là Bạch Lang?" Diệp Tư lắc đầu, "Không thể nào! Người có phải hay không nghĩ sai rồi?"

Hoàng Vĩnh Nhạc mở ra Vượng Ngu sữa bò lon, nhắc nhở: "La Mỹ Quyên mới vừa cho sữa bột trong rót vào bột màu trắng, ta hoài nghi những thứ này bột là mê bất tỉnh thuốc hoặc thuốc ngủ, có thể làm người hôn mê."

Diệp Tư sững sốt một chút, nhìn một chút sữa bột: "Có ý gì?"

"Ta đem vụ án quá trình từ đầu tới đuôi nói với người một lần." Hoàng Vĩnh Nhạc nói, "Người mỗi ngày buổi tối đều phải uống Vượng Ngu sữa bò, đúng không? Giá lon sữa bột là La Mỹ Quyên đưa cho người, nàng chắc chắn biết người uống sữa tươi thói quen. Vì vậy, nàng âm thầm ở người sữa bột trong tăng thêm thuốc ngủ các loại bột. Khi người uống xong sữa bò sau, thì sẽ ngủ mê mang. Ở người bị bắt cóc buổi tối hôm đó, người hẳn là uống chứa thuốc ngủ sữa bò, sau đó té xỉu ở phòng khách trên ghế sa lon."

Ở người sau khi hôn mê, La Mỹ Quyên lặng lẽ tiến vào người biệt thự. La Mỹ Quyên cùng người quan hệ tốt như vậy, nàng muốn len lén phối hợp một cái người biệt thự chìa khóa quá dễ dàng, cho nên, nàng là dùng chìa khóa mở ra cửa chống trộm. Tiến vào người biệt thự sau, La Mỹ Quyên dùng sợi giây trói chặt người, dùng băng keo dán sát vào người miệng. Làm xong những chuyện này sau, La Mỹ Quyên rời đi.

Bởi vì La Mỹ Quyên chẳng qua là phụ trách mở khóa cùng bắt cóc người, Bạch Lang mới là phụ trách cưỡng gian người người. La Mỹ Quyên cùng Hắc Lang là phân công hợp tác.

Còn nữa, trước vẫn Hắc Lang tiến vào người xe nhỏ buồng xe, hẳn là La Mỹ Quyên cung cấp chìa khóa xe. Người hai lần bị bắt cóc, La Mỹ Quyên đều là đồng mưu."

Dùng một chút, Hoàng Vĩnh Nhạc tiếp tục nói, "La Mỹ Quyên mới vừa lại đi sữa bột trong tăng thêm thuốc ngủ, nàng hẳn là chuẩn bị tối nay lần nữa đối với người hạ thủ, thứ ba lần bắt cóc người."

"Không... Sẽ không." Diệp Tư thanh âm hơi run rẩy, "La tỷ cùng ta là biết nhiều năm tốt chị em gái, nàng... Nàng không có lý do gì làm như vậy."

Hoàng Vĩnh Nhạc nói: "Ồ phạm tội vụ án trước mặt, chúng ta hẳn tin tưởng chứng cứ, mà không phải là tình cảm."

...

Ở Hoàng Vĩnh Nhạc dưới sự đề nghị, Diệp Tư cuối cùng lựa chọn báo cảnh sát.

Xế chiều hôm đó, Vượng Ngu sữa bò phần bị đưa đến bót cảnh sát, do được vật chuyên gia tiến hành hóa nghiệm.

Hóa nghiệm kết quả cho thấy, sữa bột trong quả thật chứa thuốc ngủ, La Mỹ Quyên chứng cứ phạm tội xác thật.

La Mỹ Quyên tối nay rất có thể sẽ lần nữa gây án, đối với Diệp Tư tiến hành vào phòng bắt cóc, cảnh sát vì vậy tương kế tựu kế, âm thầm canh giữ ở ô mai trong biệt thự, há miệng chờ sung rụng.

...

Mười hai giờ khuya.

Ô mai biệt thự một lầu phòng khách, Diệp Tư lặng lẽ nằm trên ghế sa lon, hai tròng mắt khép hờ.

Nàng đang làm bộ hôn mê.

La Mỹ Quyên tối nay sẽ lần nữa vào phòng gây án, Diệp Tư vì phối hợp cảnh sát, vì vậy làm bộ uống chứa thuốc ngủ sữa bò, sau đó làm bộ hôn mê ở trên ghế sa lon.

Bóng đêm mảy sâu, phòng khách một mảnh yên lặng.

Ca!

Lúc này, biệt thự cửa chống trộm khóa bỗng nhiên chuyển động, cửa sau khi được mở ra, một cái màu trắng bóng người đi vào.

Người tới cả người quần áo trắng, trên mặt mang màu trắng chó sói mặt nạ da.

Bạch Lang!

Bạch Lang nhẹ bước đi tới cạnh ghế sa lon, nhìn một chút mặt bàn sữa bò, lại nhìn một chút nằm trên ghế sa lon Diệp Tư.

Đưa tay ra, Bạch Lang đụng một cái Diệp Tư đầu, xác nhận Diệp Tư đã hôn mê.

Ngay sau đó, Bạch Lang từ trong túi lấy ra một cái màu đỏ sợi giấy, buộc chặt lại Diệp Tư hai tay cùng hai chân, trói sau, Bạch Lang lại lấy ra màu đen băng keo, dán sát vào Diệp Tư miệng.

Động tác thành thạo, hiển nhiên không phải lần thứ nhất làm.

"Diệp Tư, lần trước cường gian ngươi không có thành công, tối nay ngươi cũng không tốt như vậy!"

Bạch Lang nhỏ giọng thăm thì một câu, liền chuẩn bị rời đi biệt thự. Bạch Lang nhiệm vụ là bắt cóc Diệp Tư, đến nỗi cường gian chuyện, thì do nàng đồng bọn Hắc Lang phụ trách.

Bạch Lang xoay người, đang muốn đi ra phòng khách, bỗng nhiên, mấy cái bóng người từ bốn phương tám hướng lao ra.

"Ai?"

"Không được nhúc nhích, cảnh sát!"

Một tên hình cảnh bay bước lên trước, ba ba hai cái, liền đem Bạch Lang chụp đè ở đất, chó sói mặt nạ da bị hái xuống, lộ ra một tấm đàn bà mặt —— La Mỹ Quyên.

"La Mỹ Quyên, ngươi bị dẫn độ!"

La Mỹ Quyên ngẩn ra, thần sắc kinh hoàng, nhìn trong phòng khách cảnh sát, nàng nhất thời liền bối rối, quay đầu nhìn lại, mới phát giác nằm trên ghế sa lon Diệp Tư đã mở mắt ra, xé xuống ngoài miệng băng keo.

"La tỷ, đây rốt cuộc là tại sao?" Diệp Tư nước mắt đã ở vành mắt trong lớn vòn, nếu như không phải là tận mắt nhìn thấy, nàng không dám tin tưởng La Mỹ Quyên sẽ hại nàng.

"Tại sao? Ngươi lại hỏi ta tại sao? Ha ha ha!" La Mỹ Quyên lạnh giọng cười to, "Diệp Tư, ta sẽ có hôm nay, toàn bộ đều là bái ngươi ban tặng! Nếu như không phải là ngươi cùng huy hoàng công ty giải trí giải ước, thối lui ra ca đàn, ta làm sao biết luân lạc tới hôm nay mức?"

Ba đầu năm, Diệp Tư lấy ca sĩ thân phận xuất đạo, nàng lúc đó kinh kỷ công ty là huy hoàng giải trí, người môi giới chính là La Mỹ Quyên. Diệp Tư từ thứ nhất chuyên tập lượng tiêu thụ đạt 90 vạn tấm, một pháo mà đỏ, không chỉ có đạt được lớn nhất tiềm lực nữ ca sĩ tương, hơn nữa vào vòng kim khúc bảng, tiền đồ bất khả hạn lượng.

Lúc ấy, kinh kỷ công ty chủ tịch Lý Huy Hoàng cũng mê luyến Diệp Tư, muốn cho Diệp Tư khi bạn gái hắn. Mặc dù Diệp Tư rõ ràng cự tuyệt, nhưng là Lý Huy Hoàng cũng không buông tha, hắn luôn là lợi dụng chủ tịch thân phận chế tạo cùng Diệp Tư chung đụng cơ hội, tỷ như công ty yến hội, ăn mừng sẽ vẫn vẫn.

Lý Huy Hoàng những thứ này hành động, để cho Diệp Tư cảm thấy rất không được tự nhiên. Diệp Tư là huy hoàng giải trí kỳ hạ ca sĩ, muốn tránh Lý Huy Hoàng cơ hồ là không thể nào.

Bất đắc dĩ, Diệp Tư cuối cùng một phương diện cùng huy hoàng giải trí giải ước, thường mấy triệu tiền vì ước, cũng tuyên bố thối lui ra ca đàn. Sau, Diệp Tư gia nhập Phúc Hưng đài truyền hình, trở thành một tên người chủ trì.

Diệp Tư cũng không có bởi vì rời đi ca đàn mà im tiếng biệt tích, ngược lại đang chủ trì giới thu hoạch cực cao nhân khí.

Bất quá, La Mỹ Quyên ở mất đi Diệp Tư cây lác lác tiền phía sau cây, sự nghiệp ngã vào đáy cốc.

"Ta chính là không nghĩ ra, ngươi tại sao phải cự tuyệt Lý Huy Hoàng?" La Mỹ Quyên cảm tức nhìn Diệp Tư, lạnh giọng chất vấn, "Lý Huy Hoàng có cái gì không tốt? Hắn tài sản tỉ tỉ (trillion hay 1000 tỉ), có quyền thế, đáng đáp tuần tú lịch sự, đối với ngươi cũng là một tâm chân tình, trừ lớn tuổi ngươi 12 tuổi bên ngoài, cơ hồ không tìm ra khuyết điểm, ngươi tại sao lại không thể khi bạn gái hắn? Gả vào nhà giàu có có cái gì không tốt?"

Ngươi có biết hay không, Lý Huy Hoàng đã từng đã đáp ứng ta, chỉ cần ta có thể thuyết phục ngươi, để cho ngươi gả cho hắn, hắn liền cho ta năm triệu! Biết không, là năm triệu!. Kết quả, đảm nhiệm ta nói toạc miệng da, ngươi cũng không muốn tiếp nhận Lý Huy Hoàng, năm triệu cứ như vậy không có!

Còn nữa, ngươi tại sao phải giải ước? Giải ước cũng được đi, tại sao còn đem tất cả thương diễn cũng đều đẩy xuống?

Kim cát tập đoàn quán rượu khai trương, Kim tổng muốn cho ngươi bồi hắn ăn bữa cơm, lệ phí ra sân 200 vạn, một bữa cơm chính là 200 vạn, tại sao ngươi chính là không chịu đi? Phi Bằng công ty chủ tịch trình tổng cử hành sinh nhật dạ tiệc, mời ngươi đi hát bài hát, lệ phí ra sân cao đến 300 vạn, tại sao ngươi một hộp liền cự tuyệt?

Những thứ này đều là cơ hội kiếm tiền, tại sao ngươi toàn bộ đẩy xuống? Ngươi biết tổn thất này bao nhiêu tiền không? Ngươi có biết hay không đây là bao nhiêu nữ ca sĩ mơ tưởng đi cầu cơ hội, tại sao ngươi chính là không hiểu được quý trọng?

Ngươi ban đầu nếu là nghe ta, theo như ta nói đi làm, bây giờ Hoa Hạ ca đàn ngày sau thì không phải là Vương Vân, mà là ngươi Diệp Tư! Ta La Mỹ Quyền cũng sẽ biến thành ca đàn đệ nhất người mỗi giới, mà không phải là trở thành tội phạm! Ta có hôm nay kết quả, đều là ngươi làm hại, là ngươi Diệp Tư phá hủy ta sự nghiệp..."

La Mỹ Quyền cuồng loạn vậy gầm to, đối với Diệp Tư dùng mọi cách chỉ trích.

Gần đây hai năm, La Mỹ Quyền lại mang theo mấy tên nữ ca sĩ, nhưng là thành tích ảm đạm, hoàn toàn kém hơn Diệp Tư.

Dần dần, La Mỹ Quyền đối với Diệp Tư sinh ra oán hận, cảm thấy là Diệp Tư phá hủy năng sự nghiệp, trong lòng mất thăng bằng càng ngày càng nghiêm trọng. Sau đó, La Mỹ Quyền lại si mê đánh bạc, muốn phát phát tài, kết quả thua táng gia bại sản.

Ở nửa năm trước, La Mỹ Quyền chỉ số hạnh phúc diệt phá -200.

Căn cứ quy định tương quan, La Mỹ Quyền chỉ số hạnh phúc thấp như vậy, không chỉ có không thể xử lý nghề giải trí, hơn nữa sẽ bị cảnh sát cưỡng ép câu lưu, tiếp nhận chữa trị tâm lý.

Ở tuyệt lộ sau, La Mỹ Quyền quyết định bí quá hóa liều, bắt đầu phạm tội. Phạm tội không chỉ có thể tăng lên hạnh phúc của nàng chỉ số, hơn nữa có thể được năng hết thấy mong muốn.

"Diệp Tư, biết tại sao ta muốn cho người cưỡng gian ngươi sao?"

Lúc này, La Mỹ Quyền gương mặt nhăn nhó, cắn răng nghiền lợi đối với Diệp Tư nói, "Bởi vì ta chính là không ưa ngươi một bộ băng thanh ngọc khiết đáng ghét! Không ưa ngươi luôn là cự đàn ông từ ngoài ngàn dặm! Ngươi muốn thì nguyện ý buông xuống đáng ghét, không đi làm cái gì ngọc nữ, ngươi đã sớm là ca đàn ngày sau, bụng ngươi đàn ông sẽ nhiều hơn, tiền kiếm được cũng sẽ nhiều hơn.

Cho nên, ta muốn phá hủy ngươi ngọc nữ hình tượng!

Ta muốn cho người cưỡng gian ngươi!

Ta muốn cho người của toàn thế giới đều biết, ô mai nữ thần đã bị người cưỡng gian qua, nàng nữa cũng không phải cao cao tại thượng nữ thần, mà là rơi xuống thần đàn đích đàn bà.

Đến lúc đó, nói không chừng ngươi đã nghĩ thông suốt, buông xuống tất cả dè dặt, nguyện ý nghe theo ta an bài, tiếp tục đi ra ca hát, tiếp tục tham gia thương diễn. Chỉ cần ngươi theo như ta nói đi làm, bằng ngươi điều kiện, ngươi nhất định còn có thể trở thành ca đàn ngày sau, cũng sẽ có rất nhiều ông chủ nguyện ý ở ngươi đập lên người tiền. Đến lúc đó, ta La Mỹ Quyền liền có thể danh lợi song thu, ngồi không hưởng lộc, ha ha ha..."

La Mỹ Quyền cười lớn, mặt mũi dữ tợn, tựa như biến thành người khác vậy, để cho người nhìn không lạnh mà run.

"La Mỹ Quyền, thua thiệt ngươi nói ra!" Bao Thiết Sinh cảnh sát trưởng lẩm nhẩm nói, "Ngươi vì một mấy chi tư, nhiều lần hãm hại Diệp nữ sĩ, chứng có xác thật, ta bây giờ theo luật tập bộ ngươi."

"A a!" La Mỹ Quyền hỏi ngược lại, "Bao cảnh sát trưởng, ngươi chẳng lẽ cho là tối nay có thể dẫn độ ta sao? Ngươi không ngại đến biệt thự bên ngoài nhìn một chút."

Biệt thự bên ngoài?

Chúng hình cảnh lao ra biệt thự, hướng ra ngoài nhìn một cái, chỉ thấy 30 thước ra trên cỏ đứng ở một người đàn ông, mang màu đen chó sói mặt nạ da, tay cầm một cây súng lục, trước người uy hiếp một tên sáu tuổi tả hữu cô bé.

Tên này chó sói mặt nạ da đích đàn ông, gọi giống vậy "Hắc Lang", là La Mỹ Quyền một tên khác đồng bọn.

La Mỹ Quyền thủ hạ có nhiều tên màu đen chó sói mặt nạ da đích tội phạm, bọn họ danh hiệu đều là "Hắc Lang". Hắc Lang không phải một người, mà là một đám người.

"Bao cảnh sát trưởng, ngươi nếu như không nghĩ tiểu cô nương này chết ở chỗ này, liền lập tức bỏ súng xuống!" Hắc Lang dùng họng súng chia vào bé gái đầu, lạnh giọng uy hiếp nói.

Chúng hình cảnh ngăn ra.

"Lập tức bỏ súng xuống!" Hắc Lang chợt quát, họng súng chợt đề một cái, cô bé bị sợ toàn thân run rẩy, nước mắt uông uông.

"Được, hết thấy đều nghe ngươi, ngươi chó làm tổn thương con tin." Bao Thiết Sinh cảnh sát trưởng thỏa hiệp nói, "Cũng bỏ súng xuống."

Bá!

Chúng hình cảnh rồi rút thu hồi súng ống, cúi người xuống, chậm rãi cây súng để tới mặt đất.

Thấy một màn này, Hoàng Vĩnh Nhạc ý thức được tình huống không ổn, nếu để cho La Mỹ Quyên cùng Hắc Lang chạy trốn, tối nay liền bạch mang.

Dưới mắt uy hiếp lớn nhất là Hắc Lang, trong tay hắn có súng, lại uy hiếp cô bé làm con tin, tùy thời có thể nổ súng giết người.

Cho nên, Hoàng Vĩnh Nhạc quyết định dùng rút thưởng hệ thống rút ra đi trong súng lục đạn.

Một khi trong súng không có đạn, Hắc Lang liền không tạo thành uy hiếp.

Nghĩ tới đây, Hoàng Vĩnh Nhạc hơi nghiêng người sang, tránh mọi người tầm mắt, mặc niệm: "Ta muốn rút lấy Hắc Lang trong súng lục tất cả đạn."

Hệ thống nhắc nhở: Rút ra lấy đạn cần phải tiêu hao 8 điểm chỉ số hạnh phúc, là hay không rút ra lấy?

"Ừ."

"Đình! Chúc mừng túc chủ, ngài rút được Hắc Lang trong súng lục 4 viên đạn!"

Rào rào!

Bốn viên kim loại sắc đạn xuất hiện ở bàn tay, bàn tay nắm chắc, hộp đứng lên.

Đạn đã quất tới, còn dư lại chuyện thì dễ làm.

Hoàng Vĩnh Nhạc chuẩn bị nữa rút ra đi Hắc Lang sau lưng không khí, để cho Hắc Lang té ngã trên đất, vì cảnh sát chế tạo cơ hội phản kích.

"Đình! Chúc mừng túc chủ, ngài rút được Hắc Lang sau lưng 1 thước vuông không khí!"

Rút ra đi không khí trong nháy mắt, Hắc Lang sau lưng khí ép nhất thời biến mất, thân thể mất thăng bằng, hướng phía sau té tới, té chống bốn chân lên trời, hai tay sau đó giương ra, uy hiếp cô bé cũng cút qua một bên.

Xảy ra chuyện đột nhiên, Hắc Lang tay chân luống cuống, theo bản năng bóp cò, ý đồ nổ súng, chẳng qua là tiếng súng căn bản không có vang lên, trong súng đã không có đạn.

Hắc Lang đang chuẩn bị thứ hai lần lúc nổ súng, Bao Thiết Sinh cảnh sát trưởng đã vọt tới, như báo săn mồi đánh về phía Hắc Lang, bắt Hắc Lang cổ tay, chốt vận một cái.

Rắc rắc!

Xương cốt thúy hường, Hắc Lang cánh tay trong nháy mắt trật khớp, súng lục đánh mất, lớn tiếng kêu đau, Bao Thiết Sinh trở tay đập một cái, đầu gối đi xuống đè một cái, liền Hắc Lang gất gao áp nằm trên mặt đất, nữa cũng không cách nào nhúc nhích.

Động tác dứt khoát lạnh lẽo, làm liền một mạch.

Ở Bao Thiết Sinh trước mặt, Hắc Lang không có chút nào chống đỡ lực.

"Làm được đẹp!"

Hoàng Vĩnh Nhạc trong lòng thầm khen, Bao Thiết Sinh cảnh sát trưởng mới vừa cái đó ngã nhào động tác quả thực quá sinh mãnh, giống như mảnh hổ vồ mồi, nước Hoa đội banh nếu là có như vậy người thủ môn, có lẽ đã sớm đá vào cúp thế giới đi.

Hệ thống nhắc nhở: Túc chủ giúp cảnh sát bắt hai tên tội phạm, giải cứu cô bé, nhanh trí, ngăn cơn sóng dữ, nội tâm lại dâng lên một cỗ "Ta được ta thượng" anh hùng hào khí, chỉ số hạnh phúc +120!

Hệ thống nhắc nhở: Túc chủ thành công rút ra lấy trong súng lục đạn, nội tâm sinh ra "Súng lục đã không ngăn cản được ta" cảm giác an toàn cùng cảm giác ưu việt, chỉ số hạnh phúc +50!

Converter: Tịch Văn Tịch Mịch

Bạn đang đọc truyện *Hạnh Phúc Đại Rút Thưởng Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 17: Bệnh ung thư

Tác giả: Ngã Yêu Hóa Tinh

"Lại là người!"

Bao Thiết Sinh xé xuống Hắc Lang chó sói mặt nạ da, thấy một khuôn mặt quen thuộc.

Nguyên lai, tên này Hắc Lang là Khải Minh Tinh khu biệt thự một tên an ninh, tên là Lý Khánh. Một đầu năm, Lý Khánh làm ngoại tình, bị tiểu tam lừa gạt phần lớn tài sản, vợ quyết định ly dị, Lý Khánh chỉ số hạnh phúc ngã đến -248.

Ở lý khánh lúc tuyệt vọng nhất, gặp La Mỹ Quyên, hai người cấu kết với nhau làm việc xấu, đi lên phạm tội không đường về.

"Toàn bộ đặt trở về cục."

"Ừ."

La Mỹ Quyên cùng Lý Khánh bị đặt lên xe cảnh sát.

Đến nỗi cô bé, nàng là khu biệt thự một gia đình con nít, đã bị đưa về nhà.

Xử lý xong vụ án, Bao Thiết Sinh cảnh sát trưởng móc ra màu đen điện thoại vô tuyến: "Đánh lên tổ xin chú ý! Hiểm nghi phạm đã sa lưới, lập tức thu đội!"

"Biết."

Nguyên lai, cảnh sát ở kề cận còn mai phục tay súng bắn tỉa.

Mới vừa nếu như không phải là Hoàng Vĩnh Nhạc âm thầm đánh ngã Hắc Lang Lý Khánh, tay súng bắn tỉa liền sẽ tìm cơ hội đánh gục Hắc lang, giải cứu con tin.

Bất quá, tay súng bắn tỉa cho dù đánh gục Hắc Lang, giống vậy tồn tại nguy hiểm. Bởi vì Hắc Lang đang bị đánh gục trong nháy mắt, ngón tay có thể bóp cò, nổ súng tổn thương người vô tội.

Hoàng Vĩnh Nhạc âm thầm hóa giải nguy cơ, không thể nghi ngờ giúp tay súng bắn tỉa một cái bận rộn.

"Hoàng Vĩnh Nhạc."

Bao Thiết Sinh cảnh sát trưởng đi tới, "Hôm nay nhờ có người phát hiện La Mỹ Quyên ở sửa bột trong bỏ thuốc, chúng ta mới có thể nhanh như vậy bắt tội phạm. Lần này người lại lập công lớn, ta sẽ sẽ giúp người xin 'Dám làm việc nghĩa thường'."

Hoàng Vĩnh Nhạc hỏi: "Lần trước không phải đã xin qua sao?"

Bao Thiết Sinh cảnh sát trưởng nói: "Người hai lần giúp cảnh sát bắt tội phạm, tự nhiên muốn xin hai lần 'Dám làm việc nghĩa thường'. Lần trước xin báo cáo ta đã đệ nộp lên, phòng đoán mấy ngày nay thì sẽ nhóm xuống."

Hoàng Vĩnh Nhạc tò mò: "'Dám làm việc nghĩa thường' có ích lợi gì? Nếu là quá phiền toái, cũng không cần thân thành."

Bao Thiết Sinh cảnh sát trưởng khoát tay, giới thiệu: "'Dám làm việc nghĩa thường' là rất ngay mặt vinh dự, nó sẽ viết vào người người hồ sơ, đối với người tương lai cá nhân phát triển vô cùng có trợ giúp. Ngoài ra, còn có một trăm ngàn nguyên trở lên phong phú tiền thưởng. Tóm lại, ta sẽ thay người thân báo lên, người các loại tin tức là được."

Bao Thiết Sinh cảnh sát trưởng dư quang đảo qua, phát hiện Diệp Tư đã đi trở về biệt thự, hần đối với Hoàng Vĩnh Nhạc dặn dò, "Diệp nữ sĩ tối nay tâm tình phỏng đoán rất thấp rơi, người nhiều bồi bồi nàng, tránh cho nàng làm chuyện điên rồ. Ta sẽ lưu lại một tên cảnh sát viên canh giữ ở biệt thự kề cận, nếu là có tình huống gì, kịp thời cùng cảnh sát liên lạc."

Hoàng Vĩnh Nhạc gật đầu.

Vỗ một cái vai, Bao Thiết Sinh ngồi lên xe cảnh sát, mau rời đi.

Hoàng Vĩnh Nhạc đi trở về biệt thự phòng khách, nhìn thấy Diệp Tư ngồi ở trên ghế sa lon, nàng ánh mắt đã khóc sưng, gò má còn ngấn lệ.

Diệp Tư một mực đem La Mỹ Quyên làm tốt chị em gái, tối nay mới phát hiện La Mỹ Quyên coi nàng vì cừ nhân.

Chuyện này đối với Diệp Tư đã kích rất lớn, hạnh phúc của nàng chỉ số từ 490 ngã đến 210, to lớn như vậy trong lòng chênh lệch, vậy chỉ có mất đi thân nhân lúc mới phải xuất hiện.

Khi chỉ số hạnh phúc sục đột ngột lúc, người rất dễ dàng mắc uất ức chứng, thậm chí sinh ra tự vận ý niệm. Diệp Tư trạng thái bây giờ, mắc uất ức chứng đích xác suất là cao vô cùng.

Hoàng Vinh Nhạc đi tới cạnh ghế sa lon, ngồi vào Diệp Tư đối diện.

Phòng khách an tĩnh.

Ước chừng nửa giờ sau.

Diệp Tư tay nhỏ bé lau khôe mắt một cái, ngẩng đầu lên, nhẹ giọng nói: "Hoàng Vinh Nhạc, đừng lo lắng, ta không có sao."

"Ta biết ngươi không có sao." Hoàng Vinh Nhạc nói, "Ta biết Diệp Tư là một rất sáng sủa người, điểm nhỏ này phong nhỏ lãng khẳng định không làm khó được ngươi."

Yên lặng một hồi, Diệp Tư chậm rãi nói: "Ta xuất đạo lúc, là La tỷ mang ta, ta một mực đem nàng khi chi đối đãi, không nghĩ tới nàng lại hận ta như vậy..." Hốc mắt một đỏ, lại nghẹn ngào.

"Cái này rất bình thường, biết người biết mặt nhưng không biết lòng." Hoàng Vinh Nhạc nói, "Rất nhiều người đối với ngươi tốt, có thể chỉ là muốn lợi dụng ngươi. Cũng tỷ như nói nuôi heo đi, người sở dĩ nuôi heo, chủ yếu là muốn đem heo nuôi mập lại giết rồi, sau đó cầm đi bán lấy tiền. Nhưng là, heo có thể không phải là nghĩ như vậy. Heo thấy loài người một mực nuôi nó, lầm tưởng loài người là nó bạn tốt. Cho đến heo bị người làm thịt thời điểm, heo mới chợt tỉnh ngộ, nguyên lai mình bị lừa, loài người đối với nó tốt như vậy, chỉ là muốn giết heo kiếm tiền mà thôi."

"..." Diệp Tư cái miệng nhỏ nhắn phiệt liễu phiệt, "Ngươi nói là ta giống như heo vậy ngu xuẩn?"

Hoàng Vinh Nhạc nói: "Không phải heo ngu xuẩn, mà là loài người quá giáo hoạt. Ngươi bây giờ nhìn ra loài người chân tướng, cũng không tính là muộn. Rất nhiều heo bị làm thịt sau, cũng còn không cách nào tỉnh ngộ, đó mới kêu bị kịch."

"..." Diệp Tư.

Cắn một cái môi dưới, Diệp Tư trong mắt thêm mấy phần nhu hòa, nghiêm túc nói: "Hoàng Vinh Nhạc, thật ra thì rất cảm ơn ngươi. Hôm nay nếu như không phải là ngươi phát hiện La tỷ có vấn đề, ta có thể thật giống heo vậy, bị làm thịt cũng không biết là chuyện gì xảy ra. Nhắc tới, ngươi vừa cứu ta một lần..."

Hoàng Vinh Nhạc cắt đứt: "Ngươi sẽ không lại đang suy nghĩ báo đáp thế nào ta chứ?"

Diệp Tư nói: "Lần trước ngươi cứu ta một mạng, ta liền thiếu ngươi rất nhiều, luôn cảm thấy không trả xong. Hôm nay ngươi lại cứu ta một lần, ta là thật không biết làm sao cảm ơn ngươi mới phải."

Hoàng Vinh Nhạc nói: "Thật xin lỗi, không nghĩ tới ta cứu ngươi sẽ cho ngươi mang đến như vậy nhiều phiền não. Ta thật không phải cố ý, sau này nhất định chú ý."

"..."

Diệp Tư không biết nên nói cái gì, chỉ cảm thấy trong lòng ảm áp, bởi vì nàng biết Hoàng Vinh Nhạc những thứ này vô lý đầu trả lời, chỉ là muốn để cho nàng muốn lái một chút, không nên quá để ý hôm nay chuyện.

"Hoàng Vinh Nhạc, ngươi đói không?"

"Có chút."

"Ta đi nấu mì."

Diệp Tư đứng dậy, đi về phía phòng bếp, bắt đầu nấu mì.

Thấy một màn này, Hoàng Vinh Nhạc thoáng thờ phào, Diệp Tư bây giờ có tâm tình nấu mì, có thể thấy nàng đã tỉnh lại.

Diệp Tư gần hai ngày liên tục gặp gỡ bất cóc, mấy lần đều là thoát chết trong đường tơ kẽ tóc, hôm nay lại mất đi một tốt chị em gái, nếu như là người bình thường liên tiếp bị như vậy đã kích, nội tâm đã sớm hồng mắt, chỉ số hạnh phúc cũng sẽ ngã đến đáy cốc, mắc nghiêm trọng uất ức chứng.

Diệp Tư bây giờ chỉ số hạnh phúc còn có 210, có thể thấy nàng trong lòng sức chịu đựng cùng điều chỉnh lực đều là vượt xa thường nhân.

Đến nỗi Hoàng Vinh Nhạc, nhân họa đắc phúc, hẳn hôm nay bởi vì lại gặp phải tội phạm, chà không ít cảm giác hạnh phúc, chỉ số hạnh phúc đã đạt tới 430.

Đồng thời, rút số quyền hạn giải tỏa độ tiến triển cũng từ 1. 2% biến thành 1. 4%, tăng lên 0. 2%.

"Mì nấu xong."

Nóng hổi mì sợi bung lên bàn, Diệp Tư nấu là mì hải sản, con tôm, vuru cá, xanh dưa, hương như chò nguyên liệu nấu ăn trong biệt thự đều có, hiện nấu hiện ăn.

Hoàng Vĩnh Nhạc cùng Diệp Tư mỗi người múc một chén mì, ngồi trong phòng khách thưởng thức.

"Hoàng Vĩnh Nhạc, mùi vị như thế nào?"

"Nếu như ta nói rất khó ăn, ngươi tin không?"

"Quá mặn sao?"

"Ngươi thật tin a?"

"..."

Hải sản mặt nguyên liệu nấu ăn như vậy phong phú, tùy tiện nấu cũng không thể khó ăn, huống chi Diệp Tư tài nấu nướng không tệ, rất hợp khẩu vị, Hoàng Vĩnh Nhạc ăn hai tô.

Hệ thống nhắc nhở: Kim cát tập đoàn tổng tài Kim Chí Cát hoa 200 vạn nguyên muốn mời Diệp Tư ăn bữa cơm, Diệp Tư đều không đáp ứng, tức chủ nhưng miễn phí thưởng thức được Diệp Tư nấu mì hải sản, nội tâm trong lúc vô tình dâng lên nhân nhạ cảm giác ưu việt, chỉ số hạnh phúc +24!

"..." Hoàng Vĩnh Nhạc.

Giá cảm giác hạnh phúc tới có chút đột nhiên a!

Nghe ý này, chén này mì hải sản giá trị vượt qua 200 vạn nguyên?

"Hoàng Vĩnh Nhạc, ngươi ăn no?"

"Trương đối no." Hoàng Vĩnh Nhạc ợ một cái, đôi đề tài nói, "Trễ lắm rồi, nên ngủ. Nhớ, ngươi chớ suy nghĩ lung tung, nghỉ ngơi cho khỏe."

Diệp Tư khẽ mỉm cười, gật đầu: "Yên tâm đi, ta không sao. Ngươi cũng sớm nghỉ ngơi một chút, ngủ ngon."

Trở lại phòng ngủ.

Hoàng Vĩnh Nhạc vốn chuẩn bị trước khi ngủ nhìn bộ phim, cả cả cảm giác hạnh phúc.

Chẳng qua là hôm nay có chút mệt nhọc, ngày mai nữa cà đi.

...

Thứ hai ngày.

Hoàng Vĩnh Nhạc như cũ ngủ đến tự nhiên tỉnh, thức dậy, đi tới phòng khách, phát giác Diệp Tư đang dứt anh vũ.

Diệp Tư tựa hồ mới vừa luyện xong yoga, mặc cả người màu trắng yoga trang phục, khinh bạc, thúc thân, buộc vòng quanh vóc người hoàn mỹ, thon dài yếu điệu, đường cong là lướt.

Hoặc giả là mới vừa luyện xong yoga duyên có, Diệp Tư trắng nõn trán có mồ hôi rịn, da thịt lộ ra nhân nhạ hồng, tựa như thành thực màu đỏ ô mai vậy, mềm mại ướt át, tú sắc khả xan.

Hệ thống nhắc nhở: Tức chủ thưởng thức Diệp Tư xinh đẹp, lần nữa lãnh hội được thân thể con người mỹ học nghệ thuật mỹ lực, nội tâm bị mỹ học hun đúc, sinh ra nhân nhạ cảm giác vui thích, chỉ số hạnh phúc +5!

"..." Hoàng Vĩnh Nhạc.

Loại này cả cảm giác hạnh phúc phương thức thật là quá buông lỏng.

Khó trách như vậy nhiều người có tiền thích bao nuôi người đẹp, không nói khác, chỉ một mỗi ngày khoảng cách gần thưởng thức người đẹp, là có thể cả không ít chỉ số hạnh phúc đi.

"Hoàng Vĩnh Nhạc, ngươi tỉnh? Cháo vẫn còn ở nấu, ngươi có thể trước ăn chút trái cây."

"Không có sao, ta không đói bụng."

"Đúng rồi, xâu này là biệt thự chìa khóa, cho người." Diệp Tư đưa tới một chuỗi chìa khóa, "Ta hôm nay lại đổi mới rồi cửa chống trộm."

Hoàng Vĩnh Nhạc nhìn một chút chìa khóa: "Bây giờ chỉ có người và ta mới có căn biệt thự này chìa khóa chứ?"

"Ừ." Diệp Tư nhớ tới cái gì, đổi đề tài nói, "Hoàng Vĩnh Nhạc, ta tuần tới thì đi ba nước. Ba nước có thật nhiều đặc sản, người có cái gì không muốn mua, ta trở về nước lúc cho người mang về."

Hoàng Vĩnh Nhạc hỏi: "Ba nước đàn bà đẹp không? Nếu là đẹp, cho ta mua cô gái đẹp trở lại."

Diệp Tư che miệng cười một tiếng: "Buôn bán người là phạm pháp."

Hoàng Vĩnh Nhạc nói: "Bom phòng cũng có thể a."

"..." Lá tư.

Hoàng Vĩnh Nhạc nhắc nhở: "Nghe nói ba nước trị an không tốt lắm, người xuất ngoại sau phải cẩn thận một chút, người người này vóc người cũng không quá an toàn."

Diệp Tư cười nói: "Yên tâm đi, chúng ta tiết mục tổ có hộ vệ cùng theo, không có việc gì..."

Đang nói, Diệp Tư điện thoại di động reo.

"Này, Lâm thầy thuốc, người khỏe... Cái gì? Bệnh ung thư?" Diệp Tư mới vừa tiếp điện thoại di động, sắc mặt chợt biến, "Lâm thầy thuốc, có phải hay không nghĩ sai rồi? Làm sao có thể, ta thân thể khỏe tốt a... Ung thư bạch huyết? Thời kỳ cuối..."

Diệp Tư vẻ mặt càng ngày càng ngưng trọng.

Nói chuyện điện thoại sau khi kết thúc, nàng tê liệt ngồi ở trên ghế sa lon, không nhúc nhích, cả người giống như mất hồn tựa như.

"Diệp Tư, thế nào?" Vàng vĩnh nhạc hỏi.

Đôi mi thanh tú hơi nhăn, Diệp Tư thanh âm có chút run run: "Mới vừa y... Bệnh viện cho ta gọi điện thoại, nói ta ở kiểm tra sức khỏe trung tra ra... ung thư bạch huyết thời kỳ cuối..."

"Ung thư bạch huyết?"

Hoàng Vĩnh Nhạc trong lòng căng thẳng.

Diệp Tư thường uống Vượng Ngu sữ bò, mắc bệnh ung thư nguy hiểm tương đối cao, nàng thật chẳng lẽ trong bất hạnh chiêu?

Ung thư bạch huyết là một loại tương đối đặc thù bệnh ung thư, lúc đầu triệu chứng không rõ ràng, người mắc bệnh thường không phát hiện được. Khi bị phát hiện lúc, thường xuyên đều là thời kỳ cuối, hơn nữa tế bào ung thư đã chuyển tới toàn thân.

Ung thư bạch huyết thời kỳ cuối, cơ bản cũng là một tấm chết giấy thông báo, khó trách Diệp Tư sẽ tay chân luống cuống.

"Diệp Tư, người đừng vội. Thầy thuốc có thể nghĩ sai rồi, chúng ta đến bệnh viện nữa kiểm tra một chút."

Ở Hoàng Vĩnh Nhạc cùng đi, Diệp Tư đi Phúc Hưng thành phố đệ nhất bệnh viện...

Converter: Tịch Văn Tịch Mịch

Bạn đang đọc truyện *Hạnh Phúc Đại Rút Thương Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 18: Rút ra lấy tế bào ung thư

Tác giả: Ngã Yêu Hóa Tinh

Phúc Hưng thành phố đệ nhất bệnh viện, khoa ung bướu.

Diệp Tư ngồi ở phòng cứu thương, đôi mi thanh tú khóa chặt. Nàng mới vừa làm một lần ung thư kiểm tra, đang đợi hóa nghiệm kết quả.

Cho tới bây giờ, Diệp Tư cả người hay là mộng, bệnh viện thủ tục đều là Hoàng Vĩnh Nhạc giúp nàng làm.

Ca ——

Phòng cứu thương cửa đẩy ra, một tên mặc áo chàng trắng bác sĩ nữ thầy thuốc đi vào, nàng kêu Lâm Lệ Bình, khoa ung bướu bác sĩ trưởng.

"Lâm thầy thuốc, hóa nghiệm kết quả như thế nào?" Diệp Tư cùng Hoàng Vĩnh Nhạc đồng thời đứng dậy.

Lâm Lệ Bình bác sĩ nói: "Đúng là ung thư bạch huyết thời kỳ cuối, tế bào ung thư đã lan truyền đến thân thể nhiều vị trí, tình huống rất không lạc quan..."

"Thật là ung thư bạch huyết?" Diệp Tư thân thể hơi run rẩy, cố gắng giữ vững bình tĩnh, "Lâm thầy thuốc, người đem tình huống thực tế đều nói cho ta, ta trong lòng có chuẩn bị."

Lâm Lệ Bình bác sĩ nói thẳng: "Trước mắt y học còn không có trị tận gốc ung thư thời kỳ cuối phương pháp, tôi đa chỉ có thể tận lực kéo dài người mắc bệnh tuổi thọ, chẳng qua là hiệu quả không hề lý tưởng, tuổi thọ vậy chỉ có mấy tháng..."

Nghe xong Lâm Lệ Bình bác sĩ lời, Diệp Tư ý thức được tánh mạng mình đã tiến vào sau cùng đảo kế thì.

Chỉ còn lại mấy tháng, thậm chí ngắn hơn.

Bệnh ung thư là giới y học còn không có đánh chiếm tuyệt chứng, ung thư thời kỳ cuối người mắc bệnh, mặc dù có thể trị, nhưng là chẳng qua là kéo dài tuổi thọ, cơ hồ không cách nào chữa, hơn nữa kéo dài tuổi thọ cũng cực kỳ có hạn, sẽ còn cho bệnh nhân tạo thành to lớn thống khổ, sống không bằng chết.

Vì vậy, đối với ung thư thời kỳ cuối người mắc bệnh, một ít thầy thuốc sẽ đề nghị bệnh nhân chỉ làm trị liệu đơn giản, thật tốt hưởng thụ sinh mạng cuối cùng một đoạn thời gian.

Diệp Tư là ung thư thời kỳ cuối, chữa khỏi xác suất cơ hồ là số không, Lâm Lệ Bình bác sĩ nghiêng về đề nghị Diệp Tư chỉ nhận phổ thông chữa trị, sau đó làm chút mình chuyện muốn làm.

Diệp Tư nội tâm đã sớm rối loạn, một thời không có chủ ý, nàng quyết định về nhà trước, muốn yên lặng một chút.

Mở ra ít thuốc, ở Hoàng Vĩnh Nhạc cùng đi, Diệp Tư trở lại ô mai biệt thự.

Hệ thống nhắc nhở: Diệp Tư mắc ung thư bạch huyết, tức chủ có chút không vui, chỉ số hạnh phúc -52!

Hoàng Vĩnh Nhạc chuyển kiếp đến cái thế giới này mới mấy ngày, người quen biết cũng không nhiều.

Hắn sau khi chuyển kiếp gặp phải người thứ nhất, là Diệp Tư; cái thứ nhất cùng hắn người nói chuyện, là Diệp Tư; cái thứ nhất mời hắn ăn cơm, là Diệp Tư; cái thứ nhất lái xe đưa hắn người, là Diệp Tư; hắn ôm người thứ nhất, cũng là Diệp Tư.

Nếu như nói Hoàng Vĩnh Nhạc ở cái thế giới này có một người bạn lời, tất nhiên là Diệp Tư.

...

Trở lại ô mai biệt thự, Diệp Tư đem mình khóa ở trong phòng.

Bất quá, Diệp Tư mắc bệnh ung thư tin tức rất nhanh ở nàng bạn vòng truyền ra.

Xế chiều hôm đó, rất nhiều người ríu rít chạy tới ô mai biệt thự, thăm Diệp Tư. Có Diệp Tư bạn học chung thời đại học, Diệp Tư ở đài truyền hình đồng nghiệp, Diệp Tư ở âm nhạc vòng bạn, Diệp Tư phỏng vấn qua nhân vật nổi tiếng nhân sĩ, Diệp Tư khuê mật vân vân, trong đó, bao gồm Phúc Hưng đài truyền hình phó trưởng đài Trịnh Phong Nghị, ô mai khoa học kỹ thuật tập đoàn nữ chủ tịch Ngải Mai Trân, Phúc Hưng thành phố ca sĩ hiệp hội hội trưởng Trương Đức Hữu vân vân.

Trong vòng nửa ngày, tới thăm Diệp Tư danh nhân thì có 60 nhiều vị.

Những người này có tới thăm hỏi Diệp Tư, có cho Diệp Tư đưa đồ bỏ, có thì cho Diệp Tư giới thiệu nước ngoài chuyên gia ung bướu.

Mặc dù bọn họ cũng rất nhiệt tâm, nhưng là cũng không thể giúp bao nhiêu bận bịu. Ung thư bạch huyết thời kỳ cuối, vô luận là quốc nội, hay là nước ngoài, đều là tuyệt chứng.

Buổi tối mười hơn một giờ, những người này lục tục rời đi ô mai biệt thự, bọn họ đều có mình chuyện bận rộn, không thể nào một mực sống ở chỗ này. Có mấy tên Diệp Tư khuê mật vốn muốn lưu lại, nhưng là bị Diệp Tư cự tuyệt.

Diệp Tư bây giờ chỉ muốn một người yên lặng một chút.

Rạng sáng hơn một giờ lúc, ô mai biệt thự chỉ còn lại người một người là Hoàng Vĩnh Nhạc.

Hoàng Vĩnh Nhạc ngồi ở phòng khách, đang lên mạng tra hỏi có liên quan "Ung thư bạch huyết" tài liệu. Từ giữa trưa đến bây giờ, hắn vẫn luôn đang đọc có liên quan bệnh ung thư văn hiến, hiểu bệnh ung thư đặc tính.

Hệ thống nhắc nhở: Túc chủ kéo dài đọc bệnh ung thư văn hiến, nhìn một đồng tối tăm khó hiểu tài liệu, choáng váng đầu não trường, chỉ số hạnh phúc - 8!

Y học văn hiến là tương đối rườm rà, nhiều chuyên nghiệp y dùng danh từ, đọc đầu óc mơ hồ, đọc thể nghiệm cực kém.

Hoàng Vĩnh Nhạc nhắm mắt đọc những thứ này văn hiến, là muốn tìm chữa trị bệnh ung thư phương pháp.

Hoàng Vĩnh Nhạc hôm nay duyệt đọc mấy chục thiên bệnh ung thư văn hiến, rất nhiều chuyên nghiệp y học danh từ hắn cũng xem không hiểu, chỉ có thể bên tra bên đọc, tốc độ rất chậm, giằng co hơn mười giờ.

Theo thời gian dòi dòi, dần dần, một ít chỗ không hiểu bắt đầu sáng suốt.

Lại qua hai giờ.

Hệ thống nhắc nhở: Túc chủ liên tục đọc 13 giờ bệnh ung thư văn hiến, liễu ám hoa minh, sáng tỏ thông suốt, đối với bệnh ung thư đặc tính đã có chút tâm đắc, nội tâm sinh ra nhân nhạ cảm giác thành tựu, chỉ số hạnh phúc +14!

"Nguyên lai học tập cũng có thể tăng lên cảm giác hạnh phúc."

Học tập quá trình là khô khan, chỉ số hạnh phúc vậy sau đó hàng. Nhưng là, nếu như học được, chỉ số hạnh phúc sẽ bắn ngược.

Xào xạc!

Tiếng bước chân nhẹ truyền tới, Hoàng Vĩnh Nhạc ngẩng đầu nhìn lên, phát giác Diệp Tư từ trên lầu đi xuống, nàng mặc một bộ rộng thùng thình màu hồng áo ngủ, sắc mặt hơi có vẻ tái nhợt, cả người tiêu tụy không ít.

"Hoàng Vĩnh Nhạc, ngươi tại sao còn chưa ngủ?" Diệp Tư có chút kinh ngạc, khuyên nhủ, "Ngươi nhanh đi nghỉ ngơi, cũng rạng sáng ba giờ, thức đêm đối với thân thể không tốt."

"Ngươi tại sao cũng không ngủ?"

"Ta không ngủ được."

"Kia nấu điểm bữa ăn khuya ăn đi."

"Ta không đói bụng."

"Ta đói."

Hoàng Vĩnh Nhạc đi tới phòng bếp, chuẩn bị nấu điểm cháo. Hắn tài nấu nướng cũng không tốt, nhưng là trong biệt thự nguyên liệu nấu ăn nhiều, tùy tiện nấu một chút, cũng sẽ không quá khó khăn ăn.

Hoàng Vĩnh Nhạc chuẩn bị nấu điểm mẫu lệ gầy cháo thịt.

Cắt nhỏ mẫu lệ, cắt nhỏ gầy thịt, đem nắm hương thái mỏng, toàn bộ rót vào trong nồi, châm nước, một nồi hầm.

Nước sôi nấu sôi, gia nhập hương liệu, nửa nấu 10 phút, gia nhập cải xanh, lại nấu 5 phút, gia nhập gia vị, chín.

Bụng nóng hồi mẫu lệ gầy cháo thịt, Hoàng Vĩnh Nhạc đi trở về phòng khách, bắt đầu ăn.

"Ta nấu ngươi phần."

"Nga, cảm ơn, ta một hồi ăn."

Diệp Tư ngồi ở trên ghế sa lon, tay cầm bút thép, cúi đầu, ở một phần bạch trên giấy viết cái gì.

Một lát sau, Diệp Tư đột nhiên hỏi: "Hoàng Vĩnh Nhạc, Ô mai biệt thự ngươi ở đã quen thuộc chưa?"

"Tạm được đi." Hoàng Vĩnh Nhạc uống một hớp cháo, "Thế nào?"

Diệp Tư nói: "Nếu như ngươi chịu, căn biệt thự này sẽ đưa cho ngươi..."

"Phốc ——" Hoàng Vĩnh Nhạc trong miệng cháo thiếu chút nữa phun, "Ngươi mới vừa nói gì?"

Diệp Tư về mặt thành thật, lập lại: "Ta muốn đem căn biệt thự này đưa cho ngươi, ngươi không có ý kiến chứ?"

Hoàng Vĩnh Nhạc cau mày: "Ngươi làm gì đem biệt thự đưa cho ta?"

Diệp Tư nói: "Dù sao biệt thự sau này ta cũng không cần, không bằng đưa cho ngươi. Cứ quyết định như vậy, ta qua đời sau, biệt thự liền chuyển tới ngươi danh nghĩa." Nói xong, nắm bút thép, tiếp tục viết.

Hoàng Vĩnh Nhạc có chút buồn bực, Diệp Tư rút cuộc đang viết gì đó, tiến lên trước nhìn một cái, chỉ thấy giấy trắng chớp đỉnh nhất viết hai chữ di chúc!

Diệp Tư đang viết di chúc!

Ở di chúc trong, Diệp Tư viết rõ ràng sau khi chết tài sản cá nhân phương án xử lý, nàng bây giờ không có thân nhân, tài sản quyết định tặng cho cơ quan từ thiện, đến nỗi căn biệt thự này, chuẩn bị để lại cho Hoàng Vĩnh Nhạc.

"Viết cái gì di chúc." Hoàng Vĩnh Nhạc đoạt lấy Diệp Tư trong tay bút thép, chặn lại nói, "Ngươi còn chưa có chết, chớ loạn viết di chúc."

Diệp Tư bùi bùi một cái: "Di chúc vốn chính là trước khi chết viết, ta nếu là chết, muốn viết cũng viết không được..."

"Nói bậy nói bạ, ai nói ngươi sẽ chết?" Hoàng Vĩnh Nhạc nói, "Ngươi đời người vừa mới bắt đầu, đường sau này còn rất dài."

Diệp Tư mím môi một cái: "Hoàng Vĩnh Nhạc, cảm ơn ngươi an ủi ta. Nhưng là ta chỉ còn lại mấy tháng sinh mạng, đây là ta phải đối mặt, không thể trốn tránh."

Ta hôm nay cẩn thận suy nghĩ một chút, mình thật ra thì thật may mắn. Ta học qua đại học, làm qua ca sĩ, làm qua người chủ trì, cuộc sống so với đa số người đều phải hạnh phúc. Nếu như ta chết thật, cũng không coi là quá tiếc nuối.

Ngươi đã cứu ta hai lần, ta vốn là muốn sau này có cơ hội từ từ báo đáp ngươi. Nhưng là bây giờ xem ra, ta có thể không có cơ hội. Cho nên, ta muốn đem biệt thự để lại cho ngươi, biệt thự ngươi nhất định phải nhận, coi như là thỏa mãn ta tâm nguyện cuối cùng, nếu không, ta sẽ chết không nhắm mắt, được không?"

Lúc nói chuyện, Diệp Tư từ đầu đến cuối ngưng mắt nhìn Hoàng Vĩnh Nhạc, ánh mắt nhu hòa, rất thành khẩn đáng vẽ.

"Muốn ta nhận lấy biệt thự cũng có thể." Hoàng Vĩnh Nhạc nói, "Nhưng là ngươi trước hết đáp ứng ta một chuyện."

"Cái gì?"

"Ăn cơm." Hoàng Vĩnh Nhạc nói, "Ngươi đã một ngày không ăn cái gì, ngươi cũng không phải là tiên nữ, tiếp tục như vậy sao được?"

Diệp Tư sợ run một hồi, nhẹ khẽ gật đầu: "Được, ta bây giờ liền ăn."

Diệp Tư thật ra thì một chút khẩu vị cũng không có, chẳng qua là nàng biết nếu như mình không ăn cơm, Hoàng Vĩnh Nhạc nhất định sẽ lo lắng, cho nên, nàng quyết định bao nhiêu ăn một chút.

Múc một chén mẩu lẹ gậy cháo thịt, Diệp Tư ăn.

Thấy một màn này, Hoàng Vĩnh Nhạc âm thầm thở phào. Hắn để cho Diệp Tư ăn cơm, chủ yếu là vì giúp Diệp Tư chữa trị bệnh ung thư.

Hoàng Vĩnh Nhạc đã tìm được chữa trị bệnh ung thư phương pháp, cái phương pháp này chính là dùng rút thương hệ thống rút ra lấy tế bào ung thư.

Bệnh ung thư sở dĩ đáng sợ, là bởi vì tế bào ung thư sẽ trên cơ thể người bên trong vô hạn sinh sản, phá huỷ bình thường tế bào, đưa đến thân thể con người đi về phía suy vong.

Nếu như có thể rút ra lấy tế bào ung thư, liền có thể trình độ lớn nhất ngăn cản bệnh ung thư trở nên ác liệt. Truyền thống hóa trị, hóa chất trị liệu (chemo), bọn họ công dụng cũng là giết chết tế bào ung thư.

Rút thương hệ thống so với hóa trị, hóa chất trị liệu (chemo) cao minh hơn nhiều lắm, bởi vì rút thương hệ thống không chỉ có thể chính xác rút ra lấy tế bào ung thư, hơn nữa không sẽ phá huỷ bình thường tế bào, không có bất kỳ tác dụng phụ.

Bất quá, chẳng qua là rút ra lấy tế bào ung thư, cũng không cách nào bảo đảm có thể trị khỏi bệnh ung thư. Bởi vì tế bào ung thư phá huỷ tế bào bình thường, khi tế bào ung thư rút ra lấy ra sau, thân thể con người vẫn cần phải từ từ điều dưỡng, dài ra tế bào bình thường, gia tăng sức miễn dịch, mới có thể chân chính hết bệnh.

Mà đây cái bình phục quá trình, cần Diệp Tư phối hợp. Diệp Tư phải cố gắng điều dưỡng thân thể, phải giữ vững dinh dưỡng ăn uống, vì thân thể bình phục cung cấp điều kiện.

Cho nên, Hoàng Vĩnh Nhạc mới có thể nghĩ biện pháp để cho Diệp Tư ăn cơm, đem dinh dưỡng đuổi theo.

Diệp Tư lúc này đã ở ăn mẫu lệ gầy cháo thịt, thể lực dần dần khôi phục.

Hoàng Vĩnh Nhạc quyết định thật nhanh, quyết định lập tức thử nghiệm rút ra lấy Diệp Tư trên người tế bào ung thư.

Tế bào ung thư đã lan truyền đến Diệp Tư thân thể nhiều vị trí, nếu như lập tức đem tất cả tế bào ung thư toàn bộ rút ra lấy ra, thân thể khẳng định không chịu nổi.

Vì lý do an toàn, Hoàng Vĩnh Nhạc quyết định một lần chỉ rút ra lấy Diệp Tư 1 % tế bào ung thư, từng điểm từng điểm rút ra, tuần tự dần dần.

Hoàng Vĩnh Nhạc đứng dậy đi tới trong phòng bếp, mặc niệm: "Ta muốn rút lấy Diệp Tư trên người 1 % tế bào ung thư."

Hệ thống nhắc nhở: Rút ra lấy Diệp Tư 1 % tế bào ung thư, cần phải tiêu hao 2 điểm chỉ số hạnh phúc, là hay không rút ra lấy?

"Ừ."

"Đinh! Chúc mừng túc chủ, ngài rút được Diệp Tư 1 % tế bào ung thư."

Rào rào!

Một màn màu đen dị vật xuất hiện ở phòng bếp rửa rau chậu, giả dị vật chính là từ Diệp Tư trên người rút ra lấy ra tế bào ung thư.

Hoàng Vĩnh Nhạc mở vòi nước, dùng nước đem tế bào ung thư toàn bộ cọ rửa rơi.

"A!"

Lúc này, trong phòng khách truyền tới Diệp Tư tiếng kêu, nằm trên người bị rút đi 1 % tế bào ung thư, nhất định là có cảm giác.

Hoàng Vĩnh Nhạc chạy về phòng khách: "Diệp Tư, thế nào?"

Diệp Tư sắc mặt hơi kinh ngạc: "Mới vừa không biết chuyện gì xảy ra, ta toàn thân bỗng nhiên đã tê rần một chút, cảm giác giống như chạm điện vậy."

Hoàng Vĩnh Nhạc thoáng thở phào, Diệp Tư chẳng qua là đã tê rần một chút, xem ra rút ra lấy tế bào ung thư cũng sẽ không mang cho bệnh nhân quá đau đớn kịch liệt.

"Người bây giờ cảm giác thế nào?"

"Đã không sao." Diệp Tư tay nhỏ bé ôm trước ngực, "Chẳng qua là cảm thấy có chút lạnh."

Lạnh?

Lạnh vậy đúng rồi!

Tế bào ung thư có thể ở trong người nhanh chóng sinh sản, thay thế cực nhanh, sẽ còn bài tiết một ít hoạt tính vật chất, đưa đến thân thể nóng lên, bệnh ung thư người mắc bệnh thường thường sẽ xuất hiện lên cơn sốt các loại triệu chứng. Khi tế bào ung thư bị rút đi, nóng lên triệu chứng sẽ biến mất, người mắc bệnh tự nhiên sẽ cảm thấy có chút lạnh.

Diệp Tư thân thể phát lạnh, có thể thấy tế bào ung thư số lượng quả thật có sở giảm bớt, chỉ phải tiếp tục rút ra lấy tế bào ung thư, thật có thể chữa bệnh ung thư.

Hệ thống nhắc nhở: Túc chủ rút ra lấy Diệp Tư thân thể tế bào ung thư, lần đầu gặp hiệu quả, nội tâm sinh ra "Ta là chữa ung thư năng thủ" cảm giác an toàn cùng cảm giác thành tựu, chỉ số hạnh phúc +140!

Converter: Tịch Văn Tịch Mịch

Bạn đang đọc truyện *Hạnh Phúc Đại Rút Thường Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 19: Y học kỳ tích

Tác giả: Ngã Yêu Hỏa Tinh

Ở Hoàng Vinh Nhạc dưới sự uy hiếp, Diệp Tư uống hai tô mẩu lệ gây cháo thịt.

Ăn xong cháo, Diệp Tư cảm thấy có chút quá no rồi, vì vậy cùng Hoàng Vinh Nhạc đi tới biệt thự thiên thai đi tản bộ một chút.

Rạng sáng hơn ba giờ.

Bầu trời như mực, một vòng trăng tròn cao treo chân trời, ánh trăng sáng trong nhẹ nhàng rơi xuống, là trời dài cửa hàng một tầng như tuyết đích ngân quang.

"Thật yên tĩnh a!"

Đứng ở trên sân thượng, Diệp Tư giang hai tay ra, sâu hít thở sâu không khí, nằm ở trong phòng nín một ngày, bây giờ đi tới đất trống, cảm giác tâm thần sáng khoái, cả người cũng buông lỏng.

Chẳng qua là, Diệp Tư dư quang đảo qua, phát giác thiên thai trên cột treo quần áo lạnh nhạt thờ ơ rất nhiều nàng quần áo, áo đầm, làm nền tảng quần, tuyết bắt chước sam, khăn lụa, trường đồng miệt... Choáng váng, còn có văn - ngực!

Văn - ngực dù sao cũng là rất tư nhân thiếp thân quần áo, để cho người ngoài thấy liền lúng túng, Diệp Tư niếp thủ niếp cước lạng lẽ đi tới cột phơi quần áo cạnh, vội vàng kéo qua một cái áo đầm, đắp lên văn - ngực thượng.

Ừ, che kín rồi!

"Vô dụng." Lúc này, bên cạnh Hoàng Vinh Nhạc nói, "Ta buổi sáng phơi quần áo đã nhìn rồi."

"..." Diệp Tư.

Thiên thai phía tây có một mảnh bãi cỏ, Diệp Tư đi tới, ngồi vào trên cỏ.

Hoàng Vinh Nhạc chạy hết một vòng, đi tới thiên thai bên tiểu Thủy cầu cạnh, chuẩn bị tiếp tục rút ra lấy Diệp Tư trên người tế bào ung thư.

Tế bào ung thư là sẽ không ngừng chia ra tăng thực, số lượng lớn hẹn một tháng là có thể tăng gấp đôi. Bất quá, Lâm Lệ Bình bác sĩ hôm nay giới thiệu nói, Diệp Tư trong cơ thể tế bào ung thư chia ra tốc độ so với phổ thông tế bào ung thư còn nhanh hơn gấp mấy lần, tình huống hết sức khác thường.

Hoàng Vinh Nhạc hoài nghi có thể cùng "Đinh hy tiên tự tình miếu bốn làm" loại này tân hình ung thư vật có liên quan.

Nếu Diệp Tư tế bào ung thư chia ra nhanh như vậy, Hoàng Vinh Nhạc tự nhiên cũng phải tăng nhanh rút ra lấy tế bào ung thư tốc độ.

Duy nhất rút ra lấy quá nhiều tế bào ung thư, Diệp Tư thân thể sẽ không chịu nổi, Hoàng Vinh Nhạc vì vậy phân nhiều lần rút ra lấy.

Đứng ở tiểu Thủy cầu cạnh, Hoàng Vinh Nhạc bắt đầu rút ra lấy tế bào ung thư.

"Đinh! Chúc mừng túc chủ, ngài rút được Diệp Tư thể nội 1 % tế bào ung thư."

Rào rào!

Bối đen màu đỏ dị vật xuất hiện ở tiểu Thủy trong rãnh.

"Nha!"

Cách đó không xa, Diệp Tư một tiếng khê kêu, thân thể khê run lên.

"Thế nào?"

"Ta thật giống như lại bị điện một chút."

"Có đau hay không?"

"Không đau... Thật giống như có chút lạnh..."

Hoàng Vinh Nhạc từ cột phơi quần áo trong ngõ xuống một cái nữ sĩ T tuất, đưa tới: "Đem T tuất mặc vào liền không lạnh."

"Cám ơn."

Diệp Tư mình cũng thật kỳ quái, tối nay thân thể làm sao biết không giải thích được bị điện hai lần? Thay đổi ý nghĩ suy nghĩ một chút, có lẽ đây là bệnh ung thư nương theo đau đớn đi.

Ánh trăng mê ly, gió đêm nhẹ phẩy.

"Hoàng Vĩnh Nhạc, người cảm thấy người sau khi chết sẽ biến thành quỷ sao?"

"Hỏi cái này làm gì?"

"Ta sau khi chết, nếu có thể biến thành quỷ nữ tốt biết bao nhiêu."

Diệp Tư biết quỷ là phong kiến mê tín, chẳng qua là gần đây trải qua quá nhiều chuyện lạ, nàng không khỏi hoài nghi quỷ là tồn tại, thậm chí hoài nghi biến mất bao cao su là bị "Quỷ tiền sinh" lấy đi.

"Hoàng Vĩnh Nhạc, ta sau khi chết, căn biệt thự này liền giao cho người." Diệp Tư, "Nếu như ta thật có thể biến thành nữ quỷ, cũng sẽ ở ngôi biệt thự này trong."

"Nghe người ý, người chính là biến thành quỷ cũng sẽ không buông qua ta đúng không?"

"Ha ha ha!"

Diệp Tư che miệng cười một tiếng, cười tươi như hoa.

Hoàng Vĩnh Nhạc nhìn một chút, phát giác Diệp Tư lúc này chỉ số hạnh phúc là 90, một cái mắc bệnh ung thư người, chỉ số hạnh phúc còn có thể đạt tới 90, đây là tương đối hiếm thấy.

Diệp Tư hôm nay biết mình mắc bệnh ung thư sau, chỉ số hạnh phúc đã từng ngã đến -180, nhưng là chỉ dùng một ngày, liền bắn ngược đến 90, nàng tự mình năng lực điều tiết vượt xa người thường.

Diệp Tư vừa nói vừa cười, trạng thái thân thể tựa hồ không tệ, Hoàng Vĩnh Nhạc quyết định tiếp tục rút ra lấy tế bào ung thư.

"Đình! Chúc mừng túc chủ, ngài rút được Diệp Tư thể nội 1 % tế bào ung thư."

Một nhò màu đỏ sậm dị vật thoáng hiện ở tiểu Thủy trong rãnh.

"Nha!"

"Lại bị điện?"

"Ừ."

"Có đau hay không?"

"Lạnh."

"Nữa mặc bộ quần áo."

Vì vậy, Diệp Tư lại cầm lên một món T xuất, đem mình bao vây lại, cái miệng nhỏ nhắn phiết liểu phiết, sâu xa nói: "Ta có thể thật sắp chết, thân thể cũng xuất hiện kỳ quái đau đớn..."

"Nói càn." Hoàng Vĩnh Nhạc nói, "Người nhất định không có việc gì."

"Người làm sao như vậy khẳng định?"

"Ta có thể đoán trước tương lai."

Hoàng Vĩnh Nhạc ngẩng đầu lên, nhìn về phía bầu trời đêm, nghiêm trang nói, "Ta mới vừa đêm xem thiên tượng, phát giác tím đầu tinh nam dời, người á tinh hệ đảo huyền, thất tinh đường nói, tinh mũi tên nhắm thẳng vào ô mai biệt thự phương vị, có phá trận thế, đây là đại cát điềm. Vì vậy, người nhất định có thể gặp dữ hóa lành."

Diệp Tư ngửa đầu, nhìn về bầu trời đêm: "Người gạt người, tối nay căn bản không tinh tinh."

"Người loại này nhục nhãn phàm thai, tự nhiên không thấy được tinh tinh." Hoàng Vĩnh Nhạc ngưng mắt nhìn Diệp Tư, đang thanh đạo, "Tóm lại, người tuyệt đối không có việc gì."

Diệp Tư ngớ ngẩn, không biết nên nói cái gì, chỉ cảm thấy trong lòng thật ảm áp. Ở mắc bệnh ung thư sau, Diệp Tư cảm giác mình tựa như bị cả thế giới vứt bỏ, ngay cả thầy thuốc cũng xử nàng tử hình, mọi người đều cảm thấy nàng sống không được bao lâu.

Chỉ có Hoàng Vĩnh Nhạc một mực nói nàng sẽ không có sao, mặc dù có thể chẳng qua là lời an ủi, nhưng là vào giờ khắc này, Diệp Tư ít nhất cảm thấy không phải cô đơn như vậy.

Gió đêm có chút lạnh.

Hoàng Vĩnh Nhạc cùng Diệp Tư trồi nam biển bắc đất rồi rảnh trò chuyện, luôn luôn có sang sảng tiếng cười truyền ra.

Tán gẫu lúc, Hoàng Vĩnh Nhạc len lén rút ra lấy Diệp Tư trên người tế bào ung thư, mỗi rút ra một lần tế bào ung thư, Diệp Tư thân thể liền phát lạnh, chỉ có thể nhiều xuyên một bộ quần áo.

Khi rút lấy 5 lần tế bào ung thư sau, Diệp Tư đã mặc 5 bộ quần áo, giống như túi bánh chưng vậy.

Trăng sáng dần dần không nhìn thấy, chân trời hiện lên màu trắng bạc.

"Hoàng Vĩnh Nhạc, ta mệt."

"Trở về phòng ngủ."

Hai người rời đi thiên thai, trở về mỗi người phòng. Trước khi ngủ, Hoàng Vĩnh Nhạc lần nữa rút ra lấy tế bào ung thư.

"Đỉnh! Chúc mừng túc chủ, ngài rút được Diệp Tư 1. 5 % tế bào ung thư."

Rút xong tế bào ung thư, Hoàng Vĩnh Nhạc ngã đầu liền ngủ. Ngủ hen bốn giờ, hắn bị đi tiểu biệt tỉnh, đứng dậy tới phòng vệ sinh thoát nước.

Thoát nước lúc, Hoàng Vĩnh Nhạc mắt lim dim buồn ngủ, mơ mơ màng màng trong, lại rút lấy một lần tế bào ung thư.

"Đỉnh! Chúc mừng túc chủ, ngài rút được Diệp Tư 1. 5 % tế bào ung thư."

Rào rào!

Bôi đen màu đỏ tế bào ung thư xuất hiện ở trong bồn cầu, hoa lạp lạp, đều bị nước trôi đi.

Xếp hàng hoàn nước, Hoàng Vĩnh Nhạc hài lòng trở lại trên giường, ngủ tiếp.

...

Thứ hai ngày.

Diệp Tư sau khi rời giường, ở hai tên khuê mật cùng đi, đi bệnh viện.

Diệp Tư suy nghĩ một ngày, cảm thấy mình không nên buông tha chữa trị, muốn tìm Lâm Lệ Bình bác sĩ thương lượng một chút phương án trị liệu.

Đến bệnh viện, Diệp Tư lần nữa làm ung thư bạch huyết kiểm tra.

"Kỳ quái?" Lâm Lệ Bình bác sĩ nhìn kiểm tra sức khỏe báo cáo, cau mày, biểu tình vi diệu.

"Lâm thầy thuốc, có phải hay không bệnh tình trở nên ác liệt?" Diệp Tư bất an.

"Vừa vặn ngược lại." Lâm Lệ Bình tràn đầy kinh ngạc, "Trong thân thể người tế bào ung thư tựa hồ giảm bớt."

"Tế bào ung thư giảm bớt?"

"Thật là không thể tưởng tượng nổi! Trong một đêm, người tế bào ung thư làm sao giảm bớt như vậy nhiều?" Lâm Lệ Bình bác sĩ ân cần hỏi, "A tu, người ngày hôm qua có hay không tiếp nhận cái gì chữa trị?"

Diệp Tư lắc đầu: "Không có a, ta một mực ở ở nhà."

"Người có chưa từng ăn qua đặc thù gì được vật hoặc thức ăn?"

"Không có." Diệp Tư nói, "Ta chỉ ăn Hoàng Vĩnh Nhạc nấu mẫu lệ gầy cháo thịt."

"Hoàng Vĩnh Nhạc là ai?"

"Hoàng Vĩnh Nhạc ... Ta một cái bạn tốt." Diệp Tư có chút thấp thỏm, "Lâm thầy thuốc, tiếp theo làm sao chữa?"

"Tạm thời trước không trị liệu." Lâm Lệ Bình bác sĩ nói, "Người tế bào ung thư tự động giảm bớt, hiệu quả so với hóa chất trị liệu (chemo) còn tốt hơn, nếu như có thể giữ khuynh hướng này, căn bản không cần chữa trị."

"Ý của ngài là..." Diệp Tư có chút mộng.

Lâm Lệ Bình bác sĩ nói: "Người về nhà trước. Ngày hôm qua người làm qua cái gì, ăn rồi cái gì, hôm nay đều nặng mới làm tiếp một lần. Sau đó, ngày mai người tới nữa bệnh viện kiểm tra một chút, tế bào ung thư hay không còn sẽ giảm bớt. Nếu như còn giảm bớt, như vậy người rất có thể tự động bình phục."

"Thật?"

"A tui, giống như người bệnh như vậy lệ, ta trước cho tới bây giờ chưa thấy qua, nhưng là giá là rất tốt điem. Người về nhà nghỉ ngơi cho khỏe, có lẽ thật có kỳ tích phát sinh."

"Ừ. Cảm ơn người a, Lâm thầy thuốc."

...

Rời bệnh viện sau.

Diệp Tư lập tức lái xe về nhà, trước tiên đem cái tin tức tốt này nói cho Hoàng Vinh Nhạc.

"Hoàng Vinh Nhạc, thầy thuốc nói trong cơ thể ta tế bào ung thư giảm bớt, bệnh tình có thể có chuyển cơ." Diệp Tư mừng rỡ không thôi.

Hoàng Vinh Nhạc lạnh nhạt nói: "Trong chỗ u mình tự có thiên ý, hết thấy các thứ này tới hôm qua thiên tượng sớm có báo trước."

Diệp Tư che miệng cười một tiếng: "Người tới hôm qua nhất định là mù ngu dốt. Đúng rồi Hoàng Vinh Nhạc, thầy thuốc nói, ta ngày hôm qua ăn rồi cái gì, hôm nay nếu lại ăn một lần, xem có thể hay không giảm bớt tế bào ung thư. Ta ngày hôm qua ăn người nấu mẫu lệ gầy cháo thịt, ta hôm nay nếu lại ăn một lần, phải nấu phải giống nhau như đúc. Người đem ngày hôm qua nấu cháo bước nói một chút, ta bây giờ nữa nấu một lần."

"Được."

Hai người đi tới phòng bếp, ở Hoàng Vinh Nhạc dưới sự chỉ huy, Diệp Tư bắt đầu nấu mẫu lệ gầy cháo thịt.

Diệp Tư tài nấu nướng hoàn toàn bạo Hoàng Vinh Nhạc, chỉ là vì nấu ra giống nhau như đúc cháo, phải dựa theo Hoàng Vinh Nhạc phương pháp để nấu.

Mặc dù Hoàng Vinh Nhạc nấu cháo phương pháp một chút cũng không cao minh.

Cháo chín, hai người khoái trá ăn.

Sau khi ăn uống no đủ, Diệp Tư cùng vàng vĩnh nhạc lại cùng nhau đi tới biệt thự thiên thai, lập lại ngày hôm qua làm chuyện.

Bóng đêm dần khuya.

Thiên thai trên cỏ, hai người sóng vai mà ngồi.

"Hoàng Vinh Nhạc, người cảm thấy ta ngày mai tế bào ung thư sẽ còn giảm bớt sao?" Diệp Tư hơi có vẻ thấp thòm.

"Nhất định sẽ, ta mới vừa lại đêm xem thiên tượng..."

"Phốc ——" Diệp Tư bật cười, "Người lại lác lư ta, tối nay cũng không tinh tinh đâu, người tới hôm qua nhất định là mù ngu dốt."

"Nếu không chúng ta đánh cược." Hoàng Vinh Nhạc nói, "Nếu như ngày mai người tế bào ung thư không có giảm bớt, sau này trong biệt thự chén do ta tới rửa. Nếu như người tế bào ung thư giảm bớt, người ngày mai hát bài hát cho ta nghe."

Diệp Tư con người vòng vo chuyên: "Một lời đã định."

Hoàng Vinh Nhạc sờ dĩ đề nghị để cho Diệp Tư ca hát cho hắn nghe, tự nhiên là có nguyên nhân.

Trước, Phi Bằng công ty chủ tịch trình tổng cử hành sinh nhật dạ tiệc lúc, đã từng hoa 300 vạn nguyên muốn cho Diệp Tư cho hắn hát bài hát Diệp Tư cự tuyệt.

Nếu như Diệp Tư nguyện ý cho Hoàng Vinh Nhạc hát bài hát, Hoàng Vinh Nhạc chỉ số hạnh phúc hắn có thể rõ ràng lên cao. Tốt như vậy cả cảm giác hạnh phúc cơ hội, Hoàng Vinh Nhạc cảm thấy không muốn lãng phí.

Tối nay lần này đánh cược, Hoàng Vinh Nhạc thắng chắc, bởi vì hắn hôm nay vừa tới trung rút lấy Diệp Tư tế bào ung thư.

Hoàng Vinh Nhạc ngày hôm qua tổng cộng rút lấy 9 lần tế bào ung thư, Diệp Tư thân thể cũng không có xuất hiện không tốt phản ứng, Hoàng Vinh Nhạc hôm nay tăng lên rút ra lấy tế bào ung thư số lần, đạt tới 15 lần.

"Ta mệt."

"Ngủ."

...

Thứ hai ngày.

Diệp Tư lần nữa đi bệnh viện, kiểm tra lại tế bào ung thư tình trạng.

"Không biết tế bào ung thư có thể hay không giảm bớt chứ?"

Trong phòng cứu thương, Diệp Tư đứng ngồi không yên, lòng bàn tay cũng đổ mồ hôi. Nàng mới vừa làm xong kiểm tra, đang đợi hóa nghiệm kết quả.

Nếu như tế bào ung thư hôm nay lại giảm bớt, nàng thì có sống sót hy vọng, trong lòng tự nhiên khẩn trương.

"Vạn nhất tế bào ung thư không giảm bớt làm thế nào?"

Diệp Tư càng nghĩ càng hoảng, lặng lẽ an ủi mình: Đừng lo lắng, Hoàng Vĩnh Nhạc tối hôm qua cũng đêm xem thiên tượng, ừ, tế bào ung thư nhất định sẽ giảm bớt, nhất định sẽ!

Ca ——

Phòng cứu thương cửa mở ra, Lâm Lệ Bình vội vã đi vào, Diệp Tư lập tức xông lên trước, đang chuẩn bị hỏi, lại nghe thấy Lâm Lệ Bình kích động vạn phần nói: "Kỳ tích! Thật là kỳ tích! Y học sử thượng chưa bao giờ có kỳ tích!"

Converter: Tịch Văn Tịch Mịch

Bạn đang đọc truyện *Hạnh Phúc Đại Rút Thương Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 20: Hôm nay rút thưởng có chút tà môn

Tác giả: Ngã Yêu Hóa Tinh

Kiểm tra sức khỏe báo cáo biểu hiện, Diệp Tư trong cơ thể tế bào ung thư giảm bớt hện 30%!

Lâm Lệ Bình hành nghề chữa bệnh hơn hai mươi năm, chưa từng thấy qua như vậy chuyện quỷ dị, nàng không cách nào giải thích hết thấy các thứ này, chỉ có thể xưng là kỳ tích.

"A tư, xem ra ông trời cũng giúp ngươi." Lâm Lệ Bình bác sĩ nói, "Nếu như tế bào ung thư kéo dài giảm bớt, ngươi có lẽ rất nhanh là có thể khỏi rồi..."

Nghe xong lời này, Diệp Tư hốc mắt một đồ, nước mắt nhất thời rơi xuống.

Nàng ngày hôm qua còn tưởng rằng mình chết chắc, ngay cả di chúc cũng viết xong, không nghĩ tới chuyện khúc khuỷu, liễu ám hoa minh.

"Đưa nhỏ ngốc, đây là chuyện tốt." Lâm Lệ Bình bác sĩ nhẹ nhàng ôm một cái Diệp Tư, mỉm cười nói, "Mau về nhà đi, nghỉ ngơi cho khỏe, nói không chừng qua mấy ngày liền bình phục."

"Ừ."

...

Rời bệnh viện, Diệp Tư lập tức trở về nhà, đem tin tức tốt nói cho Hoàng Vĩnh Nhạc.

"Tế bào ung thư giảm bớt 30%?"

"Ừ." Diệp Tư, "Lâm thầy thuốc cũng không biết là chuyện gì xảy ra, nàng nói ta cái này bệnh ung thư rất kỳ quái."

"Nơi nào kỳ quái?"

"Vây chỉ có 40 tuổi trở lên nhân tài tương đối dễ dàng mắc bệnh ung thư." Diệp Tư, "Ta như vậy trẻ tuổi liền mắc bệnh ung thư, không quá bình thường, hơn nữa ta tế bào ung thư cũng không bình thường."

Hoàng Vĩnh Nhạc cảm thấy Diệp Tư lần này mắc bệnh ung thư, hẳn là Vương Nguu sữa bò đưa tới. Diệp Tư không phải thứ nhất cái người bị hại, cũng tuyệt đối không phải người cuối cùng người bị hại.

Uống Vương Nguu sữa bò người như vậy nhiều, không biết lại có bao nhiêu người sẽ mắc bệnh ung thư?

"Diệp Tư, người lúc nào ca hát?"

"Hát bài gì?"

"Tôi hôm qua đánh cuộc." Hoàng Vĩnh Nhạc nói, "Tế bào ung thư nếu như giảm bớt, người liền ca hát cho ta nghe."

"Người thật muốn nghe ta ca hát a?"

"Người chẳng lẽ muốn chơi xấu?"

"Không có a." Diệp Tư suy nghĩ một chút, "Ta về phòng trước tắm, sau khi tắm xong cho người ca hát, như vậy có được không?"

"Tương đối có thể."

Diệp Tư chạy lên lầu, đến trong phòng ngủ tắm đi.

Phụ nữ tắm thời gian vậy tương đối dài, tắm hoàn tảo sau còn phải làm mặt các loại, một bộ thủ tục xuống ít nhất 1 giờ.

Hoàng Vĩnh Nhạc quyết định thừa dịp Diệp Tư tắm thời gian, làm chút có ý nghĩa chuyện rút thưởng!

Hai ngày hán một mực ở rút ra lấy tế bào ung thư, hôm nay muốn thử một chút vận may, nhìn có thể hay không rút ra chút thứ tốt.

Trở lại phòng ngủ, đầu óc chuyển một cái, bắt đầu ngẫu nhiên rút số.

...

Vương Trâu nữ nghiệp trụ sở chính cao ốc, chủ tịch phòng làm việc.

"Trâu đồng, xảy ra chuyện." Triệu Phong giám đốc một mực cung kính báo cáo.

Ngồi đối diện một tên đàn ông trung niên, vóc người hơi mập, hần kêu Trâu Vương Thành, Vương Nguu nữ nghiệp chủ tịch.

"Xảy ra chuyện gì?" Trâu Vương Thành hỏi.

"Có người hướng kiểm soát cục gửi đóng kín một cái ẩn danh cử báo tin, tố cáo chúng ta Vương Trâu sữa bò chứa phi pháp thực phẩm tăng thêm tề." Triệu Phong giám đốc đạo, "Cử báo tin nội dung cụ thể tạm thời không biết."

"Cử báo tin?" Trâu Vương Thành hỏi, "Thực giám cục bên kia người nói thế nào?"

Triệu Phong giám đốc nói: "Thực giám cục người nói, chuyện này đã giao cho kiểm soát cục xử lý, trước mắt do Bao Chí Minh ủy viên toàn quyền phụ trách. Bao Chí Minh ủy viên là một thật ngoan cố, làm việc giọt nước không lọt, tạm thời hỏi dò không tới bất kỳ có liên quan cử báo tin tin tức."

Trâu Vương Thành trầm ngâm một hồi, nói: "Kiểm soát cục thuốc kiểm trung tâm có một tên được vật phân tích sư, tên gọi Đới Bảo Sơn, hẳn là một thấy tiền sáng mắt người. Người cảm một chút tiền thu mua Đới Bảo Sơn, để cho hần hỗ trợ thăm dò một chút tin tức, nhìn cử báo tin trong rốt cuộc viết nội dung gì."

"Đới Bảo Sơn? Biết."

Rời phòng làm việc, Triệu Phong giám đốc quyết định lập tức đi gặp Đới Bảo Sơn, thu mua hần.

Nói đơn giản, chính là cho Đới Bảo Sơn đưa tiền.

Được hỏi lộ số tiền là 30 vạn nguyên.

Triệu Phong giám đốc tìm tới hai cái rượu trắng hộp quà, đem 30 vạn nguyên tiền mặt chứa rượu trắng hộp quà trong, 30 vạn tiền mặt trung, có chính là 100 nguyên mặt trị giá, có chính là 20 nguyên mặt trị giá.

Trang hảo tiền mặt, Triệu Phong giám đốc xách hai cái rượu trắng hộp quà, chạy thẳng tới Đới Bảo Sơn nhà, gặp được Đới Bảo Sơn.

Phòng khách.

"Triệu quản lý, hôm nay làm sao có rảnh rồi đến ta tới nơi này a?" Đới Bảo Sơn là kiểm soát cục được vật sự, cười nói, "Vượng Nguru nhũ nghiệp gần hai năm bốc lên mặt trời lên cao, Triệu quản lý nhưng là bận rộn người."

Triệu Phong giám đốc thán thanh: "Sửa bò nghề cạnh tranh kịch liệt, làm ăn không khá làm. Gần đây có một ít cùng hành vi làm xấu Vượng Nguru nhũ nghiệp danh tiếng, giả tạo tin tức giả, ản danh tố cáo Vượng Nguru nhũ nghiệp, ta mỗi ngày đều như ngồi bàn chông."

Nghe đến chỗ này, Đới bảo sơn liền biết Triệu Phong ý đồ, theo nói về nói: "Vượng Nguru nhũ nghiệp thông qua chúng ta thuốc kiểm trung tâm nghiêm khắc kiểm tra, chất lượng tuyệt đối không thành vấn đề. Chúng ta kiểm soát cục là hắc bạch phân minh địa phương, cho dù có người cố ý bôi đen Vượng Nguru nhũ nghiệp, cũng sẽ không được như ý."

"Có Đới tiên sinh những lời này, Triệu mỗ an tâm." Triệu Phong giám đốc đạo, "Sau này xin Đới tiên sinh nhiều hơn chiếu cố."

"Nói quá lời, đây đều là phân bên trong chuyện."

Mười mấy phút sau, Triệu Phong liền rời đi Đới gia.

Triệu Phong sau khi đi, một tên đàn bà trung niên đi vào phòng khách, nàng là Đới Bảo Sơn vợ, hỏi: "Chồng, Triệu Phong giám đốc đến tìm người làm gì?"

"Còn có thể làm gì, đương nhiên là cho chúng ta đưa tiền." Đới Bảo Sơn chỉ để ở dưới đất hai cái rượu trắng hộp quà, "Trong hộp giả bộ đều là tiền."

"Đưa tiền?" Đới phu nhân hỏi, "Triệu Phong giám đốc làm gì cho chúng ta đưa tiền?"

Đới Bảo Sơn nói: "Có người gọi ản danh cử báo tin, tố cáo Vượng Nguru sửa bò có vấn đề. Phía trên để ý thật chắc, Triệu Phong chỉ có thể đến tìm ta, muốn từ ta nơi này hỏi dò tin tức. Chuyện này có thể lớn có thể nhỏ, Vượng Nguru nhũ nghiệp không dám khinh thường, chỉ có thể tiêu tiền tìm ta hỗ trợ."

Đới phu nhân ánh mắt sáng lên, nhìn một chút hai cái rượu trắng hộp quà: "Hộp trong chứa đều là tiền?"

Đới Bảo Sơn nói: "Ít nhất 30 vạn."

Đới phu nhân trong lòng động một cái, chuẩn bị tháo khui rượu trắng hộp quà nhìn một chút.

...

Một phần chung trước.

Hoàng Vĩnh Nhạc ngồi ở trong phòng ngủ, bắt đầu tiến hành ngẫu nhiên rút số.

"Đỉnh! Chúc mừng túc chủ, ngài rút được tội phạm Đới Bảo Sơn 100000 nguyên."

Rào rào!

Mười điệp trăm nguyên tiền giấy xuất hiện ở trên giường.

Hoàng Vĩnh Nhạc sửng sốt một chút.

Một trăm ngàn nguyên?

Hôm nay vận khí tựa hồ không tệ?

Trước kia tiến hành ngẫu nhiên rút thưởng, đều là rút được một ít đồ ngón ngang, tỷ như bao cao su.

Hôm nay lại ra tay một cái liền rút được một trăm ngàn nguyên!

"Tranh thủ cho kịp thời cơ, nữa rút ra một lần."

Đầu óc chuyển một cái, tiếp tục ngẫu nhiên rút số.

"Đỉnh! Chúc mừng túc chủ, ngài rút được tội phạm Đới Bảo Sơn 100000 nguyên."

Lại có mười điệp trăm nguyên tiền giấy xuất hiện ở trên giường.

Trong chốc lát, liền rút được hai trăm ngàn nguyên.

"Ta hôm nay là muốn đựng đại vận tiết tấu sao?"

Hoàng Vinh Nhạc hít sâu một hơi, thứ ba lần rút số.

"Đinh! Chúc mừng túc chủ, ngài rút được tội phạm Đới Bảo Sơn 99980 nguyên."

Rào rào!

Lại một chất mới tiền giấy xuất hiện ở trên giường, có tiền giấy là 100 nguyên mặt đáng giá, có chính là 20 nguyên mặt đáng giá.

"Lại rút được 99980 nguyên?"

Hoàng Vinh Nhạc có chút mộng, hôm nay rút thường có chút tà môn, lập tức liền rút 299980 nguyên, chỉ thiếu 20 nguyên chính là 30 vạn nguyên.

...

Cũng trong lúc đó, Đới Bảo Sơn nhà.

Đới phu nhân chuẩn bị đánh khui rượu trắng hộp quà, nhìn một chút bên trong chứa bao nhiêu tiền.

Đới phu nhân xốc lên cái thứ nhất rượu trắng hộp quà, phát giác không đúng, cái lễ này hộp lại nhẹ bồng. Nếu như hộp quà trong giả vờ tiền, không thể nào như vậy nhẹ.

Đới phu nhân đánh khui rượu trắng hộp quà nhìn một cái, nhất thời tròn tròn mắt, nói: "Chồng, hộp quà là không, căn bản không có đựng tiền."

"Không? Không thể nào!" Đới Bảo Sơn tiến lên trước nhìn một cái, ngẩn người, "Thật là không? Đây là chuyện gì xảy ra? Triệu Phong giám đốc đưa ta một cái không hộp quà, đây là ý gì?"

Đới Bảo Sơn có chút mộng, đôi đề tài nói: "Một cái khác hộp quà chẳng lẽ cũng là không?"

"Thứ hai cái hộp quà không phải không." Đới phu nhân xốc lên một cái khác rượu trắng hộp quà, sau khi mở ra, từ trong hộp lấy ra một tấm 20 nguyên mặt đáng giá tiền giấy, "Trong hộp đựng 20 nguyên tiền."

"20 nguyên? Chỉ có 20 nguyên?"

"Đúng, chỉ có 20 nguyên."

"Con mẹ nó, Triệu Phong rốt cuộc là ý gì?" Đới Bảo Sơn nhất thời liền nổi giận, "Hắn ở hộp quà trong để 20 nguyên, chẳng lẽ muốn dùng 20 nguyên thu mua ta? Hắn khi ta là cái gì, ăn mày sao?"

Đới Bảo Sơn vốn tưởng rằng hộp quà trong ít nhất có 30 vạn nguyên, vạn vạn không nghĩ tới, bên trong lại chỉ có 20 nguyên!

Đới Bảo Sơn trước kia thu tiền lúc, ít nhất đều là 1 vạn nguyên khởi bước, cho tới bây giờ không thu qua 1 vạn nguyên trở xuống hồi lộ.

Kết quả, Triệu Phong hôm nay lại chỉ hồi lộ 20 nguyên, đây không phải là đùa bốn người sao?

"Chồng, Triệu Phong giám đốc cho chúng ta 20 nguyên, chúng ta còn muốn hay không giúp hắn làm việc?" Đới phu nhân yếu ớt hỏi.

"Làm cái rắm!" Đới Bảo Sơn tức miệng mắng to, "Triệu Phong TM mình bày là xem thường ta, chính là 20 nguyên liền muốn thu mua ta, hắn cho là ở bố thí ăn mày sao? Ta Đới Bảo Sơn đầu gì cũng là kiểm soát cục thâm niên được vật phân tích sư, hắn Triệu Phong coi như là cái gì chó má? Cầm một tấm 20 nguyên tiền giấy tới làm nhục ta?"

Đới Bảo Sơn càng nghĩ càng tức giận.

Nếu như Triệu Phong không đến hồi lộ, Đới Bảo Sơn cũng sẽ không tức giận, hắn cuộc sống như thường qua. Nhưng là Triệu Phong xách hai cái rượu trắng hộp quà, rõ ràng là tới đưa tiền, Đới Bảo Sơn muốn ngầm đều bị câu dây rồi, quần cũng cởi, kết quả, hộp quà trong chỉ có 20 nguyên, giá ni mà rõ ràng là ở bỏ rơi người!

Bỏ rơi người chơi rất khá đúng không?

Lại chỉ tặng 20 nguyên!

Hôm nay xã hội này, 20 nguyên mua cái gì?

Ngay cả mua một bao cao su cũng không đủ!

Có như vậy được hồi lộ!

Đây rõ ràng là trần trường làm nhục ta nhân cách!

Thao - nguoi - mẹ Vượng Nguru nhũ nghiệp!

...

Vượng Nguru nhũ nghiệp trụ sở chính cao ốc.

"Đới Bảo Sơn thu tiền?" Trâu Vượng Thành hỏi.

"Đúng, 30 vạn nguyên chứa ở rượu trắng hộp quà trong, Đới Bảo Sơn toàn thu." Triệu Phong giám đốc đúng sự thật báo cáo, "Đới Bảo Sơn tỏ thái độ rõ ràng, sẽ giúp chúng ta hồi dò ả danh cử báo tin chuyện."

"Như vậy cũng tốt." Trâu Vượng Thành nói, "Chuyện này phải nắm chắc thời gian tra rõ, không thể trì hoãn."

"Biết."

...

Ô mai biệt thự.

"97... 98... 99..."

Hoàng Vĩnh Nhạc ngồi ở trên giường, đang đếm tiền.

"Thật sự là 99 tấm!"

Hoàng Vĩnh Nhạc đếm hai lần, có một chồng 20 nguyên mặt đáng giá tiền giấy trong tổng cộng có 99 tấm, kém một tấm chính là 100 tấm.

Hoàng Vĩnh Nhạc móc móc túi, lấy ra một tấm 20 nguyên, gộp thành số chẵn.

Nhìn trên giường một đồng tiền, Hoàng Vĩnh Nhạc nội tâm này thay nhau vang lên, thật lâu không thể bình tĩnh.

Hắn tối nay rút được 30 vạn nguyên, cộng thêm trước còn thừa lại 26 vạn nguyên, hắn hiện ở trong tay tổng cộng có 56 vạn nguyên tiền mặt, chất đồng giống như một tòa núi nhỏ.

"Rương mật mã sắp không chứa nổi."

Hoàng Vĩnh Nhạc khẽ nhủ mày, quá nhiều tiền cũng là phiền toái, ngày khác phải mua nữa cái rương mật mã, đặc biệt giả bộ tiền mặt.

Tiền là có thể cả cảm giác hạnh phúc, Hoàng Vĩnh Nhạc vốn chuẩn bị đi ra ngoài điên cuồng mua đồ. Đáng tiếc, hai ngày cũng đang giúp Diệp Tư chữa bệnh ung thư, căn bản không thời gian tiêu tiền.

Hoàng Vĩnh Nhạc nghĩ xong, chờ làm xong trận này, tận lực dành ra chút thời gian đi ra ngoài tiêu tiền, cả cả cảm giác hạnh phúc.

Đông đông đông!

Cửa phòng vang lên, truyền tới Diệp Tư vui vẻ thanh âm: "Hoàng Vĩnh Nhạc, ta tắm xong, nguoi muốn bây giờ nghe ca sao?"

Diệp Tư tắm xong?

Hoàng Vĩnh Nhạc đem tiền thu cất, quyết định đi ra ngoài nghe Diệp Tư ca hát, nữa cả một ba cảm giác hạnh phúc...

Converter: Tịch Văn Tịch Mịch

Bạn đang đọc truyện *Hạnh Phúc Đại Rút Thương Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 21: Lại rút ra số tiền lớn

Tác giả: Ngã Yêu Hòa Tĩnh

Đêm

Biệt thự thiên thai, Diệp Tư ôm một cái đàn ghita ngồi ở trên cỏ.

Nàng mới vừa tắm xong, thay cả người màu thiên tử áo đầm, thanh tú đậm nhả, minh lệ tuyệt trần, tựa như nở rộ với cỏ xanh trũng Từ La Lan.

Diệp Tư né người mà ngồi, như tơ mái tóc dài rủ xuống vai, theo gió tung bay, tinh xảo quần bên sấn ra trắng như tuyết bắp chân, màu tím tí mang nhẹ thức yêu đang lúc, là lướt đường cong phác họa ra, thon dài yếu điệu, sờ sờ động lòng người.

Dưới ánh trăng, trắng nõn gò má lộ ra hoa hồng vậy hồng, anh đỏ thủy nhuận đích môi nhẹ vênh, tinh xảo như ngọc, mềm mại ướt át.

Một cái nhăn mày một tiếng cười, phong tư thướt tha.

Nếu như dùng máy chụp hình đem Diệp Tư vẽ xuống tới, chính là một tấm tuyệt đẹp máy vì tính mặt bàn vách giấy, cũng không cần PS.

Diệp Tư tối nay chuẩn bị ca hát cho Hoàng Vĩnh Nhạc nghe, nàng lấy tới mình trên tầng đàn ghita, chuẩn bị ở trên cỏ tự đàn tự hát, vì Hoàng Vĩnh Nhạc ca thượng một khúc.

"Tối nay bóng đêm không tệ a!"

Đối diện, Hoàng Vĩnh Nhạc cũng ngồi ở trên cỏ, trước người để một cái bầu dục dưa hấu. Hoàng Vĩnh Nhạc tối nay nhân vật chính là ăn dưa người xem, hẳn chuẩn bị vừa ăn dưa hấu, vừa nghe Diệp Tư ca hát.

Cầm dao gọt trái cây, đem dưa hấu cắt thành tám khối, Hoàng Vĩnh Nhạc lấy khỏi một khối dưa hấu, cắn một cái: "Diệp Tư, ngươi có thể bắt đầu ca hát."

"Vậy ta hát."

Diệp tư ôm đàn ghita, nổi lên một hồi, mỹ mâu khẽ nhúc nhích, xanh nhạt ngón tay nhẹ nhàng bắt lộng dây đàn, thanh thúy nhịp điệu từ giữa ngón tay dòng nước chảy ra.

Ngón tay thon dài ở trên đàn nền nhúc nhích, tựa như quý quái ở phiên phiên khỏi vũ, ưu mỹ, nhu hòa.

Một đoạn thư giản khúc nhạc dạo sau, Diệp Tư môi anh đào khẽ mở, hát lên.

Sâu kín tiếng hát từ đối diện truyền tới, sạch sẽ, trong suốt, tựa như một cổ thanh tuyền từ tâm ý chảy qua, cả người nhất thời liền buông lỏng.

Hoàng Vĩnh Nhạc nghe có chút mê mẩn, cơ hồ đều quên ăn dưa hấu.

Chẳng qua là không lâu lắm, tiếng hát bỗng nhiên dừng lại.

Một khúc hát thôi.

"Hát xong rồi?"

"Ừ."

"Đây cũng quá đoản."

"Một ca khúc vốn chính là mấy phút a."

"Không được, mấy phút quả thực quá ngắn, ít nhất phải nửa giờ a!" Hoàng Vĩnh Nhạc cắn một cái dưa hấu, "Ta mới vừa nghe có chút nhập vị, ngươi nhiều lắm hát mấy thủ."

Diệp Tư bĩu môi: "Nhưng là, tối hôm qua nói xong chỉ hát một bài ca."

"Không muốn như vậy cân cân so đo." Hoàng Vĩnh Nhạc cầm lên một khối thiết tốt dưa hấu, đưa tới, "Ta mời ngươi ăn dưa hấu, thẩm giọng nói, ngươi nhiều đi nữa hát mấy thủ."

Diệp Tư che miệng cười một tiếng: "Được rồi, ta nhiều đi nữa hát mấy bài hát."

Nói xong, ôm đàn, Diệp Tư lại đàn hát lên, giống như thiên nhai tiếng hát lần nữa ở trên trời đài vang lên.

Hoàng Vinh Nhạc híp mắt một cái, vừa ăn dưa hấu, vừa nghe ca.

Dưa hấu vui vẻ, tiếng hát ngọt hơn mỹ.

Diệp Tư tối nay tương đối nể mặt, thật hát hơn nửa giờ, đem nàng tò thứ nhất chuyên tập 10 bài hát cũng hát một lần, cơ hồ chính là một cái nhỏ diễn xướng hội.

Hoàng Vinh Nhạc tối nay coi như là bao tròng đi!

Nghe xong ca, Hoàng Vinh Nhạc dưa hấu cũng ăn xong rồi, chỉ cảm thấy thần thanh khí sảng, tinh thần tỏa sáng.

Hệ thống nhắc nhở: Diệp Tư nghiêng tình hiến hát, lần đầu tiên cho đàn ông ca hát, tức chủ không chỉ có lãnh hội âm nhạc nghệ thuật mị lực, hơn nữa chiếm đại tiện nghi, nội tâm sinh ra lau một cái cảm giác vui thích cùng cảm giác ưu việt, chỉ số hạnh phúc +39!

Hệ thống nhắc nhở: Túc chủ nghe Diệp Tư lúc ca hát, lại thường thức Diệp Tư nhu mì quyến rũ xinh đẹp, nội tâm bị thân thể con người nữ học nghệ thuật hun đúc, chỉ số hạnh phúc +5!

Hệ thống nhắc nhở: Túc chủ coi như ăn dưa người xem, ăn một cái đại tây qua, bụng rất no, chỉ số hạnh phúc +1!

"Hoàng Vinh Nhạc, ta cũng hát 10 bài hát, có thể chứ?"

"Tương đối có thể." Hoàng Vinh Nhạc đem còn dư lại cuối cùng một khối dưa hấu đưa tới, "Cực khổ, tới, ta mời ăn dưa hấu."

Diệp Tư cười một tiếng, buông xuống đàn ghita, nhận lấy dưa hấu ăn.

Nhỏ ra dưa hấu từ, Diệp Tư bỗng nhiên chỉ bầu trời đêm, nói: "Hoàng Vinh Nhạc, mau nhìn, tối nay có ở trên trời tinh tinh đâu."

"Vậy thì thế nào?"

"Người tối nay thật có thể xem thiên tượng rồi." Nói xong, Diệp Tư nhin không được bật cười.

Hoàng Vinh Nhạc lẩm nhẩm nói: "Đêm xem thiên tượng là bí thuật, cần phải tiêu hao trong cơ thể ta hồng hoang lực, há có thể loạn dùng?"

Diệp Tư bật cười, gắt giọng: "Người sẽ giúp ta nhìn một chút mà, nhìn ta ngày mai tế bào ung thư còn có thể hay không giảm bớt."

"Giúp người có ích lợi gì?"

"Ta ngày mai tiếp tục ca hát cho người nghe."

"Đồng ý."

Hoàng Vinh Nhạc ánh mắt đông lại một cái, nhìn về bầu trời đêm, đông nhìn một chút, tây nhìn một chút, một bộ đạo mạo nghiêm trang đáng vẻ, trầm ngâm chốc lát, đang thanh đạo, "Tối nay tím đầu tinh bắc thiên, mạch đức tinh hệ âm đậm, thất tinh tuyến gãy, có sụp đổ thể, đây là điềm đại hung a!"

"Điềm đại hung?" Thấy Hoàng Vinh Nhạc nghiêm trang đáng vẻ, Diệp Tư không nhin được liền muốn cười, nàng hỏi, "Hoàng đại sư, ý của ngài là nói, ta tế bào ung thư ngày mai sẽ không giảm bớt sao?"

"Cũng không phải." Hoàng Vinh Nhạc nói, "Cái này 'Điềm đại hung' không phải người điềm dữ, mà là tế bào ung thư đích điềm dữ. Từ tối nay thiên tượng đến xem, ngày mai tế bào ung thư đem đối mặt tai họa ngập đầu, đây là thật to điềm dữ a!"

"..." Lá tư: Cái gì gọi là không phải người điềm đại hung?

"Hoàng đại sư, như vậy nói, ta ngày mai tế bào ung thư sẽ còn giảm bớt?"

"Đương nhiên."

Nói liêu mấy câu, Hoàng Vinh Nhạc đứng dậy đi tới thiên thai tiểu Thủy câu cạnh, chuẩn bị tiếp tục rút ra lấy tế bào ung thư.

Diệp Tư trên người tế bào ung thư đã giảm bớt 30%, nửa rút ra lấy hai ngày, không sai biệt lắm là có thể rút sạch.

"Đinh! Chúc mừng túc chủ, ngài rút ra lấy Diệp Tư trên người 2 % tế bào ung thư."

Lau một cái màu đỏ sậm dị vật xuất hiện ở tiểu Thủy câu.

"Nha!"

"Lại bị điện?"

"Ừ."

"Không đau chứ?"

"Thật giống như... Thật thoải mái."

"..." Hoàng Vĩnh Nhạc có chút không nói, Diệp Tư thật giống như đối với loại này bị điện cảm giác đã có điểm ghiền.

Ăn xong dưa hấu sau, Diệp Tư mệt nhọc, trở về phòng nghỉ ngơi. Ở ban đêm, Hoàng Vĩnh Nhạc lại giúp nàng rút 15 lần tế bào ung thư.

Thứ hai ngày, Diệp Tư đi bệnh viện kiểm tra lại.

Kiểm tra lại kết quả biểu hiện, Diệp Tư trên người tế bào ung thư giảm bớt hơn 70%, chiến thắng bệnh ung thư hy vọng đã gần trong gang tấc.

Biết được chuyện này, Diệp Tư tự nhiên vui mừng không dứt.

Diệp Tư là vui vẻ, nhưng là có một người khác lại không tốt như vậy vạ.

...

Vương Ngưu như nghiệp trụ sở chính cao ốc.

"Đới Bảo Sơn vẫn là không có tin tức?" Trâu Vương Thành cau mày.

"Không có." Triệu Phong giám đốc nói, "Ta hôm nay cho Đới Bảo Sơn gọi điện thoại, hắn ái lý bất lý, cúp ta điện thoại, sau đó trực tiếp tắt máy."

"Đới Bảo Sơn đây là ý gì?" Trâu Vương Thành có chút cá giận, "Đới Bảo Sơn thu chúng ta 30 vạn nguyên, hắn đây là thái độ gì? Lão này chẳng lẽ muốn quang cầm tiền không làm chuyện? Nào có chuyện dễ dàng như vậy!"

Triệu Phong giám đốc nói: "Trâu đồng, Đới Bảo Sơn có phải hay không là ngại tiền quá ít?"

"30 vạn còn thiếu?" Trâu Vương Thành nói, "Chẳng qua là để cho hắn hỏi dò tin tức, lại không để cho hắn làm gì khác, 30 vạn đã rất nhiều, Đới Bảo Sơn khẩu vị không khỏi quá lớn!" Suy nghĩ một chút, "Người lấy thêm 30 vạn, lập tức đi tìm Đới Bảo Sơn, vô luận như thế nào, phải sớm điểm hỏi thăm được cử báo tin nội dung cụ thể."

"Ừ."

Vì vậy, Triệu Phong giám đốc tìm hai cái rượu trắng hộp quà, lại giả bộ 30 vạn tiền mặt, sau đó đi Đới Bảo Sơn nhà.

Đới Bảo Sơn đối với Triệu Phong giám đốc là rất khó chịu, nhưng là hắn cũng sẽ không cùng tiền làm khó dễ. Nếu Triệu Phong giám đốc lại tới đưa tiền, Đới Bảo Sơn dĩ nhiên là vui vẻ đón nhận.

Lưu lại hai cái rượu trắng hộp quà sau, Triệu Phong giám đốc lại rời đi trước.

"Chồng, Triệu Phong giám đốc tại sao lại tới tìm ngươi?" Đới phu nhân hỏi.

"Dĩ nhiên lại là vội tới chúng ta đưa tiền." Đới Bảo Sơn chỉ trên mặt đất hai cái rượu trắng hộp quà, "Lẽ này hộp bên trong đựng nhất định là tiền. Triệu Phong phỏng đoán cảm thấy mình chuyện ngày hôm qua làm thật là quá đáng, hôm nay đặc biệt tới nói xin lỗi đi."

Đới phu người ánh mắt sáng lên, nhìn một chút hai cái rượu trắng hộp quà: "Lần này hộp quà trong giả vờ bao nhiêu tiền?"

"Ít nhất 30 vạn." Đới Bảo Sơn nói, "Người mở ra nhìn một chút."

"Ừ." Đới phu nhân chuẩn bị tháo khui rượu trắng hộp quà.

...

Năm phút trước.

Hoàng Vĩnh Nhạc trở lại mình phòng ngủ, chuẩn bị rút thương.

Hắn ngày hôm qua ở thời gian này điểm rút thương, rút được 30 vạn nguyên (kém 20 nguyên), Hoàng Vĩnh Nhạc không khỏi hoài nghi thời gian này là mình may mắn thời khắc, vì vậy, quyết định hôm nay thử lại lần nữa vận may.

"Rút thương hệ thống, cầu cho lực."

Hoàng Vĩnh Nhạc hít sâu một cái, đầu óc chuyển động, ngẫu nhiên rút thương.

"Đình! Chúc mừng túc chủ, ngài rút được tội phạm Đới Bảo Sơn 100000 nguyên!"

Ba!

Mười điệp mới tinh trăm nguyên giấy lớn rơi vào trên giường, ánh sáng màu tươi đẹp, rất là đẹp mắt.

Lại rút được một trăm ngàn nguyên?

Hôm nay vận khí... Giống vậy nghịch thiên a!

Tranh thủ cho kịp thời cơ, Hoàng Vĩnh Nhạc vội vàng nữa rút ra một lần.

"Đình! Chúc mừng túc chủ, ngài rút được tội phạm Đới Bảo Sơn 100000 nguyên!"

Lại là một trăm ngàn nguyên!

"Con đường cũ này có chút quen thuộc a!"

Hoàng Vĩnh Nhạc rõ ràng nhớ, ngày hôm qua cũng là con đường cũ này a. Dựa theo một bộ này thứ ba lần rút số hẳn là rút được 99980 nguyên chứ ?

Thử một chút.

"Đình! Chúc mừng túc chủ, ngài rút được tội phạm Đới Bảo Sơn 99980 nguyên!"

Một đồng tiền giấy thoáng hiện trước mắt.

Quả nhiên đều là bộ này a!

Bắt quá, con đường cũ này... Ta thích.

Hoàng Vĩnh Nhạc đếm đếm, hôm nay lại rút được 299980 nguyên, kém 20 nguyên liền 30 vạn.

"Ai."

Nhìn trên giường một đồng lớn tiền, Hoàng Vĩnh Nhạc thoáng thở dài, lần này rung mật mã là thật không chưa nổi, phải mua nữa cái rung tới đựng tiền.

Nhắc tới cũng kỳ quái, tại sao mất đi 20 nguyên?

Converter: Tịch Văn Tịch Mịch

Bạn đang đọc truyện *Hạnh Phúc Đại Rút Thương Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 22: Vượng Ngu sa lưới cùng Diệp Tư bình phục

Tác giả: Ngã Yêu Hóa Tinh

Đới Bảo Sơn nhà.

Đới phu nhân không kịp chờ đợi muốn mở ra rượu trắng hộp quà, muốn biết bên trong chứa bao nhiêu tiền. Không ngờ, xóc lên rượu trắng hộp quà lúc, phát giác hộp quà nhẹ bỗng, mở ra nhìn một cái: "Chồng, cái lễ này hộp là không, không đựng tiền."

"Cái gì? Lại là hộp không?" Đới Bảo Sơn từ trên ghế salon nhảy lên, nắm lên một cái khác rượu trắng hộp quà, xé ra nhìn một cái, bên trong chỉ giả vờ một tấm tiền giấy, mặt trị giá 20 nguyên.

"Khốn kiếp!"

Đới Bảo Sơn trong lòng nhất thời bốc lửa, giận đến tóc cơ hồ muốn giơ lên tới. Hắn hôm nay thấy Triệu Phong nhân mô cầu dạng xách hai cái rượu trắng hộp quà tới thăm, cho là Triệu Phong khẳng định đưa tới mấy trăm ngàn nguyên, không nghĩ tới lại là 20 nguyên.

Đới Bảo Sơn sống như vậy nhiều năm, chưa từng bị như vậy vô cùng nhục nhã!

Người không hối lộ, cũng được đi, nhưng là nếu muốn hối lộ, nên lấy ra chút thành ý có phải hay không?

Người ngược lại tốt, cảm 20 nguyên tới hối lộ ta, người rốt cuộc là ý gì? Người và người cơ bản nhất tín nhiệm đâu ?

Chính là 20 nguyên, cũng dám đem ra hối lộ, hơn nữa còn hối lộ hai lần, cố tình tìm tra có phải hay không?

Cảm thấy ta Đới Bảo Sơn dễ khi dễ lắm phải không là?

Có tin hay không lão tử trụ chết người tên khốn này!

Thao - người tổ tông!

...

Ô mai biệt thự.

Trong phòng ngủ, Hoàng Vĩnh Nhạc mở ra rương mật mã, đang đựng tiền.

Hôm nay lại rút được 30 vạn, cộng thêm trước 56 vạn nguyên, tổng cộng có 86 vạn nguyên.

Một cái rương mật mã đã giả bộ không xong, phải mua nữa cái rương mật mã.

Dĩ nhiên, đem tiền chứa ở trong rương mật mã cũng không phải kế hoạch lâu dài, tiền là dùng để tốn, Hoàng Vĩnh Nhạc chuẩn bị qua hai ngày đi ra ngoài đại mua đồ, shopping một chút.

Đồng đồng đồng!

Cửa phòng vang lên, nhất định là Diệp Tư về nhà. Diệp Tư hôm nay lại đi bệnh viện kiểm tra lại tế bào ung thư số lượng, chắc hẳn nàng lại được đến tin tức tốt.

Hoàng Vĩnh Nhạc đứng dậy mở cửa.

Chỉ thấy Diệp Tư đứng ở cửa, kiều tiểu mặt lộ ra khó che giấu mừng rỡ, nàng tâm tình tựa hồ thật tốt, hơi chấp tay, học cổ đại đàn bà giọng, nói: "Hoàng đại sư, tiểu nữ có lễ."

Hoàng Vĩnh Nhạc phối hợp một chút, trang khang nói: "Diệp cô nương không cần đa lễ, không biết tìm Hoàng mỗ có chuyện gì quan trọng?"

Diệp Tư nói: "Hoàng đại sư hôm qua đêm xem thiên tượng, tiên đoán tế bào ung thư gặp nhau kịch giảm. Tiểu nữ hôm nay đi bệnh viện tra một cái, quả thật như vậy. Hoàng đại sư liệu sự như thần, vì tiểu nữ chỉ điểm bến mê, hôm nay đặc tới bái tạ."

"Diệp cô nương nói quá lời." Hoàng Vĩnh Nhạc lạnh nhạt nói, "Trong chỗ u minh tự có thiên ý, Hoàng mỗ chẳng qua là mượn trong cơ thể hồng hoang lực, theo dõi thiên cơ thôi..."

"Phốc ——" nghe đến chỗ này, Diệp Tư rốt cục thì không giả bộ được, cười nói, "Hoàng Vĩnh Nhạc, bên trong cơ thể người hồng hoang lực còn có bao nhiêu a?"

"Hồng hoang lực mau dùng hết rồi, người nhanh đi nấu cơm, ta đói."

"Hoàng đại sư thần thông như vậy rộng lớn, sẽ còn đói a?"

"Ta là đại sư, cũng không phải là thần tiên. Đứng rồi, tới nay nấu cái gì?"

"Mẫu lệ gầy cháo thịt a."

"Ngày nào cũng ăn mẫu lệ gầy cháo thịt, người không ngán sao?"

"Đây là chữa ung thư thực phẩm, phải ăn."

Mấy ngày gần đây, Diệp Tư mỗi ngày đều làm giống nhau như đúc chuyện, ăn giống nhau như đúc thức ăn.

Nàng cảm thấy chỉ có làm như vậy, mới có thể bảo đảm tế bào ung thư giảm bớt.

Buổi tối bây giờ.

Hoàng Vĩnh Nhạc cùng Diệp Tư lại ăn chung mẩu lệ gầy cháo thịt, ăn no sau, bọn họ vốn chuẩn bị đi biệt thự thiên thai tản bộ.

Kết quả, Bao Thiết Sinh cảnh sát trưởng bỗng nhiên tới thăm, nói có trọng yếu chuyện thương lượng.

Phòng khách.

"Diệp nữ sĩ, tôi nay tới tìm ngài, chủ yếu là có liên quan bệnh ung thư chuyện." Bao Thiết Sinh cảnh sát trưởng giới thiệu, "Ngày gần đây, Kiểm soát viện nhận được đóng kín một cái ấn danh cử báo tín, nói Vương Nguu sữa bò phần chứa ung thư vật 'Đinh hy tiên tự tình miếu bồn lãm'. Quyền kinh thuốc kiểm trung tâm chuyên gia kiểm tra, báo nội dung bức thư là thật. Các chuyên gia vi sinh vật tiến hành kiểm tra, phát hiện 'Đinh hy tiên tự tình miếu bồn lãm' có thể khơi gọi vi khuẩn tế bào đột biến, nó quả thật sẽ gây ung thư."

Diệp Tư đôi mi thanh tú hơi nhăn: "Ngươi nói là, ta mắc bệnh ung thư là do Vương Nguu sữa bò đưa tới?"

"Đúng." Bao Thiết Sinh cảnh sát trưởng nói, "Quyền kinh kiểm tra, 'Đinh hy tiên tự tình miếu bồn lãm' là một loại sẽ nhẹ độ ghiền được vật, Vương Nguu sữa bò tăng thêm loại thuốc này, chính là vì để cho khách hàng đối với Vương Nguu sữa bò thành ghiền, từ đó tăng lên sữa bò lượng tiêu thụ. Chẳng qua là, loại này hóa hợp vật sẽ gây ung thư. Vương Nguu nữ nghiệp phi pháp sử dụng thực phẩm tăng thêm tề, xúc phạm thực phẩm an toàn pháp, Vương Nguu nữ nghiệp chủ tịch Trâu Vương Thành đã bị cảnh sát chúng ta dẫn độ..."

"Trâu Vương Thành bị dẫn độ?" Hoàng Vĩnh Nhạc cả kinh, cảnh sát tốc độ thật quá nhanh.

"Đúng vậy, Trâu Vương Thành nửa giờ trước bị dẫn độ." Bao Thiết Sinh cảnh sát trưởng nói, "Kiểm soát cục chuẩn bị truy tố Vương Nguu nữ nghiệp, trước mắt đang thu thập truy tố tài liệu. Diệp nữ sĩ là Vương Nguu sữa bò người bị hại, vì vậy, cần Diệp nữ sĩ phối hợp làm một chút ghi chép, hiểu tình huống tương quan."

Bao Thiết Sinh bắt đầu làm biên bản: "Diệp nữ sĩ, xin hỏi ngài là mở lúc nào uống Vương Nguu sữa bò phần?"

"Tháng giêng năm nay."

"Ngươi tại sao phải lựa chọn Vương Nguu sữa bò?"

"Là La tỷ đề cử ta uống."

...

Toàn bộ ghi chép tiến hành hẹn ba giờ.

"Diệp nữ sĩ, cảm ơn ngài phối hợp, phần này ghi chép ta trước mang về."

Ghi chép kết thúc lúc, Bao Thiết Sinh chuẩn bị rời đi, trước khi đi, đổi đề tài nói, "Đúng rồi, Hoàng Vĩnh Nhạc, ngài cái thứ nhất 'Dám làm việc nghĩa thường' xin đã phê xuống, 15 vạn nguyên tiền thưởng hai ngày thì sẽ phát đến ngài tài khoản ngân hàng, ngài kiểm tra và nhận một chút."

"15 vạn nguyên?" Hoàng Vĩnh Nhạc có chút ngoài ý muốn, "Tiền thưởng làm sao sẽ nhiều như vậy?"

Bao Thiết Sinh nói: "Hắc Lang cường gian sáu tên nữ tính, ảnh hưởng cực kỳ tồi tệ, ngài bắt được Hắc Lang, đạt được kén xù tiền thưởng là chuyện đương nhiên. 15 vạn tiền thưởng phỏng đoán ngày mai sẽ sẽ chuyển đến ngài thẻ ngân hàng trong, đến nỗi ngài thứ hai cái 'Dám làm việc nghĩa thường' tiền thưởng, tuần tới thì có thể nhóm xuống, có tin tức ta sẽ thông báo cho ngài."

Giao phó xong, Bao Thiết Sinh liền rời đi trước.

"Thật là đáng sợ, Vương Nguu sữa bò lại có ung thư vật!" Diệp Tư đôi mi thanh tú một cong, lo lắng bất an lắm lắm, "Phúc Hưng thành phố như vậy nhiều người đang uống Vương Nguu sữa bò, đây là lại có bao nhiêu người mắc bệnh ung thư a?"

Nhớ tới cái gì, Diệp Tư dè dặt hỏi, "Hoàng Vĩnh Nhạc, ngài không uống Vương Nguu sữa bò chứ?"

Hoàng Vĩnh Nhạc nói: "Làm sao, ngài sợ ta cũng mắc bệnh ung thư a?"

Diệp Tư nói: "Ngài không uống sữa tươi, chắc chắn sẽ không có chuyện... Tề hại!" Nhớ tới cái gì, "Hoàng Vĩnh Nhạc, xảy ra chuyện, chúng ta tới nay không có đến thiên thai nói chuyện phiếm!"

Hoàng Vĩnh Nhạc nói: "Vậy thì thế nào?"

Diệp Tư nói: "Quá khứ mấy ngày, chúng ta mỗi đêm cũng đến biệt thự thiên thai nói chuyện phiếm, tề bào ung thư mỗi ngày đều giảm bớt. Chúng ta tới nay không tới thiên thai nói chuyện phiếm, có thể hay không đối với tề bào ung thư có ảnh hưởng?"

Hoàng Vĩnh Nhạc cười nói: "Nào có như vậy tà môn?"

Diệp Tư cau mày: "Nhưng là, ngày mai tề bào ung thư nếu là tăng nhiều làm thế nào?"

Hoàng Vĩnh Nhạc nói: "Yên tâm, ta tối hôm qua đêm xem thiên tượng lúc, phát giác tế bào ung thư đại thể đã qua, xoay chuyển trời đất mất sức, người chắc chắn sẽ không có chuyện."

Diệp Tư cái miệng nhỏ nhắn phiết liêu phiết: "Người cũng đừng lừa gạt ta, ta mạng nhỏ toàn dựa ở phía trên kia."

Hoàng Vĩnh Nhạc nói: "Người thành quỷ cũng sẽ không buông qua ta, ta nào dám lừa gạt người?"

Diệp Tư nhẹ nhàng cười một tiếng.

"Trễ lắm rồi, nghỉ ngơi đi."

"Ngủ ngon."

Trở lại phòng ngủ sau, Hoàng Vĩnh Nhạc lại rút lấy mấy lần tế bào ung thư, mới ngủ. Ngủ ước chừng năm giờ, hắn bị đi tiểu biệt tỉnh, đứng dậy đến phòng vệ sinh mở nước.

Mở nước lúc, Hoàng Vĩnh Nhạc một bên ngáp, một bên chuẩn bị nửa rút ra lấy tế bào ung thư, mặc niệm: "Ta muốn rút lấy Diệp Tư trên người 20 % tế bào ung thư."

Hệ thống nhắc nhở: Diệp Tư trong thân thể tế bào ung thư số lượng đã giảm bớt đến người bình thường tài nghệ, không đề nghị rút ra lấy.

"Ừ?"

Hoàng Vĩnh Nhạc tỉnh táo mất buồn ngủ híp một cái, một hồi lâu mới phản ứng được: "Diệp Tư tế bào ung thư đạt tới người bình thường tài nghệ? Như vậy nói... Diệp Tư bệnh ung thư đã chữa hết?"

Hoàng Vĩnh Nhạc trong lòng chấn động một cái.

Mấy ngày nay cuối cùng không có bạch dầy vò, Diệp Tư rốt cục thì bình phục!

Hệ thống nhắc nhở: Diệp Tư bệnh ung thư chữa, tức chủ có chút vui vẻ, chỉ số hạnh phúc +60!

Hệ thống nhắc nhở: Tức chủ thành công chữa Diệp Tư ung thư bạch huyết, nội tâm sinh ra "Chữa ung thư đã không ngăn cản được ta " cảm giác an toàn cùng cảm giác thành tựu, chỉ số hạnh phúc +150!

Converter: Tịch Văn Tịch Mịch

Bạn đang đọc truyện *Hạnh Phúc Đại Rút Thuởng Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 23: Hướng Diệp Tư cầu hôn

Tác giả: Ngã Yêu Hỏa Tinh

Hoàng Vĩnh Nhạc chỉ số hạnh phúc trong nháy mắt tăng vọt 220 điểm, giống như ngồi hỏa tiễn pháo vậy, nhất phi trùng thiên, lung lay dục tiên.

Tên họ: Hoàng Vĩnh Nhạc

Nghề nghiệp: Học sinh

Chỉ số hạnh phúc: 613

Mấy ngày gần đây, Hoàng Vĩnh Nhạc vì rút ra lấy tế bào ung thư, tiêu hao xấp xỉ 200 điểm chỉ số hạnh phúc. Bất quá, ở Diệp Tư bình phục sau, chỉ số hạnh phúc lục tục bắn ngược trở về liểu, tổng thể thượng hay là kiếm.

Chỉ số hạnh phúc đã đạt đến 613, nửa chế lịch sử mới cao.

Hạnh phúc tới mãnh liệt như vậy, Hoàng Vĩnh Nhạc chút nào không buồn ngủ, dứt khoát không ngủ, quyết định lên mạng xem chiếu bóng, tiếp tục cả cảm giác hạnh phúc.

Xách máy vi tính xách tay, Hoàng Vĩnh Nhạc đi tới phòng khách, chuẩn bị tìm điểm thức ăn, vừa ăn vừa xem chiếu bóng.

Đến phòng khách, Hoàng Vĩnh Nhạc phát giác Diệp Tư ngồi ở trên ghế sa lon, đôi mi thanh tú hơi nhắm, buồn buồn đáng vẻ không vui.

"Diệp Tư, ngươi tại sao còn chưa ngủ?"

"Không ngủ được."

"Tại sao?"

"Ta tối nay không cùng ngươi đến biệt thự thiên thai nói chuyện phiếm, ta lo lắng ngày mai tể bào ung thư tăng nhiều."

Quá khứ ba ngày, Diệp Tư mỗi đêm đều cùng Hoàng Vĩnh Nhạc đến biệt thự trên sân thượng nói chuyện phiếm, tối nay đột nhiên thay đổi thói quen, nàng trong lòng không khỏi có chút không ổn.

Diệp Tư càng nghĩ càng hoảng, vì vậy mất ngủ.

Hoàng Vĩnh Nhạc đề nghị: "Nếu không như vậy, chúng ta bây giờ đi thiên thai?"

"Ngươi không ngủ sao?"

"Ta ngủ. Đi thôi, mang theo máy vi tính xách tay, chúng ta đến thiên thai xem chiếu bóng."

"Xem chiếu bóng? Có muốn hay không mang theo hạt dưa?"

"Ý kiến hay."

Vì vậy, hai người mang máy vi tính xách tay cùng hạt dưa chạy thẳng tới thiên thai, ngồi vào trên cỏ, một bên dập đầu trừ hạt dưa, một vừa thưởng thức điện ảnh.

Điện ảnh tên gọi 《 thành phố lớn nổ 》， là một bộ tai nạn phiến, chỉ số hạnh phúc vì 9. 4, ở điện ảnh hạnh phúc trên bảng đứng hàng vị thứ nhất.

《 thành phố lớn nổ 》 giảng thuật là ngày tận thế hạ xuống thành phố câu chuyện, điện ảnh thổi phồng ra ngày cuối cùng thế giới làm người ta tuyệt vọng tình cảnh, xem chiếu bóng xong sau, để cho người đột nhiên cảm thấy cuộc sống thực tế quả thực thật đẹp tốt, cảm giác hạnh phúc rõ ràng tăng lên.

Bộ này 《 thành phố lớn nổ 》 Diệp Tư đã sớm nhìn rồi, nhưng là nàng hay là bởi Hoàng Vĩnh Nhạc lần nữa nhìn một lần.

Hai người vai sóng vai, ngồi trước máy vi tính thưởng thức phim, dập đầu hạt dưa đích thanh âm này thay nhau vang lên.

"Hoàng Vĩnh Nhạc, ngươi dập đầu hạt dưa đích tốc độ thật là nhanh a!"

"Có không?"

"Ngươi chỉ dập đầu một nhỏ chất hạt dưa, ngươi cũng đã dập đầu một đồng lớn hạt dưa. Biết điều giao phó, ngươi có phải hay không vận dụng hồng hoang lực dập đầu hạt dưa?"

"Cái này cũng bị ngươi đã nhìn ra."

"Ngươi quả nhiên ăn gian! Ha ha ha!"

...

Hai người chuyện trò vui vẻ, vui ở trong đó, luôn luôn có sang sảng tiếng cười truyền ra.

Cùng ngày tể xuất hiện màu trắng bạc lúc, điện ảnh phát ra xong rồi.

Hệ thống nhắc nhở: Túc chủ thưởng thức sử thi cấp tai nạn mạng lớn 《 thành phố lớn nổ 》， xem ảnh hiệu quả thật tốt, tâm linh cùng thị giác bị mãnh liệt rung động, chỉ số hạnh phúc +9.

Hệ thống nhắc nhở: Túc chủ cùng Diệp Tư cùng nhau xem chiếu bóng, lần đầu tiên cùng đẹp trường thành phái nữ xem chiếu bóng, lấy được đột phá tính tiến triển, chỉ số hạnh phúc +11.

Ngán ngủ hai giờ, Hoàng Vĩnh Nhạc liền chà 20 điểm chỉ số hạnh phúc, tương đối thích ý, loại này cả cảm giác hạnh phúc phương pháp thật tốt ung dung.

"Điện ảnh xem xong." Hoàng Vĩnh Nhạc nói, "Chúng ta lại đang trên sân thượng qua một đêm, người tể bào ung thư nhất định sẽ giảm bớt."

Diệp Tư yếu ớt hỏi: "Người khẳng định tể bào ung thư sẽ giảm bớt?"

Hoàng Vĩnh Nhạc nói: "Người có thể không tin ta, nhưng là không thể không tin trong cơ thể ta hồng hoang lực."

"Ha ha ha!" Nhắc tới hồng hoang lực, Diệp Tư liền không nhịn được, cười nói, "Được rồi, ta tin tưởng người chính là. Hoàng Vĩnh Nhạc, trời đã sáng, ta đi xuống lầu nấu bữa ăn sáng."

"Đi đi."

...

Sau bữa ăn sáng,

Diệp Tư ở hai tên khuê mật cùng đi, lại đi bệnh viện kiểm tra lại tể bào ung thư.

"Thật là quá quý dị!" Lâm Lệ Bình tra xét y học báo cáo đơn, biểu tình rất là vui vẻ.

"Lâm thầy thuốc, có phải hay không tể bào ung thư tăng nhiều?" Diệp Tư thấp thỏm hỏi.

"Không phải tăng nhiều, mà là toàn bộ biến mất!" Lâm Lệ Bình thờ dài nói, "Ngăn ngui trong vòng một ngày, bên trong cơ thể người tể bào ung thư toàn bộ thanh không, thật là không thể tưởng tượng nổi!"

"Ý của ngài là... Ta bệnh ung thư tốt lắm?"

"Đúng!" Lâm Lệ Bình bác sĩ kích động không thôi, nắm Diệp Tư tay nhỏ bé, mỉm cười nói, "A tư, người thật sáng lập kỳ tích, chiến thắng bệnh ung thư..."

Diệp Tư sững sờ tại chỗ, trong đầu trống rỗng, hạnh phúc tới quả thực quá đột nhiên, cảm giác giống như đang nằm mơ.

Loại này sống sót sau tai nạn trải qua, tỏ ra như vậy không chân thật.

"A tư, mặc dù tể bào ung thư đã không có, nhưng là thân thể người còn tốt hơn tốt điều dưỡng, tương lai một đoạn thời gian muốn nghỉ ngơi nhiều."

"Ừ, cảm ơn người a, Lâm thầy thuốc."

...

Rời đi phòng cứu thương, Diệp Tư quyết định lập tức trở về nhà, đem tin tức tốt nói cho Hoàng Vĩnh Nhạc.

Chẳng qua là đi ra bệnh viện cao ốc lúc, Diệp Tư phát giác trên quảng trường vây quanh một đám người, còn có mấy chục tên ký giả truyền thông tại chỗ, tất cả mọi người ánh mắt cũng tập trung ở nàng trên người.

"Xảy ra chuyện gì?"

Diệp Tư có chút mộng, lúc này, phía trước đi tới một người đàn ông, âu phục giày da, ba mươi tuổi ra mặt, mặt mũi thanh tú, khí chất bất phàm.

Người đàn ông này tên là Lý Huy Hoàng, Huy Hoàng giải trí chủ tịch, đã từng là Diệp Tư ông chủ.

Lý Huy Hoàng trong tay bùng một bó hoa hồng, đâm đầu đi tới, đem hoa hồng đưa cho Diệp Tư.

Diệp Tư ngẩn người, không rõ cho nên: "Lý tổng, người đây là..."

"A tư, thật xin lỗi, ở người thời điểm khó khăn nhất, ta không có xuất hiện ở người bên người." Lý Huy Hoàng nói, "Mấy ngày nay ta đi công tác, một mực ở Băng nước, tới hôm qua mới biết được người mắc bệnh ung thư, buổi sáng mới vừa trở về nước. Hai ngày người nhất định bị dọa sợ chứ? Điều là ta không tốt, không có chăm sóc kỹ người..."

Diệp Tư càng nghe càng cảm thấy không đúng, ngắt lời nói: "Lý tổng, cảm ơn quan tâm, ta không sao."

Lý Huy Hoàng từ trong túi lấy ra một cái tuyệt đẹp màu trắng hộp nhỏ, ca, cái hộp mở ra, bên trong cẩn một quả nhẫn kim cương, huỳnh quang lờ lờ, trong suốt sáng.

Đầu gối một cong, Lý Huy Hoàng quỳ một chân trên đất, trong tay nhẫn kim cương bày ở Diệp Tư trước người: "A tư, người là hạ phàm thiên sứ, mà ta là nhất định phải bảo vệ thiên sứ cánh. Vô luận tương lai sẽ phát sinh chuyện gì, ta đều nguyện ý canh giữ ở người bên người. Người sống một ngày, ta liền canh giữ ở người bên người một ngày..."

Một đoạn thâm tình thành thực bày tỏ sau, Lý Huy Hoàng ngưng mắt nhìn Diệp Tư, "A tư, gả cho ta đi! Để cho ta chiếu cố người cả cuộc đời!"

Rào rào!

Thời gian tựa như vào giờ khắc này định cách, toàn trường ánh mắt tụ tập tới, tất cả ký giả truyền thông liều mạng chụp hình.

"Lý Huy Hoàng hướng Diệp Tư cầu hôn!"

"Háo cảm người a! Diệpj Tư mắc bệnh ung thư, Lý Huy Hoàng nhưng bắt ly bất khí, đây mới là thật yêu!"

"Lý Huy hoàng thật là một đàn ông tốt, quá cảm động! Diệp Tư nhất định phải đáp ứng a!"

"Chung một chỗ! Chung một chỗ!"

...

Quần chúng vây xem bàn luận sôi nổi, đèn loang loáng lóe lên không chỉ.

Nhìn tới nơi này, Diệp Tư mới ý thức tới Lý Huy Hoàng hôm nay là tới cầu hôn.

Từ ba đầu năm khởi, Lý Huy hoàng liền bắt đầu theo đuổi Diệp Tư, đến nay cũng còn không có buông tha. Bất quá, Lý Huy Hoàng trước đây là tương đối dễ điều, hôm nay nhưng một thái độ khác thường, nói phách lối cầu hôn, để cho Diệp Tư có chút không biết làm sao.

Hiện trường có nhiều như vậy quần chúng cùng ký giả, nếu như Diệp Tư cự tuyệt Lý Huy Hoàng cầu hôn, quả thực quá tổn thương Lý Huy Hoàng mặt mũi. Lý Huy Hoàng dù sao cũng là Huy Hoàng giải trí chủ tịch, tài sản tỉ tỉ (trillion hay 1000 tỉ), giống như hãn loại thân phận này người nguyện ý buông xuống đáng về cầu hôn, đúng là hiếm thấy.

Nếu là cầu hôn còn bị cự tuyệt, Lý Huy Hoàng có tổn mặt mũi.

Nghĩ tới đây, Diệp Tư động linh cơ một cái, quay đầu, hướng về phía bên trái một tên đầu hói nam nhiếp ảnh gia nói: "Đạo diễn, có thể kêu CUT chứ ?"

"A?" Đầu hói nam nhiếp ảnh gia sửng sốt một chút, ngay sau đó công khai, "CUT! Biểu diễn tương đối xuất sắc! Đa tạ Lý tổng cùng Diệp nữ sĩ phối hợp, vì chúng ta dâng hiến như vậy hoàn mỹ biểu diễn!"

Tên này đầu trọc nhiếp ảnh gia kêu Vương Đại Bảo, là Diệp Tư một tên bạn, hãn dĩ nhiên là đi ra giúp Diệp Tư giải vây.

"Nguyên lai là ở quay phim a! Ta còn tưởng rằng là thật cầu hôn đâu!"

"Thật lợi hại, quay phim võ cùng thật vậy."

"Thật là đáng tiếc! Muốn là thật cầu hôn tốt biết bao nhiêu a!"

...

Quần chúng tản đi sau.

Bệnh viện trong hành lang, Diệp Tư cùng Lý Huy Hoàng đứng chung một chỗ.

"A tư, người hay là thiện lương như vậy." Lý Huy Hoàng nói, "Vì không bị thương mặt của ta tư, người cố ý để cho nhiếp ảnh gia nói là ở quay phim, cho ta một cái dưới bậc thang. Đã nhiều năm như vậy, người hay là một chút cũng không có thay đổi, luôn là sẽ vì người khác lo nghĩ..."

"Lý tổng, sau này đừng nữa làm chuyện như vậy." Diệp Tư nói, "Ta sớm cùng người nói qua, chúng ta là không thể nào, người coi như là ta phụ lòng người..."

"Không." Lý Huy Hoàng cắt đứt, "Có thể ta vẫn là không có đạt tới người lý tưởng trung bạn trai tiêu chuẩn. Mặc dù người hôm nay lại cự tuyệt, nhưng là ta sẽ không bỏ qua. Chỉ cần người một ngày không kết hôn, người chính là ta Lý Huy Hoàng muốn nhất cưới đàn bà. Tốt lắm, ta biết người không thích nghe lời như vậy, không nói."

Dừng một chút, Lý Huy Hoàng hỏi: "A tư, người bệnh thể nào? Ta biết nước ngoài mấy tên chuyên gia ung thư, nếu không ta mang người xuất ngoại kiểm tra..."

"Cám ơn, không cần." Diệp Tư nói, "Ta đã cơ bản bình phục. Lý tổng, không có chuyện gì lời, ta đi trước."

"Nếu là có cần gì, tùy thời liên lạc ta."

"Được, gặp lại."

Cáo biệt Lý Huy Hoàng, Diệp Tư mở xe nhỏ, lập tức trở về nhà.

Nàng bây giờ chỉ muốn tìm Hoàng Vĩnh Nhạc, đem bệnh ung thư bình phục tin tức tốt nói cho hắn.

Converter: Tịch Văn Tịch Mịch

Bạn đang đọc truyện *Hạnh Phúc Đại Rút Thương Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 24: Độc sữa bò sóng gió

Tác giả: Ngã Yêu Hỏa Tinh

Diệp Tư về đến nhà, phát giác Hoàng Vĩnh Nhạc đang ở trong phòng khách đọc sách.

Hoàng Vĩnh Nhạc mặc một cái màu đen áo lót, hai tay nâng một quyển 《 hạnh phúc định luật 》 tâm lý học chum sách đang đọc trứ.

Quyển sách này là từ thư viện mượn tới.

Diệp Tư nhẹ bước đi tới, môi mỏng khẽ mở, ôn nhu hỏi: "Hoàng đại sư, ngài đang đọc sách a?"

Hoàng Vĩnh Nhạc mí mắt vừa nhấc, liếc một cái Diệp Tư: "Diệp cô nương mặt mày hơn hử, chắc hẳn tể bào ung thư lại giảm bớt?"

Diệp Tư nói: "Hoàng đại sư thật là thần cơ diệu toán, có thể đếm xem thiên tượng, tiên tri biết trước, tiểu nữ bội phục sát đất."

"Diệp cô nương cũng không cần bội phục, nhanh đi nấu cơm đi." Hoàng Vĩnh Nhạc sờ bụng một cái, "Ta đã mau đói..."

Diệp Tư cười một tiếng, hỏi: "Hoàng Vĩnh Nhạc, tối nay ngươi muốn ăn cái gì?"

"Ta mua một cái thảo ngư."

Hoàng Vĩnh Nhạc thật ra thì không có mua thảo ngư, mà là rút được một cái thảo ngư. Hắn ngày hôm qua cùng ngày hôm trước liên tục rút được 30 vạn nguyên, hôm nay lại rút một lần, kết quả, chỉ rút được một cái thảo ngư.

"Ta đi trước nấu cơm."

Diệp Tư hừ tiểu khúc, đi tới trong phòng bếp nấu cơm, nàng bệnh ung thư đã bình phục, tâm tình thật tốt.

Buổi tối sáu giờ nhiều.

Cơm chín, ba món ăn một món canh: Nước nấu cá, xào cải xanh, cà chua xào trứng, cộng thêm tím thức ăn thang.

"Hoàng đại sư, ăn cơm rồi!"

"Tới."

Hoàng Vĩnh Nhạc nhìn một bàn thức ăn, cảm khái nói: "Hôm nay rốt cuộc không cần ăn nữa mẫu lệ gầy cháo thịt."

Diệp Tư nhẹ nhàng cười một tiếng, giúp Hoàng Vĩnh Nhạc bới một chén cơm trắng, vừa học khởi cổ đại đàn bà giọng, ôn nhu nói: "Giá mấy ngày nhờ Hoàng đại sư chỉ điểm bên mê, tiểu nữ không thể vì báo, đốt mấy mâm chút thức ăn, trò chuyện tỏ tâm ý, mong rằng Hoàng đại sư không nên chê."

"Diệp cô nương khách khí. Hoàng mẫu chẳng qua là hơi tấn mỏng manh lực, không đáng nhắc đến." Nói xong, Hoàng Vĩnh Nhạc bung lên rõ ràng thước, một hộp nước nấu cá, một hộp cải xanh, lang thôn hồ yết ăn.

"Hoàng Vĩnh Nhạc, ngươi ăn nhiều ức hiếp a." Lúc ăn cơm, Diệp Tư nói, "Thân thể ngươi như vậy gầy, hẳn ăn nhiều thịt, thuận tiện nhiều góp nhặt điểm hồng hoang lực."

"Có đạo lý." Hoàng Vĩnh Nhạc xốc lên một đại miếng thịt cá thả vào trong chén, "Ngươi bệnh ung thư mới vừa đi hết bệnh, thân thể cần điều chỉnh, thịt cũng phải ăn nhiều."

"Ừ."

Ở hòa hài trong không khí, hai người vừa ăn vừa nói chuyện.

Lúc này, phòng khách máy truyền hình sắp bá một cái tin tức trọng yếu: "Máy truyền hình người xem bạn, trở xuống là Phúc Hưng thành phố kiểm soát cục, bắt cảnh sát, thực giam cục xế chiều hôm nay liên hiệp ban bố thông báo.

Quyền kinh kiểm soát cục thuốc kiểm trung tâm kiểm tra, Vượng Ngu nhũ nghiệp sữa chế sản phẩm chứa phi pháp thực phẩm tăng thêm tề 'Đinh hy tiên tự tình miếu bốn lần', nên tăng thêm tề sẽ cho người nhẹ độ thành ghiền, hơn nữa có nguy hiểm gây ung thư.

Vượng Ngu nhũ nghiệp chủ tịch Trâu Vượng Thành đã bị cảnh sát theo luật dẫn độ, đang bị điều tra.

Đồng thời, Chính quyền thành phố thượng tất cả Vượng Ngu sữa bò chế sản phẩm ngay hôm đó khởi nhất luật dừng lại tiêu thụ, toàn bộ hạ giá.

Nếu như đã mua Vượng Ngu sữa bò chế phẩm dân chúng, đề nghị dừng lại ăn, để tránh gia tăng mắc ung thư..."

Thông cáo này phân phát sau, đài truyền hình lại chiếu có liên quan Vượng Ngu sữa bò có ung thư vật chuyên đề tin tức, giới thiệu "Đinh hy tiên tự tình miếu bốn lần" nguy hại.

Khi tin tức phát hình sau, giống như nổ một viên nặng ký nổ, toàn bộ Phúc Hưng thành phố một mảnh xôn xao.

Ở trên mạng, các đại luận diễn đàn, xã khu, sát đi cũng tạc oa, các bạn trên mạng cũng đang thảo luận Vượng Ngu độc sữa bò đề tài.

Cần cù ốc sên: Vượng Ngu sữa bò có ung thư vật? Chúng ta cả nhà ngày nào cũng uống Vượng Ngu sữa bò, há chẳng phải là toàn bộ trúng chiêu?

Tay mơ đang ca: Ta cho nhà ta bảo bảo dứt chính là Vượng Ngu trẻ sơ sinh sữa bột a, bảo bảo nên không có sao chứ?

Ôn nhu lệ na: Choáng váng! Ta đầu năm hoa 1000 nguyên cho ba mẹ ta mua mấy lon Vượng Ngu sữa bò phần, cũng uống hơn nửa năm, vậy phải làm sao bây giờ? Ba mẹ ngàn vạn lần chớ xảy ra chuyện a! ! !

Nước đơn thợ sữa chữa: Trâu Vượng thành, con gái ta nếu là xảy ra chuyện gì, lão tử giết cả nhà ngươi! Thao - mẹ ngươi gian thương vô lương!

...

Các bạn trên mạng lời nói kịch liệt, bọn họ cũng uống qua Vượng Ngu sữa bò, cái tin tức này đối với tất cả mọi người mà nói đều là sấm sét giữa trời quang.

Có bạn trên mạng mua sữa bò biếu cha mẹ, có bạn trên mạng mua sữa bò cho con gái bổ sung dinh dưỡng, bây giờ độc sữa bò tin tức vừa ra, lập tức đốt tất cả mọi người trong lòng lửa giận.

Trên mạng tiếng mắng một mảnh, tức giận ngất trời.

Có chút bạn trên mạng bắt đầu lục soát "Bệnh ung thư" các loại chữ mẩu chốt, hiểu bệnh ung thư tin tức tương quan.

Kết quả, rất nhiều bạn trên mạng cũng tìm được một cái tràn đầy chánh năng lượng tin tức, tựa đề vì ——《 y học kỳ tích! Diệp Tư bệnh ung thư thần kỳ tự khỏi bệnh, nguyên nhân thành mê! 》

Ở trong tin tức, ký giả phỏng vấn Phúc Hưng thành phố đệ nhất bệnh viện khoa ung bướu bác sĩ trưởng Lâm Lệ Bình, hiểu Diệp Tư bệnh ung thư tự khỏi bệnh tương quan tình huống.

Theo Lâm Lệ Bình bác sĩ giới thiệu, Diệp Tư trên người tế bào ung thư đã toàn bộ biến mất, trước sau tổng cộng chỉ tốn bốn ngày, đây là y học sử thượng chưa bao giờ có kỳ tích.

Khi mục tin tức tuôn ra sau, các bạn trên mạng lại một lần nữa tạc oa!

Diệp Tư bệnh ung thư lại bình phục, rốt cuộc là nguyên nhân gì?

Các bạn trên mạng tò mò không dứt, rồi rít tìm chân tướng.

Ta là tiểu mỹ nữ: Diệp Tư tỷ thật lợi hại rồi, bệnh ung thư lại tự khỏi bệnh! Rốt cuộc là làm sao làm được?

Bàn chuyên chuyên gia: Thiệt hay giả? Bệnh ung thư cũng có thể tự khỏi bệnh? Ô mai nữ thần đây là muốn nghịch thiên sao!

Đáng yêu con thỏ nhỏ: Diệp Tư tỷ chỉ dùng bốn ngày liền chữa hết bệnh ung thư, ta cảm mạo đều phải hai cái tuần lễ... Ô ô ô, đột nhiên cảm thấy mình tốt yếu! Diệp Tư tỷ, sao sao đất!

Lấy lý phục người: Bàn đạo bấm ngón tay tính toán, Diệp Tư bệnh ung thư không trị mà khỏi bệnh, sau lưng nhất định có cao nhân chỉ điểm!

Ô mai quân đoàn - Vương Minh: Ô mai nữ thần, xin nhận lấy ta đầu gối!

...

Diệp Tư bệnh ung thư tự khỏi bệnh tin tức quả thực quá kỳ, các bạn trên mạng đều cảm thấy không thể tưởng tượng nổi, rồi rít tim chân tướng.

Có bạn trên mạng cho rằng là Diệp Tư thể chất đặc thù, có bạn trên mạng cho rằng là Diệp Tư thân thể sức miễn dịch siêu cường, có bạn trên mạng thì cho là Diệp Tư bị ẩn thế cao nhân chỉ điểm.

Các bạn trên mạng tìm chân tướng, ký giả truyền thông cũng tìm chân tướng, bởi vì bọn họ đều hiểu cái tin tức này giá trị.

Vương Nguru độc sửa bỏ sự kiện là tin tức lớn, Diệp Tư bệnh ung thư tự khỏi bệnh cũng là tin tức lớn, khi hai điều tin tức đồng thời lúc xuất hiện, liền không chỉ là tin tức lớn, mà là mười năm không gặp siêu cấp tin tức lớn.

Vì vậy, Phúc Hưng thành phố tất cả truyền thông cũng trước tiên chạy tới Khải Minh Tỉnh khu biệt thự, muốn phỏng vấn Diệp Tư, hiểu bệnh ung thư tự khỏi bệnh chân tướng.

Kết quả, đến Khải Minh Tỉnh khu biệt thự sau, những ký giả này bị khu biệt thự an ninh ngăn lại.

Khải Minh Tỉnh khu biệt thự là mức tiền khu biệt thự, an ninh của nơi này vẫn là tương đối chuyên nghiệp, không cho phép ký giả quấy rầy Diệp Tư cuộc sống bình thường.

Bất quá, những ký giả này cũng không phải tinh du đảng, vì phỏng vấn Diệp Tư, bọn họ giống như chó điên vậy, nghĩ hết biện pháp tiến vào khu biệt thự, có một ít ký giả thậm chí len lén leo tường.

Mặc dù bị an ninh ngăn lại, nhưng là tình cảnh càng ngày càng hỗn loạn, cơ hồ thì phải mất khống chế.

Thấy tình huống không ổn, an ninh đội đội trưởng vội vã chạy đến ô mai biệt thự, hướng Diệp Tư nhờ giúp đỡ.

Đội trưởng an ninh nhấn chuông cửa, Diệp Tư mở cửa.

"Diệp nữ sĩ, quấy rầy ngài một chút." Đội trưởng an ninh đầu đầy mồ hôi, "Khu biệt thự của tôi 200 nhiều tên ký giả, bọn họ muốn phỏng vấn ngài, cản cũng không ngăn được, ngài có thể hay không tiếp nhận một chút phỏng vấn?"

"Phỏng vấn ta?" Diệp Tư đôi mi thanh tú một cong.

"Đúng vậy, những ký giả này rất muốn biết ngài bệnh ung thư là làm sao tự khỏi bệnh, muốn phỏng vấn ngài." Đội trưởng an ninh thở hổn hển, "Những ký giả này bây giờ cùng chó điên tựa như, liều mạng đi trong biệt thự hướng, ta đảm bảo anh em sắp không chịu nổi."

Diệp Tư suy nghĩ một chút, nói: "Được rồi, phiền toái ngài cùng các ký giả nói một chút, ta một hồi liền đi ra ngoài."

"Được!" Đội trưởng an ninh như bỏ được gánh nặng, "Quả thực rất cảm tạ ngài, Diệp nữ sĩ!"

Sau, đội trưởng an ninh vội vã rời đi, tiếp tục đi canh giữ khu biệt thự cửa.

Diệp Tư đi trở về phòng khách, cau mày: "Hoàng Vĩnh Nhạc, các ký giả muốn phỏng vấn ta, hỏi bệnh ung thư tự khỏi bệnh nguyên nhân, vậy phải làm sao bây giờ?"

Hoàng Vĩnh Nhạc nói: "Phỏng vấn liền phỏng vấn, ngài sợ cái gì?"

Diệp Tư nói: "Nhưng là, ta cũng không biết bệnh ung thư là làm sao bình phục."

"Nói thật là được." Hoàng Vĩnh Nhạc nói, "Ngươi làm lớn như vậy một cái tin tức, ký giả nhất định sẽ tới phỏng vấn ngài, đây là không tránh khỏi, giống như đàn bà kinh nguyệt vậy, nên tới luôn là phải tới, ngăn cản cũng không ngăn nổi, thuận theo tự nhiên đi."

"..."

Diệp Tư cảm thấy chỉ có thể như vậy, nàng thay quần áo khác, rời nhà, đi tới Khải Minh Tỉnh khu biệt thự cửa.

Nàng vừa xuất hiện, 200 nhiều tên ký giả sôi trào lên, ký ký tra tra hỏi thăm.

"Diệp nữ sĩ, ta là Phúc Hưng báo chiều ký giả." Một tên nữ ký giả hỏi, "Nghe nói ngài bệnh ung thư bình phục, xin hỏi ngài mấy ngày nay tiếp bị cái gì dạng chữa trị?"

Diệp Tư nói: "Cảm ơn mọi người quan tâm, ta cũng không có nhận bị bất kỳ chữa trị, một mực ở nhà, bệnh ung thư là tự đi khỏi hẳn."

Ký giả truy hỏi: "Diệp nữ sĩ, ngài ở nhà cũng làm gì?"

Diệp Tư nói: "Cũng không làm cái gì, chính là ăn cơm, ngủ, xem chiếu bóng, ca hát, cùng bình thường vậy."

Nhớ lại người hỏi: "Người ăn thức ăn là hay không có chỗ đặc thù gì?"

Diệp Tư nói: "Ta mấy ngày nay ăn uống ngược lại là tương đối có quy luật, bữa ăn tối đều là ăn mẩu lệ gầy cháo thịt..."

Ký giả chen miệng: "Diệp nữ sĩ, tại sao người lựa chọn ăn mẩu lệ gầy cháo thịt? Cháo này là hay không cùng bệnh ung thư tự khỏi bệnh có liên quan?"

Diệp Tư nói: "Mẩu lệ gầy cháo thịt là Hoàng Vĩnh Nhạc nấu, ta cũng không biết nó cùng bệnh ung thư có không có quan hệ."

Ký giả truy hỏi: "Hoàng Vĩnh Nhạc là ai?"

Diệp Tư nói: "Hoàng Vĩnh Nhạc là ta một cái bạn tốt, mấy ngày nay hắn giúp ta không ít việc. Ta mắc bệnh ung thư sau, ưu tư rất thấp rơi, Hoàng Vĩnh Nhạc một mực khuyên bảo ta, khích lệ ta, cho ta hy vọng, thật rất cảm ơn hắn."

Ký giả hỏi: "Diệp nữ sĩ, như vậy nói, người bệnh ung thư tự khỏi bệnh trong mấy ngày này, đều là Hoàng Vĩnh Nhạc giúp người làm tâm lý dạy kèm?"

Diệp Tư suy nghĩ một chút, gật đầu nói: "Ừ. Mỗi khi ta suy sụp thời điểm, chỉ cần cùng Hoàng Vĩnh Nhạc nói chuyện phiếm, tâm tình liền tốt hơn nhiều, hắn đặc biệt biết khuyên bảo người, thật giúp ta rất nhiều."

Nghe đến chỗ này, các ký giả nhất thời đối với Hoàng Vĩnh Nhạc tràn đầy tò mò, thậm chí hoài nghi Hoàng Vĩnh Nhạc cùng bệnh ung thư tự khỏi bệnh có mật thiết quan hệ.

"Diệp nữ sĩ, chúng ta có thể phỏng vấn một chút Hoàng Vĩnh Nhạc sao?" Một tên ký giả đạo.

"Đúng vậy, chúng ta muốn phỏng vấn một chút Hoàng Vĩnh Nhạc." Một tên khác ký giả lại nói.

"Diệp nữ sĩ, xin hỏi Hoàng Vĩnh Nhạc bây giờ ở đâu? Có thể tiếp nhận một chút chúng ta sưu tầm sao?"

"Diệp nữ sĩ, ngài có Hoàng Vĩnh Nhạc số điện thoại di động sao? Điện thoại phỏng vấn cũng được."

...

Nhất thời, các ký giả sự chú ý lại kỳ tích vậy chuyển tới Hoàng Vĩnh Nhạc trên người, Diệp Tư ngược lại có chút bị lạnh lạc.

"Các người muốn phỏng vấn Hoàng Vĩnh Nhạc sao?" Diệp Tư yếu ớt hỏi.

"Đúng vậy!" Chúng ký giả hai miệng đồng thanh.

"Ta cũng không biết Hoàng Vĩnh Nhạc có nguyện ý hay không tiếp nhận phỏng vấn." Diệp Tư suy nghĩ một chút, nói, "Các người trước chờ một lát, ta đi hỏi một chút Hoàng Vĩnh Nhạc."

Nói xong, Diệp Tư trở lại ô mai biệt thự...

Converter: Tịch Văn Tịch Mịch

Bạn đang đọc truyện *Hạnh Phúc Đại Rút Thuởng Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 25: Người đàn ông của nữ thần

Tác giả: Ngã Yêu Hòa Tinh

Diệp Tư đi trở về Ô mai biệt thự phòng khách, khiêm thanh nói: "Hoàng Vĩnh Nhạc, ta thật xin lỗi người."

"Chuyện gì?"

"Mới vừa tiếp nhận phỏng vấn lúc, ta nhắc tới người, kết quả các ký giả cũng quyết định phỏng vấn người." Diệp Tư nói, "Thật xin lỗi, ta đem người cũng

kéo xuống nước, hai người trở thành nhân vật mới. Những ký giả này nếu như phỏng vấn không tới người, đoán chừng là sẽ không đi."

Hoàng Vĩnh Nhạc nói: "Người cũng đừng tự trách, dù sao tiếp nhận phỏng vấn cũng sẽ không mang thai, phỏng vấn liền phỏng vấn đi." Nói xong, liền muốn ra cửa thấy ký giả.

"Chờ một chút." Diệp Tư nhắc nhở, "Người cô áo cũng có chút oai, vội vàng trước sửa sang một chút, tránh cho một hồi bị ký giả vỗ tới, khó coi."

"Không quan hệ, ta lại không cần dựa vào nhan trị giá hấp dẫn chủ ý."

"Dầu sao muốn lên ti vi, hình tượng vẫn là phải duy trì một cái." Nói xong, Diệp Tư đưa ra tay nhỏ bé, giúp Hoàng Vĩnh Nhạc chỉnh sửa một chút cổ áo, lại giúp hấn sửa lại một chút tóc, một bộ diện thể lương mẫu đáng vẽ, "Có thể."

Hai người rời đi biệt thự, đi tới khu biệt thự cửa.

Bá!

Máy chụp hình, máy chụp hình ống kính toàn bộ tụ tập tới, Hoàng Vĩnh Nhạc mới vừa hiện thân, 200 nhiều tên ký giả lại sôi trào, chen chúc tới, liều mạng hướng phía trước nặn, muốn phỏng vấn Hoàng Vĩnh Nhạc.

Vì phòng ngừa Hoàng Vĩnh Nhạc bị thương, khu biệt thự 20 tên an ninh vũ trang đầy đủ, tay cầm điện côn, vây ở Hoàng Vĩnh Nhạc bên người, giữ hấn thân người an toàn.

Hệ thống nhắc nhở: Túc chủ bị 20 tên an ninh bảo vệ, bị 200 nhiều tên ký giả phỏng vấn, thể nghiệm Thiên hoàng cự tình đãi ngộ, cảm giác ưu việt mười phần, chỉ số hạnh phúc +25!

"Hoàng Vĩnh Nhạc, ta là Phúc Hưng nhật báo ký giả, xin hỏi người là làm sao chữa tốt Diệp Tư bệnh ung thư?"

"Hoàng Vĩnh Nhạc, người cùng Diệp Tư ở chung, các người hai người rốt cuộc là quan hệ như thế nào? Người tại sao nguyện ý vô vi bất chí đất chiếu cố Diệp Tư?"

"Hoàng Vĩnh Nhạc, xin hỏi người mấy ngày nay cũng đối với Diệp Tư làm cái gì, đưa đến Diệp Tư bệnh ung thư bình phục?"

...

200 nhiều tên ký giả giống như tay mơ vậy, ký ký tra tra hỏi không ngừng, vấn đề một người so với một người nhon.

Hoàng Vĩnh Nhạc coi như là đã nhìn ra, những ký giả này chính là muốn làm cái tin tức lớn, bọn họ đặt câu hỏi phương thức đều là mang cái hố, người không cẩn thận, liền bị mang tiết tấu.

Tỷ như, có một tên ký giả là như vậy đặt câu hỏi: "Hoàng Vĩnh Nhạc, người cùng Diệp Tư ở chung bao lâu? Các người là lúc nào chắc chắn quan hệ yêu thương? Có hay không kết hôn định?"

Em gái người, có hỏi như vậy vấn đề sao?

Không phải nói muốn phỏng vấn có liên quan bệnh ung thư chuyện sao, làm sao kéo đến yêu kết hôn đề lên?

Người và người cơ bản nhất tín nhiệm chứ ?

"Ho khan!"

Hoàng Vĩnh Nhạc ho khan một cái, dồn khí đan điền, cất cao giọng nói, "Ta cùng Diệp Tư mới nhận biết mấy ngày, ta là tới giúp nàng trông nom biệt thự, chúng ta hai người là bình thường thuê quan hệ..."

Hoàng Vĩnh Nhạc những thứ này không đau không nhột, các ký giả hiển nhiên không công nhận, loại này không có gì lạ miêu tả, làm sao thượng ngày mai đầu bản tựa đề?

Cho nên, các ký giả thoải phong nhất chuyển, lập tức lại đem Hoàng Vĩnh Nhạc đi trong hố mang.

"Hoàng Vĩnh Nhạc, người tại sao phải nấu mẫu lệ gầy cháo thịt cho Diệp Tư ăn? Người là không phải lần thứ nhất cho cô gái nấu cơm? Xin hỏi Diệp Tư ở trong lòng người là địa vị gì?"

"Hoàng Vĩnh Nhạc, Diệp Tư là ăn người nấu mẫu lệ gầy cháo thịt sau, tế bào ung thư mới bắt đầu giảm bớt, chén cháo này có phải hay không đã tiêu hao hết người nhiều tâm huyết? Diệp Tư có phải hay không bạn gái người?"

"Hoàng Vĩnh Nhạc, người cùng Diệp Tư ở chung, xin hỏi các người hai người mấy ngày nay cũng đang làm gì? Người đối với Diệp Tư rốt cuộc làm cái gì, đưa đến nàng bệnh ung thư bình phục?"

...

Những ký giả này tiết tấu cũng mang rất lưu a!

Hoàng Vĩnh Nhạc có chút buồn bực, những ký giả này làm sao như vậy không điều, tần hời một ít bừa bộn vấn đề.

Hoàng Vĩnh Nhạc ánh mắt đi những ký giả này trên người đảo qua, đọc lấy các ký giả tin tức:

"Triệu Bình, giải trí ký giả, chỉ số hạnh phúc 187."

"Lý Vinh, giải trí ký giả, chỉ số hạnh phúc 214."

"

"Chu Minh Sinh, giải trí ký giả, chỉ số hạnh phúc 144."

Quét mắt qua một cái đi, phần lớn đều là giải trí ký giả, những thứ này giải trí ký giả đều dựa vào báo cáo một ít minh tinh bát quái hoa biên tin tức tới tranh thủ con mắt, khó trách đặt câu hỏi vấn đề như vậy không đáng tin cậy.

Những thứ này giải trí ký giả vắt hết óc, muốn ở Hoàng Vĩnh Nhạc trên người làm ra điểm kính bạo hoa biên tin tức, tỷ như "Nữ minh tinh cùng thi vào trường cao đẳng Trạng Nguyên ở chung sau bí mật không thể nói" các loại.

Dĩ nhiên, Hoàng Vĩnh Nhạc không như vậy dễ dàng mắc lừa, đối mặt các ký giả đủ loại đặt câu hỏi, Hoàng Vĩnh Nhạc lấy bất biến ứng vạn biến, trả lời giọt nước không lọt, chút nào không cho các ký giả loạn mang tiết tấu cơ hội.

Ký giả tự nhiên cũng không vui, đặt câu hỏi phương thức càng ngày càng quý đi.

"Hoàng Vĩnh Nhạc, người chữa hết Diệp Tư bệnh ung thư, người là hay không người mang cái gì cô y bí thuật?" Ký giả hỏi.

"Dĩ nhiên không có." Hoàng Vĩnh Nhạc nói, "Ta chính là một cái thông thường ăn dưa người xem, kia biết cái gì cô y bí thuật."

Ký giả hỏi: "Hoàng Vĩnh Nhạc, người không muốn thừa nhận tự có cô y bí thuật, là hay không có cái gì khó nói chỉ ẩn? Hoặc là nói, những thứ này cô y bí thuật là không thể truyền ra ngoài tuyệt kỹ?"

Hoàng Vĩnh Nhạc nói: "Người suy nghĩ nhiều, ta nếu là có bản lãnh này, sớm phát tài, nơi nào cần ở thử kỳ đi làm."

Ký giả lại hỏi: "Hoàng Vĩnh Nhạc, người cô y bí thuật là từ đâu học? Su thừa người nào? Người trước kia một mực thâm tàng bất lộ, bây giờ nhưng thi triển bí thuật giúp Diệp Tư chữa bệnh, người cùng Diệp Tư rốt cuộc là quan hệ như thế nào?"

Ni mã, còn có thể hay không hảo hảo nói chuyện! Mỗi lần đặt câu hỏi đều là đầu trâu không đúng miệng ngựa!

Cùng những ký giả này đối thoại, Hoàng Vĩnh Nhạc cảm giác giống như đàn gảy tai trâu.

Các ký giả căn bản không muốn biết chân tướng, chỉ là muốn chế tạo tin tức.

Chỉ cần có thể chế tạo tin tức, chân tướng căn bản không trọng yếu.

Ký giả đặt câu hỏi càng ngày càng không bờ bến, Hoàng Vĩnh Nhạc cảm thấy nữa như vậy phỏng vấn đi xuống, căn bản là đang lãng phí thời gian.

"Tốt lắm, đã phỏng vấn ba cái nhiều giờ, hôm nay liền phỏng vấn tới nơi này đi."

Nói xong, Hoàng Vĩnh Nhạc liền xoay người rời đi, Diệp Tư theo sát phía sau.

Thấy vậy, các ký giả dĩ nhiên không vui, rồi rít giữ lại.

"Hoàng Vĩnh Nhạc, người đừng đi a, nhiều đi nữa phỏng vấn một hồi, hết sức chung cũng có thể a!"

"Hoàng Vĩnh Nhạc, người vẫn không trả lời ta, người cùng lá tư rốt cuộc là quan hệ như thế nào? Các người có thể hay không kết hôn?"

"Hoàng Vĩnh Nhạc, người cùng Diệp Tư tới nay trở về biệt thự, có cái gì an bài a?"

"Hoàng Vĩnh Nhạc, người PP số là bao nhiêu? Có thể thêm một chút không?"

...

Các ký giả kỳ kỳ tra tra kêu la, nhưng là Hoàng Vĩnh Nhạc cùng Diệp Tư cũng không quay đầu lại, đi trở về biệt thự. Một ít ký giả ý đồ đuổi theo, nhưng là khu biệt thự an ninh cũng không phải là ăn chay, tay cầm điện côn, ai dám càng lời trì nửa bước, an ninh quyết không nương tay.

Giăng co một ngày, những ký giả này cũng đều mệt mỏi, hôm nay phỏng vấn chỉ có thể đến đây kết thúc.

Các ký giả rồi rít lấy ra mấy vi tính xách tay, bắt đầu biên soạn tin tức cáo món, bắt đồng ký giả biên soạn tin tức tựa đề cũng không giống nhau.

Một ít chủ lưu truyền thông ký giả, bọn họ sử dụng tin tức tựa đề tương đối chánh quy, tỷ như « thi vào trường cao đẳng Trạng Nguyên giải mật Diệp Tư bệnh ung thư tự khỏi bệnh chân tướng » vân vân.

Nhưng là, có một ít không phải là chủ lưu ký giả truyền thông, vì tranh thủ con người, tin tức tựa đề liền tương đối xé, tỷ như:

« Thi vào trường cao đẳng Trạng Nguyên hư hư thực thực người mang cô y bí thuật, giúp nữ minh tinh chữa khỏi bệnh ung thư! »

« Ô mai nữ thần nam nhân phía sau Hoàng Vĩnh Nhạc ! »

« Diệp Tư cùng thi vào trường cao đẳng Trạng Nguyên ở chung đích những chuyện kia »

« một cái thử kỹ công cùng nữ minh tinh bí mật không thể nói »

Viết xong cáo món, ký giả trước tiên liền đem tin tức toàn bộ phát ra ngoài.

...

Ô mai biệt thự.

"Tiếp nhận phỏng vấn thật là hao thể lực!" Hoàng Vĩnh Nhạc nằm vật xuống ở trên ghế sa lon, hơi có vẻ mệt mỏi, thờ dài nói, "Những ký giả này thật giống chó da thuốc dán, dán lên người liền không thả."

Diệp Tư nói: "Hôm nay nhờ có có người, những ký giả này nói vấn đề ngồn ngang, ta cũng không biết trả lời thế nào."

Hoàng Vĩnh Nhạc nói: "Người người này khuyết điểm chính là quá thiện lương, người khác hỏi cái gì, người cũng nghiêm túc trả lời. Những thứ này giải trí ký giả thật ra thì đều là đang nói chuyện vớ vẩn, người cùng bọn họ nói chuyện vớ vẩn là được, người nếu là nghiêm túc liền thua."

Diệp Tư cười nói: "Ta phát hiện người khỏe giống như so với những ký giả này còn có thể kéo dẫu, một mình người người và 200 nhiều tên ký giả xé nửa ngày, chút nào không rơi xuống hạ phong a!"

Hoàng Vĩnh Nhạc lẩm nhẩm nói: "Người cho là hồng hoang lực là gọi không?"

Diệp Tư che miệng cười một tiếng, mỹ mâu lóe lóe, nói: "Hoàng Vĩnh Nhạc, người có nghĩ tới hay không, có thể thật sự có người sẽ tin tưởng người người mang cô y bí thuật? Hôm nay phỏng vấn phát hình ra về phía sau, nói không chừng có người sẽ cảm thấy người thật có thể chữa bệnh ung thư, đến tìm người xem bệnh dẫu."

Hoàng Vĩnh Nhạc nói: "Tới thì tới, thân chính không sợ bóng dáng tà, ghê gớm nhiều đi nữa thì triển điểm hồng hoang lực."

Diệp Tư cười một tiếng: "Đúng rồi, người nhất định đói bụng không? Ta đi nấu mì hải sản cho người ăn."

"Xuống thêm điểm tôm hùm."

"Ừ."

Diệp Tư đi trở về phòng bếp, bắt đầu nấu mì hải sản.

Hoàng Vĩnh Nhạc lẳng lặng nằm, thoáng nghĩ xả hơi, lúc này, điện thoại di động bỗng nhiên vang lên, có một cái đến từ ngân hàng chuyển tiền tin tức: "Tôn kính khách hàng, ngài trương mục ngân hàng nhập trưởng 150000 nguyên, chuyển tiền người: Phúc Hưng thành phố dám làm việc nghĩa thưởng cơ kim hội."

Nguyên lai, Hoàng Vĩnh Nhạc cái thứ nhất "Dám làm việc nghĩa thưởng" tiền thưởng vào trương mục.

Tiền thưởng vì 15 vạn nguyên!

Hoàng Vĩnh Nhạc trong rương mật mã đã trang bị 86 vạn nguyên, đã không thiếu tiền. Bất quá, một khoản 15 nguyên tiền thưởng có trọng đại ý nghĩa.

Bởi vì 15 vạn nguyên là từ chánh quy đường dây lấy được, Hoàng Vĩnh Nhạc có thể quang minh chánh đại tiêu tiền.

Ở chỗ này trước, Hoàng Vĩnh Nhạc không dám bàn tay chân to tiêu tiền, sợ dụ cho người hoài nghi.

Bây giờ bắt đồng.

Hoàng Vĩnh Nhạc đạt được 15 vạn nguyên tiền thưởng, hần bây giờ cho dù một hơi bỏ ra 15 vạn nguyên, cũng không cần phải lo lắng người khác hoài nghi hần nguồn vốn.

Cho nên, Hoàng Vinh Nhạc bây giờ có thể bắt đầu tiêu tiền mua đồ.

Mua đồ là cả cảm giác hạnh phúc phương pháp tốt, Hoàng Vinh Nhạc chuẩn bị hai ngày rút ra chút thời gian đi ra ngoài mua đồ, mua chút mình muốn mua đồ, nữa cả một ba cảm giác hạnh phúc.

Hắn cuộc sống bây giờ rơi vào giai cảnh, cuộc sống quá càng ngày càng thư thả.

"Hoàng đại sư, mì hải sản nấu xong rồi."

"Tới."

Converter: Tịch Văn Tịch Mịch

Bạn đang đọc truyện *Hạnh Phúc Đại Rút Thường Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 26: Chữa ung thư công thức nấu ăn

Tác giả: Ngã Yêu Hóa Tinh

Phòng khách.

Hoàng Vinh Nhạc cùng Diệp Tư đang ăn mì hải sản.

Ăn mì lúc, đài truyền hình đang phát ra một đương tiết mục giải trí, tên là « siêu cấp bát quái ».

« siêu cấp bát quái » là một đương nhân khí rất cao tiết mục giải trí, người chủ trì cùng khách quý sẽ ở tiết mục trong trò chuyện một ít minh tinh nghệ sĩ bát quái tin tức.

Tiết mục phát ra trung.

Người chủ trì nói: "Người xem các bằng hữu, buổi tối khỏe, hoan nghênh thường thức hôm nay « siêu cấp bát quái ». Hôm nay có một cái tin tức bị vạn chúng chúc mục, nổi danh nữ minh tinh Diệp Tư bệnh ung thư kỳ tích bình phục. Ở vốn kỳ tiết mục trong, chúng ta đem trò chuyện một chút Diệp Tư bệnh ung thư tự khỏi bệnh nguyên nhân. Hôm nay chúng ta mời được ba vị khách quý, theo thứ tự là nổi danh thức ăn ngon nhà Lý Phong, Tâm lý học giáo sư Tôn Chí Nghị, thâm niên truyền thông người Chu Lệ Na..."

Tiết mục bắt đầu sau, ba vị khách quý mỗi người phát biểu ý kiến của mình, liền Diệp Tư bệnh ung thư tự khỏi bệnh chuyện phát biểu mình cái nhìn.

Vị thứ nhất khách quý là thức ăn ngon nhà Lý Phong, hắn phân tích nói: "Ta cho là Diệp Tư bệnh ung thư có thể tự khỏi bệnh, là bởi vì ăn Hoàng Vinh Nhạc nấu mẫu lệ gầy cháo thịt. Hoàng Vinh Nhạc là một tên thức ăn ngon đại sư, hắn nấu chén cháo này thật không đơn giản, giấu giếm huyền cơ, tại sao nói như vậy chứ? Lại nghe ta chậm rãi kể lại.

Đầu tiên, Hoàng Vinh Nhạc lựa chọn dùng mẫu lệ để nấu cháo, là bởi vì mẫu lệ là một loại dinh dưỡng cực kỳ phong phú đồ hải sản, nó được khen là 'Hải lý sữa bò', giàu sô lông chất lỏng trắng trứng cùng thân thể con người thiếu hụt tử, chính là bệnh ung thư người mắc bệnh cần thiết thành phần dinh dưỡng.

Ở mẫu lệ gầy cháo thịt trong, Hoàng Vinh Nhạc còn tăng thêm gầy thịt. Tại sao Hoàng Vinh Nhạc lựa chọn thêm gầy thịt, mà không phải là thêm thịt béo chứ? Đây là bởi vì bệnh ung thư người mắc bệnh hẳn thấp mỡ ăn uống, thích hợp ăn gầy thịt, không thích hợp ăn thịt béo. Gầy thịt không chỉ có giàu cao chất lượng lỏng trắng trứng, hơn nữa cũng là vì ta min B1, B2, B12, PP đích lương hảo nguồn. Cho nên, Hoàng Vinh Nhạc ở cháo trong thêm gầy thịt, hiển nhiên là nghĩ cận kề qua.

Ngoài ra, ở mẫu lệ gầy cháo thịt trong, Hoàng Vinh Nhạc còn tăng thêm cải xanh. Vậy dưới tình huống, chúng ta nấu gầy cháo thịt là sẽ không thêm cải xanh, tại sao Hoàng Vinh Nhạc phải thêm cải xanh chứ? Đây là bởi vì cải xanh không chỉ có giàu thức ăn sợi, lợi cho tiêu hóa, hơn nữa giàu vi ta min C, có thể tăng cường kháng ung thư năng lực.

Trừ mẫu lệ, gầy thịt cùng cải xanh bên ngoài, Hoàng Vinh Nhạc vẫn còn ở cháo trong tăng thêm nắm hương, tại sao hắn phải thêm nắm hương chứ?

Nắm hương làm có 'Son trần vua' danh xưng là, là cao lỏng trắng trứng, thấp mỡ dinh dưỡng bảo kiện thực phẩm. Nắm hương không chỉ có giàu vi ta

mìn B bày, thiết, giáp, vì ta mìn D nguyên chờ dinh dưỡng nguyên tố, hơn nữa chứa nắm hương nhiều đường (β -1, 3 bỏ tự đường) có thể tăng cường tế bào miễn dịch năng lực, từ đó ức chế tế bào ung thư sinh trưởng.

Tuyệt hơn chính là, nắm hương mùi ngon, mùi thơm thấm người, có thể kích thích người thèm ăn. Rất nhiều bệnh ung thư người mắc bệnh cũng không có thèm ăn, Hoàng Vĩnh Nhạc ở cháo trong tăng thêm nắm hương, chính là vì để cho Diệp Tư có thèm ăn. Có thể nói, Hoàng Vĩnh Nhạc ở cháo trong gia nhập nắm hương, đưa đến vẻ rỗng vẻ rỗng điểm mất tác dụng, hết sức tuyệt diệu.

Từ trở lên phân tích, chúng ta có thể thấy được vàng vĩnh nhạc ở mẫu lệ gầy cháo thịt phía trên là tồn không ít công phu, Hoàng Vĩnh Nhạc không chỉ có toàn diện suy xét cháo dinh dưỡng cân bằng, hơn nữa suy xét bệnh ung thư người mắc bệnh ăn uống đặc tính. Nhìn như phổ phổ thông thông một chén cháo, thật ra thì trong này đều là học vấn."

Người chủ trì hỏi: "Lý giáo thụ, nghe ý của ngài tư, Hoàng Vĩnh Nhạc đạo này mẫu lệ gầy cháo thịt đối với Diệp Tư bệnh ung thư bình phục đưa đến rất tốt hiệu quả trị liệu?"

Khách quý Lý Phong nói: "Đúng. Cái gọi là ngoài nghề xem não nhiệt, nội hành xem môn đạo. Ở hoa hạ cổ giới y học, có một loại phương pháp trị liệu kêu 'Thực ăn liệu pháp', Hoàng Vĩnh Nhạc rất có thể đối với thực ăn liệu pháp có nghiên cứu. Hoàng Vĩnh Nhạc nấu mẫu lệ gầy cháo thịt là rất có ý tứ, người bình thường không thấy rõ bên trong ở học vấn. Hoàng Vĩnh Nhạc cho Diệp Tư nấu mẫu lệ gầy cháo thịt, tuyệt đối là xuống công phu, hẳn là thức ăn liệu pháp chuyên gia."

Tiết mục nhìn tới nơi này, Diệp Tư đôi mi thanh tú hơi nhăn, hướng Hoàng Vĩnh Nhạc đầu đi ánh mắt khác thường, nghiêm túc hỏi: "Hoàng Vĩnh Nhạc, người lúc ấy nấu cháo lúc, thật cân nhắc như vậy nhiều a?"

"Làm sao có thể?" Hoàng Vĩnh Nhạc nói, "Ta chính là tùy tiện tìm tới mấy thứ nguyên liệu nấu ăn, sau đó một nồi hầm, gì cũng không muốn."

Diệp Tư nói: "Nhưng là, ta cảm thấy chuyên gia phân tích tựa hồ rất có đạo lý đáng về."

Hoàng Vĩnh Nhạc nói: "Cái gọi là chuyên gia, chính là đem không có đạo lý đồ nói rất có lý, đây không phải là thông thường sao?"

Diệp Tư ngó ngẩn.

《siêu cấp bát quái》tiết mục tiếp tục phát ra.

Thứ hai vị khách quý là tâm lý học giáo sư Tôn Chí Nghệ, hẳn nói: "Ta cho là Diệp Tư bệnh ung thư sẽ bình phục, hẳn là bởi vì nàng đón nhận Hoàng Vĩnh Nhạc 'Giải trí liệu pháp'."

Diệp Tư đang tiếp thụ phỏng vấn lúc đã từng nói, nàng mấy ngày gần đây ở nhà ca hát, xem chiếu bóng. Âm nhạc và điện ảnh là rất tốt phương thức giải trí, bọn họ có thể tăng lên người cảm giác hạnh phúc, gia tăng người miễn dịch năng lực. Cảm giác hạnh phúc càng cao, sức miễn dịch càng mạnh. Diệp Tư ở nhà ca hát, xem chiếu bóng, chính là dùng giải trí phương thức tới tăng cường tự thân miễn dịch, từ đó chiến thắng bệnh ung thư, đây chính là điển hình 'Giải trí liệu pháp'."

Giải trí liệu pháp là trước mắt tâm lý học giới rất tuyến đầu phương pháp trị liệu, Hoàng Vĩnh Nhạc có thể đối với giải trí liệu pháp có độc đáo nhận xét. Theo Diệp Tư tiết lộ, nàng mấy ngày gần đây sở dĩ ca hát, xem chiếu bóng, đều là Hoàng Vĩnh Nhạc đề nghị. Cho nên, ta cho là Hoàng Vĩnh Nhạc hẳn là dùng giải trí liệu pháp chữa khỏi Diệp Tư bệnh ung thư."

Tiết mục nhìn tới nơi này, Diệp Tư trên mặt càng kinh ngạc, không nhịn được hỏi: "Hoàng Vĩnh Nhạc, người ban đầu để cho ta cho người ca hát, bởi người xem chiếu bóng, thật sự là giúp ta làm 'Giải trí liệu pháp' sao?"

"Dĩ nhiên không phải." Hoàng Vĩnh Nhạc nói, "Ta để cho người ca hát, để cho người xem chiếu bóng, chỉ là thuận tụy giết thời gian một chút."

Diệp Tư ngẩn người, không biết Hoàng Vĩnh Nhạc nói thật hay giả. Nhìn xong chuyên gia phân tích, Diệp Tư hoài nghi Hoàng Vĩnh Nhạc một ít nhìn như tùy ý hành động, thật chẳng lẽ là dụng tâm lương khổ?

《siêu cấp bát quái》tiết mục tiếp tục phát ra.

Thứ ba vị khách quý là truyền thông người Chu Lệ Na, nàng bắt đầu trình bày mình quan điểm: "Ta cảm thấy Diệp Tư bệnh ung thư có thể tự đi bình phục, có thể là bởi vì Diệp yêu."

Diệp Tư hẳn rất yêu nàng bạn trai, không bỏ được cùng bạn trai tách ra, sinh ra cực mạnh dục vọng cầu sinh, thân thể thuộc về vượt xa bình thường trạng thái, tiềm lực bị kích thích, cuối cùng chiến thắng bệnh ung thư. Ở trong lòng học lý, đem loại này vượt xa bình thường trong lòng hiện tượng xưng là 'Hao tổn giải sầu lý', rất nhiều y học kỳ tích đều có loại này trong lòng có liên quan. Vì vậy, Diệp Tư bệnh ung thư sẽ bình phục, là bởi vì Diệp Tư không bỏ đi được nàng yêu bạn trai, sinh ra vượt quá tưởng tượng cầu sinh muốn."

Người chủ trì hỏi: "Nhưng là, Diệp Tư tựa hồ vẫn độc thân, cũng không có bạn trai?"

Khách quý lý lệ na nhắc nhở: "Mấy ngày trước, mới cầu từ lưới có một cái bát quái tin tức kêu 《nữ minh tinh Diệp Tư nửa đêm cùng thần bí đàn ông ước hẹn, hư hư thực thực phách kéo!》. Đội săn ảnh vỗ tới Diệp Tư cùng một tên thần bí đàn ông ở Vương Ngưu tiệm bán thức ăn nhanh ước hẹn, tên này thần bí đàn ông chắc là Diệp Tư bạn trai. Trước mắt còn không biết tên này thần bí nam tử thân phận chân thật, nhưng là Diệp Tư hẳn rất yêu hắn, không muốn cùng hắn chia lìa, ở tình yêu dưới sự kích thích, Diệp Tư kích thích ra siêu cường cầu sinh muốn, mới sáng lập chiến thắng bệnh ung thư kỳ

tích."

"..." Diệp Tư.

Diệp Tư quả thực hết ý kiến, những thứ này khách quý nào động thái thanh kỳ, nàng có chút không theo kịp.

Hoàng Vĩnh Nhạc trầm nói: "Ba tên khách quý quả thật lợi hại, ở tiết mục lý thuyết một giờ, lại không có một lời là đúng, đây cũng không phải là người bình thường có thể làm được."

Hệ thống nhắc nhở: Túc chủ quan sát tiết mục giải trí 《 siêu cấp bát quái 》, yên lặng nhìn ba tên khách quý giả bộ, nội tâm sinh ra nhàn nhạt cảm giác ưu việt, chỉ số hạnh phúc +5!

"Đỉnh —— đông —— "

Lúc này, biệt thự chuông cửa reo.

Diệp Tư đứng dậy mở cửa.

Đứng ở cửa một tên đàn ông trung niên, hơn bốn mươi tuổi, tay xách ví da màu đen, hắn tên gọi Phòng Hiểu Minh.

Phòng Hiểu Minh, người cũng như tên, xử lý địa ốc nghề, trước mắt là Vạn Thành địa sản công ty Tổng giám đốc, năm thu vào mấy chục triệu.

Khải Minh Tỉnh khu biệt thự chính là do Vạn Thành địa sản khai thác, Phòng Hiểu Minh cũng ở tại Khải Minh Tỉnh khu biệt thự trong

"Diệp nữ sĩ, xin lỗi, trễ như vậy tới quý rầy ngài."

"Không có sao, đi vào ngồi đi."

Phòng Hiểu Minh đi vào phòng khách, ở Diệp Tư giới thiệu một chút, biết Hoàng Vĩnh Nhạc.

"Hoàng tiên sinh, ta tới nay là đặc biệt đến tìm ngài." Phòng Hiểu Minh đi thẳng vào vấn đề, "Ta mới vừa ở trong ti vi nhìn ngài phỏng vấn, ngài tựa hồ có một cái chữa ung thư công thức nấu ăn kêu 'Mẫu lệ gầy cháo thịt', không biết chữa ung thư công thức nấu ăn có phương tiện hay không nói cho ta? Ta sáu tuổi con gái uống Vương Nguo sữa bò nửa năm nhiều, ta muốn nấu điểm mẫu lệ gầy cháo thịt cho con gái ta ăn."

"Chữa ung thư công thức nấu ăn?" Hoàng Vĩnh Nhạc nói, "Phòng giám đốc, chữa ung thư công thức nấu ăn đều là ký giả mù báo cáo, mẫu lệ gầy cháo thịt cũng không có chữa ung thư hiệu quả, chẳng qua là thức ăn thông thường."

Phòng Hiểu Minh nói: "Vô luận là thật hay giả, ta cũng muốn thử một lần, có thể trị bệnh tốt nhất, không thể chữa bệnh cũng không có tổn thất gì. Hoàng tiên sinh, không biết ngài có phương tiện hay không đem chữa ung thư công thức nấu ăn nói cho ta?"

Đáng thương thiên hạ lòng cha mẹ.

Phòng Hiểu Minh tâm tình, Hoàng Vĩnh Nhạc không khó hiểu. Con gái hắn uống Vương Nguo sữa bò, làm cha mẹ tự nhiên không hy vọng con gái có chuyện.

Phòng Hiểu Minh tới đòi hỏi mẫu lệ gầy cháo thịt công thức nấu ăn, cũng là muốn đồ cái an lòng.

Hoàng Vĩnh Nhạc nói: "Phòng giám đốc, ta không có chữa ung thư công thức nấu ăn, nếu như ngài là muốn biết làm mẫu lệ gầy cháo thịt phương pháp, ta dĩ nhiên có thể nói cho ngài."

Phòng Hiểu Minh mặt lộ vui mừng: "Thật là rất cảm tạ ngài, Hoàng tiên sinh." Nói xong, từ ví da màu đen trong cầm ra thép giấy bút, chuẩn bị nhớ công thức nấu ăn.

Hoàng Vĩnh Nhạc giới thiệu: "Mẫu lệ gầy cháo thịt đích cách làm rất đơn giản, trước đem mẫu lệ, gầy thịt, nắm hương toàn bộ thiết tốt, sau đó một nồi hầm, nước khai sau, thêm thuốc..."

Phòng Hiểu Minh nghiêm túc ghi chép Hoàng Vĩnh Nhạc nói mỗi một chữ.

Nhớ hoàn công thức nấu ăn sau, Phòng Hiểu Minh từ trong bóp da lấy ra 5 vạn nguyên, đưa tới, nói: "Hoàng tiên sinh, đa tạ ngài cung cấp chữa ung thư công thức nấu ăn, đây là một chút tâm ý của ta..."

"Phòng giám đốc, ngài quá khách khí." Hoàng Vĩnh Nhạc cự tuyệt nói, "Giá công thức nấu ăn chẳng qua là phổ thông công thức nấu ăn, không đáng tiền..."

Phòng Hiểu Minh nói: "Hoàng tiên sinh, tiền này ngài nhất định nhận lấy, ngài không thu, ta trong lòng áy náy." Cứng rắn đem tiền nhét vào Hoàng Vĩnh Nhạc trong tay.

Hoàng Vĩnh Nhạc đem tiền phản nhét vào trở về: "Phòng giám đốc, ngài thật không cần đưa tiền, một cái nhắc tay mà thôi."

Sau, Phòng Hiểu Minh mấy lần đem tiền kín đáo đưa cho Hoàng Vĩnh Nhạc, đều bị Hoàng Vĩnh Nhạc cự tuyệt.

"Hoàng tiên sinh thật là lớn người tốt a, vô cùng cảm ơn người cung cấp chữa ung thư công thức nấu ăn. Đây là ta danh thiếp, sau này nếu là có cần gì, mặc dù liên lạc ta."

Lưu tâm kế tiếp danh thiếp, lại muốn Hoàng Vĩnh Nhạc số điện thoại di động sau, Phòng Hiểu Minh liền rời đi trước.

Hoàng Vĩnh Nhạc nhìn một chút Phòng Hiểu Minh đích danh thiếp, thu vào.

Hoàng Vĩnh Nhạc bây giờ càng ngày càng có tiền, mua nhà chuyện không sai biệt lắm có thể đưa lên nghị trình. Phòng Hiểu Minh là Vạn Thành địa sản Tổng giám đốc, sau này mua nhà ngược lại là tìm hắn hỏi ý kiến.

Đang suy nghĩ, Hoàng Vĩnh Nhạc bỗng nhiên phát giác Diệp Tư đang che cái miệng nhỏ nhắn cười trộm, hỏi: "Diệp cô nương, người cười cái gì?"

Diệp Tư cười nói: "Ta đang suy nghĩ, sau này còn có bao nhiêu người tới hướng người đòi 'Chữa ung thư công thức nấu ăn'?"

Hoàng Vĩnh Nhạc nói: "Lại có bao nhiêu người muốn bệnh ung thư công thức nấu ăn ta không biết, bắt quá, ngày mai trong siêu thị mẫu lệ, gày thịt, nắm hương phỏng đoán cũng sẽ coi tiêu, giá cả chắc cũng sẽ tăng gấp mấy lần..."

Đang nói, Hoàng Vĩnh Nhạc điện thoại di động lại nhận được một cái ngân hàng chuyển tiền tin tức: "Tôn kính khách hàng, ngài trương mục ngân hàng nhập trưởng 50000 nguyên. Chuyển tiền người: Phòng Hiểu Minh."

Hoàng Vĩnh Nhạc sững sốt một chút, Phòng Hiểu Minh lại như vậy cố chấp, trực tiếp cho ngân hàng của hắn tài khoản chuyển tiền.

Xem ra Phòng Hiểu Minh là một trong tính tình người, hắn muốn cho tiền, can cũng không ngăn được.

"Đinh —— đồng ——"

Chuông cửa lại vang lên.

"Lại là người nào tới thăm?" Hoàng Vĩnh Nhạc cau mày.

"Có thể cũng là tới đòi hỏi 'Chữa ung thư công thức nấu ăn' đi." Diệp Tư cười một tiếng, chạy đi mở cửa.

Converter: Tịch Văn Tịch Mịch

Bạn đang đọc truyện *Hạnh Phúc Đại Rút Thương Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 27: Cô y bí thuật cùng chuyển tiền

Tác giả: Ngã Yêu Hỏa Tinh

Diệp Tư mở cửa.

Chỉ thấy đứng ở cửa một cô gái, màu xanh nhạt váy đầm dài, mặt mũi thanh tú, vóc người kiều tốt, hơi có mấy phần ưu nhã khí chất.

Cô gái này kêu Chu Lệ Trân, là điện ảnh và truyền hình công ty tổng tài, coi như là Phúc Hưng thành phố có chút danh tiếng nữ nhà giàu, nàng giống vậy cư ngụ ở Khải Minh Tinh khu biệt thự trong.

Chu Lệ Trân năm nay 31 tuổi, nhưng là được bảo dưỡng rất tốt, nhìn qua giống như 25 tuổi.

"Chu tỷ, tại sao là người a?" Diệp Tư hơi có vẻ bất ngờ.

"A tui, thật là xin lỗi, trễ như vậy tới quấy rầy người." Chu Lệ Trân hỏi, "Hoàng Vĩnh Nhạc ở tại người nơi này đi?"

Diệp Tư hiểu Chu Lệ Trân ý đồ, kéo nàng đi gặp Hoàng Vĩnh Nhạc.

"Hoàng tiên sinh, tối nay lỡ nắng đến quấy rầy người, là muốn mời người giúp một chuyện." Chu Lệ Trân nói, "Ta uống Vượng Ngưu sữa bò có nửa năm nhiều, có thể có mắc ung thư nguy hiểm. Mới vừa nhìn đài truyền hình phỏng vấn người tiết mục, biết được người thật giống như có một cái chữa ung thư công thức nấu ăn 'Mẫu lệ gầy cháo thịt' ?"

Quả nhiên là tới hồi chữa ung thư công thức nấu ăn.

"Chữa ung thư công thức nấu ăn ta đã hướng Phòng Hiểu Minh giám đốc chép một phần, chẳng qua là có mấy cái vấn đề chi tiết muốn hướng Hoàng tiên sinh thỉnh giáo một chút." Chu Lệ Trân hỏi, "Ồ nấu mẫu lệ gầy cháo thịt lúc, mẫu lệ, gầy thịt, nấm hương có muốn hay không trước xào một chút?"

"Ách..." Bị một cái nữ tổng tài hỏi loại vấn đề này, Hoàng Vĩnh Nhạc cảm thấy có chút không được tự nhiên, "Ta nấu cháo thời điểm, không có xào, toàn bộ một nồi chung."

"Không cần xào à?" Chu Lệ Trân âm thầm ghi nhớ, lại hỏi, "Nấu cháo thời điểm, muốn dùng cái gì dầu? Là dùng đậu phộng dầu, đậu nành dầu, hay là ô liu dầu?"

Hoàng Vĩnh Nhạc nhớ lại một chút: "Ta lúc ấy thật giống như không để dầu."

"Kia nấu cháo dùng cái gì thuốc chứ ? Trân châu thuốc, canh mễ, hay là hương thuốc?"

"Hương thuốc."

"Cháo ước chừng phải nấu bao lâu?"

"20 phút."

Lại hỏi thăm mấy vấn đề sau.

Chu Lệ Trân cảm kích nói: "Hoàng tiên sinh, thật là thật cảm ơn người. Đúng rồi, nghe đài truyền hình trong giới thiệu nói, người khỏe giống như biết cái gì 'Cổ y bí thuật', có thể trị bệnh ung thư, đúng không?" Chu Lệ Trân ân cần hỏi.

Hoàng Vĩnh Nhạc nói: "Vậy cũng là giải trí ký giả chế."

Chu Lệ Trân mỉm cười nói: "Hoàng tiên sinh khiêm nhường, đài truyền hình chuyên gia nói hết rồi, Hoàng tiên sinh không chỉ có đối với thức ăn liệu pháp có nghiên cứu, hơn nữa đối với giải trí liệu pháp cũng tương đối quen thuộc. A tu cũng chính miệng thừa nhận, nắng lần này bệnh ung thư sẽ bình phục, nhờ có người giúp nắng làm tâm lý dạy kèm"

Đang khi nói chuyện, Chu Lệ Trân mở ra nàng nữ túi, tay ở nữ trong túi xách móc móc.

Thấy một màn này, Hoàng Vĩnh Nhạc cảm giác có chút quen mắt, Chu Lệ Trân chẳng lẽ cũng là ở bỏ tiền chứ ?

Quả nhiên, Chu Lệ Trân lấy ra 5 vạn nguyên, đưa tới: "Hoàng tiên sinh, cảm ơn người đem chữa ung thư công thức nấu ăn nói cho ta, tiền này là ta mua công thức nấu ăn chi phí, người thu cất..."

Hoàng Vĩnh Nhạc đem tiền đẩy trở về, cự tuyệt nói: "Chu nữ sĩ, mẫu lệ gầy cháo thịt công thức nấu ăn thật không đáng tiền."

Chu Lệ Trân đem tiền lại đưa tới: "Tiền này người nhất định phải nhận, ta không thể để cho người bạch mang."

"Một cái nhấc tay, người thật không cần đưa tiền." Hoàng Vĩnh Nhạc đem tiền lại đẩy trở về, đáng tiếc, Chu Lệ Trân lại đem tiền đưa tới.

Chỉ như vậy, Hoàng Vĩnh Nhạc cùng Chu Lệ Trân đem tiền đẩy tới đẩy lui, lời lôi kéo kéo, lặp đi lặp lại mấy lần sau, Chu Lệ Trân mới rốt cục thỏa hiệp.

"Hoàng tiên sinh, đây là ta danh thiếp, có chuyện tùy thời cho ta gọi điện thoại. Tối nay liền không quấy rầy, ta đi trước."

"Đi thông thả."

Rời đi Ô mai biệt thự.

Chu Lệ Trân lấy điện thoại di động ra, bấm Vạn Thành địa sản Tổng giám đốc Phòng Hiểu Minh điện thoại di động: "Này, Phòng giám đốc, xin hỏi Hoàng Vĩnh Nhạc trương mục ngân hàng là bao nhiêu?"

Trong điện thoại di động truyền tới Phòng Hiểu Minh thanh âm: "Làm sao, Hoàng Vĩnh Nhạc cũng không thu người tiền?"

Chu Lệ Trân nói: "Đúng vậy. Hoàng Vĩnh Nhạc không thu tiền, ta chỉ có thể đem tiền chuyển đến hán tài khoản ngân hàng trong, nhưng là ta không biết hán trương mục là bao nhiêu."

Phòng Hiểu Minh nói: "Ta một hồi đem trương mục phát cho người Hoàng Vĩnh Nhạc trương mục ngân hàng, ta cũng là hướng Bao Thiết Sinh cảnh sát

trường hồi sau mới biết. Đúng rồi, Chu nữ sĩ, nghe nói Hoàng Vĩnh Nhạc sẽ cô y bí thuật, có thể trị liệu bệnh ung thư, chuyện này người thấy thế nào ? Người cảm thấy là thật hay giả?"

Chu Lệ Trân nói: "Cô y bí thuật tin tức ta cũng nhìn, thật thật giả giả, ta cũng không phân rõ. Bất quá, Diệp Tư bệnh ung thư ly kỳ bình phục, đây là không giả rồi đích, Hoàng Vĩnh Nhạc có thể thật có chút bản lĩnh."

Phòng Hiểu Minh nói: "Ta cũng cảm thấy Hoàng Vĩnh Nhạc cũng không đơn giản. Nhiều năm qua như vậy, Diệp Tư trong biệt thự cho tới bây giờ không có ở qua đàn ông, Hoàng Vĩnh Nhạc là cái thứ nhất, hẳn nhất định là có chỗ hơn người. Nghe khu biệt thự người nói, Diệp Tư mắc bệnh ung thư sau trong mấy ngày, vẫn luôn cùng Hoàng Vĩnh Nhạc chung một chỗ. Diệp Tư bệnh ung thư bình phục, có thể thật là Hoàng Vĩnh Nhạc chữa xong. Nếu như Hoàng Vĩnh Nhạc thật có thể dùng cô y bí thuật chữa trị bệnh ung thư, sau này được thật tốt hưởng hân lãnh giáo một chút. Chúng ta cả nhà cũng uống qua Vương Ngưu sữa bò, không chừng lúc nào liền bị bệnh."

"Ta vẫn không phải giống nhau sao." Chu Lệ Trân nói, "Đúng rồi, Phòng giám đốc, người mới vừa cho Hoàng Vĩnh Nhạc chuyển bao nhiêu tiền?"

Phòng Hiểu Minh nói: "5 vạn nguyên. Ta bây giờ suy nghĩ một chút, 5 vạn có phải hay không quá ít? Hoàng Vĩnh Nhạc nếu là thật biết phải cô y bí thuật, 5 vạn nguyên sợ rằng không vào được hân mắt chứ ?"

Chu Lệ Trân nói: "Hoàng Vĩnh Nhạc nếu quả thật có thể trị bệnh ung thư, xài bao nhiêu tiền đều đáng giá."

Phòng Hiểu Minh nói: "Người nói đúng, ta một hồi nhiều đi nữa hồi một chút."

Chu Lệ Trân nói: "Người đem Hoàng Vĩnh Nhạc trưng mục phát cho ta, ta một hồi cũng cho hân chuyển tiền."

...

Ô mai biệt thự.

Hoàng Vĩnh Nhạc ngồi ở trong phòng khách, đang viết chữ.

Diệp Tư tiến lên trước: "Hoàng Vĩnh Nhạc, người đang viết gì?"

"Chữa ung thư công thức nấu ăn." Hoàng Vĩnh Nhạc nói, "Ta bây giờ đem mẫu lệ giấy cháo thịt công thức nấu ăn cận kề viết xuống, sau đó sao chụp (photocopy) mấy phần. Mấy ngày nay nếu là còn có người lại lên cửa đòi chữa ung thư công thức nấu ăn, người liền cho bọn họ một người phát một phần."

Diệp Tư che miệng cười một tiếng: "Người nghĩ thật là chu đáo."

Hoàng Vĩnh Nhạc than thở: "Không có biện pháp. Bây giờ cũng không biết lại có bao nhiêu người tới đòi công thức nấu ăn, có chuẩn bị vô hại..."

Đang nói, Hoàng Vĩnh Nhạc điện thoại di động bỗng nhiên vang lên, thu hai điều ngân hàng tin tức: "Tôn kính khách hàng, ngài trưng mục ngân hàng nhập trưởng 50000 nguyên. Chuyển tiền người sử dụng: Phòng Hiểu Minh."

"Tôn kính khách hàng, ngài trưng mục ngân hàng nhập trưởng 100000 nguyên. Chuyển tiền người sử dụng: Chu Lệ Trân."

Nhìn xong hai cái tin nhắn ngắn, Hoàng Vĩnh Nhạc mày căng thẳng.

Chu Lệ Trân cũng cho ta chuyển tiền?

Lập tức chuyển một trăm ngàn nguyên?

Còn nữa, Phòng Hiểu Minh tại sao lại chuyển tiền? Hẳn trước không phải hỏi qua sao?

Đây rốt cuộc là cái ý gì?

Converter: Tịch Văn Tịch Mịch

Bạn đang đọc truyện *Hạnh Phúc Đại Rút Thương Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở WwW.EbookFull.Net.

Chương 28: Hạnh phúc định luật

Tác giả: Ngã Yêu Hòa Tĩnh

Hoàng Vĩnh Nhạc kiểm tra ngân hàng của mình tài khoản, phát giác tài khoản số tiền đã đạt tới 35 vạn nguyên.

Trong đó, 15 vạn là dám làm việc nghĩa tiền thưởng, hai trăm ngàn là tới từ Phòng Hiếu Minh cùng Chu Lệ Trần chuyển tiền.

Ngắn ngủi trong vòng một ngày, Hoàng Vĩnh Nhạc liền kiếm 35 vạn, tiền này giống như từ trên trời rớt xuống vậy, thật là tới quá dễ dàng.

Nếu có tiền, Hoàng Vĩnh Nhạc cảm thấy nên cân nhắc mua nhà chuyện. Phúc Hưng thành phố thông thường ba thất một phòng khách nhà, ước chừng 300 vạn nguyên, tiền cọc có thể chỉ trả 30%, tức 90 vạn nguyên.

Lấy Hoàng Vĩnh Nhạc tới tiền tốc độ, phải đóng tiền cọc không hề khó khăn.

Hoàng Vĩnh Nhạc bây giờ ở tại Ô mai biệt thự, cuộc sống cũng tương đối thoải mái, hần sở dĩ nóng lòng mua nhà, chủ yếu là muốn mua cái "Kho hàng".

Hoàng Vĩnh Nhạc nếu như đại quy mô rút thưởng, thì nhất định phải có một kho hàng tới cất giữ đồ, mua sáo phòng là tương đối cần thiết.

"Tic tic tic!"

Đang suy nghĩ, điện thoại di động có PP tin tức, mở ra nhìn một cái, nguyên lai là mấy tên bạn học cùng lớp gọi tới.

Những bạn học này đều là tới hướng Hoàng Vĩnh Nhạc đòi chữa nham công thức nấu ăn, ở lớp học PP trong bày, các bạn học đã tặc oa, không ngừng Hoàng Vĩnh Nhạc.

PP trong bày.

Ủy viên thể dục Lý Đại Vĩ: Hoàng Vĩnh Nhạc. Anh em, ta uống độc sữa tươi, cầu cho một phân chữa ung thư công thức nấu ăn a! Chuyện này người nhất định phải giúp a! Trước kia chơi bóng rổ, ta lão nắp người cù lao, là ta không đúng, ta hướng người nói xin lỗi, cầu người đại nhân bắt kẻ tiểu nhân qua, cho một phân chữa ung thư bài thuốc bí truyền đi! Quý tạ!

Sinh ngữ khoa đại biểu Trần Lệ Lệ: Hoàng Vĩnh Nhạc bạn học. Cầu mẫu lệ gầy cháo thịt cận kề quá trình chế tạo! Ô ô ô, ta mỗi ngày uống Vượng Nguơu sữa bò, khóc chết. (khóc lớn biểu tình)

Ủy viên văn nghệ Quách Hồng Anh: Hoàng Vĩnh Nhạc Đại trạng nguyên, cầu chữa ung thư công thức nấu ăn! Đại ân đại đức, tiểu nữ nguyện lấy thân báo đáp!

...

PP trong bày đều là bạn học cùng lớp, nói chuyện phiếm cũng tương đối tùy ý, thường xuyên biết lái một ít đùa giỡn vô hại.

Thấy trong bày tất cả bạn học đang cầu xin chữa ung thư công thức nấu ăn, Hoàng Vĩnh Nhạc quyết định nổi bọt.

Hoàng Vĩnh Nhạc: Quách Hồng Anh, người nói muốn lấy thân báo đáp, thật không ?

Trần Lệ Lệ: Nha, Hoàng Vĩnh Nhạc bạn học rút cuộc thượng tuyến rồi! (hoa tươi)(tiếng vỗ tay)

Quách Hồng Anh: Đương nhiên là thật! Hoàng Vĩnh Nhạc, thật ra thì, ta thăm mền người rất lâu rồi! Hoàng Vĩnh Nhạc.

Lý Đại Vĩ: Quách Hồng Anh bạn học, người như vậy trần trường sử dụng mỹ nhân kế câu - dẫn Hoàng Vĩnh Nhạc thật tốt sao?

Quách Hồng Anh: Vì chữa ung thư công thức nấu ăn, bà chỉ có thể hoặc đi ra ngoài!

Lý Đại Vĩ: Người hoặc đi ra ngoài cũng vô ích, Hoàng Vĩnh Nhạc bây giờ cùng ô mai nữ thần ở chung, nơi nào để ý người a?

Quách Hồng Anh: Ô ô ô, ta hay là cảm khối đậu hủ đựng chết đi!

Lúc này, PP bày hệ thống nhắc nhở: Hoàng Vĩnh Nhạc ở trong bày truyền lên cùng chung văn kiện 《 mẫu lệ gầy cháo thịt quá trình chế tạo. TXT》.

Trần Lệ Lệ: Oa, cảm ơn Hoàng Vĩnh Nhạc bạn học chia sẻ chữa ung thư công thức nấu ăn! (hoa tươi)

Lý Đại Vĩ: Anh em, quá cho lực! Cảm ơn chia sẻ!

Quách Hồng Anh: Hoàng Vĩnh Nhạc đại trạng nguyên, yêu người chết được! ! (xấu hổ biểu tình)

...

Nhất thời, PP trong bảy điên cuồng xoát bình.

Ở gần ngai 2 phút bên trong, Hoàng Vĩnh Nhạc truyền lên cùng chung văn kiện liền bị kế tiếp 43 lần.

Trong bảy tổng cộng có 45 tên bạn học.

Xem ra phần lớn người đều ở đây chú ý độc sữa bò cùng bệnh ung thư tin tức.

Kế tiếp hoàn văn kiện, trong bảy lại có mới đề tài.

Lý Đại Vĩ: Anh em, nghe nói người cùng ô mai nữ thần ở chung, người là sung sao làm được, cầu một phần 《Đuổi nữ thần công lược》a!.

Quách Hồng Anh: 《Đuổi nữ thần công lược》bước đầu tiên, chính là người trước thi một thi vào trường cao đẳng Trạng nguyên.

Lý Đại Vĩ: ...

Trần Lệ Lệ: Hoàng Vĩnh Nhạc, ta thật thích Diệp Tử ca, người có thể hay không giúp ta hướng Diệp Tử muốn một ký tên a? Kính nhờ rồi! Ta mời ăn người ăn bữa tiệc lớn!

Quách Hồng Anh: Cùng cầu Diệp Tử ký tên! Ta là Diệp Tử nào tàn phẫn, nàng cũng ba năm không phát chuyên tập, thật là đáng tiếc! Hoàng Vĩnh Nhạc đại trạng nguyên, Diệp Tử bệnh ung thư thật bình phục sao?

Hoàng Vĩnh Nhạc: Đúng vậy, nàng đã tốt lắm. Diệp Tử đang gọi ta, trước hạ tuyến, các người trò chuyện.

Quách Hồng Anh: ...

Trần Lệ Lệ: ...

Bạn học cả lớp: ...

Lý Đại Vĩ: Mẹ, sau này nữa cũng không cùng Hoàng Vĩnh Nhạc tán gẫu, quá tổn thương tự ái! Mỗi lần nói chuyện phiếm với hắn, ta cảm giác hạnh phúc liền hạ xuống! Độc thân chó không đá thương nổi a!

...

Diệp Tử cắt cái đại tây qua, cùng Hoàng Vĩnh Nhạc cùng nhau đến biệt thự thiên thai ăn dưa đi.

Đêm khuya.

Thiên thai trong đồng cỏ, một nam một nữ ngồi chung một chỗ, vai sóng vai, bên người đều là dưa hấu da.

Ngẩng đầu lên, u lam trong bầu trời đêm, lau một cái nửa tháng treo nghiêng chân trời, điểm điểm tinh quang chột lóe chột lóe, vì yên tĩnh ban đêm tăng thêm mấy phần gọi cảm.

Nhìn bầu trời đêm tĩnh tĩnh, Diệp Tử khoe miệng không khỏi lướt qua lau một cái yêu kiều nụ cười, quay đầu nhìn về phía Hoàng Vĩnh Nhạc, môi mông nhấp nháy, muốn nói lại thôi.

Nửa đêm phá lệ yên lặng, yên lặng đến có thể nghe tim đập.

"Hoàng Vĩnh Nhạc, ta hôm nay ở bệnh viện tiến hành chỉ số hạnh phúc kiểm tra." Yên lặng một hồi lâu, Diệp Tử mở miệng nói, "Người biết không, ta chỉ số hạnh phúc đã đột phá 900, đạt tới 950."

Nghe vậy, Hoàng Vĩnh Nhạc quay đầu, đi Diệp Tử trên người quét tới.

Tên họ: Diệp Tử

Nghề nghiệp: Ca sĩ, người chủ trì

Chỉ số hạnh phúc: 950

Diệp Tử chỉ số hạnh phúc tăng vọt tốc độ quá nhanh mạnh, mấy ngày trước hay là 90, bây giờ lại đạt tới 950!

"Gần đây ba năm trong, ta chỉ số hạnh phúc cho tới bây giờ không vượt qua 900, hôm nay là lần đầu tiên." Diệp Tử nói, "Hôm nay là ta gần đây ba năm trong hạnh phúc nhất một ngày."

Hoàng Vĩnh Nhạc nói: "Người hôm nay chỉ số hạnh phúc sẽ cao như vậy, cũng không kỳ quái. Người mới vừa chiến thắng bệnh ung thư, từ tuyệt vọng thung lũng nặng lấy được trùng sinh cơ hội. Căn cứ hạnh phúc thứ ba định luật khúc chiết luật, người chỉ số hạnh phúc sẽ tăng vọt là trong dự liệu

chuyện."

Cái gọi là "Hạnh phúc định luật", là chỉ hạnh phúc quy luật cơ bản.

Hoàng Vĩnh Nhạc hai ngày duyệt đọc một quyển sách kêu 《 Hạnh phúc định luật 》, trong sách yết kỳ hạnh phúc mấy cái cơ bản định luật.

Trong đó, hạnh phúc thứ ba định luật kêu "Khúc chiết luật" .

Hạnh phúc khúc chiết luật, là chỉ một chuyện quá trình càng khúc chiết, thành công lúc lấy được cảm giác hạnh phúc lại càng lớn.

Tức, chuyện càng khó khăn, càng có tính khiêu chiến, sau khi thành công cảm giác hạnh phúc lại càng mạnh.

Cho ví dụ. Nếu như theo đuổi một người phụ nữ, tùy tùy tiện tiện liền đuổi tới tay, như vậy lấy được cảm giác hạnh phúc là tương đối thấp. Bởi vì quá dễ được đồ, cũng tỏ ra không trân quý.

Ngược lại, nếu như theo đuổi một cái nữ thần, quá trình vô cùng gian khổ, trải qua trùng trùng khảo nghiệm, biến đổi bất ngờ, cuối cùng mới thành công chinh phục, ôm mỹ nhân về, như vậy lấy được cảm giác hạnh phúc thì sẽ cao vô cùng.

Quá trình càng khúc chiết, tăng lên cảm giác hạnh phúc thì càng nhiều.

Diệp Tư trước mắc bệnh ung thư, lập tức phải chết, thân hãm tuyệt cảnh. Kết quả, tế bào ung thư đột nhiên giảm bớt, chuyện khúc khuỷu, Diệp Tư kỳ tích vậy bình phục, nặng lấy được học sinh mới.

Toàn bộ quá trình trải qua khảo nghiệm sinh tử, tương đối khúc chiết, vì vậy, Diệp Tư hôm nay cảm giác hạnh phúc mới có thể tăng lên, trực tiếp đạt tới 950.

Giống như Diệp Tư như vậy quanh co trải qua, rất nhiều người cả đời cũng không gặp được.

"Hoàng Vĩnh Nhạc, mấy ngày nay thật là khổ cực người." Diệp Tư trong con người thêm mấy phần nhu hòa, nghiêm túc nói, "Ta mắc bệnh ung thư sau, mấy ngày nay đều là người đang chiếu cố ta. Ta suy sụp lúc, người khích lệ ta; ta không vui lúc, người biết lái đạo ta; ta mất ngủ lúc, người bồi ta thức đêm. Có thể người vì ta làm chuyện xa xa không chỉ những thứ này. Ta rất muốn cùng nói tiếng cảm ơn, nhưng là 'Cảm ơn' hai chữ tỏ ra như vậy tái nhợt, ta cũng không biết nên làm sao cảm ơn người."

Hoàng Vĩnh Nhạc nói: "Chúng ta là học chung trường, trợ giúp lẫn nhau là phải."

Diệp Tư nói: "Nhưng là, vẫn là người đang giúp ta, ta lại không giúp qua người."

"Không, người sớm giúp qua ta." Hoàng Vĩnh Nhạc nói, "Từ vào ở người biệt thự sau, ta chỉ số hạnh phúc tăng lên 400 nhiều một chút."

Diệp Tư ngẩn ra: "Thật? Người và ta ở cùng một chỗ, chỉ số hạnh phúc tăng lên?"

Hoàng Vĩnh Nhạc gật đầu: "Người đối với ta trợ giúp rất lớn."

"Nhưng là, ta thật giống như cái gì cũng không có làm a!"

"Nếu không người muốn làm cái gì?"

"Làm..."

Diệp Tư mím môi một cái, "Ta cũng không biết có thể làm gì."

Thiên thai yên tĩnh lại.

Hai người lặng lẽ ngồi, nhìn một chút trắng sáng, nhìn một chút tĩnh lặng.

Rạng sáng ba giờ, mới trở về phòng nghỉ ngơi.

...

Thứ hai ngày.

Diệp Tư sau khi rời giường, liền ở trong phòng bếp nấu cơm.

Lúc này, chuông cửa nhấc.

Mở cửa sau, mười mấy người tràn vào, bọn họ đều là Khải Minh Tinh khu biệt thự cư dân, coi như là Diệp Tư hàng xóm.

Những thứ này hàng xóm thật không đơn giản, đều là nhân vật có mặt mũi, có chính là xí nghiệp gia, có cao quan, có chính là cao cấp nhà về kiểu, tài sản

đều là mười triệu trở lên.

Bọn họ hôm nay tới cửa viếng thăm, đều là tới đòi lấy chữa ung thư công thức nấu ăn.

Hoàng Vĩnh Nhạc tới hôm qua liền đem công thức nấu ăn sao chụp (photocopy) tốt lắm, Diệp Tư vì vậy đem công thức nấu ăn lấy ra, một người phát một phần.

Bắt được công thức nấu ăn sau, mười mấy tên hàng xóm rồi rít bỏ tiền, có năm chục ngàn, có bảy chục ngàn, muốn đem tiền kín đáo đưa cho Diệp Tư, để cho nàng chuyển giao cho Hoàng Vĩnh Nhạc.

Nhưng là, cuối cùng đều bị Diệp Tư uyển ngôn cự tuyệt.

"A tư, phần này chữa ung thư công thức nấu ăn ta trước mang đi. Hoàng Vĩnh Nhạc tỉnh ngủ sau, người giúp ta cảm ơn hân."

"Ừ, ta sẽ."

"Chúng ta đi trước."

"Đi thông thả."

Các bạn hàng xóm sau khi rời đi, Diệp Tư bữa ăn sáng cũng làm xong, nàng gỡ một cái Hoàng Vĩnh Nhạc cửa phòng: "Hoàng đại sư, nên rời giường, mặt trời cũng lên cao rồi."

Mấy phút sau.

Hoàng Vĩnh Nhạc đi tới phòng khách, Diệp Tư đã giúp hân thịnh tốt lắm cháo bát bảo, hai người cùng chung bữa ăn sáng.

"Hoàng Vĩnh Nhạc, sáng sớm hôm nay khu biệt thự trong có mười mấy người đòi lấy chữa ung thư công thức nấu ăn." Diệp Tư nói, "Ta đã đem công thức nấu ăn phát cho bọn họ."

Hoàng Vĩnh Nhạc uống một hộp cháo bát bảo, nói: "Thật may ta trước thời hạn sao chụp (photocopy) tốt lắm công thức nấu ăn, nếu không hôm nay lại có phải bận rộn..."

Đang nói, Hoàng Vĩnh Nhạc điện thoại di động nhận được một cái ngân hàng chuyển tiền tin tức: "Tôn kính khách hàng, ngài tài khoản ngân hàng nhập trưởng 50000 nguyên. Chuyển tiền người sử dụng: Tống Minh Kiệt."

Lại có người cho ta chuyển 5 vạn nguyên?

Chờ một chút !

Tống Minh Kiệt là ai a? Ta căn bản không biết a?

Hoàng Vĩnh Nhạc có chút mộng, cẩn thận suy nghĩ một chút, chẳng lẽ là sớm tới tìm đòi lấy công thức nấu ăn hàng xóm một trong: "Diệp Tư, tới hôm nay đòi chữa ung thư công thức nấu ăn người chính giữa, có không có một cái kêu Tống Minh Kiệt?"

"Có a!" Diệp Tư gật đầu, "Minh Kiệt công ty điện tử ông chủ Tống Minh Kiệt sớm tới tìm qua, người làm sao biết?"

"Tống Minh Kiệt mới vừa cho ta chuyển 5 vạn nguyên." Hoàng Vĩnh Nhạc nói, "Người không có nói cho hân công thức nấu ăn là miễn phí sao, hân tại sao lại chuyển tiền?"

Diệp Tư bùi bùi một cái: "Ta cùng bọn họ nói qua, công thức nấu ăn không cần tiền, bọn họ muốn chuyển tiền, ta cũng không có biện pháp."

Hoàng Vĩnh Nhạc còn không có và suy nghĩ nhiều, lúc này, lại liên tục nhận được mấy điều ngân hàng chuyển tiền tin nhắn ngắn:

"Tôn kính khách hàng, ngài tài khoản ngân hàng nhập trưởng 50000 nguyên. Chuyển tiền người sử dụng: Triệu Kiến Quốc."

"Tôn kính khách hàng, ngài tài khoản ngân hàng nhập trưởng 50000 nguyên. Chuyển tiền người sử dụng: Lý Trung Sinh."

"Tôn kính khách hàng, ngài tài khoản ngân hàng nhập trưởng 50000 nguyên. Chuyển tiền người sử dụng: Trịnh Dịch Xuyên."

...

Từng cái chuyển tiền tin tức nhìn một chút tới, cảm giác giống như ở cà đội hình vậy, hết sức tẻ chĩnh, mỗi cái tin tức đều là chuyển tiền 5 vạn nguyên.

Những thứ này chuyển tiền người sử dụng đều là tới hôm nay đòi lấy chữa ung thư công thức nấu ăn người.

Những người này thật giống như thương lượng xong vậy, mỗi một người cũng chuyển tiền 5 vạn nguyên.

Chuyển tiền tin nhắn ngân một cái tiếp một cái, mỗi cái tin tức nội dung cũng không sai biệt lắm, Hoàng Vĩnh Nhạc dứt khoát không nhìn, đem điện thoại đi động thả lại túi.

Tin nhắn ngân kéo dài vang lên mười mấy thanh sau, rốt cuộc ngừng lại.

Hệ thống nhắc nhở: Túc chủ tài khoản ngân hàng trong tiền gửi ngân hàng số tiền đạt 100 vạn nguyên, túc chủ sau này có thể giả bộ đất nói một câu "Ta là triệu phú", chỉ số hạnh phúc +45!

"100 vạn?"

Hoàng Vĩnh Nhạc lắng sững sốt một chút, gì cũng chưa nói, vui đầu tiếp tục ăn cơm

"Hoàng Vĩnh Nhạc, ngươi buổi trưa muốn ăn cái gì?" Diệp Tư nói, "Ta một hồi phải đi cửa hàng tổng hợp mua đồ, ngươi muốn ăn cái gì, ta cho ngươi mua về."

"Mua đồ?" Hoàng Vĩnh Nhạc trong lòng động một cái, hẳn bây giờ có nhiều như vậy tiền, đã sớm muốn đi ra ngoài mua đồ cả cảm giác hạnh phúc liêu, chẳng qua là mấy ngày nay quả thực quá bận rộn, căn bản không thời gian tiêu tiền.

Bây giờ Diệp Tư bình phục, cuối cùng có chút thời gian.

Hoàng Vĩnh Nhạc nói: "Ta vừa vặn cũng cần mua đồ, một hồi ta bồi ngươi đi cửa hàng tổng hợp."

Diệp Tư nói: "Ngươi không cần bồi ta đi. Ngươi muốn mua gì, ta giúp ngươi mua là được."

Hoàng Vĩnh Nhạc nói: "Ta muốn mua mấy cái bên trong khó."

"..." Diệp Tư.

Vậy hay là chính ngươi đi mua đi!

Sau bữa ăn sáng, Hoàng Vĩnh Nhạc cùng Diệp Tư liền rời đi Ô mai biệt thự, cùng đi ra ngoài mua đồ...

Converter: Tịch Văn Tịch Mịch

Bạn đang đọc truyện *Hạnh Phúc Đại Rút Thưởng Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 29: Trêu đùa đội săn ảnh cùng đi mua sắm

Tác giả: Ngã Yêu Hòa Tinh

Ánh nắng tươi sáng buổi sáng.

Diệp Tư lái xe nhỏ, chuẩn bị cùng Hoàng Vĩnh Nhạc đi cửa hàng tổng hợp mua đồ.

Hoàng Vĩnh Nhạc mục tiêu của hôm nay chính là tiêu tiền cả cảm giác hạnh phúc, tâm tình vốn là không tệ. Chẳng qua là xe nhỏ lái đến ba khoen đường lúc, phát giác có đội săn ảnh theo dõi.

Đội săn ảnh mở xe van, một đường theo đuôi, Diệp Tư mấy lần định bỏ rơi bọn họ cũng không có thành công. Lái đến một đèn xanh đèn đỏ giao lộ, xe van vẫn theo sát phía sau.

"Choáng váng! Đội săn ảnh làm sao cùng phải như vậy chặc?"

Diệp Tư có chút buồn rầu.

Nhìn tới nơi này, Hoàng Vĩnh Nhạc cảm thấy mình nên xuất thủ, hẳn dư quang hướng phía sau đảo qua, nhìn đội săn ảnh xe van, mặc niệm: "Ta muốn rút lấy xe van bánh xe không khí."

Hệ thống nhắc nhở: Rút ra lấy bánh xe không khí, cần phải tiêu hao 1 điểm chỉ số hạnh phúc, là hay không rút ra lấy?

"Ừ."

"Đình! Chúc mừng túc chủ, ngài rút được đội săn ảnh xe van bánh xe không khí."

Rào rào!

Một tiêu cổ không khí ở Hoàng Vĩnh Nhạc trước người sanh thành.

Cùng trong nháy mắt, phía sau đội săn ảnh diện bao xa trước tua bánh xe xẹp xuống, thân xe rung một chút.

"Chuyện gì xảy ra?"

Đội săn ảnh cảm thấy không đúng, xuống xe nhìn một cái, nhất thời mòng ép, "Ngọa tào, bánh xe làm sao đột nhiên xẹp, rõ ràng là mới thay. . ."

Lúc này, xanh đèn sáng lên, Diệp Tư xe nhỏ lái đi, đội săn ảnh ánh mắt trừng lớn chừng cái đầu, nhưng không thể làm gì, chỉ có thể tro mắt nhìn Diệp Tư xe nhỏ rời đi.

Hệ thống nhắc nhở: Túc chủ thành công bỏ rơi đội săn ảnh, nội tâm sinh ra nhàn nhạt cảm giác thành tựu, chỉ số hạnh phúc +3!

"Kỳ quái?" Diệp Tư liếc một cái xe sau kính, "Đội săn ảnh làm sao đột nhiên không thấy?"

Hoàng Vĩnh Nhạc nói: "Diệp cô nương kỹ thuật lái lô hỏa thuần thanh, đội săn ảnh há là cô nương đối thủ?"

Diệp Tư nhẹ nhàng cười một tiếng, cười tươi tựa như hoa.

Mấy phút sau, xe nhỏ đến Thiên Mã bách hóa cửa hàng tổng hợp, đậu xe xong, Diệp Tư cùng Hoàng Vĩnh Nhạc xuống xe. Lúc xuống xe, hai người cũng đeo lên cái mũ cùng kính mát, đem mặt tận lực che giấu.

Diệp Tư là nữ minh tinh, Hoàng Vĩnh Nhạc gần đây ngọn gió chánh kính, hai người xuất hiện ở cửa hàng tổng hợp dễ dàng dụ cho người vây xem. Vì để tránh cho phiền toái, khiêm tốn thì tốt hơn.

Đi vào Thiên Mã bách hóa cửa hàng tổng hợp, Hoàng Vĩnh Nhạc tâm tình có chút kích động, những thứ này bày la liệt hàng hóa, đều có thể cả cảm giác hạnh phúc.

Thiên Mã bách hóa cửa hàng tổng hợp là Phúc Hưng thành phố lớn nhất cửa hàng tổng hợp, hàng hóa đầy đủ hết, cái gì cần có đều có.

Cửa hàng tổng hợp một lầu là thực phẩm khu, ở thịt khu, vây quanh một đoàn khách hàng, tựa hồ ở giành mua thứ gì. Hoàng Vĩnh Nhạc cùng Diệp Tư tiến lên nhìn một cái, nguyên lai là ở giành mua mẫu lệ.

Từ tối hôm qua mẫu lệ gây chao thịt tin tức bị truyền thông báo cáo ra sau, một ít dân thành phố hôm nay rồi rít tới mua mẫu lệ nấu cháo.

Bởi vì mua mẫu lệ khách hàng quá nhiều, mẫu lệ giá cả tăng mạnh, từ 80 nguyên / cân tiêu thăng đến 175 nguyên / cân, lật nhiều gấp đôi.

Nếu như không phải là người có tiền, căn bản không ăn nổi.

Hoàng Vĩnh Nhạc quyết định mua ba cân mẫu lệ.

Bởi vì hần ngay cả có tiền người.

Ở thực phẩm khu đi dạo một vòng, Hoàng Vĩnh Nhạc cùng Diệp Tư đi cửa hàng tổng hợp hai lầu đồ điện khu.

Hoàng Vĩnh Nhạc chuẩn bị mua máy vi tính xách tay.

Hắn bây giờ dùng máy vi tính xách tay kia là đồ xài rồi, trước kia tốn mấy trăm nguyên mua, ngành bản (hard disk) sức chứa nhỏ, tốc độ lại chậm, nhìn cao thanh điện ảnh đều không lưu loét, quyết định đổi một máy.

Trong thương điểm máy vi tính xách tay phẩm chất đông đảo, để cho người hoa cả mắt, bắt quá, Hoàng Vĩnh Nhạc không có bị quấy nhiễu, phẩm là giá cả ở 8000 nguyên trở xuống máy vi tính xách tay, toàn bộ không cân nhắc mua.

Hắn hôm nay là tới cả cảm giác hạnh phúc, dĩ nhiên là muốn mua sang nhất máy vi tính xách tay, dù sao hắn lại không thiếu tiền.

Trong thương điểm 8000 nguyên trở lên máy vi tính xách tay cũng không nhiều, chỉ có ba loại phẩm chất: Ảnh Mị, Cực Tinh, Lôi Bạo.

Hoàng Vĩnh Nhạc đem ba loại phẩm chất máy vi tính cũng học hỏi một lần.

Hệ thống nhắc nhở: Túc chủ nếu như mua Ảnh Mị máy vi tính xách tay PU450 hình hảo, chỉ số hạnh phúc +18; mua Cực Tinh máy vi tính xách tay

EP480 hình hào, chỉ số hạnh phúc +21; mua Lôi Bạo máy vi tính xách tay NB100 hình hào, chỉ số hạnh phúc +30.

"Hệ thống thật là quá thân mật, lại biến thân thành mua đồ chỉ nam."

Từ hệ thống nhắc nhở đến xem, Lôi Bạo máy vi tính xách tay NB100 hình hào tăng lên chỉ số hạnh phúc là cao nhất, không thể nghi ngờ là sự chọn lựa tốt nhất.

Bất quá, giá khoản Lôi Bạo máy vi tính xách tay giá cả đắt tiền, giá bán 19999 nguyên, tương đương với 345 hộp bao cao su giá tiền, người bình thường khẳng định tiêu xài không dậy nổi.

"Phục vụ viên, Lôi Bạo máy vi tính xách tay ta muốn một máy."

"Tiên sinh, xin hỏi ngài muốn là lôi bạo NB100 hình hào sao?"

"Đúng."

"Được, chờ một chút, ta giúp ngài lấy hàng."

Hệ thống nhắc nhở: Túc chủ mua một máy Lôi Bạo máy vi tính xách tay, chỉ số hạnh phúc +30!

Mua xong máy vi tính, Hoàng Vĩnh Nhạc lại mua di động ngạnh bàn (portable hard disk), dùng cho dành riêng số liệu, tỷ như tồn trữ học tập tài liệu và cao thanh điện ảnh.

Nghe âm nhạc có thể cả cảm giác hạnh phúc, Hoàng Vĩnh Nhạc lại mua đồ nghe lỗ tai.

Chơi trò chơi có thể cả cảm giác hạnh phúc, Hoàng Vĩnh Nhạc lại mua cơ giới bàn phím.

Hoàng Vĩnh Nhạc ở đồ điện khu vòng vo một vòng, phàm là hữu dụng hàng hóa, liền mua lại.

Hệ thống nhắc nhở: Túc chủ mua hai cái kim bảo cổ thái di động ngạnh bàn (portable hard disk), sức chứa 2TB, chỉ số hạnh phúc +7!

Hệ thống nhắc nhở: Túc chủ mua âm phách chỉ tôn độc hưởng vượt qua lập thể thanh đồ nghe lỗ tai, chỉ số hạnh phúc +6!

Hệ thống nhắc nhở: Túc chủ mua quý ảnh tay -BL00 hắc kim áo mộng cơ giới bàn phím, chỉ số hạnh phúc +9!

Cả hoàn hai lầu đồ điện khu, Hoàng Vĩnh Nhạc cùng Diệp Tư đi lầu ba quần áo khu, chuẩn bị mua quần áo.

Hoàng Vĩnh Nhạc nhà quần áo rất ít, hơn nữa cũ kỹ, mua ít quần áo là nhất định.

"Hoàng Vĩnh Nhạc, bộ này quần áo thường hẳn thích hợp ngươi, vội vàng mặc thử một chút." Đến quần áo khu, Diệp Tư giúp Hoàng Vĩnh Nhạc chọn hai bộ phúc lang phẩm chất quần áo thường.

Phải nói Diệp Tư ánh mắt thật là quá nhạy cảm, ở cùng giá trong, nàng giúp Hoàng Vĩnh Nhạc gánh quần áo thường, cơ bản đều là chỉ số hạnh phúc cao nhất, cùng hệ thống cho ra nhắc nhở cơ bản nhất trí.

Xem ra Diệp Tư nhà mua như vậy nhiều quần áo, quả nhiên không phải bạch mua, nàng đối với quần áo quần áo trang sức rất có tâm đắc.

Ở Diệp Tư cùng đi, Hoàng Vĩnh Nhạc bắt đầu ở quần áo khu đại mua đồ.

Hệ thống nhắc nhở: Túc chủ mua ba bộ phúc lang đàn ông quần áo thường, chỉ số hạnh phúc +8

Hệ thống nhắc nhở: Túc chủ mua hai song phi địch giày thể thao, chỉ số hạnh phúc +7.

Hệ thống nhắc nhở: Túc chủ mua bốn điều ba ti á son dương nhưng mỏng khoản đàn hồi hống mát đàn ông bên trong - khổ, chỉ số hạnh phúc +12.

"Quả nhiên là một phân tiền, một phần hàng."

Hoàng Vĩnh Nhạc mua ba ti á son dương nhưng mỏng khoản đàn hồi hống mát đàn ông bên trong - khổ, một cái giá bán 299 nguyên, đây là hẳn xuyên qua đắt tiền nhất bên trong - khổ.

Bất quá, đàn ông trọng yếu nhất chính là thẳng nhỏ, lựa chọn tốt bên trong - khổ vẫn là tương đối có cần phải, tiền này nên hoa phải hoa.

Cả hoàn quần áo khu, Diệp Tư tới trước một lầu thực phẩm khu mua đồ, Hoàng Vĩnh Nhạc đang chuẩn bị đi lầu bốn khu giải trí đi dạo một chút.

Lúc này, một người đàn bà trung niên đi tới, 35 tuổi chừng, mặc màu đen OL đồng phục, hình thái ưu nhã, tự nhiên hào phóng.

"Ngài khỏe." Người đàn bà mỉm cười hỏi, "Xin hỏi ngài là Hoàng Vĩnh Nhạc sao?"

Hoàng Vĩnh Nhạc ngẩn ra, hần cũng đeo kính mắt lên, vốn tưởng rằng sẽ không bị người phát hiện, không nghĩ tới ánh mắt của quần chúng như vậy sáng như tuyết, hay là bại lộ.

"Đúng." Hoàng Vĩnh Nhạc hỏi, "Chuyện gì?"

"Hoàng tiên sinh, ngài khỏe." Người đàn bà nói, "Ta là Thiên Mã bách hóa cửa hàng tổng hợp Tổng giám đốc, ta kêu Ngô Phương. . ."

"Tổng giám đốc?" Hoàng Vĩnh Nhạc có chút ngoài ý muốn, người đàn bà trước mắt này lại là cái này cửa hàng tổng hợp giám đốc.

"Hoàng tiên sinh, là như vậy." Ngô Phương giám đốc lấy ra một phần văn kiện, nói, "Phần này 《 mẫu lệ gầy cháo thịt phương pháp luyện chế. TXT》 công thức nấu ăn là ta từ trên mạng tải xuống, nghe nói giá công thức nấu ăn chính là người cho Diệp Tư nấu cháo công thức nấu ăn. Ta cũng không biết là thật hay giả, có thể hay không làm phiền ngài hỗ trợ nhìn một chút?"

"Ách. . . Dĩ nhiên." Hoàng Vĩnh Nhạc nhận lấy văn kiện, liếc một cái, phát hiện phần này công thức nấu ăn chính là hần tối hôm qua truyền tới trong lớp PP bày văn kiện, đoán chừng là trong lớp bạn học đem công thức nấu ăn truyền tới trên mạng đi.

"Phần này công thức nấu ăn không sai."

"Thật?" Ngô Phương cảm kích nói, "Cám ơn ngài, Hoàng tiên sinh."

"Không khách khí." Hoàng Vĩnh Nhạc nhắc nhở, "Ngô giám đốc, mẫu lệ gầy cháo thịt cũng không thể chữa bệnh ung thư, nó chẳng qua là nhất định có bảo kiện tác dụng."

"Mới có thể có bảo kiện tác dụng cũng tốt, ta con gái uống một năm nhiều Vương Nguo sữa bò, ta thật sợ nàng xảy ra chuyện, muốn nấu điểm cháo cho nàng uống." Nói xong, Ngô Phương giám đốc từ trong túi móc ra một tấm thẻ màu vàng, đưa tới, "Hoàng tiên sinh, tờ này là Thiên Mã bách hóa cửa hàng tổng hợp thẻ khách quý, hoan nghênh ngài sau này thường đến Thiên Mã cửa hàng tổng hợp mua đồ."

Hoàng Vĩnh Nhạc nói: "Ngô giám đốc, ngài quá khách khí, vô công bất thụ lộc, thẻ khách quý ta không thể muốn. . ."

Ngô Phương giám đốc mỉm cười nói: "Cái này thật ra thì chính là thông thường thẻ mua đồ, cũng không phải cái gì lễ vật quý trọng." Đem thẻ khách quý nhét vào Hoàng Vĩnh Nhạc trong tay, "Hoàng tiên sinh, ta còn có chút chuyện, đi trước một bước, chúc ngài ở Thiên Mã cửa hàng tổng hợp mua đồ khoái trá."

Ngô phương giám đốc rời đi.

Sau, vàng vĩnh nhạc trở lại một lầu thực phẩm khu cùng Diệp Tư hội họp, hai người cùng nhau mua một ít thực phẩm.

Hệ thống nhắc nhở: Túc chủ mua 6 cân bồ đào, chỉ số hạnh phúc +1;

Hệ thống nhắc nhở: Túc chủ mua 5 cân hột đào, chỉ số hạnh phúc +1;

Hệ thống nhắc nhở: Túc chủ mua ba con cua biển, chỉ số hạnh phúc +2;

...

Tất cả lớn nhỏ thực phẩm, tổng cộng mua 40 nhiều dạng, giá bộ hết mấy chiếc mua đồ xe.

Cả hoàn thực phẩm khu, Hoàng Vĩnh Nhạc cùng Diệp Tư đi tới quầy thu tiền tính tiền.

"Tiên sinh, ngài tiêu xài tổng số tiền là 89445 nguyên." Thu ngân viên mỉm cười nói, "Bởi vì ngài có thiên mã bách hóa cửa hàng tổng hợp thẻ khách quý, có thể hưởng thụ 8 chiết ưu đãi. sau khi bớt, tiêu xài tổng số tiền là 71556 nguyên."

Nghe đến chỗ này, Hoàng Vĩnh Nhạc hậu tri hậu giác, nguyên lai thẻ khách quý có thể hưởng thụ toàn trường 8 chiết ưu đãi, Hoàng Vĩnh Nhạc lập tức liền tiết kiệm xấp xỉ 2 vạn nguyên.

Hệ thống nhắc nhở: Túc chủ có Thiên Mã bách hóa cửa hàng tổng hợp thẻ khách quý, hưởng thụ ưu đãi nhất mua đồ đãi ngộ, chỉ số hạnh phúc +20!

Kết hoàn trưởng, Hoàng Vĩnh Nhạc cùng Diệp Tư rời đi cửa hàng tổng hợp, chuẩn bị lái xe về nhà.

Thiên Mã bách hóa cửa hàng tổng hợp có giao hàng phục vụ, Hoàng Vĩnh Nhạc hôm nay mua tất cả hàng hóa, cửa hàng tổng hợp cũng sẽ ở nội trong hôm nay đưa đến Ô mai biệt thự.

Trở lại trong xe nhỏ, Diệp Tư cùng Hoàng Vĩnh Nhạc chuẩn bị về nhà. Hôm nay ở cửa hàng tổng hợp mua một đồng thứ mình thích, tâm tình của hai người cũng không tệ.

Chẳng qua là, khi bọn hần chạy xe nhỏ lúc, phát giác đội săn ảnh xe van lại xuất hiện ở phía sau. Nguyên lai, đội săn ảnh đã cho xe van đổi một mới bánh xe, lại theo đuôi đến nơi này.

Thấy một màn này, Hoàng Vĩnh Nhạc quyết định xuất thủ lần nữa, rút ra đi xe van bánh xe không khí.

"Đình! Chúc mừng túc chủ, ngài rút được đội săn ảnh xe van sau bánh xe không khí."

Rào rào!

Cách đó không xa, xe van nhất thời lại rung một chút, xe sau thai lồm xệp xuống.

"Chuyện gì xảy ra?"

Đội săn ảnh phát giác không đúng, xuống xe lại nhìn một cái, nội tâm có chút tan vỡ, "Ngọa tào, làm sao xe thay sau lại xệp? Buổi sáng xe trước thay xệp, bây giờ xe sau thay lại xệp, hôm nay thật là gặp quý. . ."

Đang khi nói chuyện, Diệp Tư xe nhò đã đi mất.

Hệ thống nhắc nhở: Túc chủ lại bỏ rơi đội săn ảnh, hôm nay xuất hành hoàn mỹ thu quan, tâm tình thật tốt, chỉ số hạnh phúc +5!

Converter: Tịch Văn Tịch Mịch

Bạn đang đọc truyện *Hạnh Phúc Đại Rút Thương Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 30: Phòng Hiểu Minh khẩn cầu

Tác giả: Ngã Yêu Hóa Tinh

Tên họ: Hoàng Vĩnh Nhạc

Nghề nghiệp: Học sinh

Chỉ số hạnh phúc: 866

Hoàng Vĩnh Nhạc hôm nay ở bách hóa cửa hàng tổng hợp đại mua, chỉ số hạnh phúc tăng vọt 124, đạt tới 866, cảm giác hạnh phúc lại tăng lên một cái nấc thang.

Giờ phút này, Hoàng Vĩnh Nhạc ngồi ở trong phòng khách, thay mới mua quần áo, đầu đội mới mua âm phách vượt qua lập thể thanh nhĩ mạch, đang dùng Lôi Bạo máy vi tính xách tay xem xem chiều bóng.

Máy này Lôi Bạo máy vi tính xách tay giá tiền là 19999 nguyên, cao cấp phối trí, CPU chủ tần 4GHz, bốn hạch tám tuyến trình, 2TB cố thái ngành bàn (hard disk), ảnh hồng 990 trí năng hiển tạp, lộ vẽ tồn 8GB, áp dụng mới nhất PUK biểu hiện kỹ thuật, mang theo trí năng thanh khổng, chỉ tay phân biệt.

Trừ tiếp theo hàng thiếu chút nữa, cơ hồ không có khuyết điểm.

Hoàng Vĩnh Nhạc dùng Lôi Bạo máy vi tính xách tay chiếu một bộ khoa huyền điện ảnh 《 vũ trụ bước chậm người 》， hình ảnh dễ coi độ, rõ ràng độ cũng cao đến bạo, vẽ chất tăng lên một cấp bậc, đắt tiền hiển tạp cùng PUK biểu hiện kỹ thuật hiệu quả lấy được hoàn mỹ phơi bày.

Ngoài ra, Hoàng Vĩnh Nhạc mua âm phách vượt qua lập thể thanh nhĩ mạch, chất lượng giống vậy làm người ta ngạc nhiên mừng rỡ. Nên nhĩ mạch tự mạng trí năng khởi động, có thể thiết hoán nhiều loại thanh âm tình cảnh, ở xem chiếu bóng lúc, người lạc vào cảnh giới kỳ lạ cảm mạnh hơn, thanh âm đáng sợ hơn xuyên thấu lực.

Khi phim cao triều hòa nhạc vang lên lúc, tràn đầy lực bộc phát âm hiệu đánh thẳng vào màng nhĩ, Hoàng Vĩnh Nhạc ưu tư trong nháy mắt bị đốt, như mê như say.

Hệ thống nhắc nhở: Túc chủ thưởng thức khoa huyền điện ảnh 《 vũ trụ bước chậm người 》， thị giác cùng tâm linh bị mãnh liệt rung động, xem ảnh thể nghiệm hay không thể nói, chỉ số hạnh phúc +9!

Nếu như dùng thông thường máy vi tính cùng nhĩ mạch thưởng thức bộ này 《 vũ trụ bước chậm người 》， chỉ số hạnh phúc ước chừng chỉ có thể tăng lên 7, Hoàng Vĩnh Nhạc bởi vì sử dụng cao đoạn máy vi tính cùng nhĩ mạch, xem ảnh thể nghiệm tốt hơn, cho nên có thể đạt tới 9.

Có máy này Lôi Bạo máy vì tính xách tay, sau này cà điện ảnh hiệu quả tốt hơn.

"Hoàng Vĩnh Nhạc, ăn cơm."

"Tối."

Lấy xuống nhĩ mạch, Hoàng Vĩnh Nhạc đi về phía bàn ăn, Diệp Tư đã nấu xong bữa ăn tối: Hấp cua biển, phi thủy đậu hủ, làm xào ba ti, trà duẩn hàm xếp hàng cốt, ngoài ra còn có cháo gà.

Những nguyên liệu nấu ăn này đều là hôm nay mua, bữa cơm này tốn Diệp Tư suốt hai giờ.

"Diệp Tư, thật ra thì xào mấy món ăn sáng là được rồi, không cần phải làm thịnh soạn như vậy." Hoàng Vĩnh Nhạc nói, "Nấu như vậy tốt biết bao thức ăn, quá mất thì giờ."

"Không có sao, ta nhàn rồi cũng là nhàn rồi." Diệp Tư giúp bới một chén cơm trắng, "Giá mấy món ăn ta đều là lần đầu tiên làm, ném thử một chút xem."

"Lần đầu tiên làm?" Hoàng Vĩnh Nhạc nói, "Những thức ăn này chẳng phải đều là vật thí nghiệm?"

Diệp Tư cười nói: "Yên tâm, người ăn không chết. Ta đều là theo như công thức nấu ăn làm, hẳn không có vấn đề."

Hoàng Vĩnh Nhạc cầm đũa lên, quét một vòng thức ăn, sau đó xóc lên một khối đậu hủ, nhai nhỏ mấy cái, phê bình nói: "Người nấu phi thủy đậu hủ tạm được." Nói xong, lại kẹp một khối đậu hủ.

"Hoàng Vĩnh Nhạc, người chó lão ăn đậu hủ a, món ăn khác cũng ném thử một chút."

"Chớ quang ta ăn, người cũng ăn a."

Hai người ngồi chung một chỗ, cùng chung nổi lên bữa ăn tối.

Mặc dù những thức ăn này là Diệp Tư lần đầu tiên làm, nhưng là mùi vị cũng không tệ, đặc biệt là đậu hủ, tô mềm ngon miệng, rất là nhập vị.

Hấp cua biển cũng không tệ, hòa hàu vừa vặn, trà duẩn hàm xếp hàng cốt mùi vị cũng tạm được, thịt non vị hương.

Một chén đậm đà cháo gà xuống bụng, Hoàng Vĩnh Nhạc ợ một cái.

Hệ thống nhắc nhở: Túc chủ thưởng thức Diệp Tư hoa 2 giờ chú tâm nấu nướng bữa ăn tối, chỉ số hạnh phúc +11!

Ăn no sau.

Hoàng Vĩnh Nhạc đang chuẩn bị tiếp tục cà điện ảnh, lúc này, biệt thự chuông cửa reo.

Diệp Tư đi mở cửa.

Tối thăm người là Phòng Hiểu Minh, Vạn Thành địa sản Tổng giám đốc.

Phòng Hiểu Minh bên người còn đi theo một cái tiểu cô nương, năm tuổi chừng, ghim hai điều đuôi sam nhỏ, gương mặt đỏ bừng, khoe miệng lộ ra nhàn nhạt lúm đồng tiền, rất là khả ái.

Tiểu cô nương này kêu Phòng Mạnh Mạnh, là Phòng Hiểu Minh con gái.

"Diệp Tư tỷ tỷ tốt!" Phòng Mạnh Mạnh vung tay nhỏ bé,

Tiếng non nót gọi lên gọi.

Diệp Tư khẽ mỉm cười, bóp hân tiểu nha đầu gương mặt: "Mạnh Mạnh tốt."

"Đi, anh vũ!" Đi vào phòng khách, Phòng Mạnh Mạnh thấy lồng chim dặm Huyền Phượng anh vũ, ánh mắt sáng lên, rài bấp chân chạy tới, chơi chim đi.

Phòng Mạnh Mạnh chơi được rất vui vẻ, nhưng là Phòng Hiểu Minh sắc mặt lại hết sức ngưng trọng, hẳn hôm nay là đặc biệt đến tìm Hoàng Vĩnh Nhạc.

"Hoàng tiên sinh, đây là con gái ta phòng mạnh mạnh kiểm tra sức khỏe báo cáo." Phòng Hiểu Minh đưa tới một tấm y học báo cáo đơn, than thở, "Ta hôm nay mang con gái ta đến bệnh viện kiểm tra sức khỏe lúc, phát hiện nàng đã mắc bệnh ung thư, Lâm thầy thuốc nói là ung thư bạch huyết..."

Nói tới chỗ này, Phòng Hiểu Minh thần sắc ảm đạm

"Phòng Mạnh Mạnh bị ung thư bạch huyết?" Diệp Tư cả kinh, "Tại sao có thể như vậy?"

"Chuyện này đều do ta." Phòng Hiểu Minh tràn đầy áy náy tự trách nói, "Manh Manh thích uống Vượng Nguir sữa bò, ta vẫn mua cho nàng uống, uống một năm nhiều, kết quả... Ai! Lâm thầy thuốc nói, Manh Manh trong cơ thể tế bào ung thư đã di căn, chữa khỏi cơ hội không là rất lớn. Hơn nữa Manh Manh nhỏ như vậy, nếu như tiến hành hóa chất trị liệu (chemo), thân thể chỉ sợ cũng không chịu nổi."

Trầm một cái, Phòng Hiểu Minh nhìn về Hoàng Vĩnh Nhạc, mặt đầy thành khẩn nói, "Hoàng tiên sinh, ta tới nay tới tìm ngươi, chính là muốn cầu ngươi mau cứu con gái ta. Bây giờ chỉ có ngươi có thể cứu Manh Manh. Chỉ cần Manh Manh có thể sống được, vô luận là điều kiện gì, ta đều có thể đáp ứng ngươi. Ta chỉ có một con gái, ta không thể để cho nàng xảy ra chuyện..."

Nói tới chỗ này, Phòng Hiểu Minh hơi nghẹn ngào. Nam nhi có lẽ không nhẹ đạn, nhìn ra được, hẳn đối với con gái Phòng Manh Manh thương yêu có thừa.

Phòng Manh Manh đối với bệnh ung thư không biết gì cả, nàng lúc này đang cùng Huyền Phượng anh vui chơi đùa, rất là vui vẻ. Thấy con gái láy như vậy lòng, phòng hiểu minh lại là lòng như đao cắt.

Hoàng Vĩnh Nhạc nói: "Phòng giám đốc, ta cũng không hiểu được chữa trị bệnh ung thư, trước Diệp Tư bệnh ung thư là tự bình phục."

Phòng Hiểu Minh nói: "Hoàng tiên sinh, ta cũng biết có chút làm nhurai khó xử, chẳng qua là ta chỉ có một con gái, chỉ cần có một đường hy vọng, ta cũng phải thử một chút. Nếu ngươi trước có thể trị hết Diệp Tư bệnh ung thư, có lẽ cũng có thể trị hết con gái ta bệnh ung thư, cầu ngươi thử lại lần nữa, được không? Vô luận là điều kiện gì, ta đều có thể đáp ứng ngươi."

Hoàng Vĩnh Nhạc suy nghĩ một chút, nói: "Nếu không như vậy, ngươi đem Phòng Manh Manh ở lại Ô mai trong biệt thự, để cho nàng làm cùng Diệp Tư làm giống nhau như đúc chuyện, nhìn có hữu hiệu hay không quá?"

Nghe lời này một cái, Phòng Hiểu Minh cảm thấy Hoàng Vĩnh Nhạc là đáp ứng hỗ trợ trị liệu, kích động nói: "Hoàng tiên sinh, thật là quá cảm kích ngươi. Có yêu cầu gì ngươi cứ việc nói."

Hoàng Vĩnh Nhạc nói: "Bây giờ trước hết để cho Phòng Manh Manh ở tại Ô mai biệt thự, nhìn một chút hiệu quả, thương lượng lại chuyện về sau."

Phòng Hiểu Minh gật đầu một cái: "Hoàng tiên sinh, hết thảy cũng nhờ ngươi!"

Sau, Phòng Hiểu Minh liền rời đi trước, Phòng Manh Manh thì ở lại Ô mai biệt thự tiếp nhận bệnh ung thư chữa trị.

"Hoàng Vĩnh Nhạc, chúng ta làm sao cho phòng manh manh chữa trị?" Diệp Tư đôi mi thanh tú hơi nhăn.

"Ngươi đi trước nấu mẫu lệ gầy cháo thịt, để cho manh manh ăn." Hoàng Vĩnh Nhạc nói, "Ngươi trước làm chuyện, để cho Phòng Manh Manh cũng làm một lần."

"Như vậy có thể được không?"

"Thử một chút nói sau."

Diệp Tư vì vậy đến phòng bếp nấu mẫu lệ gầy cháo thịt.

Phòng Manh Manh tiếp tục đang chơi chim, chơi một hồi lâu, nàng bỗng nhiên quay đầu, ngược đầu nhỏ, nhìn Hoàng Vĩnh Nhạc, tiếng non nớt nói: "Ta biết ngươi là ai."

"Ta là ai a?"

"Ngươi là trạng nguyên ca." Phòng Manh Manh chớp mắt to, "Ta ở trên ti vi xem qua ngươi, ba nói, ngươi học tập rất lợi hại."

Hoàng Vĩnh Nhạc cười một tiếng, tiểu nha đầu này phỏng đoán xem qua Diệp Tư《Diệp Tư câu chuyện sẽ》.

Không lâu lắm, Diệp Tư bung nấu xong mẫu lệ gầy cháo thịt, đi trở về phòng khách: "Manh Manh, tới dùng cơm."

Phòng Manh Manh rải bập chân chạy tới, ngồi vào trên ghế, bắt đầu uống cháo. Tiểu nha đầu khẩu vị tựa hồ rất tốt, lập tức liền uống một tô.

Uống xong cháo, Phòng Manh Manh ợ một cái, chùi chùi miệng, kêu lên: "Diệp Tư tỷ tỷ!"

"Chuyện gì?"

"Ta thật giống như mang thai rồi."

"Gì?" Diệp Tư có chút mộng.

Phòng Manh Manh tay nhỏ bé trắng nõn sờ một cái nhỏ bụng, nàng mới vừa uống xong cháo, bụng cổ cổ, tròn trịa, tiếng non nớt nói: "Ta bụng trở nên lớn, có thể là mang thai rồi."

Diệp Tư cười nói: "Manh Manh, trẻ con là sẽ không mang thai, sau khi lớn lên mới có thể mang thai."

Phòng Mạnh Mạnh tò mò: "Muốn lớn lên giống Diệp Từ tỷ tỷ lớn như vậy sao?"

"Đúng."

"Diệp Từ tỷ tỷ, người mang thai sao?"

"..." Diệp Từ mỉm cười nói, "Chị còn không có đâu."

"Vậy, Diệp Từ tỷ tỷ lúc nào mới mang thai chứ?"

"..." Diệp Từ có chút tan vỡ.

Hai người nói chuyện trời đất, Hoàng Vĩnh Nhạc đi trở về phòng bếp, chuẩn bị cho Phòng Mạnh Mạnh rút ra lấy tế bào ung thư.

Hoàng Vĩnh Nhạc có rút thường hệ thống, quả thật có năng lực chữa trị bệnh ung thư. Mặc dù rút ra lấy tế bào ung thư sẽ tiêu hao chỉ số hạnh phúc, nhưng là khi chữa khỏi bệnh ung thư sau, chỉ số hạnh phúc sẽ bắn ngược trở về.

Hoàng Vĩnh Nhạc chữa trị bệnh ung thư, cơ bản sẽ không có tổn thất quá lớn, chẳng qua là một cái nhấc tay.

Cho nên, hắn quyết định cứu Phòng Mạnh Mạnh.

Phòng Mạnh Mạnh mới năm tuổi đại, thân thể cũng tương đối yếu ớt, Hoàng Vĩnh Nhạc quyết định một lần chỉ rút ra lấy 0.5% tế bào ung thư, tránh cho tiểu nha đầu không chịu nổi.

Hoàng Vĩnh Nhạc mặc niệm: "Ta muốn rút lấy Phòng Mạnh Mạnh trong cơ thể 0.5% tế bào ung thư."

Hệ thống nhắc nhở: Rút ra lấy tế bào ung thư cần 1 điểm chỉ số hạnh phúc, là hay không rút ra lấy?

"Ừ."

"Đinh! Chúc mừng túc chủ, ngài rút được Phòng Mạnh Mạnh 0.5% tế bào ung thư."

Rào rào!

Màu đen dị vật xuất hiện ở rửa rau trong chậu.

"Nha!"

Trong phòng khách, Phòng Mạnh Mạnh kêu một tiếng.

"Mạnh Mạnh, thế nào?"

"Ta bụng thật giống như đau một chút."

"Bụng?" Diệp Từ đi lên trước, nhìn một chút Phòng Mạnh Mạnh nhỏ cái bụng, "Mạnh Mạnh, bụng còn đau không?"

"Không đau rồi." Phòng Mạnh Mạnh tiểu liễu mi một cong, chu cái miệng nhỏ hỏi, "Diệp Từ tỷ tỷ, ta có phải hay không mang thai? Bụng có thai động."

Diệp Từ nhẹ nhàng cười một tiếng, ngoắc ngoắc nàng mũi quỳnh nhò: "Mạnh Mạnh, đừng lo lắng, con nít là sẽ không mang thai. Người có thể ăn quá no rồi, tỷ tỷ mang người đến thiên thai chơi, có được hay không?"

"Được."

Diệp Từ dắt Phòng Mạnh Mạnh tay nhỏ bé, đang muốn lên lầu, Phòng Mạnh Mạnh chuyển đầu nhỏ, tiếng non nớt hỏi Hoàng Vĩnh Nhạc: "Trạng nguyên ca, ta phải đi thiên thai chơi, người có đi hay không?"

"Đi."

Hoàng Vĩnh Nhạc phải tiếp tục rút ra lấy Phòng Mạnh Mạnh tế bào ung thư, tự nhiên phải đi thiên thai, mới có thể kịp thời quan sát Phòng Mạnh Mạnh phản ứng.

Ba người cùng lên lầu.

"Đi?" Phòng Mạnh Mạnh ánh mắt sáng lên, "Trạng nguyên ca so với Diệp Từ tỷ tỷ đáng đáp cao hơn đâu!"

Diệp Từ cười nói: "Trạng nguyên ca đã trưởng thành, dĩ nhiên cao."

Phòng Mạnh Mạnh hỏi: "Kìa trạng nguyên ca mạng thai sao?"

Converter: Tịch Văn Tịch Mịch

Bạn đang đọc truyện *Hạnh Phúc Đại Rút Thuởng Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 31: Hạnh phúc sức miễn dịch

Tác giả: Ngã Yêu Hỏa Tinh

"Oa, thật là nhiều tinh tinh a!"

Đến trên sân thượng, Phòng Mạnh Mạnh hưng phấn không thôi, ngược đầu nhỏ nhìn tinh tinh, nhìn một hồi, lại khắp nơi bính đáp, một hồi vòng quanh đình chuyển vòng, một hồi lại đang Diệp Tư lượng quần áo chơi cút bắt, chơi được kinh khủng.

Hoàng Vĩnh Nhạc đi nâng trên người đảo qua.

Tên họ: Phòng Mạnh Mạnh

Nghề nghiệp: Vô

Chỉ số hạnh phúc: 110

Phòng Mạnh Mạnh tối nay tới Ô mai biệt thự lúc, chỉ số hạnh phúc chỉ có -55, có thể thấy năng bình thường không mấy vui vẻ.

Phòng Mạnh Mạnh mẹ năm ngoái đã qua đời, Phòng Hiểu Minh công việc quá bận rộn, không thời gian bởi Phòng Mạnh Mạnh, tiểu nha đầu thường thường một người ở nhà, không có ba mẹ bầu bạn, năng vì vậy không có cảm giác hạnh phúc.

Phòng Mạnh Mạnh mẹ năm ngoái mang thai thứ hai thai, vốn có thể sống lại cái nam bảo bảo, đáng tiếc, cuối cùng sanh khó mà chết, lúc ấy Phòng Mạnh Mạnh chỉ có 4 tuổi.

Vì vậy, Phòng Mạnh Mạnh đối với mẹ ấn tượng, chính là một cái phụ nữ có thai. Phòng Mạnh Mạnh còn nhớ, mẹ đình một cái bụng to, Phòng Mạnh Mạnh thường xuyên dùng tay nhỏ bé sờ mẹ bụng, nghe trong bụng nhỏ thanh âm của đệ đệ.

Ở mẹ qua đời sau, Phòng Mạnh Mạnh thường xuyên thích sờ mình bụng.

Đó là bởi vì năng muốn mẹ.

"Mạnh Mạnh."

"Ừ?"

"Sang đây xem điện ảnh, có được hay không?"

"Ừ!"

Trên cô để máy vi tính xách tay, Diệp Tư chuẩn bị bởi Phòng Mạnh Mạnh xem chiếu bóng. Bởi vì Diệp Tư trước té bảo ung thư giảm bớt mấy ngày đó, năng cũng từng cùng Hoàng Vĩnh Nhạc cùng nhau xem phim.

Phòng Mạnh Mạnh chạy tới, đưa tay nhỏ bé, tiếng non nớt chỉ huy nói: "Diệp Tư tỷ tỷ, người ngồi ta bên trái. Trạng nguyên ca, người ngồi ta bên phải."

Diệp Tư kỳ quái: "Mạnh Mạnh, tại sao ta muốn ngồi người bên trái a?"

Phòng Mạnh Mạnh đáp: "Bởi vì trước kia mẹ cũng ngồi ta bên trái, ba ngồi ta bên phải."

"..." Diệp Tư.

"..." Hoàng Vĩnh Nhạc.

Ở lúc trước, Phòng Mạnh Mạnh thường xuyên cùng ba mẹ cùng nhau nhìn phim hoạt họa, nhưng là từ mẹ qua đời sau, lại cũng không có người bồi nàng nhìn phim hoạt họa. Ba nàng công việc quá bận rộn, thường xuyên cũng không ở nhà.

"Phim hoạt họa bắt đầu rồi!"

Phòng Mạnh Mạnh ngồi trước máy vi tính, Hoàng Vĩnh Nhạc cùng Diệp Tư bồi ở hai bên, ba người vừa nhìn điện ảnh phim hoạt họa, một bên đập đầu trứ hạt dưa.

"Trạng nguyên ca, người đập đầu hạt dưa thật là nhanh!"

"Có không?"

"Ta đập đầu một cái hạt dưa, người liền đập đầu ba cá."

"Là người quá chậm."

"Người cũng đập đầu chậm một chút có được hay không, nếu không hạt dưa đều bị người ăn sạch rồi!"

Hạt dưa thanh này thay nhau vang lên, theo điện ảnh phim hoạt họa phát ra, luôn luôn có sang sảng tiếng cười truyền ra.

Ba người xem xem chiếu bóng kêu 《thỏ đại chiến củ cà rốt》，là một bộ kịch vui hoạt họa (animation).

Ở xem phim trong quá trình, Hoàng Vĩnh Nhạc phát hiện Phòng Mạnh Mạnh chỉ số hạnh phúc nhanh chóng tăng vọt.

150!

240!

320!

Nửa giờ sau phim hoạt họa sau khi xem xong, Phòng Mạnh Mạnh chỉ số hạnh phúc đã đạt tới 350. Đứa trẻ bình thường nhìn một bộ phim hoạt họa, chỉ số hạnh phúc không sẽ tăng lên như vậy khoa trương, Phòng Mạnh Mạnh tối nay là bởi vì ôn lại cùng ba mẹ nhìn phim hoạt họa tình cảnh, trong lòng đặc biệt vui vẻ.

Hệ thống nhắc nhở: Tác chủ thưởng thức kịch vui phim hoạt họa 《thỏ đại chiến củ cà rốt》，tiếng cười không ngừng, chỉ số hạnh phúc +3.

Xem phim xong, Diệp Tư ôm tới một cái đại tây qua, chuẩn bị để cho Phòng Mạnh Mạnh ăn. Bởi vì Diệp Tư trước chữa trị bệnh ung thư lúc, cũng cùng Hoàng Vĩnh Nhạc ăn dưa hấu.

Phòng Mạnh Mạnh tối nay xem phim thấy rất vui vẻ, ngay cả ăn dưa hấu cũng chuyên cần, ăn hai khối lớn, nhỏ bụng lại lòi lên.

Lúc này, Hoàng Vĩnh Nhạc đi tới thiên thai tiểu Thủy cầu cạnh, lại rút ra lấy tể bào ung thư.

"Đinh! Chúc mừng tác chủ, ngài rút được Phòng Mạnh Mạnh trong cơ thể 0.5 % tế bào ung thư."

"Nha!"

Phòng Mạnh Mạnh lại kêu một tiếng.

"Mạnh Mạnh, thế nào?"

"Ta lại thai động."

"Phòng Mạnh Mạnh sờ mình tròn trịa nhỏ bụng, sâu kín nói.

Diệp Tư cười nói: "Nha đầu ngốc, người không mang thai, làm sao có thể thai động?"

"Thật sự là thai động!" Phòng Mạnh Mạnh nói, "Đã thai động hai lần, cùng mẹ vậy!"

Nghe xong, Diệp Tư nhẹ nhàng ôm một cái Phòng Mạnh Mạnh, biết tiểu nha đầu lại muốn mẹ.

"Diệp Tư tỷ tỷ, ta mệt rồi."

"Chúng ta trở về phòng ngủ có được hay không?"

"Được."

Ba người rời đi thiên thai, đến hai lần lúc, Diệp Tư kéo Phòng Mạnh Mạnh đi nằm phòng ngủ, Hoàng Vĩnh Nhạc chuẩn bị đi lần một phòng ngủ.

"Trạng nguyên ca, người bắt hòa Diệp Tư tỷ tỷ sao?"

"Ách... Ta ngủ một lần."

"Tại sao người với Diệp Tư tỷ tỷ không ngủ chung chứ?" Phòng Mạnh Mạnh nói, "Ba mẹ ta đều là bởi ta ngủ chung."

"..." Hoàng Vĩnh Nhạc.

"..." Diệp Tư.

"Trạng nguyên ca, ngủ chung có được hay không?" Phòng Mạnh Mạnh chu cái miệng nhỏ, bộ dáng rất chăm chú.

Diệp Tư mỉm cười nói: "Manh manh, Trạng nguyên ca thân thể quá cao lớn, giường quá nhỏ, hẳn ngủ không được."

Phòng Mạnh Mạnh hỏi: "Diệp Tư tỷ tỷ tại sao không mua lớn một chút giường chứ? Như vậy thì có thể cùng Trạng nguyên ca ngủ chung rồi."

"..." Diệp Tư nhéo một cái Phòng Mạnh Mạnh mũi quỳnh nhỏ, cười nói, "Sau này Diệp Tư tỷ tỷ có tiền, mua nữa cái giường lớn, nhưng là tối nay Trạng nguyên ca phải ngủ nơi khác, có được hay không?"

"Được." Phòng Mạnh Mạnh huy huy tay nhỏ bé, "Trạng nguyên ca, ngủ ngon!"

Sau, Hoàng Vĩnh Nhạc trở lại mình phòng ngủ.

Hoàng Vĩnh Nhạc không có lập tức nghỉ ngơi, mà là duyệt đọc 《Hạnh phúc định luật》 quyển này tâm lý học sách. Quyển sách này yết kỳ hạnh phúc cơ bản định luật, được khen là "Hạnh phúc học thánh kinh", chính là hẳn cần sách.

Tâm lý học sách đều là tương đối khô khan, đọc tương đối tốn sức.

Hệ thống nhắc nhở: Tác chủ đọc 《hạnh phúc định luật》，tôi tâm khó hiểu, choáng váng đầu não phòng, chỉ số hạnh phúc -11!

Đọc quá trình rất bức bối, Hoàng Vĩnh Nhạc nhắm mắt kiên trì được.

Ba giờ sau.

Hệ thống nhắc nhở: Tác chủ đọc 《hạnh phúc định luật》，đối với hạnh phúc học có chút tâm đắc, sáng tỏ thông suốt, chỉ số hạnh phúc +13!

Thu hồi sách, Hoàng Vĩnh Nhạc chuẩn bị nghỉ ngơi, trước khi ngủ, lại rút lấy Phòng Mạnh Mạnh tể bào ung thư.

...

Sáng sớm ngày thứ hai, Phòng Hiểu Minh đi tới Ô mai biệt thự, sau đó mang Phòng Mạnh Mạnh đi bệnh viện kiểm tra tể bào ung thư số lượng.

Bệnh viện.

"Lâm thầy thuốc, Mạnh Mạnh tể bào ung thư thật giảm bớt?" Phòng Hiểu Minh kích động không thôi.

"Không sai." Lâm Lệ Bình bác sĩ hỏi, "Mạnh Mạnh ngày hôm qua có hay không tiếp thụ qua cái gì chữa trị?"

Phòng Hiểu Minh nói: "Mạnh Mạnh ngày hôm qua ngủ ở Ô mai biệt thự, cùng Hoàng Vĩnh Nhạc, Diệp Tư chung một chỗ, tựa hồ không có nhận bị bất kỳ chữa trị."

Lâm Lệ Bình bác sĩ suy nghĩ một chút, lấy tới hạnh phúc kiểm trắc nghi, vì Phòng Mạnh Mạnh kiểm trắc chỉ số hạnh phúc.

Màu đỏ chỉ thị đèn lóe lên, màn ảnh biểu hiện một con số: 410.

"Quả nhiên là như vậy." Lâm Lệ Bình bác sĩ một bộ mừng tỉnh hiểu ra đáng vẻ, nói, "Phòng tiên sinh, ta có thể đã tìm được Phòng Mạnh Mạnh tể bào ung thư giảm bớt nguyên nhân. Phòng Mạnh Mạnh ngày hôm qua chỉ số hạnh phúc cận vi -55, hôm nay nhưng đạt tới 410. Chỉ số hạnh phúc càng cao, thân thể con người sức miễn dịch lại càng mạnh. Vì vậy, ta hoài nghi Phòng Mạnh Mạnh tể bào ung thư sẽ giảm bớt, là bởi vì nàng chỉ số hạnh phúc tăng lên, tự thân miễn dịch tể bào bóp chết tể bào ung thư. Ở y học thượng, cái này gọi là 'Tự thể miễn dịch liệu pháp', tương quan y học lý luận trước mắt vẫn chưa trưởng thành, nhưng là cổ nhất định có có thể được tính."

Chỉ số hạnh phúc càng cao, sức miễn dịch càng mạnh, đây là nước Hoa giới y học công nhận kết luận.

Ngược lại, chỉ số hạnh phúc càng thấp, sức miễn dịch càng yếu.

Rất nhiều người thất tình sau, cũng sẽ bị bệnh, cũng là bởi vì thất tình sau, chỉ số hạnh phúc ngã đến đáy cốc, tự thân sức miễn dịch toàn tuyến tan vỡ, vì vậy ngã bệnh.

Nếu như chỉ số hạnh phúc cao vô cùng, sức miễn dịch thì sẽ mạnh vô cùng, thân thể sẽ tốt vô cùng. Rất nhiều nhiều sáng tạo y học kỳ tích bệnh nhân, đều là tâm tính tích cực, cảm giác hạnh phúc rất mạnh người.

"Trước Diệp Tư bệnh ung thư có thể tự khỏi bệnh, có thể cũng là nguyên nhân này." Lâm Lê Bình bác sĩ giới thiệu, "Người bình thường mắc bệnh ung thư sau, chỉ số hạnh phúc cũng sẽ biến thành số âm, sức miễn dịch đại phúc độ hạ xuống, nhanh chóng suy vong. Mà Diệp Tư ở mắc bệnh ung thư sau, chỉ số hạnh phúc nhưng là đang đếm, hơn nữa dần dần trở về trắng, tự thân sức miễn dịch không ngừng tăng cường, tế bào ung thư bắt đầu giảm bớt. Diệp Tư bây giờ chỉ số hạnh phúc, đã sắp si 1000. Phòng Mạnh Mạnh tình huống, cùng Diệp Tư lúc ấy vô cùng tương tự."

Phòng Hiểu Minh hỏi: "Lâm thầy thuốc, ý của ngài là nói, muốn trị tốt Mạnh Mạnh bệnh ung thư, liền phải nghĩ biện pháp tăng lên Mạnh Mạnh chỉ số hạnh phúc?"

"Đúng." Lâm Lê Bình bác sĩ nói, "Người bây giờ mang Mạnh Mạnh về nhà, để cho nàng làm chuyện nàng thích, tăng lên hạnh phúc của nàng chỉ số, tăng cường sức miễn dịch."

"Được, cảm ơn người, Lâm thầy thuốc."

...

Rời bệnh viện, phòng hiểu minh mang phòng mạnh mạnh đi ô mai biệt thự.

"Mạnh mạnh tế bào ung thư cũng giảm bớt?" Lá tư vừa mừng vừa sợ.

"Lâm thầy thuốc nói, Mạnh Mạnh tế bào ung thư sẽ giảm bớt, là bởi vì Mạnh Mạnh chỉ số hạnh phúc tăng lên, sức miễn dịch trở nên mạnh mẽ." Phòng Hiểu Minh nói, "Hoàng tiên sinh, Mạnh Mạnh tối hôm qua là cùng các người chung một chỗ sau, chỉ số hạnh phúc mới tăng lên, tối nay có thể hay không phiên toái các người nữa bởi Mạnh Mạnh..."

Hoàng Vĩnh Nhạc cắt đứt: "Phòng giám đốc, Mạnh Mạnh chỉ số hạnh phúc sở dĩ tăng lên, là bởi vì chúng ta bởi nàng nhìn phim hoạt họa. Trên thực tế, Mạnh Mạnh muốn nhất cùng ba nhìn phim hoạt họa, nếu như người có thể bởi nàng nhìn phim hoạt họa, chỉ số hạnh phúc sẽ tăng lên nhiều hơn. Cho nên, ta đề nghị người mang Mạnh Mạnh về nhà, sau đó bởi nàng nhìn phim hoạt họa, đây càng có lợi cho Mạnh Mạnh chữa trị."

Phòng Hiểu Minh cau mày: "Điều này có thể được không?"

Hoàng Vĩnh Nhạc nói: "Người tối nay thử một chút, nếu như không được, ngày mai lại đem Mạnh Mạnh đưa đến Ô mai biệt thự."

Phòng Hiểu Minh suy nghĩ một chút, hỏi con gái: "Mạnh Mạnh, ba tối nay ở nhà bởi người nhìn phim hoạt họa, có được hay không?"

Phòng Mạnh Mạnh ngẩn người, tiểu liễu mi một cong, tiếng non nớt hỏi: "Ba tối nay không đi công ty đi làm sao?"

"Ba tối nay không đi làm, liền ở nhà bởi Mạnh Mạnh nhìn phim hoạt họa."

"Thật?" Phòng Mạnh Mạnh cao hứng cơ hồ nhảy cẫng lên, quơ tay múa chân.

Thấy một màn này, Phòng Hiểu Minh trong lòng đau xót, mình năm nay bận bịu với công việc, đem con gái cũng cho không để mắt đến, ngay cả bởi nàng nhìn phim hoạt họa thời gian cũng không có.

Phòng Hiểu Minh quyết định nghe theo Hoàng Vĩnh Nhạc đề nghị, mang Phòng Mạnh Mạnh về nhà xem phim hoạt họa.

"Trạng nguyên ca, Diệp Tư tỷ tỷ, ta phải về nhà, bái bai!"

Phòng Hiểu Minh hai cha con rời đi.

Hoàng Vĩnh Nhạc sở dĩ để cho Phòng Mạnh Mạnh về nhà, chủ yếu là vì dời đi truyền thông tiêu điểm. Lần trước Hoàng Vĩnh Nhạc chữa hết Diệp Tư bệnh ung thư, bị 200 nhiều tên ký giả đuôi theo phỏng vấn, quá thực quá phiền toái.

Vì để tránh cho chuyện tương tự, Hoàng Vĩnh Nhạc vì vậy để cho Phòng Mạnh Mạnh rời đi Ô mai biệt thự, về đến nhà. Tương lai Phòng Mạnh Mạnh bệnh ung thư bình phục, truyền thông tiêu điểm cũng sẽ không toàn bộ rơi vào Hoàng Vĩnh Nhạc trên người.

Phòng Mạnh Mạnh sau khi về nhà, Hoàng Vĩnh Nhạc vẫn có thể giúp nàng rút ra lấy tế bào ung thư, khoảng cách hoàn toàn không là vấn đề.

Vào ngày đó, Hoàng Vĩnh Nhạc lại giúp Phòng Mạnh Mạnh rút lấy 8 lần tế bào ung thư.

Đến nỗi Phòng Mạnh Mạnh, thì ở nhà cùng ba nhìn phim hoạt họa, thấy vô cùng vui vẻ.

...

Lại qua một ngày.

Bệnh viện.

"Quả nhiên không sai, Manh Manh tế bào ung thư lại giảm bớt một chút." Lâm Lệ Bình bác sĩ nói, "Manh Manh hôm nay chỉ số hạnh phúc đã đạt tới 766, tế bào ung thư giảm bớt cũng rõ ràng hơn."

Nghe vậy, Phòng Hiểu Minh kích động vạn phần, than thở Hoàng Vĩnh Nhạc đề nghị quả nhiên là đúng. Phòng Hiểu Minh ngày hôm qua một mực ở nhà bởi Phòng Manh Manh nhìn phim hoạt họa, Phòng Manh Manh tế bào ung thư quả nhiên lại giảm bớt. Chỉ cần có thể tăng lên Phòng Manh Manh chỉ số hạnh phúc, là có thể trị hết bệnh ung thư. .

Lâm Lệ Bình bác sĩ dặn dò: "Phòng tiên sinh, người mấy ngày nay phải ở nhà nhiều bởi Manh Manh, có lẽ thật có thể trị hết bệnh ung thư."

"Được ! Cảm ơn người, Lâm thầy thuốc."

...

Rời bệnh viện, Phòng Hiểu Minh mang Phòng Manh Manh ngồi vào trong xe nhỏ. Bệnh của nữ nhi tình hữu rõ ràng chuyển biến tốt, Phòng Hiểu Minh mừng rỡ không thôi, khoe mát hơi uơn ướn.

"Ba, người ánh mắt sung sao đó?"

"Ba ánh mắt vào cát."

"Ta giúp người thổi một cái."

"Không cần, ba không sao."

Chạy xe nhỏ, Phòng Hiểu Minh lập tức đi Ô mai biệt thự, chuẩn bị đi cảm ơn Hoàng Vĩnh Nhạc. Mặc dù Lâm Lệ Bình bác sĩ nói, Phòng Manh Manh tế bào ung thư giảm bớt là bởi vì chỉ số hạnh phúc tăng lên, nhưng là Phòng Hiểu Minh cảm thấy nhất nên cảm kích người hay là Hoàng Vĩnh Nhạc.

Nếu như không có Hoàng Vĩnh Nhạc bởi Phòng Manh Manh nhìn phim hoạt họa, như vậy Phòng Manh Manh chỉ số hạnh phúc cũng sẽ không trở về thẳng, bệnh tình cũng sẽ không có chuyển cơ.

Cho nên, Phòng Hiểu Minh cảm thấy Hoàng Vĩnh Nhạc là Phòng Manh Manh ân nhân cứu mạng.

...

Ô mai biệt thự.

"Hoàng tiên sinh, người là đúng!" Phòng Hiểu Minh ưu tư vẫn rất kích động, "Ta tối hôm qua mang Manh Manh về nhà xem phim hoạt họa, tế bào ung thư quả nhiên giảm bớt phải rõ ràng hơn, Lâm thầy thuốc nói Manh Manh thật có thể bình phục. Lần này nhờ có người trợ giúp, Manh Manh bệnh tình mới có thể chuyển biến tốt."

Nói xong, Phòng Hiểu Minh từ trong túi công văn lấy ra một tấm ngân hàng chi phiếu, hai tay đưa tới, "Hoàng tiên sinh, ngài cứu Manh Manh một mạng, đây là ta một chút tâm ý, ngài nhận lấy."

Chi phiếu để lên bàn.

Hoàng Vĩnh Nhạc định thần nhìn lại, chỉ thấy chi phiếu phía trên số tiền là một chuỗi thật dài con số, tổng cộng bảy con số: 5 triệu nguyên.

Converter: Tịch Văn Tịch Mịch

Bạn đang đọc truyện *Hạnh Phúc Đại Rút Thương Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 32: Hạnh phúc phá 1000 cùng vi bác

Tác giả: Ngã Yêu Hòa Tĩnh

Phòng Hiểu Minh tờ này ngân hàng chi phiếu mặt trị giá lại đạt năm triệu nguyên!

Bao nhiêu người phấn đấu cả đời, cũng không kiếm được năm triệu; vô số người mua mua vé số, chính là vì trúng năm triệu.

Giờ phút này, một tấm năm triệu chi phiếu đã đặt ở Hoàng Vĩnh Nhạc trước mặt.

Hoàng Vĩnh Nhạc mí mắt vừa nhấc, đem chi phiếu còn trở về: "Phòng giám đốc, Mạnh Mạnh bệnh ung thư là mình bình phục, cùng ta không có quan hệ gì, chi phiếu này..."

"Hoàng tiên sinh, chi phiếu này người nhất định phải nhận!" Phòng Hiểu Minh thái độ kiên quyết, "Không có người, Mạnh Mạnh bệnh tình không thể nào có chuyển cơ, người là Mạnh Mạnh ân nhân cứu mạng. Tiền này là ta một chút tâm ý, vô luận như thế nào, người phải nhận lấy." Năm triệu chi phiếu lại đưa trở lại.

Hoàng Vĩnh Nhạc đưa tay một cái, đem chi phiếu đẩy trở về, Phòng Hiểu Minh không có bỏ qua, lại đem chi phiếu đưa tới, hai người người tới ta đi, đẩy tới đẩy lui, tựa như đang luyện thái cực thời thủ vậy.

Mấy hiệp sau, Hoàng Vĩnh Nhạc vẫn là không muốn thu chi phiếu, Phòng Hiểu Minh bất đắc dĩ, không thể làm gì khác hơn là thỏa hiệp nói: "Được rồi, tấm chi phiếu này người không muốn, ta liền không bắt buộc."

Hoàng Vĩnh Nhạc thoáng nghi xả hơi.

"Một hồi ta đến ngân hàng chuyển tiền cho người." Phòng Hiểu Minh bổ sung nói.

"..." Hoàng Vĩnh Nhạc.

Khó lòng phòng bị a!

Khoản tiền này chính là muốn tránh, cũng không tránh thoát.

"Hoàng tiên sinh, không phải ta làm người khác khó xử, khoản tiền này người nếu là không thu, thật sự là không nói được." Phòng Hiểu Minh trầm một cái, móc túi móc phôi nói, "Người đem tiền thu, ta trong lòng cũng thực tế một chút. Người giúp ta lớn như vậy một chuyện, ta thiếu người lớn như vậy một phần nhân tình, người dù sao cũng phải cho ta một cái hồi báo người cơ hội, đúng không? Ta là nói phải trái, tiền này người nếu là không thu, chính là ta Phòng Hiểu Minh không biết làm người."

"..." Hoàng Vĩnh Nhạc.

Nói đến mức này, Hoàng Vĩnh Nhạc không biết nên nói cái gì.

Nói xong chi phiếu chuyện, Phòng Hiểu Minh bởi vì công ty có chuyện, rời đi trước, Phòng Mạnh Mạnh tạm thời ở Ô mai biệt thự.

Buổi tối, Diệp Tư lại làm xong thức ăn, Hoàng Vĩnh Nhạc cùng Phòng Mạnh Mạnh ngồi vây đến bàn ăn, bắt đầu hưởng dùng.

Bữa ăn tối hết sức phong phú, nấm hương hầm gà, xào gia đình, ớt xanh thịt bằm, ngoài ra còn có một mâm phi thủy đậu hủ. Hoàng Vĩnh Nhạc ngày hôm qua nói phi thủy đậu hủ ăn thật ngon, Diệp Tư hôm nay vì vậy lại làm một mâm.

Hoàng Vĩnh Nhạc kẹp một khối đậu hủ, bỏ vào trong miệng nhai kỹ.

Thấy vậy, Phòng Mạnh Mạnh học, cũng xúc lên một khối đậu hủ, cũng bỏ vào trong miệng nhai kỹ.

"Đậu hủ mùi vị rất tốt!" Hoàng Vĩnh Nhạc phê bình nói.

"Đậu hủ mùi vị rất tốt!" Phòng Mạnh Mạnh tiếng non nớt nói.

Hoàng Vĩnh Nhạc cười một tiếng, lại kẹp một khối đậu hủ.

Phòng Mạnh Mạnh cũng bắt chước, cũng kẹp một khối đậu hủ.

Chỉ như vậy, hai người một người kẹp một khối, không lâu lắm, đĩa đậu hủ chỉ còn lại một khối cuối cùng.

Phòng Mạnh Mạnh mắt to chớp chớp, đưa đũa, đem cuối cùng một khối đậu hủ cắt thành hai nửa, nói: "Trạng nguyên ca, một người một nửa!"

Hoàng Vĩnh Nhạc không khỏi cười một tiếng, tiểu nha đầu này ngược lại là thật nói nghĩa khí: "Được, một người một nửa."

Hai người chia ra xúc lên nửa khối đậu hủ, ăn, Phòng Mạnh Mạnh ăn nồng nhiệt, sau khi ăn xong, béo mập đầu lưỡi còn liếm miệng một cái môi, chưa thỏa mãn đáng về.

Lúc này, Diệp Tư từ trong phòng bếp đi tới, lại bung lên một nồi xép hàng cốt thang.

"Diệp Tư tỷ tỷ, người nấu đậu hủ ăn thật ngon!"

"Có thật không?"

"Thật chứ !" Phòng Mạnh Mạnh nói, "Ta thích ăn người đậu hủ, Trạng nguyên ca cũng thích ăn người đậu hủ!"

"..." Hoàng Vĩnh Nhạc.

Tiểu nha đầu, chớ nói bậy bạ!

Diệp Tư ngược lại là phản ứng bình thường, mỉm cười nói: "Mạnh Mạnh muốn là vui vẻ ăn đậu hủ, sau này tỷ tỷ cho thêm người nấu, có được hay không?"

"Được."

Đang trò chuyện, Hoàng Vĩnh Nhạc điện thoại di động lại có ngân hàng chuyển tiền tin nhắn ngắn:

"Tôn kính khách hàng, ngài trương mục ngân hàng nhập trưởng 1 triệu nguyên. Chuyển tiền người sử dụng: Phòng Hiểu Minh."

"Tôn kính khách hàng, ngài trương mục ngân hàng nhập trưởng 1 triệu nguyên. Chuyển tiền người sử dụng: Phòng Hiểu Minh."

"Tôn kính khách hàng, ngài trương mục ngân hàng nhập trưởng 1 triệu nguyên. Chuyển tiền người sử dụng: Phòng Hiểu Minh."

...

Tin nhắn ngắn tổng cộng có năm điều, một cái chuyển tiền 1 triệu nguyên, tổng cộng chuyển tiền năm triệu!

Phòng Hiểu Minh thật đến ngân hàng chuyển tiền!

Hệ thống nhắc nhở: Túc chủ trương mục ngân hàng tiền gửi ngân hàng đạt sáu triệu nguyên, chỉ số hạnh phúc +150!

Đột nhiên, một cỗ vui thích chi lưu từ vùng đan điền dâng lên, toàn thân boi, tựa như đã thông hai mạch nhâm đốc vậy, tất cả tế bào sung sướng nhúc nhích, cảm giác hay không thể nói, muốn ngừng cũng không được.

Thiên ngôn vạn ngữ xép thành một chữ chính là:

Thoải mái!

Hoàng Vĩnh Nhạc mấy ngày nay cũng quá rất thoải mái, nhưng là lúc này là thoải mái nhất, thoải mái ra mới tài nghệ, thoải mái ra mới cảnh giới.

Hắn theo bản năng liếc một cái giao diện.

Tên họ: Hoàng Vĩnh Nhạc

Nghề nghiệp: Học sinh

Chỉ số hạnh phúc: 1012

"Cảm giác hạnh phúc đột phá 1000!"

Khó trách sẽ như vậy thoải mái!

Sống lâu như vậy, hôm nay là hạnh phúc nhất một ngày.

Dĩ nhiên, Hoàng Vĩnh Nhạc biết mình sau này sẽ hạnh phúc hơn.

Những thứ khác không nói, chỉ một trương mục ngân hàng dăm sáu triệu nguyên, liền có thể làm rất nhiều chuyện hạnh phúc.

Hạnh phúc tới quả thực quá mãnh liệt, Hoàng Vĩnh Nhạc quyết định uống trước chén xép hàng cốt thang yên tĩnh một chút, nửa suy nghĩ sáu triệu nguyên xài thế nào.

Bữa ăn tối tiếp tục.

Lúc này, phòng khách máy truyền hình trong lại chiếu tiết mục giải trí « siêu cấp bát quái ».

« siêu cấp bát quái » tối nay trò chuyện đề tài, vẫn là "Bệnh ung thư tự khỏi bệnh", tiết mục mời tới khoa ung bướu chuyên gia Lâm Lệ Bình bác sĩ.

Lâm Lệ Bình bác sĩ là Diệp Tư cùng Phòng Mạnh Mạnh bác sĩ trông coi, nàng đối với bệnh ung thư tự khỏi bệnh có quyền lên tiếng nhất.

Tiết mục phát ra trung.

Người chủ trì: "Lâm thầy thuốc, hôm nay có tin tức nói, Diệp Tư bệnh ung thư sờ dĩ tự khỏi bệnh, là bởi vì nàng chỉ số hạnh phúc cao, phải không?"

Lâm Lệ Bình bác sĩ gật đầu: "Diệp Tư tế bào ung thư sẽ giảm bớt, có thể là bởi vì nàng chỉ số hạnh phúc cao, sức miễn dịch mạnh, miễn dịch tế bào tự đi bóp chết tế bào ung thư.

Rất nhiều người mắc bệnh ung thư sau, rất nhanh sẽ chết rồi. Những người này thà nói là bệnh chết, không bằng nói là hù chết. Những người này mắc bệnh ung thư sau, sinh lòng sợ hãi, cảm giác hạnh phúc ngã đến đáy cốc, trong lòng tan vỡ, sức miễn dịch thẳng tắp tuột xuống, tế bào ung thư xâm phạm tốc độ tăng nhanh, người bị chết lại càng mau.

Ở chỗ này, ta để cho mọi người xem một tổ bệnh ung thư người mắc bệnh chỉ số hạnh phúc số liệu.

Bệnh viện chúng ta mười mấy năm tổng cộng tiếp thu có 9415 lệ bệnh ung thư người mắc bệnh, ở những người bị bệnh này chính giữa:

Chỉ số hạnh phúc thấp hơn -200, chiếm 38%;

Chỉ số hạnh phúc thấp hơn 0, chiếm 59%;

Chỉ số hạnh phúc lớn hơn 0, chiếm 2. 7%;

Chỉ số hạnh phúc lớn hơn 100, chiếm 0. 3%.

Từ nơi này tổ số liệu có thể thấy được, 97 % bệnh ung thư người mắc bệnh, bọn họ chỉ số hạnh phúc đều là số âm, sức miễn dịch thấp kém, vì vậy, rất nhanh sẽ chết rồi.

Nếu như những thứ này bệnh ung thư người mắc bệnh có thể đề cao chỉ số hạnh phúc, tăng cường tự thân sức miễn dịch, bọn họ không chỉ có có thể kéo dài tuổi thọ, hơn nữa có thể sáng tạo kỳ tích. Diệp Tư chính là thành công ví dụ.

Chỉ số hạnh phúc càng cao, chiến thắng bệnh ung thư cơ hội lại càng lớn."

Người chủ trì hỏi: "Người mắc bệnh ung thư sau, rất khó có cảm giác hạnh phúc. Diệp Tư tại sao có thể giữ như vậy cao cảm giác hạnh phúc?"

Lâm Lệ Bình thầy thuốc nói: "Diệp Tư có thể giữ cảm giác hạnh phúc, chủ yếu là Hoàng Vĩnh Nhạc giúp nàng làm tâm lý dạy kèm. Hoàng Vĩnh Nhạc từng để cho Diệp Tư ca hát, xem phim, thông qua giải trí phương thức giảm bớt đối với bệnh ung thư sợ hãi, tìm cuộc sống vui thú, từ đó thu hoạch được hạnh phúc, hiệu quả rõ rệt. Cho nên, đề nghị mọi người bình thường nhìn nhiều một chút sách, nghe một chút âm nhạc, nhìn xem phim, tăng lên chỉ số hạnh phúc, từ đó cách xa bệnh ung thư."

...

Khi Lâm Lệ Bình thầy thuốc lần này lời bàn phát hình sau, ở trên mạng đưa tới rộng rãi chú ý.

Nhang chống muỗi ăn ngon thật: Chỉ số hạnh phúc muốn đạt tới bao nhiêu, mới có thể kháng ung thư a? 200 có đủ hay không?

Tay trái kỳ lân: Theo ta phân tích, chỉ số hạnh phúc ít nhất phải đạt tới 700, sức miễn dịch mới có thể rõ ràng tăng lên.

Mẫu đơn công chúa: Ô ô ô... Ta chỉ số hạnh phúc vốn là cũng đạt tới 400, nhưng là kỳ thi cuối thi đập, nghỉ hè muốn bỏ túc, chỉ số hạnh phúc ngã trở về 200, khóc chết!

Cái mũ chuyên tiệm bán: Đề nghị mọi người có rảnh rồi nhiều xem phim, nhìn động tràn đầy, xem tiểu thuyết, có thể cả cảm giác hạnh phúc.

Mẫu đơn công chúa: Bây giờ lạn phiền quá nhiều, ta chà hai cái lễ bái điện ảnh, cảm giác hạnh phúc chỉ tăng lên 20, quá lãng phí thời gian. Hoàng Vĩnh Nhạc rốt cuộc cho Diệp Tư nhìn là cái gì điện ảnh, tại sao Diệp Tư chỉ số hạnh phúc tăng lên như vậy nhiều? Thật là nhớ muốn một phần Hoàng Vĩnh Nhạc đề cử điện ảnh danh sách a!

Tay trái kỳ lân: Cùng cầu Hoàng Vĩnh Nhạc đề cử điện ảnh danh sách!

Nhang chống muỗi ăn ngon thật: Cùng cầu Hoàng Vĩnh Nhạc đề cử điện ảnh danh sách!

...

Theo thảo luận đi sâu vào, không ít bạn trên mạng chú ý điểm chuyển tới Hoàng Vĩnh Nhạc trên người.

Hoàng Vĩnh Nhạc từng để cử Diệp Tư xem phim, Diệp Tư tế bào ung thư giảm bớt; Hoàng Vĩnh Nhạc từng để cử Phòng Mạnh Mạnh xem phim hoạt họa, Phòng Mạnh Mạnh tế bào ung thư giảm bớt.

Vì vậy, rất nhiều bạn trên mạng rồi rít muốn mời Hoàng Vĩnh Nhạc đề cử điện ảnh.

Thấy bạn trên mạng có như vậy nhu cầu sau, trên mạng lập tức có tên lờng gạt giả mạo Hoàng Vĩnh Nhạc, muốn mượn này phát tài.

Ở mới chó sói lưới, có một người tên là Hoàng Vĩnh Nhạc bốn tôn vi bác, nói dối mình là Hoàng Vĩnh Nhạc tự mình, trong tay có một phần « chữa ung thư điện ảnh danh sách », giá bán 5000 nguyên, mong muốn bạn trên mạng có thể cho hắn chuyển tiền.

Đang lúc Hoàng Vĩnh Nhạc bốn tôn cái này vi bác ở trên mạng giả danh lừa bịp lúc, Hoàng Vĩnh Nhạc mình còn không biết gì cả. May mắn chính là, hắn bạn học Lý Đại Vĩ phát hiện chuyện này, gọi điện thoại tới.

"Anh em, xảy ra chuyện!" Lý Đại Vĩ ở trong điện thoại gấp giọng nói, "Mới chó sói lưới có một vi bác Hoàng Vĩnh Nhạc bốn tôn ở giả mạo người, tiêu thụ « chữa ung thư điện ảnh danh sách » lừa gạt tiền, người vội vàng nghĩ biện pháp trong vắt, tránh cho bạn trên mạng mắc lừa a."

Nhận được Lý Đại Vĩ điện thoại sau, Hoàng Vĩnh Nhạc mới biết có người đang mượn thanh danh của hắn lừa gạt tiền.

Hoàng Vĩnh Nhạc mình không có vi bác trương mục, không cách nào làm sáng tỏ chân tướng.

Diệp Tử có vi bác số, nàng vì vậy giúp Hoàng Vĩnh Nhạc gọi một cái mới vi bác, viết: "Trịnh trọng thanh minh một chút, mới chó sói lưới Hoàng Vĩnh Nhạc bốn tôn cái này vi bác là giả, không phải Hoàng Vĩnh Nhạc tự mình. Hoàng Vĩnh Nhạc còn chưa mở thông vi bác, mọi người chó mắc lừa a."

Diệp Tử điều này vi bác phát ra ngoài sau, vi bác đích bình luận khu nhất thời liên tục oa. Bởi vì Diệp Tử bình thường rất ít phát vi bác, nàng lần trước phát vi bác đã là ba năm trước chuyện.

Ô mai quân đoàn - Triệu Minh: Trời ạ, giá có phải là thật hay không! Diệp Tử lại phát vi bác liễu! Ba năm, suốt ba năm!

Ô mai quân đoàn - Lý Dũng: Không dễ dàng a, chờ đợi ba năm, rốt cuộc lại thấy ô mai nữ thần phát vi bác liễu!

Ô mai quân đoàn - Tiểu Mỹ Nữ: 1114 ngày! Diệp Tử tỷ cuối cùng lại phát vi bác, tốt kích động!

...

Diệp Tử vi bác phát ra sau, mới chó sói lưới phản ứng cực nhanh, trước tiên thủ tiêu Hoàng Vĩnh Nhạc bốn tôn cái này vi bác số.

Giả mạo sự kiện lúc này lắng xuống.

Vì phòng ngừa lại bị người giả mạo, Hoàng Vĩnh Nhạc lập tức khai thông mình vi bác số.

Hoàng Vĩnh Nhạc mới vừa khai thông vi bác, Diệp Tử lập tức lại phát rồi thứ hai điều vi bác: "Nói cho mọi người một cái tin, Hoàng Vĩnh Nhạc mới vừa khai thông vi bác, lần này thật sự là bốn tôn. Vàng vĩnh nhạc vi bác liên tiếp: /Book/1003729908.aspx."

Diệp Tử điều này vi bác vừa ra, bình luận khu thứ hai lần nổ nôi.

Ô mai quân đoàn - tôn chí hải: Nói cho ta đây không phải là ảo giác! Diệp Tử hôm nay thậm chí ngay cả phát hai điều vi bác!

Ô mai quân đoàn - trịnh hạo nhiên: Hôm nay là ngày gì a, ba năm không phát vi bác Diệp Tử, lại lập tức phát rồi hai điều vi bác!

Ô mai quân đoàn - chu anh anh: Diệp Tử hai điều vi bác đều cùng Hoàng Vĩnh Nhạc có liên quan nga, cái này nhất định là cố ý, hi hi!

Ô mai quân đoàn - tám đức hoa: Hoàng Vĩnh Nhạc thật to khai vi bác? Đi dính dính thần khí!

...

Rất nhanh, không ít bạn trên mạng rồi rít chuyển chiến Hoàng Vĩnh Nhạc mới vừa khai thông vi bác.

Ô mai quân đoàn - tôn chí hải: Hoàng Vĩnh Nhạc, nước Hoa đàn ông ta chỉ phục người! !

Ô mai quân đoàn - trịnh hạo nhiên: Duy nhất có thể để cho Diệp Tử một ngày phát hai điều vi bác đàn ông Hoàng Vĩnh Nhạc ! ! Xin nhận lấy ta hèn mọn đầu gối!

Ô mai quân đoàn - chu anh anh: Vĩnh nhạc thật to, Diệp Tử tỷ giúp người tuyên truyền vi bác nga!

Ô mai quân đoàn - tám đức hoa: Vĩnh Nhạc quân, cầu chữa ung thư điện ảnh!

Ô mai quân đoàn - tiểu mỹ nữ: Vĩnh Nhạc quân, cầu đề cử chữa ung thư động tràn đầy! Chữa ung thư âm nhạc! Chữa ung thư tiểu thuyết!

...

Hoàng Vinh Nhạc vì bác bình luận khu nhất thời liền hóa, đa số bạn trên mạng tên đều có "Ô mai quân đoàn " trước bọn họ là Diệp Tư phần ty đoàn.

Theo số lớn Diệp Tư người ái mộ tràn vào, Hoàng Vinh Nhạc vì bác chú ý số người thẳng tắp lên cao.

Hệ thống nhắc nhở: Túc chủ vì bác chú ý số người đột phá 5000 người, có chút cảm giác tồn tại, chỉ số hạnh phúc +5!

Hệ thống nhắc nhở: Túc chủ vì bác chú ý số người đột phá 50000 người, cảm giác tồn tại mười phần, chỉ số hạnh phúc +15!

Hệ thống nhắc nhở: Túc chủ vì bác chú ý số người đột phá 500 trăm ngàn người, cảm giác tồn tại nỗ tung, chỉ số hạnh phúc +30!

Converter: Tịch Văn Tịch Mịch

Bạn đang đọc truyện *Hạnh Phúc Đại Rút Thưởng Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 33: Nhân khí tăng lên cùng điện ảnh danh sách

Tác giả: Ngã Yêu Hòa Tinh

Ngắn ngủi ba giờ bên trong, Hoàng Vinh Nhạc vì bác chú ý số người đã đột phá 50 vạn, trưởng phần tốc độ ở nước Hoa vì bác giới tuyệt đối với thuộc về dẫn đầu tài nghệ.

Phải biết, rất nhiều hai tuyến minh tinh, vì bác chú ý số người cũng chỉ 300 vạn chừng, hơn nữa còn là mấy năm tính tổng cộng kết quả.

Dĩ nhiên, Hoàng Vinh Nhạc trưởng phần nhanh như vậy, có một nửa công lao có thể coi là ở Diệp Tư trên người. Diệp Tư mặc dù rất ít phát vì bác, nhưng là năng vì bác chú ý số người đạt 4000 vạn.

Diệp Tư đem Hoàng Vinh Nhạc vì bác liên tiếp một phát, mấy trăm ngàn lá tư nảo tàn phần liền trào hương Hoàng Vinh Nhạc vì bác, người ái mộ đếm lập tức liền thoan đi lên.

Vì bác bình luận khu tương đối náo nhiệt.

Hoàng Vinh Nhạc nhìn một chút, phát hiện có không ít bạn trên mạng là học sinh. Hoàng Vinh Nhạc là thi vào trường cao đẳng Trạng nguyên, đang học sinh đoàn thể trong rất có nhân khí.

Ô mai quân đoàn - lỵ lỵ: Lần đầu tiên cách thi vào trường cao đẳng Trạng nguyên gần như vậy! Dính dính học phách thần khí, hi hi!

Ô mai quân đoàn - con cá: Học phách quân, quý cầu chia sẻ 《 Thi vào trường cao đẳng công lược 》!

Ô mai quân đoàn - triệu sinh: Hoàng Vinh Nhạc học thần, ta ngày mai muốn bỏ thi, người nhất định phải phù hộ ta đạt tiêu chuẩn! Kính nhờ!

Ô mai quân đoàn - học sinh tiểu học: Vinh Nhạc ca, ta có một đạo số học ứng dụng đề không biết làm, người có thể giúp ta hiểu một chút sao? Đề mục là: Tiểu Minh đào so với tiểu Hồng nhiều 4 cái, tiểu Hồng đào so với tiểu Đông thiếu 6 cái, tiểu Đông đào là 12 cái, xin hỏi tiểu Minh đích đào là bao nhiêu cái? Cầu Vinh Nhạc ca hỗ trợ giải đáp một chút, ở tuyến các loại, cấp ! !

Ô mai quân đoàn - nam dưa: Phía trên cái đó học sinh tiểu học thật là quá đáng a! Không nên bởi vì Hoàng Vinh Nhạc là thi vào trường cao đẳng Trạng nguyên, người liền lấy khóa đề bài tập tới vì bác hỏi hần, người ta rất bận rộn, có được hay không? Bài tập phải tự làm, tự thực kỷ lực, hiểu? Đúng rồi, Vinh Nhạc quân, tam giác hàm số ta một mực học không tốt, người có thể hay không chỉ điểm một chút? Có thể tư tin sao?

...

Ở nước Hoa, học sinh nhóm người này thể chỉ số hạnh phúc là tương đối thấp, bởi vì có học nghiệp trong người, muốn ứng đối thi, muốn ứng đối thẳng học, áp lực không nhỏ.

Vì vậy, không ít học sinh bạn trên mạng rồi rít hương Hoàng Vinh Nhạc tìm kiếm tăng lên chỉ số hạnh phúc phương pháp.

Ô mai quân đoàn - nhĩ mỹ: Vinh Nhạc quân, cầu đề cử điện ảnh! Ta nghỉ hè muốn xem phim cả cả cảm giác hạnh phúc.

Ô mai quân đoàn - kiều kiều: Vinh Nhạc ca, ta kỳ thi cuối thi đập, chỉ số hạnh phúc chỉ còn lại 80, ô ô ô, cầu đề cử điện ảnh cứu cấp!

Ô mai quân đoàn - A Cường: Vinh Nhạc đại ca, có tốt điện ảnh đề cử sao? Gần đây học tập áp lực thật là lớn, cảm giác hạnh phúc cả không đi lên, quý nhờ giúp đỡ công!

...

Quét mắt qua một cái đi, có hơn phân nửa bạn trên mạng đều ở đây cầu Hoàng Vinh Nhạc đề cử điện ảnh.

Hoa Hạ có điện ảnh hạnh phúc bảng, nó có thể trở thành ảnh mê lựa chọn điện ảnh tham khảo căn cứ. Nhưng là, bảng danh sách này tồn tại rõ ràng tệ đoàn.

Điện ảnh chỉ số hạnh phúc, là ở trong điện ảnh ánh lúc kiểm tra ra, nó đại biểu là thượng ánh lúc người xem điện ảnh khẩu vị. Mà người xem khẩu vị là sẽ thành, trước kia người xem thích điện ảnh, bây giờ chưa chắc còn thích.

Liên lấy trên địa cầu Chu Tinh Tri 《Đại thoại tây du》 bộ phim này mà nói, 《Đại thoại tây du》 ở 1995 năm thượng ánh lúc, phiếu phòng bình thường, cũng không phù hợp lúc ấy người xem điện ảnh khẩu vị. Nếu như ở 1995 năm kiểm tra 《Đại thoại tây du》 chỉ số hạnh phúc, có thể chỉ có 1.

Mà ở mấy năm sau, 《Đại thoại tây du》 bỗng nhiên hòa, bị truy phùng, đây là bởi vì người xem điện ảnh khẩu vị phát sanh biến hóa. Nếu như lúc này lần nữa kiểm tra 《Đại thoại tây du》 chỉ số hạnh phúc, có thể chính là 10.

Như vậy có thể thấy, cùng một bộ phim, có ở đây không đồng thời kỳ kiểm tra chỉ số hạnh phúc, kết quả sẽ có khác biệt.

Chính là bởi vì như vậy, điện ảnh hạnh phúc bảng chỉ có thể trở thành lựa chọn điện ảnh tham khảo căn cứ, nhưng không cách nào 100% bảo đảm người xem có thể tìm được tốt điện ảnh. Vì vậy, rất nhiều ảnh mê vẫn sẽ nháo phiến hoang, không tìm được tốt phim.

Thấy vì bác trong như vậy nhiều bạn trên mạng đang cầu xin đề cử điện ảnh, Hoàng Vinh Nhạc quyết định chia sẻ mình một chút điện ảnh danh sách.

Quá khứ trong mấy ngày, Hoàng Vinh Nhạc quan sát hơn ba mươi bộ phim,

Có chính là lạn phiến, có chính là bị mai một tốt điện ảnh.

Hoàng Vinh Nhạc rút thương hệ thống có thể nhắc nhở điện ảnh chỉ số hạnh phúc, hẳn vì vậy đem chỉ số hạnh phúc cao nhất 12 bộ phim nhóm đi ra, biến thành một cái điện ảnh danh sách, phát đến vì bác thượng: "

《vũ trụ bước chậm người》, khoa huyền phiến, chỉ số hạnh phúc 10;

《Cuối cùng ngu mạo》, kịch vui phiến, chỉ số hạnh phúc 9;

《Cô đảo phiêu bạc nhớ》, kịch tình phiến, chỉ số hạnh phúc 8;

《Tướng tượng thành》, khoa huyền phiến, chỉ số hạnh phúc 6;

《Người sắt》, động tác phiến, chỉ số hạnh phúc 6;

《Mỹ nhân cát nhớ》, kinh khủng phiến, chỉ số hạnh phúc 4.

... (tính lược bộ phận)

Trở lên 12 bộ phim là ta tuần lễ này đào được, cùng mọi người chia sẻ một chút."

Hoàng Vinh Nhạc điều này vì bác phát ra sau, bình luận khu phản vang nhiệt liệt.

Ô mai quân đoàn - tôn chí hải: Vinh Nhạc đại đế, người không hổ là ta bội phục nhất đàn ông! ! Cảm ơn chia sẻ điện ảnh!

Ô mai quân đoàn - trịnh hạo nhiên: Vinh Nhạc quân, sau này ta hãy cùng người lăn lộn! ! Cảm ơn chia sẻ phim!

Ô mai quân đoàn - chu anh anh: Điện ảnh danh sách! ! Ngày mai vội vàng cả một lần! Cảm ơn Vinh Nhạc ca vô tư chia sẻ.

...

Hoàng Vinh Nhạc điều này vì bác phát ra không lâu, Diệp Tư tay nhỏ bé trượt một cái, liền đem vì bác chuyển phát ra.

Chắc lần này, chính là một phát không thể thu thập.

Diệp Tư vì bác năng lượng thực sự quá lớn, dấu sao có 4000 vạn người ái mộ chú ý. Quyền kinh nằng vì bác gởi cho sau, Hoàng Vinh Nhạc truyền lên điện ảnh danh sách bảng tốc độ kinh người đích in tờ nét truyền bá ra, rất nhiều sát đi, diễn đàn cũng có thể thấy tương quan thiệp.

"Biết không, Hoàng Vĩnh Nhạc gởi một phân điện ảnh danh sách."

"Ở nơi nào?"

"Hoàng Vĩnh Nhạc vi bác, Ô mai nữ thần chuyển đi."

"Ta đi chú ý hạ."

Rất nhanh, không ít bạn trên mạng rồi rít tìm được Hoàng Vĩnh Nhạc vi bác, vì vậy, đợt thứ hai trường phần đại triều lại bắt đầu.

Hệ thống nhắc nhở: Túc chủ vi bác chú ý số người đột phá 100 vạn, chỉ số hạnh phúc +19!

Hệ thống nhắc nhở: Túc chủ vi bác chú ý số người đột phá 200 vạn, chỉ số hạnh phúc +25!

Hệ thống nhắc nhở: Túc chủ vi bác chú ý số người đột phá 300 vạn, chỉ số hạnh phúc +36!

Ở hai giờ bên trong, Hoàng Vĩnh Nhạc vi bác người ái mộ đếm đã lái vào 300 vạn, nhân khí trực bức hai tuyến minh tinh.

Nhìn người ái mộ đếm trương lên, Hoàng Vĩnh Nhạc cảm giác hạnh phúc cũng không ngừng tăng vọt.

Hắn bỗng nhiên biết tại sao như vậy nhiều minh tinh thích cả vi bác, loại này bị vạn chúng chúc mừng cảm giác, quả nhiên rất thích ý.

Hoàng Vĩnh Nhạc tối nay chia xé một phân điện ảnh danh sách, không chỉ có hấp dẫn không ít điện ảnh mê, hơn nữa rất nhiều động trần đầy mê cùng tiểu thuyết mê cũng nghe tin chạy tới.

Nho nhỏ con một sách: Vĩnh Nhạc quân, có thể hay không đề cử một phân tiểu thuyết danh sách a? Nháo thư hoang một tháng, cảm giác hạnh phúc từ đầu đến cuối cả không đi đâu.

Ta vi sách cuồng: Quý cầu Vĩnh Nhạc quân đề cử tiểu thuyết danh sách!

mới lần hạt giống: Quý cầu Vĩnh Nhạc thật to đề cử động trần đầy danh sách!

...

Bình luận khu, không ít động trần đầy mê, tiểu thuyết mê đều ở đây cầu danh sách.

Đáng tiếc, Hoàng Vĩnh Nhạc chuyển kiếp tới nơi này mới mấy ngày, căn bản không xem qua cái thế giới này động trần đầy cùng tiểu thuyết, không cách nào đề cử.

Hoàng Vĩnh Nhạc trên địa cầu ngược lại là nhìn không ít động trần đầy, tỷ như 《 Hồ lô oa 》《 Quán lam cao thủ 》《 Bảy long châu 》《 Tử thần 》《 Hỏa ảnh nhân giả 》《 Hải tặc vương 》 vân vân.

Đến nói tiểu thuyết, Hoàng Vĩnh Nhạc trên địa cầu nhìn cũng không ít, Lỗ Tấn, Vương Sóc, Kim Dung, Cổ Long, Lương Vũ Sinh, Huỳnh Dịch, Lưu Từ Hân, Đại Trọng Mã, Hải Minh Uy, thẻ phụ thẻ đám người tác phẩm cũng tiếp xúc qua.

Chẳng qua là những thứ này tác phẩm cái thế giới này căn bản không có, Hoàng Vĩnh Nhạc cho dù hàng ra một cái động trần đầy danh sách hoặc tiểu thuyết danh sách, bạn trên mạng cũng không tìm được tài nguyên.

Nghĩ tới đây, Hoàng Vĩnh Nhạc đột nhiên có chút hoài niệm cầu. Lúc ở địa cầu, hắn một mực đang truy đuổi nhìn rất nhiều động trần đầy cùng tiểu thuyết, nhưng là còn không có đuổi xong, xuyên qua.

Tỷ như 《 Tên trinh thám kha nam 》，bộ này động trần đầy Hoàng Vĩnh Nhạc theo đuổi thật nhiều năm, chuyển kiếp lúc còn không có đuổi xong, cũng không biết 《 Tên trinh thám kha nam 》 kết cục là cái gì.

"Đúng rồi, ta có thể hay không rút ra lấy trên địa cầu đồ?"

Một cái ý niệm kỳ quái thoáng qua.

Nếu như có thể rút ra lấy trên địa cầu đồ, những thứ kia không đuổi xong động trần đầy cùng tiểu thuyết liền có thể quát tới tiếp tục nhìn.

Thử một chút.

Hoàng Vĩnh Nhạc mặc niệm: "Ta muốn rút lấy trên địa cầu 《 tên trinh thám kha nam 》 toàn bộ vẽ thảo."

Hệ thống nhắc nhở: Thật xin lỗi, ngài rút thưởng quyền hạn chưa đủ.

Quả nhiên vẫn là rút thưởng quyền hạn vẫn đề.

Hệ thống biểu hiện, rút thưởng quyền hạn trước mắt giải tỏa độ tiến triển vì 2. 1%, cách thành công giải tỏa còn xa xa không hẹn.

Tương lai còn dài, chỉ có thể nhiều rút số, từ từ giải tỏa.

Cà hoàn vi bác, Hoàng Vĩnh Nhạc trở lại phòng ngủ, nằm đến trong bồn tắm tắm, nhân nhậ ô mai mùi thơm ở chóp mũi lượn lờ, cả người một trận thoải mái.

Hắn hôm nay không chỉ có một đêm thành danh, hơn nữa một đêm chột giàu.

Trương mục ngân hàng tiền gửi ngân hàng đã đạt sáu triệu nguyên.

Như vậy bao nhiêu tiền, xài thế nào chứ ?

Converter: Tịch Văn Tịch Mịch

Bạn đang đọc truyện *Hạnh Phúc Đại Rút Thưởng Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 34: Mua nhà

Tác giả: Ngã Yêu Hỏa Tinh

Sáu triệu, có thể mua rất nhiều thứ.

Hoàng Vĩnh Nhạc đầu tiên muốn mua chính là nhà.

Có nhà, mới có kho hàng, hắn mới có thể tận tình rút thưởng.

Đại học thành kế cận có không ít chung cư, bởi vì vị trí địa lý tốt, những thứ này chung cư giá cả đều không thấp, một bộ ba thất một phòng khách nhà ít nhất 400 vạn.

Dĩ nhiên, những thứ này chung cư cũng xa xa kém hơn Khải Minh Tinh khu biệt thự.

Khải Minh Tinh khu biệt thự khắp mọi mặt điều kiện đều là nhất lưu, hơn nữa nó có một cái được trời ưu đãi ưu thế cực lớn mạng giao thiệp!

Khải Minh Tinh khu biệt thự nhà ở, đều là Phúc Hưng thành phố nhân vật có mặt mũi, tài sản đều là mười triệu trở lên, trong đó không thiếu tỉ tỉ (trillion hay 1000 tỉ) nhà giàu. Nếu như có thể làm quen những người này, ở Phúc Hưng thành phố liền có thể lăn vào như cá gặp nước.

Cho nên, nếu như mua nhà lời, Hoàng Vĩnh Nhạc thật ra thì muốn nhất mua là Khải Minh Tinh khu biệt thự nhà.

Chẳng qua là, khu biệt thự nhà quả thực quá đắt, đều là mười triệu cấp bậc. Tỷ như Diệp Tư ô mai biệt thự, ít nhất phải 2000 vạn.

Hoàng Vĩnh Nhạc tạm thời không với cao nổi, chỉ có thể trước cân nhắc thương phẩm thông thường phòng.

Sau hai ngày.

Hoàng Vĩnh Nhạc đều ở đây đại học thành phụ cận mấy cái chung cư đi loanh quanh, bắt đầu xem nhà.

...

Buổi tối.

Phòng Hiểu Minh nhà trong phòng khách, ngồi hai tên đàn ông trung niên, một tên là Kiến Quốc tập đoàn chủ tịch Triệu Kiến Quốc, một tên khác là Minh Kiệt công ty điện tử tổng tài Tổng Minh Kiệt.

"Hoàng Vĩnh Nhạc thật chuẩn bị mua nhà?" Tổng minh kiệt hỏi.

Phòng Hiểu Minh gật đầu: "Đúng. Hoàng Vĩnh Nhạc giá hai ngày chạy đại học thành mấy cái chung cư, tựa hồ chuẩn bị dọn ra ngoài ở."

Tổng Minh Kiệt không hiểu hỏi: "Hoàng Vĩnh Nhạc ở tại ô mai biệt thự không phải thật tốt sao, làm sao đột nhiên muốn mua phòng?"

Phòng Hiểu Minh nói: "Hoàng Vĩnh Nhạc đoán chừng là muốn mua trảng nhà mình ở đi."

Tổng Minh Kiệt tỏ thái độ nói: "Chúng ta tuyệt đối không thể để cho Hoàng Vĩnh Nhạc chạy, phải để cho hắn ở tại Khải Minh Tinh khu biệt thự."

Triệu Kiến Quốc đồng ý nói: "Vô luận như thế nào, nhất định phải lưu lại Hoàng Vĩnh Nhạc."

Tổng Minh Kiệt, Triệu Kiến Quốc sợ dĩ muốn cho Hoàng Vĩnh Nhạc ở tại Khải Minh Tinh khu biệt thự, chủ yếu là vì bảo vệ tánh mạng.

Hoàng Vĩnh Nhạc có thể sẽ chữa bệnh ung thư, nhất định chính là cứu mạng thân tiên sống. Tổng Minh Kiệt cùng Triệu Kiến Quốc đều lo lắng mình mắc bệnh ung thư, bọn họ đều rất muốn kết giao Hoàng Vĩnh Nhạc .

Nếu như Hoàng Vĩnh Nhạc lâu dài ở tại Khải Minh Tinh khu biệt thự, Triệu Kiến Quốc cùng Tổng Minh Kiệt thì có nhiều hơn cơ hội cùng Hoàng Vĩnh Nhạc giao thiệp với.

Cho nên, bọn họ cũng không hy vọng Hoàng Vĩnh Nhạc dọn ra Khải Minh Tinh khu biệt thự.

"Nếu Hoàng Vĩnh Nhạc muốn mua phòng, chúng ta liền đem Khải Minh Tinh khu biệt thự nhà bán một trảng cho hắn." Tổng Minh Kiệt đề nghị.

Triệu Kiến Quốc nói: "Tổng tổng nói đúng. Ta ở Khải Minh Tinh khu biệt thự có hai bộ biệt thự, có thể ra để cho một bộ cho Hoàng Vĩnh Nhạc."

Tổng Minh Kiệt tỏ thái độ nói: "Ta cũng có thể ra để cho một bộ biệt thự cho Hoàng Vĩnh Nhạc."

Khải Minh Tinh khu biệt thự nhà tăng giá trị không gian rất lớn, Triệu Kiến Quốc, Tổng Minh Kiệt chờ nhà giàu ban đầu cũng mua hai bộ biệt thự.

Triệu Kiến Quốc nói: "Ta căn biệt thự kia ở công viên cây cối um tùm kế cận, dựa lưng vào minh tinh núi, Hoàng Vĩnh Nhạc hẳn sẽ thích."

Tổng Minh Kiệt không phục: "Ta căn biệt thự kia ở cơ ven hồ, y theo nước mà xây, thích hợp Hoàng Vĩnh Nhạc."

Triệu Kiến Quốc cùng Tổng Minh Kiệt hai người tranh luận đứng lên, cũng muốn đem mình một dãy biệt thự ra nhường cho Hoàng Vĩnh Nhạc, bởi vì cái này có thể bán cho Hoàng Vĩnh Nhạc một cái đại nhân tình.

"Triệu tổng, Tổng tổng, các người hai cái trước đừng cãi cọ." Phòng Hiểu Minh đạo, "Ngày mai ta đem Hoàng Vĩnh Nhạc hẹn đi ra, sau đó mang hắn đi xem biệt thự, để cho chính hắn chọn, như thế nào?"

Triệu Kiến Quốc nói: "Có thể. Chiều mai ta vừa vặn có rảnh rồi."

Tổng Minh Kiệt nói: "Ta cũng không thành vấn đề."

"Cứ quyết định như vậy đi." Phòng Hiểu Minh đánh nhịp đạo, "Chiều mai 4 điểm, ta hẹn Hoàng Vĩnh Nhạc đến khu biệt thự sân bóng rổ đánh banh, mọi người trước gặp mặt, sau đó sẽ đi xem biệt thự."

"Được."

...

Thứ hai ngày.

Ô mai biệt thự,

Hoàng Vĩnh Nhạc ngồi ở phòng khách, đang nghiên cứu mua kia cái chung cư nhà tốt. Những thứ này chung cư cũng không sai biệt lắm, chọn có chút khó khăn.

Một sáo phòng đấu sao mấy triệu, Hoàng Vĩnh Nhạc tự nhiên phải tốn nhiều lòng.

"Ông —— "

Bỗng nhiên, điện thoại di động reo, Hoàng Vĩnh Nhạc nhìn một cái, là Phòng Hiểu Minh điện thoại tới: "Này, Phòng tổng?"

"Hoàng Vĩnh Nhạc, bây giờ có rảnh không?" Phòng Hiểu Minh hỏi, "Muốn không nên ra ngoài đánh banh?"

"Đánh banh?" Hoàng Vĩnh Nhạc có chút mộng, "Bây giờ sao?"

"Đúng. Ngay tại khu biệt thự mặt đồng sân bóng rổ."

"Được, ta lập tức đến."

Thông hết lời, Hoàng Vinh Nhạc thay mới mua bóng rổ cầu y, mặc vào mới mua bay địch giày thể thao, lập tức đi sân bóng rổ.

Đến sân bóng rổ, Hoàng Vinh Nhạc phát hiện quán trong tổng cộng có năm người đàn ông.

Trừ Phòng Hiểu Minh bên ngoài, còn có Kiến Quốc tập đoàn chủ tịch Triệu Kiến Quốc, Minh Kiệt công ty điện tử tổng tài Tổng Minh Kiệt, Lý thị rượu nghiệp chủ tịch Lý Trung Sinh, Dịch Xuyên thực phẩm công ty Tổng giám đốc Trịnh Dịch Xuyên.

Giá năm người đều là tỉ tỉ (trillion hay 1000 tỉ) nhà giàu, Phòng Hiểu Minh tài sản 10 ức, Triệu Kiến Quốc tài sản hơn 19 ức, Tổng Minh Kiệt tài sản hơn 8 ức, Lý Trung Sinh tài sản 7 ức, Trịnh Dịch Xuyên tài sản 7 ức.

Năm người cộng lại, tổng tài sản vượt qua 50 ức!

Hôm nay, Hoàng Vinh Nhạc muốn cùng giá năm tỉ tỉ (trillion hay 1000 tỉ) nhà giàu chơi bóng rổ.

Không tệ, chính là cao đoạn như vậy!

Bắt đầu đánh ban trước, Hoàng Vinh Nhạc cùng năm tên tỉ tỉ (trillion hay 1000 tỉ) nhà giàu làm nóng người.

"Tổng tổng, nghe nói Ngu Nhạc thành hạng mục người chuẩn bị đấu thầu?"

"Đúng."

"Bây giờ chính - phủ lực mạnh phát triển nghề giải trí, Ngu Nhạc thành nhưng là thom ngắt hạng mục, không 20 ức phỏng đoán không cảm được."

"20 ức khẳng định không cảm được, ít nhất phải 25 ức."

...

Mấy tên tỉ tỉ (trillion hay 1000 tỉ) nhà giàu tán gẫu, mở miệng ngậm miệng chính là mấy tỉ.

Hoàng Vinh Nhạc đứng ở một bên yên lặng không nói, hoàn toàn không nói nên lời.

Hệ thống nhắc nhở: Túc chủ thấy năm tên tỉ tỉ (trillion hay 1000 tỉ) nhà giàu, bị nhà giàu tài sản kích thích, đột nhiên phát giác mình là một nghèo ép, chỉ số hạnh phúc -35!

"..." Hoàng Vinh Nhạc.

Cùng loại này tỉ tỉ (trillion hay 1000 tỉ) nhà giàu giao thiệp với, quả nhiên phải làm cho tốt bị ngược chuẩn bị.

Nóng người sau, cầu cuộc so tài bắt đầu.

Sáu người chia làm hai tổ.

Hoàng Vinh Nhạc, Phòng Hiểu Minh, Lý Trung Sinh cũng chỉ mặc màu xanh da trời cầu y, tạo thành Lam đội;

Triệu Kiến Quốc, Tổng Minh Kiệt, Trịnh Dịch Xuyên cũng chỉ mặc màu đỏ cầu y, tạo thành đỏ đội.

Đỏ đội ba tên thành viên tài sản tương cộng lại hơn 34 ức nguyên, Lam đội ba tên thành viên tài sản tương cộng lại chỉ có 17 ức, thực lực thượng yếu đi một ít.

Chủ ý này là Hoàng Vinh Nhạc nghiêm trọng kéo chân sau, gia tài của hắn mới sáu triệu, ngay cả người khác số lẻ cũng không đủ.

Bắt quá, trên sân ban ý tứ là thực lực!

Cầu cuộc so tài bắt đầu.

Đỏ đội đầu tiên thấy ban, tài sản 19 ức Triệu Kiến Quốc cầm ban, bồi người đàn đánh tài sản 10 ức Phòng Hiểu Minh, từ ba phân tuyến đỉnh đến bảng bóng rổ hạ, một cái nhỏ câu tay, bả, cầu vào lưới.

2: 0!

Đỏ đội dẫn đầu.

Lại tới.

Hay là Triệu Kiến Quốc cầm ban, hay là bồi người đàn đánh, lại đem Phòng Hiểu Minh đỉnh đến nội tuyến, một cái nửa chiều bài thức nhỏ câu tay, bả.

4: 0!

Nhìn tới nơi này, Hoàng Vinh Nhạc phát giác Phòng Hiểu Minh thật là một cái heo bạn đồng đội, mặc dù tài sản 10 ức, nhưng là thật không phòng được tài sản 19 ức Triệu Kiến Quốc.

Triệu Kiến Quốc người cao ngựa đánh, người nặng chiếm ưu, Phòng Hiểu Minh hoàn toàn không chịu nổi.

Thứ ba cầu.

Triệu Kiến Quốc tiếp đạn đánh, lại giết vào bên trong tuyến, đang muốn tới gần bỏ banh vào rổ, lúc này, Hoàng Vinh Nhạc từ bên người nhảy lên thật cao, một cái tát đem cầu quạt xuống.

Ba!

Một cái hỏa hoạn nôi.

"Tiểu Hoàng, cái đắc đẹp!" Phòng Hiểu Minh khen lớn.

Đang khi nói chuyện, Hoàng Vinh Nhạc đã nhặt lên bóng rổ, nhanh chóng cắt vào dưới giỏ, giờ tay, lau bản, cầu lên tiếng đáp lại vào lưới.

Bá!

4: 2!

Động tác làm liền một mạch, nước chảy mây trôi.

"Trận banh này đẹp!"

"Tiểu Hoàng tốc độ rất nhanh a!"

"Ta tới phòng tiểu Hoàng!"

Lúc này, tài sản 8 ức Tống Minh Kiệt đón, giang hai tay ra, nghiêm phòng Hoàng Vinh Nhạc.

Hoàng Vinh Nhạc ung dung vận cầu, bên trái, bên phải, bên trái, bên phải, bỗng nhiên khởi động, một cá xinh đẹp crossover hất ra tài sản 8 ức Tống Minh Kiệt, chạy thẳng tới dưới giỏ.

Bá!

4: 4!

"Tiểu Hoàng cái này hơn người động tác rất đẹp a!" Phòng Hiểu Minh khen lớn.

Hoàng Vinh Nhạc cười không nói.

Hắn mới vừa động tác này, đang là trên địa cầu NBA nổi tiếng cầu tinh a luân Ngã Phát Sâm băng hiệu hơn người động tác. Năm đó đi học lúc, Hoàng Vinh Nhạc vì học cái này hơn người động tác, không biết luyện tập mấy ngàn lần.

"Lại tới!"

Tài sản 8 ức Tống Minh Kiệt lại tiến lên đón, nghiêm phòng Hoàng Vinh Nhạc.

Đáng tiếc, Tống Minh Kiệt vẫn là quá non nớt, Hoàng Vinh Nhạc hư hoảng một chút, ung dung hất ra, lại ung dung cắt vào dưới giỏ, thấp trên tay giỏ.

4: 6!

Lam đội phản siêu!

"Tổng tổng, người phòng thủ không được a, hoàn toàn không theo kịp tiểu Hoàng."

"Người được người thượng!"

"Ta thượng liền ta thượng!"

Lúc này, tài sản 19 ức Triệu Kiến Quốc tiến lên đón, quyết định tự mình phòng thủ Hoàng Vinh Nhạc.

Triệu Kiến Quốc thân thể tương đối không lờ, phòng thủ năng lực quả thật mạnh hơn một chút. Chẳng qua là hắn vóc người mập ra, động tác hơi có vẻ chậm lụt.

Hoàng Vĩnh Nhạc chửi các hoả một lần, Triệu Kiến Quốc liền tìm không ra bắt, Hoàng Vĩnh Nhạc ung dung qua người, lau bàn vào khung.

Bá!

Cầu vào lưới.

4: 8!

"Triệu tổng, người phòng thủ cũng không được a, giống vậy không phòng được tiểu Hoàng!"

"Tiểu Hoàng tốc độ này quá thật mau a, phải hai người liên phòng!"

Lúc này, tài sản 19 ức Triệu Kiến Quốc cùng tài sản 8 ức Tống Minh Kiệt vừa thương lượng, quyết định liên phòng Hoàng Vĩnh Nhạc, hai người một cái đứng ranh giới cuối cùng, một cái đứng trung tuyến, cùng nhau vi phạm Hoàng Vĩnh Nhạc.

Đối mặt hai người liên phòng, Hoàng Vĩnh Nhạc rất bình tĩnh. Lúc ở địa cầu, hắn nhưng là trong lớp đội bóng rổ chủ lực ghi bàn thắng hậu vệ, tràng diện này cũng không phải là chưa thấy qua.

Hoàng Vĩnh Nhạc vận cầu, đập bên trái, hư hoảng, qua tài sản 10 ức Triệu Kiến Quốc, hướng phía bên phải cắt vào, tài sản 8 ức Tống Minh Kiệt bước nhanh đi lên hiệp phòng, Hoàng Vĩnh Nhạc trong lòng có dự tính, nghiêng người sang thể, một cái lạng lẹ 180 độ xoay người, đi vòng qua Tống Minh Kiệt sau lưng, trực tiếp dưới giỏ.

"Tệ hại, lại bị qua!"

"Trịnh tổng, vội vàng phòng ở tiểu Hoàng!"

Hoàng Vĩnh Nhạc vọt tới dưới giỏ, bay lên trời, lúc này, tài sản 7 ức Triệu Trịnh Dịch xuyên nhào tới, ý đồ áp đảo, Hoàng Vĩnh Nhạc thân thể trên không trung ngừng một lát, xếp, một cái nhỏ kéo cần, đi vòng qua giỏ khung một bên kia, trở tay thượng giỏ.

Bá!

Bóng rổ lên tiếng đáp lại vào lưới.

4: 10!

"Trận banh này thật là quá tuyệt!"

"Tiểu Hoàng ngay cả qua ba người a!"

"Căn bản không phòng được!"

Phòng Hiếu Minh đám người một trận mãnh khen.

Do Triệu Kiến Quốc, Tống Minh Kiệt, Lý Dịch Xuyên ba tên tỉ tỉ (trillion hay 1000 tỉ) nhà giàu tạo thành phòng tuyến, hình đồng hư thiết, căn bản không ngăn cản được Hoàng Vĩnh Nhạc.

Bằng vào lực một người, Hoàng Vĩnh Nhạc đánh ra một ba 10: 0 đích tiểu cao triều!

Hệ thống nhắc nhở: Túc chủ ở sân bóng rổ treo đánh Triệu Kiến Quốc, Tống Minh Kiệt, Lý Dịch Xuyên ba tên tỉ tỉ (trillion hay 1000 tỉ) nhà giàu, tìm về cảm giác ưu việt, chỉ số hạnh phúc +30!

Hoàng Vĩnh Nhạc thoáng thờ phào, chỉ số hạnh phúc cuối cùng cả trở lại!

Ở tỉ tỉ (trillion hay 1000 tỉ) nhà giàu trên người cả cảm giác ưu việt, quả nhiên rất thoải mái, chỉ số hạnh phúc tăng vọt cực nhanh.

Cầu cuộc so tài tiếp tục.

Sau nửa giờ, Hoàng Vĩnh Nhạc càng đánh càng hăng, cuối cùng lấy 68: 34 ưu thế cự lớn, dẫn Lam đội đánh bại đồ đội.

Hoàng Vĩnh Nhạc người lấy được 50 phân, 18 cái bảng bóng rổ, 9 lần chặn cướp cùng 0 lần trợ công chính xác ba đôi thành tích.

Tại sao là 0 lần trợ công?

Chủ yếu là Phòng Hiếu Minh cái này heo bạn đồng đội quá yếu, chuyển banh cho hắn luôn là đầu không vào.

Hệ thống nhắc nhở: Túc chủ ở sân bóng rổ treo đánh Triệu Kiến Quốc, Tống Minh Kiệt, Lý Dịch Xuyên ba tên tỉ tỉ (trillion hay 1000 tỉ) nhà giàu nửa giờ, cảm giác ưu việt nổ tung, chỉ số hạnh phúc +40!

"Tiểu Hoàng, không tệ a, bóng rổ đánh rất khá a!"

Cầu cuộc so tài sau khi kết thúc, Hoàng Vĩnh Nhạc cùng năm tên tỉ tỉ (trillion hay 1000 tỉ) nhà giàu ngồi ở sân banh bên, uống khởi vận động thức uống.

Lúc này, Triệu Kiến Quốc đột nhiên hỏi: "Tiểu Hoàng, nghe nói ngươi chuẩn bị mua nhà?"

Hoàng Vĩnh Nhạc cau mày: "Ngươi làm sao biết?"

Triệu Kiến Quốc cười một tiếng, nói: "Ta ở Khải Minh Tinh khu biệt thự vừa vặn có một sáo phòng muốn bán ra, không bằng ta dẫn ngươi đi xem nhìn?"

Tống Minh Kiệt cũng nói: "Tiểu Hoàng, ta ở Khải Minh Tinh khu biệt thự cũng có một sáo phòng muốn bán ra, nếu không ngươi bây giờ đi xem một chút?"

Hoàng Vĩnh Nhạc có chút mộng, giá tiết tấu không đúng lắm a?

"Đi thôi, tiểu Hoàng, đi trước nhìn biệt thự."

Converter: Tịch Văn Tịch Mịch

Bạn đang đọc truyện *Hạnh Phúc Đại Rút Thưởng Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 35: Mua biệt thự

Tác giả: Ngã Yêu Hóa Tinh

"Nhìn biệt thự?" Hoàng Vĩnh Nhạc uể ngộn cự tuyệt đạo, "Triệu tổng, Tống tổng, không cần nhìn, Khải Minh Tinh khu biệt thự nhà quá cao đoan, ta không mua nổi."

Triệu Kiến Quốc mỉm cười nói: "Tiểu Hoàng, ta căn biệt thự kia đã hoang phế thật nhiều năm, không đáng tiền."

Không đáng tiền? Tức cười ta chơi đúng không!

Khải Minh Tinh khu biệt thự tùy tiện một nhà cầu, đều phải hơn mấy triệu, làm sao có thể không đáng tiền?

Đối với nhìn biệt thự, Hoàng Vĩnh Nhạc vốn là muốn cự tuyệt, mình lại không mua nổi, nhìn cái gì vậy.

Chẳng qua là, Triệu Kiến Quốc cùng Tống Minh Kiệt không biết chuyện gì xảy ra, cố chấp kéo Hoàng Vĩnh Nhạc đi xem biệt thự, mang có hơi cường bách tính chất.

Hoàng Vĩnh Nhạc cũng không tốt kiểm định hệ làm quá căng, vì vậy sẽ đi thăm biệt thự, coi như là đi thăm du lịch.

Rời đi sân bóng rổ, dọc theo một cái lục âm đường mòn hướng nam đi, ước chừng 500 thước sau, phía trước xuất hiện một trảng màu xanh biệt thự.

Biệt thự phân hai tầng, tường thể xanh biếc, kết cấu tròn trịa, từ xa nhìn lại, giống như một viên to lớn màu xanh lá cây ba nhạc.

Khải Minh Tinh khu biệt thự toàn thể hoạch định lý niệm là "Dung nhập vào đại tự nhiên", khu biệt thự dặm nhà hình dáng đều giống như trái cây.

Tỷ như, Diệp Tư nhà biệt thự, bề ngoài giống như một viên màu hồng ô mai.

Trước mắt giá một dãy biệt thự, bề ngoài thì giống như một cái màu xanh ba nhạc.

"Tiểu Hoàng, đây chính là ta muốn bán ra biệt thự, ngươi nhìn một chút."

Ở Tống Minh Kiệt dưới sự hướng dẫn, Hoàng Vĩnh Nhạc, Triệu Kiến Quốc, Phòng Hiểu Minh đám người đi vào ba nhạc biệt thự.

Ba nhạc biệt thự sửa sang phong cách Ô mai biệt thự trưng tự, giản lược, tự nhiên, cho người thư thích cảm giác.

Giả trang ba nhạc biệt thự là Tống Minh Kiệt rồi rảnh đưa biệt thự, bên trong biệt thự không có gì đồ xài trong nhà, chỉ có một tím núi mọc kệ sách.

"Tiểu Hoàng, biệt thự này còn xem được mắt sao?" Tống Minh Kiệt mỉm cười hỏi, "Nếu là thuận mắt, giả trang ba nhạc biệt thự chỉ bán cho người, giá cả năm triệu."

"Năm triệu?"

Hoàng Vinh Nhạc nhưng mảy một cái, cảm giác không đúng.

Hắn giả hai ngày nhìn không ít phòng hàng hóa, một bộ cũng phải 400 nhiều vạn, trước mắt căn biệt thự này chỉ cần năm triệu, làm sao có thể?

Chẳng lẽ căn biệt thự này có vấn đề gì, cho nên tiện bán?

Chuyện ra khác thường nhất định có yêu!

Hoàng Vinh Nhạc mới không như vậy dễ dàng mắc lừa, một trang mắc tiền biệt thự bán như vậy tiện nghi, nhất định là có mờ ám.

"Tổng tổng, người chó có nói đùa." Hoàng Vinh Nhạc nói, "Nói trên mạng, Khải Minh Tinh khu biệt thự nhà đều là 1000 vạn khởi bước, nào có năm triệu nhà?"

Tống Minh Kiệt cười nói: "Trên mạng rất nhiều tin tức chưa chắc có thể tin. Trên mạng không phải có người nói, tiểu Hoàng người tinh thông cô y bí thuật, có thể trị liệu bệnh ung thư, người cũng không phủ nhận sao?"

Nghe đến chỗ này, Hoàng Vinh Nhạc đầu óc vòng vo chuyển, nhất thời toàn biết.

Hắn đột nhiên cảm giác được mình quả thực quá đơn thuần.

Phòng Hiểu Minh hôm nay mời Hoàng Vinh Nhạc đi ra đánh banh lúc, Hoàng Vinh Nhạc vốn đang đơn thuần cho là thật chỉ là đánh banh.

Bây giờ nhìn lại, đây rõ ràng là sớm có dự mưu.

Đánh banh chỉ là một nguy trang, nhìn biệt thự mới là thật. Nhìn biệt thự thật ra thì cũng là một nguy trang, cô y bí thuật mới là thật.

Triệu Kiến Quốc, Tống Minh Kiệt hôm nay hiển nhiên là hướng về phía Hoàng Vinh Nhạc cô y bí thuật tới. Bọn họ tiện bán biệt thự, lộ về lại chính là muốn cùng vàng vĩnh nhạc làm quan hệ tốt.

"Tiểu Hoàng, nếu như giả trang ba nhạc biệt thự người thích, hôm nay liền chuyển tới người danh nghĩa." Tống Minh Kiệt nói, "Ta một hồi để cho bí thư định ra phân hợp đồng, người ký tên liền có thể..."

"Dừng lại!" Lúc này, Triệu Kiến Quốc ngắt lời nói, "Tổng tổng, người cái này cũng không phúc hậu. Tiểu Hoàng chẳng qua là nhìn người biệt thự, còn không có nhìn ta biệt thự, sao có thể bây giờ ký hợp đồng?"

Tống Minh Kiệt nói: "Triệu tổng, tiểu Hoàng nếu như thích ba nhạc biệt thự, thì không cần nhìn nữa người biệt thự."

Triệu Kiến Quốc nói: "Cũng không thể nói như vậy. Tiểu Hoàng nhìn ta biệt thự, nói không chừng càng thích, đúng không, tiểu Hoàng?"

"..." Hoàng Vinh Nhạc.

"Đi thôi, tiểu Hoàng, đi xem ta biệt thự."

Rời đi ba nhạc biệt thự,

Ở Triệu Kiến Quốc đích dưới sự hướng dẫn, Hoàng Vinh Nhạc đám người đi tới Khải Minh Tinh khu biệt thự phía bắc một ngọn núi loan hạ.

Ngọn núi này loan kêu mình tỉnh núi.

Mình tỉnh dưới núi, bất ngờ đứng sừng sững một dãy biệt thự, tường thể có màu vàng nhạt, hình dáng hết sức rất khác biệt, giống như dáng vóc to chuối tiêu!

Căn biệt thự này bề ngoài giống như ba cây đề ngang chuối tiêu, một cây điệp một cây, ba trái chuối tiêu chính là ba tầng lầu, từ trời cao nhìn xuống, biệt thự lại có nửa tháng trạng, cân đối, nhã trí, có khác một phen uẩn vị.

Đặc biệt là buổi tối có ánh trăng lúc, biệt thự sẽ còn hơi phản xạ màu vàng huỳnh quang, nhìn qua giống như đứng ở khu biệt thự trắng sáng.

Giả trang chuối tiêu biệt thự, chính là Triệu Kiến Quốc chuẩn bị tiện bán biệt thự.

"Tiểu Hoàng, vào xem một chút!"

Chuối tiêu biệt thự đồng dạng là rỗng rảnh đưa, không có gì đồ xài trong nhà, sửa sang phong cách đồng dạng là gió tự nhiên, ôn hòa, thư thích.

"Ừ" ? Đây là cái gì?"

Chuối tiêu khu biệt thự có ba tầng, Hoàng Vĩnh Nhạc vòng vo một vòng, trở lại một lầu lúc, phát giác thang lầu phía sau có cái dưới đất lối đi.

"Đây là biệt thự phòng ngầm dưới đất." Triệu Kiến Quốc giới thiệu, "Ban đầu ở xây cất chuối tiêu biệt thự lúc, đào một phòng ngầm dưới đất, vốn chuẩn bị làm nhà để xe."

Hoàng Vĩnh Nhạc bừng tỉnh hiểu ra, phòng ngầm dưới đất được a, vừa vặn có thể làm kho hàng...

"Tiểu Hoàng, giả trang chuối tiêu biệt thự người cảm thấy thế nào?" Triệu Kiến Quốc đạo, "Nếu như người thích, ta chỉ bán cho người, giá cả 450 vạn."

"..." Hoàng Vĩnh Nhạc.

Tốt tiện nghi!

"Triệu tổng, người lại càng không phúc hậu." Tống Minh Kiệt nói, "Ta ba nhạc biệt thự bán năm triệu, người chuối tiêu biệt thự nhưng bán 450 vạn, đây không phải là rõ ràng khi dễ ta sao? Nếu là như vậy, ta ba nhạc biệt thự chỉ bán 400 vạn."

"..." Hoàng Vĩnh Nhạc.

Đút, hai vị thổ hào, đây là mắc tiền biệt thự, không phải cái trắng, các người bán như vậy tiện nghi thật thích hợp sao?

Triệu Kiến Quốc cùng Tống Minh Kiệt cũng không thiếu tiền, đối với bọn họ mà nói, chính là mấy triệu hoàn toàn không phải chuyện.

Tiền có thể từ từ kiếm, nhưng là mạng chỉ có một cái!

Hoàng Vĩnh Nhạc có thể sẽ chữa bệnh ung thư, Triệu Kiến Quốc cùng Tống Minh Kiệt cảm thấy tốn mấy triệu kết giao, tương đương với vì mình mạng mua bảo hiểm, vật vượt qua giá trị.

"Tống tổng, Triệu tổng, hai người cũng đừng cãi cọ." Lúc này, Phòng Hiểu Minh đánh nhịp nói, "Đút khoát một chút, hai căn biệt thự giá bán đều là 400 vạn, để cho tiểu Hoàng mình chọn."

"..." Hoàng Vĩnh Nhạc.

Phòng tổng, người ác hơn!

"Có thể." Triệu Kiến Quốc đạo, "Tiểu Hoàng, chính người xem kìa, người là vui vẻ chuối tiêu biệt thự, hay là ba nhạc biệt thự? Ta là đề nghị người mua chuối tiêu biệt thự, nơi này núi dựa, đông âm hạ mát, bình thường còn có thể ba leo núi, nhìn một chút mặt trời mọc, cuộc sống hữu tình điều."

Tống Minh Kiệt nói: "Tiểu Hoàng, ba nhạc biệt thự cũng có tình điều. Ba nhạc trước biệt thự có cơ hồ, bình thường có thể câu cá, buổi tối còn có thể ở ven hồ ngắm trăng, ăn nướng cũng là không thành vấn đề."

Hai tên thổ hào tạm thời biến thân nhân viên chào hàng, hướng Hoàng Vĩnh Nhạc rao hàng mình biệt thự.

Hoàng Vĩnh Nhạc sờ cảm một cái, âm thầm suy nghĩ.

Hai căn biệt thự đều là mắc tiền biệt thự, ngành kiện (hardware) điều kiện không sai biệt lắm, khó phân như nhau.

Bất quá, Hoàng Vĩnh Nhạc mua biệt thự là chuẩn bị dùng để làm "Kho hàng", từ góc độ này nói, chuối tiêu biệt thự tựa hồ thích hợp hơn. Bởi vì chuối tiêu biệt thự có ba tầng lầu, nhiều phòng, hơn nữa còn có phòng ngầm dưới đất, khi kho hàng lòi, có thể cất giữ nhiều thứ hơn.

Nghĩ tới đây, Hoàng Vĩnh Nhạc hỏi: "Triệu tổng, giả trang chuối tiêu biệt thự người thật chuẩn bị bán ra?"

Nghe vậy, Triệu Kiến Quốc mừng thầm trong lòng, biết Hoàng Vĩnh Nhạc hẳn là vừa ý hẳn chuối tiêu biệt thự.

Một bên, Tống Minh Kiệt ngay sau đó liền hỏi: "Tiểu Hoàng, người lựa chọn thế nào chuối tiêu biệt thự a? Ta ba nhạc biệt thự người có chỗ nào không hài lòng sao?"

"Ách..." Hoàng Vĩnh Nhạc nói, "Ba nhạc biệt thự rất tốt a, chẳng qua là ta người này không quá vui vẻ màu xanh lá cây, tương đối thích màu vàng, cho nên chuối tiêu biệt thự có thể thích hợp hơn ta."

"Không thích màu xanh lá cây?" Tống Minh Kiệt nói, "Ba nhạc biệt thự cũng có thể đổi thành màu vàng, ta tìm người lần nữa quét vôi một lần, thì trở thành vàng ba nhạc biệt thự..."

"Tống tổng." Triệu Kiến Quốc ngắt lời nói, "Nếu tiểu Hoàng đều lựa chọn chuối tiêu biệt thự, người cũng đừng lại tới làm loạn thêm. Người ba nhạc biệt

thực vốn chính là màu xanh, đổi thành màu vàng, lời thôi lếch thếch. Ta chuỗi tiêu biệt thự, mới là chánh tông màu vàng biệt thự."

Đang khi nói chuyện, Triệu Kiến Quốc từ trong túi công văn lấy ra một phần văn kiện, đưa tới, "Tiểu Hoàng, đây là chuỗi tiêu biệt thự chuyển nhượng hợp đồng, người đem tên ký tên, căn biệt thự này chính là tài của người..."

Quả nhiên sớm có dự mưu a!

Ngay cả biệt thự chuyển nhượng hợp đồng cũng chuẩn bị xong!

Không hổ là tỉ tỉ (trillion hay 1000 tỉ) nhà giàu, làm việc hiệu suất chính là cao!

Hoàng Vĩnh Nhạc đem hợp đồng nhìn một lần, nội dung viết rõ ràng sáng tỏ, không giống những thứ kia phòng hàng hóa hợp đồng, khắp nơi mang cái hồ.

Hoàng Vĩnh Nhạc ký tên.

Từ giờ khắc này, chuỗi tiêu biệt thự chính là hắn, giá cả 400 vạn.

Lúc này, Triệu Kiến Quốc điện thoại di động reo.

"Này, Lý hội trưởng." Triệu Kiến Quốc tiếp điện thoại di động, "... Năm nay tám giờ, kim hoàng quán rượu... Được, ta một hồi cùng Tổng tổng, Phòng tổng cùng đi."

Cúp điện thoại xong, Triệu Kiến Quốc nói: "Tiểu Hoàng, chúng ta tối nay muốn tham gia một cá buôn bán hội nghị, cần muốn đi trước một bước, hương huân biệt thự liền chính thức giao cho người."

"Các người bận bịu."

"Có vấn đề gì cho ta gọi điện thoại."

Dặn dò mấy câu, Phòng Hiểu Minh, Triệu Kiến Quốc, Tổng Minh Kiệt ba người liền rời đi.

Hoàng Vĩnh Nhạc một người ở chuỗi tiêu trong biệt thự vòng vo chuyển, cảm giác giống như nằm mơ vậy.

Hắn vốn chỉ muốn mua tràng thương phẩm thông thường phòng, không nghĩ tới một tràng hạng sang biệt thự đưa đến hắn trước mắt, giống như từ trên trời rơi xuống vậy.

Đang suy nghĩ, bên ngoài truyền tới tiếng vang, bốn tên an ninh chung nhau mang một cái tím núi mộc kệ sách, chậm rãi đi vào phòng khách.

"Hoàng tiên sinh, cái này kệ sách là Tổng tổng để cho chúng ta dời tới."

"Tổng tổng?"

Nguyên lai, Tổng Minh Kiệt không có thể đem ba nhạc biệt thự bán cho Hoàng Vĩnh Nhạc, hắn vì vậy trực tiếp đưa Hoàng Vĩnh Nhạc một cái tím núi mộc kệ sách.

Tím núi mộc hết sức quý giá, có thể tan phát kỳ dị thoang thoang, nâng cao tinh thần tinh não, tím núi mộc kệ sách chân chính là "Cổ kính", hàng năm không tiêu tan, giá cả mấy chục ngàn nguyên.

"Hoàng tiên sinh, cái này kệ sách để chỗ nào?"

"Để phòng khách là được."

Tím núi mộc kệ sách tương đối nặng nề, bốn tên an ninh dời đầu đầy mồ hôi.

"Hoàng tiên sinh, chúng ta đi trước."

"Cực khổ."

An ninh sau khi đi, Hoàng Vĩnh Nhạc phát giác kệ sách để ở phòng khách không thích hợp, hay là dời đến phòng ngủ tương đối khá. Tím núi mộc kệ sách quá nặng, Hoàng Vĩnh Nhạc mang không nổi, quyết định dùng rút thương hệ thống rút ra lấy.

Hoàng Vĩnh Nhạc đi tới phòng ngủ, mặc niệm: "Ta muốn rút lấy trong phòng khách tím núi mộc kệ sách."

Hệ thống nhắc nhở: Rút ra lấy tím núi mộc kệ sách cần phải tiêu hao 1 điểm chỉ số hạnh phúc, là hay không rút ra lấy?

"Ừ."

"Đình! Chúc mừng túc chủ, ngài rút được Hoàng Vinh Nhạc tím núi một kệ sách."

Rào rào!

Kệ sách từ phòng khách thuận di đến trong phòng ngủ.

Hoàng Vinh Nhạc thoáng thở phào, sau này nơi này chính là địa bàn của mình.

Chuối tiêu biệt thự bây giờ còn chưa có đồ xài trong nhà đồ điện, sau này có thể từ từ đưa thêm, càng hạnh phúc cuộc sống đã ở hướng Hoàng Vinh Nhạc ngoắc.

Hệ thống nhắc nhở: Túc chủ lấy được Tổng Minh Kiệt đưa tặng tím núi một kệ sách, chỉ số hạnh phúc +30!

Hệ thống nhắc nhở: Túc chủ lấy cái trắng giới mua được hạng sang chuối tiêu biệt thự, chỉ số hạnh phúc +240!

Converter: Tịch Văn Tịch Mịch

Bạn đang đọc truyện *Hạnh Phúc Đại Rút Thương Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 36: Thái cực quyền

Tác giả: Ngã Yêu Hóa Tinh

Hoàng Vinh Nhạc mua chuối tiêu biệt thự, sau này nơi này chính là hân nhà.

Căn biệt thự này rồi rãnh đưa nhiều năm, Hoàng Vinh Nhạc căn cho nhà toàn bộ phong, thuận tiện tào tào bụi bặm.

Từ một lầu đến ba lầu, tất cả cửa sổ mở ra, tìm tới không khí mát mẽ tề, Hoàng Vinh Nhạc khắp nơi loạn phun.

Từ phòng bếp phun đến phòng khách, từ phòng ngầm dưới đất phun đến phòng ngủ.

Chuối tiêu biệt thự tổng cộng có ba tầng, mỗi một tầng đều là ba thất một phòng khách, cộng thêm phòng ngầm dưới đất, tổng cộng có 10 gian phòng.

Hoàng Vinh Nhạc sau này rút được đồ, có thể chia ra cất giữ ở nơi này chút trong phòng, cũng tiến hành phân môn biệt loại.

Có phòng cất giữ tiền giấy, có phòng cất giữ vàng bạc châu báu, có phòng cất giữ đồ cổ, có phòng có thể còn phải nuôi chút động vật...

"Đình —— đồng —— "

Lúc này, chuông cửa reo.

"Ai a?"

Hoàng Vinh Nhạc kỳ quái, hân mới vừa mua chuối tiêu biệt thự, làm sao thì có người tới cửa?

Mở cửa nhìn một cái, đứng ở cửa hai tên người đẹp, một cái đại mỹ nữ, một cái tiểu mỹ nữ.

Đại mỹ nữ là Diệp Tư, nàng tay trái cầm một cái máy hút bụi, tay phải xách một cái giữ ấm bình, tựa hồ là cho Hoàng Vinh Nhạc đưa bữa ăn tối tới.

Tiểu mỹ nữ chính là Phòng Mạnh Mạnh, tiểu nha đầu hai tay ôm một cái đại tây qua, tựa hồ là cho Hoàng Vinh Nhạc đưa dưa hấu tới.

"Trạng nguyên ca tốt!"

"Mạnh Mạnh tốt! Diệp Tư, các người làm sao tới?"

"Nghe nói người mua chuối tiêu biệt thự, ta tới xem một chút."

Diệp Tư đi vào phòng khách, Phòng Mạnh Mạnh ôm đại tây qua thí diên thí diên đi theo vào.

"Hoàng Vĩnh Nhạc, bữa ăn tối ta mang tới, người nhân lúc nóng ăn."

Diệp Tư mở ra giữ ấm bình, lấy ra hai món ăn một món canh, phi thủy đậu hủ, kho đùi gà, xép hàng cốt thang, cùng với com trắng.

Thức ăn cũng bốc hơi nóng.

Hoàng Vĩnh Nhạc thật đúng là đói, cầm đũa lên, tại chỗ hưởng dụng, một hộp kho đùi gà, một hộp com, một hộp phi thủy đậu hủ, lại một miếng com, nữa uống một hộp xép hàng cốt thang, thật là quá đã.

Lúc ăn com, Phòng Mạnh Mạnh đứng ở bên cạnh nhìn, mắt to chột tránh chột tránh, Hoàng Vĩnh Nhạc hỏi: "Mạnh mạnh, có phải hay không muốn ăn đậu hủ a? Tối, khối này đậu hủ cho người ăn."

Phòng Mạnh Mạnh lắc đầu: "Ta ăn rồi rồi! Diệp Tư tỷ đậu hủ là cho người ăn!"

"..." Hoàng Vĩnh Nhạc dư quang đảo qua, may Diệp Tư không ở phòng khách, nàng đã đi tới phòng bếp, tựa hồ ở rửa dụng cụ làm bếp, "Diệp Tư, phòng bếp người không cần rửa, chính ta làm là được rồi."

"Không có sao, nhàn rồi cũng là nhàn rồi."

Diệp Tư tiếp tục ở phòng bếp bận rộn, Hoàng Vĩnh Nhạc vui đầu ăn com.

Lúc này, Phòng Mạnh Mạnh bu lại, cái miệng nhỏ nhắn vênh nguyệt, thần bí hề hề nói: "Trạng nguyên ca, nói cho một mình người bí mật nhỏ."

"Cái gì bí mật nhỏ?"

"Ta sắp làm mẹ rồi!"

"..." Hoàng Vĩnh Nhạc trong miệng xép hàng cốt thang thiếu chút nữa phun, tiểu nha đầu này lời thường xuyên để cho người bất ngờ không kịp đề phòng.

Phòng Mạnh Mạnh sờ mình tròn trịa nhỏ bụng, đưa ra bốn cái ngón tay út, nhỏ giọng nói: "Trạng nguyên ca, ta hôm nay thai động bốn lần, có thể là tiểu Bảo bảo sắp sinh rồi!"

Nghe đến chỗ này, Hoàng Vĩnh Nhạc liền biết. Hắn hôm nay lại rút ra lấy Phòng Mạnh Mạnh tế bào ung thư 4 lần, tiểu nha đầu vì vậy cảm thấy nàng thai động 4 lần.

"Mạnh Mạnh, thai động lúc, bụng người đau không?" Hoàng Vĩnh Nhạc hỏi, hắn giá hai thiên đô là cách không rút ra lấy tế bào ung thư, không biết Phòng Mạnh Mạnh tình trạng.

"Không đau." Phòng Mạnh Mạnh đạo, "Trong bụng ta tiểu Bảo bảo thật biết điều đâu."

"..." Hoàng Vĩnh Nhạc.

Nếu rút ra lấy tế bào ung thư không đau, Hoàng Vĩnh Nhạc quyết định gia tăng rút ra lấy số lần. Đến trước mắt mới ngưng, Phòng Mạnh Mạnh tế bào ung thư chỉ rút lấy 20% chừng.

Tán gẫu đang lúc, Hoàng Vĩnh Nhạc ăn no.

Hệ thống nhắc nhở: Diệp Tư tự mình cho túc chủ đưa bữa ăn tối, còn nấu túc chủ thích ăn phi thủy đậu hủ, chỉ số hạnh phúc +11!

Ăn no sau, Hoàng Vĩnh Nhạc tiếp tục dọn dẹp biệt thự.

Biệt thự thật ra thì thật sạch sẽ, chủ yếu là tảo tảo bụi bặm, xoa một chút cửa sổ.

Khi Hoàng Vĩnh Nhạc dọn dẹp biệt thự lúc, Phòng Mạnh Mạnh nha đầu này cũng chạy tới hỗ trợ.

"Trạng nguyên ca, ta giúp người lau cửa sổ, có được hay không?"

"Cửa sổ quá cao, người với không tới."

"Người ôm ta, đã đủ phải rồi."

"..." Hoàng Vĩnh Nhạc .

Ta ôm người, còn không bằng chính ta lau!

Phòng Mạnh Mạnh tương đối nóng lòng, luôn muốn hỗ trợ lau cửa sổ, nhưng là thân cao thật sự là không đủ.

"Manh manh, người nếu là muốn giúp một chút, liền lau sàn nhà."

"Ta không thể lau sàn nhà."

"Tại sao?"

"Ta cũng mang thai rồi, lau sàn nhà, biết nhúc nhích bào thai."

"..."

Uống người!

Hai giờ sau.

Ở Hoàng Vinh Nhạc, Diệp Tư, Phòng Manh Manh ba người chung nhau dưới sự cố gắng, chuỗi tiêu biệt thự dọn dẹp nhiệm vụ hoàn thành viên mãn.

Thật ra thì, Phòng Manh Manh là đủ số.

Dày vò hoàn, ba người ôm đại tây qua, cùng đi đến chuỗi tiêu biệt thự thiên thai ăn dưa.

"Oa, trắng sáng!"

Đến thiên thai, Phòng Manh Manh ngẩng đầu, nhìn thấy trong bầu trời đêm treo một vòng cong cong trắng sáng, nàng nhất thời hưng phấn, khắp nơi búng, dọc theo thiên thai bên bờ không ngừng chuyển vòng, đã sớm quên nàng mang thai chuyện.

Ở trên trời dài vòng vo một hồi, Phòng Manh Manh đi một tiếng, có phát hiện trọng đại: "Trạng nguyên ca, người biệt thự giống như trăng sáng!"

"Ta biệt thự là giống như chuỗi tiêu."

"Chuỗi tiêu giống như trăng sáng!"

"Người đứng!"

Từ trên sân thượng nhìn, chuỗi tiêu biệt thự quả thật giống như lau một cái trăng khuyết, màu vàng nhạt tường thể hơi phản xạ huỳnh quang.

Chuỗi tiêu biệt thự thiên thai đồng dạng là một mô hình nhỏ vườn hoa, bãi cỏ, cái ao, núi già, đình... Bố trí cùng ô mai biệt thự tương tự.

Trên cỏ, Hoàng Vinh Nhạc cắt ra đại tây qua, hai cô gái đẹp vây quanh, ăn chung dưa.

"Không nghĩ tới người nhanh như vậy mua phòng." Diệp Tư khẽ cắn một hộp nhỏ dưa hấu, mỉm cười nói, "Mấy ngày trước, người còn đang khắp nơi mướn phòng đâu."

Hoàng Vinh Nhạc cũng cảm thấy mình tiến triển quá nhanh, mấy ngày ngắn ngủi, đem người khác cả đời không làm được chuyện cũng xong xuôi, cuộc sống đột nhiên tăng mạnh, thật sự là quá kích thích.

"Ta có thể còn phải ở người ô mai biệt thự ở một thời gian ngắn." Hoàng Vinh Nhạc nói, "Chuỗi tiêu biệt thự bây giờ ngay cả cái giường cũng không có, ta phải tìm chút thời giờ đưa thêm đồ xài trong nhà."

"Không có sao, người từ từ làm." Diệp Tư nói, "Đúng rồi, người biệt thự hẳn muốn đổi cửa chống trộm chứ? Khu biệt thự dặm Tôn tổng là làm cửa chống trộm, ta ngày mai giúp người liên lạc một chút, lượng thân chế tạo cái mới cửa chống trộm."

Hoàng Vinh Nhạc chậm chậm, nghiêm trang nói: "Diệp cô nương thật là lòng dạ Bồ tát, Hoàng mỗ vô cùng cảm kích."

Diệp Tư nhẹ nhàng cười một tiếng: "Có thể vì Hoàng đại sư phân ưu, tiểu nữ vô cùng vinh hạnh."

Hai người trò chuyện một hồi, lúc này, Hoàng Vinh Nhạc phát hiện trước hoạt bát hiệu động Phòng Manh Manh, bỗng nhiên không có động tĩnh, quay đầu nhìn lại, phát hiện tiểu nha đầu đứng ở trên cỏ, đang rút ra cỏ.

Thiên thai sân cỏ không có sửa chữa qua, dài chút cỏ dại.

"Manh Manh, người đang làm gì vậy chứ?"

"Trạng nguyên ca biệt thự trường cỏ dại, ta dọn dẹp một chút."

"Không cần, Trạng nguyên ca ngày mai tìm giờ công tới dọn dẹp."

"Giờ công đòi tiền, ta không muốn."

Hoàng Vĩnh Nhạc cười một tiếng, nha đầu này mới năm tuổi, nhưng là hiểu đồ cũng không ít.

Hệ thống nhắc nhở: Phòng Mạnh Mạnh cơ trí khá ái, tức chủ bị mạnh đến, chỉ số hạnh phúc +3.

"Mạnh Mạnh, ngươi ngồi rút ra cò đại, không sợ động bào thai sao?"

"Ừ?" Phòng Mạnh Mạnh mắt to lóe lóe, chợt nhớ tới mình mang thai rồi, tiểu liễu mi một cong, nhất thời bất an, tựa như nàng thật động bào thai tựa như, "Trạng nguyên ca, bây giờ sung sao làm?"

Hoàng Vĩnh Nhạc cười nói: "Không quan hệ, Trạng nguyên ca bây giờ dạy ngươi một bộ quyền pháp, ngươi học xong sau, thì không có sao."

"Quyền pháp?"

"Ta dạy ngươi quyền pháp kêu 《 Thái cực quyền 》."

Hoàng Vĩnh Nhạc nói 《 Thái cực quyền 》， dĩ nhiên không phải võ hiệp kịch ti vi trùng 《 Thái cực quyền 》， mà là trên địa cầu võ thuật 《 Thái cực quyền 》， chính là trong công viên lão đại gia thường xuyên luyện cái loại đó 《 Thái cực quyền 》， không lực sát thương gì, chủ yếu là tu thân dưỡng tính dùng.

Bởi vì 《 Thái cực quyền 》 chiêu thức cùng thiết đưa hấu rất giống, có người từng dùng thiết đưa hấu vì 《 Thái cực quyền 》 biên một đoạn thuận miệng lưu.

Đoạn này thuận miệng lưu thật có ý tứ, Hoàng Vĩnh Nhạc quyết định trêu chọc một chút Phòng Mạnh Mạnh.

Hoàng Vĩnh Nhạc cùng Phòng Mạnh Mạnh đứng ở trên cò.

"Mạnh Mạnh, ta muốn bắt đầu truyền thụ ngươi 《 Thái cực quyền 》 khẩu quyết, ngươi chuẩn bị xong chưa?"

"Được rồi!"

"Một cái đại tây qua." Hoàng Vĩnh Nhạc hai tay để ở trước ngực, làm Thái cực ôm cầu động tác, đây là 《 Thái cực quyền 》 khởi thức.

"Một cái đại tây qua." Phòng mạnh mạnh cũng bắt chước, đưa ra tay nhỏ bé trắng nõn, làm ra ôm đưa hấu dáng vẻ.

"Một đao phân hai nửa." Vàng vĩnh nhạc một cái tay làm đỡ đưa hấu trạng, một cái tay khác làm hình đao liên tục về phía đánh xuống, đây là 《 Thái cực quyền 》 thứ hai cái động tác.

"Một đao phân hai nửa."

"Một nửa phân cho ngươi, một nửa phân cho hấn." Hoàng Vĩnh Nhạc hai tay bên trái vuốt, nửa bên phải vuốt.

"Một nửa phân cho ngươi, một nửa phân cho hấn."

"Cho ngươi ngươi không muốn, cho hấn hấn không thu." Hoàng Vĩnh Nhạc song chưởng hơi súc kính hướng bên trái đẩy về trước, nửa song chưởng hơi súc kính hướng bên phải đẩy về trước.

"Cho ngươi ngươi không muốn, cho hấn hấn không thu."

"Vậy thì cũng không cho." Hoàng Vĩnh Nhạc song chưởng vì mau trở lại thu.

"Vậy thì cũng không cho rồi."

...

Chỉ như vậy, Hoàng Vĩnh Nhạc đem 《 Thái cực quyền 》 thiết đưa hấu thuận miệng lưu truyền thụ một lần, Phòng Mạnh Mạnh cũng đi theo học một lần.

Cái này thiết đưa hấu thuận miệng lưu thông tục dễ hiểu, lăng lăng thượng miệng, Phòng Mạnh Mạnh vừa nghe liền biết.

"Thật tốt chơi!"

Luyện một lần 《 Thái cực quyền 》， Phòng Mạnh Mạnh chơi nổi hưng, đầu nhỏ chuyển một cái, kêu lên: "Diệp Tử tỷ, ngươi cũng tới luyện đưa hấu quyền!"

Hoàng Vĩnh Nhạc uốn nắn: "Không phải đưa hấu quyền, là 《 Thái cực quyền 》."

"Thái cực quyền!"

Ở Phòng Mạnh Mạnh giựt giây hạ, Diệp Tử cũng đi tới, ba người cùng nhau ở trên trời đài trên cò luyện 《 Thái cực quyền 》.

Một bên luyện, một bên nhớ tới thiết đưa hấu khẩu quyết.

"Một cái đại tây qua, một đao phân hai nửa. Một nửa phân cho ngươi, một nửa phân cho hấn. Cho ngươi ngươi không muốn, cho hấn hấn không thu, vậy thì cũng không cho..."

Bởi vì thiết đưa hấu thuận miệng lưu quá hình tượng, luyện mấy lần sau, Phòng Mạnh Mạnh cùng Diệp Tư cũng nắm giữ cơ bản 《 Thái cực quyền 》 động tác.

Luyện xong 《 Thái cực quyền 》, đưa hấu cũng ăn xong rồi.

Buổi tối hơn mười điểm, ba người rời đi chuôi tiêu biệt thự.

Hoàng Vĩnh Nhạc cùng Diệp Tư trở về ô mai biệt thự nghỉ ngơi, Phòng Mạnh Mạnh thì bị đuổi về nhà.

Nhà.

"Ba, Trạng nguyên ca dạy ta luyện quyền!"

"Luyện quyền?" Phòng Hiểu Minh khẽ nhủ mày, hấn một mực hoài nghi Hoàng Vĩnh Nhạc có thể sẽ cô y bí thuật, chẳng lẽ hấn sẽ còn cô quyền pháp sao?

"Mạnh Mạnh, Trạng nguyên ca dạy ngươi quyền gì?"

"Đưa hấu quyền."

"Đưa hấu quyền?"

"Nga, không, là 《 Thái cực quyền 》!"

"《 Thái cực quyền 》?" Phòng Hiểu Minh cho tới bây giờ chưa nghe nói qua 《 Thái cực quyền 》 loại này quyền pháp, nhưng là từ tên nhìn, tựa hồ rất cao lớn thượng, cho người một loại rất có nội hàm cùng nội tình cảm giác, thật chẳng lẽ là lợi hại gì đích quyền pháp?

"Mạnh Mạnh, ngươi hôm nay học 《 Thái cực quyền 》?"

"Ừ. Ta học hết sẽ rồi!" Phòng Mạnh Mạnh đạo, "Ba, ngươi muốn học không, ta dạy ngươi."

Phòng Hiểu Minh lòng hiếu kỳ quả thật bị câu dây rồi, cười nói: "Mạnh Mạnh luyện một lần 《 Thái cực quyền 》 cho ba nhìn, có được hay không?"

"Được."

Phòng Mạnh Mạnh quang chân nhỏ nha, đứng ở trên giường, uốn ngực trứ ngực nhỏ, định khí ngưng thần, một bộ gái vị thành niên hình võ thuật tông sư dáng vẻ, đưa ra tay nhỏ bé, bắt đầu diễn luyện khởi 《 Thái cực quyền 》 khẩu quyết: "Một cái đại tây qua, một đao phân hai nửa. Một nửa phân cho ngươi, một nửa phân cho hấn. Cho ngươi ngươi không muốn, cho hấn hấn không thu, vậy thì cũng không cho rồi..."

...

Buổi tối. UU đọc sách (www.uukanshu.com)

Trong phòng tắm, Hoàng Vĩnh Nhạc đang đánh răng. Đánh răng lúc, hấn thuận tiện rút ra lấy Phòng Mạnh Mạnh tế bào ung thư.

Phòng Mạnh Mạnh thân thể khôi phục lương hảo, Hoàng Vĩnh Nhạc chuẩn bị gia tăng rút ra lấy tế bào ung thư số lượng.

"Đinh! Chúc mừng túc chủ, ngài rút được phòng mạnh mạnh 2. 5 % tế bào ung thư."

Rào rào!

Màu đen dị vật xuất hiện ở chậu nước rửa mặt trong, vòi nước mở một cái, toàn bộ hướng đi.

Cả hoàn răng, trở lại phòng ngủ, vàng vĩnh nhạc lại bắt đầu lên mạng, tra hỏi có liên quan đồ xài trong nhà điện khí tin tức.

Hấn đã mua chuôi tiêu biệt thự, tiếp theo cần muốn mua một ít đồ xài trong nhà đồ điện, mới có thể mở mới hạnh phúc cuộc sống.

Hoàng Vĩnh Nhạc bây giờ trương mục ngân hàng còn có 200 vạn, trong rương mật mã còn có 86 vạn, khách hàng cô điện khí lời, tiền hoàn toàn không là vấn đề.

Vấn đề chân chính là, mua cái gì tốt đây?

"Bây giờ là mùa hè, điện tủ lạnh phải mua một cái."

"Máy giặt quần áo cũng cần thiết mua."

"Ghế sa lon khẳng định phải được mua hai bộ, một bộ phòng khách, một bộ phòng ngủ."

"Dịch tinh ti vi có muốn hay không mua? Mua đi, dù sao cũng không tốn bao nhiêu tiền."

"Nếu dịch tinh ti vi mua, gia đình ảnh viện cũng biết một bộ."

"Đúng rồi, tủ sắt nhiều lắm mua mấy cái."

Converter: Tịch Văn Tịch Mịch

Bạn đang đọc truyện *Hạnh Phúc Đại Rút Thưởng Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 37: Đưa thêm đồ xài trong nhà

Tác giả: Ngã Yêu Hóa Tinh

Khải Minh Tinh biệt thự cánh bắc, có một tràng màu vàng lợt biệt thự, bề ngoài giống như một viên đại chanh.

Giá tràng chanh biệt thự, chính là Phòng Hiểu Minh biệt thự, cũng chính là Phòng Mạnh Mạnh nhà.

Sáng sớm

Chanh biệt thự thiên thai, Phòng Mạnh Mạnh mặc màu hồng hoạt họa uống, đang luyện 《 Thái cực quyền 》.

"Một cái đại tây qua, một đao phân hai nửa. Một nửa phân cho người, một nửa phân cho hấn..."

Tiểu nha đầu luyện rất nghiêm túc.

Tối hôm qua Hoàng Vinh Nhạc nói, luyện 《 Thái cực quyền 》 cũng sẽ không động bào thai, Phòng Mạnh Mạnh thật tin, sáng sớm liền thức dậy luyện quyền rồi.

"Mạnh Mạnh?"

"Ba, ta ở trên trời đài luyện quyền đâu."

"Luyện xong sau, chúng ta đi bệnh viện."

"Biết rồi."

...

Bệnh viện.

"Lâm thầy thuốc, người nói Mạnh Mạnh tế bào ung thư giảm bớt tốc độ tăng nhanh?" Phòng Hiểu Minh vừa mừng vừa sợ.

Lâm Lê Bình bác sĩ gật đầu: "Quá khứ bốn ngày, Mạnh Mạnh tế bào ung thư mỗi ngày ước chừng giảm bớt 5%, mà hôm nay tế bào ung thư nhưng giảm bớt 10%, giảm bớt tốc độ tăng lên gấp đôi. Phòng tiên sinh, Mạnh Mạnh hôm nay là không là làm đặc thù gì chữa trị?"

"Không có a..." Phòng hiểu minh chợt nhớ tới, Phòng Mạnh Mạnh hôm nay quả thật có cử động dị thường nằng buổi sáng thức dậy luyện 《 Thái cực quyền 》!

Phòng Mạnh Mạnh là rất thích ngủ nướng, sáng sớm hôm nay nhưng một thái độ khác thường, thức dậy luyện quyền.

Chẳng lẽ tể bào ung thư giảm bớt tốc độ đổi mau, cùng bộ này 《 Thái cực quyền 》 có liên quan?

Bộ này 《 Thái cực quyền 》 là Hoàng Vĩnh Nhạc truyền thụ cho Phòng Mạnh Mạnh, chẳng lẽ 《 Thái cực quyền 》 có phụ trợ chữa ung thư công hiệu?

Nghĩ tới đây, Phòng Hiểu Minh đối với Hoàng Vĩnh Nhạc tràn đầy cảm kích. Hoàng Vĩnh Nhạc truyền thụ Phòng Mạnh Mạnh kháng ung thư quyền pháp, có thể thấy Hoàng Vĩnh Nhạc đối với Mạnh Mạnh là biết bao phí tâm

Phòng Hiểu Minh âm thầm nhớ trong lòng, mình lại thiếu Hoàng Vĩnh Nhạc một phần đại nhân tình.

...

Chanh biệt thự.

Trong phòng khách ngồi năm người đàn ông, theo thứ tự là Phòng Hiểu Minh, Triệu Kiến Quốc, Tống Minh Kiệt, Trịnh Dịch Xuyên, Lý Trung Sinh.

Giá năm người, chính là mấy ngày trước bị Hoàng Vĩnh Nhạc ở trên sân bóng rổ treo đánh năm tên tỉ tỉ (trillion hay 1000 tỉ) nhà giàu.

"Phòng tổng, người nói Hoàng Vĩnh Nhạc sẽ kháng ung thư quyền pháp?" Tống Minh Kiệt ân cần hỏi.

Phòng Hiểu Minh giới thiệu: "Bộ này kháng ung thư quyền pháp kêu 《 Thái cực quyền 》. Hoàng Vĩnh Nhạc tối hôm qua truyền thụ Mạnh Mạnh 《 Thái cực quyền 》, Mạnh Mạnh luyện sau, tể bào ung thư giảm bớt tốc độ tăng nhanh. Cho nên, ta hoài nghi 《 Thái cực quyền 》 có lẽ là kháng ung thư quyền pháp."

Tống Minh Kiệt khẽ nhủ này: "Tiểu Hoàng năm nay chỉ có 18 tuổi, hắn sẽ đồ làm sao như vậy nhiều?"

Phòng Hiểu Minh phân tích nói: "Tiểu Hoàng là từ ô sơn thôn đi ra ngoài, ô sơn thôn thuộc về trong núi sâu, địa phương cực kỳ hẻo lánh, có lẽ có cái gì có thể người dị sĩ chỉ điểm hắn. Tiểu Hoàng có thể từ ô sơn thôn đi tới Phúc Hưng thành phố, lại trở thành thi vào trường cao đẳng Trạng nguyên, giá không phải người bình thường có thể làm được?"

Trịnh Dịch Xuyên nói: "Hoàng Vĩnh Nhạc xem ra thật không đơn giản. Phòng tổng, người cùng Hoàng Vĩnh Nhạc tương đối quen, có rảnh rồi giúp ta tiến cử tiến cử."

Phòng Hiểu Minh nói: "Ta tiến cử không có ích gì, người muốn thật muốn cùng Hoàng Vĩnh Nhạc lẫn lộn cái quen mặt, liền mình đi tìm hắn, lúc này mới có thành ý."

Trịnh Dịch Xuyên suy nghĩ một chút, nói: "Nếu không ta cho Hoàng Vĩnh Nhạc hỏi ít tiền, trò chuyện tỏ tâm ý?"

Tống Minh Kiệt nói: "Chuyển tiền sợ rằng không ổn đâu?"

Trịnh Dịch Xuyên hỏi: "Làm sao không ổn? Các người trước không phải cũng hỏi qua tiền sao?"

Tống Minh Kiệt đáp: "Chúng ta lúc ấy chuyển tiền, là vì mua chữa ung thư công thức nấu ăn, ít nhất có cái giải thích. Người bây giờ vô duyên vô cớ chuyển tiền, quá thô bạo, dụng ý quá rõ ràng."

Trịnh Dịch Xuyên cau mày: "Không thể chuyển tiền, vậy làm sao bây giờ?"

Phòng Hiểu Minh nhớ tới cái gì, nói: "Người muốn thật muốn cho Hoàng Vĩnh Nhạc đồ tặng, có thể đưa đồ xài trong nhà đồ điện. Hoàng Vĩnh Nhạc ngày hôm qua mới vừa mua chuỗi tiêu biệt thự, đang cần đưa thêm đồ xài trong nhà."

Nghe vậy, Trịnh Dịch Xuyên ánh mắt hơi sáng: "Cái chủ ý này hay a! Chẳng qua là không biết Hoàng Vĩnh Nhạc thiếu cái gì đồ xài trong nhà?"

"Cái gì đồ xài trong nhà cũng thiếu." Phòng Hiểu Minh nói, "Chuỗi tiêu biệt thự bây giờ căn bản là không có gì, trừ Tống Minh Kiệt đưa một cái tím núi mọc kệ sách bên ngoài, không khác biệt đồ xài trong nhà."

Trịnh Dịch Xuyên hướng Tống Minh Kiệt đầu đi cặp mắt kính nê: "Tống tổng, người xuất thủ thật quá nhanh. Xem ra cấp cho Hoàng Vĩnh Nhạc đưa đồ xài trong nhà cũng phải mau, nếu không nói không chừng sẽ trễ. Đúng rồi, Phòng tổng, người mới vừa nói kháng ung thư quyền pháp 《 Thái cực quyền 》 luyện thế nào?"

Phòng Hiểu Minh nói: "Người cũng muốn học?"

Trịnh Dịch Xuyên nói: "Vượng Ngưu sữa bò ta uống không ít, luyện một chút 《 Thái cực quyền 》， có bệnh chữa bệnh, không bệnh cường thân."

Phòng Hiểu Minh nói: "《 Thái cực quyền 》 ta cũng là từ Mạnh Mạnh trên người học được, không biết động tác có hay không học đúng, khẩu quyết ngược lại là có thể trước nói cho các người."

Vì vậy, năm tên nhà giàu đứng trong phòng khách, đi theo Phòng Hiểu Minh luyện khởi Thái cực quyền.

"Một cái đại tây qua."

"Một cái đại tây phản."

"Một đao phân hai nửa."

"Một đao phân hai nửa... Phòng tổng, giá 《 Thái cực quyền 》 khẩu quyết nghe làm sao là lạ, giống như nhạc thiếu nhi?"

"Ta phỏng đoán đoạn này khẩu quyết là Hoàng Vĩnh Nhạc soạn lại qua, thuận lợi chúng ta hiểu. Hẳn nếu là đem 《 Thái cực quyền 》 nguyên bản khẩu quyết nói ra, chúng ta những thứ này người ngoài nghề khẳng định không nghe rõ."

"Hoàng Vĩnh Nhạc có thể đem 《 Thái cực quyền 》 khẩu quyết đổi như vậy lằng lằng thượng miệng, cũng là không đơn giản a."

"Không nói, trước luyện quyền. Trọng đầu tới."

"Một cái đại tây qua."

...

Chạng vạng tối.

Chuối tiêu biệt thự thiên thai, Hoàng Vĩnh Nhạc, Diệp Tư, Phòng Mạnh Mạnh đang bày chậu bông.

Diệp Tư biết một nhà tiệm bán hoa ông chủ, hôm nay giúp Hoàng Vĩnh Nhạc mua 20 cái chậu bông, dùng để làm đồ trang trí thiên thai.

"Trạng nguyên ca, ta giúp người dọn chậu bông!"

Phòng Mạnh Mạnh thí diên thí diên chạy về phía một cái Từ La Lan chậu bông, hai cái tay nhỏ bé ôm chậu bông, mồm tức liểu kính, ngay cả bú sữa mẹ khí lực đều đem ra hết, hay là mang không nổi.

Buông tha!

Phòng Mạnh Mạnh lại chạy về phía một vị tiên nhân hoa sen chậu, ôm lấy, dùng sức, mang không nổi.

Buông tha!

Phòng Mạnh Mạnh nhìn một chút, chạy nữa hướng một cái lam hoa bách hợp chậu, ôm lấy, dùng sức... Hay là mang không nổi.

Hoàng Vĩnh Nhạc cười một tiếng, nha đầu này quả thật thật nhiệt tâm, luôn là muốn giúp một chút, nhưng là năng lực quả thực quá yếu, gì cũng không giúp được.

"Mạnh Mạnh, ta tới dọn đi."

Hoàng Vĩnh Nhạc đi tới, tay trái Từ la lan chậu bông, tay phải tiên nhân hoa sen chậu, nhắc tới, đồng thời xách lên.

"Thật là lợi hại!"

Phòng Mạnh Mạnh ánh mắt lóe ánh sáng.

Trạng nguyên ca là đại lực sĩ!

Không lâu lắm, chậu bông bày xong, cỏ đại cũng dọn dẹp qua, thiên thai đã gọn gàng ngăn nắp, nhìn cảnh đẹp ý vui.

Chuối tiêu biệt thự hôm nay đổi cửa chống trộm, lại cài đặt một bộ hệ thống theo dõi, chống trộm các biện pháp ở khu biệt thự đã thuộc về dẫn đầu công nghệ.

Cho nên, Hoàng Vĩnh Nhạc cân nhắc bắt đầu mua đồ xài trong nhà đồ điện.

Nước Hoa đồ xài trong nhà đồ điện phẩm chất đông đảo, Hoàng Vĩnh Nhạc tới hôm qua tra xét nửa ngày, hay là không nắm được chủ ý, chỉ có thể có rảnh rồi đi cửa hàng tổng hợp nhìn một chút.

"Di, ba xe!"

Lúc này, Phòng Mạnh Mạnh đứng ở thiên thai hướng xa xa nhìn, chỉ thấy một chiếc màu đen tiểu kiều xa lái tới, chính là Phòng Hiểu Minh xe, phía sau còn đi theo một chiếc nhỏ xe hàng, cùng nhau lái về phía chuối tiêu biệt thự.

Thấy vậy, Hoàng Vĩnh Nhạc không thể làm gì khác hơn là xuông lầu nhìn một chút.

Một cửa lầu.

Hoàng Vĩnh Nhạc mới vừa đi ra đi, liền thấy Phòng Hiểu Minh cùng Triệu Kiến Quốc từ nhỏ dưới xe tới.

"Phòng tổng, Triệu tổng, các người làm sao tới?"

"Tiểu Hoàng, người biệt thự còn không có đồ điện chứ ? Ta cùng Triệu tổng có mấy thứ rồi rãnh đưa đồ điện, không dùng được, mang đến cho người."

"Rồi rãnh đưa đồ điện?"

"Đem đồ điện dọn xuống đây đi."

Phòng Hiểu Minh mới vừa nói xong, bốn tên nhân viên làm việc bắt đầu từ nhỏ trong xe hàng dọn đồ điện.

Đầu tiên, dọn xuống là một máy vượt qua thanh dịch tinh ti vi, mỹ lực phẩm chất, 75 tác.

75 tác mỹ lực dịch tinh ti vi, chiều dài có chừng 1. 7 thước, cùng Diệp Tư thân cao không sai biệt lắm, Hoàng Vĩnh Nhạc có chút buồn bực, đây rốt cuộc là dịch tinh ti vi, hay là điện ảnh màn ảnh?

Hoàng Vĩnh Nhạc nói: "Triệu tổng, quý trọng như vậy dịch tinh ti vi..."

Triệu Kiến Quốc cắt đứt: "Tiểu Hoàng, đây chính là thông thường dịch tinh ti vi, không đáng giá bao nhiêu tiền."

Lại muốn lừa gạt ta đúng không?

Lần trước chuỗi tiêu biệt thự, người cũng nói không đáng tiền.

"Tiểu Hoàng, mấy dạng này đồ điện đều là rồi rãnh đưa, không có ích gì." Phòng Hiểu Minh đạo, "Đồ điện đặt ở người nơi này, coi như là phế phẩm thu mua đồ phế thải lợi dụng."

"..." Hoàng Vĩnh Nhạc.

Phế phẩm thu mua đồ phế thải?

Lời này chỗ sơ hở không nên quá rõ ràng a, rõ ràng đều là mới tinh đồ điện, tại sao có thể là phế phẩm thu mua đồ phế thải?

Hoàng Vĩnh Nhạc coi như là đã nhìn ra, Phòng Hiểu Minh cùng Triệu Kiến Quốc hôm nay là tới đưa điện khí.

Nhìn bề ngoài, đây tựa hồ là chuyện tốt, nhưng là Hoàng Vĩnh Nhạc hoài nghi chuyện có thể không như vậy đơn giản.

Lần trước Phòng Hiểu Minh mời Hoàng Vĩnh Nhạc chơi banh, kết quả, có dụng ý khác, khác có mưu đồ.

Hôm nay bọn họ đột nhiên lại tới đưa đồ điện, phỏng đoán lại có mới âm mưu chứ ?

Hoàng Vĩnh Nhạc vốn là không nghĩ thu những điện khí này, chính hắn cũng không phải là không mua nổi, nhưng là Phòng Hiểu Minh cùng Triệu Kiến Quốc đưa điện khí tâm ý đã quyết, cản cũng không ngăn được.

Dù sao cũng là cùng một khu biệt thự, Hoàng Vĩnh Nhạc cũng không tốt đem chuyện làm quá căng, chỉ có thể trơ mắt nhìn một máy lại một đài đồ điện bị dọn vào chuỗi tiêu trong biệt thự.

Dọn hoàn dịch tinh ti vi, lại dọn âm tương, nữa dọn nhà đình ảnh viện, sau đó dọn máy giặt quần áo, tiếp dọn dụng cụ làm bếp sáo trang...

Còn không có dọn hoàn, lúc này, phía trước lại có một chiếc nhỏ xe hàng lái tới, cẩn thận một phần biện, là người quen, Tống Minh Kiệt cùng Trịnh Dịch Xuyên.

"Tống tổng, Trịnh tổng, các người làm sao cũng tới?"

"Tiểu Hoàng, người biệt thự còn không có đồ xài trong nhà chứ ?" Tống Minh Kiệt đón, cười nói, "Chúng ta mới vừa trải qua cửa hàng tổng hợp, thuận tiện cho người mang theo hai bộ bàn ghế cùng dịch tinh ti vi."

"Thuận tiện?" Hoàng Vĩnh Nhạc vạch rõ đất hỏi, "Phòng tổng, Triệu tổng, Tống tổng, hôm nay các người là chuyện gì xảy ra, đồng thời cho ta đưa đồ xài trong nhà đồ điện?"

Bốn tên thổ hào trở mắt nhìn nhau.

Phòng Hiểu Minh nói: "Tiểu Hoàng, là như vậy. Vào ở Khải Minh Tinh khu biệt thự đích mới nhà ở, chúng ta cũng sẽ đưa chút đồ xài trong nhà đồ điện ủy lạo, đây là khu biệt thự thông lệ."

Tống Minh Kiệt cười nói: "Tiểu Hoàng, nghe nói người rất thích xem điện ảnh chứ ? Ta cho người mang theo một máy 75 tác cách dịch tinh ti vi..."

"Tổng tổng, máy này dịch tinh ti vi người đoán chừng mang về." Triệu Kiến Quốc ngắt lời nói, "Ta đã cho tiểu Hoàng đưa một máy mỹ lực dịch tinh ti vi."

Tổng Minh Kiệt nói: "Mỹ lực dịch tinh ti vi không tốt lắm, cách dịch tinh ti vi mới phải, đúng không, tiểu Hoàng?"

"..." Hoàng Vĩnh Nhạc.

Người hỏi, ta hỏi ai?

Phòng Hiểu Minh đánh nhịp nói: "Triệu tổng, Tổng tổng, các người cũng đừng cãi cọ, hai đài dịch tinh ti vi đều lưu lại, một lâu bảy một máy, hai lâu bảy một máy, cũng không phải là không địa phương."

Tán gẫu, hai chiếc nhỏ xe hàng đồ điện rút cuộc dọn xong rồi.

"Tiểu Hoàng, chúng ta đi trước, cuối tuần này có rảnh rồi, mới đi ra cùng nhau chơi bóng rổ."

"Nga."

"Người bạn bị đi."

"Đi thông thả."

Phòng Hiểu Minh, Triệu Kiến Quốc, Tổng Minh Kiệt, Trịnh Dịch Xuyên rời đi.

Hoàng Vĩnh Nhạc thoáng nghĩ xả hơi, cùng những thứ này ti ti (trillion hay 1000 tỉ) nhà giàu giao thiệp với, thật cần một viên đại tim, nếu không căn bản không chịu nổi loại này xảy ra bất ngờ kích thích.

Bọn họ đưa đồ xài trong nhà đồ điện, đều là một xe một xe đưa, thật sự là có chút không chịu nổi.

Hệ thống nhắc nhở: Túc chủ lấy được tặng một máy 75 tấn mỹ lực vượt qua thanh dịch tinh ti vi, chỉ số hạnh phúc +18!

Hệ thống nhắc nhở: Túc chủ lấy được tặng một máy 75 tấn cách vượt qua thanh dịch tinh ti vi, chỉ số hạnh phúc +25!

Hệ thống nhắc nhở: Túc chủ lấy được tặng một bộ ảnh phách gia đình ảnh viện, chỉ số hạnh phúc +18!

Hệ thống nhắc nhở: Túc chủ lấy được tặng hai bộ thiên hương cái bàn gỗ, chỉ số hạnh phúc +14!

Hệ thống nhắc nhở: Túc chủ lấy được tặng một bộ mỹ lực dụng cụ làm bếp sáo trang, chỉ số hạnh phúc +13!

...

Từng đợt từng đợt cảm giác hạnh phúc chà đi lên.

Nhìn nhắc nhở tin tức, Hoàng Vĩnh Nhạc phát giác Tổng Minh Kiệt chọn điện khí ánh mắt so với Triệu Kiến Quốc muốn khá một chút.

Tổng Minh Kiệt đưa tới cách dịch tinh ti vi, tăng lên 25 điểm chỉ số hạnh phúc, Triệu Kiến Quốc đưa tới mỹ lực dịch tinh ti vi, chỉ tăng lên 18 điểm chỉ số hạnh phúc.

Phòng đoán Triệu Kiến Quốc không chọn đối với dịch tinh ti vi hình hào đi.

Nếu là Hoàng Vĩnh Nhạc mình đi mua, nhất định có thể mua được cao nhất chỉ số hạnh phúc dịch tinh ti vi.

Bất quá, chuyện mấy đến đây, Hoàng Vĩnh Nhạc chỉ có thể tạm trứ dùng.

Bây giờ trong biệt thự đã có máy giặt quần áo, bàn ghế, dụng cụ làm bếp, dịch tinh ti vi chờ đồ xài trong nhà đồ điện, Hoàng Vĩnh Nhạc chỉ cần nữa mua một cái giường lớn, liền có thể vào ở chuỗi tiêu biệt thự.

Tốt đẹp cuộc sống hạnh phúc sắp mở

Converter: Tịch Văn Tịch Mịch

Chương 38: Mua giường lớn

Tác giả: Ngã Yêu Hóa Tinh

Hai xe đồ xài trong nhà đồ điện, để cho chuỗi tiêu biệt thự hoàn thành lần đầu tiên thăng cấp.

Những gia cụ này đồ điện tất cả bày ở vị trí thích hợp, dịch tinh ti vi cũng treo ở một lầu trong phòng khách.

Hoàng Vĩnh Nhạc cộng nhận được hai đài dịch tinh ti vi, hai đài đồng thời treo ở một lầu phòng khách, một trái một phải, hai cái dịch tinh bình cộng lại chiều dài có chừng 3. 5 thước.

Thật may biệt thự phòng khách cũng khá lớn, chứa hai cá 75 tác dịch tinh ti vi không thành vấn đề.

Dịch tinh ti vi dọn xong sau, Hoàng Vĩnh Nhạc cùng Phòng Manh Manh bày tới cái ghế, ngồi ở phòng khách, chuẩn bị dùng dịch tinh ti vi thưởng thức một chút điện ảnh.

Hai đài dịch tinh ti vi đồng thời bá chiếu phim, bên trái dịch tinh ti vi phát ra một bộ khoa huyền phiến 《hỏa tuyến chiến cảnh》, bên phải dịch tinh ti vi phát ra một bộ phim hoạt họa 《tiểu bạch thỏ đại chiến củ cà rốt 2》.

Hoàng Vĩnh Nhạc cùng Phòng Manh Manh ngồi ở trên ghế, một trái một phải, đồng thời xem hai bộ phim.

Hoàng Vĩnh Nhạc chủ yếu quan sát là khoa huyền phiến 《hỏa tuyến chiến cảnh》, luôn luôn cũng miếu hai mắt phim hoạt họa 《tiểu bạch thỏ đại chiến củ cà rốt 2》.

Phòng Manh Manh chủ yếu quan sát phim hoạt họa 《tiểu bạch thỏ đại chiến củ cà rốt 2》, luôn luôn cũng miếu hai mắt khoa huyền phiến 《hỏa tuyến chiến cảnh》.

Hai người ngồi lẳng lẳng, ánh mắt ở hai cá 75 tác cực lớn dịch tinh bình mặc đi lên trở về thiết hoán, một hồi là 《hỏa tuyến chiến cảnh》 sôi động bắn nhau hình ảnh, một hồi là 《tiểu bạch thỏ đại chiến củ cà rốt 2》Q bản khôi hải hình ảnh, hai loại phong cách hoàn toàn bất đồng điện ảnh đồng thời xem, lẫn nhau hỗn hợp, có khác một phen quái dị thú vị.

"Manh Manh, đồng thời nhìn hai cái dịch tinh ti vi, có phải hay không rất đã ghiền?"

"Siêu cấp đã ghiền!"

"Ta thật giống như đem kịch tình nhìn chuỗi."

"Ta cũng phải!"

"Nhưng vẫn cảm thấy rất đã ghiền."

"Ta cũng phải!"

Mặc dù hai bộ phim đích kịch tình nhìn chuỗi, nhưng là Hoàng Vĩnh Nhạc cùng Phòng Manh Manh hay là thấy nồng nhiệt, loại thể nghiệm này cũng không phải là người bình thường có cơ hội trải qua.

Hệ thống nhắc nhở: Túc chủ đồng thời dùng hai cái 75 tác dịch tinh ti vi xem chiếu bóng, có chút thổ hào cảm, chỉ số hạnh phúc +25!

Đang nhìn, lúc này, Diệp Tư từ trong phòng bếp đi ra, trong tay bưng ba chén nóng hôi hổi sả mặt. Chuỗi tiêu biệt thự đã có dụng cụ làm bếp, Diệp Tư lần đầu tiên xuống bếp.

"Mi hải sả tới."

Diệp Tư nhẹ bước đi tới, đem một chén nhỏ mì hải sả đưa cho Phòng Manh Manh, "Chén này là Manh Manh."

"Cám ơn Diệp Tư tỷ!"

"Chén này là Hoàng Vĩnh Nhạc."

"Cám ơn Diệp cô nương!"

Ba người ngồi quanh ở thiên hương bàn gỗ, cùng chung bữa ăn tối.

Bọn họ đều ở đây biệt thự bận rộn hơn nửa ngày, sớm đói, mì hải sản ăn phá lệ hương.

"Diệp Tử tỷ, người làm sao không có ở hải sản trong mì thêm đậu hũ?" Phòng Mạnh Mạnh lau cái miệng nhỏ nhắn hỏi.

Diệp Tử mỉm cười nói: "Mì hải sản trong mì thêm đậu hũ ăn không ngon. Mạnh Mạnh nếu là muốn ăn đậu hũ, mình Thiên tỷ tỷ cho người làm, có được hay không?"

"Ừ."

Tiếp tục ăn mì.

Lúc này, Diệp Tử quay đầu nhìn lại, phát giác hai đài dịch tinh ti vi cũng đang phát ra điện ảnh, tò mò hỏi: "Các người đồng thời xem hai bộ phim, có thể thấy tới sao?"

"Không thể!" Hoàng Vĩnh Nhạc cùng Phòng Mạnh Mạnh hai miệng đồng thanh.

Lá tư nhẹ nhàng cười một tiếng.

Nuốt vào một hóp mì, Hoàng Vĩnh Nhạc nói: "Diệp Tử, chuối tiêu biệt thự đồ xài trong nhà cơ bản đủ, ta chuẩn bị hôm nay liền dời tới."

"Nhanh như vậy?" Diệp Tử nói, "Nhưng là, trong biệt thự còn không có giường."

Hoàng Vĩnh Nhạc nói: "Ta một sẽ ra cửa mua giường."

Diệp Tử nói: "Giai Đình đồ xài trong nhà điểm ông chủ ta biết, một hồi ta bồi người đi."

Hoàng Vĩnh Nhạc nói: "Người đã giúp ta một ngày, đồ xài trong nhà chính ta mua là được."

Diệp Tử cười nói: "Giúp người giúp đến cùng, người dời tới sau, ta muốn giúp người cũng chưa chắc có cơ hội."

Phòng Mạnh Mạnh ngẩng đầu lên, tiếng non nớt nói: "Trạng nguyên ca, ta cũng phải giúp người."

Hoàng Vĩnh Nhạc cười một tiếng, sờ một cái tiểu nha đầu đầu.

Bữa ăn tối sau.

Ba người rời đi chuối tiêu biệt thự,

Ngồi lên xe nhỏ, đi Giai Đình đồ xài trong nhà tiệm.

Diệp Tử ngồi chỗ tài xế ngồi, Hoàng Vĩnh Nhạc ngồi chỗ ngồi kế bên người lái, Phòng Mạnh Mạnh độc chiếm chỗ ngồi phía sau xe, sau khi lên xe, tiểu nha đầu nằm ngang ở chỗ ngồi.

"Mạnh Mạnh, người như vậy nằm, cẩn thận lăn xuống tới."

"Sẽ không, ta học qua 《 Thái cực quyền 》!"

Xe nhỏ chạy, chạy thẳng tới Giai Đình đồ xài trong nhà tiệm.

Đến sau, ba người xuống xe. Hoàng Vĩnh Nhạc cùng Diệp Tử đều là danh nhân, vì để tránh cho bị vây xem, hai người cũng đeo lên cái mũ, đeo kính mát lên.

Phòng Mạnh Mạnh tay trái dắt Diệp Tử, tay phải dắt Hoàng Vĩnh Nhạc, ba người cùng đi vào Giai Đình đồ xài trong nhà tiệm.

"Hoan nghênh đến chơi Giai Đình đồ xài trong nhà!"

Tiến vào đồ xài trong nhà tiệm, Hoàng Vĩnh Nhạc, Diệp Tử, Phòng Mạnh Mạnh hay là hấp dẫn mấy tên cô bán hàng chú ý, nhỏ giọng nghị luận.

"Các người mau nhìn, đó không phải là Diệp Tử sao?"

"Thật là Diệp Tử! Nàng bên người đàn ông kia... Là Hoàng Vĩnh Nhạc chứ ? Di, làm sao còn có một cô bé?"

"Cô bé này là ai a? Đáng đáp thật là đáng yêu a, sẽ không phải là Diệp Tử con gái chứ ?"

"Nói trên mạng, Diệp Tử cùng Hoàng Vĩnh Nhạc yêu, có thể chuẩn bị kết hôn, ta vốn đang không tin, không nghĩ tới nữ nhi của bọn họ cũng lớn như vậy."

...

"..." Diệp Tư.

"..." Hoàng Vĩnh Nhạc.

"Thật tốt chơi!" Phòng Mạnh Mạnh hết nhìn đông tới nhìn tây, đồ xài trong nhà điểm đồ tốt nhiều, nàng tràn đầy tò mò.

Lúc này, một cô gái trung niên đậm đầu đi tới, nàng là đồ xài trong nhà điểm ông chủ trần Giai Đình.

"Trần tỷ."

"A tư, người tới. Vị này chính là Hoàng Vĩnh Nhạc tiên sinh đi, người khỏe."

"Người khỏe."

"Các người muốn mua giường đúng không? Ta mang các người nhìn một chút."

Ở trần Giai Đình đích dưới sự hướng dẫn, Hoàng Vĩnh Nhạc, Diệp Tư, Phòng Mạnh Mạnh đi tới đồ xài trong nhà điểm trên giường đồ dùng khu, trước mắt sáng tỏ thông suốt, một thành thực bất đồng kiểu giường lớn hiện ra ở trước mắt.

"Hoàng tiên sinh, không biết ngài thích gì phong cách giường?"

"Phong cách? Ta không đặc biệt hiểu qua."

"Vậy ta trước cho ngài giới thiệu một chút."

Sau, trần Giai Đình khi khởi nhân viên bán hàng, vì Hoàng Vĩnh Nhạc đề cử mấy khoản bất đồng phong cách giường.

Hệ thống nhắc nhở: Túc chủ nếu như mua bạch vân thủy tinh giường, chỉ số hạnh phúc +11; mua kim bạch đế vương giường, chỉ số hạnh phúc +18; mua nhả mộng sóng giường, chỉ số hạnh phúc +21.

Nhả mộng sóng giường chỉ số hạnh phúc là cao nhất, dĩ nhiên là chọn đầu. Cái giường này cũng quả thật biệt cụ một ô vuông, nếu như dùng một chữ để hình dung cái giường này lời, chính là —— đại!

Nhả mộng sóng giường là đồ xài trong nhà trong tiệm lớn nhất giường, có hình vuông vức, bên trường vì 2. 7 thước, giường diện tích cao đến 7. 29 thước vuông, rộng lớn, khí phái, giường có màu lam nhạt, đi trên giường nằm một cái, giống như nằm ở màu xanh da trời mặt biển vậy.

"Trần tổng, nhả mộng sóng giường tương đối thích hợp ta." Hoàng Vĩnh Nhạc quyết định nói.

Diệp Tư mảy liễu một cong, yếu ớt hỏi: "Hoàng Vĩnh Nhạc, người nhất định phải mua lớn như vậy giường sao? Cái giường này có 2. 7 thước a!"

Hoàng Vĩnh Nhạc cũng cảm thấy cái giường này cửa hàng quá lớn, trừ Diêu Minh bên ngoài, phỏng đoán không mấy người sẽ mua lớn như vậy giường.

Bất quá, hệ thống nhắc nhở nhả mộng sóng giường chỉ số hạnh phúc cao nhất, nhất định là có đạo lý. Hoàng Vĩnh Nhạc thấy cái giường này lúc, cũng có một loại cảm giác thân thiết, luôn cảm thấy nó giống như thứ gì.

"Giả cái giường lớn giống như khối đậu hủ." Lúc này, Phòng Mạnh Mạnh tiếng non nớt đạo.

Hoàng Vĩnh Nhạc cười một tiếng, nha đầu này ánh mắt thật bén nhạy a!

"Hoàng tiên sinh, ngài nhất định phải nhả mộng sóng giường sao?"

"Đúng. Ta muốn hai tấm."

Hoàng Vĩnh Nhạc sờ dĩ mua hai cái giường, tự nhiên là có nguyên nhân.

Trong biệt thự nếu như chỉ có một cái giường, nếu tới khách, cũng không thể để cho khách cùng vàng vĩnh nhạc ngủ chung một chỗ chứ? Cho nên, muốn mua hai cái giường, để phòng bất cứ tình huống nào.

Mua xong giường, Hoàng Vĩnh Nhạc lại mua một bộ sóng trắng ghế sa lon. Mặc dù Phòng Hiểu Minh đám người hôm nay đưa không ít đồ xài trong nhà, nhưng là không có ai đưa ghế sa lon, Hoàng Vĩnh Nhạc chỉ có thể tự mua một bộ.

Sóng trắng ghế sa lon phẩm chất mềm mại, giống như màu trắng bãi cát, cùng chuỗi tiêu biệt thự gió tự nhiên ô vuông rất dụng.

Giường cùng ghế sa lon, tổng giá trị vì 31000 đa nguyên, trần Giai Đình đánh tám bớt năm chục phần trăm.

Hệ thống nhắc nhở: Túc chủ mua hai trương nhả mộng sóng giường, chỉ số hạnh phúc +31!

Hệ thống nhắc nhở: Túc chủ mua một bộ sóng trắng cao cấp ghế sa lon, chỉ số hạnh phúc +15!

Hệ thống nhắc nhở: Túc chủ bị đồ xài trong nhà chủ tiệm trần Giai Đình tự mình tiếp đãi, có chút cảm giác ưu việt, chỉ số hạnh phúc +9!

Mua xong đồ xài trong nhà, Hoàng Vĩnh Nhạc, Diệp Tư, Phòng Mạnh mạnh ba người mở xe nhỏ về nhà.

Nửa đường trung.

"Diệp Tư tỷ, ta biết Trạng nguyên ca tại sao phải mua lớn giường!"

"Tại sao?"

"Bởi vì có giường lớn, sau này Trạng nguyên ca cùng Diệp Tư liền có thể ngủ chung rồi!"

"..."

...

Buổi tối chín điểm.

Ba người trở lại chuỗi tiêu biệt thự, sóng trắng ghế sa lon bày ở phòng khách, nhà mòng sóng giường dọn vào phòng ngủ.

Giường lớn dọn xong, Phòng Mạnh Mạnh hưng phấn không thôi, nhảy đến trên giường, ôm một cái thăm mình bắt đầu cuốn tra trái giường, từ đầu giường lăn đến cuối giường, lại từ cuối giường lăn đến đầu giường, sau đó đổi một tư thế, nữa cút một lần, tựa như nằng là quả banh da vậy, cũng không biết đang chơi đùa cái gì kinh.

"Mạnh Mạnh, nguoi như vậy lăn qua lộn lại, không sợ động bào thai sao?"

"Ừ" ?"

Phòng Mạnh Mạnh tiêu liễu nhú mảy một cái, ý thức được vấn đề nghiêm trọng tính, lập tức từ giường bò dậy, chuẩn bị luyện một lần 《 Thái cực quyền 》 áp an ủi, "Một cái đại tây qua, một đao phân hai nửa..."

Hoàng Vĩnh Nhạc không khỏi cười một tiếng.

Giường cũng mua được, Hoàng Vĩnh Nhạc rốt cuộc có thể ở nơi này.

Hệ thống nhắc nhở: Túc chủ chính thức vào ở chuỗi tiêu biệt thự, sắp mở càn kinh tâm động phách cuộc sống hạnh phúc, nội tâm tràn đầy mong đợi cùng ước mơ, chỉ số hạnh phúc +50!

Converter: Tịch Văn Tịch Mịch

Bạn đang đọc truyện *Hạnh Phúc Đại Rút Thưởng Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 39: Rút ra lấy trần châu

Tác giả: Ngã Yêu Hóa Tinh

Phòng Mạnh Mạnh nằm ở nhà mòng sóng trên giường lớn, nhỏ thỏ thân thể liền mao mao trùng vậy, từ từ ngọa nguậy, từ đầu giường ngọa nguậy đến cuối giường, chơi được kinh khủng.

Tờ này sóng giường lớn vô cùng mềm mại, nằm ở phía trên, tựa như nằm ở mặt biển, nhẹ bổng, cảm giác thì phải trôi đứng lên vậy.

Phòng Mạnh Mạnh nằm dài trên giường sau, nửa cũng không nguyện ý bò dậy, giả trang thành mao mao trùng, ngọa nguậy tới, ngọa nguậy đi.

"Mạnh Mạnh, rất thoải mái chứ ?"

"Siêu cấp thoải mái!"

"Cái giường này 10000 đa nguyên, làm sao có thể không thoải mái?"

"Trạng nguyên ca, ta tối nay phải ngủ ngroi giường lớn!"

"Vây cũng không được, ngroi phải về nhà ngủ."

"Ta muốn ngủ giường lớn!"

"Ngày mai ngroi tới nữa ngủ."

"Tối nay không được sao?"

"Không được. Manh Manh, ngoan a, ngày mai lại tới ngủ."

Ở Hoàng Vĩnh Nhạc khuyên, Phòng Manh Manh rút cuộc thỏa hiệp. Đã trễ lắm rồi, Diệp Tư quyết định đưa Manh Manh về nhà.

"Trạng nguyên ca, gặp lại."

Rời đi chuỗi tiêu biệt thự, Diệp Tư mang Phòng Manh Manh đi chanh biệt thự.

"Diệp Tư tỷ, ta biết tại sao Trạng nguyên ca không để cho ta ngủ giường lớn!"

"Tại sao?"

"Bởi vì hần muốn cùng ngroi ngủ!"

"..."

...

Chuỗi tiêu biệt thự.

"Quả nhiên là thoải mái a!"

Hoàng Vĩnh Nhạc nằm ở nhả mộng sóng trên giường, giống như nằm ở trên đậu hủ vậy, mềm mại, thư thích, để cho người suy nghĩ vạn thiên, mơ tưởng viễn vong, sau khi nằm xuống, thật không nhớ ra rồi.

Khó trách Phòng Manh Manh không muốn đi, giá cái giường lớn nằm thật là quá thoải mái, ở sóng giường ngủ, thật là một đại mỹ chuyện.

Bất quá, ở trước khi ngủ, Hoàng Vĩnh Nhạc chuẩn bị cạ nửa một đại sự —— rút thưởng.

Hần bây giờ chính thức vào ở chuỗi tiêu biệt thự, kho hàng đã chuẩn bị ổn thỏa, tự nhiên muốn bắt đầu rút thưởng.

Tên họ: Hoàng Vĩnh Nhạc

Nghề nghiệp: Học sinh

Chỉ số hạnh phúc: 1691

Hai ngày chỉ số hạnh phúc tăng vọt quả thực quá nhanh, giống như ngồi lửa mũi tên, đã ép tới gần 1700.

Cao như vậy chỉ số hạnh phúc, há có thể không rút thưởng?

Dựa theo thông lệ, cái thứ nhất rút thưởng hạng mục là rút ra lấy Vương Đức Hồ tiền.

"Đỉnh! Chúc mừng túc chủ, ngài rút được Vương Đức Hồ 10000 nguyên!"

"Đỉnh! Chúc mừng túc chủ, ngài rút được Vương Đức Hồ 10000 nguyên!"

"Đỉnh! Chúc mừng túc chủ, ngài cùng đến Vương Đức Hồ 10000 nguyên!"

Nhất điệp điệp tiền giấy ở trên giường đồng đứng lên, một tầng một tầng đi lên thêm, giống như chơi Nga Sô rô.

Tiền càng chất càng cao.

10 cm!

30 cm!

50 cm!

Trong nháy mắt, liền rút lấy 50 vạn nguyên!

Lấy tới chuẩn bị xong rương mật mã, đem tiền bỏ vào.

Hút xong 50 vạn, Hoàng Vĩnh Nhạc chuẩn bị đổi một rút thưởng hạng mục, rút ra điểm khác. Mặc dù rút ra tiền rất đã ghiền, nhưng là hắn cảm thấy rút thưởng hẳn toàn diện phát triển, nếu không, tương lai phú chỉ còn lại tiền cũng là một loại bi ai.

Thứ hai cái rút thưởng hạng mục, dĩ nhiên là ngẫu nhiên rút thưởng.

Hoàng Vĩnh Nhạc đã từng bị ngẫu nhiên rút thưởng cái hố qua nhiều lần, tỷ như rút được bao cao su.

Bất quá, Hoàng Vĩnh Nhạc cũng thể nghiệm qua ngẫu nhiên rút thưởng chỗ tốt, tỷ như rút được Đới Bảo Sơn 60 vạn nguyên.

Ngẫu nhiên rút thưởng không xác định tính, để cho Hoàng Vĩnh Nhạc càng mong đợi.

Một lần ngẫu nhiên rút thưởng tiêu hao 5 điểm chỉ số hạnh phúc, không hề coi là quá đắt.

Tới đi.

Đầu óc chuyển một cái.

"Đình! Chúc mừng túc chủ, ngài rút được một viên tên cướp trong súng lục đạn."

Rào rào!

Một viên màu vàng đạn xuất hiện ở bàn tay.

"Tên cướp đạn?"

Hệ thống là khích lệ tiêu trừ phạm tội, ở ngẫu nhiên rút thưởng lúc, nó sẽ ưu tiên ngăn cản phạm tội. Nếu như phụ cận có người ở phạm tội, hệ thống thì sẽ trước rút ra lấy tội phạm vật phẩm, ngăn cản phạm tội hành động.

Tỷ như, phụ cận có người cầm súng cướp bóc,

Hệ thống thì sẽ ưu tiên rút ra lấy trong súng đạn.

Chỉ có khi phụ cận không có phạm tội hoạt động lúc, hệ thống mới có thể rút ra lấy những thứ khác.

"Xem ra ta lại ngăn cản cùng nhau cầm súng cướp bóc án."

Thu hồi đạn, tiếp tục rút thưởng.

"Đình! Chúc mừng túc chủ, ngài rút được một con đại Nam Dương hải phách tôm hùm."

Rào rào!

Một con đại long tôm nhảy đến trên giường, tôm thân dài độ chân 45 cm, giò hai chỉ đại kiềm, sắc thái sắc sỡ, hoạt bính nhảy loạn, vô cùng sinh mãnh.

"Người tốt!"

Hoàng Vĩnh Nhạc sợ hết hồn, hai tay bầu vào đại long tôm đích kèm, dùng sức đè một cái, đồng phục đại long tôm.

Hải phách tôm hùm có thể là đồ tốt, một con chiều dài 30 cm hải phách tôm hùm, ước chừng phải 10000 nguyên.

Trước mắt con này hải phách tôm hùm chiều dài vì 45 cm, giá cả ít nhất phải tăng gấp đôi.

"Thật là tính sai a!"

Hoàng Vĩnh Nhạc bỗng nhiên phát giác mình quên mua cái hồ cá.

Không có hồ cá, giá con tôm hùm nuôi đang ở đâu vậy?

Nga, đứng rồi, bồn tắm!

Xách hải phách tôm hùm, Hoàng Vĩnh Nhạc đi tới phòng tắm, hướng trong bồn tắm thả nước, sau đó đem hải phách tôm hùm bỏ vào.

Tôm hùm tối nay trước nuôi trong bồn tắm đi.

"Bồn tắm này ta cũng chưa dùng qua, tiện nghi người."

Cắt xong tôm hùm, Hoàng Vĩnh Nhạc tiếp rút thương.

"Đỉnh! Chúc mừng tức chủ, ngài rút được một con đại Nam Dương hải phách tôm hùm!"

Rào rào!

Lại một con hải phách tôm hùm vô căn cứ thoát hiện, ồm một tiếng, trực tiếp rơi đến trong bồn tắm.

Con này hải phách tôm hùm so với mới vừa rồi con kia còn lớn hơn, tôm thân dài độ hẹn 50 cm, giá cả phỏng đoán lại được tăng gấp đôi nữa.

"Ngọa tào, các người đừng đánh nhau a!"

Lúc này, Hoàng Vĩnh Nhạc phát hiện hai chỉ hải phách tôm hùm trong bồn tắm đánh, giờ đại kèm công kích lẫn nhau, tôm chân hồ đập, giết được đỏ con mắt.

"Có lời thật tốt nói, làm gì tẩy máy tay chân?"

Hoàng Vĩnh Nhạc có chút không nói, hai con tôm hùm nữa đánh như vậy đi xuống, sớm muộn phải đánh chết một con.

Vì để tránh cho tràng này tiểu quy mô đại dương chiến tranh, Hoàng Vĩnh Nhạc lấy tới hai sợi giây, chia ra đem hai chỉ đại long tôm bó trói lại, chia ra thất ở bồn tắm hai đầu.

Đại dương chiến tranh lắng xuống.

Hoàng Vĩnh Nhạc thoáng thở phào, giá hai con tôm hùm thật là không tinh tâm, tịnh cho ta thêm loạn, ngày mai sẽ đem các người nấu ăn.

Rút thương tiếp tục.

"Đỉnh! Chúc mừng tức chủ, ngài rút được đại Nam Dương một cái tô mi cá."

Ừm!

Một cái tô mi cá rơi vào bồn tắm, văng lên mảng lớn nước, đuôi cá hất một cái, trong bồn tắm bơi đứng lên, thân cá có thiên sắc hoa văn, trông rất đẹp mắt.

"Tại sao lại rút được cá? Hệ thống đây là muốn ép ta khai nhà hải sản tiệm sao?"

Hoàng Vĩnh Nhạc cẩn thận suy nghĩ một chút, cái hệ thống này vẫn là tương đối thật tinh mắt. Đại Nam Dương là lam tinh lớn nhất đại dương, hải sản tài nguyên phong phú, lấy hoài không hết, dùng không hết, là một cái rất có tiền đồ mở mang hạng mục.

Liền nói điều này tô mi cá, ở loại cá giới là tên cá, ở thức ăn ngon giới cũng là cá tên, thịt tươi non, dinh dưỡng phong phú. Một kí lô tô mi cá, có thể bán được 1200 nguyên ~1800 nguyên, thuộc về phần lớn người cũng không ăn nổi ngon.

"Tối nay thật là kiếm lớn."

Hai chỉ hải phách tôm hùm, cộng thêm một cái tô mi cá, cộng lại chừng mấy chục ngàn nguyên a!

Tối nay vận khí tựa hồ không tệ, tranh thủ cho kịp thời cơ.

Nửa rút ra.

"Đỉnh! Chúc mừng tức chủ, ngài rút được một con đại Nam Dương trân châu bôi!"

Ừm!

Một con trân châu bôi xác rơi vào bồn tắm, bề ngoài có hình quạt, bán kính hẹn 19 cm.

"Trân châu bôi?"

Cái gọi là trân châu bôi, đó là có thể sản xuất trân châu một loại bôi loại.

Trân châu bồi bởi vì bị dị vật (hạt cát, ký sinh trùng) xâm nhập kích thích, bộ phận áo khoác mô da tế bào tự đi chia ra tạo thành trân châu nang, trân châu nang tế bào bài tiết ra trân châu chất, tạo thành trân châu.

Trân châu làm một loại cổ xưa có kỷ đá quý, có lỗng lẩy sắc thái cùng cao nhã khí chất, tượng trưng cho sức khỏe, thuần khiết, giàu có cùng hạnh phúc, từ cổ chí kim cũng sâu sắc mọi người yêu thích.

"Con này trân châu bồi chẳng lẽ chứa trân châu?"

Hoàng Vĩnh Nhạc từ phòng bếp tìm tới thái đao, chuẩn bị đem trân châu bồi cắt ra.

Tìm được bồi kê hồ, cắm vào, dùng sức cạy một cái, khiêu không đứng lên, lại dùng sức, đi xuống thăm thía, tê, cắt đi xuống, nữa cạy một cái, hay là khiêu không đứng lên.

"Thật là cường hãn đích bồi xác a!"

Hoàng Vĩnh Nhạc lau lau mồ hôi rịn, lại từ phòng bếp tìm tới một cây dao gọt trái cây cùng một cây thức ăn xúc, dao gọt trái cây từ bồi xác bên trái cắm vào, thái đao từ bên phải cắm vào, đồng thời dùng sức, cắt ra tiểu phùng, thức ăn xúc lại cắm vào, mãnh đất cạy một cái.

Phốc ——

Một tiếng vang nhỏ, nước phun ra ngoài, bồi xác cạy ra, Hoàng Vĩnh Nhạc một thí - cổ ngồi dưới đất.

Hồi đầu lại nhìn một cái, nhất thời sợ ngây người.

Chỉ thấy bồi xác trân châu trong túi, thật sự có hai viên trân châu, một lớn một nhỏ, hình thật tròn, dịch thấu trong suốt, hơi lóe màu trắng huỳnh quang.

Hoàng Vĩnh Nhạc đảo đảo, đem hai viên trân châu lấy ra ngoài, quan sát.

Lớn trân châu thể tích cùng trứng gà không sai biệt lắm, nhỏ trân châu cùng trứng chim không sai biệt lắm.

"Không biết giá trân châu trị giá bao nhiêu tiền?"

Trân châu nhất định là đáng tiền, nhưng là bất đồng trân châu, giá cả chênh lệch rất nhiều.

Thông thường thiên nhiên trân châu, có thể liên mấy trăm nguyên. Khá một chút thiên nhiên trân châu, giá cả thì có thể ung dung phá một trăm ngàn nguyên.

"Trước thu nói sau."

Hoàng Vĩnh Nhạc đối với trân châu cũng không quá hiểu, chỉ có thể có rảnh rồi tìm nhân sĩ chuyên nghiệp giám định một chút.

Dây vò tới nơi này, Hoàng Vĩnh Nhạc có chút mệt mỏi, mới vừa cạy ra bồi xác mắt không ít kính, quyết định tối nay rút thưởng đến đến đây chấm dứt, nghỉ ngơi trước.

Ngày mai tiếp theo rút ra.

Đi nhà mộng sóng giường nằm một cái, Hoàng Vĩnh Nhạc tiến vào mộng đẹp.

Hệ thống nhắc nhở: Túc chủ hôm nay vận khí nhẹ lượng cấp nỗ tung, chỉ số hạnh phúc +10!

...

Thứ hai ngày.

Ôn hòa nắng ban mai xuyên thấu qua thiên song, bắn vào phòng ngủ giường lớn, chiếu vào Hoàng Vĩnh Nhạc thí - cổ thượng.

"Ừ —— "

Hoàng Vĩnh Nhạc thân thể ở sóng trên giường nhuyển liễu nhuyển, chậm rãi tỉnh lại.

Hệ thống nhắc nhở: Túc chủ ngủ ngủ đến tự nhiên tỉnh, chỉ số hạnh phúc +1!

Hệ thống nhắc nhở: Túc chủ ở nhà mộng sóng giường ngủ chất lượng đề cao, chỉ số hạnh phúc +1!

Thức dậy, mặc quần áo.

Hoàng Vĩnh Nhạc đi tới phòng vệ sinh rửa mặt, dư quang liếc một cái, phát giác hai chỉ hải phách tôm hùm vẫn trong bồn tắm, tôm hùm nhìn qua có chút

đáng về một mối, đoán chừng là tối hôm qua ngủ không ngon đi.

Cái này cũng không kỳ quái, hải phách tôm hùm vốn là sống ở trong đại dương, bây giờ đột nhiên bị ném trong bồn tắm, khẳng định không thích ứng.

Ngược lại là kia một cái tô mi cá, bơi qua bơi lại, thật đặc ý.

Bất quá, tô mi cá cũng phải sắt không được bao lâu, Hoàng Vinh Nhạc chuẩn bị hôm nay liền đem nó nấu ăn.

Tô mi cá cùng hải phách tôm hùm cũng rất đáng tiền, bán đi cũng là có thể. Chẳng qua là Hoàng Vinh Nhạc trong lúc nhất thời không biết nên bán cho ai, hân thân thể mình đang cần bồi bổ, quyết định mình ăn trước nói sau.

Hoàng Vinh Nhạc tài nấu nướng vô cùng mạnh vụn, trừ nước nấu, những thứ khác cũng sẽ không.

Quý giá như vậy tôm hùm cùng tô mi cá, nếu như do Hoàng Vinh Nhạc tới nấu, thật sự là làm nhục thức ăn ngon.

Cho nên, Hoàng Vinh Nhạc quyết định đem Diệp Tư kêu đến, để cho nàng xuống bếp.

Hoàng Vinh Nhạc lấy điện thoại di động ra, gọi thông Diệp Tư điện thoại: "Diệp cô nương, hôm nay nhưng có ở không?"

Trong điện thoại di động truyền tới Diệp Tư vui vẻ thanh âm: "Có rảnh rồi a, không biết Hoàng đại sư có gì chỉ giáo?"

Hoàng Vinh Nhạc nói: "Hôm qua Diệp cô nương giúp Hoàng nỗ lực xử lý biệt thự, Hoàng nỗ lực vô cùng cảm kích, hôm nay đặc làm mấy món ăn sáng, muốn mời Diệp cô nương đến chuỗi tiêu biệt thự nhỏ tụ, trò chuyện tỏ tâm ý, không biết Diệp cô nương có nề mặt hay không?"

Diệp Tư nhẹ nhàng cười một tiếng: "Hoàng đại sư cũng như này nhã hứng, tiểu nữ sao dám từ chối. Chẳng qua là, không biết Hoàng đại sư làm cái gì chút thức ăn?"

"Thức ăn còn không có làm." Hoàng Vinh Nhạc nói, "Chờ Diệp cô nương tới sau, cùng nhau làm, như thế nào?"

"Tốt lắm!" Diệp Tư hỏi, "Hoàng đại sư, tiểu nữ có muốn hay không mang điểm nguyên liệu nấu ăn quá khứ?"

Hoàng Vinh Nhạc đáp: "Diệp cô nương mang điểm cải xanh, dưa leo các loại thức ăn là được, Hoàng nỗ lực đã chuẩn bị xong thượng đẳng tôm hùm cùng cá."

"Được."

...

Mấy phút sau.

Chuối tiêu biệt thự chuông cửa reo, Hoàng Vinh Nhạc mở cửa.

Chỉ thấy đứng ở cửa hai cô gái đẹp, một lớn một nhỏ, dĩ nhiên là Diệp Tư cùng Phòng Mạnh Mạnh.

"Mạnh Mạnh, ngươi làm sao cũng tới?"

"Ta là tới chùa cơm!"

Tiểu nha đầu tin tức thật nhạy thông a!

Ở Hoàng Vinh Nhạc dưới sự hướng dẫn, Diệp Tư cùng Phòng Mạnh Mạnh đi tới phòng bếp, chuẩn bị bắt đầu nấu cơm.

"Oa, thật là lớn một con tôm hùm!"

Đến phòng bếp, Phòng Mạnh Mạnh kích động đến quát to một tiếng, bởi vì nàng thấy phòng bếp trên sàn nhà để một con đại long tôm, chiều dài hơn 45 cm, uy vũ bất phàm.

Phòng Mạnh Mạnh ánh mắt toát ra quang, rải bấp chân, liền muốn chạy về phía tôm hùm.

Hoàng Vinh Nhạc linh ở nàng, nói: "Mạnh Mạnh, chờ đi, ngươi không đánh lại tôm hùm."

Phòng Mạnh Mạnh vừa nghe, lúc này mới dừng lại.

Diệp Tư tò mò: "Lớn như vậy tôm hùm, ngươi từ mua ở đâu?"

Hoàng Vinh Nhạc nói: "Người khác đưa."

Nếu như là trước kia, Hoàng Vinh Nhạc nói có người cho hắn đưa tôm hùm, có lẽ có người sẽ hoài nghi. Nhưng là bây giờ hắn như vậy nói, cơ bản

không người sẽ hoài nghi.

Bởi vì Khải Minh Tinh khu biệt thự bây giờ muốn nịnh hót Hoàng Vinh Nhạc quá nhiều người.

Ở ngày hôm qua, Phòng Hiểu Minh, Triệu Kiến Quốc, Tống Minh Kiệt, Trịnh Dịch Xuyên liền cho Hoàng Vinh Nhạc đưa hai xe đồ xài trong nhà đồ điện, hôm nay có người cho Hoàng Vinh Nhạc đưa hai chỉ hải phách tôm hùm, một chút cũng không kỳ quái.

"Lớn như vậy tôm hùm, giết thế nào a?"

"Tôm hùm ta tới giết, người phụ trách nấu. Đứng rồi, còn có tô mì cá."

Ba người hành động, bắt đầu làm hải sản.

"Trạng nguyên ca, ta giúp người giết tôm hùm!"

Hoàng Vinh Nhạc đề lại đại long tôm một con kèm, Phòng Mạnh Mạnh hai tay đề lại đại long tôm một con khác kèm, hợp lực đem đại long tôm đồng phục trên đất.

Nửa lấy tới hai chiếc đĩa, từ phía sau cắm vào tôm hùm trong cơ thể, giết chết tôm hùm, giải phẫu, rửa rấy.

Giết tốt tôm hùm, tô mì cá lại giết tốt lắm, Diệp Tư bắt đầu làm thức ăn ngon.

Hoàng Vinh Nhạc cùng Phòng Mạnh Mạnh thì lui cư hai tuyến, trở lại phòng khách, ngồi ở trên ghế sa lon, mở ra hai đài dịch tinh ti vi, chuẩn bị một bên xem phim, một bên chờ đợi Diệp Tư hải sản bữa tiệc lớn.

"Trạng nguyên ca, hôm nay lại phải đồng thời nhìn hai bộ phim sao?"

"Đúng!"

"Người không sợ kịch tình lại nhìn chuỗi sao?"

"Không sợ."

"Ta cũng không sợ!"

Đang khi nói chuyện, hai bộ phim đồng thời bắt đầu chiếu phim.

Bên trái dịch tinh ti vi phát ra khoa huyền phiến 《vì sao luân hồi》，bên phải dịch tinh ti vi phát ra phim hoạt họa 《thò đại chiến củ cà rốt 3》.

Hoàng Vinh Nhạc cùng Phòng Mạnh Mạnh dựa vào ở trên ghế sa lon, một trái một phải, cũng kiểu hai chân, thưởng thức hai bộ kiệt tác.

Trong phòng bếp, tư kém tư kém thức ăn xào thanh truyền tới, mơ hồ có thể ngửi được hương hương hải sản vị.

Cuộc sống này, quả thật là quá thích ý.

"Đình —— đông ——"

Lúc này, biệt thự chuông cửa reo.

Converter: Tịch Văn Tịch Mịch

Bạn đang đọc truyện *Hạnh Phúc Đại Rút Thương Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 40: Hồ cá

Tác giả: Ngã Yêu Hóa Tinh

Hoàng Vĩnh Nhạc đứng dậy mở cửa.

Đứng ở cửa hai tên tỉ tỉ (trillion hay 1000 tỉ) nhà giàu, Triệu Kiến Quốc cùng Lý Trung Sinh.

Giá hai cá nhà giàu, Hoàng Vĩnh Nhạc cũng rất quen, Triệu Kiến Quốc cũng không cần nói, chuỗi tiêu biệt thự chính là hướng hấn mua. Đến nỗi Lý Trung Sinh, ở chơi bóng rổ lúc, hấn cùng Hoàng Vĩnh Nhạc đều là Lam đội.

Lý Trung Sinh bóng rổ đánh còn có thể, mặc dù phòng thủ kém, nhưng là có nhất định bỏ cho giò năng lực, thỉnh thoảng còn có thể ném cái ba phút banh, so với Phòng Hiếu Minh mạnh hơn nhiều.

"Triệu tổng, Lý tổng, các người làm sao tới?"

"Tiểu Hoàng, nghe nói người dọn vào chuỗi tiêu biệt thự, ta sang đây xem."

Lý Trung Sinh mỉm cười nói, trong tay xách hai cái rượu bồ đào hộp quà.

Lý Trung Sinh là Lý thị rượu nghiệp CEO, hấn ngày hôm qua vốn là cũng phải cấp Hoàng Vĩnh Nhạc đưa đồ xài trong nhà, chẳng qua là công ty có chuyện tạm thời, hấn bận quá không có thời gian, đồ xài trong nhà không đưa thành.

Hoàng Vĩnh Nhạc biệt thự đã không thiếu đồ xài trong nhà, Lý Trung Sinh không có cơ hội đưa đồ xài trong nhà, không thể làm gì khác hơn là đưa hai bình thượng đẳng rượu bồ đào.

Bất quá, Hoàng Vĩnh Nhạc cảm thấy Lý Trung Sinh cùng Triệu Kiến Quốc chỉ sợ không chỉ là đưa rượu như vậy đơn giản.

Vô sự không lên điện tam bảo.

Hai người sáng sớm tới cửa viếng thăm, khẳng định có mưu đồ khác!

"Triệu tổng, Lý tổng, đi vào ngồi đi."

Triệu Kiến Quốc cùng Lý Trung Sinh đi vào phòng khách, một cỗ nồng nặc hải sản vị từ trong phòng bếp nhẹ nhàng tới.

"Tiểu Hoàng, ai đang xào thức ăn a?" Triệu Kiến Quốc hỏi, "Người mời bảo mẫu?"

"Là Diệp Tư đang xào thức ăn."

"Diệp Tư?"

Nghe vậy, Triệu Kiến Quốc cùng Lý Trung Sinh trở mắt nhìn nhau, biểu tình có chút vi diệu.

Lúc này, Lý Trung Sinh chớp mũi ngửi một cái, nghe từ phòng bếp bay tới mùi thơm, nói: "Đây là dầu muện tôm hùm đích mùi."

Triệu Kiến Quốc cũng ngửi một cái: "Là dầu muện hải phách tôm hùm."

"..." Hoàng Vĩnh Nhạc.

Xem ra giá hai cá thỏ hào đều là ăn hàng, ngửi một cái mùi, lại là có thể phân biệt ra được là hải phách tôm hùm, kỹ năng này hơi treo!

"Lý tổng, Triệu tổng, các người cũng thích ăn tôm hùm?"

"Tôm hùm là đồ tốt a." Triệu Kiến Quốc đạo, "Đặc biệt là hải phách tôm hùm, đây chính là tôm trung bá chủ. Tháng trước ta mua được một con 40 cm dài hải phách tôm hùm, tôm thịt tô hương thúy non, thật là tôm trung cực phẩm."

Lý Trung Sinh nói: "Triệu tổng thật là có phúc a! Hải phách tôm hùm nuôi càng lớn, thịt càng tươi đẹp, trên thị trường đích hải phách tôm hùm phần lớn 30 cm, muốn mua đến 40 cm tôm hùm cũng không dễ dàng, trong trăm không một. Đúng rồi, tiểu Hoàng, người hải phách tôm hùm dài hơn?"

Hoàng Vĩnh Nhạc nói: "Không sai biệt lắm 45 cm đi."

"45 cm?" Triệu Kiến Quốc hơi có vẻ kinh ngạc, "Người mua ở đâu đến lớn như vậy tôm hùm?"

"Người khác đưa."

"Đây có thể cực phẩm tôm hùm a!" Triệu Kiến Quốc đạo, "Ta ăn rồi lớn nhất tôm hùm, cũng chính là 42 cm, cho tới bây giờ chưa thấy qua 45 cm."

Hoàng Vĩnh Nhạc nói: "45 cm cũng không coi là quá lớn, ta còn có một con 50 cm."

"50 cm?" Triệu Kiến Quốc nửa tin nửa ngờ, "Tiểu Hoàng, người nói đùa sao?"

"Tôm hùm để cho trong bồn tắm, ta lĩnh đi ra cho người nhìn."

Hoàng Vĩnh Nhạc từ trong bồn tắm đem ngoài ra một con hải phách tôm hùm bắt đi ra, thấy tôm hùm, Triệu Kiến Quốc cùng Lý Trung Sinh cũng ngăn ra.

Lớn như vậy hải phách tôm hùm, ở trên thị trường cơ bản không mua được.

"Người tốt! Đơn giản là xem thế là đủ rồi!"

Thấy Triệu Kiến Quốc ánh mắt cơ hồ muốn mạo quang, Hoàng Vĩnh Nhạc nói: "Triệu tổng, giá con tôm hùm người muốn là vui vẻ, sẽ đưa cho người."

"Vậy làm sao không biết xấu hổ a?" Triệu Kiến Quốc đạo, "Lớn như vậy một con tôm hùm, khó gặp, tôm thịt khẳng định rất tươi đẹp, ta cũng không dám đoạt người đẹp..."

"Không quan hệ." Hoàng Vĩnh Nhạc nói, "Ta đã nấu một con, con này tạm thời cũng không ăn hết."

Triệu Kiến Quốc nói: "Không ăn nổi có thể nuôi đứng lên a."

"Làm sao nuôi?"

"Dùng nuôi cá tri." Triệu Kiến Quốc đạo, "Biệt thự của ta trong thì có nuôi cá tri."

"Nuôi cá tri?" Hoàng Vĩnh Nhạc đang chuẩn bị mua một hồ cá,

Tương lai nếu là nữa rút được loại cá, có thể nuôi đứng lên, "Triệu tổng, nuôi cá tri có thể nuôi cá biển?"

"Dĩ nhiên có thể. Chuyên nghiệp nuôi cá tri, cái gì cá cũng có thể nuôi."

"Nuôi cá tri là dạng gì?"

"Biệt thự của ta vừa vặn có một cá nuôi cá tri, nếu không ta mang người nhìn một chút?"

"Được a !"

Song phương nhất phách tức hợp, ba người mang hải phách tôm hùm, rồi đi chuỗi tiêu biệt thự, đi Triệu Kiến Quốc biệt thự.

Triệu Kiến Quốc chỗ ở biệt thự, một trảng màu cam biệt thự, bề ngoài giống như một viên chanh.

Tiến vào chanh biệt thự, liền thấy trong phòng khách để hình một vòng tròn cá lớn hồ, nó chính là Triệu Kiến Quốc nói nuôi cá tri.

Nuôi cá tri đường kính hơn 2 thước, trong ao nuôi mười mấy con cá, Hoàng Vĩnh Nhạc nhìn một chút, phần lớn đều là biển sâu cá.

Nuôi cá tri có cô lập cái lồng, Triệu Kiến Quốc cô lập ra một miếng nhỏ thủy vực, sau đó đem hải phách tôm hùm bỏ vào trong ao, tôm hùm ở trong nước ồm ồm mấy cái, tựa hồ liền thích ứng ao nước hoàn cảnh.

"Giá nuôi cá tri là chuyên nghiệp nuôi cá dụng cụ."

Thấy Hoàng Vĩnh Nhạc đối với nuôi cá tri có hứng thú, Triệu Kiến Quốc giới thiệu, "Nơi này là nuôi cá tri đích lạc hệ thống, nơi này là khử độc trang bị cùng tăng dưỡng khí hệ thống, cái này ông liên tiếp là đổi nước trang bị. Còn có cái này, là nuôi cá tri đích trí năng máy theo dõi, nó có thể trí năng theo dõi nước ấm, ngâm dưỡng khí lượng, muối độ cùng tỉ trọng, chua đậm độ..."

Nghe xong Triệu Kiến Quốc giới thiệu, Hoàng Vĩnh Nhạc phát giác giá nuôi cá tri chính là hẩn cần dụng cụ.

"Triệu tổng, nuôi cá tri nơi nào có thể mua được?"

"Người cũng muốn nuôi cá?"

"Ách, đối với."

"Nuôi cá tri công ty ông chủ là ta bạn học cũ." Triệu Kiến Quốc nói, "Nếu người phải nuôi cá, ta một hồi liên lạc một chút hẩn, đưa một nuôi cá tri đến người biệt thự."

Hoàng Vĩnh Nhạc hỏi: "Nuôi cá tri hơn một thiếu tiền?"

Triệu Kiến Quốc cười nói: "Đây chính là thông thường nuôi cá tri, không đáng tiền."

Lại tới!

Hoàng Vĩnh Nhạc nói: " Bao nhiêu luôn có cá đếm chứ ?"

Triệu Kiến Quốc nói: "Ngươi đem hải phách tôm hùm đưa cho ta, ta đưa một mình ngươi nuôi cá trị, đây cũng tính là trả lễ lại..."

Đang trò chuyện, lúc này, Hoàng Vĩnh Nhạc phát giác đang nuôi hồ cá trên vách tường đối diện, bày một cá song long hí châu đích đồ trang sức, hai điều màu vàng hàng dài xen lẫn nhau chiếu rọi, cùng nhau tranh đoạt một viên màu trắng trên châu.

Viên này trên châu có chút quen mắt, Hoàng Vĩnh Nhạc định thần nhìn lại, phát giác nó cùng mình tối hôm qua từ bồi xác trong đào lên trên châu cơ hồ giống nhau như đúc, chẳng qua là thể tích hơi nhỏ một chút.

Hoàng Vĩnh Nhạc đang muốn hỏi thăm trên châu đích giá cả, bây giờ Triệu Kiến Quốc trong nhà chỉ có một viên tương tự trên châu, hẳn quyết định hướng Triệu Kiến Quốc thăm dò một chút đề.

"Triệu tổng, viên này trên châu bao nhiêu tiền?" Vàng vĩnh nhạc thuận miệng hỏi.

Triệu Kiến Quốc nói: "Giá trên châu chính là thông thường trên châu, không đáng tiền, ngươi muốn là vui vẻ, sẽ đưa cho ngươi..."

"..." Hoàng Vĩnh Nhạc.

Muốn từ Triệu Kiến Quốc trong miệng hỏi ra giá cả, thật không phải là một chuyện dễ dàng.

Hoàng Vĩnh Nhạc vạch rõ nói: "Triệu tổng, ta cũng có một viên giống nhau như đúc trên châu, nhưng là không biết nó trị giá bao nhiêu tiền."

Triệu Kiến Quốc bưng tỉnh hiểu ra, nói: "Đây là một viên thiên nhiên trên châu, sinh với đại Nam Dương thủy tinh trên châu bồi, ta năm đầu năm mua lúc, nó giá tiền là 11 vạn..."

"11 vạn?"

Hoàng Vĩnh Nhạc trong lòng động một cái, cái này cũng không ít đi. Hẳn tổng cộng có hai viên trên châu, chính là 22 vạn.

"Triệu tổng, tất cả thủy tinh bồi trên châu đều là 11 vạn nhất viên?"

"Dĩ nhiên không phải." Triệu Kiến Quốc đạo, "Trên châu càng lớn, giá trị càng cao."

Hoàng Vĩnh Nhạc hai viên trên châu, cũng so với Triệu Kiến Quốc lớn hơn, một viên đại 1. 5 lần, một viên đại 2 lần.

"Triệu tổng, so với ngươi viên này trên châu đại 1. 5 lần trên châu, trị giá bao nhiêu tiền?"

"Đại 1. 5 lần?" Triệu Kiến Quốc cau mày, "Không quá có thể chứ ? Thủy tinh bồi trên châu đều là tương đối nhỏ đúng dịp, ta giá một viên đã coi như là rất lớn, nếu so với nó đại 1. 5 lần, đây chính là rất hiếm thấy."

"Rốt cuộc trị giá bao nhiêu tiền?"

"Giá có thể khó mà nói." Triệu Kiến Quốc đạo, "Nếu quả thật có lớn như vậy thủy tinh bồi trên châu, giá cả khẳng định không thấp, dầu sao số lượng thưa thớt. Y theo ta phán đoán, nói ít cũng phải 30 vạn."

"30 vạn?" Hoàng Vĩnh Nhạc suy nghĩ. 1. 5 lần có vẻ 30 vạn, như vậy 2 lần lớn viên kia trên châu khẳng định càng đáng giá tiền chứ ? Hai viên trên châu cộng lại, không sai biệt lắm có thể bán cả 100 vạn.

"Tiểu Hoàng, ngươi có phải hay không muốn mua trên châu a?" Một bên lý trung sinh đạo, "Lộng lẫy châu báu được ông chủ là ta lão hữu, ngươi nếu như muốn mua trên châu, ta có thể giúp ngươi tiến cử một chút."

Hoàng Vĩnh Nhạc nói: "Ta không muốn mua trên châu, ngược lại là có một viên trên châu nghĩ ra bán."

Lý Trung Sinh nói: "Lộng lẫy châu báu được cũng có thu mua trên châu nghiệp vụ, như vậy đi, ngươi lúc nào nghĩ ra bán trên châu liền cho ta gọi điện thoại, ta giúp ngươi liên lạc lộng lẫy châu báu được."

"Được!"

Chuyện thật là quá thuận lợi.

Hoàng Vĩnh Nhạc sâu sắc ý thức được, cùng một đồng cỏ thảo hào kết bạn, cuộc sống quả nhiên rất tiện lợi.

Muốn mua nuôi cá trị, Triệu Kiến Quốc hỗ trợ liên lạc; nghĩ ra bán trên châu, Lý Trung Sinh hỗ trợ liên lạc.

Chỉ cần một cú điện thoại, phân phút giúp ngươi giải quyết, hiệu suất này phải cho một khen ngợi.

Bất quá, thiên hạ không có bữa trưa miễn phí.

Triệu Kiến Quốc cùng Lý Trung Sinh dùng mọi cách lấy lòng, nhất định là có mưu đồ.

Hoàng Vĩnh Nhạc vạch rõ hỏi: "Triệu tổng, Lý tổng, các người hôm nay tìm ta có phải hay không có chuyện?"

Hai người trở mắt nhìn nhau, trao đổi mấy lần ánh mắt.

Triệu Kiến Quốc nói: "Tiểu Hoàng, là như vậy. Nghe nói người truyền thụ Phòng Mạnh Mạnh một bộ kháng ung thư quyền pháp, tên là 《 Thái cực quyền 》, ta cùng Lý tổng muốn học bộ quyền pháp này."

Hoàng Vĩnh Nhạc nói: "《 Thái cực quyền 》 không phải kháng ung thư quyền pháp, chính là thông thường quyền pháp."

Đối với Hoàng Vĩnh Nhạc thuyết pháp này, Triệu Kiến Quốc cũng không ngoài suy đoán.

Truyền thông nói Hoàng Vĩnh Nhạc có thể người mang cổ y bí thuật, Hoàng Vĩnh Nhạc không thừa nhận. Bây giờ nói Hoàng Vĩnh Nhạc sẽ kháng ung thư quyền pháp, hẳn tự nhiên cũng sẽ không thừa nhận.

Người tài giỏi dị sĩ, rất thích thâm tàng bất lộ.

Triệu Kiến Quốc không có tra cứu, nói thẳng: "Tiểu Hoàng, 《 Thái cực quyền 》 cho dù không thể kháng ung thư, kiện kiện thân cũng tốt. Người đem 《 Thái cực quyền 》 truyền thụ qua Phòng Mạnh Mạnh sau, Phòng Mạnh Mạnh lại đem 《 Thái cực quyền 》 truyền thụ cho Phòng Hiểu Minh, sau, Phòng Hiểu Minh lại truyền thụ cho chúng ta. Chúng ta đã luyện hai ngày, chẳng qua là không biết có hay không luyện đúng, với là muốn mời người chỉ điểm một chút."

"..." Hoàng Vĩnh Nhạc.

Theo như vậy nói, Phòng Mạnh Mạnh tiểu nha đầu này còn thu học trò?

"Tiểu Hoàng, ta cùng Lý tổng bây giờ diễn luyện một lần 《 Thái cực quyền 》, người nhìn chúng ta có hay không luyện đúng không?"

"Nga."

Thương lượng xong, Triệu Kiến Quốc cùng Lý Trung Sinh đứng trong phòng khách, hơi lấy lại bình tĩnh.

Luyện quyền là một môn rất nghiêm túc chuyện, bọn họ tự nhiên nghiêm túc đối đãi.

Ngưng thần định khí, một lát sau, Triệu Kiến Quốc cùng Lý Trung Sinh chậm rãi nâng lên tay, cùng nhau luyện khởi Thái cực quyền:

"Một cái đại tây qua, một đao phân hai nửa. Một nửa phân cho người, một nửa phân cho hân. Cho người người không muốn..."

"Phốc ——" Hoàng Vĩnh Nhạc cố nén không cười.

"Tiểu Hoàng, làm sao, chúng ta luyện sai rồi?"

"Không... Không sai. Luyện tốt vô cùng."

"Tiếp tục. Một cá đại tây qua..."

...

Đề thiết đưa hấu khẩu quyết, hai người chậm rãi luyện 《 Thái cực quyền 》, bọn họ động tác cùng Phòng Mạnh Mạnh hết sức đến gần.

Dầu sao, thượng bất chánh hạ tắc loạn.

Phòng Mạnh Mạnh nha đầu kia 《 Thái cực quyền 》 chính là luyện chơi, Phòng Hiểu Minh, Triệu Kiến Quốc, lý trung sinh đám người dựa theo Phòng Mạnh Mạnh động tác học, tự nhiên đều là luyện sai rồi.

Hoàng Vĩnh Nhạc mình thật ra thì cũng là tùy tiện luyện, nhưng nhìn đến hai cái ti ti (trillion hay 1000 tỉ) nhà giàu như vậy nghiêm túc, lại giúp như vậy nhiều bận bịu, vì vậy chỉ điểm hai cái, uốn nắn mấy sai lầm động tác.

"Triệu tổng, người trung bình tấn quá cao, áp đè một cái. Đứng, chỉ như vậy, ngực cao đứng lên, hóp bụng, rất tốt. Lý tổng, tay hạ thấp một chút, động tác muốn nhu, bàn chân muốn song song, đứng, làm tương đối tốt, cái mông quá hướng ra phía ngoài liễu, thu vừa thu lại, rất tốt, chỉ như vậy, giữ ở..."

Nửa nhiều giờ sau. UU đọc sách (www.uukanshu.com)

"Tiểu Hoàng, thật là rất cảm tạ người." Triệu Kiến Quốc lau lau cái trán mồ hôi rịn, "Nhờ có người hôm nay cải chánh chúng ta 《 Thái cực quyền 》 động tác, nếu không chúng ta đều ở đây luyện tập sai lầm phiên bản."

Hoàng Vĩnh Nhạc nói: "《 Thái cực quyền 》 là kiện thân võ thuật, các người luyện một chút xóa bỏ, chớ ôm quá lớn kỳ vọng."

Triệu Kiến Quốc nhẹ khề thở dài, nói: "Chúng ta cũng là muốn đồ cái trong lòng an ủi, giá bệnh ung thư quả thực quá dọa người, không làm chút gì, trong lòng không nở..."

Đang nói, Hoàng Vĩnh Nhạc điện thoại di động nhận được một cái tin tức, là Diệp Tư gọi tới.

"Triệu tổng, Lý tổng, không có chuyện gì lời, ta đi về trước ăn hải sản."

"Cuối tuần có rảnh rồi, cùng đi ra ngoài đánh banh."

"Nga."

...

Từ giả sau.

Hoàng Vĩnh Nhạc vội vã chạy tới chuỗi tiêu biệt thự.

Bởi vì Diệp Tư gọi tin nhắn nói, hải phách tôm hùm cùng tô mì cá nấu xong.

Đi vào phòng khách lúc, Hoàng Vĩnh Nhạc nhưng ngoài ý muốn nhìn thấy một cái đáng vóc to hồ cá, nói chính xác, là nuôi cá tri, mặt ngoài cùng Triệu Kiến Quốc đích nuôi cá tri giống nhau như đúc.

"Diệp Tư, giá nuôi cá tri từ đâu ra?"

"Triệu tổng phái người đưa tới."

"Triệu tổng?"

Hoàng Vĩnh Nhạc trong lòng cả kinh.

Triệu Kiến Quốc lại thần không biết quỷ không hay liền phái người đem nuôi cá tri đưa tới, làm việc hiệu suất cũng quá cao đi.

Đã có nuôi cá tri, sau này nữa rút được cá biển liền có thể nuôi dậy rồi.

"Hoàng đại sư, ăn hải sản."

"Tới."

Converter: Tịch Văn Tịch Mịch

Bạn đang đọc truyện *Hạnh Phúc Đại Rút Thương Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 41: Vạn nguyên bữa tiệc lớn cùng hạnh phúc thành phố

Tác giả: Ngã Yêu Hóa Tinh

Triệu Kiến Quốc không chỉ có đưa tới một cái nuôi cá tri, hơn nữa nuôi cá trong ao đã có cá. Hắn biết được Hoàng Vĩnh Nhạc muốn nuôi cá, trực tiếp hồ cá cùng cá cùng nhau bỏ túi đưa tới.

Trong hồ tổng cộng có 24 con cá, Hoàng Vĩnh Nhạc nhìn một chút, phát hiện có hai điều chấm xanh cá, hai điều phần ban cá, những thứ khác cá hắn cũng không nhận ra, có cá toàn thân đỏ bừng, có mang theo hoa văn lấm tấm, có cá giống như hoa sen, cũng đều là biển sâu cá.

24 con cá ở trong hồ bơi qua bơi lại, qua lại bèo cùng hải tảo giữa, cá tư êm ái, ưu mỹ như tranh vẽ, một lần tấn rung động ở mặt ao đẩy ra, đẹp không thể tả, Hoàng Vĩnh Nhạc cùng Phòng Mạnh Mạnh nằm ở hồ cá cạnh, thấy có chút nhập thần.

Hệ thống nhắc nhở: Túc chủ lấy được tặng một cái trí năng nuôi cá trị cùng 24 điều biển sâu cá, chỉ số hạnh phúc +24!

Hệ thống nhắc nhở: Túc chủ thưởng thức trong hồ biển sâu cá, cả người buông lỏng, tinh thần vui thích, chỉ số hạnh phúc +5!

Nuôi cá là một loại hưu nhân giải trí phương thức, nó cùng xem chiếu bóng, nghe âm nhạc là giống nhau, có thể mang cho người đẹp cảm, thu hoạch hảo tâm tình.

Ngoài ra, nuôi cá có "Như cá gặp nước" tốt đẹp ngụ ý, ở nước Hoa, không ít nhà giàu đều thích nuôi cá, giống như Triệu Kiến Quốc, hẳn nuôi cá đã có hơn mười năm.

Hơn nữa, càng có tiền, nuôi cá lại càng quý giá, đây cũng là thân phận tượng trưng, có thể tăng lên cảm giác hạnh phúc.

Người khác cũng nuôi thảo ngư, người nuôi một cái tô mì cá, cảm giác ưu việt liền đi ra.

Bất quá, Hoàng Vĩnh Nhạc mua hồ cá, chủ yếu là muốn nuôi hải phách tôm hùm, tôm hùm quả thực quá đáng giá tiền, một con chính là hơn mười ngàn nguyên, nuôi thêm mấy con tôm hùm, vừa có thể lấy ăn, lại có thể kiếm tiền, còn có thể đào dã tình thao, nhất cử tam đắc.

Nuôi tôm hùm sau này hãy nói, việc cần kíp, là ăn trước tôm hùm.

Nồng nặc hải sản mùi thịt nhẹ nhàng tới, Diệp Tư đã làm xong hải sản bữa tiệc lớn, bày ở phòng khách bàn ăn.

Hoàng Vĩnh Nhạc cùng Phòng Mạnh Mạnh đi tới.

Hôm nay hải sản bữa tiệc lớn tương đối phong phú: Hấp hành dầu tô mì cá, thượng thang cục tôm hùm, tôm hùm nhân đậu hũ canh, lò duẩn xanh đậu xào tôm hùm, hai nấm thức ăn, cộng thêm một nồi canh cá.

"Thật là thơm a!" Phòng Mạnh Mạnh mũi quỳnh nhỏ ngửi một cái, thêm ăn phải chảy nước miếng.

Hôm nay nấu con này hải phách tôm hùm, dài 45 cm, Diệp Tư dùng tôm hùm nấu ba loại thức ăn sau, tôm hùm thịt còn lại một nửa, ngày mai còn có thể nữa ăn một bữa.

"Mau ngồi xuống, nhân lúc nóng ăn."

"Chờ một chút."

Lúc này, Hoàng Vĩnh Nhạc từ phòng khách lấy tới một chai rượu bò đào, nói, "Chai này rượu bò đào Lý Trung Sinh hôm nay đưa, chúng ta uống chút."

Nói xong, liền muốn khui rượu bình.

"Chờ một chút." Diệp Tư kịp thời chặn lại nói, "Bò đào là xích núi kiên hồng rượu bò đào, rất quý giá, một chai 2 vạn đa nguyên."

"Rượu chính là dùng để uống, quan nó bao nhiêu tiền." Bành, Hoàng Vĩnh Nhạc lạnh lẽo đất mở nắp bình ra.

"..." Diệp Tư một trận không nói, "Người bữa cơm này lại là hải phách tôm hùm, lại là tô mì cá, lại là quý giá rượu bò đào, tính được muốn chừng mấy chục ngàn, ta cũng không thích ăn như vậy."

"Rượu ngon phối hợp giai nhân, có gì ngưng ngừng?" Hoàng Vĩnh Nhạc nói, "Người ngày hôm qua giúp ta xử lý biệt thự, bồi ta khách hàng cổ, mời người ăn bữa cơm nhạt là phải."

"..." Diệp Tư: Nào có mấy vạn nguyên cơm nhạt?

Lấy tới ly rượu, Hoàng Vĩnh Nhạc rót hai ly rượu bò đào, rượu có hoa hồng đỏ, chứa ở trong ly rượu, giống như hồng ngọc vậy, dịch thấu trong suốt, rất là đẹp mắt.

Một ly rượu bò đào đưa cho Diệp Tư, một ly cho mình.

"Trạng nguyên ca, ta cũng muốn uống rượu bò đào!" Phòng Mạnh Mạnh non nớt nói.

Hoàng Vĩnh Nhạc giải thích: "Mạnh Mạnh, rượu bò đào người không thể uống, phụ nữ có thai uống rượu biết nhức nhích bào thai."

"Bào thai?" Phòng Mạnh Mạnh nói, "Vậy ta không uống rồi."

Diệp Tư nhẹ nhàng cười một tiếng, cầm muống lên bới một chén canh cá: "Mạnh Mạnh, người uống canh cá."

Hoàng Vĩnh Nhạc cầm lên rượu bò đào, nói: "Tới, chúng ta cạn một ly."

Diệp Tư tay nhỏ bé bung rượu lên ly, đáng người ưu nhã: "Ừ, cạn ly."

Phòng Mạnh Mạnh nâng lên một chén canh cá, tay nhỏ bé liều mạng đuổi tới: "Cạn ly!"

Đỉnh đỉnh!

Ly rượu chén ly khẽ chạm,

Cạn ly sau, ba người khai uống.

Một hóp rượu bồ đào xuống bụng, hơi ầm ập ở giữa ngực tràn ngập ra, mang theo mấy phần nhàn nhạt mùi rượu, tựa như ảo mộng. Hoàng Vĩnh Nhạc liếm miệng một cái môi, khen: "Rượu ngon!"

Phòng Mạnh Mạnh đem cả chén canh cá một hơi uống hết sạch liểu, béo mập đầu lưỡi liếm miệng một cái môi, non nớt nói: "Rượu ngon!"

Diệp Tư cười nói: "Chớ quang uống rượu, mau ăn cá a."

"Diệp Tử tỷ, ta muốn ăn tôm hùm nhân đậu hủ canh!"

"Được, ta cho người thịnh."

"Trạng nguyên ca, người cũng ăn tôm hùm nhân đậu hủ canh."

...

Ở nhẹ nhóm sung sướng trong không khí, ba người một bên thưởng thức rượu ngon, vừa ăn hải sản bữa tiệc lớn.

Bữa này bữa tiệc lớn giá cả ước chừng phải 4. 5 vạn nguyên, tùy tiện ăn một miếng, đều là trên trăm nguyên.

Ăn một miếng hấp hành dầu tô mi cá, 113 nguyên;

Ăn một miếng tôm hùm nhân đậu hủ canh, 214 nguyên;

Ăn một miếng lô duẩn xanh đậu xào tôm hùm, 216 nguyên;

Ăn một miếng thượng thang cục tôm hùm, 225 nguyên;

Uống một hóp xích núi kiền hồng rượu bồ đào, 420 nguyên;

...

Hoàng Vĩnh Nhạc, Diệp Tư, Phòng Mạnh Mạnh từng hóp từng hóp ăn, từng hóp từng hóp uống, ăn hết số tiền nhanh chóng tăng vọt.

Ăn 4000 nguyên!

Ăn 8000 nguyên!

Ăn 12000 nguyên!

Hải sản bữa tiệc lớn quả thực quá mỹ vị, miếng cắn bản không dừng được, ba người tiếp tục ăn.

Ăn 16000 nguyên!

Ăn 20000 nguyên!

Ăn 24000 nguyên!

"Cách —— "

Phòng Mạnh Mạnh ợ một cái, tay nhỏ bé sờ một cái hột viên nhỏ bụng: "No rồi!"

Hoàng Vĩnh Nhạc uống vào nửa ly rượu bồ đào, thật dài thở phào: "Ta cũng no rồi."

Ở ba người chung nhau dưới sự cố gắng, bữa này vạn nguyên bữa tiệc lớn ăn xong rồi, trên bàn ăn trong khay chỉ còn lại một chút ức hiếp mảnh vụn.

Diệp Tư đề nghị: "Những cá này thịt mảnh vụn có thể thả vào nuôi cá tri làm mồi cho cá."

"Diệp cô nương cao kiến!" Hoàng Vĩnh Nhạc khen, "Đây thật là lấy với dân, dùng với dân a!"

Diệp Tư cười nói: "Hắn là lấy với cá, dùng với cá."

Hệ thống nhắc nhở: Túc chủ uống xích núi kiền hồng rượu bồ đào, chỉ số hạnh phúc +25!

Hệ thống nhắc nhở: Túc chủ thưởng thức Diệp Tư nấu hải sản bữa tiệc lớn hải phách tôm hùm cùng tô mi cá, cổ máu nuôi tinh, ích khí tư dương, chỉ số hạnh phúc +45!

Đề cho Diệp Tư đề nấu hải sản quả nhiên là đúng!

Hoàng Vĩnh Nhạc trước ăn rồi mình nấu hải phách tôm hùm, chỉ số hạnh phúc tăng lên 12. Hôm nay ăn Diệp Tư nấu hải phách tôm hùm, chỉ số hạnh phúc lại tăng lên 45.

Như vậy có thể thấy, người bất đồng nấu thức ăn, chỉ số hạnh phúc tăng lên là bất đồng.

Diệp Tư nấu thức ăn, chỉ số hạnh phúc là có thêm được.

Hải sản bữa tiệc lớn ăn xong rồi.

Lúc này, đài truyền hình trong chiếu một cái tin tức: "... Ký giả bốn đài từ Phúc Hưng thành phố hạnh phúc phát triển ủy viên hội số liệu trung tâm hiểu được, bị Vương Nguo độc sửa bỏ sự kiện ảnh hưởng, Phúc Hưng thành phố dân thành phố tuần này trung bình chỉ số hạnh phúc xuất hiện sụt đột ngột, từ 297 điểm ngã đến 235 điểm, ngã xuống 62 điểm, chế ba năm bên trong lớn nhất đản chu diệt phúc..."

Thấy tin tức, Diệp Tư mày liễu hơi nhăn: "Như vậy nghiêm trọng? Dân thành phố trung bình chỉ số hạnh phúc lại ngã xuống 62 điểm?"

Ở nước Hoa, mỗi một công dân đều phải kiểm tra chỉ số hạnh phúc, một tháng ít nhất kiểm tra ba lần. Kiểm trắc số liệu, do hạnh phúc phát triển ủy viên hội tiến hành theo dõi cùng thống kê.

Mỗi một tuần, hạnh phúc phát triển ủy viên hội cũng sẽ công bố toàn thành phố dân thành phố trung bình chỉ số hạnh phúc, nó đại biểu tòa thành thị này cảm giác hạnh phúc hiện trạng.

Phúc Hưng thành phố mục tiêu là xây dựng hạnh phúc thành phố, toàn lực đề cao dân thành phố chỉ số hạnh phúc. Vì đạt tới giá một mực ngon, chính phủ lập ra rất nhiều tương quan hạnh phúc chính sách, tỷ như cải thiện công ăn việc làm hoàn cảnh, cải cách giáo dục thể chế, đã kích phạm tội, lực mạnh phát triển nghề giải trí văn vãn.

Phúc Hưng thành phố mấy năm gần đây phát triển lương hảo, toàn thành phố chỉ số hạnh phúc vững bước tăng lên, dân thành phố trung bình chỉ số hạnh phúc ở năm nay tháng bảy đã đạt tới 297 điểm, trực bức 300 điểm.

Đáng tiếc, tháng này bộc phát Vương Nguo độc sửa bỏ sự kiện, toàn thành phố dân thành phố chỉ số hạnh phúc đại phúc độ tuột xuống, trong vòng một tuần lễ sụt đột ngột liễu 62 điểm, từ 297 điểm tuột xuống đến 235 điểm.

Đối với một thành phố mà nói, đây là không nhỏ nguy cơ.

Bởi vì chỉ số hạnh phúc hạ xuống, phạm tội tỷ số thì sẽ lên cao, tự sát tỷ số cũng sẽ lên cao, nghiêm trọng phá hư xã hội ổn định.

Đài truyền hình tiếp tục phát ra tin tức: "... Chuyên gia hô hào rộng lớn dân thành phố, kịp thời kiểm tra mình chỉ số hạnh phúc, kịp thời tiếp nhận chữa trị tâm lý, đề tránh trong lòng mất thăng bằng, mắc uất ức chứng..."

"Hoàng Vĩnh Nhạc, một hồi chúng ta đi kiểm tra chỉ số hạnh phúc chứ?"

"Được."

Mỗi một tháng đều phải kiểm tra ba lần chỉ số hạnh phúc, đây là cứng rắn tính quy định.

Kiểm tra chỉ số hạnh phúc cũng không cần đi bệnh viện, bởi vì nước Hoa phần lớn tiểu khu, trường học, công ty cũng thiết lập hạnh phúc kiểm tra trong lòng phòng khám bệnh.

Buổi chiều một chút, Hoàng Vĩnh Nhạc cùng Diệp Tư cùng nhau đi khu biệt thự trong lòng phòng khám bệnh.

...

Khải Minh Tinh khu biệt thự, trong lòng phòng khám bệnh.

Phòng khám bệnh bác sĩ tâm lý tên là Tôn Mỹ Ngọc, nàng phụ trách khu biệt thự nhà ở hạnh phúc kiểm tra cùng tâm lý dạy kèm.

Giờ phút này, phòng khám bệnh có hai tên nhà ở làm hạnh phúc kiểm tra, một người là Triệu Kiến Quốc, một người là Chu Lệ Trân.

Triệu Kiến Quốc ngồi vào hạnh phúc kiểm trắc nghi, Tôn Mỹ Ngọc bác sĩ chạy máy.

Màu đỏ chỉ thị đèn nhanh chóng lóe lên, màn ảnh cho thấy một con số: 887!

"Triệu tổng, người khôi phục rất tốt a!" Tôn Mỹ Ngọc bác sĩ mỉm cười nói, "Mấy ngày trước, người chỉ số hạnh phúc mới 370, bây giờ phòng trở lại."

Triệu Kiến Quốc thoáng thở phào, mình cảm giác hạnh phúc rồi cuộc trở về thắng. Hắn tài sản 19 ức, cảm giác hạnh phúc vốn là cao vô cùng, nhưng là độc sữa bò sự kiện sau, hắn một mực lo lắng mắc bệnh ung thư, cảm giác hạnh phúc một hàng nửa hàng, thấp nhất lúc, đã từng ngã đến 320.

Sau đó, mua Hoàng Vinh Nhạc chữa ung thư công thức nấu ăn, Triệu Kiến Quốc ăn mẫu lệ gầy cháo thịt, chỉ số hạnh phúc trở về lên tới 370.

Mẫu lệ gầy cháo thịt mặc dù không có thể trị nham, nhưng là nó có thể cho người mắc bệnh trong lòng an ủi, để cho người mắc bệnh trong tiềm thức sinh ra "Ta uống qua mẫu lệ gầy cháo thịt, sẽ không mắc bệnh ung thư" ý tưởng, từ đó vượt qua đối với bệnh ung thư sợ hãi ưu tư.

Sợ hãi ưu tư một khi biến mất, người liền an lòng, chỉ số hạnh phúc thì sẽ trở về thắng.

Cái này cùng rất nhiều người bái phật cầu thần là đạo lý giống nhau.

Bái phật cầu thần, bản thân thật ra thì không có ích gì, nhưng là nó có thể cho người ký thác tinh thần, cảm thấy mình bái phật cầu thần, thần phật thì sẽ phù hộ mình, lòng liền an.

Loại này thông qua tự mình ám chỉ vượt qua nội tâm sợ hãi phương pháp, là chữa trị bệnh tâm lý thường xài phương pháp.

Triệu Kiến Quốc học tập 《 Thái cực quyền 》, cũng là từ nguyên nhân này.

"Chu tổng, đến phiên ngài."

"Được."

Chu Lệ Trân cũng ngồi vào hạnh phúc kiểm trắc nghi thượng, đèn đỏ chớp tắt, màn ảnh biểu hiện một con số: 266!

Chu Lệ Trân là Lệ Trân điện ảnh và truyền hình công ty nữ tổng tài, tài mao song toàn nữ nhà giàu, lấy thân phận địa vị của nàng, cảm giác hạnh phúc vốn có thể rất cao. Đáng tiếc, đồng dạng là bị độc sữa bò sự kiện ảnh hưởng, mấy ngày gần đây cảm giác hạnh phúc liên tục sụt đột ngột.

"266? Quả nhiên vẫn là chưa có trở về thắng."

Chu Lệ Trân nhẹ khẽ thở dài, nội tâm một trận mất mát, cảm giác hạnh phúc một ngã nữa ngã, nàng đã mau mất uất ức chứng.

"Triệu tổng, ngài chỉ số hạnh phúc là làm sao bắn ngược trở về?" Chu Lệ Trân tò mò hỏi.

Triệu Kiến Quốc nói: "Chủ ý này là Hoàng Vinh Nhạc hỗ trợ. Từ ta ăn hẳn đích mẫu lệ gầy cháo thịt, cảm giác hạnh phúc từ từ trở về thắng. Hai ngày vừa học hẳn 《 Thái cực quyền 》, trong lòng càng ngày càng thực tế, ưu tư bình tĩnh, không nữa lo được lo mất, cảm giác hạnh phúc trở về thắng tốc độ cũng tăng nhanh."

"Thái cực quyền?" Chu Lệ Trân đôi mi thanh tú một cong, ân cần hỏi, "Đây là cái gì đồ?"

Triệu Kiến Quốc nói: "《 Thái cực quyền 》 nghe nói có thể kháng ung thư, luyện xong sau, ta trong lòng bình tĩnh không ít, buổi tối rất cuộc ngủ được."

Chu Lệ Trân truy hỏi: "Kia 《 Thái cực quyền 》 ở đâu học a?"

Triệu Kiến Quốc nói: "Bộ này 《 Thái cực quyền 》 là Hoàng Vinh Nhạc truyền cho Phòng Mạnh Mạnh, Phòng Mạnh Mạnh mới truyền cho Phòng Hiểu Minh, Phòng Hiểu Minh mới truyền cho ta, ta cũng là hiểu biết lơ mơ. Buổi sáng Hoàng Vinh Nhạc chỉ điểm ta hơn nửa giờ, mới rút cục luyện đối với. Nếu như người muốn học, tốt nhất tự mình đi tìm Hoàng Vinh Nhạc."

Chu Lệ Trân yếu ớt hỏi: "Hoàng Vinh Nhạc sẽ nguyện ý dạy ta 《 Thái cực quyền 》 sao?"

Triệu Kiến Quốc nói: "Ta cũng không biết, người thử một chút đi. Tiểu Hoàng người này thật hiền hòa, hẳn sẽ nguyện ý dạy người đi..."

Đang nói, lúc này, hai người đi vào phòng khám bệnh, chính là Hoàng Vinh Nhạc cùng Diệp Tư.

"Tiểu Hoàng, Diệp nữ sĩ, các người làm sao cũng tới?"

"Triệu tổng, Chu tổng, các người cũng ở đây a. Ta cùng Diệp Tư là tới kiểm tra chỉ số hạnh phúc."

Mấy câu hàn huyên sau.

Hoàng Vinh Nhạc ngồi vào hạnh phúc kiểm trắc nghi thượng, tiếp nhận kiểm tra.

Một bên, Triệu Kiến Quốc cùng Chu Lệ Trân mục đích đều bị hấp dẫn tới, muốn biết Hoàng Vinh Nhạc chỉ số hạnh phúc là bao nhiêu.

Màu đỏ chỉ số đèn cấp tốc lóe lên, càng tránh càng nhanh, nhanh một hồi lâu, rồi cuộc biểu hiện một con số: 1322!

"Chỉ số hạnh phúc 1322?"

Triệu Kiến Quốc cùng Chu Lệ Trân trong lòng cả kinh.

Gần đây bị độc sữa bò sự kiện ảnh hưởng, phần lớn người chỉ số hạnh phúc đều là sứt đột ngột, Hoàng Vinh Nhạc nhưng nghịch thế mà phồng, hơn nữa một phòng chính là mấy trăm điểm.

Thật ra thì, Hoàng Vinh Nhạc nếu không phải tới hôm qua rút số, cả đi 500 nhiều một chút chỉ số hạnh phúc, hôm nay chỉ số hạnh phúc sẽ cao hơn.

Triệu Kiến Quốc âm thầm suy nghĩ: "Tiểu Hoàng hoàn toàn không chịu độc sữa bò sự kiện ảnh hưởng, bệnh ung thư cũng không ảnh hưởng được hẳn cảm giác hạnh phúc, xem ra, tiểu Hoàng thật có thể sẽ chữa trị bệnh ung thư."

Nhìn tới nơi này, Chu Lệ Trân càng thêm kiên định ý tưởng, nhất định phải lấy Hoàng Vinh Nhạc thầy, học tập 《 Thái cực quyền 》.

Converter: Tịch Văn Tịch Mịch

Bạn đang đọc truyện *Hạnh Phúc Đại Rút Thương Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 42: Cà điện ảnh kỹ năng mới cùng nữ tổng tài học quyền

Tác giả: Ngã Yêu Hóa Tinh

"Hoàng tiên sinh, chúc mừng người, chỉ số hạnh phúc đạt tới 1322 điểm." Tôn Mỹ Ngọc bác sĩ mỉm cười nói, "Người chỉ số hạnh phúc tăng lên 700 nhiều một chút, căn cứ quy định, ta phải ghi chép người một chút chỉ số hạnh phúc tăng lên nguyên nhân."

Chỉ số hạnh phúc tăng lên, nhất định là có nguyên nhân.

Khi một người chỉ số hạnh phúc tăng vọt lúc, hẳn cần hướng bác sĩ tâm lý nói rõ mình chỉ số hạnh phúc tăng vọt nguyên nhân.

Nếu như không cách nào nói rõ nguyên nhân, thì có thể là tội phạm.

Nói thí dụ như, Phúc Hưng thị lâm nghiệp cục từng có một tên cục phó, chỉ số hạnh phúc ở trong vòng một tuần lễ tăng vọt 1160 nhiều một chút, hẳn nhưng không nói được mình chỉ số hạnh phúc tăng vọt nguyên nhân. Sau đó, cảnh sát tra một cái, phát hiện giá tên cục phó tham - dơ nhận hối lộ 8000 nhiều vạn nguyên, đây chính là hẳn chỉ số hạnh phúc tăng vọt nguyên nhân.

Cuối cùng, tên cục phó bị dẫn độ.

Có một bộ phận người chỉ số hạnh phúc tăng vọt, cũng là bởi vì làm phạm luật chuyện, đạt được số lớn phi pháp lợi ích.

Cho nên, chỉ số hạnh phúc tăng vọt người, cần hướng bác sĩ tâm lý nói rõ nguyên nhân, chứng minh mình cũng không phải là tội phạm.

"Ta chỉ số hạnh phúc tăng mạnh, có thể là hai phương diện nguyên nhân." Hoàng Vinh Nhạc nói rõ, "Đệ nhất, ta gần đây mua một dãy biệt thự, vào ở Khải Minh Tinh khu biệt thự. Thứ hai, ta gần đây ở truyền thông thường xuyên ra ánh sáng, danh tiếng tăng lên."

Tôn Mỹ Ngọc bác sĩ gật đầu một cái, Hoàng Vinh Nhạc cái giải thích này hoàn toàn nói xuôi được, hẳn vừa mua nhà sang trọng, lại một đêm thành danh, chỉ số hạnh phúc tăng mạnh là rất hợp lý, cũng không có bất kỳ phạm tội hiểm nghi.

"Hoàng tiên sinh, vô cùng cảm ơn ngài phối hợp."

Hoàng Vinh Nhạc kiểm tra xong, Diệp Tư cũng tiếp nhận kiểm tra.

Chỉ thị đèn lóe lên, màn ảnh nhảy ra một con số: 1280!

...

Kiểm tra sau khi kết thúc.

Diệp Tư cùng Chu Lệ Trân cùng đi ra khỏi trong lòng phòng khám bệnh.

"A tư, hỏi ngươi sự kiện." Chu Lệ Trân nói, "Hoàng Vĩnh Nhạc có phải hay không sẽ 《 Thái cực quyền 》?"

"Ừ." Lá tư đạo, "Thế nào?"

Chu Lệ Trân nói: "Nghe nói 《 Thái cực quyền 》 có thể kháng ung thư, ta muốn lấy Hoàng Vĩnh Nhạc thầy, học tập bộ quyền pháp này. Chẳng qua là ta cùng Hoàng Vĩnh Nhạc không phải rất quen, không biết làm sao mở miệng. Ngươi cùng Hoàng Vĩnh Nhạc quan hệ tốt như vậy, có thể hay không giúp ta hỏi một chút, nhìn Hoàng Vĩnh Nhạc có thu hay không nữa học trò?"

Diệp Tư mày liễu hơi nhăn: "Lệ tỷ, ngươi thật muốn học 《 Thái cực quyền 》?"

Chu lệ trân than thở: "Từ độc sửa bỏ ra ánh sáng sau, ta mỗi ngày đều mất ngủ, bên trong bài tiết rối loạn, luyện một chút 《 Thái cực quyền 》， ít nhất có cái trong lòng an ủi, có lẽ mới có thể có cái thiện. Triệu tổng luyện 《 Thái cực quyền 》 hai ngày, đã có hiệu quả, ta vì vậy muốn thử một chút, ngươi có thể hay không giúp ta hỏi một chút Hoàng Vĩnh Nhạc?"

Diệp Tư suy nghĩ một chút: "Được rồi, ta giúp ngươi hỏi một chút."

"A tư, thật là thật cảm ơn ngươi."

"Làm gì như vậy khách khí, thiệt là."

...

Buổi tối.

Chuối tiêu biệt thự trong phòng khách, hai đài 75 tác dịch tinh ti vi đồng thời chiếu phim điện ảnh.

Bên trái dịch tinh ti vi chiếu phim lịch dị phiến 《 mộ bia u hồn 》， bên phải dịch tinh ti vi chiếu phim khoa huyền phiến 《 cơ giới thành 》.

Hoàng Vĩnh Nhạc nằm ở sòng trắng trên ghế sa lon, một bên đập đầu trứ hạt dưa, một bên xem hai bộ phim.

Trải qua hai ngày huấn luyện, Hoàng Vĩnh Nhạc đã học được một cái kỹ năng mới đồng thời xem hai bộ phim.

Sở dĩ muốn làm như vậy, là vì tăng lên cả điện ảnh tốc độ. Một lần xem hai bộ phim, xem chiếu bóng tốc độ liền tăng lên gấp đôi.

Mặc dù nhìn hai bộ phim sẽ ứng tiếp không nổi, nhưng là nhiều tiến hành luyện tập, cơ bản có thể đảm nhiệm.

Hệ thống nhắc nhở: Túc chủ quan sát lịch dị phiến 《 mộ bia u hồn 》， chỉ số hạnh phúc +7!

Hệ thống nhắc nhở: Túc chủ quan sát khoa huyền phiến 《 cơ giới thành 》， chỉ số hạnh phúc +7!

Hệ thống nhắc nhở: Túc chủ đồng thời dùng hai cá 75 tác dịch tinh ti vi xem chiếu bóng, có chút thổ hào cảm, chỉ số hạnh phúc +5!

"Như vậy cả điện ảnh quả nhiên hữu hiệu hơn tỷ số!"

Hoàng Vĩnh Nhạc sơ lược tính một chút, dựa theo cái này cả điện ảnh tốc độ,

Hắn nghĩ hè trong có thể đem hoa hạ điện ảnh hạnh phúc băng trước 500 tên phim toàn bộ cả hoàn.

Đang suy nghĩ, nhà chuông cửa reo.

Hoàng Vĩnh Nhạc mang dép, đứng dậy mở cửa.

Đứng ở cửa một người đàn bà, Lệ Trân điện ảnh và truyền hình công ty nữ tổng tài Chu Lệ Trân.

Chu Lệ Trân tối nay là tới học 《 Thái cực quyền 》， buổi chiều Diệp Tư đã hướng Hoàng Vĩnh Nhạc nói rõ tình huống, Hoàng Vĩnh Nhạc đồng ý truyền thụ quyền pháp.

"Hoàng tiên sinh, xin lỗi, trễ như vậy tới quá rầy ngươi."

"Không có sao, vào đi."

Đổi giày, Chu Lệ Trân đi vào phòng khách, tay nàng trong còn xách một cá lưới túi, trong túi giả vờ hai cái dưa hấu.

"Trà thế nào mang trái cây a?"

"Nghe a tư nói, ngươi thích ăn dưa hấu, thuận tay mang theo hai cá hắc nước dưa hấu."

Hắc nước dưa hấu, toàn cầu giàu nhất nổi danh dưa hấu phẩm chất, bởi vì là vào bến dưa hấu, giá cả tương đối đắt, thông thường siêu thị cũng không mua được.

"Hoàng tiên sinh, ta tối nay là tới hướng ngài học tập 《 Thái cực quyền 》." Chu Lệ Trân nói, "Ta đối quyền pháp hoàn toàn không hiểu, đối với các người chuyển đi này quy củ cũng không quen tất. Ta hôm nay học tập 《 Thái cực quyền 》， có muốn hay không trước cử hành nghi thức bài sư cái gì..."

Hoàng Vĩnh Nhạc cười nói: "Chu tổng, người chờ khẩn trương. 《 Thái cực quyền 》 chính là thông thường quyền pháp, người coi như là học tập một bộ aerobics. Nếu như không có vấn đề, chúng ta hiện tại bắt đầu luyện quyền?"

"Ừ."

Hoàng Vĩnh Nhạc đứng ở phòng khách, Chu Lệ Trân đứng ở hần bên người.

"Chu tổng, ta bây giờ trước truyền thụ người 《 Thái cực quyền 》 khẩu quyết."

"《 Thái cực quyền 》 khẩu quyết ta hôm nay hướng Triệu tổng chép một lần, đã bối xuống."

Thật là một nghiêm túc cô nương!

"Nếu khẩu quyết người đã công, chúng ta khai luyện. Ta làm động tác, người học làm"

"Được."

"《 Thái cực quyền 》 cái động tác thứ nhất, có chút tương tự ôm dưa hấu, động tác là như vậy..." Hoàng Vĩnh Nhạc làm ra ôm dưa hấu động tác.

Chu Lệ Trân toàn bộ tinh thần chăm chú nhìn, sau đó nghiêm túc học làm. Nàng dù sao cũng là đàn bà, cho tới bây giờ không học qua võ thuật, luyện 《 Thái cực quyền 》 động tác có chút không được tự nhiên.

Hoàng Vĩnh Nhạc vì vậy tỉ mỉ chỉ điểm

"Chu tổng, hai chân giương ra, không, chân trái không nên động, đùi phải giương ra là được rồi, đứng, chính là như vậy, rất tốt. Đầu gối cong, hai tay đi xuống vuốt, ngực muốn giờ cao tới, thẳng tắp, rất tốt. Động tác muốn nhu hòa, không nên quá dùng sức, đứng, chỉ như vậy, từ từ ngồi xổm xuống, dưới hai tay thuận, người thí..."

Hoàng Vĩnh Nhạc vốn là muốn nói "Người thí cổ kiêu phải quá cao", người bình thường mới học tồn trung bình tấn lúc, bởi vì điểm chính lui về phía sau, trên người sẽ nghiêng về trước, thí cổ nhô lên, Chu Lệ Trân liền phạm vào tật xấu này. Nhưng là Chu Lệ Trân dù sao cũng là đàn bà, ngay trước mặt nàng nói nàng thí cổ kiêu phải quá cao, có chút không quá văn nhã.

Cho nên, Hoàng Vĩnh Nhạc cuối cùng không có nói ra.

Dù sao 《 Thái cực quyền 》 vốn là cũng không sao hiệu quả trị liệu, Chu Lệ Trân cho dù đem động tác luyện sai rồi, cũng không quan hệ, thí - cổ kiêu phải quá cao liền kiêu phải quá cao đi, bất kể.

Ở Hoàng Vĩnh Nhạc chỉ điểm, Chu Lệ Trân thuận lợi học được 《 Thái cực quyền 》 động tác, lịch thi 35 phút.

Chu Lệ Trân luyện tương đối chuyên chú, luyện xong lúc, toàn thân hơi xuất mồ hôi.

"Hoàng tiên sinh, ta đây coi là học 《 Thái cực quyền 》 sao?"

"Dĩ nhiên coi là." Hoàng Vĩnh Nhạc khen, "Người học được tương đối tốt, động tác vô cùng tiêu chuẩn, so với Triệu Kiến Quốc học được tốt hơn nhiều."

"Có thật không?"

Chu Lệ Trân tới học 《 Thái cực quyền 》， chính là đồ cái trong lòng an ủi, Hoàng Vĩnh Nhạc vì vậy tận lực khen ngợi nàng, cho nàng tốt đẹp trong lòng ám chỉ, coi như là giúp nàng vượt qua chướng ngại tâm lý đi.

Hệ thống nhắc nhở: Túc chủ truyền thụ nữ tổng tài Chu Lệ Trân 《 Thái cực quyền 》， sinh ra "Ta là võ thuật đại sư" ảo giác, có chút cảm giác ưu việt, chỉ số hạnh phúc +15!

"Hoàng tiên sinh, đa tạ ngài tối nay rút ra thời gian quý báu, dạy ta 《 Thái cực quyền 》. Ngày khác có rảnh rồi, hy vọng có thể mời ngài ăn bữa cơm."

"Người quá khách khí, một cái nhắc tay."

Lúc này, Chu Lệ Trân từ túi xách lấy ra hai tấm vé vào cửa, đưa tới, "Hoàng tiên sinh, nghe nói ngài rất thích xem điện ảnh. Công ty chúng ta đầu tư phim 《 Xinh đẹp thế giới 》 tuần tới thì phải thượng ánh, hai tấm là điện ảnh thủ ánh lễ vé vào cửa."

《 Xinh đẹp thế giới 》 là Lệ Trân điện ảnh và truyền hình công ty hoa 4. 7 ức tiền chế tạo 3D điện ảnh, lịch thi bốn năm. Tuần tới thứ hai, 《 Xinh đẹp thế

giới » thì phải cử hành thủ ánh lễ.

Chu Lệ Trân tặng cho Hoàng Vĩnh Nhạc hai tấm vé vào cửa, là thủ ánh lễ đích vé khách quý, tổng cộng chỉ có 80 tấm.

Hệ thống nhắc nhở: Túc chủ lấy được tặng hai tấm hàng năm mừng lớn « Xinh đẹp thế giới » điện ảnh thủ ánh lễ vé khách quý, có chút cảm giác ưu việt, chỉ số hạnh phúc +9!

"Hoàng tiên sinh, lần nữa cảm ơn người dạy ta quyền pháp. Ta về nhà trước luyện một chút, nếu là có vấn đề lại tới thỉnh giáo với ngài."

"Được."

"Ngày khác có rảnh rồi mời người ăn cơm. Ta đi trước, bái bai."

Chu Lệ Trân rời đi trước.

Hoàng Vĩnh Nhạc có chút đói, quyết định ăn dưa hấu.

Hắn tìm tới dao gọt trái cây, cắt ra Chu Lệ Trân lưu lại hắc nước dưa hấu, cắt thành tám khối, cầm lên một khối, ăn.

Dưa hấu cửa vào, một cổ nhẹ nhàng khoan khoái ngọt ý từ cổ họng hướng dạ dày vọt tới, toàn thân nhất thời một trận sáng khoái.

Hắc nước dưa hấu không hổ là dưa hấu giới tên dưa, quả nhiên ăn ngon.

Hoàng Vĩnh Nhạc ngay cả ăn bốn khối, bụng hơi no, còn thừa lại bốn khối bỏ vào tủ lạnh, ngày mai Diệp Tư hoặc Phòng Mạnh Mạnh nếu là tới, để cho các nàng cũng nếm thử một chút.

Hệ thống nhắc nhở: Túc chủ thưởng thức được vào bên hắc nước dưa hấu, chỉ số hạnh phúc +6!

Ăn xong dưa hấu, đã là buổi tối mười một điểm.

Ở nơi này dạng yên tĩnh ban đêm, Hoàng Vĩnh Nhạc quyết định tiếp tục rút số...

Converter: Tịch Văn Tịch Mịch

Bạn đang đọc truyện *Hạnh Phúc Đại Rút Thường Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 43: Chính xác rút số

Tác giả: Ngã Yêu Hòa Tinh

Đêm khuya.

Mờ tối đường tắt trong góc, ngồi một tên che mặt đàn ông.

Đàn ông là một tên cường gian phạm, đang đợi con mồi.

Đương đương đương!

Thanh thúy tiếng bước chân, một tên mặc quần đỏ cô gái đi tới, vóc người cao gầy, dưới chân là giày cao gót màu đen.

Quần đỏ cô gái là một tên người mẫu.

Nàng là che mặt đàn ông chuẩn bị cường gian đối tượng.

Cô gái đến gần lúc, che mặt đàn ông xông ra ngoài, ôm lấy cô gái, kéo dài tới trong góc.

"A!"

Cô gái thét chói tai, bị sợ toàn thân run rẩy, "Người... Người muốn làm gì?"

"Hắc hắc, người đẹp, đừng sợ, ta không phải người phạm tội giết người, ta chẳng qua là cường gian phạm." Che mặt đàn ông thô bỉ quát nói, "Chỉ cần người để cho lão tử sướng khoái, lão tử sẽ tha cho người."

Nói xong, che mặt đàn ông hai tay đưa về phía quần đồ đàn bà ngực, chuẩn bị cưỡng gian.

Lúc này, vèo một tiếng, che mặt phía sau nam tử không khí đột nhiên bị rút đi, vô căn cứ biến mất.

Trong nháy mắt, che mặt đàn ông thân thể mất thăng bằng, rộng rãi áp từ trước người đè xuống, đàn ông hướng phía sau té tới, té cả tứ chi hướng lên trời.

"Con mẹ nó, ai sau lưng duệ ta?"

Che mặt đàn ông gầm lên, bò dậy nhìn một cái, bốn phía không có ai. Không có suy nghĩ nhiều, hắn chuẩn bị tiếp tục cưỡng gian nữ người mẫu, lúc này, vèo một tiếng, sau lưng không khí lần nữa bị rút đi.

Bánh!

Che mặt đàn ông lần nữa hướng phía sau ngã đi, sau ót đụng vào trên vách tường, trước mắt tối sầm, hôn mê đi.

Đường hẻm tĩnh.

Quần đồ cô gái chưa tỉnh hồn, nàng không biết chuyện gì xảy ra, chỉ biết mình tựa hồ tránh được một kiếp.

Nhặt lên rơi xuống giày cao gót, quần đồ cô gái vội vã chạy đi, kịp thời báo cảnh sát.

...

Một phần chung trước.

Trong phòng ngủ, Hoàng Vĩnh Nhạc chuẩn bị rút số.

Tối nay rút số hạng mục là ngẫu nhiên rút số.

Hoàng Vĩnh Nhạc tối hôm qua ngẫu nhiên rút số rút được hai chỉ hải phách tôm hùm cùng trần châu bối, giá trị không rẻ, tối nay chuẩn bị thử lại lần nữa vận may.

Đầu óc chuyển một cái, rút số bắt đầu.

"Đinh! Chúc mừng túc chủ, ngài rút được một tên cường gian phạm sau lưng 1 thước vuông không khí."

Hô ——

Nhất thời, một trận nhỏ gió thổi vào mặt, nhẹ nhàng khoan khoái vô cùng.

"Cường gian phạm không khí?"

Hệ thống sẽ ưu tiên ngăn cản kẻ cận mấy cây số bên trong phạm tội hoạt động, có thể thấy, mới vừa kẻ cận lại có cường gian phạm gây án, bị hệ thống ngăn lại.

Nửa rút ra.

"Đinh! Chúc mừng túc chủ, ngài rút được một tên cường gian phạm sau lưng 1 thước vuông không khí."

Lại một trận nhỏ gió thổi tới.

Nửa rút ra.

"Đinh! Chúc mừng túc chủ, ngài rút được một tên cường gian phạm sau lưng 1 thước vuông không khí."

Tiểu Phong thứ ba lần thổi tới.

Tối nay phụ cận cường gian phạm thật là nhiều a!

Ngay cả rút ba lần, đều cùng cường gian phạm có liên quan.

Bị độc sửa bỏ sự kiện ảnh hưởng, Phúc Hưng thành phố thành phố chỉ số hạnh phúc sục đột ngột, phạm tội tỷ số lên cao, đây có lẽ là tối nay có nhiều như vậy cường gian phạm nguyên nhân đi.

Hoàng Vĩnh Nhạc liên tục rút được ba lần không khí, loại này rút số hần không có được vật thật lên chỗ tốt.

Bất quá, có một cái ẩn hình chỗ tốt, chính là có thể tăng nhanh giải tỏa rút số quyền hạn.

Khi Hoàng Vĩnh Nhạc dùng rút số ngăn cản phạm tội lúc, loại này rút số sẽ bị hệ thống nhận định là có giá trị rút số, rút số quyền hạn giải tỏa độ tiến triển sẽ tăng nhanh.

Hệ thống nhắc nhở: Túc chủ rút ra lấy không khí ngăn cản cường gian phạm, rút số rất có giá trị, rút số quyền hạn giải tỏa độ tiến triển tăng lên tới 3. 1%.

Tiếp rút ra.

"Đình! Chúc mừng túc chủ, ngài rút được đại Nam Dương một cái con cộp ban."

Rào rào!

Một cái vui sướng con cộp ban vô căn cứ thoáng hiện, cá thể có cạm màu nâu, có vàng nhạt điều vẫn.

Con cộp ban là biển sâu cá, thạch ban đích phổ thông phẩm loại, một cân 100 nguyên chừng.

"Tối nay vận may tựa hồ không bằng tối hôm qua."

Hoàng Vĩnh Nhạc hít sâu một cái, thử lại lần nữa.

"Đình! Chúc mừng túc chủ ngài rút được đại Nam Dương một cái đa bảo cá."

Một cái xanh màu nâu đa bảo cá xuất hiện ở trước người.

Đa bảo cá đồng dạng là biển sâu cá, thịt tươi đẹp, bất quá, giá cả tương đối tiện nghi, một cân 60 nguyên chừng.

Sau, Hoàng Vĩnh Nhạc lại ngẫu nhiên rút số liễu ba lần, chia ra rút được một cái chấm xanh cá cùng hai điều ngân thương cá.

Những thứ này biển sâu cá đều là thức ăn ngon, đáng tiếc, bọn họ giá cả cũng không bằng hải phách tôm hùm, càng không cần phải nói trân châu bồi liễu.

Ngẫu nhiên rút số có nhất định tình cờ tính, không nhất định có thể rút được hải phách tôm hùm.

Nếu như muốn bảo đảm rút được hải phách tôm hùm, chỉ có thể dùng "Chính xác rút số".

Vì vậy, Hoàng Vĩnh Nhạc thay đổi ý nghĩ, thiết hoán đến chính xác rút số kiểu mẫu.

Hoàng Vĩnh Nhạc : "Ta muốn rút lấy đại Nam Dương hải phách tôm hùm."

Hệ thống nhắc nhở: Thật xin lỗi, túc chủ miêu tả tin tức quá mơ hồ, độ chính xác quá thấp, không cách nào rút ra lấy. Chính xác rút số, yêu cầu túc chủ chính xác miêu tả rút số đối tượng, khi độ chính xác đủ cao lúc, rút số mới có thể thành công. Ngược lại, nếu như túc chủ miêu tả rút số đối tượng vô cùng mơ hồ, độ chính xác rất thấp, như vậy rút số sẽ thất bại.

Tỷ như, đại Nam Dương đích hải phách tôm hùm. Đại Nam Dương hải vực cực kỳ rộng lớn, diện tích 1. ức cây số vuông, hải phách tôm hùm số lượng cũng là thành thiên thượng vạn, Hoàng Vĩnh Nhạc nói thẳng muốn rút lấy đại Nam Dương một con hải phách tôm hùm, loại này miêu tả quá mơ hồ, độ chính xác quá thấp, vì vậy, không cách nào tiến hành chính xác rút số.

Muốn rút lấy hải phách tôm hùm, Hoàng Vĩnh Nhạc phải thu nhỏ lại rút số hải vực phạm vi, đề cao độ chính xác.

Biết một điểm này, Hoàng Vĩnh Nhạc ở trong máy vi tính mở ra đại Nam Dương bản đồ, phong tỏa đại Nam Dương tây bờ biển một tòa đảo nhỏ, tên là là lướt đảo.

Là lướt đảo diện tích chỉ có 20000 thước vuông, hện tương đương với 3 cái sân đá banh.

Bởi vì là lướt đảo diện tích nhỏ, độ chính xác tương đối cao, có thể tiến hành chính xác rút số, Hoàng Vĩnh Nhạc thử nghiệm rút ra lấy là lướt đảo phụ cận loại cá.

Hoàng Vĩnh Nhạc: "Ta muốn rút lấy đại Nam Dương là lướt đảo bờ đông hải phách tôm hùm."

Hệ thống nhắc nhở: Thật xin lỗi, là lướt đảo bờ đông không có hải phách tôm hùm, túc chủ miêu tả có sai lầm, không cách nào rút ra lấy.

Hoàng Vĩnh Nhạc : "Ta muốn rút lấy đại Nam Dương là lướt đảo tây ngạn hải phách tôm hùm."

Hệ thống nhắc nhở: Thật xin lỗi, là lướt đảo tây ngạn không có hải phách tôm hùm, tức chủ miêu tả có sai lầm, không cách nào rút ra lấy.

Bờ đông cùng tây ngạn đều không tôm hùm, chỉ có thể hướng bờ phía nam cùng bắc ngạn tìm tòi.

Vàng vĩnh nhạc: "Ta muốn rút lấy là lướt đảo bờ phía nam hải phách tôm hùm."

Hệ thống nhắc nhở: Rút ra lấy là lướt đảo bờ phía nam hải phách tôm hùm, cần phải tiêu hao 15 điểm chỉ số hạnh phúc, là hay không rút ra lấy?

Rốt cuộc tìm được tôm hùm liêu!

"Dạ !"

"Đỉnh! Chúc mừng tức chủ, ngài rút được một con đại Nam Dương là lướt đảo bờ phía nam hải phách tôm hùm."

Rào rào!

Một con đỏ màu nâu tôm hùm nhảy ra ngoài, tôm thể to lớn, liếc mắt vượt qua 50 cm, so với tối hôm qua rút được tôm hùm còn lớn hơn.

"Cực kỳ mãnh a!"

Hoàng Vĩnh Nhạc đánh về phía hải phách tôm hùm, hai tay bóp tôm hùm đích đại kèm, mấy phen vật lộn, đem tôm hùm đồng phục trên đất.

Lấy tới sợi giây, trói lại.

Hoàng Vĩnh Nhạc nhẹ nhàng thở phào, hẳn thật dùng chính xác rút số phương thức rút được một con hải phách tôm hùm.

Là lướt đảo bờ phía nam xem ra có tôm hùm, Hoàng Vĩnh Nhạc tiếp tục rút ra.

"Đỉnh! Chúc mừng tức chủ, ngài rút được một con đại Nam Dương là lướt đảo bờ phía nam hải phách tôm hùm."

Rào rào!

Lại một con tôm hùm thoáng hiện, tôm thể nhỏ một chút, hện 45 cm, nhưng là so với trên thị trường bán tôm hùm cũng lớn hơn nhiều lắm.

Xách hai chỉ hải phách tôm hùm, Hoàng Vĩnh Nhạc đi tới phòng khách, thả vào nuôi cá tri.

Vì phòng ngira tôm hùm cùng cá đánh nhau, hẳn mở ra nuôi cá tri cô lập cái lồng.

"Lần này thật phát tài."

Hoàng Vĩnh Nhạc âm thầm vui mừng.

Hắn tối nay thành công dùng chính xác rút số, rút ra lấy là lướt đảo tôm hùm, đây không thể nghi ngờ là một cái phát tài mới con đường.

Đại Nam Dương hải đảo có mấy chục ngàn, Hoàng Vĩnh Nhạc có thể dùng chính xác rút số đối với những thứ này hải đảo từng cái tiến hành tìm kiếm, sau đó trực tiếp rút ra lấy đồ hải sản.

Trừ rút ra lấy hải phách tôm hùm, còn có thể rút ra lấy khác, tỷ như, trân châu bối.

Dĩ nhiên, đại Nam Dương diện tích quả thực quá lớn, Hoàng Vĩnh Nhạc nếu như sẽ đối toàn bộ đại Nam Dương tiến hành tìm kiếm, lượng công việc tất nhiên không nhỏ.

Bất quá, tương lai còn dài, Hoàng Vĩnh Nhạc mỗi ngày giữ vững tìm kiếm một miếng nhỏ thủy vực, quanh năm một mỗi tháng, cuối cùng có một ngày có thể đem toàn bộ đại Nam Dương một lưới bắt hết.

Tối nay trước rút ra tới nơi này, tối mai tiếp tục.

Hệ thống nhắc nhở: Tức chủ phát hiện dùng chính xác rút số có thể rút ra lấy đại Nam Dương đích hải sản tài nguyên, phát hiện một cái trí phú đường, chỉ số hạnh phúc +60!

Hệ thống nhắc nhở: Tức chủ đối với chính xác rút số hiểu tiến hơn một bước, đối với vốn hệ thống hiểu tiến hơn một bước, chỉ số hạnh phúc +50!

Rạng sáng một chút, mang bạo bằng cảm giác hạnh phúc, Hoàng Vĩnh Nhạc nằm đến sóng giường ngủ.

...

Sáng sớm, trời tờ mờ sáng.

Ô mai biệt thự trên sân thượng, hai tên người đẹp đang luyện « Thái cực quyền », chính là Diệp Tư cùng Chu Lệ Trân.

Chu Lệ Trân tối hôm qua học « Thái cực quyền », buổi sáng bắt đầu luyện tập, nàng một người luyện quá bức bối, vì vậy tìm Diệp Tư bồi nàng cùng nhau luyện.

Y theo trứ khẩu quyết, hai người luyện.

Diệp Tư học qua vũ điệu, thân thể năng lực cân đối mạnh, nàng gọi lên « Thái cực quyền », nhịp bước vững vàng, động tác êm ái, nhất cử nhất động, uyển chuyển như tranh vẽ.

Dưới so sánh, Chu Lệ Trân luyện « Thái cực quyền » động tác liên vụng về không ít, đặc biệt là ngựa của nàng bước, trọng tâm không vững, thí cổ kiêu phải lão Cao, động tác hơi có vẻ bất nhã.

"Lệ tỷ, người thí cổ mang phải quá cao, muốn thu vừa thu lại." Diệp Tư phát hiện vấn đề, nhẹ giọng nhắc nhở.

"Thí cổ quá cao sao?" Chu Lệ Trân có chút mộng, "Không thể nào, ta vẫn là như vậy luyện."

Lá Tư giải thích: "Trung bình tấn phải giống như ngồi ở lưng ngựa vậy, ngực muốn thật, cái mông muốn thu chặt, người động tác không có làm đối với."

"Không thể nào a!" Chu Lệ Trân đạo, "Ta nếu là động tác thật làm sai, Hoàng Vinh Nhạc tối hôm qua khẳng định nhắc nhở ta."

Diệp Tư che miệng cười một tiếng: "Hoàng Vinh Nhạc đoán chừng là ngại nói đi. Người một người đàn bà, hấn nếu là nói người thí cổ kiêu phải quá cao, trăng diện này nhiều lúng túng a."

Chu Lệ Trân liếc nhử mày một cái, có chút hậu tri hậu giác: "A tư, người nói là, Hoàng Vinh Nhạc tối hôm qua khẳng định phát hiện ta thí cổ kiêu quá cao, động tác có sai lầm, chỉ là sợ lúng túng, vì vậy không nhắc nhở ta?"

Diệp Tư cười nói: "Không sai biệt lắm. Người cùng Hoàng Vinh Nhạc cũng không phải là rất quen, hấn nào dám bắt người thí cổ nói chuyện a! Ta nếu không phải là cùng người quan hệ tốt như vậy, ta cũng không dám nói bậy bạ a."

"..." Chu Lệ Trân nội tâm có chút tan vỡ.

Nghĩ tới nàng tối hôm qua cao quyết thí cổ, ở Hoàng Vinh Nhạc trước mặt luyện nửa giờ « Thái cực quyền », Hoàng Vinh Nhạc biết rõ nàng luyện sai rồi, nhưng không nhắc nhở, tình cảnh này... Thật là xấu hổ a!

Chu Lệ Trân giờ phút này hận không được cầm khối đậu hủ đem mình đập chết.

Tại sao ta đàn như vậy?

Thí cổ kiêu cao nhưng hồn nhiên không biết?

Hoàng Vinh Nhạc cũng thiệt là, làm gì không nhắc nhở ta a, thua thiệt ta còn đưa hai người hắc nước dưa hấu, ta động tác luyện sai rồi, người lại không đề cập tới?

"A tư, chính xác động tác nên làm như thế nào?"

"Người động tác tốt vô cùng, chính là thí cổ quá hướng ra phía ngoài, thu vừa thu lại, ngực cao trực, đúng, chính là như vậy, giữ ở, cái mông không muốn hoàng a..."

Ở Diệp Tư đích dưới sự chỉ đạo, Chu Lệ Trân rốt cuộc kiêu đang thí cổ kiêu quá cao vấn đề.

Hai người tiếp tục luyện quyền.

Bên luyện vừa trò chuyện.

"A tư, người ngày hôm qua cùng Hoàng Vinh Nhạc ăn một con 40 nhiều cm hải phách tôm hùm, đúng không?"

"Ừ, thế nào?"

"Hoàng Vinh Nhạc hải phách tôm hùm là mua ở đâu, ta cũng muốn mua một con. Tuần tới « Xinh đẹp thế giới » cử hành điện ảnh thu ảnh lễ, ta muốn làm cái tôm hùm yến. Nhưng là, trên thị trường hải phách tôm hùm cũng quá nhỏ, hơn nữa thôi thóp, ta sợ thịt không tươi."

"Vàng vinh nhạc hải phách tôm hùm là người khác đưa, ta cũng không rõ lắm, người có thể tìm hấn hỏi một chút."

"Người bồi ta đi thôi? Ta cùng Hoàng Vinh Nhạc không quen, sợ hấn không chịu nói. Tối hôm qua ta luyện quyền thí cổ kiêu quá cao, hấn cũng không nói cho ta."

"Ha ha ha!"

"Đừng cười!"

"Cáp cáp cáp cáp!"

"Không cho cười!"

"Cáp cáp cáp cáp cáp cáp!"

...

Sau bữa ăn sáng,

Diệp Tư cùng Chu Lệ Trân cùng đi đến chuỗi tiêu biệt thự, muốn tìm Hoàng Vĩnh Nhạc hỏi hải phách tôm hùm chuyện.

Nhấn chuông cửa, Hoàng Vĩnh Nhạc mở cửa.

"Hoàng tiên sinh, xin lỗi, sớm như vậy lại đến quấy rầy ngài."

"Không có sao, vào đi."

Đi vào phòng khách.

Chu Lệ Trân là một suất tính người, nàng trực tiếp hỏi: "Hoàng tiên sinh, ta hôm nay cùng Diệp Tư luyện 《 Thái cực quyền 》 lúc, Diệp Tư nói ta thí... thí - cổ kiều quá cao, động tác không đúng. Ta cũng không biết là thật hay giả, cho nên tới hướng ngài chứng thực một chút."

Diệp Tư mạnh nín không cười.

Hoàng Vĩnh Nhạc ngược lại là tương đối lạnh nhạt, nói: "Chu tổng, nếu ngài hỏi tôi, ta hãy cùng ngài giải thích một chút. Tôi hôm qua luyện quyền lúc, ngài thí cổ quả thật mang phải hơi cao..."

"..." Chu Lệ Trân: Quả nhiên là có chuyện như vậy! A! ! ! Thật là bất tiện a! !

Trần định!

Hoàng Vĩnh Nhạc tiếp tục nói: "Bất quá, ngài loại chuyện này là rất bình thường. Rất nhiều người mới học 《 Thái cực quyền 》 lúc, trọng tâm không vững, thí - cổ cũng sẽ không tự chủ nâng cao. Ban đầu Diệp Tư đang học 《 Thái cực quyền 》 lúc, thí - cổ cũng kiều phải lão Cao..."

"..." Diệp Tư: Ta có không?

Ngươi chớ nói bậy bạ!

Hoàng Vĩnh Nhạc nói: "Chỉ cần luyện nhiều mấy lần, tìm đúng trọng tâm, thí - cổ vấn đề dĩ nhiên là giải quyết."

Chu Lệ Trân nghiêm túc nói: "Hoàng tiên sinh, ta là thật muốn học 《 Thái cực quyền 》， cho nên, nếu như ta động tác làm sai, ngài nhất định phải nhắc nhở ta. Ta người này tương đối tùy tính, có vấn đề ngài nói ra, ta sẽ không ngại."

Hoàng Vĩnh Nhạc hiểu rõ ra, gật đầu: "Được, sau này ta nhất định nhắc nhở ngài."

"Cám ơn ngài, Hoàng tiên sinh."

Chu Lệ Trân đang chuẩn bị nói sang chuyện khác, hỏi có liên quan hải phách tôm hùm chuyện, lúc này, dư quang đảo qua, phát giác nuôi cá trong ao có hai chi hải phách tôm hùm

Thật là lớn tôm hùm!

Converter: Tịch Văn Tịch Mịch

Bạn đang đọc truyện *Hạnh Phúc Đại Rút Thưởng Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 44: Hiện tượng cấp điện ảnh

Tác giả: Ngã Yêu Hóa Tinh

"Làm sao có lớn như vậy tôm hùm?"

Chu Lệ Trân trong lòng động một cái, đây chính là nàng mong muốn hải phách tôm hùm, lớn như vậy hải phách tôm hùm đi trên bàn ăn ngăn lại, cấp bậc liền đi lên.

"Hoàng tiên sinh, người giá con tôm hùm là mua ở đâu ?"

"Người muốn mua tôm hùm?"

"Ừ." Chu Lệ Trân nói, "Tuần tới 《 Xinh đẹp thế giới 》 thủ ánh lễ, ta chuẩn bị bày cái tôm hùm yền."

Hoàng Vĩnh Nhạc đi Chu Lệ Trân trên người đảo qua, chuyển khẩu hỏi: "Vi điện ảnh thủ ánh lễ chuyện, người giá hai ngày có phải hay không bận rộn bề đầu sút trán?"

Chu Lệ Trân sững sốt một chút.

Hoàng Vĩnh Nhạc vạch rõ nói: "Nếu như ta không nhìn lầm, người hôm nay tâm tình so với hôm qua còn phải kiềm chế, cảm giác hạnh phúc lại ngã xuống chứ ?"

Chu Lệ Trân kinh ngạc: "Người... Người làm sao biết?"

Hoàng Vĩnh Nhạc sờ dĩ biết Chu Lệ Trân tâm tình kiềm chế, là bởi vì hắn thấy Chu Lệ Trân tin tức.

Tên họ: Chu Lệ Trân

Nghề: Điện ảnh và truyền hình công ty tổng tài

Chỉ số hạnh phúc: -11

Chu Lệ Trân ngày hôm qua chỉ số hạnh phúc còn có 266, hôm nay nhưng biến thành -11.

Chu Lệ Trân nguyên tưởng rằng mình nguy trang rất tốt, ngay cả Diệp Tư cũng không nhìn ra nàng tâm tình rất kém cỏi, vạn vạn không nghĩ tới, Hoàng Vĩnh Nhạc lại liếc mắt một cái thấy ngay nàng.

Chu Lệ Trân nói: "Ta hôm nay tâm tình là rất tệ hại, 《 xinh đẹp thế giới 》 lập tức phải thượng ánh, ta lo lắng phiếu phòng không tốt..."

《 Xinh đẹp thế giới 》 là Lệ Trân điện ảnh và truyền hình công ty đầu tư 4. 7 ức tiền chụp, nếu như phiếu phòng thảm bại lời, 4. 7 ức đầu tư liền trôi theo dòng nước, Chu Lệ Trân trên người áp lực có thể tưởng tượng được.

Phim thượng ánh thời gian càng ngày càng gần, Chu Lệ Trân lo âu ưu tư càng ngày càng nghiêm trọng, lại vừa vặn gặp phải độc sửa bỏ sự kiện, liên tiếp gặp tai nạn, nàng đã có nhẹ độ uất ức, tối hôm qua lại mất ngủ.

Nàng đã liên tục một tuần mất ngủ.

Hoàng Vĩnh Nhạc hỏi: "Người đối với 《 Xinh đẹp thế giới 》 phiếu phòng không lòng tin sao?"

Chu Lệ Trân nói: "Ta vốn là rất có lòng tin, nhưng là ngày hôm qua mời 50 nhiều nghiệp giới thâm niên nhân sĩ trước thời hạn quan sát phim, bọn họ đối với 《 Xinh đẹp thế giới 》 đánh giá khác nhau rất lớn. Có cảm thấy phim phách rất khá, có thì cảm thấy tiền cảnh có thể không quá hay. Ta trong lòng không có chắc."

Hoàng Vĩnh Nhạc suy nghĩ một chút: "Người giới không ngại để cho ta trước xem một chút 《 Xinh đẹp thế giới 》?"

Chu Lệ Trân ngần ra, có chút ngoài ý muốn.

Nàng thật ra thì cũng nghĩ tới mời Hoàng Vĩnh Nhạc trước thời hạn xem 《 Xinh đẹp thế giới 》， bởi vì Hoàng Vĩnh Nhạc ở vị bác thượng phơi ra điện ảnh danh sách, bị không ít bạn trên mạng truy phùng, có thể thấy Hoàng Vĩnh Nhạc xem ảnh thường thức cùng chủ lưu ảnh mê là tương đối tới gần.

Hoàng Vĩnh Nhạc đối với 《 Xinh đẹp thế giới 》 đánh giá, có rất cao giá trị tham khảo.

Chẳng qua là Chu Lệ Trân cùng Hoàng Vĩnh Nhạc không phải rất quen, nàng xin lỗi mời Hoàng Vĩnh Nhạc trước thời hạn xem ảnh. Bây giờ Hoàng Vĩnh

Nhạc chủ động nhắc tới, Chu Lê Trần tự nhiên cầu cũng không được.

"Hoàng tiên sinh, người thật muốn xem 《Xinh đẹp thế giới》? Ta trong điện thoại di động có thể tồn trữ phiên nguyên."

"Kia ngay bây giờ nhìn một lần."

"Được a!"

Chu Lê Trần lấy điện thoại di động ra, điều ra 《Xinh đẹp thế giới》 điện ảnh video. Nàng đối với bộ phim này dốc vào số lớn tâm huyết, ở điện ảnh kéo tập tốt sau, nàng bản chính tới điện thoại di động trong, phản phục nhìn, đến nay đã nhìn mấy chục lần.

Điện thoại di động liên tiếp đến phòng khách dịch tinh ti vi, 《Xinh đẹp thế giới》 bắt đầu chiếu phim.

《Xinh đẹp thế giới》 là 3D điện ảnh, nguyên vốn cần xứng mang 3D mắt kiếng xem, bất quá, Hoàng Vĩnh Nhạc dịch tinh ti vi mang theo 3D biểu hiện cơ phận, có thể trực tiếp xem 3D điện ảnh.

Ba người ngồi vào ghế sa lon, cùng nhau xem chiếu bóng.

Phim bắt đầu sau, Hoàng Vĩnh Nhạc trong nháy mắt liền bị kinh hãi, hoa lệ giống như thật 3D đặc hiệu đập vào mắt, thị giác hiệu quả có thể nói tươi đẹp, hoàn hảo hoa hạ đồng loại 3D phim, 4. 7 ức nhiều tiền đập đi ra ngoài hiệu quả chính là không giống nhau.

Ở hoa hạ, rất nhiều điện ảnh mảng lớn cũng sẽ mời sao sáng gia nhập liên minh, bởi vì đây là phiếu phòng bảo đảm. Minh tinh phiên thù rất cao, chiếm phim một nửa giá vốn, chân chính để lại cho điện ảnh vốn cũng không nhiều.

Vì vậy, những thứ này điện ảnh trừ có sao sáng bên ngoài, kịch tình, đặc hiệu, đồ dùng biểu diễn đều là một tháp hồ đồ, cuối cùng đánh thành lạng phiến.

Lê Trần điện ảnh và truyền hình công ty đầu tư 《Xinh đẹp thế giới》, vừa vặn ngược lại, bộ phim này không có mời bất kỳ sao sáng gia nhập liên minh, phần lớn tiền cũng nện ở điện ảnh đặc hiệu trong.

《Xinh đẹp thế giới》 giảng thuật là một cái nhi đồng vậy câu chuyện, chủ nhân công đi tới một cái thế giới kỳ dị, cái thế giới này trong đều là trái cây, tất cả trái cây cũng nghĩ người hóa: Xinh đẹp động nhân ô mai, lại vàng lại bạo lực chuối tiêu, tánh khí nóng nảy rồng lửa quả, thích bán manh đích chanh, cao độ cận thị mang quả, khổ ép áp lực, ngu xuẩn manh đích dưa hấu..

Mỗi loại trái cây hình tượng đều vô cùng sinh động, bọn họ có minh lý tưởng cùng phiên não, 《Xinh đẹp thế giới》 giảng thuật chính là những nước này quả câu chuyện.

Xem bộ phim này lúc, Hoàng Vĩnh Nhạc không khỏi nghĩ tới trên địa cầu một bộ khác phim 《Điện cuồng động vật thành》. Hai bộ phim sáng ý có chút đến gần, chẳng qua là 《Điện cuồng động vật thành》 giảng thuật là động vật, mà 《Xinh đẹp thế giới》 giảng thuật là trái cây.

《Xinh đẹp thế giới》 sáng ý, là tới từ khai minh tinh khu biệt thự.

Khai minh tinh khu biệt thự biệt thự đều giống như một loại trái cây, có giống như ô mai, có giống như chuối tiêu, có giống như chanh, có giống như rồng lửa quả, có giống như áp lực, có giống như dưa hấu..

Chu Lê Trần bị dẫn dắt, ở bốn đầu năm, nàng lấy Khai Minh Tinh khu biệt thự vì nguyên hình, viết ra 《Xinh đẹp thế giới》 điện ảnh vở kịch, cũng quyết định hoa 4. 7 ức tiền tới chế tạo bộ phim này.

Chủ tâm bốn năm, 《Xinh đẹp thế giới》 tuần tới sắp nghênh đón nó thủ ánh lễ.

Bốn năm mài một kiếm, thành bại nhất cử ở chỗ này.

Phim chiếu.

Hoàng Vĩnh Nhạc nhìn mê mẩn, hoàn toàn chìm đắm với 《Xinh đẹp thế giới》 hư ảo tình cảnh trong, Diệp Tư giống vậy bị phim thật sâu hấp dẫn.

Chỉ có Chu Lê Trần vẫn đứng ngồi không yên, nàng luôn luôn quay đầu nhìn một chút Hoàng Vĩnh Nhạc xem ảnh phản ứng.

Hai giờ sau, phim chiếu xong.

Hệ thống nhắc nhở: Túc chủ quan sát 3D mảng lớn 《Xinh đẹp thế giới》, lãnh hội tuyến đầu nhất điện ảnh kỹ thuật mị lực, tươi đẹp 3D đặc hiệu, dụ cho người vào thắng kịch tình, hình tượng sinh động trái cây nhân vật, ảo mộng vậy xinh đẹp thế giới, thị giác cùng tâm linh bị mãnh liệt rung động, xem ảnh thể nghiệm hay không thể nói, hiểu được vô cùng, chỉ số hạnh phúc +28!

"28?"

Hoàng Vĩnh Nhạc trong lòng cả kinh, mấy con số này... Có chút dọa người!

Hắn mấy ngày gần đây quan sát gần trăm bộ phim, chỉ số hạnh phúc cao nhất chỉ tăng lên 12, mà 《Xinh đẹp thế giới》 lại tăng lên 28 điểm chỉ số hạnh

phúc.

Ở nước Hoa, chỉ số hạnh phúc đạt tới 4 điện ảnh, chính là tốt điện ảnh. Chỉ số hạnh phúc đạt tới 8, chính là kinh điển mảng lớn.

Nước Hoa trước mắt tổng cộng có 5 vạn nhiều bộ phim, chỉ số hạnh phúc vượt qua 8 điện ảnh chỉ có 11 bộ, vượt qua 9 điện ảnh, chỉ có 2 bộ.

Lấy Hoàng Vĩnh Nhạc xem ảnh kinh nghiệm đến xem, 《 Xinh đẹp thế giới 》 chỉ số hạnh phúc bảo thủ phỏng đoán cũng có thể đạt tới 8, thậm chí sáng tạo mới ghi chép.

Đây là một bộ gặp nhau viết vào hoa hạ điện ảnh sử kinh điển mảng lớn!

"Hoàng tiên sinh, cảm giác thế nào?" Một bên, Chu Lệ Trân ân cần hỏi, nàng trong lòng thất thượng bát hạ.

Hoàng Vĩnh Nhạc trầm một cái, nói: "Chu tổng, ta muốn mua Lệ Trân điện ảnh và truyền hình công ty cổ phiếu."

"Mua cổ phiếu?" Chu Lệ Trân cau mày, "Có ý gì?"

Hoàng Vĩnh Nhạc giải thích: "Bộ này 《 xinh đẹp thế giới 》 thượng ánh sau, sẽ gấp đến bạo, người Lệ Trân điện ảnh và truyền hình công ty cổ phiếu nhất định sẽ tăng mạnh, đây là phát tài cơ hội tốt."

Chu Lệ Trân hỏi: "Người nói là, 《 Xinh đẹp thế giới 》 vô tam được?"

"Không phải tam được, mà là tương đối được!" Hoàng Vĩnh Nhạc trêu nói, "Bộ phim này thượng ánh sau, người tài sản phỏng đoán có thể tăng gấp mấy lần, cho nên ta bây giờ phải mau ôm bắp đùi a."

Chu Lệ Trân nhẹ nhàng cười một tiếng: "Có phải là thật hay không? Người cũng đừng lắc lư ta."

Hoàng Vĩnh Nhạc nói: "Ta cũng muốn mua công ty người cổ phiếu, làm sao có thể lắc lư người?"

Lệ Trân điện ảnh và truyền hình công ty cổ phiếu, cũng không phải là tốt như vậy mua, bởi vì phần lớn cổ phiếu đều ở đây Chu Lệ Trân trong tay.

Chỉ có Khải Minh Tinh khu biệt thự số ít nhà giàu cầm Lệ Trân điện ảnh và truyền hình công ty cổ phiếu, trong đó, Phòng Hiểu Minh cầm cổ 5%, Triệu Kiến Quốc cầm cổ 5%, Tống Minh Kiệt cầm cổ 4%, Lý Trung Sinh cầm cổ 3%, Diệp Tư cầm cổ 1%, còn có mười mấy tên nhà giàu cầm cổ 1%.

Còn thừa lại cổ phiếu, cơ bản đều ở đây Chu Lệ Trân trong tay.

《 Xinh đẹp thế giới 》 là hiện tượng cấp điện ảnh, phim thượng ánh sau, Hoàng Vĩnh Nhạc cảm thấy Lệ Trân điện ảnh và truyền hình công ty cổ phiếu sẽ tương lên, bây giờ mua vào Lệ Trân điện ảnh và truyền hình đích cổ phiếu, ổn trảm.

Nghe được Hoàng Vĩnh Nhạc đối với 《 xinh đẹp thế giới 》 đánh giá như vậy cao, Chu Lệ Trân trong lòng ổn định không ít, dẫu sao Hoàng Vĩnh Nhạc là mấy ngày gần đây nhất lửa nóng điện ảnh người.

"Hoàng tiên sinh, người thật muốn mua công ty chúng ta đích cổ phiếu sao?"

"Dĩ nhiên, ta rất coi trọng người."

Chu Lệ Trân cười một tiếng, nói: "Ta có thể chuyển nhượng Lệ Trân điện ảnh và truyền hình bộ phận cổ phiếu cho người, nhưng là người phải đáp ứng ta một cái điều kiện."

"Người nói."

"Người phải dạy ta 《 Thái cực quyền 》."

"Tôi hôm qua không phải đã dạy rồi sao?"

"Tôi hôm qua người không nghiêm túc dạy." Chu Lệ Trân có chút than phiền nói, "Ta động tác luyện sai rồi, người đều không nhắc nhở ta."

Hoàng Vĩnh Nhạc giải thích: "Người động tác không luyện sai, chính là thí - cổ kiêu phải hơi cao, cái này cũng không phải là cái gì đại mao bệnh. Chờ người luyện rành, thí - cổ vấn đề dĩ nhiên là giải quyết."

Chu Lệ Trân nói: "Ta là nghiêm túc tới học quyền, ta hy vọng mình mỗi một cái động tác cũng có thể luyện đối với."

Tốt tỷ đầu cô nương a!

Hoàng Vĩnh Nhạc nói: "Như vậy đi, người lại đem 《 Thái cực quyền 》 luyện một lần, nếu như người có luyện sai địa phương, ta nhất định nói ra."

Chu Lệ Trân suy nghĩ một chút, gật đầu: "Được!"

Nói xong, Chu Lệ Trân đi phòng khách vừa đứng, bắt đầu diễn luyện khởi 《 Thái cực quyền 》.

Nàng ngộ tính vẫn là tương đối cao, trải qua buổi sáng luyện tập sau, thí - cô kiều quá cao tất xấu đã kiều đang tới, nàng có ý hơi co lại trừ thí - cô, dè dặt làm mỗi cái động tác.

Hoặc giả là quá chú ý thí - cô vẫn đề, chu lệ trân động tác tỏ ra không quá cân đối.

Diệp Tư đứng ở một bên, không nhịn được muốn cười, lại không dám cười, không thể làm gì khác hơn là mạnh nín.

Đến nỗi Hoàng Vinh Nhạc, mặt đầy bình tĩnh nhìn Chu Lệ Trân luyện quyền, luôn luôn chỉ điểm đôi câu: "Chu tổng, cái này bên trái vượt động tác làm rất đẹp, đúng, chính là như vậy, xoay người động tác chậm một chút, chân không muốn trương đắc quá khai, rất tốt, eo phải buông lỏng, ngực muốn giơ cao tới, rất tốt, cái mông không muốn hoảng, đúng, chính là như vậy, làm vô cùng ca tụng..."

Chu Lệ Trân luyện 《 Thái cực quyền 》 chính là đồ cái trong lòng an ủi, Hoàng Vinh Nhạc vì vậy vào chỗ chết khen, cho nàng tốt đẹp trong lòng ám chi.

Quyền luyện xong.

"Quá hoàn mỹ!" Hoàng Vinh Nhạc mãnh khen, "Chu tổng, người bây giờ 《 Thái cực quyền 》 đã luyện lô hỏa thuần thanh, có ta bảy thành công lực."

Chu Lệ Trân trong mắt hơi có vẻ hồ nghi: "Người lại muốn lác lư ta?"

Hoàng Vinh Nhạc trêu nói: "Người có thể không tin chính người, nhưng là phải tin tưởng ta. Cái gọi là danh sư xuất cao đồ, sư phụ như vậy kiệt xuất, học trò làm sao có thể kém?"

Chu Lệ Trân cười một tiếng, mấy câu nói đùa, để cho nàng buông lỏng không ít: "Được, ta sẽ tin người một lần, ta về nhà luyện nữa luyện. Đúng rồi, Hoàng tiên sinh, hải phách tôm hùm..."

"Tôm hùm sẽ đưa cho người, coi như là sư phụ cho người tưởng thưởng."

"Cái này không tốt lắm đâu?" Chu Lệ Trân cười nói, "Chỉ có học trò cho sư phụ tặng quà, nào có sư phụ cho học trò đưa lễ a? Như vậy đi, người đưa ta hải phách tôm hùm, ta đưa người Lệ Trân điện ảnh và truyền hình cô phiếu."

Vàng vinh nhạc nói: "Cô phiếu không cần đưa, ta mua."

Chu lệ trân nói: "Người mua một chút, ta rồi đưa một chút, vô luận như thế nào, hải phách tôm hùm ta không thể cảm không."

Cô nương này thật là quá biết làm người liễu, điểm cá khen!

Nói xong cô phiếu chuyện, Chu Lệ Trân xách một con hải phách tôm hùm, rời đi trước. 《 xinh đẹp thế giới 》 thì phải thượng ánh liễu, nàng có thật nhiều chuyện bận rộn.

Trong phòng khách chỉ còn lại Hoàng Vinh Nhạc cùng Diệp Tư.

"Diệp cô nương, người ánh mắt không tệ a." Lúc này, Hoàng Vinh Nhạc trêu nói, "Người lại một cái là có thể nhìn ra Chu Lệ Trân 《 Thái cực quyền 》 thí - cô kiều quá cao, tiến hành kiều đang, xem ra người đã lấy được ta chân truyền."

Diệp Tư che miệng cười một tiếng: "Đây đều là Hoàng đại sư dạy dỗ có cách, tiểu nữ đi theo triêm quang."

Hoàng Vinh Nhạc từ tủ lạnh trong lấy ra bốn khối dưa hấu, đưa tới: "Diệp cô nương, tới, Hoàng mỗ mời người ăn dưa hấu."

Diệp Tư mỹ mâu hơi sáng, nhìn ra đây là hắc nước dưa hấu. Chu Lệ Trân tổng cộng chỉ có hai cái hắc nước dưa hấu, Diệp Tư ngày hôm qua vốn định hướng nàng đòi một cái tới ăn, nhưng là Chu Lệ Trân không để ý nhiều năm khuê mật tình nghĩa, trực tiếp đem hai cái hắc nước dưa hấu đưa cho Hoàng Vinh Nhạc.

Diệp Tư vì vậy chưa ăn thành.

Nhìn đưa tới hắc nước dưa hấu, Diệp Tư mỹ mâu chợt lóe, nhẹ giọng hỏi: "Dưa hấu người là cố ý để lại cho ta?"

"Người đoán."

"Người nhất định là không ăn hết, sau đó cất giữ ở trong tủ lạnh."

"Thật thông minh."

"..."

Cũng biết người không hảo tâm như vậy!

Hai người ngồi vào trên ghế sa lon, ăn dưa hấu.

Ăn dưa lúc, Hoàng Vĩnh Nhạc dùng điện thoại di động lên bờ mới chó sói vì bác, chuẩn bị cà cà cảm giác tồn tại.

Vì bác mở ra, phát giác vì bác chú ý đếm đã từ 300 vạn tiêu thẳng đến 800 vạn, nhân khí trực bức chính xác một đường sao sáng.

Ồ vì bác bình luận khu, số lớn bạn trên mạng nhấn lại:

Ồ mai quân đoàn - chu anh anh: Vĩnh Nhạc ca, người điện ảnh danh sách ta cả xong rồi, tăng 24 điểm chỉ số hạnh phúc, thật vui về a, hi hi!

Ồ mai quân đoàn - tôn chí hải: Vĩnh Nhạc đại đế, người không hồ là ta bội phục nhất đàn ông! Người đề cử điện ảnh quá phù hợp ta khẩu vị! Quý cầu tiếp tục đề cử điện ảnh danh sách!

Ồ mai quân đoàn - trịnh hạo nhiên: Vĩnh Nhạc quân, đề cử điện ảnh chất lượng rất cao a! Chà 30 điểm chỉ số hạnh phúc, thấy thật là thoải mái!

Ồ mai quân đoàn - học sinh tiểu học: Vĩnh Nhạc ca, ta nghĩ hè bài tập muốn viết một bài luận văn, kêu « ta kính yêu nhất người ». Ta muốn viết Vĩnh Nhạc ca. Nhưng là, ta sẽ không viết. Vĩnh Nhạc ca, người có thể giúp ta viết một bài luận văn sao? Ồ tuyển các loại, cấp! ! !

Ồ mai quân đoàn - triệu sinh: Hoàng Vĩnh Nhạc đại học thần, ta bỏ thi đạt yêu cầu! Cảm ơn học thần phù hộ!

...

Bình luận khu nhấn lại ngũ hoa bát môn, không ít bình luận tương đối có ý tứ. Trong đó, nhiều nhất nhấn lại, đều là đang cầu xin điện ảnh danh sách.

Hoàng Vĩnh Nhạc xem ảnh khẩu vị cùng chủ lưu ảnh mê tương đối đến gần, hẳn đề cử điện ảnh danh sách bị không ít bạn trên mạng truy phùng.

Hoàng Vĩnh Nhạc gần đây lại nhìn mấy chục bộ phim, vì vậy lại làm thứ hai phân điện ảnh danh sách, truyền lên đến vì bác.

Phát xong điện ảnh danh sách, Hoàng Vĩnh Nhạc lại ngoài ra giàu rồi thứ hai điều vì bác: "Long trọng hướng mọi người đề cử một bộ phim ——《 Xinh đẹp thế giới 》!"

Điều này vì bác một phát, không ít bạn trên mạng liền mừng ép.

Ồ mai quân đoàn - kiều kiều Vĩnh Nhạc ca, ta xem chiếu bóng thiếu, người cũng đừng lừa gạt ta. 《 Xinh đẹp thế giới 》 không phải tuần sau mới lên ánh sao, người ở đâu nhìn?

Ồ mai quân đoàn - nam dưa: Vĩnh Nhạc quân, có phải hay không nghĩ sai rồi? 《 Xinh đẹp thế giới 》 còn chưa lên ánh a!

Ồ mai quân đoàn - trịnh hạo nhiên: Các người những thứ này đồng căn bả, Vĩnh Nhạc đại đế khẳng định trước thời hạn xem qua điện ảnh! Quả nhiên là ta bội phục nhất đàn ông, điện ảnh không có lên ánh liền trước thời hạn quan sát, ngạo mạn!

...

Hoàng Vĩnh Nhạc vì bác mới vừa phát ra, điện thoại di động một chỗ khác Chu Lệ Trân tay nhỏ bé trượt một cái, đem vì bác chuyển phát ra, còn kèm thêm một câu nói: "Cảm ơn Hoàng sư phó! (ôm quyền)".

Chu Lệ Trân điều này vì bác sau khi ra ngoài, lập tức đưa tới bạn trên mạng vây xem.

Dựng phim người: Tổng tài nữ thần, Hoàng sư phó là ai a?

Ta là tiểu mỹ nữ: Oa, Lệ Trân tỷ gọi cho Vĩnh Nhạc ca vì bác rồi!

Dịch cá đầu trọc: Chu tổng tại sao gọi Hoàng Vĩnh Nhạc 'Hoàng sư phó' a, đây rốt cuộc là ý gì? Chu tổng cùng Hoàng Vĩnh Nhạc là quan hệ như thế nào a?

Nữ thần không: 'Hoàng sư phó' là cái gì ngành a? Quý cầu cao nhân chỉ điểm!

Sách lậu cao tăng: Lão nạp bấm ngón tay tính toán, trong này nhất định có gian tình.

...

Hệ thống nhắc nhở: Túc chủ ở trong điện ảnh ánh tiền đề trước xem 《 Xinh đẹp thế giới 》，có chút cảm giác ưu việt, chỉ số hạnh phúc +20!

Hệ thống nhắc nhở: Túc chủ cùng nữ tổng tài Chu Lệ Trân hữu nghị, đã lên tới có thể đàm luận thí - cổ trình độ, túc chủ nhiều một cái tỉ tỉ (trillion hay 1000 tỉ) nhà giàu bạn nữ giới, chỉ số hạnh phúc +35!

Converter: Tịch Văn Tịch Mịch

Bạn đang đọc truyện *Hạnh Phúc Đại Rút Thương Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 45: Lạn phiến sóng gió

Tác giả: Ngã Yêu Hóa Tinh

Hoàng Vĩnh Nhạc ở vì bác đề cử 《Xinh đẹp thế giới》sau, 《Xinh đẹp thế giới》rất nhanh trở thành hấp dẫn đề tài, độ chú ý đạt tới đỉnh núi.

Bởi vì độc sửa bỏ sự kiện, Hoàng Vĩnh Nhạc mấy ngày gần đây trở thành truyền thông tiêu điểm, hần thậm chí bị một ít truyền thông thổi phồng thành có thể trị ung thư người, mọi cử động chịu nhiều chú ý.

Hoàng Vĩnh Nhạc đề cử 《Xinh đẹp thế giới》sau, không ít truyền thông rồi rít báo cáo điều này vì bác. Có chút truyền thông vì tranh thủ con người, tin tức tựa đề viết dụ cho người nghĩ thế nào. Tỷ như:

《Hoàng Vĩnh Nhạc vì bác đề cử điện ảnh, hư hư thực thực trị được bệnh ung thư》.

《Hoàng Vĩnh Nhạc đề cử kháng ung thư điện ảnh —— Xinh đẹp thế giới》

Người sáng suốt cũng có thể nhìn ra những tin tức này là tựa đề đáng, nhưng là nó vẫn thành công cho 《xinh đẹp thế giới》chế tạo một cái rất lớn hải hước.

Hoàng Vĩnh Nhạc điều này vì bác, không thể nghi ngờ giúp 《xinh đẹp thế giới》đánh một cá vô cùng thành công quảng cáo, rất nhiều người đối với 《Xinh đẹp thế giới》càng tràn đầy tò mò, rồi rít quyết định đến ảnh viện xem.

Hoàng Vĩnh Nhạc giúp 《Xinh đẹp thế giới》thành công tạo thế sau, không ít khác điện ảnh và truyền hình công ty bắt đầu liên lạc Hoàng Vĩnh Nhạc.

Bởi vì dùng Hoàng Vĩnh Nhạc vì bác tuyên truyền điện ảnh, so với đập mấy trăm ngàn nguyên làm điện ảnh doanh tiêu hiệu quả còn tốt hơn.

Vì vậy, một ít điện ảnh và truyền hình công ty tìm được Hoàng Vĩnh Nhạc, muốn mời hần dùng vì bác hỗ trợ tuyên truyền điện ảnh.

Đệ nhất gia liên lạc Hoàng Vĩnh Nhạc điện ảnh và truyền hình công ty, kêu cá bóng người coi.

...

Chuối tiêu biệt thự.

"Hoàng tiên sinh, người khỏe."

Trên ghế sa lon ngồi một tên đàn ông trung niên, âu phục giầy da, hần kêu Quách Phàm, là cá bóng người coi công ty doanh tiêu bộ giám đốc.

Cá bóng người coi chụp điện ảnh 《Kim nhan thời đại 2》sắp tại hạ chu thượng ảnh, cùng 《Xinh đẹp thế giới》là cùng một đương kỳ.

"Hoàng tiên sinh, công ty chúng ta muốn mời người ở vì bác thượng đề cử một chút 《kim nhan thời đại 2》bộ phim này." Quách bình thường đạo, "Chúng ta sẽ trả người phổ biến rộng rãi phí."

Đối với 《Kim nhan thời đại》bộ phim này, Hoàng Vĩnh Nhạc cũng không xa lạ gì, đây là hần nhìn đệ nhất bộ lạn phiến, chỉ số hạnh phúc giảm xuống 1 điểm.

《Kim nhan thời đại》nặc dù là lạn phiến, nhưng năm nay lại vô tục tập 《Kim nhan thời đại 2》, muốn tiếp tục kiểm nảo tàn phần tiền.

"Hoàng tiên sinh, ta đem 《kim nhan thời đại 2》điện ảnh video mang tới." Quách bình thường móc ra một cái di động ngành bàn (portable hard disk), "Người bây giờ liền có thể trước thời hạn xem 《kim nhan thời đại 2》."

"..." Hoàng Vĩnh Nhạc trong lòng có loại dự cảm bất tường, 《Kim nhan thời đại 2》rất có thể cũng là lạn phiến, xem sau là sẽ roi cảm giác hạnh phúc.

Chẳng qua là, Quách Phàm giám đốc đích thân tìm đến cửa, tựa hồ rất có thành ý, Hoàng Vĩnh Nhạc cũng không thể nói "Các người vô loại rác rưởi này điện ảnh ta không muốn xem".

Chỉ có thể miễn cưỡng nhìn một chút.

Thẻ usb liên tiếp dịch tình ti vi, 《Kim nhan thời đại 2》 bắt đầu chiếu phim.

Đúng như Hoàng Vĩnh Nhạc đoán, 《Kim nhan thời đại 2》 là một bộ dùng mấy cái nữ minh tinh gom góp đi ra ngoài lạn phiền, nhân vật kiểu cách phải nhường toàn thân người nổi da gà.

Hệ thống nhắc nhở: Túc chủ quan sát lạn phiền 《kim nhan thời đại 2》, xem ảnh thẻ nghiệm cực kém, muốn đem đạo diễn đánh một trận toi bồi, nội tâm lướt qua mười ngàn đầu thảo nê mã, chỉ số hạnh phúc -2!

Quả nhiên trúng chiêu!

"Quách giám đốc, thật xin lỗi, bộ phim này có thể không thích hợp ta." Hoàng Vĩnh Nhạc nói thẳng.

Quách Phàm đưa tới một tờ chi phiếu: "Hoàng tiên sinh, tấm chi phiếu này có hai trăm ngàn, người chỉ cần ở vì bác thượng đề cử một chút 《kim nhan thời đại 2》, hai trăm ngàn chính là cho người phổ biến rộng rãi phí."

Một cái vì bác hai trăm ngàn nguyên, đây quả thật là rất mê người.

Bất quá, Hoàng Vĩnh Nhạc không thiếu phương pháp kiếm tiền, vì hai trăm ngàn tuyên truyền một bộ lạn phiền, đem mình uy tín đập, cái mất nhiều hơn cái được.

Vì vậy, Hoàng Vĩnh Nhạc cự tuyệt.

Bất đắc dĩ, Quách Phàm không thể làm gì khác hơn là rời đi.

Đi ra chuỗi tiêu biệt thự, Quách Phàm cho công ty đích Tổng giám đốc gọi điện thoại: "Này, ông chủ, Hoàng Vĩnh Nhạc không muốn đề cử chúng ta điện ảnh, đúng, hai trăm ngàn hẳn đều không thu... Người nói là, cho vàng vĩnh nhạc thêm tiền? Lại thêm hai trăm ngàn? Tốt, biết."

Cúp điện thoại,

Quách Phàm lại theo như vang chuỗi tiêu cửa biệt thự chuông.

Hoàng Vĩnh Nhạc mở cửa, kỳ quái: "Quách giám đốc, người còn chưa đi à?"

Quách Phàm nói: "Hoàng tiên sinh, vì biểu đạt công ty chúng ta đích thành ý, người phát một cái vì bác, chúng ta trả người 40 vạn."

Hoàng Vĩnh Nhạc nói: "Thật vấn đề không phải là tiền."

Quách Phàm suy nghĩ một chút, lại nói: "Nhu vậy đi, người nói con số, người nói bao nhiêu tiền thì bấy nhiêu."

Hoàng Vĩnh Nhạc lời nói thành khẩn nói: "Quách giám đốc, ta vì bác thật ra thì không nhiều lắm chỗ dùng, người số tiền này cầm đi làm quảng cáo, hiệu quả so với ta phát vì bác mạnh hơn nhiều."

Quách Phàm mấy lần mang giá cả cao, đều bị Hoàng Vĩnh Nhạc uyển ngôn cự tuyệt, khoản giao dịch này cuối cùng không có nói thành.

Cá bóng người coi không có bỏ qua, bọn họ thu mua Hoàng Vĩnh Nhạc không có kết quả, vì vậy thu mua một cái khác thâm niên ảnh bình người, tên là lão Phùng, vì bác số điện ảnh người lão Phùng.

Cá bóng người coi cho lão Phùng hai trăm ngàn nguyên, để cho hắn ở mới chó sói vì bác thượng bồi đen Hoàng Vĩnh Nhạc cùng 《Xinh đẹp thế giới》, từ đó áp đề một cái 《Xinh đẹp thế giới》 thẻ khí.

Thứ hai ngày, điện ảnh người lão Phùng ngay tại vì bác thượng gọi một cái tin tức: "Bây giờ ảnh bình người thật là không có có ranh giới cuối cùng, chỉ phải trả tiền cái gì lạn phiền cũng dám đề cử."

Điện ảnh người lão Phùng là thâm niên ảnh bình người, vì bác chú ý đếm gần 70 vạn, hẳn điều này vì bác phát ra sau, lập tức đưa tới không ít bạn trên mạng vậy xem.

Nuôi lư người: Lão Phùng, người là nói ai a? Hoàng Vĩnh Nhạc sao?

Người quan sát: Hẳn là nói Hoàng Vĩnh Nhạc. Hoàng Vĩnh Nhạc hôm nay ở vì bác đề cử 《Xinh đẹp thế giới》.

Nhìn phong vân: Lão Phùng, 《Xinh đẹp thế giới》 là lạn phiền a? Thiệt hay giả?

...

Rất nhiều không rõ chân tướng bạn trên mạng bàn luận sôi nổi, Hoàng Vĩnh Nhạc cùng 《xinh đẹp thế giới》 nhất thời trở thành chất vấn tiêu điểm.

Điện ảnh người lão Phùng lại giàu rồi thứ hai điều vi bác: "Ngày hôm trước bị Chu Lệ Trân nữ sĩ mời, ta trước thời hạn quan sát 《 Xinh đẹp thế giới 》. Bộ phim này xác định vị trí là 3D đặc hiệu mảng lớn, nhưng là ta xem mơ màng buồn ngủ, từ đầu tới đuôi chính là một đồng trái cây búng, nhàm chán cực kỳ. Có thể Chu Lệ Trân nữ sĩ đối với bộ phim này dốc vào không ít tâm huyết, nhưng là thật xin lỗi, ta không thừa nhận 《 Xinh đẹp thế giới 》 là một bộ phim, nó nhiều lắm là một bộ gây thơ phim hoạt họa."

Điều này tràn đầy khiêu khích vì bác phát ra sau, bình luận khu nhất thời tặc oa.

Hoa nở hoa tàn: Lão Phùng lại nổi dóa! Vây xem ING...

Thơ ở phương xa: Đình lão Phùng! 3D đặc hiệu chính là một cá xào đi ra ngoài hải hước, thật ra thì chuyện như vậy.

Ưu buồn phong trần: Lão Phùng thật là nghiệp giới lương tâm! Bây giờ dám nói thật ảnh bình người càng ngày càng ít, đều là lấy tiền cho điện ảnh và truyền hình công ty làm doanh tiêu mặt hàng, ai, thật là giới điện ảnh bi ai!

Rút ra điều thuốc thơm: Lão Phùng là người biết a! Lệ Trân điện ảnh và truyền hình đầu tư trước ba bộ phim phiếu phòng bình thường, bộ này 《 Xinh đẹp thế giới 》 phỏng đoán xài nhiều tiền ở sao tác, dù sao ta là sẽ không đi nhìn.

Sửa bỏ thêm đường: Ngăn chặn lạn phiền 《 xinh đẹp thế giới 》!

...

Lão Phùng đích vì bác phát ra không lâu sau, rất nhanh có truyền thông đồ dầu vô lửa, phát biểu mùi thuốc súng nồng hơn tin tức, tỷ như:

《 Thâm niên ảnh bình người lão Phùng đã kích 《 Xinh đẹp thế giới 》 là lạn phiền, ám phúng Hoàng Vĩnh Nhạc nói lão 》;

Hoàng Vĩnh Nhạc hư hư thực thực thu tiền giúp lạn phiền tạo thế 》;

《 Hoàng Vĩnh Nhạc đề cử 《 xinh đẹp thế giới 》 là lạn phiền? Lại nghe lão Phùng nói thế nào! 》;

...

Khi những thứ này như là mà không phải là tin tức ra ánh sáng sau, trên internet xuất hiện một ít tiếng chất vấn, những tin tức này rất nhanh lan tràn đến Hoàng Vĩnh Nhạc vì bác trong.

Ô mai quân đoàn - nam đưa: Vĩnh nhạc quân, lão Phùng nói người đề cử 《 Xinh đẹp thế giới 》 là lạn phiền? Chuyện gì xảy ra?

Ô mai quân đoàn - chu anh anh: Lão Phùng là một lão phun tử, chúng ta đừng để ý tới hắn!

Ô mai quân đoàn - trịnh hạo nhiên: Đây rõ ràng là có dự mưu bôi đen, người sáng suốt cũng nhìn ra được. Ba đầu năm Diệp Tử nhất đỏ thời điểm, loại chuyện này còn thiếu sao? Diệp Tử cũng là bởi vì những chuyện này mới không phát vi bác. Vĩnh Nhạc quân, lão Phùng lời người không cần phải để ý đến, sự thật thẳng hùng biện!

Ô mai quân đoàn - lý đoàn trưởng: Trịnh hạo nhiên là lão ô mai a! Diệp Tử năm đó bị bôi đen cũng là loại này bộ sách võ thuật, trước lập cái bìa, lại mời thủy quân tạo thế, lão ô mai cũng không xa lạ gì chứ? Mọi người tắt một cái đi ngủ, chờ trong điện ảnh ánh sáng, nhìn xem là ai mặt sưng.

Ô mai quân đoàn - học sinh tiểu học: Vĩnh Nhạc ca, lão Phùng ở vì bác nói nói xấu người đâu, có muốn hay không ta triệu tập đồng học của lớp chúng ta, cùng nhau giúp người phun chết lão Phùng? ? ?

Ô mai quân đoàn - tôn chí hải: Trên lầu học sinh tiểu học, chó phun, làm xong bài tập sau tắt một cái đi ngủ. Lẳng lặng chờ trong điện ảnh ánh sáng, chó bị mạng tiết tấu.

...

Trên internet nước miếng ý vào cùng tiếng chất vấn không ngừng.

Hoàng Vĩnh Nhạc không để ý đến, hắn ở chuỗi tiêu trong biệt thự cà điện ảnh.

Hoàng Vĩnh Nhạc rất bình tĩnh, nhưng là một chỗ khác Chu Lệ Trân thì có chút cấp, nàng trước tiên gọi điện thoại tới: "Hoàng sư phó, lão Phùng đích vì bác người xem rồi chưa?"

"Nhìn."

"Thật xin lỗi, hại người danh dự bị tổn thương." Chu Lệ Trân khiếm thanh đạo, "Bây giờ có bạn trên mạng đang hoài nghi người đề cử lạn phiền."

Hoàng Vĩnh Nhạc nói: "《 xinh đẹp thế giới 》 cũng không phải là lạn phiền, người sợ cái gì?"

Chu Lệ Trân nói: "Vạn nhất ngày mai thượng ánh sáng, thật là lạn phiền làm thế nào? Há chẳng phải là đem người hại chết?"

Chu Lệ Trân có loại này bán khoán, là bởi vì nàng trước đầu tư ba bộ phim, chỉ số hạnh phúc đều ở đây 1~3 giữa, không tính là tốt điện ảnh, nàng tự lòng tin không đủ.

Chu Lệ Trân nói: "Ngày hôm trước lão Phùng nhìn xong 《 Xinh đẹp thế giới 》 sau, liền nói đây là một bộ lạn phiến, 50 tên thâm niên điện ảnh người trong, có 12 cá nói là lạn phiến."

Hoàng Vĩnh Nhạc nói: "Lão Phùng là phim ảnh cũ người, suy nghĩ cứng nhắc, không tiếp thụ nổi tân hình điện ảnh hình thức, hẳn nói là lạn phiến không kỳ quái. 50 cái điện ảnh người trong, không phải có 38 người coi trọng bộ phim này sao? Người chớ suy nghĩ lung tung, ngày mai trong điện ảnh ánh thì sẽ mưa qua trời trong."

Chu Lệ Trân hỏi: "Người liền có lòng tin như vậy?"

"Dĩ nhiên, nếu không ta làm sao có thể mua công ty người cổ phiếu."

"Ta bây giờ đã có điểm hối hận chuyển nhượng cổ phiếu cho người." Chu Lệ Trân đạo, "Ngày mai nếu là cổ phiếu ngã, người coi như thua thiệt tiền."

Hoàng Vĩnh Nhạc nói: "Ta mới mua 200 vạn cổ phiếu, có thể thua thiệt bao nhiêu tiền? Người chuẩn bị thật tốt ngày mai thủ ánh lễ, ta bên này người không cần lo lắng."

"Người ngày mai sẽ đến tham gia thủ ánh lễ sao?"

"Dĩ nhiên. Ta cùng Diệp Tư cùng đi."

"Được."

"Nghỉ ngơi cho khỏe đi, ngày mai là cái ngày tốt."

"Ừ. Hoàng sư phó, ta cúp. Bái bai."

...

Nói chuyện điện thoại xong sau.

Hoàng Vĩnh Nhạc lại cả hai bộ phim, sau, trở lại phòng ngủ, bắt đầu rút số.

Thủ trước tiến hành chính là ngẫu nhiên rút số, thử trước một chút vận may.

Đầu óc chuyển một cái.

"Đinh! Chúc mừng túc chủ, ngài rút được ảnh bình người lão Phùng hai trăm ngàn nguyên."

Rào rào!

Nhất thời, 20 điệp mới tính tiền giấy xuất hiện ở trên giường.

"Lão Phùng hai trăm ngàn?"

Hoàng Vĩnh Nhạc ngẩn ra.

Hai trăm ngàn nguyên, hẳn là điện ảnh và truyền hình công ty thu mua lão Phùng tiền đi!

Hệ thống tại sao phải đem khoản tiền này quất tới?

Chẳng lẽ hệ thống cho là lão Phùng khoản tiền này thuộc về thu lấy hối lộ, coi như là phạm tội, cho nên trực tiếp rút ra lấy?

Hệ thống nhắc nhở: Túc chủ rút được ảnh bình người lão Phùng nhận hối lộ hai trăm ngàn nguyên, ý niệm hiểu rõ, chỉ số hạnh phúc +30!

Converter: Tịch Văn Tịch Mịch

Chương 46: Điện ảnh thủ ánh lễ

Tác giả: Ngã Yêu Hóa Tinh

Mở ra rương mật mã, Hoàng Vĩnh Nhạc bắt đầu đục tiền.

Hắn mới vừa rút được lão Phùng hai trăm ngàn nguyên, cộng thêm trong rương mật mã nguyên hữu 1 một trăm ngàn, Hoàng Vĩnh Nhạc tiền mặt tổng cộng vì 130 vạn.

Hắn gần đây hoa 200 vạn mua Lê Trân điện ảnh và truyền hình cổ phiếu, thẻ ngân hàng cơ bản không tiền, 130 vạn là hắn tiền sinh sống.

Tên họ: Hoàng Vĩnh Nhạc

Nghề nghiệp: Học sinh

Chỉ số hạnh phúc: 1570

"Chỉ số hạnh phúc có chút cao, tối nay nhiều lắm rút số."

Hoàng Vĩnh Nhạc ngày mai muốn tham gia 《 Xinh đẹp thế giới 》 thủ ánh lễ, tiến vào rạp chiếu bóng xem chiếu bóng, đến lúc đó cần kiểm tra chỉ số hạnh phúc.

Hoàng Vĩnh Nhạc trước mắt chỉ số hạnh phúc hơi cao, cho nên, hắn tối nay chuẩn bị nhiều rút số, đem chỉ số hạnh phúc xuống đến bình thường trong phạm vi.

Tốt hơn theo ky rút số.

"Đình! Chúc mừng túc chủ, ngài rút được một tên cường gian phạm sau lưng 1 thước vuông không khí."

Hô ——

Một trận nhỏ gió đập vào mặt.

Nửa rút ra.

"Đình! Chúc mừng túc chủ, ngài rút được một tên cường gian phạm sau lưng 1 thước vuông không khí."

"Đình! Chúc mừng túc chủ, ngài rút được một tên cường gian phạm sau lưng 1 thước vuông không khí."

Ngay cả rút ba lần, đều cùng cường gian phạm có liên quan.

Cho đến thứ tư lần, Hoàng Vĩnh Nhạc mới rút được một cái chấm xanh.

"Kế cận cường gian phạm làm sao sẽ nhiều như vậy?"

Hoàng Vĩnh Nhạc cảm thấy kỳ quái, cho dù phạm tội tỷ số lên cao, cũng không nên đều là cường gian phạm, khả năng này là có tổ chức cường gian đội chứ ?

Tối nay ngẫu nhiên rút số vận khí tựa hồ vậy, Hoàng Vĩnh Nhạc thiết hoán đến chính xác rút số, liên tục rút ra lấy Vương Đức Hồ tiền.

"Đình! Chúc mừng túc chủ, ngài rút được Vương Đức Hồ 100000 nguyên."

"Đình! Chúc mừng túc chủ, ngài rút được Vương Đức Hồ 100000 nguyên."

Rút hai trăm ngàn nguyên, chỉ số hạnh phúc trở về đến 1350.

Ngày mai muốn tham gia thủ ánh lễ, thu cất tiền, Vương Đức Hồ thật sớm nghỉ ngơi.

...

Thứ hai ngày, buổi sáng.

Vương Đức Hồ cùng Diệp Tư rời đi Khai Minh Tỉnh khu biệt thự, lái xe đi kim bạch đại ảnh viện, tham gia 《 Xinh đẹp thế giới 》 thủ ánh lễ.

Thủ ánh lễ tổng cộng có ba cái khâu, khâu thứ nhất là đi thăm đồ, thứ vòng hai tiết là vào ảnh viện xem phim, thứ ba cá khâu là dạ tiệc.

Gióng vậy điện ảnh thủ ánh lễ, hấp dẫn người nhất khâu chính là đi thăm đồ, rất nhiều sao sáng từng cái bộc lộ quan điểm, quần tinh lỏng lảnh.

《 Xinh đẹp thế giới 》 tình huống có chút đặc thù, bộ phim này phần lớn nhân vật đều là đặc hiệu làm được, cũng không có bất kỳ sao sáng gia nhập liên minh.

Vì vậy, Chu Lệ Trân cũng không có an bài bất kỳ sao sáng tới đi thăm đồ, mà là để cho 《 Xinh đẹp thế giới 》 điện ảnh chế tạo đoàn đội tới đi thăm đồ, tổng cộng là 124 người, trong đó đặc hiệu tổ liền chiếm 87 người.

Chu Lệ Trân từ tạo dựng Lệ Trân điện ảnh và truyền hình công ty ngày thứ nhất khởi, nàng liền muốn tạo một chi nhất lưu điện ảnh và truyền hình sáng tác đoàn đội. Chi này đoàn đội đã mài liêu năm năm nhiều, bọn họ tác phẩm 《 Xinh đẹp thế giới 》 hôm nay cũng sắp tiếp nhận người xem kiểm nghiệm.

Ở Chu Lệ trân xem ra, 《 Xinh đẹp thế giới 》 là cả chế tạo đoàn đội chung vinh dự, cho nên, bọn họ là hôm nay thăm đồ nhân vật chính.

Đi hết thăm đồ sau.

2000 nhiều tên người xem bắt đầu tiến vào kim bạch đại ảnh viện, bọn họ sẽ trở thành toàn cầu đệ nhất nhóm xem 《 Xinh đẹp thế giới 》 người xem

Những thứ này người xem tiến vào ảnh viện sau, phân tán đến 36 cái lối đi, mỗi cái lối đi cửa vào đều có một máy hạnh phúc kiểm trắc nghi, tất cả người xem đều phải tiến hành chỉ số hạnh phúc kiểm tra.

Kiểm tra tổng cộng phân hai lần, tiến vào rạp chiếu bóng lúc kiểm tra một lần, rồi đi rạp chiếu bóng lúc nữa kiểm tra một lần.

Hai lần kiểm trắc số liệu tương giảm, chính là điện ảnh chỉ số hạnh phúc.

Hoàng Vĩnh Nhạc cùng Diệp Tư có thủ ánh lễ vé khách quý, vì vậy từ khách quý lối đi tiến vào ảnh viện, đi tới lối vào lúc, có một tên nhân viên làm việc giúp bọn họ tiến hành chỉ số hạnh phúc đích kiểm tra.

Tên này nhân viên làm việc, là Phúc Hưng thành phố hạnh phúc phát triển ủy viên hội số liệu trung tâm nhân viên kiểm tra.

Ở nhân viên kiểm tra dưới sự chỉ huy,

Từng cái khách quý thông qua cửa vào hạnh phúc kiểm tra.

"Hoàng Vĩnh Nhạc, chỉ số hạnh phúc 1350."

"Diệp Tư, chỉ số hạnh phúc 1300."

"Triệu An, chỉ số hạnh phúc 760."

"Luru Hoa, chỉ số hạnh phúc 890."

...

Thông qua kiểm tra, tất cả khách quý đi tới kim bạch đại ảnh viện đích phòng khách quý, đây là một gian đưa vào không trung tiểu lâu các, là ảnh viện trong xem ảnh hiệu quả vị trí tốt nhất.

Hôm nay tham dự khách quý tổng cộng có 78 vị, bọn họ đa số là Chu Lệ Trân bạn, trừ cái này ra, còn có điện ảnh vòng nhân vật nổi tiếng, tỷ như Phúc Hưng thành phố điện ảnh hiệp hội Phó hội trưởng Luru Hoa.

Đến phòng khách quý, không ít người rồi rít cùng Hoàng Vĩnh Nhạc chào hỏi, bọn họ đại đa số biết Hoàng Vĩnh Nhạc, chẳng qua là Hoàng Vĩnh Nhạc cũng không nhận ra bọn họ.

Hoàng Vĩnh Nhạc thu một đồng danh thiệp, sau đó trở lại chỗ ngồi, cùng Diệp Tư từ chung một chỗ, chờ đợi phim chiếu phim.

Chờ đợi quá trình có chút nhàm chán, bởi vì căn cứ quy định, ở trong rạp chiếu bóng không cho phép chơi điện thoại di động, không cho phép hút thuốc, không cho phép ăn quà vặt, không cho phép có thân mật hành động.

Những thứ này quy định, cũng là vì chuẩn xác hơn tính toán ra điện ảnh chỉ số hạnh phúc.

Bởi vì nếu như người xem ở trong rạp chiếu bóng chơi điện thoại di động, ăn quà vặt, hút thuốc, thậm chí hôn môi, những thứ này hành động cũng sẽ đưa đến chỉ số hạnh phúc lên cao, mà lên cao những thứ này chỉ số hạnh phúc cùng điện ảnh không liên quan. Đến lúc đó, điện ảnh kiểm tra ra đích chỉ số hạnh phúc thì sẽ hư cao.

Cho nên, ở trong rạp chiếu bóng, tất cả người xem cũng phải tận lực không làm chuyện khác, chuyên tâm xem chiếu bóng.

Không lâu lắm, 《 Xinh đẹp thế giới 》 bắt đầu chiếu phim.

Khi màn ảnh lớn sáng lên lúc, toàn trường 2000 nhiều tên người xem sự chú ý đều bị hấp dẫn.

Ở xem ảnh trong quá trình, Hoàng Vĩnh Nhạc âm thầm kiểm tra những người khác chỉ số hạnh phúc biến hóa, phát hiện theo phim phát ra, không ít người chỉ số hạnh phúc rõ ràng tăng lên.

Luru Hoa, chỉ số hạnh phúc 890... 894... 897...

Triệu An, chỉ số hạnh phúc 760... 765... 769...

Tôn Chí Thành, chỉ số hạnh phúc 354... 358... 364...

Phim phát ra đến ba phân chi hai lúc, không ít người chỉ số hạnh phúc tăng lên phúc độ đã vượt qua 10.

Thấy những số liệu này, Hoàng Vĩnh Nhạc liền biết mình đánh cuộc đúng.

《 Xinh đẹp thế giới 》 là một bộ hiện tượng cấp điện ảnh!

Không ra ngoài dự liệu, nó gặp nhau đánh vỡ điện ảnh chỉ số hạnh phúc kỷ lục cao nhất, trở thành từ trước tới nay chỉ số hạnh phúc cao nhất điện ảnh.

Dur quang đảo qua, Hoàng Vĩnh Nhạc phát giác ngồi ở bên người Diệp Tư đôi mi thanh tú khóa chặt, nhẹ giọng hỏi: "Ngươi rất khẩn trương?"

Diệp Tư nói: "Dĩ nhiên khẩn trương. Ngươi không biết Lệ tỷ vì bộ phim này, bỏ ra bao nhiêu tâm huyết, giá bốn năm toàn phác ở phía trên. Phim này nếu là không lên nổi, nang nhiều lắm thương tâm a."

Hoàng Vĩnh Nhạc nói: "Yên tâm, ta mới vừa đêm xem thiên tượng, hôm nay chính là đại cát điềm."

"Hoàng đại sư, bây giờ là ban ngày."

"Ta hồng hoang lực, đã đạt tới ban ngày cũng có thể đêm xem thiên tượng tài nghệ."

"Như vậy lợi hại?"

"Còn dùng nói."

Hai giờ sau, phim kết thúc.

Toàn trường 2000 nhiều tên người xem rồi rít đứng dậy, lập tức rời đi ảnh viện, đi các lối đi cửa vào, thứ hai lần kiểm tra chỉ số hạnh phúc.

Hoàng Vĩnh Nhạc, Diệp Tư chờ khách quý, giống vậy đi tới khách quý lối đi cửa vào, lại một lần nữa tiếp nhận chỉ số hạnh phúc kiểm tra.

"Hoàng Vĩnh Nhạc, chỉ số hạnh phúc 1361."

"Diệp Tư, chỉ số hạnh phúc 1314."

"Triệu An, chỉ số hạnh phúc 774."

"Luru Hoa, chỉ số hạnh phúc 901."

...

Tất cả mọi người kiểm tra ra chỉ số hạnh phúc, cũng so với lần đầu tiên cao, cao hơn trị số, chính là điện ảnh chỉ số hạnh phúc.

"Thật là không tưởng tượng nổi, xem chiếu bóng xong sau, ta chỉ số hạnh phúc tăng lên 11!"

"Ta khoa trương hơn, tăng lên 14!"

"Bộ phim này là muốn nghịch thiên a! Chỉ số hạnh phúc lại lên cao như vậy nhiều!"

"Xem ra Hoàng Vĩnh Nhạc là đúng! 《 Xinh đẹp thế giới 》 là thần làm a!"

...

Kiểm tra xong, 2000 nhiều tên người xem đi ra rạp chiếu bóng, phần lớn người biểu hiện trên mặt đều hết sức phấn khởi, bọn họ đã mơ hồ ý thức được mình hôm nay xem xem chiếu bóng, có thể là một bộ sắp tái nhập điện ảnh sử đích thần làm

Đi ra rạp chiếu bóng, tất cả người xem cũng không có lập tức về nhà, mà là tụ tập ở trên quảng trường, bởi vì bọn họ đều đang đợi phía chính phủ công

bố 《Xinh đẹp thế giới》 cuối cùng chỉ số hạnh phúc.

Ở trong rạp chiếu bóng kiểm tra chỉ số hạnh phúc đích số liệu, đã toàn bộ truyền tổng đến hạnh phúc phát triển ủy viên hội số liệu trung tâm, trải qua khảo hạch sau, nếu như số liệu không có khác thường, nhân viên kiểm tra liền có thể được 《Xinh đẹp thế giới》 chỉ số hạnh phúc, cũng trước tiên công bố.

Trên quảng trường, mấy chục nhà truyền thông trông mong mà đợi, các khán giả thì nghị luận khỏi điện ảnh.

"《Xinh đẹp thế giới》 thế giới thật quá chơi thật khá, trái cây đều tốt thú vị."

"Ta thích nhất bên trong ô mai, thật là nhớ có một cá giống như ô mai vậy bạn gái."

"Ta thích nhất là chuỗi tiêu, nó quả thực quá hoành, ha ha ha!"

"Các người không cảm thấy chanh cũng rất khả ái sao, nó vì bán manh, thật có thể không tiếc bất cứ giá nào nga."

"Ta cảm thấy rồng lửa quả nhất khôi hài, mỗi lần nó nói 'Ta thật muốn nổi giận' thời điểm, ta liền không nhịn được muốn cười, ha ha ha!"

"Làm sao cũng đang thảo luận trái cây nhân vật, các người không phát hiện bộ phim này đích ống kính thật kỳ quái sao? Người lạc vào cảnh giới kỳ lạ cảm đặc biệt mạnh!"

"Đúng vậy, phim bắt đầu sau, cảm giác liền rơi vào liều, vượt qua có đại nhập cảm, không biết là làm sao làm được?"

...

Người xem tiếng nghị luận bên tai không dứt, cơ hồ cùng một màu khen ngợi.

Lúc này, một tên nhân viên làm việc từ trong rạp chiếu bóng đi ra, hẳn là lần này phụ trách kiểm tra chỉ số hạnh phúc đích kiểm tra tổ tổ trưởng.

"Kiểm tra tổ người đi ra!"

"Xem ra muốn công bố 《Xinh đẹp thế giới》 chỉ số hạnh phúc liều!"

Hiện trường, 2000 nhiều cặp mắt đồng thời tụ tập quá khứ, tất cả truyền thông ống kính cũng nhắm ngay kiểm tra tổ tổ trưởng.

"Các vị truyền thông bạn, các vị anh mê môn, mọi người khỏe. Ta là kim bạch rạp chiếu bóng chỉ số hạnh phúc kiểm tra tổ tổ trưởng. Quyền kinh phúc phát ủy số liệu trung tâm khảo hạch, hôm nay ảnh viện các hạng số liệu bình thường. Bây giờ, ta đem công bố 《Xinh đẹp thế giới》 bộ phim này chỉ số hạnh phúc..."

Converter: Tịch Văn Tịch Mịch

Bạn đang đọc truyện *Hạnh Phúc Đại Rút Thương Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 47: Sử thượng mạnh nhất điện ảnh

Tác giả: Ngã Yêu Hóa Tinh

Phúc Hưng thành phố hạnh phúc phát triển ủy viên hội, số liệu trung tâm.

Một máy trên màn ảnh, nhiều số liệu lưu động, mười mấy tên nhân viên kiểm tra vây quanh.

"《Xinh đẹp thế giới》 chỉ số hạnh phúc làm sao sẽ cao như vậy?"

"Có phải hay không là rạp chiếu bóng ăn gian?"

"Hôm nay kiểm tra tổ toàn bộ hành trình quản chế, không có phát hiện bất kỳ hành vi ăn gian, những số liệu này hẳn là chân thực."

"Đây là một bộ giới lãm điện ảnh a!"

...

Kim bạch rạp chiếu bóng trên quảng trường.

Kiểm tra tổ tổ trưởng long trọng tuyên bố: "Quyển kinh phúc phát ủy số liệu trung tâm thống kê, hôm nay vào ảnh viện xem « xinh đẹp thế giới » người xem tổng cộng có 2040 người, phái nam 1035 người, phái nữ 1005 người, trung bình tuổi tác 28. 4 tuổi.

Ở xem ảnh kết thúc lúc, 2040 tên người xem chỉ số hạnh phúc toàn bộ lên cao, cao nhất lên cao 36, thấp nhất lên cao 2, tất cả người xem chỉ số hạnh phúc trung bình tăng lên 12. 4.

Vì vậy, « Xinh đẹp thế giới » bộ phim này chỉ số hạnh phúc vì 12. 4..."

Nói tới chỗ này, toàn trường xôn xao.

"12. 4? Tốt... Tốt khoa trương a!"

"Đánh phá kỷ lục!"

"Nào chỉ là phá kỷ lục, là hoàn bạo ghi chép a!"

"Trước chỉ số hạnh phúc cao nhất điện ảnh là « Thành phố lớn nỏ », chỉ có 9. 4, « Xinh đẹp thế giới » lập tức liền tiêu thăng đến 12. 4!"

"Chân chính thần làm!"

"Ta là lịch sử nhân chứng! Cái này ép có thể thổi cả đời, cấp cấp cấp cấp!"

...

Nghe đến chỗ này, Diệp Tư vui thanh nói: "12. 4! Quá tốt! Thành công!"

Hoàng Vĩnh Nhạc nhân nhạ nói: "Trong chỗ u minh sớm có thiên ý."

Diệp Tư cười nói: "Hoàng đại sư lần nữa tiên tri biết trước, bội phục, bội phục!"

Hoàng Vĩnh Nhạc đổi đề tài nói: "Chớ quang bội phục, ngươi phải mời khách a."

Diệp Tư không hiểu: "Ta tại sao phải mời khách?"

Hoàng Vĩnh Nhạc nói: "« Xinh đẹp thế giới » chỉ số hạnh phúc chế ghi chép, Lệ Trân điện ảnh và truyền hình cổ phiếu hôm nay khẳng định tăng vọt, ngươi cầm Lệ Trân điện ảnh và truyền hình cổ phiếu, kiếm không ít tiền, chẳng lẽ không phải mời khách?"

"Ngươi cũng có Lệ Trân điện ảnh và truyền hình cổ phiếu a, tại sao không phải ngươi mời khách?"

"Ta cổ phiếu không ngươi nhiều, đương nhiên là ngươi mời."

"Lệ tỷ cổ phiếu nhiều nhất, chúng ta hẳn để cho nàng mời khách!"

"Ý kiến hay! Đi thôi, đi hưng hăng làm thịt Chu Lệ Trân!"

...

Ở kiểm tra tổ công bố « Xinh đẹp thế giới » chỉ số hạnh phúc sau, rất nhanh, "12. 4" mấy con số này bằng tốc độ kinh người ở trên internet truyền bá ra, các truyền thông cũng rít rít đăng tương quan báo cáo tin tức.

Rất nhiều truyền thông tin tức tựa đề, không hẹn mà cùng sử dụng găm thét thét.

« 12. 4! ! ! —— điện ảnh mới gương mẫu! ! ! »

« Sử thượng mạnh nhất điện ảnh ra đời! ! Chưa từng có tuyệt hậu! ! ! »

« Hương vĩ đại nhất điện ảnh « Xinh đẹp thế giới » trí dĩ cao quý nhất đích kính ý! ! ! »

« hôm nay, « xinh đẹp thế giới » xứng với bất kỳ vinh dự! ! ! »

« hoa hạ điện ảnh mới vương giả! ! ! »

...

Những tin tức này ra ánh sáng sau, vì bác cũng tặc oa.

Đầu tiên nổ nôi đích vì bác, là điện ảnh người lão Phùng bình luận khu.

Làm vườn loại thức ăn: Lão Phùng, tới, ta bảo đảm đánh không chết người, chỉ đánh nát người miệng! Người nha nói bậy nói bạ! 12. 4 đích chỉ số hạnh phúc cũng gọi lạn phiền! Người ánh mắt là lớn lên ở thí - cổ lên sao?

Bán manh máy: Lão Phùng, biết điều giao phó đi, người thu bao nhiêu tiền? Ai cho tiền? Ông nội cho một mình người nhận sai đích cơ hội.

Màu xanh lá cây ánh mắt: Mọi người đừng nữa mắng lão Phùng liễu! Lão Phùng chẳng qua là thu tiền làm việc, bây giờ điện ảnh vòng liên loại này phong khí, cũng không phải là lão Phùng một người sai, có đúng hay không? Cho nên, các người thật không muốn mắng nữa lão Phùng liễu. Mọi người trực tiếp đánh chết hẳn đi!

Ô mai quân đoàn - học sinh tiểu học: Lão Phùng, ta vốn là muốn phun chết người! Nhưng nhìn đến như vậy nhiều người đang phun người,

Ta liền tiết kiệm một chút nước miếng! Lần sau nếu là nói sau Vĩnh Nhạc ca nói xấu, ta sẽ còn phun chết người!

Phổ độ chúng sanh: Lão Phùng, tháng này tận lực ít đi ra ngoài, đừng nói ta không nhắc nhở người.

...

Số lớn bạn trên mạng chen chúc tới, đem lão Phùng phun chất lượng tử.

Cùng lúc đó, Hoàng Vĩnh Nhạc vì bác bình luận khu chính là khác một phen cảnh tượng.

Ô mai quân đoàn - chu anh anh: 12. 4! ! Vĩnh Nhạc ca ánh mắt lợi hại a, tùy tiện đẩy một cái, liền đẩy ra sử thượng mạnh nhất điện ảnh!

Khu chân nữ hán tử: Cho quý! Điều này vì bác bà muốn thu tàng! Sau này giả bộ dùng! !

Ô mai quân đoàn - nam dưa: Vĩnh Nhạc quân, ta thiếu chút nữa trách lầm người, ô ô ô, ta đi điện bích! !

Ô mai quân đoàn - trịnh hạo nhiên: Vĩnh Nhạc đại đế, xuất thủ bất phạm a! Không cẩn thận đẩy ra một bộ treo đánh hoa hạ điện ảnh vòng mạnh nhất điện ảnh! Cấp cấp cấp cấp! Quá ngang ngược!

Ô mai quân đoàn - học sinh tiểu học: Vĩnh Nhạc ca, ta giúp người phun lão Phùng.

Ô mai quân đoàn - kiều kiều: Thật vui vẻ, lão Phùng bị phun phải quan bình luận, ha ha ha!

...

Khi "12. 4" "Sử thượng mạnh nhất điện ảnh" "Vĩ đại điện ảnh" các chữ ở trên in tờ nét lan tràn ra lúc, cả nước nhấc lên một ba xem ảnh nhiệt triều, hàng ngàn hàng vạn dân thành phố đối với 《Xinh đẹp thế giới》 hứng thú đạt đến đỉnh điểm.

Nào đó PP bấy.

"12. 4! Thật là chấn tinh liễu! Tuần này có hay không cùng nhau cả 《Xinh đẹp thế giới》?"

"+1."

"+1."

"+1."

...

Nào đó quảng trường, một đám bà bác đang khiêu vũ.

"Lý thím, người mình muốn không tới nhảy quảng trường vũ a?"

"Không nhảy, ta phải dẫn cháu gái đi xem chiếu bóng."

"Cái gì điện ảnh?"

"《Xinh đẹp thế giới》, nghe nói xem chiếu bóng xong có thể tăng lên 12. 4 chỉ số hạnh phúc."

"Như vậy cao a? Chúng ta nhảy một tuần lễ quảng trường vũ cũng mới tăng lên 8 a!"

"Nghe nói phim này còn có thể kháng ung thư."

"Vậy ta cũng phải đi xem một chút."

...

Nào đó công ty, Tổng giám đốc phòng làm việc.

"Lưu bí thư, người đi thông báo một tiếng, tuần này thứ sáu, mọi người trong công ty cùng đi rạp chiếu bóng xem 《 Xinh đẹp thế giới 》."

"Lý tổng, làm sao đột nhiên an bài xem chiếu bóng a?"

"Gần đây bị độc sữa bò sự kiện ảnh hưởng, công ty chúng ta thật là nhiều nhân viên chỉ số hạnh phúc đều xuống hàng, ảnh hưởng công việc nhiệt tình. Bộ này 《 Xinh đẹp thế giới 》 chỉ số hạnh phúc đạt 12. 4, để cho các nhân viên buông lỏng một chút, người vui vẻ, công việc mới có hăng hái."

"Được."

...

Khi 《 Xinh đẹp thế giới 》 chỉ số hạnh phúc mới vừa công bố lúc, Chu Lệ Trân đang kim bạch đại từ điểm bận rộn, chuẩn bị tối nay tôm hùm yến.

Cả buổi trưa, Chu Lệ Trân cũng mất hồn mất vía, lo lắng điện ảnh không phách tốt. Vì để cho mình bình tĩnh lại, Chu Lệ Trân vì vậy không ngừng bận bịu làm việc.

Lúc này, điện thoại di động reo, nhận được hai cái tin nhắn ngắn, một cái là Diệp Tư phát, một cái là Hoàng Vĩnh Nhạc phát.

Diệp Tư tin nhắn ngắn viết: "Lệ tỷ, 12. 4! Thành công! (hôn biểu tình) "

Hoàng Vĩnh Nhạc tin nhắn ngắn viết: "Chu tổng, cổ phiếu phòng ngừng!"

Nhìn xong hai cái tin nhắn ngắn, Chu Lệ Trân đầu tiên là hiểu ý cười một tiếng, không lâu lắm, khóe mắt nhưng ươn ướt.

Vì ngày này, nàng đợi bốn năm.

Hôm nay, cuối cùng mơ ước thành sự thật...

Converter: Tịch Văn Tịch Mịch

Bạn đang đọc truyện *Hạnh Phúc Đại Rút Thương Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 48: 100 vạn năm lương cùng điện ảnh cổ vấn

Tác giả: Ngã Yêu Hòa Tinh

Chuối tiêu biệt thự, phòng khách.

Hoàng Vĩnh Nhạc cùng Diệp Tư đang hưởng dụng hải sản bữa tiệc lớn.

Hôm nay 《 Xinh đẹp thế giới 》 chỉ số hạnh phúc đánh phá kỷ lục, náo động điện ảnh vòng, làm lớn như vậy một cái tin tức, Hoàng Vĩnh Nhạc cùng Diệp Tư nấu một bàn hải sản thức ăn ngon, thật tốt chúc mừng một chút.

Hoàng Vĩnh Nhạc hôm nay thu hoạch không nhỏ, hần hoa 200 vạn mua Lệ Trân điện ảnh và truyền hình cổ phiếu, hôm nay cổ phiếu phòng đậu, kiếm hai trăm ngàn nguyên.

Mà theo 《 Xinh đẹp thế giới 》 thượng ánh, trên internet đối với hần tiếng chất vấn cũng đều biến mất, Hoàng Vĩnh Nhạc nhân họa đắc phúc, vì bác chú ý đếm lại lên phòng hơn hai mươi vạn.

Trải qua sự kiện lần này sau, Hoàng Vĩnh Nhạc ở ánh bình vòng công tin lực rõ ràng tăng lên.

Hôm nay lại có mấy nhà điện ảnh và truyền hình công ty liên hệ hắn, muốn mời hắn ở vì bác thượng hỗ trợ tuyên truyền điện ảnh, ra giá đều là 30 vạn.

Một cái vì bác phổ biến rộng rãi, 30 vạn nguyên.

Ngoài ra, còn có hai nhà điện ảnh và truyền hình công ty muốn mời Hoàng Vĩnh Nhạc khi điện ảnh cổ vấn, tiền lương hàng năm đều không thấp.

Nếu như Hoàng Vĩnh Nhạc ở ánh bình vòng sức ảnh hưởng kéo dài gia tăng, sau này tìm hắn điện ảnh và truyền hình công ty chỉ càng ngày sẽ càng nhiều, tận thù chỉ sợ cũng phải càng ngày càng phong phú.

"Đỉnh —— đông —— "

Chuông cửa reo.

Diệp Tư chạy đi mở cửa, người tới chính là Chu Lệ Trân.

"Lệ tỷ, người làm sao mới đến?"

"Trên đường trì hoãn một hồi."

"Ta cùng Hoàng Vĩnh Nhạc cũng đang chờ người đấy."

Ba người ngồi quây quần một chỗ.

Hoàng Vĩnh Nhạc lấy tới rượu bỏ vào, ngã ba ly: "Tới, như vậy ngày tốt, cạn một ly."

Diệp Tư cùng Chu Lệ Trân cười một tiếng, bùng rượu lên ly.

Đỉnh đỉnh!

Cụng ly, uống rượu.

"Thật không nghĩ tới 《 Xinh đẹp thế giới 》 sẽ như vậy bốc lửa, trực tiếp đánh vỡ điện ảnh hạnh phúc băng ghi chép." Chu Lệ Trân mỉm môi một cái, cười cảm khái nói, "Không sợ các người cười nhạo, ta bây giờ cũng có chút không dám tin tưởng đây là thật."

Diệp Tư nói: "Ta hôm nay cũng khẩn trương đến đời mạng, lòng bàn tay toát ra mồ hôi. Ngược lại là Hoàng Vĩnh Nhạc, hắn thật giống như một chút cũng không lo lắng."

Hoàng Vĩnh Nhạc nói: "Các người là mù lo lắng, trong chỗ u minh tự có thiên ý, thiên tượng sớm có triệu chứng, lo lắng là dư thừa."

Diệp Tư cười nói: "Chỉ có người xem hiểu thiên tượng, chúng ta lại xem không hiểu, ai có biết hay không người có phải hay không đang lừa dối chúng ta a."

Chu Lệ Trân tỏ mò: "Hoàng sư phó, nói thật, người tại sao như vậy khẳng định 《 Xinh đẹp thế giới 》 sẽ thành công?"

Hoàng Vĩnh Nhạc xóc lên một miếng thịt cá, bỏ vào trong miệng, bên nhai vừa nói: "Nhắc tới, thật ra thì cũng rất đơn giản. Hạnh phúc đệ nhất định luật, các người nghe nói qua chứ?"

"Hạnh phúc đệ nhất định luật?"

Hạnh phúc đệ nhất định luật, kêu giảm dần tỷ số.

Hạnh phúc giảm dần tỷ số, là chỉ ở hạnh phúc tài nguyên không đổi dưới tình huống, chỉ số hạnh phúc sẽ có giảm dần khuynh hướng.

Nói đơn giản, liền là một chuyện vật tái diễn nhiều lần, thì sẽ thẩm mỹ một nhọc, cảm giác hạnh phúc sau đó hàng.

Nói thí dụ như, ăn hải sản bữa tiệc lớn.

Lần đầu tiên ăn hải sản bữa tiệc lớn, cảm thấy vô cùng tươi, chỉ số hạnh phúc có thể tăng lên 30.

Thứ hai lần ăn hải sản bữa tiệc lớn, cảm giác mới mẻ sẽ không bằng lần đầu tiên, chỉ số hạnh phúc chỉ có thể tăng lên 20.

Thứ ba lần ăn hải sản bữa tiệc lớn, cảm giác mới mẻ tiến một bước tuột xuống, chỉ số hạnh phúc chỉ có thể tăng lên 10.

Hải sản bữa tiệc lớn đích mùi vị không có đổi, nhưng là tái diễn nhiều lần sau, cảm giác mới mẻ càng ngày càng ít, chỉ số hạnh phúc tăng lên phúc độ liền càng ngày sẽ càng nhỏ, có giảm dần khuynh hướng.

Đây chính là hạnh phúc đệ nhất định luật giảm dần luật.

Hạnh phúc giảm dần luật dùng thích hợp với các lĩnh vực, công việc, hưu nhân, giải trí, tình cảm, yêu văn văn.

Nói thí dụ như, yêu.

Lần đầu tiên cùng bạn gái hôn môi, cảm giác hạnh phúc cao vô cùng.

Thứ mười lần hôn môi, cảm giác hạnh phúc yếu một chút.

Thứ một trăm lần hôn môi, cảm giác hạnh phúc yếu hơn.

Thứ một ngàn lần hôn môi, cảm giác hạnh phúc cơ hồ có thể không đáng kể.

Ở trong toàn bộ quá trình, hôn môi không thay đổi, nhưng là cảm giác hạnh phúc là có giảm dần khuynh hướng.

"Nước Hoa điện ảnh chỉ số hạnh phúc không thẳng nổi đi nguyên nhân, chính là hạnh phúc giảm dần luật."

Hoàng Vĩnh Nhạc giải thích, "Nước Hoa trước mắt đã có 5 vạn nhiều bộ phim, các đề tài điện ảnh đều bị vỗ tới lạn, người xem xem chiếu bóng quá nhiều, đã thâm mỵ một môi. Đánh ra điện ảnh mặc dù chất lượng không kém, nhưng là người xem đã không có chút nào cảm giác mới mẻ. Căn cứ hạnh phúc giảm dần luật, người xem xem chiếu bóng tăng lên cảm giác hạnh phúc nhất định sẽ không cao. Cho nên, những năm gần đây nhất, cũng không có xuất hiện nữa cao chỉ số hạnh phúc đích điện ảnh.

《Xinh đẹp thế giới》mặc dù có thể bộc lộ tài năng, là bởi vì nó là một bộ có thể cho người xem mang đến cảm giác mới mẻ điện ảnh. Vô luận là điện ảnh chủ đề, điện ảnh bối cảnh, điện ảnh nhân vật, điện ảnh tình tiết, điện ảnh chụp thủ pháp cùng với điện ảnh đặc hiệu, đều cùng khác điện ảnh bất đồng.

Người xem thường thức 《Xinh đẹp thế giới》，giống như lần đầu tiên được ăn hải phách tôm hùm, lần đầu tiên hôn bạn gái vậy, cảm giác vô cùng tươi, cho nên, chỉ số hạnh phúc lên cao phải sẽ rõ ràng hơn."

Diệp Tư hỏi: "Tại sao có chút điện ảnh người sẽ nói 《Xinh đẹp thế giới》là lạn phiền chứ?"

Hoàng Vĩnh Nhạc nói: "Vật mới mẻ, không hề là mỗi người cũng có thể tiếp nhận. Sáng tạo cái mới là cần phải mạo hiểm, rất có thể sẽ thất bại. Lê Trần điện ảnh và truyền hình đầu tư trước ba bộ phim phiếu phòng bình thường, chính là thất bại ví dụ. Cũng may Chu tổng kiên trì được, cuối cùng thời gian cực khổ đã qua, 《Xinh đẹp thế giới》thu được thành công. Hoa hạ có Chu tổng như vậy điện ảnh người, là ảnh mê có phúc."

"Người nói ta cũng ngược ngược." Chu Lê Trần nói, "Hoàng sư phó, thật ra thì ta hôm nay tìm tới người, là có chuyện muốn cùng người thương lượng."

Nói xong, Chu Lê Trần lấy tới một phần sinh sách, đưa tới.

Hoàng Vĩnh Nhạc nhìn một chút sinh sách, cau mày: "Điện ảnh cổ vấn?"

"Đúng !" Chu Lê Trần nói, "Ta muốn mời người trở thành Lê Trần điện ảnh và truyền hình cổ vấn."

Hoàng Vĩnh Nhạc nhắc nhở: "Chu tổng, người nên sẽ không quên, ta hai tháng sau còn phải lên đại học, ta cũng không thời gian ở người công ty đi làm"

Chu Lê Trần cười nói: "Người không cần đi làm, điện ảnh cổ vấn là chỉ đạo tính chất chức vị, có thể liên lạc với người là được rồi."

Hoàng Vĩnh Nhạc hỏi: "Tại sao phải mời ta?"

Chu Lê Trần nói: "Ồ 《Xinh đẹp thế giới》thượng ánh trước, tổng cộng có 50 nhiều người trước thời hạn quan sát điện ảnh. Mặc dù có không ít người cùng ta nói, 《Xinh đẹp thế giới》là tốt điện ảnh, nhưng là bọn họ đều không phải là rất có nắm chắc. Chỉ có người, tràn đầy lòng tin nói bộ phim này tất lửa, hơn nữa còn có ý mua công ty chúng ta cổ phiếu. Ta cảm thấy người là thích hợp nhất chức vị này người."

Hoàng Vĩnh Nhạc nhìn một chút sinh sách, phát hiện chức vị này ở tiền lương là đạt được công ty 1 % cổ phiếu. Lê Trần điện ảnh và truyền hình thành phố trị giá hện 10 ức nguyên, 1 % cổ phiếu chính là 1000 vạn.

"Người hoa 1000 vạn mời ta, không sợ thua thiệt?"

"1000 vạn năng mời đến người, ta sẽ cảm thấy kiếm." Chu Lê Trần nói, "Ta hiện đang lo lắng cho người không coi trọng công việc này, hoặc là khác mưu cao tự. Bây giờ tìm người điện ảnh và truyền hình công ty chắc không ít đâu?"

"Cũng không có bao nhiêu, liền Tam gia." Hoàng Vĩnh Nhạc nói, "Tam gia điện ảnh và truyền hình công ty đều là muốn mời ta khi điện ảnh cổ vấn."

Chu Lê Trần mày liễu một cong, ân cần hỏi: "Vậy người chuẩn bị lựa chọn công ty điện ảnh và truyền hình?"

Hoàng Vĩnh Nhạc nói: "Ngoài ra hai nhà ta ngay mặt liền cự tuyệt."

Chu Lệ Trân ngẩn ra, chốc lát, mặt lộ vui mừng, tay nhỏ bé duỗi tới: "Hoàng sư phó, hoan nghênh người gia nhập lệ trần điện ảnh và truyền hình!"

Converter: Tịch Văn Tịch Mịch

Bạn đang đọc truyện *Hạnh Phúc Đại Rút Thuởng Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 49: Phiếu phòng giếng phun

Tác giả: Ngã Yêu Hỏa Tinh

Hệ thống nhắc nhở: Túc chủ nhiệm chức Lệ Trần điện ảnh và truyền hình công ty, trở thành điện ảnh cổ vấn, tân thù mười triệu, nhưng không cần đi làm, chỉ số hạnh phúc +260!

Vui thích khí lưu nhảy lên, toàn thân boi, Hoàng Vĩnh Nhạc say mê trong đó, trong lòng tràn đầy hạnh phúc.

Hoàng Vĩnh Nhạc quyết định gia nhập liên minh Lệ Trần điện ảnh và truyền hình, chủ yếu có hai phương diện nguyên nhân:

Đệ nhất, là vì dễ cho ngoại giới biết hắn rất có tiền.

Ngoại giới đối với Hoàng Vĩnh Nhạc ấn tượng, dừng lại ở "Nghèo khó sơn thôn thi vào trường cao đẳng Trạng nguyên" giai đoạn, có vài người còn cảm thấy Hoàng Vĩnh Nhạc là một người nghèo.

Nếu như ngoại giới cảm thấy Hoàng Vĩnh Nhạc không có tiền, Hoàng Vĩnh Nhạc trong rương mật mã 150 vạn nguyên cũng không tốt tồn ra. Bởi vì số tiền này đều là từ không phải là chánh quy đường giây lấy được.

Hoàng Vĩnh Nhạc bây giờ gia nhập liên minh Lệ Trần điện ảnh và truyền hình, vừa là công ty điện ảnh cổ vấn, lại là công ty người góp vốn, tiền lương hàng năm mười triệu, cái danh hiệu này hắt ra, căn bản không có người sẽ cảm thấy hắn không có tiền.

Cứ như vậy, hắn tiêu tiền cơ bản sẽ không dụ cho người hoài nghi.

Thứ hai, là vì chuyện tương lai nghiệp nền móng.

Hoàng Vĩnh Nhạc bây giờ vẫn là học sinh, học nghiệp là hắn trọng tâm. Đang học hơn, hắn cũng muốn tiếp xúc một chút hoa hạ nghề giải trí, vì tương lai phát triển làm chuẩn bị.

Hoa hạ là hạnh phúc trên hết đất nước, nghề giải trí không thể nghi ngờ là cái vô cùng có tiền đồ nghề. Hoàng Vĩnh Nhạc bây giờ gia nhập Lệ Trần điện ảnh và truyền hình, thử trước một chút nước, đối với nghề làm hiểu chút ít.

Chờ tương lai vốn cùng kinh nghiệm cũng đầy đủ lúc, Hoàng Vĩnh Nhạc liền có thể làm một trận lớn.

"Hoàng sư phó, đây là danh thiếp của người." Lúc này, Chu Lệ Trân từ trong túi xách lấy tới một chồng ấn tốt danh thiếp, đưa tới.

Hoàng Vĩnh Nhạc nhận lấy nhìn một cái, chỉ thấy danh thiếp trên đó viết "Lệ Trần điện ảnh và truyền hình công ty đặc sinh cao cấp điện ảnh cổ vấn, Hoàng Vĩnh Nhạc".

Chức vị nghe vào rất cao lớn thượng, có hay không?

Hoàng Vĩnh Nhạc nói: "Chu tổng, người có thể a, danh thiếp cũng trước thời hạn ấn tốt lắm."

"Lúc này mới tỏ ra ta có thành ý a!" Chu Lệ Trân cười một tiếng, tay nhỏ bé bung lên rượu chất, "Hoàng sư phó, sau này Lệ Trần điện ảnh và truyền hình liền toàn dựa vào người, ta mời người một ly nữa."

"Chúng ta thầy trò một trận, cần gì phải như vậy khách khí?" Trêu đùa đôi câu, Hoàng Vĩnh Nhạc nhấp miếng rượu chất, hỏi, "Ngày mai 《Xinh đẹp thế giới》 thì phải ở cả nước thượng ánh, các đại ảnh viện xếp hàng phiên tình huống như thế nào?"

Chu Lệ Trân đôi mi thanh tú hơi nhíu: "Thứ kỳ đương đích phim quá nhiều, xếp hàng phiên cạnh tranh vô cùng kịch liệt, 《Xinh đẹp thế giới》 xếp hàng phiên chỉ có thể coi là trung quy trung củ, cũng không biết phiếu phòng có được hay không."

Diệp Tư nói: "« Xinh đẹp thế giới » chỉ số hạnh phúc như vậy cao, phiếu phòng hân sẽ không kém chứ ?"

"Thật đúng là khó mà nói."

Hoa hạ nghề giải trí vô cùng phát đạt, nhưng là sách lậu nghiệp giống vậy hết sức ngang ngược.

Vô luận là điện ảnh, động tràn đầy, âm nhạc, trò chơi, tiểu thuyết, cũng tồn tại số lượng cao sách lậu tài nguyên, phần lớn dân chúng tất cả đều là sách lậu người sử dụng.

Sách lậu sờ dĩ như vậy nghiêm trọng, là bởi vì đối với rất nhiều dân chúng mà nói, sử dụng sách lậu càng có thể tăng lên cảm giác hạnh phúc.

Người khác tốn mấy năm đánh ra điện ảnh, người miễn phí nhìn;

Người khác tốn mấy triệu chế ra động tràn đầy, người miễn phí nhìn;

Người khác hoa mấy tháng lục chế ra đích âm nhạc, người miễn phí nghe.

Có thoải mái hay không?

Dĩ nhiên thoải mái!

Bữa trưa miễn phí, đây tuyệt đối là rất hạnh phúc một chuyện.

Vì vậy, rất nhiều dân chúng cũng thói quen sử dụng sách lậu tài nguyên, xem chiếu bóng, nhìn động tràn đầy, nghe âm nhạc, chơi trò chơi, xem tiểu thuyết, toàn bộ đều là đạo bản, một phần tiền không cần hoa, cảm giác hạnh phúc thỏa thỏa.

Ở như vậy hoàn cảnh lớn hạ, hoa hạ điện ảnh phiếu phòng tự nhiên sẽ không cao.

Phần lớn người xem chiếu bóng đều là nhìn đạo bản, nguyên ý tiêu tiền đến rạp chiếu bóng xem chiếu bóng đích người, vẫn là số ít.

Nước Hoa thượng ánh đích điện ảnh đã có 5 vạn nhiều bộ, phiếu phòng phá 10 trăm triệu điện ảnh chỉ có 13 bộ, phiếu phòng cao nhất điện ảnh là tai nạn phiến « Thành phố lớn nổ », phiếu phòng cao đến 18 trăm triệu.

« Xinh đẹp thế giới » tổng đầu tư hẹn 4. 7 ức, nếu như muốn lấy lại giá vốn, điện ảnh phiếu phòng ít nhất phải đạt tới 10 ức.

Bởi vì phiếu phòng thu vào,

Rạp chiếu bóng muốn phân đi một nửa, Chu Lệ Trân có thể cảm tiền, ước chừng chỉ chiếm tổng phiếu phòng 40%.

Nếu như « Xinh đẹp thế giới » phiếu phòng không phá được 10 ức, Chu Lệ Trân khẳng định thua thiệt tiền.

"Lệ tỷ, đừng lo lắng, nhất định có thể phá 10 ức."

"Chỉ mong đi."

...

Thứ hai ngày.

« Xinh đẹp thế giới » ở cả nước chính thức thượng ánh.

Hoàng Vinh Nhạc thủ trước máy vi tính, mật thiết chú ý « Xinh đẹp thế giới » phiếu phòng số liệu.

Hắn bây giờ là Lệ Trân điện ảnh và truyền hình cổ đông, điện ảnh phiếu phòng xấu tốt, trực tiếp quan hệ đến hắn cổ phiếu tương diệt.

Hoa hạ phiếu phòng lưới số liệu biểu hiện, cả nước viện tuyến hôm nay tổng cộng có 97 bộ phim thượng ánh, « Xinh đẹp thế giới » phiếu phòng độc chiếm ngao đầu, thủ ánh cùng ngày bắt được 1. 4 trăm triệu phiếu phòng.

1. 4 trăm triệu phiếu phòng, phá vỡ năm nay quốc sản phiến đan ngày phiếu phòng kỷ lục cao nhất, tựa hồ là không sai thành tích.

Nhưng mà, đối với « Xinh đẹp thế giới » mà nói, cái thành tích này chỉ có thể coi là trung quy trung củ.

Bởi vì căn cứ ngày đầu 1. 4 trăm triệu phiếu phòng tới suy tính, « xinh đẹp thế giới » cuối cùng tổng phiếu phòng có thể liền 10 trăm triệu ra mặt, cơ bản chẳng qua là thu hồi giá vốn, kiếm không là cái gì tiền.

Lệ Trân điện ảnh và truyền hình chịu khổ liễu bốn năm, nhưng chỉ là lấy vốn lại, điều này hiển nhiên không phải làm người ta hài lòng kết quả.

Bởi vì « Xinh đẹp thế giới » điện ảnh phiếu phòng không có đạt tới dự trữ, Lê Trần điện ảnh và truyền hình cổ phiếu cùng ngày chỉ tăng 4%.

Phiếu phòng sở dĩ đi đề mê, là bởi vì « Xinh đẹp thế giới » sách lậu phiên nguyên đã ở trên in tờ nét xuất hiện.

Buổi sáng 7 điểm lúc, Hoàng Vĩnh Nhạc liền phát hiện một nhà sách lậu điện ảnh lưới trong có « Xinh đẹp thế giới » video chảy ra, ở ngăn ngủ hai giờ trong, sách lậu video phát ra số lần liền vượt qua 400 vạn.

Thấy phiếu phòng không quá lý tưởng, Diệp Tư buổi tối hôm đó gọi một cái vi bác, vi điện ảnh kéo phiếu: "Ta biết Lê tỷ có bốn năm, giá bốn năm trong Lê tỷ đều ở đây làm điện ảnh. Lúc ăn cơm, nàng trò chuyện điện ảnh; luyện yoga lúc, nàng trò chuyện điện ảnh; làm tóc lúc, nàng hay là trò chuyện điện ảnh. Nàng đã từng rất nhiều lần cùng ta than phiền nói, làm điện ảnh quá mệt mỏi, Thiên Thiên thức đêm, nàng than phiền vành mắt đen, than phiền da trở nên kém, than phiền quay đầu phát, nhưng là ta oán xong sau, còn tiếp tục làm điện ảnh. Vì một bộ phim, Lê tỷ có thể yên lặng nấu nướng bốn năm, dốc hết tất cả. Ở chỗ này, ta muốn vì « Xinh đẹp thế giới » kéo kéo phiếu, tốt điện ảnh cần phải ủng hộ!"

Diệp Tư điều này vi bác một phát, bình luận khu nhất thời sinh động, tựa như đụng chạm vậy.

Ô mai quân đoàn - kiều kiều: OaDiệp Tư tỷ lại phát vi bác! ! Hàng trước hàng trước! ! !

Ô mai quân đoàn - dưa hấu: Ta nhìn sách lậu điện ảnh biết bao năm, nếu Diệp Tư lên tiếng, lần này bản chính ủng hộ một chút « Xinh đẹp thế giới » đi! Đình khỏi!

Ô mai quân đoàn - lý đoàn trưởng: Ô mai quân đoàn thứ 9 đoàn tập hợp! Toàn đoàn thành viên tuần này Thứ tư cả một ba « Xinh đẹp thế giới », thứ bảy nữa cả một ba!

Ô mai quân đoàn - chu anh anh: Thứ 9 đoàn Chu Anh Anh báo danh, hi hi!

Ô mai quân đoàn - tung bay: Lý đoàn trưởng uy vũ! Tung bay báo danh!

Ô mai quân đoàn - tôn bác hải: Ô mai quân đoàn thứ 7 đoàn đã tập hợp xong! (kính mác)

Ô mai quân đoàn - học sinh tiểu học: Diệp Tư tỷ, ta đã triệu tập lớp chúng ta bạn học thứ bảy đi cả « Xinh đẹp thế giới » !

Ô mai quân đoàn - âm nhạc trùng: Diệp nữ thần, người lúc nào ra mới ca a? Người ra mới chuyên tập, ta mua 10 tấm bản chính điệp ủng hộ!

Ô mai quân đoàn - lệ lệ: Trên lầu +1! Diệp Tư cũng ba năm không ra mới ca, bọn ta hoa đô mau cảm ơn, ô ô ô.

...

Diệp Tư vi bác phát ra không lâu, Hoàng Vĩnh Nhạc chuyển phát ra.

Ô mai quân đoàn - chu anh anh: Vĩnh Nhạc ca gọi cho điều thứ nhất vi bác là Diệp Tư tỷ nga, hi hi!

Ô mai quân đoàn - mao mao trùng: Vĩnh Nhạc đại đế cùng Ô mai nữ thần đồng thời xuất thủ, phải tư cảm!

Khu chân nữ hán tử: Tư cảm! Ngày mai sẽ đi ảnh viện cả một lần!

...

Khi Diệp Tư cùng Hoàng Vĩnh Nhạc ở vi bác giúp điện ảnh kéo phiếu lúc, Chu Lê Trần đã tiết mục giải trí « siêu cấp bát quái », vi điện ảnh tạo thế.

Người chủ trì hỏi: "Chu tổng, « Xinh đẹp thế giới » các người chịu khổ liễu bốn năm, như vậy thời gian rất dài là làm sao kiên trì?"

Chu Lê Trần nói: "Đóng phim quả thật rất mệt mỏi, nhưng là chúng ta toàn bộ sáng tác đoàn đội cũng vui ở trong đó. Đóng phim giống như nuôi đứa trẻ, nhìn đứa trẻ một Thiên Thiên lớn lên, trong lòng là rất thỏa mãn."

Người chủ trì lại hỏi: "Bốn năm trong, các người gặp phải lớn nhất khó khăn là cái gì?"

"Vốn." Chu lệ trần đạo, "Phách 3D điện ảnh rất đắt tiền, một ngày mấy trăm ngàn không ngừng đập, căn bản là động không đáy. Đốt như vậy bao nhiêu tiền, còn chưa hẳn có thể làm ra lý tưởng hiệu quả. Ở trong điện ảnh ánh trước, ta một mực rất lo âu, nếu như phiếu phòng không tốt, tất cả tiền liền trôi theo dòng nước, toàn bộ đoàn đội bốn năm cố gắng cũng đều uổng phí."

Người chủ trì truy hỏi: "Nghe nói trong điện ảnh ánh trước, người mắc uất ức chứng?"

Chu Lê Trần gật đầu: "Chủ yếu là đối với điện ảnh không lòng tin. Nơi này muốn đặc biệt cảm ơn một chút Hoàng Vĩnh Nhạc tiên sinh, ở ta nhất uất ức trong mấy ngày, hẳn một mực khuyên bảo ta, cho ta lòng tin. Thật rất cảm ơn hắn."

Người chủ trì tò mò: "Chu tổng, ngài và Hoàng Vĩnh Nhạc là quan hệ như thế nào? Người đã từng ở vi bác lên cân hô Hoàng Vĩnh Nhạc vì 'Hoàng sư phó', đây là vì cái gì?"

"Ách..." Chu Lệ Trân đôi mi thanh tú hơi nhăn, trong đầu không khỏi lại nhớ tới mình kiều thí - cô luyện 《 Thái cực quyền 》 chuyên, "Đây là một người riêng tư rồi, không nói, hôm nay chỉ trò chuyện điện ảnh."

...

《 Siêu cấp bát quái 》 tiết mục phát hành sau, càng ngày càng nhiều người bắt đầu mở 《 xinh đẹp thế giới 》 chụp nội tình, cũng biết chế tạo đoàn đội ở bốn năm trong trải qua gian khổ.

Không ít truyền thông rồi rít dành cho cái này điện ảnh sáng tác đoàn đội hết sức ngay mặt đánh giá:

《 bốn năm mài một kiếm —— hướng Lệ Trân điện ảnh và truyền hình sáng tác đoàn đội kính chào! 》

《 Vĩ đại điện ảnh, chuyên nghiệp đoàn đội! 》

《 Nhất lưu điện ảnh và truyền hình đoàn đội là như thế nào luyện thành! 》

《 Lương tâm đoàn đội, lương tâm điện ảnh, bốn năm giữ vững, không xứng với một tám 35 nguyên điện ảnh phiếu? 》

...

Những báo cáo này sau khi ra ngoài, không thể nghĩ ngờ cũng cho 《 Xinh đẹp thế giới 》 kéo không ít đồng tình phản cùng đồng ý cảm.

Ở mấy đợt trợ lực chung nhau dưới sự thôi thúc, càng ngày càng nhiều dân thành phố quyết định đi vào rạp chiếu bóng, ủng hộ 《 Xinh đẹp thế giới 》 bộ này lương tâm làm.

Thứ hai ngày,《 Xinh đẹp thế giới 》 phiếu phòng xuất hiện giêng phun, tốc độ cao tăng trưởng, buổi sáng 9 điểm phiếu phòng phá ức, 12 điểm phá 1. 5 ức, phá vỡ thủ ánh ngày phiếu phòng ghi chép, khí thế bùng bùng.

《 1. 8 ức! 《 Xinh đẹp thế giới 》 nửa chế năm nay đan ngày phiếu phòng ghi chép! 》

《 2 ức! Hoa hạ điện ảnh đan ngày phiếu phòng hạng nhất! 》

《 2. 4 ức! Hoa hạ phiếu phòng mới vương giả! ! 》

...

Chặn chỉ buổi chiều 18 điểm, 《 Xinh đẹp thế giới 》 cùng ngày đan ngày phiếu phòng đã ép tới gần 2. 7 ức, cơ hồ là thủ ánh ngày phiếu phòng 2 lần.

"Cầu phiếu quả nhiên hữu dụng a!"

Nhìn phiếu phòng lưới đậm số liệu, Hoàng Vĩnh Nhạc âm thầm xúc động. Diệp Tư ngày hôm qua ở vì bác vì 《 Xinh đẹp thế giới 》 cầu phiếu, Chu Lệ Trân cũng ở đây 《 siêu cấp bát quái 》 cầu phiếu, hôm nay phiếu phòng quả nhiên tăng vọt.

Bởi vì 《 Xinh đẹp thế giới 》 phiếu phòng tăng mạnh, vượt qua dự trù, Lệ Trân điện ảnh và truyền hình cổ phiếu phòng đậu.

Hệ thống nhắc nhở: Túc chủ cổ phiếu hôm nay phòng đậu, trong vòng một ngày kiếm được 126. 8 vạn nguyên, chỉ số hạnh phúc +55!

Converter: Tịch Văn Tịch Mịch

Bạn đang đọc truyện *Hạnh Phúc Đại Rút Thuởng Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 50: Bữa tiệc cổ đông cùng rút ra lấy mê được

Tác giả: Ngã Yêu Hỏa Tinh

Phòng khách.

"Diệp Tư, người Ô mai quân đoàn quá sinh mãnh." Hoàng Vĩnh Nhạc ngồi ở trên ghế sa lon, xoát tân phiếu phòng lưới số liệu, "Người ở vì bác kéo một cái phiếu, 《 Xinh đẹp thế giới 》 hôm nay phiếu phòng trực tiếp phá 3. 4 ức, Ô mai quân đoàn sức chiến đấu bạo biểu a!"

Diệp Tư nói: "Nào có như vậy khoa trương? Hôm nay rất nhiều truyền thông hỗ trợ tạo thế, ta vì bác chẳng qua là tấn điểm mỏng manh lực."

Hoàng Vĩnh Nhạc nói: "Ta nhìn chưa chắc. Người tối hôm qua kia điều kéo phiếu vì bác một phát, bình luận đêm bây giờ đã phá hai trăm ngàn. Người nếu là đóng phim, Ô mai quân đoàn có thể đem phiếu phòng cả xé trời té đi. Ai, giá cuối cùng là một cái xem mặt thế giới a!"

Diệp Tư cười một tiếng, cười lúm đồng tiền như hoa

Nàng hôm nay tựa hồ rất vui vẻ, thấy mình khuê mật Chu Lệ Trân bốn năm cố gắng rốt cuộc có được hồi báo.

Hoàng Vĩnh Nhạc mình cũng rất vui vẻ, hôm nay cổ phiếu phòng đậu, trong vòng một ngày kiếm hơn hai mươi vạn. Hắn cầm Lệ Trân điện ảnh và truyền hình 1. 2 % cổ phiếu, thành phố trị giá là 1395 vạn nguyên.

Lấy trước mắt khuynh hướng, 《 Xinh đẹp thế giới 》 phiếu phòng rất có thể phá kỷ lục, Lệ Trân điện ảnh và truyền hình cổ phiếu tất nhiên thẳng tắp giờ lên, tương lai một đoạn thời gian, Hoàng Vĩnh Nhạc tài sản còn sẽ kéo dài tăng lên.

"Đình —— đông —— "

Chuông cửa reo.

Diệp Tư đứng dậy mở cửa, đứng ở cửa một tên nữ nhà giàu, Chu Lệ Trân.

"A tư, thật là yêu thích người rồi!" Vừa thấy mặt, Chu Lệ Trân giang hai tay ra, gấu ôm lấy Diệp Tư.

"Trách, đột nhiên như vậy mập mờ?" Diệp Tư cười hỏi.

"Người Diệp này môi nữ thần năng lượng quả thực quá mạnh mẽ, vì bác kéo một cái phiếu, 《 Xinh đẹp thế giới 》 phiếu phòng lập tức tăng gấp đôi nhiều." Chu Lệ Trân cái miệng nhỏ nhắn xông tới, ở Diệp Tư trắng nõn trên gương mặt hôn một cái, "A tư, người thật là hoa hạ tốt khuê mật, yêu người chết được! Thật sự là quá trượng nghĩa!"

Diệp Tư cười nói: "Lệ tỷ, người cũng quá phóng đại! Hôm nay phiếu phòng lại không hoàn toàn là ta công lao, truyền thông cũng đang giúp người tạo thế, còn nữa, Hoàng Vĩnh Nhạc cũng giúp người chuyển đi vì bác a."

Nghe vậy, Chu Lệ Trân buông Diệp Tư, đi về phía Hoàng Vĩnh Nhạc, ôn nhu nói: "Hoàng sư phó, ngài hôm nay ở vì bác thượng giúp điện ảnh kéo phiếu, thật là rất cảm tạ người."

Hoàng Vĩnh Nhạc hỏi: "Còn gì nữa không."

Chu Lệ Trân không hiểu: "Còn có cái gì?"

Hoàng Vĩnh Nhạc nhạo báng: "Người mới vừa hôn Diệp Tư một cái, chẳng lẽ không phải cũng hôn ta một cái? Nam nữ bình đẳng."

Chu Lệ Trân cười nói: "Vậy cũng không được. Diệp Tư gương mặt xinh đẹp bao nhiêu a, không hôn bạch không hôn, người mặt nặc dù nhan trị giá cũng cao, nhưng là cuối cùng hơi kém một chút với Diệp Tư a."

"Quả nhiên là một xem mặt thế giới." Hoàng Vĩnh Nhạc nói, "Người đây là giới tính kỳ thị."

Chu Lệ Trân che miệng cười một tiếng, đôi đề tài nói: "Được rồi, cùng người nói chính sự. Tối nay ta là tới mời các người ăn bữa tiệc lớn."

"Ăn cái gì bữa tiệc lớn?"

"Cổ đông bữa tiệc lớn." Chu Lệ Trân nói, "《 Xinh đẹp thế giới 》 có thành tích hôm nay, không thể rời bỏ Lệ Trân điện ảnh và truyền hình cổ đông ủng hộ. Ta tối nay ở Lý tổng quán rượu bày cái tiệc rượu, mời công ty cổ đông cũng tụ họp một chút."

Lệ Trân điện ảnh và truyền hình công ty người góp vốn, Hoàng Vĩnh Nhạc cơ bản đều biết, bởi vì những thứ này người góp vốn đều là cư ngụ ở Khải Minh Tinh khu biệt thự nhà giàu.

Phòng Hiểu Minh cầm cổ 5%, Triệu Kiến Quốc cầm cổ 5%, Tống Minh Kiệt cầm cổ 4%, Lý Trung Sinh cầm cổ 3%, còn có mười mấy tên nhà giàu cầm cổ 1%.

Hoàng Vĩnh Nhạc cùng Diệp Tư cũng cầm Lệ Trân điện ảnh và truyền hình cổ phiếu, vì vậy, Chu Lệ Trân thân tới mời hai người tham gia tối nay người góp vốn bữa tiệc lớn.

"Hoàng sư phó, như thế nào, người nguyện ý tham dự tối nay cổ đông bữa tiệc lớn sao?"

"Có miễn phí bữa tiệc lớn, ta câu cũng không được."

"A tư, người chứ ?"

"Được a."

"Vậy đi thôi, ta lái xe đưa các người quá khứ, dạ tiệc liền thiết ở Lý tổng trong tửu điểm."

Ba người rời đi chuôi tiêu biệt thự, ngồi lên Chu Lệ Trân xe nhỏ, đi Trung Sinh quán rượu.

Trung Sinh quán rượu là Lý Trung Sinh sáng lập, ở Phúc Hưng thành phố tổng cộng có 5 nhà, một nhà trong đó ngay tại Khải Minh Tinh khu biệt thự kề cận.

Đến quán rượu, ba người chạy thẳng tới phòng khách quý, gặp được năm quen thuộc nhà giàu: Triệu Kiến Quốc, Phòng Hiểu Minh, Tống Minh Kiệt, Trịnh Dịch Xuyên, dĩ nhiên, còn có quán rượu ông chủ Lý Trung Sinh.

Lệ Trân điện ảnh và truyền hình cổ đông tổng cộng có 20 người, trong đó bộ phận cổ đông bởi vì có chuyện, tối nay không có tham dự, Triệu Kiến Quốc, Lý Trung Sinh đám người cố ý nhín chút thời gian tham gia cái này cổ đông bữa tiệc lớn.

Đối với lần này, Hoàng Vĩnh Nhạc cũng không ngoài suy đoán, mấy tên nhà giàu đều là ăn hàng, tối nay dạ tiệc có hải phách tôm hùm, bọn họ làm sao có thể không ra tịch?

Tất cả mọi người vào ngồi.

Hoàng Vĩnh Nhạc ngồi ở trong bên một cái chỗ ngồi, hấn bên trái là Diệp Tư, phía bên phải là Chu Lệ Trân.

Không lâu lắm, từng tên một nữ phục vụ viên xinh đẹp đi vào, bưng lên một mâm mâm ngon món ngon. Thức ăn tổng cộng có 24 đạo, mỗi một món ăn hào nhìn qua cũng ánh sáng màu tươi đẹp, ăn ngon lắm đáng về.

24 món thức ăn hào, Hoàng Vĩnh Nhạc chỉ biết một đạo —— hấp hải phách tôm hùm.

Còn thừa lại 23 món thức ăn hào, Hoàng Vĩnh Nhạc trước kia cũng chưa từng thấy, căn bản không biết là đồ chơi gì mà.

Phòng đoán có thể bưng lên bàn thức ăn, đều là thượng vạn nguyên đi.

Ngoài ra, tối nay uống rượu là Lý thị rượu nghiệp bảng hiệu rượu, xích núi kiên hồng rượu bồ đào cùng xích núi năm phúc rượu, uống một hóp thì phải mấy trăm nguyên.

Hoàng Vĩnh Nhạc sơ lược coi một cái, tối nay bữa này cổ đông bữa tiệc lớn, ít nhất 50 vạn nguyên.

"Mấy năm này nhờ có các vị hỗ trợ." Chu Lệ Trân tay nhỏ bé bưng rượu lên ly, mỉm cười nói, "Ta trước kính mọi người một ly."

Triệu Kiến Quốc, Phòng Hiểu Minh, Tống Minh Kiệt, Lý Trung Sinh chờ nhà giàu rồi rít nâng ly, Hoàng Vĩnh Nhạc không thể làm gì khác hơn là theo đại lưu.

Cạn ly, uống rượu.

Chu Lệ Trân sở dĩ mời rượu, là bởi vì nàng bị những phú hào này trợ giúp. Lệ Trân điện ảnh và truyền hình đầu tư trước ba bộ phim phiếu phòng bình thường, công ty vốn đã từng gặp phải khó khăn.

Ở Chu Lệ Trân thời điểm khó khăn nhất, Triệu Kiến Quốc đầu tư 5000 vạn, Phòng Hiểu Minh đầu tư 5000 vạn, Tống Minh Kiệt đầu tư 4000 vạn, Lý Trung Sinh đầu tư 3000 vạn, cùng nhau giúp Chu Lệ Trân vượt qua cửa ải khó.

Chính là bởi vì như vậy, những phú hào này đều trở thành Lệ Trân điện ảnh và truyền hình cổ đông.

"Thật là trường giang sóng sau đè sóng trước a!" Triệu Kiến Quốc nhấp một miếng năm phúc rượu, cảm khái nói, "Mấy năm trước, Chu Lệ Trân còn là một hoàng mao nha đầu, hôm nay nhất phi trùng thiên, chúng ta những lão gia hỏa này cũng kém hơn."

《Xinh đẹp thế giới》phiếu phòng rất có thể đột phá 20 ức đại quan, Chu Lệ Trân ước chừng có thể từ trong kiếm được 8 ức nguyên. Chu Lệ Trân lại cầm công ty 60% trở lên cổ phiếu, theo cổ phiếu kéo dài tăng lên, năng tài sản rất có thể ép tới gần 20 ức, cơ hồ có thể sánh vai Triệu Kiến Quốc.

"Triệu tổng, người cũng không kém a!" Một bên, Lý Trung Sinh cười nói, "Người cùng Tống tổng gần đây liên thủ bắt lại Ngu Nhạc thành hạng mục, hạng mục ít nhất có thể lấy được lợi 6 ức đi."

Triệu Kiến Quốc khoát tay: "Không như vậy nhiều. Ngu Nhạc thành đấu thầu giới mang phải quá cao, hạng mục nhiều nhất kiếm cái 5 trăm triệu."

Hệ thống nhắc nhở: Túc chủ nghe được cái này chất ti tỉ (trillion hay 1000 tỉ) nhà giàu mò tiền tốc độ đều là đếm lấy ức kế, đột nhiên phát giác mình hay là một cá nghèo ép, chỉ số hạnh phúc -40!

"..." Hoàng Vinh Nhạc.

Cùng những thứ này thổ hào giao thiệp với, quả nhiên không thể nói tiền a!

Nói chuyện tiền, cảm giác tồn tại trong nháy mắt hóa thành số không.

Cuối tuần chơi bóng rổ lúc, cảm giác tồn tại phải cà trở lại!

"Hoàng sư phó, ta mời ngươi một ly nữa."

Lúc này, Chu Lệ Trân lại bung rượu lên ly, nàng mới vừa nâng ly, khác nhà giàu cũng rồi rít mời rượu.

"Ta cũng phải kính tiểu Hoàng một ly." Triệu Kiến Quốc nói, "Tiểu Hoàng truyền thụ ta 《 Thái cực quyền 》, coi như là ta sư phó."

Lý Trung Sinh nói: "Tiểu Hoàng cũng truyền thụ ta 《 Thái cực quyền 》, rượu này ta cũng phải kính."

Tổng Minh Kiệt nói: "Tiểu Hoàng cũng truyền thụ ta 《 Thái cực quyền 》..."

"Ngừng!" Hoàng Vinh Nhạc ngắt lời nói, "Tổng tổng, ta thật giống như đã không dạy ngươi 《 Thái cực quyền 》."

Tổng Minh Kiệt cười nói: "Ta 《 Thái cực quyền 》 là từ Lý tổng nơi đó học, ngươi cũng coi là ta gián tiếp sư phó a!"

Nghe đến chỗ này, Diệp Tư khẽ mỉm cười: "Ta cũng học qua 《 Thái cực quyền 》, ta cũng kính Hoàng đại sư một ly."

"Tới tới tới, cùng nhau cho Hoàng sư phó mời rượu!"

Vì vậy, tất cả mọi người rồi rít nâng ly, Hoàng Vinh Nhạc trong nháy mắt trở thành toàn trường tiêu điểm.

Hệ thống nhắc nhở: Sáu tên tỉ tỉ (trillion hay 1000 tỉ) nhà giàu cùng Diệp Tư đồng thời hướng tức chủ mời rượu, tức chủ cảm giác tồn tại nổ tung, chỉ số hạnh phúc +70!

Cảm giác hạnh phúc cuối cùng cà trở lại!

Thoải mái!

Mời rượu xong, bắt đầu dùng bữa.

Lý Trung Sinh nhiệt tình chiêu đãi nói: "Tiểu Hoàng, món ăn này là chúng ta quán rượu bằng hiệu thức ăn —— kho bào ngư, ngươi nếm thử một chút."

Hoàng Vinh Nhạc liếc một cái mặt bàn một mâm ánh sáng màu đỏ sáng thức ăn, nguyên lai mâm thức ăn này kêu kho bào ngư, khó trách nhìn qua ăn ngon lắm đáng vẻ.

Nếm thử một chút!

Hoàng Vinh Nhạc xúc lên một khối kho đích bào ngư thịt, bỏ vào trong miệng, từ từ nhai, một chút, hai cái, bào ngư thịt hết sức mềm nhuận, vị tiền mà nồng, tiền mà không nị, hương thuần đậm đà, thật là ăn quá ngon.

"Nguyên lai bào ngư là thứ mùi này!"

Hoàng Vinh Nhạc là lần đầu tiên ăn bào ngư, bội cảm tươi.

Ăn xong kho bào ngư, nữa rót một hóp kiên hồng rượu bồ đào, mùi thơm nồng nặc ở ngực tràn ngập ra, sung sướng tựa như thần tiên a!

Thoải mái!

Hệ thống nhắc nhở: Tức chủ thưởng thức kho bào ngư, tư âm ích tinh, chỉ số hạnh phúc +30!

Kho bào ngư không hổ là món ăn nổi tiếng, cà khỏi cảm giác hạnh phúc không kém chút nào với hải phách tôm hùm.

Tối nay bữa này người góp vốn bữa tiệc lớn, đáng giá!

Chúng tỉ tỉ (trillion hay 1000 tỉ) nhà giàu vừa ăn vừa nói chuyện, trò chuyện đề tài cơ bản không thể rời bỏ tiền.

Hoàng Vinh Nhạc lỡ tai có ý che giấu những thứ này thổ hào đối thoại, tránh cho bị đá kích nữa.

Tán gẫu đang lúc, Hoàng Vinh Nhạc dư quang đảo qua, phát giác phòng khách quý đứng ở cửa một người đàn ông, mặc âu phục màu đen, vóc người khô ngo, da thịt hơi đen.

Tên họ: Hoắc Đại Cương

Nghề: Hộ vệ, cường gian phạm

Chỉ số hạnh phúc: 588

"Cường gian phạm?"

Hoàng Vĩnh Nhạc trong lòng căng thẳng, cửa người đàn ông này lại là một tên cường gian phạm, đây là chuyện gì xảy ra?

Hoàng Vĩnh Nhạc nhỏ giọng hỏi: "Lý tổng, cửa đàn ông áo đen là ai a?"

Lý Trung Sinh cười nói: "Hắn kêu Hoắc Đại Cương, là ta hộ vệ."

"Hộ vệ?" Hoàng Vĩnh Nhạc có chút buồn bực, Lý Trung Sinh làm sao để cho một cái cường gian phạm cho hắn làm hộ vệ?

Hay là nói, Lý Trung Sinh căn bản không biết Hoắc Đại Cương là cường gian phạm?

Hoàng Vĩnh Nhạc gần đây rút số lúc, thường xuyên rút được cường gian phạm không khí, hắn không khỏi đem hai chuyện liên hệ tới.

Tên này kêu Hoắc Đại Cương hộ vệ có vấn đề!

"Tiểu Hoàng, ngươi ăn nhiều thức ăn a." Lúc này, Lý Trung Sinh nhiệt tình chào mời đạo, "Nồi này là con ba ba thang, rất tư bổ, ngươi uống chút."

"Con ba ba thang? Đồ chơi gì mà?"

Hoàng Vĩnh Nhạc cho tới bây giờ chưa uống qua con ba ba thang, dự đoán lại là ngon món ngon đi.

Ném thử một chút.

Múc một chén nhỏ bốc hơi nóng con ba ba thang, Hoàng Vĩnh Nhạc nhấp một hớp nhỏ, thang mới vừa vào miệng, thơm nồng đã ở vị nơi cổ họng du dương, mùi vị không tệ...

Hệ thống nhắc nhở: Túc chủ uống một hớp chứa mê dược con ba ba thang, chỉ số hạnh phúc -15!

"Cái gì? Mê dược?"

Hoàng Vĩnh Nhạc khẽ nhíu mày, con ba ba thang trong có mê dược, đây là chuyện gì xảy ra?

Chẳng lẽ có người ở con ba ba thang trong bỏ thuốc?

Người nào làm?

Quán rượu này trong Lý Trung Sinh, Lý Trung Sinh hiềm nghi tự nhiên lớn nhất. Bất quá, Lý Trung Sinh mình mới vừa cũng uống mấy miệng con ba ba thang, hắn không thể nào mình hại mình.

Cho nên, bỏ thuốc người do người khác!

"Con ba ba thang quả thật rất tư bổ, ta nhiều lắm uống hai cái."

"Ta cũng tới một chén."

Triệu Kiến Quốc, Tống Minh Kiệt, Phòng Hiểu Minh, Trịnh Dịch Xuyên đám người rồi rít uống khỏi con ba ba thang, Chu Lệ Trân cũng cho Diệp Tư múc một chén nhỏ.

Thấy một màn này, Hoàng Vĩnh Nhạc mơ hồ ý thức được vấn đề nghiêm trọng tính.

Đang ngồi tất cả mọi người đều uống con ba ba thang, mê dược một phát tác, sẽ gặp toàn bộ hôn mê.

Nhìn thêm chút nữa đứng ở cửa cường gian phạm Hoắc Đại Cương, Hoàng Vĩnh Nhạc không khỏi hoài nghi đây là cùng nhau có dự mưu phạm tội.

Có người len lén ở trong thức ăn bỏ thuốc, muốn đem tới nay những thứ này tỉ tỉ (trillion hay 1000 tỉ) nhà giàu làm hôn mê, từ đó đạt tới bọn họ mục đích không thể cho người biết.

Triệu Kiến Quốc, Tống Minh Kiệt, Lý Trung Sinh đám người đối với lần này cũng không biết gì cả, bọn họ vẫn vừa ăn vừa nói chuyện, chuyện trò vui vẻ.

"Các ngươi ăn trước, ta đi chuyển phòng vệ sinh."

"Tiểu Hoàng, phòng vệ sinh ở lối đi bên trái."

Hoàng Vĩnh Nhạc đứng dậy, đi tới phòng khách quý lối đi bên trái đích phòng vệ sinh.

Đóng cửa lại.

Hoàng Vĩnh Nhạc uống chứa mê bất tỉnh thuốc con ba ba thang, vì phòng ngừa được tính phát tác, hẳn phải mau đem mê được rút ra lấy ra.

Hoàng Vĩnh Nhạc: "Ta muốn rút lấy trong cơ thể ta mê được."

Hệ thống nhắc nhở: Rút ra lấy tức chủ trong cơ thể mê được, cần 1 điểm chỉ số hạnh phúc, là hay không rút ra lấy?

"Ừ."

"Đình! Chúc mừng túc chủ, ngài rút được Hoàng Vĩnh Nhạc trong cơ thể mê được."

Rào rào!

Lau một cái màu trắng chất lỏng xuất hiện ở phòng vệ sinh trong bồn cầu.

Hoa lạp lạp, nước một hướng, toàn bộ hướng đi.

Hoàng Vĩnh Nhạc thoáng thở phào, hẳn đã giải độc, nguy cơ giải trừ.

Tối nay dạ tiệc có người làm tay chân, ở thức ăn trong bỏ thuốc, Hoàng Vĩnh Nhạc quyết định tương kế tựu kế, đem tội phạm tìm ra, thuận tiện nữa cả một ba cảm giác hạnh phúc...

Converter: Tịch Văn Tịch Mịch

Bạn đang đọc truyện *Hạnh Phúc Đại Rút Thương Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 51: Trêu đùa tội phạm cùng tài sản tăng vọt

Tác giả: Ngã Yêu Hóa Tinh

Hoàng Vĩnh Nhạc rời đi phòng vệ sinh, đi trở về phòng khách quý, mấy tên nhà giàu vẫn vừa ăn vừa nói chuyện.

"Tiểu Hoàng, trở lại, ăn nhiều một chút."

"Nga."

Hoàng Vĩnh Nhạc vào ngồi, liếc một cái thức ăn trên bàn hào, những thức ăn này có thể bị xuống mê được, vì để tránh cho trúng độc nữa, hẳn tự nhiên sẽ không ăn.

Kho bảo ngư tựa hồ không có bị bỏ thuốc, Hoàng Vĩnh Nhạc ăn thêm hai chỉ, lúc ăn com, hẳn dư quang âm thâm quan sát cửa hộ vệ hoặc đại mới vừa.

"Tê ~ "

Lúc này, Diệp Tư hai tay khê bịt trán, biểu tình hơi có vẻ thống khổ, Hoàng Vĩnh Nhạc hỏi: "Thế nào?"

Diệp Tư cau mày: "Ta tại sao dường như chóng mặt."

Chu Lệ Trân nhìn lại: "A tư, thân thể không thoải mái sao?"

"Đầu óc tốt giống như có chút mơ hồ..." Lời còn chưa dứt, Diệp Tư thân thể mềm mại tà lộn ngược, nằm ở Hoàng Vĩnh Nhạc trong ngực, bất tỉnh nhân sự.

"A tư làm sao té xỉu?" Chu Lệ Trân sắc mặt đại biến, đang chuẩn bị đứng dậy, lúc này, trước mắt một trận choáng váng, ý thức trở nên mơ hồ, thân thể mềm nhũn, Chu Lệ Trân gục xuống bàn.

"Chu tổng!"

Triệu Kiến Quốc, Phòng Hiểu Minh, Lý Trung Sinh đám người còn chưa kịp phản ứng, rất nhanh, bọn họ cũng nhận ra được mình đầu óc có chút choáng váng.

"Chẳng lẽ là trúng độc thức ăn?" Lý Trung Sinh cấp kêu cứu hộ vệ, "Tiểu Hoắc! Chúng ta thật giống như trúng độc thức ăn, ngơoi lập tức bẩm bệnh viện điện thoại..."

Lời đến một nửa, Lý Trung Sinh liền ngã quỵ ở mặt bàn, Triệu Kiến Quốc, Phòng Hiểu Minh, Tống Minh Kiệt chờ bốn tên nhà giàu cũng đều lục tục đã hôn mê.

Hoàng Vĩnh Nhạc đi mặt bàn một bát, làm bộ hôn mê, âm thầm quan sát phòng khách quý tình huống.

Phòng khách quý nhất thời an tĩnh.

Không lâu lắm.

Cửa hộ vệ Hoắc Đại Cương đi vào, nhìn một chút, xác nhận mọi người đã sau khi hôn mê, hắn đưa tay cầm lên Lý Trung Sinh điện thoại di động, cho quán rượu an ninh tổ tổ trưởng gọi một cái tin tức: "Lão Ngô, hiện đang đóng quán rượu tất cả quán chế."

Hai phút sau, điện thoại di động nhận được quán rượu an ninh tổ tổ trưởng gọi tới tin nhắn ngắn: "Lý tổng, dựa theo ngài phân phó, quán rượu tất cả quán chế đã đóng kín."

Nhận được tin nhắn ngắn, Hoắc Đại Cương sắc mặt hơi vui.

Quán rượu quán chế cũng đóng cửa, hắn bây giờ có thể bắt đầu bắt cóc kế hoạch.

Lấy điện thoại di động ra, Hoắc Đại Cương bấm một cái mã số, bắt đầu tìm người giúp: "Quán rượu quán chế đã đóng kín, các người hai cái lập tức tới ngay."

"Biết, Hoắc ca."

Ba phút sau.

Hai tên đàn ông chạy tới phòng khách quý, 22 tuổi chừng, nhuộm tóc vàng, cánh tay có xăm, nhìn một cái chính là côn đồ các ké.

"Hoắc ca!" "Hoắc ca!"

Hai tên côn đồ các ké một mực cung kính.

Hoắc Đại Cương phân phó nói: "Phòng khách quý dăm những người này đều là tỉ tỉ (trillion hay 1000 tỉ) nhà giàu, các người bây giờ đem bọn họ bắt cóc đi, tối nay thật tốt mò một khoản."

Côn đồ các ké gấp hỏi: "Hoắc ca, toàn bộ bắt cóc đi?"

Hoắc Đại Cương nói: "Ngồi ở chính giữa Hoàng Vĩnh Nhạc không cần trói, tiểu tử này là người nghèo rớt mòng toi, không có tiền gì, những người khác toàn bộ trói đi."

Côn đồ các ké gấp nhìn một chút hôn mê ở bàn rượu người, ánh mắt sáng lên: "Ngọa tào, đó không phải là Lệ Trân điện ảnh và truyền hình nữ tổng tài Chu Lệ Trân sao? Hoắc ca, chẳng lẽ chúng ta tối nay có thể cưỡng gian Chu Lệ Trân?"

Côn đồ các ké ắt giống vậy có chút phân khởi: "Chu Lệ Trân nhưng là nhất đẳng một bạch phú mỹ, cưỡng gian nàng cũng có thể tăng lên tốt mấy trăm điểm chỉ số hạnh phúc đi... Ừ? Nằm ở Hoàng Vĩnh Nhạc nữ nhân trong ngực, hình như là Diệp Tử? Hoắc ca, chẳng lẽ chúng ta tối nay cũng có thể cưỡng gian Diệp Tử?"

Côn đồ các ké gấp vỗ một cái côn đồ các ké Ất đầu: "Ngu treo, chỉ bằng người cũng muốn cưỡng gian Diệp Tử, Diệp Tử đương nhiên là để lại cho Hoắc ca tới cưỡng gian."

"Các người hai cái bớt nói nhảm!" Hoắc Đại Cương quát lên, "Còn không lập tức đi trói người!"

"Ừ."

Hai tên côn đồ các ké chạy đến chu lệ trân sau lưng, chuẩn bị trước trói đi Chu Lệ Trân.

Nhìn tới nơi này, Hoàng Vĩnh Nhạc biết mình nên xuất thủ, nếu không Chu Lệ Trân đám người cũng sẽ bị bắt cóc đi.

Hoàng Vĩnh Nhạc quyết định rút ra lấy không khí,

Đề cho hai tên côn đồ các ké nội đấu.

"Đình! Chúc mừng túc chủ, ngài rút được hai tên côn đồ các ké trung gian 0. 5 thước vuông không khí."

Rào rào!

Nhất thời, hai tên côn đồ các ké giữa người không khí bị rút đi, trung gian có trạng thái chân không, hai tên côn đồ các ké giống như hai khối từ thiết vậy, lẫn nhau hấp dẫn, đụng tới một chỗ, mặt đụng mặt, lỗ mũi đụng lỗ mũi, miệng đụng miệng.

Nhìn qua giống như hai tên côn đồ các ké đang hôn.

"Phi!" Côn đồ các ké gấp lau miệng, đẩy đối phương ra, mắng, "Người có bệnh a, làm gì hôn ta?"

Côn đồ các ké át phản bác: "Rõ ràng là người hôn ta! Ta căn bản không động, người đột nhiên liền xông lại, đụng vào trên người ta, hôn ta môi, người TM rốt cuộc có ý gì..."

"Đủ rồi!" Lúc này, Hoắc Đại Cương quát lên, "Các người ở nổi con gì, hai cái đại nam nhân lại ở thời điểm này hôn môi! Không muốn làm có phải hay không?"

"Đứng... Thật xin lỗi, Hoắc ca." Côn đồ các ké gấp cúi đầu nhận sai, "Ta không phải cố ý, là hoàng mao hấn hôn ta..."

"Rõ ràng là người hôn ta..."

"Tất cả im miệng cho ta!" Hoắc Đại Cương quát lên, "Lập tức đem người trói đi! Các người hai cái nữa làm vậy, ta cắt đứt chân chó của các người."

Hai tên côn đồ các ké khom lưng khụy gối, không dám nhiều lời, đang chuẩn bị làm việc.

"Đình! Chúc mừng túc chủ, ngài rút được hai tên côn đồ các ké trước người 1 thước vuông không khí."

Rào rào!

Hai tên côn đồ các ké trước người không khí vô căn cứ biến mất, đồng thời bay về phía trước ngã ra, cùng nhau đụng vào Hoắc Đại Cương trên người, đem Hoắc Đại Cương ngã nhào xuống đất, đè ở dưới người, hai tên côn đồ các ké mỗi người đụng vào Hoắc Đại Cương trên mặt, một trái một phải, chia ra hôn môi Hoắc Đại Cương một chút.

Ba cái đại thân thể của nam nhân đập trên mặt đất, thể vị hơi có vẻ quái dị.

Hình ảnh định cách hai giây sau.

"Khốn kiếp!"

Hoắc Đại Cương nhất thời liền cả giận, hấn lại bị hai người đàn ông đè ở dưới người, hơn nữa còn bị hôn môi, đây là nhục nào vô cùng nhục nhã.

Ba! Ba!

Hoắc Đại Cương cường tráng cánh tay hất một cái, chia ra quạt hai tên côn đồ các ké một bạt tai, mắng, "Các người hai cái có phải hay không chán sống, lại dám hôn ta!"

Bạt tai này phiền rất nặng, hai tên côn đồ các ké chỉ cảm thấy trời đất quay cuồng, mắt nổ đom đóm, còn chưa kịp phản ứng, hoắc đại mới vừa lại quạt bạt tai.

Ba! Ba!

"Chó má!"

Hoắc Đại Cương giận không kiềm được, hấn rất ít tức giận như vậy, nhưng là lần này thật không thể nhịn được nữa. Hấn lại bị hai người đàn ông hôn, hơn nữa còn là cưỡng hôn, đây có nhiều chán ghét có thể tưởng tượng được.

Quan trọng hơn, bây giờ đang gây án, hai tên côn đồ các ké lại loạn làm, không có chút nào kỷ luật tính, thật là quá không giống.

"Hoắc ca, đứng... Thật xin lỗi, ta thật không phải cố ý hôn người." Côn đồ các ké gấp bò dậy, che sưng lên đích quái hàm, giải thích, "Ta cũng không biết chuyện gì, đột nhiên liền đem người đụng ngã..."

Côn đồ các ké át nói: "Hoắc ca, ta cũng không phải cố ý hôn người, ta chẳng qua là đột nhiên không khống chế được mình thân thể..."

"Im miệng! Cái gì gọi là không không chế được mình thân thể?" Hoắc Đại Cương giận đến sắc mặt đỏ lên, nếu không phải hôm nay muốn nhiệm vụ, hắn đã sớm đánh chết giá hai tên biến thái.

Hoắc đại mới vừa xoa xoa trên mặt nước miếng, bắg trứ mặt nói: "Các ngươi hai cái nghe kỹ cho ta, sau này nếu là dám nữa đối với ta như vậy vô lễ, cường ép hôn ta, ta sống đánh chết các ngươi!"

"Hoắc ca, chúng ta không dám!"

Hai tên côn đồ các kếp liên tục nói xin lỗi, thề lại cũng không làm ra như vậy xấu xa hành động.

"Đình! Chúc mừng túc chủ, ngài rút được hai tên côn đồ các kếp trước người 1 thước vuông không khí!"

Rào rào!

Lúc này, trước người không còn một mống, hai tên côn đồ các kếp lại không tự chủ được hướng phía trước ngã đi, đem Hoắc Đại Cương ngã nhào xuống đất, miệng của hai người môi lại đụng vào, chia ra hôn môi hoắc đại mới vừa chùng mặt.

"Thảo con mẹ ngươi!"

Hoắc Đại Cương tính khí trong nháy mắt nổ, giận đến tóc cơ hồ giờ lên tới, bắt hai tên côn đồ các kếp, đè xuống đất, sau đó ngừng một lát đánh toi bời.

"Hoắc ca, ta sai rồi, ta thật không phải cố ý hôn ngươi, đừng đánh ta... A... A... Ô ô..."

Hoắc Đại Cương giờ quả đảm, ngay cả đánh mười mấy quyền, đem hai tên côn đồ các kếp đánh sưng mặt sưng mũi.

Hoắc Đại Cương rất ít xuất thủ nặng như vậy, nhưng là lần này thật sự là không nhịn được.

Hai tên côn đồ các kếp lại cường ép hôn hắn, ngay cả hôn hai lần, đây hoàn toàn là trần trường điều - hí hấn!

Người vì một người đàn ông, lại bị hai người đàn ông như vậy làm nhục, như thế nào có thể nhẫn?

Hành hung xong, Hoắc Đại Cương thở hồng hộc, lạnh lùng nói: "Các ngươi hai cái được a, ăn gấu lông báo gan, lại dám cường hôn ta! Cánh cứng rắn có phải hay không! Trường bản lãnh có phải hay không!"

Hai tên côn đồ các kếp bị đánh tị oai mất tà, mặt loại phải giống như đầu heo, liên tục nói xin lỗi: "Hoắc ca, chúng ta thật không phải cố ý, chúng ta cũng không dám nữa..."

"Chớ a!" Hoắc đại mới vừa quát lên, "Các ngươi hai cái không phải thật có gan sao? Các ngươi không phải rất thích đùa bốn lưu manh sao? Tới a, lại hôn ta một lần thử một chút! Có gan lời, các ngươi hai cá lại hôn ta một lần thử một chút, hôn ta a, tới a..."

"Đình! Chúc mừng túc chủ, ngài rút được hai tên côn đồ các kếp trước người 1 thước vuông không khí."

Vèo!

Không khí rút ra đi, hai tên côn đồ các kếp không hẹn mà cùng nhào tới, thứ ba lần nhào tới Hoắc Đại Cương trên người, hai cái miệng môi lần nữa hôn môi Hoắc Đại Cương, chẳng qua là lần này không phải hôn mặt, mà là hôn miệng.

"Thảo ngươi tổ tông!"

Hoắc Đại Cương lần này thật cả giận!

Tựa như một cá túi thuốc nổ bị đốt!

Cả người hoàn toàn mất khống chế!

Hắn đem hai tên côn đồ các kếp theo như ở trên sàn nhà, sau đó liền một trận cuồng phong bạo vũ vậy đánh toi bời!

"Thảo con mẹ ngươi, dám hôn ta! Còn hôn ba lần! Đùa bốn lưu manh đùa bốn đến trên người lão tử! Lão tử hôm nay không đánh chết các ngươi giá hai chó mẹ đường biến thái, ta cũng không họ Hoắc!"

Vung thiết quyền, Hoắc Đại Cương đem hai tên côn đồ các kếp đánh vào chỗ chết, trận trận thâm tuyệt nhân hoàn tiếng kêu thảm vang lên.

Hai tên côn đồ các kếp không ngừng cầu xin tha thứ, nhưng là Hoắc Đại Cương hoàn toàn không có dừng tay ý, quyền đảm cước đá, phát tiết lửa giận trong lòng.

Hai phút sau.

Xảo xác sa!

Dồn dập tiếng bước chân truyền tới, một đám người vọt vào phòng khách quý.

"Không được nhúc nhích, cảnh sát!"

Hoắc Đại Cương ngẩng đầu nhìn lên, phát giác mình đã bị tám tên hình cảnh bao vây, hắn còn chưa kịp phản ứng, Bao Thiết Sinh cảnh sát trưởng đã bấu vào hắn cánh tay, hướng ngược lại vặn một cái, cầm nã thủ chào hỏi tới, đi xuống đề một cái, bành, Hoắc Đại Cương liền bị khuất phục trên đất.

"Toàn bộ còng!"

"Dạ !"

Hình cảnh lấy tới còng tay, Hoắc Đại Cương cùng hai tên côn đồ các kẻ đều bị dẫn độ, chụp đề ở quán rượu trong hành lang.

Nhìn tới nơi này, Hoàng Vĩnh Nhạc biết chuyện đã giải quyết, mờ mắt ra, ngồi dậy: "Bao cảnh sát trưởng, tốc độ người thật quá nhanh."

Bao Thiết Sinh đi nhanh tới: "Nhận được người tin nhắn khẩn sau, ta lập tức liền chạy đến."

Nguyên lai, ở mười mấy phần chung trước, Hoàng Vĩnh Nhạc âm thầm cấp Bao Thiết Sinh phát tin nhắn khẩn, nói Trung Sinh quán rượu có tội phạm. Bao Thiết Sinh vừa vịn ở kế cận, trước tiên chạy tới quán rượu.

"Hoàng Vĩnh Nhạc, rốt cuộc là chuyện gì xảy ra?" Bao Thiết Sinh hỏi.

"Chu Lệ Trân tôi nay mời công ty cổ đông ăn cơm, kết quả, thức ăn này trong bị người bỏ mê dược." Hoàng Vĩnh Nhạc nói, "Diệp Tư, Chu Lệ Trân, Triệu Kiến Quốc, Phòng Hiểu Minh đám người toàn bộ trúng độc, ta bởi vì ăn thiếu, tránh được một kiếp. Ta không đánh lại ba tên tội phạm, vì vậy làm bộ hôn mê, sau đó cho người gọi tin nhắn nhờ giúp đỡ."

Bao Thiết Sinh cảnh sát trưởng nói: "Nhờ có người nhanh trí."

Mười mấy phút sau.

Bệnh viện thầy thuốc vội và chạy tới, vì Diệp Tư, Chu Lệ Trân, Phòng Hiểu Minh đám người giải độc. Trong bọn họ chẳng qua là thông thường mê dược, cũng không khó giải.

Giải độc sau, Diệp Tư đám người lục tục tỉnh lại.

Khi biết chuyện chân tướng sau, Triệu Kiến Quốc, Phòng Hiểu Minh, Lý Trung Sinh đám người cũng khiếp sợ không thôi.

"Trong thức ăn có mê dược?" Lý Trung Sinh nói, "Làm sao có thể?"

Bao Thiết Sinh cảnh sát trưởng nói: "Dược vật chuyên gia mới vừa kiểm tra qua, 24 món thức ăn hào trong, có 14 món thức ăn là có mê dược, trong đó con ba ba thang mê dược nhiều nhất."

Triệu Kiến Quốc không hiểu: "Vậy chúng ta lại là làm sao được cứu?"

Bao Thiết Sinh cảnh sát trưởng nói: "Lần này nhờ có có Hoàng Vĩnh Nhạc. Hắn không có hôn mê, âm thầm gọi tin nhắn báo cảnh sát, các người mới tránh được một kiếp."

Nghe vậy, Triệu Kiến Quốc, Phòng Hiểu Minh, Lý Trung Sinh, Trịnh Dịch Xuyên, Chu Lệ Trân, Diệp Tư đám người không hẹn mà cùng nhìn về Hoàng Vĩnh Nhạc.

Hoàng Vĩnh Nhạc tới nay cứu bọn họ một mạng.

Triệu Kiến Quốc nhớ tới cái gì: "Nhưng là, tiểu Hoàng thật giống như cũng uống con ba ba thang chứ ?"

Hoàng Vĩnh Nhạc nói: "Con ba ba thang ta quả thật uống một hớp, con ba ba thang tao vị quá nặng, ta có chút muốn ói, vì vậy đến phòng vệ sinh nhỏ ra."

Triệu Kiến Quốc bừng tỉnh hiểu ra: "Nguyên lai người đến phòng vệ sinh, là bởi vì uống con ba ba thang phun ra. Thật may người uống ói, nếu không tới nay thật là dữ nhiều lành ít."

Chu Lệ Trân xấu hổ đỏ mặt nói: "Thật là thật xin lỗi, tới nay đều do ta không tốt, thiếu chút nữa đem các người cho hại..."

"Chu tổng, nên nói có lỗi với người là ta." Lý Trung Sinh nói, "Ta trong tửu điểm lại có tên bắt cóc cùng cường gian phạm, ta không hề có thể đẩy trách nhiệm. Đúng rồi, Bao cảnh sát trưởng, Hoắc Đại Cương cái đó đồ khôn nói thế nào? Ta một mực đãi hắn không tệ, hắn tại sao phải bắt cóc ta?"

Bao Thiết Sinh cảnh sát trưởng nói: "Chúng ta đối với Hoắc Đại Cương làm bước đầu tra hỏi, hắn cái gì cũng không chịu nói, không nói một lời." Đối đề tài nói, "Hoàng Vĩnh Nhạc, phiền toái người đem tới nay chuyện phát sinh cận kề nói một lần, chúng ta nhu cầu mô tương quan vụ án."

Hoàng Vĩnh Nhạc nhớ lại nói: "Ồ chúng ta sau khi hôn mê, Hoắc Đại Cương gọi điện thoại tìm tới hai tên côn đồ cắc kè, chuẩn bị bắt cóc Triệu Kiến Quốc, Phòng Hiểu Minh chờ mấy tên nhà giàu, vợ vết tài sản tiền tài, đồng thời còn muốn bắt cóc Chu Lệ Trân cùng Diệp Tư ý đồ bí ối. Sau đó, không biết chuyện gì xảy ra, hai tên côn đồ cắc kè đột nhiên hôn. Bọn họ hôn xong, Hoắc Đại Cương rất tức giận, mắng bọn họ đôi câu. Kết quả, hai tên côn đồ cắc kè cùng nhau đem Hoắc Đại Cương ngã nhào xuống đất, hôn môi Hoắc Đại Cương. Hoắc Đại Cương rất tức giận, hành hung hai tên côn đồ cắc kè. Hai tên côn đồ cắc kè bất khuất bất nạo, lại hôn môi Hoắc Đại Cương. Hoắc Đại Cương giận không kềm được, lần nữa hành hung, sau đó nói 'Các người có loại hôn lại hôn ta a, tới a, hôn ta a'. Sau đó, hai tên côn đồ cắc kè liền thứ ba lần hôn môi Hoắc Đại Cương, ba người chính là một trận hỗn chiến. Chuyện đã xảy ra chính là cái này đáng về."

"..." Bao Thiết Sinh.

"..." Diệp Tư cùng Chu Lệ Trân.

"..." Chúng nhà giàu.

"..." Làm biên bản hình cảnh có chút mộng ép, vụ án này cũng quá quý dị, ba người đàn ông hôn tới hôn đi, nói ra chưa chắc có người sẽ tin, yếu ớt hỏi, "Cảnh sát trưởng, ghi chép viết như thế nào a?"

Bao Thiết Sinh suy nghĩ một chút, hướng dẫn nói: "Ba tên hiềm nghi phạm ý đồ bắt cóc cùng cường gian, hư hư thực thực bởi vì 'Tam giác yêu' tranh chấp phát sinh nội đấu."

Nghe vậy, làm biên bản hình cảnh nhất thời đối với Bao Thiết Sinh thêm mấy phần sùng bái, không hổ là cảnh sát trưởng, đơn giản mấy câu nói, liền đem như vậy bừa bộn vụ án nói như vậy có điều lý, lợi hại!

"Hoàng Vĩnh Nhạc, tối nay người lại lập công lớn, ta sợ rằng phải thứ ba lần giúp người xin 'Dám làm việc nghĩa thương'." Bao Thiết Sinh cảnh sát trưởng nói, "Đến nỗi người thứ hai lần 'Dám làm việc nghĩa thương' đã phê xuống, tiền thưởng phòng đoàn tuần này bên trong thì sẽ tụt vào người tài khoản ngân hàng, người chú ý kiểm tra và nhận một chút."

"Nga."

"Hoắc Đại Cương cùng ngoài ra hai tên hiềm nghi phạm ta trước mang về tra hỏi, có vấn đề ta sẽ sẽ liên lạc lại các người."

"Bao cảnh sát trưởng, đi thông thả."

Đội hình cảnh áp giải ba tên hiềm nghi phạm, vội vã rời đi.

Hệ thống nhắc nhở: Túc chủ hôm nay ôm hôn mê Diệp Tư 15 phút 14 giây, thứ hai lần cùng Diệp Tư thân thể có tiếp xúc thân mật, chỉ số hạnh phúc +20!

Hệ thống nhắc nhở: Túc chủ hôm nay đồng phục ba tên tội phạm, cứu sáu tên nhà giàu cùng Diệp Tư, đem "Ta được ta thưởng" tinh thần phát huy tinh tế, nội tâm sinh ra một loại "Hết thấy đều ở ta nắm trong bàn tay" ảo giác, chỉ số hạnh phúc +190!

Hai ba cảm giác hạnh phúc đánh tới, Hoàng Vĩnh Nhạc toàn thân lâng lâng, hay không thể nói.

Khi phục hồi tinh thần lại, phát giác Diệp Tư, Chu Lệ Trân, Phòng Hiểu Minh, Triệu Kiến Quốc đám người cũng đang ngó chừng hẩn nhìn.

"Các người... Làm gì cũng nhìn ta?" Vàng vĩnh nhạc kỳ quái.

Mọi người trở mắt nhìn nhau.

Triệu Kiến Quốc cười nói: "Tiểu Hoàng, tối nay người cứu chúng ta bảy cái một mạng người, vô luận như thế nào, chúng ta phải báo đáp người. Người có cần gì, cứ việc nói, chỉ cần là ta Triệu mỗ người có thể làm được, nhất định đáp ứng người."

Hoàng Vĩnh Nhạc khoát tay: "Các người quá khách khí. ta tối nay chỉ là gọi một cái tin nhắn ngăn báo cảnh sát, chỉ là làm một chút hơi nhỏ công việc, một cái nhắc tay..."

"Không!" Lý Trung Sinh nói, "Tiểu Hoàng, người mặc dù chỉ là gọi một cái tin nhắn ngăn, nhưng là cái tin nhắn ngăn này có thể cứu chúng ta bảy người tánh mạng. Tích thủy chi ân, khi dùng tuyên trương báo, huông chi là ân cứu mạng? Nếu như không có người, ta Lý Trung Sinh tối nay là được tội nhân. Tiểu Hoàng, như vậy đi, ta cầm Lệ Trân điện ảnh và truyền hình cổ phiếu, ta đem bộ phận cổ phiếu đưa cho người, coi như là ta một chút tâm ý."

"Lý tổng cái chủ ý này hay." Triệu Kiến Quốc nói, "Ta cũng có Lệ Trân điện ảnh và truyền hình cổ phiếu, ta cũng đưa chút cổ phiếu cho tiểu Hoàng, trò chuyện tỏ tâm ý."

Phòng Hiểu Minh đồng ý nói: "Tiểu Hoàng là Lệ Trân điện ảnh và truyền hình cổ vấn, đưa Lệ Trân điện ảnh và truyền hình cổ phiếu cho hẩn quả thật thích hợp, ta cũng đưa chút cổ phiếu."

Trịnh Dịch Xuyên nói: "Ta cũng đưa chút Lệ Trân điện ảnh và truyền hình cổ phiếu cho tiểu Hoàng."

Chúng nhà giàu nhao nhao bày tỏ thái độ, quyết định khẳng khái mở hầu bao, đem Lệ Trân điện ảnh và truyền hình cổ phiếu đưa cho Hoàng Vinh Nhạc. Lệ Trân điện ảnh và truyền hình cổ phiếu có thể là đồ tốt, tương lai một đoạn thời gian, ắt sẽ tăng lên một bậc.

Hoàng Vinh Nhạc nếu là lấy được những thứ này cổ phiếu, tài sản tất nhiên tăng vọt.

"Các người cũng đưa cổ phiếu, ta rồi đưa cổ phiếu, tỏ ra không thành ý, ta hay là đưa điểm khác đi." Lúc này, Tống Minh Kiệt nói, "Tiểu Hoàng, ta kia trảng ba nhạc biệt thự giữ lại cũng không có ích gì, sẽ đưa cho người."

Triệu Kiến Quốc nói: "Tổng tổng, tiểu Hoàng thích màu vàng, không thích màu xanh lá cây. Người kia trảng ba nhạc biệt thự là màu xanh, cũng không biết xấu hổ đưa ra tay?"

Tống Minh Kiệt cười nói: "Yên tâm, ta ngày mai sẽ tìm người đem ba nhạc biệt thự lần nữa quét vôi một lần, biến thành vàng ba nhạc biệt thự, tiểu Hoàng, người cảm thấy thế nào?"

Converter: Tịch Văn Tịch Mịch

Bạn đang đọc truyện *Hạnh Phúc Đại Rút Thuởng Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 52: Hạnh phúc phá 2000 cùng ngự dụng nữ thần đầu bếp

Tác giả: Ngã Yêu Hóa Tinh

Hoắc Đại Cương vụ án vụ án còn không rõ ràng, cảnh sát còn đang tra hỏi.

Duy nhất có thể xác định chính là, Hoàng Vinh Nhạc ngăn cản bắt cóc án cùng cường gian án, cứu sáu tên nhà giàu cùng Diệp Tư.

Vì cảm ơn ân cứu mạng, chúng nhà giàu cũng quyết định tặng Lệ Trân điện ảnh và truyền hình bộ phận cổ phiếu cho vàng Hoàng Vinh Nhạc.

Trong đó, Lý Trung Sinh tặng 0. 5%, Trịnh Dịch Xuyên tặng 0. 5%, Triệu Kiến Quốc tặng 0. 8%, Phòng Hiểu Minh tặng 1%.

0. 5 % cổ phiếu nhìn như không nhiều, thật ra thì thật không ít.

Lệ Trân điện ảnh và truyền hình tổng thành phố trị giá đã đến gần 12 ức, 0. 5 % cổ phiếu giá trị gần sáu triệu. Hơn nữa, cổ phiếu vẫn còn ở mãnh phòng, ở tương lai một năm bên trong, giá cổ phiếu rất có thể tăng gấp đôi.

Cho nên, 0. 5 % Lệ Trân điện ảnh và truyền hình cổ phiếu, ẩn bên trong giá trị vượt qua 1000 vạn.

Mấy tên nhà giàu như vậy khẳng khái, cũng không kỳ quái. Nếu như không phải là Hoàng Vinh Nhạc cứu giúp, những phú hào này tối hôm qua bị trôi phi vơ vét tài sản đi tiền tài có thể nhiều hơn, hơn nữa nguy hiểm đến tánh mạng.

Triệu Kiến Quốc xuất thủ rộng rãi, trực tiếp tặng cho 0. 8 % cổ phiếu cho Hoàng Vinh Nhạc. Mà Phòng Hiểu Minh xuất thủ càng rộng rãi, hần tặng 1 % cổ phiếu.

Phòng Hiểu Minh sở dĩ đưa như vậy nhiều, là bởi vì Hoàng Vinh Nhạc giúp Phòng Mạnh Mạnh chữa bệnh ung thư. Từ Phòng Mạnh Mạnh học tập 《Thái cực quyền》 sau, té bảo ung thư giảm bớt tốc độ rõ ràng tăng nhanh.

Nhân tình này Phòng Hiểu Minh một mực nhớ trong lòng, muốn tìm một cơ hội báo đáp Hoàng Vinh Nhạc, vừa vặn bây giờ có như vậy cơ hội, Phòng Hiểu Minh vì vậy đem 1 % cổ phiếu đưa cho Hoàng Vinh Nhạc.

Bốn tên nhà giàu tổng cộng tặng cho Hoàng Vinh Nhạc 2. 8 % cổ phiếu, cộng thêm nguyên hữu 1. 2%, Hoàng Vinh Nhạc đã cầm Lệ Trân điện ảnh và truyền hình 4 % cổ phiếu, trở thành Lệ Trân điện ảnh và truyền hình thứ ba đại cổ đông, đứng sau Chu Lệ Trân cùng Triệu Kiến Quốc.

Ngoài ra, Tống Minh Kiệt không có đưa cổ phiếu, mà là đưa một bộ ba nhạc biệt thự. Ngôi biệt thự này giá cả cũng là mười triệu cấp bậc, giá trị không kém chút nào với Triệu Kiến Quốc 0. 8 % cổ phiếu.

Vì vậy, trong một đêm, Hoàng Vinh Nhạc tài sản lật gấp mấy lần, sơ lược tính toán, hần có tài sản đã vượt qua 5000 vạn!

Dĩ nhiên, đây là tạm thời.

Bởi vì Lệ Trân điện ảnh và truyền hình cổ phiếu vẫn còn ở tăng lên, cổ phiếu nếu là phòng ngừng, Hoàng Vĩnh Nhạc một ngày là có thể kiếm nhiều mấy trăm vạn.

Loại này một đêm chốt giàu cảm giác, thật là quá kích thích.

Thứ hai ngày.

Sau khi rời giường, Hoàng Vĩnh Nhạc mở ra hai đài 75 tác dịch tinh ti vi, vội vàng nhìn hai bộ phim áp an ủi.

Không lâu lắm, chuông cửa reo.

Chu Lệ Trân tới thăm, ngồi vào trong phòng khách.

"Hoàng sư phó, phần này là chuyển nhượng Lệ Trân điện ảnh và truyền hình cổ phiếu văn kiện, người nhìn một chút." Chu Lệ Trân nói, "Ta chuẩn bị đem 2 % cổ phiếu chuyển tới người danh nghĩa..."

"2%?" Hoàng Vĩnh Nhạc hơi kinh ngạc, Chu Lệ Trân cái này nữ thổ hào xuất thủ càng rộng rãi, một đưa chính là 2 % cổ phiếu, "Làm sao như vậy nhiều?"

"Không nhiều a!" Chu Lệ Trân nói, "Nếu như không phải là người tôi hôm qua cứu ta, ta không chỉ biết bị vợ vét tài sản một số tiền lớn, hơn nữa có thể bị bỏ tù, 2 % cổ phiếu chẳng qua là ta một điểm nho nhỏ tâm ý."

Nho nhỏ tâm ý?

Nữ thổ hào, người dùng từ không thích đáng a!

2 % cổ phiếu, giá trị hơn mười triệu, giá rõ ràng là thật to tâm ý.

Chu Lệ Trân tiếp tục nói: "Hoàng sư phó, 2 % cổ phiếu, một nửa coi như là ta, một nửa kia coi như là a Tư . Người tôi hôm qua cũng cứu a Tư, ta thay nàng cảm ơn người."

Hoàng Vĩnh Nhạc hiểu rõ ra, nguyên lai 2 % cổ phiếu là hai phần tâm ý: "Chu tổng, người thật là hoa hạ tốt khuê mật, như vậy giúp Diệp Tư."

Chu Lệ Trân nói: "Đây là phải. Ta vốn công ty thời điểm khó khăn nhất, a Tư đầu tư 1000 vạn, thật ra thì nàng không có bao nhiêu tiền, nhưng vẫn là đem tiền bỏ cho ta. Hoàng sư phó, nếu như a Tư cho người thêm tiền, người ngàn vạn lần chớ thu. Chính nàng cũng không bao nhiêu tiền, cho nên, ta thay nàng cho."

Dừng một chút, Chu Lệ Trân nhớ lại nói, "A Tư ba đầu năm cùng huy hoàng giải trí một phương diện giải ước, thường một số tiền lớn. Giải ước sau, nàng lại thôi lui ra ca đàn, lại thường mấy quảng cáo thay mặt nói thương một số tiền lớn."

Gần đây ba năm, a Tư không ra mới chuyên tập, lại không thay mặt nói hàng hóa, thu vào cơ bản cũng là đài truyền hình tiền lương. Trừ thay mặt nói Ô mai điện thoại di động kiếm 1000 nhiều vạn bên ngoài, cơ bản không có tiền gì."

"..." Hoàng Vĩnh Nhạc: 1000 nhiều vạn, cũng không ít liễu a!

Cần thận suy nghĩ một chút, lấy Diệp Tư như vậy nhân khí, 1000 nhiều vạn quả thật quá ít.

Cho dù là hai tuyến nữ minh tinh, hỗn thượng ba năm, kiếm cái mấy chục triệu là không có áp lực chút nào. Có lúc bởi nhà giàu ngủ mấy buổi tối, liền tốt mấy triệu thu vào.

Đổi mất toàn bộ vòng giải trí, nhân khí có thể cùng Diệp Tư sánh vai nữ minh tinh lác đác không có mấy, Diệp Tư 1000 vạn thu vào xác thật là ít ỏi.

"Hoàng sư phó, lần nữa cảm ơn người tôi hôm qua cứu ta cùng a Tư." Chu Lệ Trân nghiêm túc nói, "Sau này người nếu là có cần gì, cứ tới tìm ta..."

Hoàng Vĩnh Nhạc cắt đứt: "Yên tâm đi, có nhu cầu ta nhất định tìm người. Bất quá, ta tạm thời không cần gì cả. Nếu như người có cần gì, cũng có thể đến tìm ta. Chúng ta thấy trò một trận, không cần phải như vậy khách khí."

Chu Lệ Trân nhẹ nhàng cười một tiếng: "Được. Có nhu cầu ta lại tới tìm người. Ta hôm nay hẹn ảnh viện mấy tên ông chủ hiệp đàm, phải đi trước."

"Người bận bịu."

"Buổi tối có vô ích cùng nhau ăn cơm, bái bai."

Chu Lệ Trân rời đi.

Hoàng Vĩnh Nhạc ngồi ở trên ghế sa lon, nội tâm này thay nhau vang lên, suy nghĩ vạn thiên, thật lâu khó mà bình tĩnh.

Thế giới biến hóa quá thực quá nhanh, kế hoạch không đuổi kịp biến hóa.

Ở mấy phút trước, Hoàng Vinh Nhạc hay là Lê Trần điện ảnh và truyền hình thứ ba đại cổ đông, trong nháy mắt, Hoàng Vinh Nhạc bây giờ đã biến thành thứ hai đại cổ đông, đứng sau Chu Lê Trần.

Chu Lê Trần mới vừa lại đưa tới 2 % cổ phiếu, Hoàng Vinh Nhạc cầm cổ đã đạt tới 6%, tài sản đột phá 7000 vạn, cách 1 trăm triệu tài sản đã càng ngày càng gần.

Một tên 18 tuổi tí ti (trillion hay 1000 tỉ) nhà giàu đã nhiễm nhiễm dâng lên.

Hệ thống nhắc nhở: Túc chủ hôm nay tích lũy lấy được tặng 4. 8% Lê Trần điện ảnh và truyền hình cổ phiếu, tài sản phá 7000 vạn, chỉ số hạnh phúc +310!

Sung sướng khí lưu ở toàn thân phi thoan, từ lòng bàn chân xông thẳng mi tâm, Hoàng Vinh Nhạc cảm giác hạnh phúc nổ tung, cả người dường như muốn phiêu vay, cảm giác có thể nhất phi trùng thiên.

Hoàng Vinh Nhạc trước đã thoải mái qua rất nhiều lần, nhưng là lần này có chút bất đồng, bởi vì nó thoải mái hơn.

Đây là một loại chưa bao giờ có thoải mái cảm, thoải mái ra mới phong cách, thoải mái ra mới cao độ.

Hoàng Vinh Nhạc theo bản năng liếc một cái mặt tiếp xúc.

Tên họ: Hoàng Vinh Nhạc

Nghề nghiệp : Học sinh, điện ảnh cổ vấn

Chỉ số hạnh phúc: 2205

"Phá 2000!"

Khó trách cảm giác hạnh phúc đẹp như vậy hay!

Đang đeo đuổi hạnh phúc trên đường lớn, Hoàng Vinh Nhạc lại đi tới một bước nhỏ.

"Đỉnh —— đông —— "

Hoàng Vinh Nhạc đang hạnh phúc, lúc này, chuông cửa lại vang lên.

Không cần đoán cũng biết, lần này nhất định là Diệp Tư tới.

Bởi vì chỉ có Diệp Tư còn không có cho Hoàng Vinh Nhạc đưa lễ.

Mở cửa, chỉ thấy Diệp Tư đứng ở cửa, mặc thiên sắc quần áo thường, dáng người ưu nhã, tươi đẹp tuyệt trần, mặt tuyệt mỹ gò má lộ yêu kiều nụ cười, nàng tâm tình tựa hồ không tệ.

"Hoàng Vinh Nhạc, không quấy rầy người nghỉ ngơi đi?"

"Không, vào đi."

Đi tới phòng khách, vào ngồi.

"Hoàng đại sư, tối hôm qua người vừa cứu ta một lần." Diệp Tư hai tay đưa tới một phần cổ phiếu chuyển nhượng văn kiện, mỉm cười nói, "Đây là tiểu nữ một chút tâm ý, ngắm vàng đại sư không nên chê."

Hoàng Vinh Nhạc nhận lấy văn kiện nhìn một cái, phát giác Diệp Tư chuẩn bị đem nòng cầm Lê Trần điện ảnh và truyền hình 1 % cổ phiếu toàn bộ đưa cho Hoàng Vinh Nhạc.

"Diệp cô nương thật là nữ trung hào kiệt, xuất thủ rộng lượng như vậy." Hoàng Vinh Nhạc nói, "Người đem tất cả cổ phiếu tất cả đưa cho ta, người sau này không có gì ăn a?"

Diệp Tư cười nói: "Sẽ không a, ta còn có tiền gửi ngân hàng, áo cơm không lo. Hoàng đại sư, đây là một chút tâm ý của ta, người có thể không thể cự tuyệt."

Diệp Tư sẽ đưa tới như vậy một phần đại lễ, Hoàng Vinh Nhạc một chút cũng không ngoài ý liệu. Bởi vì Diệp Tư là thuộc về "Tích thủy chi ân, đừng tuyên trương báo " cô gái.

Ban đầu, Hoàng Vinh Nhạc chế phục Hắc Lang, cứu Diệp Tư, Diệp Tư liền liều mạng muốn báo đáp Hoàng Vinh Nhạc, vừa nghe Hoàng Vinh Nhạc

muốn mượn phòng, lập tức để cho Hoàng Vĩnh Nhạc vào ở ô mai biệt thự. Diệp Tư mắc bệnh ung thư lúc, thậm chí muốn đem ô mai biệt thự đưa cho Hoàng Vĩnh Nhạc, năng chính là muốn báo ân.

Hôm nay, Hoàng Vĩnh Nhạc vừa cứu Diệp Tư một lần, lấy năng cá tính, tất nhiên muốn tặng cho Hoàng Vĩnh Nhạc một phần đại lễ.

Hoàng Vĩnh Nhạc hỏi: "Diệp cô nương, phần đại lễ này nếu như ta không thu, ngươi trong lòng nhất định không thẳng bằng, đúng không?"

"Ừ." Diệp Tư gật đầu liên tục.

Hoàng Vĩnh Nhạc lại nói: "Phần đại lễ này ta nếu là không thu, ngươi nhất định sẽ chết quân ta không thả, cùng ta hao tổn rất cuộc, đúng không?"

"Ừ." Diệp Tư liếc mắt gật đầu.

"Được, ta có thể thu đại lễ của ngươi." Hoàng Vĩnh Nhạc nói, "Bất quá, ta không muốn cổ phiếu, ta muốn khác."

Diệp Tư mày liễu một cong: "Nhưng là, ta chỉ có cổ phiếu a! Trừ phi ngươi muốn ô mai biệt thự."

"Nói tiền quá tục, chúng ta nói điểm khác." Hoàng Vĩnh Nhạc lấy ra một phần trước thời hạn viết xong đơn xin việc, đưa tới, "Nếu ngươi muốn báo ân, ta cho ngươi một cái cơ hội. Ta bây giờ mời ngươi trở thành chuỗi tiêu biệt thự ngự dụng đầu bếp, ngươi nấu một bữa cơm, ta trả ngươi 50 vạn tân thù. Ngươi nấu 20 bữa cơm, ta liền phải trả ngươi 1000 vạn tân thù, đến lúc đó, chúng ta coi như hai bên, như thế nào?"

Diệp Tư nhìn một chút đơn xin việc, yếu ớt nói: "Ta giúp ngươi nấu một bữa cơm chính là 50 vạn, tân thù không khỏi quá cao chứ?"

"Không cao." Hoàng Vĩnh Nhạc nói, "Ngươi nhưng là nhân khí nữ vương, vì bác hơn bốn ngàn vạn người ái mộ, ngươi phát điều vì bác cũng có thể kiếm hơn mấy triệu. Lấy ngươi như vậy nhân khí, cho ta nấu một bữa cơm, 50 vạn đã rất ít. Nếu không, tăng lên tới 100 vạn..."

"Chớ!" Diệp Tư nói, "50 vạn đã quá nhiều, ngươi đây rõ ràng là có ý ở giảm bớt ta gánh nặng."

Hoàng Vĩnh Nhạc nói: "Lời ấy sai rồi. Diệp cô nương tài nấu nướng thiên hạ vô song, Hoàng mỗ có sống chỉ năm may mắn thưởng thức được Diệp cô nương làm thức ăn, chết mà vô hám."

Diệp Tư nhẹ nhàng cười một tiếng, nhẹ giọng hỏi: "Ngươi ăn chưa?"

"Còn không có."

"Ta đi xuống bếp. Ngươi muốn ăn cái gì?"

"Bào ngư."

"Bào ngư?"

"Lý Trung Sinh buổi sáng đưa tới cho ta mấy con bào ngư."

"Nhưng là, ta không nấu qua bào ngư."

"Một lần sinh, hai lần quen thuộc."

"Được rồi, ta thử một chút."

Nói xong, Diệp Tư đến phòng bếp nấu bào ngư đi.

...

Chanh biệt thự.

"Tiểu Hoàng thật là kỳ nhân a!" Triệu Kiến Quốc cảm khái nói, "Tối hôm qua chúng ta như vậy nhiều người cũng trúng độc, chỉ có hán không có trúng độc, chỉ sợ không phải trùng hợp."

Lý Trung Sinh đồng ý nói: "Ta cũng cảm thấy không phải trùng hợp. Chúng ta sau khi hôn mê, tiểu Hoàng sát ngôn quan sắc, vừa nhìn ra Hoắc Đại Cương có vấn đề, lại kịp thời âm thầm báo cảnh sát, đến hiện trường năng lực ứng biến tuyệt không phải người bình thường có thể so sánh."

Tổng Minh Kiệt nói: "Tiểu Hoàng nói, hán uống con ba ba thang sau, nhổ ra, cũng không biết là thật hay giả. Cá nhân ta hoài nghi, tiểu Hoàng có thể là dùng khí công đem mê dược bức ra bên ngoài cơ thể, giống như trong tiểu thuyết võ hiệp nội công vậy."

Triệu Kiến Quốc cau mày: "Không tà môn như vậy chứ?"

Tổng Minh Kiệt nói: "Cái này cũng không được rồi. Tiểu Hoàng 《 Thái cực quyền 》 tựa hồ có thể kháng ung thư, Mạnh Mạnh luyện quyền sau, tế bào ung thư mỗi ngày một giảm bớt, còn có cái gì không thể nào?"

Triệu Kiến Quốc nói: "Theo nhìn như vậy, 《 Thái cực quyền 》 phải giữ vững luyện tiếp."

Phòng Hiểu Minh nói: "Ta bây giờ mỗi ngày luyện 《 Thái cực quyền 》, mỗi ngày sáu giờ sáng cùng Mạnh Mạnh cùng nhau luyện hơn năm lần, cả người tâm khí cũng thuận, một hơi hơn năm lần, không uống kính."

"Xem ra có rảnh rồi, ta cũng phải luyện nhiều một chút." Tống Minh Kiệt nhìn đồng hồ, đôi đề tài nói, "Các người chuyện vẫn đi, ta đi trước. Ta hôm nay phải tìm người đem ba nhạc biệt thự lần nữa quét vôi một lần, biến thành màu vàng ba nhạc biệt thự."

...

Chuối tiêu biệt thự.

Hoàng Vĩnh Nhạc nằm trên ghế sa lon, đang cùng với lúc xem hai bộ phim.

Một loạt hải sản mùi thơm, từ trong phòng bếp bay tới.

"Hoàng đại sư, bào ngư nấu xong rồi!"

Converter: Tịch Văn Tịch Mịch

Bạn đang đọc truyện *Hạnh Phúc Đại Rút Thương Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 53: Bữa tiệc bào ngư

Tác giả: Ngã Yêu Hóa Tinh

Bàn ăn để ba món ăn một món canh: Làm xào nấm hương cần thái, tây lan hoa xào con tôm, canh cá, cùng với hôm nay là bài chủ chốt thức ăn —— kho bào ngư!

Diệp Tư là lần đầu tiên nấu bào ngư, công thức nấu ăn là từ trên internet tìm, hiện học hiện làm, tổn không ít tâm tư.

Hoàng Vĩnh Nhạc liếc một cái kho bào ngư, khen: "Thật là thức ăn nếu như không muốn người, vóc người đẹp, nấu đi ra ngoài thức ăn đều đẹp mắt."

Diệp Tư nhẹ nhàng cười một tiếng: "Người vợ vàng nếm thử một chút, nhìn ăn có ngon hay không?"

Hoàng Vĩnh Nhạc cầm đũa lên, xúc lên một mảnh ánh sáng màu đỏ sáng bào ngư thịt, đi trong miệng một nhét vào, nhai kỹ nuốt chậm, nuốt vào bụng.

"Mùi vị như thế nào?" Diệp Tư nhẹ giọng hỏi.

"Thật không phải là rất giống bảo." Hoàng Vĩnh Nhạc nghiêm trang nói, "Diệp cô nương, Hoàng mẫu không thể không phê bình người đôi câu."

Diệp Tư cau mày: "Bào ngư ăn không ngon sao? Ta là hoàn toàn theo như công thức nấu ăn làm a!"

Hoàng Vĩnh Nhạc nói: "Cho nên, ta phải phê bình người."

Diệp Tư càng nghe càng hồ đồ: "Ta sai chỗ nào?"

Hoàng Vĩnh Nhạc nói: "Người sai liền sai ở, giống nhau công thức nấu ăn, tại sao người nấu sau khi đi ra, so với người khác nấu ăn ngon?"

"..." Diệp Tư.

Hoàng Vĩnh Nhạc tiếp tục nói: "Người đem bào ngư nấu phải tốt như vậy ăn, đem ta khẩu vị nuôi điều, sau này ăn người khác nấu bào ngư, có thể khó mà vào miệng, chỉ có thể ăn người nấu bào ngư."

Diệp Tư thoáng thờ phào, cười nói: "Người mới vừa hù chết ta, ta còn tưởng rằng bào ngư không nấu xong, đem quý giá như vậy bào ngư tao đập."

Hôm nay nấu giả mấy con bào ngư, quả thật thật quý giá, là tiêu chuẩn "Ba đầu bảo" .

Bào ngư có phẩm cấp chi phân, đầu số càng nhiều bào ngư, phẩm cấp càng thấp, giá cả càng tiện nghi. Ngược lại, đầu đếm càng ít, giá cả càng đắt.

Bào ngư cái gọi là "Đầu", là chỉ đơn vị sức nặng trong bào ngư chỉ đếm. Nếu như đơn vị sức nặng dặm bào ngư là 10 chỉ, liền kêu mười đầu bảo; nếu như là 8 chỉ, liền kêu tám đầu bảo.

Đầu đếm càng ít, ý nghĩa bào ngư càng lớn, giá cả lại càng đắt tiền.

Bộ mặt thành phố thượng người bình thường mua bào ngư, vậy đều là sáu đầu bảo trở lên, giá cả tương đối tiện nghi.

Hoàng Vinh Nhạc hôm nay ăn là "Ba đầu bảo", thuộc về cực phẩm bào ngư, giá cả tự nhiên không thấp. Cụ thể bao nhiêu tiền, Hoàng Vinh Nhạc cũng không biết, bởi vì những thứ này bào ngư đều là Lý Trung Sinh đưa.

Mà cao cấp nhất bào ngư chính là "Đôi đầu bảo", đôi đầu bảo số lượng ít vô cùng, có thể gặp không thể cầu. Thức ăn ngon giới có đôi lời kêu "Thiên kim khó mua đôi đầu bảo", đôi đầu bảo giá trị có thể thấy một ban.

Hoàng Vinh Nhạc bây giờ ăn ba đầu bảo, cũng coi là cực phẩm bào ngư, người bình thường là rất khó ăn đến. Ba đầu bảo thịt vừa mềm lại nhuận, vị tiên trấp nồng, tiền mà không nị, hương thuần đậm đà, ăn một miếng, sung sướng cuộc so tài thần tiên!

Hệ thống nhắc nhở: Túc chủ thưởng thức được Diệp Tư nấu kho bào ngư, tư âm bổ dương, ích tinh cố thận, chỉ số hạnh phúc +42!

"42?"

Hoàng Vinh Nhạc âm thầm vui mừng, mình mời Diệp Tư tới làm đầu bếp, quả nhiên là một cái sáng suốt quyết định.

Giống nhau thức ăn, Diệp Tư nấu sau khi ra ngoài, tăng lên chỉ số hạnh phúc sẽ nhiều hơn.

Hoàng Vinh Nhạc tối hôm qua ở quán rượu ăn kho bào ngư, chỉ số hạnh phúc tăng lên 30. Hôm nay ăn Diệp Tư nấu kho bào ngư, tăng lên chỉ số hạnh phúc lại đạt tới 42, không giảm ngược lại tăng.

Nếu ăn bào ngư cả cảm giác hạnh phúc nhanh như vậy, Hoàng Vinh Nhạc cảm thấy lấy sau nhiều lần ăn.

Cao cấp bào ngư bộ mặt thành phố thượng cũng không nhiều, đặc biệt là "Đôi đầu bảo" . Bất quá, Hoàng Vinh Nhạc có rút số hệ thống, tốn chút tinh lực ở đại Nam Dương san hô trên đảo tìm kiếm một phen, hẳn có thể tìm được cao cấp "Đôi đầu bảo" .

"Diệp cô nương, ngươi cũng ăn."

"Ta ăn sáng xong."

"Ăn rồi có thể ăn nữa. Mấy con bào ngư lớn như vậy, ta một người nơi nào ăn hết? Tới, ném thử một chút." Hoàng Vinh Nhạc xóc lên một mảnh bào ngư thịt, thả vào Diệp Tư trong chén.

Diệp Tư cái miệng nhỏ nhắn hơi phẩy một cái: "Mỗi ngày thịt cá, ta hội trường mập."

"Đàn bà đầy đặn một chút không có gì không tốt a."

"..."

Tán gẫu đang lúc, hai người cùng nhau hưởng dụng khỏi bào ngư bữa tiệc lớn.

Ăn trước hai cái bào ngư thịt, nữa nhấp một hớp kiên hồng rượu bồ đào, cuộc sống này thật là hạnh phúc.

Lúc ăn cơm, Hoàng Vinh Nhạc bỗng nhiên nói: "Diệp Tư, khoảng thời gian này ngươi buổi tối chớ ra cửa."

"Thế nào?"

"Phúc Hưng thành phố chỉ số hạnh phúc sục đột ngột, phạm tội tỷ số lên cao, ra cửa không an toàn."

"Ngươi rất sợ ta xảy ra chuyện sao?"

"Dĩ nhiên. Ngươi muốn có sơ xuất gì, ai cho làm bào ngư bữa tiệc lớn."

Diệp Tư nhẹ nhàng cười một tiếng, nói: "Gần đây quả thật thật loạn, nhớ tới tối hôm qua chuyện của quán rượu, ta bây giờ lòng vẫn còn sợ hãi. Ta sẽ tận lực đi ra ngoài, bất quá, thỉnh thoảng có chuyện, không thể nào không ra khỏi cửa."

Hoàng Vinh Nhạc nói: "Nếu như ngươi nếu không phải là ra cửa, nhất định tìm một người đi cùng. Nếu là không tìm được người, sẽ tới tìm ta."

Diệp Tư khẽ run một chút.

Hoàng Vĩnh Nhạc sờ đi đề nghị Diệp Tư không muốn buổi tối ra cửa, chủ yếu là bởi vì kế cận có không ít cường gian phạm. Hắn hai vẫn ngẫu nhiên rút số, liên tục rút được nhiều lần cường gian phạm không khí, hẳn không phải là tình cờ.

"Nhớ chưa có?"

"Nga."

"Ăn cơm."

Bảo ngư bữa tiệc lớn ăn được một nửa lúc.

Hoàng Vĩnh Nhạc điện thoại di động bỗng nhiên nhận được một cái tin nhắn ngắn, tin nhắn ngắn là trong lớp ủy viên thể dục Lý Đại Vĩ gọi tới: "Anh em, người đại học thư thông báo trúng tuyển đã gửi đến ta nơi này, ta bây giờ ở Khải Minh Tinh khu biệt thự cửa, người đi ra cầm thư thông báo trúng tuyển."

Hoàng Vĩnh Nhạc ở điền báo thi vào trường cao đẳng tình nguyện lúc, đã quyết định mướn nhà, cho nên, hẳn không có để lại mình phòng trọ địa chỉ, mà là lưu lại Lý Đại Vĩ nhà địa chỉ, để cho Lý Đại Vĩ thay mặt thu đại học thư thông báo trúng tuyển.

Thư thông báo trúng tuyển hôm nay gửi đến Lý Đại Vĩ trong tay, hẳn vì vậy đưa tới.

"Diệp Tư, bạn học ta cho ta đưa đại học thư thông báo, ta đi ra ngoài một chút."

"Ừ."

Rời đi chuỗi tiêu biệt thự, Hoàng Vĩnh Nhạc chạy thẳng tới Khải Minh Tinh khu biệt thự cửa, hai tên an ninh thủ ở cửa, ngoài cửa thì đứng một cái tiểu tử, thân hình khôi ngô, thân cao chừng 1. 83 thước, hẳn chính là Lý Đại Vĩ.

Lý Đại Vĩ là thể dục sở trường sinh, giỏi điền kinh, bóng rổ, trái banh, trước mắt đã bị Phúc Hưng Thành phố thể dục đại học nhận.

"Đại Vĩ!"

"Anh em, người tổng tính ra." Lý Đại Vĩ thờ dài nói, "Khải Minh Tinh khu biệt thự canh phòng thật giống hoàng cung, ngay cả con ruồi cũng không phải là không đi vào." Nói xong, móc ra đóng kín một cái màu xanh phong thư, đưa tới, "Cho, người đại học thư thông báo trúng tuyển."

Hoàng Vĩnh Nhạc nhận lấy thư thông báo, chỉ thấy phong thư thượng bất ngờ viết "Phúc Hưng đại học " nét chữ, còn có một cái màu đỏ "Phúc" chữ huy hiệu trường.

"Anh em, nghe nói Khải Minh Tinh khu biệt thự nhà giống như trái cây, có phải là thật hay không?" Lý Đại Vĩ tò mò hỏi.

Hoàng Vĩnh Nhạc nói: "Có phải là thật hay không, người vào xem một chút chẳng phải sẽ biết."

"An ninh không để cho ta đi vào."

"Ta mang người đi vào."

"Có thể được không?"

"Không được người mới đi ra a."

"..."

Người xa lạ đứng là không cách nào tiến vào Khải Minh Tinh khu biệt thự, bất quá, nếu như có khu biệt thự nhà ở dẫn, chỉ cần ghi danh một chút, liền có thể tiến vào.

Ở Hoàng Vĩnh Nhạc dưới sự hướng dẫn, Lý Đại Vĩ thí điền thí điền đi theo vào, hẳn lần đầu tiên tiến vào cao như vậy đương khu biệt thự, tương đối phần khởi.

"Ngọa tào, đó chính là trong truyền thuyết ô mai biệt thự đi!" Lý Đại Vĩ kêu to một tiếng, ngay sau đó, cầm điện thoại di động lên, hướng về phía ô mai biệt thự một trận chọt vỗ.

"Đây là chanh biệt thự chứ ? Hình dáng 《 Xinh đẹp thế giới 》 chanh có mấy phần giống a!"

" Mẹ kiếp, thật sự có dưa hấu biệt thự!"

Dọc theo đường đi, lý đại vĩ nhất kinh nhất sợ, hẳn hiển nhiên xem qua 《 Xinh đẹp thế giới 》 bộ phim này, bây giờ đột nhiên thấy trong điện ảnh trái cây xuất hiện ở trước mắt, tự nhiên rất là hưng phấn.

"Chuối tiêu biệt thự!"

Lý Đại Vĩ con mắt to lọng, ở « xinh đẹp thế giới » bộ phim này trong, hấp thích nhất trái cây nhân vật chính là chuối tiêu.

Lý Đại Vĩ còn chưa phục hồi tinh thần lại, Hoàng Vĩnh Nhạc móc ra chìa khóa, chuẩn bị mở ra chuối tiêu biệt thự cửa.

Lý Đại Vĩ ngạc nhiên: "Anh em, người làm sao có biệt thự chìa khóa?"

"Ta ở chuối tiêu biệt thự."

"Người không phải là cùng Diệp Từ ở ô mai biệt thự sao?"

"Mang tới."

"Người muốn?"

"Không phải."

"Mua?"

"Người khác đưa."

"..." Lý Đại Vĩ liếc mắt, "Anh em, lác lư ta đúng không? Lớn như vậy một dây biệt thự đưa cho người, lừa gạt quỷ a."

"Người coi như có chút chỉ số thông minh, lại không lừa được người."

"Đó là dĩ nhiên."

Đang khi nói chuyện, Hoàng Vĩnh Nhạc mở ra biệt thự cửa.

"Vào đi."

"Ta cần đổi giày sao?"

"Người có hay không chân khí?"

"Có!"

"Không cần thay đổi."

"Nga."

Đi vào phòng khách, Lý Đại Vĩ ánh mắt nhất thời liên tục: "Được... Thật là lớn dịch tinh ti vi! Đây là điện ảnh màn ảnh đi..."

Lời còn chưa dứt, lúc này, Diệp Từ trong từ trong phòng bếp đi ra, nàng thấy Lý Đại Vĩ sau, mỉm cười nói: "Người là Hoàng Vĩnh Nhạc bạn học chứ?"

Lý Đại Vĩ mộng, trong đầu trống rỗng, tựa như đường ngắn vậy, một lát sau, mới phản ứng được, có chút cả lâm đất nói: "Đúng, Diệp... Diệp Từ... Diệp nữ sĩ, người khỏe!"

"Người khỏe. Tội tiên ngồi đi." Diệp Từ lên tiếng chào, thu thập một chút bàn ăn, trở lại trong phòng bếp.

Lý Đại Vĩ thoáng thở phào, lau một cái cái trán mồ hôi rịn.

Hoàng Vĩnh Nhạc cười nói: "Đại Vĩ, một mình người lưng hùng vai gấu Đại lão gia, làm sao thấy Diệp Từ sau nhất thời liên kinh sợ, khẩn trương thành như vậy?"

"Ta là bình thường người bình thường phản ứng." Lý Đại Vĩ nói, "Diệp Từ nhưng là đại minh tinh, người bình thường thấy nàng, hơi trề độn mấy giây, là bình thường ứng kích phản ứng."

Bu lại, Lý Đại Vĩ nhỏ giọng nói, "Anh em, cầu người một chuyện. Bạn gái ta là Diệp Từ nào tàn phẫn, vẫn muốn Diệp Từ ký tên, người có thể hay không giúp ta hướng Diệp Từ muốn ký tên? Đại ân đại đức, anh em ta mời người ăn xâu thịt dê."

Hoàng Vĩnh Nhạc nói: "Người muốn Diệp Từ ký tên làm gì, ký tên lại không thể làm cơm ăn."

Lý Đại Vĩ mặt đầy khinh bỉ: "Anh em, người mỗi ngày cùng Diệp Từ ở cùng một chỗ, nơi nào có thể lãnh hội chúng ta loại này tầng dưới chót dân chúng tinh thần nhu cầu a? Thật, bạn gái ta vượt qua thích Diệp Từ, giúp ta muốn một ký tên, được không? Ta mời người ăn xâu thịt dê, hai lần."

Hoàng Vĩnh Nhạc cười nói: "Ký tên ký ở địa phương nào?"

Lý Đại Vĩ móc bóp ra, lấy ra một tấm hình, trong hình là một cá tinh khiết cô gái: "Liên ký ở bạn gái ta trong hình."

Hoàng Vĩnh Nhạc nhận lấy hình, đi về phía phòng bếp, tìm được đang lau bàn Diệp Tư: "Diệp cô nương, của bạn học ta bạn gái rất thích người, muốn người ký tên, người có thể hay không ký một cái?"

"Ký tên?" Diệp Tư tay nhỏ bé xoa xoa khăn choàng làm bếp, nắm lên bút, ở trong hình viết lên mình tên.

"Đa tạ Diệp cô nương."

"Hoàng đại sư khách khí."

Ký xong tên, Hoàng Vĩnh Nhạc trở lại phòng khách, đem hình đưa cho Lý Đại Vĩ.

Lý Đại Vĩ nhìn một chút hình, trên mặt tràn đầy sùng bái biểu tình: "Anh em, hay là người ngao mạn! Kim hế miệng, thì sẽ đến Diệp Tư ký tên! Rất cảm tạ người! Lúc nào người muốn ăn xâu thịt dê, cho ta gọi điện thoại, theo kêu theo đến. Ta liền không quấy rầy người cùng Diệp Tư cuộc sống hạnh phúc, ta đi trước..."

"Chờ một chút." Hoàng Vĩnh Nhạc đi tới phòng khách nuôi cá bên cạnh ao, lấy tới cá cái lồng, vớt lên một cái tô mi cá, sợi giấy phe, linh cho Lý Đại Vĩ, "Hôm nay người cho ta đưa đại học thư thông báo trúng tuyển, con cá này coi như là cho người đường chạy phí."

Lý Đại Vĩ nhìn một cái, vội vàng nói: "Đây là tô mi cá chứ? Rất đắt, được cho ngàn nguyên a, anh em, quý trọng như vậy cá ta không thể muốn..."

"Một mình người Đại lão gia, làm sao lẻ mề? Để cho người cầm thì cứ cầm!"

Cá nhét quá khứ.

Mấy phút sau, Lý Đại Vĩ mặt mày hớn hờ rồi đi biệt thự, đột nhiên lấy được tặng một cái hơn ngàn nguyên tô mi cá, tâm tình thật tốt.

Lý Đại Vĩ mới vừa đi, Hoàng Vĩnh Nhạc lấy ra đại học thư thông báo, mở ra nhìn một cái, đập vào mi mắt chữ viết là: "Thân ái Hoàng Vĩnh Nhạc bạn học, chúc mừng người đã bị Phúc Hưng đại học thiên kiều ban nhận..."

Hệ thống nhắc nhở: Túc chủ cầm Phúc Hưng đại học thư thông báo trúng tuyển, trở thành một tên sinh viên, chỉ số hạnh phúc +100!

Converter: Tịch Văn Tịch Mịch

Bạn đang đọc truyện *Hạnh Phúc Đại Rút Thưởng Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 54: Giám định tội phạm

Tác giả: Ngã Yêu Hóa Tinh

Lớp học PP trong bầy.

Gần đây 《Xinh đẹp thế giới》nhiệt ảnh, không ít bạn học cũng đang thảo luận bộ phim này.

Trần Lệ Lệ: 《Xinh đẹp thế giới》trái cây nhân vật thật là manh người chết rồi, thật là nhớ nuôi một con trái cây! Nghe nói Khải Minh Tinh khu biệt thự nhà đều là trái cây hình dáng, có phải là thật hay không?

Quách Hồng Anh: Cái này có thể hỏi Hoàng Vĩnh Nhạc a. @ Hoàng Vĩnh Nhạc.

Lý Đại Vĩ: Cái này hỏi ta là được rồi, ta hôm nay mới vừa đi qua Khải Minh Tinh khu biệt thự. (đắc ý)

Trần Lệ Lệ: Lý Đại Vĩ bạn học, cái này ép giả bộ tốt giả. (cười trộm)

Lý Đại Vĩ: Lại còn nói ta giả bộ! Tới, có đồ có chân tướng!

Lý Đại Vĩ lập tức truyền lên hôm nay mới vừa vỡ mấy tờ Khai Minh Tinh biệt thự hình.

Hình một truyện, trong bày không ít bạn học rồi rít nổi bọt

Tôn Chí Hải: Ngọa tào! ! Chuối tiêu biệt thự! Ô mai biệt thự! Vĩ ca, những hình này từ đâu ra?

Trần Lê Lê: Thật là đẹp trái cây biệt thự a, quá thích! Đặc biệt là ô mai biệt thự, vượt qua khen! !

Quách Hồng Anh: Ta cảm thấy chuối tiêu biệt thự đẹp mắt nhất! ! Giống như hoành trên mặt đất trắng khuyết, buổi tối ngồi ở chuối tiêu biệt thự thiên thai giống như ngồi ở trăng sáng thượng, nhất định vượt qua lãng mạn a! Lý Đại Vĩ bạn học, những hình này ở đâu tải xuống? Cầu hạt giống

Lý Đại Vĩ: Các người đám này nữ treo ti, không muốn lão thị hạt giống mầm móng, muốn tự lực cánh sinh a! Hình này là chính ta vỡ, ta hôm nay cho Hoàng Vinh Nhạc đưa đại học thư thông báo trúng tuyển, ở Khai Minh Tinh khu biệt thự chạy hết một vòng.

Quách Hồng Anh: (trợn mắt) có loại này chuyện tốt, người sung sao không kêu ta? Người có không thấy Hoàng Vinh Nhạc Đại trạng nguyên?

Lý Đại Vĩ: Ta không chỉ có thấy Hoàng Vinh Nhạc, còn thấy Diệp Tư, bọn họ đang chuối tiêu biệt thự ăn hải sản bữa tiệc lớn! Hoàng Vinh Nhạc thật giống như mua trăng chuối tiêu biệt thự, phòng khách treo hai đài 75 tác dịch tinh ti vi, có chừng 3 thước chiều dài, người tốt, ta còn tưởng rằng đi vào rạp chiếu bóng.

Trần Lê Lê: Người lại thấy Diệp Tư! ! (phát điên) sớm biết ta hãy cùng người cùng đi!

Quách Hồng Anh: Điểm chính chẳng lẽ không phải là Hoàng Vinh Nhạc mua chuối tiêu biệt thự sao? Thật có tiền! ! @ Hoàng Vinh Nhạc Đại trạng nguyên, ta sẽ giặt quần áo nấu cơm lau sàn nhà tắm bồn cầu xoa vai massage lưng, người chuối tiêu biệt thự thiếu bảo mẫu không?

Tôn Chí Hải: Quách Hồng Anh bạn học, Hoàng Vinh Nhạc bây giờ là Lê Trần điện ảnh và truyền hình đại cổ đông, hẳn bên người nhất định là có xinh đẹp nữ phụ tá, nơi nào cần bảo mẫu? Người không phải đang học Thái cực đạo sao, luyện nữa luyện, tranh thủ làm cái nữ hộ vệ!

Quách Hồng Anh: Ô ô ô, giống vậy đều là Phúc Hưng bốn trúng bạn học cùng lớp, tại sao chênh lệch lớn như vậy? @ Hoàng Vinh Nhạc Đại trạng nguyên, cầu ôm bắp đùi!

Trần Lê Lê: @ Hoàng Vinh Nhạc bạn học. Cầu ôm bắp đùi.

Lý Đại Vĩ: Anh em, ta nguyện ý nhặt xà bông. @ Hoàng Vinh Nhạc.

Quách Hồng Anh: Lý Đại Vĩ bạn học, người không phải có bạn gái sao, sao còn nhặt xà bông?

Lý Đại Vĩ: Cái này lại không mâu thuẫn.

...

Trong lớp PP bày hết sức náo nhiệt, đám này bạn học không có sao chỉ thích mùi khăn, bầu không khí rất sống động.

Bọn họ đa số xem qua 《 Xinh đẹp thế giới 》, đối với trái cây biệt thự tràn đầy tò mò.

Từ trong điện ảnh ánh sau, Khai Minh Tinh khu biệt thự độ chú ý thẳng tắp lên cao, khu biệt thự đậm nhà nước dâng thuyền cao, giá phòng rõ ràng lên cao.

Phúc Hưng thành phố bất động sản đổi chác lưới số liệu biểu hiện, ở 《 Xinh đẹp thế giới 》 thượng ánh hai thiên lý, Khai Minh Tinh khu biệt thự giá phòng tăng lên 8%.

Trong đó, nhất bị chú ý trái cây biệt thự theo thứ tự là ô mai biệt thự, chuối tiêu biệt thự, chanh biệt thự, rỗng lừa quả biệt thự cùng dưa hấu biệt thự, bởi vì những nước này quả đều ở đây trong phim ảnh xuất hiện qua.

Ở điện ảnh đồ dầu vô lừa hạ, tương lai một đoạn thời gian, chuối tiêu biệt thự giá cả khẳng định sẽ còn tiếp tục tăng lên, Hoàng Vinh Nhạc trong lúc vô tình vừa nhỏ kiếm một khoản.

Gần đây hai ngày, không ít người đều rồi rít muốn mua một trăng trái cây biệt thự, đây là một loại mới cất trào lưu, cũng là tăng lên cảm giác hạnh phúc đường tắt. Bởi vì người khác cũng không có trái cây biệt thự, duy chỉ có người có, cảm giác ưu việt liền đi ra.

Đáng tiếc, Khai Minh Tinh khu biệt thự trái cây biệt thự căn bản là không mua được. Có chút nhà giàu ra giá cao, nhưng một phòng khó cầu.

"Ông —— "

Hoàng Vinh Nhạc ngồi ở trong phòng khách, điện thoại di động reo, là Tống Minh Kiệt gọi điện thoại tới, "Này, Tống tổng."

"Tiểu Hoàng, ba nhạc biệt thự ta đã quét vôi thành màu vàng." Tống Minh Kiệt nói, "Người bây giờ có vô ích tới xem một chút sao?"

"..." Hoàng Vĩnh Nhạc: Tổng mình kiệt lại thật lần nữa quét vôi ba nhạc biệt thự.

Nếu ba nhạc biệt thự phản đánh răng rồi, Hoàng Vĩnh Nhạc không thể làm gì khác hơn là quá khứ nhìn một chút.

Rời đi chuỗi tiêu biệt thự, dọc theo lục âm đường mòn hướng nam đi, ước chừng 500 thước sau, phía trước xuất hiện một hộp màu đỏ thiên nhiên hồ, bên ven hồ có một dãy biệt thự.

Biệt thự bề ngoài có hình bầu dục, giống như một viên to lớn ba nhạc, chẳng qua là màu sắc không phải màu xanh lá cây, mà là màu vàng.

Ở ba nhạc biệt thự trên cỏ, đứng bốn tên quen thuộc bóng người: Tổng Minh Kiệt, Triệu Kiến Quốc, Phòng Hiểu Minh, Lý Trung Sinh.

"Tiểu Hoàng, tới." Tổng Minh Kiệt chỉ biệt thự, cười hỏi, "Ba nhạc biệt thự ta mới vừa quét vôi thành màu vàng, cảm giác thế nào?"

"..." Hoàng Vĩnh Nhạc liếc một cái biệt thự, một thời không biết kể từ đâu.

Triệu Kiến Quốc nói: "Tổng tổng, y theo ta nhìn, giá tràng màu vàng ba nhạc biệt thự lồi thoi lệch thếch. Ba nhạc vốn chính là màu xanh."

"Triệu tổng, ngươi sai rồi." Tổng Minh Kiệt đạo, "Xanh ba nhạc là màu xanh, chín ba nhạc chính là màu vàng. Ngươi chuỗi tiêu biệt thự cũng giống như vậy. Xanh chuỗi tiêu đồng dạng là màu xanh, chín sau mới biến thành màu vàng. Tiểu Hoàng, ngươi nói đúng không?"

"..." Hoàng Vĩnh Nhạc.

Tổng Minh Kiệt nói: "Tiểu Hoàng, màu sắc ngươi muốn là thích, lập tức có thể dời đến ba nhạc biệt thự ở, biệt thự này trước có cơ hồ, có thể câu cá, có thể ngồi ở ven hồ ngắm trăng, ngươi nếu là có bạn gái, còn có thể cùng nàng ở ven hồ ăn nướng, hữu tình điều."

"Ăn cái gì nướng." Triệu Kiến Quốc đạo, "Tiểu Hoàng nếu là có bạn gái, càng hẳn ở tại chuỗi tiêu biệt thự. Chuỗi tiêu biệt thự phía sau có sao sáng núi, có thể tản bộ, có thể leo núi, có thể nhìn mặt trời mọc, buổi tối còn có thể ngồi ở đỉnh núi ngắm trăng, đây mới gọi là hữu tình điều."

Thấy hai tên nhà giàu lại vì mình cuộc sống thao toái liễu tâm, Hoàng Vĩnh Nhạc một trận không nói.

Hoàng Vĩnh Nhạc buồn bực, mấy tên nhà giàu cũng là lớn bận bịu người, làm sao đột nhiên chạy tới vây xem ba nhạc biệt thự?

Hoàng Vĩnh Nhạc hỏi: "Triệu tổng, Tổng tổng, các ngươi hôm nay tìm ta có phải hay không có chuyện?"

Chúng tỏ hào trở mắt nhìn nhau.

Lý Trung Sinh cười nói: "Tiểu Hoàng, là như vậy. Tối hôm qua ngươi thấy Hoắc Đại Cương lúc, có phải hay không đã nhìn ra Hoắc Đại Cương có thể là tội phạm?"

Tối hôm qua Hoàng Vĩnh Nhạc có thể làm bộ hôn mê, tương kế tựu kế, đúng là bởi vì hắn trước thời hạn phát hiện Hoắc Đại Cương là cường gian phạm.

Lý Trung Sinh, Triệu Kiến Quốc, Tổng Minh Kiệt mấy tên nhà giàu hồi tưởng tối hôm qua án phát trải qua, suy đoán Hoàng Vĩnh Nhạc có thể biết thức gương mặt, có thể từ gương mặt phân biệt ra được người tốt cùng người xấu.

Những phú hào này đều có hộ vệ, bọn họ bây giờ đối với bên người hộ vệ cũng tâm tồn băn khoăn. Đặc biệt là tối hôm qua Hoắc Đại Cương bắt cóc xảy ra chuyện sau, hộ vệ đã trở thành nhà giàu bên người lựu đạn định giờ.

Vì vậy, Lý Trung Sinh, Triệu Kiến Quốc, Tổng Minh Kiệt mấy người thảo luận một chút, muốn mời Hoàng Vĩnh Nhạc giúp bọn họ hộ vệ nhìn một chút gương mặt, nhìn những thứ này hộ vệ có thể tin cậy được hay không.

"Ta không hiểu được nhìn gương mặt." Hoàng Vĩnh Nhạc nói, "Ta tối hôm qua hoài nghi Hoắc Đại Cương có vấn đề, chẳng qua là một loại trực giác."

Tổng Minh Kiệt nói: "Có thể bằng vào trực giác nhìn ra tội phạm, cũng là dị bẩm thiên phú a! Tiểu Hoàng, ta cũng có một người hộ vệ, ngươi có thể hay không đảm hộ vệ nhìn một chút gương mặt, thay ta đem kiểm định?"

Triệu Kiến Quốc nói: "Tiểu Hoàng, ta cũng muốn một tên hộ vệ, ngươi có thể hay không cũng giúp ta giám định một chút?"

Hoàng Vĩnh Nhạc suy nghĩ một chút, vạch rõ đất nói: "Ta có thể giúp các ngươi nhìn một chút, nhưng là ta không cách nào bảo đảm nhất định có thể thấy chính xác."

Triệu Kiến Quốc cười nói: "Không quan hệ, ngươi hết sức là được rồi, chúng ta cũng là đồ cái an lòng."

Thương lượng xong, ở mấy tên nhà giàu dưới sự hướng dẫn, Hoàng Vĩnh Nhạc đi khu biệt thự đích một cái kiện thân quán.

Ở kiện thân quán trong, tổng cộng có ba tên bắt thịt phát đạt đàn ông ở huấn luyện, bọn họ đều là Triệu Kiến Quốc, Tổng Minh Kiệt, Phòng Hiểu Minh chờ nhà giàu cận vệ.

Tiến vào kiện thân quán, Hoàng Vĩnh Nhạc ánh mắt quét về phía ba tên đàn ông, đọc lấy tín nhiệm hơi thở:

"Ngô Chí quân, hộ vệ, chỉ số hạnh phúc 499."

"Trần bình đời, hộ vệ, chỉ số hạnh phúc 485."

"Tôn bồi mộc, hộ vệ, chỉ số hạnh phúc 511."

Hệ thống tín tức biểu hiện, ba tên đàn ông cũng là bình thường hộ vệ, chỉ số hạnh phúc cũng đều vượt qua 400, cũng không phải là tội phạm

Trên thực tế, Hoắc Đại Cương chỉ số hạnh phúc cũng vượt qua 400, bất quá, hẳn chỉ số hạnh phúc là dựa vào cường gian cả đi lên.

Hoắc Đại Cương chỉ số hạnh phúc vốn là -240, sau đó cường gian mấy tên xinh đẹp phái nữ sau, chỉ số hạnh phúc đưa lên đến 500 nhiều. Bởi vì Hoắc Đại Cương chỉ số hạnh phúc cao, thu được Lý Trung Sinh tin cậy, mời vì hộ vệ.

Ở nước Hoa, tìm việc làm lúc, công ty đều phải kiểm tra thí sinh chỉ số hạnh phúc. Bởi vì tuyển mộ chỉ số hạnh phúc cao nhân viên, an toàn hơn, phạm tội xác suất thấp hơn. Đồng thời, bọn họ công việc nhiệt tình càng tích cực.

Rất nhiều công ty đều thích tuyển mộ chỉ số hạnh phúc cao nhân viên, thậm chí làm quy định rõ.

Tỷ như, có quán rượu chiều cô bán hàng, yêu cầu thí sinh chỉ số hạnh phúc phải liên tục 3 tháng vượt qua 100.

Có trò chơi công ty tuyển mộ thủ tục viên, yêu cầu thí sinh chỉ số hạnh phúc phải liên tục 4 tháng vượt qua 80.

Nếu như chỉ số hạnh phúc không đạt tiêu chuẩn, trừ phi năng lực siêu cường, nếu bị tuyển dụng có khả năng tương đối thấp.

Ở nước Hoa, mỗi năm đều có "Hạnh phúc công ty" "Hạnh phúc xí nghiệp" "Hạnh phúc đơn vị" bình chọn.

Một cái công ty chỉ số hạnh phúc cao, nói rõ ở cai công ty đi làm rất hạnh phúc, vì vậy có thể hấp dẫn nhiều hơn nhân tài ưu tú gia nhập liên minh.

Ngược lại, một cái công ty chỉ số hạnh phúc thấp, nói rõ cai công ty nhân viên đi làm lúc không quá hạnh phúc, tự nhiên không người nguyện ý đến cái công ty này xin việc.

Cho nên, đang tuyển mộ lúc, công ty đối với thí sinh chỉ số hạnh phúc đều có yêu cầu. Càng tốt công ty, đối với thí sinh chỉ số hạnh phúc yêu cầu càng cao.

Những phú hào này đang tuyển mộ hộ vệ lúc, đối với hộ vệ chỉ số hạnh phúc yêu cầu cao hơn, ít nhất phải đạt tới 400.

"Tổng tổng, Triệu tổng, Phòng tổng, ba tên hộ vệ hẳn không có vấn đề." Hoàng Vĩnh Nhạc xuống kết luận.

"Thật không?" Triệu Kiến Quốc thoáng thờ phào, có Hoàng Vĩnh Nhạc những lời này, hẳn liền an lòng một chút, "Tiểu Hoàng, hôm nay thật là phiền toái người. Đi thôi, mời người ăn bữa cơm nhạt."

"Ta mới vừa ăn rồi bảo ngư bữa tiệc lớn a..."

"Ăn rồi có thể ăn nữa."

Ở mấy tên nhà giàu cường bách hạ, Hoàng Vĩnh Nhạc lại đi ăn một bữa cơm nhạt.

Những thứ này thô hào cái gọi là "Cơm nhạt", chính là một món ăn thượng vạn nguyên cái loại đó, tôm hùm, vi cá, bào ngư, chỉ cần là quý giá thức ăn, cũng đi mặt bàn bày, ngừng một lát xuống, hơn mấy triệu.

Trên bàn ăn.

"Tiểu Hoàng, người thích ăn bào ngư, ăn nhiều một chút." Lý Trung Sinh nhiệt tình chào mời đạo, "Những thứ này đều là cực phẩm 'Ba đầu bảo', vị thịt tươi nẩy, nhiều nếm thử một chút."

Tổng Minh Kiệt nói: "Ba đầu bảo mùi vị quả thật tốt, bất quá, so với 'Đôi đầu bảo' hay là kém một chút. Tháng trước ta ở băng nước ăn một con đôi đầu bảo, người tốt, một con bào ngư nửa cân đại, lại mập lại non, kia bào ngư trấp thơm nồng ướt át, thật là nhân gian thức ăn ngon!"

Lý Trung Sinh cười nói: "Đôi đầu bảo là cao cấp bào ngư, đúng là cực phẩm thức ăn ngon. Đáng tiếc, đôi đầu bảo số lượng thừa thớt, một năm hết tết đến cũng hiếm thấy thấy mấy con. Lần trước ta ăn đôi đầu bảo ngư, đã là năm ngoái chuyện, bây giờ nhớ lại, hay là chưa thỏa mãn a!"

Ăn ăn uống uống hai cá nhiều giờ sau.

Hệ thống nhắc nhở: Túc chủ thưởng thức ngừng một lát giá trị 50 vạn nguyên son trần hải vị, chỉ số hạnh phúc +45!

Ăn xong bữa tiệc lớn, Hoàng Vĩnh Nhạc trở lại chuỗi tiêu biệt thự.

Cùng những thứ này thả hào giao thiệp với, mỗi ngày đều là thịt cá, cuộc sống nhạc vô biên.

Mới vừa ở trên bàn ăn, Lý Trung Sinh cùng Tống Minh Kiệt đối với "Đôi đầu bảo" khen không dứt miệng, Hoàng Vĩnh Nhạc không khỏi sinh lòng tò mò, muốn nếm thử một chút "Đôi đầu bảo" loại này cao cấp bào ngư đích mùi vị.

Vì vậy, Hoàng Vĩnh Nhạc điều ra rút số hệ thống, cắt vào chính xác rút số kiểu mẫu, chuẩn bị ở đại Nam Dương san hô trên đảo rút ra mấy con cao cấp đôi đầu bảo ngư...

Converter: Tịch Văn Tịch Mịch

Bạn đang đọc truyện *Hạnh Phúc Đại Rút Thường Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 55: Rút ra lấy bào ngư

Tác giả: Ngã Yêu Hóa Tinh

Hoàng Vĩnh Nhạc chuẩn bị rút ra lấy bào ngư.

Hắn đứng ở phòng vệ sinh ở bồn tắm cạnh, một hồi rút được bào ngư sau, trước để trong bồn tắm.

Hết thấy chuẩn bị ổn thỏa, bắt đầu rút số.

Để bảo đảm rút được bào ngư, Hoàng Vĩnh Nhạc sử dụng "Chính xác rút số".

Hoàng Vĩnh Nhạc ở trên mạng tra tìm một chút, phát hiện đại Nam Dương tây hải ngạn san hô đảo bầy khu vực có bào ngư, là lướt đảo chính là san hô đảo một trong.

Hoàng Vĩnh Nhạc: "Ta muốn rút lấy đại Nam Dương là lướt đảo bờ đông bào ngư."

Hệ thống nhắc nhở: Thật xin lỗi, là lướt đảo bờ đông không có bào ngư, tức chủ miêu tả có sai lầm, không cách nào rút ra lấy.

Hoàng Vĩnh Nhạc: "Ta muốn rút lấy đại Nam Dương là lướt đảo tây ngạn bào ngư."

Hệ thống nhắc nhở: Thật xin lỗi, là lướt đảo tây ngạn không có bào ngư, tức chủ miêu tả có sai lầm, không cách nào rút ra lấy.

Sau, lại tìm tòi là lướt đảo bờ phía nam cùng bắc ngạn, vẫn là không có tìm được bào ngư.

Hoàng Vĩnh Nhạc không thể làm gì khác hơn là đổi thứ hai cái san hô đảo tìm, cái này san hô đảo kêu quạ đen đảo.

Hoàng Vĩnh Nhạc: "Ta muốn rút lấy quạ đen đảo bờ đông bào ngư."

Hệ thống nhắc nhở: Rút ra lấy quạ đen đảo bờ đông bào ngư, cần phải tiêu hao 3 điểm chỉ số hạnh phúc, là hay không rút ra lấy?

Tìm được bào ngư!

"Dạ !"

"Đình! Chúc mừng túc chủ, ngài rút được đại Nam Dương quạ đen đảo bờ đông một con 'Mười đầu bào ngư' ."

Rào rào!

Một con màu vàng lọt đích nhỏ bào ngư vô căn cứ thoáng hiện, ồm một tiếng, rơi vào trong bồn tắm, sóng gợn kích động.

"Con này bào ngư... Cũng quá nhỏ!"

Hoàng Vĩnh Nhạc liếc một cái bồn tắm, mình rút được con này bào ngư là "Mười đầu bảo" .

Đầu số càng nhiều, bào ngư càng nhỏ, giá cả càng tiện nghi.

Giống như loại này "Mười đầu bào", bộ mặt thành phố thương rất thường gặp, thuộc về gái vị thành niên hình bào ngư, thân thể rất nhỏ, giá cả cũng không đắt, Hoàng Vinh Nhạc căn bản không thiếu.

Hoàng Vinh Nhạc mong muốn không phải thông thường gái vị thành niên hình bào ngư, mà là cao cấp nhất trưởng thành hình đại bào ngư —— đôi đầu bào!

Vì để tránh cho nữa rút được gái vị thành niên hình nhỏ bào ngư, Hoàng Vinh Nhạc tăng cao rút số độ chính xác.

Hoàng Vinh Nhạc: "Ta muốn tát lấy đại Nam Dương quạ đen đảo bờ đông 'Đôi đầu bào' ."

Hệ thống nhắc nhở: Thật xin lỗi, quạ đen đảo bờ đông không có 'Đôi đầu bào', tức chủ miêu tả có sai lầm, không cách nào rút ra lấy.

Quạ đen đảo bờ đông mặc dù có bào ngư, nhưng là không có đôi đầu bào, chỉ có thông thường nhỏ bào ngư.

Hoàng Vinh Nhạc vì vậy buông tha quạ đen đảo bờ đông, tiếp tục tìm tây ngạn, bờ phía nam cùng bắc ngạn.

Trong đó, tây ngạn cũng có bào ngư, nhưng là lớn nhất bào ngư chỉ có "Bốn đầu bào", vẫn là không có "Đôi đầu bào" .

Hoàng Vinh Nhạc không có buông tha, lại tiếp tục ở khác san hô đảo tìm

Sau, hắn lại lục tục tìm tòi nửa cong đảo, ngà voi đảo, tâm điểm đảo, lam ba đảo chờ hai mươi bảy san hô đảo cùng bộ phận vô danh đá ngầm bày.

Những thứ này san hô trong đảo có ba phân một trong có bào ngư, chẳng qua là lớn nhất bào ngư chỉ đạt tới "Ba đầu bào" .

Thiên kim khó mua đôi đầu bào, những lời này một chút cũng nói không sai.

Hoàng Vinh Nhạc tìm tòi gần một giờ, vẫn là không có phát hiện đôi đầu bào đích tung tích.

"Đôi đầu bào, người rút cuộc ở nơi nào?"

Biển khơi mờ mịt, phải tìm được một con cao cấp đại bào ngư thật là không quá dễ dàng.

Bất quá, Hoàng Vinh Nhạc đối với đôi đầu bào vẫn có chút cố chấp, hắn quyết định nửa tìm kiếm nửa giờ, nếu như hay là tìm không tới, liền ngủ.

Lại tìm liêu mấy cá san hô đảo, lúc này, một cá tương đối vắng vẻ san hô đảo tiến vào Hoàng Vinh Nhạc tầm mắt, cái này san hô đảo bề ngoài giống như cái hồ lô, tên là "Đảo Hồ lô" .

Hoàng Vinh Nhạc: "Ta muốn rút lấy đảo Hồ lô bờ đông 'Đôi đầu bào' ."

Hệ thống nhắc nhở: Rút ra lấy đảo Hồ lô bờ đông "Đôi đầu bào", cần phải tiêu hao 2 điểm chỉ số hạnh phúc, là hay không rút ra lấy?

Tìm được!

Đôi đầu bào! !

Hoàng Vinh Nhạc hơi có vẻ kích động, công phu không phụ người có lòng, rút cuộc tìm được hắn mong muốn đại bào ngư.

"Dạ !"

"Đỉnh! Chúc mừng tức chủ, ngài rút được đảo Hồ lô bờ đông một con 'Đôi đầu bào' !"

Ừm!

Đột nhiên,

Một con vàng màu trắng đại bào ngư rơi vào bồn tắm, bào ngư đích đầu so với trước đó "Mười đầu bào" lớn ít nhất năm lần, thật là lớn một đả, nước vào sau, văng lên mông lớn nước.

"Đây chính là trong truyền thuyết 'Đôi đầu bào' ?"

Hoàng Vinh Nhạc hai tay đưa đến bồn tắm, đem "Đôi đầu bào" thổi phồng đứng lên, bên trái nhìn một chút, nhìn bên phải một chút, luôn mãi học hỏi sau, khen lớn nói: "Không hồ là cao cấp bào ngư, quả nhiên so với gái vị thành niên hình nhỏ bào ngư càng thêm lớn khí! Càng hoa lệ!"

Hệ thống nhắc nhở: Tức chủ thưởng thức "Đôi đầu bào ngư " anh tư, cảm nhận được sinh vật đại dương độc hữu mỹ cảm, nội tâm bị tự nhiên mỹ học nghệ thuật hun đúc, mở rộng tầm mắt, chỉ số hạnh phúc +4!

"Thường thức bào ngư cũng có thể tăng lên cảm giác hạnh phúc?"

Hoàng Vĩnh Nhạc cẩn thận suy nghĩ một chút, rất nhanh biết.

Rất nhiều người đều thích đến đại dương công viên đi thăm du lịch, cũng là bởi vì thường thức xinh đẹp sinh vật đại dương có thể mang cho người khoái trá cảm, từ đó tăng lên cảm giác hạnh phúc.

Nhiều thường thức đại tự nhiên tốt đẹp sự vật, có thể phong phú tâm linh, cái này cùng thường thức nghệ thuật là giống nhau.

Giống như du lịch, đi dạo công viên, đi dạo sinh vật đại dương quán, những thứ này hành động đều là ở cả cảm giác hạnh phúc.

Nếu đảo Hồ lô bờ đông có đôi đầu bảo, Hoàng Vĩnh Nhạc quyết định nhiều rút ra mấy con.

"Đình! Chúc mừng túc chủ, ngài rút được một cái hồ lô đảo bờ đông đôi đầu bảo!"

"Đình! Chúc mừng túc chủ, ngài rút được một cái hồ lô đảo bờ đông đôi đầu bảo!"

"Đình! Chúc mừng túc chủ, ngài rút được một cái hồ lô đảo bờ đông đôi đầu bảo!"

...

Một hơi ngay cả rút 6 chỉ đôi đầu bảo.

Khi chuẩn bị rút ra lấy thứ 7 chỉ lúc, hệ thống nhắc nhở đảo Hồ lô bờ đông đã không có đôi đầu bảo.

Một cái nhỏ san hô đảo bờ đông có thể phát hiện 6 chỉ đôi đầu bảo, Hoàng Vĩnh Nhạc đã rất hài lòng.

Tối nay thu hoạch rất phong phú!

Lấy tới cái lưới, Hoàng Vĩnh Nhạc đem 6 chỉ đôi đầu bảo vớt lên, tạm thời nuôi đang nuôi hồ cá trong.

Bào ngư rút ra quá nhiều, một thời cũng không ăn hết.

Rút ra tới nơi này, Hoàng Vĩnh Nhạc quyết định tạm thời dừng lại rút ra lấy bào ngư, thiết hoán đến ngẫu nhiên rút số, thử một chút hôm nay vận may.

Ý niệm động một cái, ngẫu nhiên rút số vận chuyển.

"Đình! Chúc mừng túc chủ, ngài rút được đại Nam Dương 300 chỉ bào ngư."

Rào rào!

Bỗng nhiên, một đoàn bào ngư vô căn cứ thoáng hiện, ùng ùng rơi xuống, trong nháy mắt đem toàn bộ bồn tắm lấp đầy, nước tràn ra, hoa lạp lạp, chảy đầy đất, bào ngư trong bồn tắm đồng đứng lên, biến thành một tòa bào ngư núi nhỏ. UU đọc sách (www.uukanshu.com)

300 chỉ bào ngư đồng thời xuất hiện, thanh thế thật lớn, Hoàng Vĩnh Nhạc bị sợ hết hồn.

Kịp phản ứng lúc, trong bồn tắm đã tất cả đều là bào ngư!

"Đây là tình huống gì?"

Vàng vĩnh nhạc có chút mộng, mình lại rút được 300 chỉ bào ngư!

Kỳ quái, tại sao phải rút được như vậy nhiều bào ngư?

Chẳng lẽ là bởi vì ta rút một buổi tối bào ngư, hệ thống từ tốt bụng, trực tiếp cho ta đẩy đưa một nhóm bào ngư tới sao?

"Có chút cái hồ a!"

Nhìn满满 bồn tắm bào ngư, Hoàng Vĩnh Nhạc cau mày, lâm vào trầm tư.

300 chỉ bào ngư, nếu như mình ăn, chính là được ăn ói cũng không ăn hết đi.

Làm thế nào?

Bào ngư có thể nuôi đứng lên, nhưng là bào ngư rất dễ hư, không tốt nuôi. Hơn nữa số lượng như vậy nhiều, đây là mở tiêu quy mô nuôi dưỡng tràng mới nuôi khỏi.

Bào ngư cũng có thể phơi khô cất giữ đứng lên, nhưng là lượng công việc cũng không nhỏ.

Những thứ này bào ngư lớn nhỏ không đồng nhất, lớn là ba đầu bào, tiểu nhân là mười hai đầu bào ngư, nếu như bán đi, có thể kiếm một khoản nhỏ.

Bắt quá, muốn lập tức bán ra 300 chỉ bào ngư, hơi khó khăn.

"Bào ngư quá nhiều cũng không phải chuyện a!"

Hoàng Vĩnh Nhạc suy tính một hồi lâu, vẫn là không có chủ ý, dứt khoát bất kể, tìm tới mấy cái thùng nước, trước đem bào ngư trang.

Lớn bào ngư giả bộ một thùng, nhỏ bào ngư giả bộ ba thùng, tổng cộng bốn thùng.

Gắn xong bào ngư, Hoàng Vĩnh Nhạc mệt mỏi.

Thật mệt mỏi!

Hắn đi sóng trên giường ngã một cái, chuẩn bị ngủ trước giấc, ngày mai nữa suy nghĩ giải quyết như thế nào giá bốn thùng bào ngư..

Converter: Tịch Văn Tịch Mịch

Bạn đang đọc truyện *Hạnh Phúc Đại Rút Thưởng Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 56: 80 triệu tài sản cùng bào ngư phúc lợi

Tác giả: Ngã Yêu Hóa Tinh

Sáng sớm, nhu hòa ánh mặt trời bắn vào phòng ngủ.

Hoàng Vĩnh Nhạc ở sóng trên giường nhuyển liễu nhuyển, chậm rãi thức tỉnh.

Hệ thống nhắc nhở: Túc chủ ở sóng ngủ trên giường đến tự nhiên tỉnh, chỉ số hạnh phúc +2!

Hệ thống nhắc nhở: Túc chủ tối hôm qua làm một cái mộng đẹp, nằm mơ thấy rất nhiều xinh đẹp bào ngư vây quanh mình đi loanh quanh, tâm thần sáng khoái, đẹp không thể tả, chỉ số hạnh phúc +7!

"..." Hoàng Vĩnh Nhạc.

Hệ thống hơi treo a, ngay cả ta nằm mộng đều biết!

Hoàng Vĩnh Nhạc tối hôm qua quả thật nằm mơ thấy rất nhiều bào ngư, ngày có chút nhớ, đêm có chút mộng, hắn tối hôm qua trước khi ngủ rút nửa ngày bào ngư, lại giả bộ liễu nửa ngày bào ngư, bào ngư đã ở trong đầu hắn lưu lại sâu sắc con dấu, vì vậy mới nằm mơ thấy bào ngư.

Lớn như vậy, hắn vẫn là lần đầu tiên mơ thấy bào ngư.

Cảm giác, không tệ!

Hệ thống nhắc nhở: Túc chủ tỉnh dậy, nhớ tới mình có hai tràng cao cấp trái cây biệt thự, lại là Lệ Trân điện ảnh và truyền hình cổ đông, tài sản phá 7000 vạn, không có nguyên nhân đặc thù gì, chính là cảm thấy rất thoải mái, chỉ số hạnh phúc +40!

"..." Hoàng Vĩnh Nhạc.

Hạnh phúc tới có chút bất ngờ không kịp đề phòng.

Thấy hệ thống nhắc nhở, Hoàng Vĩnh Nhạc ngược lại là nhớ ra rồi, mình ngày hôm qua quên kiểm tra cổ phiếu đi.

Lấy điện thoại di động ra, kiểm tra thị trường chứng khoán.

"Phòng đậu?"

« Xinh đẹp thế giới » ngày hôm qua đan ngày phiếu phòng nữa sáng tạo cái mới cao, đạt 3. 5 ức, điện ảnh tổng phiếu phòng phá 8 ức, bị này trọng đại lợi tin tức tốt ảnh hưởng, Lê Trần điện ảnh và truyền hình cổ phiếu ngày hôm qua lần nữa phòng đậu, tổng thành phố trị giá tiêu thăng đến 12. 6 ức.

Hoàng Vĩnh Nhạc cảm cổ 6%, cổ phiếu phòng đậu sau, hấn trong vòng một ngày liền kiếm 686 vạn.

Hệ thống nhắc nhở: Túc chủ cổ phiếu phòng đậu, tài sản phá 8000 vạn, chỉ số hạnh phúc +64!

"Giá tiết tấu... Có chút tàn bạo a!"

Hoàng Vĩnh Nhạc có chút không dám tin tưởng, mình trong vòng một ngày lại kiếm xấp xỉ bảy triệu, hơn nữa hấn ngày hôm qua thật giống như cái gì cũng không có làm, trừ rút ra bảo ngư.

Tiền này kiếm được thật là không nên quá ung dung.

Hoàng Vĩnh Nhạc rõ ràng ý thức được, Lê Trần điện ảnh và truyền hình mới là một cái chân chính đại cá mập, đem Lê Trần điện ảnh và truyền hình làm xong, cổ phiếu một phòng, gia tài của hấn cũng là thăng tấp lên cao, tới tiền tốc độ so với trúng số còn nhanh hơn.

Nghĩ tới đây, Hoàng Vĩnh Nhạc đột nhiên có một chủ ý cho Lê Trần điện ảnh và truyền hình nhân viên phát một phúc lợi.

Phúc lợi chính là tới hôm qua kia bốn thùng bảo ngư!

300 chỉ bảo ngư nếu như bán đi, kiếm cá một trăm ngàn nguyên nên vấn đề không lớn. Bất quá, Hoàng Vĩnh Nhạc bây giờ không kém chút tiền lẻ này.

Hấn tài sản đã phá 8000 vạn, cổ phiếu chập chờn lúc, mỗi phút đều là hơn triệu ra vào, nếu như bây giờ đi bán bảo ngư, hơi điệu giới.

Thân là chính xác tỉ tỉ (trillion hay 1000 tỉ) nhà giàu, lại là Lê Trần ảnh điện ảnh và truyền hình thứ hai đại cổ đông, Hoàng Vĩnh Nhạc cảm thấy tự có cần thiết cùng trong công ty nhân viên chào hỏi.

Dẫu sao, Hoàng Vĩnh Nhạc hay là trong công ty điện ảnh cổ vấn, sau này không thiếu được cùng công ty nhân viên giao thiệp với.

Vì vậy, Hoàng Vĩnh Nhạc chuẩn bị đem 300 chỉ bảo ngư đưa cho Lê Trần công ty nhân viên, coi như là cho nhân viên phát phúc lợi.

Ở nước Hoa, rất nhiều công ty cũng sẽ không định kỳ cho nhân viên phát một ít phúc lợi, tỷ như đưa nước quả, đưa bánh bích quy, đưa điện ảnh phiếu các loại, lấy tăng lên nhân viên cảm giác hạnh phúc, gia tăng công ty chỉ số hạnh phúc.

Hoàng Vĩnh Nhạc bây giờ cho nhân viên phát 300 chỉ bảo ngư khi phúc lợi, đây là cực kỳ hiếm thấy. Dẫu sao, bảo ngư là quý giá nguyên liệu nấu ăn, đứng hàng tứ đại hải vị đứng đầu, giống vậy công ty đưa không dậy nổi.

Hoàng Vĩnh Nhạc không loại này phiền não, 300 chỉ bảo ngư là hấn hoa 5 điểm chỉ số hạnh phúc từ đại Nam Dương quất tới, giá vốn cực thấp, dù sao hấn cũng không ăn hết, liền làm cá thuận thủy ân huệ, cho công ty nhân viên phát phát phúc lợi.

Nhân viên vui vẻ, ra sức công việc, Lê Trần điện ảnh và truyền hình tự nhiên bốc lên mặt trời lên cao, Hoàng Vĩnh Nhạc là có thể kiếm được nhiều hơn.

Đầu tư nhỏ, đại hồi báo, đây là tỉ tỉ (trillion hay 1000 tỉ) nhà giàu nên có suy nghĩ.

Hoàng Vĩnh Nhạc hai ngày đột nhiên biến thành chính xác tỉ tỉ (trillion hay 1000 tỉ) nhà giàu, có chút không có thói quen. Đặc biệt là mỗi lần cổ phiếu chập chờn lúc, mấy triệu phập phòng,

Thật là quá khảo nghiệm trái tim.

Hoàng Vĩnh Nhạc đang đang từ từ học thích ứng loại này nhà giàu tiết tấu.

Lý hoàn suy nghĩ, Hoàng Vĩnh Nhạc lập tức cho Chu Lê Trần gọi điện thoại: "Này, Chu tổng, ta hôm nay chuẩn bị đi công ty một chuyến."

"A?" Trong điện thoại Chu Lê Trần rất là bất ngờ, "Hoàng sư phó, làm sao đột nhiên nghĩ đi công ty?"

Hoàng Vĩnh Nhạc nói: "Ta là công ty điện ảnh cổ vấn, đi chào hỏi với mọi người, tương lai mới có thể tốt hơn hợp tác."

"Hoàng sư phó thật là nhìn xa thấy rộng." Nghe được, Chu Lê Trần rất vui vẻ, "Ngươi ở nhà chứ ? Ta bây giờ lái xe quá khư đón ngươi."

"OK."

Thông hết lời, thức dậy, rửa mặt, ăn điểm tâm.

Hoàng Vĩnh Nhạc bữa ăn sáng, là hải sản bánh sủi cào.

Diệp Tư dùng tôm hùm, bào ngư, nấm hương chò nguyên liệu nấu ăn, bọc mấy mâm bánh sủi cảo cất giữ ở trong tủ lạnh. Diệp Tư luôn muốn báo đáp Hoàng Vĩnh Nhạc ân cứu mạng, nàng vốn là muốn đem cổ phiếu đưa cho Hoàng Vĩnh Nhạc, đáng tiếc, Hoàng Vĩnh Nhạc giữ vững không thu, bắt đắc dĩ, Diệp Tư không thể làm gì khác hơn là cho Hoàng Vĩnh Nhạc làm chút thức ăn ngon, ít nhất để cho tim mình lý thẳng bằng một chút.

Diệp Tư làm hải sản bánh sủi cảo không chỉ có ăn ngon, hơn nữa đẹp mắt, mỗi một bánh sủi cảo giống như một đóa hoa nhỏ, hình dáng tinh xảo, có thể thấy Diệp Tư túi những nước này giáo tồn không ít tâm tư.

Bánh sủi cảo hạ nồi, nấu một chút, chín, ăn.

Cắn một cái sủi cảo, nồng nặc hải sản tràn ra, nhai kỹ mấy cái, tôm hùm, bào ngư, nấm hương đích đậm đà thuần hương ở vị nơi cổ họng du dương, tựa như ảo mộng, mùi này cũng không người nào.

Ăn ngon không qua sủi cảo, tốt không chơi thắng chị dâu, quả nhiên là danh ngôn chí lý.

Đặc biệt là bào ngư nhân sủi cảo, Hoàng Vĩnh Nhạc là lần đầu tiên thưởng thức, mùi này chỉ có thể dùng "Kính vi thiên nhân" để hình dung.

Sủi cảo cái này tiếp theo cái kia vào miệng, cắn bản không dùng được, Hoàng Vĩnh Nhạc một hơi ăn 30 cái bào ngư sủi cảo.

Hệ thống nhắc nhở: Túc chủ ăn Diệp Tư tự tay túi bào ngư sủi cảo, chỉ số hạnh phúc +36!

Ăn xong sủi cảo.

Hoàng Vĩnh Nhạc đem bốn thùng bào ngư linh đến trong phòng khách, bày ở một chỗ, chuẩn bị một hồi đưa đến trong công ty.

Không lâu lắm, chuông cửa vang lên, Chu Lệ Trân tới.

"Hoàng sư phó, người ăn sáng xong sao?"

"Ăn, sẽ đi ngay bây giờ công ty." Hoàng Vĩnh Nhạc nói, "Ta cho công ty nhân viên đưa điểm lễ ra mắt, cùng nhau dẫn đi."

"Cái gì lễ ra mắt?" Chu Lệ Trân hiếm quý trách.

Hoàng Vĩnh Nhạc tay chỉ trong phòng khách bốn thùng bào ngư.

Chu Lệ Trân một trận ngạc nhiên: "Làm sao như vậy nhiều bào ngư a?"

Hoàng Vĩnh Nhạc nói: "Không nhiều a, tổng cộng 300 chỉ, công ty không sai biệt lắm có 140 tên nhân viên đi, mỗi người phân hai chỉ."

"..." Chu Lệ Trân có chút không nói, "Hoàng sư phó, lễ ra mắt cũng quá quý trọng, lập tức đưa 300 chỉ bào ngư, quá làm cho người tốn kém..."

Tốn kém tổng so với lãng phí được rồi!

Như vậy nhiều bào ngư, nếu là không đưa đi, để ở nhà sớm muộn phải lặn rồi, tủ lạnh lại không bỏ được, phơi khô vừa tê dại phiền.

"Cho nhân viên phát phúc lợi, làm sao có thể coi như là tốn kém?" Hoàng Vĩnh Nhạc nói, "Mọi người vui vẻ, mới có thể làm việc cho giỏi."

Chu Lệ Trân mảy liễu hơi nhăn: "Không được, ta không thể để cho người hư như vậy phí, những thứ này bào ngư bao nhiêu tiền, ta cho người mua..."

"Dừng lại!" Hoàng Vĩnh Nhạc nói, "Đây là ta cho công ty nhân viên lễ ra mắt, đương nhiên là ta bỏ tiền. Người nếu là cũng muốn cho nhân viên phát phúc lợi, liền mình mua nữa một nhóm bào ngư."

"..." Chu Lệ Trân.

"Đi thôi."

Sau, Hoàng Vĩnh Nhạc gọi điện thoại gọi tới an ninh, đem bốn thùng bào ngư mang lên Chu Lệ Trân xe nhỏ, hai thùng để buồng sau xe, hai thùng để chỗ ngồi phía sau xe.

Chuẩn bị ổn thỏa, lên đường, đi Lệ Trân điện ảnh và truyền hình công ty.

Lệ Trân điện ảnh và truyền hình địa điểm làm việc ở vào phố buôn bán vạn long trọng hạ, cao ốc tổng cộng có 66 tầng, Lệ Trân điện ảnh và truyền hình ở thứ 23 tầng 1 số đơn nguyên.

Ở vạn long trọng hạ trong, cũng không ít những thứ khác điện ảnh và truyền hình công ty. Nước Hoa điện ảnh và truyền hình nghiệp phát đạt, điện ảnh và truyền hình công ty đặc biệt nhiều.

Ở Lệ Trân điện ảnh và truyền hình cách vách, chính là giới đập nát mảnh cá bóng người coi.

Đi vào cao ốc, ngồi thang máy.

Đình!

Thứ 23 tầng lầu, thang máy mở ra, liền thấy phía trước xuất hiện bốn cái bắt mắt chữ to —— Lệ Trân điện ảnh và truyền hình.

"Đến."

Ở Chu Lệ Trân dưới sự hướng dẫn, Hoàng Vĩnh Nhạc đi vào Lệ Trân điện ảnh và truyền hình lầu làm việc phòng khách, trước mắt sáng tỏ thông suốt, hai trăm nhiều máy vi tính trưng bày ở trong phòng, 140 nhiều tên nhân viên bận rộn, các ty kỳ chức.

140 nhiều tên nhân viên, chính là Lệ Trân điện ảnh và truyền hình chế tạo đoàn đội.

"Chu tổng, buổi sáng khỏe!"

"Chu tổng, buổi sáng khỏe!"

Nhân viên nhiệt tình chào hỏi.

Chu Lệ Trân mỉm cười nói: "Cho mọi người giới thiệu một chút, vị này là công ty chúng ta mới tới điện ảnh cổ vấn Hoàng Vĩnh Nhạc tiên sinh, sau này..."

Lời còn chưa dứt, đại sảnh làm việc trong đã vang lên tiếng vỗ tay như sấm, 140 nhiều nhân viên rồi rít đứng dậy, hướng Hoàng Vĩnh Nhạc vỗ tay lấy lòng.

"Hoan nghênh Hoàng Vĩnh Nhạc cổ vấn gia nhập Lệ Trân điện ảnh và truyền hình!"

"Hoan nghênh Vĩnh Nhạc quân!"

"Vĩnh Nhạc quân, sau này xin chỉ giáo nhiều hơn!"

...

Các nhân viên tương đối nhiệt tình.

Bọn họ mặc dù là lần đầu tiên thấy Hoàng Vĩnh Nhạc, nhưng là đối với Hoàng Vĩnh Nhạc độ hào cảm đã tương đối cao.

Ban đầu, 《Xinh đẹp thế giới》thương ánh trước, Hoàng Vĩnh Nhạc ở vị bác long trọng đề cử bộ phim này, kết quả bị điện ảnh người lão Phùng bôi đen. Lúc ấy, Lệ Trân điện ảnh và truyền hình dậm 140 nhiều tên nhân viên đều là Hoàng Vĩnh Nhạc ôm bắt bình, cơ hồ tất cả nhân viên cũng phủ thêm com lê, đến vị bác trong phun lão Phùng, toàn lực ủng hộ Hoàng Vĩnh Nhạc.

Từ đó trở đi, những nhân viên này cũng đã đem Hoàng Vĩnh Nhạc làm bằng hữu.

Thấy Hoàng Vĩnh Nhạc ở trong công ty như vậy được hoan nghênh, Chu Lệ Trân cũng rất vui vẻ, nài vì Hoàng Vĩnh Nhạc từng cái tiến cử, giới thiệu trong công ty bất đồng ngành nhân viên: Đặc hiệu tổ, kéo tập tổ, âm hiệu tổ, mỹ công tổ, đồ dùng biểu diễn tổ...

Nhân viên quả thực quá nhiều, Hoàng Vĩnh Nhạc căn bản không nhớ được, chỉ có thể sau này từ từ quen thuộc.

Giới thiệu xong, Chu Lệ Trân mỉm cười nói: "Hôm nay Hoàng Vĩnh Nhạc cổ vấn cho mọi người đưa một phần lễ ra mắt, hân mang tới 300 chỉ bào ngư, sau khi tan việc, mọi người cũng đến phòng nghỉ ngơi dẫn bảo ngư, một người dẫn hai con..."

Lời này vừa nói ra, tất cả nhân viên một mảnh xôn xao. Mặc dù Lệ Trân công ty phúc lợi không tệ, nhưng là đưa bào ngư vẫn là lần đầu tiên.

Bào ngư dù sao cũng là hải vị trân phẩm, trong công ty phần lớn nhân viên cũng chưa từng ăn, bây giờ đột nhiên nhận được hai chỉ bào ngư, tự nhiên rất là mừng rỡ.

Hoàng Vĩnh Nhạc kiểm tra một chút, phát giác những nhân viên này khi biết có bào ngư dẫn sau, chỉ số hạnh phúc đều có tăng lên.

Ngô nhỏ ly, chỉ số hạnh phúc 355→367, tăng lên 12;

Lý Kiệt, chỉ số hạnh phúc 364→373, tăng lên 9;

Quách vũ yên, chỉ số hạnh phúc 322→330, tăng lên 8;

Cho nhân viên phát phúc lợi, quả nhiên có thể tăng lên công ty chỉ số hạnh phúc.

Quá khứ bốn năm, Lệ Trân điện ảnh và truyền hình phát triển không quá thuận lợi, công ty chỉ số hạnh phúc cận vi 330, thuộc về trung đẳng thiên hạ tài nghệ. Cách vách cá bóng người coi chỉ số hạnh phúc, đạt tới 375.

Bất quá, theo 《Xinh đẹp thế giới》thượng ánh, Lệ Trân điện ảnh và truyền hình thực hiện nghịch tập, chỉ số hạnh phúc cũng có thể vững bước tăng lên. Nếu như có thể trở thành chỉ số hạnh phúc cao nhất điện ảnh và truyền hình công ty, liền dễ dàng hơn hấp dẫn nhất lưu điện ảnh và truyền hình nhân tài gia nhập liên minh.

"Tốt lắm, mọi người tiếp tục bận bịu đi."

Nói xong bào ngư chuyện, Chu Lệ Trân cùng Hoàng Vĩnh Nhạc cùng đi hướng tổng tài phòng làm việc.

Các nhân viên cũng còn có chút phân khởi, không khởi nhỏ giọng nghị luận.

"Hoàng Vĩnh Nhạc cố vấn thật là quá hào phóng, lại cho chúng ta phát bào ngư, phúc lợi hơi treo a!"

"Nào chỉ là hơi treo, thật là treo nỏ! Cách vách cá bóng người coi tháng này phát phúc lợi, nghe nói là một hộp bánh bích quy, bánh bích quy kém ba tháng liền quá hạn, đoán chừng là chất chứa không bán được bánh bích quy, cá bóng người coi nhân viên đều ở đây ới cái máng bọn họ lão tổng quá keo kiệt cửa. Hay là công ty chúng ta phúc lợi được a!"

"Đó là dĩ nhiên! Năm nay, công ty mặc dù phát triển không thuận, Chu tổng cũng không bạc đãi qua chúng ta. Bây giờ Hoàng Vĩnh Nhạc cố vấn trở thành công ty thứ hai đại cổ đông, phúc lợi có thể càng ngày càng tốt."

"Ta quyết định, sau này thì cùng Vĩnh Nhạc quân lẫn lộn! Cùng Vĩnh Nhạc quân lẫn lộn có ăn thịt!"

"Hắn là có bào ngư ăn!"

"Bào ngư về nhà ăn nữa. Làm việc đi, các vị."

"Tốt liệt!"

Converter: Tịch Văn Tịch Mịch

Bạn đang đọc truyện *Hạnh Phúc Đại Rút Thương Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 57: Đáy biển thuyền đắm Phượng Hoàng hào

Tác giả: Ngã Yêu Hóa Tinh

Lệ Trân điện ảnh và truyền hình công ty, tổng tài phòng làm việc.

Nơi này là Chu Lệ Trân bình thường chỗ làm việc, bên trái là kệ sách, để 300 hơn bộ sách; phía bên phải là ghế sa lon, phía trên có thảm cùng gối.

Chu Lệ Trân có lúc công việc đến đêm khuya, chưa có về nhà nghỉ ngơi, sẽ trực tiếp ngủ tại phòng làm việc trên ghế sa lon.

"Hoàng sư phó, tùy tiện ngồi."

"Được."

Hoàng Vĩnh Nhạc ngồi vào trên ghế sa lon, phát giác trên mặt bàn để một cái điện ảnh vở kịch, vở kịch tên là 《Phượng hoàng hào》.

Cầm lên nhìn một cái, phát giác 《Phượng hoàng số》là một người còn không viết xong điện ảnh vở kịch, phía trên san san sửa đổi một chút, giống như đồ nhạ vậy, vô cùng hỗn loạn.

"Ta trà hoa lài, ngươi uống sao?"

"Uống."

Không lâu lắm, Chu Lệ Trân bưng một ly pha tốt trà hoa lài, đưa tới, giới thiệu: "Cái kịch bản 《Phượng Hoàng hào》là do ta viết, nó là công ty năm nay chuẩn bị chụp điện ảnh một trong."

"Người chuẩn bị phách 《Phượng hoàng hào》?"

"Ừ. Bất quá, vở kịch còn không có viết xong."

Hoàng Vĩnh Nhạc sơ lược nhìn một chút 《Phượng hoàng sỏ》 vở kịch, phát giác đây là một bộ tai nạn phiến, đề tài cùng trên địa cầu kinh điển tai nạn phiến 《Titanic》 tương tự.

《Phượng hoàng sỏ》 giảng thuật đồng dạng là đáng vóc to du thuyền chìm câu chuyện.

Ở 90 nhiều năm trước, nước Hoa kiến tạo một chiếc sang trọng du thuyền, du thuyền nguy nga lộng lẫy, thân thuyền bề ngoài giống như Phượng hoàng, vì vậy gọi là "Phượng hoàng hào".

"Phượng hoàng hào" là lúc ấy nước Hoa lớn nhất, nhất du thuyền sang trọng một trong, được khen là "Du thuyền hoàng hậu", bị không ít xã hội danh lưu truy phùng.

Mà ở 92 đầu năm, "Phượng hoàng hào" du thuyền ở một lần đi xa trung, bất hạnh chìm nghiêm với đại Nam Dương, trên du thuyền 1600 nhiều tên du khách cùng nhân viên làm việc trên tàu gặp nạn. Đến nỗi Phượng hoàng hào chìm nguyên nhân cùng chìm địa điểm, vẫn là chưa giải chi mê.

Ở Phượng hoàng hào chìm nghiêm sau 70 nhiều năm trong, nước Hoa đã từng nhiều lần định dò xét du thuyền chìm vị trí, đáng tiếc không thu hoạch được gì.

Hơn chín mươi năm qua, liên quan tới "Phượng hoàng hào" chìm nguyên nhân, vẫn là mọi người tranh luận không nghỉ đề tài.

Chu Lệ Trân sáng tác điện ảnh vở kịch 《Phượng hoàng hào》, chính là từ "Phượng hoàng hào" thuyền chìm sự kiện sửa đổi lại.

"《Phượng hoàng hào》 đề tài không tệ." Hoàng Vĩnh Nhạc nói, "Bất quá, loại này tai nạn mãnh chụp giá vốn cao vô cùng, nguy hiểm rất lớn."

Chu Lệ Trân gật đầu: "Người nói đúng, 《Phượng hoàng hào》 đưa vào giá vốn so với 《Xinh đẹp thế giới》 cao hơn, bảo thủ phỏng đoán, ít nhất phải 10 ức. Bất quá, vô luận đầu tư bao nhiêu tiền, ta đều phải phách bộ phim này."

"Tại sao?" Hoàng Vĩnh Nhạc kỳ quái.

Chu Lệ Trân nói: "Năm đó 'Phượng hoàng hào' chìm nghiêm lúc, trên thuyền tổng cộng có 1600 nhiều người gặp nạn, ta bên ngoài tăng tổ phụ chính là trong đó người gặp nạn một trong."

"Người bên ngoài tăng tổ phụ ở 'Phượng hoàng hào' thượng?"

"Ừ." Chu Lệ Trân nhấp một miếng trà hoa lai, chậm rãi nói, "Ta bên ngoài tăng tổ phụ là một tên thương nhân, ở 92 đầu năm, hấn ngồi lên 'Phượng hoàng hào' du thuyền. Kết quả, du thuyền ở đại Nam Dương ly kỳ chìm nghiêm, ta bên ngoài tăng tổ phụ từ đây yếu vô âm tấn. Ta luôn muốn phách một bộ có liên quan 'Phượng hoàng hào' điện ảnh, nhưng là chụp giá vốn quá cao, vốn chưa đủ. Bây giờ vốn tương đối thừa thãi, cho nên muốn thử một chút."

Hoàng Vĩnh Nhạc hiểu rõ ra, Chu Lệ Trân phách bộ này 《Phượng hoàng hào》, cũng là muốn kỷ niệm nằng một chút bên ngoài tăng tổ phụ, coi như là một mảnh hiếu tâm.

"Hoàng sư phó, 《Phượng hoàng hào》 vở kịch người cảm thấy thế nào?"

"Tai nạn mãnh chụp, ta không quá hiểu." Hoàng Vĩnh Nhạc nói, "Bất quá, đơn thuần tai nạn phiến thiếu linh hồn, ta cảm thấy phim trong tốt nhất có một cái câu chuyện. Không cần đại câu chuyện, chỉ cần nói một cái câu chuyện nhỏ. Câu chuyện nhỏ cùng đại tai nạn tạo thành so sánh, còn có sức rung động, cũng càng tiếp hơi đất."

Chu Lệ Trân đồng ý nói: "Ta ý tưởng cùng người vậy. Ta những ngày qua một mực đang tính toán vì 《Phượng hoàng hào》 biên cái câu chuyện, nhưng là cũng không hài lòng lắm."

"Ta cung cấp mấy cái ý nghĩ, người tham khảo một chút." Hoàng Vĩnh Nhạc nói,

"Cái thứ nhất ý nghĩ, là một cái câu chuyện tình yêu. Nhân vật chính là một nghèo khó họa sĩ, bởi vì nguyên nhân nào đó lên Phượng Hoàng hào du thuyền, làm quen nhà giàu thiên kim, mặc dù thân ở bất đồng cấp bậc, hai người nhưng tình đầu ý hợp. Khi Phượng hoàng hào chìm nghiêm lúc, hai người tình yêu trải qua khảo nghiệm sinh tử, nghèo họa sĩ cuối cùng dùng tánh mạng bảo vệ mình người yêu."

Chu Lệ Trân gật đầu một cái: "Câu chuyện này thật lãng mạn."

"Dĩ nhiên, 《Phượng hoàng hào》 không nhất định thế nào cũng phải bện thành câu chuyện tình yêu, ta nhắc lại cung một cái thân tình câu chuyện ý nghĩ." Hoàng Vĩnh Nhạc lại nói, "Nhân vật chính là một tên cha, hấn dẫn con trai lên Phượng hoàng hào du thuyền. Khi du thuyền chìm nghiêm lúc, cha nói dối đây là một cái mạo hiểm trò chơi, mang con trai ở du thuyền trong trải qua cửu tử nhất sinh, tìm chạy thoát thân đường đi, con trai một mực tưởng lầm là đang chơi trò chơi, chơi được rất vui vẻ. Khi trò chơi thông quan lúc, cha chết, con trai được cứu rồi."

Nghe đến chỗ này, Chu Lệ Trân mặt đẹp lộ ra kinh ngạc biểu tình, hướng Hoàng Vĩnh Nhạc ném tới ánh mắt khác thường.

"Thế nào?" Hoàng Vĩnh Nhạc kỳ quái.

"Người... Người cũng thật lợi hại!" Chu Lệ Trân thờ dãi nói, "Như vậy câu chuyện, người trong nháy mắt liền nghĩ ra được sao? Người thuận miệng biên giả hai cái câu chuyện, so với ta vắt hết óc nghĩ ra tới câu chuyện còn có thú."

Hoàng Vĩnh Nhạc hai cái câu chuyện, cũng không phải là mình nghĩ ra được, mà là lấy tài liệu với trên địa cầu điện ảnh. Cái thứ nhất câu chuyện là lấy tài liệu với 《Titanic》, thứ hai cái câu chuyện chính là lấy tài liệu với Ý Đại Lợi điện ảnh 《Xinh đẹp đòi người》.

"Hai cái câu chuyện đều thật giỏi, ta vội vàng ghi xuống thôi." Chu Lệ Trân nắm bút, xào xạc sa, viết xuống.

Hoàng Vĩnh Nhạc nói: "《Phượng hoàng hào》 nếu quả thật muốn chụp, hiển nhiên là một cái công trình vĩ đại, lớn nhất tính khiêu chiến chính là du thuyền chìm tình cảnh."

"Có khiêu chiến mới có ý tứ." Chu Lệ Trân nói, "《Phượng hoàng hào》 chụp địa điểm, bước đầu định ở đại Nam Dương đảo Hồ lô."

"Tại sao là đảo Hồ lô?"

"Bởi vì Phượng hoàng hào ở chìm nghiêm trước, đồ kinh liễu đảo Hồ lô." Chu Lệ Trân giới thiệu nói, "Phượng hoàng hào chìm địa điểm, đến nay còn là một mê đoàn. Ta mấy năm này một mực đang thu thập có liên quan Phượng Hoàng hào chìm tin tức, ở đầu năm nay, ta từ một tên lão ngư dân biết được một cái tin tức rất trọng yếu. Lão ngư dân nói, ông ngoại hắn là đảo Hồ lô một tên ngư phủ, ở 92 đầu năm, đã từng nhìn thấy Phượng hoàng hào du thuyền từ đảo Hồ lô phía bắc hải vực trải qua. Mà ở 8 giờ sau, Phượng hoàng hào liền chìm mất. Nếu như cái tin này là thật, liền có thể sơ lược suy đoán ra 'Phượng hoàng hào' chìm địa điểm."

Nói tới chỗ này, Chu Lệ Trân dùng điện não mở ra đảo Hồ lô kế cận hải vực bản đồ, giải thích, "Phượng hoàng hào từng từ đảo Hồ lô bắc ngạn lái qua, phương hướng từ tây sang đông, chạy tốc độ giờ hẹn 30 hải lý, chạy 8 giờ sau liền chìm mất. Cho nên, Phượng hoàng hào chìm địa điểm, ước chừng ở đảo Hồ lô hướng tây bắc 240 hải lý hải vực. Chính là chỗ này."

Chu Lệ Trân ngón tay ở đại Nam Dương trên bản đồ vẽ một vòng tròn vòng.

Hoàng Vĩnh Nhạc nhìn chăm chăm nhìn một chút, hỏi: "Nếu Phượng hoàng số có thể là ở chỗ này chìm nghiêm, có liên quan ngành không đánh mò sao?"

Chu Lệ Trân nói: "Những tin tức này là ta từ một tên lão ngư phủ nghe được, còn không cách nào chắc chắn là thật hay giả. Phượng hoàng hào chìm nghiêm đã 92 năm, mò vớt cục phỏng đoán sớm vớt bỏ đi. Nếu như không có xác thật tin tức, bọn họ chỉ sợ sẽ không lại tiến hành dò xét. Dầu sao, ở đáy biển dò xét thuyền chìm, là một món mất thời gian tốn sức chuyện."

Nghe đến chỗ này, Hoàng Vĩnh Nhạc nhất thời đối với "Phượng hoàng hào" du thuyền tràn đầy hứng thú.

Bởi vì mò vớt cục không muốn mò vớt thuyền chìm, Hoàng Vĩnh Nhạc có thể mình mò vớt thuyền chìm

Hắn có rút số hệ thống, một khi có thể tìm được thuyền chìm vị trí cụ thể, phân phút liền có thể đem thuyền chìm từ đáy biển quát tới.

Hoàng Vĩnh Nhạc mở máy vi tính ra, ở trên mạng tra tìm có liên quan "Phượng hoàng hào" du thuyền tin tức.

Phượng hoàng hào là lúc ấy xa hoa nhất đáng vóc to du thuyền một trong, toàn trường 298. 5 thước, chiều rộng 30 thước, trên thuyền sửa sang nguy nga lộng lẫy, phòng phát trên biển cung điện, phòng ăn cao cấp, quầy rượu, âm nhạc thính, hồ bơi, phòng thể dục, phòng sauna, thư viện... Cái gì cần có đều có, du thuyền đích buông hạng nhất phòng đều là cao cấp phối trí.

Dĩ nhiên, những thứ này thật ra thì không có gì trướng dùng, du thuyền đã chìm nghiêm 92 năm, nó nằm đó nữa xa hoa, hôm nay phỏng đoán sớm bị đáy biển phủ sa bao trùm, mặt mũi hư hao hoàn toàn.

Chân chính hấp dẫn người đích, là tua trên thuyền bảo vật.

Phượng hoàng hào lên du khách đều là xã hội danh lưu, có nhà giàu, có nghệ thuật gia, có sao sáng, bọn họ mang theo người vật đáng tiền hẳn không ít, tỷ như vàng bạc châu báu các loại.

Nếu như có thể tìm được những thứ này, vàng vĩnh nhạc liền có thể trực tiếp từ đáy biển rút ra với tay cầm.

Ngoài ra, nếu quả thật có thể tìm được "Phượng hoàng hào" chìm địa điểm, Hoàng Vĩnh Nhạc cùng Lệ Trân điện ảnh và truyền hình cũng sẽ trở thành lớn nhất người được lợi.

Bởi vì Lệ Trân điện ảnh và truyền hình chuẩn bị chụp điện ảnh 《Phượng hoàng hào》, một khi "Phượng hoàng hào" du thuyền chìm nghiêm địa điểm bị ra ánh sáng, tất nhiên sẽ trở thành toàn cầu điểm nóng, cái này không thể nghi ngờ sẽ cho 《Phượng hoàng hào》 bộ phim này đánh một cái hoàn mỹ quảng cáo.

Đến lúc đó,《Phượng hoàng hào》 bộ phim này muốn không hỏa đều khó.

Cho nên, tìm được "Phượng hoàng hào" chìm nghiêm địa điểm, đối với Hoàng Vĩnh Nhạc chỗ tốt nhiều hơn.

"Chu tổng, 《 Phụng hoàng hào 》 thật tốt phách, bộ phim này rất nhiều có thể." Hoàng Vĩnh Nhạc nói.

Chu Lệ Trân nghiêm túc hỏi: "Người rất coi trọng bộ phim này sao?"

Hoàng Vĩnh Nhạc nói: "Không phải ta coi trọng, mà là thiên ý như vậy. Ta mới vừa xem thiên tượng, bộ phim này trong chỗ u minh nhất định phải hỏa hoạn."

Chu Lệ Trân nhẹ nhàng cười một tiếng: "Mượn Hoàng sư phó chúc lành. Đúng rồi, người mới vừa cung cấp hai cái câu chuyện, ta rất thích, muốn mua lại. Người cho một cái giá đi, ta bây giờ liền mua..."

"Chính là hai cái câu chuyện, người thích liền lấy đi."

"Không được! Tốt câu chuyện là rất đáng tiền, người nói giá. Người nói bao nhiêu, thì bấy nhiêu."

"Năm mao tiền."

"..." Chu Lệ Trân nói, "Nào có năm đồng tiền vở kịch a?"

Hoàng Vĩnh Nhạc nói: "Ta câu chuyện chỉ bán năm mao, người có thể lựa chọn không mua."

Chu Lệ Trân nhất thời im lặng, nàng phỏng đoán Hoàng Vĩnh Nhạc là sẽ không thu tiền, chỉ có thể sau này đòi cái phương thức đem tiền cho hắn.

Trò chuyện tới nơi này, Hoàng Vĩnh Nhạc bung lên trà hoa lai, một hộp đồ xướng. Gần đây thịt cá ăn quá nhiều, uống chút hoa trà thanh thanh dạ dày, cảm giác vẫn là rất thích ý.

Hệ thống nhắc nhở: Túc chủ uống Chu Lệ Trân pha trà hoa lai, chỉ số hạnh phúc +5!

"Chu tổng, người bận bịu, ta đi trước."

Sau, Hoàng Vĩnh Nhạc rời đi Lệ Trân điện ảnh và truyền hình, trở lại chuỗi tiêu biệt thự.

Hắn chuẩn bị sử dụng rút số hệ thống, tìm kiếm một chút 92 đầu năm chìm nghỉm với đại Nam Dương đáy biển đáng vóc to du thuyền "Phụng hoàng hào" ...

Converter: Tịch Văn Tịch Mịch

Bạn đang đọc truyện *Hạnh Phúc Đại Rút Thưởng Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 58: Tìm được thuyền đắm cùng rút ra lấy bảo rương

Tác giả: Ngã Yêu Hòa Tinh

Chuỗi tiêu biệt thự, phòng khách.

Hoàng Vĩnh Nhạc ngồi trước máy vi tính, biểu hiện trên màn ảnh trừ đại Nam Dương đảo Hồ lô tây bắc hải vực bản đồ.

Căn cứ Chu Lệ Trân cung cấp tin tức, "Phụng hoàng hào" du thuyền chìm địa điểm, ước chừng ở đảo Hồ lô phương hướng tây bắc 240 hải lý địa phương.

Dĩ nhiên, đây chỉ là một thô sơ giản lược tính toán, "Phụng hoàng hào " hàng tuyến góc độ nếu như xuất hiện một chút sai lệch, cuối cùng chìm vị trí sẽ có rất lớn ra vào.

Hoàng Vĩnh Nhạc đem du thuyền có thể chìm tất cả hải vực ở trên bản đồ vòng đi ra, quyền kinh tính toán, cái hải vực này diện tích lớn hơn 150 thước vuông ngàn thước.

Không ra ngoài dự liệu, du thuyền ở nơi này 150 vạn thước vuông ngàn thước trong phạm vi.

Chính xác rút số mỗi lần phạm vi su rầm, ước chừng là 10000 thước vuông, tức 0. 01 thước vuông ngàn thước.

Cho nên, trên lý thuyết nói, nhiều nhất lục soát 15000 lần, liền có thể tìm được chìm du thuyền.

Nếu như vận khí tốt, có thể mấy giờ liền tìm được.

150 thước vuông ngàn thước hải vực phạm vi vẽ sau khi ra ngoài, Hoàng Vĩnh Nhạc đem cái hải vực này chia 100 điều tế tế hàng tuyến, sau đó từng cái tiến hành tìm.

Hoàng Vĩnh Nhạc : "Ta muốn rút lấy 1 số hàng tuyến phương hướng tây bắc 1 hải lý thủy vực du thuyền 'Phượng hoàng hào' ."

Hệ thống nhắc nhở: Thật xin lỗi, nên thủy vực không có chìm du thuyền, tức chủ miêu tả có sai lầm, không cách nào rút ra lấy.

Hoàng Vĩnh Nhạc : "Ta muốn rút lấy 1 số hàng tuyến phương hướng tây bắc 2 hải lý thủy vực du thuyền 'Phượng hoàng hào' ."

Hệ thống nhắc nhở: Thật xin lỗi, nên thủy vực không có chìm du thuyền, tức chủ miêu tả có sai lầm, không cách nào rút ra lấy.

Chỉ như vậy, Hoàng Vĩnh Nhạc bắt đầu tìm kiếm du thuyền tung tích.

Su rầm quá trình là rất dài, vận khí kém, có thể phải tìm tới hai ngày.

Cho nên, đang su rầm du thuyền lúc, Hoàng Vĩnh Nhạc mở ra dịch tinh ti vi, bên xem chiếu bóng, bên tìm du thuyền, giải trí cùng công việc hai không lẫn.

Bốn giờ sau.

Hai bộ phim xem xong, vẫn là không có tìm được "Phượng hoàng hào" .

Bụng có chút đói, Hoàng Vĩnh Nhạc nấu 40 cá sủi cào lột dĩa.

Ăn no sau, tiếp tục xem chiếu bóng, tiếp tục tìm du thuyền.

Chạng vạng tới sáu giờ đã lâu, Hoàng Vĩnh Nhạc đã từ 1 số hàng tuyến tìm được 32 số hàng tuyến, su rầm hải vực diện tích hẹn 50 thước vuông ngàn thước, hoàn thành diện tích chung ba phần một trong.

Dĩ nhiên, hần su rầm tốc độ đã coi như là thật nhanh.

Nếu như là mò vớt đội đến đáy biển tiến hành dò xét, muốn dò xét 50 thước vuông ngàn thước hải vực, ít nhất cần tám tháng, đây cũng là tại sao mò vớt đội đang không có đạt được tin tức chính xác đích dưới tình huống, sẽ không dễ dàng xuống biển dò xét.

Tìm kiếm tiếp tục.

Lục soát hoàn 32 số hàng tuyến, bắt đầu tìm kiếm 33 số hàng tuyến.

Tìm liểu một ngày, Hoàng Vĩnh Nhạc có chút mệt nhọc, đang lúc hần mơ màng buồn ngủ lúc, ngạc nhiên mừng rỡ xuất hiện.

Hoàng Vĩnh Nhạc : "Ta muốn rút lấy 33 số hàng tuyến hướng tây bắc 15 hải lý thủy vực du thuyền 'Phượng hoàng hào' ."

Hệ thống nhắc nhở: Rút ra lấy 'Phượng hoàng hào' du thuyền, cần 5700 điểm chỉ số hạnh phúc, tức chủ chỉ số hạnh phúc chưa đủ.

Tìm được!

Thật sự có "Phượng hoàng hào" du thuyền!

Hoàng Vĩnh Nhạc từ trên ghế salon bính khởi, rất là kích động.

Hệ thống nhắc nhở: Tức chủ tìm được chìm nghiêm đại Nam Dương đáy biển 'Phượng hoàng hào' du thuyền, nội tâm sinh ra 'Ta là tìm bảo nhỏ năng thủ' cảm giác thành tựu, chỉ số hạnh phúc +90!

"Phượng hoàng hào" du thuyền thật ở cái hải vực này trong, đảo Hồ lô lão ngư phu cung cấp tin tức là chân thực.

Muốn rút lấy cả chiếc du thuyền, cần 5700 điểm chỉ số hạnh phúc, Hoàng Vĩnh Nhạc tạm thời không cách nào rút ra lấy, chỉ có thể trước rút ra lấy trên du thuyền bộ chia đồ.

Hoàng Vĩnh Nhạc dò xét: "Ta muốn rút lấy 'Phượng hoàng hào' trên du thuyền thi thể."

Hệ thống nhắc nhở: Rút ra lấy 'Phượng hoàng hào' trên du thuyền thi thể, cần phải tiêu hao 7 điểm chỉ số hạnh phúc, là hay không rút ra lấy?

"Không."

Trên du thuyền thật thi thể, có thể thấy năm đó thuyền chìm thật đã chết rồi người.

Theo Chu Lệ Trân giới thiệu, nàng bên ngoài tăng tổ phụ chu vượt biển năm đó cũng ở đây trên du thuyền,

Là người gặp nạn một trong.

Hoàng Vĩnh Nhạc dò xét: "Ta muốn rút lấy 'Phượng hoàng số' trên du thuyền Chu Độ Hải thi thể."

Hệ thống nhắc nhở: Rút ra lấy Chu Độ Hải thi thể cần 5 điểm chỉ số hạnh phúc, là hay không rút ra lấy?

Chu Độ Hải thật đúng là chết ở trên du thuyền.

Xem ra Chu Lệ Trân nói hết thấy, cũng toàn đều là thật.

Du thuyền bây giờ chôn ở đại Nam Dương đáy biển, trên du thuyền có cái gì, tạm thời không biết được, chỉ có thể làm dò xét.

Du thuyền có không ít xã hội danh lưu, bọn họ trên người chắc có quý giá đồ trang sức.

Hoàng Vĩnh Nhạc: "Ta muốn rút lấy 'Phượng hoàng hào' trên du thuyền vàng."

Hệ thống nhắc nhở: Rút ra lấy 'Phượng hoàng hào' trên du thuyền vàng, cần 10 điểm chỉ số hạnh phúc, là hay không rút ra lấy?

"Ừ."

"Đình! Chúc mừng túc chủ, ngài rút được một cây vàng."

Rào rào!

Một cây hình hộp chữ nhật vàng thoáng hiện nơi tay chương, hộp đồng dài hạn 10 cm, dày chừng 1 cm.

Đây là một căn kim điều!

"Trên du thuyền làm sao có kim điều? Loại này kim điều hẳn là chứa ở bảo rương dậm chứ?"

Nghĩ tới đây, Hoàng Vĩnh Nhạc không khỏi hoài nghi trên du thuyền có thể có bảo rương.

Thử một chút.

Hoàng Vĩnh Nhạc: "Ta muốn rút lấy 'Phượng hoàng hào' trên du thuyền bảo rương."

Hệ thống nhắc nhở: Rút ra lấy bảo rương, cần phải tiêu hao 80 điểm chỉ số hạnh phúc, là hay không rút ra lấy?

"Ừ."

"Đình! Chúc mừng túc chủ, ngài rút được 'Phượng hoàng hào' trên du thuyền đích một cái bảo rương!"

Rào rào!

Một cái màu trắng bảo rương vô căn cứ xuất hiện ở trước mắt, cái rương vì hình hộp chữ nhật, nóc trình viên hồ trạng, hộp đồng dài hạn 1 thước, cao chừng 0. 5 thước, bề ngoài có chút ít thêu tích.

Cái này bảo rương chìm với đáy biển, vốn là bị phù sa bao trùm. Bất quá, bởi vì Hoàng Vĩnh Nhạc chỉ rút ra lấy bảo rương, mà không có rút ra lấy phù sa, bảo rương bề ngoài vì vậy không dính nửa điểm phù sa.

"Thật là bảo rương?"

Hoàng Vĩnh Nhạc tiến lên trước, vây quanh cái rương vòng vo chuyển, tả hữu hữu khán, cái này bảo rương khóa chắc, thuộc về hoàn toàn phong bế trạng thái.

Ở bảo trước rương bụng có một cá nguyên bảo hình lỗ điểm, tựa hồ là một cá khóa. Lỗ điểm chính giữa có thu hẹp kê hở nhỏ, chính là lỗ khóa.

Muốn mở ra bảo rương, liền cần trước phải tìm được bảo rương chìa khóa.

Hoàng Vĩnh Nhạc: "Ta muốn rút lấy 'Phượng hoàng hào' trên du thuyền bảo rương chìa khóa."

Hệ thống nhắc nhở: Thật xin lỗi, trên du thuyền không có bảo rương chìa khóa, tức chủ miêu tả có sai lầm, không cách nào rút ra lấy.

Không có chìa khóa?

Không tìm được chìa khóa, bảo rương mở như thế nào?

Hoàng Vĩnh Nhạc tìm tới chùy, thái đao, dao gọt trái cây, kèm chò công cụ, ý đồ đem bảo rương cạy ra, đáng tiếc lấy thất bại chấm dứt.

Cái này bảo rương vô cùng kiên cố, muốn cưỡng ép cạy ra là không thể nào.

Muốn mở bảo rương, phải trước mở ra khóa.

"Xem ra chỉ có thể dùng rút số hệ thống thử một chút."

Rút số hệ thống có thể rút ra lấy bất kỳ đồ, Hoàng Vĩnh Nhạc quyết định trực tiếp rút ra lấy bảo rương khóa!

Nếu như bảo rương khóa bị rút đi, bảo rương thì có thể mở ra.

Thử một chút.

Hoàng Vĩnh Nhạc lui về phía sau một bước, nhìn chăm chăm bảo rương: "Ta muốn rút lấy bảo rương lên khóa."

Hệ thống nhắc nhở: Rút ra lấy bảo rương lên khóa, cần 2 điểm chỉ số hạnh phúc, là hay không rút ra lấy?

"Ừ."

"Đinh! Chúc mừng túc chủ, ngài rút được bảo rương lên khóa."

Rào rào!

Một cái nguyên bảo hình khóa xuất hiện ở trong tay.

Đi bảo rương thượng lại nhìn một cái, phát hiện bảo trước rương bung dính khóa đã không thấy, gắng gượng bị rút đi, xuất hiện một cá lỗ thủng nhỏ.

"Khóa đã bị rút đi, bảo rương hẳn có thể mở ra chứ ?"

Hoàng Vĩnh Nhạc đi tới bảo trước rương, hai tay chống nổi nắp rương, nhẹ nhàng đi lên nhắc tới.

Ca!

Một tiếng giòn dã, bảo nắp rương từ mở ra...

Converter: Tịch Văn Tịch Mịch

Bạn đang đọc truyện *Hạnh Phúc Đại Rút Thương Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 59: Hồng tướng quân bảo vật

Tác giả: Ngã Yêu Hóa Tinh

Bảo rương mở ra.

Hoàng Vĩnh Nhạc nguyên tưởng rằng bảo rương trong giả vờ kim điều, cái rương mở ra trong nháy mắt, đập vào mi mắt nhưng là một khối lớn màu đỏ điều khắc hàng thủ công nghệ.

Hàng thủ công nghệ bề ngoài giống như một con màu đỏ hùng sư, chiều dài hện 30 cm, toàn thân đỏ thẫm, có nửa trong suốt trắng, bề ngoài có màu trắng mờ trắng điều vân, ngang ngược bất phàm.

"Đây là cái gì đồ?"

Hoàng Vĩnh Nhạc hai tay nâng lên màu đỏ thẫm hùng sư hàng thủ công nghệ, hơi chìm, ít nhất 5 kí lô nặng, học hỏi một phen, "Đây là... Mã não chứ?"

Mã não, là ngọc tùy loại khoáng vật một loại, không chỉ có thể làm thành thường thức tác phẩm nghệ thuật, cũng có thể làm đồ trang sức xứng mang, đồng thời, mã não có "Xinh đẹp, cát tường, giàu sang, hạnh phúc" tốt đẹp ngụ ý, từ xưa đến nay bị thế nhân truy lùng.

Ở nước Hoa cổ đại để vương tương trưng lăng mộ trong, mã não chính là thường thấy nhất vật chôn theo một trong.

Hoàng Vĩnh Nhạc đối với mã não cũng không là rất biết, chỉ ở trong ti vi xem qua, ở hân trong ấn tượng, mã não đều là tương đối nhỏ, trước mắt khối này hùng sư trưng đích mã não ít nhất 10 cân nặng, làm thợ tinh xảo, ánh sáng màu minh điểm, hân trị giá không ít tiền chứ?

Học hỏi một hồi, Hoàng Vĩnh Nhạc đem hùng sư mã não để qua một bên, bởi vì hân phát hiện bảo rương dậm mã não không chỉ một khối.

Trừ hùng sư trưng mã não, cũng không ít hình con voi đồ vẫn trưng mã não, lớn nhỏ không đồng nhất, phơi bày bất đồng hình vẽ, có giống như núi, có giống như nước, có giống như hoa, có giống như động vật, tổng cộng 24 khối.

Đem 24 khối mã não dọn ra bảo rương, trong rương lại xuất hiện mới nghệ thuật trần phẩm—— phi thúy!

Hoàng Vĩnh Nhạc đầu tiên thấy là một khối màu tím phi thúy, màu sắc giống như biệt thự thiên thai nuôi Từ la lan hoa, hơi mang theo màu hồng, trong suốt sáng, tựa như minh điểm thiếu nữ thẹn thùng gò má.

Là một khối Từ la lan phi thúy.

Phi thúy trị giá bao nhiêu tiền, Hoàng Vĩnh Nhạc tạm thời cũng không biết, nhưng là phi thúy nhìn cảnh đẹp ý vui, rất là thoải mái.

Nhìn Từ la lan phi thúy, Hoàng Vĩnh Nhạc đầu không khỏi nghĩ tới Diệp Tư, bởi vì Diệp Tư có một cái Từ la lan áo đầm, ban đầu Diệp Tư mặc lúc cho Hoàng Vĩnh Nhạc ca hát, mặc chính là điều này vậy đầm dài, khắc sâu ấn tượng.

Bảo rương dậm phi thúy hẹn 50 khối, màu sắc không đồng nhất, có màu xanh nhạt phù dung phi thúy, có màu vàng lọt đích kim ty phi thúy, cũng có màu đen mực phi thúy.

Trong đó, còn có một khối nước loại phi thúy, trong suốt độ cực cao, tựa như làm bằng nước vậy, làm Hoàng Vĩnh Nhạc mở rộng tầm mắt.

Đem tất cả phi thúy dọn ra cái rương, phát hiện rương trong vẫn cũng không ít bảo bối, Hoàng Vĩnh Nhạc đưa tay lật một cái, lục tục thấy được trần châu giấy chuyền, ngọc bội, vòng tay, điều trụ, kim sai, bông tai...

"Đây là hồng ngọc chứ?"

Lật tới bảo đáy rương bộ lúc, Hoàng Vĩnh Nhạc từ một đồng châu báu trung, moi ra một viên màu đỏ đá quý, đá quý không là rất lớn cá, chỉ có trứng chim lớn nhỏ, có hoa hồng đỏ sắc, sáng bóng minh điểm, sáng trưng không rãnh, rất là bắt mắt.

Dày vò tới nơi này, Hoàng Vĩnh Nhạc cho ra một cái kết luận: Cái này bảo rương trong chứa đều là châu báu đồ trang sức!

Mã não, ngọc bội, trần châu, đá quý... Cái gì cần có đều có.

Bảo thủ phỏng đoán, một rương châu báu đồ trang sức, ít nhất phải tốt mấy triệu đi.

Bất quá, bảo rương trong cũng không có vàng.

Hoàng Vĩnh Nhạc trước rút được một căn kim điều, cái này bảo rương lại không kim điều, có thể thấy bảo rương hân không chỉ một cái.

Cho nên, nữa rút ra một lần.

Hoàng Vĩnh Nhạc : "Ta muốn rút lấy 'Phượng hoàng hào' trên du thuyền bảo rương."

Hệ thống nhắc nhở: Rút ra lấy bảo rương, cần phải tiêu hao 80 điểm chỉ số hạnh phúc, là hay không rút ra lấy?"

"Ừ."

"Đinh! Chúc mừng túc chủ, ngài rút được 'Phượng hoàng hào' trên du thuyền một cái bảo rương."

Rào rào!

Lại một cái màu trắng bảo rương thoáng hiện ở trước mắt, bề ngoài cùng cái thứ nhất bảo rương giống nhau như đúc, trước bụng giống vậy có một cái nguyên bảo hình lõm khóa.

Chỉ có thể lần nữa rút ra lấy lờm khóa.

"Đình! Chúc mừng túc chủ, ngài rút được bảo rương lên khóa."

Rào rào!

Bảo rương lên khóa bị rút đi, chuyển tới Hoàng Vĩnh Nhạc trong tay, cái rương sau đó mở.

Mở cặp táp ra trong nháy mắt,

Hoàng Vĩnh Nhạc nhất thời tròn mắt.

Chỉ thấy trong rương giả vờ một đôi đàn bà mặc giày!

Tất cả nữ giày đều là mới tinh, kiểu rất tân triều.

Có màu trắng thủy mị giày, có thủy tinh công chúa giày, có mang tôn bình đế nữ giày, ngoài ra, còn có hai mươi mấy đôi hoa lệ chỉ cực giày cao gót.

Giày cao gót màu sắc đông đảo, có màu đỏ giày cao gót, màu đen giày cao gót, màu trắng giày cao gót, màu tím giày cao gót, màu xanh lá cây giày cao gót... Mỗi đôi giày cao gót cũng minh điểm sáng.

Nhìn lâu ánh mắt thật sẽ hoa!

"Trong rương làm sao như vậy nhiều đàn bà mặc giày?"

Hoàng Vĩnh Nhạc cau mày, hoài nghi những thứ này bảo rương chứa đồ có thể là hàng hóa đi.

Du thuyền sớm nhất gọi là "Buru luân", đang không có phi cơ niên đại, buru luân phải phụ trách đưa giao hàng hỏa tốc. Cho nên, ở trên du thuyền chuyển vận một ít hàng hóa, đây là rất thường gặp chuyện.

Giả cũng có thể giải thích tại sao những thứ này bảo rương không có chìa khóa.

Bảo rương chia khóa, hẳn ở nhận hàng chủ nhân trong tay đi.

Nếu như trên du thuyền thật chuyển vận hàng hóa, như vậy bảo rương số lượng nhất định không chỉ hai cái. Những thứ này bảo rương làm thợ cực kỳ tinh vi, không chỉ có vững chắc, hơn nữa chống nước, ở đáy biển chôn như vậy nhiều năm, rương dậm đồ bảo tồn hoàn hảo không tổn hao gì, rương dậm hàng hóa tất nhiên rất đáng giá tiền.

Tiếp tục rút ra.

Ý niệm động một cái, lần nữa rút ra lấy bảo rương.

"Đình! Chúc mừng túc chủ, ngài rút được 'Phượng hoàng hào' trên du thuyền một cái bảo rương."

Rào rào!

Thứ ba cái màu trắng bảo rương lại xuất hiện, mặt ngoài cùng trước hai cái vậy, hiển nhiên là cùng nhóm hàng cái rương.

"Đình! Chúc mừng túc chủ, ngài rút được bảo rương khóa."

Rút hết khóa, thứ ba cá bảo rương cũng mở ra.

Cái này bảo rương giả bộ không là đàn bà mặc giày, mà là đàn bà mặc váy!

Bảo rương phía trên nhất, đập phóng trứ một cái màu trắng công chúa quần, trắng nõn như tuyết, không nhiễm một hạt bụi. Công chúa quần phía dưới, còn đề mười mấy cái váy, kiểu rất tân triều.

Có áo đầm, có lộ lưng quần, có thấp ngực quần...

Váy màu sắc giống vậy làm người ta hoa cả mắt, trắng, đen, đỏ, càn tím, càn lan sắc...

Trong đó, không ít váy tương có trân châu cùng đá quý, ưu nhã tôn quý, hoa cực kỳ xinh đẹp, mỗi một cái váy đầm dài giống như một món tuyệt đẹp tác phẩm nghệ thuật.

"Váy vải vóc thật tốt a!"

Hoàng Vĩnh Nhạc tiện tay sờ một cái mấy cái váy vải vóc, tơ lụa vô cùng, rất có cảm nhận. Những thứ này váy ở đáy biển đã chìm chôn 92 năm, nhưng không có chút nào hư hại, lịch lâu di mới, tựa như mới vừa làm xong vậy.

Có thể thấy, những thứ này vậy đều là hàng đắt tiền.

Bất quá, Hoàng Vĩnh Nhạc có chút buồn bực, những thứ này bảo rương chứa đồ cũng không giống nhau, tựa hồ không phải thông thường hàng hóa chứ ?

Giống vậy người làm ăn, nếu như là làm châu báu làm ăn, liền vận chuyển châu báu; nếu như là làm nữ giày làm ăn, liền vận chuyển nữ giày; nếu như là làm váy làm ăn, liền vận chuyển váy.

Nhưng là, du thuyền đựng những thứ này bảo rương, thật giống như cái gì cũng có, không giống như là thông thường làm ăn hàng hóa.

Hơn nữa, rút lâu như vậy, vàng vĩnh nhạc vẫn là không có rút được giả vờ kim điều đích bảo rương.

"Trực tiếp rút ra kim điều thử một chút."

Hoàng Vĩnh Nhạc hơi định thần, thứ tư lần rút số: "Ta muốn rút lấy 'Phượng hoàng hào' trên du thuyền trang bị kim điều bảo rương."

Hệ thống nhắc nhở: Rút ra lấy trang bị kim điều bảo rương, cần phải tiêu hao 50 điểm chỉ số hạnh phúc, là hay không rút ra lấy?

"Ừ."

"Đinh! Chúc mừng túc chủ, ngài rút được 'Phượng hoàng hào' trên du thuyền một cái trang bị kim điều bảo rương."

Rào rào!

Thứ tư cái bảo rương vô căn cứ thoáng hiện, bề ngoài cùng trước ba dạng giống nhau như đúc.

Mở khóa.

Bảo rương mở ra trong nháy mắt, lau một cái màu vàng chói lọi tràn ra, Hoàng Vĩnh Nhạc ánh mắt sáng lên.

Kim điều!

Thật sự là kim điều!

Chỉ thấy bảo rương phía trên, để một cây một căn kim điều, bọn họ giống như màu vàng xâu thịt dê vậy, thật chỉnh tề sắp hàng, kim quang lóe lóe, chói mắt cực kỳ, rất đẹp mắt.

Hoàng Vĩnh Nhạc lưu ý một chút, phát hiện bảo rương thượng thiếu một căn kim điều, rất hiển nhiên là bị mình trước rút ra đi.

"Giá có bao nhiêu căn kim điều a, đếm một chút. Một, hai, ba, bốn, năm..."

Một cây một cây đếm quá khứ, một nhóm 100 cây, tổng cộng 4 được, cộng 400 cây.

Kim điều tổng cộng có hai tầng, cho nên là 800 cây.

Ở kim điều phía dưới, thì trang bị từng viên bạc trắng, bạc trắng số lượng lớn hên là kim điều 3 lần.

Cho nên, đây là một rương vàng cùng bạc trắng.

"Đây là cái gì đồ?"

Lúc này, Hoàng Vĩnh Nhạc phát hiện ở bảo rương trên nắp, căn một tấm màu trắng thẻ!

Ở trên thẻ, viết có bút thép chữ viết, nội dung là: "Hiển tặng cho tôn kính nhất Hồng Hạo Vũ tướng quân cùng tướng quân phu nhân! ——(hắc ung ký hiệu)."

"Hồng Hạo Vũ tướng quân?"

Hoàng Vĩnh Nhạc lặp đi lặp lại đọc trên thẻ chữ viết, cẩn thận một suy nghĩ, hoài nghi giá bốn cái bảo rương bảo vật chẳng lẽ là muốn tặng cho "Hồng Hạo Vũ tướng quân" cùng "Tướng quân phu nhân" ?

Hồng Hạo Vũ là ai ?

Hoàng Vĩnh Nhạc lấy tới mấy vi tính, lên nét lục soát một chút, phát hiện quả nhiên có Hồng Hạo Vũ người này.

Ở 90 nhiều năm trước, nước Hoa nội loạn, quân phiệt hỗn chiến.

Hồng Hạo Vũ là lúc ấy hoa hạ đông bộ quân phiệt một tên tướng quân, chường binh một trăm ngàn, trú đóng với đông bộ đích ninh Giang tỉnh. Sau đó, Hồng Hạo Vũ bán nước cầu vinh, tư tư thông với địch nước, ở 89 đầu năm, bị ám sát chết.

Ở Hồng Hạo Vũ tướng quân bị ám sát trước, tự nhiên lấy được không ít đến từ địch quốc chỗ tốt.

Chiếc này "Phượng hoàng hào" du thuyền chìm nghỉm với 92 đầu năm, lúc ấy Hồng Hạo Vũ tướng quân còn không có bị ám sát, nghĩ như vậy, liền không khó suy đoán bốn cái bảo rương là nguồn gốc.

Hoàng Vĩnh Nhạc suy đoán, bốn cái bảo rương dậm vàng bạc tài bảo, cũng đều là lúc ấy địch quốc vì thu mua hồng hạo Vũ tướng quân, đưa tới cho hắn lễ vật đi.

Như vậy lễ vật, Hồng Hạo Vũ phỏng đoán thu không ít.

Nếu như không phải là "Phượng hoàng hào" du thuyền chìm nghỉm, bốn rương vàng bạc tài bảo 92 đầu năm khẳng định cũng sẽ rơi vào Hồng Hạo Vũ tướng quân trong tay.

Đến nỗi bảo rương dậm nữ giày cùng váy, dĩ nhiên là muốn hiến tặng cho tướng quân phu nhân, tức Hồng Hạo Vũ vợ Vương Mỹ Kiều.

Ở 92 đầu năm, du thuyền bất ngờ chìm nghỉm, đưa đến tướng quân phu nhân Vương Mỹ Kiều không có nhận được những thứ này nữ giày cùng váy, nàng phỏng đoán thật buồn bực.

Hoàng Vĩnh Nhạc bây giờ cũng thật buồn bực, hắn một cái Đại lão gia, bây giờ rút được một rương nữ giày cùng một rương váy, xử lý như thế nào a?

Vứt bỏ có chút đáng tiếc, bán đi nguy hiểm lại quá lớn, Hoàng Vĩnh Nhạc chỉ có thể trước cất giấu, coi như là cất giấu vật quý giá tác phẩm nghệ thuật đi.

Hệ thống nhắc nhở: Túc chủ thưởng thức 92 đầu năm cao cấp nhất nữ giày cùng váy, lãnh hội được quần áo trang sức mỹ học nghệ thuật mỹ cảm, chỉ số hạnh phúc +10!

Hệ thống nhắc nhở: Túc chủ thưởng thức một rương châu báu đồ trang sức, cảm nhận được đồ trang sức nghệ thuật mỹ cảm, chỉ số hạnh phúc +10!

Hệ thống nhắc nhở: Túc chủ rút được bốn rương Hồng Hạo Vũ tướng quân lấy tướng quân phu nhân bảo rương, mặc dù tổng giá trị không biết, nhưng là túc chủ vẫn cảm thấy rất thoải mái, chỉ số hạnh phúc +100!

Hệ thống nhắc nhở: Túc chủ phát hiện "Phượng hoàng hào" du thuyền bộ phận bí mật, thỏa mãn lòng hiếu kỳ, có chút cảm giác ưu việt cùng cảm giác thành tựu, chỉ số hạnh phúc +80!

Từng đợt sóng chỉ số hạnh phúc chà đi lên.

Bất quá, Hoàng Vĩnh Nhạc không có lúc này bỏ qua.

"Phượng hoàng hào" nhưng là đáng vóc to du thuyền, thuyền dậm bảo bối cùng bí mật tất nhiên cũng không ít.

Cho nên, rút số tuyệt đối không thể ngừng!

Tiếp tục rút ra...

Converter: Tịch Văn Tịch Mịch

Bạn đang đọc truyện *Hạnh Phúc Đại Rút Thưởng Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 60:《Ngũ Mỹ Đồ 》cùng Chu Độ Hải di chúc

Tác giả: Ngã Yêu Hóa Tinh

Hoàng Vĩnh Nhạc chuẩn bị tiếp tục rút ra lấy bảo rương.

Mặc dù hắn đã rút được Hồng Hạo Vũ tướng quân bốn cái bảo rương, nhưng là bảo rương có thể không chỉ bốn cái.

Đầu óc chuyển một cái, bắt đầu rút ra lấy bảo rương.

"Đình! Chúc mừng túc chủ, ngài rút được 'Phượng hoàng hào' trên du thuyền bảo rương."

Lại một cái bảo rương xuất hiện ở trong phòng khách.

Quả nhiên còn có!

Hoàng Vĩnh Nhạc tiếp tục rút ra: "Ta muốn rút lấy 'Phượng hoàng hào' trên du thuyền bảo rương."

Hệ thống nhắc nhở: Thật xin lỗi, trên du thuyền đã không có bảo rương, túc chủ miêu tả có sai lầm, không cách nào rút ra lấy.

Không có?

Xem ra Hồng Hạo Vũ tướng quân nhận được bảo rương, tổng cộng chỉ có năm.

Mới vừa rút được đích bảo rương, là người cuối cùng.

"Cái này bảo rương lại chứa vật gì?"

Mang tò mò, Hoàng Vĩnh Nhạc rút ra đi bảo rương khóa, đem mở rương ra.

Bảo rương trong chứa là dương vẽ.

Nói chính xác, là cơ thể con người nghệ thuật vẽ.

Bảo rương trong cộng giả vờ năm bức họa, Hoàng Vĩnh Nhạc lấy ra đệ nhất bức thân thể con người nghệ thuật vẽ, hộp đồng dài hạn 90 cm, bề rộng chừng 40 cm, trong tranh là một tên a na đa tư mỹ nhân, vóc người nở nang, thần thái kiêu mỹ, trên người không có mặc quần áo, cũng không có đánh gạch men.

Ở nơi này bức thân thể con người nghệ thuật vẽ góc trái dưới, có họa sĩ đích con dấu, đây là một bức xuất từ họa sĩ a mễ tư ngươì đích tác phẩm.

"A mễ tư ngươì là ai?"

Hoàng Vĩnh Nhạc lên nét tra một chút.

A mễ tư ngươì, sống ở 1 hơn ba mươi đầu năm, anh nước lãng mạn về phái người sáng lập, thế giới cấp thân thể con người nghệ thuật vẽ đại sư, là cơ thể con người nghệ thuật vẽ tập đại thành người. Ở hần nghệ thuật trong bức họa, luôn có thể đem thân thể đàn bà xinh đẹp nhất một mặt biểu diễn ra, rất sống động, đẹp không thể tả.

A mễ tư ngươì thân thể con người nghệ thuật vẽ phong mỹ hơn một thế kỷ, trải qua hồi lâu không giảm.

Cho dù là bây giờ, rất nhiều người cũng lấy cất giữ một bức a mễ tư ngươì thân thể con người nghệ thuật vẽ làm vinh.

A mễ tư ngươì cả đời vẽ qua thân thể con người nghệ thuật vẽ cũng không nhiều, ước chừng 60 bức, bởi vì hần chỉ nguyện ý vì mình thích đàn bà vẽ tranh.

Bởi vì tác phẩm thiếu, một bức a mễ tư ngươì thân thể con người nghệ thuật vẽ, ít nhất có thể vớ tới 200 vạn nguyên. Nếu như trong tranh cô gái là danh nhân, như vậy giá cả cao hơn.

"Không hổ là thân thể con người nghệ thuật vẽ đại sư, vẽ quả thật không tệ!"

Hoàng Vĩnh Nhạc đi thân thể con người nghệ thuật vẽ liếc một cái, trong tranh cô gái do ôm tỳ bà nửa che mặt, nửa chận nửa che, muốn nói còn nghi, thẹn thùng không dứt, tựa như thì phải từ trong tranh đi ra vậy, nhìn cảnh đẹp ý vui.

Học hỏi một hồi, Hoàng Vĩnh Nhạc lại từ bảo rương trong lấy ra bức thứ hai vẽ, đây vẫn là một bức a mễ tư ngươì thân thể con người nghệ thuật vẽ.

Hoàng Vĩnh Nhạc phiên lật bảo rương, phát hiện còn thừa lại ba bức họa đồng dạng là xuất từ a mễ tư ngươì số lượng, năm bức thân thể con người nghệ thuật vẽ là một ngành hàng, tổng cộng vẽ năm tên tuyệt sắc mỹ nhân, tên là 《 Ngũ mỹ đồ 》.

"Dựa theo một bức họa 200 vạn mà tính, bộ này 《 ngũ mỹ đồ 》 chẳng phải là muốn 1000 vạn?"

Hoàng Vĩnh Nhạc âm thầm thán phục, Hồng Hạo Vũ những lễ vật này, đều là giá trị liên thành! 《 Ngũ mỹ đồ 》, để được cho một tràng trái cây biệt thự.

Quý giá như vậy nghệ thuật vẽ, Hoàng Vĩnh Nhạc vẫn là lần đầu tiên thương thức, hôm nay coi như là mở rộng tầm mắt.

Hệ thống nhắc nhở: Túc chủ thương thức thế giới cấp thân thể con người nghệ thuật vẽ đại sư a mễ tư ngươì 《 Ngũ mỹ đồ 》, tâm linh cùng thị giác bị

mãnh liệt kích thích, lãnh hội được thân thể con người nghệ thuật mỹ cảm, chỉ số hạnh phúc +40!

"Đại sư chính là lớn sư, tác phẩm đích chất lượng chính là cao."

Hoàng Vĩnh Nhạc thưởng thức một hồi 《 Ngũ mỹ đồ 》, chỉ số hạnh phúc liền tăng lên 40, đây là thông thường vẽ rất khó đạt tới hiệu quả.

Nhiều thưởng thức tiêu chuẩn cao nghệ thuật tác phẩm, đối với tăng lên cảm giác hạnh phúc là rất có trợ giúp.

Giống như 《 Ngũ mỹ đồ 》 loại này thế giới cấp đại sư nghệ thuật trân phẩm, liền có thể nhiều thưởng thức, phong phú tâm linh, đào đã tình thao.

Thưởng thức hoàn 《 Ngũ mỹ đồ 》, đã là buổi tối 8 điểm.

Hoàng Vĩnh Nhạc quyết định trước đem tối nay rút được đồ thu thập một chút, chuyển tới phòng ngầm dưới đất, tránh cho một sẽ có người tới phóng bị bắt gặp.

Hoàng Vĩnh Nhạc rời đi phòng khách, đi tới biệt thự phòng ngầm dưới đất, mặc niệm: "Ta muốn rút lấy trong phòng khách năm bảo rương."

Hệ thống nhắc nhở: Rút ra lấy năm bảo rương, cần 3 điểm chỉ số hạnh phúc, là hay không rút ra lấy?

"Ừ."

"Đình! Chúc mừng túc chủ, ngài rút được Hoàng Vĩnh Nhạc năm bảo rương."

Rào rào!

Năm bảo rương trong nháy mắt từ phòng khách chuyển tới phòng ngầm dưới đất, chất đóng ở trong góc.

Dùng hệ thống tới chuyên chở đồ, thật là quá dễ dàng.

Khi Hoàng Vĩnh Nhạc dùng hệ thống rút ra lấy mình đồ lúc, tiêu hao chỉ số hạnh phúc sẽ tương đối thiếu. Hệ thống bây giờ đã nhận định năm bảo rương thuộc về Hoàng Vĩnh Nhạc, vì vậy, rút ra lấy bảo rương cần cần 3 điểm chỉ số hạnh phúc.

Hồng Hạo Vũ bảo rương đã hút xong, bất quá, trên du thuyền đồ khẳng định còn có rất nhiều, dẫu sao, trên du thuyền có 1600 nhiều hành khách, phần lớn là xã hội danh lưu, bọn họ mang theo đồ tất nhiên không ít.

Hoàng Vĩnh Nhạc chuẩn bị nửa rút ra lấy du khách rương hành lý thử một chút, nhìn là hay không có phát hiện gì.

Hoàng Vĩnh Nhạc đầu tiên muốn rút lấy đối tượng, là Chu Lệ Trân bên ngoài tầng tổ phụ —— Chu Độ Hải.

Chu Độ Hải là một tên thương nhân, ở 92 đầu năm, hắn cũng ngồi "Phượng hoàng hào" du thuyền, gặp nạn sau, thi thể đi theo du thuyền chìm chôn ở đáy biển.

Hoàng Vĩnh Nhạc : "Ta muốn rút lấy 'Phượng hoàng hào' du thuyền hành khách Chu Độ Hải rương hành lý."

Hệ thống nhắc nhở: Rút ra lấy Chu Độ Hải rương hành lý, cần 20 điểm chỉ số hạnh phúc, là hay không rút ra lấy?

"Ừ."

"Đình! Chúc mừng túc chủ, ngài rút được Chu Độ Hải rương hành lý."

Rào rào!

Một cái màu đen rương mật mã thoáng hiện ở trước mắt, rương mật mã cao chừng 1 thước, bề ngoài có màu xanh thêu tích, cái rương có mật mã khóa, thuộc về hoàn toàn phong bế trạng thái.

Hoàng Vĩnh Nhạc rút ra đi cái rương mật mã khóa, đem mở rương ra.

Chu Độ Hải trong rương mật mã cũng không có vàng bạc châu báu, chỉ có mấy bộ quần áo, một khối đồng hồ nổi tiếng, một cây bút thép, một tấm bản đồ, hai quyển sách...

"Ừ?"

Lúc này, Hoàng Vĩnh Nhạc ở trong rương mật mã phát hiện một tấm nhãn nhúm giấy trắng, nhặt lên nhìn một cái, phát giác trên giấy lại có chữ.

Bởi vì niên đại rất xưa, trên tờ giấy trắng chữ có chút mờ hồ, nhưng là cơ bản có thể nhận, Hoàng Vĩnh Nhạc định thần nhìn lại, phát giác đây là một phần di chúc.

Đây là một phần Chu Độ Hải ở 92 đầu năm lưu lại di chúc!

Chu Độ Hải ở di chúc trong viết: "Hôm nay du thuyền đột nhiên gặp phải biến cố, ta chỉ khó giữ được tánh mạng, đặc lưu lại này phần di chúc: Ta đã xem Chu gia tài vật chôn giấu với nhà cũ phía sau núi đồ sanh dưới tàng cây, Chu gia con cháu có thể đào quật thừa kế, nhớ lấy nhiều hành thiện chuyện. — Chu Độ Hải."

Di chúc tổng cộng chỉ có 60 nhiều chữ, lời ít ý nhiều.

Từ trong di chúc cho nhìn, Chu Độ Hải đem Chu gia tài vật chôn với nhà cũ phía sau núi đồ sanh dưới tàng cây, muốn cho Chu gia con cháu đi đào.

"Chu Độ Hải tại sao phải đem tài vật chôn dưới tàng cây?"

Hoàng Vĩnh Nhạc cảm thấy kỳ quái, đặc biệt lên mạng tra xét một chút.

Nguyên lai, ở 90 nhiều năm trước, nước Hoa nội loạn, các nơi quân phiệt hỗn chiến, dân chúng lầm than, xã hội cực kỳ hỗn loạn, thương nhân quyền lợi căn bản không có được bảo đảm, nhà giàu bị đánh cướp chuyện liên tục phát sinh.

Chu Độ Hải chính là một tên thương nhân, hẳn vì phòng ngừa nhà tài vật bị người đoạt đoạt, vì vậy âm thầm đem tài vật trước thời hạn chôn giấu với đồ sanh dưới tàng cây, đây là không có biện pháp.

Bởi vì tài vật là Chu Độ Hải mình chôn, người khác đều không biết, ở trước khi lâm chung, hẳn mới viết ở di chúc trong.

Đáng tiếc, du thuyền chìm với đáy biển 92 năm, đến nay không có bị đánh mò, Chu Độ Hải phần di chúc này tự nhiên cũng không có ai xem qua.

Không ra ngoài dự liệu, đồ sanh dưới tàng cây Chu gia tài sản, sợ rằng còn chôn trong lòng đất đi.

Chu Độ Hải là Chu Lệ Trân bên ngoài tăng tổ phụ, lòng đất tài vật Chu Lệ Trân có quyền thừa kế, chẳng qua là nàng hoàn toàn không biết chuyện.

"Chu lão gia tử cũng là cú bấn, ở trước khi lâm chung, còn bấn khoản Chu gia con cháu."

Hoàng Vĩnh Nhạc đem di chúc thu vào, nếu như không phải là hẳn hôm nay thấy di chúc, phần di chúc này sợ rằng sẽ vĩnh viễn chìm ở đáy biển, cũng không có ai sẽ biết Chu gia còn có chôn giấu lòng đất tài vật.

Ở Chu Độ Hải di chúc trong nhắc tới "Du thuyền đột nhiên gặp phải biến cố", có thể thấy di chúc là ở du thuyền xảy ra chuyện sau viết xuống. Đáng tiếc, Chu Độ Hải không có viết rõ du thuyền rốt cuộc gặp phải biến cố gì, tại sao phải chìm ngầm.

Hoàng Vĩnh Nhạc quyết định tiếp tục rút số, đem du thuyền khác hành khách rương hành lý cũng rút ra tới xem một chút...

Converter: Tịch Văn Tịch Mịch

Bạn đang đọc truyện *Hạnh Phúc Đại Rút Thuởng Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 61: Hành khách di vật cùng thuyền đắm chân tướng

Tác giả: Ngã Yêu Hòa Tinh

"Phượng hoàng số" du thuyền năm đó tổng cộng có 1600 nhiều tên hành khách cùng nhân viên làm việc trên tàu, Hoàng Vĩnh Nhạc ở trên mạng mấy phen lục soát, tìm được 35 tên hành khách thân phận tin tức.

35 tên hành khách đều là do lúc địa vị xã hội tương đối hiển hách người, có nhà giàu, có nghệ thuật gia, cũng có nữ minh tinh.

Hoàng Vĩnh Nhạc chuẩn bị trước rút ra lấy giá 35 tên hành khách rương hành lý.

Đầu tiên rút ra lấy hành khách, kêu Tống Ba Thạch, hẳn là lúc ấy nước Hoa một tên bán rượu thương nhân, rượu làm ăn lẫn và cả tòa kinh thành, có chút danh tiếng.

Hoàng Vĩnh Nhạc: "Ta muốn rút lấy 'Phượng hoàng hào' hành khách Tống Ba Thạch rương hành lý."

Hệ thống nhắc nhở: Rút ra Tổng Ba Thạch rương hành lý, cần 20 điểm chỉ số hạnh phúc, là hay không rút ra lấy?

"Ừ."

"Đinh! Chúc mừng túc chủ, ngài rút được Tổng Ba Thạch một cái rương hành lý."

Rào rào!

Màu đen rương mật mã xuất hiện ở trước mắt, cao chừng 1 thước, bề rộng chừng 0.3 thước, bề ngoài có ăn mòn dấu vết, cái rương thuộc về hoàn toàn phong bế trạng thái, không tìm được bất kỳ khe hở, chắc cũng là một cá chống nước cái rương.

Trên du thuyền đích hành khách đều là người có tiền, đa số người rương hành lý đều là chống nước, dấu sao bọn họ mang theo đồ giá trị không rẻ.

Rút ra đi rương mật mã đích khóa, cái rương mở.

Tổng Ba Thạch cái rương chứa không ít đồ, có tây dương ống dòm, tây dương bật lửa, tây dương nữ thần pho tượng, tây dương đồng hồ nổi tiếng, kim cương giày chuyên, còn có ba hộp đồ ti lô bao ngựa thai.

Đồ ti lô là trăm năm phẩm chất xí nghiệp, toàn cầu bao ngựa thai nghề nghiệp đầu rồng lão đại, trăm năm qua sừng sừng không ngã.

Dĩ nhiên, rương đậm giá ba hộp bao ngựa thai sớm đã vượt qua bảo chất kỳ, không có giá trị thực dụng, ngược lại là nhất định có giá trị khảo cổ cùng cất giữ giá trị. Ba hộp bao ngựa thai nhưng là 92 năm trước sản phẩm, là đồ ti lô công ty sản xuất sớm nhất một nhóm bao ngựa thai, cũng coi là bao ngựa thai đích tổ tiên, bọn họ có thể là trên thế giới tuổi tác lớn nhất bao ngựa thai đi.

Hoàng Vĩnh Nhạc ở rương trong lật một cái, lại tìm đến năm bình rượu âu mỹ, rượu bên ngoài túi đựng đều là dương văn, hoàn toàn xem không hiểu. Giá năm chai rượu đã chìm chôn đáy biển 92 năm, cũng không biết còn có thể uống hay không.

Tổng Ba Thạch rương trong vật đáng tiền không ít, nhưng là cũng không có bất kỳ có liên quan thuyền chìm sự kiện đầu mối.

Hoàng Vĩnh Nhạc không thể làm gì khác hơn là tiếp tục rút số.

Hắn muốn rút lấy hạng nhì hành khách, kêu Bạch Thơ Âm, là lúc ấy nước Hoa một tên đang ăn khách nữ ca sĩ. Bạch Thơ Âm tài mạo song toàn, được khen là "Hoa hạ tứ đại tài nữ" một trong, khi còn sống ưa chuộng từ thiện sự nghiệp, năng từng là hòa bình thế giới hiệp hội hình tượng đại sứ.

Đáng tiếc, hồng nhan bạc mệnh, Bạch Thơ Âm đồng dạng ở "Phượng hoàng hào" thượng gặp nạn, lúc ấy tuổi gần 25 tuổi.

Hoàng Vĩnh Nhạc: "Ta muốn rút lấy 'Phượng hoàng hào' trên du thuyền nữ ca sĩ Bạch Thơ Âm rương hành lý."

Hệ thống nhắc nhở: Rút ra lấy Bạch Thơ Âm rương hành lý, cần 20 điểm chỉ số hạnh phúc, là hay không rút ra lấy?

"Ừ."

"Đinh! Chúc mừng túc chủ, ngài rút được nữ ca sĩ Bạch Thơ Âm rương hành lý."

Rào rào!

Một cái màu trắng rương mật mã thoáng hiện trước người.

Cái rương chất lượng tựa hồ không tệ, biểu xác lại không có thêm tích.

Hoàng Vĩnh Nhạc đem rương mật mã mở ra.

Bạch Thơ Âm trong rương cất giữ đích đều là đàn bà dùng đồ, có váy, kỳ bào, nữ giày, phấn, giày chuyên, cái lược, khăn lụa, thiếp thân quần áo một số...

Những thứ này đều là Bạch Thơ Âm di vật, nếu như bán đấu giá, lấy Bạch Thơ Âm ở nước Hoa danh tiếng, giá cả nhất định sẽ không thấp.

"Đây là cái gì?"

Ở cái rương tiểu Cách tử trong, Hoàng Vĩnh Nhạc tìm được một tấm hình trắng đen, hình là 92 đầu năm chụp, hơi hiện lên vàng, hình trung có một nam một nữ, nữ là Bạch Thơ Âm, nam chính là một tên đeo mắt kiếng tiểu tử, từ mặc nhìn, tựa hồ là một tên ký giả.

Ở hình phía sau, Hoàng Vĩnh Nhạc thấy được một hàng chữ: "Hiển tặng cho thân ái nhất Bạch Thơ Âm nữ sĩ! Chu Phong."

Nhìn xong giá hàng chữ, trong hình nam tử thân phận miêu tả sinh động, hắn kêu Chu Phong, là một tên ký giả.

Tấm hình này là Chu Phong 92 đầu năm chụp,

Sau đó đưa cho Bạch Thơ Âm.

Chu Phong 92 đầu năm cũng ở đây "Phượng hoàng hào" trên du thuyền, hẳn đồng dạng là người gặp nạn một trong.

Chu Phong là ký giả, hẳn khi còn sống có thể sẽ chụp một ít "Phượng hoàng hào" du thuyền hình.

Cho nên, Hoàng Vĩnh Nhạc thứ ba cái rút số đối tượng chính là Chu Phong.

Hoàng Vĩnh Nhạc : "Ta muốn rút lấy 'Phượng hoàng hào' trên du thuyền ký giả Chu Phong rương hành lý."

Hệ thống nhắc nhở: Rút ra lấy Chu Phong rương hành lý, cần 20 điểm chỉ số hạnh phúc, là hay không rút ra lấy?

"Ừ."

"Đình! Chúc mừng túc chủ, ngài rút được ký giả Chu Phong rương hành lý."

Một cái màu đen cái rương thoáng hiện.

Vàng vĩnh nhạc mở cái rương.

Chu Phong quả nhiên là một tên ký giả, trong rương giả vờ một máy kiểu cũ máy chụp hình, ống kính đã biến hình, nghiêm trọng rơi sắc, còn có giả tam giác.

Ở cái rương ô trong, tồn phóng không ít tin tức cáo món cùng hình.

Hình tổng cộng có 240 nhiều tấm, đại đa số đều là ở "Phượng hoàng hào" trên du thuyền chụp, năm đó chu phong ở trên du thuyền vì rất nhiều nhân vật nổi tiếng chụp hình, ở những hình này trung, Hoàng Vĩnh Nhạc liền thấy rượu thương Tống Ba Thạch bóng người.

" 'Phượng hoàng hào' du thuyền quả nhiên là xa hoa!"

Hoàng Vĩnh Nhạc ngắm từng tờ một du thuyền hình, mặc dù vẽ chất không rõ ràng lắm, nhưng là vẫn có thể thấy được 'Phượng hoàng hào' du thuyền năm đó nguy nga lộng lẫy xa hoa tình cảnh, khó trách được gọi là "Trên biển cung điện".

Từng tờ một du thuyền hình cũ từ trước mắt lướt qua, Hoàng Vĩnh Nhạc thấy có chút mê mẩn."Phượng hoàng hào" chìm nghỉm 90 nhiều năm, thế nhân cũng chưa từng thấy qua du thuyền, Hoàng Vĩnh Nhạc bây giờ có thể từ trong hình thấy "Phượng hoàng hào" năm đó phong thái, không thể nghi ngờ là vô cùng may mắn.

Nhìn xong hình, Hoàng Vĩnh Nhạc lại rương trong lấy ra một chồng cáo món, cáo món đều là Chu Phong khi còn sống viết, hẳn là một tên ký giả, tường thật đất ghi chép mình ở trên du thuyền nghe thấy.

Trong đó, Chu Phong liền viết lên hẳn cùng nữ ca sĩ Bạch Thơ Âm ở trên du thuyền làm quen quá trình. Hai người vốn là không quen biết, ở trên du thuyền vô tình gặp được, Chu Phong là liêu muội kỹ năng thông thạo đàn ông, hẳn làm người phong thú hài hước, cho Bạch Thơ Âm lưu lại ấn tượng sâu sắc, hai người mới gặp mà như đã quen từ lâu, sinh ra mông lung hảo cảm.

Đáng tiếc, du thuyền đột nhiên chìm nghỉm, đoạn này mới vừa nảy mầm tình yêu từ đây chìm chôn đáy biển.

Hoàng Vĩnh Nhạc lật xem Chu Phong tất cả cáo món, phát hiện ở cuối cùng một phần cáo món trong, lại có liên quan tới du thuyền chìm miêu tả!

Chu Phong cáo món trong viết: "... Xây ra chuyện! Thật xây ra chuyện lớn!'Phượng hoàng hào' du thuyền thân thuyền bỗng nhiên nổ, bạo tiếng như lôi, ánh lửa đầy trời, du thuyền từ trong bộ gãy, thân thuyền đã bắt đầu nghiêng, trong khoang hạng nhất một mảnh hỗn loạn, tất cả mọi người hốt hoảng trốn thoan, tiếng kêu thảm thiết liên tục... Thân thuyền đã nghiêng một bên đến 60 góc độ, khối dây đặc tràn ngập toàn bộ khoang thuyền, làm người ta nghẹt thở, du thuyền đang nhanh chóng trầm xuống, ta phỏng đoán khó thoát khỏi cái chết... Thân ái Bạch Thơ Âm nữ sĩ, ta thiên sứ, nguyện thượng đế phù hộ người bình an, ta vĩnh viễn yêu người..."

Trở lên những nội dung này chữ viết vô cùng xốc xếch, Chu Phong có thể là ở cao độ sợ hãi dưới tình huống viết xuống đoạn này chữ viết, lúc ấy hẳn đã mạng treo một đường.

"Du thuyền nổ?"

Từ Chu Phong cáo món nhìn, du thuyền năm đó tựa hồ xảy ra nổ, thân thuyền từ trung gian gãy, sau đó chìm vào đáy biển.

"Du thuyền làm sao biết nổ? Chẳng lẽ... Trên du thuyền có thuốc nổ?"

Nghĩ tới đây, Hoàng Vĩnh Nhạc quyết định điều tra một chút: "Ta muốn rút lấy 'Phượng hoàng hào' trên du thuyền thuốc nổ."

Hệ thống nhắc nhở: Rút ra lấy 'Phượng hoàng hào' trên du thuyền thuốc nổ, cần 114 điểm chỉ số hạnh phúc, là hay không rút ra lấy?

"Hay không."

Thật có thuốc nổ!

Du thuyền thật là bị nổ hư!

92 năm trước thuyền chìm sự kiện, nguyên lai là vì nổ.

Hoàng Vĩnh Nhạc không biết trên du thuyền tại sao phải có thuốc nổ, bởi vì có khả năng quá nhiều. Tỳ như, có thể là có người dùng du thuyền vận chuyển súng ống đạn dược, bất ngờ nổ; cũng có thể là cùng nhau có dự mưu kinh khủng tập kích.

Ở chiến loạn thời đại, chuyện gì đều có thể phát sinh.

Vô luận như thế nào, Hoàng Vĩnh Nhạc bây giờ biết du thuyền chìm nguyên nhân, hơn nữa còn có Chu Phong lưu lại có liên quan du thuyền cáo môn cùng hình.

Những thứ này trên quý tài liệu đối với chụp 《Phượng hoàng hào》 bộ phim này, hiển nhiên là vô cùng có trợ giúp.

Hệ thống nhắc nhở: Tác chủ thưởng thức Tống Ba Thạch, Bạch Thờ Âm, Chu Phong ở 92 đầu năm lưu lại di vật, lần nữa lãnh hội 92 năm trước lịch sử, may mắn nhất thấy du thuyền năm đó phong thái, mở rộng tầm mắt, chỉ số hạnh phúc +90!

Hệ thống nhắc nhở: Tác chủ phát hiện "Phượng hoàng hào" du thuyền chìm bộ phận nguyên nhân, biết được du thuyền bộ phận bí mật, thỏa mãn lòng hiếu kỳ, sinh ra "Ta là giải mật nhỏ năng thủ" cảm giác ưu việt cùng cảm giác thành tựu, chỉ số hạnh phúc +140!

"Thỏa mãn lòng hiếu kỳ cũng có thể tăng lên cảm giác hạnh phúc?"

Thỏa mãn lòng hiếu kỳ, chính là theo đuổi chân tướng, theo đuổi kiến thức, theo đuổi chân lý, cái này thuộc về tinh thần nhu cầu.

Cảm giác hạnh phúc nguồn, đại khái chia làm hai loại, một loại là vật chất lên hạnh phúc, một loại là tinh thần hạnh phúc.

Lòng hiếu kỳ, chính là thuộc về tinh thần hạnh phúc.

Ở nước Hoa thập đại hạnh phúc nhất nghề trong, khoa học gia hạng thứ năm, cũng là bởi vì khoa học gia có cực kỳ phong phú thế giới tinh thần, bọn họ độc với thiên địa tinh say mê tới, thăm dò vũ trụ bí ẩn.

Khoa học gia không nhất định có tiền, cũng không nhất định nổi danh, bọn họ cảm giác hạnh phúc đa số là vì đối với không biết thế giới thăm dò.

Một tên khoa học gia phát hiện một cái vũ trụ định luật đạt được cảm giác hạnh phúc, tuyệt không thua gì với một tên nhà giàu kiếm được 100 trăm triệu.

Hoàng Vĩnh Nhạc thăm dò thuyền chìm chân tướng lấy được cảm giác hạnh phúc, cùng khoa học gia thăm dò vũ trụ chân lý lấy được cảm giác hạnh phúc là giống nhau đạo lý.

Kiến thức là trọng yếu may mắn phúc lai nguyên.

Đây cũng là tại sao Hoàng Vĩnh Nhạc cho dù tài sản mười triệu, hắn vẫn muốn lên đại học.

Dày vò tới nơi này, "Phượng hoàng hào" thuyền chìm nguyên nhân cơ bản tìm được, Hoàng Vĩnh Nhạc quyết định tạm thời dừng lại rút số.

Trên du thuyền khẳng định cũng không ít đồ, sau này nhân rồi không chuyện gì nữa rút ra, hôm nay hơi mệt, nghỉ ngơi trước.

Hoàng Vĩnh Nhạc hôm nay cộng rút được 5 cái Hồng Hạo Vũ tướng quân bảo rương, cùng với Tống Ba Thạch, Bạch Thờ Âm, Chu Phong rương hành lý.

Rương dăm đồ cũng rất đáng tiền, bất quá Hoàng Vĩnh Nhạc tạm thời không có bán ra những thứ này định, mà là chuẩn bị lưu lại mình thưởng thức.

Những thứ này có không ít tác phẩm nghệ thuật, thưởng thức nghệ thuật là có thể cả cảm giác hạnh phúc. Tỳ như, một bộ kia 《Ngũ mỹ đồ》, cũng rất có nghệ thuật giá trị. Còn có hùng sư mã não, nhìn giống vậy cảnh đẹp ý vui.

Sau này chỉ cần nhân rồi không chuyện gì, Hoàng Vĩnh Nhạc liền có thể thưởng thức những thứ này tác phẩm nghệ thuật, đào tạo một chút nghệ thuật tế bào, thuận tiện cả cả cảm giác hạnh phúc, có khác một phen gọi cảm.

Huống chi, tọa ủng như vậy nhiều trân bảo hiếm thế, bản thân cũng là một chuyện rất hạnh phúc.

"Ngủ!"

...

Sáng sớm ngày thứ hai.

Hoàng Vĩnh Nhạc vừa mới nổi lên giường, Diệp Tư cùng Chu Lệ Trân tìm tới cửa.

Diệp Tư bây giờ là Hoàng Vĩnh Nhạc ngưng đầu bếp, nàng là tới nấu thức ăn ngon. Đến nỗi Chu Lệ Trân, nàng chính là tới cùng Hoàng Vĩnh Nhạc thảo luận 《Phượng hoàng hào》 bộ phim này.

Phòng khách.

"Hoàng sư phó, ta tới hôm qua hoàn thiện 《Phượng hoàng hào》 kịch bản một ít chi tiết, nhưng là có một vấn đề từ đầu đến cuối không có giải quyết." Chu Lệ Trân nói, "'Phượng hoàng hào' chìm chìm đến nay là một mê đoàn, chúng ta điện ảnh tất nhiên cấp cho ra một cái giải thích hợp lý. Ta tư tưởng không ít chuyên gia ý kiến, nhưng là ý kiến rất không thống nhất. Có chuyên gia cho là thuyền chìm có thể gặp phải gió bão, có chuyên gia cho là thuyền chìm có thể là đụng vào băng sơn hoặc đá ngầm, có chuyên gia cho là trên biển có thể có u linh, người cảm thấy loại nào giải thích có thể tin hơn?"

Hoàng Vĩnh Nhạc trầm một cái, nói: "Chuyên gia phát hiện chân tướng thuộc về nhỏ xác suất sự kiện. Cho nên, người chỉ cần đem tất cả chuyên gia cái nhìn toàn bộ loại bỏ rơi, còn dư lại cái nhìn cơ bản cũng là chân tướng."

Converter: Tịch Văn Tịch Mịch

Bạn đang đọc truyện *Hạnh Phúc Đại Rút Thương Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 62: Điện ảnh biên kịch cùng phim tài liệu

Tác giả: Ngã Yêu Hóa Tinh

Chu Lệ Trân muốn biết thành "Phượng hoàng hào" chìm nguyên nhân, là bởi vì cái này quan hệ đến 《Phượng hoàng hào》 bộ phim này chụp tình cảnh.

Nếu như "Phượng hoàng hào" chìm chìm là bởi vì gió bão, như vậy thuyền hẳn là lật qua một bên;

Nếu như "Phượng hoàng hào" chìm chìm là bởi vì đụng vào băng sơn, như vậy thuyền thì sẽ tà sáp vào biển trong.

Bất đồng chìm chìm nguyên nhân, chụp tình cảnh hoàn toàn bất đồng.

Hoàng Vĩnh Nhạc nói: "Thật ra thì, không cần thiết quần quít với du thuyền chìm phương thức, chúng ta là đóng phim, không phải phách ghi chép phiến. Điện ảnh là giả dối nghệ thuật, chúng ta mục tiêu là nói một câu chuyện hay. Đến nỗi du thuyền là làm sao chìm, chỉ là một công cụ."

Chu Lệ Trân hỏi: "Người cảm thấy đề cho du thuyền dùng loại nào phương thức chìm chìm, càng lợi cho nói tốt câu chuyện chứ?"

Hoàng Vĩnh Nhạc phân tích nói: "Du thuyền chìm chìm thường thấy nhất nguyên nhân có hai loại, một là gặp phải gió bão, hai là đụng vào băng sơn hoặc đá ngầm. Chúng ta điện ảnh hẳn bỏ qua giả hai loại thông thường bộ sách vở thuật, lãnh ích hề kính. Tỷ như, chúng ta có thể đề cho du thuyền thân thuyền phát sinh bất ngờ, từ trong bộ gây."

Chu Lệ Trân cau mày: "Du thuyền làm sao biết gây chứ?"

"Nguyên nhân có thể tùy tiện biên, tỷ như trên du thuyền có người đang làm hóa học thí nghiệm, đưa tới nổ." Hoàng Vĩnh Nhạc nói, "Nếu như du thuyền là từ trung bộ gây, chúng ta câu chuyện có thể như vậy biên. Vai nam chính là một tên ký giả, nữ nhân vật chính là nhà giàu thiên kim, hai người ở trên du thuyền vô tình gặp được, vừa thấy đã yêu, rơi vào yêu sông. Đáng tiếc, bởi vì song phương địa vị chênh lệch khác xa, hai người tình yêu bị cưỡng ép ngăn chặn. Vai nam chính bị nhốt ở du thuyền lái thuyền cấp thấp thương, nữ nhân vật chính bị kẹt ở đầu thuyền buồng hạng nhất, hai người không cách nào gặp mặt lại."

Lúc này, du thuyền trung bộ phát sinh nổ, thân thuyền từ trong bộ gây, mũi thuyền cùng lái thuyền đồng thời vênh lên, cả chiếc du thuyền có 'V' chữ hình, cắm ở trên mặt biển. Theo thời gian dời đổi, 'V' chữ hình góc độ càng ngày càng nhỏ, mũi thuyền cùng lái thuyền lẫn nhau khép lại, cuối cùng dựa chung một chỗ. Vì vậy, khốn ở đầu thuyền nữ nhân vật chính cùng nhốt ở lái thuyền đích vai nam chính gặp mặt.

Vai nam chính ngồi ở lái thuyền, nữ nhân vật chính ngồi ở mũi thuyền, đầu đuôi tương liên, ôm nhau thật chặt, cùng chung trứ sinh mạng sau cùng thời gian.

Du thuyền một chút xú trầm xuống, nam nữ nhân vật chính nhưng cười phá lệ rực rỡ, vô biên biển khơi, treo nghiêng nắng chiều, hai người nắm với nhau gò má, mỉm cười, ngọt ngào, ở màu vàng trong ánh nắng chiều, cùng nhau theo du thuyền chìm vào đáy biển..."

Chu Lê Trần lắng lắng nghe, trong đầu đem Hoàng Vĩnh Nhạc biên câu chuyện bỏ óc đi ra: Một chiếc du thuyền từ trong bộ gầy, đưa đến mũi thuyền cùng lái thuyền nhập chung lại, để cho vai nam chính cùng nữ nhân vật chính gặp lại, sau đó cùng nhau ôm nhau chìm vào đáy biển.

"Câu chuyện này... Thật là đẹp a!"

Chu Lê Trần ánh mắt sáng lên, "Câu chuyện này rất lãng mạn,

Nhưng là vừa để cho người ế ẩm. Vai nam chính cùng nữ nhân vật chính là bởi vì du thuyền nổ mới có cơ hội gặp mặt, gặp mặt sau nhưng lại cùng nhau chìm vào đáy biển, để cho người vừa vui vừa buồn, vừa thay bọn họ vui vẻ, lại thay bọn họ khổ sở, thật là..."

"Vậy thì đúng rồi." Hoàng Vĩnh Nhạc nói, "Tốt điện ảnh thì phải ngũ vị tạp trần, ngọt trong miệng chua, chua trong miệng khổ, khổ trong lại có ngọt, mới có trở về chỗ không gian."

"Ừ." Chu Lê Trần tràn đầy tò mò, "Người suy nghĩ cũng quá nhanh, tốt như vậy câu chuyện, người là phân phút nghĩ ra được?"

Câu chuyện này, thật đúng là Hoàng Vĩnh Nhạc mình nghĩ, chỉ có phải hay không tạm thời nghĩ.

Hắn tối hôm qua phát hiện "Phượng hoàng hào" chìm nghiêm là bởi vì thân thuyền phát sinh nổ, vì vậy nào bỏ ra du thuyền là có "V" chữ hình chìm. Hắn tối hôm qua lại phát hiện nữ ca sĩ cùng nam ký giả yêu câu chuyện, cộng thêm một điểm nhỏ linh cảm, với là có mới vừa kia một cái câu chuyện.

"Câu chuyện này thật càng xem càng thích!"

Chu Lê Trần hơi có vẻ kích động nói, "Hoàng sư phó, câu chuyện này người nhất định phải bán cho ta, 《Phượng hoàng hào》 sẽ dùng người câu chuyện tới quay phim."

Hoàng Vĩnh Nhạc nói: "Câu chuyện thích người liền lấy đi dùng, không muốn lão thị muốn mua, kim tiền không phải vạn năng."

"..."

Chu Lê Trần biết Hoàng Vĩnh Nhạc phỏng đoán vẫn sẽ không thu tiền, chỉ có thể sau này dùng những phương thức khác bồi thường hắn.

"Ta quyết định." Chu Lê Trần quyết định thật nhanh, "《Phượng hoàng hào》 vở kịch liền tiếp nhận người mới vừa câu chuyện kia, biên kịch sẽ tự người tên."

"Biên kịch?"

Trong lúc lơ đãng, Hoàng Vĩnh Nhạc lại thêm một cái đầu hàm, trở thành 《Phượng hoàng hào》 bộ phim này soạn giả.

Hoàng Vĩnh Nhạc vì 《Phượng Hoàng hào》 bày mưu tính kế, chủ yếu là hy vọng đem bộ phim này chế tạo thành kiệt tác tai nạn phiến.

Nếu như 《Phượng hoàng hào》 có thể giống như trên địa cầu 《Titanic》 vậy trở thành làm kinh điển, tiếng đồn cùng phiếu phòng đôi được mùa, như vậy Lê Trần điện ảnh và truyền hình liền trở thành hoa hạ đứng đầu nhất điện ảnh và truyền hình công ty.

Đến lúc đó, coi như Lê Trần điện ảnh và truyền hình công ty người góp vốn kiêm điện ảnh cố vấn, Hoàng Vĩnh Nhạc nổi danh lợi đôi thu.

Hoàng Vĩnh Nhạc trong tay có không ít có liên quan "Phượng hoàng hào" thuyền chìm tài liệu, tỷ như 240 nhiều tấm "Phượng hoàng hào" hình cũ. Những tài liệu này có thể vì 《Phượng hoàng hào》 chụp cung cấp rất có giá trị đề nghị, vì điện ảnh thành công đánh hạ xác thật cơ sở.

Trò chuyện xong điện ảnh.

Hoàng Vĩnh Nhạc nhớ tới Chu Độ Hải phần di chúc kia, di chúc lý thuyết Chu gia tài vật chôn với nhà cũ phía sau núi đồ sơn dưới tàng cây.

Hoàng Vĩnh Nhạc thuận miệng hỏi: "Chu tổng, người quê quán ở nơi nào?"

Chu Lê Trần nói: "Ta quê quán ngay tại phúc hưng thành phố, thế nào?"

Hoàng Vĩnh Nhạc giải thích: "Người bên ngoài tăng tổ phụ năm đó cũng leo lên 'Phượng hoàng số', ta vì vậy suy nghĩ nhiều mở hân tin tức, đây đối với 《Phượng hoàng hào》 chụp có trợ giúp."

Nghe vậy, Chu Lê Trần trong lòng có chút nhỏ cảm động, nàng cảm thấy Hoàng Vĩnh Nhạc đối với công ty quả thực quá chăm chỉ.

Ngày hôm qua, Hoàng Vĩnh Nhạc đưa 300 chỉ bảo ngư đi công ty ủy lạo nhân viên. Hôm nay, hắn lại vì điện ảnh nghĩ ra một cái đặc sắc vở kịch. Bây giờ, hắn còn quan tâm tới bên ngoài từng tổ phụ chỗ ở, có thể thấy Hoàng Vĩnh Nhạc làm việc là biết bao nghiêm túc.

Chu Lê Trần nói: "Ta bên ngoài tăng tổ phụ năm đó cũng ở tại Phúc Hưng thành phố, ở tại một trảng tứ hợp viện nhà cũ. Hắn qua đời sau, giá trảng nhà cũ một mực giữ."

Hoàng Vinh Nhạc hỏi: "Nhà cũ bây giờ còn đang?"

"Ừ." Chu Lệ Trân gật đầu, "Nhà cũ ngay tại Phúc Hưng thành phố bắc giáp đức dưới chân núi, nhà đã hoang phế rất nhiều năm, chẳng qua là ta không bỏ được tháo, từ đầu đến cuối cất giữ."

Nghe đến chỗ này, Hoàng Vinh Nhạc liền ý thức được Chu gia tài vật, hẳn liền chôn ở đức núi đồ sanh dưới tàng cây.

Những tài vật này là Chu gia, Chu Lệ Trân không biết chút nào, Hoàng Vinh Nhạc quyết định sau này nếu là có cơ hội thích hợp, nghĩ biện pháp nói cho nàng.

Tán gẫu đang lúc, Diệp Tư bữa ăn sáng nấu xong nắm hương bào ngư cháo.

Ba người ăn chung cháo.

"A Tư, người tài nấu nướng sở trường a!" Chu Lệ Trân khen, "Bào ngư thịt tô tươi non, khẩu vị quá tốt."

Diệp Tư nói: "Không phải ta tài nấu nướng giỏi, mà là bào ngư tốt. Hôm nay con này bào ngư thật là lớn, so với trước đó nấu bào ngư cũng phải lớn hơn, bào ngư thịt đương nhiên ăn ngon."

Hôm nay nấu bào ngư, chính là Hoàng Vinh Nhạc trước rút được đôi đầu bào. Tổng cộng rút 6 chỉ, hôm nay ăn là thứ 1 chỉ.

Hoàng Vinh Nhạc xóc lên một khối bào ngư thịt, nhét vào trong miệng, nhô nhai, khẩu vị tô non tơ lạ, mỗi nhai một chút, tiên vị là hơn một phần, càng nhai càng tươi đẹp, mùi thơm đậm đà dư thừa tị nơi cổ họng, nhâm kỳ du dương, theo cổ tràn ngập đến ngực, bào ngư thịt một yết, một cổ thư nhuận cảm dâng lên, hay không thể nói!

Đôi đầu bào không hổ là bào ngư trứnữ vương, lại tiền lại mỹ, ăn chính là mang cảm.

Hệ thống nhắc nhở: Túc chủ thưởng thức đôi đầu bào cháo, lại có Diệp Tư cùng Chu Lệ Trân đi cùng dùng bữa, chỉ số hạnh phúc +48!

"Đúng rồi, Hoàng đại sư, muốn cùng người thương lượng sự kiện." Lúc ăn cơm, Diệp Tư hỏi, "Đài truyền hình chúng ta muốn chụp đồng thời người phim tài liệu."

Hoàng Vinh Nhạc kỳ quái: "Tại sao phải chụp ta phim tài liệu?"

Diệp Tư giải thích: "Những năm gần đây nhất, nông thôn chỉ số hạnh phúc cùng thành phố chỉ số hạnh phúc chênh lệch càng ngày càng lớn, không ít dân quê đối sanh sống cũng thiếu lòng tin. Người là từ ô sơn thôn đi ra ngoài, từ nghèo khó biến thành thi vào trường cao đẳng Trạng nguyên, bây giờ lại biến thành Lệ Trân điện ảnh và truyền hình cổ động, người trải qua quá chuyên tâm. Đem người đánh thành phim tài liệu, có thể vì xã hội truyền nhiều hơn chánh năng lượng."

Hoàng Vinh Nhạc hỏi: "Phim tài liệu làm sao phách?"

Diệp Tư giới thiệu: "Rất đơn giản, chúng ta nhiếp chế tổ sẽ đi quê quán của người ô sơn thôn, chụp người một chút sinh hoạt địa phương, người chỗ học tập, hiểu một chút người trải qua."

"Người phải đi ô sơn thôn?"

"Ừ."

Hoàng Vinh Nhạc đối với phách phim tài liệu cũng không nhiều hứng thú lắm, bất quá, hẳn đối với ô sơn thôn ngược lại là rất có hứng thú, bởi vì đó là quê quán của hắn.

Hoàng Vinh Nhạc sau khi chuyển kiếp, cũng không có thừa kế thân thể nguyên chủ nhân trí nhớ, hẳn đối với quê hương của mình cũng không biết, hẳn thậm chí không nhận biết mình cha mẹ.

Nếu như tùy tiện về nhà, rất dễ dàng lộ tẩy.

Thật may thân thể nguyên chủ nhân có thói quen viết nhật ký, Hoàng Vinh Nhạc những ngày qua đem nhật ký toàn nhìn, đối với quê hương cùng cha mẹ mới có hiểu một chút.

Mấy ngày gần đây, hắn lại thông qua mạng bản đồ vệ tinh tra xét ô sơn thôn vị trí, đại khái thăm dò quê hương địa điểm, nếu không, hẳn cũng không nhận ra đường về nhà.

Hoàng Vinh Nhạc nếu như bây giờ về nhà, vẫn có chút mạo hiểm, dẫu sao hắn đối với quê hương hết thầy đều rất xa lạ. Hắn chuyển kiếp tới nơi này vẫn chưa tới nửa tháng, rất nhiều chuyện cũng còn không quá hiểu.

Bất quá, nếu như có Diệp Tư bầu bạn Hoàng Vinh Nhạc trở về ô sơn thôn, tình huống thì sẽ tốt hơn nhiều.

Bởi vì Diệp Tư ở ô sơn thôn vừa xuất hiện, Hoàng Vinh Nhạc liền sẽ không trở thành duy nhất tiêu điểm, Diệp Tư có thể trở thành hắn bìa đỡ đạn.

Hoàng Vĩnh Nhạc sờ dĩ muốn về nhà, chủ yếu là bởi vì hần bây giờ quá có tiền.

Ngắn ngủi hơn mười thiên lý, tài sản tăng vọt đến 8000 vạn, hần chuẩn bị về nhà nhìn một chút.

"Diệp Tư, người thật muốn đến ô sơn thôn phách phim tài liệu?"

"Ừ." Diệp Tư gật đầu, "Đài truyền hình chúng ta đối với kỷ lục này phiên rất coi trọng, người nếu là có yêu cầu gì, chúng ta cũng sẽ tận lực thỏa mãn."

Hoàng Vĩnh Nhạc nhắc nhở: "Ô sơn thôn rất hẻo lánh, đường núi gồ ghề, không dễ đi."

Diệp Tư nói: "Không quan hệ, tự chúng ta lái xe đi ô sơn thôn, từ từ dây vò, coi như là đi ô sơn thôn du lịch. Chụp phim tài liệu phiên ước chừng cần ba ngày, người cái gì có rảnh rồi, chúng ta cùng người trở về ô sơn thôn một chuyến."

Hoàng Vĩnh Nhạc suy nghĩ một chút: "Nếu như phải về ô sơn thôn, ta phải trước thời hạn mua ít đồ mang về. Như vậy đi, hai ngày sau lên đường."

"Được." Diệp Tư tựa hồ rất vui vẻ, nói, "Ta ngày mai cho xe nhỏ làm một kiểm tra toàn diện, ngày mốt liền chở người về nhà."

Nói đến về nhà, Hoàng Vĩnh Nhạc trong lòng vẫn là có chút không nỡ. Hần ở trên mạng xem qua ô sơn thôn bản đồ, ô sơn thôn đường núi đặc biệt nhiều, vạn về nhà một lần lúc đi sai đường, liền bầy cha.

"Diệp Tư, người xe nhỏ xe chở dẫn đường có thể bao trùm đến ô sơn thôn chứ?"

"Có thể a!" Diệp Tư cười nói, "Người không biết là lo lắng ta khai sai đường chứ? Yên tâm đi, nhất định an toàn đem người đưa đến nhà."

Người có nắm chắc liền tốt!

Ta chủ yếu là đối với mình không lòng tin!

Nếu có Diệp Tư hộ giá hộ hàng, Hoàng Vĩnh Nhạc quyết định giá hai ngày thu thập một chút, về nhà một chuyến.

Converter: Tịch Văn Tịch Mịch

Bạn đang đọc truyện *Hạnh Phúc Đại Rút Thương Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 63: Thử độc

Tác giả: Ngã Yêu Hóa Tinh

《Phượng hoàng hào》vở kịch quyết định, phim phía sau công việc bếp núc chủ yếu do đạo diễn cùng kịch tổ phụ trách.

Hoàng Vĩnh Nhạc tương đối thanh nhàn, chuẩn bị về nhà một chuyến.

Về nhà trước, hần muốn mua một ít vật phẩm mang về ô sơn thôn. Cha mẹ đều là nông dân, nghèo quán, không chịu xài tiền, Hoàng Vĩnh Nhạc chỉ thật là trực tiếp đem đồ vật mua về nhà.

Hoàng Vĩnh Nhạc đi tới thiên mã bách hóa cửa hàng tổng hợp, phạm là hữu dụng hàng hóa cũng mua một chút.

Đầu tiên, hần đi tới quần áo khu, vì cha mẹ mua quần áo. Hần chưa thấy qua cha mẹ, cũng không biết cha mẹ mặc quần áo hình hào, chỉ có thể các loại hình hào quần áo cũng mua một bộ.

"Phục vụ viên, cái áo khoác có bao nhiêu hình hào?"

"Ngài khỏe, tiên sinh, áo khoác tổng cộng có 6 loại hình hào."

"Mỗi loại hình hào mỗi bên cầm một bộ."

"Được."

Nhà trừ cha mẹ bên ngoài, Hoàng Vĩnh Nhạc còn có một cái em gái, đang thượng trung học đệ nhị cấp. Cô em gái này hẳn cũng chưa từng thấy qua, trừ biết là nữ, khác tin tức cũng không biết.

Nếu có em gái, khẳng định cũng phải cho em gái đưa chút lễ vật.

Hoàng Vĩnh Nhạc ở quần áo khu chọn mấy bộ váy, bởi vì không biết em gái thân cao, hẳn mỗi bộ váy cũng mua hết mấy hình hào. Hình hào nếu là lớn, chờ em gái trưởng thành mặc nữa.

Nếu như quả thực xuyên không được, cũng có thể đưa cho trong thôn người hoặc thân thích, sẽ không lãng phí.

Mua xong quần áo, lại bắt đầu mua giấy. Giấy giống vậy mua nhiều loại hình hào.

Chuyển hoàn quần áo khu, Hoàng Vĩnh Nhạc đi tới thực phẩm khu, bắt đầu mua bảo kiện phẩm, cái gì dinh dưỡng dịch, tráng cốt phần, sữa bột, hột đào phần, vì ta mìn, trứng lân chi, cao su nguyên lòng trắng trứng các loại, cảm thấy thích hợp cũng vớt xuống mua đồ trong xe.

Mua xong bảo kiện phẩm, lại tiếp khách hàng cổ đồ điện: Giường, bàn ghế sáo trang, dịch tinh ti vi, âm tương, tủ lạnh, máy giặt quần áo, bảo kiện ghế, bảo kiện túi, đầm bóp ghế, trí năng nồi cơm điện, điện từ lò (microwave oven), dụng cụ làm bếp sáo kiện, sữa đậu nành ky, đài đèn vân vân.

Ngoài ra, lại cho em gái mua điện thoại di động cùng mấy vi tính xách tay.

Mua xong đồ điện, Hoàng Vĩnh Nhạc lại lục tục ở thực phẩm khu, hải sản khu, trái cây khu, khu thư viện, âm giống như khu chờ mua đồ khu đi loanh quanh.

Đi tới kia, mua được kia.

Ở bách hóa cửa hàng tổng hợp sau khi vòng vo một vòng, hẳn mua đồ xe đã trang bị đầy đủ 9 chiếc, cái này còn không bao gồm đồ xài trong nhà đồ điện.

Sở dĩ mua như vậy nhiều, là bởi vì ô son thôn quá hẻo lánh, có ít thứ ở ô son thôn căn bản không mua được.

Mua xong đồ, chính là rất dài tính tiền.

Quầy thu tiền cô bán hàng chà suốt 15 phút, mới đưa tất cả hàng hóa quét nhìn một lần.

Hôm nay tiêu phí tổng số tiền là 216854 nguyên, cửa hàng tổng hợp đánh 8. 5 chiết.

Hệ thống nhắc nhở: Túc chủ vì cha mẹ đại mua đồ, có năng lực biểu cha mẹ, chỉ số hạnh phúc +35!

Hệ thống nhắc nhở: Túc chủ mua đồ cơ bản không cân nhắc giá cả, muốn mua liền mua, có chút thổ hào cảm, chỉ số hạnh phúc +30!

Cửa hàng tổng hợp có thể giao hàng đến nhà, trưa hôm đó liền đem tất cả hàng hóa đưa đến chuỗi tiêu biệt thự, bày ở trong phòng khách.

Phòng khách.

Hoàng Vĩnh Nhạc ngồi ở trên ghế sa lon, bên người đều là hẳn hôm nay mới vừa mua bảo kiện phẩm. Những thứ này bảo kiện phẩm là cho cha mẹ ăn, từ cẩn thận, vàng vĩnh nhạc quyết định mình trước ném thử, đối với bảo kiện phẩm đích chất lượng tiến hành giám định.

Mặc dù những thứ này bảo kiện phẩm cũng là lớn phẩm chất, nhưng là giống vậy có thể tồn tại thực phẩm vấn đề an toàn. Bởi vì cho dù là giống như vượn trâu nhũ nghiệp xí nghiệp lớn như vậy, sữa bò giống vậy chứa dòn ung thư vật.

Cho nên, Hoàng Vĩnh Nhạc bây giờ trước thử độc.

Nếu như bảo kiện phẩm có vấn đề, hệ thống thì sẽ nhắc nhở.

Hoàng Vĩnh Nhạc cầm lên một bọc già tráng cốt phần, nước sôi một hướng, rót một ly, uống, hương thuần đậm đà, mùi vị không tệ.

Hệ thống nhắc nhở: Túc chủ uống một ly già tráng cốt phần, chỉ số hạnh phúc +1!

Già tráng cốt phần xem ra không thành vấn đề, vượt qua kiểm tra.

Hoàng Vĩnh Nhạc lại cầm lên một hộp già dinh dưỡng khẩu phục dịch, lấy ra một chai, nút đứng lên, ngọt ngào, hơi chua xót.

Hệ thống nhắc nhở: Túc chủ uống một chai già dinh dưỡng khẩu phục dịch, chỉ số hạnh phúc +1!

Già dinh dưỡng khẩu phục dịch xem ra cũng không thành vấn đề,

Vượt qua kiểm tra.

Những thứ này bảo kiện phẩm đều là cho người lớn tuổi uống, Hoàng Vĩnh Nhạc một cá thanh tráng niên vốn là không thích hợp uống, nhưng là vì giúp cha mẹ thử độc, chỉ có thể phá lệ.

Sau, hẳn lại lục tục ném mấy dạng bảo kiện phẩm, cơ bản cũng không có vấn đề.

Lúc này, Hoàng Vĩnh Nhạc cầm lên một lon kim tiểu phẩm chất già hột đào dinh dưỡng phần, rót một ly, uống một mình đứng lên.

Hệ thống nhắc nhở: Túc chủ uống một ly chứa độc hợp thành sắc tố kim tiểu hột đào dinh dưỡng phần, trong cơ thể độc tố có chút gia tăng, chỉ số hạnh phúc -1!

"Có độc hợp thành sắc tố?"

Hoàng Vĩnh Nhạc nhìn một chút trong tay kim Tiểu lão nắm hột đào dinh dưỡng phần, vật này lại có chứa độc tố, xem ra không thể uống.

Vứt!

Hoàng Vĩnh Nhạc uống có độc hột đào phần, tự nhiên trước phải giải độc.

Hoàng Vĩnh Nhạc: "Ta muốn rút lấy trong cơ thể ta có độc hợp thành sắc tố."

Hệ thống nhắc nhở: Rút ra lấy có độc hợp thành sắc tố, cần phải tiêu hao 1 điểm chỉ số hạnh phúc, là hay không rút ra lấy?

"Ừ."

"Chúc mừng túc chủ, ngài rút được Hoàng Vĩnh Nhạc trong cơ thể có độc hợp thành sắc tố."

Rào rào!

Một nhò lau màu trắng chất lỏng xuất hiện ở thượng.

Rốt cuộc giải độc.

Kim tiểu phẩm chất?

Cái công ty này từ đây kéo vào danh sách đen!

Thường hoàn hột đào phần, Hoàng Vĩnh Nhạc tiếp tục thử độc, Hoàng Vĩnh Nhạc giám định khác mấy thứ bảo kiện phẩm, kết quả, lại phát hiện một hộp trọng kim chúc hàm lượng siêu tiêu già dinh dưỡng dịch.

Còn thừa lại bảo kiện phẩm, thì thông qua kiểm nghiệm

Thử hoàn độc, Hoàng Vĩnh Nhạc bắt đầu thu thập trong phòng khách đồ.

Trong phòng khách bảo kiện phẩm, đồ xài trong nhà đồ điện, quần áo, thực phẩm các thứ, ngày mai toàn bộ muốn vận đi ô sơn thôn.

Rất hiển nhiên, Hoàng Vĩnh Nhạc cần có một chiếc xe hàng lớn.

Lý Đại Vĩ cha kêu Lý Dân, là một tên xe hàng tài xế, Hoàng Vĩnh Nhạc lập tức cho Lý Đại Vĩ gọi điện thoại, cũng liên lạc với Lý Dân.

"Lý thúc thúc, người khỏe." Hoàng Vĩnh Nhạc nói, "Ta ngày mai phải về ô sơn thôn, chuẩn bị chở một chút đồ xài trong nhà đồ điện trở về, người có rãnh rồi hỗ trợ kéo một chuyến sao?"

"Có rãnh rồi a!" Trong điện thoại truyền tới Lý Dân thanh âm, "Ô sơn thôn đường không dễ đi, kéo một chuyến lòi, phải 2000 nguyên."

Hoàng Vĩnh Nhạc nói: "Ta ra 3000 nguyên, sáng sớm ngày mai chín điểm ra phát, không biết ngài có không có thời gian?"

"Có có có! Theo kêu theo đến!"

"Được, sáng sớm ngày mai tám giờ, ngài đem xe hàng lái đến khai minh tinh khu biệt thự, trước đem hàng giả bộ một chút."

"Không thành vấn đề."

Xe hàng giải quyết vấn đề.

Bây giờ vạn sự có, sáng mai liền có thể ngồi Diệp Tư xe nhỏ, đi ô sơn thôn nhà.

Trên thực tế, Hoàng Vĩnh Nhạc có rút sổ hệ thống, hẳn là có thể trực tiếp đem đồ vật rút ra về nhà, nhưng là làm như vậy quá dễ dàng dụ cho người hoài nghi.

Vì che giấu tai mắt người, chỉ có thể khiêm tốn một chút, có một chiếc xe vận tải, đang hoảng đem đồ vật chở trở về.

Converter: Tịch Văn Tịch Mịch

Bạn đang đọc truyện *Hạnh Phúc Đại Rút Thương Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 64: Hệ thống dẫn đường

Tác giả: Ngã Yêu Hóa Tinh

Ngày thứ hai là trở về nhà cuộc sống.

Sáng sớm, Lý Dân đại xe hàng liền lái đến Khai Minh Tinh khu biệt thự, ở Hoàng Vĩnh Nhạc dưới sự hướng dẫn, ngừng ở chuỗi tiêu cửa biệt thự.

Ở khu biệt thự an ninh dưới sự giúp đỡ, Hoàng Vĩnh Nhạc mua tất cả vật phẩm cũng trang bị xe hàng.

"Mấy món là đồ điện, để bên trong buồng xe bên."

"Tốt liệt."

"Hoàng tiên sinh, màu trắng cái rương là đóng băng hải sản chứ?"

"Đúng."

Không tới nửa giờ, hàng hóa toàn bộ gắn xong.

Lúc này, hai chiếc xe từ phía trước lái tới, một chiếc là Diệp Tư màu trắng tiểu kiện xa, một chiếc là đài truyền hình nhiếp chế tổ xe van.

Lần này đài truyền hình tổng cộng có ba tên nhân viên làm việc đi cùng xuất hành, một người tài xế, một tên nhiếp ảnh gia, còn có một tên hộ vệ.

Xe dừng lại.

Diệp Tư từ trong xe nhỏ xuống, nàng hôm nay mặc hết sức giản dị, thông thường màu trắng nữ sam, thiên sắc quần, dưới chân bình đế nữ giày đều là thường gặp kiểu.

Diệp Tư hôm nay là muốn đi trước nghèo khó sơn thôn làm tiết mục, nhập gia tùy tục, nàng cố ý chọn chất phác quần áo trang sức, tận lực gần sát hương thôn phong cách.

Mặc dù quần áo rất phổ thông, nhưng là không ngăn được Diệp Tư nhan trị giá cao, tùy tiện xuyên đều là đẹp mắt.

"Hoàng đại sư!" Diệp Tư đi tới, mỉm cười hỏi, "Chuẩn bị thế nào?"

"Hàng cũng chứa xong, một hồi liền có thể đi." Hoàng Vĩnh Nhạc liếc một cái xe nhỏ cùng xe van, xuyên thấu qua cửa kính xe, mơ hồ có thể nhìn thấy bên trong buồng xe chứa không ít cái rương, "Diệp Tư, các người trong xe giả bộ cái gì, như vậy mãi?"

Diệp Tư nói: "Đài truyền hình chúng ta mang theo chút quần áo và học tập đồ dùng, coi như là đưa cho ô sơn thôn bọn nhỏ lễ vật."

"Các người đài truyền hình thật là quá tốn kém."

"Không có a, lần này ghi chép mảnh chụp, người cũng không muốn thu thù lao, cho các đứa trẻ đưa chút lễ vật là phải."

Hai người đang trò chuyện, lúc này, Phòng Hiểu Minh cùng Phòng Mạnh Mạnh hai cha con vội vã đi tới.

"Tiểu Hoàng, nghe nói người phải về nhà?" Phòng Hiểu Minh mở miệng liền hỏi, "Người về nhà làm sao không cái gọi, ta vừa mới biết."

Hoàng Vĩnh Nhạc về nhà là tạm thời quyết định, đại đa số người đều không biết, Phòng Hiểu Minh sáng sớm ngày mai nghe được Chu Lệ Trân nhắc tới, lập tức chạy tới.

"Tiểu Hoàng, có gì cần sao?" Phòng Hiểu Minh nói, "Có nhu cầu cứ việc nói, đừng khách khí."

"..." Hoàng Vĩnh Nhạc.

Nhìn Phòng Hiểu Minh dáng điệu, Hoàng Vĩnh Nhạc nếu là nói cần gì, hẳn phỏng đoán lập tức đưa tới. Lần trước Phòng Hiểu Minh cùng Triệu Kiến Quốc đưa một xe đồ xài trong nhà điện khí cảnh tượng, còn sờ sờ ở trước mắt.

"Phòng tổng, đồ ta cũng mua xong, một hồi liền đi."

"Nhanh như vậy?" Phòng Hiểu Minh nhớ tới cái gì, "Tiểu Hoàng, ngại trở về ô sơn phía sau thôn, hẳn sẽ xây nhà chứ? Công ty chúng ta đội xây cất chuyên nghiệp hơn, nếu như muốn xây nhà, ngại tìm ta."

Ô sơn thôn là nghèo khó sơn thôn, nhà tự nhiên rất đơn sơ, Hoàng Vĩnh Nhạc quả thật có nhà xây nhà định. Bất quá, hẳn đối với quê hương hoàn toàn không hiểu, chỉ có thể trước đi về nhìn một chút, suy nghĩ thêm xây nhà chuyện.

Hai người nói chuyện lúc, Phòng Mạnh Mạnh đã chạy hướng Diệp Tư, tay nhỏ bé ôm lấy Diệp Tư bấp đuôi, ngược đầu, tiếng non nớt hỏi: "Diệp Tử tỷ, ngại phải đi sao?"

Diệp Tư ngọt thanh nói: "Ừ, tỷ tỷ và Trạng nguyên ca phải đi ô sơn thôn."

Phòng Mạnh Mạnh tiểu Liễu mi một cong, sâu kín nói: "Vậy ta sau này có phải hay không không ăn được ngại đậu hũ rồi?"

Diệp Tư nhẹ nhàng cười một tiếng, bóp bóp tiểu nha đầu gương mặt: "Tỷ tỷ chỉ đi mấy ngày, sau khi trở lại thì làm cho ngại đậu hũ, có được hay không?"

"Ngại sớm chút trở về!"

"Tốt đấy."

"Trạng nguyên ca, ngại cũng sớm chút trở về, ta còn phải theo ngại học tập 《Dưa hấu quyền》."

"Là Thái cực quyền."

"Ta cố ý nói sai đích, hi hi. Chúc Diệp Tư và Trạng nguyên ca lên đường xuôi gió!"

Tán gẫu một hồi, chính là từ giả thời khắc.

Hoàng Vĩnh Nhạc ngồi lên Diệp Tư tiểu kiệu xa, lập tức lên đường.

Diệp Tư xe nhỏ mở ở trước nhất,

Đài truyền hình xe van theo sát phía sau, Lý Dân đại xe hàng ở phía sau cùng.

Ba chiếc xe cùng nhau rời đi Khải Minh Tỉnh khu biệt thự, dọc theo ba khoen đường rời đi trung tâm thành phố, về phía tây phương hướng đi tới.

Ô sơn thôn ở Phúc Hưng thành phố tây phương, lưỡng địa đích cách không hề coi là quá xa, hện 240 cây số, chẳng qua là phía sau nhất mấy chục cây số đều là đường núi, cực kỳ khó đi, sở thời gian tổn hao sẽ tương đối nhiều.

Rời đi trung tâm thành phố, xe cộ sử thượng 702 tỉnh đạo.

Xe nhỏ ở trên quốc lộ bay vùn vụt, nhanh nhẹn âm nhạc ở trong buồng xe trôi giạt, lá cây xe nhỏ đích xe chờ âm nhạc chất lượng không tệ, làm cho này đường đi tăng thêm mấy phần gọi cảm.

Hoàng Vĩnh Nhạc ngồi ghé cạnh tài xế vị, dư quang đảo qua, phát giác chỗ ngồi phía sau xe để một cái trưởng oánh túi: "Diệp cô nương, ngại mang trưởng oánh túi làm gì?"

Diệp Tư cười nói: "Chúng ta nhiếp chế tổ phải ở ô sơn thôn ở mấy ngày, dĩ nhiên phải ngủ ở trưởng oánh trong."

"Ngủ trưởng oánh?" Hoàng Vĩnh Nhạc vốn là muốn nói, ngại không cần ngủ trưởng oánh, trực tiếp ngủ nhà ta. Nhưng là cẩn thận suy nghĩ một chút, Hoàng Vĩnh Nhạc căn bản không biết nhà hẳn trong có mấy gian phòng. Vạn nhất nhà chỉ có một gian phòng, há chẳng phải là lộ tẩy?

Nói nhiều tắt tắt.

Liên quan tới quê hương hết thấy, Hoàng Vĩnh Nhạc tận lực không chủ động nhắc tới.

Ở tỉnh đạo thượng đi 2 cá nhiều giờ, xe quẹo vào một cái tỉnh lạng xi măng quốc lộ, bốn phía nhà kiến trúc tiệm dần ít đi, người đi đường cũng càng ngày càng ít.

Lại chạy hẹn 40 phút, phương xa bất ngờ xuất hiện một tòa nguy nga dãy núi, liên tục mấy trăm dặm, đây cũng là ô sơn dãy núi.

Xe nhỏ lái vào ô sơn sơn mạch chân núi lúc, xi măng quốc lộ cũng đi tới cuối, còn thừa lại mấy chục cây số toàn bộ đều là quanh co đường núi gấp ghềnh, có chút đoạn đường khanh khanh oa oa, khó đi.

Xe cộ chạy tốc độ nhất thời chậm lại, tốc độ giờ hẹn 5 cây số, cùng người bình thường tốc độ chạy không sai biệt lắm.

Diệp Tư xe nhỏ vốn có thể khai nhanh một chút, nhưng là cân nhắc đến phía sau Lý Dân đại xe hàng, nằng không thể làm gì khác hơn là lái chậm một chút.

Dọc theo đường đi, xe chấn động một cái rung một cái, Hoàng Vĩnh Nhạc cùng Diệp Tư cho dù nịt giây an toàn, thân thể thỉnh thoảng vẫn có chút phiêu, đặc biệt là một ít cái hố đoạn đường, giống như ngồi tần số cao xe qua núi tựa như, trên dưới chấn động, lúc ẩn lúc hiện.

Ở khó khăn trung, xe núi lái trên đường hẹn 20 cây số, lúc này, phía trước bỗng nhiên xuất hiện cái ngã ba.

Diệp Tư xe nhỏ có dẫn đường nghỉ, nhưng là phía trước cái ngã ba là hoàn toàn song song, một trái một phải, từ dẫn đường nghỉ thượng, cũng không nhìn ra kia điều mới là đi thông ô sơn thôn đường.

Xe ngừng lại, Diệp Tư đột nhiên hỏi: "Hoàng đại sư, hai con đường này nên đi vậy một điều?"

"..." Hoàng Vĩnh Nhạc trong lòng căng thẳng, "Ngươi... Không phân biệt được?"

Diệp Tư lắc đầu: "Không phân biệt được."

Hoàng Vĩnh Nhạc giữ trấn định, hướng cái ngã ba liếc một cái, tựa hồ đang suy tư đáng vẽ, nói: "Ta hai con đường nhìn cũng nhìn thật quen mắt, ta suy nghĩ một chút."

Thấy Hoàng Vĩnh Nhạc thật giống như cũng không rõ lắm đáng vẽ, Diệp Tư quay cửa kính xe xuống, thò đầu ra, hướng phía sau xe hàng tài xế Lý Dân hô: "Lý sư phó, cái ngã ba kia điều là đi thông ô sơn thôn, ngài biết không?"

Lý Dân là lão tài xế, kiến thức rộng, hần nhìn một chút đường xá, nhướng mày một cái, đáp lời: "Con đường này ta mười mấy năm chạy qua một chuyến, nhớ không rõ lắm liễu, lúc ấy thật giống như không như vậy nhiều ngã ba, ta cũng cảm không cho phép."

"Ngài cũng không biết a?" Diệp Tư hơi có vẻ bất an, mọi người cũng không biết là con đường kia, làm thế nào?

Chẳng lẽ tùy tiện chọn một cái, thử vận khí?

Đang lúc Diệp Tư thấp thỏm đang lúc, Hoàng Vĩnh Nhạc đã âm thầm nín một cái đại chiêu, giải quyết trước mắt khốn cảnh.

Hoàng Vĩnh Nhạc quả thật không biết kia điều ngã ba sẽ đi thông ô sơn thôn, nhưng là hệ thống hần biết. Cho nên, hần chuẩn bị mượn hệ thống, tìm được đường về nhà.

Trước mắt ngã ba tổng cộng có hai điều, bên trái ngã ba ven đường có một mảng lớn dã hoa cúc; bên phải ngã ba ven đường thì có một cây đại cây bạch dương.

Cái ngã ba không có cùng cảnh trí, cái này có thể mượn hệ thống tới phân biệt.

Hoàng Vĩnh Nhạc nhìn chăm chăm bên trái ngã ba dã hoa cúc, mặc niệm: "Ta muốn rút lấy đi thông ô sơn thôn ngã ba ven đường dã hoa cúc."

Hệ thống nhắc nhở: Thật xin lỗi, đi thông ô sơn thôn ngã ba ven đường không có dã hoa cúc, tức chủ miêu tả có sai lầm, không cách nào rút ra lấy.

Thành!

Đi thông ô sơn thôn đường không có dã hoa cúc, điều này nói rõ bên trái ngã ba không phải đi thông ô sơn thôn đường.

Đi thông ô sơn thôn đường, là bên phải ngã ba.

Vì nghiệm chứng suy đoán, Hoàng Vĩnh Nhạc tiếp tục rút số: "Ta muốn rút lấy đi thông ô sơn thôn ngã ba ven đường đại cây bạch dương."

Hệ thống nhắc nhở: Rút ra lấy đi thông ô sơn thôn ngã ba ven đường đại cây bạch dương, cần phải tiêu hao 45 điểm chỉ số hạnh phúc, là hay không rút ra lấy?

Nghiệm chứng thành công!

Quả nhiên con đường này mới là đối với.

"Diệp cô nương, đi bên phải điều này đi." Hoàng Vĩnh Nhạc mở miệng nói.

"Ngươi chắc chắn sao?" Diệp Tư nhắc nhở, "Nếu là chọn sai, chúng ta phải lần nữa lượn quanh trở lại."

"Không sai được." Hoàng Vĩnh Nhạc nói, "Ta mới vừa cẩn thận nhớ lại một chút, bên phải điều này mới là đường về nhà."

Diệp Tư yếu ớt nói: "Nếu là khai sai rồi, ngươi đừng trách ta."

"Ta lúc nào bỏ qua?"

"Được rồi." Diệp Tư cười nói, "Hoàng đại sư có thể đêm xem thiên tượng, tiên tri biết trước, liền nghe ngươi, đi bên phải điều này!"

Chạy xe nhỏ, tiếp tục đi tới trước.

Lên đường sau, Diệp Tư vẫn có chút bất an, lo lắng đi nhầm đạo, lãng phí mọi người thời gian, nàng vừa lái xe, vừa nhìn xe chở dẫn đường, dần dần, đường phía trước hướng cùng dẫn đường nghi đích đường đi lại bắt đầu giống in.

"Hoàng đại sư, ngươi là đúng! Thật là điều này!"

"Đây là đường ta về nhà, làm sao có thể nhận sai?"

"Nói cũng phải."

Converter: Tịch Văn Tịch Mịch

Bạn đang đọc truyện *Hạnh Phúc Đại Rút Thương Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 65: Người nhà đoàn tụ

Tác giả: Ngã Yêu Hỏa Tinh

Dưới trời chiều, liên miên chập chùng dãy núi nhuộm thành màu vàng kim.

Một cái quanh co quanh co đường núi, ba chiếc xe nhỏ đón tà dương ánh chiều tà, chậm rãi đi tới trước.

Xe đã chạy năm nhiều giờ, dọc theo đường đi coi như thuận lợi.

Nắng chiều một chút xiu không có vào tây sơn, màn đêm buông xuống, đường núi cũng tối xuống.

Xe đèn sáng lên, giống như ba con huỳnh hỏa Trùng, tiếp tục ở đen nhánh dãy núi trong bò trứ.

"Hoàng đại sư, sắp đến ô sơn thôn chứ?"

Diệp Tư hỏi, nàng đã nờ một ngày xe, nhưng không thấy mệt mỏi, ngược lại có chút hưng phấn.

Xe chở dẫn đường nghi biểu hiện, trước mặt chính là ô sơn thôn, quả nhiên, mấy phút sau, một tòa thôn trang nhỏ xuất hiện ở trong tầm mắt.

Bởi vì là đêm tối, thấy không rõ, chỉ mơ hồ thấy một ít đơn sơ đất nhà, đèn xe chiếu qua, còn có thể thấy thành khối ruộng đất, đứng thẳng đích cột giây điện, thấp lùn chuồng heo, hàng rào gỗ làm thành ổ gà ổ vịt, hệ dưới tàng cây đích con bò...

Cảnh trí như vậy, ở nông thôn trong tùy ý có thể thấy.

Chẳng qua là, lá tư là ở trong thành phố lớn lên, nàng là lần thứ nhất tới đến hương thôn, hết thấy trước mắt đối với nàng mà nói cũng phá lệ tươi.

Xe cộ chậm rãi đi tới trước, Diệp Tư không ngừng nhìn xe cảnh vật ngoài cửa sổ, tràn đầy tò mò.

"Hoàng đại sư, nơi này chính là nhà của người hương ô sơn thôn chứ?"

"Ách..." Hoàng Vĩnh Nhạc trong lòng không có chắc.

"Thật là ô sơn thôn, người nhìn bên kia!"

Lúc này, Diệp Tư tay nhỏ bé hướng phía trước chỉ một cái, Hoàng Vĩnh Nhạc nhìn sang, chỉ thấy ở cửa thôn treo một cái màu đỏ biểu ngữ, biểu ngữ thượng dùng bút lông chữ viết trừ mấy chữ to —— "Nhiệt liệt chúc mừng bốn thôn thôn dân Hoàng Vĩnh Nhạc đứng đoạt năm nay Phúc Hưng thành phố văn khoa thi vào trường cao đẳng Trạng nguyên!"

Thấy biểu ngữ, Hoàng Vĩnh Nhạc ăn viên thuốc an thần, nơi này xem ra thật là ô sơn thôn.

"Hoàng đại sư, kia ngôi nhà nào là nhà người a?" Diệp Tư nhìn chung quanh, phát giác trong thôn đất nhà không ít, không khỏi tò mò Hoàng Vĩnh Nhạc nhà ở nơi nào.

Hoàng Vĩnh Nhạc mình cũng không biết nhà ở nơi nào, chỉ có thể mượn hệ thống tới phân biệt.

Hoàng Vĩnh Nhạc nhìn chằm chằm phía trước thức ăn điền bên một tòa đất nhà: "Ta muốn rút lấy Hoàng Vĩnh Nhạc ở vào ô sơn thôn thức ăn điền bên nhà."

Hệ thống nhắc nhở: Thật xin lỗi, ô sơn thôn thức ăn điền bên không có Hoàng Vĩnh Nhạc nhà, tức chủ miêu tả có sai lầm, không cách nào rút ra lấy.

Hoàng Vĩnh Nhạc nhìn về khác một tòa đất nhà: "Ta muốn rút lấy Hoàng Vĩnh Nhạc ở vào ô sơn thôn bên hồ nước nhà."

Hệ thống nhắc nhở: Thật xin lỗi, ô sơn thôn bên hồ nước không có Hoàng Vĩnh Nhạc nhà, tức chủ miêu tả có sai lầm, không cách nào rút ra lấy.

Chỉ như vậy, Hoàng Vĩnh Nhạc đối với trong thôn đất nhà từng cái tiến hành dò xét, ngay cả thứ 24 lần sau, thứ 25 ngôi nhà tiến vào hấn tầm mắt.

Chỉ thấy ở ô sơn thôn phía đông có một viên đại long mắt cây, long nhãn dưới tàng cây là một tòa thấp lùn đất phòng.

Hoàng Vĩnh Nhạc: "Ta muốn rút lấy Hoàng Vĩnh Nhạc ở vào long nhãn dưới tàng cây nhà."

Hệ thống nhắc nhở: Rút ra lấy Hoàng Vĩnh Nhạc ở vào long nhãn dưới tàng cây nhà, cần 350 điểm chỉ số hạnh phúc, là hay không rút ra lấy?

Rốt cuộc tìm được!

"Diệp cô nương, hướng bên kia khai."

"Long nhãn cây sao?"

"Đúng."

Xe nhỏ hướng long nhãn cây đi tới, chỉ có mấy chục thước xa, rất nhanh sẽ đến long nhãn dưới tàng cây. Đất phòng thấy rõ ràng hơn, màu vàng tường đất, màu đen mái ngói, dưới mái hiên có một khối hình tròn thạch đài, đó là mài đậu hủ dùng.

Xe ngừng lại.

"Đây chính là nhà người?" Diệp Tư tò mò hướng ngoài cửa xe nhìn một chút, quay đầu, tay nhỏ bé từ chỗ ngồi phía sau xe trong lĩnh ra hai cái tuyệt đẹp túi chứa hàng.

"Đây là cái gì?"

"Ta cho bác trai cha mẹ mang điểm lễ ra mắt."

"Ta cũng mua rồi như vậy nhiều đồ, người trả thế nào mang lễ vật?"

"Người mua đồ là người tâm ý, ta tặng quà là ta tâm ý, không giống nhau a." Diệp Tư mỉm cười nói, "Xuống xe đi, người đến nhà."

Hoàng Vĩnh Nhạc hít sâu một hơi, nhà đang ở trước mắt, chỉ mong chó ra chuyện rắc rối gì.

Cửa xe mở ra, Hoàng Vĩnh Nhạc cùng Diệp Tư mới vừa xuống xe, cách đó không xa thì có mấy tên nông thôn bà bác nhìn lại.

"Ủ? Đó không phải là lão Hoàng con trai sao? Về nhà?"

"Đúng là Vĩnh Nhạc! Trở về nhanh như vậy... Sao như vậy nhiều xe chứ? Còn có xe chờ hàng?"

"Đứa nhỏ này thật là không chịu thua kém a, nhanh như vậy liền mua xe rồi... Cô đó là ai a?"

"Ngày cả dâu cũng mang về?"

...

Xuống xe, Hoàng Vĩnh Nhạc dư quang đảo qua, hướng mấy tên nông thôn bà bác nhìn sang.

"Trần a quỳên, nuôi heo, chỉ số hạnh phúc 128; "

"Trần lan anh, nông dân, chỉ số hạnh phúc 149; "

"Lý xuân hoa, nông dân, chỉ số hạnh phúc 135; "

...

Mấy tên bà bác đều là ô son thôn thôn dân, chỉ số hạnh phúc ở 100 đến 200 giữa, xê xích không nhiều.

Thu hồi ánh mắt, Hoàng Vĩnh Nhạc hơi định thần, đi về phía long nhãn dưới tàng cây đất phòng, Diệp Tư theo sát phía sau, xe van dậm nhiep ảnh gia cùng hộ vệ cũng xuống xe, theo sau.

Đất phòng mặt đông có một cánh cửa, cửa mở ra, Hoàng Vĩnh Nhạc đi vào, phát giác trong phòng này là phòng bếp, một tên đàn bà trung niên đang rửa chén, hơn bốn mươi tuổi, quần áo giản dị, trước người hệ khăn choàng làm bếp, từ gò má nhìn, đàn bà trung niên đáng ngoài cùng Hoàng Vĩnh Nhạc có mấy phần giống.

"Nàng hửn là mẹ ta chứ ?"

Hoàng Vĩnh Nhạc âm thầm suy nghĩ, trong lòng cũng không có chắc, vạn nhất nhận lầm người, thì phiền toái.

Từ cẩn thận, Hoàng Vĩnh Nhạc hướng đàn bà trung niên trên người quét tó.

Tên họ: Trần Thục Phân

Nghề nghiệp: Nông dân

Chỉ số hạnh phúc: 289

"Trần Thục Phân? Xem ra thật là mẹ ta!"

Hoàng Vĩnh Nhạc thoáng thở phào, thân thể nguyên chủ nhân ở trong nhật ký đã từng đề cập tới mẹ hửn tên.

"A nhạc, trở lại!" Trần Thục Phân quay đầu, thấy được Hoàng Vĩnh Nhạc.

"Ừ." Hoàng Vĩnh Nhạc đáp một tiếng, không dám nói nhiều.

Thấy con trai về nhà, Trần Thục Phân trong lòng cao hứng, hiền hòa trên mặt tràn đầy nụ cười, đi tới, không ngừng đánh giá Hoàng Vĩnh Nhạc, cười nói: "Thật giống như lên cân một chút."

Mỗi ngày thịt cá, sơn trân hải vị, không dài mập mới là lạ.

Hoàng Vĩnh Nhạc phát giác trong phòng không có những người khác, hỏi: "Ba ta đâu ?"

"Ba người đánh tảo chuồng heo..." Lúc này, Trần Thục Phân phát hiện Hoàng Vĩnh Nhạc đứng phía sau một cô gái, tướng mạo xinh đẹp, đoan trang thanh tú, "Vị cô nương này là..."

"Bác gái, ngài khỏe." Diệp Tư mỉm cười nói, "Ta kêu Diệp Tư, là đài truyền hình người chủ trì, cũng là nhà các người Vĩnh Nhạc bạn."

"Đài truyền hình?"

Trần Thục Phân có chút nghe không quá rõ, Hoàng Vĩnh Nhạc cho nàng đơn giản giải thích mấy câu.

Người tới chính là khách, Trần Thục Phân nhiệt tình chiêu đãi khởi Diệp Tư cùng với đài truyền hình nhân viên làm việc.

"Vội vàng đi vào ngồi."

Hoàng Vĩnh Nhạc, Diệp Tư đám người đi vào đất phòng phòng khách, Trần Thục Phân lấy tới mấy chuỗi long nhãn, lại chuẩn bị pha trà.

"Mẹ, đề ta đi."

Hoàng Vĩnh Nhạc cầm bình trà lên, trong nháy mắt hóa thân làm nhà chủ nhân, bắt đầu pha trà, đồng thời, không ngừng quan sát đất phòng tình trạng, thu thập tin tức tương quan.

Đất phòng tổng cộng có hai phòng một phòng khách, theo nhìn như vậy, Diệp Tư tối nay hẳn không dùng ngủ trường oánh.

"Anh, người đã về rồi!"

Đang suy nghĩ, lúc này, một cái tiểu cô nương từ căn phòng bên trái chạy ra, mười sáu tuổi chừng, ghim hai điều đuôi sam nhỏ, gương mặt hơi tròn, cái miệng nhỏ nhắn khẽ ním môi, có chút xấu hổ đáng vẽ.

Tên họ: Hoàng Khai Tâm

Nghề nghiệp: Học sinh

Chỉ số hạnh phúc: 275

Tiểu cô nương này kêu Hoàng Khai Tâm, là Hoàng Vĩnh Nhạc em gái.

"Em gái ta vóc người có chút thon nhỏ a, vậy tựa hồ mua lớn?"

Hoàng Vĩnh Nhạc trở về tỉnh hồn, đi tới, sờ một cái Hoàng Khai Tâm đầu, cười nói: "Nha đầu, kỳ cuối thi thi thế nào a?"

Hoàng Khai Tâm đôi mi thanh tú hơi nhăn, sâu kín nói: "Thi không tốt lắm, số học thi đập, mới cả lớp hạng nhì."

"..." Hoàng Vĩnh Nhạc.

Vô hình giả bộ quả nhiên trí mạng nhất!

Em gái a, hạng nhì đã rất khá, người cũng phải cấp học mảnh vụn cửa chùa chút hy vọng, không muốn đuổi tận giết tuyệt a.

"Không có sao, lần sau cố gắng nữa." Hoàng Vĩnh Nhạc cười an ủi khỏi em gái, "Huống chi, hạng nhì cũng không kém a."

"Cùng anh so với, kém xa đâu."

Đang trò chuyện, lúc này, một tên đàn ông trung niên từ trong sân đi vào, mặc màu trắng áo lót, tay xách một cái thùng nước, hẳn chính là Hoàng Vĩnh Nhạc cha, vàng sách phúc.

Tên họ: Vàng Thư Phúc

Nghề nghiệp: Nông dân

Chỉ số hạnh phúc: 305

Hoàng Vĩnh Nhạc phát hiện mình người nhà chỉ số hạnh phúc đều vượt qua 260, ở ô son trong thôn coi như là hạnh phúc nhà.

Giá chủ yếu là bởi vì Hoàng Vĩnh Nhạc thi vào trường cao đẳng được Trạng nguyên, tháng trước lại gửi 8 vạn nguyên về nhà, nhà cuộc sống tài nghệ lập tức liền tăng lên, cha mẹ cùng em gái cũng đi theo vui vẻ.

"Ba."

"A nhạc, trở lại. Những người này là..."

"Bọn họ là đài truyền hình người, vị này kêu Diệp Tư..."

Hoàng Thư Phúc sau khi vào nhà, Hoàng Vĩnh Nhạc bắt đầu vì phụ thân từng cái tiến cử.

Không lâu lắm, phụ cận hàng xóm mấy gia đình biết được Hoàng Vĩnh Nhạc trở lại, rồi rít tới tham gia náo nhiệt.

Mấy tên bà bác đứng ở cửa viện, một bên vây xem, một bên nghị luận.

"Hoàng Vĩnh Nhạc đứa nhỏ này là thật không chịu thua kém a, thi lên đại học, hay là Trạng nguyên."

"Đứa nhỏ này từ nhỏ liền có thể chịu được cực khổ, 12 tuổi hãy cùng Thực Phân lên núi đốn củi, thông thường đứa trẻ nơi nào chịu được khổ như vậy a?"

"Thực Phân một nhà coi như là thật có phúc, Hoàng Vĩnh Nhạc thành công, không chỉ có mua xe, hơn nữa ngay cả dâu đều mang về."

"Dâu đáng đáp thật là đẹp a, da non cùng sữa bò tựa như."

...

Mấy tên bà bác cũng không biết chữ, bình thường cũng không thể nào xem ti vi, đối với Diệp Tư cũng không quen, cho là Hoàng Vĩnh Nhạc mang về dẫu.

Ngược lại là hài tử trong thôn, nhận ra Diệp Tư thân phận. Ô son thôn có thể nhận được Phúc Hưng đài truyền hình tín hiệu, những hài tử này xem qua Diệp Tư《 Diệp Tư câu chuyện sẽ 》.

Tôi vậy xem đứa trẻ tổng cộng có 10 nhiều vị, nhỏ sáu bảy tuổi, lớn chừng mười tuổi.

"Di, đó là Diệp Tư tỷ sao?"

"Là Diệp Tư tỷ! Ta ở trong ti vi xem qua nàng!"

"Hai mặt, người gạt người, nhà người căn bản không ti vi."

"Ta là ở cầu từ nhà nhìn, không tin người hỏi cầu từ."

"Diệp Tư tỷ thật là đẹp a, so với trong ti vi xinh đẹp hơn!"

"Trong ti vi Diệp Tư tỷ là hắc bạch, bây giờ Diệp Tư tỷ là màu sắc."

"Màu sắc càng đẹp mắt!"

...

Thấy bốn chung quanh như vậy nhiều trẻ nít, Diệp Tư đi tới, cười nói: "Những người bạn nhỏ, Vĩnh Nhạc ca cho các người mang theo chút quà nhỏ, các người lấy tôi một chút."

"Vĩnh Nhạc ca mang lễ vật?"

Nghe vậy, một đám trẻ nít thí diên thí diên đi theo, Diệp Tư mở ra xe nhỏ cùng xe van buông xe, đem mấy rương quần áo và học tập đồ dùng lấy ra ngoài.

Hoàng Vĩnh Nhạc lần này phách phim tài liệu, không thu lấy tiền công lao, đài truyền hình vì vậy đem vốn là cấp cho Hoàng Vĩnh Nhạc tiền, trực tiếp mua chút quần áo và học tập đồ dùng, đưa cho hài tử trong thôn.

Vì vậy, Diệp Tư mới có thể nói những lễ vật này là Hoàng Vĩnh Nhạc đưa.

"Tôi, một người hai bộ quần áo, một bộ học tập đồ dùng, một cái đồng hồ đeo tay."

Diệp tư đem lễ vật phát ra.

"Cám ơn Diệp Tư tỷ!"

"Cám ơn Vĩnh Nhạc ca!"

Bọn nhỏ nhận được lễ vật sau, cũng rất vui vẻ, lập tức chạy về nhà, hướng cha mẹ báo tin mừng đi.

Sau, vậy xem mấy tên bà bác trung niên cũng lục tục rời đi. Bởi vì các nàng ngày mai đều phải dậy sớm làm ruộng, buổi tối ngủ tương đối sớm.

Thôn dân sau khi rời đi, nhà vẫn hết sức náo nhiệt, trừ Hoàng Vĩnh Nhạc một nhà bốn miệng, còn Diệp Tư, đài truyền hình ba tên nhân viên làm việc cùng với Lý Dân.

Chạy một ngày đường, Hoàng Vĩnh Nhạc quyết định xin mọi người ăn thật ngon ngừng một lát, cũng cùng người nhà ăn bữa cơm đoàn viên.

Converter: Tịch Văn Tịch Mịch

Bạn đang đọc truyện *Hạnh Phúc Đại Rút Thưởng Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 66: Cùng Diệp Tư ngủ cùng phòng

Tác giả: Ngã Yêu Hóa Tinh

Hoàng Vĩnh Nhạc chuẩn bị làm mấy mâm hải sản thức ăn, để cho mọi người khỏe tốt ăn một bữa.

Ở trong xe hàng, có Hoàng Vĩnh Nhạc mua mấy rương đóng băng hải sản, một rương tôm hùm, một rương kiền bối, một rương mẫu lệ, một rương hải giải, mấy rương biển sâu cá...

Những thứ này hải sản từ xe hàng dời đến phòng bếp sau, Trần Thục Phân cùng Diệp Tư chuẩn bị động thủ làm thức ăn.

"Lớn như vậy tôm hùm, làm sao nấu?" Nhìn rương dậm đại long tôm, Trần Thục Phân có chút khó khăn, nàng cho tới bây giờ không nấu ăn lớn như vậy tôm hùm.

"Bác gái, để ta đi." Diệp Tư cuộn lên ống tay áo, nâng lên tôm hùm.

"Khuê nữ, ngươi biết nấu com a?"

"Biết một chút."

Sau, Diệp Tư nhặt lên thái đao, giơ tay chém xuống, rắc rắc mấy cái, liền đem vỏ tôm lột đi ra, động tác dứt khoát, lanh lẹ.

Rửa ráy một phen, Diệp Tư đem con tôm thái mỏng, tư thế ưu nhã, động tác thành thạo.

Nhìn tới nơi này, Trần Thục Phân rất là kinh ngạc, nàng thấy Diệp Tư dáng dấp tề bì nộn nhục, nhất định là trong thành phố kiêu sanh quán đường cô nương, không nghĩ tới nàng lại biết nấu com, hơn nữa làm hữu mô hữu dạng.

Ở Hoàng gia, Trần Thục Phân nấu com một mực là tuyệt đối chủ lực, nhưng là Diệp Tư hôm nay sau khi xuất hiện, Diệp Tư trong nháy mắt thành là chủ lực, Trần Thục Phân chỉ có thể làm trợ thủ.

Bởi vì những thứ này hải sản cũng quá quý giá, Trần Thục Phân cho tới bây giờ không có nấu qua, Diệp Tư vừa vặn ngược lại, nấu loại này sơn trân hải vị nàng sở trường nhất.

"Chi kém chi kém——"

Trong phòng bếp, thức ăn xào thanh này thay nhau vang lên, khói dầu đằng đằng, Diệp Tư đang xào trứ con tôm, bởi vì đất trong phòng không có ở không điều, nhiệt độ hơi cao, nàng trán rất nhanh đổ mồ hôi.

"Rất nóng chứ?"

Lúc này, Hoàng Vĩnh Nhạc ôm tới một máy gió lớn phiền, cắm điện vào, mở tới đa đương, hướng về phía Diệp Tư mãnh thổi, trận trận mát rượi đánh úp về phía nàng.

Diệp Tư tay nhỏ bé lau thức trán, nhẹ nhàng cười một tiếng: "Cám ơn Hoàng đại sư."

"Diệp cô nương hỗ trợ thức ăn xào, là ta nên tạ ngươi mới đúng." Hoàng Vĩnh Nhạc nói, "Trước xào mấy món ăn sáng là được, một sẽ tới cùng nhau ăn com."

"Ừ."

Nửa nhiều giờ sau.

Tám diệp thức ăn bung lên bàn, mặc dù đều là tạm thời sao thức ăn, nhưng là nguyên liệu nấu ăn đều là quý giá hải sản, một bàn này cũng coi là sơn trân hải vị.

Mọi người ngồi vây bên cạnh bàn, cùng chung bữa tiệc lớn.

Hoàng Vĩnh Nhạc lấy tới năm phúc rượu, rót hai ly, một ly đưa cho Hoàng Thư Phúc: "Ba, ta trước mời ngài một ly."

Trần Thục Phân nói: "A nhạc, ngươi có thể uống rượu không?"

Vàng Thư Phúc cười nói: "Không có sao, hôm nay cao hứng, cha con chúng ta uống hai cái."

Nói xong, hai cha con cạn một ly năm phúc rượu.

Sau, mọi người vừa ăn vừa nói chuyện.

Hoàng Thư Phúc hôm nay tâm tình thật tốt, lúc uống rượu, nói không ít Hoàng Vĩnh Nhạc khi còn bé chuyện, Hoàng Vĩnh Nhạc len lén ghi xuống.

Trần Thực Phân ngược lại là không nói lời nào, nhưng là trên mặt một mực treo nụ cười.

Hoàng Vĩnh Nhạc âm thầm quan sát cha mẹ, phát hiện bọn họ chỉ số hạnh phúc lấy có thể thấy được tốc độ tăng lên, ở gần gũi hơn một giờ trong, tăng lên 100 nhiều một chút.

Hai vị lão nhân nhà lớn nhất tâm nguyện chính là hy vọng con trai có một hạnh phúc cuộc sống, hôm nay Hoàng Vĩnh Nhạc thi lên đại học, vừa tựa hồ kiểm không ít tiền, còn làm quen như vậy nhiều bạn, Hoàng Thư Phúc cùng Trần Thực Phân hài lòng, cảm giác hạnh phúc thẳng tắp lên cao.

Buổi tối mười điểm nhiều, tiệc rượu kết thúc.

Đài truyền hình nhân viên làm việc cùng Lý Dân cũng hơi mệt, trở lại trong buồng xe ngủ.

Diệp Tư cũng mệt mỏi, nàng không muốn cho Hoàng Vĩnh Nhạc thêm phiền toái, vốn là muốn ngủ trường oánh, nhưng là bị Hoàng Vĩnh Nhạc kéo đến phòng trong.

Nhà tổng cộng có hai gian phòng, một gian là cha mẹ ngủ, một gian khác chính là Hoàng Vĩnh Nhạc cùng Hoàng Khai Tâm hai huynh muội ngủ.

Ở trong phòng, tổng cộng có hai cái giường, bên trái giường là Hoàng Vĩnh Nhạc, bên phải giường là Hoàng Khai Tâm.

"Diệp Tư, người tối nay ngủ ta giường." Hoàng Vĩnh Nhạc nói, "Em gái ta ngủ bên phải giường, người ngủ bên trái giường."

Diệp Tư cau mày: "Ta ngủ người giường, người ngủ nơi nào?"

"Ta ngủ phòng khách."

"Không được, sao có thể để cho người ngủ phòng khách, ta hay là ngủ trường oánh đi..."

"Nhà ta trong thường xuyên có con chuột qua lại, người nhất định phải trên đất dựng trường oánh?"

"..." Diệp Tư đôi mi thanh tú hơi căng, yếu ớt hỏi, "Thật có con chuột? Người lừa gạt ta chứ?"

Hoàng Vĩnh Nhạc nói: "Người nếu không tin, có thể hỏi em gái ta."

Nói em gái, em gái liền đến.

Lúc này, Hoàng Khai Tâm xách một thùng nhỏ nước, đi vào, thùng nước để dưới đất, bên trong chứa nước trong.

"Khai Tâm muội muội, nhà người mặt đất thường xuyên có con chuột sao?" Diệp Tư hỏi.

"Đúng vậy, con chuột có thể nhiều." Hoàng Khai Tâm nghiêm túc nói, "Đặc biệt là buổi tối tắt đèn sau, con chuột trên mặt đất qua lại trốn thoan, thích loạn tề căn đồ, thật là dọa người đầu."

Nghe vậy, Diệp Tư căng thẳng trong lòng, muốn thật có nhiều như vậy con chuột, nàng trên mặt đất dựng trường oánh, nên là đáng sợ dường nào tình cảnh, vạn nhất con chuột cắn bẻ trường oánh, chui vào trường oánh...

"Như thế nào, không có lừa gạt người chứ?" Hoàng Vĩnh Nhạc nói, "Cho nên, người đừng hoảng ngủ đến trên giường."

Diệp Tư suy nghĩ một chút, đề nghị: "Như vậy đi, ta cùng vui vẻ ngủ một cái giường, người ngủ một cái giường, có thể chứ?"

"Người chỉ cần không ngủ trường oánh là được."

Lúc nói chuyện, Hoàng Vĩnh Nhạc hướng Hoàng Khai Tâm nháy mắt, Hoàng Khai Tâm ngọt ngào cười một tiếng, cũng cho ca ca còn cái ánh mắt.

Huynh muội hai người là thông đồng tốt, cùng nhau hợp lại dùng hết thủ bị sợ Diệp Tư, tránh cho Diệp Tư có ý phải ngủ trường oánh.

"Diệp tỷ tỷ, thùng nước kia là rửa chân cho người." Hoàng Khai Tâm chỉ thùng nước.

"Cám ơn người a, Khai Tâm muội muội."

Sau, Diệp Tư lấy tới chậu nước rửa mặt, ngã điểm nước, nửa bỏ đi giày, bắt đầu rửa chân, tắm xong, lại dùng vải lau khô, sau đó cùng Hoàng Khai Tâm ngồi chung đến bên trái trên giường, chuẩn bị nghỉ ngơi.

Hoàng Vĩnh Nhạc thì ngủ đến phòng bên phải trên giường.

Giăng co một ngày, Hoàng Vinh Nhạc cũng mệt mỏi, quyết định ngủ trước giấc. Trong xe hàng còn có một cặp đồ xài trong nhà đồ điện, chỉ có thể ngày mai từ từ lại đổi ra.

"Hai tên người đẹp, ta tắt đèn."

"Ừ."

"Ca ngủ ngon."

Ca!

Đèn điện một diệt, trong phòng trở nên đen nhánh đứng lên, ba vắng người tỉnh nằm ở trên giường.

Đi đôi với ngoài nhà một loạt oa tiếng kêu, rất nhanh tiến vào mộng đẹp.

Hệ thống nhắc nhở: Túc chủ cùng Diệp Tư ngủ cùng một gian phòng, chỉ số hạnh phúc +50!

Converter: Tịch Văn Tịch Mịch

Bạn đang đọc truyện *Hạnh Phúc Đại Rút Thường Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 67: Rút ra lấy lông vịt

Tác giả: Ngã Yêu Hóa Tinh

Đêm đã khuya.

Người nhà cũng chìm vào giấc ngủ, chỉ có Hoàng Thư Phúc cùng Trần Thực Phân còn tỉnh, lão hai miệng tối nay cao hứng, không ngủ được, nằm ở đầu giường tán dóc.

Trần Thực Phân nói: "Lão Phúc, a nhạc nói hần mua cổ phiếu kiếm mấy chục triệu, giá 'Cổ phiếu' là thứ gì, như vậy đáng tiền?"

Hoàng Thư Phúc đạo: "Ta nào biết? Đài truyền hình người cũng vội tới a nhạc làm tiết mục, nói rõ chúng ta a nhạc có bản lãnh."

Trần Thực Phân hỏi: "A nhạc nói chuẩn bị ở nhà nắp tràng nhà, người thấy thế nào?"

Hoàng Thư Phúc nói: "Đứa trẻ trưởng thành, hần muốn xây nhà, sẽ để cho hần nắp. Sau này a nhạc nếu là cưới vợ, dù sao cũng phải có nhà mới."

Trần Thực Phân nói: "Nói cũng phải. A nhạc bây giờ ở trong thành phố cuộc sống, sau này cưới vợ phỏng đoán cũng sẽ tìm trong thành cô nương đi. Trong thành cô nương cũng không tệ, giống như Diệp Tư khuê nữ này cũng rất tốt a, đáng đáp đẹp mắt, vừa có thể kiên, thức ăn tối nay hào đều là nàng sao, không chê mệt mỏi, cũng không ngại bẩn, trả lại cho chúng ta mang theo quà, như vậy tốt khuê mật thật là đốt đèn lồng đều khó tìm a!"

Hoàng Thư Phúc hỏi: "Nghe miệng của người khí, làm sao giống như đang chọn con dâu?"

Trần Thực Phân cười nói: "A nhạc đại học thi đậu, tiền cũng kiếm, ta bây giờ liền phán hần cưới một dâu."

"A nhạc còn đang đi học, cưới vợ có chút sớm." Hoàng Thư Phúc đạo, "Cưới vợ chuyện, đoán chừng nhét vào người kế tiếp năm năm quy hoạch."

...

Sáng sớm, trời tờ mờ sáng.

"Ác ——"

Lạnh lạnh gà trống gáy thanh truyền tới, Hoàng Vinh Nhạc mở mắt ra, khi tỉnh lại, phát giác phần lưng có chút chua.

Hắn ở chuỗi tiêu trong biệt thự ngủ quán nhã mộng sống giường, tối hôm qua đột nhiên ngủ ở nhà giường bằng ván, không quá thích ứng.

Trong xe hàng có mới mua giường, Hoàng Vinh Nhạc chuẩn bị hôm nay liền đem nhà giường toàn đổi.

Từ trên giường ngồi dậy, Hoàng Vinh Nhạc ánh mắt một phiêu, phát giác đối diện giường Diệp Tư cùng Hoàng Khai Tâm còn không có tỉnh, đang mỹ mỹ đất ngủ.

Diệp Tư cùng Hoàng Khai Tâm mặc dù ngủ cùng một tờ giường, nhưng là tư thế ngủ nhưng khác nhau trời vực.

Hoàng Khai Tâm nha đầu này tư thế ngủ tương đối dã tính, một cái bấp chân giường ra, cả người có "h" hình, người bình thường vậy đều là loại này tư thế ngủ.

Diệp Tư lại bất đồng, nàng né người mà nằm, tay nhỏ bé để ở trước ngực, hai chân nhẹ chồng lên nhau, bấp chân hơi cong, từ mặt bên nhìn sang, giống như một cái mỹ nhân ngư, đường cong là lứt, ưu nhã không mất nhu mỹ, một bộ quần áo trắng, tựa như trong tranh đích ngủ mỹ nhân vậy, kia trắng như tuyết chân nhỏ nha, cực kỳ giống mỹ nhân ngư đuôi cá kích lên màu trắng đột sáng, người xem tâm thần rạo rạo.

Hoàng Khai Tâm tư thế ngủ nguyên vốn cũng không coi là kém, nhưng là cùng Diệp Tư tư thế ngủ vừa so sánh, cao thấp lập phán.

Lúc đang ngủ, người bình thường rất khó giữ như vậy ưu nhã tư thế ngủ. Diệp Tư có thể làm được, phỏng đoán cùng nàng từ nhỏ học vũ điệu có liên quan, nàng thân thể cân đối lực so với giống vậy cô gái phải tốt hơn nhiều.

Hệ thống nhắc nhở: Túc chủ thưởng thức Diệp Tư nhu mỹ động nhân tư thế ngủ, bị thân thể con người mỹ học nghệ thuật hun đúc, chỉ số hạnh phúc +15!

"Ừ ~ "

Một tiếng khẽ rên, Diệp Tư lông mi thật dài khẽ động, chậm rãi tỉnh lại, ngồi dậy, thấy Hoàng Vinh Nhạc, ôn nhu nói: "Hoàng đại sư, người cũng tỉnh."

"Mới vừa tỉnh. Người tối hôm qua ngủ không ngon đi, giường bằng ván khẳng định ngủ không có thói quen."

"Không có a, ta ngủ tốt vô cùng."

Diệp Tư sửa lại một chút mái tóc, ngồi ở mép giường, lấy tới vớ, mặc vào, nửa mang giày vào, xuống đất.

Hai người cùng nhau rời phòng, đi tới phòng khách lúc, phát giác Hoàng Thư Phúc cùng Trần Thực Phân đã nấu xong bữa ăn sáng.

Dân quê vậy thức dậy tương đối sớm, rất nhiều nông dân trời còn chưa sáng, liền đến điền lý làm việc, bởi vì sáng sớm nhiệt độ thấp, mát mẻ. Chờ mặt trời mọc lúc, làm ruộng làm xong, liền có thể về nhà.

"A nhạc, các người tỉnh?"

"Ừ."

"Cháo chín, nhanh đi chịu chút, chờ đói bụng."

"Nga."

Hoàng Vinh Nhạc cùng Diệp Tư bắt đầu hưởng dụng bữa ăn sáng, bữa ăn sáng là bạch cháo, xào mấy mầm thức ăn, cộng thêm một mâm mặn đậu hủ.

Ăn quán sơn trân hải vị, bây giờ đổi một chút khẩu vị, thường điểm thanh đạm nông thôn thức ăn, cũng là rất thích ý.

Hệ thống nhắc nhở: Túc chủ thưởng thức mẹ nấu cháo, chỉ số hạnh phúc +15!

Sau bữa ăn sáng.

Hoàng Vinh Nhạc bắt đầu dỡ hàng, đem trong xe hàng đồ xài trong nhà đồ điện dời xuống tới. Bởi vì món đếm quá nhiều, Lý Dân, đài truyền hình hộ vệ, tài xế cũng tới hỗ trợ, đến nỗi nhiếp ảnh gia thì gánh máy chụp hình toàn bộ hành trình chụp.

Đài truyền hình lần này muốn thu Hoàng Vinh Nhạc phim tài liệu, cần nhiều chụp một ít Hoàng Vinh Nhạc ở ô sơn thôn cuộc sống đoạn phim, để kéo tập.

"Máy này dịch tinh ti vi bày phòng khách trước mặt."

"A nhạc, dịch tinh ti vi có 75 tác, phòng khách không địa phương để a."

"Ta mua đồng bộ bàn, dịch tinh ti vi đặt lên bàn. Lý thúc thúc, tủ lạnh đặt ở trong phòng bếp."

"Tốt liệt."

"A nhạc, máy này là cái gì?"

"Máy giặt quần áo. Sau này ngài cũng không cần giặt quần áo, ném tới máy giặt quần áo là được."

...

Đang lúc mọi người hợp lực hạ, từng món một đồ xài trong nhà đồ điện dọn đến nhà, dịch tinh ti vi, điện tủ lạnh, máy giặt quần áo, bàn ghế, ghế sa lon, dụng cụ làm bếp sáo kiện... Tất cả lớn nhỏ, cộng 100 nhiều món.

Phòng khách bày đầy, vẫn là không có bày xong, chỉ có thể bày đến trong sân, trong đó, hai tấm mới mua giường thì dời đến hai gian phòng trong.

"Nha đầu."

"Anh, chuyện gì?"

"Máy vi tính xách tay này là cho người." Hoàng Vĩnh Nhạc đưa ra một máy màu Hồng Lôi Bạo máy vi tính xách tay.

Hoàng Khai Tâm ánh mắt sáng lên, lòng tràn đầy vui mừng: "Cám ơn anh."

Ôm máy vi tính xách tay, Hoàng Khai Tâm quan sát, máy vi tính quả thực quá tinh xảo, nàng cũng không bỏ được đụng chạm, tay nhỏ bé lặp đi lặp lại xoa xoa.

"Nha đầu, rương này cũng là của người." Hoàng Vĩnh Nhạc dời tới một rương giấy lớn, cái rương có chừng 1 thước cao.

Hoàng Khai Tâm kỳ quái: "Anh, rương này là cái gì?"

Hoàng Vĩnh Nhạc nói: "Ta cho người mua váy."

"..." Hoàng Khai Tâm có chút không nói: Ca, người cũng quá phóng đại, váy là bàn về rương mua sao?

"Ba, rương này của người." Hoàng Vĩnh Nhạc lại ôm tới khác một rương giấy lớn.

"Thứ gì?" Hoàng Thư Phúc có chút mộng.

"Ta cho ngài mua quần áo." Không lâu lắm, Hoàng Vĩnh Nhạc đã lại dọn tới hai rương giấy lớn, "Mẹ, hai rương là người, một rương quần áo, một rương giày."

Trần Thục Phân cau mày, toái toái niệm nói: "Người đứa nhỏ này, thiệt là, quần áo làm sao một rương một rương mua, giá nơi nào ăn mặc hoàn a?"

Hoàng Vĩnh Nhạc cười nói: "Một tuần lễ đổi một món xuyên, làm sao có thể xuyên không xong?"

Trần Thục Phân hỏi: "Một rương bao nhiêu tiền a?"

Hoàng Vĩnh Nhạc nói: "Không có bao nhiêu tiền, chính là một bữa ăn tiền mà thôi."

Hoàng Vĩnh Nhạc cũng không có nói láo, hẳn một bữa cơm liền ăn chừng mấy chục ngàn nguyên, một rương quần áo quả thật chẳng qua là một bữa cơm tiền.

Giăng co nửa giờ, đồ xài trong nhà, đồ điện, quần áo trang sức, bảo kiện phẩm, thực phẩm đẳng hóa vật toàn bộ dọn xuống, nhà cơ hồ thành hàng thương, từ phòng khách một mực bày đến trong sân.

Không có biện pháp, nhà quá nhỏ.

Hoàng Vĩnh Nhạc đã nghĩ xong, chuẩn bị nắp trảng nhà mới. Nhà sân thật lớn, 100 nhiều thước vuông, có thể tại chỗ xây phòng.

Hắn đã cho Phòng Hiểu Minh gọi điện thoại, phỏng đoán chưa tới hai ngày, đội xây cất sẽ tới đến ô sơn thôn đi.

"Mẹ, ngài đang làm gì vậy chứ?"

"Giết hai con vịt, cho người bồi bổ thân thể."

Nhà nuôi không ít con vịt, Trần Thục Phân cảm thấy nhà nuôi con vịt nhất tư bỏ, muốn giết hai chi.

"Mẹ, con vịt ta tới giết."

Hoàng Vĩnh Nhạc từ vịt vòng xách hai chi đại mập vịt, đi tới sân bên giếng cổ, bắt đầu giết con vịt, Diệp Tư chưa thấy qua giết con vịt, sinh lòng tò mò, chạy tới hỗ trợ.

"Hoàng đại sư, con vịt giết thế nào a?"

"Giết con vịt quá trình rất bạo lực, người nhất định phải nhìn?"

"Ừ."

"Tới, phụ một tay."

Diệp Tư tay nhỏ bé nắm chắc con vịt chân, Hoàng Vĩnh Nhạc nắm con vịt đầu, rút đi vịt cổ lông chim, cầm dao xắt thức ăn lên, cắt ra con vịt cổ, cắt đứt mạch máu hòa khí quản, hoa lạp lạp, áp huyết chảy ra.

"Nha!" Diệp Tư đôi mi thanh tú hơi căng.

"Như thế nào, rất bạo lực chứ?" Hoàng Vĩnh Nhạc nói, "Con vịt có thể chết ở Diệp cô nương trong tay, cũng coi là chết mà vô hảm."

Diệp Tư nhẹ nhàng cười một tiếng.

Con vịt để hoàn máu, khâu kế tiếp, chính là nhổ hết con vịt lông chim.

Con vịt trên người đại gốc lông chim rất tốt rút ra, dùng nước nóng nóng nóng một cái, là có thể rút ra. Nhưng là con vịt trên người còn có một chút nhỏ lông mịn, cần từng cây một rút ra, tương đối phiền toái.

Hoàng Vĩnh Nhạc quyết định dùng rút số hệ thống tới rút ra vịt lông.

"Diệp Tư, người đi phòng bếp cầm một chút muối ăn, một hời rửa ráy con vịt đồ lông."

"Ừ."

Diệp Tư đứng dậy, đi phòng bếp.

Hoàng Vĩnh Nhạc xác nhận phụ cận không có người sau, nhìn chăm chăm trong chậu con vịt: "Ta muốn rút lấy con vịt trên người tất cả lông chim."

Hệ thống nhắc nhở: Rút ra lấy con vịt trên người tất cả lông chim, cần 2 điểm chỉ số hạnh phúc, là hay không rút ra lấy?"

"Ừ"

"Chúc mừng túc chủ, ngài rút được một con vịt trên người tất cả lông chim."

Rào rào!

Nhất thời, con vịt trên người lông chim toàn bộ biến mất, chuyển tới trên mặt đất, cả con vịt nhìn qua trần truồng.

"Dùng hệ thống tới rút ra vịt lông, hiệu suất chính là cao."

Hoàng Vĩnh Nhạc nhìn về phía thứ hai con vịt, tiếp tục dùng hệ thống nhổ lông.

"Đỉnh! Chúc mừng túc chủ, ngài rút được một con vịt trên người tất cả lông chim."

Trong nháy mắt, thứ hai con vịt lông cũng bị lột sạch.

Hệ thống nhắc nhở: Túc chủ lấy cao hiệu phương thức rút ra vịt lông, bớt đi phiền toái, trong lòng thống khoái, chỉ số hạnh phúc +4!

Hoàng Vĩnh Nhạc cắt ra con vịt, lấy ra đồ lông, chuẩn bị rửa ráy.

Không lâu lắm, Diệp Tư cầm muối ăn trở lại, không khỏi sửng sốt một chút: "Hoàng đại sư, con vịt lông... Người cũng rút ra xong rồi?"

"Đúng."

"Như vậy nhiều lông, người làm sao rút ra nhanh như vậy a?" Diệp Tư tràn đầy kinh ngạc, "Tay người đích tốc độ cũng quá nhanh chứ?"

Mười tám năm độc thân chó, tốc độ tay làm sao có thể không vui?

Hoàng Vĩnh Nhạc cầm lên muối ăn, bắt đầu rửa ráy con vịt đồ lông, lúc này, nhiếp ảnh gia gánh máy chụp hình đi tới, ống kính nhắm ngay Hoàng Vĩnh Nhạc.

Hoàng Vĩnh Nhạc hỏi: "Chụp hình ca, giết liền con vịt cũng phải phách a?"

Diệp Tư cười nói: "Phim tài liệu mà, đương nhiên là phát sinh cái gì, liền phách cái gì."

Hoàng Vĩnh Nhạc nói: "Lão phách ta giết con vịt, phim tài liệu thì trở nên thức ăn ngon tiết mục. Diệp Tư, một hồi giết xong con vịt, ta mang người khắp nơi đi dạo cuồng."

"Ừ."

Converter: Tịch Văn Tịch Mịch

Bạn đang đọc truyện *Hạnh Phúc Đại Rút Thương Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 68: Bên dòng suối bắt cá

Tác giả: Ngã Yêu Hóa Tinh

Hoàng Vĩnh Nhạc mang Diệp Tư khắp nơi đi dạo một chút, thăm một chút ô sơn thôn cảnh sắc, nhiếp ảnh gia toàn bộ hành trình cùng phách.

Phách phim tài liệu, trọng yếu nhất chính là tả thực, Hoàng Vĩnh Nhạc vì vậy mang Diệp Tư du lãm ô sơn thôn giàu nhất cuộc sống hơi thở mấy cái cảnh điểm

Cái thứ nhất cảnh điểm, là chuồng heo.

Đối với Diệp Tư mà nói, chuồng heo nhưng là một cái rất mới lạ cảnh điểm

Câu thường nói, chưa ăn qua thịt heo, còn chưa thấy qua heo chạy.

Đối với người trong thành mà nói, vừa vặn ngược lại. Người trong thành đa số ăn rồi thịt heo, nhưng là thấy qua heo chạy không mấy cá, Diệp Tư cũng không ngoại lệ.

Đi tới bên cạnh chuồng heo, Diệp Tư tràn đầy tò mò, học hỏi hỏi rõ ràng heo cuộc sống cuộc sống thường ngày. Nhiếp ảnh gia cũng tương đối phối hợp, cho rõ ràng heo tới một cá đại đặc tả.

Trên thế giới heo như vậy nhiều, có thể lên ti vì không mấy con, Hoàng Vĩnh Nhạc nhà con này rõ ràng heo có thể bị đài truyền hình chú ý, cũng coi là không uổng công cuộc đời này.

Đi thăm xong chuồng heo, Hoàng Vĩnh Nhạc lại dẫn nhiếp chế tổ đi bộ khắp nơi, đi trước thức ăn điền, lại đi ruộng lúa, ở trong đồng ruộng vòng vo một vòng, nửa đi ô sơn tiểu học.

Dọc theo đường đi, gặp phải không ít thôn dân, Diệp Tư ngẫu nhiên phỏng vấn hết mấy, trong đó bao gồm ô sơn tiểu học hiệu trưởng, hiểu Hoàng Vĩnh Nhạc ở tiểu học thời gian huy sự tích.

Chạng vạng, hôm nay chụp công việc thuận lợi kết thúc, nhiếp ảnh gia đi về nghỉ trước.

Diệp Tư nghe nói ô sơn thôn phía bắc có một giong suối nhỏ, muốn đi xem, Hoàng Vĩnh Nhạc bồi nàng cùng đi.

Dòng suối nhỏ kêu hoa khô, bởi vì bên giong suối có không ít hoa đại, cho nên được đặt tên.

Nước suối là từ ô sơn dãy núi chảy xuống, liên miên mấy chục cây số, dòng suối quanh co khúc chiết, bách chuyển thiên hồi, tựa như một cái lưu động trường xà.

"Nước suối tốt trong suốt a!"

Đứng ở bên dòng suối, Diệp Tư tràn đầy ngạc nhiên, nước suối từ đông sang tây dòng nước chảy, hoa lạp lạp vang dội, nước chảy trong suốt thấy đáy, khe để đích đá cuội thấy chân chân thiết thiết.

Diệp Tư ngồi chồm hóm xuống, tay nhỏ bé nâng lên lau một cái nước suối, đi vô ích ném đi, hóa thành vô số giọt nước rơi xuống, khô mặt sóng gợn rạo rục, dưới trời chiều, từng vòng màu vàng rung động tán ra.

"Thật là đẹp a!"

Diệp Tư nghịch nước chơi được đang hăng say, Hoàng Vĩnh Nhạc đã cời giày ra, ngồi ở bên giong suối trên một tảng đá sạch, hai chân trực tiếp cưa được nước suối trong, mặc cho hoa lạp lạp nước chảy từ bên chân chảy qua.

Thấy vậy, Diệp Tư cũng ngồi vào trên đá, cời xuống mình giày, nữa cời xuống vớ, cuộn lên gấu quần, lộ ra trắng như tuyết bắp chân, đưa vào trong nước suối, một cỗ mát rượi ý từ lòng bàn chân dâng lên, cả người một trận thoải mái.

Hai người ngồi ở bên dòng suối, vai sóng vai, bắp chân luôn luôn qua lại tới lui, không ngừng cùng nước chảy ma sát, so với ngâm suối nước nóng còn phải đã ghiền.

Hệ thống nhắc nhở: Túc chủ cùng Diệp Tư cùng nhau ở bên giong suối ngâm chân, cảm giác rất thích ý, chỉ số hạnh phúc +8!

"Rất thoải mái chứ!"

"Ừ." Diệp Tư mỉm cười nói, "Son thôn cảnh sắc thật là đẹp a, như vậy trong suốt dòng suối nhỏ ở trong thành phố căn bản không có thể thấy... Di, trong nước còn có cá nhỏ!"

Một nhóm nhỏ sâu màu xám tro cá nhỏ bơi tới, ở Diệp Tư cước nha cạnh bơi qua bơi lại, Diệp Tư một chút bị hấp dẫn.

"Đương nhiên là có cá." Hoàng Vĩnh Nhạc nói, "Ta khi còn bé thường xuyên ở nơi này điều trong suối bắt cá."

"Làm sao bắt cá?"

"Lấy tay bắt."

"Điều này có thể bắt sao? Con cá lợi nhanh như vậy."

"Hôm nay để cho ngươi khai mở nhãn giới."

Hoàng Vĩnh Nhạc hơi ngưng thần, nhắm ngay dòng suối nhỏ dặm cá nhỏ, hai tay cắm vào trong nước, chụp vào cá nhỏ, song chường bọc.

Đáng tiếc, trong lòng bàn tay căn bản không có bắt cá.

Bất quá, Hoàng Vĩnh Nhạc còn có hậu chiêu, điều ra rút số hệ thống: "Ta muốn rút lấy mới vừa một con kia hoa nhỏ ban cá."

Hệ thống nhắc nhở: Rút ra lấy hoa nhỏ ban cá, cần phải tiêu hao 1 điểm chỉ số hạnh phúc, là hay không rút ra lấy?

"Ừ."

"Đỉnh! Chúc mừng túc chủ, ngài rút được một con hoa khê hoa nhỏ ban cá."

Rào rào!

Một cái nhỏ hoa ban cá xuất hiện ở song chường trong, bị bọc, Hoàng Vĩnh Nhạc hai tay từ nước suối trong duỗi đi lên, hỏi Diệp Tư: "Ngươi đoán ta trong tay có hay không cá?"

Diệp Tư suy nghĩ một chút,

Lắc đầu: "Khả định không có, con cá phản ứng nhanh như vậy, không thể nào bắt đến."

Hoàng Vĩnh Nhạc nói: "Cho thêm ngươi một lần cơ hội."

Diệp Tư kiên định: "Tuyệt đối không có bắt cá!"

Hoàng Vĩnh Nhạc song chường chậm rãi tách ra, xuyên thấu qua khe hở, có thể thấy trong lòng bàn tay có một cái hoa nhỏ ban cá ở hoạt bính nhảy loạn...

"Trời ạ! Làm sao có thể!" Diệp Tư thất kinh, "Ngươi lại thật bắt cá! Làm sao làm được?"

Hệ thống nhắc nhở: Túc chủ bắt được cá, giả bộ thành công, chỉ số hạnh phúc +5!

Hoàng Vĩnh Nhạc nói: "Bắt cá rất đơn giản, tổng cộng phân hai bước, bước đầu tiên nắm tay đưa vào trong nước, bước thứ hai đem cá nắm lên tới."

Diệp Tư mỷ mầu vòng vo chuyển: "Ta cũng thử một chút."

Không lâu lắm, lại một bầy cá nhỏ bơi tới nàng cước nha bên, Diệp Tư tay nhỏ bé bỗng nhiên đưa ra trong nước, chụp vào cá nhỏ, đáng tiếc, nhào hự, cái gì đều không nắm

Diệp Tư không có nổi giận, lại chờ tới một đám cá nhỏ, lần nữa đưa vào trong nước bắt cá, tự nhiên vẫn là không có thành công.

Liên tục thử bốn lần, Diệp Tư không thu hoạch được gì.

Diệp Tư có chút buồn rầu: "Tại sao ta bắt không tới?"

"Người học nghệ không tính."

"Khán câu Hoàng đại sư chỉ điểm một chút."

"Ta nữa làm mẫu một lần, người coi chừng."

"Ừ."

Hoàng Vĩnh Nhạc nhắm ngay một đám cá nhỏ, hai tay cắm vào trong nước, cái gì cũng chưa bắt được, lần nữa điều ra rút số hệ thống.

"Đình! Chúc mừng túc chủ, ngài rút được một cái hoa nhỏ ban cá."

Hoàng Vĩnh Nhạc hai tay đưa ra mặt nước, song chường tách ra, một cái nhỏ cá ở trong lòng bàn tay búng.

"Choáng váng, lại chớp được!" Diệp Tư tràn đầy kinh ngạc, "Người tốc độ tay thật là quá nhanh!"

Hệ thống nhắc nhở: Túc chủ bắt được cá, giả bộ thành công, chỉ số hạnh phúc +4!

"Tay người tốc tại sao nhanh như vậy a?"

"Quen thuộc có thể sinh đúng dịp thôi, ta tốc độ tay cũng không phải một ngày luyện thành."

"Tốc độ tay luyện thể nào?"

"..." Hoàng Vĩnh Nhạc : Người thật muốn biết?

"Người dạy ta luyện tay tốc?" Diệp Tư một đôi xinh đẹp mắt to lóe lóe, rất là thành khẩn nói.

"Tốc độ tay... Không phải dễ luyện như vậy." Hoàng Vĩnh Nhạc nói, "Thiên phú tốt, luyện cái năm ba ngày. Thiên phú nếu là kém, luyện hai mươi năm chỉ có thể có chút chút thành tựu."

Diệp Tư nói: "Ta hẳn là có thiên phú."

Hoàng Vĩnh Nhạc nói: "Người phải có thiên phú, tự nhiên có thể bắt được cá."

Diệp Tư con người vòng vo chuyên: "Vậy ta luyện nữa luyện."

Cuốn lên ống tay áo, Diệp Tư bắt đầu luyện tay tốc, không ngừng tay không bắt cá, nàng tựa hồ thật cảm thấy là tay mình tốc không đủ nhanh, mỗi lần cũng cố gắng tăng nhanh tốc độ tay, luyện bộ dáng rất chăm chú.

Mặc dù mỗi lần cũng vồ hụt, Diệp Tư hay là chơi được rất vui vẻ, giống như vậy ở bên giòng suối hi nước trải qua, nàng trước kia chưa bao giờ có.

"A!"

Lúc này, Diệp Tư chợt quát to một tiếng, hai chân từ nước suối trong rút trở lại, thân thể hướng phía sau ngã đi, đặt mông ngồi vào bên dòng suối trên cỏ, thần sắc kinh hoàng.

"Thể nào?"

"Trong nước có rắn!"

"Rắn?"

Hoàng Vĩnh Nhạc hướng nước suối liếc một cái, phát hiện có một cái té té con rắn nhỏ bơi đi, an ủi: "Yên tâm, chẳng qua là một cái tiểu Thủy rắn."

"Mới vừa hù chết ta." Diệp Tư thật dài thở phào, lòng vẫn còn sợ hãi, không lâu lắm, nhận ra được không đúng, cúi đầu nhìn một cái, phát giác mình ngồi ở một mảnh ướt trên cỏ, không chỉ có quần làm ướt, hơn nữa làm ướt.

"Choáng váng!" Diệp Tư vội vàng đứng lên, nhìn phía sau, phát giác quần cái mông đã ướt, hơn nữa dính nước, ẩm ướt, tay nhỏ bé xoa xoa, không làm nên chuyện gì, hình một vòng tròn giọt nước hình vẽ đã ở cái mông hiện ra.

"Ta quần dơ bẩn, xem ra phải về nhà đổi một cái." Diệp Tư nói, "Hoàng Vĩnh Nhạc, chúng ta trở về đi thôi?"

"Chờ một chút." Hoàng Vĩnh Nhạc cời xuống mình áo sơ mi tay ngắn, đưa tới, "Đem áo sơ mi tay ngắn thắt ở ngang hông."

Diệp Tư ngẩn ra, một hồi lâu mới rõ ràng, Hoàng Vĩnh Nhạc là muốn dùng áo sơ mi tay ngắn che kín mông của nàng bộ, tránh cho bị người nhìn thấy, bêu xấu.

"Không cần..."

Diệp Tư chưa nói xong, Hoàng Vĩnh Nhạc đã đem áo sơ mi tay ngắn hệ đến ngang sau lưng thượng, vừa vặn ngăn trở làm bẩn vị trí. "Tốt lắm, không nhìn thấy."

"..." Diệp Tư môi mông nhấp mân, nhỏ giọng nói, "Cám ơn."

"Về nhà."

Hai người rời đi bờ suối, đi ở trong thôn đường mòn thượng.

Diệp Tư bên hông cột điều áo sơ mi tay ngắn, ngăn ở cái mông, trang phục hơi có vẻ quái dị, có mấy tên thôn dân nhìn thấy, cho là trong thành một xuyên pháp, không cảm thấy có gì không ổn, ngược lại cảm thấy thật đẹp mắt.

Dọc theo đường đi, Diệp Tư đều cảm thấy thật lúng túng, chẳng qua là nhìn bên hông áo sơ mi tay ngắn, nhìn thêm chút nữa bên cạnh Hoàng Vĩnh Nhạc, trong lòng nhưng là một mảnh âm áp.

Về đến nhà.

Lá tư quyết định lập tức tắm, đổi cái quần.

Nhà không có từ trước đến nay nước, chỉ có nước giếng, Hoàng Vĩnh Nhạc đánh một thùng nước giếng, linh vào trong phòng tắm. Cái gọi là phòng tắm, chính là dùng tấm ván cách đi ra gian phòng nhỏ.

Hoàng Vĩnh Nhạc nói: "Diệp Tư, nhà ta không có bồn tắm, ngươi hôm nay chỉ có thể đứng tắm."

Diệp Tư nói: "Không có sao, có cái địa phương tắm cũng rất tốt."

Hoàng Vĩnh Nhạc hỏi: "Một thùng nước có đủ hay không tắm?"

Diệp Tư cau mày: "Hẳn đủ chứ?"

Hoàng Vĩnh Nhạc nhìn một chút Diệp Tư bẩn thỉu quần, suy nghĩ một chút: "Được rồi, ta cho thêm ngươi đánh một thùng nước, tránh cho ngươi tắm không sạch sẽ."

"..." Diệp Tư.

Converter: Tịch Văn Tịch Mịch

Bạn đang đọc truyện *Hạnh Phúc Đại Rút Thưởng Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 69: Người một nhà

Tác giả: Ngã Yêu Hòa Tinh

Trong phòng tắm

Diệp Tư mới vừa tắm xong, đang đang thu thập quần áo. Nàng hôm nay cộng đổi năm bộ quần áo, một món quần, một cái nữ sam, ba món thiếp thân quần áo.

Những thứ này năm bộ quần áo đều có điểm bẩn, vốn là nên lập tức tắm một chút, nhưng là Diệp Tư nhưng không có chuẩn bị giặt quần áo. Bởi vì nàng bây giờ ở tại Hoàng Vinh Nhạc nhà, ở trong nhà người khác phơi nắng quần áo, nàng không quá thói quen.

Vì vậy, Diệp Tư đem năm bộ quần áo bọc, chuẩn bị trở về Phúc Hưng thành phố sau nữa giặt.

Mang năm món quần áo dơ, Diệp Tư đi ra phòng tắm, lúc này, Hoàng Khai Tâm đi tới, hỏi: "Diệp tỷ tỷ, người đổi quần áo đâu, ta giúp người cầm đi giặt."

Diệp Tư cười nói: "Không cần, ta trở về Phúc Hưng thành phố sau nữa tắm."

Hoàng Khai Tâm nói: "Quần áo dơ không tắm, sẽ bốc mùi, hay là ta giúp người giặt đi." Nói xong, tay nhỏ bé đuổi một cái, đoạt lấy Diệp Tư trong tay năm bộ quần áo, cầm đi trong máy giặt quần áo giặt.

"..." Diệp Tư một trận không nói, tiểu nha đầu này cũng quá nhiệt tình.

Diệp Tư trong lòng có chút thấp thỏm, một hồi quần áo giặt xong sau, phơi nắng đang ở đâu vậy? Lớn như vậy, nàng cho tới bây giờ không có ở trong nhà người khác phơi nắng qua quần áo, huống chi còn có thiếp thân quần áo.

Không lâu lắm, quần áo giặt xong, chỉ thấy Hoàng Khai Tâm cầm tắm xong năm bộ quần áo, chạy đến phòng trong, trực tiếp lượm ở gian phòng một sợi giây thừng, sau đó tìm tới quạt gió, hướng về phía quần áo mãnh thổi.

Thấy một màn này, Diệp Tư rất là bất ngờ, hỏi: "Vui vẻ, người làm sao đem quần áo lượm ở trong phòng?"

Hoàng Khai Tâm nói: "Anh cùng ta nói, Diệp tỷ tỷ thiếp thân quần áo nếu như bị người ngoài thấy được, Diệp tỷ tỷ sẽ xấu hổ. Cho nên, anh để cho ta đem Diệp tỷ tỷ quần áo lượm ở trong phòng, người khác liền không thấy được rồi."

"..."

Diệp Tư ngẩn ra, nàng ngược lại là nhớ ra rồi, ở ô mai biệt thự lúc, Hoàng Vinh Nhạc xem qua nàng lượm thiếp thân quần áo, Diệp Tư lúc ấy lúng túng không thôi, điểm nhỏ này chi tiết Hoàng Vinh Nhạc lại nhớ, còn đặc biệt dặn dò Hoàng Khai Tâm tới lượm quần áo.

"Diệp tỷ tỷ, người yên tâm đi, gian phòng này trừ ta cùng anh, sẽ không có người vào đến xem." Hoàng Khai Tâm nghiêm túc nói.

Diệp Tư cười một tiếng, nhẹ giọng nói: "Cám ơn người, Khai Tâm."

Hoàng Khai Tâm nói: "Là anh để cho ta làm, người muốn tạ ơn, liền Tạ anh ta. Diệp tỷ tỷ, đi ra ngoài ăn cơm tối."

Buổi tối sáu giờ.

Mọi người ngồi vây một bàn, cùng chung bữa ăn tối, tối nay món ăn chính là hầm vịt.

"Khuê nữ, ăn nhiều một chút thịt vịt." Lúc ăn cơm, Trần Thực Phân cho Diệp Tư kẹp một cây đại vịt chân, tựa như Diệp Tư đã là người nhà vậy.

"Cám ơn bá mẫu." Diệp Tư thụ sủng nhược kinh, người một nhà này cũng đối với nàng quá tốt.

"Khuê nữ, nghe a nhạc nói, người làm xong tiết mục phải đi?" Trần Thực Phân hỏi.

Diệp Tư nhẹ khẽ gật đầu: "Ừ. Tiết mục mau đầu xong rồi, ta hai ngày trở về Phúc Hưng thành phố."

Trần Thực Phân nói: "Làm sao nhanh như vậy a? Nếu là không gấp, nhiều ở mấy ngày lại đi... Có phải hay không ăn không quen nhà chúng ta thức ăn a?"

"Làm sao chứ?" Diệp Tư mỉm cười nói, "Chẳng qua là ta ở nhà các người ăn chùa ở chùa, ngại lắm..."

"Có gì ngượng ngùng? Người là a Nhạc bạn, cũng không phải người ngoài." Trần Thực Phân nhẹ khẽ thờ dài, nói, "Người một cái tiểu cô nương, như vậy khổ cực làm tiết mục, khắp nơi bốn ba, nhất định rất mệt mỏi chứ? Cô gái nhà, không nên quá mệt mỏi, đối với thân thể không tốt."

Nghe lời này, Diệp Tư giật mình, bỗng nhiên có một loại đã lâu cảm giác ấm áp. Từ cha mẹ qua đời sau, đã rất lâu không có trường bối như vậy dặn dò nàng.

"Khuê nữ, ăn nhiều một chút, còn thân thể cao lớn đâu."

"Ừ, cám ơn bá mẫu."

"A Nhạc, Tâm nhi, các người cũng nhiều ăn."

"Ừ."

Ở ấm áp trong không khí, bữa ăn tối ăn xong rồi.

Sau, mọi người ngồi ở trong phòng khách, cùng nhau dùng 75 tác LCD ti vi xem ti vi.

Buổi tối hơn chín giờ, Hoàng Thư Phúc cùng Trần Thực Phân cũng trở về nhà nghỉ ngơi, Hoàng Vĩnh Nhạc cũng thói quen ngủ sớm. Nhìn đến mọi người cũng nghỉ ngơi,

Diệp Tư không thể làm gì khác hơn là cũng nằm dài trên giường.

Đáng tiếc, tắt đèn sau, Diệp Tư nhưng thủy chung không ngủ được.

Nằm hơn một giờ, Diệp Tư lặng lẽ thức dậy, vì không đánh thức người khác, nàng rón rén đi ra khỏi phòng, đi vào trong sân.

Đêm đã khuya.

U lam bầu trời, lau một cái trăng sáng treo nghiêng chân trời, như nước ánh trăng ở trong sân vẩy tầng kế tiếp ngân huy.

Diệp Tư đứng ở trong sân, ngược đầu, nhìn trăng sáng phát khởi ngây ngô.

Không lâu lắm

Sau lưng có tiếng bước chân truyền tới, Diệp Tư quay đầu nhìn lại, phát giác Hoàng Vĩnh Nhạc đi ra.

"Vĩnh Nhạc, ngươi làm sao cũng đi ra?"

"Ta cũng không ngủ được." Hoàng Vĩnh Nhạc nói, "Ở phúc hưng thành phố, ta đều là 12 điểm sau mới ngủ, bây giờ nơi nào ngủ được. Chẳng qua là người nhà ta cũng ngủ, ta không thể làm gì khác hơn là theo đại lưu, Diệp cô nương cũng là như vậy đi."

Diệp Tư nhẹ nhàng cười một tiếng: "Ừ."

Hoàng Vĩnh Nhạc hướng nhìn chung quanh một chút, chỉ thấy trong sân có một viên long nhãn cây, hỏi: "Ngươi có đói bụng hay không, hái điểm long nhãn ăn."

Diệp Tư ngẩng đầu nhìn: "Long nhãn như vậy cao, làm sao hái a?"

"Đương nhiên là leo đến trên cây hái."

"Leo cây?"

"Ngươi không bò qua cây đi."

"Không có." Diệp Tư tò mò, "Làm sao leo cây?"

"Ta dạy ngươi."

Lúc này, Hoàng Vĩnh Nhạc đi tới long nhãn dưới tàng cây, hai tay ôm thân cây, đi lên nhảy một cái, leo đến long nhãn cây đệ nhất nhánh cây, đứng ngay ngắn sau, cúi đầu nhìn dưới tàng cây Diệp Tư, đưa tay liêu đi xuống: "Đưa tay cho ta, ta kéo ngươi đi lên."

Diệp Tư do dự một hồi, tay nhỏ bé duỗi đi lên, Hoàng Vĩnh Nhạc cầm nàng tay nhỏ bé, đi lên kéo một cái, Diệp Tư liền cũng leo đến long nhãn trên cây.

Đứng ở trên nhánh cây, Diệp Tư mặt tươi cười tràn đầy ngạc nhiên, lớn như vậy, nàng vẫn là lần đầu tiên leo cây.

"Ngươi có hay không sợ cao chứ?"

"Không có."

"Vậy chúng ta nữa ba cao một chút."

Xích lưu một chút, Hoàng Vĩnh Nhạc lại leo đến cao hơn nhánh cây, tay duỗi tới, cầm Diệp Tư tay nhỏ bé, lại đem nàng kéo lên.

Sau, hai người từng điểm từng điểm leo lên, không lâu lắm, liền leo đến cách mặt đất hơn 5 thước cao trên nhánh cây, ngồi xuống.

"Cẩn thận một chút, bên trái tay vịn nhánh cây."

"Ừ."

Diệp Tư bình hành cảm rất tốt, mặc dù là lần đầu tiên leo cây, nhưng là một chút đều không vụng về, rất nhanh liền thích ứng.

Ngồi ở trên nhánh cây, thành chuỗi đại long mắt liền treo ở trước mắt, Hoàng Vĩnh Nhạc đưa tay hái được một chuỗi: "Ăn."

"Cám ơn."

Lột ra long nhãn, bỏ vào trong miệng, nhẹ nhàng một nhai.

"Thật là ngọt a."

"Long nhãn đương nhiên là ngọt, chua là ô mai."

"Ha ha."

Hai người ngồi ở trên cây, vừa ăn long nhãn, vừa thưởng thức trăng sáng, thỉnh thoảng có gió đêm phát qua, long nhãn cây hơi đung đưa, tựa như ở đằng xích đu vậy.

Yên lặng một hồi.

Diệp Tư đột nhiên hỏi: "Vĩnh Nhạc, người biết ta tối nay tại sao không ngủ được sao?"

Hoàng Vĩnh Nhạc nói: "Không biết."

Diệp Tư cái miệng nhỏ nhắn hơi mím một cái: "Ta bỗng nhiên thật là nhớ ba mẹ ta."

Hoàng Vĩnh Nhạc ngăn ra.

Diệp Tư lại nói: "Người biết không, hai ngày ở tại nhà người, ta quá thật vui vẻ, cảm giác giống như trở về lại từ trước vậy, lại có ba mẹ liễu, bọn họ dọn đồ ta ăn cơm, kêu ta ngủ... Ta đều có điểm không bỏ đi được."

Hoàng Vĩnh Nhạc nói: "Không bỏ đi được, cũng đừng đi, nhiều ở mấy ngày."

Diệp Tư mày liễu hơi nhăn: "Nhưng là, lão thị quấy rầy các người một nhà, ta thật rất xin lỗi."

Hoàng Vĩnh Nhạc nói: "Người chẳng lẽ không nhìn ra được sao, mẹ ta rất thích người, buổi tối không phải còn nói người nhiều ở một thời gian ngắn sao? Người công việc tạm thời cũng không bận bịu, thích liền ở lại. Người cũng còn không học bắt cá, làm sao có thể đi đây?"

Diệp Tư che miệng cười một tiếng.

Hoàng Vĩnh Nhạc lại hái được một chuỗi long nhãn: "Ăn nhiều một chút, ngày mai mới có lực khí luyện tay tốc độ."

"Ừ."

Converter: Tịch Văn Tịch Mịch

Bạn đang đọc truyện *Hạnh Phúc Đại Rút Thương Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 70: Phá bỏ và dời đi ổ vịt

Tác giả: Ngã Yêu Hóa Tinh

Đêm khuya.

Trên mặt trăng ngọn cây đào, người hẹn trên nhánh cây.

Hoàng Vĩnh Nhạc cùng Diệp Tư ngồi ở hơn năm thước cao long nhãn trên cây, hai đôi bắp chân trên không trung tới lui, thần nhiên tự đắc, một viên lại một viên long nhãn hạch rơi xuống, vẩy đầy đất.

Ăn xong một hồi.

"Vĩnh Nhạc, ta thật giống như một nhọc."

"Trở về nhà ngủ."

Hai người từ trên nhánh cây đứng lên, chuẩn bị một chút cây. So sánh lên cây, hạ cây là độ khó chỉ số kỹ thuật cao hơn sống, bởi vì không dễ dàng tìm được điểm chống đỡ.

Diệp Tư lần đầu tiên hạ cây, không kinh nghiệm, Hoàng Vĩnh Nhạc sợ nàng vô tình trượt té, không thể làm gì khác hơn là toàn bộ hành trình hộ tống, từ đầu đến cuối lời nàng tay nhỏ bé.

"Ngươi đi xuống trước."

"Ừ."

Hoàng Vĩnh Nhạc nắm Diệp Tư tay nhỏ bé, Diệp Tư dè dặt trượt khi đến một nhánh cây, nàng đứng vững sau, Hoàng Vĩnh Nhạc cũng xuống, sau đó sẽ kéo lá tư đích tay nhỏ bé, Diệp Tư lại trượt khi đến một nhánh cây.

Chỉ như vậy, hai người tay nắm tay, từng điểm từng điểm từ trên cây xuống, trở về mặt đất.

Xuống đất lúc, tay vẫn dắt.

Hệ thống nhắc nhở: Túc chủ cùng Diệp Tư lần đầu tiên dắt tay, chỉ số hạnh phúc +66!

Sau, hai người rời đi sâu, lặng lẽ trở lại trong phòng. Vì không đánh thức người nhà, hai người bước chân thả nhẹ vô cùng, tựa như đang làm gì người không nhận ra chuyện tựa như.

Trở về nhà sau, chia ra nằm đến giường của mình thượng.

"Vĩnh Nhạc, ta ngủ."

"Được."

"Ngủ ngon."

...

"Ác —— "

Sáng sớm, gà gáy thanh truyền tới, Diệp Tư tay nhỏ bé xoa xoa mắt, thức tỉnh.

Mở mắt ra, liền thấy trong phòng trên sợi giây lạnh nhạt thờ ơ nằm món nàng quần áo: Quần, nữ sam, nịt ngực, tiểu nội nội...

"..." Diệp Tư.

Nàng tối hôm qua sau khi tắm, giá nằm bộ quần áo liền phơi nắng ở trong phòng. Mặc dù chỉ có Hoàng Vĩnh Nhạc cùng Hoàng Khai Tâm huynh muội hai người có thể thấy, Diệp Tư vẫn cảm thấy có chút lúng túng.

"Không biết quần áo làm chưa ?"

Xuống giường, Diệp Tư rón rén đi tới sợi giây bên, sờ một cái quần áo, nếu như quần áo làm, liền có thể thu.

Nằm bộ quần áo sờ qua đi, tiểu nội nội tương đối nhẹ mỏng, đã khô, nhưng là nịt ngực cùng còn lại mấy bộ quần áo, vẫn có chút ướt.

"Chớ có sờ, quần áo khẳng định không có làm." Lúc này, bên trái giường Hoàng Vĩnh Nhạc bỗng nhiên nói, hấn cũng tỉnh.

"..." Diệp Tư trong lòng căng thẳng: Ngươi sao biết quần áo không có làm?

"Quần áo lượng ở trong phòng, nào có như vậy dễ dàng khô?" Hoàng Vĩnh Nhạc từ trên giường bò dậy, chỉ cửa sổ nói, "Một hồi ánh mặt trời sẽ từ cửa sổ bắn vào, phơi một chút, trong quần áo ngọc hấn có thể khô."

"..." Diệp Tư.

Vừa nghĩ tới mình thiếp thân quần áo trần truồng bại lộ ở Hoàng Vĩnh Nhạc tầm mắt trong, vẫn có chút nhỏ lúng túng.

"Ngươi tối hôm qua ngủ có ngon không?"

"Tạm được. Ngươi chứ ?"

"Ta nằm mơ." Diệp Tư cười nói, "Nằm mơ thấy ta đang bò cây."

Hoàng Vĩnh Nhạc nói: "Đó không phải là mộng, là thật."

Diệp Tư thản nhiên cười một tiếng.

"Ông —— "

Hoàng Vĩnh Nhạc điện thoại di động reo, là vạn thành bất động sản đội thi công thợ gọi điện thoại tới.

Nhà chuẩn bị xây nhà, Hoàng Vĩnh Nhạc hôm qua đã cùng Phòng Hiểu Minh liên lạc qua. Phòng Hiểu Minh lập tức phái một chi đội xây cất tới, đội thi công tổng công trình sư kêu Triệu Đông Kiều.

Nhận điện thoại, Hoàng Vĩnh Nhạc nói: "A lô?"

"Hoàng tiên sinh, ngài khỏe. Ta là vạn thành địa sản thợ Triệu Đông Kiều." Triệu Đông Kiều nói, "Chúng ta đội xây cất đã ở phía trước đi ô sơn thôn trên đường, nhưng là nửa đường trung có cái ngã ba, chúng ta không biết đi kia điều, vì vậy muốn hướng người hỏi ý kiến một chút."

Hoàng Vĩnh Nhạc hỏi: "Là cái gì ngã ba?"

Triệu Đông Kiều giới thiệu: "Ngã ba vào vị trí với ô sơn dãy núi đông nam giáp, ngã ba cộng hai điều, hoàn toàn song song, bên trái một cái ngã ba ven đường có dã hoa cúc, bên phải một cái ngã ba ven đường có cây bạch dương, xe chở dẫn đường không phân biệt được con đường kia mới là đi thông ô sơn thôn."

"..." Hoàng Vĩnh Nhạc.

Cái ngã ba, quả nhiên là một BUG!

Trước hai ngày, Hoàng Vĩnh Nhạc cùng Diệp Tư tới ô sơn thôn lúc, cũng bị cái này ngã ba làm khó qua.

Hoàng Vĩnh Nhạc nói: "Triệu thợ, bên phải ngã ba là đi thông ô sơn thôn."

"Cây bạch dương đích con đường kia sao?"

"Đúng."

"Được. Cảm ơn người, Hoàng tiên sinh. Chúng ta lập tức lên đường, phỏng đoán buổi trưa là có thể đến ô sơn thôn."

Trò chuyện xong điện thoại, Hoàng Vĩnh Nhạc than thầm, Phòng Hiểu Minh hiệu suất làm việc cũng là đủ cao. Hắn hôm qua mới vừa cho Phòng Hiểu Minh gọi điện thoại, đội xây cất hôm nay liền chạy tới.

Nếu đội xây cất tới, hôm nay liền có thể bắt đầu xây nhà.

Nhà mới muốn nắp ở trong sân, cho nên, sân phải thu thập một chút.

Sân cánh đồng có một khối thức ăn điền, Hoàng Thư Phúc cùng Trần Thực Phán bắt đầu hái thức ăn.

Sân phía tây có ổ gà cùng ổ vịt, bên trong nuôi hơn hai mươi con gà vịt, Hoàng Vĩnh Nhạc, Diệp Tư, Hoàng Khai Tâm tổ ba người thành tiểu phân đội, chuẩn bị đối với ổ gà cùng ổ vịt tiến hành phá bỏ và dò đi.

Đối với ổ gà ổ vịt bị phá bỏ và dò đi chuyện, hơn hai mươi con gà vịt tựa hồ bộ dáng rất bất mãn, kêu to không chỉ. Những thứ này gà vịt ở trong ổ đã ở hết mấy tháng, đột nhiên bị phá bỏ và dò đi, khó tránh khỏi nháo ưu tư. Có mấy con vịt không ngừng phác lãng cánh, phiền khỏi từng mảnh bụi bặm.

"Con vịt làm sao loạn vỗ cánh a?" Lá tư kỳ quái.

"Đoán chừng là bởi vì chúng ta chưa cho nó phá bỏ và dò đi phí." Hoàng Vĩnh Nhạc trên nói.

Diệp Tư nhẹ nhàng cười một tiếng.

Mặc dù gà vịt đối với phá bỏ và dò đi chuyện rất bất mãn, nhưng là hết thấy phản kháng đều là phí công.

Phá bỏ và dò đi đội là không thể ngăn trở!

"Nha đầu, cầm mấy cái trúc lung."

"Tới rồi!"

Sau, Hoàng Vĩnh Nhạc suất lĩnh Diệp Tư cùng Hoàng Khai Tâm, tiến vào ổ gà cùng ổ vịt bên trong, đối với gà vịt đuổi tới cùng mãnh bắt, từng con gà vịt

bị cưỡng ép nhét vào trúc lung trong, bị buộc rời đi mình ỏ.

Trong đó, có một con đại mập vịt có chút phách lối, tựa hồ không nghĩ na ỏ, cánh không ngừng phien, muốn làm đình tử hộ.

Hoàng Vĩnh Nhạc không nói hai lời, trực tiếp đem đại mập vịt buộc lại, chuẩn bị đem con vịt làm thịt, buổi tối làm mâm kho con vịt.

Ở lấy Hoàng Vĩnh Nhạc cầm đầu tiểu phân đội dưới sự cố gắng, ỏ gà ỏ vịt thuận lợi bị tháo bỏ.

Hệ thống nhắc nhở: Túc chủ bạo lực phá bỏ và dời đi ỏ gà cùng ỏ vịt, lãnh hội phá bỏ và dời đi đội uy vũ bất phạm, ngang ngược bên lộ cường thế tác phong, có chút cảm giác ưu việt, chỉ số hạnh phúc +3!

"..." Hoàng Vĩnh Nhạc.

Nguyên lai phá bỏ và dời đi cũng có thể cả cảm giác hạnh phúc, loài người quả nhiên là một loại có phá hư muốn sinh vật.

Ổ gà ỏ vịt thành công phá bỏ và dời đi, có thể xây nhà.

Sau bữa cơm trưa.

Đội xây cất tới, tám chiếc đại xe hơi chậm rãi lái vào ô sơn thôn.

Trước mặt năm chiếc là đại xe hàng, chở có xi măng, vôi, cát, đá, cốt sắt chờ tài liệu kiến trúc, thứ sáu chiếc là xi măng khuấy xe, thứ bảy chiếc là máy đào, thứ tám chiếc là xe hàng lớn.

Tám chiếc xe hơi đều là màu xanh, thanh thế thật lớn, giống như một con nghiêm chỉnh huấn luyện quân đội, bọn họ xuất hiện ở ô sơn phía sau thôn, thôn dân phụ cận đều rối rít tới vây xem.

Xe cộ ngừng ở long nhãn dưới tàng cây.

Hoàng Vĩnh Nhạc ra cửa nghênh đón, gặp được đội thi công thợ Triệu Đông Kiều, sau đó mang hấn nhìn một chút sân địa hình, thương lượng cụ thể xây phòng phượng án.

Nhà phòng khách.

"Hoàng tiên sinh, nhà ngươi sân phien đất không tề, xây nhà không thành vấn đề." Triệu Đông Kiều nói, "Hôm nay liền có thể đánh nền móng."

Hoàng Vĩnh Nhạc hỏi: "Triệu thợ, xây cất một tràng hai tầng tiểu lâu, ước chừng cần bao nhiêu ngày?"

Triệu Đông Kiều nói: "15 ngày chừng."

"Nhanh như vậy?"

Hoàng Vĩnh Nhạc hơi kinh hãi.

Nếu như là mời nông thôn sư phó để xây dựng nhà, một tràng hai tầng tiểu lâu vậy muốn hai tháng. Đội xây cất có thể ở 15 ngày bên trong liền đem nhà dậy kìn, đại khái có hai cái phương diện nguyên nhân:

Đệ nhất, đội xây cất số người nhiều. Hôm nay đội xây cất tới hơn ba mươi người, mà nông thôn xây nhà vậy chỉ có 10 nhiều người

Thứ hai, đội xây cất chuyên nghiệp hơn. Chi này đội xây cất là vạn thành địa sản chuyên nghiệp đội ngũ, phụ trách xây cất quá nhiều bộ phòng hàng hóa.

Hoàng Vĩnh Nhạc nói: "Triệu thợ, giá tràng nhà không cần làm gấp rút, làm cái gì chắc cái đó, nhiều tìm chút thời giờ không quan hệ, nhất định phải đem nhà xây phải bền chắc một chút."

Triệu Đông Kiều giới thiệu nói: "Hoàng tiên sinh, ngài yên tâm, nhà tuyệt đối bền chắc. Giá tràng phòng tân hôn chúng ta đem áp dụng nặng bao nhiêu ly tán phân bố kết cấu để xây dựng, kháng chấn tính tốt nhất, kết cấu tương đối phức tạp, cho nên cần hoa nhiều thời gian hơn thi công. Nếu như là phổ thông kết cấu nhà, căn bản không cần 15 ngày."

"..." Hoàng Vĩnh Nhạc.

Cái này ép già bộ không tề.

"Hoàng tiên sinh, nơi này có tám sáo phòng bên trong phòng hiệu quả đồ." Lúc này, Triệu Đông Kiều mở ra máy vi tính xách tay, điều ra tám tấm bắt đồng phong cách nhà 3D hiệu quả đồ, "Ngài nhìn một chút, thích loại nào phong cách nhà."

Nhìn tới nơi này, Hoàng Vĩnh Nhạc nhất thời biết tại sao đội xây cất xây cất tốc độ có thể nhanh như vậy.

Nguyên để xây dựng nhà đều có bộ sách võ thuật!

Nhà bên trong phòng hiệu quả đồ cũng làm được, tổng cộng có 8 loại, chỉ cần Hoàng Vinh Nhạc làm ra lựa chọn, đội xây cất lập tức có thể đem nhà kiến tạo ra được.

Giá tràng nhà là cho người nhà ở, Hoàng Vinh Nhạc vì vậy đem cha mẹ cùng em gái kêu tới, để cho bọn họ tới chọn nhà phong cách.

"Ba, mẹ, các người nhìn một chút, thích kia sao phòng?"

Hoàng Thư Phúc, Trần Thực Phân, Hoàng Khai Tâm vì trước máy vi tính, học hỏi 8 bức nhà bên trong phòng hiệu quả đồ.

"Những phòng ốc này như vậy đẹp, phải bao nhiêu tiền a?" Trần Thực Phân ân cần hỏi.

"Không có bao nhiêu tiền." Hoàng Vinh Nhạc nói, "Nhà giá cả đều giống nhau, ngài thích bộ nào, nhà chúng ta liền xây vậy một bộ."

"Giá cả đều giống nhau a?" Trần Thực Phân cùng Hoàng Thư Phúc nhìn kỹ nhìn, lão hai miệng ở hơn nửa đời người đất nhà, những thứ này nhà mới tùy tiện một bộ bọn họ đều cảm thấy đẹp mắt, căn bản không biết làm sao chọn, "Tâm nhi, người tới chọn đi."

Hoàng Khai Tâm mắt to chớp chớp, lập đi lập lại nhìn một hồi, tay nhỏ bé chỉ một cái: "Ta thích bộ này, có đại sảnh hình tròn."

"Đại sảnh hình tròn?" Hoàng Vinh Nhạc hỏi, "Ba, mẹ, các người thấy thế nào?"

"Có thể a, đại sảnh hình tròn đẹp mắt."

Người cả nhà đạt thành ý kiến thống nhất.

Hoàng Vinh Nhạc nói: "Triệu thợ, chúng ta liền chọn bộ này đại sảnh hình tròn nhà."

"Không thành vấn đề."

Thương lượng xong, đội xây cất lập tức lu bù lên.

Có bắt đầu tháo dỡ xi măng cùng cát đá, có ở áp cốt sắt, có cầm ở bản vẽ đang thảo luận xây cất công việc. Đến nỗi máy đào, đã lái đến trong sân, nhao nhao muốn thử, chuẩn bị mở công.

Đội thi công nhân viên đầy đủ, mọi chuyện cũng bao làm liểu. Hoàng Vinh Nhạc không cần bận tâm, hân cùng người nhà ở bên cạnh yên lặng vậy xem.

Nhà muốn nắp tân phòng, cha mẹ cùng em gái cũng rất vui vẻ, người cả nhà trên mặt tràn đầy nụ cười ngọt ngào.

Hệ thống nhắc nhở: Túc chủ có tiền vì cha mẹ nắp một tràng xinh đẹp nhà, chỉ số hạnh phúc +50!

Converter: Tịch Văn Tịch Mịch

Bạn đang đọc truyện *Hạnh Phúc Đại Rút Thương Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 71: Rút ra lấy cát cùng nước

Tác giả: Ngã Yêu Hóa Tinh

Chạng vạng tối.

Diệp Tư cùng Hoàng Khai Tâm đứng ở cửa phòng bếp, đang rửa ráy mẫu lệ.

Đội xây cất hôm nay đã động công, Diệp Tư chuẩn bị nấu điểm hải sản mì, cho đội xây cất làm điểm tâm.

Bởi vì nhà bày đầy đồ xài trong nhà đồ điện, rất chật chội, Diệp Tư không thể làm gì khác hơn là ở cửa tắm mẫu lệ.

Bỗng nhiên, một trận gió thổi tới, trong công trường đích bụi bặm quất tới.

"Nha!"

Diệp Tư khẽ kêu một tiếng.

Hoàng Khai Tâm hỏi: "Diệp tỷ tỷ, người thế nào?"

"Ánh mắt ta thật giống như vào hạt cát." Diệp Tư tay nhỏ bé nhẹ che đôi mắt, mày liễu hơi nhăn.

Hôm nay nhà bắt đầu thi công, chung quanh bụi bặm nhiều vô cùng.

"Diệp tỷ tỷ, người đừng có gấp, ta cho người thổi một chút thì không có sao."

Hoàng Khai Tâm mân mê cái miệng nhỏ nhắn, tiến lên trước, hướng Diệp Tư ánh mắt xuy khí, ngay cả thổi bốn phía, hỏi: "Khá hơn chút nào không?"

"Cát vẫn còn ở." Diệp Tư khẽ cắn môi, một loạt đau nhói từ ánh mắt truyền tới, không lâu lắm, ánh mắt đã hơi ửng đỏ.

Sau, Hoàng Khai Tâm lại không ngừng cho nàng xuy khí, cát hay là không ra được.

"Thế nào?" Hoàng Vĩnh Nhạc đi vào phòng bếp.

"Anh, Diệp tỷ tỷ ánh mắt vào hạt cát." Hoàng Khai Tâm bất an nói, "Ta cho Diệp tỷ tỷ xuy khí, nhưng là vô ích."

"Ta nhìn một chút."

Hoàng Vĩnh Nhạc ngồi xổm Diệp Tư trước người, ngắm má của nàng, hỏi: "Diệp Tư, người con mắt kia vào cát?"

"Con mắt trái."

"Có đau hay không?"

"Có chút."

"Người đừng vội, ta cho người thổi một chút khí là tốt."

"Anh, ta mới vừa cho Diệp tỷ tỷ thổi qua khí, vô dụng." Hoàng Khai Tâm nghiêm túc nói, "Ta càng thổi khí, Diệp tỷ tỷ ánh mắt càng đau."

"Có thể là người xuy khí phương pháp không đúng, ta thử lại lần nữa."

Hoàng Vĩnh Nhạc hít sâu một hơi, tựa hồ muốn xuy khí đáng vẽ.

Ở xuy khí trước, Hoàng Vĩnh Nhạc đã âm thầm điều ra rút số hệ thống, chuẩn bị rút ra lấy Diệp Tư trong mắt cát.

Hoàng Vĩnh Nhạc: "Ta muốn rút lấy Diệp Tư bên trái trong mắt cát."

Hệ thống nhắc nhở: Rút ra lấy Diệp Tư bên trái trong mắt cát, cần phải tiêu hao 1 điểm chỉ số hạnh phúc, là hay không rút ra lấy?

"Ừ."

"Đình! Chúc mừng túc chủ, ngài rút được Diệp Tư bên trái trong mắt một hạt cát tử."

Rào rào!

Một viên nhỏ cát xuất hiện ở Hoàng Vĩnh Nhạc bàn tay, cát so với hạt mè còn nhỏ hơn, một màn này tự nhiên không người nhìn thấy.

Ở rút ra lấy cát trong nháy mắt, Hoàng Vĩnh Nhạc tự nhiên cũng phải làm dáng một chút, hấn gồ lên quai hàm, miệng hướng về phía Diệp Tư ánh mắt, không ngừng thổi một chút khí, bên trái thổi một chút, bên phải thổi một chút, đôi một góc độ, nửa thổi một chút, thổi Diệp Tư ngách tiền mái tóc khinh vũ tung bay.

Ngay cả thổi bốn phía sau.

Hoàng Vĩnh Nhạc hỏi: "Cát ra sao?"

Diệp Tư mí mắt hơi giật giật, ngoài ý muốn phát giác cảm giác đau đón biến mất, cát tựa hồ không có, nàng lại trừng mắt nhìn, mặt lộ vui mừng: "Cát... Thật giống như đi ra."

"Thật đi ra?"

"Ừ."

"Anh thật là lợi hại!" Hoàng Khai Tâm mặt đầy sùng bái.

Diệp Tư cảm thấy rất thần kỳ, hướng Hoàng Vĩnh Nhạc đầu đi ánh mắt khác thường: "Tại sao ngươi thổi mấy cái, cát sẽ không có?"

Hoàng Vĩnh Nhạc nói: "Có thể là ta thổi tương đối khá đi."

Diệp Tư: "..."

Hệ thống nhắc nhở: Túc chủ lấy Diệp Tư ánh mắt cát, giả bộ thành công, chỉ số hạnh phúc +5!

"Mấy ngày nay ở thi công, kẻ cận bụi bặm nhiều, các ngươi cẩn thận một chút."

"Ừ."

...

Buổi tối tám giờ, đội xây cát đình công.

Các công nhân dùng ny lon bản ở trong sân bắc tạm thời đan nguyên phòng, tại chỗ nghỉ ngơi.

Hoàng Vĩnh Nhạc, Diệp Tư, Hoàng Khai Tâm cũng trở về phòng, vừa vào nhà, phát hiện trong phòng có không ít bụi bặm.

Gian phòng cửa sổ quên đóng, không ít bụi bặm từ cửa sổ nhẹ nhàng đi vào.

"Tệ hại, Diệp tỷ tỷ quần áo dơ bẩn!"

Diệp Tư nắm bộ quần áo lượm ở cửa sổ,

Vừa vặn trúng chiều, mỗi bộ quần áo cũng dính không ít u tối, chỉ có thể lần nữa giặt một lần.

Lần nữa tắm xong sau, Diệp Tư cảm y phục ướt nhẹp, lần nữa lại lượm ở trong phòng trên sợi giấy.

"Không biết quần áo lúc nào mới có thể khô?" Diệp Tư hơi có vẻ buồn rầu.

Hoàng Vĩnh Nhạc hỏi: "Thế nào?"

Diệp Tư nói: "Ta tổng cộng chỉ mang theo hai bộ quần áo, bộ này nếu là không có làm, liền không quần áo đổi."

Hoàng Khai Tâm nói: "Ngày mai đoán chừng là sẽ không làm. Diệp tỷ tỷ, ngươi nếu là không y phục mặc, sẽ mặc ta quần áo."

Diệp Tư nhẹ nhàng cười một tiếng: "Ngươi quần áo quá nhỏ, ta xuyên không được."

Hoàng Khai Tâm lại nói: "Vậy thì xuyên anh ta ."

"..." Diệp Tư.

Hoàng Vĩnh Nhạc lấy tới quạt gió, mở tới đa đương, nhắm ngay y phục ướt nhẹp mãnh thổi: "Dùng quạt gió thổi một cái, quần áo ngày mai hẳn có thể khô."

Diệp Tư cau mày: "Điều này có thể được không?"

Hoàng Vĩnh Nhạc nói: "Ta nói được, là được."

Diệp Tư cười một tiếng: "Được rồi, chỉ mong Hoàng đại sư lần này vẫn là không có coi là sai."

Tán gẫu xong, ba người liền tắm một cái rồi ngủ.

Một đêm yên lặng.

Sáng sớm ngày thứ hai, Hoàng Vĩnh Nhạc cái thứ nhất tỉnh lại, sau khi rời giường, hắn sờ một cái tối hôm qua Diệp Tư phơi nắng quần áo. Mặc dù quạt gió thổi một đêm, Diệp Tư nắm bộ quần áo trừ tiểu nội y bên ngoài, còn lại bốn bộ quần áo vẫn là không có thổi khô.

"Chỉ có thể dùng hệ thống đem quần áo nước rút ra đi."

Hoàng Vĩnh Nhạc hơi định thần, nhìn chăm chăm lượm y thẳng thượng lá tư nịt ngực, mặc niệm: "Ta muốn rút lấy Diệp Tư nịt ngực trong 97 % nước."

Hệ thống nhắc nhở: Rút ra lấy Diệp Tư nịt ngực trong 97 % nước, cần phải tiêu hao 1 điểm chỉ số hạnh phúc, là hay không rút ra lấy?

"Ừ."

"Đinh! Chúc mừng túc chủ, ngài rút được lá tư nịt ngực trong 97 % nước."

Rào rào!

Một nhò lau hơi nước ở trước người vô căn cứ thoáng hiện, sau đó biến mất ở trong không khí.

Hoàng Vĩnh Nhạc đưa tay sờ một cái nịt ngực, phát giác đã hết sức khô ráo, xem ra dùng rút số hệ thống tới hồng quần áo khô là có thể được.

Hoàng Vĩnh Nhạc tục rút số, liên tục rút ra lấy Diệp Tư còn lại ba món quần áo ướt sũng nước.

"Đinh! Chúc mừng túc chủ, ngài rút được Diệp Tư nữ sam 97 % nước."

"Đinh! Chúc mừng túc chủ, ngài rút được Diệp Tư quần 97 % nước."

...

Trong nháy mắt, bốn bộ quần áo cũng trở nên khô khan.

Hoàng Vĩnh Nhạc gấp một cái, trở về nằm dài trên giường, ngủ tiếp.

"Ừ —— "

Không lâu lắm, Diệp Tư tỉnh, sau khi xuống giường, nài đi nhanh đến lượng y thẳng cạnh, đưa tay sờ một cái quần áo, mặt đẹp vui mừng: "Quần áo thật khô!"

Diệp Tư lòng tràn đầy vui mừng, đem năm bộ quần áo thu vào, hôm nay có quần áo đổi.

Thu cất quần áo, Diệp Tư không nhịn được nhìn một chút trên giường Hoàng Vĩnh Nhạc, không khỏi sinh lòng tò mò: Hoàng Vĩnh Nhạc lần này lại đã đoán đúng, quần áo thật là khô, tại sao hẳn mỗi lần cũng có thể đoán đúng chứ ?

Hệ thống nhắc nhở: Túc chủ tiên đoán quần áo sẽ làm, giả bộ thành công, chỉ số hạnh phúc +6!

...

Sau mười mấy ngày, hết thấy như thường.

Đội xây cất dựa theo đặt trước an bài, xây cất nhà mới, hết thấy tiến hành đâu vào đấy.

Bởi vì nhà ở xây nhà, tương đối ồn ào, ở lúc rỗi rảnh, Hoàng Vĩnh Nhạc cùng Diệp Tư thường xuyên cùng nhau đến trong thôn khắp nơi đi dạo một chút.

Có lúc đi phụ cận trên núi trái cây rừng, có lúc đến hoa trong suối bắt cá, có lúc đến đồng ruộng trong tán bộ, có khi lại đến bên hồ nước nhìn con ếch.

Đến buổi tối, hai người sẽ còn ngồi vào long nhãn trên cây, vừa ăn long nhãn, một bên ngắm trăng.

Cuộc sống nhạc vô biên.

Bất tri bất giác, mười hai ngày trôi qua.

Ngày thứ mười ba, lại có một cái tin tốt, trải qua gần nửa tháng thi công, nhà đã làm tốt.

Converter: Tịch Văn Tịch Mịch

Bạn đang đọc truyện *Hạnh Phúc Đại Rút Thường Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 72: Vào ở nhà mới cùng ảnh gia đình

Tác giả: Ngã Yêu Hòa Tinh

Nhà mới xây xong.

Không chỉ có lầu chính thể tu xây xong tất, hơn nữa nội bộ sửa sang cũng hoàn thành, cả trảng nhà từ bên ngoài đến bên trong, đều là đồng bộ.

Hết thấy các thứ này là ở trong vòng nửa tháng hoàn thành, chỉ này đội xây cất rất tốt giải thích hai chữ —chuyên nghiệp.

Nhà đầy kín sau, Hoàng Vĩnh Nhạc một nhà chính thức vào ở nhà mới.

Nhà mới tổng cộng có hai tầng, diện tích chung hơn 130 thước vuông, ba thất một phòng khách một bếp, rốt cuộc có đầy đủ không gian chứa tất cả đồ xài trong nhà đồ điện.

Vào ở nhà mới cùng ngày, Hoàng Vĩnh Nhạc đem nhà rõ ràng heo giết, bày một tiệc rượu, mở tiệc mời đội xây cất cùng ô son thôn thôn dân.

Ở tiệc rượu thượng, Hoàng Thư Phúc cùng Trần Thực Phân lão hai miệng cũng cao hứng hợp bát long chủy, mọi người cũng đang hâm mộ bọn họ sinh một con trai ngoan.

Tất cả mọi người ăn ăn uống uống, một mực dầy vò đến tối hơn chín giờ.

Sau khi mọi người tản đi, nhà lại khôi phục bình tĩnh của ngày xưa.

Chẳng qua là, hết thấy cuối cùng là không quá giống nhau.

"Nha đầu, phòng của người đang lúc ở chỗ này."

"Anh, ta một người ngủ lớn như vậy gian phòng sao?"

"Đúng."

Hoàng Khai Tâm đi vào mình tân phòng lúc, gương mặt tràn đầy ngạc nhiên, phòng quả thực quá lớn, hơn nữa thật là đẹp, rộng lớn giường, tinh xảo bàn đọc sách, màu hồng tử quần áo, còn có một cái mô hình nhỏ kệ sách.

Vòng vo chuyển, Hoàng Khai Tâm lại chạy đến trong phòng tắm, nhìn thấy một cái màu trắng đại bồn tắm: "Anh, đây là tắm dùng sao?"

"Đúng, người sau này tắm liền nằm trong bồn tắm tắm."

"Nằm làm sao tắm chứ?"

"Người có thể để cho Diệp tỷ tỷ dạy người."

Đi thăm xong phòng, hai huynh muội trở lại trong phòng khách, chỉ thấy cha mẹ ngồi ở cao cấp trên ghế sa lon, lão hai miệng đang một bên pha trà, một bên không ngừng đánh giá nhà cảnh trí.

Cho tới bây giờ, Hoàng Thư Phúc cùng Trần Thực Phân đều cảm giác giống như đang nằm mơ, không dám tin tưởng mình có thể vào ở đẹp mắt như vậy nhà, phòng khách lại sáng ngời lại rộng rãi, trần nhà thủy tinh đèn treo giống như bạc tựa như, chiếu lấp lánh, nhìn thêm chút nữa sàn nhà, không nhiễm một hạt bụi, sạch sẽ có thể ánh ra bóng người tới.

Lão hai miệng mặc dù ngoài miệng không nói nhiều, nhưng là trong lòng cao hứng, trên mặt từ đầu đến cuối tràn đầy nụ cười.

Lúc này, Diệp Tư đi vào phòng khách, cầm một máy chụp hình, mỉm cười nói: "Bác trai, bác gái, tối nay là mừng rỡ cuộc sống, ta cho các người phách tấm ảnh gia đình chứ?"

"Ảnh gia đình?"

"Diệp Tư đề nghị tốt." Hoàng Vĩnh Nhạc nói, "Ba, mẹ, nha đầu, tới đi, ở phòng khách theo tấm ảnh gia đình."

Hoàng Vĩnh Nhạc cùng Hoàng Khai Tâm kéo ba mẹ, đứng ở trong phòng khách, một nhà bốn miệng cũng thành hai hàng, đều nhìn về phía ống kính.

Đối diện, Diệp Tư bung máy chụp hình, điều chỉnh xác góc độ, nhẹ giọng nói: "Ta muốn bắt đầu chụp hình, ba... Hai... Một..."

Rắc rắc!

Bạch quang chợt lóe, người cả nhà đích nụ cười trong nháy mắt định cách.

"Quay xong."

Diệp Tư thu hồi máy chụp hình.

"Khêêê." Trần Thục Phân ngoắc ngoắc tay, chào hỏi, "Người cũng tới, cùng chúng ta người một nhà phách một tấm."

"Ta cũng phách?"

"Đúng vậy, Diệp tỷ tỷ, người cũng tới hợp tấm ảnh gia đình." Hoàng Khai Tâm nói, "Làm một đúng giờ chụp là được rồi."

"Được rồi."

Diệp Tư cho máy chụp hình thiết trí 1 phút đúng giờ chụp, sau đó chạy tới, cùng Hoàng Vĩnh Nhạc một nhà đứng chung một chỗ.

Cha mẹ đứng phía sau, ba đứa bé đứng phía trước, Hoàng Vĩnh Nhạc thuộc về trung gian, năm người mặt lộ mỉm cười, nhìn về phía ống kính.

Rắc rắc!

Một Trương ngũ người ảnh gia đình theo vỗ tới, mỗi một người cũng cười phá lệ rục rờ.

Chụp xong hình, Hoàng Vĩnh Nhạc đặc biệt nhìn trong nhà một cái người chỉ số hạnh phúc.

"Hoàng Thư Phúc, nông dân, chỉ số hạnh phúc 798; "

"Trần Thục Phân, nông dân, chỉ số hạnh phúc 719; "

"Hoàng Khai Tâm, học sinh, chỉ số hạnh phúc 722; "

Ở ngắn ngủi nửa tháng trong, người một nhà chỉ số hạnh phúc cũng thẳng tắp lên cao, đột phá 700.

700 chỉ số hạnh phúc coi như là cao vô cùng,

Giống như Phúc Hưng thành phố trung bình chỉ số hạnh phúc, cũng chỉ có 235, ý vị này Hoàng Vĩnh Nhạc một nhà cảm giác hạnh phúc đã so với Phúc Hưng thành phố phần lớn dân thành phố cũng cao hơn.

Hoàng Vĩnh Nhạc một nhà chỉ số hạnh phúc sẽ tăng lên nhanh như vậy, cùng nhà hần trong vốn là nghèo quá có quan hệ trực tiếp.

Căn cứ hạnh phúc khúc chiết luật, quá trình càng khúc chiết, thành công lúc lấy được cảm giác hạnh phúc càng mạnh.

Hoàng Vĩnh Nhạc một nhà trước vô cùng nghèo, hơn nữa nghèo mấy thập niên, quá trình này thị phi thường gian tân, khúc chiết độ cực cao.

Hôm nay thời gian cực khổ đã qua, người nhà lấy được cảm giác hạnh phúc vì vậy sẽ đặc biệt cao.

Hệ thống nhắc nhở: Túc chủ người cả nhà chỉ số hạnh phúc cũng đột phá 700, trở thành hạnh phúc nhà, túc chủ chỉ số hạnh phúc +180!

...

Sau mấy ngày, Hoàng Vĩnh Nhạc hay là ở ô sơn thôn bởi người nhà.

Một mặt giáo phụ mẫu thích ứng nhà mới, học biết sử dụng nhà đồ xài trong nhà đồ điện, mặt khác lại ở trong thôn xây dựng một tòa mô hình nhỏ thư viện.

Đội thi công tài liệu kiến trúc không có dùng hoàn, còn lại gần ba phần một trong, Hoàng Vĩnh Nhạc dứt khoát ở ô sơn thôn lại xây một tòa mô hình nhỏ thư viện, cho hài tử trong thôn một cái đọc sách địa phương.

Thư viện 70 nhiều thước vuông, cộng hai tầng, nhà sách lặt thành cùng ngày, ô sơn thôn khua chiêng gõ trống, tiếng pháo không ngừng, không ít thôn dân rí rít tới ăn mừng, mấy tên tượng đá còn dùng cẩm thạch điêu khắc một tấm bia đá, phía trên bắt ngờ chạm trổ năm chữ to —Vĩnh Nhạc thư viện.

Vì vậy, trên thế giới đệ nhất nhà Vĩnh Nhạc thư viện ở ô sơn chòm xóm thành.

Thư viện xây xong sau, đội xây cất đi, Hoàng Vĩnh Nhạc cũng không sai biệt lắm nên trở về Phúc Hưng thành phố, bởi vì hần tháng sau thì phải đi học.

Hoàng Vĩnh Nhạc vốn là cân nhắc mang cha mẹ đi Phúc Hưng thành phố, nhưng là cha mẹ cũng không muốn, hơn nữa cũng không quá thích hợp.

Hoàng Thư Phúc cùng Trần Thục Phân ở ô sơn thôn ở hơn nửa đời người, hai cái lão nhân gia tất cả bằng hữu thân thích đều ở đây ô sơn thôn, đây là bọn họ sinh hoạt toàn bộ. Nếu như đột nhiên dọn vào thành phố lớn, lão hai miệng lại không biết chữ, cùng người trong thành không có chút nào tiếng nói chung, chỉ có thể ở nhà, cuộc sống sẽ rất khô khan.

Đối với bọn họ mà nói, ở tại ô sơn trong thôn mới là nhất tự tại.

Hôm nay nhà nấp tân phòng, hết thấy cuộc sống nhu phẩm cần thiết Hoàng Vĩnh Nhạc đều có thể gửi đưa về nhà, cùng trong thành không khác nhau nhiều.

Vì vậy, cha mẹ ở nhà, Hoàng Vĩnh Nhạc mình trở về Phúc Hưng thành phố, sau này có cơ hội, nữa mang cha mẹ đến trong thành du lịch.

Hoàng Vĩnh Nhạc phải đi về, Diệp Tư tự nhiên cũng phải đi về, hai người đem cùng nhau lái xe trở lại Phúc Hưng thành phố.

Trước khi đi trước một ngày buổi tối, cha mẹ cùng em gái thật sớm chìm vào giấc ngủ, Hoàng Vĩnh Nhạc cùng Diệp Tư hay là không ngủ được, hai người đêm khuya lại chạy tới trong sân, leo đến long nhãn trên cây.

"Cẩn thận một chút."

"Ừ."

Thật cao trên nhánh cây, một nam một nữ sóng vai mà ngồi.

Một vòng trăng tròn cao treo chân trời, như nước ánh trắng tràn đầy qua kẽ cây, chiếu vào hai trên mặt người, dạng ra nụ cười ngọt ngào.

Hoàng Vĩnh Nhạc hái được một chuỗi long nhãn, đưa tới.

"Cám ơn." Diệp Tư tróc trừ long nhãn, sâu kín nói, "Ngày mai sẽ phải trở về, tốt không bỏ được a."

Hoàng Vĩnh Nhạc nói: "Ngươi nếu là không muốn đi, liền lưu lại chiếu cố ba mẹ ta, ta trả ngươi tiền huê hồng."

Diệp Tư cười hỏi: "Ngươi ra bao nhiêu tiền?"

"Ngươi muốn bao nhiêu?"

"Không biết."

"Năm mao tiền có đủ hay không?"

"Năm mao nơi nào đủ a?" Diệp Tư mày liễu khinh蔑, "Ít nhất phải một nguyên."

Hoàng Vĩnh Nhạc móc móc túi, mò ra một Trương ngũ nguyên tiền giấy, đưa tới: "Cho ngươi năm nguyên, không cần thối."

Diệp Tư nhẹ nhàng cười một tiếng, ngửa đầu, nhìn một chút bầu trời đêm trăng sáng: "Thật rất thích nơi này, người một nhà ở cùng một chỗ, cảm giác đặc ấm áp, hãy cùng khi còn bé vậy."

Hoàng Vĩnh Nhạc nói: "Chớ giả bộ, ngươi thật ra thì chính là muốn lưu lại ăn long nhãn."

"Cái này cũng bị ngươi đã nhìn ra." Diệp Tư cười một tiếng, nhìn một chút trước người nhánh cây, "Vĩnh Nhạc, nhánh cây long nhãn đều sắp bị chúng ta ăn sạch."

"Chúng ta mỗi ngày ăn, không ăn sạch mới là lạ. Sang năm liền trường trở lại."

"Vậy ta sang năm còn tới ăn."

"Ngươi quả nhiên là không bỏ được long nhãn."

"Ha ha ha!"

...

Đêm đã khuya.

Hai người ở trên cây vừa ăn vừa nói chuyện, dưới ánh trăng, luôn luôn có tiếng cười truyền ra, thẳng đến trăng sáng giấu lúc, mới trở về phòng nghỉ ngơi.

Thứ hai ngày, chính là từ giả cuộc sống ở sơn thôn này.

Converter: Tịch Văn Tịch Mịch

Chương 73: Hạnh phúc phá 3000

Tác giả: Ngã Yêu Hóa Tinh

Sáng sớm, trời còn chưa sáng, Hoàng Vĩnh Nhạc cùng Diệp Tư đã thức dậy. Bọn họ hôm nay phải về Phúc Hưng thành phố, đường xe hẹn 10 giờ, chỉ có thể sớm một chút lên đường.

Sáng sớm, Trần Thực Phân liền đem nhà cuối cùng một con vịt cho nấu.

Từ Hoàng Vĩnh Nhạc sau khi về nhà, nhà heo bị giết, nhà gà và vịt cũng bị giết được không sai biệt lắm, gia súc cơ hồ đối mặt tai họa ngập đầu.

Duy nhất may mắn còn sống sót một con vịt, hôm nay cũng bị làm thịt, hầm thành vịt thang, bảo ở giữ ấm trong bình, cho Hoàng Vĩnh Nhạc cùng Diệp Tư ở nửa đường trung khi điểm tâm.

Sau bữa ăn sáng, Trần Thực Phân lại lấy tới hai món áo lông, để cho Hoàng Vĩnh Nhạc cùng Diệp Tư mang theo.

Hai món áo lông đều là Trần Thực Phân những ngày qua cả đêm may, lão nhân gia cảm thấy nhà mình may áo lông ấm áp hơn cùng.

Áo lông cộng hai món, màu vàng áo lông là cho Hoàng Vĩnh Nhạc, màu hồng áo lông chính là cho Diệp Tư.

Hai món áo lông cùng kiểu, nhìn qua giống như trang phục tình nhân.

Hệ thống nhắc nhở: Túc chủ đạt được mẹ áo lông, chỉ số hạnh phúc +25!

Bụng thật đầy áo lông, Diệp Tư thụ sủng nhược kinh, Trần Thực Phân thật đem nặng gia chủ đối đãi, trong lòng tràn đầy ấm áp: "Cảm ơn bá mẫu."

Trần Thực Phân kéo Diệp Tư tay nhỏ bé, toái toái niệm nói: "Khuê nữ, người đi lần này, cũng không biết khi nào mới có thể gặp lại."

Diệp Tư nói: "Bác gái, ta nếu có rảnh rồi, nhất định sẽ đến thăm ngài và bác trai."

Trần Thực Phân nói: "Công việc nếu là bận bịu, cũng không cần tới, nghỉ ngơi nhiều. A nhạc, đến trong thành, người cũng đừng quá mệt mỏi, nhà không thiếu tiền, người học tập cho giỏi, không muốn quá cực khổ."

"Biết."

"Các người còn phải lái xe, vội vàng lên đường đi."

"Ba, mẹ, ta cùng Diệp Tư đi trước."

"Trên đường cẩn thận một chút."

"Anh gặp lại! Diệp tỷ tỷ gặp lại!"

Trời tờ mờ sáng, Hoàng Vĩnh Nhạc cùng Diệp Tư ngồi lên xe nhỏ, lên đường.

Ra ô sơn thôn, xe nhỏ dọc theo đường núi gấp ghe, nhắm hướng đông chậm rãi đi tới trước.

Phía đông đỉnh núi mặt trời đỏ sơ trán, nắng ban mai bắn tới, ánh ở trên mặt, phá lệ ấm áp, chim hót thanh từ hai bên núi rừng truyền tới, sung sướng, liệu lượng, làm cho này đường đi tăng thêm mấy phần gọi cảm.

Ngồi ở trong xe, Diệp Tư cảm giác là lạ, nàng hôm nay rõ ràng là trở về nhà, nhưng lại phảng phất là cách nhà.

Nơi này núi, nơi này nước, người nơi này, cũng cho nàng lưu lại tốt đẹp đích trí nhớ, mỗi lần nhớ tới, trái tim đều là ấm áp.

Một đường hướng đông.

Mấy giờ sau, xe nhỏ ngừng ở một cái lối rẽ, bên trái là dã hoa cúc ngã ba, bên phải là cây bạch dương ngã ba.

Điều này ngã ba quá cổ mê muội tính, Hoàng Vĩnh Nhạc vì vậy luyện chế khối bảng tên đường, trên đó viết "Ô sơn thôn → " nét chữ, treo lên lối rẽ.

Có bảng tên đường, sau này người khác muốn đi trước ô sơn thôn, cũng sẽ không đi nhầm đạo.

Hệ thống nhắc nhở: Túc chủ ở ô sơn dãy núi lối rẽ lập một khối bảng tên đường, vì hậu lai nhân chỉ đường, công đức vô lượng, có chút cảm giác thành tựu, chỉ số hạnh phúc +3!

Treo hoàn bảng tên đường, tiếp tục lên đường.

Đường núi như cũ khó đi, gồ ghề, dọc theo đường đi, trên xe nhỏ hạ lắc lư, Hoàng Vĩnh Nhạc cùng Diệp Tư thân thể lắc tới lắc lui, chân tới chân đi.

Vừa khỏ nhện năm nhiều giờ, đường núi đi tới cuối, một cái thẳng xi măng quốc lộ xuất hiện ở phía trước, Diệp Tư cùng Hoàng Vĩnh Nhạc ánh mắt sáng lên.

Xe nhỏ lái vào xi măng quốc lộ.

Hoàng Vĩnh Nhạc thật dài thở phào, than thở: "Xe chân cuối cùng kết thúc."

"..." Diệp Tư.

Lên quốc lộ, tốc độ xe trong nháy mắt tăng lên gấp mấy lần, nhanh như điện chớp bay vùn vụt, cảm giác giống như ngồi ở hỏa tiễn thượng vậy, chưa thoải mái phải không được.

Hệ thống nhắc nhở: Xe nhỏ lái vào quốc lộ, một con ngựa bình xuyên, túc chủ nữa cũng không cần lo lắng xe rung, chỉ số hạnh phúc +1!

Dọc theo đường đi, rất thuận lợi.

Chạng vạng, đã tới Phúc Hưng thành phố, chạy thẳng tới Khai Minh Tỉnh khu biệt thự.

Lái xe đến chuỗi tiêu biệt thự bên ngoài lúc, chỉ thấy trước biệt thự phương trên cỏ, có một đứa bé ngồi chồm hổm, đang rút ra cỏ, chính là Phòng Manh Manh.

"Manh Manh!"

"Dì?"

Phòng Manh Manh ánh mắt sáng lên,

Bay chạy vội tới, ôm lấy Diệp Tư bấp dùi, "Diệp Tử tỷ, người cùng Trạng nguyên ca rốt cuộc trở lại!"

"Có hay không nhớ tỷ a?"

"Nhớ!" Phòng Manh Manh ngược đầu nhỏ, nhìn về Hoàng Vĩnh Nhạc, "Trạng nguyên ca, xảy ra chuyện lớn!"

"Trách?"

"Ta sanh non rồi!"

"..." Hoàng Vĩnh Nhạc.

Phòng Manh Manh chỉ mình nhỏ bụng, tiếng non nót nói: "Mấy ngày nay, ta bụng không có thai động, tiểu Bảo bảo có thể là sanh non."

Hoàng Vĩnh Nhạc cười một tiếng, hiểu rõ ra, Phòng Manh Manh trong thân thể tế bào ung thư đã toàn bộ biến mất, không cần nữa rút ra lấy, tiểu nha đầu phát giác bụng không có động tĩnh, vì vậy cho là sanh non.

Hệ thống nhắc nhở: Túc chủ thành công chữa Phòng Manh Manh bệnh ung thư, có chút cảm giác thành tựu, chỉ số hạnh phúc +180!

"Diệp Tử tỷ, ta sanh non làm thế nào?" Phòng Manh Manh chớp mắt to hỏi, "Như thế nào mới có thể nữa mang thai chứ?"

Diệp Tư ngoắc ngoắc mũi quỳnh nhỏ, mỉm cười nói: "Manh Manh ăn nhiều com, nhanh lên một chút lớn lên, liền có thể mang thai rồi. Chị bây giờ cho người nấu phi thủy đậu hủ ăn, có được hay không?"

"Được!"

Vừa nghe đến ăn đậu hủ, Phòng Manh Manh tại chỗ đầy máu sống lại, lại búng liểu đứng lên, đến nỗi cái gì mang thai sanh non, toàn ném đến cửu tiêu vân ngoại.

...

Buổi tối chín điểm, Diệp Tư mang Phòng Mạnh Mạnh về nhà.

Chuối tiêu trong biệt thự chỉ còn lại Hoàng Vinh Nhạc một người, hắn đến phòng tắm tắm.

Tắm lúc, Hoàng Vinh Nhạc cố ý kiểm tra một chút Lê Trần điện ảnh và truyền hình cổ phiếu.

Quá khứ nửa tháng, Hoàng Vinh Nhạc ở ô sơn thôn quá ung dung tự tại, không rảnh lưu ý thị trường chứng khoán thế đi.

Không tra không biết, tra một cái dọa cho giật mình.

Ở gần ngai mười trong mấy ngày, điện ảnh 《 Xinh đẹp thế giới 》 phiếu phòng một đường tăng vọt, chặn chỉ hôm nay 18 điểm, tổng phiếu phòng đã đạt tới kinh người 24. 9 ức, phá vỡ trước do 《 thành phố lớn nổ 》 giữ 18 ức phiếu phòng ghi chép, trở thành nước Hoa nhất bán ngồi quốc sản điện ảnh.

Đồng thời, Lê Trần điện ảnh và truyền hình đã tuyên bố đem đầu tư ít nhất 10 ức nguyên, chụp tai nạn phiến 《 Phượng hoàng hào 》， bởi vì 《 Xinh đẹp thế giới 》 tươi đẹp biểu hiện, các giới đối với mới điện ảnh 《 Phượng hoàng hào 》 cũng phổ biến coi trọng.

Bị hai cái trọng đại lợi tin tức tốt ảnh hưởng, Lê Trần điện ảnh và truyền hình cổ phiếu ở trong vòng nửa tháng tăng vọt 33%, tổng thành phố trị giá đạt tới 16. 7 ức.

Hoàng Vinh Nhạc cầm cổ 6%, hắn cổ phiếu đột phá 1 trăm triệu đại quan, đạt tới 1. 0049 trăm triệu.

Hệ thống nhắc nhở: Túc chủ tài sản phá trăm triệu, chỉ số hạnh phúc +80!

Một cổ nhân nhặt khoái trá cảm dâng lên, toàn thân bơi, Hoàng Vinh Nhạc nằm trong bồn tắm, hít mát một cái, hương thụ tuyệt vời này một khác.

Người bình thường nếu như đột nhiên tài sản hơn trăm triệu, chỉ số hạnh phúc nhất định có thể tăng vọt mấy trăm điểm. Hoàng Vinh Nhạc sở dĩ chỉ phòng 80 điểm, là bởi vì hắn vốn là đã rất có tiền, có 8000 vạn tài sản, bây giờ chỉ bắt quá nhiều 2000 vạn mà thôi.

Căn cứ hạnh phúc giảm dần luật, khi hạnh phúc tài nguyên không thay đổi lúc, lấy được cảm giác hạnh phúc là có giảm dần khuynh hướng.

Khi kiếm được cái thứ nhất 2000 vạn lúc, cảm giác hạnh phúc sẽ mạnh vô cùng.

Khi kiếm được thứ hai cái 2000 vạn lúc, cảm giác hạnh phúc có thể so với cái thứ nhất nhược điểm.

Khi kiếm được thứ mười 2000 vạn lúc, cảm giác hạnh phúc gia tăng phúc độ thì càng nhỏ.

Khi một người tài sản đạt tới trình độ nhất định lúc, tài phú gia tăng, đối với chỉ số hạnh phúc đích tăng lên liền càng ngày sẽ càng nhỏ.

Rất nhiều tài sản qua 100 trăm triệu nhà giàu, bọn họ một ngày cho dù kiếm nhiều thượng mấy chục triệu, cảm giác hạnh phúc cũng sẽ không có rõ ràng chấp chôn, bởi vì bọn họ đối với tiền đã sớm chết lặng.

Nói đơn giản, tài sản đối với cảm giác hạnh phúc tăng lên là có một người vô cùng hạn đáng giá, cũng không cách nào vô hạn tăng lên.

Dĩ nhiên, Hoàng Vinh Nhạc bây giờ đối với tài sản còn xa không đạt tới chết lặng trình độ, hắn chỉ có 1 trăm triệu tài sản, kiếm tiền vẫn là tăng lên cảm giác hạnh phúc đồ sặc sền.

Tắm xong.

Hoàng Vinh Nhạc nằm đến nhả mộng sóng trên giường, chuẩn bị nghỉ ngơi. Kết quả, không biết tại sao, lăn qua lộn lại, chính là không ngủ được.

Nằm hơn nửa giờ, hay là chút nào không buồn ngủ.

"Kỳ quái, tôi nay làm sao biết mất ngủ?"

Hoàng Vinh Nhạc có chút buồn bực, mất ngủ luôn là có nguyên nhân, mình mất ngủ nguyên nhân là cái gì chứ?

Rốt cuộc là lạ ở chỗ nào?

Cẩn thận suy tính một hồi, Hoàng Vinh Nhạc theo bản năng nhìn một chút hệ thống giao diện.

Tên họ: Hoàng Vinh Nhạc

Nghề nghiệp: Học sinh, biên kịch, điện ảnh cổ vấn

Chỉ số hạnh phúc: 3272

"3272? Nguyên lai là có chuyện như vậy!"

Hoàng Vinh Nhạc bừng tỉnh hiểu ra.

Mình sờ dĩ mất ngủ, là bởi vì quá hạnh phúc!

Khi một người quá hạnh phúc lúc, tinh thần sẽ ở vào phần khởi trạng thái, giống như ăn thuốc hưng phấn vậy, đưa đến không cách nào chìm vào giấc ngủ.

Hoàng Vinh Nhạc chỉ số hạnh phúc hôm nay đột phá 3000, lại đạt mới hạnh phúc cảnh giới, sinh lý cực độ phấn khởi, tự nhiên không buồn ngủ.

"Quá hạnh phúc lại sẽ mất ngủ."

Hoàng Vinh Nhạc từ trên giường bò dậy, nếu không ngủ được, quyết định nữa rút ra rút số, giết thời gian một chút.

Hắn trở về ô son thôn nửa tháng trong, rất ít rút thưởng, bởi vì rút ra tới đồ không địa phương dễ.

Liên tục mười mấy ngày không rút số, tự nhiên có chút ngứa tay.

Tối nay nữa rút ra rút số, rút một bà.

Converter: Tịch Văn Tịch Mịch

Bạn đang đọc truyện *Hạnh Phúc Đại Rút Thưởng Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 74: Hạnh phúc phạm tội cùng rút ra lấy thận

Tác giả: Ngã Yêu Hóa Tinh

Đêm khuya.

Trong đường hầm ngồi chồm hổm một người đàn ông, say khướt, hắn kêu Triệu Chí Cường, là một tên an ninh.

Triệu Chí Cường tối nay tâm tình rất thấp roi, bởi vì hắn bạn gái cùng một tên con nhà giàu thượng giường.

Một đầu năm, Triệu Chí Cường biết một tên nữ người mẫu, bắt đầu theo đuổi, theo đuổi mấy tháng, thành công. Đáng tiếc, cha mẹ vợ tương đối nịnh bợ, cho là Triệu Chí Cường chẳng qua là an ninh, không xứng với con gái họ.

Vì lấy lòng cha mẹ vợ, Triệu Chí Cường một mực cho cha mẹ vợ tặng quà, trong đó, đưa nhiều nhất chính là Vượng Nguu sữa bò. Một lon kim trang Vượng Nguu sữa bò sữa bột muốn 500 đa nguyên, Triệu Chí Cường cách đoạn thời gian sẽ đưa một lon.

Kết quả, tháng trước độc sữa bò sự kiện ra ánh sáng sau, cha mẹ vợ hoàn toàn nổi giận, cho là Triệu Chí Cường cho nàng đưa độc sữa bò, muốn hại chết nàng, cường ép để cho Triệu Chí Cường cùng nữ người mẫu chia tay.

Chia tay không lâu sau, nữ người mẫu liền cùng một tên con nhà giàu tốt hơn, hai người biết không tới một tuần lễ liền mướn phòng.

Triệu Chí Cường hôm nay biết được chuyện này sau, tức giận không thôi, cả người chỉ số hạnh phúc ngã đến -188.

Bởi vì cảm giác hạnh phúc quá thấp, công ty để cho Triệu Chí Cường tạm thời dừng lại đi làm, thật tốt tiếp nhận chữa trị tâm lý, chờ chỉ số hạnh phúc khôi phục bình thường sau, lại lên ban.

Bất quá, Triệu Chí Cường đã lòng như tro tàn, không đi tiến hành chữa trị tâm lý, tối nay mượn rượu tưới buồn, phát tiết ưu tư.

"Đàn bà cũng thật là tiện - hàng! Thúi đơn từ!"

Triệu Chí Cường càng nghĩ càng không cam lòng, mình theo đuổi một năm bạn gái, không tới một tuần lễ, lại liền bị con nhà giàu lên, trong lòng tất cả đều là lửa.

"Cái này chó - ngày xã hội!"

Phanh!

Triệu Chí Cường hưng hăng đem chai rượu rót bễ trên đất.

Xào xạc sa!

Một người đàn ông đi tới, trên mặt mang chó sói mặt nạ da, không thấy rõ mặt.

"Triệu Chí Cường, ngươi có phải hay không đối với xã hội này tràn đầy tức giận?" Chó sói mặt nạ da nam hỏi.

Triệu Chí Cường liếc một cái: "Ngươi là người nào?"

"Một cái có thể giúp ngươi thay đổi cuộc sống người." Chó sói mặt nạ da nam nói, "Ngươi có thể kêu ta 'Chó sói tiên sinh'."

"Chó sói tiên sinh?"

"Triệu Chí Cường, ngươi công việc ném, ngươi bạn gái bị người lên, ngươi bây giờ cái gì cũng không có." Chó sói tiên sinh nói, "Ngươi chỉ số hạnh phúc chỉ có -188, sau này tìm việc làm khó hơn."

Triệu Chí Cường hỏi ngược lại: "Ngươi làm sao biết ta chỉ số hạnh phúc là -188?"

"Ngươi tất cả tin tức, ta cũng rõ ràng." Chó sói tiên sinh nói, "Ngươi yên tâm, ta là tới giúp ngươi. Ta có biện pháp có thể để cho ngươi tiền lương hàng năm triệu, đón dâu xinh đẹp đàn bà."

Triệu Chí Cường sửng sốt một chút: "Biện pháp gì?"

"Phạm tội!" Chó sói tiên sinh nói, "Phạm tội là tăng lên chỉ số hạnh phúc phương pháp nhanh nhất, ngươi chỉ phải học phạm tội, cảm giác hạnh phúc thì sẽ tăng vọt. Ngươi cảm giác hạnh phúc một khi lên cao, cũng rất dễ dàng tìm được công việc. Bây giờ rất nhiều nhà giàu tuyển mộ hộ vệ lúc, đều thích tìm chỉ số hạnh phúc ở 400 trở lên hộ vệ. Nếu như ngươi chỉ số hạnh phúc đạt tới 700, liền sẽ phải chịu nhà giàu tín nhiệm. Đến lúc đó, tiền lương hàng năm triệu, xuôi tay được."

Triệu Chí Cường ngẩn ra, có chút động tâm.

Chó sói tiên sinh nói: "Ta có thể cho ngươi giờ một cái án lệ thành công. Có một tên hộ vệ kêu Hoắc Đại Cường, một đầu năm, hắn cùng ngươi vậy, nghèo khổ vất vả, chỉ số hạnh phúc chỉ có -189. Sau đó, ở ta dưới sự chỉ đạo, Hoắc Đại Cường học được cường gian, đầu tiên là cường gian một tên nữ người mẫu, lại cường gian ba tên quán rượu người nữ phục vụ, cường gian hai tên nữ sinh viên đại học, chỉ số hạnh phúc tiêu thăng đến 985. Sau đó, Trung Sinh quán rượu ông chủ Lý Trung Sinh tuyển mộ hộ vệ, Hoắc Đại Cường chỉ số hạnh phúc là tất cả người xin việc trung cao nhất, thành công được mướn, trở thành Lý Trung Sinh cận vệ, tiền lương hàng năm 140 vạn. Chỉ phải học cường gian, ngươi cũng có thể tiền lương hàng năm triệu. Như thế nào, có không có hứng thú cùng ta học tập phạm tội?"

Triệu Chí Cường cổ họng gật gật: "Phạm tội... Sẽ bị cảnh sát dẫn độ."

Chó sói tiên sinh cười một tiếng: "Ngươi chỉ cần không để lại chứng cứ, nắm giữ phạm tội kỷ xảo, cảnh sát cũng không làm gì được ngươi. Ở ta dưới tay, đã có rất nhiều cường gian phạm thành công gây án 2 năm nhiều."

Quá tiêu dao tự tại, một chút việc cũng không có. Phạm tội là một món thần thánh chuyện, ngươi sẽ đối với phạm tội sinh ra sợ hãi, là bởi vì ngươi đã bị chủ lưu xã hội tẩy não. Chỉ cần ngươi bước ra phạm tội bước đầu tiên, liền sẽ phát hiện phạm tội là trên thế giới hạnh phúc nhất chuyện."

Nói tới chỗ này, chó sói tiên sinh ra dấu một cái, một chiếc xe van liền từ phía trước đường hẻm lái tới, ngừng ở Triệu Chí Cường trước người.

Xe van cửa xe mở ra, chỉ thấy trong buồng xe nằm một tên trẻ tuổi nữ người mẫu, vóc người kiều tốt, mặc màu đen OL đồng phục, hơi có mấy phần sắc đẹp.

Nữ người mẫu còn trong trạng thái hôn mê, không nhúc nhích, nằm ở chỗ ngồi.

Thấy nữ người mẫu, Triệu Chí Cường sắc mặt kinh hãi, bởi vì tên này nữ người mẫu chính là hắn bạn gái.

"Triệu Chí Cường, ngươi đuổi tên này nữ người mẫu theo đuổi một năm nhiều, vẫn là không có cơ hội cùng nàng thượng giường, lại bị con nhà giàu lên, ngươi thật có thể nuốt xuống khẩu khí này?" Chó sói tiên sinh nói, "Ngươi thật sự là quá ngu, cần gì phải lãng phí thời gian theo đuổi đàn bà? Thích đàn bà, liền trực tiếp cường gian nàng, bớt nhiều chuyện? Bạn gái ngươi đã hôn mê, nàng bây giờ là ngươi, ngươi có thể muốn làm gì thì làm. Tới đi, Triệu Chí Cường, hành động, đem người nữ nhân hạ tiện này cường gian! Ngươi nếu là có bản lĩnh liền đem người đàn bà này cường gian."

Chó sói tiên sinh dùng tràn đầy xúi giục tính đích ngôn ngữ không ngừng cho Triệu Chí Cường tẩy não, hắn mỗi một câu nói, cũng để cho Triệu Chí Cường nghe trong lòng ngứa ngáy.

Mấy phút sau.

Triệu Chí Cường rót cuộc không khổng chế được, mượn rượu tỉnh, vọt tới xe van trong buồng xe, nhào tới nữ người mẫu trên người, gỡ ra nàng quần áo, tận tình phát tiết.

Xe van hơi chấn động lên.

Thấy một màn này, chó sói tiên sinh cười một tiếng, lấy ra một cái DV ky, vỗ xuống Triệu Chí Cường cưỡng gian nữ người mẫu trải qua.

Hon mười phút sau.

Xe van ngưng chấn động, Triệu Chí Cường kéo quần lên, từ trong xe đi ra.

"Nhu thế nào, cưỡng gian nữ người mẫu có phải hay không rất đã ghien?" Chó sói tiên sinh lại từ trong ngực lấy ra một cây hạnh phúc kiểm trắc nghi, cái lông đến Triệu Chí Cường trên người, màn ảnh nhảy ra một con số ——138!

Chó sói tiên sinh nói: "Người chỉ số hạnh phúc đã từ -188 biến thành 138, chỉ cần cưỡng gian mấy đàn bà, liền có thể đạt tới 700, đến lúc đó, người cũng có thể đi xin việc nhà giàu công việc hộ vệ, cầm triệu tiền lương hàng năm. Gần đây Trung Sinh quán rượu lại đang chiêu hộ vệ, Lê Trần điện ảnh và truyền hình công ty cũng ở đây chiêu an ninh, đây đều là cơ hội của người."

Triệu Chí Cường hỏi: "Người có phải hay không vỗ xuống ta cưỡng gian video? Người muốn dùng video lợi dụng điểm yếu uy hiếp người khác ta?"

"Người rất thông minh." Chó sói tiên sinh cười nói, "Người chỉ cần nghe ta an bài, cái video này ta bảo đảm không người nào có thể thấy."

Lúc này, Triệu Chí Cường mặt liền biến sắc, đột nhiên nhật lên một khối chai rượu mảnh vụn, chọt cắt vào chó sói tiên sinh, không ngờ, chó sói tiên sinh ung dung tránh, bắt cổ tay lại, thuận thế kéo một cái, chân trái đạp đi ra ngoài.

Bành!

Triệu Chí Cường hướng phía sau ngã đi, lăn ba vòng, nằm trên đất, đau kêu không chỉ.

"Người muốn giết ta?" Chó sói tiên sinh cười nói, "Rất tốt! Người đã bắt đầu thích phạm tội. Bất quá, người nếu là không nghe lời, ta chỉ cần đưa cái này cưỡng gian video đi bót cảnh sát một đưa, trong phòng giam sẽ có một cá thuốc về người phòng đơn."

Triệu Chí Cường cố nén đau đớn: "Người... Người rốt cuộc muốn thế nào?"

"Ta sẽ dạy người làm sao cưỡng gian, làm sao tăng lên chỉ số hạnh phúc, làm sao trở thành tiền lương hàng năm triệu hộ vệ." Chó sói tiên sinh nói, "Dĩ nhiên, người cũng cần giúp ta hoàn thành một ít nhiệm vụ nhỏ, đây là cùng thắng đích mua bán."

Nói tới chỗ này, chó sói tiên sinh lấy ra một cái màu đen chó sói mặt nạ da, thấy qua, "Từ hôm nay trở đi, người tên liền kêu 'Chó sói đen', danh hiệu 19. Có nhiệm vụ, ta sẽ thông báo cho người."

"Chó sói đen? Danh hiệu 19?" Triệu Chí Cường sửng sốt một chút, "Ta làm sao liên lạc người?"

"Ta sẽ liên lạc người."

Lời còn chưa dứt, chó sói tiên sinh đã ngồi lên xe van, xe chạy, tuyệt trần đi, chỉ để lại Triệu Chí Cường một người, cùng với màu đen chó sói mặt nạ da.

Xe van trong buồng xe, chó sói tiên sinh lấy điện thoại di động ra, bấm một cái mã số: "Tiểu Lan, chó sói đen 19 số chính thức vào biên, tuần này an bài cho hắn cưỡng gian gây án huấn luyện."

"Biết."

...

Cũng trong lúc đó.

Triệu Chí Cường đi tới chuỗi tiêu biệt thự phòng ngầm dưới đất, chuẩn bị rút số.

Đầu tiên là ngẫu nhiên rút số, thử trước một chút vận may.

"Đỉnh! Chúc mừng tức chủ, ngài rút được một cái cưỡng gian phạm thận."

Ba!

Một nhỏ đà màu đỏ thịt thịt xuất hiện ở trên mặt.

"Cưỡng gian phạm thận?"

Triệu Chí Cường có chút buồn bực, kẻ cận vẫn là có cưỡng gian phạm?

Càng kỳ quái chính là, trước hệ thống đều là rút ra lấy cường gian phạm không khí, làm sao hôm nay bắt đầu rút ra lấy thận?

Rút ra lấy thận là so với rút ra lấy không khí ác hơn lệ trừng phạt, chẳng lẽ là kẻ cặn cường gian phạm tăng nhiều, hệ thống thêm đả kích lớn lực độ?

Nếu kẻ cặn tựa hồ có không ít cường gian phạm, Triệu Chí Cường quyết định tiếp tục rút ra lấy.

Hắn dấu sao ngụ ở khu vực này, kẻ cặn như vậy nhiều cường gian phạm, đối với hắn cuộc sống cũng là một loại ăn bên trong uy hiếp.

Đồng thời, dùng hệ thống ngăn cản cường gian phạm, là có thể tăng nhanh rút số quyền hạn giải tỏa tiến độ.

Tiếp tục rút ra.

"Đỉnh! Chúc mừng túc chủ, ngài rút được một cái cường gian phạm thận."

"Đỉnh! Chúc mừng túc chủ, ngài rút được một cái cường gian phạm đích thận."

"Đỉnh! Chúc mừng túc chủ, ngài rút được một cái cường gian phạm đích thận."

...

Liên tục rút 18 lần, lại rút được 18 cái thận!

Cho đến thứ 19 lần lúc, mới rút được một cái chấm xanh cá.

"Cường gian phạm lại như vậy nhiều!"

Hoàng Vĩnh Nhạc rất là giật mình, kẻ cặn lại có 18 tên cường gian phạm, hắn là một cái cường gian đội chứ ?

Bất quá, 18 tên cường gian phạm coi như là tài, một cái thận bị rút đi, phỏng đoán sẽ hôn mê.

"18 cái thận, để chỗ nào chứ ?"

Hoàng Vĩnh Nhạc nhíu mày một cái, những thứ này thận để lâu nhất định sẽ bốc mùi, phải mau xử lý xong.

Như vậy nhiều thận, nếu như tùy tiện vứt, có thể sẽ dụ cho người chú ý.

Hoàng Vĩnh Nhạc suy nghĩ một chút, quyết định vẫn là đem thận trước chôn trong lòng đất đi.

Muốn chôn thận, tự nhiên trước tiên phải ở trong đất đào hố.

Bất quá, Hoàng Vĩnh Nhạc cũng không chuẩn bị mình đào hố, mà chuẩn bị dùng hệ thống tới đào hố. Chỉ cần dùng hệ thống rút ra lấy lòng đất đất đai, đem đất đai chuyển tới trên mặt đất, là có thể trong nháy mắt đào ra một cái hố.

Hoàng Vĩnh Nhạc nhìn chăm chăm mặt đất dưới chân, mặc niệm: "Ta muốn rút lấy lòng đất 3 thước vuông đất đai."

Hệ thống nhắc nhở: Rút ra lấy phòng ngầm dưới đất lòng đất 3 thước vuông đất đai, cần 3 điểm chi số hạnh phúc, là hay không rút ra lấy?

"Ừ."

"Đỉnh! Chúc mừng túc chủ, ngài rút được chuỗi tiêu biệt thự phòng ngầm dưới đất lòng đất 3 thước vuông đất đai."

Rào rào!

Trong chốc lát, một đồng lớn đất đai từ lòng đất chuyển tới trên mặt đất, đất đai có hình hộp chữ nhật, trường 1 thước, chiều rộng 1 thước, cao 3 thước, tạo thành một cây cột đất từ, lập ở trước người.

Cùng lúc đó, lòng đất thì xuất hiện một cái đại hố đất, hố đất đồng dạng là hình hộp chữ nhật, trường 1 thước, chiều rộng 1 thước, độ sâu vì 3 thước.

Rất hiển nhiên, cái này hố đất là bởi vì đất đai bị dời đi mới hình thành.

3 thước sâu hố đất đã đào xong, Hoàng Vĩnh Nhạc đem 18 cái thận ném vào trong hố.

Thận vào cái hố sau, Hoàng Vĩnh Nhạc lại bắt đầu điền cái hố, chuẩn bị lại dùng hệ thống đem mới vừa rút ra đích 3 thước vuông cột đất từ, rút về lòng đất, đem cái hố điền vào.

Hoàng Vĩnh Nhạc đứng ở hố đất bên, mặc niệm: "Ta muốn tấp lấy 3 thước vuông cột đất từ."

Hệ thống nhắc nhở: Rút ra lấy cột đất tử, cần phải tiêu hao 3 điểm chỉ số hạnh phúc, là hay không rút ra lấy?

"Ừ."

"Đinh! Chúc mừng túc chủ, ngài rút được chuỗi tiêu biệt thự phòng ngầm dưới đất 3 thước vuông cột đất tử."

Trong nháy mắt, cột đất tử chuyển tới hố đất trong, lần nữa đem cái hố điền xong, hết thầy khôi phục lại nguyên trạng, tựa như chuyện gì cũng chưa có phát sinh qua vậy.

Hoàng Vĩnh Nhạc nhẹ nhàng thở phào, 18 cái thận cuối cùng làm xong.

Hệ thống nhắc nhở: Túc chủ cách không đánh mất một cái cường gian đội, đưa đến 18 tên cường gian phạm sa lưới, có chút cảm giác thành tựu, chỉ số hạnh phúc +80!

Cường gian phạm sa lưới?

Nguyên lai, ngay tại Hoàng Vĩnh Nhạc rút ra đi 18 cái thận thời điểm, có 18 tên đang gây án cường gian phạm hôn mê đi, bị cường gian phái nữ nhân cơ hội báo cảnh sát, cảnh sát rất nhanh chạy tới, đem 18 tên cường gian phạm toàn bộ dẫn độ.

Hệ thống nhắc nhở: Túc chủ rút ra lấy thận, ngăn lại cường gian phạm đội, rút số rất có giá trị, rút số quyền hạn độ tiến triển tăng lên tới 9. 8%.

"9. 8%? Há chẳng phải là xấp xỉ hết sức một trong?"

Rút số quyền hạn giải tỏa độ tiến triển lại tăng lên.

Chỉ muốn tiến hành có giá trị rút số, giải tỏa độ tiến triển liền sẽ tăng nhanh.

Hoàng Vĩnh Nhạc quyết định tiếp tục rút số.

Converter: Tịch Văn Tịch Mịch

Bạn đang đọc truyện *Hạnh Phúc Đại Rút Thường Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 75: Giải cứu nhà giàu

Tác giả: Ngã Yêu Hóa Tinh

Hệ thống tới nay hơi tự do phóng khoáng, thậm chí ngay cả tiếp theo rút 18 cái cường gian phạm thận.

Hoàng Vĩnh Nhạc quyết định cũng tự do phóng khoáng một chút, tiếp tục ngẫu nhiên rút số.

"Đinh! Chúc mừng túc chủ, ngài rút được một cái bắt cóc tỉ tỉ (trillion hay 1000 tỉ) nhà giàu Lý Bác Hải sọi giấy."

Rào rào!

Một sọi giấy xuất hiện ở trước người.

Bắt cóc? Lý Bác Hải sọi giấy?

Hoàng Vĩnh Nhạc không phải lần thứ nhất rút được sọi giấy, hẳn hơn một tháng trước cũng rút được bắt cóc Diệp Tư sọi giấy, hôm nay rút được sọi giấy chính là bắt cóc Lý Bác Hải sọi giấy.

Sọi giấy là thông thường ni rỗng thẳng, Hoàng Vĩnh Nhạc không có để ý, tiếp tục ngẫu nhiên rút số.

"Đinh! Chúc mừng túc chủ, ngài rút được bị bắt cóc tỉ tỉ (trillion hay 1000 tỉ) nhà giàu Lý Bác Hải trên người mê được."

Rào rào!

Lau một cái màu trắng chất lỏng rơi trên mặt đất.

Màu trắng chất lỏng nhìn có chút quen mắt, Hoàng Vĩnh Nhạc thẳng trước ở trung sinh quán rượu uống con ba ba thang lúc, đã từng uống mê được, lúc ấy rút ra mê được cũng là loại này màu trắng chất lỏng.

"Chẳng lẽ lại có người hạ mê được, cổ kỹ tái diễn, bắt cóc tỉ tỉ (trillion hay 1000 tỉ) nhà giàu Lý Bắc Hải? Lý Bắc Hải là ai a?"

Hoàng Vĩnh Nhạc lên mạng lục soát một chút "Lý Bắc Hải", kết quả phát hiện một đồng có liên quan Lý Bắc Hải mất tích tin tức.

《 tỉ tỉ (trillion hay 1000 tỉ) nhà giàu Lý Bắc Hải tối hôm qua ly kỳ mất tích, hừ hừ thực thực bị bắt cóc 》;

《 Bắc Hải đồ sách thành chủ tịch ở quán rượu mất tích, hừ hừ thực thực bị bắt cóc 》;

《 sáu tên tỉ tỉ (trillion hay 1000 tỉ) nhà giàu tối hôm qua với kim bạch quán rượu mất tích, hừ hừ thực thực bị bắt cóc 》;

Lý Bắc Hải đem những tin tức này nhìn một lần, phát hiện Lý Bắc Hải tối hôm qua cũng đã mất tích, nghe nói là ở Kim Bạch quán rượu bị người bắt cóc.

Trừ Lý Bắc Hải ra, còn có ngoài ra năm tên tỉ tỉ (trillion hay 1000 tỉ) nhà giàu cũng đồng thời bị bắt cóc, đến nay không rõ tung tích.

Lý Bắc Hải đặc biệt tra xét sáu tên mất tích tỉ tỉ (trillion hay 1000 tỉ) nhà giàu thân phận, phát hiện sáu tên tỉ tỉ (trillion hay 1000 tỉ) nhà giàu đều ở ở Khải Minh Tỉnh khu biệt thự.

Trong đó bao gồm: Bắc Hải thư viện thành chủ tịch Lý Bắc Hải, Lôi Bạo khoa học kỹ thuật người sáng lập Lôi Phong, thật nhanh xe hơi công ty CEO Đỗ Kỳ Vân.

Sáu tên tỉ tỉ (trillion hay 1000 tỉ) nhà giàu tối hôm qua ước hẹn ở Kim Bạch quán rượu đàm luận, kết quả ly kỳ mất tích, cảnh sát hoài nghi là bị người bắt cóc, đến nay không có tin tức.

Nhìn tới nơi này, Lý Bắc Hải không nhận được nghĩ nhớ thẳng trước ở Trung Sinh quán rượu phát sinh bắt cóc sự kiện. Lúc ấy, Triệu Kiến Quốc, Phòng Hiểu Minh, Tống Minh Kiệt, Lý Trung Sinh, Trịnh Dịch Xuyên chờ mấy tên tỉ tỉ (trillion hay 1000 tỉ) nhà giàu giống vậy ở quán rượu suốt nửa giờ thăm bắt cóc, đồng dạng là bị dưới người mê được, đồng dạng là đến từ Khải Minh Tỉnh khu biệt thự nhà giàu.

Lúc ấy, bỏ thuốc người, chính là Lý Trung Sinh cận vệ Hoắc Đại Cường, Hoắc Đại là một tên cường gian phạm.

Như vậy nhiều tương tự điểm, Hoàng Vĩnh Nhạc không khỏi hoài nghi Lý Bắc Hải chờ sáu tên nhà giàu tối hôm qua bị bắt cóc, có thể hay không cũng là bên người hộ vệ có vấn đề, bọn họ hộ vệ có thể cũng là cường gian phạm.

Hoàng Vĩnh Nhạc sở dĩ có suy đoán như vậy, là bởi vì hắn tối nay rút được 18 tên cường gian phạm thân.

Những thứ này đầu mối sâu, Hoàng Vĩnh Nhạc nào bỏ ra bắt cóc án đại khái vụ án: Có người nuôi dưỡng một đồng cường gian phạm, để cho cường gian phạm thông qua cường gian có rất cao chỉ số hạnh phúc, lấy được Khải Minh Tỉnh khu biệt thự nhà giàu tín nhiệm, trở thành cận vệ, sau đó sẽ đối với nhà giàu tiến hành bắt cóc, lừa gạt lấy tài sản kết xù.

Lần trước Triệu Kiến Quốc đám người tránh được một kiếp, lần này Lý Bắc Hải chờ sáu tên tỉ tỉ (trillion hay 1000 tỉ) nhà giàu thì không như vậy may mắn.

Rút số hệ thống hắn là tìm thấy được sáu tên nhà giàu bị bắt cóc vị trí, vì vậy giải cứu Lý Bắc Hải.

Đã như vậy, tiếp tục rút số.

"Đình! Chúc mừng túc chủ, ngài rút được bị bắt cóc tỉ tỉ (trillion hay 1000 tỉ) nhà giàu Lôi Phong được trên người mê được."

"Đình! Chúc mừng túc chủ, ngài rút được bị bắt cóc tỉ tỉ (trillion hay 1000 tỉ) nhà giàu Trần Kỳ trên người mê được."

...

Liên tục 5 lần, cũng rút được 5 tên tỉ tỉ (trillion hay 1000 tỉ) nhà giàu trên người mê được.

Thứ 6 lần mới rút được một con cua đồng.

Hệ thống nhắc nhở: Túc chủ rút ra lấy mê được, cách không giải cứu 6 tên bị bắt cóc đích tỉ tỉ (trillion hay 1000 tỉ) nhà giàu, rút số rất có giá trị, rút số quyền hạn giải tỏa độ tiến triển tăng lên tới 10%.

"Sáu tên nhà giàu nên được cứu chứ ?"

Cứu xong người, Hoàng Vĩnh Nhạc ngáp một cái, có chút mệt nhọc, chuẩn bị nghỉ ngơi.

Trước khi ngủ, hắn quyết định nữa rút ra điểm Vương Đức Hồ tiền.

Hoàng Vĩnh Nhạc bây giờ mặc dù tài sản hơn trăm triệu, nhưng là phần lớn tiền đều ở đây trong thị trường chứng khoán, hắn hiện ở trong tay tiền mặt cũng không nhiều, chỉ còn lại hơn ba mươi vạn.

Gần đây xây cất nhà cùng mua đồ xài trong nhà đồ điện, tốn hết 100 nhiều vạn, trong tay có chút gấp.

Cho nên, nữa rút ra điểm Vương Đức Hồ tiền ứng ứng cho.

"Đỉnh! Chúc mừng tức chủ, ngài rút được Vương Đức Hồ 100000 nguyên."

"Đỉnh! Chúc mừng tức chủ, ngài rút được Vương Đức Hồ 100000 nguyên."

...

Một hơi rút năm lần, 50 vạn nguyên.

Hút xong tiền, Hoàng Vĩnh Nhạc liền trở về phòng nghỉ ngơi.

...

Ở Hoàng Vĩnh Nhạc rút ra lấy mê được sau, bị bắt cóc Lý Bác Hải, Lôi Phong được chờ sáu tên nhà giàu được cứu rồi.

Sáu tên nhà giàu trước tiên liên lạc với cảnh sát, kết quả, bọn họ từ cảnh sát trong miệng biết được, bắt cảnh sát tối nay chộp được 18 tên cường gian phạm, trong đó có 6 tên cường gian phạm chính là sáu tên nhà giàu bên người hộ vệ.

Theo cảnh sát điều tra, giá khởi bắt cóc án chính là sáu tên nhà giàu hộ vệ gây nên, là cùng nhau sớm có dự mưu phạm tội hoạt động.

Biết được chân tướng sau, Lý Bác Hải, Lôi Phong được chờ sáu tên nhà giàu lòng vẫn còn sợ hãi, bên cạnh mình hộ vệ lại là cường gian phạm, nhớ tới đều sợ.

Đáng giá may mắn là, sáu tên nhà giàu được cứu rồi, chẳng qua là bọn họ cũng không nói rõ ràng mình là như thế nào được cứu.

Được cứu sau, Lý Bác Hải, Lôi Phong được chờ sáu tên nhà giàu quay trở về Khải Minh Tỉnh khu biệt thự, cũng trước tiên tìm được Triệu Kiến Quốc, Phòng Hiểu Minh, Tống Minh Kiệt, Lý Trung Sinh chờ nhà giàu.

Bởi vì bọn họ trải qua cơ hồ giống nhau như đúc bắt cóc.

Chanh biệt thự.

"Lại là bên người hộ vệ gây án?" Lý Trung Sinh nói, "Lần trước ở ta quán rượu cũng giống vậy, ta cận vệ Hoắc Đại Cương cũng là cường gian phạm. Thật may, lúc ấy tiểu Hoàng kịp thời phát hiện hoắc đại mới vừa có vấn đề, chúng ta mới tránh được một kiếp."

Lý Bác Hải than thở: "Cảnh sát nói, những thứ này cường gian phạm dựa vào cường gian giữ rất cao chỉ số hạnh phúc, lừa gạt lấy chúng ta tín nhiệm, nhớ tới đều sợ. Đúng rồi, Kiến Quốc, người nói Hoàng Vĩnh Nhạc biết nhìn gương mặt đúng không?"

Triệu Kiến Quốc nói: "Tiểu Hoàng không thừa nhận mình sẽ nhìn gương mặt, nhưng là hắn quả thật có bản lĩnh như vậy. Tháng trước, tiểu Hoàng đã từng giúp ta cùng Tống tổng, Lý Trung Sinh, Trịnh tổng hộ vệ xem qua gương mặt, cho là hộ vệ không thành vấn đề. Một tháng trôi qua, cũng quả thật không phát sinh bất kỳ bất ngờ. Các người nếu là sớm một chút cũng tìm tiểu Hoàng nhìn một chút gương mặt, nói không chừng hắn có thể đuổi kịp lúc phát hiện các người bên người hộ vệ có vấn đề."

Lý Bác Hải trường thở dài: "Ta bây giờ liền hỏi ban đầu không có nghe từ người đề nghị, lần này suýt nữa bị thua thiệt nhiều. Ta bên người còn có hai tên hộ vệ, xem ra thật cần phải đi mời Hoàng Vĩnh Nhạc hỗ trợ nhìn một chút. Kiến Quốc, người cùng Hoàng Vĩnh Nhạc tương đối quen, giúp ta tiến cử một chút?"

Lôi Phong được tỏ thái độ: "Ta bên người cũng còn có một cái hộ vệ, cũng muốn tìm Hoàng Vĩnh Nhạc nhìn một chút gương mặt, Triệu tổng, người cũng giúp ta tiến cử một chút."

Triệu Kiến Quốc nói: "Ta cùng tiểu Hoàng thật ra thì cũng không coi là vô cùng quen thuộc, chẳng qua là cùng nhau đánh hai lần bóng rổ, Phòng tổng tương đối quen."

Chúng nhà giàu nhìn về Phòng Hiểu Minh.

Phòng Hiểu Minh nói: "Ta cùng tiểu Hoàng cũng không coi là rất quen, chẳng qua là cùng nhau ăn cơm mấy lần. Như vậy đi, một hồi ta cho tiểu Hoàng gọi điện thoại, mời hắn ăn bữa cơm, giúp các người tiến cử một chút. Đến nỗi tiểu Hoàng có nguyện ý hay không hỗ trợ, ta cũng không dám bảo đảm."

Lý Bác Hải, Lôi Phong được chờ sáu tên nhà giàu gật đầu một cái.

...

Sáng sớm

Hoàng Vĩnh Nhạc nằm ở sóng trên giường, người nhuyền liễu nhuyền, chậm rãi thức tỉnh.

Hệ thống nhắc nhở: Túc chủ ở sóng giường ngủ đến tự nhiên tỉnh, chỉ số hạnh phúc +2!

Hệ thống nhắc nhở: Túc chủ tỉnh dậy, nhớ tới mình có hai trảng trái cây biệt thự, không có nguyên nhân khác, chính là cảm thấy rất thoải mái, chỉ số hạnh phúc +20!

Hệ thống nhắc nhở: Túc chủ tỉnh dậy, nhớ tới mình tài sản hơn trăm triệu, không có nguyên nhân khác, chính là cảm thấy rất thoải mái, chỉ số hạnh phúc +40!

"..." Hoàng Vĩnh Nhạc.

Loại này hạnh phúc đột nhiên xuất hiện cảm, thật là đã ghiền!

Thức dậy, Hoàng Vĩnh Nhạc đi tới phòng vệ sinh bồn cầu bên, bắt đầu mở nước.

"Ông —— "

Lúc này, điện thoại di động reo, là Phòng Hiểu Minh gọi điện thoại tới.

Hoàng Vĩnh Nhạc tiếp: "Này, Phòng tổng"

"Tiểu Hoàng, còn không có ăn điểm tâm chứ ?" Phòng Hiểu Minh hỏi.

"Không, vừa mới dậy." Hoàng Vĩnh Nhạc một bên mở nước, một bên hỏi, "Có chuyện gì không?"

"Nếu chưa ăn cơm, liền đi ra ăn chung bữa cơm nhạt đi." Phòng Hiểu Minh nói, "Triệu tổng, Tống tổng, Lý tổng đều ở đây."

"Cơm nhạt?" Hoàng Vĩnh Nhạc trong lòng căng thẳng, mấy cái này thô hào lại ở bảy âm mưu quỷ kế gì chứ ?

Bọn họ mỗi lần mời khách ăn cơm, đều là sớm có dự mưu, có mưu đồ khác, tràn đầy yêu sách.

"Các người ăn đi, ta sẽ không ăn." Hoàng Vĩnh Nhạc uyển ngôn cự tuyệt đạo, hấn cùng những thứ này thô hào đánh lâu như vậy qua lại, nào có như vậy dễ dàng mắc lừa?

"Làm sao, không nghĩ ra cửa a?" Phòng Hiểu Minh nói, "Như vậy đi, chúng ta cùng đi người chuối tiêu biệt thự, ở người trong biệt thự ăn."

"..." Hoàng Vĩnh Nhạc.

Khó lòng phòng bị a!

Cần gì phải như vậy cố chấp?

Nhất định là có âm mưu.

"Phòng tổng, không cần chứ ?" Hoàng Vĩnh Nhạc nói, "Chính các người ăn là được."

"Người ngày hôm qua mới vừa trở về Phúc Hưng thành phố, mọi người theo lý tự họp một chút." Phòng Hiểu Minh nói, "Tiểu Hoàng, ta cùng Triệu tổng, Lý tổng lập tức đi người chuối tiêu biệt thự, một hồi thấy."

Nói chuyện điện thoại kết thúc.

"..." Hoàng Vĩnh Nhạc mặt đầy mộng ép.

Mấy tên thô hào muốn mời khách ăn cơm, cần phải không ngăn được, bọn họ tìm tới cửa, cũng không thể không mở cửa chứ ?

Cũng không biết bọn họ lại đang giờ trò quỷ gì.

Thôi, tùy cơ ứng biến.

Hoàng Vĩnh Nhạc để hoàn nước, hoa lạp lạp, vọt hướng bồn cầu, sau đó bắt đầu rửa mặt.

"Đình —— đông —— "

Không lâu lắm, chuông cửa reo.

"Nhanh như vậy đã tới rồi?"

Hoàng Vĩnh Nhạc không thể làm gì khác hơn là đi mở cửa.

Converter: Tịch Văn Tịch Mịch

Bạn đang đọc truyện *Hạnh Phúc Đại Rút Thường Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 76: Nữ tội phạm cưỡng gian

Tác giả: Ngã Yêu Hóa Tinh

Hoàng Vĩnh Nhạc vốn tưởng rằng là Triệu Kiến Quốc chờ người tới, mở cửa nhìn một cái, nhưng phát hiện đứng ở cửa một cái đại mỹ nữ Diệp Tư.

Diệp Tư hôm nay đổi cả người màu trắng ngay cả y váy đầm dài, đậm nhũ, đầm tĩnh, bên hông nhẹ buộc một cái màu trắng ti mang, theo gió nhẹ nhàng vũ động, phẳng phát phiêu dật bạch y tiên tử.

Diệp Tư da thịt vốn là rất trắng, ở quần trắng nổi bật hạ, bạch phải càng dịch thấu trong suốt, giống như mới vừa tróc xác trứng gà, một đôi mỹ mâu sóng mắt lưu động, giống như hai viên thành thực đen bồ đào, đôi môi thật mỏng khê mím môi, lóe nhàn nhật màu hồng, vừa tựa như kiều diễm ướt át đỏ anh đào.

Nàng mỗi một vị trí, nhìn qua đều là tú sắc khả xan.

"Ưc ực —— "

Hoàng Vĩnh Nhạc bụng một trận sôi trào, mình quả nhiên là đói, khó trách nhìn cái gì đều giống như thức ăn.

Hệ thống nhắc nhở: Túc chủ thưởng thức Diệp Tư tú sắc khả xan xinh đẹp, đem thức ăn ngon cùng thân thể con người mỹ học liên hệ tới, nghệ thuật năng lực giám thưởng có chút tăng lên, chỉ số hạnh phúc +10!

"Hoàng đại sư sớm!"

"Diệp cô nương sớm!"

"Người còn chưa ăn cơm chứ? Ta bao bảo ngư sùi cáo, cho người khi sớm một chút."

Diệp Tư xách một cá nhỏ lồng hấp, tiến vào phòng khách, đi bộ lúc, bên hông ti mang phiêu dật đứng lên, giá yếu phách hạ lai, lại là một cái bàn để máy vi tính điện bích giấy.

"Vĩnh Nhạc, khoảng thời gian này người ít đi ra ngoài."

"Trách?"

"Hôm nay tin tức người xem rồi chưa?" Diệp Tư đem lồng hấp đặt lên bàn, nhắc nhở, "Tối hôm qua Phúc Hưng thành phố cảnh sát phá được cùng nhau trọng đại bắt cóc án cùng cưỡng gian án, dẫn độ 18 tên cưỡng gian phạm, giải cứu 6 tên nhà giàu. 6 tên nhà giàu đều là chúng ta khu biệt thự nhà ở, theo cảnh sát tiết lộ, tựa hồ có nghề tội phạm muốn đánh Khải Minh Tinh khu biệt thự nhà giàu chủ ý. Cho nên, người những ngày qua chớ ra cửa, cũng không phải ở bên ngoài ăn cơm, tránh cho xảy ra chuyện gì ngoài ý muốn."

Hoàng Vĩnh Nhạc nói: "Diệp cô nương quá lo lắng. Người mỗi ngày cho ta làm sơn trần hải vị, ta nơi nào cần đi ra bên ngoài kiếm ăn?"

Diệp Tư che miệng cười một tiếng: "Người không ra khỏi cửa liền tốt, ta đi cho người hạ sùi cáo..."

"Đình —— đông —— "

Chuông cửa lại vang lên.

Nên tôi luôn là phải tôi.

Hoàng Vĩnh Nhạc lại mở ra cửa, cửa quả nhiên đứng một đám nhà giàu, đứng ở trước mặt nhất là Phòng Hiểu Minh, Triệu Kiến Quốc cùng Lý Trung Sinh, phía sau còn có sáu tên nhà giàu, chính là tôi hôm qua bị bắt cóc Lý Bắc Hải, Lôi Phong, Đỗ Kỳ đám người.

"Tiểu Hoàng, lại đến quấy rầy người."

"Không có sao, đi vào ngồi."

Đi vào phòng khách, Phòng Hiểu Minh sững sốt một chút, bởi vì hắn thấy được Diệp Tư: "Diệp nữ sĩ, người cũng ở đây à?"

Diệp Tư mỉm cười nói: "Ta cho Vĩnh Nhạc đưa chút sủi cào."

Nghe đến chỗ này, Phòng Hiểu Minh hậu tri hậu giác, thầm nói: Khó trách tiểu Hoàng không muốn ra cửa cùng chúng ta ăn cơm. Có Diệp Tư như vậy giải nhân làm bạn, tiểu Hoàng làm sao có thể nguyện ý cùng chúng ta nhóm người này Đại lão gia ăn cơm? Hôm nay tôi thật không phải lúc, quấy rầy tiểu Hoàng cùng là tư hưởng thụ thế giới hai người.

Bất quá, tôi cũng đã tới, không thể làm gì khác hơn là đem sai liền sai.

"Tiểu Hoàng, cho người giới thiệu một chút." Phòng Hiểu Minh tiến cử đạo, "Vị này là Bắc Hải đồ sách thành chủ tịch lý bắc hải, vị này là Lôi Bạo khoa học kỹ thuật người sáng lập Lôi Phong, vị này là thật nhanh xe hơi tập đoàn CEO Đỗ Kỳ."

Giả sáu tên nhà giàu, Hoàng Vĩnh Nhạc thật ra thì đều biết, hắn tôi hôm qua mới vừa ở trên mạng điều tra.

Một trận hàn huyên sau, mọi người đi tới phòng khách.

Chín tên nhà giàu lần này đến có chuẩn bị, tự mang theo một tấm cao cấp cù lao bàn, bàn trình viên hình, trung ương là một cá hóa hoạn nôi, bốn phía thì có 25 cái tiểu Hỏa nôi, vừa có thể chưng nấu, lại có thể để nguyên liệu nấu ăn.

Cù lao bàn bày ở phòng khách, Hoàng Vĩnh Nhạc cùng chín tên nhà giàu vi ngồi xuống, hưởng dụng cù lao bữa tiệc lớn.

Chín tên nhà giàu mang tới cù lao nguyên liệu nấu ăn hết sức phong phú, Hoàng Vĩnh Nhạc liếc một cái, liền thấy vưu cá hoa, biển khơi loa, ô tặc, mực cá trọt, hoa hiện, phiến bối, biển khơi tôm vân vân, trong đó cũng không ít Hoàng Vĩnh Nhạc không nhận biết nguyên liệu nấu ăn.

Đây là ngừng một lát hải sản cù lao.

Bất quá, bữa này cù lao cao đoạn nhất còn chưa phải là cù lao nguyên liệu nấu ăn,

Mà là ăn cù lao người. Chung quanh chín người này đều là tỉ tỉ (trillion hay 1000 tỉ) nhà giàu, tài sản không rõ, bằng không, cũng sẽ không bị bắt cóc.

Triệu Kiến Quốc, Phòng Hiểu Minh, Lý Trung Sinh ba người cũng không cần nói.

Lý Bắc Hải là bắc hải đồ sách thành chủ tịch, bắc hải đồ sách thành là Phúc Hưng thành phố lớn nhất thư viện phát được xí nghiệp, thị trường chiếm làm của riêng tỷ số vượt qua 60%, cả thành phố hơn phân nửa thư viện tiêu thụ đều là ở bắc hải đồ sách thành hoàn thành.

Bắc hải đồ sách thành sáng lập đến nay đã có 30 năm hơn, lý bắc hải đích người tài sản vượt qua 18 ức.

Lôi Phong được là Lôi Bạo khoa học kỹ thuật người sáng lập, công ty sáng lập 17 năm, trước mắt là Phúc Hưng thành phố đứng đầu nhất khoa học kỹ thuật một trong công ty, Hoàng Vĩnh Nhạc kia một máy 19999 nguyên lồi bạo máy vì tính xách tay, chính là lồi bạo khoa học kỹ thuật sản phẩm.

Lôi Phong được trước mắt tài sản, ít nhất 16 ức.

Đến nỗi Đỗ Kỳ chờ khác bốn tên nhà giàu, tài sản đều là 5 ức làm nền tảng.

Tính như vậy xuống, chín tên nhà giàu tổng tài sản ước chừng 100 ức.

Cho nên, đây là ngừng một lát 100 ức cấp bậc ăn chung.

Tham gia cao đoạn như vậy ăn chung, cũng là có nguy hiểm, máu chốt nhất một chút, chính là ngàn vạn lần không nên nói chuyện tiền. Bởi vì nhắc tới tiền, Hoàng Vĩnh Nhạc cảm giác tồn tại lập tức biến mất, cảm giác hạnh phúc tất nhiên tuyệt xuống.

Vì vậy, Hoàng Vĩnh Nhạc yên lặng ăn cù lao, cái gì biển khơi loa, phiến bối, ô tặc, mực cá, hoa hiện, có thể thường đích cũng ném thử một chút.

Chín tên nhà giàu cũng tương đối bạn tâm giao, không có nói chuyện tiền, mọi người ăn ăn uống uống, cười cười nói nói, dùng cơm bầu không khí rất là khoái trá.

Hệ thống nhắc nhở: 9 tên tỉ tỉ (trillion hay 1000 tỉ) nhà giàu cùng nhau bồi tức chủ ăn cù lao, tức chủ có chút cảm giác ưu việt, chỉ số hạnh phúc +40!

Cù lao ăn được một nửa, Hoàng Vĩnh Nhạc cảm thấy không đủ vị, bưng tới lá tư túi bào ngư sủi cào, xuống đến cù lao nấu.

Những thứ này sủi cào sử dụng bào ngư hầm, là Hoàng Vĩnh Nhạc trước rút được đôi đầu bào làm, thịt non vị tiên, nhai phá lệ mang cảm

Hệ thống nhắc nhở: Túc chủ thưởng thức lá tư tay túi bào ngư sủi cào, chỉ số hạnh phúc +26!

"Tiểu Hoàng, đây là cái gì sủi cào?"

"Bào ngư sủi cào, các ngươi cũng ném thử một chút."

Dùng bào ngư túi sủi cào cũng ít khi thấy, mấy tên nhà giàu vì vậy cũng kẹ cá sủi cào, ném thử một chút.

Lý Trung Sinh cầm một hộp bào ngư sủi cào, nhất thời ngẩn ra, kinh hô: "Đây là 'Đôi đầu bào' a!"

Triệu Kiến Quốc cũng nhai hai cái bào ngư sủi cào, gật đầu liên tục: "Đúng là 'Đôi đầu bào', hơn nữa còn là tiên đôi đầu bào!"

"..." Hoàng Vĩnh Nhạc.

Hai cái thổ hào quả nhiên là thâm niên ăn hàng, tùy tiện nhai hai cái liền phân biệt ra được là đôi đầu bào, kỹ năng này cũng không người nào.

Thiên kim khó mua đôi đầu bào.

Triệu Kiến Quốc thêm ăn bị câu khô, rất muốn ăn thêm hai cá bào ngư sủi cào. Chẳng qua là cẩn thận suy nghĩ một chút, giá bào ngư sủi cào nhưng là Diệp Tư bao cho Hoàng Vĩnh Nhạc ăn, mình quả thực không tốt đoạt người đẹp.

Vì vậy, Triệu Kiến Quốc cố nén thêm ăn, không có ăn nữa sủi cào, yên lặng nhìn Hoàng Vĩnh Nhạc ăn bào ngư sủi cào, một hộp một người, than thầm Hoàng Vĩnh Nhạc thật là thật là có phúc, có Diệp Tư cho hắn làm thức ăn ngon.

Hệ thống nhắc nhở: Túc chủ mỗi ngày có thể được ăn Diệp Tư thức ăn ngon, chúng ta tỉ tỉ (trillion hay 1000 tỉ) nhà giàu tự than thở không bằng, túc chủ có chút cảm giác ưu việt, chỉ số hạnh phúc +20!

Khăn giấy lau miệng, Triệu Kiến Quốc nói: "Tiểu Hoàng, tới hôm nay tìm người, nhưng thật ra là có chút việc muốn mời người giúp một tay..."

Nghe lời này một cái, Hoàng Vĩnh Nhạc liền biết tiền hí xem ra kết thúc, tiếp theo mới là điểm chính nội dung: "Chuyện gì?"

Triệu Kiến Quốc nói: "Tối hôm qua bắt cóc tin tức người hẳn biết chứ? Lý Bác Hải, Lôi Phong, Đỗ Kỳ bọn họ cũng bị bắt cóc, tên bắt cóc chính là bọn họ cận vệ. Bây giờ hộ vệ, giống như lựu đạn không định giờ vậy vậy, khó lòng phòng bị. Người biết thức gương mặt, chúng ta muốn phiên toái người sẽ giúp bạn bịa phân biệt một chút hộ vệ, nhìn hộ vệ là hay không có vấn đề."

Lý Bác Hải bổ sung nói: "Tối hôm qua bắt cóc thật là thoát chết trong đường tơ kẽ tóc, nhớ tới liền nghĩ mà sợ. Hoàng tiên sinh, ta hiện ở bên người còn có hai tên hộ vệ, căn bản không biết bọn họ có đáng giá hay không tin cậy, cho nên muốn mời người giúp một tay nhìn một chút. Dĩ nhiên, chúng ta sẽ không để cho người bạch mang, có yêu cầu gì, người cứ việc nói."

Nghe đến chỗ này, Hoàng Vĩnh Nhạc liền biết những thứ này thổ hào hôm nay ý đồ.

Hoàng Vĩnh Nhạc nói thẳng: "Ta sẽ không nhìn gương mặt, chẳng qua là bằng vào trực giác phân biệt người thiện ác, không nhất định chính xác."

Đối với Hoàng Vĩnh Nhạc lời nói này, Lý Bác Hải không ngạc nhiên chút nào. Bởi vì Triệu Kiến Quốc đã cùng Lý Bác Hải nói qua, Hoàng Vĩnh Nhạc người này rất khiêm tốn, cả người bản lãnh nhưng thủy chung không thừa nhận.

Lý Bác Hải nói: "Không quan hệ, Hoàng tiên sinh làm hết sức là được rồi, chúng ta cũng là đồ cái an lòng."

Chín tên nhà giàu tự mình tới cửa viếng thăm, liền muốn đề cho Hoàng Vĩnh Nhạc hỗ trợ phân biệt một chút hộ vệ, đây là một cái nhắc tay.

Dù sao cũng là cùng một khu biệt thự, có thể giúp đỡ.

Ăn xong cù lao sau, ở chín tên nhà giàu cùng đi, Hoàng Vĩnh Nhạc bắt đầu đi giám định hộ vệ.

Ở Khai Minh Tỉnh khu biệt thự phía đông có một tòa kiến thân quán, đây là hộ vệ bình thường huấn luyện địa phương.

Đi tới kiến thân quán hai lầu trong hành lang, liền thấy kiến thân trong phòng khách có 11 tên hộ vệ ở huấn luyện, trong đó 9 tên đàn ông, 2 danh nữ người.

Ở nước Hoa, phần lớn nhà giàu mời hộ vệ, đều là nam hộ vệ, nhưng là có chút nhà giàu cũng thích mời nữ hộ vệ, đặc biệt là có mấy phần sắc đẹp nữ hộ vệ.

Như vậy nữ hộ vệ, vừa có thể làm, vừa có thể kiên, tính giới bị rất cao.

Cho nên, ở kiện thân quán trong thấy nữ hộ vệ bóng người, vàng vĩnh nhạc cũng không ngoài suy đoán.

Ánh mắt đông lại một cái, Hoàng Vĩnh Nhạc hướng những thứ này hộ vệ trên người quét tới:

"Ngô á phi, hộ vệ, chỉ số hạnh phúc 489; "

"Đái tông thịnh, hộ vệ, chỉ số hạnh phúc 488; "

"Lư đông, hộ vệ, chỉ số hạnh phúc 354; "

...

Từng cái hộ vệ quét qua, trước mặt chín cũng là bình thường hộ vệ, không có bất kỳ vấn đề, Hoàng Vĩnh Nhạc ánh mắt nhìn về phía thứ mười người hộ vệ.

Thứ mười người hộ vệ là một tên nữ hộ vệ, tên là Lý Lan Lan, yên lặng đang luyện ở ách chuông, hẳn là Lý Bác Hải cận vệ.

Tên họ: Lý Lan Lan

Nghề nghiệp: Hộ vệ, cường gian phạm, bắt cóc phạm

Chỉ số hạnh phúc: 788

"Lý Lan Lan lại là cường gian phạm?"

Hoàng Vĩnh Nhạc có chút ngoài ý muốn, lại có một cái nữ cường gian phạm?

Converter: Tịch Văn Tịch Mịch

Bạn đang đọc truyện *Hạnh Phúc Đại Rút Thường Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 77: Hoàng Vĩnh Nhạc bị cưỡng gian cùng tội phạm sa lưới

Tác giả: Ngã Yêu Hóa Tinh

Kiện thân quán 11 tên hộ vệ trong, chỉ có một tên hộ vệ có vấn đề, chính là nữ hộ vệ Lý Lan Lan.

Hoàng Vĩnh Nhạc hỏi: "Lý tông, Lý Lan Lan là người nữ hộ vệ?"

Lý Bác Hải gật đầu.

Hoàng Vĩnh Nhạc nói thẳng: "Nàng có thể có vấn đề."

Lý Bác Hải cũng sốt một chút: "Hoàng tiên sinh, người có thể hay không nhìn lầm rồi? Lý Lan Lan là một thành thật cô nương, nàng hiền nghi hẳn là nhỏ nhất."

Hoàng Vĩnh Nhạc nói: "Lý Lan Lan là hay không có vấn đề, dò xét một chút liền có thể biết được."

Lý Bác Hải hỏi: "Làm sao dò xét?"

Hoàng Vĩnh Nhạc nói: "Ta cần một tấm mới tinh thẻ điện thoại di động."

Mấy phút sau.

Hoàng Vĩnh Nhạc bắt được một tấm mới tinh thẻ điện thoại di động, giả bộ tới điện thoại di động trong, sau đó cho Lý Lan Lan điện thoại di động gọi một cái tin nhắn ngắn, viết: "Lý Lan Lan, ta biết người là một tên cường gian phạm. Ta muốn 5000 vạn, địa điểm giao dịch ta sẽ khác được thông báo."

Tối nay 8 điểm trước nếu như không lấy được tiền, tự gánh lấy hậu quả."

Viết xong cái tin nhắn ngắn này, Hoàng Vĩnh Nhạc gọi cho Lý Lan Lan, phát xong sau, lập tức tắt máy.

Rất nhanh, kiện thân quán Lý Lan Lan điện thoại di động reo, nhận được cái tin nhắn ngắn này.

Nhìn xong tin nhắn ngắn, Lý Lan Lan liền bối rối, gọi tin nhắn người cũng biết nàng là cường gian phạm, đây là chuyện gì xảy ra? Đối phương rốt cuộc là người nào, tại sao biết ta lại lịch?

Lý Lan Lan lập tức trở về gọi điện thoại, đáng tiếc, đối phương đã tắt máy.

Lý Lan Lan nhất thời liền nóng nảy, đối phương biết nàng là cường gian phạm, nhất định còn biết nàng rất nhiều chuyện, tình cảnh của nàng bây giờ rất nguy hiểm, làm thế nào?

Lý Lan Lan càng nghĩ càng hoảng, hoàn toàn không cách nào tĩnh hạ lòng, lòng bàn tay bắt đầu đổ mồ hôi, chuyện này quan hệ đến tánh mạng của nàng.

Khi Lý Lan Lan lòng như lửa đốt lúc, Hoàng Vĩnh Nhạc đứng ở kiện thân quán hai lầu trong hành lang, âm thầm quan sát Lý Lan Lan, phát hiện hạnh phúc của nàng chỉ số đang thẳng tắp ngã xuống.

784... 410... 254...

Mười mấy phần trong chuông, Lý Lan Lan chỉ số hạnh phúc diệt phá 0, chỉ còn lại -15.

Khi tội phạm tội hình bị ra ánh sáng sau, nội tâm sẽ cực độ sợ hãi.

Tội phạm phạm tội càng lớn, sợ hãi liền càng mãnh liệt, cảm giác hạnh phúc ngã xuống càng nhanh.

Theo thời gian dòi dòi, sợ hãi còn sẽ không ngừng lên men, thẳng đến trong lòng phòng tuyến tan vỡ, rất nhiều tội phạm lựa chọn tự thú cũng là bởi vì nội tâm hồng mắt.

Lý Lan Lan không ngừng nhìn kia cái tin nhắn ngắn, mỗi một lần nhìn, trong lòng sợ hãi là hơn một phần, chỉ số hạnh phúc kéo dài ngã xuống.

-109!

-145!

-204!

Nửa nhiều giờ sau.

Khác 10 tên hộ vệ lục tục rời đi kiện thân quán, chẳng qua là Lý Lan Lan còn ở kiện thân quán, không dám rời đi.

Lý Lan Lan càng ngày càng hoảng, không ngừng trở về gọi điện thoại, nhưng thủy chung không gọi được, lớn chừng hạt đậu mồ hôi lạnh từ trán toát ra.

Thấy Lý Lan Lan như vậy tay chân luống cuống, Lý Bác Hải khiếp sợ không thôi, bởi vì hắn đã ý thức được Hoàng Vĩnh Nhạc suy đoán có thể là đúng, Lý Lan Lan thật có vấn đề.

Nếu như Lý Lan Lan không thành vấn đề, Hoàng Vĩnh Nhạc kia một cái tin nhắn ngắn, căn bản sẽ không đối với nàng sinh ra bất kỳ ảnh hưởng. Lý Lan Lan đối với kia cái tin nhắn ngắn phản ứng kịch liệt như vậy, có thể thấy nàng trong lòng có quỷ.

"Hoàng tiên sinh, làm sao bây giờ?" Lý Bác Hải ân cần hỏi.

Hoàng Vĩnh Nhạc nói: "Lý Lan Lan nếu quả thật là cường gian phạm, nàng hiện ở trong lòng phỏng đoán đã mất thăng bằng, chỉ số hạnh phúc sẽ sụt đột ngột. Người có thể đề cho nàng lập tức đi làm lần chỉ số hạnh phúc kiểm tra, sẽ gặp lộ ra nguyên hình."

Vì vậy, Lý Bác Hải cùng Hoàng Vĩnh Nhạc đi tới kiện thân quán trong phòng khách, tìm được Lý Lan Lan.

"Lan Lan."

"Lý... Lý tổng!"

Lý Lan Lan sợ hết hồn, thần sắc hơi có vẻ kinh hoàng.

Lý Bác Hải nói: "Người bây giờ đi trong phòng khám bệnh làm một lần chỉ số hạnh phúc kiểm tra."

Lý Lan Lan sắc mặt chợt biến: "Lý tổng, ta buổi sáng mới vừa kiểm tra qua."

Lý Hác Hải nói: "Gần đây khu biệt thự hộ vệ phạm tội tỷ số quá cao, trong khu chuẩn bị tăng cường đối với hộ vệ quân chế, yêu cầu nhiều tiến hành chi

số hạnh phúc kiểm tra. Người bây giờ lại đi kiểm tra một lần, thanh giả tự thanh, lại không tốn bao nhiêu thời gian."

Nghe vậy, Lý Lan Lan tâm tình sợ hãi lần nữa tăng vọt, cơ hồ đạt đến đỉnh điểm. Nàng bây giờ đi làm kiểm tra, chỉ số hạnh phúc nhất định là số âm, đến lúc đó, mình liền lộ tẩy, tất nhiên đưa tới cảnh sát hoài nghi.

Làm thế nào? Ta nên làm cái gì?

Lý Lan Lan hoảng sợ không thôi, nàng bây giờ phải nghĩ biện pháp mau sớm tăng lên chỉ số hạnh phúc, tránh lần này kiểm tra.

Muốn tăng lên chỉ số hạnh phúc, nhanh nhất một cái phương pháp chính là cưỡng gian!

Chỉ muốn tìm một đàn ông tới cưỡng gian, Lý Lan Lan là có thể đem chỉ số hạnh phúc cả đi lên.

Nghĩ tới đây, Lý Lan Lan quyết định bí quá hóa liều, nàng xem nhìn kiện thân quán, bốn phía đã không có những người khác, chỉ còn lại Lý Bắc Hải cùng Hoàng Vĩnh Nhạc, chính là cưỡng gian cơ hội tốt.

Lúc này, Lý Lan Lan móc túi ra một chai mê dược "Máu môi tán" thuốc phun sương, lặng lẽ phun mấy cái, nhàn nhạt mùi tràn ngập trong không khí khai.

"Cái gì mùi?"

Hoàng Vĩnh Nhạc cùng Lý Bắc Hải cũng ngửi được một cổ không rõ mùi.

Hệ thống nhắc nhở: Túc chủ hít thở chứa mạnh tính mê dược "Máu môi tán" chất khí, chỉ số hạnh phúc -1!

"Mê dược? Máu môi tán?"

Hoàng Vĩnh Nhạc cả kinh, Lý Lan Lan lại âm thầm phun mê bất tỉnh thuốc, hắn đã trúng độc.

Không kịp suy nghĩ nhiều, lập tức giải độc.

Hoàng Vĩnh Nhạc mặc niệm: "Ta muốn rút lấy trong cơ thể ta mê dược 'Máu môi tán' nọc độc."

Hệ thống nhắc nhở: Rút ra lấy 'Máu môi tán' nọc độc, cần 2 điểm chỉ số hạnh phúc, là hay không rút ra lấy?

"Ừ."

"Đỉnh! Chúc mừng túc chủ, ngài rút được vàng vĩnh nhạc trong cơ thể 'Máu môi tán' nọc độc."

Rào rào!

Lau một cái thấm chất lỏng màu đỏ xuất hiện ở bàn tay, nắm lại.

Hoàng Vĩnh Nhạc mới vừa giải độc thành công, lúc này, Lý Bắc Hải trước mắt một trận bất tỉnh huyền, dưới chân mềm nhũn, xụi lơ xuồng.

Lý Bắc Hải hôn mê.

Thấy vậy, Hoàng Vĩnh Nhạc cũng làm bộ hôn mê, ngã nằm dưới đất.

Kiện thân quán phòng khách yên tĩnh lại.

Chỉ có Lý Lan Lan còn thanh tỉnh.

"Lý tổng, là người ép ta!"

Lý Lan Lan nhìn hôn mê trên Lý Bắc Hải cùng Hoàng Vĩnh Nhạc, chuẩn bị đối với hai người đàn ông tiến hành cưỡng gian. Chỉ cần cưỡng gian, hạnh phúc của nàng chỉ số là có thể tăng vọt trở lại, tạm thời tránh thoát kiểm tra.

"Cưỡng gian người đàn ông nào tốt đây?"

Lý Lan Lan đem Lý Bắc Hải cùng Hoàng Vĩnh Nhạc kéo dài tới kiện thân quán trong góc, bắt đầu chọn cưỡng gian đối tượng.

"Lý Bắc Hải lão già này một bó to tuổi, phỏng đoán sớm thì không được, hay là cưỡng gian Hoàng Vĩnh Nhạc đi."

Lý Lan Lan làm ra quyết định, đi tới Hoàng Vĩnh Nhạc trước người, nhìn một chút Hoàng Vĩnh Nhạc vóc người, trên mặt lộ ra một tia thô bỉ vẻ.

Theo Lý Lan Lan biết, Hoàng Vĩnh Nhạc không chỉ có tài sản hơn trăm triệu, hơn nữa còn là thi vào trường cao đẳng Trạng nguyên, giống như vậy tài hoa bậc lộ thanh niên đàn ông, cưỡng gian đứng lên nhất định rất đã ghiền đi.

Hơn nữa, Hoàng Vĩnh Nhạc tựa hồ vẫn ô mai nữ thần bạn trai, Lý Lan Lan nghĩ tới mình có thể cưỡng gian ô mai nữ thần bạn trai, trong lòng liền cực độ phấn khởi.

"Hoàng Vĩnh Nhạc, ngươi là ta!"

Lý Lan Lan hô hấp trở nên dồn dập, hướng Hoàng Vĩnh Nhạc nhào tới, đè ở Hoàng Vĩnh Nhạc trên người, bắt đầu cưỡng gian bước.

"..." Hoàng Vĩnh Nhạc.

Lý Lan Lan thân thể mềm mại đè Hoàng Vĩnh Nhạc, tựa như một con đười ươi bụng nữ sắc - chó sói, chuẩn bị đối với Hoàng Vĩnh Nhạc hạ thủ.

Hệ thống nhắc nhở: Nữ cường - gian phạm Lý Lan Lan chuẩn bị cưỡng gian túc chủ, túc chủ chỉ số hạnh phúc +30!

Hệ thống nhắc nhở: Nữ cường - gian phạm Lý Lan Lan ngực đè ở túc chủ trên người, túc chủ chỉ số hạnh phúc +35!

Hệ thống nhắc nhở: Nữ cường - gian phạm Lý Lan Lan đang cỡi túc chủ áo, túc chủ chỉ số hạnh phúc +31!

Hệ thống nhắc nhở: Nữ cường - gian phạm Lý Lan Lan đang cỡi túc chủ quần, túc chủ chỉ số hạnh phúc +37!

...

"..." Hoàng Vĩnh Nhạc.

Giá một ba cảm giác hạnh phúc, cả có chút không khoa học a!

Rõ ràng là bị cưỡng gian, cảm giác hạnh phúc vì sao tăng lên?

Đút, hệ thống quân, nói xong chánh năng lượng chứ ?

Hoàng Vĩnh Nhạc là một cái có ranh giới cuối cùng đàn ông, cưỡng gian loại chuyện này tuyệt ép là không thể dung túng.

Khi Hoàng Vĩnh Nhạc muốn cỡi hần quần lúc, Hoàng Vĩnh Nhạc bỗng nhiên tỉnh lại, bay lên một cước, hướng Lý Lan Lan ngực đập tới.

Bành!

Lý Lan Lan hướng phía sau té tới, lăn hai vòng, ngã nhào trên đất, xảy ra chuyện đột nhiên, nàng bị sợ hết hồn.

"Ngươi... Ngươi tại sao không có hôn mê?" Lý Lan Lan cả kinh thất sắc.

Hoàng Vĩnh Nhạc bò dậy: "Ta sớm đoán được ngươi sau đó thuốc, một mực ngừng thở, chỉ là vì để cho ngươi lộ ra nguyên hình, làm bộ hôn mê mà thôi."

"Không thể nào!"

Lý Lan Lan sắc mặt đột nhiên trở nên dữ tợn, đối với Hoàng Vĩnh Nhạc nổi lên sát ý, nắm chắc quả đấm, đang chuẩn bị giết hướng Hoàng Vĩnh Nhạc.

Lúc này, chín tên nam hộ vệ bỗng nhiên vọt vào kiện thân quán, đánh về phía Lý Lan Lan, trong chốc lát, liền đem Lý Lan Lan đồng phục trên đất.

Ngay sau đó, Triệu Kiến Quốc, Phòng Hiểu Minh, Lôi Phong chờ tám tên nhà giàu cũng vội vã chạy tới.

Nguyên lai, Triệu Kiến Quốc đám người một mực âm thầm giám thị kiện thân quán tình huống, khi bọn hắn phát hiện Lý Lan Lan chuẩn bị cưỡng gian Hoàng Vĩnh Nhạc sau, lập tức tập trung chín tên hộ vệ tới cứu.

"Lý Lan Lan, ngươi thật là sắc đảm bao thiên, lại dám ý đồ mưu hại Lý tổng, bi ối tiểu Hoàng." Triệu Kiến Quốc lạnh giọng quát lên.

Lý Lan Lan mặt đầy đỏ ửng, biết đại thế đã qua, lòng như tro tàn tê liệt ngồi ở đất.

Triệu Kiến Quốc, Phòng Hiểu Minh đám người đi nhanh hướng Hoàng Vĩnh Nhạc, ân cần hỏi: "Tiểu Hoàng, ngươi không có sao chứ?"

Hoàng Vĩnh Nhạc khoát tay: "Ta không có gì đáng ngại. Bất quá, Lý tổng phỏng đoán trúng độc, vội vàng chạy chữa."

Mấy phút sau.

Thầy thuốc chạy tới, hóa giải Lý Bác Hải trên người nọc độc, sau, cảnh sát cũng chạy tới.

Bởi vì Lý Lan Lan chứng cứ phạm tội xác thật, trực tiếp bị dẫn độ. Ở Lý Lan Lan chỗ ở trong, cảnh sát còn tìm được Lý Lan Lan công cụ gây án, có dao gọt trái cây, mê dược, ni long trắng cùng với đỉnh đầu màu trắng chó sói mặt nạ da.

Lý Lan Lan cùng La Mỹ Quyền vậy, danh hiệu đều là "Bạch Lang".

Lý Lan Lan sa lưới sau, Bao Thiết Sinh cảnh sát trưởng hiểu rõ tương quan vụ án, lại tìm đến Hoàng Vĩnh Nhạc.

"Hoàng Vĩnh Nhạc, lần này ngươi lại lập công." Bao Thiết Sinh cảnh sát trưởng nói, "Lần này ngươi giành công tới vĩ! Không chỉ có khám phá Lý Lan Lan là tội phạm, hơn nữa lấy người phạm hiểm, cùng côn đồ vật lộn, dũng khí có thể giải, rất khó được!"

Hoàng Vĩnh Nhạc không nói.

Bao Thiết Sinh cảnh sát trưởng tò mò: "Ngươi là làm thế nào thấy được Lý Lan Lan là nữ cường gian phạm?"

Hoàng Vĩnh Nhạc nói: "Ta là đoán mò, không nghĩ tới thật lừa gạt đúng rồi."

"..." Chúng nhà giàu.

Bọn họ căn bản không tin Hoàng Vĩnh Nhạc là đoán mò, bởi vì lúc ấy Hoàng Vĩnh Nhạc ở cho Lý Lan Lan gọi tin nhắn lúc, biểu hiện rất ung dung, cảm giác trong lòng đã có dự tính đáng về.

"Vô luận như thế nào, lần này có thể bắt được Lý Lan Lan, tất cả đều là ngươi công lao." Bao Thiết Sinh cảnh sát trưởng vỗ một cái Hoàng Vĩnh Nhạc bả vai, "Ta sẽ sẽ giúp ngươi xin 'Dám làm việc nghĩa thương', ta cũng không nhớ rõ đây là lần thứ mấy.

Hoàng Vĩnh Nhạc nhướn mày một cái, âm thầm tính toán, hình như là thứ tư lần chứ ?

Sau, cảnh sát áp giải Lý Lan Lan trở về bộ cảnh sát, vụ án chấm dứt ở đây.

Hệ thống nhắc nhở: Lý Lan Lan cường gian tức chủ không có thành công, tức chủ mất một lần bị đàn bà cường gian cơ hội, chỉ số hạnh phúc -40!

"..." Hoàng Vĩnh Nhạc.

Đút, hệ thống quân, ngươi không phải một mực truyền chánh năng lượng sao, như vậy chụp ta chỉ số hạnh phúc thật thích hợp sao?

Hệ thống nhắc nhở: Tức chủ lấy người phạm hiểm, cùng nữ cường - gian phạm Lý Lan Lan vật lộn, ngăn lại hành vi phạm tội, đem "Ta được ta thượng" tình thần phát huy, hào khí ngất trời, chỉ số hạnh phúc +150!

Khoái trá khí lưu từ hội âm chỗ dâng lên, Hoàng Vĩnh Nhạc hít mất một cái, loại này thời khắc là thoải mái nhất.

Khi Hoàng Vĩnh Nhạc khi phục hồi tinh thần lại, nhưng phát hiện Triệu Kiến Quốc, Phòng Hiểu Minh, Lý Bác Hải, Lôi Phong chờ chín tên nhà giàu đã vây quanh.

"Hoàng tiên sinh, thật là xin lỗi, hôm nay để cho ngươi xuất nguy hiểm lớn như vậy." Lý Bác Hải tràn đầy áy náy nói, "Vì điều tra Lý Lan Lan, ngươi suýt nữa bị cường gian, quả thực xin lỗi..."

Hoàng Vĩnh Nhạc cắt đứt: "Lý tổng, nói quá lời, dù sao Lý Lan Lan vừa không có được như ý, ngươi không nên tự trách..."

"Không!" Lý bác hải đạo, "Nếu như không có ngươi đoán được Lý Lan Lan, hậu quả thiết tưởng không chịu nổi, ta cái mạng già này có thể nhập vào. Ngươi hôm nay lấy người phạm hiểm, cứu ta một mạng, về tình về lý, ta cũng phải thật tốt đáp ơn ngươi. Hoàng tiên sinh, như vậy đi, bây giờ tới trước nhà ta ăn bữa cơm nhạt, để cho ta hơi tận tình địa chủ."

"Lại ăn cơm?" Hoàng Vĩnh Nhạc uể ngôn cự tuyệt, "Không cần, ta về nhà ăn..."

"Tiểu Hoàng, bữa cơm này ngươi phải ăn." Triệu Kiến Quốc cười nói, "Ngươi hôm nay cứu Lý tổng một mạng, sao có thể tính như vậy?"

"..." Hoàng Vĩnh Nhạc: Nếu không các ngươi muốn thế nào?

"Đi thôi, tiểu Hoàng, cùng đi ăn bữa cơm nhạt."

Ở chín tên nhà giàu hơi có vẻ cường bách tính chất mời mọc, Hoàng Vĩnh Nhạc lại bắt đầu đi ăn cơm.

Converter: Tịch Văn Tịch Mịch

Chương 78: Rút ra lấy tội phạm

Tác giả: Ngã Yêu Hóa Tinh

Khải Minh Tinh khu biệt thự, có một tràng tựa như ba la đích biệt thự, nó Lý Bác Hải biệt thự.

Ba la biệt thự phòng khách, Lý Bác Hải, Triệu Kiến Quốc chờ chín tên nhà giàu đang tán gẫu.

Bọn họ mới vừa cùng Hoàng Vinh Nhạc com nước xong, Hoàng Vinh Nhạc ăn no sau liền đi trước, chín tên nhà giàu tiếp tục trò chuyện.

"Lý Lan Lan lại sẽ là tội phạm." Lý Bác Hải thở dài nói, "Lý Lan Lan mỗi lần chỉ số hạnh phúc kiểm tra đều vượt qua 600, ta cho là nàng là một lạc quan sáng sủa cô nương, không nghĩ tới lại bụng chứa dao găm."

Triệu Kiến Quốc nói: "Lý Lan Lan cùng tối hôm qua 18 tên cường gian phạm vậy, thuộc về cùng một tổ chức phạm tội, bọn họ là lợi dụng cường gian tới giữ chỉ số hạnh phúc, tự nhiên kiểm tra không ra."

"Hôm nay nhờ có Hoàng Vinh Nhạc a!" Lý Bác Hải vạn phần vui mừng, "Nếu không phải Hoàng Vinh Nhạc đoán được Lý Lan Lan, ta cái mạng già này nói không chừng phải nhập vào. Hoàng Vinh Nhạc là ta ân nhân cứu mạng, ta lẽ ra cho hắn đưa phần lễ, chẳng qua là ta một thời cũng không nghĩ ra nên đưa cái gì tốt. Lần trước Tống Minh Kiệt thật giống như đưa Hoàng Vinh Nhạc một tràng ba nhạc biệt thự, không bằng ta cũng đưa hắn một dãy biệt thự tỏ tâm ý?"

Phòng Hiểu Minh nói: "Tặng biệt thự sợ rằng không ổn. Hoàng Vinh Nhạc bây giờ đã có hai bộ biệt thự, ngươi nữa tặng biệt thự, hắn cũng không dùng được."

Lý Bác Hải cau mày: "Không tặng biệt thự, đưa cái gì? Đúng rồi, Hoàng Vinh Nhạc lần trước ở quán rượu đã cứu các ngươi, các ngươi đưa là cái gì?"

Triệu Kiến Quốc: "Ta đưa Lê Trần điện ảnh và truyền hình cổ phiếu."

Phòng hiểu minh: "Ta cũng là đưa Lê Trần điện ảnh và truyền hình cổ phiếu."

Lý trung sinh: "Ta hay là đưa Lê Trần điện ảnh và truyền hình cổ phiếu."

Nghe đến chỗ này, Lý Bác Hải nói: "Nếu các ngươi cũng đưa cổ phiếu, vậy ta cũng theo đại lưu đi. Ta trong tay vừa vặn cũng có Lê Trần điện ảnh và truyền hình 1 % cổ phiếu."

Lê Trần điện ảnh và truyền hình đích cổ phiếu gần đây vẫn còn ở phòng, người bình thường cũng sẽ không vào lúc này chuyển nhượng.

Chẳng qua là khá hơn nữa cổ phiếu, cũng không trọng yếu bằng mạng sống.

Lý Bác Hải cho là, Hoàng Vinh Nhạc hôm nay cứu hắn một mạng, đưa lễ vật gì cho Hoàng Vinh Nhạc cũng không quá phận.

Huống chi, Hoàng Vinh Nhạc người mang dị thuật, Lý Bác Hải tự nhiên muốn kết giao, nói không chừng sau này còn phải cầu Hoàng Vinh Nhạc làm việc.

...

Cũng trong lúc đó.

Hoàng Vinh Nhạc trở lại chuỗi tiêu biệt thự sau, có chút muốn ới.

Tối nay đang dùng com lúc, chín tên nhà giàu không ngừng hướng hắn mời rượu, Hoàng Vinh Nhạc tửu lượng bình thường, uống quá nhiều, dạ dày khó chịu, có mãnh liệt cảm giác nôn mửa.

"Không được, phải đem rượu còn rút ra."

Hoàng Vinh Nhạc chuẩn bị dùng rút số hệ thống tới mở rượu, đứng ở bồn cầu bên, mặc niệm: "Ta muốn rút lấy trong cơ thể ta 5 % rượu còn."

Hệ thống nhắc nhở: Rút ra lấy 5 % rượu còn, cần phải tiêu hao 1 điểm chỉ số hạnh phúc, là hay không rút ra lấy?

"Ừ."

"Đình! Chúc mừng túc chủ, ngài rút được Hoàng Vinh Nhạc trong cơ thể 5 % rượu còn."

Một nhỏ lau chất lỏng trong suốt xuất hiện ở trong bồn cầu.

Duy nhất rút ra lấy quá nhiều rượu còn, có thể đưa tới thân thể khó chịu, Hoàng Vĩnh Nhạc vì vậy chỉ rút ra lấy 5%, sau đó nhiều rút ra mấy lần.

"Đỉnh! Chúc mừng túc chủ, ngài rút được Hoàng Vĩnh Nhạc trong cơ thể 5 % rượu còn."

"Đỉnh! Chúc mừng túc chủ, ngài rút được Hoàng Vĩnh Nhạc trong cơ thể 5 % rượu còn."

...

Ngay cả rút 8 lần sau.

Mồ rượu thành công, muốn ói cảm giác cũng đã biến mất.

Hoàng Vĩnh Nhạc trở lại phòng ngủ, thời gian còn sớm, hẳn chuẩn bị nữa rút số.

Hắn tối nay rút số đối tượng có chút đặc biệt cường gian phạm.

Trải qua hôm nay Lý Lan Lan vụ án sau, Hoàng Vĩnh Nhạc phát hiện mình tối hôm qua suy đoán là đúng. Có người nuôi dưỡng một đồng cường gian phạm, sau đó nằm vùng ở nhà giàu bên người, xử lý phạm tội hoạt động.

Tối hôm qua bị dẫn độ đích 18 tên cường gian gian phạm, chính là trong đó một số.

Phúc Hưng thành phố khẳng định cũng không ít cường gian phạm, Hoàng Vĩnh Nhạc chuẩn bị dùng rút số hệ thống "Chính xác rút số", lục soát tra một chút khu vực phụ cận cường gian phạm.

Nếu như có thể tìm được cường gian phạm, đem bọn họ ra pháp luật, có thể tăng lên rút số quyền hạn giải tỏa đích độ tiến triển.

Chính xác rút số một lần có thể lục soát diện tích,

Ước chừng là 0. 01 thước vuông ngàn thước, mà phúc hưng thành phố diện tích chung là 21000 thước vuông ngàn dặm.

Nếu như phải đem cả tòa phúc hưng thành phố toàn bộ lục soát một lần, Hoàng Vĩnh Nhạc ước chừng cần lục soát 2100000 lần.

Rất hiển nhiên, đây là một cái thật lớn lượng công việc.

Hoàng Vĩnh Nhạc cho dù không ngủ không thể lục soát, cũng phải lục soát thượng ít nhất một năm, căn bản không có thể được.

Cho nên, Hoàng Vĩnh Nhạc chỉ có thể lục soát Phúc Hưng thành phố một phần nhỏ địa khu.

Hoàng Vĩnh Nhạc ở trên mạng tìm được Phúc Hưng thành phố thị khu bản đồ, tìm dân số đông đảo nhất mấy miếng khu vực, sau đó từng cái tiến hành lục soát, tìm cường gian phạm tung tích.

Đầu tiên lục soát khu vực, chính là Khải Minh Tinh khu biệt thự.

Khải Minh Tinh khu biệt thự diện tích rất lớn, Hoàng Vĩnh Nhạc vì vậy khu biệt thự chia nhiều cái tiểu khu vực, tiến hành số thứ tự, lại tiến hành lục soát.

Chuẩn bị ổn thỏa, lục soát bắt đầu.

Hoàng Vĩnh Nhạc: "Ta muốn rút lấy Khải Minh Tinh khu biệt thự 1 số khu vực cường gian phạm"

Hệ thống nhắc nhở: Thật xin lỗi, Khải Minh Tinh khu biệt thự 1 số khu vực không có cường gian phạm, túc chủ miêu tả có sai lầm, không cách nào rút ra lấy.

Vàng vĩnh nhạc: "Ta muốn rút lấy Khải Minh Tinh khu biệt thự 2 số khu vực cường gian phạm"

Hệ thống nhắc nhở: Thật xin lỗi, Khải Minh Tinh khu biệt thự 2 số khu vực không có cường gian phạm, túc chủ miêu tả có sai lầm, không cách nào rút ra lấy.

Chỉ như vậy, Hoàng Vĩnh Nhạc ở Khải Minh Tinh khu biệt thự trong tìm kiếm, từ 1 số khu vực lục soát 15 số khu vực. Khi lục soát thứ 16 số khu vực lúc, cường gian phạm xuất hiện

Hoàng Vĩnh Nhạc: "Ta muốn rút lấy Khải Minh Tinh khu biệt thự 16 số khu vực cường gian phạm"

Hệ thống nhắc nhở: Rút ra lấy 16 số khu vực cường gian phạm, cần 170 điểm chỉ số hạnh phúc, là hay không rút ra lấy?

"170 điểm?"

Cưỡng gian phạm xem ra là có thể rút ra lấy, rút ra một cái cưỡng gian phạm 170 điểm.

Dĩ nhiên, Hoàng Vĩnh Nhạc cũng không chuẩn bị làm như vậy, đầu sao, nếu là đem cưỡng gian phạm quát tới, hẳn liền bại lộ mình.

Hoàng Vĩnh Nhạc quyết định trước rút ra thận thử một chút: "Ta muốn rút lấy Khai Minh Tinh khu biệt thự 16 số khu vực cưỡng gian phạm thận."

Hệ thống nhắc nhở: Rút ra lấy cưỡng gian phạm thận, cần 40 điểm chỉ số hạnh phúc, là hay không rút ra lấy?

"40 điểm? Tại sao mắc như vậy?"

Hoàng Vĩnh Nhạc bây giờ rút ra thận sờ dĩ mắc như vậy, là bởi vì hắn rút ra lấy là không có ở gây án cưỡng gian phạm thận. Mà trước hắn rút ra lấy thận, đều là đang gây án cưỡng gian phạm thận.

Hai người là bất đồng. Khi cưỡng gian phạm đang làm án lúc, rút ra lấy hắn đích thận, kịp thời ngăn cản hắn đích hành vi phạm tội, cái này thuộc về "Tự vệ", là hệ thống khích lệ hành động.

Mà khi cưỡng gian phạm không có ở gây án lúc, cưỡng ép rút ra lấy hắn thận, giá thì thuộc về "Phòng vệ qua khi", thậm chí là "Cố ý tổn thương người", đây cũng không phải hệ thống khích lệ hành động.

Ở phương diện pháp luật, hai người có bản chất khác nhau.

Hoàng Vĩnh Nhạc bây giờ rút ra lấy cưỡng gian phạm cũng không có đang làm án, vì vậy, rút ra một cá thận muốn 40 điểm chỉ số hạnh phúc, tương đối đắt.

Trên thực tế, rút ra lấy không có ở gây án cưỡng gian phạm thận, ý nghĩa cũng không lớn.

Rút ra thận có thể làm cưỡng gian phạm hôn mê, nếu như cưỡng gian phạm đang làm án, sau khi hôn mê, người bị hại liền có thể báo cảnh sát, đem cưỡng gian phạm dẫn độ.

Mà nếu như cưỡng gian phạm căn bản không đang làm án, sau khi hôn mê, cũng không người biết hắn là cưỡng gian phạm, sẽ không bị dẫn độ, rút ra thận tác dụng cũng rất nhỏ.

Cho nên, Hoàng Vĩnh Nhạc thay đổi ý nghĩ, quyết định không hút lấy cưỡng gian phạm thận, mà là quyết định rút ra lấy cưỡng gian phạm thẻ căn cước.

Có cưỡng gian phạm thẻ căn cước, cũng biết cưỡng gian phạm tin tức, Hoàng Vĩnh Nhạc có thể đem những tin tức này viết thành một phần 《Cưỡng gian phạm danh sách》, sau đó lấy thơ nặc danh phương thức gọi cho bộ cảnh sát, để cho cảnh sát đi tập bộ tội phạm.

Một khi cảnh sát phong tỏa những thứ này cưỡng gian phạm người, bọn họ phải tìm được cưỡng gian phạm chứng cứ phạm tội cũng rất dễ dàng, Hoàng Vĩnh Nhạc《Cưỡng gian phạm danh sách》trương đương với vì cảnh sát phá án cung cấp trọng yếu phá án đầu mối.

Nghĩ tới đây, Hoàng Vĩnh Nhạc quyết định thử một chút: "Ta muốn rút lấy Khai Minh Tinh khu biệt thự 16 số khu vực cưỡng gian phạm thẻ căn cước."

Hệ thống nhắc nhở: Rút ra lấy cưỡng gian phạm thẻ căn cước, cần 2 điểm chỉ số hạnh phúc, là hay không rút ra lấy?

"Ừ."

"Đinh! Chúc mừng túc chủ, ngài rút được Khai Minh Tinh khu biệt thự 16 số khu vực một tên cưỡng gian phạm thẻ căn cước."

Rào rào!

Một tấm thẻ căn cước xuất hiện ở bàn tay.

Thẻ căn cước chủ nhân kêu Trần Khắc Tĩnh, nam, 31 tuổi.

Hoàng Vĩnh Nhạc lấy tới một tờ giấy, đem cưỡng gian phạm tin tức cá nhân (tên họ, địa chỉ) ghi xuống, bắt đầu biên soạn 《Cưỡng gian phạm danh sách》, Trần Khắc Tĩnh trở thành 《Cưỡng gian phạm danh sách》tên đầu tiên cưỡng gian phạm.

Nếu khu biệt thự có cưỡng gian phạm, Hoàng Vĩnh Nhạc tiếp tục rút ra lấy.

"Đinh! Chúc mừng túc chủ, ngài rút được Khai Minh Tinh khu biệt thự 16 số khu vực một tên cưỡng gian phạm thẻ căn cước."

"Đinh! Chúc mừng túc chủ, ngài rút được Khai Minh Tinh khu biệt thự 16 số khu vực một tên cưỡng gian phạm thẻ căn cước."

...

Ngay cả rút 4 lần, lại rút được 4 trương cường - gian phạm thẻ căn cước.

Cái này hẳn lại là một cái cưỡng gian phạm nhóm.

Hoàng Vĩnh Nhạc đem 4 tên cường gian phạm thân phận tin tức lại ghi chép ở 《 Cường gian phạm danh sách 》 trong, phần này 《 Cường gian phạm danh sách 》 ngày mai sẽ biết dùng thơ nặc danh gửi đến cảnh sát cục.

Nếu như cảnh sát tin tưởng phần này ẩn danh nội dung bức thư, liền có thể rất nhanh bắt những thứ này cường gian phạm.

Cho nên, điểm khó khăn chân chính là như thế nào để cho cảnh sát tin tưởng 《 Cường gian phạm danh sách 》 là chân thật đáng tin.

Thông thường thơ nặc danh, độ có thể tin đều là tương đối thấp, cảnh sát chưa chắc sẽ tin tưởng.

Bất quá, Hoàng Vĩnh Nhạc thơ nặc danh, có thể sẽ đưa tới cảnh sát cao độ coi trọng. Bởi vì Hoàng Vĩnh Nhạc trước viết qua một phần thơ nặc danh, tố cáo Vương Ngưu sửa bỏ chứa ung thư vật, lúc ấy, hắn sử dụng ẩn danh kêu X tiên sinh. X tiên sinh cung cấp độc sửa bỏ chứng cứ, là chân thật đáng tin, cảnh sát khẳng định đối với X tiên sinh có ẩn tượng sâu sắc.

Hoàng Vĩnh Nhạc chuẩn bị lần nữa lấy X tiên sinh thân phận gửi ra ẩn danh cử báo tin, cái này có thể đề cao cảnh sát đối với phần này cử báo tin coi trọng trình độ.

Đến lúc đó, cảnh sát thì sẽ căn cứ X tiên sinh cung cấp 《 Cường gian phạm danh sách 》, bắt tất cả cường gian phạm.

Hệ thống nhắc nhở: Túc chủ rút ra lấy cường gian phạm thẻ căn cước, biên soạn 《 Cường gian phạm danh sách 》, vì cảnh sát phá án cung cấp mẫu chốt đầu mối, rút số rất có giá trị, rút số quyền hạn giải tòa độ tiến triển tăng lên tới 10. 2%!

"10. 2%?"

Hoàng Vĩnh Nhạc mừng thầm trong lòng.

Ngày hôm qua hay là 10%, bây giờ biến thành 10. 2%, tăng lên 0. 2%, có thể thấy rút ra lấy cường gian phạm thẻ căn cước giúp cảnh sát phá án, là có thể tăng lên rút số quyền hạn giải tòa tiến độ.

Nếu như Hoàng Vĩnh Nhạc nhiều rút ra lấy tội phạm thẻ căn cước, rút số quyền hạn giải tòa độ tiến triển cũng có thể nhanh chóng cà lên đi?

Đã như vậy, Hoàng Vĩnh Nhạc quyết định tiếp tục rút số.

Converter: Tịch Văn Tịch Mịch

Bạn đang đọc truyện *Hạnh Phúc Đại Rút Thường Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 79: Lục soát tội phạm

Tác giả: Ngã Yêu Hòa Tinh

Ở Khải Minh Tỉnh khu biệt thự trong, tổng cộng lục ra được 7 tên cường gian phạm.

Lục soát hoàn khu biệt thự, Hoàng Vĩnh Nhạc bắt đầu lục soát phụ cận tiểu khu, bởi vì tiểu khu là dân số đông đảo nhất địa phương, tìm được cường gian phạm xác suất cao nhất.

Ở đại học thành kế cận, tổng cộng có 16 cá khu dân cư nhỏ, Hoàng Vĩnh Nhạc đối với mỗi cái tiểu khu tiến hành lục soát.

Hoàng Vĩnh Nhạc: "Ta muốn rút lấy ngày cảnh tiểu khu 1 số lần cường gian phạm thẻ căn cước."

Hệ thống nhắc nhở: Thật xin lỗi, ngày cảnh tiểu khu 1 số lần không có cường gian phạm, túc chủ miêu tả có sai lầm, không cách nào rút ra lấy.

Sau, Hoàng Vĩnh Nhạc lại bắt đầu tìm kiếm 2 số lần, 3 số lần, 4 số lần, 5 số lần...

Ngày cảnh tiểu khu tổng cộng có 29 dãy lầu, từng cái tiến hành tìm kiếm.

Trong đó, ở 3 số lầu tìm được 2 cường gian phạm, 9 số lầu tìm được 1 tên cường gian phạm, 16 số lầu tìm được 3 tên cường gian phạm, 23 số lầu tìm

được 2 tên cường gian phạm, cả cái tiểu khu tổng cộng 8 cường gian phạm.

Hệ thống nhắc nhở: Túc chủ rút ra lấy 8 tên cường gian phạm thẻ căn cước, biên soạn 《 Cường gian phạm danh sách 》, vì cảnh sát phá án cung cấp mẫu chốt đầu mối, rút số rất có giá trị, rút số quyền hạn giải tỏa độ tiến triển tăng lên tới 10. 4%!

Lại tăng lên 0. 2%!

Tìm kiếm hoàn ngày cảnh tiểu khu, Hoàng Vĩnh Nhạc lại tiếp tục ở khác 15 ngôi tiểu khu lục soát cường gian phạm.

Những thứ này tiểu khu cường gian phạm rải rác không đều đều, có tiểu khu một cái cường gian phạm cũng không có, có tiểu khu cường gian phạm thì có 10 cái.

Theo lục soát tiến hành, rút số quyền hạn giải tỏa độ tiến triển kéo dài lên cao.

Hệ thống nhắc nhở: Túc chủ rút số rất có giá trị, rút số quyền hạn giải tỏa độ tiến triển tăng lên tới 11. 2%!

Hệ thống nhắc nhở: Túc chủ rút số rất có giá trị, rút số quyền hạn giải tỏa độ tiến triển tăng lên tới 12. 5%!

Hệ thống nhắc nhở: Túc chủ rút số rất có giá trị, rút số quyền hạn giải tỏa độ tiến triển tăng lên tới 13. 2%!

15 ngôi tiểu khu lục soát xuống, Hoàng Vĩnh Nhạc tổng cộng lại lục ra được 75 tên cường gian phạm.

Cường gian phạm số lượng so với trong tưởng tượng ít hơn.

Bởi vì 15 ngôi tiểu khu tổng số lượng dân số, bảo thủ phỏng đoán, ít nhất 100000 người, bên trong tổng cộng chỉ có 75 tên cường gian phạm, cường gian phạm xuất hiện xác suất cận vi 0. 075%, chưa đủ ngàn phân một trong.

Lục soát hoàn 15 ngôi tiểu khu cường gian phạm, rút số quyền hạn giải tỏa độ tiến triển đã tăng lên tới 13. 2%, giữa đêm tăng lên 3. 2%.

Nếu như Hoàng Vĩnh Nhạc tiếp tục rút ra lấy tội phạm thẻ căn cước, hẳn còn có thể tăng lên.

Bất quá, tối nay phải tạm ngừng, bởi vì ngay cả lục soát 16 ngôi tiểu khu, Hoàng Vĩnh Nhạc đã mệt mỏi.

Hệ thống nhắc nhở: Túc chủ liên tục lục soát phúc hưng thành phố 16 ngôi tiểu khu cường gian phạm, quá trình rất đơn điệu khô khan, có chút mệt mỏi, chỉ số hạnh phúc -10!

Hệ thống nhắc nhở: Túc chủ tối nay tổng cộng tìm được 83 tên cường gian phạm, có chút cảm giác thành tựu, chỉ số hạnh phúc +15!

83 tên cường gian phạm thân phận tin tức, Hoàng Vĩnh Nhạc cũng ghi xuống, bao gồm cường gian phạm tên họ, hình cùng địa chỉ, bện thành một phần 《 Cường gian phạm danh sách 》, sau đó in ra, làm thành ấn danh cử báo tin.

Cử báo tin ký tên, chính là Hoàng Vĩnh Nhạc mình thiết kế X tiên sinh.

Viết xong cử báo tin, Hoàng Vĩnh Nhạc tìm được kế cận một cái vắng vẻ hộp thư, đem thư ném vào, còn dư lại thì nhìn cảnh sát thi hành lục.

...

Hai ngày sau.

Phúc Hưng thành phố cảnh sát cục nhận được Hoàng Vĩnh Nhạc gửi ra cử báo tin, khi thấy X tiên sinh ký tên lúc, cảnh sát đối với phần này cử báo tin đặc biệt chú ý.

Dấu sao, X tiên sinh hơn một tháng trước đã từng ra ánh sáng độc sửa bỏ sự kiện.

Cử báo tin trong tổng cộng ra ánh sáng 83 tên cường gian phạm, vì nghiệm chứng cử báo tin nội dung thật giả, Bao Thiết Sinh cảnh sát trưởng quyết định trước đối với trong đó 7 tên cường gian phạm tiến hành quản chế.

Giả 7 tên cường gian phạm, cũng đến từ Khải Minh Tỉnh khu biệt thự.

Theo dõi hai ngày sau, 7 tên cường gian phạm trung có 5 tên liền bại lộ phạm tội sự thật, điều tra tới nơi này, cảnh sát liền ý thức được X tiên sinh cử báo tin nội dung là thật.

Phúc Hưng thành phố bắt cảnh sát cấp lãnh đạo đối với chuyện này cao độ coi trọng, lập tức tập trung 300 tên tinh anh cảnh sát, đối với thơ nặc danh trung hàng ra 83 tên cường gian phạm tiến hành quản chế cùng bắt, một trận kích thước thật lớn tập bộ hành động lúc này triển khai.

Ở ngắn ngủi ba ngày, thì có 69 tên cường gian phạm sa lưới, bị giải về bắt cảnh sát.

Bắt cảnh sát, cục trưởng phòng làm việc.

"Cục trưởng, hôm nay lại dẫn độ 17 tên cường gian phạm, bọn họ đều ở đây X tiên sinh cung cấp 《 Cường gian phạm danh sách 》 trong." Bao Thiết Sinh cảnh sát trưởng báo cáo.

Đối diện, ngồi một tên đàn ông trung niên, bốn chùng mười lăm tuổi, mặt chữ quốc, hần kêu Triển Hoàn Đương, là Phúc Hưng thành phố cục cảnh sát cục trưởng.

Triển Hoàn Đương cục trưởng nói: "Tên này ký tên kêu X tiên sinh dân thành phố thật là công đức vô lượng, lần trước ra ánh sáng Vượng Ngu như nghiệp ung thư vật, lần này lại tố cáo 83 tên cường gian phạm, cân phải là Phúc Hưng thành phố 'Thành phố anh hùng', giành công tới vĩ."

Bao Thiết Sinh cảnh sát trưởng nói: "Cục trưởng, X tiên sinh rốt cuộc là người nào, hần hiểu như vậy nhiều tin tức nội tình, lại có thể một hơi hàng ra như vậy nhiều cường gian phạm danh sách."

Triển Hoàn Đương cục trưởng phân tích nói: "Tên này X tiên sinh rất có thể là cường gian nhóm người phạm tội thành viên nội bộ, hơn nữa còn là thành viên nòng cốt, hần rất có thể biết số một cường gian phạm 'Chó sói tiên sinh' ."

Dừng một chút, Triển Hoàn Đương cục trưởng đặc biệt dặn dò, "Thiết Sinh, sau này X tiên sinh tất cả cử báo tin, toàn bộ trực tiếp đưa đến ta nơi này, do ta tự mình phụ trách."

Bao Thiết Sinh gật đầu: "Ừ."

...

Chuối tiêu biệt thự.

Phòng khách, Hoàng Vĩnh Nhạc đang dùng cơm.

Lúc này, trong ti vi sắp bá một cái tin tức: "... Bồn đài nhất tin tức mới, thành phố bắt cảnh sát ngày gần đây phá được mấy chục cường gian án, bắt được cường gian phạm 69 tên. Theo cảnh sát tiết lộ, những thứ này cường gian phạm có hơn một nửa thuộc về cùng một nhóm người phạm tội. Nhóm người phạm tội số một hiềm nghi phạm kêu 'Chó sói tiên sinh', hần thông qua lôi kéo chỉ số hạnh phúc thấp dân thành phố vào nhóm, giết giết bọn họ xử lý phạm tội hoạt động.

Cảnh sát nhắc nhở rộng lớn dân thành phố, chỉ số hạnh phúc một khi ngã vì số âm, nhất định phải kịp thời tiến hành chữa trị tâm lý, không nên nghe tin phần tử phạm tội sàm ngôn, lâm vào đường rẽ.

Trước mắt, nhóm người phạm tội số một hiềm nghi phạm 'Chó sói tiên sinh' vẫn đang trốn, cảnh sát công khai treo giải thưởng 100 vạn tiền thưởng tìm phá án đầu mối."

Tin tức nhìn tới nơi này, Hoàng Vĩnh Nhạc chân mày giật giật.

Từ tin tức nhìn lên, cảnh sát đã bắt 69 tên cường gian phạm, phá án hiệu suất coi như là khá lắm rồi.

Nếu cảnh sát cảnh lực đủ đồng thời bắt như vậy nhiều cường gian phạm, Hoàng Vĩnh Nhạc chuẩn bị lục soát thứ hai nhóm cường gian phạm, viết nữa một phần 《 Cường gian phạm danh sách 》 gửi đến cảnh sát cục.

Dĩ nhiên, trọng yếu hơn chính là tiếp tục giải tòa rút số quyền hạn độ tiến triển.

Converter: Tịch Văn Tịch Mịch

Bạn đang đọc truyện *Hạnh Phúc Đại Rút Thưởng Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 80: Lục soát chó sói tiên sinh

Tác giả: Ngã Yêu Hòa Tinh

Ở Hoàng Vĩnh Nhạc 《 Cường gian phạm danh sách 》 trong tổng cộng có 83 tên cường gian phạm, cảnh sát trước mắt chỉ tìm bắt 69 tên tội phạm, còn có 14 tên tội phạm không có sa lưới.

Đối với lần này, Hoàng Vĩnh Nhạc cũng không ngoài suy đoán.

Cảnh sát muốn bắt bộ cường gian phạm, cần trước tìm chứng có phạm tội. Mà có một ít cường gian phạm chứng có phạm tội là rất khó tìm, bởi vì cũng không phải là mỗi một cường gian phạm đều là kẻ tái phạm.

Chỉ muốn tiến hành qua một lần cường gian, hệ thống thì sẽ nhận định là cường gian phạm.

Tỷ như, một tên cường gian phạm ở 50 đầu năm cường gian một lần, sau 50 năm cũng không có nữa gây án, hệ thống giống vậy sẽ nhận định hẳn là cường gian phạm.

Đối với như vậy cường gian phạm, cảnh sát rất khó tìm chứng có phạm tội, cho nên, có một ít cường gian phạm không có bị tập bộ là trong dự liệu chuyện.

Cảnh sát tập bộ đến 69 tên cường gian phạm, hơn phân nửa đều là gần đây điên cuồng gây án nhóm người phạm tội.

Cái này nhóm người phạm tội đầu mục kêu "Chó sói tiên sinh", là cảnh sát truy nã số một hiểm nghi phạm.

Bắt giặc trước kẻ gian vương.

Nếu như có thể rút được "Chó sói tiên sinh", đem hẳn dẫn độ, rút số giá trị phải rất cao, giải tỏa độ tiến triển sẽ tăng nhanh.

Cho nên, Hoàng Vĩnh Nhạc chuẩn bị thử nghiệm rút ra lấy "Chó sói tiên sinh".

Hoàng Vĩnh Nhạc: "Ta muốn rút lấy Phúc Hưng thành phố cường gian nhóm người phạm tội đầu mục 'Chó sói tiên sinh'."

Hệ thống nhắc nhở: Thật xin lỗi, tức chủ miêu tả tin tức quá mơ hồ, độ chính xác chưa đủ, không cách nào rút ra lấy.

"Độ chính xác chưa đủ?"

Chính xác rút số, yêu cầu miêu tả tin tức độ chính xác đủ cao, nếu như tin hơi thờ quá mơ hồ, không có đạt tới hệ thống chính xác tiêu chuẩn, rút số thì sẽ thất bại.

Hoàng Vĩnh Nhạc bây giờ chỉ biết là nhóm người phạm tội đầu mục kêu "Chó sói tiên sinh", kỳ tin tức của nó cũng không biết.

Bởi vì "Chó sói tiên sinh" tin tức quá mơ hồ, Hoàng Vĩnh Nhạc chính xác rút số vì vậy thất bại.

Phải dùng hệ thống thành công rút ra lấy "Chó sói tiên sinh", thì phải đề cao độ chính xác, phương pháp chủ yếu có hai loại:

Loại phương pháp thứ nhất: Tìm được "Chó sói tiên sinh" tên thật.

Chỉ cần biết tội phạm tên thật, liền có thể dùng chính xác rút số rút ra lấy.

Mà "Chó sói tiên sinh" không hề là tên thật, nó chẳng qua là nhóm người phạm tội đầu mục danh hiệu. Dùng "Chó sói tiên sinh" cái này danh hiệu tới tiến hành rút số, hệ thống sẽ phán định là tin tức độ chính xác chưa đủ.

Nếu như Hoàng Vĩnh Nhạc có thể biết "Chó sói tiên sinh" tên thật, liền có thể lập tức rút ra lấy "Chó sói tiên sinh". Đáng tiếc, "Chó sói tiên sinh" thân phận thần bí, hẳn tên không người biết.

Phương pháp thứ hai: Tìm được "Chó sói tiên sinh" chỗ ẩn thân.

Nếu như biết "Chó sói tiên sinh" nhà địa điểm cụ thể, giống vậy có thể rút ra lấy "Chó sói tiên sinh".

Đáng tiếc, đến nay không có ai biết "Chó sói tiên sinh" giấu ở nơi nào.

Bất quá, Hoàng Vĩnh Nhạc vẫn là quyết định thử một lần, ở khu vực phụ cận lục soát một chút.

Hoàng Vĩnh Nhạc: "Ta muốn rút lấy Khai Minh Tỉnh khu biệt thự 1 số khu vực 'Chó sói tiên sinh'."

Hệ thống nhắc nhở: Thật xin lỗi, Khai Minh Tỉnh khu biệt thự 1 số khu vực không có 'Chó sói tiên sinh', tức chủ miêu tả có sai lầm, không cách nào rút ra lấy.

Sau, Hoàng Vĩnh Nhạc lại tìm tới 2 số khu vực, 3 số khu vực, 4 số khu vực... Toàn bộ khu biệt thự cũng lục soát một lần.

Kết quả, không có lục soát "Chó sói tiên sinh".

"Chó sói tiên sinh" căn bản không ở Khai Minh Tỉnh khu biệt thự bên trong.

Tiến hành được nơi này, Hoàng Vĩnh Nhạc quyết định tạm thời buông tha lục soát "Chó sói tiên sinh". Dẫu sao, Phúc Hưng thành phố lớn như vậy, muốn băng vào vận khí lục soát "Chó sói tiên sinh", giống như mò kim đáy biển.

Huống chi, "Chó sói tiên sinh" chưa chắc vẫn còn ở Phúc Hưng thành phố.

Trừ phi tìm được "Chó sói tiên sinh" đầu mối, nếu không rất khó lục soát hẳn.

Cho nên, Hoàng Vĩnh Nhạc không có nữa lục soát "Chó sói tiên sinh", mà là tiếp tục lục soát những thứ khác cường gian phạm, cả rút số quyền hạn độ tiến triển.

Hoàng Vĩnh Nhạc trước đã tìm tòi đại học thành phụ cận 16 ngôi tiểu khu, bao phủ 10 nhiều mười ngàn tên cư dân.

Hắn hôm nay chuẩn bị mở rộng lục soát kích thước, toàn diện lục soát Phúc Hưng thành phố nam thành khu tất cả tiểu khu.

Phúc Hưng thành phố thành phố tổng cộng có 12 cái khu, bao gồm khu đông thành, khu tây thành, nam thành khu, vũ cửa khu, hồng văn khu vân vân.

Hoàng Vĩnh Nhạc chỗ ở biệt thự, ở vào nam thành khu bên trong.

Nam thành khu tổng cộng có 90 ngôi tiểu khu, ở dân số hên 70 vạn người, bọn họ sẽ trở thành vàng vĩnh nhạc hôm nay lục soát đối tượng.

Lục soát một ngôi tiểu khu, ít nhất cần 10 phút, bởi vì Hoàng Vĩnh Nhạc vừa muốn kiểm tra tiểu khu bản đồ, lại phải ghi chép cường gian phạm tin tức.

Một ngôi tiểu khu 10 phút, 90 ngôi tiểu khu chính là 900 phút, tức 15 giờ.

Buổi sáng chín điểm, lục soát bắt đầu.

Lục soát quá trình rất khô khan, không ngừng lặp lại giống nhau bước.

Hệ thống nhắc nhở: Túc chủ lặp đi lặp lại lục soát cường gian phạm, hết sức nhàm chán, chỉ số hạnh phúc -2!

Hệ thống nhắc nhở: Túc chủ lặp đi lặp lại lục soát cường gian phạm, hết sức nhàm chán, chỉ số hạnh phúc -2!

...

Ở trăm ngàn lần lục soát trung, một cái lại một cái cường gian phạm bị lục soát ra, rút số quyền hạn cũng một chút xú giải tỏa.

Hệ thống nhắc nhở: Túc chủ rút số rất có giá trị, rút số quyền hạn giải tỏa độ tiến triển tăng lên tới 14. 1%!

Hệ thống nhắc nhở: Túc chủ rút số rất có giá trị, rút số quyền hạn giải tỏa độ tiến triển tăng lên tới 15. 6%!

Hệ thống nhắc nhở: Túc chủ rút số rất có giá trị, rút số quyền hạn giải tỏa độ tiến triển tăng lên tới 16. 9%!

Ở lục soát trong quá trình, Hoàng Vĩnh Nhạc phát hiện một cái hiện tượng kỳ quái: Càng cách xa Khải Minh Tỉnh khu biệt thự tiểu khu, cường gian phạm xuất hiện xác suất lại càng nhỏ.

Nói cách khác, Khải Minh Tỉnh khu biệt thự phụ cận cường gian phạm lại nhiều nhất.

Hoàng Vĩnh Nhạc không khỏi hoài nghi, "Chó sói tiên sinh" cái này nhóm người phạm tội điểm chính mục tiêu, có thể chính là Khải Minh Tỉnh khu biệt thự.

Mười tám giờ sau.

Nhiệm vụ lục soát rốt cuộc hoàn thành.

Nam thành khu 90 ngôi khu dân cư nhỏ, Hoàng Vĩnh Nhạc cũng lục soát một lần, cộng tìm được 198 tên cường gian phạm.

Ở 198 tên cường gian phạm trung, phái nam chiếm 87%, phái nữ chiếm 13%. Những thứ này cường gian phạm phần lớn là trung thanh niên, bất quá, cũng có số nhỏ người lớn tuổi.

Trong đó, tuổi tác dài nhất cường gian phạm đã 78 tuổi, tên này cường gian phạm đoán chừng là lúc còn trẻ phạm qua án.

198 tên cường gian phạm toàn bộ sắp xếp 《Cường gian phạm danh sách》, in ra, làm thành thứ hai phong cửu báo tin.

Cửu báo tin chuẩn bị xong sau, đã rạng sáng bốn giờ, Hoàng Vĩnh Nhạc cả người mệt mỏi.

Hệ thống nhắc nhở: Túc chủ hôm nay thức đêm làm thêm giờ, cơ hồ mệt mỏi đến chó, lại không có tiền làm thêm giờ, chỉ số hạnh phúc -11!

Hệ thống nhắc nhở: Túc chủ rút ra lấy cường gian phạm thẻ căn cước, giúp cảnh sát phá án cung cấp mẫu chốt tính đầu mối, rút số rất có giá trị, rút số

quyền hạn giải tỏa độ tiến triển tăng lên tới 19. 3%!

Giải tỏa độ tiến triển hôm nay từ 13. 2% cả đến 19. 3%, tăng lên 6. 1%.

Dựa theo cái này giải tỏa tốc độ, thành công giải tỏa đã không phải là như vậy xa không với tôi.

"Ngủ trước giấc, ngày sau tái chiến!"

...

Hai ngày sau.

Phúc Hưng thành phố bắt cảnh sát nhận được Hoàng Vĩnh Nhạc gửi tới thứ hai phong ấn danh cử báo tin, buổi tối hôm đó, thơ nặc danh đưa đến cục trưởng phòng làm việc.

"Cục trưởng, lại nhận được X tiên sinh cử báo tin." Bao Thiết Sinh cảnh sát trưởng báo cáo, "Cử báo tin trong ra ánh sáng 198 tên mới cường gian phạm."

"198 tên?" Triển hoành chánh cục trưởng cầm lên cử báo tin, xem tường tận.

Bao Thiết Sinh hỏi: "Cục trưởng, có muốn hay không phái người trước phong tỏa mấy tên hiềm nghi phạm, xác nhận phần này cử báo tin nội dung chân thực tính?"

Triển Hoành Đang cục trưởng đè ép đề tay thế: "Gần đây chúng ta thêm đã kích lớn cường gian phạm lực độ, không ít cường gian phạm đang chuẩn bị bên ngoài trốn, phải sớm một chút hành động. X tiên sinh thượng đóng kín một cái giờ báo nội dung bức thư chân thực không có lầm, đóng kín một cái giờ báo nội dung bức thư chắc cũng là chân thật. Tối nay hành động suốt đêm, một phần chung cũng không cho phép tri hoãn!"

"Ừ."

Cùng ngày ban đêm, cảnh sát lập tức tiến hành hành động, đối với 198 tên cường gian phạm tiến hành quản chế cùng tập bộ.

Tham dự lần hành động này cảnh sát viên tổng cộng có 600 tên, trong đó hình cảnh 400 tên, đặc cảnh 200 tên.

Sau hai ngày, lục tục có cường gian phạm bại lộ chứng có phạm tội, bị cảnh sát dẫn độ.

"... Bồn đài nhất tin tức mới, ta thành phố cảnh sát hôm nay phá được mười bốn cường gian án, bắt được người hiềm nghi phạm tội 34 tên..."

"... Bồn đài nhất tin tức mới, ta thành phố cảnh sát hôm nay lại dẫn độ 29 tên cường gian phạm, trong đó có 9 tên tội phạm là tới từ 'Chó sói tiên sinh' tổ chức phạm tội..."

"... Bồn đài nhất tin tức mới, hôm nay lại có 17 tên cường gian phạm sa lưới..."

Khi cường gian phạm sa lưới tin tức liên tục ở truyền thông thượng ra ánh sáng lúc, đưa tới toàn dân nhiệt nghị.

Các thị dân tiếng khen một mảnh, vô số bạn trên mạng rối rít điểm khen.

Chẳng qua là, các bạn trên mạng hết sức tò mò, tại sao đột nhiên có thể bắt được như vậy nhiều cường gian phạm?

Không chỉ có bạn trên mạng tò mò, trong bắt cảnh sát người giống vậy thật là tò mò.

Cục trưởng phòng làm việc.

"Tên này X tiên sinh thật là không tưởng tượng nổi." Triển Hoành Đang cục trưởng nói, "Ta vốn tưởng rằng thượng đóng kín một cái cử báo tin chính là X tiên sinh cực hạn, không nghĩ tới hần lại gọi thứ hai phong cử báo tin, ra ánh sáng 198 tên cường gian phạm, hơn nữa tin tức cũng chính xác không có lầm."

Bao Thiết Sinh hỏi: "Cục trưởng X tiên sinh rốt cuộc là thần thánh phương nào, có thể nắm trong tay đến như vậy nhiều phạm tội tin tức?"

"Ta bây giờ cũng cảm không chuẩn." Triển Hoành Đang cục trưởng nói, "Trước ta cho là X tiên sinh là nhóm người phạm tội nội bộ thành viên, bây giờ nhìn lại, hần nắm trong tay tin tức so với chúng ta trong tưởng tượng còn lớn hơn. Có thể lập tức ra ánh sáng 200 nhiều tên tội phạm cường gian tin tức, tuyệt đối không phải người bình thường..."

Đang nói, một tên cảnh sát viên chạy vào: "Cục trưởng X tiên sinh lại gửi tới thứ ba phong cử báo tin."

"Cái gì?"

Triển Hoành Đang sắc mặt cả kinh.

Lại còn có cử báo tít!

...

Đêm khuya.

Chuối tiêu biệt thự trong phòng ngủ, Hoàng Vĩnh Nhạc một bên ngáp, một bên in mới vừa biên soạn tốt 《 Cường gian phạm danh sách 》.

Đây là bản chuẩn bị gửi ra thứ tư phong cử báo tít.

Hoàng Vĩnh Nhạc hôm nay lại giảng co một ngày, mệt mỏi, ngã đầu liền ngủ.

Hệ thống nhắc nhở: Túc chủ hôm nay lại thức đêm làm thêm giờ, mệt mỏi đến chó, còn không có tiền làm thêm giờ, chỉ số hạnh phúc -15!

Hệ thống nhắc nhở: Túc chủ rút số rất có giá trị, rút số quyền hạn giải tỏa độ tiến triển tăng lên tới 31.4%!

...

PS: Có bạn đọc cảm thấy cường gian phạm số lượng quá nhiều, nơi này cung cấp một con số.

2014 năm, Trung quốc cường gian phạm vụ án vì 2.3 vạn, mấy con số này là lập án vụ án số lượng, không có lập án cường gian phạm số lượng nhất định phải lật gấp mấy lần, thậm chí nhiều hơn. Đồng thời, mấy con số này chỉ là 2014 năm một năm mới phát cường gian phạm, cường gian phạm hàng năm đều có, lấy 30 vụ tính toán, số liệu thì phải nửa nhân với 30.

Cho nên, tội phạm cường gian phạm số lượng cũng không có người bình thường trong tưởng tượng ít như vậy, một tòa mấy triệu dân thành phố, nếu như theo như Hoàng Vĩnh Nhạc cái loại đó lục soát phương pháp lục soát đi xuống, tìm ra 1000 tên cường gian phạm không có áp lực chút nào.

Converter: Tịch Văn Tịch Mịch

Bạn đang đọc truyện *Hạnh Phúc Đại Rút Thường Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 81: Chó sói tiên sinh hiện thân

Tác giả: Ngã Yêu Hóa Tinh

Một nhóm lại một nhóm cường gian phạm lọt lưới.

Bất quá, cảnh sát mới biết trận này tỷ đầu còn xa không có kết thúc. Mặc dù bọn họ dẫn độ 301 tên cường gian phạm, nhưng là cường gian phạm đầu mục "Chó sói tiên sinh" vẫn đang trốn.

Vì vậy, cảnh sát cho đòi mở cuộc họp khẩn cấp, thảo luận tập thể "Chó sói tiên sinh" phương án.

Bớt cảnh sát, phòng họp.

"Tôi hôm nay mới ngưng, chúng ta tổng cộng bắt được 301 tên cường gian phạm, trong đó có 211 tên cường gian phạm đến từ 'Chó sói tiên sinh' tổ chức phạm tội, chiếm 70%." Triển hoành chánh cục trưởng giới thiệu, "Ồ 211 tên cường gian phạm trung, có 188 tên là tháng gần nhất mới bắt đầu gây án."

Một tên đội trưởng đội hình cảnh hỏi: "Triển cục, tại sao một tháng bên trong sẽ nhiều hơn như vậy nhiều mới cường gian phạm?"

Triển Hoành Đảng cục trưởng nói: "Tháng trước độc sửa bỏ sự kiện ra ánh sáng sau, một ít dân thành phố chỉ số hạnh phúc diệt phá -150, trong lòng mất thăng bằng.'Chó sói tiên sinh' là phạm tội chuyên gia, hẳn tìm được trước những thứ này không hạnh phúc dân thành phố, lợi dụng bọn họ trong lòng nhược điểm, uy hiếp lợi hoặc, cho bọn họ tẩy não, thành công lôi kéo bọn họ vào nhóm. 188 tên mới vào nhóm cường gian phạm, chỉ số hạnh phúc tháng trước cũng từng thấp hơn -150."

Triển Hoàn Đàng cục trưởng ở trên màn ảnh lớn điều ra một phần bảng thống kê, giới thiệu, "Phần này bảng thống kê là chó sói tiên sinh lập long 188 tên cường gian phạm số liệu phân tích. Từ đơn thượng có thể thấy được, chó sói tiên sinh lập long đối tượng có mấy cái đặc thù rõ ràng.

Đệ nhất, chỉ số hạnh phúc thấp hơn -150.

Thứ hai, nghề đa số là an ninh, hộ vệ.

Thứ ba, không có vợ.

Thứ tư, tuổi tác đều ở 20 tuổi đến 40 tuổi giữa.

Chỉ cần là thỏa mãn trở lên bốn cá đặc thù dân thành phố, đều là chó sói tiên sinh muốn lập long đối tượng.

Chó sói tiên sinh thắng trước loi kéo 188 tên cường gian phạm, hẳn thắng này có thể còn biết kéo mới dân thành phố gia nhập cường gian phạm tổ chức. Nếu như chúng ta đối với tất cả thỏa mãn trở lên bốn cái đặc thù dân thành phố tiến hành quản chế, há miệng chờ sung rụng, liền có thể có thể tìm được chó sói tiên sinh.

Thỏa mãn trở lên bốn cái đặc thù dân thành phố, ở Phúc Hưng thành phố ước chừng có 1755 người. 1755 người nhất có thể trở thành 'Chó sói tiên sinh' hạ thủ đối tượng. Cho nên, từ hôm nay trở đi, chúng ta sẽ đối với 1755 tên dân thành phố tiến hành quản chế, chờ đợi chó sói tiên sinh hiện thân.

Mấy ngày nay mọi người khổ cực một chút, toàn lực quản chế 1755 tên dân thành phố, nhất định phải trong thời gian ngắn nhất đem 'Chó sói tiên sinh' tập nã quy án."

"Dạ !"

Cùng ngày ban đêm, cảnh sát lập tức hành động, đối với 1755 tên có thể bị chó sói tiên sinh lập dân thành phố toàn diện quản chế.

...

Đêm khuya.

Phúc Hưng thành phố bắc giáp đức vùng núi, phía trước là một mảnh cũ nát lão khu nhà ở.

Lúc này, một tên cảnh sát núp trong bụi cỏ, hẳn kêu Ngô Phong, phụ trách quản chế lão khu nhà ở dậm một tên an ninh.

Nên an ninh năm nay 29 tuổi, vợ thắng trước chết tại tai nạn xe cộ, hẳn chỉ số hạnh phúc ngã đến -187, tên này an ninh có thể sẽ trở thành chó sói tiên sinh hạ thủ đối tượng.

Cho nên, Ngô Phong cảnh sát viên đối với lão khu nhà ở tiến hành giám thị, nếu như chó sói tiên sinh thật đến tìm an ninh, liền có thể đối với chó sói tiên sinh tiến hành tập bộ.

Ngô Phong cảnh sát viên đã giám thị ba ngày ba đêm, không thu hoạch được gì.

Ngáp một cái, Ngô Phong cảnh sát viên cố gắng tỉnh thần.

Xào xạc sa!

Bỗng nhiên, phía trước xuất hiện một cái thân ảnh màu xám tro, là một tên quần áo xám đàn ông, trên mặt mang một cái màu xám tro chó sói mặt nạ da, đi về phía lão khu nhà ở.

"Chó sói tiên sinh?"

Ngô Phong cảnh sát viên ánh mắt sáng lên, tên này đại màu xám tro chó sói mặt nạ da đàn ông rất có thể chính là chó sói tiên sinh.

Mục tiêu xuất hiện!

Ngô Phong cảnh sát viên móc ra điện thoại vô tuyến: "Bao đội trưởng, chó sói tiên sinh xuất hiện! Ngay tại đức vùng núi chân núi lão khu nhà ở! Ta mới vừa thấy chó sói tiên sinh tiến vào lão khu nhà ở!"

"Tiểu Ngô, ngươi nhìn chăm chú chó sói tiên sinh, ta lập tức chạy tới."

"Ừ."

Nói chuyện điện thoại xong, Ngô Phong cảnh sát viên rời đi bụi cỏ, chạy về phía lão khu nhà ở, muốn theo đuôi chó sói mặt nạ da nam.

"Người đâu?"

Ngô Phong cảnh sát viên đi tới lão khu nhà ở một cái đường hẻm,

Nhưng phát hiện chó sói mặt nạ da nam không thấy, hấn đang chuẩn bị tìm, bỗng nhiên, một cái quả đấm từ mặt bên huy tới.

Bành!

Ngô Phong cảnh sát viên trước mắt tối sầm, hôn mê đi, ngã nằm dưới đất.

Đánh quyền người, chính là chó sói mặt nạ da đàn ông chó sói tiên sinh!

Chó sói tiên sinh nhìn một chút Ngô Phong cảnh sát viên giấy chứng nhận: "Cảnh sát? Chẳng lẽ cảnh sát để mắt tới nơi này? Tệ hại!"

Chó sói tiên sinh xoay người, vội vã rời đi.

Mấy phút sau.

Bao Thiết Sinh dẫn mười mấy tên hình cảnh chạy tới, phát hiện hôn mê Ngô Phong cảnh sát viên.

"Đội trưởng, tiểu Ngô hôn mê."

"Nhất định là chó sói tiên sinh làm! Chó sói tiên sinh khẳng định vẫn còn ở kế cận, mọi người chia nhau tìm một chút."

"Ừ."

...

Cũng trong lúc đó.

Chuối tiêu biệt thự trong phòng khách, Hoàng Vĩnh Nhạc nhìn chăm chăm Phúc Hưng thành phố thành phố bản đồ, tiếp tục tìm kiếm cường gian phạm.

Quyền kinh mấy ngày nữa phần chiến, Hoàng Vĩnh Nhạc đã tìm tòi Phúc Hưng thành phố 10 cái thành khu phần lớn tiểu khu, bao trùm dân số cao đến năm triệu, tổng cộng tìm được 611 cường gian phạm.

Bất quá, gần đây hai ngày, hấn tìm được cường gian phạm số lượng càng ngày càng ít.

Một mặt là bởi vì cường gian phạm bên ngoài trốn, một mặt khác là bởi vì cường gian phạm vốn là thì ít.

Khải Minh Tinh khu biệt thự kế cận sở dĩ như vậy nhiều cường gian phạm, phần lớn đều là "Chó sói tiên sinh" tháng gần nhất đào tạo ra được.

Ở Hoàng Vĩnh Nhạc trở về ô sơn thôn trong một tháng, chó sói tiên sinh giết giết một nhóm chỉ số hạnh phúc thấp dân thành phố gia nhập cường gian tổ chức phạm tội, vì vậy, Hoàng Vĩnh Nhạc trở về Phúc Hưng thành phố sau, cường gian phạm mới có thể chọt tăng.

Hôm nay, những thứ này mới tăng cường gian phạm đã bị một lưới bắt hết, cường gian phạm số lượng dĩ nhiên là càng ngày càng ít.

Đặc biệt là cách xa Khải Minh Tinh khu biệt thự thành khu, cường gian phạm số lượng thật là ít ỏi, có lúc một tòa khu dân cư nhỏ cũng không lục ra được một tên cường gian phạm.

Dĩ nhiên, đây là bình thường hiện tượng.

Từ hạnh phúc kiểm tra nghiên cứu ra tới sau, nước Hoa phạm tội tỷ số đại phúc độ hạ xuống, tội phạm số lượng cũng càng ngày càng ít. Phúc hưng thành phố gần đây một bà cường gian phạm, chủ yếu là chó sói tiên sinh cùng độc sữa bò sự kiện chung nhau kéo lên, thuộc về đặc biệt.

Bất quá, Hoàng Vĩnh Nhạc hay là chuẩn bị tiếp tục lục soát cường gian phạm, bởi vì "Chó sói tiên sinh" cũng là cường gian phạm. Nếu như vận khí tốt, nói không chừng có thể lục soát "Chó sói tiên sinh".

Hoàng Vĩnh Nhạc đã tìm tòi hơn năm triệu dân số, đến nay vẫn là không có lục soát "Chó sói tiên sinh", chỉ có thể tiếp tục lục soát.

Lúc này, phòng khách máy truyền hình bỗng nhiên sập bả một cái tin tức: "... Bồn đài nhất tin tức mới, tối nay rạng sáng 1 điểm 14 phân, cảnh sát truy nã số một cường gian phạm 'Chó sói tiên sinh' ở Phúc Hưng ngoại ô bên ngoài đức vùng núi lão khu nhà ở xuất hiện. Chó sói tiên sinh đánh xiu một tên cảnh sát viên sau, thông xúc chạy trốn, cảnh sát trước mắt đang toàn lực tập bộ trung. Cảnh sát nhắc nhở, ở tại đức vùng núi kế cận khu vực dân thành phố, nếu như có phát hiện hư hư thực thực 'Chó sói tiên sinh' đàn ông, mời lập tức liên lạc với cảnh sát..."

Nhìn tới nơi này, Hoàng Vĩnh Nhạc trong lòng động một cái.

Chó sói tiên sinh xuất hiện?

Trên tin tức nói, chó sói tiên sinh ở rạng sáng 1 điểm 14 phân ở đức vùng núi xuất hiện qua!

Hoàng Vĩnh Nhạc nhìn đồng hồ, giờ phút này là rạng sáng 1 điểm 34 phân, nói cách khác, 20 phút trước kia chó sói tiên sinh vẫn còn ở đức vùng núi.

20 phút, chó sói tiên sinh không thể nào chạy quá xa, huống chi còn có cảnh sát đang toàn lực tập bộ, chó sói tiên sinh bây giờ chắc còn ở đức vùng núi khu vực phụ cận.

Nghĩ tới đây, Hoàng Vĩnh Nhạc cảm thấy mình nên xuất thủ.

Bởi vì chỉ cần biết tội phạm địa điểm ẩn thân, Hoàng Vĩnh Nhạc là có thể dùng chính xác rút số rút ra lấy tội phạm. Chỉ cần không ngừng lục soát đức vùng núi khu vực phụ cận, liền có thể tìm được "Chó sói tiên sinh" vị trí, tiến hành rút ra lấy.

"Thử một chút."

Hoàng Vĩnh Nhạc mở ra Phúc Hưng thành phố đức vùng núi bản đồ, tìm được lão khu nhà ở vị trí, sau đó bắt đầu toàn diện lục soát chó sói tiên sinh

Converter: Tịch Văn Tịch Mịch

Bạn đang đọc truyện *Hạnh Phúc Đại Rút Thương Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 82: Chó sói tiên sinh sa lưới

Tác giả: Ngã Yêu Hỏa Tinh

Mở ra Phúc Hưng thành phố đức vùng núi bản đồ, Hoàng Vĩnh Nhạc tìm được lão khu nhà ở vị trí.

Lão khu nhà ở diện tích rất lớn, Hoàng Vĩnh Nhạc đem lão ngôi nhà phân chia thành nhiều khu vực, từng cái số thứ tự, sau đó bắt đầu lục soát chó sói tiên sinh.

Hoàng Vĩnh Nhạc: "Ta muốn rút lấy đức vùng núi lão khu nhà ở 1 số khu vực 'Chó sói tiên sinh'."

Hệ thống nhắc nhở: Thật xin lỗi, lão khu nhà ở 1 số khu vực không có chó sói tiên sinh, tức chủ miêu tả có sai lầm, không cách nào rút ra lấy.

Sau, Hoàng Vĩnh Nhạc tìm tòi 2 số khu vực, 3 số khu vực, 4 số khu vực...

Hoàng Vĩnh Nhạc vốn cho là muốn lục soát hơn phân nửa giờ, dẫu sao chó sói tiên sinh đã thoát đi 20 phút.

Không ngờ, chuyện so với tưởng tượng thuận lợi.

Hoàng Vĩnh Nhạc: "Ta muốn rút lấy đức vùng núi lão khu nhà ở 15 số khu vực 'Chó sói tiên sinh'."

Hệ thống nhắc nhở: Rút ra lấy 15 số khu vực 'Chó sói tiên sinh', cần 210 điểm chỉ số hạnh phúc, là hay không rút ra lấy?

"Tìm được?"

Hoàng Vĩnh Nhạc mừng thầm.

Chó sói tiên sinh nguyên lai không có chạy xa, còn ẩn núp ở lão khu nhà ở 15 số trong khu vực, nên khu vực là một rừng cây nhỏ.

Nếu chó sói tiên sinh vị trí đã chắc chắn, Hoàng Vĩnh Nhạc quyết định trước rút ra lấy chó sói tiên sinh thẻ căn cước, xác nhận tên thật của hắn.

Hoàng Vĩnh Nhạc: "Ta muốn rút lấy đức vùng núi lão khu nhà ở 15 số khu vực 'Chó sói tiên sinh' thẻ căn cước."

Hệ thống nhắc nhở: Rút ra lấy chó sói tiên sinh thẻ căn cước, cần 2 điểm chỉ số hạnh phúc, là hay không rút ra lấy?

"Ừ."

"Đình! Chúc mừng tức chủ, ngài rút được chó sói tiên sinh thẻ căn cước."

Rào rào!

Một tấm công dân thẻ căn cước xuất hiện ở Hoàng Vinh Nhạc bàn tay.

Thẻ căn cước chủ nhân tên là Hồng A Lang, nam, 35 tuổi, từ trong hình nhìn, đáng dấp mắt to mày rậm, uy vũ bất phàm

"Nguyên lai chó sói tiên sinh tên thật kêu Hồng A Lang."

Biết được chó sói tiên sinh tên thật, Hoàng Vinh Nhạc liền không cần phải lo lắng chó sói tiên sinh chạy trốn. Bởi vì có tội phạm tên, liền có thể chính xác rút số.

Hồng A Lang bây giờ còn đang lão khu nhà ở trong, Hoàng Vinh Nhạc chuẩn bị rút ra lấy hồng A Lang thận, cách không đem hấn đồng phục.

Rút ra lấy thận tạng, có thể làm hồng A Lang hôn mê.

Hoàng Vinh Nhạc : "Ta muốn rút lấy 'Chó sói tiên sinh' Hồng A Lang một cái thận."

Hệ thống nhắc nhở: Rút ra lấy Hồng A Lang một cá thận, cần 8 điểm chỉ số hạnh phúc, là hay không rút ra lấy?

"Ừ."

"Đỉnh! Chúc mừng túc chủ, ngài rút được 'Chó sói tiên sinh' hồng A Lang một cái thận."

Ba!

Một nhò đà đậu tầm trạng đích thịt thịt rơi ở trên sàn nhà, chính là Hồng A Lang thận.

Không có gì bất ngờ xảy ra, Hồng A Lang bây giờ hấn hôn mê ở lão khu nhà ở trong rừng cây.

Lúc này, đài truyền hình nhưng lại sắp bá một cái tin tức "... Bồn đài nhất tin tức mới, số một cường gian phạm 'Chó sói tiên sinh' đã vừa mới ở đức vùng núi lão khu nhà ở sa lưới. Theo cảnh sát tiết lộ, 'Chó sói tiên sinh' tên thật nguyên lai kêu Trần Nhất Chương, là ngoài tỉnh người. Trần Nhất Chương trước mắt đã bị cảnh sát dẫn độ, phía dưới mời xem ký giả bồn đài từ lão khu nhà ở hiện trường phát trở về báo cáo..."

Ổng kính chuyển một cái, màn ảnh truyền hình thiết hoán đến già khu nhà ở hình ảnh, trong hình có thể thấy cảnh sát dẫn độ một tên đàn ông trung niên, 35 tuổi chừng, người đàn ông này chính là cảnh sát mới vừa bắt được "Chó sói tiên sinh" Trần Nhất Chương.

Nhìn tới nơi này, Hoàng Vinh Nhạc nhận ra được không đúng: "Kỳ quái, 'Chó sói tiên sinh' rõ ràng là kêu Hồng A Lang, làm sao cảnh sát bắt được 'Chó sói tiên sinh' kêu Trần Nhất Chương?"

Cảnh sát thật giống như bắt lầm người chứ ?

Trần Nhất Chương hấn không phải là chó sói tiên sinh.

Vì nghiệm chứng suy đoán, Hoàng Vinh Nhạc thử dò xét nói: "Ta muốn rút lấy Phúc Hưng thành phố cường gian nhóm người phạm tội đầu mục 'Chó sói tiên sinh' Trần Nhất Chương."

Hệ thống nhắc nhở: Thật xin lỗi, cường gian phạm tội đầu mục "Chó sói tiên sinh" không phải Trần Nhất Chương, túc chủ miêu tả có sai lầm, không cách nào rút ra lấy.

Quả nhiên là bắt lầm người!

Nguyên lai, tên này kêu Trần Nhất Chương đàn ông già "Chó sói tiên sinh", hấn là Hồng A Lang người chết thể.

Hồng A Lang mỗi lần gây án lúc, Trần Nhất Chương cũng sẽ đi cùng xuất hành. Đang làm án lúc, nếu như bị cảnh sát đuổi bắt, Trần Nhất Chương thì sẽ giả mạo chó sói tiên sinh, để cho cảnh sát dẫn độ hấn. Tới Hồng A Lang, thì có thể trở lui toàn thân.

Cho nên, cảnh sát cuối cùng bắt được vĩnh viễn là già "Chó sói tiên sinh", còn chân chính "Chó sói tiên sinh" Hồng A Lang thì luôn là bình an vô sự.

Trần Nhất Chương sở dĩ nguyện ý làm thay tội dè con, một mặt là bởi vì hấn bị tẩy não, một mặt khác là bởi vì hấn người nhà đều bị Hồng A Lang nắm trong tay, chỉ có thể khuất phục.

Ở tối hôm nay, Hồng A Lang phát hiện lão khu nhà ở có cảnh sát sau, hấn lập tức để cho Trần Nhất Chương giả mạo "Chó sói tiên sinh", bị cảnh sát dẫn độ.

Cảnh sát bắt giả "Chó sói tiên sinh" Trần Nhất Chương sau, tự nhiên sẽ lầm tưởng tội phạm sa lưới, sau đó nhanh chóng rút lui hiện trường, đến lúc đó, Hồng A Lang lại có thể nghênh ngang rời đi.

Những nội tình này, Hoàng Vinh Nhạc dĩ nhiên không biết chuyện, nhưng là từ hệ thống nhắc nhở đến xem, Hoàng Vinh Nhạc đã ý thức được Trần Nhất Chương là giả chó sói tiên sinh, Hồng A Lang mới thật sự là chó sói tiên sinh.

Tối nay cảnh sát bắt làm người, trùng Hồng A Lang bấy rập.

Bây giờ duy nhất có thể cản chỉ Hồng A Lang, chỉ có Hoàng Vĩnh Nhạc.

Dĩ nhiên, Hoàng Vĩnh Nhạc không thể nào mình đi bắt Hồng A Lang, chỉ có thể nghĩ biện pháp thông báo cảnh sát, để cho cảnh sát đi bắt người.

Hoàng Vĩnh Nhạc có Bao Thiết Sinh cảnh sát trưởng số điện thoại di động, có thể trực tiếp cấp Bao Thiết Sinh gọi tin nhắn.

Bất quá, Hoàng Vĩnh Nhạc không thể dùng mình số điện thoại di động gọi tin nhắn, phải dùng một cái mới tinh số điện thoại di động.

Bây giờ ra cửa mua một tấm mới thẻ điện thoại di động, có chút phiền toái, Hoàng Vĩnh Nhạc quyết định trực tiếp rút ra một cái điện thoại di động tới.

Hoàng Vĩnh Nhạc: "Ta muốn rút lấy 'Chó sói tiên sinh' Hồng A Lang điện thoại di động trên người."

Hệ thống nhắc nhở: Rút ra lấy hồng A Lang điện thoại di động, cần 10 điểm chỉ số hạnh phúc, là hay không rút ra lấy?

"Ừ."

"Đình! Chúc mừng túc chủ, ngài rút được 'Chó sói tiên sinh' Hồng A Lang điện thoại di động."

Rào rào!

Một khoản màu xám tro ô mai điện thoại di động vô căn cứ thoáng hiện nơi tay chương, chính là Hồng A Lang điện thoại di động.

"Hồng A Lang dùng lại là ô mai điện thoại di động?"

Hoàng Vĩnh Nhạc gỡ xuống Hồng A Lang thẻ điện thoại di động, chứa chính hấn trong điện thoại di động, sau đó cấp Bao Thiết Sinh cảnh sát trưởng gọi một cái tin nhắn ngắn: "Bao cảnh sát trưởng, các người mới vừa bắt được Trần Nhất Chương là giả chó sói tiên sinh, chân chính chó sói tiên sinh kêu Hồng A Lang, hấn bây giờ hôn mê ở lão khu nhà ở mặt đông trong rừng cây nhỏ. —X tiên sinh."

Tin nhắn ngắn phát ra ngoài sau, Hoàng Vĩnh Nhạc lập tức tắt máy, gỡ xuống thẻ điện thoại di động.

...

Cũng trong lúc đó.

Ở lão khu nhà ở án phát hiện trắng, Bao Thiết Sinh cảnh sát trưởng dẫn độ Trần Nhất Chương, đang chuẩn bị trở lại bót cảnh sát, lúc này, đột nhiên nhận được một cái tin nhắn ngắn, đến từ một cái mã số xa lạ.

Chính là Bao Thiết Sinh phát tin nhắn ngắn.

"Trần Nhất Chương là giả chó sói tiên sinh?"

Nhìn xong tin nhắn ngắn, Bao Thiết Sinh cảnh sát trưởng ngần ra, tin nhắn ngắn ký tên lại là X tiên sinh, cái này làm cho hấn không thể coi thường.

"Thật chẳng lẽ bắt làm người?"

Suy tính một hồi, Bao Thiết Sinh cảnh sát trưởng mang mười mấy tên hình cảnh, đi lão khu nhà ở mặt đông trong rừng cây nhỏ, mấy phen lục soát sau, quả nhiên tìm được một tên hôn mê đàn ông Hồng A Lang.

Cảnh sát ở Hồng A Lang trên người lục soát một chút, tìm được đỉnh đầu màu xám tro chó sói mặt nạ da, cùng với một loạt công cụ gây án, phản điều tra công cụ. Đồng thời, Ngô Phong cảnh sát viên phân biệt, Hồng A Lang hình thể quả thật càng giống như là hấn tối nay thấy "Chó sói tiên sinh".

"Hồng A Lang mới thật sự là 'Chó sói tiên sinh' !"

Bao Thiết Sinh cảnh sát trưởng âm thầm vui mừng, nếu như không phải là X tiên sinh gọi tới kia cái tin nhắn ngắn, tối nay lại để cho Hồng A Lang cho trốn.

"Lập tức giải về!"

"Ừ."

...

Cũng trong lúc đó.

Chuối tiêu biệt thự phòng khách, Hoàng Vĩnh Nhạc ngồi ở trước máy truyền hình, đang xem án phát hiện trường tin tức truyền trực tiếp.

Hắn đã cho Bao Thiết Sinh phát rồi tin nhắn ngắn, đang đợi nhất tin tức mới.

Lúc này, đài truyền hình đột nhiên sấp bả một cái tin tức: "... Bỏn đài nhất tin tức mới, cảnh sát mới vừa bắt được chân chính 'Chó sói tiên sinh' Hồng A Lang, trước bắt được Trần Nhất Chương có thể là giả, hẳn chẳng qua là Hồng A Lang thể thân. Tương quan vụ án, cảnh sát còn đang điều tra trung, trước mắt, Hồng A Lang đã bị giải về bộ cảnh sát..."

Nhìn tới nơi này, Hoàng Vĩnh Nhạc nhẹ nhàng thở phào.

Chân chính chó sói tiên sinh cuối cùng lọt lưới.

Hệ thống nhắc nhở: Túc chủ rút ra lấy chó sói tiên sinh điện thoại di động cùng thận, giúp cảnh sát dẫn độ số một cường gian phạm, rút số vượt qua có giá trị, rút số quyền hạn giải tòa độ tiến triển tăng lên tới 61%!

Hệ thống nhắc nhở: Túc chủ vì bắt được chó sói tiên sinh, gần mười ngày liên tục phấn chiến, ngày đêm lục soát cường gian phạm, vì cả thành phố thao toái tâm, đem "Ta được ta thượng" tinh thần kích thích đến cảnh giới cao hơn, hiệp tình vạn trượng, nghĩa bạc vân thiên, chỉ số hạnh phúc +310!

Converter: Tịch Văn Tịch Mịch

Bạn đang đọc truyện *Hạnh Phúc Đại Rút Thường Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 83: Rút ra lấy cái rương

Tác giả: Ngã Yêu Hóa Tinh

Chó sói tiên sinh lọt lưới.

Hoàng Vĩnh Nhạc mười thiên thu lấy được không nhỏ, thành công đem rút số quyền hạn giải tòa độ tiến triển cả đến 61%, đã hoàn thành hơn phân nửa, cách thành công giải tòa càng ngày càng gần.

Bất quá, loại này thô bạo giải tòa phương thức, rất đau đớn cảm giác hạnh phúc.

Mỗi ngày muốn lục soát mấy ngàn lần, lập lại giống nhau lục soát khẩu lệnh, khô khan trình độ làm người ta tức lộn ruột, chỉ số hạnh phúc mỗi ngày đều muốn ngã xuống mười mấy điểm.

Đồng thời, Hoàng Vĩnh Nhạc những ngày qua không ngừng rút ra lấy cường gian phạm thẻ căn cước, cũng tiêu hao nhiều chỉ số hạnh phúc.

Rút ra lấy một tấm thẻ căn cước tiêu hao 2 điểm, Hoàng Vĩnh Nhạc tổng cộng rút lấy 611 tấm thẻ căn cước, tiêu hao chỉ số hạnh phúc đạt tới kinh người 1222.

Hoàng Vĩnh Nhạc lúc này chỉ số hạnh phúc chỉ còn lại 2018 điểm.

Nếu như không phải là bắt được Hồng A Lang sau, lại tăng vọt 310 điểm, đã diệt phá 2000 điểm.

Cao cường như vậy độ lục soát, thỉnh thoảng tới một lần tạm được, mỗi ngày làm như vậy lời, thân thể không chịu nổi, cảm giác hạnh phúc cũng không nhận được.

Hoàng Vĩnh Nhạc tuần tới thì phải tựu trường, hẳn mấy ngày nay chuẩn bị nghỉ ngơi một chút, nghỉ ngơi dưỡng sức, duy trì tốt chỉ số hạnh phúc.

Chờ khôi phục nguyên khí sau, lại tiếp tục cả rút số quyền hạn.

Hơn hai giờ sáng.

Tối nay chộp được Hồng A Lang, Hoàng Vĩnh Nhạc tinh thần có chút phấn khởi, một thời không buồn ngủ.

Hắn mới vừa rút được Hồng A Lang ô mai điện thoại di động, quyết định nhìn một chút trong điện thoại di động tồn trong thẻ tài liệu.

Hồng A Lang trong điện thoại di động tồn sức chứa cực lớn, tổng cộng có 500G, chia 6 cái văn kiện giáp.

Cái thứ nhất văn kiện giáp kêu "Thành viên", mở ra nhìn một cái, bên trong tồn trữ đều là cường gian phạm tội thành viên của tổ chức tài liệu, số lượng tổng cộng có 500 nhiều người.

Thứ hai cái văn kiện giáp kêu "Video", bên trong lại là rất nhiều cường gian video, những video này đều là thành viên nội bộ gây án lúc vô ý.

Thứ ba cái văn kiện giáp kêu "Huấn luyện", bên trong tất cả đều là cường gian phạm thành viên huấn luyện tài liệu.

Ở nước Hoa, thông thường tội phạm đã khó mà sinh tồn, bởi vì mỗi một tháng đều phải kiểm tra chỉ số hạnh phúc, rất dễ dàng bại lộ phạm tội sự thật.

Chỉ có nghề nghiệp tội phạm, bị chuyên nghiệp hóa phạm tội huấn luyện, mới có năng lực tránh kiểm tra. Cho nên, Hồng A Lang cho cường gian phạm thành viên huấn luyện, đây là rất nhiều tổ chức phạm tội cũng sẽ tiến hành bước.

Những thứ này cường gian phạm huấn luyện tài liệu tương đối chuyên nghiệp, đoán chừng là thâm niên cường gian phạm biên soạn, Hoàng Vĩnh Nhạc liếc mấy lần, thấy được 《Cường gian phạm trong lòng huấn luyện》《Cường gian phạm tự mình tu dưỡng》lớn nhất cảm giác hạnh phúc 18 loại tư thế 《Cường gian phạm biến thái tâm lý học》《Cường gian phạm chọn nữ công lược》《Cường gian phạm an toàn chỉ nam》vân vân.

Đem những tài liệu này toàn bộ học xong, phỏng đoán là có thể lĩnh được một cái cường gian phạm chuyên nghiệp học sĩ bằng đi.

Bây giờ tội phạm cũng chuyên nghiệp như vậy, khó trách phá án độ khó càng ngày càng cao.

Ở "Huấn luyện" văn kiện giáp trong, Hoàng Vĩnh Nhạc còn thấy một cái "Đánh cận chiến" từ văn kiện giáp, bên trong tất cả đều là có liên quan đánh nhau kịch liệt tài liệu.

Tỷ như, 《Cầm nã thủ》《Thuật cận chiến》《Thái cực đạo》《Huấn luyện lực lượng》vân vân.

Trong điện thoại di động thứ tư cái văn kiện giáp cùng thứ năm văn kiện giáp theo thứ tự là "Sự kiện" cùng "Nhiệm vụ", bên trong ghi chép nhóm người phạm tội gây án ghi chép.

Thứ sáu văn kiện giáp có chút kỳ quái, kêu "Bản đồ".

Mở ra nhìn một cái, bên trong có một phần Khải Minh Tinh khu biệt thự bản đồ, ở trên bản đồ, còn ghi rõ 18 cái điểm đỏ, điểm đỏ lần và khu biệt thự đích bất đồng phương vị.

"Trên bản đồ điểm đỏ đại biểu có ý gì?"

Hoàng Vĩnh Nhạc cảm thấy kỳ quái, Hồng A Lang ở trong điện thoại di động tồn trữ Khải Minh Tinh khu biệt thự bản đồ, hẳn là có nguyên nhân đi.

Hồng A Lang thủ hạ cường gian phạm, hơn phân nửa đều tụ tập ở Khải Minh Tinh khu biệt thự kế cận, trong đó, nằm vùng ở Khải Minh Tinh khu biệt thự nội bộ cường gian phạm ít nhất có 25 người.

Hoàng Vĩnh Nhạc vẫn luôn hoài nghi, Hồng A Lang cái này nhóm người phạm tội mục tiêu, có thể chính là Khải Minh Tinh khu biệt thự.

Bây giờ thấy trong điện thoại di động tám bản đồ này, Khải Minh Tinh không khỏi thêm mấy phần tò mò.

"Chẳng lẽ Khải Minh Tinh khu biệt thự trong có Hồng A Lang đồ mong muốn? Những thứ này tiêu hồng điểm vị trí, chẳng lẽ là giấu đồ địa điểm?"

Khải Minh Tinh nhìn một chút bản đồ, vì tìm tòi kết quả, chuẩn bị dùng hệ thống lục soát bản đồ một chút lên điểm đỏ.

Điểm đỏ tổng cộng có 18 cái, trong đó, có một cái điểm đỏ vào vị trí với chanh vị trí của biệt thự.

Hoàng Vĩnh Nhạc: "Ta muốn rút lấy chanh biệt thự lòng đất bảo tàng."

Hệ thống nhắc nhở: Thật xin lỗi, túc chủ miêu tả tin tức quá mơ hồ, độ chính xác chưa đủ, không cách nào rút ra lấy.

Bảo tàng quá rộng hiện lên, phải chính xác một chút.

Hoàng Vĩnh Nhạc: "Ta muốn rút lấy chanh biệt thự lòng đất hoàng kim."

Hệ thống nhắc nhở: Thật xin lỗi, chanh biệt thự lòng đất không có hoàng kim, túc chủ miêu tả có sai lầm, không cách nào rút ra lấy.

Sau, Hoàng Vĩnh Nhạc lại chia ra tìm tòi bạc, kim cương, châu báu, mã não, ngọc bội, cái rương, bảo rương, chiếc nhẫn vân vân.

Kết quả, hệ thống cũng biểu hiện lòng đất không những thứ này.

"Chẳng lẽ là ta suy nghĩ nhiều?"

Hoàng Vĩnh Nhạc vẫn là không có từ bỏ ý định, lại bắt đầu lục soát thứ hai cái điểm đỏ, nó ở vào ba la biệt thự.

Lục soát kết quả giống nhau làm người ta thất vọng, ba la biệt thự lòng đất tựa hồ cũng không bảo vật gì.

Sau, Hoàng Vĩnh Nhạc lại liên tục tìm tòi 9 cái điểm đỏ vị trí, không thu hoạch được gì.

Nếu như là người bình thường tìm thấy được nơi này, phỏng đoán sớm buông tha. Bất quá, Hoàng Vĩnh Nhạc mười ngày lục soát số lượng cao khu dân cư nhỏ, có hơi lục soát cường bách chứng. Một cái tiểu khu không toàn bộ lục soát xong, luôn cảm thấy không thoải mái.

Cho nên, hắn giữ vững đem còn thừa lại mấy cái điểm đỏ vị trí cũng lục soát một lần.

Khi lục soát thứ 10 cái điểm đỏ lúc, bất ngờ xuất hiện.

Thứ 10 cái điểm đỏ, ở vào ba nhạc biệt thự.

Hoàng Vĩnh Nhạc : "Ta muốn rút lấy ba nhạc biệt thự lòng đất cái rương."

Hệ thống nhắc nhở: Rút ra lấy ba nhạc biệt thự lòng đất cái rương, cần 50 điểm chỉ số hạnh phúc, là hay không rút ra lấy?

Thật có cái rương!

"Ừ."

"Đỉnh! Chúc mừng túc chủ, ngài rút được ba nhạc biệt thự lòng đất một cái cặp."

Rào rào!

Một cái cặp vô căn cứ xuất hiện ở trước mắt...

Converter: Tịch Văn Tịch Mịch

Bạn đang đọc truyện *Hạnh Phúc Đại Rút Thương Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 84: Manga

Tác giả: Ngã Yêu Hóa Tinh

Lòng đất thật sự có cái rương, ngay tại Hoàng Vĩnh Nhạc ba nhạc biệt thự dưới đây.

Cái rương là bảo hiểm rương, dài 80 cm, bề rộng chừng 40 cm, trước bụng có hình tròn đột vật, là cái rương khóa, bề ngoài thô tích loang lỗ.

Hoàng Vĩnh Nhạc lập tức rút ra lấy cái rương khóa.

"Đỉnh! Chúc mừng túc chủ, ngài rút được cái rương khóa."

Ca!

Khóa mới vừa rút ra đi, cái rương nắp nhẹ nhàng bắn lên, mở ra.

Chỉ thấy rương trong để rất nhiều sách, chia ba hàng, ước chừng 100 vốn.

"Đây là sách gì?"

Hoàng Vĩnh Nhạc đem rương dăm sách lấy ra ngoài, phát giác những sách này phần lớn là tiểu thuyết.

Tỷ như tiểu thuyết đô thị 《Giải trí đại đế quốc》, tiểu thuyết võ hiệp 《Cười ảnh kiếm khách》, Mạo hiểm tiểu thuyết 《Hải tặc lịch hiểm ký》 vân vân.

Những thứ này tiểu thuyết Hoàng Vĩnh Nhạc cũng chưa nghe nói qua, hần ở trên mạng tra một chút, cũng không có tìm được những thứ này tiểu thuyết tài liệu tương quan.

Rương dậm tiểu thuyết, đều là không có phát được tác phẩm, là cô vốn!

Trừ tiểu thuyết bên ngoài, ruộng trong còn có một bộ manga, tên gọi 《 Người gõ tìm bảo nhớ 》.

《 Người gõ tìm bảo nhớ 》 bộ này manga tổng cộng có 50 sách, toàn bộ đều là nguyên về thảo, cũng là không có phát được tác phẩm, trên nét giống vậy không tìm được tin tức tương quan.

Hoàng Vĩnh Nhạc lật nhìn mấy chục trang manga, 《 Người gõ tìm bảo nhớ 》 là một quyển mạo hiểm loại manga, chủ nhân công là một khúc gỗ, có sinh mạng, biến thành người gỗ, sau đó bắt đầu ở toàn thế giới tìm bảo lịch hiểm câu chuyện.

Bộ này 《 Người gõ tìm bảo nhớ 》 manga tựa hồ rất phổ thông.

"Hong A Lang đồ mong muốn, hần không phải là trong ruộng tiểu thuyết cùng manga chứ?"

Hoàng Vĩnh Nhạc âm thầm suy nghĩ, một ruộng tiểu thuyết cùng manga trị giá không được bao nhiêu tiền, Hồng A Lang không có lý do gì vì những vật này đại phí chu chương.

Cho nên, Hoàng Vĩnh Nhạc hoài nghi để có thể còn có thứ khác.

Vì vậy, hần tiếp tục lục soát.

Lập đi lập lại tìm tòi mấy chục lần, hệ thống nhưng cho thấy ba nhạc biệt thự lòng đất đã không có thứ khác.

Sau, Hoàng Vĩnh Nhạc lại đem còn thừa lại 8 cái tiêu hồng điểm vị trí cũng lục soát một lần, không thu hoạch được gì.

Lục soát khắp trên bản đồ 18 cái tiêu hồng điểm vị trí, tổng cộng chỉ tìm được ruộng tiểu thuyết cùng manga.

Nếu như hồng A Lang thật là tìm khu biệt thự lòng đất đồ, như vậy hần tìm chỉ có thể là giá ruộng tiểu thuyết cùng manga.

"Chẳng lẽ những thứ này tiểu thuyết cùng manga có chỗ đặc thù?"

Từ cái ruộng mặt ngoài nhìn, cái ruộng chôn trong lòng đất chắc có mấy thập niên.

Như vậy nhiều năm cũng không có người phát hiện cái ruộng, cái ruộng khẳng định chôn rất sâu. Cái ruộng bây giờ bị Hoàng Vĩnh Nhạc từ lòng đất rút ra lấy ra, dưới lòng đất tất nhiên sẽ xuất hiện một cái hố.

Chỉ cần có thể phát hiện cái này cái hố độ sâu, liền có thể biết cái ruộng chôn độ sâu.

Hoàng Vĩnh Nhạc bắt đầu mượn hệ thống, dò xét cái hố độ sâu: "Ta muốn tát lấy ba nhạc biệt thự lòng đất 2 thước sâu cái hố đất đai."

Hệ thống nhắc nhở: Thật xin lỗi, ba nhạc biệt thự lòng đất 2 thước sâu không có cái hố, tức chủ miêu tả có sai lầm, không cách nào rút ra lấy.

Sau, vàng vĩnh nhạc lại thử nghiệm lục soát 3 thước sâu, 4 thước sâu, 5 thước sâu... Dò xét cái hố độ sâu.

Hoàng Vĩnh Nhạc: "Ta muốn rút lấy ba nhạc biệt thự lòng đất 12 thước sâu cái hố đất đai."

Hệ thống nhắc nhở: Rút ra lấy lòng đất 12 thước sâu cái hố đất đai, cần 20 điểm chỉ số hạnh phúc, là hay không rút ra lấy?

Phát hiện!

Cái hố độ sâu vì 12 thước, có thể thấy cái ruộng chôn độ sâu cũng là 12 thước, khó trách không người phát hiện.

Hoàng Vĩnh Nhạc có chút kỳ quái, cái ruộng làm sao biết chôn phải sâu như vậy?

Hần lên nét kiểm tra một chút Khai Minh Tinh khu biệt thự lão bản đồ, phát hiện ở hơn ba mươi đầu năm, Khai Minh Tinh khu biệt thự là một mảnh lão khu nhà ở, trong khu có 18 miệng giếng cổ.

Sau đó, lão khu nhà ở xây lại thành Khai Minh Tinh khu biệt thự, 18 miệng giếng cổ đều bị điền chôn.

Ba nhạc biệt thự chỗ ở vị trí, năm đó vừa vặn có một hóp giếng cổ, như vậy có thể thấy, cái ruộng có thể là hơn ba mươi đầu năm chôn ở giếng cổ đích phần đáy. Sau đó khu biệt thự xây lại, giếng cổ điền vì đất bằng phẳng,

Cái ruộng vì vậy chôn sâu ở 12 thước sâu lòng đất.

Nghĩ tới đây, Khai Minh Tinh bỗng nhiên biết trên bản đồ 18 cái điểm đỏ đích hàm nghĩa.

18 cái điểm đỏ, chính là 18 miệng giếng cổ!

Hơn ba mươi đầu năm, Khai Minh Tỉnh khu biệt thự khu vực này tổng cộng có 18 miệng giếng cổ, chính là điểm đỏ ký hiệu vị trí.

Đem những thứ này đầu mối xâu, Hoàng Vinh Nhạc nào bỏ xảy ra chuyện ngon nguồn: Hơn ba mươi đầu năm, có người đem rương tiểu thuyết cùng manga chôn vào giếng cổ phần đáy. Hồng A Lang muốn tìm rương tiểu thuyết cùng manga, cũng biết cái rương chôn ở giếng cổ trong, chẳng qua là không biết là kia miệng giếng cổ, vì vậy, hắn đem 18 miệng giếng cổ vị trí đều dùng điểm đỏ ngon ở trên bản đồ, chuẩn bị tìm.

Nếu như cái suy đoán này thành lập, như vậy rương dặm tiểu thuyết cùng manga khẳng định có chỗ đặc thù, nếu không Hồng A Lang không cần thiết tìm.

Những thứ này tiểu thuyết cùng manga bên ngoài túi đựng đều rất phổ thông, chỗ đặc thù hẳn là tác phẩm nội dung.

Cho nên, Hoàng Vinh Nhạc quyết định đem những thứ này tiểu thuyết cùng manga nhìn một chút, tìm tòi kết quả.

Ở nghỉ hè trong, Hoàng Vinh Nhạc đã cả hai tháng điện ảnh, bây giờ cả cả một cái tiểu thuyết cùng manga, đổi một cái khẩu vị cũng tốt.

Nếu như những thứ này tiểu thuyết cùng manga hợp vị khẩu, giống vậy có thể cả cảm giác hạnh phúc.

Tiểu thuyết cùng manga chỉ có thể ngày mai coi lại, đã là rạng sáng hơn ba giờ, nên nghỉ ngơi.

Ở trước khi ngủ, Hoàng Vinh Nhạc chuẩn bị tiến hành một lần ngẫu nhiên rút số.

Hắn những ngày qua đều ở đây rút ra cường phạm, tối nay thử một chút vận may.

"Hệ thống quân, cầu cho lực!"

Đầu óc chuyển một cái, ngẫu nhiên rút số bắt đầu.

...

Cũng trong lúc đó, bốn cảnh sát phòng thẩm vấn.

Hồng A Lang tỉnh, Triển Hoàn Đương cục trưởng tự mình thẩm vấn.

Cảnh sát đã nắm giữ Hồng A Lang chứng cứ phạm tội, cũng xác nhận Hồng A Lang là chân chính "Chó sói tiên sinh".

"Hồng A Lang, người tổ chức phạm tội là lúc nào thành lập?" Triển Hoàn Đương cục trưởng hỏi.

"Năm đầu năm." Hồng A Lang nhàn nhạt đáp, hắn rất bình tĩnh, không nhìn ra chút nào kinh hoàng.

Triển Hoàn Đương cục trưởng lại hỏi: "Người thành lập cái này tổ chức phạm tội mục đích là cái gì?"

Hồng A Lang đáp: "Vơ vét tài sản nhà giàu tài sản cùng chơi xinh đẹp đàn bà."

Triển Hoàn Đương truy hỏi: "Tay người để phần lớn phạm tội thành viên đều tụ tập ở Khai Minh Tỉnh khu biệt thự kế cận, đây là vì cái gì?"

Hồng A Lang giải thích: "Khai Minh Tỉnh khu biệt thự nhà giàu nhiều, người đẹp cũng nhiều, là cao nhất địa điểm gây án."

Triển Hoàn Đương cục trưởng hỏi lại: "Người dưới tay cộng lại có bao nhiêu người?"

Hồng A Lang có chút không nhìn được: "Họ Triển, ta điện thoại di động đều bị các người tịch thu, người còn hỏi những vấn đề này, có ý tứ sao?"

"Cái gì điện thoại di động?" Triển Hoàn Đương cục trưởng không hiểu.

Hồng A Lang nói: "Chớ giả bộ, trên người ta ô mai điện thoại di động chẳng lẽ không phải là các người lục soát đi?"

Nghe vậy, Triển Hoàn Đương cục trưởng nhìn về Bao Thiết Sinh: "Trên người hắn có lục soát tới điện thoại di động?"

Bao Thiết Sinh lắc đầu: "Không có! Hồng A Lang trên người lục soát vật kiện tổng cộng có 18 món, nhưng là không có điện thoại di động."

Hồng A Lang ngăn ra, thầm nghĩ: Điện thoại di động không có ở đây cảnh sát trong tay, đây là chuyện gì xảy ra? Chẳng lẽ là ta chạy trốn lúc, vô tình đem điện thoại di động vứt bỏ? Không biết ai sẽ nhặt được ta điện thoại di động? Ném cũng tốt, để cho người khác nhặt tới điện thoại di động, tổng so với để cho cảnh sát bắt vào tay ký tốt.

Triển Hoàn Đương hỏi: "Người trong điện thoại di động có vật gì?"

Hồng A Lang đáp: "Đội thành viên nội bộ hồ sơ tài liệu."

"Còn gì nữa không?"

"Không có."

"Người ở trong một tháng lôi kéo gần 200 tên thành viên vào nhóm, tất cả vào nhóm người chỉ số hạnh phúc cũng thấp hơn -150." Triệu Hoành Đằng cục trưởng hỏi, "Những thứ này dân thành phố chỉ số hạnh phúc số liệu, người là từ đâu lấy được?"

Hồng A Lang nói: "Những thứ này chỉ số hạnh phúc số liệu, là ta mua. Phúc Hưng thành phố hạnh phúc phát triển ủy viên hội số liệu trung tâm có một tên phó khoa trưởng, tên là Triệu Thanh Nguyên, những số liệu này đều là Triệu Thanh Nguyên bán cho ta. Một cái công dân chỉ số hạnh phúc số liệu giá bán 10000 nguyên, ta cộng mua 200 vạn."

"Triệu Thanh Nguyên?" Triệu Hoành Đằng chân mày động một cái, Triệu Thanh Nguyên là số liệu trung tâm phó khoa trưởng, hẳn tự nhiên biết, "Triệu Thanh Nguyên làm sao nguyện ý giao dịch với người?"

Hồng A Lang nói: "Triệu Thanh Nguyên là lấy ân danh thân phận giao dịch với ta, chẳng qua là ta vẫn luôn biết hắn thân phận chân thật."

Nghe đến chỗ này, Triệu Hoành Đằng liền ý thức được Triệu Thanh Nguyên khoa trưởng tồn tại vấn đề tác phong, dính líu tham ô hối lộ, cùng với phi pháp tiết lộ công dân tin tức lấy được lời nhiều.

"Thiết Sinh, người lập tức đi Triệu Thanh Nguyên ngôi nhà, đối với hắn tiến hành quản chế, lúc cần thiết thực hiện bắt."

"Ừ."

Sau, Bao Thiết Sinh cảnh sát trưởng đi Triệu Thanh Nguyên chỗ ở, kết quả, Triệu Thanh Nguyên đã sớm trốn, nhà không lâu trống.

Nguyên lai, Triệu Thanh Nguyên biết được chó sói tiên sinh bị dẫn độ sau, hắn cả đêm đường chạy, chuẩn bị chạy tới nước ngoài tị nạn.

...

Rạng sáng hơn ba giờ.

Phúc Hưng thành phố đông bờ biển một mảnh bến tàu, đứng một tên đàn ông trung niên, bốn chừng mười lăm tuổi, hắn chính là hạnh phúc phát ủy số liệu trung tâm phó khoa trưởng—Triệu Thanh Nguyên.

Triệu Thanh Nguyên khoa trưởng chuẩn bị tối nay đã chạy ra nước, phi trường có cảnh sát phong tỏa, hắn chỉ có thể ngồi thuyền chạy ra khỏi cảnh.

Triệu Thanh Nguyên khoa trưởng đã liên lạc tốt một chiếc thuyền câu, thuyền câu sẽ đem hắn đưa đến đại Nam Dương đông bộ một tòa trên đảo nhỏ, sau, đổi lại ngồi một chiếc khác khách luân, trốn đi phụ cận nước nhỏ.

Điều này đường chạy trốn, là Triệu Thanh Nguyên khoa trưởng nghe được, nghe nói có không ít phạm tội nhà giàu chính là từ con đường này ly cảnh.

Dĩ nhiên, chạy trốn là cần phí dụng, Triệu Thanh Nguyên lúc này trong tay xách hai cái rương mật mã, rương trong có 200 vạn nguyên, số tiền này là cho thuyền câu khổ cực phí.

Ông!

Phía trước hải vực, một chiếc thuyền câu chậm rãi lái tới, ngừng ở bến tàu.

Triệu Thanh Nguyên khoa trưởng xách rương mật mã, bay bước nhảy lên thuyền câu, đi tới trong khoang thuyền, ngồi một hồi, một tên ngư phủ đi vào.

Ngư phủ da ngăm đen, mắt to mày rậm, hỏi: "Tiền chứ?"

"Tiền ta mang tới." Triệu Thanh Nguyên khoa trưởng chỉ trước người rương mật mã, "Tổng cộng 200 vạn."

Ngư phủ cảnh cáo nói: "Nếu là thiếu một phân tiền, ta thì sẽ đem người ném xuống hải."

Triệu Thanh Nguyên khoa trưởng nói: "Vị này đại ca, người yên tâm, tuyệt đối là 200 vạn. Tối nay chỉ cần ta có thể thuận lợi xuất cảnh, sẽ cho thêm người 300 vạn."

Ngư phủ không có nhiều lời, đi về phía rương mật mã, chuẩn bị mở ra nhìn một chút, điểm điểm số lượng tiền.

...

Hai phút trước.

Chuối tiêu biệt thự trong phòng ngủ, Hoàng Vĩnh Nhạc hít sâu một hơi, chuẩn bị ngẫu nhiên rút số.

Mấy ngày nay hấn bắt như vậy nhiều cường gian phạm, tích toàn như vậy nhiều nhân phẩm, hy vọng tối nay có thể có một hảo thủ khí.

Đầu óc chuyển một cái, rút số bắt đầu.

"Đỉnh! Chúc mừng tức chủ, ngài rút được tội phạm Triệu Thanh Nguyên khoa trưởng 200 vạn nguyên!"

Converter: Tịch Văn Tịch Mịch

Bạn đang đọc truyện *Hạnh Phúc Đại Rút Thường Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 85: Xem tiểu thuyết

Tác giả: Ngã Yêu Hóa Tinh

Ngư thuyền thượng.

"Triệu khoa trưởng, người tức cười ta chơi đúng không?" Mở ra rương mật mã sau, ngư phụ tức giận quát lên, "Cầm hai cái rương rỗng tới lặc lư ta?"

"Rương rỗng?" Triệu Thanh Nguyên khoa trưởng mặt liền biến sắc, "Không... Không thể nào! Ta rõ ràng mang theo 200 vạn lên thuyền, tiền tại sao không thấy."

"Người cảm thấy ta sẽ tin sao?" Ngư phụ hỏi ngược lại.

Triệu Thanh Nguyên từ nãy cũng một chút mộng, trong rương tiền làm sao biến mất?

Ngư phụ nói: "Triệu khoa trưởng, nếu như người không có tiền, ta chỉ có thể đem người ném vào đại dương..."

"Ta có tiền!" Triệu Thanh Nguyên khoa trưởng kinh hoàng nói, "Ta tiền cũng chuyển tới nước ngoài, có 8000 vạn. Người chỉ cần mang ta xuất cảnh, lập tức phân người 2000 vạn."

"Còn 8000 vạn, người làm gì không nói 8 trăm triệu?"

Ngư phụ đã nổi giận, tên này khoa trưởng lại muốn tay không bộ bạch chó sói, nào có chuyện dễ dàng như vậy?

Ngư phụ bắt Triệu Thanh Nguyên khoa trưởng cánh tay, đem hấn lĩnh đến trên boong, bay lên một cước, đạp đi ra ngoài, Triệu Thanh Nguyên trên không trung vạch ra một đường vòng cung, té hướng biển khơi.

"Ừm——"

Mặt biển văng lên một mảng lớn nước.

"Không có tiền cũng không biết xấu hổ chạy ra khỏi nước? Chạy ra khỏi nước lúc nào trở nên như vậy giá rẻ? Lãng phí lão tử thời gian!"

Tức giận mắng mấy câu, thuyền câu càng lúc càng xa.

Mặt biển đen nhánh thượng, Triệu Thanh Nguyên thân thể chìm chìm nổi nổi, hô to: "Đại ca, chó bỏ lại ta! Ta thật sự có tiền! 8000 vạn! Thật sự là 8000 vạn! Đại ca, mang ta đi, 8000 vạn toàn cho người, mang ta đi..."

Thanh âm ở trên mặt biển quanh quẩn, chẳng qua là, thuyền câu đã sử xa...

...

Chuối tiêu biệt thự.

Hoàng Vĩnh Nhạc ngồi ở trên giường, đang đựng tiền.

Hắn tối nay vận may nổ tung, rút được 200 vạn, sáng lập người rút ra lấy kim tiền số tiền mới ghi chép.

Hệ thống nhắc nhở: Túc chủ rút ra lấy tội phạm Triệu Thanh Nguyên 200 vạn, ngăn cản Triệu Thanh Nguyên chạy ra nước ngoài, rút số có giá trị, rút số quyền hạn giải tòa độ tiến triển tăng lên tới 61.3%!

Cất xong tiền, Hoàng Vĩnh Nhạc liền ngủ.

...

Thứ hai ngày.

Hoàng Vĩnh Nhạc ở trong biệt thự xem tiểu thuyết.

Từ lòng đất rút ra trong ruộng, tổng cộng có 50 nhiều quyển tiểu thuyết cùng một bộ manga, bọn họ có thể có chỗ đặc thù, Hoàng Vĩnh Nhạc quyết định cẩn thận lật xem một lần.

Hoàng Vĩnh Nhạc đọc quyển tiểu thuyết thứ nhất, kêu « Giải trí đại đế quốc ».

« Giải trí đại đế quốc » là tiểu thuyết đô thị, vai nam chính tiến quân nghề giải trí, cuối cùng sáng lập một cái chưa từng có tuyệt hậu giải trí - đế quốc. Tiểu thuyết bối cảnh đại khí bằng bạc, tình tiết diệt đảng pháp phòng, Hoàng Vĩnh Nhạc nhìn mê mẩn.

Hoàng Vĩnh Nhạc bây giờ tiếp xúc nhiều nhất chính là nghề giải trí, chính hắn chính là Lê Trần điện ảnh và truyền hình cổ đông. Quyển này « Giải trí đại đế quốc » rất hợp dạ dày của hắn miệng, không chỉ có đại nhập cảm mạnh, hơn nữa trong tiểu thuyết nói tới buồn bán kiểu mẫu để cho hắn sâu sắc dần dần.

Tiểu thuyết tổng cộng có hơn hai mươi chữ vạn, Hoàng Vĩnh Nhạc một buổi sáng liền xem xong.

Hệ thống nhắc nhở: Túc chủ duyệt đọc tiểu thuyết đô thị « Giải trí đại đế quốc », cảm thụ giải trí trù truyền kỳ đời người, có tuyệt vời đọc thể nghiệm, chỉ số hạnh phúc +25!

"Xem tiểu thuyết quả nhiên có thể cả cảm giác hạnh phúc."

Nhìn xong « Giải trí đại đế quốc », liền cả 25 điểm, có thể thấy quyển tiểu thuyết này chất lượng không tệ.

Ở hoa hạ, tiểu thuyết giống vậy may mắn phúc bằng.

Khi một quyển mới tiểu thuyết phát được lúc, cũng sẽ tiến hành chỉ số hạnh phúc kiểm tra. Số liệu trung tâm sẽ mời một ít sách mê đọc tiểu thuyết, thống nhất tiến hành làm đọc khảo sát, kiểm tra ra tiểu thuyết chỉ số hạnh phúc.

Căn cứ tác phẩm thiên phúc, tiểu thuyết có thể chia làm ngắn thiên, trung thiên cùng trường thiên.

Bất đồng số trang tiểu thuyết, tăng lên chỉ số hạnh phúc là bất đồng.

Khi tiểu thuyết đạt tới nhất định tiêu chuẩn sau, tiểu thuyết thiên phúc càng dài, tăng lên chỉ số hạnh phúc vậy càng nhiều.

Cho nên, tiểu thuyết hạnh phúc bảng chia làm ba vốc đáng bằng danh sách, theo thứ tự là ngắn thiên tiểu thuyết hạnh phúc bảng, trung thiên tiểu thuyết hạnh phúc bảng cùng trường thiên tiểu thuyết hạnh phúc bảng.

« Giải trí đại đế quốc » có hơn hai mươi chữ vạn,

Thuộc về trung thiên tiểu thuyết.

Trung thiên tiểu thuyết chỉ số hạnh phúc chỉ cần vượt qua 10, coi như là thật là nhỏ nói.

« Giải trí đại đế quốc » đạt tới 25, đã thuộc về cao cấp trung thiên tiểu thuyết, trong trăm không một.

"Trong ruộng tiểu thuyết chất lượng xem ra rất cao."

Đã như vậy, Hoàng Vĩnh Nhạc quyết định tiếp tục cả tiểu thuyết, nhìn xong « Giải trí đại đế quốc », hắn lại đọc thứ hai vốn tiểu thuyết vô hiệp « Cười ảnh kiếm khách ».

Tiểu thuyết chỉ số hạnh phúc, vậy có thể so với điện ảnh chỉ số hạnh phúc cao, là bởi vì tiểu thuyết đọc thời gian so với xem chiếu bóng thời gian dài.

Thời gian dài, ý nghĩa lấy được thể nghiệm cảm lâu dài hơn, chỉ số hạnh phúc vì vậy tăng lên nhiều hơn.

Nhìn một bộ phim, chỉ cần 2 giờ. Mà đọc một quyển tiểu thuyết, có thể phải nửa ngày, thậm chí mấy ngày.

Nếu như trung bình đến mỗi giờ, điện ảnh tăng lên chỉ số hạnh phúc có thể so với tiểu thuyết cao một chút.

Hệ thống nhắc nhở: Tác chủ duyệt đọc tiểu thuyết võ hiệp 《 Cười ảnh kiếm khách 》, cảm thụ giang hồ thể giới đao quang kiếm ảnh, nhi nữ tình trường, có tuyệt vời thể nghiệm, chỉ số hạnh phúc +24!

"Lại là một quyển tình phẩm làm."

Ngay cả cả hai quyển tiểu thuyết, chỉ số hạnh phúc đều vượt qua 20, đây là rất hiếm thấy.

Trong rương giả bộ tiểu thuyết, xem ra đều là thượng thừa làm, thuộc về cao cấp tiểu thuyết.

Bất quá, Hoàng Vinh Nhạc vẫn là không có phát hiện những thứ này tiểu thuyết có cái gì vượt xa bình thường địa phương, nếu như chẳng qua là mấy quyển thật là nhỏ nói, Hồng A Lang tại sao phải tìm chứ ?

"Chẳng lẽ là manga có vấn đề?"

Lúc này, Hoàng Vinh Nhạc sự chú ý chuyển tới trong rương manga 《 Người gõ tìm bảo nhớ 》, manga tổng cộng có 50 sách, chiếm cái rương một nửa không gian.

"Trước xem một chút manga."

Hoàng Vinh Nhạc lấy khỏi 《 Người gõ tìm bảo nhớ 》 đệ nhất sách, lật xem. Trước mặt mấy chục trang, hắn đã nhìn rồi, bây giờ nhìn tiếp.

Lại lật 100 nhiều trang sau, lúc này, hắn đem manga một tà, rào rào, một cái thẻ rơi xuống

Converter: Tịch Văn Tịch Mịch

Bạn đang đọc truyện *Hạnh Phúc Đại Rút Thưởng Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 86: Bản đồ bảo tàng

Tác giả: Ngã Yêu Hòa Tĩnh

Một trương bạch sắc thẻ rơi xuống đất.

Hoàng Vinh Nhạc nhặt lên, trên thẻ viết có màu đen bút thép chữ viết, nội dung là: "Đây bộ manga có giấu gác bán nước Hồng Hạo Vũ kếp xù tài sản bản đồ bảo tàng, thiết mặc rơi vào tặc nhân tay."

Chữ viết thanh tú, hẳn là đàn bà viết.

"Hồng Hạo Vũ? Tài sản? Bản đồ bảo tàng?"

Trên thẻ chữ mặc dù không nhiều, nhưng là lượng tin tức hơi lớn.

"Hồng Hạo Vũ" danh tự này, Hoàng Vinh Nhạc tự nhiên không xa lạ gì, Hồng Hạo Vũ là 90 nhiều năm trước bán nước cầu vịnh tướng quân, thu lấy địch quốc không ít chỗ tốt.

Hoàng Vinh Nhạc từ "Phượng hoàng hào" du thuyền rút được năm bảo rương, chính là chuẩn bị hồi lộ Hồng Hạo Vũ tướng quân lễ vật.

90 nhiều năm trước, Hồng Hạo Vũ tướng quân nhận được lễ vật khẳng định không ít, ở hắn sau khi chết, nhưng không tìm được hắn kếp xù tài sản.

Dân gian có lời đồn đãi, Hồng Hạo Vũ tướng quân khi còn sống đem phần lớn tài sản ẩn núp ở chỗ bí mật, theo Hồng Hạo Vũ tướng quân qua đời, kếp xù tài sản chôn giấu đất thành một điều bí ẩn đoàn.

"Bộ này manga 《 Người gõ tìm bảo nhớ 》, chẳng lẽ có Hồng Hạo Vũ tướng quân tài sản bản đồ bảo tàng?"

Nghĩ tới đây, Hồng Hạo Vũ liền biết Hồng A Lang tìm bộ này manga nguyên nhân. Nếu như manga trong thật có bản đồ bảo tàng, bộ này manga liền giá trị liền thành.

Dầu sao, Hồng Hạo Vũ tướng quân kếp xù tài sản, có thể là một khoản kinh người số lượng.

"Hồng Hạo Vũ? Hồng A Lang? Cùng họ Hồng! Chẳng lẽ hồng A Lang là Hồng Hạo Vũ tướng quân hậu nhân?"

Hồng Hạo Vũ ở trên mạng điều tra, không tìm được có liên quan Hồng A Lang tài liệu.

Bất quá, Hồng A Lang nóng lòng tìm Hồng Hạo Vũ tướng quân bảo tàng, hẳn rất có thể thật là Hồng Hạo Vũ con cháu.

Thu hồi suy nghĩ, Hồng Hạo Vũ ánh mắt lần nữa rơi vào 《 Người gõ tìm bảo nhớ 》 bộ này manga thượng.

Manga trong có bản đồ bảo tàng, hẳn chuẩn bị tìm một tìm.

Tiếp tục nhìn manga《 Người gõ tìm bảo nhớ 》 giảng thuật là người gõ tìm khắp nơi bảo tàng câu chuyện. Đang tìm bảo trong quá trình, người gõ không ngừng phát hiện một tấm lại một tấm không trọn vẹn bản đồ bảo tàng.

Những thứ này không trọn vẹn bản đồ bảo tàng, chia ra vẽ ở manga một trang vẽ thảo thượng.

Đệ nhất sách manga thứ 56 trang, có một tấm không trọn vẹn bản đồ bảo tàng;

Thứ hai sách manga thứ 89 trang, lại có một tấm không trọn vẹn bản đồ bảo tàng;

Thứ ba sách manga thứ 125 trang, cũng có một tấm không trọn vẹn bản đồ bảo tàng;

Manga cộng 50 sách, Hoàng Vĩnh Nhạc tổng cộng tìm được 50 tấm không trọn vẹn bản đồ bảo tàng, bọn họ lẫn nhau giữa tựa hồ là có liên lạc.

Vì vậy, Hoàng Vĩnh Nhạc đem manga 50 trang bản đồ bảo tàng toàn bộ cắt xuống, sau đó giống như chơi bính đồ vậy, đem 50 trang manga gom góp thành một bức bản đồ lớn.

Nửa giờ sau.

Đồ bính hoàn hảo, một bức ninh Giang tỉnh bản đồ phơi bày ở trước mắt, ở trên bản đồ, còn ba cái màu đỏ năm giác tinh ký hiệu, cực kỳ dễ thấy.

"Màu đỏ năm giác tinh ký hiệu địa điểm, chính là bảo vị trí cất giữ?"

Ba cái năm giác tinh ký hiệu, chia ra ở vào Ninh Giang tỉnh ba ngòi bắt đồng thành phố, cái thứ nhất ký hiệu ở kinh đình thành phố, thứ hai cái ký hiệu ở hải châu thành phố, thứ ba cái ký hiệu ở côn dương thành phố.

Ba cái vị trí, có thể chính là chôn giấu Hồng Hạo Vũ tướng quân kếp xù tài sản địa điểm.

90 nhiều năm trước, Hồng Hạo Vũ tướng quân quân đội chính là trú đóng ở ninh Giang tỉnh, hẳn đem tài sản chôn ở ninh Giang tỉnh rất hợp lý.

Có tấm bản đồ bảo tàng, có lẽ thật có thể tìm được Hồng Hạo Vũ tướng quân bảo tàng.

Bất quá, giá vẫn không phải chuyện dễ dàng.

Ninh Giang tỉnh là nước Hoa lớn nhất tỉnh phân một trong, diện tích chung vượt qua 40 vạn thước vuông ngàn thước, trên bản đồ tiêu xuất ba cá màu đỏ năm giác tinh, diện tích đều có mấy trăm thước vuông ngàn thước. Cho dù có bản đồ bảo tàng, người bình thường muốn tìm bảo tàng địa điểm vẫn rất khó.

Dĩ nhiên, Hoàng Vĩnh Nhạc tìm bảo tàng sẽ dễ dàng nhiều, dầu sao, hẳn có thể dùng rút số hệ thống lục soát.

Nếu quả thật muốn lục soát, cũng phải tốn trên không ít thời gian, dầu sao, diện tích có mấy trăm thước vuông ngàn thước.

Hoàng Vĩnh Nhạc bây giờ không thiếu tiền, cũng không vội với tìm được Hồng Hạo Vũ bảo tàng. Hẳn chuẩn bị sau này có rảnh rồi từ từ lục soát bảo vị trí cất giữ, coi như chơi trục lõi trò chơi. Nếu là không cần thận thật tìm được Hồng Hạo Vũ bảo tàng, nữa tới xử lý.

Đến nỗi tấm bản đồ bảo tàng, Hoàng Vĩnh Nhạc tạm thời mình cất chứa.

Hệ thống nhắc nhở: Tác chủ phát hiện Hồng Hạo Vũ tướng quân bản đồ bảo tàng, bước ra tìm bảo tàng bước đầu tiên, nội tâm sinh ra "Ta là tìm bảo nhớ năng thủ" cảm giác thành tựu, chỉ số hạnh phúc +70!

Hệ thống nhắc nhở: Tác chủ coi ra manga 《 Người gõ tìm bảo nhớ 》 bộ phận bí mật, mở rộng tầm mắt, thỏa mãn lòng hiếu kỳ, chỉ số hạnh phúc +110!

Hệ thống nhắc nhở: Tác chủ duyệt đọc manga 《 Người gõ tìm bảo nhớ 》 trước năm sách, có tốt đẹp đọc thể nghiệm, chỉ số hạnh phúc +10!

Dây vò tới nơi này, Hồng A Lang vụ án phần lớn mê đoàn coi ra, tạm thời có thể chấm dứt ở đây.

Hồng A Lang bị dẫn độ, đến nỗi Triệu Thanh Nguyên khoa trưởng, buổi sáng cũng lọt lưới.

Triệu Thanh Nguyên khoa trưởng tối hôm qua bị ném vào biển khơi sau, phát huy liễu mình cường ngành tác phong, làm ra một cái to gan quyết định du trở về bờ biển!

Nếu không, hắn sẽ bị nước biển chết chìm.

Triệu Thanh Nguyên là vì là ở trên mặt biển du a du, một hồi bơi ếch, một hồi điệp vịnh, biến đổi các loại bơi lội tư thế.

Bơi lội đối với thể lực tiêu hao rất lớn, Triệu Thanh Nguyên phát huy chịu khổ nại lao tinh thần, một thước một thước đất du, khiêu chiến mình sinh lý cực hạn, đầy đủ phô bày thể vận hội "Cao hơn, nhanh hơn, mạnh hơn" tinh thần.

Ở trên mặt biển bơi bốn giờ sau, Triệu Thanh Nguyên thành công!

Hắn bơi đến bên bờ biển!

Phá vỡ người bơi lội thời gian dài nhất ghi chép, hoàn thành một cái vĩ đại hành động vĩ đại!

Trở lại bờ biển không lâu, cảnh sát chạy tới, Triệu Thanh Nguyên bị dẫn độ.

Chuyện đã xảy ra chính là cái này đáng vẽ.

Theo Triệu Thanh Nguyên sa lưới, cường gian án bụi bậm lắng xuống.

Hoàng Vĩnh Nhạc cuộc sống cũng sắp nghênh đón mới khởi điểm, bởi vì hắn ngày mốt thi đi lên đại học.

Kiến thức là cảm giác hạnh phúc nguồn trọng yếu, lên đại học hay là ở cả cảm giác hạnh phúc.

Bản về cả cảm giác hạnh phúc, kiến thức tiềm lực là lớn nhất, bởi vì kiến thức cơ hồ là vô hạn.

Trọng yếu hơn chính là, kiến thức quyết định nhân giới, cũng quyết định cảm giác hạnh phúc thượng hạn.

Một cái không học thức, không kiến thức người, hắn cảm giác hạnh phúc là có thượng hạn, bởi vì hắn bị mình nhân giới giới hạn, có thể lãnh hơi đến tốt đẹp sự vật là có hạn.

Ngược lại, một người kiến thức càng phong phú, có thể thể nghiệm đến tốt đẹp sự vật cũng sẽ càng nhiều.

"Đỉnh —— đông —— "

Đang suy nghĩ, chuông cửa reo, Hoàng Vĩnh Nhạc đứng dậy mở cửa.

Diệp Tư tới.

Diệp Tư tối nay mặc một món màu tím váy đầm dài, đi cửa vừa đứng, giống như một đóa nở rộ từ la lan, đậm nhã, nhu mỹ, tí ti bám váy một phiêu, tựa như cũng có thể ngửi được mùi hoa.

Diệp Tư tâm tình tựa hồ rất tốt, nụ cười yêu kiều, thần bí hề hề hỏi: "Vĩnh Nhạc, có rảnh không? Ta muốn mời ngươi xem ti vi."

"Cái gì ti vi?"

"Ngươi phim tài liệu."

Nguyên lai, Hoàng Vĩnh Nhạc ở ô sơn thôn vỗ phim tài liệu chế tạo xong, tối nay đem ở 《 Diệp Tư câu chuyện sẽ 》 phát hình.

Diệp Tư tối nay tới tìm Hoàng Vĩnh Nhạc, chính là muốn cùng Hoàng Vĩnh Nhạc cùng nhau thưởng thức kỳ tiết mục.

Hai người ngồi vào trong phòng khách.

Phim tài liệu bắt đầu phát hình.

Phim tài liệu mảnh tên gọi 《 Ô sơn thôn đi ra vui vẻ đứa bé trai 》.

Phim tài liệu vốn là kêu 《 Ô sơn thôn đi ra thi vào trường cao đẳng Trạng nguyên 》，nhưng là Diệp Tư cuối cùng đem tên đổi thành 《 Ô sơn thôn đi ra vui vẻ đứa bé trai 》.

Bởi vì Diệp Tư ở ô sơn thôn ở một tháng, nàng phát giác Hoàng Vĩnh Nhạc ở trong cuộc sống là một tràn đầy thú vui người.

Ở Diệp Tư xem ra, Hoàng Vĩnh Nhạc cuộc sống trong chuyện đùa quá nhiều, tỷ như leo cây, dòi ổ gà, giết con vịt, bắt cá vân vân. Những chuyện nhỏ

nhật này, Diệp Tư đều cảm thấy vui thú vô cùng, hơn nữa Hoàng Vinh Nhạc đem những chuyện nhỏ nhặt này cũng chơi ra xài.

Nói thí dụ như, bắt cá.

Hoàng Vinh Nhạc luyện liền cả người nghịch thiên tốc độ tay, có thể tay không bắt cá. Diệp Tư ở ô sơn thôn luyện một tháng tốc độ tay, hay là không học được.

Cho nên, Diệp Tư cảm thấy Hoàng Vinh Nhạc là một rất giỏi chế tạo người vui sướng.

Phim tài liệu bắt đầu sau, màn ảnh truyền hình xuất hiện ô sơn thôn hình ảnh: Đất phòng, long nhãn cây, sân, ổ gà, chuồng heo...

Trong đó, trong chuồng heo rõ ràng heo còn có mấy cái đại đặc tả. Con này rõ ràng heo đã bị làm thịt, gà vịt cũng đều bị làm thịt, kỷ lục này phiên đều là những thứ này gia súc lúc còn sống trần quý hình ảnh.

Dĩ nhiên, phim tài liệu nhân vật chính là Hoàng Vinh Nhạc, bên trong có không ít Hoàng Vinh Nhạc cuộc sống đoạn phim.

Ở chụp lúc, Diệp Tư cùng Hoàng Vinh Nhạc từ đầu đến cuối chung một chỗ, ống kính trong có không ít Diệp Tư hình ảnh, hai người cùng nhau đi dạo ô sơn thôn phần lớn địa điểm.

Hơn một giờ, phim tài liệu truyền hình xong.

Hệ thống nhắc nhở: Túc chủ hân thưởng mình phim tài liệu, thể nghiệm nhân sĩ thành công đãi ngộ, chỉ số hạnh phúc +60!

Hệ thống nhắc nhở: Túc chủ ghi chép phiên ở 《Diệp Tư câu chuyện sẽ》phát hình, vượt qua năm triệu người xem xem kỳ tiết mục, danh tiếng có chút tăng lên, chỉ số hạnh phúc +150!

"Kỷ lục này phiên cảm giác thế nào?"

"Tạm được đi, chính là nhà của ta con vịt ống kính quá ít." Hoàng Vinh Nhạc trêu nói, "Rõ ràng heo có bốn cái nổi bật đặc biệt ống kính, con vịt mới hai cá, Diệp cô nương, chẳng lẽ ngươi đối với nhà ta con vịt có thành kiến?"

Diệp Tư cười nói: "Nhà ngươi con vịt như vậy nhiều chỉ, mỗi con vịt tới bốn cái nổi bật đặc biệt ống kính, thì trở thành 《Gia súc thể giới》. Đúng rồi, Vinh Nhạc, ngươi ngày một muốn đi học chứ?"

Hoàng Vinh Nhạc gật đầu: "Tự trường sau, Diệp cô nương ước chừng phải nhiều tới biệt thự của ta."

Diệp Tư kỳ quái: "Tại sao? Tự trường sau, ngươi khẳng định bề bộn nhiều việc, mỗi ngày học tập môn học, ta đến tìm ngươi há chẳng phải là quấy rầy ngươi học tập?"

"Lời ấy sai rồi." Hoàng Vinh Nhạc nói, "Ngươi nói thế nào cũng là ta học tỷ, ngươi có thể giúp ta làm bộ nghiệp a."

"..." Diệp Tư.

Converter: Tịch Văn Tịch Mịch

Bạn đang đọc truyện *Hạnh Phúc Đại Rút Thưởng Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 87: Du lịch thôn

Tác giả: Ngã Yêu Hỏa Tinh

Phim tài liệu《Ô sơn thôn đi ra vui vẻ đứa bé trai》phát hình lúc, Phúc Hưng đài truyền hình phía chính phủ vì bác cũng truyền lên cái video này.

Video mới vừa lên truyện, Diệp Tư liền vòng vo điều này vì bác, rất nhanh, bình luận khu náo nhiệt.

Ô mai quân đoàn - đưa leo: Diệp Tư đi núi này thôn thật là đẹp a, đây là địa phương nào a? Ô sơn thôn sao?

Ô mai quân đoàn - lỵ lỵ: Đây là Vĩnh Nhạc quân quê hương! Ô sơn thôn quả thật cùng chúng ta thành phố không giống nhau, thật là nhiều núi, thật là nhiều ruộng lúa mạch, còn có trong suốt giòng suối nhỏ, thật muốn đi du lịch một chuyến đâu!

Ô mai quân đoàn - gió mát: Trên lầu +1! Diệp Tử tỷ đi ô sơn thôn, ta cũng phải đi, có hay không thành đoàn?

Ô mai quân đoàn - hòa thượng: Gần đây đang muốn đi sơn thôn du lịch, thử nghiệm một chút nông thôn cuộc sống, ô sơn thôn tựa hồ không tệ a! Nghe nói ô sơn thôn đường không dễ đi, ngã ba còn nhiều hơn, có hay không lão tài xế dẫn đường? Cầu thành đoàn!

...

Nhìn xong bình luận khu bình luận, Diệp Tử mình cũng rất là bất ngờ, không nghĩ tới lại có nhiều như vậy bạn trên mạng đối với ô sơn thôn sinh ra hứng thú.

"Vĩnh Nhạc, không ít bạn trên mạng tựa hồ muốn đi nhà người hương du lịch." Diệp Tử đem điện thoại di động đưa tới, "Người nhìn, ta vì bác dưới đây tất cả đều là loại này bình luận."

Hoàng Vĩnh Nhạc liếc một cái, nói: "Đây là chuyện tốt a! Ô sơn thôn như vậy nghèo, nếu là thật nhiều người đi du lịch, nói không chừng quê hương phụ lão hương thân có thể kiếm nhiều một chút bên ngoài khó."

Diệp Tử nói: "Nhưng là, ô sơn thôn ngay cả một chỗ ở cũng không có, những thứ này bạn trên mạng nếu là thật đi, nghỉ ngơi ở đâu? Dừng trường oanh?"

Hoàng Vĩnh Nhạc nhắc nhở: "Ta không phải xây dựng một tòa Vĩnh Nhạc thư viện sao? Trong thư viện người có thể ở, nếu quả thật có bạn trên mạng đi du lịch, có thể gọi điện thoại cùng thư viện hẹn trước một chút, hẳn không có vấn đề."

Diệp Tử suy nghĩ một chút, gật đầu nói: "Thật giống như có thể được! Nếu như vậy, ta trực tiếp cho các bạn trên mạng chế tạo cá « ô sơn thôn du lịch chỉ nam » chứ ?"

"Cái chủ ý này hay!"

Nói làm liền làm, Hoàng Vĩnh Nhạc cùng Diệp Tử lập tức hành động, liên thủ chế tạo một phần « Ô sơn thôn du lịch chỉ nam ».

Hoàng Vĩnh Nhạc cũng không ngờ tới phim tài liệu phát hành sau, sẽ có bạn trên mạng muốn đi ô sơn thôn du lịch. Nếu bạn trên mạng đã có phương diện này ý nguyện, Hoàng Vĩnh Nhạc quyết định biết thời biết thế, cho quê hương làm một du lịch tuyên truyền.

Chỉ bằng vào Diệp Tử vì bác, muốn đem ô sơn thôn biến thành du lịch thôn, điều này hiển nhiên là không thực tế. Nhưng là, vạn sự đều có một cái mở đầu.

Ô sơn thôn quả thật nhất định có du lịch giá trị, ít nhất đối với người trong thành mà nói, nơi đó núi, nơi đó nước, nơi đó hoàn cảnh sinh hoạt, đều là tràn đầy cảm giác mới mẻ.

Có người đi ô sơn thôn du lịch, đối với quê hương phát triển xây dựng là chuyện tốt.

Phải đi ô sơn thôn du lịch, chủ yếu phải giải quyết hai phương diện, một người là ngồi xe đường đi, một người là dừng chân.

Diệp Tử đi qua ô sơn thôn, nằng vì vậy đem ô sơn thôn lái xe đường đi cận kề viết ra, rất nhiều chi tiết nhỏ cũng viết rõ ràng. Vì để cho các bạn trên mạng có càng trực quan biết, Diệp Tử còn truyền lên nằng đi ô sơn thôn trên đường chụp bộ phận hình.

Tất cả tài liệu chỉnh hợp thành một phần « Ô sơn thôn du lịch chỉ nam » sau, Diệp Tử lập tức phát đến vì bác trong.

Chắc lần này, chính là một phát không thể thu thập.

Ô mai quân đoàn - lỵ lỵ: Diệp Tử tỷ tốt thân thiết nói! ! Khen lớn! !

Ô mai quân đoàn - hòa thượng: Đa tạ nữ thần dẫn đường! Cuối tuần đi ngay ô sơn thôn chơi một chuyến! !

Ô mai quân đoàn - gió mát: Diệp Tử tỷ khổ cực rồi! Bán chữ hình thật là đẹp! Kia cây long nhãn cây là Vĩnh Nhạc Quân gia sao? Ta nhất định phải đi long nhãn dưới tàng cây phách tô hình, hi hi!

Ô mai quân đoàn - tài xế taxi lão Lý: Muốn thành đoàn đi ô sơn thôn, lập tức liên lạc ta, chỉ cần là ô mai quân đoàn, tiền xe nhất luật bớt hai chục phần trăm ưu đãi!

...

Diệp Tử điều này « Ô sơn thôn du lịch chỉ nam » vì bác phát ra không tới nửa giờ, bình luận khu nhấn lại liền vượt qua 2000 điều, hơn phân nửa cũng đối với ô sơn thôn sinh ra hứng thú.

Diệp Tử nhớ tới cái gì, lại gọi một cái vì bác: "Đứng rồi, tiến vào ô sơn dãy núi hẹn 40 cây số sau sẽ có một cái lối rẽ, cái ngã ba là song song. Bên trái ngã ba có dã hoa cúc, bên phải ngã ba có cây bạch dương, các người nhất định phải đi bên phải đường, không nên đi sai. Vĩnh Nhạc quân ở lối rẽ cúp

một khối bảng tên đường 'Ô sơn thôn →', các người căn cứ bảng tên đường tới đi vậy đúng rồi."

Ô mai quân đoàn - a như: Diệp Tư , thật là yêu thích người rồi! Tốt thân thiết nói!

Ô mai quân đoàn - dựa leo: Vĩnh Nhạc quân uy vũ! Lại ở ngã ba cúp một khối bảng tên đường! Ta nhất định phải ở bảng tên đường hạ hợp tám theo!

Ô mai quân đoàn - tôn chỉ vượt qua: Diệp Tư hôm nay chơi vì bác thật giống như chơi ghiền, thậm chí ngay cả phát ba điều!

Ô mai quân đoàn - học sinh tiểu học: Diệp Tư tỷ, ta có một vấn đề không nghĩ ra, muốn thỉnh giáo người một chút. Tại sao người gần đây phát vì bác đều cùng Vĩnh Nhạc ca có liên quan đâu, các người hai cái có phải là yêu hay không? Ở tuyến các loại, cấp! !

...

Diệp Tư vì bác năng lượng quả thật đại, dấu sao có 4000 vạn người ái mộ. Nàng điều này vì bác phát ra sau, một ít truyền thông cũng tiến hành tương quan báo cáo.

Bởi vì đây là một cái rất chánh năng lượng tin tức.

Nông thôn cùng thành phố chỉ số hạnh phúc chênh lệch đang kéo lớn, đây là mấy năm gần đây càng ngày càng nghiêm trọng xã hội vấn đề.

Cho nên, tương tự như vậy có lợi cho nông thôn phát triển kiến thiết chánh năng lượng tin tức, chủ lưu truyền thông cũng sẽ đổ dầu vô lửa.

Diệp Tư vì bác phát ra không tới nửa giờ, thì có mấy cái tương quan tin tức xuất hiện:

《 Diệp Tư vì bác đề cử du lịch hương thôn — Ô sơn thôn 》;

《 Diệp Tư mang người du lịch ô sơn thôn 》;

《 Thi vào trường cao đẳng Trạng nguyên quê hương du lịch công lược 》;

...

Nhìn xong những tin tức này, Hoàng Vĩnh Nhạc lần nữa cảm nhận được Diệp Tư vì bác sức ảnh hưởng, cái này so với hoa mấy trăm ngàn cho ô sơn thôn làm quảng cáo hiệu quả còn tốt hơn.

"Diệp cô nương, ta đại biểu quê hương nhân dân, đối với người vô tư bỏ ra bày tỏ trung thành cảm ơn." Hoàng Vĩnh Nhạc nói.

Diệp Tư nhẹ nhàng cười một tiếng: "Hoàng đại sư, nói quá lời, ô sơn thôn cũng coi là ta nửa quê hương, ta ăn như vậy nhiều ô sơn thôn long nhãn, hỗ trợ tuyên truyền một chút là phải."

"Xem ra lần này nhà ta long nhãn cây lập công lớn."

Hệ thống nhắc nhở: Túc chủ phim tài liệu thành công vì quê hương ô sơn thôn làm du lịch tuyên truyền, tạo phúc phụ lão hương thân, có chút cảm giác thành tựu, chỉ số hạnh phúc +70!

Converter: Tịch Văn Tịch Mịch

Bạn đang đọc truyện *Hạnh Phúc Đại Rút Thưởng Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 88: Đại học tự trường cùng học phách lâu

Tác giả: Ngã Yêu Hóa Tinh

Ở Diệp Tư vì bác cùng phim tài liệu chung nhau dưới sự thôi thúc, ô sơn thôn cái này vắng vẻ hương thôn lần đầu tiên bị truyền thông chú ý, còn khơi dậy một ít hương thôn du lịch người yêu thích hứng thú.

Ô sơn thôn muốn trở thành du lịch thôn, đường phải đi còn rất dài.

Không nói khác, chỉ một kia một cái mấy chục cây số đường núi, là có thể hù dọa rất nhiều khách du lịch.

Bất quá, ô sơn thôn có thể bị chú ý, là rất tốt bắt đầu, chỉ cần có độ chú ý, con đường cùng với một loạt đồng bộ phương tiện có thể từ từ hoàn thiện.

Đối với ô sơn thôn mà nói, đây là một cái mới khởi điểm.

Đến nỗi Hoàng Vĩnh Nhạc, hẳn cũng nghênh đón mới khởi điểm — đại học.

Đại học đi học, Hoàng Vĩnh Nhạc chính thức mở hẳn cuộc sống đại học.

Bởi vì đại học thành ngay tại Khải Minh Tỉnh khu biệt thự kế cận, Hoàng Vĩnh Nhạc là ở nhà cửa lên đại học, hẳn không cần dừng chân ở trường học.

Bất quá, Phúc Hưng đại học hay là vì Hoàng Vĩnh Nhạc xếp hàng một gian nhà trọ, ở vào học sinh nhà trọ thứ 11 trăng 305 nhà trọ.

305 trong nhà trọ, có một cái thuộc về Hoàng Vĩnh Nhạc giường ngủ, vô luận hẳn ở, còn chưa ở, giường ngủ đều tại nơi đó.

Nếu có nhà trọ, Hoàng Vĩnh Nhạc quyết định đi nhìn một chút, thuận tiện cùng bạn cùng phòng chào hỏi.

Hoàng Vĩnh Nhạc những thứ này bạn cùng phòng, đều không phải là người bình thường, bọn họ đều là Phúc Hưng đại học thiên kiều thí nghiệm ban học sinh mới, đến từ cả nước các tỉnh phân học sinh ưu tú nhất, trong đó có không ít là thi vào trường cao đẳng Trạng nguyên.

Thiên kiều thí nghiệm ban trúng tuyển thi vào trường cao đẳng Trạng nguyên số lượng, là toàn trường tất cả chuyên nghiệp trung nhiều nhất, được gọi là "Thi vào trường cao đẳng Trạng nguyên trại tập trung".

Ở rất nhiều tỉnh phân, thiên kiều thí nghiệm ban thu nhận học sinh số người chỉ có 2 tên, cho nên, chỉ có thi vào toàn tỉnh trước 5 tên thí sinh mới có cơ hội được trúng tuyển, độ khó có thể tưởng tượng được.

Phúc Hưng thành phố thí sinh tình huống khá một chút, bởi vì Phúc Hưng đại học chiếu cố bốn thị thí sinh, thu nhận số người nhiều hơn. Thiên kiều thí nghiệm ban ở Phúc Hưng thành phố thu nhận số người đạt 7 tên, là cả nước tất cả tỉnh phân trong thu nhận học sinh số người nhiều nhất.

Phúc Hưng thành phố là trực hạt thành phố, sinh nguyên chất lượng ở cả nước xếp hạng trước mao, có thể bị thiên kiều thí nghiệm ban trúng tuyển học sinh mới, đồng dạng là cùng lứa trúng người xuất sắc.

Cho nên, thiên kiều thí nghiệm trong lớp học sinh mới, người người đều không phải là tinh du đẳng, tất cả đều là thiên chi kiều tử, thậm chí có thể gọi là "Quái vật", bọn họ đều là từ mấy trăm ngàn nhân trung giết đi ra ngoài.

Hôm nay là tựu trường ngày thứ nhất, Hoàng Vĩnh Nhạc quyết định đến họp sẽ những thứ này quái vật bạn cùng phòng.

Phúc Hưng đại học cửa đông, là học sinh mới nhập trường cửa, đi tới cửa trường học, Hoàng Vĩnh Nhạc trong nháy mắt bị kinh hãi.

Đầu tiên nhìn thấy cái này cửa trường, Hoàng Vĩnh Nhạc phản ứng đầu tiên là — không bình thường!

Phúc Hưng đại học cửa đông, hình dáng cực kỳ quái dị, giống như một cá đáng vóc to "Phúc" chữ.

Cái này "Phúc" là nằm ngang đích, "Phúc" chữ trùng "Miệng" cùng "Diễn" biến thành năm cửa, trong đó, "Miệng" chữ là chánh đại cửa, "Diễn" chữ là bốn cá phó cửa, "Một" chữ là một cây cột tròn, đến nỗi "Thị" chữ, thì biến thành rồng bay phượng múa vậy pho tượng, khám nạm ở cửa phía trên nhất.

"Phúc" chữ cửa là nằm ngang đích, tức phúc ngã, ngụ ý vì "Phúc đến".

Phúc Hưng đại học cái này "Phúc" chữ hình cửa trường, kêu "Phúc cửa", là trường học địa tiêu tính kiến trúc, rất nhiều người đi tới Phúc Hưng đại học, cơ hồ đều muốn ở phúc cửa theo tấm giống như.

Hoàng Vĩnh Nhạc đi tới phúc cửa lúc, quả nhiên nhìn thấy một đồng người ở cửa chụp chung, bọn họ đa số là Phúc Hưng học sinh mới, trên mặt tràn đầy nụ cười.

Có thể tới Phúc Hưng học đại học học, tự nhiên vui vẻ.

Xuyên qua phúc cửa, Hoàng Vĩnh Nhạc đi tới Phúc Hưng sân trường đại học trong, đôi mắt nhìn lại, khắp nơi đều là người, trong đó, có không ít viện hệ chỗ tiếp đãi học sinh mới.

"Số học hệ chỗ tiếp đãi học sinh mới", "Máy tính hệ chỗ tiếp đãi học sinh mới", "Luật pháp hệ chỗ tiếp đãi học sinh mới" ...

Chỗ tiếp đãi người, đều là viện hệ dặm học tỷ cùng niên trưởng.

Hoàng Vĩnh Nhạc quét mắt qua một cái đi, phát giác tất cả viện hệ chỗ tiếp đãi học tỷ trung, nghệ thuật hệ học tỷ là xinh đẹp nhất đích, nhan trị giá đảm đương.

Phúc Hưng đại học nổi danh nhất viện hệ có ba cá, một người là thiên kiều thí nghiệm ban,

Một là tâm lý hệ, một cái khác chính là nghệ thuật hệ.

Thiên kiều thí nghiệm ban nổi danh, là bởi vì thi vào trường cao đẳng Trạng nguyên tự tập; tâm lý hệ nổi danh, là bởi vì hạnh phúc kiểm trắc nghỉ lúc ban đầu là ở Phúc Hưng tâm lý hệ sinh ra.

Đến nổi nghệ thuật hệ nổi danh, chính là bởi vì nghệ thuật hệ người đẹp như mây, hơn nữa còn là khí chất hình người đẹp. Nghe nói, rất nhiều Phúc Hưng nam sinh, cũng lấy cưới một tên nghệ thuật hệ học tử hoặc niên muội làm vợ vì trọn đời tâm nguyện.

Diệp Tư năm đó chính là nghệ thuật hệ hoa khôi của ngành, bởi vì Diệp Tư danh tiếng lớn nhất, vô hình trung đã thành nghệ thuật hệ hình tượng phát ngôn viên.

"Di, đó không phải là Hoàng Vinh Nhạc sao?"

"Vinh Nhạc quân, người khỏe a!"

...

Hoàng Vinh Nhạc đang ở trong sân trường đi bộ, bỗng nhiên, một đám nữ sinh tiếng kêu truyền tới, quay đầu nhìn lại, phát giác là nghệ thuật hệ chỗ tiếp đãi ba tên học tử đang đang gọi hắn.

Nghệ thuật hệ những thứ này học tử đa số là Diệp Tư nào tàn phẫn, vì bác số đều là "Ô mai quân đoàn". Hoàng Vinh Nhạc cùng Diệp Tư đi gần như vậy, những thứ này học tử đối với Hoàng Vinh Nhạc tự nhiên rất quen thuộc. Trước đều là ở vì bác thượng hồ động, bây giờ đột nhiên thấy Hoàng Vinh Nhạc tự mình, các nàng tự nhiên muốn hiện trường hồ động một cái.

Ba tên học tử đều ở đây kêu mình tên, Hoàng Vinh Nhạc không thể làm gì khác hơn là đi tới, cùng nàng chào hỏi.

"Vinh Nhạc quân, người khỏe a!" Một tên mặc quần áo thường học tử mỉm cười nói, "Người nhất định không nhận biết ta chứ? Ta ở người vì bác trong lưu qua nói."

Hoàng Vinh Nhạc đi học tử trên người đảo qua, tin tức hiện lên đứng lên:

Tên họ: Ngô Thiên Thiên

Nghề nghiệp: Học sinh, diễn viên

Chỉ số hạnh phúc: 489

Hoàng Vinh Nhạc nói: "Vị này học tử nhất định chính là Ngô Thiên Thiên chứ?"

Nghe vậy, học tử Ngô Thiên Thiên sắc mặt kinh hãi, kinh ngạc hỏi: "Người... Người làm sao biết tên ta?"

Hoàng Vinh Nhạc nói: "Người là học biểu diễn, bây giờ cũng coi là một tên diễn viên."

"Trời ạ!" Ngô Thiên Thiên có chút muốn điên, "Ta vừa mới nhận một bộ hí, người... Người là làm sao biết?"

Hoàng Vinh Nhạc ho khan một cái, trang khàng nói: "Câu thường nói, người cũng như tên. Thông qua một cái người tướng mạo, liền có thể suy đoán ra người tên họ, đây chẳng qua là mảnh khỏe nhỏ."

"Thiệt hay giả? Thông qua tướng mạo suy đoán tên họ?" Một tên khác học tử nửa tin nửa ngờ, "Vinh Nhạc quân, vậy người nói một chút ta tên gọi là gì bái?"

Hoàng Vinh Nhạc đi tên này học tử trên người đảo qua, nói: "Người ánh mắt lớn như vậy, lỗ mũi hơi thật, gương mặt thiên tròn, giống như ngỗng trứng, ta đoán người tên gọi Hứa Mỹ Nga."

"Choáng váng!" Học tử rất Hứa Mỹ Nga trong nháy mắt mộng ép, "Lại đã đoán đúng! Điều này sao có thể!"

"Vinh Nhạc quân, vậy ta tên gọi cái gì?" Hạng ba học tử tò mò, không tin Hoàng Vinh Nhạc sẽ biết nàng tên.

"Người gương mặt là mặt trái soan, da thịt tựa như ngọc, sắc mặt ónh nhuận." Hoàng Vinh Nhạc quét học tử hai mắt, nghiêm trang đạo mạo đạo, "Ta đoán người kêu Trịnh Ngọc Oánh."

"A! Điều này sao có thể!" Học tử trịnh ngọc oánh bị sợ hết hồn, hoàn toàn không dám tin tưởng đây là thật, Hoàng Vinh Nhạc lại lại đã đoán đúng nàng tên.

Rõ ràng là lần đầu tiên gặp mặt, đây là vì cái gì?

Hắn rốt cuộc là làm sao làm được?

Hệ thống nhắc nhở: Túc chủ ở ba tên học tử trước mặt giả bộ thành công, chỉ số hạnh phúc +25!

"Ba tên học tử, ta bây giờ phải đi nhà trọ nhìn một chút." Hoàng Vĩnh Nhạc đổi đề tài nói, "Các người làm việc trước."

"Người là thiên kiêu thí nghiệm ban chứ?" Học tử Ngô Thiển Thiển tay nhỏ bé chỉ một cái, nhiệt tâm giới thiệu, "Thiên kiêu thí nghiệm ban nhà trọ đang học sinh nhà trọ thứ 11 tràng, từ lễ đường bên trái lục âm đường mòn hướng nam đi, vòng qua quán thể dục liền có thể thấy được."

"Cám ơn Ngô học tử, có rảnh rồi mời các người ăn cơm, ta đi trước."

"Bái bai."

Hoàng Vĩnh Nhạc rời đi trước.

Ba tên học tử lưu tại chỗ, trong lòng nhưng tràn đầy cảm khái.

"Thật là thần giống vậy đàn ông a! Lại có thể đoán đúng tên của chúng ta chứ!"

"Hoàng Vĩnh Nhạc là thi vào trường cao đẳng Trạng nguyên, nhất định là có chỗ hơn người. Nghe nói Hoàng Vĩnh Nhạc bây giờ tài sản cũng hơn trăm triệu?"

"Đúng vậy, Vĩnh Nhạc quân là Lê Trần điện ảnh và truyền hình cổ đông, hay là 《Phượng Hoàng hào》 bộ phim này biên kịch. Bộ phim này đầu tư ít nhất 10 ức, Vĩnh Nhạc quân hay là điện ảnh cổ vấn."

"Tài sản cũng hơn trăm triệu, còn tới lên đại học, Hoàng Vĩnh Nhạc thật là một cái lòng tiến thủ bạo bằng tiểu học đệ."

"Đáng tiếc Hoàng Vĩnh Nhạc là thiên kiêu thí nghiệm ban, hẳn nếu là nghệ thuật hệ, liền có thể điều hí một chút..."

...

Từ giả ba cái học tử sau.

Hoàng Vĩnh Nhạc đi tới học sinh nhà trọ khu, chạy thẳng tới thứ 11 dãy lầu.

Thứ 11 tràng học sinh nhà trọ có thể không giống bình thường, bởi vì nó là thiên kiêu thí nghiệm ban học sinh chuyên dụng lầu túc xá.

Ở nơi này một dãy lầu trong, hội tụ cả nước cao cấp nhất học sinh, được khen là "Học phách lầu".

Nơi này học phách, không phải thông thường học phách, là cả nước cao cấp nhất học phách. Thi cả lớp đệ nhất, toàn trường đệ nhất, đã không tính là cái gì, nơi này học phách đều là cả nước các tỉnh phân xếp hạng trước mao đích siêu cấp học phách, là học phách trúng học phách, trong đó cũng không ít cấp tỉnh Trạng nguyên.

Trừ cái này ra, còn có rất nhiều quốc tế môn học cạnh tranh kim bài người đoạt giải.

Đi tới học phách trước lầu, Hoàng Vĩnh Nhạc liền mơ hồ cảm nhận được một cổ vô hình khí tức kinh khủng đập vào mặt, luôn cảm thấy trong lầu ở là một bầy quái vật.

Bất quá, ký lai chi, tắc an chi.

Biết rõ núi có hổ, nghiêng về hổ núi được.

Hoàng Vĩnh Nhạc cũng là thiên kiêu thí nghiệm trong lớp một thành viên, sau này không thiếu được cùng giá tràng học phách trong lầu quái vật giao thiệp với, giả dãy lầu hẳn phải vào đi bộ một chút.

Huống chi, học phách trong lầu cũng có Hoàng Vĩnh Nhạc nhà trọ cùng giường ngủ.

Hĩ thật sâu một cái, Hoàng Vĩnh Nhạc đi vào học phách lầu

Converter: Tịch Văn Tịch Mịch

Chương 89: Học phách hạnh phúc thí nghiệm

Tác giả: Ngã Yêu Hóa Tinh

Học phách lầu tổng cộng có 9 tầng, Hoàng Vinh Nhạc nhà trọ là 305.

Đi tới ba lần, nhìn thấy không ít học sinh đang rửa ráy nhà trọ, bọn họ đều là mới vừa vào ở học sinh mới.

"Đái Thanh Sơn, học sinh, chỉ số hạnh phúc 544; "

"Lý Thu Bình, học sinh, chỉ số hạnh phúc 601; "

"Quách Nham Phong, học sinh, chỉ số hạnh phúc 467; "

Hoàng Vinh Nhạc tra xét mười mấy tên học sinh mới, phát giác bọn họ chỉ số hạnh phúc cơ bản đều ở đây 300 trở lên, cao nhất đạt tới 687.

Ở những người bạn cùng lứa tuổi, những học sinh mới này chỉ số hạnh phúc coi như là cao vô cùng. Có thể thi vào Phúc Hưng đại học thiên kiều thí nghiệm ban, đều có rất mạnh cảm giác thành tựu, chỉ số hạnh phúc vậy sẽ tăng vọt mấy trăm điểm.

Hoàng Vinh Nhạc là ngoại lệ, bởi vì thi vào trường cao đẳng không phải chính hấn thi, hấn từ thiên kiều thí nghiệm ban lấy được cảm giác hạnh phúc so với những học sinh khác ít một chút.

Đi ngang qua bốn tầng lúc nhà trọ, Hoàng Vinh Nhạc đi tới 305 số cửa túc xá.

Trong nhà trọ đã có một tên bạn học trai, quần áo giản dị, mang một cặp mắt kiếng, tư tư văn văn, hấn ngồi trước máy vi tính, tựa hồ ở xem tiểu thuyết.

Tên họ: Đường Văn Triết

Nghề nghiệp: Học sinh

Chỉ số hạnh phúc: 2044

Thấy tin tức, Hoàng Vinh Nhạc có chút ngoài ý muốn, tên này kêu Đường Văn Triết bạn học chỉ số hạnh phúc lại cao đến 2044, so với khác học sinh mới cao hơn một đoạn lớn, đơn giản là BUG giống vậy tồn tại.

"Đường Văn Triết chỉ số hạnh phúc tại sao biết cái này sao cao?"

Mang nghi vấn, Hoàng Vinh Nhạc đi vào nhà trọ.

Nghe được tiếng bước chân, Đường Văn Triết quay đầu nhìn lại, chào hỏi: "Người cũng ở 305?"

"Đúng, ta kêu Hoàng Vinh Nhạc, Phúc Hưng thành phố thí sinh."

"Đường Văn Triết, Ninh Giang tỉnh."

Hai người lẫn nhau tự giới thiệu mình, rồi rảnh hàn huyên.

Nguyên lai, Đường Văn Triết là Ninh Giang tỉnh văn khoa thi vào trường cao đẳng Trạng nguyên, tổng phân đạt 702 phân.

Bất quá, chỉ một chẳng qua là thi vào trường cao đẳng Trạng nguyên, Đường Văn Triết chỉ số hạnh phúc không thể nào đạt tới 2044, khẳng định còn có nguyên nhân khác.

"Người ở xem tiểu thuyết?"

"Đúng." Đường Văn Triết đỡ đỡ mắt kiếng, "Nói chính xác, ta là đang làm một cái hạnh phúc thí nghiệm."

Hoàng Vinh Nhạc tò mò: "Dạng gì hạnh phúc thí nghiệm?"

Đường Văn Triết giới thiệu: "Trước mắt giới y học cho là, chỉ số hạnh phúc cùng cơ năng thân thể sức khỏe trình độ thành đang tương quan. Chỉ số hạnh phúc cao, ý nghĩa trong lòng cùng sinh lý cơ năng vận chuyển lương hảo, cả người hệ thống thuộc về sức khỏe trạng thái. Cho nên, chỉ số hạnh phúc có thể làm thân thể hệ thống tham số chỉ tiêu.

Mỗi một ngành thống đều có thăng bằng thái, khi hệ thống cách xa thăng bằng thái đích tham số đạt tới nhất định quốc trị giả lúc, hệ thống sẽ xuất hiện 'Hành động điểm giới hạn', phát sinh đột biến, tiến vào hạ một mới tình ổn định hệ thống, giả không sai chứ ?"

"Người nói đúng 'Hao tổn tán kết cấu' ?" Hoàng Vĩnh Nhạc hỏi, tương tự quan điểm, hắn đã từng ở 《 Hạnh Phúc Định Luật 》 quyển sách này trong xem qua.

"Đúng !" Thấy Hoàng Vĩnh Nhạc có thể nghe hiểu, Đường Văn Triết có chút hưng phấn, tiếp tục nói, "Chúng ta thân thể là một ngành thống, chỉ số hạnh phúc là thân thể hệ thống tham số. Nếu như một người chỉ số hạnh phúc không ngừng lên cao, khi đạt tới nhất định 'Hành động điểm giới hạn' lúc, căn cứ 'Hao tổn tán kết cấu' lý luận, thân thể có thể sẽ phát sinh đột biến.

Nói đơn giản, nếu như chỉ số hạnh phúc 'Điểm giới hạn' vì 10000, như vậy khi người chỉ số hạnh phúc đạt 10000 lúc, trên lý thuyết nói, thân thể có thể sẽ có biến hóa, có mới thăng bằng thái."

Hoàng Vĩnh Nhạc nhắc nhở: "Chỉ số hạnh phúc muốn đạt tới 10000, sợ rằng rất khó."

Đường Văn Triết nói: "Người nói đúng, người bình thường chỉ số hạnh phúc tuyệt đối không đạt tới như vậy cao, bởi vì trong cuộc sống có quá nhiều chuyện sẽ để cho chỉ số hạnh phúc hạ xuống. Thất tình, bị bệnh, làm thêm giờ, thất nghiệp, cô độc... Những yếu tố này sẽ để cho người bình thường mất đi hạnh phúc.

Cho nên, cái này hạnh phúc thí nghiệm chỉ có rất ít người mới có thể tiến hành. Nếu như có người có thể loại bỏ trong cuộc sống bất lương quấy nhiễu, để cho mình chỉ số hạnh phúc không ngừng lên cao, đạt tới hạnh phúc 'Điểm giới hạn', đến lúc đó liền có thể nhìn một chút thân thể sẽ phát sinh dạng gì đột biến.

Vì vậy, ta cảm tự mình tới làm thí nghiệm, muốn đem mình chỉ số hạnh phúc cả đến 10000."

Hoàng Vĩnh Nhạc tò mò: "Người làm sao đem chỉ số hạnh phúc cả đến 10000?"

"Xem tiểu thuyết Đường Văn Triết nói, "Xem tiểu thuyết cả cảm giác hạnh phúc là nhanh nhất. Ở nghỉ hè trong, ta thông qua xem tiểu thuyết cả 1200 nhiều một chút chỉ số hạnh phúc. Đọc một quyển trung thiên tiểu thuyết, trung bình có thể cả ước chừng 1 điểm chỉ số hạnh phúc, ta ở nghỉ hè trong nhìn 1200 nhiều quyển tiểu thuyết."

Hoàng Vĩnh Nhạc cau mày: "Một cái nghỉ hè nhìn 1200 nhiều quyển tiểu thuyết, một ngày chẳng phải là muốn nhìn 20 vạn, vậy làm sao thấy hoàn?"

Đường Văn Triết nói: "Ta học qua tốc độ, một phần chung có thể đọc 8000 chữ trở lên, nếu như tiểu thuyết hành văn lưu loát, ta một phần chung có thể đọc 12000 chữ, nửa giờ nhìn xong một quyển 30 chữ vạn tiểu thuyết."

"..." Hoàng Vĩnh Nhạc.

Đường Văn Triết tốc độ đọc kỹ năng, treo đến bạo a!

Đọc 30 vạn chữ, chỉ cần nửa giờ?

Người bình thường đọc 30 vạn chữ, ít nhất phải một buổi sáng, Đường Văn Triết đọc tốc độ so với người bình thường ít nhất gần mười lần.

Đường Văn Triết đọc tiểu thuyết tốc độ nhanh như vậy, hắn dùng xem tiểu thuyết tới cả cảm giác hạnh phúc đúng là nhanh nhất, một ngày có thể nhìn hơn hai mươi quyển tiểu thuyết, cả khởi cảm giác hạnh phúc thật là cảm giác như bay.

Tốc độ đọc, đây quả thực là cả cảm giác hạnh phúc cần thiết kỹ năng.

Hoàng Vĩnh Nhạc hỏi: "Làm sao tốc độ đọc?"

Đường Văn Triết nói: "Tốc độ đọc nguyên lý, chính là giảm bớt đọc qua trình trúng bước. Thông thường đọc phương pháp, cần đi qua năm bước: Ánh mắt → thị giác trung tâm → trong lời nói xu → thính giác trung tâm → hiểu trí nhớ. Bởi vì bước quá nhiều, đọc hiệu suất tương đối thấp.

Mà tốc độ đọc tổng cộng chỉ cần đi qua ba cá bước: Ánh mắt → thị giác trung tâm → hiểu trí nhớ.

Dĩ nhiên, điều này cần nhất định huấn luyện. Ta 12 tuổi lúc tiếp thụ qua tốc độ đọc huấn luyện, đến nay đã luyện 6 năm. Một phần chung trung bình đọc số chữ ước chừng ở 10000 chữ chừng."

Nghe đến chỗ này, Hoàng Vĩnh Nhạc liền biết Đường Văn Triết chỉ số hạnh phúc tại sao biết cái này sao cao.

Đường Văn Triết chính là một cái đọc tiểu thuyết cuồng ma.

Người bình thường đọc 1200 vốn trung thiên tiểu thuyết, cho dù một ngày một đêm đọc, cũng phải một năm rưỡi. Nếu như là lè tè đọc, muốn năm năm trở lên.

Đường Văn Triết bởi vì đọc tốc độ so với thường nhân ít nhất gần mười lần, hắn ở một cái nghỉ hè liền đem 1200 nhiều quyển tiểu thuyết học xong, chỉ số hạnh phúc tăng vọt 1200 nhiều một chút.

Mà Đường Văn Triết sở dĩ điên cuồng cả chỉ số hạnh phúc, cũng chỉ là đang làm hạnh phúc thí nghiệm.

Đường Văn Triết cho là căn cứ hao tổn tán lý luận, người chỉ số hạnh phúc đạt tới 10000 sau, thân thể sẽ thoát khỏi thăng bằng thái, phát sinh đột biến, vì vậy cầm mình làm thí nghiệm.

Hoàng Vĩnh Nhạc than thầm, Đường Văn Triết hứng thú điểm quả nhiên khác với người thường, người bình thường chắc chắn sẽ không đi làm loại này điên cuồng thí nghiệm, Đường Văn Triết nhưng vui ở trong đó, người ở bên ngoài xem ra, thật có mấy phần người điên mù vị.

"Người cái này hạnh phúc thí nghiệm sợ rằng rất khó thành công." Đường Văn Triết nhắc nhở, "Xem tiểu thuyết mặc dù có thể cả cảm giác hạnh phúc, nhưng là tiểu thuyết đọc nhiều, khẳng định thâm mỷ một học, cảm giác hạnh phúc sẽ gặp cổ chai, sẽ không vô hạn lên cao."

"Ta đã gặp phải bình cảnh. Đang đọc 800 nhiều quyển tiểu thuyết sau, đọc vui thú từ từ biến mất." Đường Văn Triết nói, "Cho nên, nếu như muốn đem chỉ số hạnh phúc tăng lên tới 10000, cần một ngành thống lỗi sống, vì thế, ta làm một cái 'Cuộc sống hạnh phúc mô hình'."

Nói xong, Đường Văn Triết mở ra máy vi tính xách tay, điều ra một cái hán mình làm cuộc sống hạnh phúc mô hình.

Ở mô hình ở đâu, cần kẻ viết rõ cuộc sống hạnh phúc phương pháp cùng kỹ xảo.

Tỷ như: 1, giữ vững rèn luyện thân thể, giữ sức khỏe, tránh bởi vì bị bệnh đưa đến chỉ số hạnh phúc hạ xuống.

2, giữ vững không muốn đóng bạn gái, tránh bởi vì thất tình đưa đến chỉ số hạnh phúc hạ xuống.

3, cố gắng kiếm tiền, tránh bởi vì thiếu tiền đưa đến chỉ số hạnh phúc hạ xuống.

Tương tự nói rõ, tổng cộng có mấy trăm điều.

Nhìn ra được, Đường Văn Triết là lấy cực độ nghiêm túc thái độ đang làm cái này hạnh phúc thí nghiệm.

Đường Văn Triết hỏi: "Đúng rồi, Hoàng Vĩnh Nhạc, người chỉ số hạnh phúc là bao nhiêu?"

Hoàng Vĩnh Nhạc nói: "2400 nhiều đi."

Đường Văn Triết ngăn ra: "Như vậy cao? Chẳng lẽ người cũng ở đây làm thí nghiệm?"

Hoàng Vĩnh Nhạc cười nói: "Không có, ta chẳng qua là ngẫu nhiên như vậy cao."

Đường Văn Triết nói: "Xem ra người đối với cuộc sống hạnh phúc rất có nghiên cứu, có thể hay không chia sẻ người một chút hạnh phúc tâm đắc? Nói không chừng đối với ta hạnh phúc thí nghiệm có trợ giúp."

Hoàng Vĩnh Nhạc nói: "Ta hạnh phúc phương thức, sợ rằng không thích hợp người."

Đường Văn Triết nói: "Không quan hệ, người nói một chút coi, người là làm sao đem chỉ số hạnh phúc cả đến 2400?"

Hoàng Vĩnh Nhạc nhớ lại nói: "Ta chỉ số hạnh phúc tăng vọt, chủ yếu là bởi vì mua một dây biệt thự..."

"..." Đường Văn Triết: Cái này quả thật học không được, một dây biệt thự ít nhất tốt mấy triệu đi!

"Còn gì nữa không?" Đường Văn Triết hỏi.

Hoàng Vĩnh Nhạc nói: "Sau đó, ta lại mua một cái cổ phiếu, chỉ số hạnh phúc lại tăng vọt mấy trăm điểm."

Đường Văn Triết cau mày: "Mua cổ phiếu cả cảm giác hạnh phúc nhanh như vậy?"

Hoàng Vĩnh Nhạc nói: "Chủ yếu là ta cổ phiếu tăng mấy chục triệu..."

"..." Đường Văn Triết có chút tan vỡ: Đây càng học không được! Cái gì cổ phiếu càng điên như vậy cuồng?

"Anh em, người là con nhà giàu chứ?" Đường Văn Triết cảm giác được vẻ phong không đúng lắm.

Hoàng Vĩnh Nhạc nói: "Không phải, ta là phú một đời."

"Phú một đời?" Đường Văn Triết có chút nghe không hiểu, như vậy trẻ tuổi, làm sao là được phú một đời? Có thể ở 18 tuổi liền mua biệt thự, kiếm mấy chục triệu, tuyệt đối là một nhân vật chứ?

Nghĩ tới đây, Đường Văn Triết lập tức ở trên mạng lục soát "Hoàng Vĩnh Nhạc".

Tăng một chút, một đồng có liên quan Đường Văn Triết tin tức nhảy ra ngoài.

《 Tài sản hơn trăm triệu thì vào trường cao đẳng Trưng nguyên 》;

《 Ô sơn thôn đi ra tỉ tỉ (trillion hay 1000 tỉ) nhà giàu 》;

《 Hoàng Vinh Nhạc thành Lệ Trân điện ảnh và truyền hình thứ hai đại cổ đông 》;

...

Một loạt tin tức nhìn một chút tới, Đường Văn Triết bừng tỉnh hiểu ra.

Cho tới bây giờ, Đường Văn Triết mới biết Hoàng Vinh Nhạc nguyên lai là Phúc Hưng thành phố nhân vật quan trọng.

Đường Văn Triết là tới từ Ninh Giang tỉnh một cái nhỏ hương trấn, gia cảnh bình thường, nhà thậm chí cũng không có chiều rộng mang, hẳn nghỉ hè trong phần lớn thời gian ở cà tiểu thuyết, đối với Hoàng Vinh Nhạc tin tức cũng không biết.

Cho tới giờ khắc này, Đường Văn Triết mới ý thức mình bạn học mới Hoàng Vinh Nhạc nguyên lai đã là tỉ tỉ (trillion hay 1000 tỉ) nhà giàu.

Đường Văn Triết bỗng nhiên ném tới ánh mắt khác thường, lập đi lập lại đánh giá Hoàng Vinh Nhạc.

Hoàng Vinh Nhạc kỳ quái: "Thế nào?"

Đường Văn Triết ý vị thâm trường nói: "Anh em, ta cảm thấy người thích hợp hơn làm cái này hạnh phúc thí nghiệm "

Converter: Tịch Văn Tịch Mịch

Bạn đang đọc truyện *Hạnh Phúc Đại Rút Thưởng Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 90: Hạnh phúc hội đoàn

Tác giả: Ngã Yêu Hỏa Tinh

"Hoàng Vinh Nhạc , người thật thích hợp hơn làm hạnh phúc thí nghiệm."

Đường Văn Triết đỡ đỡ mắt kiếng, phân tích nói, "Người ở biệt thự sang trọng, tài sản hơn trăm triệu, lại là điện ảnh và truyền hình công ty đại cổ đông, cơ hồ cái gì cũng không thiếu, người có năng lực để cho mình cuộc sống thuộc về lý tưởng trạng thái, đem chỉ số hạnh phúc cả đi lên. Cho nên, nếu như cảm người làm hạnh phúc thí nghiệm, khẳng định so với cảm ta làm hạnh phúc thí nghiệm dễ dàng hơn thành công."

"..." Hoàng Vinh Nhạc: Lời này nghe có chút không được tự nhiên, làm sao cảm giác giống như nói cảm chuột trắng nhỏ làm thí nghiệm?

Đường Văn Triết lại hỏi: "Đúng rồi, Hoàng Vinh Nhạc, người có bạn gái hay chưa?"

Hoàng Vinh Nhạc nói: "Tạm thời không có."

Đường Văn Triết thoáng thờ phào, vui mừng nói: "May mà người không có bạn gái."

"..." Hoàng Vinh Nhạc.

Ta không có bạn gái, người vui mừng cái quỷ a!

Đường Văn Triết lời nói thành khẩn khuyên nhủ: "Người ngàn vạn lần không nên có bạn gái, đây đối với cảm giác hạnh phúc ảnh hưởng quá lớn. Người có bạn gái lúc, cảm giác hạnh phúc trong buổi họp phòng, nhưng là, nếu như người cùng bạn gái chia tay, cảm giác hạnh phúc sẽ sụt đột ngột, ngã so với tăng nhiều, không có lợi lắm. Cho nên, vì hoàn thành cái này hạnh phúc thí nghiệm, người nhất định không muốn bạn gái. Năm ngoái, ta cũng là bởi vì nộp một người bạn gái, sau đó chia tay, chỉ số hạnh phúc sụt đột ngột liễu 900 nhiều một chút, ta dùng nửa năm mới cà trở lại."

Hoàng Vinh Nhạc tò mò: "Người như vậy ưu tú, bạn gái người làm sao sẽ cùng người chia tay?"

Đường Văn Triết nói: "Bạn gái ta cảm thấy, ta đem nàng làm chuột trắng nhỏ làm thí nghiệm, vì vậy nói lên chia tay."

"..." Hoàng Vĩnh Nhạc.

Đường Văn Triết nhớ lại nói: "Ta cùng bạn gái ta yêu lúc, ta cũng đã tiến hành cái này hạnh phúc thí nghiệm. Có một lần, ta cùng bạn gái ta hôn môi, hôn môi sau, ta cảm giác mình rất hạnh phúc, trước tiên chạy đi kiểm tra chỉ số hạnh phúc, phát hiện tăng vọt 100 nhiều một chút, ta vì vậy cầm bút ghi xuống. Kết quả, bị bạn gái ta thấy được, nàng rất tức giận, cảm thấy ta không thương nàng, ta chẳng qua là cầm nàng khi chuột trắng nhỏ đang làm hạnh phúc thí nghiệm. Sau đó, như vậy chuyện lại xảy ra mười mấy lần, bạn gái ta liền nói lên chia tay."

"..." Hoàng Vĩnh Nhạc.

Không chia tay mới là lạ a!

Người loại này hành động, phần lớn nữ sinh phỏng đoán cũng không chịu nổi đi.

Kia người nữ sinh nguyên ý bị bạn trai làm chuột trắng nhỏ tới làm thí nghiệm a?

"Cho nên, người ngàn vạn lần chớ có bạn gái." Đường Văn Triết luôn mãi dặn dò, "Bạn gái là một loại cực kỳ giỏi thay đổi không thể điều khiển sinh vật, giống như thời điểm bắt chột lựu đạn, nguy hiểm quá lớn. Một khi nộp bạn gái, hạnh phúc thí nghiệm tỷ lệ thành công ít nhất phải hạ xuống một nửa."

Ho khan một cái, Hoàng Vĩnh Nhạc nói: "Cái này thí nghiệm vốn là rất khó thành công, chỉ số hạnh phúc muốn đạt tới 10000 nói dễ vậy sao. Nếu như người thật muốn làm cái này thí nghiệm, không bằng ở trong trường học thành lập một cái 'Hạnh phúc hội đoàn', tìm chung một chí hướng bạn học, mọi người cùng nhau nghiên cứu hạnh phúc lý luận cùng phương pháp, tập mọi người trí khôn, có lẽ có khả năng thành công."

"Anh hùng gặp nhau!" Đường Văn Triết rất là hưng phấn, "Người và ta nghĩ đến một khối, ta quả thật chuẩn bị tạo dựng một cái 'Hạnh phúc hội đoàn', hội đoàn xin sách ta đều đã viết xong."

Nói xong, Đường Văn Triết từ máy vi tính xách tay điều ra một phần bản văn, bản văn tên là 《Phúc Hưng sinh viên đại học hội đoàn xin sách》.

Hoàng Vĩnh Nhạc nhìn một chút, phát hiện 《Phúc Hưng sinh viên đại học hội đoàn xin sách》tổng cộng có 8 trang, bên trong viết rõ hạnh phúc hội đoàn hội đoàn tôn chỉ, hội đoàn chương trình, hội đoàn tổ chức cơ cấu, hội đoàn hội viên, hội đoàn hoạt động văn bản nội dung.

Sau khi xem xong, Hoàng Vĩnh Nhạc than thầm Đường Văn Triết thi hành lực thật là bạo biểu, hôm nay là tựu trường ngày thứ nhất, hắn lại đem 《Học sinh hội đoàn xin sách》cũng viết xong.

Điều này không khỏi làm Hoàng Vĩnh Nhạc nhớ lại Triệu Kiến Quốc, Phòng Hiểu Minh đám người, những thứ này tỉ tỉ (trillion hay 1000 tỉ) nhà giàu làm việc đều là sấm rền gió cuốn, nói làm liền làm, hiệu suất cực cao, Đường Văn Triết có mấy phần bọn họ phong độ.

Đường Văn Triết chuẩn bị khai sáng "Hạnh phúc hội đoàn", Hoàng Vĩnh Nhạc tương đối cảm thấy hứng thú.

Hạnh phúc hội đoàn, chính là một cái lấy nghiên cứu hạnh phúc cùng thực hành hạnh phúc làm chủ học sinh hội đoàn,

Nên hội đoàn mục đích ở chỗ thăm dò tuyến đầu nhất hạnh phúc lý luận cùng hạnh phúc phương pháp.

Đây chính là Hoàng Vĩnh Nhạc muốn làm nhất chuyện.

Nếu như "Hạnh phúc hội đoàn" tạo dựng thành công, lôi kéo một ít chung một chí hướng bạn học cùng nhau nghiên cứu hạnh phúc, Hoàng Vĩnh Nhạc liền có thể học được nhiều hơn cả hạnh phúc phương pháp.

Nói thí dụ như, Đường Văn Triết tốc độ đọc.

Hạnh phúc hội đoàn thành lập sau, có thể đem giống như Đường Văn Triết như vậy học sinh gom lại một đồng, hợp mưu hợp sức, chung nhau thăm dò cao đoạn nhất hạnh phúc kỹ thuật.

Như vậy có giá trị học sinh hội đoàn, Hoàng Vĩnh Nhạc quyết định ủng hộ một chút, hắn vì vậy đem phần này 《Học sinh hội đoàn xin sách》nhìn một lần, cũng nói ra mấy cái vấn đề nhỏ.

"'Hội đoàn kinh phí' một lan tại sao là trống không?" Hoàng Vĩnh Nhạc hỏi.

Đường Văn Triết nói: "Hạnh phúc hội đoàn kinh phí là một vấn đề khó khăn, ta bây giờ còn chưa gom góp được đầy đủ kinh phí."

Hoàng Vĩnh Nhạc hỏi: "Hạnh phúc hội đoàn kinh phí chủ yếu dùng ở địa phương nào?"

Đường Văn Triết giải thích: "Hạnh phúc hội đoàn cần phải tiến hành một ít thực hành hoạt động, nghiệm chứng hạnh phúc lý luận độ chuẩn xác, thực hành lúc, liền cần kinh phí hoạt động."

Nói thí dụ như, hẹn nữ sinh đi xem chiếu bóng, cái này có thể tăng lên chỉ số hạnh phúc. Vì nghiên cứu điều này lý luận độ chuẩn xác, chúng ta hội đoàn liền muốn tiến hành thực hành. Hội đoàn thành viên phải nghĩ biện pháp hẹn nữ sinh đi xem chiếu bóng, hơn nữa muốn hẹn bất đồng kiểu nữ sinh, nhìn bất

đồng điện ảnh, từ đó phân tích ra hèn cái gì kiểu nữ sinh xem chiếu bóng nhất có thể tăng lên cảm giác hạnh phúc. Nếu như muốn hèn rất nhiều nữ sinh đi xem chiếu bóng, thì phải nhất định vốn tới mua điện ảnh phiếu, mua điện ảnh phiếu tiền coi như là hội đoàn kinh phí hoạt động."

"..." Hoàng Vĩnh Nhạc.

Đường Văn Triết bạn học, người rất có ý tưởng a, người đây là chuẩn bị đem toàn trường nữ sinh cũng làm chuột trắng nhỏ tới thí nghiệm sao?

Nghe đến chỗ này, Hoàng Vĩnh Nhạc cơ bản biết, hạnh phúc hội đoàn là một cái lý luận cùng thực hành cùng tồn tại học sinh hội đoàn, không chỉ có phải nghiên cứu hạnh phúc lý luận, còn muốn tiến hành hạnh phúc thực hành.

Thực hành nhất định phải tiêu tiền, tự nhiên cần một ít kinh phí hoạt động.

Hoàng Vĩnh Nhạc hỏi: "Hội đoàn thành lập mới bắt đầu kinh phí ước chừng phải bao nhiêu?"

Đường Văn Triết nói: "Hội đoàn mới bắt đầu kinh phí ước chừng phải 20000 nguyên, trước mắt đã tiền đặt cược đến 12000 nguyên, ước chừng còn kém 8000 nguyên."

"8000 nguyên?" Đường Văn Triết đối với cái này số tiền không có cảm giác gì, hần cùng Triệu Kiến Quốc, Phòng Hiểu Minh đám kia thổ hào ăn bữa cơm, đều là mấy trăm ngàn nguyên, một hộp xích núi kiền hồng rượu bò đào chính là hơn ngàn nguyên, 8000 nguyên kinh phí cảm giác chính là uống mấy hộp rượu chat chuyện.

Hoàng Vĩnh Nhạc nói: "Còn thừa lại kinh phí để ta giải quyết."

Đường Văn Triết ngăn ra: "Thật không?"

Hoàng Vĩnh Nhạc nói: "Mấy ngàn nguyên, vấn đề không lớn. Bất quá, hội đoàn mới vừa sáng lập, kéo người sợ rằng không dễ dàng."

"Kéo người dễ dàng, ta cũng kéo xong." Đường Văn Triết nói, "Ta buổi sáng đem tràng học sinh nhà trọ tất cả nhà trọ cũng chạy một lần, đã kéo đến 16 tên thành viên, ta bây giờ liền đem bọn họ kêu đến."

Nói xong, Đường Văn Triết đánh mở một cái tên là "Hạnh phúc hội đoàn chuẩn bị bây" PP bây, gởi một cái PP tin tức: "Các anh em, vấn đề kinh phí giải quyết! Toàn thể thành viên lập tức đến 305 số nhà trọ họp! @ toàn thể thành viên."

Nguyên lai, Đường Văn Triết đã kéo đến 16 tên học sinh, bọn họ chung nhau trừ tập 12000 nguyên kinh phí, bây giờ Hoàng Vĩnh Nhạc lại đem thiếu sót 8000 nguyên kinh phí cho bổ túc, tạo dựng hội đoàn chuyện đã nước chảy thành sông.

Đường Văn Triết PP tin tức phát ra không tới năm phút, thì có 16 tên tức xá khác học sinh nghe tin chạy tới, hội tụ đến 305 số nhà trọ.

Những học sinh này trung, có 11 tên là thiên kiều thí nghiệm ban học sinh mới, 5 tên là cao niên cấp niên trưởng, bọn họ đều là Đường Văn Triết hôm nay mới vừa kéo đến người.

Đường Văn Triết treo bạo thi hành lực, Hoàng Vĩnh Nhạc lần nữa bị thuyết phục. Tựu trường mới ngày thứ nhất, Đường Văn Triết chỉ làm như vậy nhiều chuyện, bốn năm cuộc sống đại học, Đường Văn Triết phỏng đoán chuyện gì cũng làm được đi.

16 tên thành viên tụ đủ, cộng thêm Hoàng Vĩnh Nhạc cùng Đường Văn Triết, tổng cộng 18 người.

18 người, đúng là Phúc Hưng đại học "Hạnh phúc hội đoàn" phát động người.

18 tên học sinh đối với hạnh phúc lý luận đều tràn đầy hứng thú, lập chí thăm dò hạnh phúc cực hạn, mọi người chỉ đồng đạo hợp, nhất phách tức hợp.

Bọn họ hôm nay gia nhập hạnh phúc hội đoàn sau, bỏ tiền xuất lực, có người đi gom góp kinh phí, có người đi trưng cầu trường học thầy ý kiến, để cho hội đoàn càng phát triển tốt.

Ở bọn họ chung nhau dưới sự cố gắng, hạnh phúc hội đoàn đã đạt được trong lòng hệ tiền vũ thầy ủng hộ, hần bày tỏ nguyện ý đảm nhiệm hạnh phúc hội đoàn cố vấn.

Tiền vũ giáo sư là tâm lý hệ thâm niên học giả, có hần ủng hộ, hạnh phúc hội đoàn thành lập căn bản không có vấn đề, chỉ cần đi cái chương trình.

Nếu vạn sự có, hạnh phúc hội đoàn 18 tên thành viên tụ ở 305 nhà trọ, triệu khai lần đầu tiên đoàn bên trong thành viên hội nghị.

Ở trong hội nghị, mọi người nhất trí đề cử Hoàng Vĩnh Nhạc đảm nhiệm hạnh phúc hội đoàn xã trưởng. lý do chủ yếu có ba cái:

Đệ nhất, Hoàng Vĩnh Nhạc chỉ số hạnh phúc là tất cả thành viên trung cao nhất.

Thứ hai, Hoàng Vĩnh Nhạc phụ trách giải quyết hội đoàn vấn đề kinh phí, công lao lớn nhất.

Thứ ba, Hoàng Vĩnh Nhạc danh tiếng cao nhất, do hần đảm nhiệm xã trưởng, càng lợi cho hấp dẫn người mới vào đoàn.

Hoàng Vĩnh Nhạc bị đẩy chọn làm xã trưởng, Đường Văn Triết thì đảm nhiệm phó xã trưởng.

Hội nghị tiến hành được đuôi sinh lúc, 18 tên thành viên chung nhau ở 《 Học sinh hội đoàn xin sách 》 trong ký xuống mình tên, bọn họ sẽ trở thành Phúc Hưng đại học "Hạnh phúc hội đoàn" chung người sáng lập: Hoàng Vĩnh Nhạc, Đường Văn Triết, Trịnh Kỳ, La Trí Siêu, Trần Phi Xuyên...

Hệ thống nhắc nhở: Túc chủ tham dự tạo dựng "Hạnh phúc hội đoàn", cũng đảm nhiệm xã trưởng, trở thành một đám học phách lãnh tụ, có chút cảm giác thành tựu, chỉ số hạnh phúc +50!

Hệ thống nhắc nhở: Túc chủ làm quen Đường Văn Triết, Trịnh Kỳ, La Trí Siêu, Trần Phi Xuyên chờ học phách, nhiều một nhóm bạn, chỉ số hạnh phúc +10!

Converter: Tịch Văn Tịch Mịch

Bạn đang đọc truyện *Hạnh Phúc Đại Rút Thường Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 91: Tốc độ đọc huấn luyện

Tác giả: Ngã Yêu Hòa Tinh

Hạnh phúc hội đoàn thành đoàn thành công, xin sách cũng nộp, đang chờ đợi trường học phê duyệt.

Hoàng Vĩnh Nhạc gia nhập hạnh phúc hội đoàn, chủ yếu là vì học tập nhiều hơn cả cảm giác hạnh phúc kỹ năng.

Hắn chuẩn bị học tập cái thứ nhất kỹ năng chính là — tốc độ đọc!

Chỉ phải học tốc độ đọc, cả tiểu thuyết thật là như hồ thêm cánh. Vì vậy, Hoàng Vĩnh Nhạc hướng Đường Văn Triết mượn tới 《 Tốc độ đọc pháp 》 tài liệu, bắt đầu tiến hành tốc độ đọc huấn luyện.

Buổi tối.

305 số nhà trọ, ở chung hai tên học sinh, Hoàng Vĩnh Nhạc cùng Đường Văn Triết.

Thông thường nhà trọ vậy cũng ở 4 tên học sinh, chẳng qua là thiên kiều thí nghiệm ban năm nay nhập học nam sinh tổng cộng có 50 tên, trong đó 48 tên học sinh cũng ở bốn người một gian nhà trọ, còn dư lại hai tên học sinh thì ở tại 305 nhà trọ, tức Hoàng Vĩnh Nhạc cùng Đường Văn Triết.

Hoàng Vĩnh Nhạc ngồi trước máy vi tính, trên màn ảnh là một cái tốc độ đọc huấn luyện phần mềm (software), hắn đã tiến hành một buổi chiều tốc độ đọc huấn luyện.

Giờ phút này, Hoàng Vĩnh Nhạc đang tiến hành tốc độ đọc khảo sát.

Bộ này 《 Tốc độ đọc pháp 》 là một loại "Mắt não trực ảnh" kiểu đọc phương pháp, nó là đem chữ viết tin tức làm chữ viết hình ảnh, mưu đồ giống hình thức trực tiếp truyền thông đến óc tiến hành hiểu trí nhớ, tóm tắt ngôn ngữ và thính giác hai cá trung gian khâu, đọc tốc độ đại phúc độ tăng lên.

Người bình thường cũng không có thói quen hình ảnh kiểu đọc, cần nhất định huấn luyện. Đến nỗi huấn luyện hiệu quả, bởi vì người mà đi.

Hoàng Vĩnh Nhạc huấn luyện nửa ngày, hơi có hiệu quả, vì vậy muốn đo lường thử mình một chút đọc tốc độ.

Khảo sát kết thúc lúc, một cái khung đối thoại bắn ra ngoài: "Quyển kinh khảo sát, ngài đọc tốc độ vì 1500 chữ / phút, không tệ nga, tiếp tục cố gắng lên!"

"1500 chữ / phút?"

Hoàng Vĩnh Nhạc buổi trưa lần đầu tiên khảo sát lúc, đọc tốc độ vì 800 chữ / phút, bây giờ đã đạt 1500 chữ / phút, tăng lên gần gấp đôi, hiệu quả rõ rệt.

Hệ thống nhắc nhở: Túc chủ huấn luyện 《 Tốc độ đọc pháp 》， lần đầu gặp hiệu quả, có chút cảm giác thành tựu, chỉ số hạnh phúc +3!

Tốc độ đọc cần phải trường kỳ huấn luyện, vàng vĩnh nhạc bây giờ mới vừa khởi bước, còn có rất lớn không gian phát triển.

Giống như Đường Văn Triết cái đó biến thái, đọc tốc độ có thể đạt 10000 chữ / phút, cao nhất thậm chí có thể đạt tới 15000 chữ / phút.

"Sau này nữa luyện nhiều một chút."

Đã là buổi tối mười điểm, Hoàng Vĩnh Nhạc chuẩn bị về nhà nghỉ ngơi, quay đầu nhìn lại, phát giác Đường Văn Triết ngồi ở đối diện trước bàn đọc sách, đang dùng máy vi tính xách tay xem tiểu thuyết.

Đường Văn Triết đối với hạnh phúc thí nghiệm vô cùng cố chấp, vẫn muốn đem mình chỉ số hạnh phúc cả đến 10000, chỉ cần có rãnh rồi rồi rãnh, hần liền cả mấy quyển tiểu thuyết.

Đường Văn Triết đọc tốc độ cực nhanh, một bình một bình đất đi lên cả, đọc nhanh như gió.

Hoàng Vĩnh Nhạc âm thầm quan sát Đường Văn Triết, phát giác hần chỉ số hạnh phúc đang lấy có thể thấy được tốc độ đang tăng lên.

2099!

2110!

2111!

Thật là đọc tiểu thuyết cuồng ma!

Ở tối nay, Đường Văn Triết hoa hai giờ liền cả xong rồi 5 vạn hai trăm ngàn chữ tiểu thuyết, chỉ số hạnh phúc tăng vọt 12 điểm

Nếu như không phải là Đường Văn Triết đọc tiểu thuyết chất lượng quá kém, chỉ số hạnh phúc tăng lên phúc độ khẳng định nhiều hơn.

Dĩ nhiên, điều này cũng không có thể trách Đường Văn Triết, bởi vì nước Hoa tốt tiểu thuyết, Đường Văn Triết đã không sai biệt lắm xem xong. Hần bây giờ đã không có chọn, chỉ có thể lui cầu kỳ thứ, nhìn một ít chất lượng giống vậy tiểu thuyết.

Không lâu lắm, lại một quyển tiểu thuyết cả xong rồi.

Đường Văn Triết ngừng lại, nói: "Hoàng Vĩnh Nhạc, ta mới vừa vừa nghĩ đến một cái hạnh phúc vấn đề, muốn cùng ngươi nghiên cứu một chút."

Hoàng Vĩnh Nhạc nói: "Vấn đề gì?"

Đường Văn Triết nói: "Trước, ta vẫn là phản đối yêu, bởi vì thất tình sẽ để cho chỉ số hạnh phúc sụt đột ngột. Bất quá, ta cẩn thận suy nghĩ một chút, căn cứ hạnh phúc khúc chiết luật, quá trình càng khúc chiết, lấy được cảm giác hạnh phúc càng nhiều. Hai cái người yêu sau khi chia tay, nếu như nữa hợp lại, cảm giác hạnh phúc có phải hay không sẽ mạnh hơn? Nếu như hợp lại sau, lại thứ hai lần chia tay, lại thứ hai lần hợp lại, gia tăng tình yêu đích khúc chiết độ, cảm giác hạnh phúc có thể hay không tiến một bước tăng cường? Chia tay số lần càng nhiều,

Yêu lại càng khúc chiết, hợp lại lúc cảm giác hạnh phúc là không phải có thể có tăng lên khuynh hướng? Nếu như điều phỏng đoán này là đúng, như vậy người yêu muốn đạt được càng nhiều hơn hạnh phúc, nên phân nhiều tay."

"..." Hoàng Vĩnh Nhạc.

Đây cũng là đem bạn gái khi chuột trắng nhỏ thí nghiệm tiết tấu a!

"Hoàng Vĩnh Nhạc, ngươi cảm thấy ta điều phỏng đoán này như thế nào?" Đường Văn Triết đỡ hạ mắt kiếng, nhỏ kết đạo, "Yêu lúc, chia tay số lần càng nhiều, cảm giác hạnh phúc càng mạnh."

Hoàng Vĩnh Nhạc nhắc nhở: "Chia tay số lần nhiều, hợp lại số lần khẳng định cũng nhiều, căn cứ hạnh phúc giảm dần luật, hợp lại lúc cảm giác hạnh phúc tăng lên phúc độ hẳn là giảm dần. Cho nên, chia tay số lần quá nhiều, cuối cùng chỉ số hạnh phúc rốt cuộc là tăng lên, hay là ngã xuống, thật đúng là khó mà nói."

Đường Văn Triết suy nghĩ một chút, gật đầu nói: "Ngươi nói cũng có chút đạo lý, cái vấn đề này xem ra chỉ có thực hành một chút mới có kết luận. Ai, đáng tiếc ta bây giờ không có bạn gái, nếu không thì có thể thí nghiệm một chút."

Hoàng Vĩnh Nhạc nói: "Bằng ngươi điều kiện, muốn tìm người bạn gái không khó lắm."

Đường Văn Triết nói: "Tìm người bạn gái là không khó, nhưng là tìm một nguyên ý phối hợp ngươi làm thí nghiệm đích bạn gái, sẽ rất khó."

"..." Hoàng Vĩnh Nhạc.

Ngươi rốt cuộc là tìm bạn gái, hay là tìm chuột trắng nhỏ?

Đường Văn Triết rất có cảm khái nói: "Bây giờ nữ sinh đều thích nhân loại bình thường, ngươi nếu là có điểm biến thái, các nàng liền khó mà tiếp nhận, ả."

Hoàng Vĩnh Nhạc cười nói: "Ngươi đừng tức giận nổi, nữ sinh đúng trọng tâm định cũng có biến thái, sớm muộn gì ngươi sẽ gặp thích hợp. Trễ lắm rồi, ta đi trước."

Từ giả Đường Văn Triết cái này biến thái, Hoàng Vĩnh Nhạc rồi đi 305 số nhà trọ, chuẩn bị trở về chuỗi tiêu biệt thự ngủ.

305 số nhà trọ có Hoàng Vĩnh Nhạc giường ngủ, hẳn phải ngủ nhà trọ cũng có thể, chẳng qua là chuỗi tiêu trong biệt thự có sóng giường, ngủ đứng lên hạnh phúc hơn.

Cách tự trường sinh nhà trọ, Hoàng Vĩnh Nhạc đi ở sân trường lục ẩm đường mòn thượng.

Đêm đã khuya mười một điểm

Không ít lần tức xá cũng tắt đèn, trong sân trường phá lệ yên lặng, Hoàng Vĩnh Nhạc một mình đi, trên đường đi qua đại lễ đường phụ cận một rừng cây nhỏ lúc, bỗng nhiên truyền đến nữ sinh tiếng kêu cứu.

"Ngươi đừng tới đây! Cứu mạng a, mau người đâu, cứu mạng a..."

Nghe được thanh âm, Hoàng Vĩnh Nhạc nhướng mày một cái: Ai ở hô cứu mạng?

Trong rừng cây nhỏ có nữ sinh đang kêu cứu, chẳng lẽ có nữ sinh bị phân tử ngoài vòng luật pháp xâm hại?

Nghĩ tới đây, vầng vịnh nhạc điều ra rút số hệ thống, tiến hành lục soát: "Ta muốn rút lấy Phúc Hưng đại học trong rừng cây nhỏ cường gian phạm."

Hệ thống nhắc nhở: Thật xin lỗi, trong rừng cây nhỏ không có cường gian phạm, tức chủ miêu tả có sai lầm, không cách nào rút ra lấy.

Sau, Hoàng Vĩnh Nhạc lại thử nghiệm rút ra lấy bắt cóc phạm, tên cướp, ăn trộm, kết quả hệ thống cũng nhắc nhở không có những thứ này tội phạm

"Kỳ quái, nếu không có tội phạm, rừng cây làm sao có nữ sinh kêu cứu?"

Chuyện có chút quỷ dị, Hoàng Vĩnh Nhạc quyết định vào xem một chút, theo tiếng kêu cứu truyền tới phương hướng, vội vã chạy tới.

Không lâu lắm, chỉ thấy phía trước đích dưới một cây đại thụ, có một tên nữ sinh ngồi dưới đất, không ngừng kêu cứu trứ, nữ sinh nhìn qua có chút quen mắt, cẩn thận một nhận, lại là buổi sáng mới quen nghệ thuật hệ học tỷ Ngô Thiên Thiên.

Lúc này, Ngô Thiên Thiên nửa nằm trên đất, vẻ mặt kinh hoàng, không ngừng giùng giàng, cũng không biết chuyện gì xảy ra.

"Ngô Thiên Thiên, ngươi thế nào?" Hoàng Vĩnh Nhạc hỏi.

Tiếng kêu bỗng nhiên ngừng.

Ngô Thiên Thiên quay đầu, ngẩn ra, ngay sau đó từ dưới đất bò dậy: "Hoàng Vĩnh Nhạc, ngươi tại sao lại ở chỗ này?"

Hoàng Vĩnh Nhạc nói: "Ta mới vừa nghe được có nữ sinh đang kêu cứu, chạy tới xem một chút, ngươi không có sao chứ?"

"A?" Ngô Thiên Thiên cười nói, "Xin lỗi, ta mới vừa ở tập luyện điện ảnh võ kịch, có một đoạn bị bắt cóc đích hí, ngày mai phải thử kính, cho nên ta ở chỗ này luyện tập một chút."

"Tập luyện hí?" Hoàng Vĩnh Nhạc bừng tỉnh hiểu ra, nguyên lai Ngô Thiên Thiên là đang biểu diễn võ kịch, diễn cùng thật tựa như, vị này học tỷ diễn kỹ không tệ a!

Ngô Thiên Thiên hơi có vẻ lúng túng: "Thật là thật xin lỗi, mới vừa hù được ngươi chứ?"

"Không có sao." Hoàng Vĩnh Nhạc nói, "Ngươi cũng thật là liều chết, nửa đêm canh ba còn tập luyện hí?"

Ngô Thiên Thiên nói: "Không có biện pháp, ta thật vất vả mới nhận được một bộ hí, dĩ nhiên phải nhiều hoa chút tâm tư. Ngày mai sẽ phải thử sức, cũng không biết có thể hay không vượt qua kiểm tra."

Hoàng Vĩnh Nhạc nói: "Ngươi mới vừa biểu diễn hết sức thích hợp, lấy giả loạn thật, nhất định có thể vượt qua kiểm tra."

"Mượn ngươi chúc lành."

"Đúng rồi, ngươi nhận là kịch gì?"

"Nhân ngư điện ảnh và truyền hình mới điện ảnh 《 Hương vị ngọt ngào cô gái 》, ta đồ trang sức diễn một tên nữ vai phụ."

"Nhân ngư điện ảnh và truyền hình?"

Hoàng Vĩnh Nhạc đối với công ty này dĩ nhiên không xa lạ gì, nó ngay tại Lệ Trần điện ảnh và truyền hình cách vách, là một nhà đặc biệt sản xuất lan mãnh công ty, 《Kim nhan thời đại》chính là cai công ty kiệt tác.

Hoàng Vĩnh Nhạc trong lòng âm thầm vì Ngô Thiển Thiển tiếc cho, Ngô Thiển Thiển tướng mạo vui vẻ, diễn kỹ cũng không tệ, như vậy nữ diễn viên đi phách nhân ngư điện ảnh và truyền hình lạn phiến, ít nhiều có chút đáng tiếc.

Lệ Trần điện ảnh và truyền hình 《Phượng Hoàng hào》gần đây cũng ở đây chiêu mộ diễn viên, Hoàng Vĩnh Nhạc vốn còn muốn đề cử Ngô Thiển Thiển đi thử một chút kính, chẳng qua là nàng bây giờ đã tiếp võ nhân ngư điện ảnh và truyền hình điện ảnh, Hoàng Vĩnh Nhạc tạm thời không tốt mở miệng nữa.

Sau này có cơ hội nữa hợp tác đi.

"Ngô học tử, ngươi luyện từ từ, ta đi trước."

"Được, báai!"

Hoàng Vĩnh Nhạc đi ra khỏi rừng cây, đi mấy chục thước sau, vẫn mơ hồ có thể nghe Ngô Thiển Thiển tiếng kêu cứu từ trong rừng cây truyền tới, xem ra nàng thật rất quý trọng nhân ngư điện ảnh và truyền hình cho lần này thử sức cơ hội.

Rời đi Phúc Hưng đại học, Hoàng Vĩnh Nhạc trở lại Khải Minh Tỉnh khu biệt thự.

Trên đường đi qua ô mai biệt thự lúc, phát giác biệt thự đèn vẫn sáng, Diệp Tư hân còn chưa ngủ.

Hoàng Vĩnh Nhạc đi tới ô mai trước biệt thự, nhấn chuông cửa.

Không lâu lắm, Diệp Tư mở cửa, cả người màu trắng tơ lụa quần áo ngủ, đi một đôi màu trắng nữ kéo, trắng như tuyết cước nha lộ ra, thấy Hoàng Vĩnh Nhạc sau, nàng mặt tươi cười tràn đầy kinh ngạc.

"Vĩnh Nhạc, tại sao là ngươi?"

"Thấy ngươi đèn vẫn sáng, qua tới nhìn một chút."

"Vội vàng vào đi."

Hoàng Vĩnh Nhạc đi vào ô mai biệt thự, đi tới trong phòng khách, nhìn một chút, đột nhiên có một loại thời gian chạy ngược cảm giác, nhớ tới hai tháng trước lần đầu tiên tới ô mai biệt thự tình cảnh.

Hai tháng trôi qua, ô mai biệt thự chưng bày một chút cũng không có thay đổi.

Hoàng Vĩnh Nhạc vào ngồi, Diệp Tư rót một ly cà phê nóng.

"Ngươi hôm nay đi học chứ?" Diệp Tư hỏi, "Như thế nào, còn thích ứng sao?"

"Vẫn chưa hoàn toàn thích ứng." Hoàng Vĩnh Nhạc nói, "Ta bạn cùng phòng có điểm lạ."

Diệp Tư tò mò: "Làm sao trách pháp?"

Hoàng Vĩnh Nhạc giới thiệu: "Ta có một tên bạn cùng phòng kêu Đường Văn Triết, là Ninh Giang tỉnh thi vào trường cao đẳng Trạng nguyên, hân vì nghiên cứu hạnh phúc lý luận, một mực đem bạn gái khi chuột trắng nhỏ làm thí nghiệm, kết quả bạn gái cùng hân chia tay."

"Không phải đâu?" Diệp Tư cười nói, "Bạn gái hân nhất định là thiếu cảm giác an toàn, không cách nào hiểu hân hành động."

Hoàng Vĩnh Nhạc hỏi: "Diệp Tư, nếu như bạn trai ngươi đem ngươi khi chuột trắng nhỏ làm thí nghiệm, ngươi có thể hay không cùng hân chia tay?"

Diệp Tư mỹ mâu vòng vo chuyển, lắc đầu: "Không biết, chưa thử qua."

Hoàng Vĩnh Nhạc lại hỏi: "Ngươi có muốn hay không thử một chút?"

Diệp Tư: "..."

Converter: Tịch Văn Tịch Mịch

Chương 92: Ánh nến bữa ăn tối cùng biến ma thuật

Tác giả: Ngã Yêu Hóa Tinh

Hoàng Vĩnh Nhạc hỏi: "Diệp Tư, ngươi có muốn hay không bị làm chuột trắng nhỏ tới thí nghiệm?"

Diệp Tư kỳ quái: "Cái gì thí nghiệm?"

Hoàng Vĩnh Nhạc nói: "Ta hôm nay gia nhập 'Hạnh phúc hội đoàn', cái này hội đoàn đang nghiên cứu một cái rất tốt đỉnh khóa đề. Căn cứ hao tổn tán lý luận, người chỉ số hạnh phúc đạt tới 10000 sau, thân thể có thể sẽ phát sinh dị biến. Vì nghiệm chứng cái này phỏng đoán, ta chuẩn bị tìm một người tới thí nghiệm, đem năng khi chuột trắng nhỏ tới đào tạo, giúp năng đem chỉ số hạnh phúc cả đến 10000."

Diệp Tư hỏi: "Tại sao là 10000?"

Hoàng Vĩnh Nhạc nói: "10000 chỉ là một dự đoán trị giá, có thể cao hơn, cũng có thể thấp hơn. Như thế nào, ngươi có không có hứng thú tham dự cái này thí nghiệm, trở thành ta chuột trắng nhỏ? Nếu như ngươi nguyện ý tham gia cái này thí nghiệm, ta sẽ nghĩ biện pháp để cho ngươi chỉ số hạnh phúc tăng lên tới 10000."

Diệp Tư tò mò: "Tại sao ngươi chọn ta?"

Hoàng Vĩnh Nhạc nói: "Bởi vì ta là đang chọn chuột trắng nhỏ, mà ngươi da tương đối trắng, rất giống chuột trắng nhỏ."

"..." Diệp Tư.

Hoàng Vĩnh Nhạc nói: "Dĩ nhiên, ngươi da bạch chẳng qua là một trong những nguyên nhân. Muốn trở thành hạnh phúc thí nghiệm chuột trắng nhỏ, cần thỏa mãn nhiều cái điều kiện. Tỷ như, vóc người tốt hơn, nhan trị giá cao hơn, phải có tài hoa, muốn tích cực lạc quan, cuộc sống có quy luật, không thể có bạn trai vẫn vãn. Những điều kiện này ngươi cũng phù hợp, là lý tưởng đối tượng thí nghiệm, không biết ngươi có không có hứng thú trở thành chuột trắng nhỏ?"

Diệp Tư suy nghĩ một chút, hỏi: "Ta cần phải làm gì?"

Hoàng Vĩnh Nhạc nói: "Đang thí nghiệm lúc, ta sẽ nghĩ biện pháp để cho ngươi hạnh phúc, toàn lực đem ngươi chỉ số hạnh phúc tăng lên tới 10000, ngươi chỉ phải toàn lực phối hợp ta là được rồi. Dĩ nhiên, ta sẽ không để cho ngươi làm không. Nếu như ngươi nguyện ý khi chuột trắng nhỏ, ta có thể thỏa mãn ngươi ba cái nguyện vọng."

"Nguyện vọng gì đều có thể sao?"

"Đúng." Hoàng Vĩnh Nhạc nói, "Chỉ cần là ta phạm vi năng lực bên trong, nguyện vọng gì ta đều có thể thỏa mãn ngươi."

Diệp Tư nói: "Nhưng là, ta bây giờ cũng không biết mình có nguyện vọng gì."

Hoàng Vĩnh Nhạc nói: "Không quan hệ, ngươi có thể trước tham dự thí nghiệm, chờ ngươi muốn đến nguyện vọng lại theo ta nói."

Diệp Tư suy nghĩ một hồi, tò mò: "Ngươi làm sao đem ta chỉ số hạnh phúc tăng lên tới 10000 a, cái này sợ rằng không thể nào đâu?"

Hoàng Vĩnh Nhạc nói: "Có khả năng hay không, thí nghiệm sau mới biết. Ngươi chỉ cần chuyên tâm khi một con chuột trắng nhỏ là được rồi. Đang thí nghiệm trung, nếu như ta hành động vượt qua ngươi ý nguyện, ngươi có quyền phủ quyết. Nói đơn giản, ngươi là một con có người quyền chuột trắng nhỏ. Như thế nào, ngươi có nguyện ý hay không?"

"Vĩnh Nhạc, ngươi là nghiêm túc?"

"Đây là khoa học thí nghiệm, dĩ nhiên là nghiêm túc." Hoàng Vĩnh Nhạc nói, "Ngươi nếu là không có dị nghị, ta bây giờ liền soạn viết một phần hợp đồng."

Nói xong, Hoàng Vĩnh Nhạc tìm tới giấy bút, viết một phần hợp đồng, sau đó đưa cho Diệp Tư.

Diệp Tư định thần nhìn lại, chỉ thấy trên hợp đồng mặt viết: "Quyển kinh song phương hiệp thương, phe Ất (Diệp Tư) đồng ý trở thành chuột trắng nhỏ, phối hợp phe Giáp (Hoàng Vĩnh Nhạc) hoàn thành hạnh phúc thí nghiệm tương quan làm việc. Đang thí nghiệm thời kỳ, phe Giáp (Hoàng Vĩnh Nhạc) sẽ nghĩ biện pháp để cho phe Ất (Diệp Tư) đạt được hạnh phúc, cũng tôn trọng phe Ất (Diệp Tư) ý nguyện. Đang thí nghiệm sau khi kết thúc, phe Giáp (Hoàng Vĩnh Nhạc) sẽ thỏa mãn phe Ất (Diệp Tư) ba cái nguyện vọng, coi như thí nghiệm thù lao."

Nhìn xong hợp đồng, Diệp Tư cười nói: "Vĩnh Nhạc, ta làm sao cảm giác phần hợp đồng đối với ngươi không công bình? Căn cứ hiệp nghị, ngươi phải nghĩ biện pháp để cho ta hạnh phúc, còn phải thỏa mãn ta ba cá nguyện vọng, ngươi không phải rất thua thiệt?"

Hoàng Vĩnh Nhạc trầm nhiên nói: "Vi thăm dò chân lý khoa học, chịu thiệt một chút lại coi là cái gì? Chỉ cần có thể hoàn thành hạnh phúc thí nghiệm, bỏ ra nhiều đi nữa cũng đáng giá. Diệp Tư, suy nghĩ kỹ chưa, con này chuột trắng nhỏ ngươi thì nguyện ý khi đâu, nguyện ý khi đâu, còn thì nguyện ý khi chứ?"

Diệp Tư gắt giọng: "Ngươi đây là ăn chắc ta a."

Hoàng Vĩnh Nhạc nói: "Ta chẳng qua là cảm thấy Diệp cô nương tâm địa hiền lành, có một viên vì khoa học hiến thân lòng."

Diệp Tư nhẹ nhàng cười một tiếng, lại nhìn một chút hợp đồng, phần hợp đồng đối với nàng tựa hồ không có bất kỳ chỗ xấu,

Căn cứ hợp đồng, Hoàng Vĩnh Nhạc cần phải nghĩ biện pháp để cho nàng hạnh phúc, nàng chỉ muốn phối hợp một chút là được rồi. Mặc dù "Chuột trắng nhỏ" tiếng xưng hô này khó nghe, nhưng là đãi ngộ được a!

Diệp Tư suy nghĩ một hồi, tay nhỏ bé nắm lên bút, ở trên hợp đồng ký tên.

"Diệp cô nương nguyện ý vì khoa học thí nghiệm hiến thân, đáng quý." Hoàng Vĩnh Nhạc nói, "Nếu hợp đồng ngươi ký, từ giờ trở đi, ngươi chính là chuột trắng nhỏ, khoa học thí nghiệm cũng chính thức bắt đầu. Ta muốn nhấn mạnh một lần nữa, đây không phải là trò chơi, cũng không phải náo nhiệt, mà là khoa học thí nghiệm. Cho nên, Diệp cô nương nhất định phải nghiêm túc đối đãi."

"Ừ." Diệp Tư gật đầu một cái, nàng trong lòng thật ra thì rất muốn cười.

Hoàng Vĩnh Nhạc nói: "Như vậy, bây giờ liền bắt đầu làm cái thứ nhất thí nghiệm, tối nay thí nghiệm nội dung là —《Bàn về ăn cơm hoàn cảnh đối với chỉ số hạnh phúc ảnh hưởng》."

Diệp Tư mày liễu hơi nhăn: "Có ý gì a?"

Hoàng Vĩnh Nhạc nói: "Bắt đầu ăn cơm hoàn cảnh, đối với cảm giác hạnh phúc ảnh hưởng là bắt đầu. Chúng ta bây giờ liền làm cái thí nghiệm, ở bắt đầu trong hoàn cảnh ăn cơm, thể nghiệm cảm giác hạnh phúc khác biệt. Ngươi lấy trước chai rượu chất cùng lửa chân tối, chúng ta bắt đầu vừa ăn cơm, bên thí nghiệm"

Không lâu lắm, Diệp Tư lấy tới một chai rượu chất, một mâm lửa chân cùng hai cái ly cao cổ, để lên bàn, ngồi xuống.

Hoàng Vĩnh Nhạc thì tắt đèn điện, trong phòng khách nhất thời tối xuống, một mảnh đen nhánh.

"Vĩnh Nhạc, tại sao phải tắt đèn a?"

"Thí nghiệm đã bắt đầu. Chúng ta bây giờ trước thể nghiệm ở đen nhánh trong hoàn cảnh ăn cơm cảm giác hạnh phúc."

Đen nhánh trong phòng khách, hai cây nến đốt, cây nến đặt ở mặt bàn, Hoàng Vĩnh Nhạc cùng Diệp Tư ngồi ở cây nến hai bên.

Cây nến là phòng khách duy nhất nguồn sáng, ánh nến chớp chòn, chiếu mặt của hai người gò má.

Phòng khách không khí trong nháy mắt không giống nhau.

Hoàng Vĩnh Nhạc hỏi: "Như thế nào, đốt nến sau, có phải hay không lãng mạn rất nhiều?"

Diệp Tư nhìn một chút đen nhánh phòng khách, mỉm cười nói: "Ừ, còn có bầu không khí."

Hoàng Vĩnh Nhạc nói: "Tối, hiện tại bắt đầu ăn cơm, thể nghiệm một chút ở ánh nến trong hoàn cảnh dùng cơm cảm giác hạnh phúc."

Rót hai ly rượu.

"Cạn ly."

"Cạn ly."

Hai người vây quanh ánh nến, nhẹ nhàng cùng ly, nhấp miếng ít rượu, lại ăn mấy miếng lửa chân.

Ăn một hồi, Hoàng Vĩnh Nhạc hỏi: "Ồ ánh nến trong hoàn cảnh ăn cơm, có phải hay không hạnh phúc hơn một chút?"

Diệp Tư suy nghĩ một chút, gật đầu.

Hoàng Vĩnh Nhạc hỏi: "Ngươi cảm thấy tại sao ăn ánh nến bữa ăn tối sẽ hạnh phúc hơn?"

Diệp Tư lắc đầu: "Ta không biết."

Hoàng Vĩnh Nhạc phân tích nói: "Ta là hiểu như vậy. Khi phòng khách chỉ còn lại ánh nến lúc, bốn phía đều là bóng tối, chúng ta bị giới hạn với ánh nến trong phạm vi, không gian nhỏ đi, cảm giác hai người tựa hồ càng gần sát, loại cảm giác này sẽ cho người cảm giác an toàn, giống như bị ôm vậy. Cho nên, ăn ánh nến bữa ăn tối lúc, cảm giác hạnh phúc có thể so với mãnh liệt hơn, người cảm thấy ta phân tích có đạo lý hay không?"

Thấy hẳn như vậy nghiêm túc ở phân tích, Diệp Tư cẩn thận suy nghĩ một chút, gật đầu: "Người nói rất có lý. Ngoài ra, ta cảm thấy ăn ánh nến bữa ăn tối sẽ hạnh phúc hơn, còn có một nguyên nhân khác. Bình thường chúng ta đều là ở dưới ánh đèn ăn cơm, bây giờ đột nhiên ở dưới ánh nến ăn cơm, sẽ có một loại cảm giác mới lạ, đây cũng là cảm giác hạnh phúc nguồn một trong."

"Nói thật tốt!" Hoàng Vĩnh Nhạc nhỏ kết đạo, "Rất nhiều nhiều tình lý thích ăn ánh nến bữa ăn tối, cũng là bởi vì loại này dùng cơm hoàn cảnh hạnh phúc hơn cảm. Chúng ta tiếp tục thí nghiệm."

Lúc này, Hoàng Vĩnh Nhạc lấy điện thoại di động ra, mở ra âm nhạc bá phóng khí, bắt đầu phát ra một bài cổ điển âm nhạc khúc dương cầm.

"Đình... Đình... Khi..."

Nhất thời, dễ nghe dương cầm nhịp điệu từ trong điện thoại di động bay ra, thư giãn, nhu hòa, giống như té té sóng hướng bốn phía đen nhánh tràn đầy khai.

Khúc dương cầm, ánh nến, rượu chất...

Trong phòng khách không khí lại xảy ra vi diệu biến hóa.

Hoàng Vĩnh Nhạc hỏi: "Ồ ăn ánh nến bữa ăn tối lúc, vừa phát ra điểm nhạc êm dịu, có phải hay không cảm giác còn có tình điều? Ăn cơm cũng càng có cảm giác hạnh phúc?"

Diệp Tư tỉ mỉ cảm thụ một phen, nói: "Lãng mạn khí tức thật giống như càng đậm, đây là vì cái gì chứ?"

Hoàng Vĩnh Nhạc phân tích nói: "Âm nhạc là một loại cảm tính đồ, nó có thể kích thích người ẩn bên trong tình cảm, ở ánh nến bữa ăn tối lúc, hợp với âm nhạc, sẽ dễ cho ăn cơm thêm mấy phần tình điều, nội tâm cảm thụ phong phú hơn."

Diệp Tư nhẹ khẽ gật đầu, bổ sung nói: "Ta cảm thấy còn có một nguyên nhân khác. Hai người ở ăn ánh nến bữa ăn tối lúc, nếu như chung nhau lắng nghe một bài âm nhạc, sẽ kéo gần lẫn nhau giữa cách cảm, âm nhạc tựa như biến thành giữa hai người ẩn hình cầu, thần giao cách cảm."

"Diệp cô nương nói thật là quá tốt!" Hoàng Vĩnh Nhạc giờ lên ly cao cổ, "Tới, cạn thêm ly nữa."

"Đình ——"

Nhẹ nhàng cộng ly, hai người lại mãn môi son rượu, sau đó ăn mấy miếng lửa chân.

Hoàng Vĩnh Nhạc vừa ăn vừa nói: "Chúng ta chung quanh bây giờ vừa có ánh nến, lại có khúc dương cầm, ở dưới hoàn cảnh này ăn cơm cảm giác hạnh phúc mãnh liệt hơn. Bất quá, giá vẫn không phải lý tưởng nhất dùng cơm hoàn cảnh."

Diệp Tư tò mò: "Chẳng lẽ còn có hạnh phúc hơn dùng cơm hoàn cảnh?"

"Dĩ nhiên." Hoàng Vĩnh Nhạc nói, "Hai người cùng nhau ăn cơm lúc, nếu như có thể tặng điểm quà nhỏ, sẽ dễ cho dùng cơm trở nên còn có tình điều. Nói thí dụ như, nếu như tình nhân đang lúc ước hẹn ăn cơm, đưa một bó hoa hồng coi như lễ vật, nhất định sẽ hạnh phúc hơn, người cảm thấy thế nào?"

Diệp Tư đồng ý: "Đúng, tình nhân đang lúc ước hẹn lúc, đưa chút quà nhỏ, quả thật sẽ càng lãng mạn."

Hoàng Vĩnh Nhạc nói: "Diệp Tư, ta tối nay cũng cho người mang theo một phần quà nhỏ."

Diệp Tư ngăn ra: "Không... Không cần, người không cần đưa ta lễ vật..."

"Tặng quà, đây là hạnh phúc thí nghiệm một số." Hoàng Vĩnh Nhạc nói, "Người bây giờ là chuột trắng nhỏ, phải toàn lực phối hợp."

"..." Diệp Tư.

Hoàng Vĩnh Nhạc nói: "Ta tặng quà cho người, là người thích ăn nhất trái cây."

"Ta thích ăn nhất trái cây?" Diệp Tư kỳ quái, "Cái gì trái cây?"

Hoàng Vĩnh Nhạc nói: "Người thích ăn nhất là cái gì trái cây, ta tối nay đưa cho người chính là cái đó trái cây."

Diệp Tư mỉm cười nói: "Vậy người lễ vật này khẳng định đưa sai rồi, ta thích ăn nhất trái cây là ô sơn thôn long nhãn, người có thể đưa phải tới sao?"

"Người thật thích ăn ô sơn thôn long nhãn?"

"Ừ."

"Vừa vặn, ta tối nay đưa cho ngươi chính là ô sơn thôn long nhãn."

Lúc nói chuyện, Hoàng Vĩnh Nhạc điều ra rút số hệ thống, mặc niệm: "Ta muốn rút lấy ô sơn thôn Hoàng Vĩnh Nhạc nhà long nhãn trên cây một viên long nhãn."

Hệ thống nhắc nhở: Rút ra lấy một viên long nhãn, cần 1 điểm chi số hạnh phúc, là hay không rút ra lấy?

"Ừ."

"Đình! Chúc mừng túc chủ, ngài rút được Hoàng Vĩnh Nhạc nhà long nhãn cây một viên long nhãn."

Rào rào!

Một viên long nhãn vô căn cứ xuất hiện ở bàn tay, Hoàng Vĩnh Nhạc đem tay nắm lại, tay làm bộ ở trong túi móc móc, sau đó tay giơ đến trên mặt bàn, nói: "Ta cầm trong tay chính là muốn đưa cho ngươi long nhãn."

"Không thể nào!" Diệp Tư hoàn toàn không tin.

Hoàng Vĩnh Nhạc nói: "Không tin chính ngươi nhìn."

Diệp Tư mỹ mâu lóe lóe, tay nhỏ bé duỗi tới, nắm Hoàng Vĩnh Nhạc quả đấm, sau đó đem hán ngón tay nhẹ nhàng vặn ra, nhìn một cái.

"Trời ạ!" Diệp Tư sợ hết hồn.

Nàng nhìn thấy long nhãn!

Hoàng Vĩnh Nhạc trong lòng bàn tay thật có một viên long nhãn!

"Tại sao sẽ như vậy?"

Diệp Tư mặt đẹp chất đầy nghi ngờ, nàng mới vừa thuận miệng nói long nhãn, Hoàng Vĩnh Nhạc tại sao phải thật mang theo một viên long nhãn?

"Ngươi tại sao phải mang long nhãn trên người?" Diệp Tư kỳ quái hỏi.

Hoàng Vĩnh Nhạc nói: "Ngươi thích ăn nhất là long nhãn, ta dĩ nhiên mang long nhãn."

Diệp Tư truy hỏi: "Ngươi làm sao biết ta sẽ đoán long nhãn, mà không phải là đoán ô mai?"

"Kéo xuống đi." Hoàng Vĩnh Nhạc nói, "Biết ngươi lâu như vậy, cũng chưa từng thấy ngươi ăn rồi ô mai, cũng không biết ngươi giá 'Ô mai nữ thần' danh hiệu là làm sao có được."

Diệp Tư con ngươi vòng vo chuyển, nói: "Ta biết! Ngươi trong túi nhất định đồng thời mang theo rất nhiều trái cây, cái gì long nhãn, ô mai, các mạng vậy, sau đó ta đoán cái gì trái cây, ngươi liền từ trong túi lấy ra tương ứng trái cây, có đúng hay không?"

Hoàng Vĩnh Nhạc nói: "Ta túi là không, không tin ngươi lục soát."

Diệp Tư dĩ nhiên không tin, nàng đứng lên, đi tới Hoàng Vĩnh Nhạc bên người, tay nhỏ bé đưa đến hán trong túi, lục soát đứng lên.

Diệp Tư ở Hoàng Vĩnh Nhạc trong túi sờ tới sờ lui, cái gì đều không mò tới.

Túi là không.

"Thật không có?" Diệp Tư cảm thấy không tưởng tượng nổi, ngưng mắt nhìn Hoàng Vĩnh Nhạc, "Vĩnh Nhạc, ngươi thật sớm biết ta sẽ đoán long nhãn a? Ngươi có phải hay không sẽ biến ma thuật? Hoặc là, ngươi lại len lén sử dụng hồng hoang lực?"

Hoàng Vĩnh Nhạc nói: "Ngươi cuối cùng thông suốt."

Diệp Tư nhẹ nhàng cười một tiếng, cười tươi tựa như hoa.

Đang cười cho nở rộ một khắc, Hoàng Vĩnh Nhạc phát giác Diệp Tư chỉ số hạnh phúc tăng vọt 88 điểm, tối nay một bữa ăn ánh nến bữa ăn tối, để cho nàng thu hoạch tràn đầy cảm giác hạnh phúc.

Hệ thống nhắc nhở: Túc chủ cùng Diệp Tư lần đầu tiên cùng chung ánh nến bữa ăn tối, chỉ số hạnh phúc +70!

Hệ thống nhắc nhở: Túc chủ dùng long nhãn cho Diệp Tư biến ma thuật, giả bộ thành công, chỉ số hạnh phúc +45!

Hệ thống nhắc nhở: Túc chủ dùng một bữa cơm thời gian, để cho Diệp Tư chỉ số hạnh phúc tăng lên 88, có chút cảm giác thành tựu, chỉ số hạnh phúc

+10!

Ba cổ khoái trá khí lưu từ lòng bàn chân vọt tới, toàn thân du thoan, hay không thể nói.

Tối nay thí nghiệm tương đối thành công.

Hoàng Vĩnh Nhạc nhìn như giúp Diệp Tư cả cảm giác hạnh phúc, thật ra thì chính hắn tăng lên cảm giác hạnh phúc nhiều hơn.

"Diệp Tư, tối nay thí nghiệm trước tiến hành tới nơi này." Hoàng Vĩnh Nhạc nói, "Người tối nay biểu hiện không tệ, phối hợp rất đúng chỗ, viên này long nhãn coi như là cho người khen thưởng." Hoàng Vĩnh Nhạc đưa tới.

Diệp Tư cười một tiếng, tay nhỏ bé nhận lấy long nhãn, hỏi: "Long nhãn có thể ăn không?"

"Dĩ nhiên."

"Ta ăn." Diệp Tư lột ra long nhãn xác, long nhãn thịt lộ ra, nhẹ nhàng ngậm trong miệng, hút một cái, nửa một nhai, ngọt ngào nước ở trong miệng tràn ngập ra.

"Thật là ngọt a, cùng ô son thôn long nhãn vậy ngọt."

"Viên này long nhãn vốn chính là ô son thôn."

"Ta mới không tin đâu."

"Ban đầu rời đi ô son thôn lúc, ta âm thầm mang tới." Hoàng Vĩnh Nhạc hỏi, "Ăn xong ta đưa quà nhỏ, có phải hay không cảm thấy hạnh phúc hơn?"

"Ừ." Diệp Tư đổi đề tài nói, "Vĩnh Nhạc, nếu người đưa ta quà nhỏ, ta cũng đưa người phân quà nhỏ chứ?"

Hoàng Vĩnh Nhạc khoát tay: "Không cần. Người là chuột trắng nhỏ, nào có chuột trắng nhỏ cho nhân viên nghiên cứu khoa học tặng quà, cái này không khoa học."

Diệp Tư nói: "Ta cũng không phải là thông thường chuột trắng nhỏ, mà là có người quyền chuột trắng nhỏ. Người chờ một chút, ta đi trong phòng ngủ lấy quà nhỏ."

Nói xong, Diệp Tư xoay người chạy đi, xuyên qua đen nhánh phòng khách, chạy lên lầu.

"Chậm một chút, cẩn thận té."

"Biết."

Diệp Tư chạy lên hai lầu.

Hoàng Vĩnh Nhạc có chút buồn bực, nàng sẽ đưa lễ vật gì chứ?

Converter: Tịch Văn Tịch Mịch

Bạn đang đọc truyện *Hạnh Phúc Đại Rút Thưởng Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 93: Diệp Tư ca khúc mới

Tác giả: Ngã Yêu Hòa Tinh

Diệp Tư từ hai dưới lầu tới, nhỏ tay cầm một cái đàn ghita.

"Người đưa quà nhỏ, chẳng lẽ là một cái đàn ghita?"

"Không phải." Diệp Tư mỉm cười nói, "Ta tặng lễ vật là một ca khúc, gần đây mới vừa viết."

"Ngươi tự viết ca?"

"Ừ." Diệp Tư nói, "Ca khúc tên là 《 Long nhãn cây 》, bài hát này linh cảm là tới từ ô sơn thôn viên kia long nhãn cây."

"Hiếm thấy ngươi ra mới ca, vội vàng hát tới nghe một chút."

"Ta hát?"

Ôm đàn ghita, Diệp Tư ngồi ngay ngắn ghé sa lon.

Nàng tay trái nhẹ nắm trứ đàn đem, tay phải vuốt giây đàn, tư thế nhu mỹ, ưu nhã, tựa như trong tranh mỹ nhân vậy, ánh nến trung, trắng nõn gò má lộ ra nhân nhật đỏ ửng, cái miệng anh đào nhỏ nhắn khẽ mỉm môi, tóc dài đen nhánh tùy ý rủ xuống vai, do ôm tỷ bà nửa che mặt, lại là một bức tuyệt đẹp máy vi tính mặt bàn vách giấy.

Nổi lên chốc lát.

Tiem tiem nhỏ chủ động động, Diệp Tư ngón tay khêu một cái, tiếng đàn dòng nước chảy ra, vạch qua giữa ngón tay, hương mờ tối bốn phía tràn đầy lan tràn ra.

Tiếng đàn sạch sẽ, uyển chuyển, tựa như đêm hè đích khúc trùng thấp hát, vừa tựa như té té gió đêm khê rên, ở trong đen kịt, mờ ảo tới, tựa như ảo mộng.

Diệp Tư cái miệng nhỏ nhắn mỉm một cái, môi mỏng khê mở, sâu kín tiếng hát nhẹ nhàng tới, giống như lau một cái thanh tuyến phát qua trái tim, chỉ cảm thấy một trận nhẹ nhàng khoan khoái.

Tiếng hát ở lẫn quẩn bên tai, nhu hòa, nhẫn nại, vừa tựa như tình nhân lặng lẽ lời nói nhỏ nhẹ.

Than nhẹ iếng hát, êm ái tiếng đàn, Hoàng Vĩnh Nhạc cảm thấy mình tựa như trở về lại ô sơn thôn đêm hè trong, cùng Diệp Tư ngồi ở long nhãn trên cây, cùng nhau cười cười nói nói, ăn chung long nhãn.

Long nhãn ngọt, tiếng hát ngọt hơn.

Ca âm lượn lờ, hiểu được vô cùng.

Hệ thống nhắc nhở: Diệp Tư vì túc chủ nghiêng tình diễn hát mình sáng tác ca khúc 《 Long nhãn cây 》, kỷ niệm cùng túc chủ ngồi ở long nhãn trên cây tốt đẹp ban đêm, túc chủ chỉ số hạnh phúc +88!

Tiếng đàn chợt chỉ, một khúc hát thôi.

"Hát xong?"

"Ừ." Diệp Tư ôn nhu hỏi, "Cảm giác thế nào?"

Hoàng Vĩnh Nhạc đang thanh nói: "Khúc này chỉ ứng có ở trên trời, nhân gian hiếm thấy mấy lần?"

"Khoa trương." Diệp Tư ngọt ngào cười một tiếng.

"Nếu như nhà ta long nhãn cây có thể nghe được bài hát này, nó nhất định sẽ cho ngươi điểm cái khen." Hoàng Vĩnh Nhạc tò mò, "Lá cây, ngươi làm sao sẽ nghĩ đến cho rồng mắt cây viết ca a?"

Diệp Tư nói: "Gần đây không phải có không ít bạn trên mạng muốn đi ô sơn thôn du lịch sao? Ta vì vậy suy nghĩ vì ô sơn thôn viết bài hát, coi như là cho ô sơn thôn làm tuyên truyền. Ô sơn thôn long nhãn cây cho ta lưu lại rất tốt đẹp trí nhớ, vì vậy liền viết giả thủ 《 Long nhãn cây 》."

"Ca khúc tuyên truyền? Ngươi nghĩ thật là quá chu đáo." Hoàng Vĩnh Nhạc khen, "Ngươi giả thủ 《 long nhãn cây 》 phát biểu sau, ô sơn thôn long nhãn cây nói không chừng sẽ trở thành du lịch cảnh điểm. Nhà ta đích long nhãn cây nếu là biết ngươi giúp nó viết một ca khúc, nó phỏng đoán sẽ cảm động phải khóc lóc chảy nước mắt nước mũi!"

Diệp Tư cười nói: "Ta ăn như vậy nhiều long nhãn, cho rồng mắt cây viết bài hát là phải."

Hoàng Vĩnh Nhạc nói: "Theo như vậy nói, ngươi chỉ viết một bài 《 Long nhãn cây 》 sợ rằng không đủ. Ngươi không chỉ có ăn nhà ta long nhãn, còn ăn nhà ta con vịt, gà và heo, ngươi có phải hay không cũng nên cho nhà ta con vịt, gà và heo cũng viết bài hát?"

Diệp Tư nói: "Nhà ngươi gia súc cũng bị ăn sạch, bây giờ viết ca có phải là quá muộn hay không?"

"Không muộn. Ba mẹ ta khẳng định sẽ còn nữa nuôi một nhóm gia súc." Hoàng Vĩnh Nhạc nói, "Ngươi cho gà viết một ca khúc, cho con vịt viết một ca khúc, cho heo viết nữa một ca khúc. Ngoài ra, ô sơn thôn thức ăn điện, ruộng lúa mạch, hoa khê, cá nhỏ cũng viết bài hát, góp thành 10 bài hát sau, trực tiếp làm thành chuyên tập, chuyên tập tên liền kêu 《 ô sơn thôn 》."

Diệp Tư nói: "Ta viết ca rất chậm, 10 bài hát có thể phải viết xong lâu."

"Không quan hệ, người từ từ viết, không nóng nảy, cũng không cho thức đêm viết." Hoàng Vĩnh Nhạc dặn dò, "Người bây giờ là hạnh phúc thí nghiệm chuột trắng nhỏ, phải giữ hạnh phúc cuộc sống, không thể để cho mình mệt mỏi, biết không?"

"Ừ." Diệp Tư hỏi, "Vĩnh Nhạc, cái này hạnh phúc thí nghiệm nếu là thất bại, người há chẳng phải là bạch giảng cơ?"

Hoàng Vĩnh Nhạc nói: "Ta đêm xem qua thiên tượng, thiên tượng biểu hiện, Diệp cô nương nhất định sẽ hạnh phúc, này thí nghiệm nhất định có thành."

Diệp Tư che miệng cười một tiếng.

Hoàng Vĩnh Nhạc nói: "Đừng rồi, giá thù 《 long nhãn cây 》 có lục tốt phiên bản sao, ta bây giờ liền phát đến vi bác thượng, thừa dịp ô son thôn nhiệt độ còn không có biến mất, nữa tuyên truyền một ba."

"《 Long nhãn cây 》 ta đang ghi âm bằng lục một cái phiên bản, liền tồn tại trong máy vi tính, ta đi lấy."

Không lâu lắm, Diệp Tư lấy tới máy vi tính xách tay, điều ra 《 Long nhãn cây 》 âm tần.

Hoàng Vĩnh Nhạc lên bờ mình mới chó sói vi bác, truyền lên ca khúc 《 Long nhãn cây 》，gọi một cái vi bác: "Cho mọi người phát một phúc lợi, Diệp Tư mới nhất sáng tác đàn khúc 《 Long nhãn cây 》."

Vi bác một phát, thật là một phát không thể thu thập, toàn bộ bình luận khu hoàn toàn tặc oa.

Ô mai quân đoàn - gió mát: Vĩnh Nhạc ca, người gạt người, Diệp Tư tỷ cũng ba năm không ra mới ca, ta mới không mắc lừa đâu, hi hi! Ta thật là quá cơ trí!

Ô mai quân đoàn - ôn nhu: A ! ! ! ! ! Thật sự là mới ca! Diệp Tư rút cuộc ra mới ca! Ba năm! Ô ô ô... 《 Long nhãn cây 》 khen lớn a, yêu thích Diệp Tư thanh âm rồi! Tôi nay đàn khúc tuần hoàn 100 lần!

Ô mai quân đoàn - hòa thượng: Trên lầu, chó điên, loại này chút tài mọn ai sẽ mắc lừa a? Mấy năm này ta cũng không biết mắc lừa bao nhiêu lần, tổng nghe có người nói Diệp Tư ra mới ca, kết quả đều là gạt người, ta bây giờ đã có sức miễn dịch.

Ô mai quân đoàn - âm nhạc trùng: Trời ạ, lần này không phải tung tin vịt, là thật a! Vĩnh Nhạc đại đế lại bắt được Diệp Tư mới ca! ! ! Xin nhận lấy ta hèn mọn xương đầu gối! ! ! Quả nhiên chỉ có Vĩnh Nhạc quân mới có thể làm cho Diệp Tư ra mới ca!

...

Không chỉ có vi bác bình luận khu nổ, ngay cả Ô mai quân đoàn đám người ái mộ cũng bị đốt.

Ô mai quân đoàn thứ 9 đoàn, PP bày.

Ô mai quân đoàn - chu đoàn trưởng: Các anh chị em, lịch sử tính một khắc! ! ! Cách ba năm, Diệp Tư ra lại mới ca 《 Long nhãn cây 》，Hoàng Vĩnh Nhạc mới vi bác toàn cầu thủ phát! Vi bác liên tiếp: @ toàn thể thành viên.

Ô mai quân đoàn - phong tranh: Đoàn trưởng đại nhân, người cái này mắt to mày rậm ngạnh hán, làm sao cũng bắt đầu lác lư người?

Ô mai quân đoàn - thò: Đoàn trưởng không lác lư, lần này là thật! Ta mới vừa nghe, Diệp Tư mới ca kêu 《 Long nhãn cây 》，vượt qua khen! Ba năm, Diệp Tư ca quả nhiên vẫn là ta thích nhất! Bài hát này hình như là la cây tự viết, thật là hoàn mỹ a! Tháng này lại có thể đàn khúc tuần hoàn, hi hi!

Ô mai quân đoàn - A Hoa: Thật thích Diệp Tư thanh âm! 《 Long nhãn cây 》 hình như là Diệp Tư vì ô son thôn sáng tác ca khúc, tốt có cảm giác! Điệu khúc mát mẽ, nhần nhụi, cảm giác giống như cùng người bạn nhỏ của ở đêm hè trong nhìn tinh tinh vậy, rất thoải mái, lại rất ấm áp! Lần này nhất định ủng hộ bản chính! Diệp Tư, cố gắng lên nga!

Ô mai quân đoàn - tiểu Hinh: Nơi nào có thể mua được bản chính a? Cầu bản chính mua phương thức!

Ô mai quân đoàn - lão Triệu: 《 Long nhãn cây 》 tựa hồ chỉ có đàn khúc, không có phát được, chỉ ở Hoàng Vĩnh Nhạc vi bác thủ phát, mọi người có thể chú ý Hoàng Vĩnh Nhạc vi bác.

...

Theo 《 Long nhãn cây 》 phân phát, ô mai quân đoàn mấy chục PP bày đồng thời nổ, số lớn Diệp Tư người ái mộ trào hường Hoàng Vĩnh Nhạc vi bác, vi bác chú ý số người cùng bình luận đếm tăng vọt.

Ô mai quân đoàn - tôn đoàn trưởng: Cảm ơn Vĩnh Nhạc đại đế! Diệp Tư rút cuộc lại ra mới ca!

Ô mai quân đoàn - quách đoàn trưởng: Vĩnh Nhạc đế, xin nhận lấy ô mai quân đoàn thứ 11 đoàn toàn thể thành viên tất cả xương đầu gối!

Ô mai quân đoàn - ngô đoàn trưởng: Ô mai quân đoàn thứ 15 đoàn nhiệt liệt chúc mừng Diệp Tư mới ca 《 Long nhãn cây 》 phân phát! Vinh Nhạc để uy vũ! Vinh Nhạc để uy vũ! Vinh Nhạc để uy vũ! Trọng yếu chuyện nói ba lần!

Ô mai quân đoàn - tôn chỉ hải: Vinh Nhạc để, người không hổ là ta sùng bái nhất đàn ông! Quả nhiên chỉ có người mới có thể làm cho Diệp Tư phục ra!

Ô mai quân đoàn - học sinh tiểu học: Vinh Nhạc ca, ta tháng này còn có 2000 đa nguyên tiền xài vặt, ta muốn mua Diệp Tư tỷ mới chuyên tập, không biết nơi nào có thể mua được bản chính chứ ? Ở tuyến các loại, cấp! ! !

...

Ngắn ngủi nửa giờ, bình luận khu số lượng là hơn ra 3000 điều nhấn lại, Hoàng Vinh Nhạc vì bác chú ý đếm tăng vọt 45 vạn.

Bên kia, Diệp Tư vì bác giống vậy tạc oa, hàng ngàn hàng vạn người ái mộ rồi rít nhấn lại, có ở ăn mừng Diệp Tư ra mới ca, có đang thảo luận mới ca, có hưng phấn không ngừng xoát bình.

Trong đó, ô mai quân đoàn tổng đoàn trưởng một cái nhấn lại, đạt được số lớn người ái mộ điểm khen, bị đình đến bình luận khu nóc.

Ô mai quân đoàn - tổng đoàn trưởng lý đình đình: Điều này nhấn lại là ô mai quân đoàn tổng đoàn toàn thể thành viên viết cho Diệp Tư lời. Diệp Tư, ba đầu năm người đột nhiên tuyên bố thối lui ra ca đàn, chúng ta đều rất không hiểu. Nhưng là nếu người quyết định, nhất định có khổ cho người trung, chúng ta cũng yên lặng ủng hộ. Ba năm qua, ô mai quân đoàn chưa bao giờ giải tán, bởi vì chúng ta từ đầu đến cuối tin tưởng người một ngày nào đó sẽ còn phục ra, tiếp tục ca hát. Ba năm trôi qua, người hôm nay rút cuộc lại ra mới ca 《 Long nhãn cây 》, mới ca vượt qua khen, ô mai quân đoàn thật ca hứng Diệp Tư lại trở lại.

Chúng ta cũng mong mỏi Diệp Tư ra lại tâm mới chuyên tập, bất quá, chúng ta không nóng nảy. Nếu như lá cây còn không có chuẩn bị xong, ô mai quân đoàn có thể tiếp tục chờ, dù là đợi thêm ba năm cũng không quan hệ. Chỉ hy vọng lá cây không nên buông tha âm nhạc, cố gắng lên! ! —— Ô mai quân đoàn tổng đoàn toàn thể thành viên lưu.

Điều này nhấn lại phát ra sau, những người ái mộ mạnh đình.

"Trên đình đi! Để cho Diệp Tư thấy!"

"Đình!"

"Đình +10000!"

"Diệp Tư cố gắng lên!"

...

Ở mấy trăm ngàn người ái mộ có trợ công hạ, điều này nhấn lại bị đình đến bình luận khu vị thứ nhất.

Diệp Tư mở ra vì bác, liếc mắt liền thấy được, nhìn xong những người ái mộ nhấn lại, nằng trái tim ấm áp, khoe mắt hơi ươn ướt.

Nàng đã ba năm không ra ca, những người ái mộ nhiệt tình nhưng một đi như trước.

Hoàng Vinh Nhạc nói: "Thấy không, người ô mai quân đoàn đều ở đây chờ người ra mới ca. Cho nên, sẽ giúp nhà ta con vịt, gà, heo, dòng suối nhỏ viết mấy bài hát, sau đó hợp lại ra tâm mới chuyên tập."

Diệp Tư nhẹ nhàng lau khoe mắt, nói: "Không cần ra chuyên tập, viết mấy bài hát giúp ô sơn thôn làm tuyên truyền là được rồi."

Ở nước Hoa, ca sĩ ra chuyên tập giống như là không kiếm được tiền, bởi vì âm nhạc sách lậu rất nghiêm trọng, ủng hộ bản chính đích nhạc mê quá ít.

Ca sĩ bán chuyên tập rất khó kiếm tiền, nhưng là có thể mở ra danh tiếng, sau đó dựa vào thương diễn cùng thay mặt nói quảng cáo kiếm tiền.

Diệp Tư vừa không tham gia thương diễn, lại không thay mặt nói quảng cáo, cho nên nàng không cần thiết ra chuyên tập.

Diệp Tư không ít người ái mộ tựa hồ muốn ủng hộ bản chính, chẳng qua là Diệp Tư mình không hề thiếu tiền, nằng vì vậy chuẩn bị ở vì bác trực tiếp miễn phí phân phát mới ca, cảm ơn mấy năm này yên lặng ủng hộ nàng người ái mộ.

"Người không ra chuyên tập, ta cũng không thể để cho người bạch mang." Hoàng Vinh Nhạc nói, "Như vậy đi, người ra mới ca, ta cũng mua lại..."

"Không cần mua." Diệp Tư nói, "Bài hát này vốn chính là viết cho ô sơn thôn, mấy bài hát mà thôi, không đáng tiền."

Hoàng Vinh Nhạc nói: "Làm sao biết không đáng tiền? Người kim giọng mở một cái, một ca khúc giá trị ít nhất trị giá 10 chỉ hải phách tôm hùm, 10 bài hát chính là 100 chỉ hải phách tôm hùm, đây là không nhỏ số lượng, ta sao có thể cầm không?"

Diệp Tư con người vòng vo chuyên, nói: "Người nếu là cho ta tiền, ta chỉ số hạnh phúc sẽ giảm xuống. Ta bây giờ là hạnh phúc thí nghiệm chuột trắng nhỏ, phải giữ cảm giác hạnh phúc, người nếu là cho tiền, hạnh phúc thí nghiệm thì sẽ thất bại."

Hoàng Vĩnh Nhạc nói: "Thật là lợi hại chuột trắng nhỏ, lại dám dùng thí nghiệm uy hiếp nhân viên nghiên cứu khoa học."

Diệp Tư cười nói: "Ta chẳng qua là nói thật, coi như nhân viên nghiên cứu khoa học, người hẳn lấy đại cuộc làm trọng."

Hoàng Vĩnh Nhạc nói: "Như vậy đi, ta trước cho người tiền, nếu như người thu tiền sau, chỉ số hạnh phúc thật giảm xuống, ta lại đem tiền phải về tới. Nếu như không hạ xuống, người thu tiền, như thế nào?"

"Được!" Diệp Tư gật đầu, chuyên khẩu hỏi, "Vĩnh Nhạc, tối nay thí nghiệm làm xong, lần sau làm gì thí nghiệm a?"

"Hay là ăn cơm thí nghiệm." Hoàng Vĩnh Nhạc nói, "Dùng cơm hoàn cảnh có thật nhiều loại, chúng ta tối nay chẳng qua là nghiên cứu ánh nền hoàn cảnh. Sau này, chúng ta còn phải nghiên cứu những thứ khác dùng cơm hoàn cảnh, tỷ như ở trên trời đài ăn cơm, ở ven hồ ăn cơm, ở đỉnh núi ăn cơm, ở hải vừa ăn cơm, ở hải đảo ăn cơm, ở tuyết địa ăn cơm, ở bắc cực ăn cơm vân vân. chúng ta phải đem hết thầy hạnh phúc dùng cơm hoàn cảnh cũng thử nghiệm một lần, nếu không làm sao đem chỉ số hạnh phúc cả đến 10000?"

Diệp Tư cau mày: "Như vậy khắp nơi ăn cơm, chẳng phải là muốn hoa rất nhiều tiền?"

Hoàng Vĩnh Nhạc nói: "Yên tâm, chúng ta hội đoàn có đầy đủ kinh phí hoạt động, người chuyên tâm khi chuột trắng nhỏ là được rồi."

Nhìn đồng hồ, Hoàng Vĩnh Nhạc đổi đề tài nói, "Không giờ sáng, người phải lập tức đi nghỉ ngơi. Coi như một con chuột trắng nhỏ, người sau này làm hơi thở phải có quy luật, ngủ sớm dậy sớm, ăn nhiều cơm, tâm tình muốn vui thích, duy trì hạnh phúc nhất cuộc sống trạng thái."

"Được." Diệp Tư cười một tiếng, chỉ số hạnh phúc trong nháy mắt lại tăng vọt 20 điểm.

"Ngoài ra, chuột trắng nhỏ là nghiên cứu khoa học tổ điểm chính bảo vệ đối tượng." Hoàng Vĩnh Nhạc nói, "Người nếu là gặp phải bất kỳ khó khăn, phải kịp thời cùng nhân viên nghiên cứu khoa học liên lạc, để cho nhân viên nghiên cứu khoa học để giải quyết, ngàn vạn lần chớ mình hạt chiết đảng. Cái này quan hệ đến hạnh phúc thí nghiệm thành bại, nhất định phải đưa tới coi trọng, biết?"

"Ừ."

"Hôm nay thí nghiệm đến đây mới ngưng, lần sau thí nghiệm thời gian ta sẽ thông báo cho người. Người nghỉ ngơi, ta đi."

"Trên đường cẩn thận một chút, bái bai."

Hoàng Vĩnh Nhạc rời đi ô mai biệt thự.

Hệ thống nhắc nhở: Túc chủ thành công để cho Diệp Tư cách ba năm sau ra lại mới ca, nỗ vi bác, khiếp sợ ô mai quân đoàn, cảm giác tồn tại nỗ tung, chỉ số hạnh phúc +90!

Hệ thống nhắc nhở: Diệp Tư chăm chỉ sáng tác ca khúc vì ô son thôn làm tuyên truyền, thay túc chủ phân ưu, yên lặng bỏ ra, túc chủ chỉ số hạnh phúc +95!

Hệ thống nhắc nhở: Diệp Tư trở thành túc chủ chuột trắng nhỏ, sau này có thể cùng nhau nghiên cứu hạnh phúc thí nghiệm, thăm dò hạnh phúc bí ẩn, túc chủ chỉ số hạnh phúc +120!

Converter: Tịch Văn Tịch Mịch

Bạn đang đọc truyện *Hạnh Phúc Đại Rút Thưởng Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 94: Hạnh phúc giờ học

Tác giả: Ngã Yêu Hóa Tinh

Diệp Tư rút cuộc ra mới ca 《 Long nhãn cây 》.

Bài hát này, ô mai quân đoàn đã đợi suốt ba năm, ở mới ca phân phát sau, những thứ này người ái mộ hoàn toàn bộc phát, trong một đêm, kế tiếp lượng liền vượt qua 80 vạn lần.

Ở phần ty đoàn trợ công hạ, 《 Long nhãn cây 》 xông lên các đại âm nhạc vồng trạm mới ca bằng.

Ở Hoa Hạ lớn nhất 8 cá âm nhạc trang web trung, 《 Long nhãn cây 》 ở 6 cá trang web sát nhập vào mới ca bằng trước 20 tên, trong đó oa dịch mới ca bằng trung, 《 Long nhãn cây 》 lại là trực tiếp lên đỉnh, xếp hạng mới ca đứng đầu bảng vị.

Bất quá, có một cái bảng danh sách là những người ái mộ không xông lên được, nó chính là âm nhạc hạnh phúc bằng.

Ở nước Hoa, âm nhạc giống vậy hạng phúc bằng.

Mỗi thủ mới ca chính thức phát được sau, số liệu trung lòng chỉ biết mỗi mỗi một nhóm ca mê thử nghe ca khúc, kiểm tra ca khúc chỉ số hạnh phúc.

《 Long nhãn cây 》 đã bị số liệu trung tâm thu lục, trong vòng hai ngày sẽ hoàn thành chỉ số hạnh phúc kiểm tra.

Mặc dù kiểm tra kết quả không biết, 《 Long nhãn cây 》 hiệu quả cũng đã sơ hiển, ở bài hát này dưới sự thôi thúc, ô son thôn bị nhiều người chú ý hơn.

Ô son thôn lại về phía trước bước ra một bước nhỏ.

Hoàng Vĩnh Nhạc mình cũng về phía trước bước ra một bước nhỏ, bởi vì trường học mở khóa.

Hôm nay là tựu trường thứ hai ngày, rất nhiều viện hệ chính thức mở khóa, những học sinh mới nghênh đón lớp thứ nhất.

Phúc Hưng đại học thiên kiều thí nghiệm ban tương đối đặc thù, thực hành thầy, trong lớp học sinh có một cái đội hình cường đại thầy đoàn.

Thầy đoàn do 150 tên thâm niên giáo sư tạo thành, bọn họ đến từ Phúc Hưng đại học các viện hệ, người đạo sư này đoàn sẽ trở thành thiên kiều thí nghiệm ban học sinh học tập cố vấn, đối với học sinh chọn giờ học, học tập, người hoạch định chờ tiến hành hướng dẫn.

Thiên kiều thí nghiệm ban học sinh có thể tự do an bài mình tuyển tu chương trình học, lập ra thuộc về một người chương trình học đơn. Bất đồng học sinh, sẽ không có cùng chương trình học đơn, bọn họ cũng sẽ bước học chuyên nghiệp, trở thành hợp lại hình nhân tài.

Hoàng Vĩnh Nhạc cảm thấy hứng thú nhất khóa đề là hạnh phúc, hẳn tuyển tu cửa thứ nhất chương trình học chính là 《 Hạnh phúc tâm lý học 》.

Trong phòng học.

Trên bục giảng, đứng một cô gái trung niên, nàng kêu Tôn Mỹ Đình, là một tên bác sĩ tâm lý, cũng là 《 Hạnh phúc tâm lý học 》 lão sư giảng bài.

"Các bạn học, hôm nay là 《 Hạnh phúc tâm lý học 》 lớp thứ nhất. Còn mở giờ học trước, ta muốn trước mời mấy tên bạn học làm một cái hạnh phúc thí nghiệm."

Tôn Mỹ Đình giáo sư đạo, "Ở hạnh phúc học trung, có một cái hạnh phúc định luật kêu 'Tương đối luật', nó được gọi là hạnh phúc thứ hai định luật.

Hạnh phúc tương đối luật quan điểm cho là, cảm giác hạnh phúc là tương đối, nó là so sánh kết quả.

Nói thí dụ như, một người lương tháng 2000 nguyên, người khác lương tháng nhưng là 8000 nguyên, hẳn cảm giác hạnh phúc nhất định rất thấp. Bởi vì tháng khác tân so với người khác thiếu, tương đối sau, cảm giác hạnh phúc thì sẽ hạ xuống.

Ngược lại, một cái có lương tháng 2000 nguyên, người khác lương tháng cũng chỉ có 800 nguyên, hẳn cảm giác hạnh phúc thì sẽ rất cao. Bởi vì hẳn lương tháng so với người khác nhiều, tương đối sau, cảm giác hạnh phúc liền lên cao.

Cho nên, một người là hay không hạnh phúc, đều là so sánh kết quả. Khi người khác so với người ưu tú lúc, người cảm giác hạnh phúc thì sẽ hạ xuống, đây chính là hạnh phúc tương đối luật.

Chúng ta bây giờ liền làm một cái nhỏ thí nghiệm, tới nghiệm chứng 'Hạnh phúc tương đối luật'."

Tôn Mỹ Đình giáo sư mới vừa nói xong, lúc này, một tên kêu Lý Viên Viên nữ sinh đi lên giảng đài, nàng là tự nguyện tham gia cái này thí nghiệm học sinh.

Tôn Mỹ Đình giáo sư lấy ra một cây hạnh phúc kiểm trắc nghi, tại chỗ kiểm trắc Lý Viên Viên chỉ số hạnh phúc, màn ảnh biểu hiện một con số ——501!

Tôn Mỹ Đình giáo sư nói: "Mọi người thấy, Lý Viên Viên bạn học chỉ số hạnh phúc đạt 501, nàng là một tên vô cùng ưu tú học sinh, Vũ Châu tỉnh văn khoa tên thứ tư, bị thiên kiều thí nghiệm ban nhận, cảm giác hạnh phúc vì vậy rất cao.

Bất quá, ở chúng ta trong phòng học, có mấy tên học sinh thành tích so với Lý Viên Viên bạn học còn ra sắc. Nếu để cho Lý Viên Viên cùng những bạn học này tiến hành so sánh sau, nàng sẽ sinh ra cảm giác bị thất bại, chỉ số hạnh phúc thì sẽ hạ xuống. Chúng ta bây giờ liền bắt đầu cái này thí nghiệm."

Lúc này, Tôn Mỹ Đình giáo sư chỉ hàng thứ hai chỗ ngồi một tên nữ sinh, giới thiệu, "Tên này nữ sinh kêu Đái Lệ Na, nàng là năm nay sông dương tiết kiện văn khoa thi vào trường cao đẳng Trạng nguyên, cấp tỉnh ưu tú ba học sinh giỏi. Đồng thời, Đái Lệ Na bạn học hay là quốc gia một cấp lực sĩ thể thao, đã từng đạt được trong tỉnh thanh thiếu niên 1500 thước cuộc so tài hạng nhất."

"..." Lý Viên Viên: Đái Lệ Na vừa là thi vào trường cao đẳng Trạng nguyên, lại là quốc gia một cấp lực sĩ thể thao, thật là mạnh a!

Nghe xong Đái Lệ Na tin tức cá nhân, Lý Viên Viên nội tâm nhất thời có chút bị nhục.

Lúc này, Tôn Mỹ Đình giáo sư thứ hai lần kiểm tra lý tròn trịa chỉ số hạnh phúc, màn ảnh biểu hiện một cái mới con số ——500!

Tôn Mỹ Đình giáo sư nói: "Mọi người thấy, Lý Viên Viên bạn học chỉ số hạnh phúc từ 501 biến thành 500, đây là bởi vì nàng cảm thấy Đái Lệ Na bạn học so với nàng mạnh hơn, có chút bị nhục. Căn cứ 'Hạnh phúc tương đối luật', khi người khác so với người ưu tú lúc, người chỉ số hạnh phúc thì sẽ hạ xuống."

Ngay sau đó, Tôn Mỹ Đình giáo sư lại chỉ hàng thứ năm chỗ ngồi một tên nam sinh, giới thiệu, "Tên nam tử này bạn học kêu La Trí Siêu, hần là quốc tế số học thi đua kim bài người đoạt giải, bị cử đi học thiên kiều thí nghiệm ban. Đồng thời, La Trí Siêu bạn học hay là một nhà danh họa, từng ở thành phố cấp thư viện cử hành qua người vẽ triển..."

"..." Lý Viên Viên: Vừa là kim bài phải chủ, lại là họa sĩ, thật là lợi hại a!

Lúc này, Tôn Mỹ Đình giáo sư thứ ba lần kiểm tra Lý Viên Viên chỉ số hạnh phúc, phát giác đã từ 500 biến thành 499, lại giảm xuống 1 điểm.

Tôn Mỹ Đình giáo sư nói: "Lý Viên Viên bạn học chỉ số hạnh phúc lại hạ xuống, là bởi vì nàng lại phát giác La Trí Siêu bạn học cũng so với nàng mạnh, nội tâm lại có hơi cảm giác bị thất bại. Cảm giác bị thất bại càng mãnh liệt, chỉ số hạnh phúc ngã lại càng nghiêm trọng. Tiếp theo, ta cho thêm mọi người giới thiệu một tên sau cùng bạn học."

Dừng một chút, Tôn Mỹ Đình giáo sư nhìn về phòng học xó xỉnh, nói, "Hoàng Vĩnh Nhạc bạn học."

Hoàng Vĩnh Nhạc sững sốt một chút, không ngờ tới Tôn Mỹ Đình giáo sư sẽ điểm hần tên.

Cà!

Cả lớp 120 tên học sinh đồng thời nhìn về Hoàng Vĩnh Nhạc.

Tôn Mỹ Đình giáo sư giới thiệu: "Hoàng Vĩnh Nhạc bạn học đồng dạng là học sinh mới, hần là năm nay Phúc Hưng thành phố văn khoa thi vào trường cao đẳng Trạng nguyên, cũng là sinh ngữ đan khoa Trạng nguyên, luận văn được miễn phần. Hoàng Vĩnh Nhạc bạn học là tới từ nghèo khó sơn thôn đứa trẻ, ở thi vào trường cao đẳng sau khi kết thúc, hần ở hai tháng bên trong kiếm được 1. 4 ức nguyên, trở thành tỉ tỉ (trillion hay 1000 tỉ) nhà giàu..."

"..." Lý Viên Viên.

"..." Đái Lệ Na.

"..." La Trí Siêu.

"..." Toàn phòng học học sinh.

Nghe tới Hoàng Vĩnh Nhạc kiếm 1. 4 ức lúc, toàn phòng học học sinh nội tâm là tan vỡ, nghiêm trọng bị nhục, chỉ số hạnh phúc toàn bộ ngã xuống, trung bình hạ xuống 5 điểm!

Toàn trường trong nháy mắt giết!

Tôn Mỹ Đình giáo sư tiếp tục nói: "Hoàng Vĩnh Nhạc bạn học hôm nay đã là Lệ Trân điện ảnh và truyền hình thứ hai đại cổ đông, nắm cổ phần 7%, thành phố trị giá vượt qua 1. 4 ức. Ở thời kỳ nghỉ hè, Hoàng Vĩnh Nhạc bạn học mua biệt thự, lại ở quê hương đắp nhà, còn xây dựng một tòa Vĩnh Nhạc thư viện, dùng cho từ thiện sự nghiệp. Đồng thời, Hoàng Vĩnh Nhạc bạn học hay là Lệ Trân điện ảnh và truyền hình điện ảnh cổ vắn, cũng đảm nhiệm 《Phượng Hoàng hào》biên kịch, bộ phim này đầu tư vượt qua 10 ức..."

"..." Toàn phòng học học sinh.

Toàn phòng học học sinh chỉ số hạnh phúc tập thể trung bình lại ngã xuống 7 điểm!

Tôn Mỹ Đình giáo sư nói: "Tốt lắm, vì phòng ngừa các người bị kích thích quá lớn, Hoàng Vĩnh Nhạc bạn học người tình hướng trước giới thiệu tới nơi này."

Nói xong, Tôn Mỹ Đình giáo sư thứ tư lần kiểm tra Lý Viên Viên bạn học chỉ số hạnh phúc, màn ảnh cho thấy một con số ——488!

Tôn Mỹ Đình giáo sư nói: "Lý Viên Viên bạn học chỉ số hạnh phúc lập tức thấp xuống 11 điểm, đây là bởi vì nghe được vàng Hoàng Vĩnh Nhạc trải qua sau, nàng trong lòng nghiêm trọng bị nhục. Lý Viên Viên bạn học, có thể nói một chút người bây giờ trong lòng cảm thụ sao?"

Lý Viên Viên nói: "Ta cảm thấy Hoàng Vĩnh Nhạc bạn học giống như một siêu nhân, cường hần! Cùng hần vừa so sánh với, ta đột nhiên cảm thấy mình tốt yếu."

Tôn Mỹ Đình giáo sư nói: "Lý Viên Viên bạn học sẽ sinh ra loại này đánh bại trong lòng, là rất bình thường, đang ngồi những bạn học khác, tin tưởng đều có tương tự trong lòng cảm thụ. Hôm nay làm một thí nghiệm, là bởi vì mọi người trong cuộc sống cũng sẽ gặp tình huống tương tự.

Ở cuộc sống trong, chúng ta cũng sẽ gặp so với mình mạnh người. Có người so với người có tiền, có người so với người thông minh, có người đẹp hơn người, những người này cũng sẽ mang cho người cảm giác bị thất bại, để cho người cảm giác hạnh phúc hạ xuống, giá là không cách nào tránh khỏi.

Cho nên, nếu như các người muốn trở thành một người hạnh phúc, thì phải hiểu ứng đối cảm giác bị thất bại."

Lý Viên Viên hỏi: "Tôn giáo thụ, như thế nào ứng đối đây?"

Tôn Mỹ Đình giáo sư mỉm cười nói: "Phương pháp đối phó, chính là chúng ta sau này muốn học tập chương trình học. Bây giờ ta có thể trước dạy người một cái phương pháp, đem chỉ số hạnh phúc tăng lên trở lại. Lý Viên Viên bạn học, người đi bây giờ quá khứ tìm Hoàng Vĩnh Nhạc bạn học, sau đó cùng hân kết bạn. Chỉ cần người cùng Hoàng Vĩnh Nhạc trở thành bạn, người chỉ số hạnh phúc thì sẽ tăng lại tới."

Lý Viên Viên suy nghĩ một chút, đi xuống giảng đài, đi tới Hoàng Vĩnh Nhạc trước người, tay nhỏ bé duỗi tới, giọng ngọt ngào nói: "Hoàng Vĩnh Nhạc bạn học, rất hân hạnh được biết người."

Nếu là thí nghiệm, Hoàng Vĩnh Nhạc không thể làm gì khác hơn là phối hợp một chút, thân tay cầm cầm Lý Viên Viên tay: "Ta cũng rất hân hạnh được biết người."

Lý Viên Viên trừng mắt nhìn: "Xin hỏi, ta có thể thêm người PP số sao?"

"Ách... Dĩ nhiên." Hoàng Vĩnh Nhạc cảm bút lên, ở tờ giấy nhỏ trên viết hạ PP số, đưa cho Lý Viên Viên, "Ta PP số."

"Cám ơn." Lý Viên Viên ngọt ngào cười một tiếng.

Lúc này, Tôn Mỹ Đình giáo sư thứ năm lần kiểm tra Lý Viên Viên chỉ số hạnh phúc, màn ảnh cho thấy một con số — 502!

Toàn bộ học sinh ngạc nhiên!

Lý Viên Viên chỉ số hạnh phúc, lại từ 488 tăng lại 502!

Nàng chẳng qua là lấy được Hoàng Vĩnh Nhạc PP số, cảm giác hạnh phúc lại có rõ ràng như vậy tăng lên.

Tôn Mỹ Đình giáo sư giới thiệu: "Mọi người đều thấy được, Lý Viên Viên bạn học chỉ số hạnh phúc phòng trở lại, đây là bởi vì nàng cùng Hoàng Vĩnh Nhạc bạn học trở thành bạn. Khi chúng ta có thể cùng một cái cường giả trở thành bạn lúc, cảm giác hạnh phúc sẽ tăng lên. Đây chính là ứng đối cảm giác bị thất bại biện pháp thứ nhất."

Dừng một chút, Tôn Mỹ Đình giáo sư nhỏ kết đạo, "Tốt lắm, cái này thí nghiệm đến đây kết thúc. Cảm ơn Lý Viên Viên bạn học phối hợp, cũng cảm ơn Hoàng Vĩnh Nhạc bạn học, La Trí Siêu bạn học, Đái Lệ Na bạn học phối hợp."

Ba ba ba!

Trong phòng học vang lên tiếng vỗ tay như sấm.

Thí nghiệm sau khi kết thúc, Tôn Mỹ Đình giáo sư tiếp tục lên giờ học, nàng chương trình học đi sâu vào cạn ra, thú vị tính cực cao, bọn học sinh đều nghe nồng nhiệt.

Hai giờ sau, chương trình học kết thúc.

Hệ thống nhắc nhở: Túc chủ lắng nghe Tôn Mỹ Đình giáo sư 《 Hạnh phúc tâm lý học 》, đối với hạnh phúc học có chút tâm đắc, chỉ số hạnh phúc +2!

Học tập kiến thức quả nhiên có thể cả cảm giác hạnh phúc.

Sau khi tan lớp.

Hoàng Vĩnh Nhạc đang chuẩn bị đi ra phòng học, lúc này, mấy tên bạn học vây lại.

"Hoàng Vĩnh Nhạc bạn học, ta muốn cùng người kết bạn."

"Hoàng Vĩnh Nhạc, có muốn hay không cùng nhau chơi bóng rổ?"

"Hoàng Vĩnh Nhạc bạn học, ta có thể mời người ăn cơm không?"

Converter: Tịch Văn Tịch Mịch

Bạn đang đọc truyện *Hạnh Phúc Đại Rút Thường Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 95: Trợ giúp học tử

Tác giả: Ngã Yêu Hòa Tinh

Hôm nay là mở khóa ngày thứ nhất, Hoàng Vĩnh Nhạc đã bị rất nhiều nhiều bạn học quen thuộc. Mặc dù Phúc Hưng đại học con nhà giàu không ít, nhưng là giống như Hoàng Vĩnh Nhạc như vậy phú một đời cũng ít khi thấy.

Khi biết Hoàng Vĩnh Nhạc thân phận sau, không ít bạn học bắt đầu uyển chuyển ôm bắp đùi.

Có mời hẳn đánh banh, có mời hẳn tham gia hội đoàn, ngăn ngủi trong vòng một ngày, thì có mười mấy hội đoàn hướng Hoàng Vĩnh Nhạc phát ra mời.

Hoàng Vĩnh Nhạc tính lực có hạn, toàn bộ uyển ngôn cự tuyệt, đem thời gian dùng đang học thượng.

Hắn buổi sáng học tập 《 Hạnh phúc tâm lý học 》 cùng 《 Tự mình quản lý 》 hai môn học, buổi chiều lại học tập 《 Hàng hóa học 》 cùng 《 Nghệ thuật sử 》 hai môn học.

Nước Hoa là theo đuổi hạnh phúc đất nước, nghề giải trí tiền cảnh vô hạn, Hoàng Vĩnh Nhạc có tiến quân nghề giải trí định, hẳn quyết định học tập nhiều buôn bán học, nghệ thuật học tương quan chương trình học.

Những khóa này trình không phải tùy ý chọn, mà là ở nghe lấy đạo sư đoàn ý kiến sau, Hoàng Vĩnh Nhạc kết hợp tự thân tình huống sàng lọc đi ra ngoài, mỗi một lớp đều là hẳn cần.

Đây cũng là thiên kiều thí nghiệm ban ưu thế một trong, bọn học sinh có thể tự do tuyển tu chương trình học, tạo thành độc nhất vô nhị hệ thống kiến thức.

Buổi tối, Hoàng Vĩnh Nhạc ở trong nhà trọ tự học, đầu tiên là học tập môn học, lại tiến hành một giờ tốc độ đọc huấn luyện, sau đó cùng Đường Văn Triết thảo luận mấy cái hạnh phúc vấn đề.

Mười hơn một giờ.

Hoàng Vĩnh Nhạc cách tự trường sinh nhà trọ, chuẩn bị trở về khu biệt thự.

Đêm khuya sân trường an tĩnh cực kỳ, Hoàng Vĩnh Nhạc đi ở lục âm đường mòn thượng, đi ngang qua đại lễ đường phụ cận rừng cây nhỏ lúc, mơ hồ nghe nữ sinh khóc thút thít.

"Ô... Ô..."

Tiếng khóc rất nhỏ, nhỏ như muỗi kêu, chẳng qua là chung quanh quá an tĩnh, Hoàng Vĩnh Nhạc nghe vẫn là thấy.

"Ai đang khóc a?"

Hoàng Vĩnh Nhạc đi vào rừng cây, chỉ thấy một tên nữ sinh đứng ở dưới một cây đại thụ, nhẹ nhàng khóc sụt sùi, gò má lóe trong suốt lệ quang, chính là nghệ thuật hệ học tử Ngô Thiên Thiên.

Ngô Thiên Thiên tựa hồ khóc thật thương tâm, khóc không thành tiếng.

"Ngô học tử."

"Ừ?" Ngô Thiên Thiên ngẩng đầu lên, thấy Hoàng Vĩnh Nhạc sau, nàng vội vàng lau đi nước mắt, đứng lên, "Hoàng... Hoàng Vĩnh Nhạc, người tại sao lại ở chỗ này?"

Hoàng Vĩnh Nhạc nói: "Ta nghe có nữ sinh đang khóc, qua tới nhìn một chút, người sẽ không lại là ở luyện tập hí chứ ? Tối nay tập luyện khóc hí?"

Ngô Thiên Thiên môi mím một cái, không nói gì.

Tên họ: Ngô Thiên Thiên

Nghề nghiệp: Học sinh, diễn viên

Chỉ số hạnh phúc: 144

Thấy tin tức, Hoàng Vĩnh Nhạc liền ý thức được không đúng. Ngô Thiến Thiến ngày hôm qua chỉ số hạnh phúc là 489, hôm nay liền ngã đến 144, nàng nhìn lại không phải ở tập luyện khóc hí, mà là thật đang khóc!

"Đã xảy ra chuyện gì?" Hoàng Vĩnh Nhạc hỏi.

Ngô Thiến Thiến cúi đầu xuống, tựa hồ khó mà mở miệng.

Hoàng Vĩnh Nhạc nhớ ra rồi, tối hôm qua Ngô Thiến Thiến đã từng nói, nàng hôm nay phải đi nhân ngư điện ảnh và truyền hình thử sức, hỏi: "Ngươi hôm nay thử sức thất bại?"

Ngô Thiến Thiến nhẹ khẽ gật đầu.

Hoàng Vĩnh Nhạc kỳ quái: "Ngươi diễn kỹ tốt vô cùng, tối hôm qua ta đều bị ngươi lừa, thử sức tại sao phải thất bại?"

Ngô Thiến Thiến do dự một hồi, hỏi: "Hoàng Vĩnh Nhạc, ta có thể thỉnh giáo ngươi một chuyện không?"

"Ngươi nói."

"Nữ diễn viên đóng kịch lời, có phải hay không đều phải bồi nhà sản xuất phim ăn com?"

"Bồi ăn com?" Hoàng Vĩnh Nhạc hỏi, "Có ý gì?"

Ngô Thiến Thiến lại nói: "Nếu như một cái nữ diễn viên không muốn bồi ăn com, có phải hay không liền không có được diễn trò cơ hội?"

Nghe đến chỗ này, Hoàng Vĩnh Nhạc hiểu.

Nguyên lai, Ngô Thiến Thiến hôm nay đi nhân ngư điện ảnh và truyền hình thử sức lúc, đạo diễn là cho phép nàng biểu diễn, đã quyết định tuyển dụng.

Nhà sản xuất phim tối nay mời đoàn kịch nữ diễn viên ăn com, Ngô Thiến Thiến cũng tham dự. Ở trên bàn rượu, nhà sản xuất phim đối với Ngô Thiến Thiến tựa hồ có ý tứ, không ngừng đề cho nàng bồi rượu, thậm chí có tính ám chỉ, Ngô Thiến Thiến lập tức liền luống cuống, làm bộ nói muốn đi phòng vệ sinh, sau đó len lén chạy trốn.

Kết quả, Ngô Thiến Thiến mới vừa vừa lấy được đoàn kịch thông báo, nàng nhân vật bị hủy bỏ,

Không cần lại đi kịch tổ. Ngô Thiến Thiến vì nhân vật này tập luyện rất lâu, đột nhiên bị hủy bỏ, tự nhiên rất thương tâm.

Càng làm cho Ngô Thiến Thiến tuyệt vọng là, nếu như nữ diễn viên quay phim đều phải bồi ăn com, thậm chí tiếp nhận quy tắc ngầm, nàng không biết mình có thể hay không ở điện ảnh và truyền hình vòng ở lại. Nàng đã học ba năm biểu diễn, bây giờ lại đột nhiên đối với biểu diễn tràn đầy nghi hoặc.

Mặc dù rất nhiều người đều nói nữ diễn viên không cần tiếp nhận quy tắc ngầm, nhưng là Ngô Thiến Thiến cũng không biết là thật hay giả.

Dấu sao, một tên nữ diễn viên cho dù đón nhận quy tắc ngầm, nàng khẳng định cũng sẽ không thừa nhận, điện ảnh và truyền hình trong vòng nước là sâu là cạn, Ngô Thiến Thiến hoàn toàn nhìn không hiểu.

Ngô Thiến Thiến đối với mình tiền đồ có chút mê mang, không biết tìm ai kể lể, vì vậy chạy vào trong rừng cây khóc lớn một trận, để cho thoải mái trong lòng một chút.

Thấy Hoàng Vĩnh Nhạc xuất hiện, Ngô Thiến Thiến vì vậy cả gan hướng hẳn thỉnh giáo điện ảnh và truyền hình vòng quy tắc ngầm vấn đề. Dấu sao, Ngô Thiến Thiến là Lệ Trân điện ảnh và truyền hình đại cổ đồng cùng điện ảnh cổ vấn, coi như là điện ảnh và truyền hình vòng cao tầng nhân sĩ, hẳn biết nhiều hơn nội tình đi.

Ngô Thiến Thiến nghiêm túc hỏi: "Nếu như ta chỉ muốn đơn thuần làm một tên diễn viên, có phải hay không rất khó ở điện ảnh và truyền hình vòng đặt chân?"

"Dĩ nhiên không phải." Hoàng Vĩnh Nhạc nói, "Điện ảnh và truyền hình vòng không chỉ một vòng, mà là do rất nhiều vòng nhỏ tạo thành. Ngươi chỉ cần tìm được thích hợp ngươi vòng, tự nhiên có thể đặt chân."

Ngô Thiến Thiến lại hỏi: "Làm sao tìm được a?"

Hoàng Vĩnh Nhạc nói: "Ngươi có không có hứng thú đến Lệ Trân điện ảnh và truyền hình đóng phim?"

Ngô Thiến Thiến ngăn ra.

Hoàng Vĩnh Nhạc nói: "Lệ Trân điện ảnh và truyền hình mới điện ảnh 《Phượng Hoàng hào》 đang chiêu mộ diễn viên, ta có thể cho ngươi thử sức cơ

hội."

Ngô Thiên Thiên có chút mộng, chuyện tốt tới quá đột nhiên, nàng hoàn toàn không phản ứng kịp.

《Phượng Hoàng hào》là trước mặt sốt dẻo nhất mới điện ảnh, Lê Trần điện ảnh và truyền hình thượng một bộ phim 《Xinh đẹp thế giới》đánh vỡ phiếu phòng ghi chép, 《Phượng Hoàng hào》rất có thể sáng tạo mới huy hoàng.

Nếu như có thể ra diễn 《Phượng Hoàng hào》, tất nhiên danh lợi đôi thu.

Đoạn thời gian gần nhất, không ít điện ảnh và truyền hình vòng nữ minh tinh chủ động liên lạc Lê Trần điện ảnh và truyền hình, nghĩ ra diễn 《Phượng Hoàng hào》nhân vật. Có chút một đường nữ minh tinh thậm chí chủ động hàng phiên thù, các nàng xem trọng chính là 《Phượng Hoàng hào》ảnh hưởng to lớn lực.

《Phượng Hoàng hào》diễn viên cạnh tranh đã sớm ác liệt.

Ở chỗ này trước, Ngô Thiên Thiên nghĩ cũng không dám nghĩ, bây giờ Hoàng Vĩnh Nhạc đột nhiên nói cấp cho nàng thử sức cơ hội, nàng cảm giác giống như đang nằm mơ.

"Ngươi... Ngươi là nói thật?" Ngô Thiên Thiên dè dặt hỏi.

Hoàng Vĩnh Nhạc nói: "Ta có thể giúp ngươi bắt được thử sức cơ hội, đến nỗi ngươi có thể tranh thủ được dạng gì nhân vật, toàn nhìn chính ngươi biểu hiện. Nếu như ngươi có hứng thú, ngày mai là có thể đến Lê Trần điện ảnh và truyền hình thử sức."

"Đương nhiên là có hứng thú!" Ngô Thiên Thiên kích động không thôi, ân cần hỏi, "Ta... Ta nên làm những gì chuẩn bị?"

"Ta sẽ cùng kịch tổ trước thời hạn chào hỏi, ngươi trực tiếp đi qua thử sức là được." Hoàng Vĩnh Nhạc móc túi ra một trương bạch sắc thẻ, "Đây là ta danh thiếp, thử sức lúc nếu là gặp phải vấn đề gì, có thể cho ta gọi điện thoại."

Ngô Thiên Thiên hai tay nhận lấy danh thiếp, ngẩn người, không dám tin tưởng đây là thật.

"Hoàng Vĩnh Nhạc, ngươi tại sao nguyện ý cho ta thử sức cơ hội?"

"Ta tối hôm qua xem qua ngươi tập luyện, diễn rất khá, bây giờ nguyện ý chăm chỉ rèn luyện diễn kỹ nữ diễn viên đã không nhiều lắm, rất khó được. Ngươi ngày mai là có thể đi Lê Trần điện ảnh và truyền hình thử sức, thật tốt cố gắng lên đi."

"Ừ."

"Ta đi trước."

Hoàng Vĩnh Nhạc xoay người rời đi.

"Đi thông thả, tạ..."

Ngô Thiên Thiên vốn muốn nói cảm ơn, chẳng qua là nàng còn chưa nói cửa ra, Hoàng Vĩnh Nhạc đã đi xa.

Nhìn hần rời đi bóng người, Ngô Thiên Thiên trong lòng tràn đầy cảm kích, mình hôm nay vốn là rất mất mát, là Hoàng Vĩnh Nhạc cho nàng hy vọng mới.

Hệ thống nhắc nhở: Túc chủ trợ giúp Ngô Thiên Thiên học tỷ đi ra mê mang, lần nữa nhất đối với biểu diễn lòng tin, đóng vai một lần "Biết lòng niên đệ", có chút cảm giác thành tựu, chỉ số hạnh phúc +7!

...

Ly khai trường học, Hoàng Vĩnh Nhạc trở lại chuỗi tiêu biệt thự.

Rót cái táo, lập tức chuẩn bị nghỉ ngơi. Kết quả, nằm dài trên giường sau, nhưng không ngủ được.

Hắn mất ngủ.

"Làm sao mất ngủ?"

Hoàng Vĩnh Nhạc có chút buồn bực, hôm nay học tập một ngày chương trình học, hắn rất mệt mỏi mới đúng, tại sao tinh thần nhưng như vậy phần khởi, tựa như ăn thuốc súng vậy, tinh thần trăm lần?

"Chẳng lẽ là..."

Hoàng Vĩnh Nhạc theo bản năng nhìn một chút hệ thống mặt tiếp xúc.

Tên họ: Vàng vĩnh nhạc

Nghề nghiệp: Học sinh, điện ảnh cổ vấn, biên kịch

Chỉ số hạnh phúc: 3029

"Quả nhiên là có chuyện như vậy!"

Hoàng Vĩnh Nhạc biết, mình sở dĩ mất ngủ, là bởi vì quá hạnh phúc. Hắn gần đây cùng Diệp Tư làm hạnh phúc thí nghiệm, cảm giác hạnh phúc tăng vọt mấy trăm điểm.

Chỉ số hạnh phúc lần nữa đột phá 3000, cảm giác hạnh phúc quá mạnh mẽ, thân thể thuộc về không phải là thông thường hưng phấn trạng thái, đưa đến khó mà ngủ.

Hoàng Vĩnh Nhạc lần trước chỉ số hạnh phúc đột phá 3000 lúc, cũng đã mất ngủ qua một lần.

"Xem ra chỉ số hạnh phúc quá cao, đối với thân thể quả nhiên có ảnh hưởng."

Hoàng Vĩnh Nhạc có chút tò mò, nếu quả thật đem chỉ số hạnh phúc tăng lên tới 5000, thậm chí 10000 sau, thân thể rốt cuộc sẽ phát sinh biến hóa gì?

Nếu không ngủ được, Hoàng Vĩnh Nhạc chỉ có thể tìm một ít chuyện làm.

Hồi tưởng lại, đã có đã mấy ngày không có rút số, tối nay quyết định thử một chút vận may.

Converter: Tịch Văn Tịch Mịch

Bạn đang đọc truyện *Hạnh Phúc Đại Rút Thuởng Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 96: Rút ra lục băng hoàn

Tác giả: Ngã Yêu Hòa Tinh

Rút số bắt đầu.

Hoàng Vĩnh Nhạc đầu óc chuyển một cái, ngẫu nhiên rút số vận chuyển.

"Đình! Chúc mừng túc chủ, ngài rút được một buội phúc núi cơ ô mai."

Rào rào!

Một buội ô mai vô căn cứ xuất hiện ở trên nền, buội cây cao chừng 33 cm, phiến lá trình viên hình, hình răng cưa, lá thượng tương trừ mấy đóa màu trắng hoa nhỏ, có tụ dù hoa tự, trắng nõn như tuyết, rất là đẹp mắt.

Non xanh nhỏ cành thượng, treo mười mấy buội cỏ môi trái cây, màu đỏ tươi, sáng bóng xinh đẹp, bề ngoài giống như một viên cơ.

"Cơ ô mai?"

Hoàng Vĩnh Nhạc hơi cảm thấy ngoài ý muốn, mình lại rút được một buội ô mai, cỏ này môi là tới từ phúc núi, hiển nhiên là mọc hoang ô mai.

Phúc núi, là nước Hoa hạnh nhất núi, ở vào hoa hạ miền nam tiên đình thành phố, cách phúc hưng thành phố có 600 nhiều cây số.

Buội cỏ này môi hoành khóa 600 nhiều cây số, từ phúc núi thuận di đến chuối tiêu biệt thự, không chỉ có ô mai thực buội cây chuyển dời qua liễu, hơn nữa thực buội cây phần gốc đất đai cũng chuyển dời qua liễu.

Buội cỏ này môi liên căn mang đất đồng thời chuyển dời qua, ngược lại là có thể nuôi dưỡng đứng lên.

Hoàng Vĩnh Nhạc lấy tới một cái chậu tử, đem cả buội cây cơ ô mai cùng đất đai bỏ vào trong chậu, biến thành ô mai chậu bông, bày ở trong phòng

khách.

Làm xong ô mai, tiếp tục rút số.

"Đỉnh! Chúc mừng túc chủ, ngài rút được phúc núi một buổi ngàn năm nhân sâm."

Rào rào!

Một cây tục tăng hoang đại nhân sâm vô căn cứ xuất hiện, có màu vàng lợt, phần gốc béo mập, hình như phượng chùy, vàng vỉnh nhạc đếm một chút, nhân sâm tổng cộng có chín chi nhánh, mỗi chi nhánh hợp với thật dài tổ tu, có chừng 30 cm dài, nhìn qua giống như một con chín móng cá.

"Ngàn năm nhân sâm?"

Hoàng Vĩnh Nhạc cầm lên nhân sâm, hơi chìm, ít nhất 200 khắc nặng, đặt ở chóp mũi vừa nghe, một cổ đậm đà chua xót tổ vị đập vào mặt.

"Đây chính là trong truyền thuyết 'Ngàn niên nhân tổ' ?"

Hoàng Vĩnh Nhạc trước kia chưa thấy qua ngàn niên nhân tổ, chỉ ở trong ti vi nghe nói qua, cũng không biết trước mắt giá cây đã tổ có phải là thật hay không sinh trường ngàn năm.

Bất quá, hệ thống nói là ngàn năm nhân sâm, hẳn sẽ không sai.

Nếu như là ngàn năm nhân sâm, vậy cũng trị giá không ít tiền. Một buổi nhân sâm giữ vững sống thêm 1000 năm, đây là rất khó được.

Ngàn niên nhân tổ nghe nói là đại bổ nguyên liệu nấu ăn, Hoàng Vĩnh Nhạc tự nhiên cũng muốn nếm thử một chút, nhìn một chút đồ chơi này rốt cuộc có tư bổ.

Đồng thời, cái này cũng cho Hoàng Vĩnh Nhạc nói ra một cái tình. Nếu phúc núi có ngàn niên nhân tổ, sau này nếu có rãnh rồi, có thể ở phúc trên núi lục soát một chút, nói không chừng còn có thể tìm được càng nhiều hơn ngàn niên nhân tổ.

"Phúc núi thật là địa phương tốt!"

Hoàng Vĩnh Nhạc đem ngàn năm đã tổ thu cất, tiếp tục rút số.

"Đỉnh! Chúc mừng túc chủ, ngài rút được một chai độc - phẩm 'Lục băng hoàn' ."

Rào rào!

Một cái màu xanh chai thoáng hiện nơi tay chuông, chai rất nhỏ, chỉ có 3 cm.

"Độc - phẩm? Lục băng hoàn?"

Hoàng Vĩnh Nhạc khê nhú mày, độc - phẩm nhưng là hại người đồ, đồ chơi này tự nhiên muốn xa lánh.

"'Lục băng hoàn' là thứ gì?"

Hoàng Vĩnh Nhạc lên mạng tra một cái, chỉ lục ra được "Xanh băng quả đồng" "Xanh băng trà" "Xanh Băng muối muối" chờ tài liệu, lại không có lục soát "Lục băng hoàn" tin tức tương quan.

"Chẳng lẽ là một loại tân hình độc - phẩm?"

Mang nghi vấn, Hoàng Vĩnh Nhạc mở ra màu xanh lá cây chai, bên trong chứa từng viên một màu xanh viên thuốc, dịch thấu trong suốt, giống như màu xanh lá cây băng phiến, nắp bình mới vừa khải, một luồng nhân nhật mùi tràn ra, chui vào trong mũi, sau đó theo tị hầu đi xuống sâu, một cỗ ý lạnh như băng ở ngực tràn ngập ra.

Nhất thời, Hoàng Vĩnh Nhạc tinh thần hơi hoảng hốt, có nhân nhật khoái trá cảm, có chút lảng lảng.

Hệ thống nhắc nhở: Túc chủ hút nghe thấy độc - phẩm 'Lục băng hoàn' mùi, thân thể sinh ra vui thích mau - cảm, chỉ số hạnh phúc +4!

Hoàng Vĩnh Nhạc ngẩn ra.

Lục băng hoàn được tính lại như vậy mạnh, hẳn chẳng qua là nghe thấy mùi, thân thể thì có phản ứng, chỉ số hạnh phúc tăng lên 4 điểm. Hẳn nếu là ăn một viên xanh băng hoàn, chỉ số hạnh phúc phỏng đoán có thể tăng mấy trăm điểm chứ ?

Độc - phẩm tăng lên chỉ số hạnh phúc tốc độ nhanh kinh người!

Độc - phẩm là có thể tăng lên chỉ số hạnh phúc, đây cũng không phải bí mật gì. Bất quá, độc - phẩm mang cho người cảm giác hạnh phúc là ngắn ngủi, một khi được tính biến mất, chỉ số hạnh phúc thì sẽ sụt đột ngột, lộ ra nguyên hình. Trừ phi lâu dài giữ vững hút, nếu không căn bản không cách nào giữ

chỉ số hạnh phúc. Cho dù giữ vững hút, thân thể cũng sẽ bị độc tính ăn mòn, không chống đỡ được thời gian quá dài.

Chính là bởi vì như vậy, nước Hoa tội phạm trung, dựa vào hút độc - phẩm bảo vệ chỉ số hạnh phúc rất ít. Một tháng muốn kiểm tra 3 lần chỉ số hạnh phúc, một năm muốn kiểm tra ít nhất 36 lần, hút - độc người rất khó mỗi lần thuận lợi vượt qua kiểm tra.

Như vậy nhiều năm qua, hút - độc người phần lớn đều bị dẫn độ.

Hệ thống nhắc nhở: Túc chủ hút ngửi 'Lục băng hoàn', trong cơ thể chứa vi lượng xanh băng hoàn độc tố, thành ghiên nguy hiểm gia tăng, chỉ số hạnh phúc -1!

"Thành ghiên?"

Thấy nhắc nhở, Hoàng Vĩnh Nhạc lập tức đẩy lại xanh băng hoàn nắp bình. Vật này ngửi một cái đối với thân thể thì có nguy hại, hay là bớt tiếp xúc thì tốt hơn.

Hoàng Vĩnh Nhạc: "Ta muốn rút lấy trong cơ thể ta 'Lục băng hoàn' độc tố."

Hệ thống nhắc nhở: Rút ra lấy 'Lục băng hoàn' độc tố cần 1 điểm chỉ số hạnh phúc, là hay không rút ra lấy?

"Ừ."

"Chúc mừng túc chủ, ngài rút được Hoàng Vĩnh Nhạc trong cơ thể 'Lục băng hoàn' độc tố."

Rào rào!

Lau một cái cơ hồ không nhìn thấy khí vụ ở trong không khí tản đi.

"Giá 'Lục băng hoàn' từ đâu ra?"

Hệ thống thích rút ra lấy tội phạm đồ, Hoàng Vĩnh Nhạc không khỏi hoài nghi chai này Lục băng hoàn có thể là đến từ tội phạm.

Nghĩ tới đây, Hoàng Vĩnh Nhạc quyết định ở khu vực phụ cận lục soát một chút "Lục băng hoàn".

Hoàng Vĩnh Nhạc: "Ta muốn rút lấy Khải Minh Tinh khu biệt thự 1 số khu vực 'Lục băng hoàn'."

Hệ thống nhắc nhở: Thật xin lỗi, Khải Minh Tinh khu biệt thự 1 số khu vực không có 'Lục băng hoàn', túc chủ miêu tả có sai lầm, không cách nào rút ra lấy.

Sau, Hoàng Vĩnh Nhạc lại tìm tới 2 số khu vực, 3 số khu vực, 4 số khu vực... Từ đầu đến cuối không lục soát được lục băng hoàn.

Cho đến lục soát thứ 18 số khu vực lúc, hệ thống nhắc nhở nên khu vực tồn tại lục băng hoàn.

Hoàng Vĩnh Nhạc khu biệt thự 18 số khu vực, có một trảng màu xanh dương đảo biệt thự, bề ngoài giống như dương đảo, từ trời cao nhìn xuống, thì giống như năm giác tinh, hình dáng hết sức rất khác biệt.

"Dương đảo trong biệt thự có 'Lục băng hoàn'?"

Hoàng Vĩnh Nhạc tra xét một chút, phát giác dương đảo biệt thự chủ nhân, là một tên đang ăn khách nữ diễn viên, tên là Dương Tinh Yên.

Dương Tinh Yên là hoa hạ điện ảnh và truyền hình vòng một đường nữ ngôi sao điện ảnh, danh tiếng cực cao, nàng phiến thù ở trong nước xếp hạng trước.

Đồng thời, Dương Tinh Yên hay là điện ảnh và truyền hình vòng chỉ số hạnh phúc cao nhất nữ minh tinh một trong, nàng đã liên tục hai năm chỉ số hạnh phúc đều vượt qua 900, làm việc giới đã bị truyền vì giải thoại.

Ở nước Hoa trong vòng giải trí, một tên diễn viên chỉ số hạnh phúc nếu như rất cao, dễ dàng hơn bị người xem yêu thích. Bởi vì cho mọi người sẽ cảm thấy tên này diễn viên rất khỏe mạnh, rất chánh năng lượng, hẳn tố đóng phim đáng giá nhìn một cái.

Ngược lại, nếu như một tên diễn viên chỉ số hạnh phúc rất thấp, người xem thì sẽ cảm thấy tên này diễn viên cuộc sống có vấn đề, trong lòng cũng có thể không sức khỏe, vì vậy, đối với nên diễn viên tố đóng phim xa lánh.

Chính là bởi vì như vậy, rất nhiều công ty điện ảnh đang chọn diễn viên lúc, sẽ ưu tiên chọn chỉ số hạnh phúc cao diễn viên, đây càng lợi cho điện ảnh tuyên truyền.

Dương Tinh Yên tên này nữ ngôi sao điện ảnh bởi vì chỉ số hạnh phúc một mực rất cao, bị người xem truy phùng, phiến thù cư cao không dưới.

Rất nhiều người xem đều cho rằng Dương Tinh Yên chỉ số hạnh phúc như vậy cao, nhất định là bởi vì nàng lạc quan sáng sủa, cuộc sống sức khỏe.

"Phòng đoán ai cũng không nghĩ ra, Dương Tinh Yên đang hút thực 'Lục băng hoàn' loại này tân hình độc - phẩm chứ ?"

Đây cũng là cho Hoàng Vĩnh Nhạc nói ra cái tình, 《 Phụng Hoàng hào 》 đang chiêu mộ diễn viên, nhất định phải phỏng ngửa giống như Dương Tinh Yên loại này hút - độc diễn viên đóng, nếu không tương lai bị ra ánh sáng sau, đối với phim ảnh hưởng sẽ cực kỳ tồi tệ.

"Dương Tinh Yên 'Lục băng hoàn' là từ đâu ra? Chẳng lẽ Phúc Hưng thành phố có độc - phẩm?"

Hoàng Vĩnh Nhạc âm thầm suy nghĩ.

Nếu như kẻ cận có độc - phẩm, đây cũng là cả cảm giác hạnh phúc cùng rút số quyền hạn cơ hội tốt.

Hắn rút số quyền hạn đã giải tỏa đến 61. 5%, nếu có thể lục soát độc - phẩm, nói không chừng vừa có thể cả thượng một ba.

"Lục soát một chút nhìn."

Hoàng Vĩnh Nhạc ý niệm động một cái, lục soát khỏi độc - phẩm.

Converter: Tịch Văn Tịch Mịch

Bạn đang đọc truyện *Hạnh Phúc Đại Rút Thương Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 97: Điều tra nữ ngôi sao điện ảnh

Tác giả: Ngã Yêu Hóa Tinh

Hoàng Vĩnh Nhạc bắt đầu lục soát độc - phẩm, lục soát thứ một cái địa điểm là Khải Minh Tinh khu biệt thự.

Hoàng Vĩnh Nhạc: "Ta muốn rút lấy Khải Minh Tinh khu biệt thự dương đào biệt thự độc - phẩm."

Hệ thống nhắc nhở: Thật xin lỗi, dương đào biệt thự không có độc - phẩm, túc chủ miêu tả có sai lầm, không cách nào rút ra lấy.

Dương đào biệt thự là nữ ngôi sao điện ảnh Dương Tinh Yên biệt thự, trong biệt thự có lục băng hoàn, lại không có độc - phẩm. Có thể thấy, Dương Tinh Yên chẳng qua là hút - độc, cũng không có tham dự bán ma túy.

Sau, Hoàng Vĩnh Nhạc lại tìm tòi Khải Minh Tinh khu biệt thự khác biệt thự, vẫn là không có tìm được độc - phẩm.

Hoàng Vĩnh Nhạc mở rộng lục soát kích thước, bắt đầu lục soát cư dân phụ cận tiểu khu, ngay cả lục soát 7 ngôi tiểu khu, không thu hoạch được gì.

Độc - phẩm đích số lượng không thể nào quá nhiều, điều này cần nhất định vận khí.

Độc - phẩm thường nhất qua lại địa điểm, chính là KTV, quầy rượu chờ trà sở giải trí, Hoàng Vĩnh Nhạc vì vậy thử nghiệm lục soát Phúc Hưng thị khu mấy chục đang lúc KTV cùng quầy rượu, kết quả, vẫn là không có lục soát độc - phẩm tung tích.

Hoàng Vĩnh Nhạc hay là không ngủ được, tiếp tục tìm tòi khu dân cư nhỏ.

Ở liên tục lục soát gần ba giờ sau, lúc này, vị thứ nhất độc - phẩm rốt cuộc xuất hiện.

Khi lục soát ngoại ô Tinh Dương tiểu khu thứ 24 đây lâu lúc, hệ thống nhắc nhở có độc - phẩm tồn tại.

Vì xác nhận độc - phẩm hẳn phận, Hoàng Vĩnh Nhạc rút lấy một tên độc - phẩm đích thẻ căn cước.

"Đình! Chúc mừng túc chủ, ngài rút được Tinh Dương tiểu khu thứ 24 đây lâu đích một tên độc - phẩm thẻ căn cước."

Rào rào!

Một tám cư dân thẻ căn cước xuất hiện ở trong tay.

Thẻ căn cước chủ nhân kêu Quách Thôi Dân, nam, 38 tuổi.

Trên mạng không tìm được có liên quan Quách Thôi Dân tin tức, hẳn tựa hồ là một tên thông thường dân thành phố, chẳng qua là tham dự bán ma túy mà thôi.

Hoàng Vĩnh Nhạc lại tìm tòi Tinh Dương tiểu khu thứ 24 dãy lầu, phát hiện nên trong lầu cũng tồn tại lục băng hoàn. Như vậy có thể thấy, Quách Thôi Dân chắc là "Lục băng hoàn" độc - phiến một trong.

Ở 24 tròng cư dân trong lầu, không chỉ một tên độc - phiến, tựa hồ có một cái phiến - độc đội, Hoàng Vĩnh Nhạc vì vậy đem tất cả độc - phiến thẻ căn cước cũng rút tới.

"Đinh! Chúc mừng túc chủ, ngài rút được Tinh Dương tiểu khu thứ 24 dãy lầu một tên độc - phiến thẻ căn cước."

"Đinh! Chúc mừng túc chủ, ngài rút được Tinh Dương tiểu khu thứ 24 dãy lầu một tên độc - phiến thẻ căn cước."

...

Tổng cộng rút được 7 tấm thẻ căn cước, tổng cộng có 7 tên độc - phiến, hiển nhiên là một cái "Lục băng hoàn" bán ma túy đội.

"Cái này bán ma túy đội, ai là lão đại?"

Hoàng Vĩnh Nhạc quyết định dùng hệ thống tiến hành nghiệm chứng, mặc niệm: "Ta muốn rút lấy 'Lục băng hoàn' bán ma túy đội đầu mục Quách Thôi Dân."

Hệ thống nhắc nhở: Thật xin lỗi, 'Lục băng hoàn' bán ma túy đội đầu mục không phải quách thôi dân, túc chủ miêu tả có sai lầm, không cách nào rút ra lấy.

Sau, Hoàng Vĩnh Nhạc đáp lời nó sáu tên độc - phiến tiến hành nghiệm chứng, phát giác bọn họ đều không phải là bán ma túy tổ chức đầu mục.

Xem ra, "Lục băng hoàn" bán ma túy đội không chỉ bảy người, nên đội đầu mục do người khác.

Nước Hoa tội phạm đã chuyên nghiệp, phần lớn nhóm người phạm tội đều có nghiêm mật tổ chức. Nhóm người phạm tội đầu mục vì tránh cảnh sát lục soát, bọn họ thân phận bình thường cũng rất bí mật.

Tỷ như "Chó sói tiên sinh" Hồng A Lang, đang bị dẫn độ trước, cơ hồ không có ai biết hắn thân phận, hơn nữa Hồng A Lang còn có nhiều người chết thế, cảnh sát rất khó bắt hắn.

"Lục băng hoàn" bán ma túy tổ chức đầu mục, rất có thể cũng chọn lựa tương tự thủ đoạn, hắn thân phận tự nhiên không người biết.

Quách Thôi Dân chờ bảy tên độc - phiến là một cái phá án đầu mối, bất quá, Hoàng Vĩnh Nhạc không thể nào mình đi thẩm vấn Quách Thôi Dân chờ tội phạm, hắn chuẩn bị nửa lấy X tiên sinh thân phận gửi ra cử báo tín, để cho cảnh sát đi điều tra bán ma túy tổ chức.

Hệ thống nhắc nhở: Túc chủ rút ra lấy Quách Thôi Dân chờ bảy tên độc - phiến thẻ căn cước, vì cảnh sát cung cấp mẫu chốt phá án đầu mối, rút số rất có giá trị, rút số quyền hạn giải tòa độ tiền triển tăng lên tới 65%!

Rút số quyền hạn trong nháy mắt lại giải tòa liễu 3. 5%!

Rút số giá trị càng cao, giải tòa tốc độ càng nhanh.

Quách Thôi Dân bảy tên độc - phiến tiêu thụ số lớn lục băng hoàn, hệ thống vì vậy nhận định lần này rút số rất có giá trị, giải tòa mới có thể nhanh như vậy.

Nếu như có thể bắt bán ma túy tổ chức đầu mục, phá hủy toàn bộ bán ma túy tổ chức, giải tòa tốc độ nhất định sẽ nhanh hơn.

Phải tìm được số một độc kiều, cần càng nhiều hơn tin tức tình báo.

Hoàng Vĩnh Nhạc trước mắt còn có một đầu mối khác có thể lợi dụng, cái đầu mối này chính là nữ ngôi sao điện ảnh — Dương Tinh Yên.

Dương Tinh Yên ngụ ở Khải Minh Tinh khu biệt thự dương đào biệt thự, cách chuỗi tiêu biệt thự chỉ có 100 nhiều thước xa, Hoàng Vĩnh Nhạc có thể âm thầm đối với nàng tiến hành điều tra, tìm hiểu nguồn gốc, có lẽ có thể tìm được một ít đầu mối.

Dấu sao, Dương Tinh Yên trong biệt thự có lục băng hoàn, nàng khẳng định cùng độc - phiến có lui tới. Dương Tinh Yên là nước Hoa một đường nữ ngôi sao điện ảnh, lấy nàng danh tiếng địa vị, nàng có thể tiếp xúc được độc - phiến cấp bậc hẳn sẽ tương đối cao, thậm chí biết số một độc - kiều.

Cho nên, Hoàng Vĩnh Nhạc muốn ở Dương Tinh Yên trên người trình tra một chút.

"Làm sao tìm cơ hội đến gần Dương Tinh Yên chứ?"

Hoàng Vĩnh Nhạc suy tính một hồi, nhất thời có một chủ ý.

Gần đây 《Phượng Hoàng hào》 đang chiêu mộ nữ diễn viên, Dương Tinh Yên là điện ảnh và truyền hình vòng tiếng đồn cực tốt một tên nữ ngôi sao điện ảnh, đáng ngoài cùng diễn kỹ đều là bị người xem khẳng định. Nếu như bỏ qua một bên hút - độc điểm này không nói, Dương Tinh Yên thật thích hợp diễn 《Phượng Hoàng hào》 nữ nhân vật chính.

Theo Hoàng Vĩnh Nhạc biết, Chu Lệ Trân cũng đối với Dương Tinh Yên cảm thấy rất hứng thú, nàng sớm đem Dương Tinh Yên liệt vào 《Phượng Hoàng hào》 nữ nhân vật chính thí sinh một trong.

Đây là một cái có thể lợi dụng cơ hội.

Hoàng Vĩnh Nhạc chuẩn bị lấy Lệ Trân điện ảnh và truyền hình điện ảnh cổ vấn thân phận, tìm Dương Tinh Yên trò chuyện một chút, nói một chút 《Phượng Hoàng hào》 điện ảnh. Dĩ nhiên, nói điện ảnh chẳng qua là ngụy trang, Hoàng Vĩnh Nhạc mục đích là đến gần Dương Tinh Yên, ở nàng trên người tìm một chút độc - phiến đầu mối.

"Ngày mai sẽ đi tìm Dương Tinh Yên."

Dày vò tới nơi này, đã là rạng sáng bốn giờ nhiều.

Hoàng Vĩnh Nhạc tìm tới một buổi tối độc - phiến, rốt cuộc có chút mệt mỏi, ngã đầu liền ngủ.

...

Thứ hai ngày.

Sau khi rời giường, Hoàng Vĩnh Nhạc lập tức cho Chu Lệ Trân gọi điện thoại, muốn cùng nàng cùng đi tìm Dương Tinh Yên.

"Hoàng sư phó, có chuyện gì không?" Trong điện thoại đi động truyền tới Chu Lệ Trân thanh âm.

Hoàng Vĩnh Nhạc hỏi: "Chu tổng, 《Phượng Hoàng hào》 nữ nhân vật chính nữ diễn viên chọn xong chưa?"

Chu Lệ Trân nói: "Còn không có đâu. Gần đây không ít nữ minh tinh chủ động liên lạc, muốn đóng 《Phượng Hoàng hào》, ta còn đang chọn trung."

Hoàng Vĩnh Nhạc hỏi: "Dương Tinh Yên người cảm giác thế nào?"

"Người nói là a Tinh a?" Chu Lệ Trân đạo, "Người và ta nghĩ đến một khối, ta cảm thấy Dương Tinh Yên thật thích hợp diễn 《Phượng Hoàng hào》 nữ nhân vật chính, chuẩn bị hai ngày tìm nàng nói một chút."

Hoàng Vĩnh Nhạc nói: "Ta buổi sáng vừa vặn không có lớp, không bằng hôm nay tìm Dương Tinh Yên trò chuyện một chút?"

"Bây giờ sao?"

"Đúng."

"Ta lập tức đi tới."

Mấy phút sau.

Chu Lệ Trân chạy đến, nàng cũng ở tại khu biệt thự, chẳng đường gần.

Sau, Hoàng Vĩnh Nhạc cùng Chu Lệ Trân cùng đi đến dương đào biệt thự, nhấn chuông cửa.

Cửa mở ra, một tên cô gái trẻ tuổi đi ra, 23 tuổi chừng, vóc người cao gầy, đều đặn, mặt mũi kiêu tốt, đoan trang thanh tú, chính là đang ăn khách nữ ngôi sao điện ảnh dương tinh yên.

Dương Tinh Yên tựa hồ mới vừa thức dậy, mặc một cái màu hồng áo ngủ, tóc dài xoa vai, thần thái hơi có vẻ lười biếng.

Tên họ: Dương Tinh Yên

Nghề nghiệp: Diễn viên

Chỉ số hạnh phúc: 1040

Dương Tinh Yên quả nhiên cùng trong truyền thuyết vậy, chỉ số hạnh phúc cao vô cùng, nàng đã liên tục hai năm hết tết đến cũng giữ chỉ số hạnh phúc vượt qua 900.

Đây không phải là thường khó khăn.

Bởi vì là người bình thường nếu như gặp phải bất ngờ, chỉ số hạnh phúc cũng sẽ sụt đột ngột, rất khó từ đầu đến cuối vượt qua 900.

"Lệ tỳ, người làm sao tới?" Thấy Chu Lệ Trân, Dương Tinh Yên mặt mày vui vẻ chào đón, rất là nhiệt tình. Dương Tinh Yên cùng Chu Lệ Trân biết nhiều năm, hai người quan hệ vốn là không tệ.

"A tình, cho người giới thiệu một chút, vị này là Hoàng Vĩnh Nhạc."

"Nơi nào còn dùng giới thiệu, Hoàng Vĩnh Nhạc ta làm sao không nhận biết a? Hắn chính là ở tại ta cách vách chuỗi tiêu biệt thự." Dương Tinh Yên tay nhỏ bé duỗi tới, mỉm cười nói, "Hoàng tiên sinh, người khỏe."

Hoàng Vĩnh Nhạc cầm Dương Tinh Yên tay, nâng tay có chút lạnh như băng, có lẽ cùng lục băng hoàn có liên quan: "Người khỏe."

"Vội vàng đi vào ngồi đi."

Sau, Hoàng Vĩnh Nhạc, Chu Lệ Trân đi vào dương đào biệt thự phòng khách, ngồi vào trên ghế sa lon.

Phòng khách rộng rãi sáng ngời, sửa sang phong cách lấy màu xanh điều làm chủ, màu xanh sàn nhà, màu xanh ghế sa lon, trong góc để mấy cái màu xanh chậu bông, đặt mình vào trong đó, tựa như đi vào màu xanh đồng cỏ, mát mẽ, thư thích.

Rất khó tưởng tượng, giá trảng dương đào biệt thự nữ chủ nhân, lại sẽ hút - độc.

"Uống chút đậu xanh cà phê đi." Dương Tinh Yên bung tới hai ly cà phê nóng, trên mặt từ đầu đến cuối treo mỉm cười ngọt ngào, hoàn toàn không nhìn ra nàng là hút - độc nhân viên.

Nhấp miếng cà phê, Chu Lệ Trân nói: "A tình, chúng ta tới hôm nay tìm người, là muốn mời người gia nhập liên minh 《Phượng Hoàng hào》. Ta cùng Hoàng Vĩnh Nhạc đều cảm thấy người thật thích hợp 《Phượng Hoàng hào》 nữ nhân vật chính, không biết người là hay không có hứng thú?"

"A?" Dương Tinh Yên ngẩn ra, mỉm cười nói, "Lệ tỳ, xin lỗi, ta gần đây không thời giờ gì, không có biện pháp đóng 《Phượng Hoàng hào》."

Chu Lệ Trân trách: "Người người mỗi lái nói người gần đây không có tiếp mới điện ảnh a, làm sao sẽ không thời gian chứ?"

Dương Tinh Yên giải thích: "Gần hai năm một mực quay phim, ta cảm thấy có chút mệt mỏi, muốn nghỉ ngơi một đoạn thời gian."

Chu Lệ Trân nói: "《Phượng Hoàng hào》 không nhanh như vậy mở máy, chờ người nghỉ ngơi sau vỗ nữa cũng có thể."

"Không cần." Dương Tinh Yên uyển ngôn cự tuyệt đạo, "Lệ tỳ, ta cũng không biết mình sẽ nghỉ ngơi thời gian bao lâu. Thật là xin lỗi, để cho người cùng Hoàng tiên sinh một chuyến tay không."

Chu Lệ Trân cười nói: "Không có sao, nếu người muốn nghỉ ngơi, vậy thì nghỉ ngơi cho khỏe đi, sau này có cơ hội nữa hợp tác..."

"Ông ——"

Lúc này, Dương Tinh Yên điện thoại di động bỗng nhiên vang lên, nhận được một cái tin nhắn ngắn.

Dương Tinh Yên mở ra điện thoại di động tin nhắn ngắn, nhìn một cái, đôi mi thanh tú không khỏi căng thẳng, sắc mặt chột biến.

"A tình, thế nào?" Chu Lệ Trân nhận ra được dị thường.

"Không... Không có sao." Dương Tinh Yên hơi có vẻ kinh hoàng, một khắc sau, sắc mặt lại khôi phục nguyên hữu nụ cười, "Ta một tên khuê mật gọi tới chỉ - phổ tin nhắn ngắn, làm ta sợ hết hồn."

Dương Tinh Yên không hổ là nữ diễn viên, che giấu cực tốt, nụ cười hay là như vậy tự nhiên, cơ hồ không nhìn ra sơ hở.

Đáng tiếc, nàng hay là không gạt được Hoàng Vĩnh Nhạc.

Tên họ: Dương Tinh Yên

Nghề nghiệp: Diễn viên

Chỉ số hạnh phúc: 430

Ở mấy phút trước, Dương Tinh Yên chỉ số hạnh phúc phải phải 1040. Ở nàng nhận được tin nhắn ngắn sau, chỉ số hạnh phúc biến thành 430, ngã 610 điểm.

"Tin nhắn ngắn rút cuộc là nội dung gì, lực sát thương như vậy mạnh?"

Hoàng Vĩnh Nhạc sinh lòng nghi vấn.

Có thể làm cho người chỉ số hạnh phúc sụt đột ngột 610 điểm, khẳng định không phải thông thường tin nhắn ngắn, mà là có thể nguy hiểm sinh mạng tin nhắn ngắn.

"Chẳng lẽ là độc - phiền gọi tới tin nhắn ngắn?"

Dương Tinh Yên hút lục băng hoàn, nàng cùng độc - phiền chắc có lui tới. Mới vừa kia một cái tin nhắn ngắn, có lẽ chính là độc - phiền gọi tới

Converter: Tịch Văn Tịch Mịch

Bạn đang đọc truyện *Hạnh Phúc Đại Rút Thường Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 98: Dương Tinh Yên tự sát

Tác giả: Ngã Yêu Hóa Tinh

Tin nhắn ngắn rất có thể là ma túy gọi tới.

Hoàng Vĩnh Nhạc vốn định rút ra lấy Dương Tinh Yên điện thoại di động, kiểm tra nội dung tin nhắn, chẳng qua là Dương Tinh Yên từ đầu đến cuối đem điện thoại di động cầm ở trong tay, trực tiếp rút ra lấy không quá thích hợp.

Huống chi, bây giờ còn không biết ngắn nội dung bức thư, tùy tiện rút ra lấy điện thoại di động, sẽ đưa đến Dương Tinh Yên cùng ma túy mất đi liên lạc, có thể sẽ tạo thành không cách nào dự liệu hậu quả.

Vì vậy, Hoàng Vĩnh Nhạc tạm thời án binh bất động, tiếp tục quan sát Dương Tinh Yên.

Dương Tinh Yên ở nhận được tin nhắn ngắn sau, chỉ số hạnh phúc kéo dài ngã xuống.

410!

280!

140!

Mấy phút sau, chỉ số hạnh phúc đã đến gần 0, cơ hồ là tuyệt lộ kiểu tuột xuống.

Đáng sợ hơn là, giảm xuống khuynh hướng còn không có dừng lại.

Hoàng Vĩnh Nhạc cố ý lại tìm mấy đề tài cùng Dương Tinh Yên hàn huyên, nói chuyện trời đất, Dương Tinh Yên từ đầu đến cuối duy trì mỉm cười, không nhìn ra bất kỳ dị thường.

Nàng tựa hồ đã thành thói quen dùng mỉm cười mặt đối với người khác, nàng diễn kỹ cũng quá thật có thể che giấu nội tâm gợn sóng.

Chẳng qua là, chỉ số hạnh phúc nhưng bại lộ nàng nội tâm sợ hãi và tuyệt vọng.

Lại trò chuyện một hồi, Dương Tinh Yên chỉ số hạnh phúc đã biến thành số âm, cũng lấy có thể thấy được tốc độ đang ngã xuống.

-15!

-88!

-107!

Mặc dù chỉ số hạnh phúc đã là số âm, Dương Tinh Yên trên mặt vẫn là mỉm cười ngọt ngào, cùng Hoàng Vĩnh Nhạc trò chuyện gần phân nửa giờ.

Nói chuyện phẩm kết thúc lúc, Dương Tinh Yên chỉ số hạnh phúc ngã đến -231.

Hết thấy các thứ này, Chu Lệ Trân không có chút nào phát hiện.

"A tỉnh." Chu Lệ Trân đạo, "Người nghỉ ngơi cho khỏe, ta cùng Hoàng Vĩnh Nhạc đi trước."

"Ừ. Đi thông thả."

Hoàng Vĩnh Nhạc cùng Chu Lệ Trân đứng dậy, cùng nhau rời đi dương đào biệt thự.

Đi ra biệt thự lúc, Hoàng Vĩnh Nhạc trong lòng có chút không nở, lo lắng Dương Tinh Yên an nguy.

Bởi vì Dương Tinh Yên chỉ số hạnh phúc đã ngã đến -231, đây là đến gần hồng mất trạng thái tâm lý, dưới loại trạng thái này, người vậy sẽ có hai loại lựa chọn:

Đệ nhất, phạm tội.

Thứ hai, tự sát.

Dương Tinh Yên cũng không có phạm tội ghi chép, cho nên, Dương Tinh Yên lựa chọn khả năng tự sát tính cao hơn.

Bây giờ chỉ có Hoàng Vĩnh Nhạc biết Dương Tinh Yên có thể tự sát, hẳn không thể nào thấy chết mà không cứu, dù sao cũng là một cái mạng. Huống chi, Dương Tinh Yên hay là lục băng hoàn đầu mối.

Cho nên, phải nghĩ biện pháp ngăn cản Dương Tinh Yên tự sát.

Hoàng Vĩnh Nhạc nói: "Chu tổng, Dương Tinh Yên không đứng lắm, nàng có thể mắc uất ức chứng."

"Không thể nào?" Chu Lệ Trân nói, "A tỉnh hôm nay vừa nói vừa cười, làm sao biết uất ức chứng?"

Hoàng Vĩnh Nhạc nói: "Đang nói chuyện trời đất lúc, ta phát hiện Dương Tinh Yên trong ánh mắt có một loại cảm giác tuyệt vọng. Dương Tinh Yên đột nhiên không đóng phim, muốn nghỉ ngơi, bản thân này cũng rất khả nghi."

Nghe đến chỗ này, Chu Lệ Trân có chút tin tưởng Hoàng Vĩnh Nhạc lời, bởi vì Chu Lệ Trân mình cũng mắc qua uất ức chứng, nàng lúc ấy cũng cố gắng nguy trang mình, kết quả, vẫn bị Hoàng Vĩnh Nhạc một cái xem thấu.

Hoàng Vĩnh Nhạc nói: "Dương Tinh Yên tâm tình uất ức, có thể sẽ không thông."

"Như vậy nghiêm trọng?" Chu Lệ Trân nói, "Làm sao bây giờ?"

Hoàng Vĩnh Nhạc nói: "Hôm nay có rãnh rồi, người nhiều liên lạc Dương Tinh Yên, vạn nhất nàng thật không nghĩ thông, chúng ta mới có thể kịp thời phát hiện. Ngoài ra, để cho khu biệt thự an ninh cùng bác sĩ tâm lý ở lưu ý một chút."

Chu Lệ Trân gật đầu: "Ta tối nay có rãnh rồi sẽ tìm a Tinh trò chuyện một chút."

Rời đi dương đào biệt thự sau.

Chu Lệ Trân đi công ty, Hoàng Vĩnh Nhạc thì đi trường học giờ học.

Hắn xé chiều hôm nay có hai lớp, 《 Nghệ thuật sử 》 cùng 《 Cao đẳng số học 》.

Đang đi học lúc, Hoàng Vĩnh Nhạc một mực lo lắng Dương Tinh Yên lại đột nhiên tự sát. Dương Tinh Yên chỉ số hạnh phúc ngã đến đáy cốc, có thể tự sát, nhưng là rốt cuộc lúc nào tự sát, căn bản không cách nào dự liệu.

Mặc dù đã dặn dò khu biệt thự bác sĩ tâm lý ở lưu ý, nhưng là Dương Tinh Yên nếu quả thật muốn tự sát, người khác là rất khó ngăn cản. Dẫu sao, bác sĩ tâm lý không thể nào một mực canh giữ ở Dương Tinh Yên bên người.

Bất quá, Hoàng Vĩnh Nhạc ngược lại là có thể tùy thời hiểu Dương Tinh Yên sinh tử trạng thái.

Bởi vì hệ thống có thị phi phán đoán chức năng.

Trong lớp, Hoàng Vĩnh Nhạc mặc niệm: "Ta muốn rút lấy dương đào biệt thự trạng thái hôn mê Dương Tinh Yên."

Hệ thống nhắc nhở: Thật xin lỗi, Dương Tinh Yên không có hôn mê, tức chủ miêu tả có sai lầm, không cách nào rút ra lấy.

Từ hệ thống nhắc nhở đến xem, Dương Tinh Yên không có hôn mê, có thể thấy Dương Tinh Yên giờ phút này còn thanh tỉnh, không có tự sát.

Vì tiến một bước nghiệm chứng suy đoán, Hoàng Vĩnh Nhạc tiếp tục thí nghiệm: "Ta muốn rút lấy dương đào biệt thự trạng thái thanh tỉnh Dương Tinh Yên."

Hệ thống nhắc nhở: Rút ra lấy trạng thái thanh tỉnh Dương Tinh Yên, cần 350 điểm chỉ số hạnh phúc, là hay không rút ra lấy?

Dương Tinh Yên quả nhiên còn thanh tỉnh, nói rõ nàng bây giờ còn sống, tạm thời không tự sát.

Vì vậy, vàng vĩnh nhạc một bên giờ học, vừa dùng hệ thống theo dõi dương tinh yên đích sinh tử trạng thái. Nếu như dương tinh yên hôn mê, vàng vĩnh nhạc trước tiên liền có thể biết được hiểu.

Buổi chiều đang đi học lúc, Hoàng Vĩnh Nhạc theo dõi hơn trăm lần, hệ thống từ đầu đến cuối nhắc nhở Dương Tinh Yên còn thanh tỉnh, bình an vô sự.

Thẳng đến tối thượng tám giờ đã lâu, bắt ngờ xuất hiện.

Dương Tinh Yên đang trong nhà trọ học tập môn học, lần nữa theo dõi Dương Tinh Yên sinh tử trạng thái.

Hoàng Vĩnh Nhạc: "Ta muốn rút lấy dương đào biệt thự trạng thái thanh tỉnh Dương Tinh Yên."

Hệ thống nhắc nhở: Thật xin lỗi, Dương Tinh Yên không thuộc về trạng thái thanh tỉnh, tức chủ miêu tả có sai lầm, không cách nào rút ra lấy.

"Dương Tinh Yên không thuộc về trạng thái thanh tỉnh?"

Hoàng Vĩnh Nhạc trong lòng căng thẳng, chẳng lẽ Dương Tinh Yên tự sát?

Hoàng Vĩnh Nhạc lần nữa dò xét: "Ta muốn rút lấy dương đào biệt thự chết trạng thái Dương Tinh Yên."

Hệ thống nhắc nhở: Thật xin lỗi, Dương Tinh Yên không thuộc về chết trạng thái, tức chủ miêu tả có sai lầm, không cách nào rút ra lấy.

Thấy tin tức, Hoàng Vĩnh Nhạc thoáng thờ phào, Dương Tinh Yên xem ra còn chưa có chết.

Dương Tinh Yên cũng không thuộc về chết trạng thái, lại không thuộc về trạng thái thanh tỉnh, như vậy, nàng hẳn là hôn mê.

Nghiệm chứng một chút.

Hoàng Vĩnh Nhạc: "Ta muốn rút lấy dương đào biệt thự trạng thái hôn mê Dương Tinh Yên."

Hệ thống nhắc nhở: Rút ra lấy trạng thái hôn mê Dương Tinh Yên, cần 150 điểm chỉ số hạnh phúc, là hay không rút ra lấy?

"Quả nhiên là hôn mê!"

Hoàng Vĩnh Nhạc lập tức thử nghiệm bấm Dương Tinh Yên điện thoại, phát giác nàng đã tắt máy.

Sau, Hoàng Vĩnh Nhạc liên lạc Chu Lệ Trân, hai người lập tức đi dương đào biệt thự, nhìn một chút Dương Tinh Yên rốt cuộc chuyện gì xảy ra.

Mấy phút sau.

Hoàng Vĩnh Nhạc cùng Chu Lệ Trân đi tới dương đào cửa biệt thự, không ngừng nhấn chuông cửa, chỉ là không có người mở cửa.

Dương Tinh Yên đã hôn mê ở trong biệt thự, nàng tự nhiên không cách nào mở cửa.

Hoàng Vĩnh Nhạc quyết định thật nhanh, quyết định phá cửa mà vào. Hắn tìm được khu biệt thự an ninh, dùng máy cắt cường ép cắt ra dương đào biệt thự một cá cửa sổ, sau đó xông vào bên trong biệt thự.

Tiến vào biệt thự phòng khách, Hoàng Vĩnh Nhạc đầu tiên nhìn liền thấy Dương Tinh Yên, chỉ thấy Dương Tinh Yên nằm trên ghế sa lon, vẫn mặc màu hồng áo ngủ, hai tròng mắt khép hờ, không nhúc nhích, đã không có ý thức.

Ở Dương Tinh Yên bên cạnh trên mặt bàn, để một chai thuốc ngủ, chai thuốc đã mở, trong bình miếng thuốc chỉ còn lại một nửa.

Nguyên lai, Dương Tinh Yên tối nay ăn thuốc ngủ, ý đồ tự sát!

"Đi nhanh kêu phòng cấp cứu thầy thuốc!"

"Được."

An ninh vội vã chạy đi, đi khu biệt thự phòng cứu thương kêu thầy thuốc.

Hoàng Vĩnh Nhạc thì đi tới Dương Tinh Yên bên người, kiểm tra nàng thân thể, vẫn có hô hấp, phỏng đoán hôn mê không bao lâu.

Nếu Dương Tinh Yên ăn thuốc ngủ, Hoàng Vĩnh Nhạc quyết định trước đem thuốc ngủ rút ra lấy ra.

Hoàng Vĩnh Nhạc: "Ta muốn rút lấy Dương Tinh Yên trong cơ thể thuốc ngủ thành phần. "

Hệ thống nhắc nhở: Rút ra lấy thuốc ngủ cần phải tiêu hao 5 điểm chỉ số hạnh phúc, là hay không rút ra lấy?

"Ừ."

"Đình! Chúc mừng túc chủ, ngài rút được Dương Tinh Yên trong cơ thể thuốc ngủ."

Hút xong thuốc ngủ sau.

Thầy thuốc vội vã chạy tới, đối với Dương Tinh Yên tiến hành cấp cứu. Bởi vì trong cơ thể thuốc ngủ đã rút ra đi, cấp cứu không bao lâu, Dương Tinh Yên liền thức tỉnh.

Thầy thuốc kiểm tra cẩn thận Dương Tinh Yên thân thể, phát giác nàng đã không có gì đáng ngại, liền lục tục rời đi.

Chỉ có hai người lưu lại, Hoàng Vĩnh Nhạc cùng Chu Lệ Trân.

Dương đào biệt thự, trong phòng khách.

"A tỉnh, ngươi làm sao ngu như vậy, tại sao phải tự sát? Nếu không phải Hoàng Vĩnh Nhạc kịp thời phát hiện, tối nay ngươi liền thật mất mạng."

Chu Lệ Trân nắm Dương Tinh Yên tay, ân cần hỏi, "Rốt cuộc phát sinh chuyện gì, ngươi cùng ta nói, chúng ta nghĩ biện pháp giúp ngươi."

Dương Tinh Yên ánh mắt ửng đỏ, không ngừng khóc, không ngừng lắc đầu: "Các ngươi không giúp được ta, ta đã xong rồi."

Chu Lệ Trân nói: "Nói gì ngu lòi, thật tốt một người, làm sao biết xong rồi?"

Dương Tinh Yên một trận nghẹn ngào, một hồi lâu sau, nói: "Ta hút - độc."

"Hút - độc?"

Chu Lệ Trân sửng sốt một chút.

Dương Tinh Yên nói: "Ta hút ăn một loại kêu 'Lục băng hoàn' độc - phẩm, đã thành ghiền."

Chu Lệ Trân nắm chặt nàng tay, hỏi: "A tỉnh, ngươi làm sao biết hút - độc?"

Dương Tinh Yên nói: "Ta biết một cái tên gọi 'Rắn độc' ..."

Converter: Tịch Văn Tịch Mịch

Bạn đang đọc truyện *Hạnh Phúc Đại Rút Thương Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 99: Mỹ nhân kế

Tác giả: Ngã Yêu Hòa Tinh

"A Tỉnh, ngươi làm sao sẽ biết độc - phẩm?" Chu Lệ Trân rất là kinh ngạc, ở nàng trong ấn tượng, Dương Tinh Yên là một rất ánh mặt trời khỏe mạnh nữ diễn viên, không nghĩ tới nàng sẽ dính vào độc - phẩm.

Dương Tinh Yên nhớ lại nói: "Chuyện phải từ hai tháng trước nói tới..."

Hai tháng trước, độc sữa bò ra ánh sáng sau, Dương Tinh Yên từ bỏ uống sữa tươi thói quen, chuẩn bị uống khác thức uống.

Có một ngày ở quay phim lúc, kịch tổ cho Dương Tinh Yên cung cấp một chai lục băng trà dinh dưỡng thức uống. Lục băng trà là Phúc Hưng thành phố nổi danh thức uống phẩm chất, bản thân nó cũng không có vấn đề.

Chẳng qua là, Dương Tinh Yên chai này xanh băng trà bị người động tay chân, trà trong đã xuống "Lục băng hoàn" loại độc này - phẩm.

Dương Tinh Yên lúc ấy không biết gì cả, nàng uống lục băng trà sau, cảm thấy thân thể rất vui thích, tinh thần trăm lần. Dương Tinh Yên lầm tưởng đây là lục băng trà công hiệu, hoàn toàn không nghĩ tới trà trong cốc độc - phẩm.

Nếu lục băng trà hiệu quả tốt như vậy, Dương Tinh Yên vì vậy mua trên mạng một rương xanh băng trà, thứ hai ngày, 30 bình lục băng trà liền gửi đưa đến dương đào biệt thự.

Dương Tinh Yên hoàn toàn không nghĩ tới là, 30 bình lục băng trà giống vậy bị người bỏ "Lục băng hoàn", đây là có cùng nhau có dự mưu phạm tội.

Dương Tinh Yên không biết chút nào, bắt đầu mỗi ngày uống lục băng trà. Mỗi khi mệt mỏi lúc, chỉ cần uống một chai lục băng trà, nàng thân thể thì sẽ rất vui thích, hằng hái mười phần.

Uống sau một thời gian ngắn, Dương Tinh Yên phát giác mình tựa hồ có chút ghiền, hai ngày không uống lục băng trà liền khó chịu. Nàng vừa mới bắt đầu không để ý, cho là mình quá thích lục băng trà.

Thật ra thì, đó là độc - ản phát tác.

Một tháng sau, 30 bình lục băng trà uống xong, Dương Tinh Yên lại mua trên mạng mua một rương, thứ hai rương lục băng trà là bình thường lục băng trà, trà trong không có lục băng hoàn. Dương Tinh Yên uống sau, lại cũng không có vui thích cảm giác tuyệt vời, lục băng trà công hiệu đột nhiên biến mất.

Dương Tinh Yên trở nên lo âu bất an, cả người khó chịu, trạng thái tinh thần vừa rơi xuống ngàn trượng. Nàng hoàn toàn không biết chuyện gì xảy ra, mình thật giống như biến thành người khác vậy.

Trên thực tế, nàng là bắt đầu phạm độc - ản.

Đang lúc Dương Tinh Yên kinh hoàng thất thố lúc, nàng nhận được một tên nam tử xa lạ điện thoại di động tin nhắn ngắn, đàn ông tự xưng kêu "Rắn độc", là một tên độc - phẩm.

"Rắn độc" nói cho Dương Tinh Yên, nàng uống xanh băng trà chứa tân hình độc - phẩm "Lục băng hoàn" .

Sau khi biết chân tướng, Dương Tinh Yên khủng hoảng không dứt, mình lại dính vào độc - phẩm. Chuyện này nếu là ở truyền thông ra ánh sáng, nàng nghệ thuật sự nghiệp liền hoàn toàn phá hủy.

Bởi vì độc - ản phát tác, Dương Tinh Yên không dám ra cửa, không dám cùng người tiếp xúc, Mỗi ngày ở nhà, mỗi ngày sống không bằng chết. Cho đến mấy ngày sau, độc - phẩm "Rắn độc" lại cho nàng gửi đưa tới 5 bình lục băng trà, Dương Tinh Yên uống xong sau, ghiền ma túy mới biến mất, lại tìm về đã lâu cảm giác vui thích.

Từ nơi này bắt đầu từ, Dương Tinh Yên mới ý thức tới mình xong rồi, nàng đã không thể rời bỏ "Lục băng hoàn" loại độc này - phẩm.

"Rắn độc" còn nói cho Dương Tinh Yên, một khi dừng lại hút lục băng hoàn, nàng nhiều bộ phận sẽ nhanh chóng suy kiệt, đi về phía chết.

"Rắn độc" bày tỏ nguyện ý vì Dương Tinh Yên miễn phí cung cấp "Lục băng hoàn", nhưng là Dương Tinh Yên phải gia nhập phiền - độc tổ chức, hoàn thành phiền - độc nhiệm vụ.

Sau nửa nhiều tháng, "Rắn độc" bắt đầu thông qua điện thoại di động, PP các loại phương thức liên lạc Dương Tinh Yên, đối với nàng tiến hành phiền - độc huấn luyện.

Dương Tinh Yên không hề muốn phiền - độc, chẳng qua là nàng cũng không biết nên làm cái gì, nếu như nàng không phục tùng "Rắn độc", liền không có được lục băng hoàn, không chỉ có ghiền ma túy sẽ phát tác, hơn nữa có thể sẽ chết, đồng thời hút - độc chuyện cũng sẽ bị ra ánh sáng.

Dương Tinh Yên không biết làm sao, không thể làm gì khác hơn là nghe theo "Rắn độc " an bài, tiếp nhận bán ma túy huấn luyện, phải qua lại qua, kéo một ngày coi là một ngày.

Huấn luyện nửa nhiều tháng, hôm nay "Rắn độc" bỗng nhiên phát tới tin nhắn ngắn,

Cho Dương Tinh Yên an bài cái thứ nhất phiền - độc nhiệm vụ.

Nhiệm vụ rất đơn giản, yêu cầu Dương Tinh Yên mời điện ảnh và truyền hình vòng mười mấy tên nữ diễn viên ăn chung, sau đó cho các nàng uống chứa "Lục băng hoàn " Lục băng trà.

Dương Tinh Yên nhận được tin nhắn ngắn sau, biết nàng đã không có đường có thể đi. Nàng nếu như không xong thành nhiệm vụ, để cho mười mấy tên nữ diễn viên dính vào lục băng hoàn, "Rắn độc" chắc chắn sẽ không bỏ qua cho nàng. Mà nếu như nàng làm theo, lương tâm lại làm khó dễ.

Ở tuyệt lộ hạ, Dương Tinh Yên mới quyết định tự sát.

"A tình, người thật là quá ngu, cho dù là như vậy, người cũng không nên tự sát." Chu Lệ Trân đạo, "Người có thể lựa chọn báo cảnh sát, cảnh sát sẽ tập bộ 'Rắn độc', cũng sẽ bảo vệ nhân thân của người an toàn."

Dương Tinh Yên cũng nghĩ tới báo cảnh sát, chẳng qua là cuối cùng vẫn không dám báo cảnh sát.

Một mặt, một khi Dương Tinh Yên báo cảnh sát, "Rắn độc" sẽ giết nàng.

Mặt khác, Dương Tinh Yên cũng lo lắng báo cảnh sát sau, nàng hút - độc chuyện bị ra ánh sáng, nàng hết thấy liền cũng phá hủy.

Dương Tinh Yên là đang ăn khách nữ ngôi sao điện ảnh, một mực lấy gọn gàng xinh đẹp tư thái xuất hiện ở người xem trước mặt, chính nàng cũng là một cái người chủ nghĩa hoàn mỹ, luôn muốn giữ tốt nhất một mặt. Nếu như hút - độc chuyện bị ra ánh sáng, Dương Tinh Yên sợ rằng sẽ phải chịu mười triệu người chửi rủa, sự nghiệp cùng danh dự cũng sẽ ngã vào đáy cốc, dương tinh yên hoàn toàn không biết như thế nào ứng đối hết thấy các thứ này.

Một người từ tốt cùng ngã vào đáy cốc, đây cơ hồ là hủy diệt đã kích.

Chính là bởi vì như vậy, Dương Tinh Yên tình nguyện tự sát, cũng không có dùng khí đối mặt mình hút - độc chuyện.

"Lệ tỷ, người nói ta nên làm gì bây giờ?" Dương Tinh Yên hỏi.

"Báo cảnh sát." Chu Lệ Trân đạo, "'Rắn độc' là ma túy, loại chuyện này hẳn để cho cảnh sát tới xử lý."

Dương Tinh Yên bắt an: "Nhưng là, ta đã có độc - ần, ta sau này làm thế nào?"

Chu Lệ Trân hai tay ôm lấy Dương Tinh Yên, an ủi: "Cục cưng, đừng sợ, không có việc gì, chúng ta cũng sẽ giúp người."

Ở Chu Lệ Trân dưới sự trấn an, Dương Tinh Yên ưu tư từ từ bình tĩnh lại.

Dương Tinh Yên tối nay cũng coi là chết qua một lần, tâm tính cũng buông ra.

Sau, ở Chu Lệ Trân khuyên can hạ, Dương Tinh Yên rốt cuộc lựa chọn báo cảnh sát.

Cảnh sát trước tiên chạy tới.

Ở chỗ hoàn toàn quan vụ án sau, cảnh sát quyết định bắt Dương Tinh Yên cái đầu mối này, tìm hiểu nguồn gốc, tìm được độc - phiến "Rắn độc".

Mỗi ngày rạng sáng một giờ, "Rắn độc" cũng sẽ cùng Dương Tinh Yên dùng PP số liên lạc, ở PP trong đối với Dương Tinh Yên tiến hành bán ma túy huấn luyện.

Cảnh sát tương kế tựu kế, chuẩn bị để cho Dương Tinh Yên tiếp tục cùng "Rắn độc" giữ liên lạc, cảnh sát chuyên gia máy tính thông qua nữa mạng theo dõi, tìm được "Rắn độc" chỗ ở địa chỉ.

Vì phòng ngừa Dương Tinh Yên tin tức tiết ra ngoài, cảnh sát đêm đó âm thầm phong tỏa Khai Minh Tinh khu biệt thự, đồng thời, Dương Tinh Yên làm bộ mời trong vòng mười mấy tên nữ diễn viên tới dùng cơm, hoàn thành "Rắn độc" cho nhiệm vụ.

Hết thấy chuẩn bị ổn thỏa sau.

Rạng sáng một chút, phòng khách.

Dương Tinh Yên mặc một bộ khinh bạc áo ngủ, nửa nằm ở phòng khách trên ghế sa lon, trước người để một máy vi tính xách tay.

Dương Tinh Yên đang đợi "Rắn độc" PP tin tức, hai người đều là ở rạng sáng một giờ liên lạc.

Phòng khách trong góc, Bao Thiết Sinh cảnh sát trưởng cùng mấy tên hình cảnh thủ ở một bên.

Hoàng Vĩnh Nhạc cũng ngồi chồm hồm ở cách đó không xa, yên lặng theo dõi kỳ biến.

Phòng khách một mảnh an tĩnh.

"Đích đích!"

Không lâu lắm, Dương Tinh Yên PP số vang lên, có một cái PP bạn tốt tăng thêm tin tức, tăng thêm nói rõ là "Rắn độc".

"Rắn độc" xuất hiện!

Rắn độc mỗi lần liên lạc Dương Tinh Yên lúc, cũng biết sử dụng mới PP số.

Dương Tinh Yên thông qua bạn tốt tăng thêm xin, bắt đầu cùng "Rắn độc" ở PP thượng đối thoại.

Rắn độc: "Tiểu mỹ nhân, nhiệm vụ hoàn thành thế nào?"

Dương Tinh Yên: "Ta đã dựa theo phân phó của người, mời mười mấy tên nữ minh tinh đến nhà ăn cơm, các nàng cũng uống lục băng trà, đã xong."

Rắn độc: "Ngươi thật ngoan như vậy, hoàn thành nhiệm vụ?"

Dương Tinh Yên: "Đương nhiên rồi, ta bây giờ đã không thể rời bỏ ngươi, ta đã là ngươi người, tự nhiên đều nghe ngươi. Rắn độc, ta phát hiện ta đã yêu ngươi."

Rắn độc: "Ngươi yêu ta cái gì?"

Dương Tinh Yên: "Ta yêu ngươi xanh băng hoàn, yêu ngươi mang cho ta vô hạn mau - cảm, đàn ông của toàn thể giới trung, chỉ có ngươi có thể thỏa mãn ta."

Dương Tinh Yên là cố ý chọn - tức cười "Rắn độc", đây là cảnh sát cho nàng đề nghị.

Dương Tinh Yên chuẩn bị dùng mỹ nhân kế cùng "Rắn độc" làm quen, tranh thủ thu thập được nhiều hơn "Rắn độc" tin tức, để cảnh sát đối với "Rắn độc" tiến hành bắt.

Vì hiểu "Rắn độc" thân phận, Dương Tinh Yên chuẩn bị cùng "Rắn độc" tiến hành PP video, thấy rõ "Rắn độc" mặt mũi thực, lấy tốt hơn phong tỏa người hiềm nghi phạm tội.

Dương Tinh Yên bắt đầu sử dụng mỹ nhân kế: "Rắn độc, ngươi có thích ta hay không thân thể?"

Rắn độc: "Nữ ngôi sao điện ảnh thân thể, ta làm sao sẽ không thích?"

Dương Tinh Yên: "Vậy chúng ta PP video đi, ta đem thân thể cho ngươi nhìn." Nói xong, hướng rắn độc phát khởi PP video mời.

Sau mấy giây, PP video tiếp thông.

Chẳng qua là, rắn độc chưa mở mình máy thu hình, hẳn có thể ở PP trong video thấy Dương Tinh Yên, Dương Tinh Yên nhưng không thấy được rắn độc.

Video sau khi tiếp thông, Dương Tinh Yên bắt đầu thi triển mỹ nhân kế, nàng uống một ly rượu chất, trên mặt hơi có men say, nhẹ khẽ cắn cắn màu đỏ môi, trông mắt lóe kiêu mỹ ánh mắt, một đôi tiêm tiêm tay nhỏ bé nhẹ nhàng đưa bốn mái tóc đen nhánh, mềm mại thân thể bày thành S hình, như sóng lớn gãy dựa...

Thấy một màn này, trong góc mấy tên hình cảnh cổ họng giật giật.

Không phải hình cảnh định lực không được, mà là Dương Tinh Yên biểu diễn quá thực quá yêu - diễm, giống vậy đàn ông cũng không cảm được.

Dương Tinh Yên không chỉ có dáng đẹp, hơn nữa diễn kỹ tốt, nàng chọn - tức cười khỏi đàn ông, kia cổ yêu - mị kính phảng phất là từ trong xương dật đi ra ngoài vậy, người xem trong lòng ngứa ngáy.

PP video một chỗ khác "Rắn độc", lúc này chỉ sợ cũng thấy tâm hồn kích động.

Dương Tinh Yên môi cắn một ngón tay, nũng nịu hỏi: "Rắn độc, ta đẹp không?"

Rắn độc: "Đơn giản là hoàn mỹ! Tiểu mỹ nhân, ngươi mau đưa áo ngủ cời."

Dương Tinh Yên hồn dỗi: "Ngươi muốn nhìn ta thân thể sao? Cởi áo ngủ có thể, nhưng là ngươi phải cũng để cho ta nhìn một chút ngươi."

Rắn độc: "Nhìn ta cái gì?"

Dương Tinh Yên nũng nịu: "Nhìn ngươi mặt, ta cởi áo ngủ là sẽ cảm thấy càng đã ghiền."

Rắn độc: "Nhỏ tiện - người! Tốt, ta tối nay liền thỏa mãn ngươi!"

Nói xong, rắn độc thật mở ra PP video, trên màn ảnh xuất hiện một cái nam tử xa lạ. Đàn ông mang một cái màu đen xà hình mặt nạ, che mặt, hoàn toàn không thấy rõ tướng mạo.

Dương Tinh Yên ôn nhu: "Rắn độc, ngươi trả thể nào mang mặt nạ a? Đem mặt nạ hái được, ta muốn nhìn một chút ngươi mặt."

Rắn độc nói: "Vậy cũng không được. Ngươi nếu là biết ta thân phận, tương lai phản bội ta, ta làm sao còn chơi? Tiểu mỹ nhân, vội vàng đem áo ngủ cời."

Dương Tinh Yên tự nhiên sẽ không cởi áo ngủ, nàng tiếp tục cùng rắn độc đánh tình - mắng tiếu, muốn cho rắn độc cởi xuống mặt nạ, đáng tiếc, rắn độc lòng phòng bị rất nặng, từ đầu đến cuối không muốn.

Nhìn tới nơi này, Hoàng Vĩnh Nhạc biết mình nên xuất thủ.

"Rắn độc" đã xuất hiện ở PP trong video, Dương Tinh Yên là có thể cách không tiến hành rút số.

Hoàng Vĩnh Nhạc nhìn chăm chăm PP trong video đá hình mặt nạ đàn ông, mặc niệm: "Ta muốn rút lấy PP trong video độc - phiên 'Rắn độc' ."

Hệ thống nhắc nhở: Rút ra lấy PP trong video độc - phiên "Rắn độc", cần 240 điểm chỉ số hạnh phúc, là hay không rút ra lấy?

Quả nhiên có thể rút ra lấy!

Mặc dù bây giờ còn không biết "Rắn độc" tên họ cùng địa điểm ẩn thân, nhưng là bởi vì "Rắn độc" xuất hiện ở truyền trực tiếp PP trong video, hệ thống nhận định đây là một loại "Chính xác địa điểm", có thể tiến hành chính xác rút sổ.

Nếu có thể rút sổ, Hoàng Vĩnh Nhạc quyết định lập tức rút ra lấy "Rắn độc" thế căn cước, trước xác nhận hẩn thân phận chân thật.

Hoàng Vĩnh Nhạc: "Ta muốn rút lấy PP trong video 'Rắn độc' thế căn cước."

Hệ thống nhắc nhở: Thật xin lỗi, 'Rắn độc' không có thể căn cước, tức chủ miêu tả có sai lầm, không cách nào rút ra lấy.

Rắn độc lại không thể căn cước.

Sau, Hoàng Vĩnh Nhạc lại thử nghiệm rút ra lấy "Rắn độc" trên người khác giấy chứng nhận, nhưng là hệ thống cũng biểu hiện không có tương quan giấy chứng nhận.

"Rắn độc" tựa hồ không phải bình thường ghi danh công dân.

Rút ra lấy giấy chứng nhận đã không thể được, Hoàng Vĩnh Nhạc thay đổi ý nghĩ, quyết định trước lấy xuống "Rắn độc" trên mặt nạ hình mặt nạ, thấy rõ hẩn mặt mũi thực.

Mặt nạ bên bờ có 8 điều trong suốt tế ty, những thứ này tế ty là dùng để cố định mặt nạ. Nếu như rút ra đi giá 8 điều tế ty, mặt nạ sẽ từ trên mặt rơi xuống.

Hoàng Vĩnh Nhạc: "Ta muốn rút lấy PP trong video 'Rắn độc' trên mặt nạ hình mặt nạ tất cả tế ty."

Hệ thống nhắc nhở: Rút ra lấy mặt nạ tất cả tế ty, cần 8 điểm chỉ số hạnh phúc, là hay không rút ra lấy?

"Ừ."

"Đinh! Chúc mừng tức chủ, ngài rút được PP trong video 'Rắn độc' trên mặt nạ hình mặt nạ 8 điều tế ty."

Rào rào!

Tám điều trong suốt tế ty xuất hiện ở Hoàng Vĩnh Nhạc bàn tay.

Cùng trong nháy mắt, PP trong video, "Rắn độc" mặt nạ tế ty vô căn cứ biến mất, mặt nạ đột nhiên rơi xuống, lộ ra một tấm đàn ông mặt.

Converter: Tịch Văn Tịch Mịch

Bạn đang đọc truyện *Hạnh Phúc Đại Rút Thuởng Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 100: Rắn độc sa lưới

Tác giả: Ngã Yêu Hóa Tinh

"Rắn độc" mặt nạ đột nhiên đánh mất, lộ ra một tấm đàn ông mặt.

"Rắn độc" ba mươi nhiều tuổi, tiêu chuẩn mặt chữ quốc, mắt to mày rậm, hẩn tướng mạo nhìn qua có chút quen mắt, tỉ mỉ một phần biện, lại cùng Hồng A Lang có mấy phần tương tự.

Chẳng lẽ "Rắn độc" cùng Hồng A Lang là thân thích?

Mặt nạ bỗng nhiên rụng, "Rắn độc" kinh hoàng thất thố, theo bản năng muốn tắt PP video.

Đáng tiếc, Hoàng Vĩnh Nhạc đã trước thời hạn xuất thủ, rút ra lấy rắn độc sau lưng không khí.

"Đình! Chúc mừng túc chủ, ngài rút được PP trong video 'Rắn độc' sau lưng 1 thước vuông không khí."

Bành!

PP trong video, "Rắn độc" thân thể hướng phía sau ngã đi, kể cả cái ghế té ở trên sàn nhà.

"Ai?"

Một tiếng quát to, "Rắn độc" từ dưới đất bò dậy, cho là có người ở sau lưng đánh lên, hướng phía sau nhìn một cái, nhưng không thấy người.

"Rắn độc" chuẩn bị chạy về phía máy vi tính, vội vàng tắt PP video.

"Đình! Chúc mừng túc chủ, ngài rút được PP trong video 'Rắn độc' sau lưng 1 thước vuông không khí."

Sau lưng không khí lần nữa biến mất, "Rắn độc" thứ hai lần hướng phía sau té tới, sau đó trùng trùng đụng vào trên vách tường.

Bành!

Đụng sau, "Rắn độc" choáng váng đầu hoa mắt, nhẹ não chấn động, trước mắt tối sầm, hôn mê đi, tê liệt ngã xuống đất.

Mới vừa phát sinh một màn này, đều bị PP video ghi xuống. Ở trong video, "Rắn độc" không nhúc nhích nằm, đã không có ý thức.

"Đã xảy ra chuyện gì?"

Trước màn ảnh máy vi tính, Dương Tinh Yên có chút mộng, rắn độc đột nhiên hôn mê, hoàn toàn ra nòng dự liệu.

Thấy tình huống có biến, Bao Thiết Sinh chờ hình cảnh chạy tới, cẩn thận kiểm tra PP video, xác nhận "Rắn độc" tướng mạo.

"Cảnh sát trưởng, rắn độc tại sao phải đột nhiên đập đầu vào tường?"

"Rắn độc phỏng đoán cũng hút - độc, sinh ra ảo giác, vì vậy xuất hiện tự hủy hoại hành động."

Bao Thiết Sinh nhìn xong PP video, hạ lệnh, "'Rắn độc' tướng mạo cùng Hồng A Lang có mấy phần tương tự, hai người có thể có liên hệ máu mủ, lập tức thực hiện bắt."

"Ừ."

Cảnh sát chuyên gia máy tính đã thông qua mạng theo dõi, tìm được "Rắn độc" nhà vị trí, liền ở cách Phúc Hưng thành phố hẹn 70 cây số một tòa hẻm lách thôn trang nhỏ, tên là Vũ trong thôn.

Bây giờ lại xác nhận "Rắn độc" tướng mạo, cảnh sát quyết định đối với "Rắn độc" tiến hành tập bộ.

Rạng sáng 2 điểm nhiều, cảnh sát thuận lợi đến vũ trong thôn, đối với toàn thôn tiến hành phong tỏa, mấy phen lục soát, tìm được độc - phiến "Rắn độc", sa lưới lúc, "Rắn độc" vẫn còn đang hôn mê trung.

Quyền kinh cảnh sát tra hỏi, "Rắn độc" tên thật kêu Hồng A Xa, năm nay 31 tuổi, là Hồng A Lang em trai, cũng là "Lục băng hoàn" bán ma túy tổ chức đầu mục.

Ở vũ trong thôn phụ cận mấy cái trong thôn trang, cảnh sát lục soát 90000 viên lục băng hoàn, cùng với thành bộ lục băng hoàn sản xuất dụng cụ, đồng thời bắt được độc - phiến 239 tên, những thứ này độc - phiến đều là kẻ cận thôn trang thôn dân.

Nguyên lai, vũ trong thôn là nghèo khó thôn, thôn dân chỉ số hạnh phúc hơi thấp, kiến thức lại thiếu. Ở Hồng A Xa giựt giây hạ, trong thôn không ít thôn dân lục tục gia nhập chế độc, phiến - độc phạm tội trong hoạt động, lấy được lời nhiều, mấy cái thôn trang nhỏ đều biến thành "Phiến - độc thôn".

Tương tự "Phạm tội thôn" vụ án, nước Hoa mấy năm gần đây đã phát sinh qua mấy lần.

Bởi vì nông thôn chỉ số hạnh phúc hơi thấp, thôn dân lại dễ dàng bị dẫn - dụ, một ít phần tử phạm tội vì vậy đối với nông thôn hạ thủ, một ít nghèo khó thôn trở thành tội phạm tụ tập đất, biến thành "Phạm tội thôn".

Vũ trong thôn 239 tên độc - phiến, đều là tới từ phụ cận mấy cái thôn trang thôn dân, bọn họ đều bị Hồng A Xa khống chế, tạo thành phiến - độc tổ chức.

Theo Hồng A Xa sa lưới, những thứ này độc - phiến tới nay toàn bộ bị dẫn độ, giải về bộ cảnh sát.

...

Bót cảnh sát, phòng thẩm vấn.

"Hong A Xa, người phiên - độc tổ chức là lúc nào thành lập?" Triển Hoành Đảng cục trưởng hỏi.

"Năm trước." Hong A Xa đeo còng tay về mặt bình tĩnh.

"Người thành lập phiên - độc tổ chức mục đích là cái gì?"

"Chơi đàn bà."

"Lục băng hoàn hợp thành phương pháp, người là từ đâu lấy được?"

"Chính ta nghiên cứu ra được."

"Trước mắt có bao nhiêu 'Lục băng hoàn' lưu thông đến bộ mặt thành phố thượng?"

"Không có bao nhiêu." Hong A Xa nói, "Các người cảnh sát hạ thủ quá nhanh, ta còn chưa bắt đầu đại quy mô phiên - độc, các người tìm tới cửa."

"Người tại sao lựa chọn đối với Dương Tinh Yên hạ thủ?" Triển Hoành Đảng cục trưởng truy hỏi.

"Bởi vì Dương Tinh Yên là đại minh tinh, đáng đáp đẹp." Hong A Xa nói, "Ta thích nhất hương thụ đem xinh đẹp danh nữ người đùa bỡn với cổ trong lòng bàn tay cảm."

Triển Hoành Đảng cục trưởng hỏi lại: "Anh người Hong A Lang lựa chọn đối với Khải Minh Tinh khu biệt thự gây án, người giống vậy lựa chọn đối với Khải Minh Tinh khu biệt thự gây án, đây là vì cái gì?"

Hong A Xa nói: "Khải Minh Tinh khu biệt thự người đẹp nhiều, là cao nhất địa điểm gây án. Triển cục trưởng, ta có một vấn đề muốn thỉnh giáo một chút. Ta cùng Dương Tinh Yên ở PP video lúc, tại sao mặt của ta cổ lại đột nhiên rụng, sau đó hôn mê?"

Triển Hoành Đảng cục trưởng hỏi ngược lại: "Cái vấn đề này chẳng lẽ không phải do người tới đáp sao?"

Hong A Xa nói: "Chẳng lẽ không phải là các người cảnh sát làm?"

Triển Hoành Đảng nói: "PP video biểu hiện, người là tự mình ngã xuống, sau đó đập đầu vào tường, đem mình đụng hôn mê, cái này thật đúng là cùng cảnh sát chúng ta không có quan hệ gì."

Hong A Xa ngớ ngẩn, trong lòng tràn đầy nghi hoặc. Nếu như không phải là hấn mặt nạ đột nhiên rụng, cũng hôn mê, cho dù cảnh sát giết tới vũ trong thôn, Hong A Xa cũng có biện pháp chạy khỏi.

Cho nên, Hong A Xa đối với mình hôn mê chuyện cảnh cảnh với nghi ngờ, hấn nhớ lại lúc chuyện xảy ra tình huống, chỉ cảm thấy có một cỗ lực lượng đem hấn đẩy ngã.

"Rốt cuộc là dạng gì thế lực, có thể cách không đem ta đánh xiù?"

Nghĩ tới đây, Hong A Xa sau lưng dâng lên trận trận rùng mình.

Mặc dù Hong A Xa không biết là cái gì thế lực làm hấn hôn mê, nhưng là hấn mơ hồ cảm giác được cỗ thần bí thế lực này so với cảnh sát còn đáng sợ hơn.

Sau, cảnh sát đối với Hong A Xa luôn mãi thẩm vấn, Hong A Xa đối với bán ma túy sự thật cung khai không kiêng kỵ, còn cung cấp lục băng hoàn hợp thành phương pháp.

Buổi tối hôm đó, bắt cảnh sát được vật chuyên gia đối với "Lục băng hoàn" tiến hành hóa nghiệm, hóa nghiệm kết quả cho thấy, "Lục băng hoàn" vì tân hình hợp thành độc - phẩm.

Lục băng hoàn hút vào người thể sau, có thể đi vào người trong đầu xu hệ thống thần kinh, tạo thành mãnh liệt kích thích, tăng lên trung tâm hệ thống thần kinh đích độ hưng phấn. Chỉ cần hút số ít "Lục băng hoàn", thì sẽ sinh ra hay không thể nói cảm giác vui thích, loại này cảm giác vui thích có thể kéo dài ít nhất một ngày, trở nên tinh thần trầm lẫn, không biết mệt mỏi.

Chẳng qua là được tính biến mất sau, sẽ choáng váng đầu não phồng, sinh ra cảm giác hít thở không thông, tinh thần nghiêm trọng uất ức, cả người thuộc về cấu kinh trung, dễ dàng xuất hiện thiên kích hành động.

Lâu dài hút lục băng hoàn, sẽ phá hư người miễn dịch chức năng, cũng tổn hại thân thể con người chủ yếu tạng khí. Đồng thời, lục băng hoàn sẽ còn tạo thành loại độc tố, lâu dài tồn với trong cơ thể, đưa đến thân thể hệ thống rối loạn, tăng lên giới độc độ khó.

Trải qua giám định, được vật chuyên gia đem "Lục băng hoàn" liệt vào một cấp độc - phẩm

Đang tra minh vụ án sau, buổi tối hôm đó, truyền thông đưatinh bán ma túy đội tương quan tin tức.

...

Buổi tối, chuỗi tiêu biệt thự phòng khách.

Đài truyền hình phát hình một cái tin tức: "... Bồn đài nhất tin tức mới, ta thành phố cảnh sát hôm nay phá được cùng nhau đặc biệt lớn phiến - độc án, bắt độc - phiến 239 người, khám phá tân hình độc - phẩm 'Lục băng hoàn' 90000 viên cùng với nhiều bộ chế độc dụng cụ. Theo cảnh sát tiết lộ, nên phiến - độc đội đầu mục tên là Hồng A Xa, là Hồng A Lang em trai.

Hồng A Xa đầu năm nay lôi kéo Vũ trong thôn phụ cận 23 tên thôn dân, thành lập phiến - độc tổ chức, nhóm lớn lượng sản xuất lục băng hoàn. Trước mắt, đã có số ít lục băng hoàn chảy hướng bộ mặt thành phố, cảnh sát nhắc nhở rộng lớn dân thành phố, trân quý sinh mệnh, cách xa độc - phẩm.."

Phòng khách trên ghế sa lon, Hoàng Vĩnh Nhạc lắng lắng nhìn tin tức.

"Hồng A Xa?"

Cho tới bây giờ, Hoàng Vĩnh Nhạc mới biết "Rắn độc " tên thật nguyên lai kêu Hồng A Xa. Càng làm Hoàng Vĩnh Nhạc bắt ngờ là, Hồng A Xa lại là Hồng A Lang em trai.

Hồng A Lang thành lập tổ chức phạm tội, mục tiêu chủ yếu là Khai Minh Tỉnh khu biệt thự lòng đất bán đồ bảo tàng.

Hoàng Vĩnh Nhạc không khỏi hoài nghi, Hồng A Xa mục tiêu có thể cũng là Hồng Hạo Vũ tướng quân bán đồ bảo tàng.

Hoàng Vĩnh Nhạc sở dĩ có suy đoán như vậy, cũng có căn cứ.

Hồng Hạo Vũ tướng quân bán đồ bảo tàng, chôn giấu ở Khai Minh Tỉnh khu biệt thự giếng cổ trong.

Khai Minh Tỉnh khu biệt thự tổng cộng có 18 miệng giếng cổ, đối ứng 18 trảng trái cây biệt thự.

Hồng A Lang cùng Hồng A Xa huynh đệ hai người vì tìm được bán đồ bảo tàng, nhất định sẽ nghĩ biện pháp lấy được 18 trảng trái cây biệt thự.

Cho nên, 18 trảng trái cây biệt thự bây giờ chủ nhân, đều trở thành Hồng A Lang cùng Hồng A Xa gây án đối tượng.

Phòng Hiểu Minh chanh biệt thự, Triệu Kiến Quốc chanh biệt thự, Lý Trung Sinh lý tử biệt thự, Tôn Bác Hải ba la biệt thự, Tống Minh Kiệt trước ba nhạc biệt thự... Những thứ này biệt thự lòng đất đều có giếng cổ.

Vì vậy, những phú hào này cũng đã từng bị Hồng A Lang bắt cóc.

Dương đào biệt thự lòng đất giống vậy có giếng cổ, Dương Tinh Yên vì vậy thành Hồng A Xa gây án đối tượng.

Vì vậy, Hồng A Xa đối với Dương Tinh Yên hạ thủ, có thể là hoài nghi dương đào biệt thự lòng đất giếng cổ có bán đồ bảo tàng.

"Hồng A Xa hẳn là phiến - độc tổ chức đầu mục chứ ?"

Từ cẩn thận, Dương Tinh Yên quyết định nghiệm chứng một chút, điều ra hệ thống, mặc niệm: "Ta muốn tát lấy 'Lục băng hoàn' phiến - độc tổ chức đầu mục Hồng A Xa."

Hệ thống nhắc nhở: Rút ra lấy "Lục băng hoàn" bán ma túy tổ chức đầu mục Hồng A Xa, cần 370 điểm chỉ số hạnh phúc, là hay không rút ra lấy?

Hồng A Xa thật là phiến - độc tổ chức lão đại.

Nhìn như vậy, "Lục băng hoàn" bán ma túy tổ chức cơ bản bị đánh rớt.

Hệ thống nhắc nhở: Túc chủ rút ra lấy Hồng A Xa mặt nạ té ty, để cho hồng a xa sa lưới, đưa đến 239 tên độc - phiến bị dẫn độ, ngăn cản 90000 nhiều viên lục băng hoàn chảy vào xã hội, để cho vạn thiên dân thành phố khỏi bị độc - phẩm xâm hại, công đức vô lượng, rút số vượt qua có giá trị, rút số quyền hạn giải tòa độ tiến triển tăng lên tới 90. 4%!

"90. 4%?"

Hoàng Vĩnh Nhạc cả kinh.

Tăng lên độ có chút vượt quá hấn dự liệu!

Vèn vèn chỉ là rút lấy Hồng A Xa mặt nạ té ty, rút số quyền hạn lại tiêu thăng đến 90. 4%, tại sao nhanh như vậy?

Rút số càng có giá trị, giải tỏa độ tiến triển càng nhanh. Lần này giải tỏa nhanh như vậy, có thể thấy hệ thống cho là lần này rút số giá trị cao vô cùng.

Hoàng Vĩnh Nhạc tỉ mỉ vừa phân tích, cảm thấy có thể là bởi vì hấn trước thời hạn ngăn cản một lần trọng đại phiên - độc hoạt động.

Nếu như 90000 nhiều viên xanh băng hoàn chảy vào thị trường, đối với cả thành phố ảnh hưởng là khó có thể tưởng tượng, nó nguy hại trình độ thậm chí không thua gì độc sửa bỏ sự kiện.

Hoàng Vĩnh Nhạc kịp thời phá hủy "Lục băng hoàn" tổ chức phạm tội, đem phạm tội hoạt động bóp chết mạnh nha trạng thái, không chỉ có dẫn độ tội phạm, hơn nữa phòng ngừa dân chúng chịu hại, vì vậy hệ thống mới đối với lần này rút số giá trị đánh giá rất cao.

Nếu như 90000 nhiều viên xanh băng hoàn đã chảy vào thị trường, nguy hại đã tạo thành, Hoàng Vĩnh Nhạc lại tới dẫn độ độc - phiên, rút số giá trị thì sẽ bớt chup.

Phòng ngừa phạm tội so với bất tội phạm càng có giá trị!

Hoàng Vĩnh Nhạc lần thành công phòng ngừa phạm tội, vì vậy rút số giá trị cao hơn.

Vô luận như thế nào, rút số quyền hạn đã giải tỏa đến 90. 4%, cách 100% càng ngày càng gần.

Hoàng Vĩnh Nhạc quyết định tìm một thời gian, nửa cả thượng một ba, không sai biệt lắm là có thể giải tỏa thành công.

"Đỉnh —— đông —— "

Lúc này, chuông cửa bỗng nhiên vang lên.

Hoàng Vĩnh Nhạc đứng dậy mở cửa, chỉ thấy đứng ở cửa một tên cô gái trẻ tuổi, chính là nữ ngôi sao điện ảnh Dương Tinh Yên.

Thấy Dương Tinh Yên, Hoàng Vĩnh Nhạc có chút ngoài ý muốn, bởi vì Dương Tinh Yên bởi vì hút - độc, hôm nay đã bị cảnh sát hành chánh câu lưu.

Dương Tinh Yên tại sao lại ở chỗ này?

Converter: Tịch Văn Tịch Mịch

Bạn đang đọc truyện *Hạnh Phúc Đại Rút Thương Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 101: Giúp Dương Tinh Yên cai độc

Tác giả: Ngã Yêu Hóa Tinh

PS: Độc - phẩm hóa học thành phần viết ra sau, sẽ bị che giấu, biến thành * hoặc là trống không, chương tiết sẽ còn bị phong tỏa. Cho nên, phía sau xuất hiện độc - phẩm hóa học thành phần, toàn bộ là tác giả biên ra một ít căn bản không tồn tại hóa học tên. Các người tạm xem đi. Viết chân thực hóa học tên lão bị hài hòa.

Dương Tinh Yên bởi vì hút - độc, nguyên bản đã bị cảnh sát câu lưu, chẳng qua là cảnh sát tới nay lại đem nàng thả.

Bởi vì Dương Tinh Yên trợ giúp cảnh sát dẫn độ Hồng A Xa.

Cảnh sát có thể bắt được Hồng A Xa, Dương Tinh Yên phát huy tác dụng trọng yếu. Dương Tinh Yên sử dụng mỹ nhân kế, đang nói chuyện PP lúc, thành công gọi lên Hồng A Xa đích muốn - ngắm, đồng ý tiến hành PP video.

Chính là Hồng A Xa mở ra PP video sau, cảnh sát mới nhìn rõ Hồng A Xa tướng mạo. Nếu như cảnh sát không biết Hồng A Xa tướng mạo, tới nay chưa chắc có thể bắt được Hồng A Xa.

Lần trước ở dẫn độ Hồng A Lang lúc, cảnh sát cũng là bởi vì không biết Hồng A Lang tướng mạo, kết quả bắt lầm người.

Vì vậy, cảnh sát cho là Dương Tinh Yên lập công lớn, hủy bỏ đối với nàng câu lưu.

Bất quá, Dương Tinh Yên hút "Lục băng hoàn" hai tháng, đã dính vào ghiên ma túy, vẫn cần cường chế cai độc.

Khải Minh Tinh khu biệt thự có chuyên nghiệp cai độc y vụ đoàn đội, Dương Tinh Yên có thể ở khu biệt thự trong tiến hành cai độc.

Dương Tinh Yên trở lại khu biệt thự sau, sẽ có nữ y tá 24 giờ đi theo nàng bên người, mỗi ngày giúp nàng tiến hành cai độc chữa trị.

Khi Dương Tinh Yên theo như vang chuỗi tiêu cửa biệt thự chuông lúc, nữ y tá liền đứng ở ngoài cửa mười thước địa phương.

"Hoàng tiên sinh, xin lỗi, trễ như vậy tới quá rầy người." Dương Tinh Yên nhẹ giọng nói, nàng về mặt nhìn qua rất mệt mỏi, nhưng vẫn cố gắng duy trì mỉm cười.

"Không có sao, vào đi."

Dương Tinh Yên đi vào chuỗi tiêu biệt thự, ngồi vào phòng khách trên ghế sa lon.

Tên họ: Dương Tinh Yên

Nghề nghiệp: Diễn viên

Chỉ số hạnh phúc: 12

Dương Tinh Yên chỉ số hạnh phúc đã biến thành đang đếm, ưu tư hẳn là tương đối ổn định.

Hoàng Vĩnh Nhạc rót một bình trà, rót hai ly, một ly đưa cho Dương Tinh Yên.

"Uống chút trà."

"Cám ơn." Dương Tinh Yên hai tay nhận lấy ly trà, mỉm môi một cái, nói, "Hoàng tiên sinh, ta tới nay chủ yếu là muốn cùng người nói tiếng cảm ơn. Nghe Lệ tỷ nói, tối hôm qua là người phát hiện ta hôn mê, hơn nữa cũng là người sớm nhất hoài nghi ta có khuynh hướng tự sát. Nếu như không có người, ta có thể thật liền tự sát, cho nên..."

Hoàng Vĩnh Nhạc cắt đứt: "Nếu như người thật phải cảm tạ, hẳn cảm ơn chính người. Ta có thể cứu người một lần, nhưng là không cứu được người rất nhiều lần. Chân chính có thể cứu người, chỉ có chính người. Còn sống so với cái gì đều trọng yếu, sau này đừng nữa làm chuyện điên rồ."

Dương Tinh Yên ngó ngần, một thời cũng không biết nên nói cái gì, nhẹ khẽ gật đầu.

Hoàng Vĩnh Nhạc hỏi: "Người sẽ ở khu biệt thự trong tiếp nhận cai độc chữa trị chứ?"

"Ừ." Dương Tinh Yên.

Hoàng Vĩnh Nhạc nói: "Người cũng chớ suy nghĩ quá nhiều, an tâm cai độc, cai độc sau khi thành công, hết thầy cũng sẽ khá hơn."

Dương Tinh Yên mày liễu hơi nhăn: "Sợ rằng không như vậy dễ dàng. Thầy thuốc nói, 'Lục băng hoàn' ghiên ma túy rất khó cai. Hút 'Lục băng hoàn' sau, trong cơ thể sẽ tạo thành một loại kêu 'Bính 胺 tự miểu làm' độc tố, những độc tố này sẽ tồn tại tế bào bên trong, rất khó tổng ra bên ngoài cơ thể. Nếu như 'Bính 胺 tự miểu làm' xếp hàng không ra, ghiên ma túy sẽ trường kỳ tồn tại, rất khó tiêu trừ."

Dương Tinh Yên những lời này, Hoàng Vĩnh Nhạc đã từ tin tức thượng hiểu qua.

Người đang hút - độc hậu, bởi vì ma túy xâm phạm trong cơ thể, thân thể phát sinh rối loạn, sinh ra mới trạng thái thăng bằng, nó là một loại không khỏe mạnh trạng thái thăng bằng, tức ghiên ma túy thăng bằng thái.

Cái gọi là cai độc, chính là muốn để cho thân thể hệ thống khôi phục lại khỏe mạnh trạng thái thăng bằng.

Nếu như Dương Tinh Yên trong cơ thể "Bính 胺 tự miểu làm" không cách nào tổng ra, như vậy thân thể rất khó khôi phục lại sức khỏe trạng thái.

Trước mắt thầy thuốc còn không có tìm được thanh trừ trong cơ thể "Bính 胺 tự miểu làm" phương pháp, Dương Tinh Yên cai độc rất khó thành công.

Bất quá, Hoàng Vĩnh Nhạc ngược lại là có thể giải quyết một vấn đề khó khăn,

Bởi vì hẳn có thể đem "Bính 胺 tự miểu làm" rút ra lấy ra.

Nếu Dương Tinh Yên tới nay tìm tới, Hoàng Vĩnh Nhạc quyết định rút ra lấy "Bính 胺 tự miểu làm" thử một chút.

Từ cẩn thận, Hoàng Vĩnh Nhạc ném trước thử rút ra lấy 10 % bính 胺 tự miểu làm.

Hoàng Vĩnh Nhạc bưng một ly trà nóng, mặc niệm: "Ta muốn rút lấy Dương Tinh Yên trong cơ thể 10 % bính 胺 tự miểu làm."

Hệ thống nhắc nhở: Rút ra lấy 10 % bính 按 tụ miểu làm, cần 2 điểm chỉ số hạnh phúc, là hay không rút ra lấy?"

"Ừ."

"Đinh! Chúc mừng túc chủ, ngài rút được Dương Tinh Yên trong cơ thể 10 % bính 按 tụ miểu làm."

Rào rào!

Một nhò lau màu trắng dị vật xuất hiện ở bên trong ly trà, dung nhập nước trà trong.

Một màn này chỉ có Hoàng Vinh Nhạc tự nhìn lấy được.

"A!"

Không lâu lắm, đối diện Hoàng Vinh Nhạc kêu quát một tiếng, thân thể đột nhiên kịch liệt run rẩy.

"Dương nữ sĩ, thế nào?"

"Ta... Ta... Ghiền ma túy... Phạm vào..."

Dương Tinh Yên lay động phải càng ngày càng lợi hại, sắc mặt tái nhợt đứng lên, cả người trở nên cấu kính bất an, hai tay quào loạn, núu lấy mình mái tóc dài, không ngừng xé, biểu tình thông khổ không chịu nổi.

Không lâu lắm, Dương Tinh Yên cút nằm trên ghế sa lon, lăn qua lộn lại, một bên đau rên rức, một bên không ngừng bắt mình mặt.

Ngay sau đó, Dương Tinh Yên bỗng nhiên cắn mình cánh tay, tựa hồ như vậy có thể giảm bớt nằng thống khổ.

Thấy vậy, Hoàng Vinh Nhạc ý thức được Dương Tinh Yên là ghiền ma túy phạm vào, hấn vội vàng đánh về phía Dương Tinh Yên, bắt nằng hai tay, chết lại chết đè lại nằng thân thể, tránh nằng làm ra tự tàn hành động.

Dương Tinh Yên phản ứng cực kỳ mãnh liệt, liều mạng giãy giụa, lực lượng còn không nhỏ, Hoàng Vinh Nhạc dùng sức toàn lực, đem Dương Tinh Yên thân thể áp chế ở trên ghế sa lon, Dương Tinh Yên không ngừng phản kháng, giương nanh múa vuốt, hai tay quào loạn, cả người thuộc về điên cuồng trạng thái.

Trong hốt hoảng, Dương Tinh Yên ngón tay gắt gao bắt Hoàng Vinh Nhạc cánh tay, móng tay bấm một cái đi, trện trện đau đớn truyền tới.

Lúc này, biệt thự bên ngoài nữ y tá vội vã chạy vào, nằng nhìn một cái cũng biết là Dương Tinh Yên ghiền ma túy phát tác, mau tới đây giúp một tay.

Nữ y tá ngăn chặn Dương Tinh Yên nửa người dưới, Hoàng Vinh Nhạc ngăn chặn Dương Tinh Yên nửa người trên, ở hai người hợp lực hạ, rốt cuộc miễn cưỡng khống chế Dương Tinh Yên thân thể.

Kéo dài hẹn 30 phút sau.

Dương Tinh Yên mới rốt cục dần dần bình tĩnh lại, vùng vẫy gần phân nửa giờ, thân thể nằng có chút mệt lả, toàn thân đều là mồ hôi, tóc xóc xếch, quần áo cũng ướt hơn nửa.

Hoàng Vinh Nhạc cùng nữ y tá cũng không khá hơn bao nhiêu, hai người cũng là đầu đầy mồ hôi.

"Cuối cùng gánh đi qua." Hoàng Vinh Nhạc lau lau trán.

Nữ y tá cũng là thật dài thờ phào, kỳ quái nói: "Tại sao Dương nữ sĩ ghiền ma túy phát tác sẽ như vậy lợi hại?"

Dương Tinh Yên mới vừa ghiền ma túy phản ứng sờ dĩ như vậy mãnh liệt, chủ yếu là bởi vì nằng trong cơ thể "Bính 按 tụ miểu làm" bị Hoàng Vinh Nhạc rút ra đi.

Bính 按 tụ miểu làm là duy trì ghiền ma túy trạng thái thăng bằng trọng yếu độc tố, khi loại độc tố này đột nhiên bị rút đi lúc, ghiền ma túy trạng thái mất thăng bằng, đưa đến ghiền ma túy tăng thêm.

Giống như một người đói sau, nửa rút ra đi trong cơ thể hấn thức ăn, hấn tự nhiên sẽ đói hơn.

Bất quá, đây là cai độc phải đi qua giai đoạn, Dương Tinh Yên muốn cai độc thành công, thì nhất định phải rút ra đi bính 按 tụ miểu làm, để cho thân thể khôi phục lại khỏe mạnh thăng bằng thái.

Dương Tinh Yên trong cơ thể bính 按 tụ miểu làm đã bị rút đi 10%, chỉ cần nữa rút ra lấy 10 lần, nằng thân thể liền sẽ từ từ bình phục.

"Dương nữ sĩ, ngươi cảm giác thế nào?" Nữ y tá ân cần hỏi.

"Ta... Ta không sao, cảm ơn các người." Dương Tinh Yên có chút mệt mỏi, toàn thân mất sức, mảy râu đông lại một cái, nhìn về phía Hoàng Vinh Nhạc lúc, sắc mặt chợt biến, "Hoàng tiên sinh, người cánh tay..."

Chỉ thấy Hoàng Vinh Nhạc tay trái cánh tay, xuất hiện một cái vết rách máu, vết máu là bị Dương Tinh Yên móng tay quất đi ra ngoài.

Mới vừa Dương Tinh Yên ghiền ma túy lúc phát tác, ngón tay quào loạn, móng tay ở Hoàng Vinh Nhạc trên cánh tay lấy ra một cái vết máu.

"Hoàng tiên sinh, đứng... Thật xin lỗi, đem người biến thành như vậy..."

"Không quan hệ, một chút bị thương ngoài da."

"Đều chảy máu!" Dương Tinh Yên áy náy không dứt, mình lại đem Hoàng Vinh Nhạc bắt trả da, "Thật là xin lỗi, đều do ta... Người vội vàng lau ít thuốc."

Nữ y tá nói: "Hoàng tiên sinh, ta đi phòng cứu thương giúp người lấy thuốc, người hỗ trợ theo nhìn một chút Dương nữ sĩ, ta một hồi trở lại."

Nói xong, vội vã chạy đi.

Hoàng Vinh Nhạc than thầm, khu biệt thự nhân viên y tế nghề dày công tu dưỡng thật là cao.

Hệ thống nhắc nhở: Túc chủ giúp Dương Tinh Yên cai độc, thành công khổng chế Dương Tinh Yên lần đầu tiên ghiền ma túy phát tác, có chút cảm giác thành tựu, chỉ số hạnh phúc +7!

Hệ thống nhắc nhở: Túc chủ rút ra lấy Dương Tinh Yên trong cơ thể 10 % "Bính 胺 tự miễn làm", rút số có giá trị, rút số quyền hạn giải tỏa độ tiến triển tăng lên tới 90. 5%!

Converter: Tịch Văn Tịch Mịch

Bạn đang đọc truyện *Hạnh Phúc Đại Rút Thương Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 102: Chuẩn bạn trai cùng đút cơm

Tác giả: Ngã Yêu Hóa Tinh

Rút ra lấy Dương Tinh Yên trong cơ thể "Bính 胺 tự miễn làm", rút số quyền hạn lại giải tỏa liều 0. 1%.

"Bính 胺 tự miễn làm" nếu như lâu dài tồn tại Dương Tinh Yên trong thân thể, Dương Tinh Yên liền không cách nào cai điệu độc ần, cả đời không sai biệt lắm sẽ bị hủy.

Rút ra lấy "Bính 胺 tự miễn làm", tương đương với cứu Dương Tinh Yên một mạng, hệ thống vì vậy nhận định rút số có nhất định giá trị.

Nếu rút ra lấy "Bính 胺 tự miễn làm" có thể giải khóa rút số quyền hạn, Hoàng Vinh Nhạc chuẩn bị tiếp tục rút ra lấy.

Bất quá, Dương Tinh Yên bây giờ một số gần như mệt mỏi, tạm thời không thích hợp nữa rút ra lấy.

Rút ra lấy càng nhiều "Bính 胺 tự miễn làm", Dương Tinh Yên thân thể hệ thống mất thăng bằng càng nghiêm trọng, ghiền ma túy phát tác thì sẽ càng kịch liệt.

Hoàng Vinh Nhạc tới nay rút lấy 10% bính 胺 tự miễn làm, Dương Tinh Yên liền lâm vào điên cuồng tình cảnh, nếu như duy nhất rút ra lấy quá nhiều bính 胺 tự miễn làm, thân thể năng kháng định nghiêm trọng rối loạn, sẽ xuất hiện hôn mê, thậm chí bị sốc.

Cho nên, rút ra lấy "Bính 胺 tự miễn làm" cần tuần tự tiến dần, cho Dương Tinh Yên thân thể thích ứng thời gian.

Cai độc, bản thân chính là một cái quá trình khá dài.

Dương Tinh Yên mới vừa ghiền ma túy phát tác, số lớn xuất mồ hôi, quần áo ướt hơn phân nửa, phải vội vàng thay quần áo khác, tránh cho lạnh.

Dương Tinh Yên thể lực đã chi nhiều hơn thu, ngay cả khí lực ngồi dậy cũng không có, nàng không cách nào mình thay quần áo, cần người khác hỗ trợ.

Hoàng Vĩnh Nhạc không thể nào giúp Dương Tinh Yên thay quần áo, hẳn vì vậy cho Diệp Tư gọi điện thoại, để cho Diệp Tư tới hỗ trợ.

Đi tới phòng khách xó xỉnh, Hoàng Vĩnh Nhạc gọi thông Diệp Tư điện thoại di động: "Diệp Tư, người đang làm gì vậy?"

"Đang viết ca." Điện thoại di động truyền tới Diệp Tư vui vẻ thanh âm, "Người chứ?"

Hoàng Vĩnh Nhạc nói: "Ta đang cùng người đẹp thông điện thoại."

"..." Diệp Tư.

Hoàng Vĩnh Nhạc hỏi: "Người bây giờ có thể hay không tới biệt thự của ta một chuyến?"

Diệp Tư nói: "Người muốn ăn bữa ăn khuya sao?"

"Không phải." Hoàng Vĩnh Nhạc nói, "Dương Tinh Yên ở biệt thự của ta trong, nàng mới vừa ghìen ma túy phát tác, toàn thân ướt đẫm, người tới giúp nàng thay quần áo."

"Được, ta lập tức đi tới."

"Nhớ mang quần áo."

"Ừ."

Nói chuyện điện thoại xong.

Không lâu lắm, Diệp Tư vội vã chạy tới, cầm trong tay mấy món quần áo.

Thấy Dương Tinh Yên toàn thân đã ướt đẫm, Diệp Tư vội vàng đem nàng đỡ dậy, mang nàng đi phòng tắm, chuẩn bị trước ngấm tắm, thay quần áo khác nữa.

Đi tới phòng tắm, Diệp Tư trước trong bồn tắm cắt xong nước, sau đó đỡ Dương Tinh Yên nằm đến trong bồn tắm, giúp nàng bỏ đi quần áo, rửa ráy mồ hôi trên người tích.

Tắm một hồi.

Dương Tinh Yên đột nhiên hỏi: "A Tư, chúng ta sau này hay là tốt chị em gái sao?"

Diệp Tư kỳ quái: "Thế nào?"

Dương Tinh Yên nói: "Ta hút - độc, người còn có thể hay không đem ta làm bằng hữu?"

Diệp Tư cầm Dương Tinh Yên tay: "Tinh tỷ, chúng ta cả đời đều là tốt chị em gái. Người chớ suy nghĩ lung tung, đem độc cai, hết thầy cũng sẽ khá hơn."

Dương Tinh Yên nói: "Ta chỉ sợ cai không hết. Mới vừa ghìen ma túy lúc phát tác, ta cảm giác mình thật giống như điên rồi, cũng không biết còn có thể kiên trì bao lâu."

Diệp Tư nhẹ nhàng ôm lấy nàng, an ủi: "Đừng lo lắng, khẳng định có biện pháp, chúng ta cũng sẽ giúp người."

Sau, Dương Tinh Yên tiếp tục tắm, tắm lúc, nàng uống Diệp Tư giúp nàng xông một ly bồ đào đường, bổ sung thể lực.

Tắm xong, Dương Tinh Yên thay Diệp Tư mang tới quần áo, hai người cùng nhau rời đi phòng tắm, trở lại phòng khách.

Đi vào phòng khách, chỉ thấy Hoàng Vĩnh Nhạc ngồi ở trên ghế sofa, nữ y tá đã lấy tới nước thuốc, đang giúp Hoàng Vĩnh Nhạc cánh tay vết thương thoa thuốc.

"Vĩnh Nhạc, người tay..." Thấy Hoàng Vĩnh Nhạc cánh tay vết máu, Diệp Tư cả kinh thất sắc, chạy tới, gấp giọng hỏi, "Đã xảy ra chuyện gì, người tay làm sao bị thương thành như vậy?"

Hoàng Vĩnh Nhạc nói: "Không có sao, một chút bị thương ngoài da."

"Đều chảy máu..." Diệp Tư ôn nhu hỏi, "Vĩnh Nhạc, đau không?"

Hoàng Vĩnh Nhạc cười nói: "Chút thương nhỏ này làm sao đau?"

Một bên,

Dương Tinh Yên càng áy náy: "A Tư, đều do ta không tốt, đem nhà người Vĩnh Nhạc bị thương thành như vậy."

"..." Diệp Tư: Vĩnh Nhạc lúc nào biến thành nhà ta ?

Không có suy nghĩ nhiều, Diệp Tư từ nữ y tá trong tay nhận lấy nước thuốc, cầm y dùng quần bông gòn, tự mình cho Hoàng Vĩnh Nhạc thoa thuốc.

Thoa thuốc lúc, Diệp Tư động tác vô cùng êm ái, lau phải dè dặt, một bên lướt qua, vừa hỏi Hoàng Vĩnh Nhạc, rất sợ đem hấn làm đau.

Khi lá tư thoa thuốc lúc, Hoàng Vĩnh Nhạc âm thầm quan sát Diệp Tư, phát hiện hạnh phúc của nàng chỉ số giảm xuống 140 điểm.

Diệp Tư thấy Hoàng Vĩnh Nhạc bị thương, trong lòng không thoải mái.

Hệ thống nhắc nhở: Túc chủ trên vết thương thuốc, có đau đớn kịch liệt cảm, nhưng cố làm ung dung, chỉ số hạnh phúc -7!

Hệ thống nhắc nhở: Diệp Tư tự mình giúp túc chủ thoa thuốc nước, ôn nhu thể thiết, túc chủ chỉ số hạnh phúc +15!

Lau xong thuốc, nữ y tá nhắc nhở: "Diệp nữ sĩ, nước thuốc 4 giờ muốn lau một lần."

"4 giờ lau một lần?" Diệp Tư âm thầm nhớ.

Sau, nữ y tá cùng Dương Tinh Yên rời đi trước, trong biệt thự chỉ còn lại Hoàng Vĩnh Nhạc cùng Diệp Tư.

"Vĩnh Nhạc, người có đói bụng hay không?"

"Đói."

"Ta đi nấu sủi cảo."

Mười mấy phút sau.

Bánh sủi cảo nấu xong, bày ở trên bàn ăn, Diệp Tư cùng Hoàng Vĩnh Nhạc ngồi quây quần một chỗ, cùng chung bữa ăn khuya.

Hoàng Vĩnh Nhạc cầm đũa lên, chuẩn bị kẹp bánh sủi cảo ăn.

"Ngừng!" Diệp Tư bỗng nhiên chặn lại nói, "Vĩnh Nhạc, người cánh tay bị thương, không thể lộn xộn, tránh cho vết thương nứt ra."

"Một chút thương ngoài da, không có gì đáng ngại."

"Người chớ khinh thường." Diệp Tư nghiêm túc nói, "Vết thương nếu là nứt ra, tương lai lưu lại vết sẹo khó coi. Người hai tay đều bị thương miệng, không thể lộn xộn."

Hoàng Vĩnh Nhạc cười nói: "Ta hai tay đều không động, làm sao ăn bánh sủi cảo?"

Diệp Tư mỹ mâu vòng vo chuyển, nói: "Ta đút người ăn."

"Người đút ta?"

"Ừ."

"Cái chủ ý này... Rất tốt a!" Hoàng Vĩnh Nhạc khen, "Nếu như người đút ta ăn bánh sủi cảo lười, chúng ta có thể thuận tiện tiến hành hạnh phúc thí nghiệm, nghiên cứu một chút 《 Khác phái đút com đối với chỉ số hạnh phúc ảnh hưởng 》."

Diệp Tư cười một tiếng, nhỏ tay cầm đũa, xúc lên một cái bèo ngư bánh sủi cảo, đưa đến Hoàng Vĩnh Nhạc mép, Hoàng Vĩnh Nhạc miệng tẩm thành "O" chữ hình, Diệp Tư đem bánh sủi cảo thả vào hán trong miệng, Hoàng Vĩnh Nhạc nhỏ nhai, đậm đà bảo mùi cá ở trong miệng tràn ngập ra, sau đó nuốt xuống bụng.

"Rất tốt!"

"Sủi cảo ăn thật ngon sao?"

"Người đút sủi cảo động tác rất đẹp mắt."

"..."

"Chớ quang ta ăn, người cũng ăn."

"Ừ."

Diệp Tư kẹp một cái sủi cảo, thả vào trong miệng mình, sau đó lại xốc lên thứ hai cái bánh sủi cảo, thả vào Hoàng Vĩnh Nhạc trong miệng.

Chỉ như vậy, Diệp Tư một bên mình ăn sủi cảo, một bên đút Hoàng Vĩnh Nhạc ăn sủi cảo, bận rộn kinh khủng.

Hoàng Vĩnh Nhạc cũng bề bộn nhiều việc, không ngừng há miệng, không ngừng nhai bánh sủi cảo, bảo ngư bánh sủi cảo mùi ngon, miệng căn bản không dừng được.

Không lâu lắm, hai người liền đem 50 nhiều bánh sủi cảo toàn ăn sạch.

Hệ thống nhắc nhở: Diệp Tư đút túc chủ ăn sủi cảo, túc chủ hưởng thụ "Chuẩn bạn trai" đãi ngộ, chỉ số hạnh phúc +90!

Một cỗ vui thích khí lưu từ huyết Thiên trung sanh thành, ở ngực đập bịch bịch, dòng nước ầm ầm dừng động, hay không thể nói.

Ăn xong sủi cảo.

Hoàng Vĩnh Nhạc nói: "Diệp Tư, không còn sớm, ta đưa ngươi về nhà đi?"

Diệp Tư lắc đầu: "Một hồi giúp ngươi lau xong nước thuốc, ta trở về nữa."

"Nước thuốc chính ta có thể lau."

"Ngươi cánh tay phía sau cũng có vết thương, chính ngươi lau không tới." Diệp Tư nói, "Ta bây giờ cũng không khốn, về trễ một chút không quan hệ."

Hoàng Vĩnh Nhạc suy nghĩ một chút, đề nghị: "Nếu ngươi không đi trở về, chúng ta làm tiếp cái hạnh phúc thí nghiệm đi."

"Cái gì thí nghiệm?"

"Xem chiếu bóng." Hoàng Vĩnh Nhạc nói, "Có nghiên cứu cho thấy, nam nhân và nữ nhân ước hẹn xem chiếu bóng lúc, chỉ số hạnh phúc sẽ tăng lên. Chúng ta bây giờ thực hành một chút, nghiệm chứng 《Khác phái ước hẹn xem chiếu bóng đối với chỉ số hạnh phúc ảnh hưởng》, như thế nào?"

"Ở nhà xem chiếu bóng sao?"

"Đúng."

"Được."

Thương lượng xong, hai người ngồi vào trên ghế sa lon, mở ra dịch tinh ti vi, chuẩn bị thưởng thức điện ảnh.

Điện ảnh phát ra trước, Diệp Tư dư quang đảo qua, nhìn thấy phòng khách trong góc để một chậu ô mai, ô mai thực buội cây hên 33 cm, mở tiểu Bạch hoa, kết mười mấy viên cơ trạng trái cây.

Chậu cơ ô mai, chính là Hoàng Vĩnh Nhạc trước từ phúc núi rút tới.

"Vĩnh Nhạc, ngươi phòng khách làm sao có một chậu ô mai?"

"Ta nuôi."

"Ngươi tại sao phải nuôi ô mai?"

"Ta thích nuôi ô mai."

"..." Diệp Tư tò mò, "Ngươi nuôi ô mai làm gì?"

"Ăn a." Hoàng Vĩnh Nhạc chỉ ô mai chậu bóng, "Ngươi thấy không, ô mai trái cây mau chín, nữa nuôi mấy ngày, liền có thể ăn."

"..." Diệp Tư lại hỏi, "Ngươi thích ăn... Ô mai?"

"Tạm được đi." Hoàng Vĩnh Nhạc đổi đề tài nói, "Diệp Tư, hỏi ngươi sự kiện. Trên mạng không phải nói ngươi thích ăn ô mai sao, tại sao biết ngươi lâu như vậy, cũng không thấy ngươi ăn rồi ô mai?"

Diệp Tư môi nhấp mần, không nói gì.

"Người riêng tư?" Hoàng Vĩnh Nhạc nói, "Không quan hệ, nếu là không thuận lợi trả lời, ngươi có thể không trả lời."

"Cũng không coi là riêng tư." Diệp Tư nói, "Ta từ nhỏ chỉ thích ăn cơ môi, ô mai đều là mẹ mua. Từ mẹ qua đời sau, ta liền chưa ăn qua ô mai."

"Tại sao?"

"Bởi vì ăn cỏ mỗi lúc, ta sẽ đặc biệt muốn mẹ."

Nghe đến chỗ này Hoàng Vinh Nhạc hiểu, hỏi: "Trừ ô mai, ngươi còn thích gì trái cây?"

Diệp Tư suy nghĩ một chút, mỉm cười nói: "Đương nhiên là ô son thôn long nhãn."

Hoàng Vinh Nhạc nói: "Vậy ta tối nay mời ngươi ăn long nhãn."

Diệp Tư kỳ quái: "Tại sao phải mời ta ăn long nhãn?"

"Đây là thí nghiệm một số." Hoàng Vinh Nhạc giải thích, "Khác phái ở ước hẹn xem chiếu bóng lúc, nếu như ăn thêm chút nữa quả vật, hẳn sẽ còn có tình điều, có thể tăng lên cảm giác hạnh phúc, chúng ta bây giờ thực hành một chút."

Đang khi nói chuyện, Hoàng Vinh Nhạc âm thầm điều ra rút số hệ thống, rút ra lấy ô son thôn một chuỗi long nhãn.

"Đình! Chúc mừng túc chủ, ngài rút được Hoàng Vinh Nhạc nhà long nhãn cây một chuỗi long nhãn."

Rào rào!

Hoàng Vinh Nhạc tay để ở sau lưng, bàn tay vô căn cứ xuất hiện một chuỗi long nhãn, phía trên có hơn ba mươi viên long nhãn.

"Tối, ăn long nhãn."

Hoàng Vinh Nhạc đem cả chuỗi long nhãn để lên bàn.

"Trời ạ!"

Diệp Tư sợ hết hồn, "Vinh Nhạc, xâu này long nhãn từ đâu ra?"

"Từ ô son thôn mang tới." Hoàng Vinh Nhạc nói, "Ta phái người từ ô son thôn gửi đưa một ít long nhãn tới."

Diệp Tư nửa tin nửa ngờ: "Ngươi làm gì từ ô son thôn gửi long nhãn?"

"Đương nhiên là vì hoàn thành hạnh phúc thí nghiệm." Hoàng Vinh Nhạc nói, "Ngươi thích ăn ô son thôn long nhãn, tự nhiên phải nhiều ăn, nếu không làm sao đem ngươi chỉ số hạnh phúc cả đến 10000?"

Diệp Tư ngăn người.

"Tối, ăn long nhãn."

"Ừ."

Hai người ngồi ở trên ghế sa lon ăn long nhãn, bởi vì Hoàng Vinh Nhạc trên tay có thương, Diệp Tư không cho phép hắn lộn xộn, chủ động cho hắn bóc long nhãn.

"Long nhãn thật là ngọt!" Diệp Tư tràn đầy kinh ngạc, "Thật giống như thật là ô son thôn long nhãn, mùi vị giống nhau như đúc."

Hoàng Vinh Nhạc lẩm nhẩm nói: "Khoa học thí nghiệm, tự nhiên muốn chuyện thật cầu là, sao có thể giờ trò bịp bợm? Đây vốn chính là ô son thôn long nhãn."

Diệp Tư nhẹ nhàng cười một tiếng, nói: "Vinh Nhạc, ta có cái đề nghị."

"Nói."

"Hạnh phúc thí nghiệm mục tiêu, chính là vì trình độ lớn nhất hạnh phúc chứ?" Diệp Tư nói, "Trước, hạnh phúc phương thức đều là ngươi thiết kế, sau này ta có thể hay không cũng thiết kế một ít hạnh phúc phương thức? Nói thí dụ như, ăn cơm hoàn cảnh do ta tới thiết kế."

Hoàng Vinh Nhạc suy nghĩ một chút, phân tích nói: "Ngươi là chuột trắng nhỏ, ở bình thường khoa học trong thí nghiệm, chuột trắng nhỏ giống như là không thể tham dự thí nghiệm hoàn cảnh thiết kế, dẫu sao cái này không khoa học. Bất quá, nếu ngươi có phương diện này ý nguyện, sẽ để cho ngươi thử một chút. Chẳng qua là, ngươi muốn lượng sức làm, ngàn vạn lần chớ miễn cưỡng, biết?"

"Ừ."

"Tốt lắm, xem chiếu bóng."

Dịch tinh ti vì bắt đầu bá chiếu phim, điện ảnh tên là 《 Thời không tuần hoàn 》， là một bộ khoa huyền điện ảnh.

Điện ảnh chiếu phim sau, phòng khách an tĩnh, hai người cũng không nói nữa lời, chuyên tâm xem ảnh.

Hai giờ trôi qua, điện ảnh xem xong.

Hệ thống nhắc nhở: Túc chủ thưởng thức khoa huyền điện ảnh 《 Thời không tuần hoàn 》, chỉ số hạnh phúc +1!

"Thưởng thức hai giờ, lại chỉ tăng lên 1 điểm?"

Hoàng Vĩnh Nhạc đã cả hai cái nhiều tháng điện ảnh, tiếng đồn tốt nhất điện ảnh cơ bản cũng nhìn rồi, còn thừa lại điện ảnh chất lượng tốt xấu lẫn lộn không đủ, rất dễ dàng cả đến lạn phiền, tăng lên cảm giác hạnh phúc tự nhiên càng ngày càng ít.

Hệ thống nhắc nhở: Diệp Tư đêm khuya bồi túc chủ xem chiếu bóng, túc chủ hưởng thụ "Chuẩn bạn trai" đãi ngộ, chỉ số hạnh phúc +11!

Khá tốt có Diệp Tư thêm được a!

Nghĩ tới đây, Hoàng Vĩnh Nhạc bỗng nhiên phát giác Diệp Tư một mực không có động tĩnh, quay đầu nhìn lại, chỉ thấy Diệp Tư dựa vào ở trên ghế sa lon, hai tròng mắt khép hờ, mặt đầy điềm tĩnh, đã ngủ.

Diệp Tư thật ra thì đã sớm mệt nhọc, chẳng qua là nàng muốn lưu lại giúp Hoàng Vĩnh Nhạc thoa thuốc, mới nói dối không khốn. Kết quả, xem chiếu bóng lúc, Diệp Tư một không lưu thần liền đã ngủ.

"Diệp Tư?"

Hoàng Vĩnh Nhạc khẽ gọi mấy tiếng, Diệp Tư không phản ứng chút nào, nàng đã ngủ say. Nhìn nàng ngủ ngon như vậy, không đành lòng kêu nữa tỉnh nàng.

"Cũng không thể để cho Diệp Tư ở ghế sa lon ngủ một buổi tối chứ ?"

Suy tính một hồi, Hoàng Vĩnh Nhạc chuẩn bị đem Diệp Tư ôm đến trong phòng ngủ, để cho nàng ngủ đến trên giường.

Hoàng Vĩnh Nhạc một tay ôm Diệp Tư eo thon, một tay nắm cả nàng hai chân, đem nàng nhẹ nhàng bế lên, đi tới phòng ngủ, để nằm ở sòng trên giường.

Bỏ đi Diệp Tư vớ, kéo tới một cái thảm, đẩy lại.

"Long nhãn, thật là ngọt..."

Mới vừa nằm xuống, Diệp Tư mơ mơ màng màng nói một câu nói, Hoàng Vĩnh Nhạc còn tưởng rằng nàng tỉnh, nhìn một cái, mới phát hiện là tư nguyên lại là ở nói mơ.

Xem ra, nàng nằm mơ thấy mình ở ăn long nhãn.

Hoàng Vĩnh Nhạc không khỏi cười một tiếng, Diệp Tư ngay cả nằm mơ đều ở đây ăn long nhãn, cũng coi là một ăn vặt hàng.

Đã là rạng sáng một chút.

Hoàng Vĩnh Nhạc vẫn là không có buồn ngủ, hán chỉ số hạnh phúc vẫn vượt qua 3000, tinh lực cực kỳ thịnh vượng.

Nếu không ngủ được, Hoàng Vĩnh Nhạc quyết định nửa cả một cái rút số quyền hạn.

Rút số quyền hạn đã giải tỏa đến 90. 5%, vạn lý trường chinh chỉ còn lại đoạn đường cuối cùng, Hoàng Vĩnh Nhạc tự nhiên phải nghĩ biện pháp cả đi lên

Converter: Tịch Văn Tịch Mịch

Bạn đang đọc truyện *Hạnh Phúc Đại Rút Thương Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 103: Tội phạm đại chạy trốn

Tác giả: Ngã Yêu Hóa Tinh

Rạng sáng một chút.

Hoàng Vĩnh Nhạc ngồi ở phòng khách, mở ra Phúc Hưng thành phố bản đồ, chuẩn bị lục soát tội phạm, giải tỏa rút số quyền hạn.

Muốn lục soát tội phạm, đầu tiên muốn chắc chắn lục soát tội phạm loại hình.

Phúc Hưng thành phố cường gian phạm đã bị một lưới bắt hết, số lượng rất ít. Đến nỗi độc - phiến, số lượng cũng không nhiều, "Lục băng hoàn" bán ma túy đội chỉ là một lệ.

Cho nên, Hoàng Vĩnh Nhạc không chuẩn bị lục soát cường gian phạm cùng độc - phiến, mà chuẩn bị lục soát mới tội phạm — ăn trộm.

Ở các loại kiểu tội phạm trung, ăn trộm số lượng coi như là tương đối nhiều.

Bắt quá, ở nước Hoa, không chuyên nghiệp ăn trộm cơ bản không cách nào sinh tồn.

Có câu nói, có tật giật mình.

Ăn trộm gây án sau, trong lòng sẽ nghi thần nghi quỷ, tiến hành chỉ số hạnh phúc lúc kiểm tra, dễ dàng lộ tẩy. Bác sĩ tâm lý xem lời nói và sắc mặt năng lực là rất mạnh, giống vậy ăn trộm ở bọn họ trước mặt rất khó lừa gạt lẫn lộn vượt qua kiểm tra.

Chỉ có trải qua huấn luyện chuyên nghiệp nghề ăn trộm, mới có thể ở nước Hoa còn sống, ăn trộm số lượng cũng sẽ không quá nhiều.

Có thể hay không lục soát ăn trộm, cần vận khí.

Chuẩn bị ổn thỏa, Hoàng Vĩnh Nhạc bắt đầu lục soát ăn trộm.

...

Cũng trong lúc đó, Phúc Hưng thành phố ngoại ô lão khu nhà ở.

Một đám ăn trộm đang cho đòi mở cuộc họp khẩn cấp.

"Phúc Hưng thành phố không thể ở tiếp nữa." Ăn trộm đầu mục nói, "Gần đây Phúc Hưng cảnh sát đột nhiên phát lực, liên tục phá được án kiện trọng đại, đầu tiên là bắt 318 tên cường gian phạm, lại bắt được 239 tên bán ma túy án, phá án hiệu suất quá đáng sợ."

Ăn trộm giáp hỏi: "Lão đại, cảnh sát làm sao đột nhiên phá án thần như vậy tốc?"

Ăn trộm đầu mục nói: "Cảnh sát sợ rằng nắm giữ mới tinh phá án kỹ thuật, ngay cả 'Chó sói tiền sinh' cùng 'Rắn độc' cũng lọt lưới, chúng ta tiếp tục ở Phúc Hưng thành phố, sớm muộn cũng sẽ xong đời. Cho nên, tối nay chúng ta lập tức rời đi Phúc Hưng thành phố, đi ra ngoài tránh một đoạn thời gian."

Ăn trộm át hỏi: "Lão đại, tối nay liền đi a? Ngụ Nhạc thành ăn trộm kế hoạch làm thế nào?"

Ăn trộm đầu mục: "Mạng so với tiền trọng yếu. Cảnh sát đã tập bắt cường gian phạm cùng độc - phiến, người kế tiếp mục tiêu đã kích nói không chừng chính là ăn trộm, phải lập tức chạy trốn. Theo ta biết, không ít tên cướp mấy ngày trước cũng đã rút lui Phúc Hưng thành phố. Thu thập một chút, chúng ta tối nay chạy đường."

"Biết."

...

Khác một thành phố.

Một đám tên cướp đang cho đòi mở cuộc họp khẩn cấp.

"May chúng ta thoát được mau a!" Tên cướp giáp vui mừng nói, "Phúc Hưng thành phố cảnh sát ngày hôm qua một hơi bắt 239 tên độc - phiến, thật là quá chỉ - phở. Người kế tiếp mục tiêu đã kích, rất có thể chính là tên cướp."

Tên cướp át: "Phúc Hưng thành phố cảnh sát rốt cuộc nắm giữ cái gì phá án kỹ thuật, phá án nhanh như vậy?"

Tên cướp giáp phân tích nói: "Y theo ta nhìn, lấy cảnh sát năng lực phá án, không thể nào nhanh như vậy bắt 'Chó sói tiền sinh' cùng 'Rắn độc'. Gần đây phá được vụ án, sau lưng nhất định là có không lồ thể lực thần bí vì cảnh sát cung cấp đầu mối."

Tên cướp bình đồng ý nói: "Ta cũng cảm thấy phúc hưng thành phố gần đây có khác thường, chắc có thể lực thần bí âm thầm phát lực. Chẳng qua là ta vẫn không nghĩ ra, là dạng gì thể lực có năng lượng lớn như vậy, có thể đem 'Chó sói tiền sinh' cùng 'Rắn độc' đồng thời bắt được?"

Tên cướp giáp nói: "Vô luận là cái gì thể lực, cái thể lực này chúng ta cũng không chọc nỏ. Cho nên, không thể về lại Phúc Hưng thành phố, quả thực quá dọa người."

Cướp bóc bính đồng ý nói: "Ai nói không phải a! Cảnh sát bắt phạm nhân, đều là một nhóm một nhóm đất bắt, trong lòng thận phải hoảng! Khá tốt chúng ta đã chạy ra khỏi Phúc Hưng thành phố, tối nay cuối cùng có thể ngủ an giấc."

...

Ba giờ sau, chuỗi tiêu biệt thự.

Hoàng Vĩnh Nhạc ngồi trước máy vi tính, đang lục soát tội phạm.

"Kỳ quái, tại sao không lục ra được tội phạm a? Phúc Hưng thành phố tội phạm đều chết đi nơi nào?"

Hoàng Vĩnh Nhạc rất là buồn bực, hắn đã lục soát hai giờ, lại chỉ lục soát 5 tên ăn trộm, rút số quyền hạn cận tăng lên 0. 1%, hiệu suất cực thấp.

Hắn vốn là cho là ăn trộm số lượng nhiều,

Có thể nhiều lục soát mấy cái, không nghĩ tới ăn trộm số lượng so với tưởng tượng còn ít hơn.

Hoàng Vĩnh Nhạc vì vậy thay đổi ý nghĩ, bắt đầu thử nghiệm lục soát tên cướp.

Ở tội phạm giới, tên cướp coi như là tương đối nóng cửa phạm tội nghề, bởi vì nó hồi báo tỷ số là tương đối khả quan.

Hoàng Vĩnh Nhạc vì vậy đem hy vọng ký thác vào tên cướp trên người, không ngờ, tên cướp số lượng giống vậy không nhiều.

Lục soát gần một giờ, chỉ lục soát 2 tên tên cướp.

Dày vò hơn nửa buổi tối, giải tỏa độ tiến triển chỉ tăng lên 0. 2%, so với trước đó chậm gấp mấy lần.

"Phúc Hưng thành phố tội phạm tựa hồ đại phúc độ giảm bớt, đây là vì cái gì? Chẳng lẽ là bị sợ chạy?"

Hoàng Vĩnh Nhạc âm thầm suy nghĩ, gần đây cảnh sát liên tục phá án, có lúc một ngày có thể phá mười mấy khối vụ án, thể không thể đỡ, khí thể bùng bùng, tội phạm bị sợ chạy cũng là có thể trong tình lý chuyện.

Chẳng qua là, tội phạm cũng trốn, làm sao cả rút số quyền hạn chứ ?

Đang lúc Hoàng Vĩnh Nhạc nghi ngờ lúc, ngạc nhiên mừng rỡ xuất hiện.

Hệ thống nhắc nhở: Túc chủ thông qua rút số, giúp cảnh sát phá được "Chó sói tiên sinh" cùng "Rắn độc" chủ đạo hai cái đặc biệt lớn tổ chức phạm tội, cộng bắt được tội phạm 551 người, đối với toàn thành phố tội phạm tạo thành to lớn lực uy hiếp, phần lớn tội phạm hoặc thu tay lại, hoặc chạy mất dạng, toàn thành phố phạm tội tỷ số đại phúc độ hạ xuống, ảnh hưởng xã hội lực tiến một bước mở rộng, rút số giá trị tiến một bước tăng lên, rút số quyền hạn quá mức giải tỏa 8. 4%, giải tỏa độ tiến triển tăng lên tới 99. 1%!

"Quá mức giải tỏa? 8. 4%?"

Hoàng Vĩnh Nhạc lập đi lập lại kiểm tra tin tức, cuối cùng hiểu được.

Hoàng Vĩnh Nhạc dùng rút số đánh rụng hai cái đặc biệt lớn tổ chức phạm tội, đem toàn thành phố tội phạm cũng dọa sợ, toàn thành phố phạm tội thẳng thần tuyến tuột xuống, rút số giá trị tiến một bước tăng lên, vì vậy, giải tỏa độ tiến triển lại quá mức tăng lên 8. 4%, đã giải tỏa đến 99. 1%.

Thành công đã gần trong gang tấc!

Chỉ cần nữa cả 0. 9%, giải tỏa thành công!

Hoàng Vĩnh Nhạc rất muốn tiếp tục chiến đấu, chẳng qua là đã rạng sáng năm giờ, nhin một đêm, có chút mệt mỏi.

Nếu như muốn lại lục soát tội phạm cả 0. 9%, đoán chừng thật là lớn nửa ngày, Hoàng Vĩnh Nhạc sợ rằng không nhin được, quyết định trước ngủ một giấc.

Sau cùng 0. 9%, chỉ có thể chờ tỉnh ngủ sau nữa cả.

Thu thập một chút, Hoàng Vĩnh Nhạc trở về phòng ngủ.

...

Sáng sớm.

Nhu hòa nắng ban mai tà tà bắn vào phòng ngủ, chiếu vào Diệp Tư trên gương mặt.

"Ừ —— "

Một tiếng khẽ rên, Diệp Tư lông mi giật giật, thức tỉnh.

Mở mắt ra, Diệp Tư cả người trong nháy mắt sẽ không tốt, bởi vì nàng phát giác mình ngủ ở một cái có chút xa lạ trong phòng.

Bò dậy giường, định thần nhìn lại.

"Cái này ... Đây không phải là Vĩnh Nhạc phòng ngủ sao? Ta làm sao ngủ ở Vĩnh Nhạc trên giường?"

Diệp Tư có chút bối rối.

"Tôi hôm qua đã xảy ra chuyện gì?"

Diệp Tư mày liễu một cong, cố gắng hồi tưởng chuyện tối ngày hôm qua. Nàng nhớ mình cùng Hoàng Vĩnh Nhạc ở trong phòng ngủ ăn long nhãn, nữa xem chiếu bóng, sau đó... Chuyện về sau liền không nhớ.

"Ta tại sao phải ngủ ở nơi này?"

Diệp Tư trong lòng thất thượng bát hạ.

Đang suy nghĩ, nghe trong phòng vệ sinh có động tĩnh, Diệp Tư nhỏ giọng lớn tiếng kêu nói: "Vĩnh Nhạc?"

"A?" Thanh âm truyền tới, Hoàng Vĩnh Nhạc từ trong phòng vệ sinh đi ra, cầm bàn chải đánh răng, ngoài miệng tất cả đều là bọt màu trắng, đang đánh răng, "Diệp Tư, người tỉnh, tối hôm qua ngủ có ngon không?"

"Còn... Tạm được." Diệp Tư giữ vững bình tĩnh, dè dặt hỏi, "Vĩnh Nhạc, ta làm sao biết ngủ ở người trên giường?"

Hoàng Vĩnh Nhạc nói: "Ta ôm người lên giường a."

"..." Diệp Tư.

Converter: Tịch Văn Tịch Mịch

Bạn đang đọc truyện *Hạnh Phúc Đại Rút Thưởng Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 104: Giải khóa thành công

Tác giả: Ngã Yêu Hòa Tinh

Diệp Tư nội tâm có chút xóc xếch.

Nàng lại ngủ ở Hoàng Vĩnh Nhạc trên giường, hơn nữa còn là Hoàng Vĩnh Nhạc ôm nàng lên giường.

Diệp Tư hỏi: "Vĩnh nhạc, tối hôm qua đã xảy ra chuyện gì?"

Hoàng Vĩnh Nhạc vừa đánh răng, vừa nói: "Người ngủ trên ghế sa lon, ta vì vậy ôm người đến ngủ trên giường. Sau đó, ta cũng đến ngủ trên giường."

Diệp Tư lại hỏi: "Người... Cũng đến ngủ trên giường?"

"Dĩ nhiên." Hoàng Vĩnh Nhạc nhở ra trong miệng bọt, "Ta không ngủ đến trên giường, chẳng lẽ ngủ ghế sa lon a?"

Diệp Tư mày liễu một cong: "Tôi hôm qua chúng ta hai người... Ngủ cùng một giường?"

Hoàng Vĩnh Nhạc nói: "Không phải, ta ngủ hai lần giường."

"Hai lần?"

"Ta mua hai trương ba lạng giường, khác một tấm đặt ở hai lầu phòng ngủ, ngươi quên?"

"Nga."

Diệp Tư âm thầm thở phào.

Sợ bóng sợ gió một trận.

Diệp Tư kỳ quái: "Vĩnh nhạc, ta tối hôm qua ngủ trên ghế sa lon, ngươi tại sao không đánh thức ta?"

Hoàng Vĩnh Nhạc nói: "Ngươi kêu, lúc ấy ngươi ngủ như con heo nhỏ tựa như, căn bản không gọi tỉnh."

"..." Diệp Tư nói, "Xin lỗi, cho ngươi thêm phiền toái, ta tối hôm qua cũng không biết làm sao liền ngủ..."

Hoàng Vĩnh Nhạc cắt đứt: "Không quan hệ, biệt thự của ta lại không kém giường. Như thế nào, sóng giường ngủ còn thoải mái không?"

"Thư... Uống..." Diệp Tư gò má hơi nóng một cái, nhớ tới cái gì, đổi đề tài nói, "Ta thật giống như quên lau cho ngươi thoa thuốc."

"Chính ta thoa."

"Ta nhìn một chút."

Diệp Tư xuống giường, kéo Hoàng Vĩnh Nhạc cánh tay, bên trái nhìn một chút, nhìn bên phải một chút, "Vết thương vừa mới khép lại, nữa lau một lần."

Lấy tới nước thuốc, lại giúp Hoàng Vĩnh Nhạc bôi thuốc.

Đi xong thuốc, Diệp Tư trong nháy mắt lại hóa thân làm bà chủ gia đình,

Đến phòng bếp nấu cháo bát bảo, sau đó cùng Hoàng Vĩnh Nhạc ở phòng khách cùng chung bữa ăn sáng.

Lúc ăn cơm, máy truyền hình chiếu một cái tin tức sáng sớm: "... Hôm nay rạng sáng 3 điểm 45 phân, nổi danh nam ngôi sao điện ảnh Quách Xâu Thành ở lầu xanh nhà trọ nhảy lầu tự sát. Theo cảnh sát giới thiệu, Quách Xâu Thành hút 'Lục băng hoàn' độc - phẩm, đang nhà trọ trong tiếp nhận cai độc chữa trị. Chẳng qua là Quách Xâu Thành không nhịn được cai độc thống khổ, lựa chọn tự vận, từ nhà trọ lầu thiên thai nhảy xuống, tại chỗ bỏ mạng..."

Nhìn xong tin tức, Diệp Tư tràn đầy kinh ngạc: "Quách Xâu Thành tự sát?"

Quách Xâu Thành là nước Hoa chính xác một đường động tác nam ngôi sao điện ảnh, biểu diễn nhân vật đều là thiết tranh tranh ngành hán. Quách Xâu Thành hút "Lục băng hoàn", cai độc thống khổ vượt quá tưởng tượng, hẳn không cách nào nhịn được, trực tiếp nhảy lầu tự vận.

"Lục băng hoàn như vậy đáng sợ?"

Diệp Tư không khỏi lo lắng Dương Tinh Yên an nguy. Ngay cả Quách Xâu Thành như vậy ngành hán cũng không gánh nổi "Lục băng hoàn" ghiền ma túy, Dương Tinh Yên như vậy cô gái yếu đuối liền khó hơn.

"Vĩnh Nhạc, ta một hồi phải đi dương đào biệt thự bồi bồi Tinh tỷ." Diệp Tư nói, "Tránh cho nàng không nghĩ ra."

Hoàng Vĩnh Nhạc nói: "Nếu là có chuyện gì, kịp thời cùng ta liên lạc."

"Ừ." Diệp Tư dặn dò, "Đúng rồi, tay ngươi cánh tay bị thương, chớ ở bên ngoài loạn ăn cái gì, ăn uống muốn thanh đạm một chút, ăn nhiều một chút giàu vitamin C trái cây, có thể tăng nhanh vết thương khép lại."

Hoàng Vĩnh Nhạc nói: "Ta một hồi ăn chút ô mai."

"..." Diệp Tư.

Sau bữa ăn sáng.

Diệp Tư đi dương đào biệt thự, muốn bồi bồi Dương Tinh Yên.

Đến lúc, nàng phát hiện Chu Lệ Trân cũng ở đây dương đào trong biệt thự, đang cùng Dương Tinh Yên ở trên trời dài luyện 《 Thái cực quyền 》.

Dương Tinh Yên có độc ản, ưu tư không ổn định, mà 《 Thái cực quyền 》 động tác thư giãn, có thể tu tâm dưỡng tính, Chu Lệ Trân vì vậy dạy Dương Tinh Yên luyện 《 Thái cực quyền 》, hy vọng đối với nàng có bình phục có trợ giúp.

Dương Tinh Yên võ qua vũ đánh hí, nhất định có căn cơ võ thuật, nàng học lên 《 Thái cực quyền 》 tương đối mau, chỉ luyện mấy lần, liền nắm giữ cơ bản.

Dương Tinh Yên nói: "Lệ tỷ, ta bây giờ luyện một lần 《 Thái cực quyền 》, ngươi nhìn ta động tác có hay không đối kháng."

Chu Lệ Trân gật đầu, Diệp Tư cũng ở một bên vây xem.

Dương Tinh Yên đứng ở giữa đài, hơi định thần, sau đó diễn luyện khởi 《 Thái cực quyền 》.

"Một cái đại tây qua, một đao phân hai nửa..."

Dựa theo đưa hấu khẩu quyết, Dương Tinh Yên đầu vào đẩy làm lên 《 Thái cực quyền 》 động tác, mỗi cái động tác cũng tương đối tiêu chuẩn.

Chu Lệ Trân nhìn một hồi, buồn bực nói: "Tại sao các ngươi lần đầu tiên luyện 《 Thái cực quyền 》 lúc, thí - cổ cũng sẽ không kiêu quá cao a?"

Diệp Tư cười một tiếng.

Dương Tinh Yên không hiểu: "Cái gì 'Thí - cổ kiêu quá cao' a?"

Diệp Tư đang muốn trả lời, Chu Lệ Trân tròn mắt: "A Tư, không cho nói!"

Diệp Tư che miệng cười một tiếng.

Nhìn tới nơi này, Dương Tinh Yên càng hiểu kỳ hơn, hỏi: "A Tư, nói một chút mà, 'Thí - cổ kiêu quá cao' là cái gì điển cổ a?"

Chu Lệ Trân chưa cho Diệp Tư mở miệng cơ hội, nói sang chuyện khác: "Không có gì điển cổ. Tới, chúng ta tiếp tục luyện quyền."

Nói xong, ba tên người đẹp đứng thành một hàng, ở trên sân thượng hợp luyện khởi 《 Thái cực quyền 》.

Diệp Tư vốn là lo lắng Dương Tinh Yên tâm tình uất ức, bây giờ thấy Dương Tinh Yên vừa nói vừa cười, vẫn còn ở học 《 Thái cực quyền 》, cũng yên lòng.

...

Cũng trong lúc đó.

Hoàng Vĩnh Nhạc đang chuỗi tiêu biệt thự làm đại sự.

Rút số quyền hạn giải tỏa phải 99. 1%, chỉ cần nữa giải tỏa 0. 9% liền thành công.

Bây giờ phúc hưng thành phố tội phạm ít đi, tìm tội phạm độ khó tăng lớn, muốn giải tỏa 0. 9% có thể cần một ngày.

Hoàng Vĩnh Nhạc thay đổi ý nghĩ, chuẩn bị rút ra lấy "Bính 按 ทุ miếu làm".

"Lục băng hoàn " hút - độc người trong cơ thể đều có "Bính 按 ทุ miếu làm", rút ra lấy loại độc tố này có thể giải khóa rút số quyền hạn.

Cai độc sở là hút - độc nhân viên tụ tập, Hoàng Vĩnh Nhạc vì vậy trực tiếp lục soát Phúc Hưng thành phố cai độc sở, tổng cộng lục soát 21 tên "Lục băng hoàn " hút - độc người.

Hoàng Vĩnh Nhạc lập tức rút ra lấy 21 tên hút - độc người độc trong người làm.

"Đinh! Chúc mừng túc chủ, ngài rút được cai độc sở một tên hút - độc người trong cơ thể 10 % 'Bính 按 ทุ miếu làm'."

"Đinh! Chúc mừng túc chủ, ngài rút được cai độc sở một tên hút - độc người trong cơ thể 10 % 'Bính 按 ทุ miếu làm'."

...

Liên tục rút 21 lần, rút số quyền hạn tăng lên tới 99. 5%.

"Còn dư lại 0. 5%."

Cai độc chỗ "Lục băng hoàn" hút - độc người đã hút xong, Hoàng Vĩnh Nhạc chỉ có thể nửa nghĩ biện pháp mới cả rút số quyền hạn.

Suy tính một hồi, Hoàng Vĩnh Nhạc quyết định rút ra lấy Vương Đức Hồ tiền.

Rút ra lấy Vương Đức Hồ tiền cũng có thể giải tỏa rút số quyền hạn, rút ra lấy một trăm ngàn nguyên, giải tỏa 0. 1%.

Cho nên, chỉ cần nữa rút ra lấy Vương Đức Hồ 50 vạn nguyên, giải tỏa là có thể đạt tới 100%.

Phân tích nơi này, Hoàng Vĩnh Nhạc quả quyết hướng Vương Đức Hồ xuất thủ.

"Đỉnh! Chúc mừng tác chủ, ngài rút được Vương Đức Hồ 50 vạn nguyên."

Ba!

50 điệp trăm nguyên tiền giấy vô căn cứ thoáng hiện trước mắt.

Hoàng Vĩnh Nhạc sự chú ý cũng không ở 50 vạn nguyên thượng, bởi vì giải tỏa độ tiến triển hẳn đã cà đi lên.

Hơi định thần, yên lặng theo dõi kỳ biến.

Không lâu lắm.

Hệ thống nhắc nhở: Tác chủ rút ra lấy Vương Đức Hồ 50 vạn nguyên, rút số có giá trị, giải tỏa độ tiến triển tăng lên tới 100%!

Hệ thống nhắc nhở: Chúc mừng tác chủ, ngài rút số quyền hạn đạt tới 100%, giải tỏa thành công, đạt được mới rút số thời không. Rút số không gian đang sinh thành trung, xin chờ...

Rút số không gian sinh thành độ tiến triển 10%... 33%... 66%... 99%...

Hệ thống nhắc nhở: Chúc mừng tác chủ, mới rút số không gian đã sinh thành!

Converter: Tịch Văn Tịch Mịch

Bạn đang đọc truyện *Hạnh Phúc Đại Rút Thưởng Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 105: Địa cầu thời không cùng rút ra lấy máy vi tính

Tác giả: Ngã Yêu Hòa Tinh

Hệ thống nhắc nhở: Chúc mừng tác chủ, ngài đạt được mới rút số không gian địa cầu, thời gian trực 2016 năm 8 tháng 6 ngày!

"Địa cầu?"

Hoàng Vĩnh Nhạc ngăn ra: Có ý gì?

Mới rút số không gian là địa cầu, chẳng lẽ là nói ta có thể rút ra lấy trên địa cầu đồ?

Tra nhìn một chút hệ thống giao diện, phát hiện nhiều hơn một cái đồ tiêu.

Đồ tiêu là một cái "Địa cầu" hình vẽ, phía trên hiện lên "Địa cầu-2016 năm 8 tháng 6 ngày" nhắc nhở tin tức.

"Quả nhiên là có chuyện như vậy!"

Hoàng Vĩnh Nhạc biết.

Thời không, do thời gian và không gian tạo thành.

Rút số quyền hạn giải tỏa sau khi thành công, Hoàng Vĩnh Nhạc lấy được rút số thời không chính là 2016 năm 8 tháng 6 ngày địa cầu.

Chỉ cần là 2016 năm 8 tháng 6 ngày địa cầu thời không ắt có thứ, Hoàng Vĩnh Nhạc ắt có thể rút ra lấy.

Đối với địa cầu, Hoàng Vĩnh Nhạc tự nhiên không xa lạ gì, hẳn chính là từ địa cầu chuyển kiếp tới.

Rất không khéo chính là, Hoàng Vĩnh Nhạc chuyển kiếp thời gian chính là 2016 năm 8 tháng 6 ngày.

Hoàng Vĩnh Nhạc rõ ràng nhớ, 2016 năm 8 tháng 6 ngày là ba tây thế vận hội khai mạc thời gian, hẳn lúc ấy đang xem thế vận hội truyền trực tiếp, kết

quả, đột nhiên xuyên qua.

Hồi tưởng lại, Hoàng Vĩnh Nhạc rời đi địa cầu đã có hai cái nhiều tháng, thật là có điểm nhớ.

"Thật có thể rút ra lấy trên địa cầu đồ?"

Hoàng Vĩnh Nhạc quyết định thử một chút.

"Rút ra chút gì tốt đây?"

Hoàng Vĩnh Nhạc là linh hồn chuyển kiếp, hẳn sau khi chuyển kiếp, trên địa cầu Hoàng Vĩnh Nhạc hẳn đã chết, chỉ còn lại một cỗ thi thể.

Nghiệm chứng một chút.

Hoàng Vĩnh Nhạc: "Ta muốn rutt lấy địa cầu thời không Phúc Châu thành phố tiểu khu Hoàng Vĩnh Nhạc thi thể."

Hệ thống nhắc nhở: Rút ra lấy địa cầu thời không Hoàng Vĩnh Nhạc thi thể, cần 1000 điểm chỉ số hạnh phúc, là hay không rút ra lấy?

"Ta quả nhiên biến thành thi thể!"

Hoàng Vĩnh Nhạc tâm tình có chút phức tạp,

Trên địa cầu mình đã chết, loại cảm giác này là lạ.

Mình thi thể cũng không rút ra với tay cầm, đầu sao không có ích gì.

Bất quá, Hoàng Vĩnh Nhạc có một nghi vấn, rút ra lấy mình thi thể lại muốn 1000 điểm chỉ số hạnh phúc, tại sao mắc như vậy?

Hệ thống nhắc nhở: Rút ra lấy dị thời không đồ, tiêu hao chỉ số hạnh phúc sẽ gia tăng 10 lần.

"Gia tăng 10 lần?"

Vàng vĩnh nhạc bưng tỉnh hiểu ra.

Rút ra lấy khác thời không đồ, tiêu hao chỉ số hạnh phúc muốn lật 10 lần.

Nói thí dụ như, rút ra lấy 1 thước vuông không khí, cần 10 điểm chỉ số hạnh phúc. Nhưng là, nếu như là rút ra lấy địa cầu lên không khí, thì cần 100 điểm chỉ số hạnh phúc.

Thử một chút.

Vàng vĩnh nhạc: "Ta muốn tát lấy địa cầu Bắc Kinh cổ cung bác vật viện 1 thước vuông không khí."

Hệ thống nhắc nhở: Rút ra lấy địa cầu Bắc Kinh cổ cung bác vật viện 1 thước vuông không khí, cần 100 điểm chỉ số hạnh phúc, là hay không rút ra lấy?

Quả nhiên cần 100 điểm!

Rút ra lấy địa cầu đồ tương đối đắt, bất quá, nếu như là rút ra lấy trên địa cầu Hoàng Vĩnh Nhạc đồ, hẳn sẽ tương đối tiện nghi, dù sao cũng là Hoàng Vĩnh Nhạc mình đồ.

Trên địa cầu, Hoàng Vĩnh Nhạc ở tại một gian xuất tô ốc trong, trong phòng có hẳn điện thoại di động, máy vi tính xách tay, ví tiền chòr vật phẩm riêng tư, những thứ này đều có thể rút ra lấy.

Thử một chút.

Hoàng Vĩnh Nhạc: "Ta muốn rút lấy địa cầu Hoàng Vĩnh Nhạc điện thoại di động."

Hệ thống nhắc nhở: Rút ra lấy địa cầu Hoàng Vĩnh Nhạc điện thoại di động, cần 50 điểm chỉ số hạnh phúc, là hay không rút ra lấy?

"Ừ."

"Đình! Chúc mừng túc chủ, ngài rút được địa cầu Hoàng Vĩnh Nhạc một khoản điện thoại di động."

Rào rào!

Một cái hoa vì p8 hàng loạt điện thoại di động xuất hiện ở bàn tay, mặt ngoài có màu đen, thuộc về mở máy trạng thái.

Bất được khoản hoa vì điện thoại di động, Hoàng Vĩnh Nhạc nội tâm này thay nhau vang lên, trăm cảm đồng thời xuất hiện.

Rốt cuộc lại thấy tới trên địa cầu đồ!

Đây chính là quê hương vật phẩm a!

Ở nước Hoa, căn bản không thể nào thấy được hoa vì điện thoại di động.

Hoàng Vĩnh Nhạc mở ra hoa vì điện thoại di động, chỉ thấy biểu hiện trên màn ảnh liều bốn chữ —— "Trung - nước xê dịch".

Thấy "Trung - nước xê dịch" bốn chữ, Hoàng Vĩnh Nhạc trong lòng động một cái, lần đầu tiên trong đời sinh ra vô hình cảm giác thân thiết, giá bốn chữ ở nước Hoa trong điện thoại di động tuyệt đối cũng là không thấy được.

Hệ thống nhắc nhở: Túc chủ đạt được địa cầu hoa vì điện thoại di động, lần nữa cảm nhận được quê hương khí tức, hóa giải nhớ nhà khổ, nội tâm rất thỏa mãn, chỉ số hạnh phúc +90!

Hoàng Vĩnh Nhạc đùa bốn khởi hoa vì điện thoại di động.

Mặc dù điện thoại di động hiện lên "Trung - nước xê dịch", nhưng là căn bản không tín hiệu, đến nỗi điện thoại di động lên mạng cái gì, tự nhiên càng không có thể.

Hoàng Vĩnh Nhạc chủ yếu là muốn kiểm tra trong điện thoại di động tồn trong thẻ tài liệu, những tài liệu này đều là hẩn chuyển kiếp trước tồn trữ.

Mở ra điện thoại di động tương sách, bên trong tồn mấy trăm tấm hình, đều là Hoàng Vĩnh Nhạc trên địa cầu cùng trong lớp bạn học chụp chung.

Đệ nhất hình, là Hoàng Vĩnh Nhạc cùng một tên mập mập chụp chung, mập mập kêu Lý Tường, là Hoàng Vĩnh Nhạc bạn học cùng lớp.

"Nhắc tới, Lý Tường tên mập mập chết bầm này còn thiếu ta 35 nguyên tiền."

Hoàng Vĩnh Nhạc đột phát kỳ tương, muốn thử rút ra lấy Lý Tường thử một chút: "Ta muốn rút lấy địa cầu Phúc Châu thành phố tiểu khu Lý Tường tên mập mập chết bầm này."

Hệ thống nhắc nhở: Thật xin lỗi, rút ra lấy địa cầu thời không Lý Tường tên mập mập chết bầm này, cần 5000 điểm chỉ số hạnh phúc, ngài chỉ số hạnh phúc chưa đủ.

Rút ra lấy Lý Tường, lại muốn 5000 điểm!

Trên thực tế, rút ra lấy Lý Tường vốn là chỉ cần 500 điểm, chỉ là bởi vì địa cầu là dị thời không, cần chỉ số hạnh phúc lật 10 lần.

Dĩ nhiên, Hoàng Vĩnh Nhạc cũng không chuẩn bị thật rút ra lấy Lý Tường, rút tới cũng không có ích gì.

Trên địa cầu những bạn học này, bây giờ chỉ có thể cất giấu vật quý giá nơi tay ký tương sách trong, biến thành nhớ.

Hệ thống nhắc nhở: Túc chủ lần nữa thấy mình cùng địa cầu thượng bạn học chụp chung, hồi tưởng lại tốt đẹp thanh xuân trí nhớ, chỉ số hạnh phúc +25!

"Trên địa cầu đồ cả khởi cảm giác hạnh phúc tựa hồ rất nhanh?"

Hoàng Vĩnh Nhạc cẩn thận suy nghĩ một chút, đây cũng là bởi vì địa cầu là hẩn quê hương duyên có đi.

Một người rời quê hương sau, đối với quê hương đồ sẽ có cảm tình đặc biệt, khi mới gặp lại quê hương đồ lúc, sẽ có tràn đầy cảm giác hạnh phúc. Rất nhiều du tử không xa vạn dặm về đến cố hương, cũng là bởi vì cái này có thể tăng lên bọn họ cảm giác hạnh phúc.

Nhìn xong điện thoại di động tương sách, Hoàng Vĩnh Nhạc lại mở ra điện thoại di động âm nhạc, bên trong tồn trữ 1000 nhiều thủ trên địa cầu ca khúc, có mới ca, cũng có bài hát cũ.

Nhẹ nhàng điểm một cái, một bài Chu Hoa Kien kinh điển bài hát cũ 《Bạn》 chiếu đứng lên: "... Bạn cả đời cùng đi, những ngày đó không nữa có. Một câu nói, cả đời, cả đời tình, một ly rượu. Bạn chưa từng cô đơn qua, một tiếng bạn người sẽ hiểu..."

Chu Hoa Kien tiếng hát từ trong điện thoại di động bay ra, thủ 《Bạn》 đã lão phải không thể già hơn nữa, Hoàng Vĩnh Nhạc bây giờ lần nữa lắng nghe lúc, nội tâm nhưng là sóng lớn mãnh liệt, dòng nước ầm ầm dừng động, trong đầu hiện lên mình cùng trên địa cầu người bạn nhỏ chơi đùa hình ảnh.

Hệ thống nhắc nhở: Túc chủ lần nữa nghe được địa cầu Chu Hoa Kien bài hát cũ 《Bạn》, nhớ lại trên địa cầu tốt đẹp hữu tình năm tháng, chỉ số hạnh phúc +35!

"Nghe một ca khúc, chỉ số hạnh phúc tăng lên như vậy nhiều?"

Hoàng Vĩnh Nhạc lại mở ra khác một bài trên địa cầu bài hát cũ, đến từ Lão Lang 《Ngồi cùng bàn người》.

"... Ai cười đa sầu đa cảm người, ai an ủi yêu khóc người, ai đem người mái tóc dài bàn khởi, ai làm cho người giá y..."

Khi « Ngồi cùng bàn người » quen thuộc nhịp điệu vang lên, Hoàng Vinh Nhạc nội tâm lại là dòng nước ngầm dừng đọng.

Những thứ này trên địa cầu bài hát cũ, mỗi một câu lời ca đều là tràn đầy thanh xuân trí nhớ a!

Nghe « Ngồi cùng bàn người », Hoàng Vinh Nhạc không khỏi nghĩ tới trên địa cầu tiểu học ba niên cấp lúc, mình ngồi cùng bàn chính là một tên mắc cỡ tiểu nữ sinh. Minh năm đó còn trẻ không hiểu chuyện, thích đùa bỡn nữ ngồi cùng bàn tóc thắt bím đuôi ngựa, nhiều lần bị giáo sư phạt đứng.

Chuyện cũ không chịu nổi quay đầu a!

Hệ thống nhắc nhở: Túc chủ lần nữa nghe được địa cầu lão Lang bài hát cũ « Ngồi cùng bàn người », nhớ lại trên địa cầu thanh xuân sân trường tốt đẹp trí nhớ, chỉ số hạnh phúc +35!

"Lại cả 35 điểm?"

Trên địa cầu ca, thật là cả cảm giác hạnh phúc đồ sộ sắc bén!

"Nếu trên địa cầu ca khúc có thể cả cảm giác hạnh phúc, trên địa cầu điện ảnh chắc có thể chứ?"

Nghĩ tới đây, Hoàng Vinh Nhạc quyết định rút ra lấy mình trên địa cầu máy vi tính xách tay kia.

Ở trong máy vi tính, tồn trữ rất nhiều trên địa cầu điện ảnh, tổng sức chứa ước chừng 500GB.

Hoàng Vinh Nhạc: "Ta muốn rút lấy địa cầu Hoàng Vinh Nhạc máy vi tính xách tay."

Hệ thống nhắc nhở: Rút ra lấy địa cầu Hoàng Vinh Nhạc máy vi tính xách tay, cần 100 điểm chỉ số hạnh phúc, là hay không rút ra lấy?

"Ừ."

"Đình! Chúc mừng túc chủ, ngài rút được địa cầu Hoàng Vinh Nhạc máy vi tính xách tay."

Converter: Tịch Văn Tịch Mịch

Bạn đang đọc truyện *Hạnh Phúc Đại Rút Thường Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 106: Vòng thứ 2 giải khóa

Tác giả: Ngã Yêu Hóa Tinh

Rào rào!

Một máy màu đen liên tưởng phẩm chất máy vi tính xách tay vô căn cứ thoáng hiện.

Thấy vậy, Hoàng Vinh Nhạc trong lòng động một cái, một cỗ đã lâu quen thuộc khí tức đập vào mặt.

Lúc ở địa cầu, máy này liên tưởng máy vi tính xách tay bầu bạn Hoàng Vinh Nhạc ba năm nhiều, rất nhiều kinh điển điện ảnh đều là ở máy vi tính này trong quan sát, trên bàn phím mỗi một cái phím ấn đều có câu chuyện.

Hoàng Vinh Nhạc chạy liên tưởng máy vi tính xách tay, tìm được tồn trữ điện ảnh văn kiện giáp.

Văn kiện giáp trong còn có nhiều từ văn kiện, văn kiện tên theo thứ tự là "Lý Tiểu Long" "Chu Tinh Trì" "Thành Long" "Chu Nhuận Phát" "Áo đại lệ · hách bốn" "Thang mỗ khắc lỗ tư" ...

Văn kiện giáp tên đều là lấy trên địa cầu ngôi sao điện ảnh đặt tên, tồn trữ cũng ngôi sao điện ảnh chủ đóng phim.

Những thứ này điện ảnh Hoàng Vinh Nhạc phần lớn cũng xem qua, bây giờ lại có muốn nhìn nữa một lần xung động.

Tiện tay mở ra "Chu Tinh Trì", lựa chọn một bộ Chu Tinh Trì vai chính kịch vui điện ảnh 《Đại thoại tây du》，chiếu đứng lên.

《Đại thoại tây du》bộ phim này Hoàng Vĩnh Nhạc xem qua rất nhiều lần, kịch tình lạn thực vu hung. Chẳng qua là, khi trên màn ảnh xuất hiện Chu Ân diễn Từ Hà tiên từ lúc, Hoàng Vĩnh Nhạc vẫn bị hấp dẫn.

Hoàng Vĩnh Nhạc bây giờ nhìn không phải điện ảnh, là thanh xuân trí nhớ!

Khi thấy 《Đại thoại tây du》hồi kết Chí Tôn Bảo ở đất trên lầu ôm hôn Từ Hà tiên từ lúc, Hoàng Vĩnh Nhạc không khỏi nghĩ tới mình trung học lúc mới tình đầu. Thượng mừng ba lúc, hắn đã từng viết một tờ giấy nhỏ, hướng lớp cách vách một tên nữ sinh bày tỏ, kết quả nữ sinh bị sợ chạy đi, sau khi tốt nghiệp lại cũng không có ra mặt, cũng không biết nàng bây giờ quá thế nào?

Ai, chuyện cũ quả nhiên không chịu nổi quay đầu a!

Hệ thống nhắc nhở: Túc chủ ôn lại Chu Tinh Trì chủ đóng phim 《Đại thoại tây du》，nhớ lại tuổi trẻ thanh xuân mỗi tình đầu tốt đẹp trí nhớ, chỉ số hạnh phúc +55!

Trên địa cầu điện ảnh quả nhiên cũng có thể cả cảm giác hạnh phúc!

Nếu như là người bình thường xem 《Đại thoại tây du》，chỉ số hạnh phúc rất khó tăng lên 55, Hoàng Vĩnh Nhạc tăng lên như vậy nhiều, chủ yếu là có quê hương tình hoài cùng mỗi tình đầu tình hoài thêm được.

Máy vi tính xách tay trong cùng tồn tại trừ 500G điện ảnh, nếu như Hoàng Vĩnh Nhạc nguyện ý, hắn có thể từ trên địa cầu rút ra vào tay càng nhiều hơn điện ảnh, sau này xem chiếu bóng cả cảm giác hạnh phúc liền dễ dàng hơn.

Trừ điện ảnh bên ngoài, trên địa cầu tiểu thuyết, âm nhạc, ti vi, động tràn đầy chờ giải trí tài nguyên,

Cũng đều có thể cả cảm giác hạnh phúc.

Người bình thường chỉ có thể hưởng dụng một cái thế giới giải trí tài nguyên, Hoàng Vĩnh Nhạc nhưng có thể hưởng dụng hai cái thế giới giải trí tài nguyên, cảm giác hạnh phúc tự nhiên cao hơn.

Bất quá, Hoàng Vĩnh Nhạc cũng không chuẩn bị độc hưởng trên địa cầu những thứ này giải trí tài nguyên.

Hoàng Vĩnh Nhạc có tiền quân nghề giải trí định, bây giờ hắn có trên địa cầu giải trí tài nguyên, hoàn toàn có thể mình tạo dựng một cái công ty giải trí, chỉ cần đầy đủ lợi dụng tốt trên địa cầu tài nguyên, hoàn toàn có thể sáng tạo ra một cái chưa từng có trong lịch sử giải trí đại đế quốc.

Nếu như Hoàng Vĩnh Nhạc có thể thành công khai sáng giải trí đại đế quốc, tất nhiên sẽ rất có cảm giác thành tựu, giống vậy có thể tăng lên cảm giác hạnh phúc.

Sự nghiệp là đàn ông cảm giác hạnh phúc trọng yếu nhất nguồn.

Hoàng Vĩnh Nhạc trong tay có địa cầu tất cả giải trí tài nguyên, đây là hắn tiền quân hạ nghề giải trí nhất cơ hội tốt.

Hoàng Vĩnh Nhạc bây giờ tài sản hẹn 1. 5 ức, nếu như muốn tạo dựng công ty giải trí, vốn khởi đầu không thành vấn đề.

Hệ thống nhắc nhở: Túc chủ rút ra lấy địa cầu âm nhạc và điện ảnh, chuẩn bị tạo dựng công ty giải trí, đem những thứ này âm nhạc và điện ảnh chia sẻ cho toàn thế giới, tăng lên toàn thế giới cảm giác hạnh phúc, tạo phúc tỉ tỉ (trillion hay 1000 tỉ) người, rút số vượt qua có giá trị, rút số quyền hạn giải tòa độ tiến triển tăng lên tới 15%!

"Tình huống gì? Rút số quyền hạn? 15%?"

Hoàng Vĩnh Nhạc cẩn thận nhìn một chút, cuối cùng hiểu được.

Nguyên lai, vòng thứ hai rút số quyền hạn giải tòa lại bắt đầu!

Hoàng Vĩnh Nhạc đã thành công giải tòa liễu một lần rút số quyền hạn, mở ra địa cầu thời không. Bây giờ rút số quyền hạn lại bắt đầu thứ hai lần giải tòa, chỉ cần giải tòa thành công, là có thể nữa đạt được thứ hai cái mới rút số thời không.

Thứ hai tua giải tòa vừa mới bắt đầu, nhưng là đã giải tòa đến 15%!

Giải tòa sở dĩ nhanh như vậy, là bởi vì hệ thống cho Hoàng Vĩnh Nhạc rút số rất có giá trị.

Hoàng Vĩnh Nhạc rút lấy địa cầu lên hoa vi điện thoại di động cùng liên tưởng máy vi tính xách tay, bên trong tồn trữ số lớn trên địa cầu âm nhạc và điện ảnh.

Hoàng Vĩnh Nhạc chuẩn bị tạo dựng công ty giải trí, đem những thứ này âm nhạc và điện ảnh chia sẻ cho toàn thế giới, những thứ này âm nhạc và điện ảnh có thể tăng lên toàn thế giới chỉ số hạnh phúc, tạo phúc thế giới, hệ thống vì vậy nhận định rút số giá trị cao vô cùng.

Hệ thống tôn chỉ tựa hồ là muốn xây dựng hạnh phúc thế giới, nó khích lệ hành động có hai loại:

Đệ nhất, ngăn cản phạm tội. Bởi vì phạm tội sẽ phá tan hạnh phúc của người khác cảm.

Thứ hai, tăng lên hạnh phúc của người khác.

Hoàng Vĩnh Nhạc trước ngăn cản phạm tội, hệ thống vì vậy nhận định rút số giá trị cao vô cùng.

Hoàng Vĩnh Nhạc bây giờ chuẩn bị tạo dựng công ty giải trí, dùng giải trí sản phẩm tăng lên hạnh phúc của người khác, hệ thống vì vậy cũng nhận định rút số giá trị rất cao, giải tỏa độ tiến triển trong nháy mắt tăng lên 15%.

"Theo như vậy nói, ta chia sẽ càng nhiều trên địa cầu giải trí sản phẩm, giải tỏa độ tiến triển lại càng mau?"

Nghĩ tới đây, Hoàng Vĩnh Nhạc trước mắt sáng lên, mình lại phát hiện một cái giải tỏa rút số quyền hạn phương pháp mới.

Chỉ cần đem địa cầu tài nguyên chia sẽ đi ra ngoài, tăng lên dân chúng cảm giác hạnh phúc, cộng xây hạnh phúc xã hội, rút số giá trị thì sẽ tiến một bước tăng lên, quyền hạn thì sẽ tiến một bước giải tỏa.

Cứ như vậy, tạo dựng công ty giải trí vừa có thể kiếm tiền, vừa có thể cả cảm giác hạnh phúc, còn có thể giải tỏa rút số quyền hạn, nhất cử tam đắc.

Vấn đề duy nhất là, tạo dựng cái gì công ty giải trí tốt đây?

Công ty giải trí phân rất nhiều loại, tỷ như điện ảnh và truyền hình công ty, âm nhạc công ty, động tràn đầy công ty, mạng tiểu thuyết đứng vân vân.

Hoàng Vĩnh Nhạc sự nghiệp vừa mới nổi lên bước, không thể nào lập tức đem tất cả kiểu công ty giải trí cũng thiết lập tới, chỉ có thể trước chọn một cái vào điểm.

Điện ảnh và truyền hình công ty sản phẩm chế tạo chu kỳ quá dài, nguy hiểm lớn, hơn nữa công việc nhiều, không quá thích hợp gây dựng sự nghiệp sơ kỳ Hoàng Vĩnh Nhạc. Dấu sao, hẳn còn phải lên đại học, tinh lực có hạn.

Âm nhạc công ty chế tạo chu kỳ ngược lại là tương đối ngắn, chẳng qua là âm nhạc diễn sanh không gian tương đối nhỏ.

Như vậy vừa phân tích, Hoàng Vĩnh Nhạc nếu như muốn tạo dựng công ty giải trí, động như vậy tràn đầy cùng tiểu thuyết sẽ là tốt hơn cái vào điểm, trong đó, tiểu thuyết có thể là sự chọn lựa tốt nhất.

Nguyên nhân có hai:

Đệ nhất, mạng tiểu thuyết đứng đưa vào là tương đối ít, nguy hiểm cũng thấp. Bởi vì Hoàng Vĩnh Nhạc đã giải quyết tiểu thuyết tư nguyên vấn đề.

Thứ hai, mạng tiểu thuyết đứng không gian phát triển đại. Mặc dù nước Hoa tiểu thuyết sách lậu nghiêm trọng, nhưng là một quyền tiểu thuyết một khi hỏa, tiểu thuyết bản quyền giá trị là rất cao. Những cao nhân này hỏa tiểu thuyết có thể thông qua tiêu thụ bản quyền, hoặc đóng phim, hoặc soạn lại động tràn đầy, hoặc làm trò chơi, kiếm lấy khả quan bản quyền phí.

Hoàng Vĩnh Nhạc có địa cầu thời không tất cả tiểu thuyết tài nguyên, chỉ cần đem tốt tiểu thuyết bùng nổ, tiểu thuyết bản quyền cơ hồ có thể nhóm lượng sản xuất, đến lúc đó, tất nhiên tài nguyên cuộn cuộn, chỉ số hạnh phúc cũng sắp tăng vọt lên, rút số quyền hạn giải tỏa không có áp lực chút nào.

Suy nghĩ tới nơi này, Hoàng Vĩnh Nhạc ý nghĩ dần dần rõ ràng, hẳn chuẩn bị mấy ngày nay tiến hành điều nghiên thị trường, phân tích nước Hoa mạng tiểu thuyết đứng phát triển hiện hướng, đối với tiểu thuyết thị trường tiến hành đánh giá.

Chỉ cần điều kiện thích hợp, Hoàng Vĩnh Nhạc trước hết tạo dựng một nhà thuộc về mình mạng tiểu thuyết, bước ra giải trí đại đế quốc bước đầu tiên.

Hệ thống nhắc nhở: Túc chủ chuẩn bị tạo dựng mạng tiểu thuyết, mình làm CEO, nội tâm sinh ra "Ta phải đi hết đời người tốt cùng " ảo giác, chỉ số hạnh phúc +90!

Converter: Tịch Văn Tịch Mịch

Bạn đang đọc truyện *Hạnh Phúc Đại Rút Thường Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 107: Tạo dựng mạng tiểu thuyết cùng《 Thần điêu hiệp lữ 》

Tác giả: Ngã Yêu Hóa Tinh

Buổi tối.

Chuối tiêu biệt thự phòng khách, Hoàng Vĩnh Nhạc đang lên mạng, kiểm tra có liên quan hoa hạ tiểu thuyết nghề nghiệp tài liệu.

Hắn đã chuẩn bị lợi dụng địa cầu tiểu thuyết tài nguyên, tạo dựng một nhà mạng tiểu thuyết.

Nước Hoa mạng tiểu thuyết rất nhiều, cạnh tranh kịch liệt. Bất quá, Hoàng Vĩnh Nhạc tọa ủng toàn bộ địa cầu tiểu thuyết tài nguyên, chỉ cần đầy đủ lợi dụng, tuyệt đối có hy vọng trở thành tiểu thuyết nghề mới vương giả.

Một khi những thứ này tiểu thuyết tạo thành tốt đẹp xã hội hiệu quả, rút số quyền hạn thì sẽ nhanh chóng giải tỏa.

"Vĩnh Nhạc, ăn cơm."

Diệp Tư nấu xong bữa ăn tối, nàng biết Hoàng Vĩnh Nhạc cánh tay bị thương, đặc biệt nấu món ăn thanh đạm hào: Hấp tô mi cá, phi thủy đậu hủ, nấm thang, cộng thêm hai mâm thức ăn.

Hai người vào ngồi, cùng chung bữa ăn tối.

"Vĩnh Nhạc, ngươi ăn nhiều cá, vết thương tốt mau."

"Được." Hoàng Vĩnh Nhạc vừa ăn vừa nói, "Diệp Tư, ta chuẩn bị tạo dựng một nhà mạng tiểu thuyết."

Diệp Tư kỳ quái: "Làm sao đột nhiên muốn khai mạng tiểu thuyết?"

Hoàng Vĩnh Nhạc nói: "Ta đối với tiểu thuyết một mực rất có hứng thú, gần đây lại đang học buôn bán học tương quan chương trình học, chuẩn bị mở nhà mạng tiểu thuyết thực hành một chút."

Hoàng Vĩnh Nhạc là văn khoa Trọng nguyên, luận văn lại được miễn phần, hần thuyết pháp này, Diệp Tư nghe tới cảm thấy rất hợp lý.

Diệp Tư hỏi: "Vĩnh Nhạc, ngươi vừa phải học tập, lại phải mở công ty, có thể hay không quá mệt mỏi?"

Hoàng Vĩnh Nhạc nói: "Mạng tiểu thuyết có chuyên nghiệp biên tập đoàn đội xử lý, ta sẽ không bẻ bộn nhiều việc."

Diệp Tư hỏi: "Ta có thể giúp ngươi chút gì sao?"

"Ngươi giúp ta mạng tiểu thuyết lấy cái tên."

"Gọi là? Ta không giỏi đặt tên."

"Không có sao, ngươi tùy tiện muốn một cái, ta tham khảo một chút."

Diệp Tư mĩ mầu vòng vo chuyển, nói: "Ta cảm thấy ngươi tên rất êm tai, trang web có thể kêu 'Vĩnh Nhạc mạng tiểu thuyết'."

Hoàng Vĩnh Nhạc nói: "Vậy thì kêu 'Vĩnh Nhạc mạng tiểu thuyết'."

Diệp Tư cau mày: "Ngươi nhanh như vậy quyết định? Ta chẳng qua là thuận miệng nói."

Hoàng Vĩnh Nhạc nói: "Thật ra thì, ta vốn là chuẩn bị gọi là kêu 'Vĩnh Nhạc mạng tiểu thuyết', không nghĩ tới ngươi và ta thần giao cách cảm, nghĩ đến một khối."

"..." Diệp Tư: Trùng hợp như vậy?

...

Thứ hai ngày.

Hoàng Vĩnh Nhạc bắt đầu vì tạo dựng Vĩnh Nhạc mạng tiểu thuyết làm chuẩn bị.

Xế chiều hôm đó, Hoàng Vĩnh Nhạc cùng Triệu Kiến Quốc, Phòng Hiểu Minh chờ thổ hào lúc ăn cơm, nói đến mình tạo dựng Vĩnh Nhạc mạng tiểu thuyết kế hoạch.

Mấy tên thổ hào đều cảm thấy Hoàng Vinh Nhạc ý tưởng rất tốt, nhưng là mạng tiểu thuyết trong thời gian ngắn có thể rất khó lời.

Mạng tiểu thuyết thuộc về nghề giải trí, tiền cảnh bùng sáng, chẳng qua là hoa hạ sách lậu nghiêm trọng, không ít trang web cũng không kiếm được tiền.

Bất quá, biết được Hoàng Vinh Nhạc đã hạ quyết tâm tiến quân tiểu thuyết nghiệp, Triệu Kiến Quốc đám người vẫn rất thưởng thức, cảm thấy người tuổi trẻ có như vậy khí phách tương đối hiếm thấy.

Muốn tạo dựng mạng tiểu thuyết đứng, cần phải có địa điểm làm việc. Phòng Hiểu Minh vì vậy cho Hoàng Vinh Nhạc cung cấp chín trăm thương dùng lâu làm việc, để cho Hoàng Vinh Nhạc mình chọn, cuối cùng Hoàng Vinh Nhạc chọn trúng vạn long trọng hạ 18 lầu 1 số đơn nguyên.

Vinh Nhạc mạng tiểu thuyết trang web xây dựng, thì nhận thầu cho Lôi Phong được Lôi Bạo khoa học kỹ thuật, do Lôi Bạo công ty tăng lên kỹ thuật ủng hộ.

Đến nỗi Vinh Nhạc mạng tiểu thuyết biên tập đoàn đội, Bác Hải đồ sách thành chủ tịch Lý Bác Hải cũng hỗ trợ giải quyết. Lý Bác Hải làm thư viện làm ăn mấy thập niên, biết biên tập đêm không hết, hẳn giúp Hoàng Vinh Nhạc giới thiệu một cái tư thâm biên tập đoàn đội, tổng cộng 15 người.

Địa điểm làm việc, mạng tiểu thuyết, biên tập đoàn đội cũng giải quyết sau, Hoàng Vinh Nhạc cũng thuận lợi hoàn thành Vinh Nhạc mạng tiểu thuyết ghi danh, bắt được bằng buôn bán, trước sau tổng cộng chỉ tốn ba ngày.

Tốc độ nhanh như vậy, còn phải cảm tạ Triệu Kiến Quốc, hẳn cùng cục công thương người thường giao thiệp với, quen việc dễ làm, hiệu suất tự nhiên cao.

Ở thổ hào môn trợ giúp, Vinh Nhạc mạng tiểu thuyết công việc bấp núc toàn bộ hoàn thành.

Ngày thứ sáu, Vinh Nhạc mạng tiểu thuyết đệ nhất bản trang web chính thức đẩy ra, bắt đầu thử vận doanh.

Thử vận doanh cùng ngày, có nhiều nhà truyền thông cũng tiến hành tương quan báo cáo tin tức.

《 Hoàng Vinh Nhạc đầu tư mười triệu, tạo dựng Vinh Nhạc mạng tiểu thuyết 》;

《 Hoàng Vinh Nhạc chính thức tiến quân tiểu thuyết nghiệp! 》;

《 Vinh Nhạc mạng tiểu thuyết hôm nay chính thức thượng tuyến! 》;

...

Theo tin tức ra ánh sáng, Vinh Nhạc mạng tiểu thuyết bị một ít tiểu thuyết mê chú ý.

Bất quá, Vinh Nhạc mạng tiểu thuyết vừa mới thành lập, kho sách hay là không, muốn hấp dẫn độc giả trước hết bỏ túi kho sách, tìm được một nhóm sách hay.

Biên tập đoàn đội đã bắt đầu thu cáo, Vinh Nhạc mạng tiểu thuyết nhà văn phúc lợi cũng toàn diện đẩy ra.

Bởi vì Vinh Nhạc mạng tiểu thuyết là mới trang web, không có gì lưu lượng, rất nhiều tác giả đều ở đây ngắm nhìn trung.

Muốn hấp dẫn tiểu thuyết tác giả cùng độc giả, hay là cần trước đem lưu lượng kéo lên.

Cho nên, Hoàng Vinh Nhạc chuẩn bị chọn một nhóm trên địa cầu ưu tú tiểu thuyết, đem độc giả hấp dẫn đến Vinh Nhạc mạng tiểu thuyết.

...

Buổi tối.

Hoàng Vinh Nhạc ngồi trước máy vi tính, đang đang chọn tiểu thuyết.

Ở trong máy vi tính, tổng cộng tồn trữ 500 nhiều vốn trên địa cầu tiểu thuyết.

Hoàng Vinh Nhạc chuẩn bị từ trong chọn một quyển tiểu thuyết, truyền lên đến Vinh Nhạc mạng tiểu thuyết, thử trước một chút nước, nhìn một chút độc giả phản ứng.

Mấy quyển kinh chọn sau, Hoàng Vinh Nhạc quyết định cuối cùng lên trước truyện Kim Dung võ hiệp đại biểu làm 《 Thần điêu hiệp lữ 》.

Hoàng Vinh Nhạc sở dĩ chọn 《 Thần điêu hiệp lữ 》， là bởi vì quyển tiểu thuyết này cường gian phạm có liên quan.

Ở 《 Thần điêu hiệp lữ 》 trong, toàn chân đạo sĩ Duẫn Chí Bình cường gian Tiểu Long Nữ, chuyện này tiết vì toàn văn đặt quan điểm chính, cũng trở thành Dương Quá cùng Tiểu Long Nữ tuyệt yêu yêu chủ chân. 《 Thần điêu hiệp lữ 》 không hề là thuần túy tiểu thuyết võ hiệp, nó giải thích chính là vượt qua thể tục tình yêu.

Tiểu Long Nữ bị Duẩn Chí Bình cưỡng gian sau, Dương Quá nhưng đối với Tiểu Long Nữ bất ly bất khí, loại này tình yêu xem chính là Phúc Hưng thành phố cần.

Gần đây Phúc Hưng thành phố cưỡng gian án dần dập xảy ra, bị xâm hại phái nữ số người tất nhiên không ít, đã trở thành một cái xã hội vấn đề. Có một ít bị cưỡng gian phái nữ, đã đối với tình yêu cùng hôn nhân mất đi lòng tin.

Hoàng Vĩnh Nhạc lựa chọn 《 Thần điêu hiệp lữ 》, chính là muốn chính diện đáp lại xã hội này vấn đề.

Hoàng Vĩnh Nhạc đem 《 Thần điêu hiệp lữ 》 xác định vị trí là "Chữa hệ " tiểu thuyết võ hiệp, dùng Dương Quá cùng Tiểu Long Nữ không lành lặn thêm hoàn mỹ tình yêu câu chuyện, cho những thứ kia bị xâm hại phái nữ một chút trong lòng an ủi, cũng vì xã hội truyền điểm chánh năng lượng.

Nếu như 《 Thần điêu hiệp lữ 》 có thể đạt tới như vậy hiệu quả, như vậy quyền tiểu thuyết này liền có rộng rãi ảnh hưởng xã hội lực.

Đến lúc đó, hệ thống thì sẽ nhận định Hoàng Vĩnh Nhạc rút ra lấy 《 Thần điêu hiệp lữ 》 giá trị rất cao, rút số quyền hạn giải tòa độ tiến triển liền sẽ tăng nhanh.

《 Thần điêu hiệp lữ 》 tạo thành ảnh hưởng xã hội lực càng lớn, rút số quyền hạn giải tòa lại càng mau.

Cưỡng gian phạm là trước mặt xã hội điểm nóng, Hoàng Vĩnh Nhạc cảm thấy 《 Thần điêu hiệp lữ 》 thuận theo thời thế, rất phù hợp trước mặt hoàn cảnh xã hội, có hóa hoạn tiềm chất, vì vậy cảm quyền tiểu thuyết này thử nước.

Dĩ nhiên, cuối cùng hiệu quả như thế nào, chỉ có thử qua mới biết.

"Lên trước truyện tiểu thuyết."

Hoàng Vĩnh Nhạc ở Vĩnh Nhạc mạng tiểu thuyết thượng ghi danh một cái bút hiệu "Kim Dung", sau đó lấy "Kim Dung" bút hiệu sáng lập tiểu thuyết 《 Thần điêu hiệp lữ 》, cũng truyền lên chương thứ nhất.

Rất nhanh, 《 Thần điêu hiệp lữ 》 xuất hiện ở Vĩnh Nhạc mạng tiểu thuyết kho sách trong, nó thành là thứ nhất vốn bị truyền lên tác phẩm.

Đến nỗi 《 Thần điêu hiệp lữ 》 có thể hay không hóa hoạn, truyền chánh năng lượng, chỉ có thể mời mắt chờ mong.

Converter: Tịch Văn Tịch Mịch

Bạn đang đọc truyện *Hạnh Phúc Đại Rút Thường Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 108: Thần Điêu nóng nảy

Tác giả: Ngã Yêu Hòa Tinh

《 Thần điêu hiệp lữ 》 chính thức truyền lên Vĩnh Nhạc mạng tiểu thuyết.

Quyền tiểu thuyết này là vồng trạm đẩy mạnh tác phẩm, truyền lên ngày thứ nhất, biên tập tổ liền an bài đại phong thôi.

Bất quá, Vĩnh Nhạc mạng tiểu thuyết lưu lượng thiếu, đại phong thôi cũng không có gì trứng dùng, căn bản không người nhìn.

Vì giúp 《 Thần điêu hiệp lữ 》 kéo nhân khí, Hoàng Vĩnh Nhạc không thể làm gì khác hơn là ở vi bác tiến hành tuyên truyền: "Cho mọi người đề cử một quyền tiểu thuyết võ hiệp, Kim Dung 《 Thần điêu hiệp lữ 》, một cái cùng cưỡng gian có liên quan võ hiệp câu chuyện."

Hoàng Vĩnh Nhạc vì bác chú ý đếm đã đạt 970 vạn, điều này vì bác phát ra sau, không ít bạn trên mạng cũng đối với 《 Thần điêu hiệp lữ 》 sinh ra tò mò, rồi rít đi Vĩnh Nhạc mạng tiểu thuyết đọc.

Ngắn ngủi một buổi sáng, 《 Thần điêu hiệp lữ 》 bấm đếm liền đạt tới 50000 lần, cất giữ đếm phá 3000.

《 Thần điêu hiệp lữ 》 sách bình khu cũng náo nhiệt.

Đi học lang: Kim Dung thật to, văn bút vô cùng ca tụng a! Cầu tăng thêm!

Sách nhỏ mê: Kim Dung là ai a? Cảm giác bút lực tốt thâm hậu đáng vẽ, có phải hay không đại thần com lê?

Tiểu mỹ nữ: Vĩnh Nhạc anh đề cử tiểu thuyết, nhất định ủng hộ, hi hi! Tác giả khuôn, cố gắng lên đổi mới nga!

Chân trời người: 《 Thần điêu hiệp lữ 》 võ công hệ thống rất mới lạ a! 《 Giáng long thập bát chưởng 》 là võ công gì, thật giống như rất trâu đáng vẽ? Quách Tĩnh vậy là cái gì lai lịch, võ lực trị giá tựa hồ rất cao a?

Theo sách mê gia tăng, 《 Thần điêu hiệp lữ 》 xông lên Vĩnh Nhạc mạng tiểu thuyết sách mới bảng hạng nhất, bấm đếm, cắt giữ đếm, đề cử đếm đều là toàn đứng đệ nhất.

Hoàng Vĩnh Nhạc thuận thế làm, một hơi truyền lên 《 Thần điêu hiệp lữ 》 trước 20 chương, đổi mới mấy trăm ngàn chữ.

Khi độc giả đọc đến Dẫn Chí Bình cường gian Tiểu Long Nữ tình tiết lúc, bình luận khu nhất thời tặc oa.

Chuyên nghiệp bác sĩ thú y: Ngọa tào, tác giả hạ độc a! Tiểu Long Nữ lại bị Dẫn Chí Bình cường gian, cầu sửa đổi tình tiết, nếu không hạ giá!

Lưu lạc con kiến: Quyền tiểu thuyết này kịch độc, có nón xanh tình tiết! Bỏ!

Chiến đấu chó: Vai chính bị xanh biếc, khí thư! Tác giả quân từ đây kéo vào danh sách đen!

...

Không ít độc giả đối với cường gian tình tiết rất bất mãn, có yêu cầu sửa đổi, có dưới uy hiếp chiếc, có muốn cho tác giả gửi đao phiến.

Độc giả những thứ này phản ứng cũng là bình thường, một cái độc quán thoải mái văn người, quả thật sẽ khó mà tiếp nhận 《 Thần điêu hiệp lữ 》 loại kịch tình này.

Bất quá, 《 Thần điêu hiệp lữ 》 dự trù nhóm độc giả, vốn cũng không phải là thoải mái văn độc giả, mà là bị xâm phạm nữ độc giả.

Hoàng Vĩnh Nhạc là hy vọng thông qua 《 Thần điêu hiệp lữ 》 cường gian tình tiết, để cho xã hội đối với bị xâm phạm nữ giả một đặc thù đoàn thể càng nhiều hơn chú ý, truyền một ít ngay mặt tình yêu xem.

Mặc dù có rất nhiều độc giả bởi vì cường gian tình tiết buông tha đọc 《 Thần điêu hiệp lữ 》， nhưng là cũng không ít độc giả lưu lại.

Ở sách bình khu, dẫn phát rất nhiều tranh luận, tranh luận đề tài đa số cùng cường gian có liên quan.

Theo bạn đọc tăng nhiều, những tranh luận này lan tràn đến vi bác, đưa đến càng ngày càng nhiều người đối với 《 Thần điêu hiệp lữ 》 cường gian phạm tình tiết sinh ra tò mò.

Ở các bạn trên mạng dưới sự thôi thúc, 《 Thần điêu hiệp lữ 》 quyền tiểu thuyết này bị một ít chủ lưu truyền thông chú ý.

Gần đây Phúc Hưng thành phố bộc phát sự thượng lớn nhất cường gian án, chủ lưu truyền thông đều ở đây có ý thức đối với cường gian vấn đề tiến hành dẫn dắt.

Hôm nay, Vĩnh Nhạc mạng tiểu thuyết xuất hiện một quyền có liên quan cường gian phạm tiểu thuyết 《 Thần điêu hiệp lữ 》， nên tiểu thuyết đưa tới đại quy mô thảo luận, lại truyền ra rất chánh năng lượng tình yêu xem, truyền thông vì vậy biết thời biết thế, đối với 《 Thần điêu hiệp lữ 》 tiến hành phê bình phân tích.

《 Có một loại đàn ông tốt kêu 'Dương Quá' 》;

《 Cận tích 《 Thần điêu hiệp lữ 》—— tình yêu cùng cường gian không liên quan 》;

《 Dẫn Chí Bình, đây là cường gian, không là ái tình! 》;

《 Mỗi một cái Tiểu Long Nữ, cũng hân thương yêu! 》

...

Khi tương tự văn chương ở truyền thông sau khi xuất hiện, 《 Thần điêu hiệp lữ 》 bị càng ngày càng nhiều chú ý, có liên quan cường gian thảo luận cũng càng ngày càng nhiều.

Có người mắng chửi Dẫn Chí Bình cường gian hành động không bằng cảm thú, có người đồng tình Tiểu Long Nữ vô tội xâm hại trải qua, có người khen Dương Quá cứu vãn một viên mất người lòng của thiếu nữ.

Theo 《 Thần điêu hiệp lữ 》 cường gian tình tiết thảo luận đi sâu vào, dần dần, sách bình khu nhấn lại cũng phát sanh biến hóa.

Bầu trời màu xám: Ta là khóc nhìn xong 《 Thần điêu hiệp lữ 》. Đúng vậy, ta chính là một tên đã từng bị cường gian qua đàn bà. Ta sợ hãi qua, tuyệt vọng

qua, thậm chí nghĩ tới tự sát. Nhìn xong quyền tiểu thuyết này, ta trong lòng thoải mái nhiều. Ta không biết mình có thể hay không Tiểu Long Nữ vậy, tìm được sẽ không chê ta Dương Quá, nhưng là ta sẽ cố gắng lên. Cảm ơn Kim Dung tác phẩm!

Dừng cảm tiểu Cường: Tác giả đại thần, bạn gái ta tháng trước bị cưỡng gian, ta rất thống khổ, không biết nên không nên chia tay. Hôm nay nhìn xong 《Thần điêu hiệp lữ》，ta đột nhiên nghĩ thông, ta nếu là đàn ông, đến lượt giống như Dương Quá vậy đi bảo vệ nữ nhân mình yêu thích. Bạn gái ta là vô tội người bị hại, ta làm sao có thể vì vậy vứt bỏ nàng? Cảm ơn tác giả viết ra 《Thần điêu hiệp lữ》 như vậy hảo tác phẩm! Chờ tháng tới phát tiền lương, nhất định cho người!

Thích cười đích lệ lệ: Gần đây bình luận khu thật là nhiều cảm nhân câu chuyện a! Mọi người cũng phải cố gắng lên, mọi người đều phải hạnh phúc!

...

Khi tương tự như vậy bình luận càng ngày càng nhiều lúc, 《Thần điêu hiệp lữ》 đã dần dần trở thành một quyền hiện tượng cấp tác phẩm.

Nó đã không còn là một quyền thuần túy tiểu thuyết võ hiệp, ngược lại thành một loại xã hội hiện tượng, thảo luận nó người càng ngày càng nhiều.

Theo 《Thần điêu hiệp lữ》 độ chú ý kéo dài gia tăng, rất nhiều điện ảnh và truyền hình công ty đều thấy được cơ hội làm ăn, rồi rít liên lạc Vĩnh Nhạc mạng tiểu thuyết, muốn mua 《Thần điêu hiệp lữ》 điện ảnh và truyền hình kịch bản quyền.

Ở những công ty này chính giữa, thì có Lệ Trân điện ảnh và truyền hình.

Chu Lệ Trân mình cũng duyệt đọc 《Thần điêu hiệp lữ》，đối với bộ tác phẩm này sinh ra hứng thú, muốn đánh thành kịch ti vi. Vì vậy, nàng tìm được Hoàng Vĩnh Nhạc.

Chuối tiêu biệt thự, phòng khách.

"Chu tổng, người phải đem 《Thần điêu hiệp lữ》 đánh thành kịch ti vi?" Hoàng Vĩnh Nhạc hỏi.

Chu Lệ Trân gật đầu: "Công ty chúng ta năm nay kế hoạch chụp hai bộ kịch ti vi, 《Thần điêu hiệp lữ》 là rất khó được tác phẩm. Hoàng sư phó, 《Thần điêu hiệp lữ》 điện ảnh và truyền hình bản quyền còn không có bán ra chứ?"

Hoàng Vĩnh Nhạc nói: "Muốn mua 《Thần điêu hiệp lữ》 điện ảnh và truyền hình bản quyền điện ảnh và truyền hình công ty có mười mấy nhà, bắt quá, ta không bán."

Chu Lệ Trân hỏi: "Tại sao không bán? Là giá cả không đủ cao sao?"

Hoàng Vĩnh Nhạc nói: "Có mấy công ty ra giá ngược lại là thật cao, chẳng qua là ta cảm thấy 《Thần điêu hiệp lữ》 hẳn do Lệ Trân điện ảnh và truyền hình tới quay thích hợp nhất."

Chu Lệ Trân ngần ra, ngay sau đó mặt lộ vui mừng: "Cám ơn Hoàng sư phó! Người yên tâm, bộ này 《Thần điêu hiệp lữ》 công ty chúng ta nhất định toàn lực phách tốt."

Chỉ như vậy, 《Thần điêu hiệp lữ》 điện ảnh và truyền hình bản quyền bị Lệ Trân điện ảnh và truyền hình mua đi, nó cũng trở thành Vĩnh Nhạc mạng tiểu thuyết bán ra bản quyền quyền tiểu thuyết thứ nhất.

Ở 《Thần điêu hiệp lữ》 dưới sự thôi thúc, Vĩnh Nhạc mạng tiểu thuyết lưu lượng rõ ràng lập thăng, bắt đầu bước vào nề nếp.

Hệ thống nhắc nhở: Vĩnh Nhạc mạng tiểu thuyết ghi danh độc giả đếm vượt qua 30 vạn, tức chủ có chút cảm giác thành tựu, chỉ số hạnh phúc +70!

Hệ thống nhắc nhở: Túc chủ phát biểu 《Thần điêu hiệp lữ》 tiểu thuyết, đưa tới xã hội đối với bị xâm hại phái nữ đoàn thể chú ý, truyền ngay mặt tình yêu xem, có rộng rãi ảnh hưởng xã hội lực, rút số giá trị tiền một bước tăng lên, rút số quyền hạn quá mức giải tỏa 5. 5%, giải tỏa độ tiến triển tăng lên tới 20. 5%!

Converter: Tịch Văn Tịch Mịch

Bạn đang đọc truyện *Hạnh Phúc Đại Rút Thương Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 109: Mạng tiểu thuyết thập cường

Tác giả: Ngã Yêu Hòa Tinh

《Thần điều hiệp lữ》tạo thành tốt đẹp xã hội hiệu quả, rút số quyền hạn quá mức giải tòa liễu 5.5%, có thể thấy hệ thống cho là 《Thần điều hiệp lữ》giá trị rất cao.

Nếu như 《Thần điều hiệp lữ》sức ảnh hưởng có thể tiếp tục mở rộng, rút số quyền hạn sẽ còn tiến một bước giải tòa.

Vì vậy, Hoàng Vinh Nhạc mới đồng ý đem 《Thần điều hiệp lữ》đánh thành kịch ti vi.

Theo 《Thần điều hiệp lữ》độ chú ý kéo dài tăng lên, Hoàng Vinh Nhạc lần nữa trở thành truyền thông tiêu điểm.

Vinh Nhạc mạng tiểu thuyết mới vừa khai đứng, liền đẩy ra 《Thần điều hiệp lữ》như vậy hiện tượng cấp tác phẩm, quật khởi tốc độ nhanh trước đây chưa từng thấy.

Trước, Hoàng Vinh Nhạc cũng đã có không ít hào quang, "Thi vào trường cao đẳng Trạng nguyên" "Ti ti (trillion hay 1000 tỉ) nhà giàu" "Đại cổ đồng" vân vân, hôm nay, hẳn lại thêm một cái mới chức vụ — Vinh Nhạc văn hóa công ty người sáng lập.

Vinh Nhạc mạng tiểu thuyết, lệ thuộc Vinh Nhạc văn hóa công ty.

Khi 《Thần điều hiệp lữ》đưa tới đại quy mô thảo luận lúc, rất nhiều người cũng ý thức được Hoàng Vinh Nhạc tạo dựng mạng tiểu thuyết không phải tùy tiện vui đùa một chút, tên này 18 tuổi người tuổi trẻ có thể đem thay đổi hoa hạ tiểu thuyết nghiệp cách cục.

Vì vậy, mấy chục nhà truyền thông rồi rít muốn phỏng vấn Hoàng Vinh Nhạc, cuối cùng Phúc Hưng đài truyền hình 《Tài sản đời người》lan con mắt thu được su tầm Hoàng Vinh Nhạc cơ hội.

《Tài sản đời người》là phóng đàm loại tiết mục, chủ yếu phỏng vấn thành công xí nghiệp gia. Đương tiết mục khách quý, đều là thành công xí nghiệp gia, tuổi tác cơ bản vượt qua 30 tuổi.

Hoàng Vinh Nhạc là ngoại lệ, năm khác cận 18 tuổi, trở thành 《Tài sản đời người》từ trước tới nay trẻ tuổi nhất khách quý.

Trong phỏng vấn.

Người chủ trì: "Hoàng tiên sinh, gần đây 《Thần điều hiệp lữ》dẫn phát rộng rãi thảo luận. Ban đầu, người tại sao phải quyết định long trọng đề cử 《Thần điều hiệp lữ》?"

Hoàng Vinh Nhạc nói: "Mạng tiểu thuyết đứng giá trị tồn tại, chính là cung cấp phù hợp độc giả đọc nhu cầu tác phẩm. Phúc Hưng thành phố gần đây cường gian án dồn dập xảy ra, không ít vô tội phái nữ bị thương tổn, ta vì vậy muốn đẩy ra một quyển tương quan tác phẩm, chú ý cái này đặc thù đoàn thể, 《Thần điều hiệp lữ》vừa vặn là như vậy tác phẩm."

Người chủ trì hỏi: "Rất nhiều độc giả thấy 《Thần điều hiệp lữ》trung Dẫn Chí Bình cường gian Tiểu Long Nữ tình tiết sau, lựa chọn khí thư, đối với lần này, ngài thấy thế nào?"

Hoàng Vinh Nhạc nói: "Cái này rất bình thường. Bất đồng độc giả, không có cùng đọc nhu cầu, không có bất kỳ tiểu thuyết có thể để cho tất cả độc giả hài lòng. 《Thần điều hiệp lữ》mặt góc nhóm độc giả, là đối với tình yêu có mong đợi nhưng lại mê mang đoàn thể."

Người chủ trì hỏi: "Rất nhiều người cảm thấy, nếu như 《Thần điều hiệp lữ》từ bỏ cường gian tình tiết, nhân khí sẽ cao hơn, ngài thấy thế nào?"

Hoàng Vinh Nhạc nói: "Có tiểu thuyết giống như kẹo, ăn rất ngọt ngào, mọi người đều thích. Có tiểu thuyết thì giống như khổ thuốc, ăn rất khổ sở, nhưng là nó có thể trị bệnh. Một cái khỏe mạnh tiểu thuyết thị trường, hẳn trăm hoa đua nở, chứa các loại bất đồng kiểu tác phẩm. Kẹo tiểu thuyết có thể mang cho người sung sướng, khổ thuốc tiểu thuyết thì sẽ ở người không giúp thời điểm dành cho an ủi. 《Thần điều hiệp lữ》là khổ thuốc tiểu thuyết, nó không thích hợp tất cả mọi người, nhưng là có không thể thay thế giá trị."

...

Hoàng Vinh Nhạc phỏng vấn phát hình sau, đang viết tay đoàn thể trung dẫn phát không ít thảo luận.

Tay viết pp bày.

Tay viết giáp: "Vinh Nhạc mạng tiểu thuyết người sáng lập rất lớn khí a, ngay cả 《Thần điều hiệp lữ》như vậy có nón xanh tình tiết tác phẩm cũng dám đẩy mạnh, phách lực này hoàn bạo 99% mạng tiểu thuyết đứng a!"

Tay viết ất: "Hoàng Vinh Nhạc là thi vào trường cao đẳng Trạng nguyên, luận văn hay là mẫn phần, hẳn là thật hiểu tiểu thuyết. Không giống rất nhiều vông trạm lão tổng, chỉ muốn kiểm tiền, đối với tiểu thuyết một chữ cũng không biết, nhóm lượng sản xuất buồn bán hóa tiểu thuyết, một cái chân đi bộ. Hoàng Vinh Nhạc mới thật sự là muốn làm mạng tiểu thuyết đứng người."

Tay viết bính: "Ta quyết định, sách mới phân phát đến Vĩnh Nhạc mạng tiểu thuyết, sau này thì cùng Vĩnh Nhạc để lẫn lộn."

Tay viết át: "Chờ sách cũ hoàn bản, ta cũng đến Vĩnh Nhạc mạng tiểu thuyết khai sách mới."

...

Ở 《 Tài sản đời người 》 phát hành sau, Vĩnh Nhạc mạng tiểu thuyết nghênh đón nhóm đầu tiên tay viết gia nhập liên minh, ngày đầu nhập kho tác phẩm số lượng đột phá 100 vốn.

Đồng thời, ở 《 Thần điều hiệp lữ 》 kéo động hạ, Vĩnh Nhạc mạng tiểu thuyết ngày đầu phóng vấn lượng đột phá 100 vạn, thành công sát nhập vào Hoa Hạ mạng tiểu thuyết thập cường.

Theo độc giả cùng tác giả tràn vào, trang web dần dần đi vào nề nếp.

Hệ thống nhắc nhở: Tác chủ đem Vĩnh Nhạc mạng tiểu thuyết phát triển thành Hoa Hạ mạng tiểu thuyết thập cường, nội tâm sinh ra "Ta là một tên xuất sắc CEO " cảm giác thành tựu, chỉ số hạnh phúc +111!

...

Đêm

Một vầng trăng sáng cao treo chân trời, ánh trăng chiếu nghiêng xuống, là trời dài cửa hàng một tầng nhu mỵ màu bạc.

Thiên thai trên cỏ, để một khối màu trắng khăn ăn, phía trên bày có mấy mâm tươi đẹp thức ăn, một chai màu đỏ rượu bò đào, hai cái ly cao cổ.

Hoàng Vĩnh Nhạc cùng Diệp Tư ngồi chung một chỗ, cùng chung ánh trăng bữa ăn tối, ước hẹn làm hạnh phúc thí nghiệm.

"Diệp Tư, cạn ly."

"Cạn ly."

Hai người nhẹ nhàng cạn ly.

Nhấp một miếng rượu chát, Diệp Tư trắng như tuyết gò má dâng lên nhàn nhạt đỏ ửng, trong trắng thấu đỏ, xinh đẹp ướt át, vừa tựa như thành thực màu đỏ hoa hồng, dưới ánh trăng, lóe lên động nhân sáng bóng.

"Vĩnh Nhạc, 《 Thần điều hiệp lữ 》 chương mới nhất người xem rồi chưa?" Diệp Tư nhẹ giọng nói, "Tiểu Long Nữ cùng Dương Quá chia lìa mười sáu năm sau, rốt cuộc phải đoàn tụ."

Hoàng Vĩnh Nhạc nói: "Người cũng ở đây đuổi đọc 《 Thần điều hiệp lữ 》?"

"Đúng nha, mỗi ngày đuổi." Diệp Tư nói, "Dương Quá cùng Tiểu Long Nữ thật là quá không dễ dàng, trải qua sinh ly tử biệt, vừa khổ đợi mười sáu năm, trong cuộc đời tốt đẹp nhất thời gian đều ở đây cô tịch trung độ qua, nếu là bọn họ có thể sớm một chút chung một chỗ tốt biết bao nhiêu."

Hoàng Vĩnh Nhạc nói: "Sớm một chút chung một chỗ quả thật tốt, có thể sinh nhiều mấy đứa bé. Dương Quá cùng Tiểu Long Nữ lãng phí mười sáu năm tốt đẹp tuổi tác, gặp lại lúc đã hơn bốn mươi tuổi, muốn sinh hai thai cũng khó khăn a."

"..." Diệp Tư.

Hoàng Vĩnh Nhạc nói: "Thật ra thì, Dương Quá cùng Tiểu Long Nữ hai người mới gặp lúc, đều là người chưa thành niên, hoàn toàn có thể sớm yêu. Đáng tiếc, hai người cũng quá căng thẳng, không có câu thông tốt."

Diệp Tư đồng ý: "Tiểu Long Nữ yêu Dương Quá lúc, Dương Quá còn mộng mộng đồng đồng, hai người nếu là đem lời nói rõ ràng, có thể đã sớm ở cùng một chỗ."

Hoàng Vĩnh Nhạc hỏi: "Người cũng cảm thấy người yêu hẳn sớm một chút chung một chỗ?"

Diệp Tư gật đầu: "Ừ."

Hoàng Vĩnh Nhạc lại hỏi: "Vậy tại sao còn không sớm một chút tìm bạn trai?"

"..." Diệp Tư lông mi lóe lóe, sâu kín nói, "Không biết làm sao tìm được."

Hoàng Vĩnh Nhạc hỏi: "Người thích tuyền đàn ông như thế nào?"

Diệp Tư lắc đầu: "Không biết."

Hoàng Vĩnh Nhạc nói: "Người ngay cả mình thích tuyền đàn ông như thế nào cũng không biết, tiếp tục như vậy nữa cũng không phải biện pháp. Nếu là

một mực không tìm bạn trai, chờ người tương lai già rồi, phỏng đoán sẽ giống như Tiểu Long Nữ vậy, muốn sinh hai thai đều khó."

"..." Diệp Tư nhớ tới cái gì, quay lại nói, "Vĩnh Nhạc, ta năm ngoài đi phúc núi du lịch lúc, coi là qua một lần mạng, coi là là nhân duyên."

"Người còn tin cái này?"

"Phúc núi thầy tướng số rất linh nghiệm" Diệp Tư nói, "Lúc ấy, thầy tướng số để cho ta rút ra nhân duyên ký, ta rút một cây 'Thanh trúc ký'."

"'Thanh trúc ký' là thứ gì?"

"Thanh trúc cả đời chỉ mở một lần hoa." Diệp Tư nói, "Thầy tướng số nói, ta nhân duyên cùng thanh trúc vậy, cả đời chỉ có một lần. Cho nên, cái thứ nhất cùng ta có quan hệ xác thịt người, liền sẽ trở thành ta cả đời bạn lữ."

Hoàng Vĩnh Nhạc hỏi: "Cái dạng gì mới tính có 'Da thịt gần gũi'?"

Diệp Tư nói: "Hắn là hôn môi đi."

Hoàng Vĩnh Nhạc nói: "Vậy người cả đời bạn lữ chắc là Chu Lệ Trân. Ta nhớ lần trước Chu Lệ Trân đã từng hôn qua người một lần."

Diệp Tư cười nói: "Lệ tỷ là nữ, tại sao có thể là ta cả đời bạn lữ chứ?"

Hoàng Vĩnh Nhạc nói: "Người cả đời bạn lữ phải là nam?"

"..." Diệp Tư bĩu môi: Đây còn phải nói?

Hoàng Vĩnh Nhạc nói: "Lần trước người trúng 'Máu môi tán' lúc, ta nếu là hôn người, giúp người giải độc, người chẳng phải là muốn gả cho ta?"

Diệp Tư nói: "Vấn đề là người lúc ấy không hôn a!"

"Ta nếu là thật hôn, người thật gả a?"

"Có thể." Diệp Tư mỉm cười nói, "Trừ phi thầy tướng số coi là sai rồi."

Ho khan một cái, Hoàng Vĩnh Nhạc nói: "Việc đã đến nước này, ta không thể không nói ra chân tướng."

Diệp Tư hỏi: "Cái gì chân tướng?"

Diệp Tư nói: "Đêm đó người trúng 'Máu môi tán' sau, thật ra thì ta hôn qua người..."

Converter: Tịch Văn Tịch Mịch

Bạn đang đọc truyện *Hạnh Phúc Đại Rút Thương Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 110: Diệp Tư trở thành Hoàng Vĩnh Nhạc bạn gái

Tác giả: Ngã Yêu Hóa Tinh

Diệp Tư cười nói: "Vĩnh Nhạc, người cái này hoàng quá già, không lừa được ta."

Hoàng Vĩnh Nhạc nói: "Ta không có nói káo. Người nhắm lại xem, đêm đó người trúng 'Máu môi tán', nếu như ta không hôn môi của người, độc tính làm sao biết biến mất?"

Diệp Tư con người chuyển một cái, nói: "Nhưng là, lần trước ta hỏi người lúc, người nói không hôn ta."

Hoàng Vĩnh Nhạc nói: "Lần trước ta là lừa gạt người, sợ người xấu hổ."

Diệp Tư hỏi: "Người tối nay tại sao không lừa?"

Hoàng Vĩnh Nhạc nói: "Thầy tướng số cho người tính qua nhân duyên, nói cái thứ nhất hôn người đàn ông, sẽ trở thành người cả đời bạn hữu. Nếu như thầy tướng số linh nghiệm thật, như vậy ta chắc là mạng người đã định trước bạn trai, ta rất đúng người phụ trách."

Diệp Tư nói: "Thầy tướng số có thể là nói vậy."

"Lời ấy sai rồi." Hoàng Vĩnh Nhạc nói, "Ta mới vừa xem thiên tượng, phát giác thiên cương một trăm lẻ tám tinh hệ khác thường đối, sao Ngưu Lang nam thiên, sao Chức Nữ bắc đẩu, ô thước tinh hệ tụ lại, bắc cầu phó hội, ngàn dặm nhân duyên đường quanh co, chính là lương duyên duyên. Khải Minh Tinh khu biệt thự tổng cộng có một trăm lẻ tám ngôi biệt thự, chuỗi tiêu biệt thự đối ứng sao Ngưu Lang, ô mai biệt thự đối ứng sao Chức Nữ. Do trời giống có thể biết, chuỗi tiêu biệt thự chủ nhân cùng ô mai biệt thự chủ nhân đúng là trùng mục tiêu đã định trước tình nhân, đây là thiên định duyên phận."

Diệp Tư mĩm cười chớp mắt, nhỏ giọng hỏi: "Như vậy nên làm cái gì bây giờ?"

Hoàng Vĩnh Nhạc nói: "Nếu là do thiên định duyên phận, như vậy chỉ có thể thuận theo thiên ý, vội vàng bắt đầu đoạn này cảm tình. Chuỗi tiêu biệt thự chủ nhân cùng ô mai biệt thự chủ nhân hẳn sớm một chút chung một chỗ, sớm một chút yêu, sớm một chút kết hôn sinh con, cùng chung tình cha con chỉ nhạc. Ngàn vạn lần không nên giống như Dương Quá cùng Tiểu Long Nữ, lãng phí 16 năm thời gian, ngay cả hai thai cũng sinh sao. Diệp cô nương, người cảm thấy thế nào?"

"..."

Nghe đến chỗ này, Diệp Tư ngực đã đập bịch bịch, hô hấp có chút dồn dập, gò má chính là một trận nóng bỏng, tựa như ăn đồ nóng bỏng, tựa như ăn đồ nóng bỏng, hai gò má đỏ ửng, cúi đầu xuống, không dám nhìn nữa Hoàng Vĩnh Nhạc.

Một lát sau.

"Vĩnh Nhạc, ta mệt nhọc."

"Sớm như vậy?"

"Ừ."

"Ngủ."

Hai người rời đi thiên thai.

Sau, Diệp Tư cáo biệt Hoàng Vĩnh Nhạc, một mình trở lại ô mai trong biệt thự.

Đến biệt thự, Diệp Tư rót cái táo, nằm dài trên giường, chẳng qua là cũng không có chìm vào giấc ngủ.

Nàng không hề khốn, chỉ là muốn một người yên lặng một chút.

Diệp Tư trong lòng biết, mới vừa Hoàng Vĩnh Nhạc ở trên sân thượng kia một phen, nhìn như nói đùa, trên thực tế là ở hướng nàng bày tỏ.

Từ ô sơn thôn sau khi trở lại, Diệp Tư cũng đã cảm giác mình cùng Hoàng Vĩnh Nhạc quan hệ trở nên vi diệu, hai người chung một chỗ lúc, luôn cảm giác giống như một đôi tình nhân nhỏ.

Chẳng qua là, hai người cũng không có nói toạc, duy trì loại này như gần như xa trạng thái.

Diệp Tư rất hưởng thụ như vậy trạng thái, mỗi ngày đều quá rất vui vẻ.

Sáng hôm nay, Diệp Tư đi làm kiểm tra sức khỏe lúc, phát giác mình chỉ số hạnh phúc đã tăng lên tới 3049, ở gần ngưỡng nửa tháng trong, tăng lên 1300 nhiều.

Cho đến lúc này, Diệp Tư mới ý thức tới mình tựa hồ yêu.

Nàng mỗi ngày cùng Hoàng Vĩnh Nhạc chung một chỗ, đều cảm thấy rất hạnh phúc, loại hạnh phúc này chính là yêu cảm giác.

Chính là bởi vì yêu, cảm giác hạnh phúc mới có thể khó hiểu tăng vọt.

Diệp Tư vốn đang chuẩn bị lặng lẽ đem phần tình cảm này giấu, vạn vạn không nghĩ tới, Hoàng Vĩnh Nhạc tối nay vừa vạn hướng nàng tỏ lộ.

Hạnh phúc tới có chút đột nhiên, Diệp Tư thụ sủng nhược kinh, nàng là lần đầu tiên thích một người đàn ông, có chút không biết làm sao.

Nghe được Hoàng Vĩnh Nhạc bày tỏ lúc, Diệp Tư trong lòng nhất thời luống cuống, không biết như thế nào ứng đối, vì vậy mượn cớ chạy về trong biệt thự, muốn yên lặng một chút.

Nằm ở trên giường, Diệp Tư chút nào không buồn ngủ, trong đầu hiện lên tất cả đều là có liên quan Hoàng Vĩnh Nhạc hình ảnh.

Nàng nhớ tới Hoàng Vinh Nhạc lần đầu tiên ôm nàng tình cảnh, nhớ tới Hoàng Vinh Nhạc cho nàng nấu mẩu lệ gầy cháo thịt tình cảnh, nhớ tới Hoàng Vinh Nhạc đêm xem thiên tượng tình cảnh, nhớ tới cùng Hoàng Vinh Nhạc ngồi ở long nhãn trên cây tình cảnh, nhớ tới cùng Hoàng Vinh Nhạc ăn ánh nến bữa ăn tối tình cảnh...

Từng bức họa ở trong đầu thoáng qua, mỗi một bức tranh đều là tràn đầy ngọt ngào.

Khi hồi tưởng lại Hoàng Vinh Nhạc tối nay trên sân thượng bày tỏ lời nói lúc, Diệp Tư chỉ cảm thấy mình tựa như bị hạnh phúc ôm, thật ấm áp, cũng rất thực tế, nhiều năm qua như vậy, lần đầu tiên có mãnh liệt tìm đập thành thục cảm giác.

Đêm đã khuya.

Rạng sáng hai điểm, Diệp Tư hay là không ngủ được.

"Choáng váng!"

Lúc này, Diệp Tư nhớ tới cái gì, lẩm bẩm, "Vinh Nhạc tối nay hướng ta bày tỏ, ta nhưng chạy về biệt thự, hẳn sẽ không làm tương ta cự tuyệt hẳn chứ ? Ta thật là dần chết, làm sao liền chạy trở lại... Ta vội vàng cho Vinh Nhạc phát cái tin nhắn ngắn."

Diệp Tư vội vàng tìm tới điện thoại di động, chuẩn bị cho Hoàng Vinh Nhạc phát tin tức.

"Tin nhắn ngắn phát nội dung gì tốt đây?"

Diệp Tư cầm điện thoại di động, suy tính.

"Vinh Nhạc, ta tối nay chạy về biệt thự, không phải muốn cự tuyệt ngươi."

Không được không được, như vậy viết quá trực tiếp.

"Vinh Nhạc, ta biết ngươi tâm ý, chẳng qua là ta vẫn chưa hoàn toàn chuẩn bị xong."

Không được không được, như vậy viết quá uyển chuyển.

Diệp Tư cầm điện thoại di động viết tin nhắn ngắn, viết san, san lại viết, liên tục viết mấy chục điều, đều cảm thấy không hài lòng.

Dày vò đến rạng sáng ba giờ lúc, tin nhắn ngắn vẫn là không có phát ra ngoài.

"Ta hay là quá khư tìm Vinh Nhạc, ngay mặt nói rõ ràng đi."

Diệp Tư đang chuẩn bị xuống giường, chẳng qua là thay đổi ý nghĩ suy nghĩ một chút, cũng đã trễ thế này, Vinh Nhạc khẳng định ngủ, hay là chớ quấy nhiễu hẳn.

Diệp Tư không thể làm gì khác hơn là tựa vào đầu giường, trong lòng có chút buồn rầu, Vinh Nhạc cũng thổ lộ, nàng nhưng ảo não chạy về nhà, thật là quá ngu ngốc...

"Đình —— đông —— "

Chuông cửa reo.

"Đã trễ thế này, ai sẽ đến tìm ta?"

Diệp Tư xuống đến một lầu, mở cửa, chỉ thấy đứng ở cửa một người đàn ông.

"Vinh Nhạc?" Diệp Tư cả kinh.

"Ngươi còn chưa ngủ chứ?" Hoàng Vinh Nhạc hỏi.

"Ừ."

"Nếu không ngủ, có muốn hay không cùng đi ra ngoài leo cây?"

"Leo cây?"

"Minh Tinh núi đình núi có cây đa, ta phải đi leo cây, ngươi có đi hay không?"

"Bây giờ sao?"

"Đúng."

"Đi! Ta thay quần áo khác."

Nói xong, Diệp Tư vội vã chạy lên hai lầu phòng ngủ, đổi cả người màu trắng quần áo thường. Nàng vốn là tâm tình có chút buồn rầu, nhưng là thấy đến Hoàng Vĩnh Nhạc sau, mọi phiền não trong nháy mắt tan thành mây khói.

Thay quần áo xong, Diệp Tư cùng Hoàng Vĩnh Nhạc rời đi ô mai biệt thự, đi minh tinh núi.

Minh tinh núi ở vào Khải Minh Tinh khu biệt thự cánh bắc, độ cao so với mặt biển 200 nhiều thước, trong núi rừng cây xanh um, chìm hót mùi hoa, là một cá tu tâm dưỡng tính, nói chuyện yêu đương xong đi chỗ.

Rạng sáng hơn ba giờ.

Minh tinh núi một mảnh u tĩnh, Hoàng Vĩnh Nhạc cùng Diệp Tư đi tới chân núi, dọc theo một con đường mòn đi trên núi đi.

Đường mòn là núi đá trúc thành thang đá, quanh co khúc chiết, bên cạnh có một cái tiểu thủy cầu, cỏ cỏ suối cấp chảy xuống, hoa lạp lạp vang dội.

Hoàng Vĩnh Nhạc cùng Diệp Tư đi lên trên trúc, ở đường mòn thượng vòng một vòng lại một vòng, không lâu lắm, rốt cuộc đã tới đỉnh núi.

Cách đó không xa, một cây lão cây đa xuất hiện ở trong tầm mắt.

Hoàng Vĩnh Nhạc dắt Diệp Tư tay nhỏ bé, cùng nhau leo đến cây đa, ngồi ở ba thước bao cao trên nhánh cây.

"Cẩn thận một chút."

"Ừ."

Bóng đêm liêu nhân, gió đêm nhẹ phẩy.

Cây đa thượng, một nam một nữ ngồi chung một chỗ, ngẩng đầu nhìn về trời cao trắng sáng.

Nửa đêm đỉnh núi phá lệ yên lặng, yên lặng đến có thể nghe tim đập.

"Vĩnh Nhạc, ta muốn cùng ngươi nói điểm lời trong lòng."

"Ngươi nói."

"Ta tối hôm qua nằm mơ thấy ngươi."

"Sau đó thì sao?"

"Không có."

"Trong lòng của ngươi lời chỉ có một câu a?"

"Ừ."

"Vậy ta cũng cùng ngươi nói điểm lời trong lòng." Hoàng Vĩnh Nhạc nói, "Vĩnh nhạc mạng tiểu thuyết đã bước vào nề nếp, công ty nghiệp vụ sẽ tương đối bận rộn, ta chuẩn bị tuyển mộ một người bạn gái."

"Tuyển mộ bạn gái?"

"Đúng." Hoàng Vĩnh Nhạc nói, "Ta tuyển mộ bạn gái yêu cầu cao vô cùng, ngươi biết người đẹp nhiều, nếu như có người thích hợp chọn, ngươi nhất định phải giới thiệu cho ta."

Diệp Tư mỹ mâu lóe lóe, hỏi: "Vĩnh Nhạc, ngươi tuyển mộ bạn gái yêu cầu là cái gì?"

Hoàng Vĩnh Nhạc nói: "Bạn gái cái này cương vị tình huống tương đối đặc thù, yêu cầu cũng tương đối đặc thù, yêu cầu chủ yếu có năm cái.

Đệ nhất, thí sinh phải là người đẹp, tốt nhất là nữ thần cấp người đẹp.

Thứ hai, thí sinh nhất định phải biết ca hát, thanh âm phải giống như thiên籁 chi âm. Nếu như sẽ còn viết ca, đạn cát hần, đàn dương cầm tốt hơn.

Thứ ba, thí sinh nhất định phải biết nấu cơm, muốn thuần thực nắm giữ hấp tô mi cá, hải sản mặt, bào ngư sủi cảo các loại thức ăn đích cách làm, nếu như biết làm phi thủy đậu hủ thí sinh, ưu tiên tuyển dụng.

Thứ tư, thí sinh phải thích ăn long nhãn, tốt nhất là thích ăn ô sơn thôn long nhãn.

Thứ năm, thí sinh phải họ Diệp, tên tốt nhất là hai chữ.

Ta tuyển mộ bạn gái đại khái liền năm điểm yêu cầu, không biết người bên người có hay không thích hợp người đẹp?"

Diệp Tư con người vòng vo chuyển, nói: "Ta có thể xin việc sao?"

"Dĩ nhiên có thể." Hoàng Vĩnh Nhạc nói, "Người nếu là đối với bạn gái cái này cương vị có hứng thú, ta bây giờ liền đối với người tiến hành khảo hạch, như thế nào?"

Diệp Tư suy nghĩ một chút, gật đầu: "Ừ."

"Khảo hạch bắt đầu." Hoàng Vĩnh Nhạc ho khan một cái, hỏi, "Xin hỏi, người tên gọi là gì?"

"Diệp Tư."

"Người là tới xin việc Hoàng Vĩnh Nhạc bạn gái cái này cương vị?"

"Ừ."

"Người tại sao tới xin việc Hoàng Vĩnh Nhạc bạn gái?"

"Ta nhìn người tuyển mộ nhu cầu, cảm thấy mình điều kiện tựa hồ thỏa mãn, tới thử một chút."

"Người trước kia có hay không tương quan công việc kinh nghiệm? Làm qua bạn gái sao?"

"Không có."

"Rất tốt." Hoàng Vĩnh Nhạc nói, "Công ty chúng ta chính là muốn tuyển mộ không có công việc kinh nghiệm nhân viên, người điều kiện thật thích hợp. Không biết người đối với bạn gái cái này cương vị có yêu cầu gì? Người mong đợi bao nhiêu tân thù?"

Diệp Tư nói: "Ta không muốn tân thù, cũng không có yêu cầu."

Hoàng Vĩnh Nhạc nhắc nhở: "Bạn gái cái này cương vị là không có ngày nghỉ lễ, một năm 365 thiên đô phải đi làm, có thể liên can chính là cả đời, người nguyện ý không?"

Diệp Tư gật đầu.

Hoàng Vĩnh Nhạc nói: "Ồ bạn gái cái này trên cương vị, người cảm thấy tự có những ưu thế?"

"Ưu thế a?" Diệp Tư suy nghĩ một chút, nói, "Ta thật giống như không có gì ưu thế, ta không nói qua yêu, kinh nghiệm chưa đủ, không biết có thể trở thành một tên hợp cách bạn gái. Ta vốn là không dùng khí tới nhận lời mời, sợ mình chưa khỏi hẳn, không cách nào đảm nhiệm cái này cương vị, chẳng qua là ta lần đầu tiên trong đời đối với bạn gái cái này cương vị sinh ra hứng thú, cho nên muốn tới thực tập một chút..."

Lời còn chưa nói hết, lúc này, Hoàng Vĩnh Nhạc tay bỗng nhiên duỗi tới, nắm Diệp Tư tay: "Diệp Tư, chúc mừng người, người được mướn."

Diệp Tư ngớ ngẩn, hô hấp hơi trở nên dồn dập, môi mím một cái, hỏi: "Vĩnh Nhạc, hôm nay liền tuyển dụng sao?"

Hoàng Vĩnh Nhạc nói: "Đúng, người bây giờ liền chính thức thượng cương vị. Từ giờ khắc này, Diệp cô nương chính là ta Hoàng Vĩnh Nhạc người bạn gái chính thức."

Diệp Tư trong lòng khẽ động, nói: "Vĩnh Nhạc, ta thật ra thì còn không có chuẩn bị xong, ta không có làm bạn gái kinh nghiệm, sợ không cách nào đảm nhiệm..."

"Không quan hệ, ta cũng là tay mới." Hoàng Vĩnh Nhạc nói, "Ta giống vậy không có làm bạn trai kinh nghiệm, chúng ta học tập lẫn nhau, chung nhau tiến bộ, dù sao công việc này có thể làm cả đời, chúng ta có chính là thời gian học tập, người nói sao?"

Diệp Tư nhẹ nhàng cười một tiếng: "Ừ."

Bóng đêm dần khuya.

Đỉnh núi bộc phát yên lặng, chợt có té té gió núi phát qua, lá cây vuốt ve, nhẹ nhàng vang dội, tựa như tình nhân gian tiểu nói lời nói nhỏ nhẹ.

Cây đa thượng, một nam một nữ ôm nhau mà ngồi, tay nắm tay, mười ngón tay tương khấu, ánh trăng chiếu ở trên mặt, dạt ra ngọt ngào nụ cười.

...

Hệ thống nhắc nhở: Diệp Tư trở thành túc chủ bạn gái, túc chủ chính thức kết thúc độc thân chó khổ ép cuộc sống, mở ngọt ngào thế giới hai người cuộc sống, chỉ số hạnh phúc +333!

Bạn đang đọc truyện *Hạnh Phúc Đại Rút Thuởng Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 111: Nụ hôn đầu tiên Diệp Tư cùng hạnh phúc

Ở cái này bình an ban đêm, Lam Tinh bên trên lại nhiều thêm một đôi tình lữ.

Hoàng Vĩnh Nhạc cùng Diệp Tư ủng ngồi cây dong bên trên, mười ngón đan xen, bắt đầu lần thứ nhất chính thức hẹn hò.

Diệp Tư là lần đầu tiên yêu đương, đột nhiên có một người bạn trai, nàng có chút không thói quen, chẳng qua là khi Hoàng Vĩnh Nhạc nắm chặt bàn tay nhỏ của nàng lúc, Diệp Tư tâm dần dần an tâm.

Từ khi cha mẹ sau khi qua đời, Diệp Tư một mực là một người, mà tại đêm nay, nàng phát giác bên cạnh mình nhiều một cái có thể dựa vào Nam Nhân, tựa như tìm được một ngôi nhà.

Loại cảm giác này, thật tốt.

Ánh trăng chọc người, gió núi nhẹ lướt nhẹ qua.

"Vĩnh Lạc, người là lúc nào thích ta sao?"

"Lần đầu tiên nhìn thấy người lúc."

"Thật hay giả? Lần đầu tiên liền thích?"

"Ta Dạ Quan Thiên Tượng, sớm tính ra người là ta mệnh trung chủ định bạn gái. Người đây, là lúc nào thích ta sao?"

"Ta à?" Diệp Tư đôi mắt đẹp lấp lóe, nói, "Có thể là tại Ô Sơn thôn đi. Người còn nhớ rõ chúng ta lần thứ nhất tại Ô Sơn thôn Hoa Khê bên cạnh bắt cá sự tình sao?"

Hoàng Vĩnh Nhạc nói: "Đương nhiên, người lúc đó nhìn thấy Thủy Xà, dọa đến một cái rầm - cổ ngồi vào bên dòng suối ẩm ướt trên cỏ, quần đều ướt."

"Đúng a." Diệp Tư hồi ức nói, "ta quần ô uế về sau, người cời xuống ngăn tay, giúp ta che lên, ta lúc ấy cảm thấy người tốt thân mật, đúng vậy lúc kia ta đối với người bắt đầu có cảm giác."

Hoàng Vĩnh Nhạc hỏi: "Ta trước đó anh dũng như vậy cứu người nhiều lần, người cũng không có thích ta à?"

Diệp Tư nói: "Người cứu ta, ta rất cảm kích, chỉ là cảm kích cùng cảm tình có chút không giống nhau. Chẳng đến Ô Sơn thôn lúc, ta và người thời gian chung đụng nhiều, mới chậm rãi có cảm giác."

Hoàng Vĩnh Nhạc nói: "Phim truyền hình bên trong anh hùng cứu mỹ, phương tâm Ám hứa kiều đoạn xem ra đều là gạt người, ta cứu người nhiều lần như vậy, người cũng không có yêu ta, ngược lại bởi vì một đầu ẩm ướt quần yêu ta."

Diệp Tư nhẹ nhàng cười một tiếng: "Không nhất định là gạt người, ta đối tình cảm tương đối trẻ cùn, nếu như là khác nữ sinh khả năng đã sớm thích người. Đúng, Vĩnh Lạc, người vừa mới nói đêm đó hôn lên qua ta, là gạt ta à?"

"Là thật. Đêm đó người trúng 'Huyết Thần Tán' về sau, ta hai tay ôm người, liền giống như vậy."

Nói xong, Hoàng Vĩnh Nhạc tay phải rất tự nhiên vuốt Diệp Tư hai chân, tay trái xuyên qua nàng mái tóc đen nhánh, ôm nhẹ lấy eo thon của nàng, nhìn Diệp Tư, Diệp Tư môi mím máp, không nói gì.

"Ôm lấy người về sau, ta nhìn thấy người bờ môi hiện lên máu, bấm ngón tay tính toán, phát giác người trúng độc, chỉ có hôn môi mới có thể Giải Độc. Thế là, ta liền hôn lấy người."

Vừa mới dứt lời, Hoàng Vĩnh Nhạc cúi đầu, miệng thuận thế đụng hướng Diệp Tư, tại nàng phấn nộn môi mím bên trên nhẹ nhàng hôn một cái.

Nhu nhu, mềm mại, mang theo nhàn nhạt ý nghĩ ngọt ngào.

Bờ môi đọng vào trong nháy mắt, Diệp Tư thân thể mềm mại khẽ run lên, phảng phất bị điện giật, khuôn mặt nổi lên một vòng vẻ thẹn thùng, đỏ ửng tỏa ra, xinh đẹp ướt át, vui đầu xuống dưới, không dám nhìn thẳng, ở ngực hươu con xông loạn, khó tự kiềm chế.

Diệp Tư là lần đầu tiên hôn môi, nàng thụ sủng nhược kinh, có chút ngượng ngùng. Chỉ là nàng cũng không cảm thấy xấu hổ, tâm lý ngược lại có không nói ra được ngọt ngào.

Trước đó, Diệp Tư vẫn luôn đang suy đoán Hoàng Vinh Nhạc đến cùng có hay không hôn lên qua nàng. Hiện tại nàng không cần lại suy đoán, bởi vì Hoàng Vinh Nhạc lần này thật hôn lấy nàng.

Ồ trước mặt thân!

Bị hôn một khắc này, Diệp Tư trong đầu lại hồi tưởng lại Thầy Bói lời nói: Lần thứ nhất hôn lên nàng nam nhân, chính là nàng cả đời bạn lữ.

Đêm nay, nàng tìm được nam nhân này.

Hệ thống nhắc nhở: Chủ ký sinh cướp đi Diệp Tư nụ hôn đầu tiên, một hôn định tình, hạnh phúc chỉ số +299!

Một cổ mãnh liệt vui sướng Khí Lưu từ vùng đan điền phun tới, bay thẳng Đỉnh Đầu, Hoàng Vinh Nhạc Vội hoảng hốt, tựa như ảo mộng, chỉ cảm thấy toàn thân có không nói ra được dễ chịu, tuyệt không thể tả, hạnh phúc thi đấu thân tiên.

Khi Hoàng Vinh Nhạc cảm giác hạnh phúc tiêu thăng lúc, Diệp Tư đồng dạng bị hoàn toàn hạnh phúc bao quanh, trong vòng một đêm, hạnh phúc của nàng chỉ số tăng vọt 82 4 điểm, so Hoàng Vinh Nhạc thăng còn nhiều.

Nữ Nhân càng cảm tính, các nàng trong tình yêu thu hoạch được cảm giác hạnh phúc thường thường lại so với Nam Nhân nhiều.

Lúc này, Diệp Tư đôi môi đỏ thắm mấp máy, thân thể mềm mại một nghiêng, đột nhiên nhẹ khẽ tựa vào Hoàng Vinh Nhạc trên vai.

Hoàng Vinh Nhạc ôm nhẹ lấy nàng, hai người lẫn nhau tựa sát.

Bốn phía yên tĩnh trở lại, lại tựa hồ như có thể nghe thấy hai khóa tim đập bịch bịch.

Hệ thống nhắc nhở: Chủ ký sinh cùng Diệp Tư ôm nhau 10 phút, hạnh phúc chỉ số +5!

Hệ thống nhắc nhở: Chủ ký sinh cùng Diệp Tư ôm nhau 10 phút, hạnh phúc chỉ số +5!

...

"Lộc cộc lộc cộc!"

Lúc này, Diệp Tư bụng nhỏ một trận bốc lên.

"Diệp Tư, đói bụng?"

"Có chút."

"Chúng ta về nhà ăn cái gì?"

"Không quay về."

"Thế nào?"

"Ta suy nghĩ nhiều ngời một hồi."

"Vậy chúng ta ăn Long Nhân."

"Nơi này làm sao có Long Nhân a?" Diệp Tư mỉm cười nói, "Đây là cây dong, cũng không phải Long Nhân thụ."

Hoàng Vinh Nhạc nói: "Ta tối nay núi lúc, mang theo một chuỗi Long Nhân."

Diệp Tư bán tín bán nghi: "Người vì cái gì mang Long Nhân?"

Hoàng Vinh Nhạc nói: "Bạn gái của ta đói bụng, đương nhiên phải mang Long Nhân đem nàng cho ăn no."

Nghe vậy, Diệp Tư khuôn mặt nhiều một nhỏ bời phi.

Đang khi nói chuyện, Hoàng Vinh Nhạc đã điều ra Rút Thương Hệ Thống, rút ra Long Nhân.

"Đình! Chúc mừng chủ ký sinh, ngài rút đến Hoàng Vinh Nhạc nhà Long Nhân thụ một chuỗi Long Nhân."

Xoạt!

Hoàng Vinh Nhạc để tay ở sau lưng, một chuỗi Long Nhân xuất hiện trong tay, hắn đem Long Nhân cầm tới trước người.

"Choáng!" Diệp Tư sắc mặt giật mình, nàng vốn cho rằng Hoàng Vinh Nhạc chỉ là trêu chọc nàng, nghĩ không ra thật sự có Long Nhân, "Vinh Lạc, người... Người thật mang Long Nhân à?"

Hoàng Vinh Nhạc nói: "Đương nhiên là thật mang, ta về sau đến nuôi người, cái nào có thể để người đói bụng?"

Diệp Tư ngòn ngọt cười.

"Đến, ăn Long Nhân."

"Ừm."

Diệp Tư lấy xuống một khóa Đại Long mắt, lột ra xác, lấy ra thịt quả, cẩn thận từng li từng tí đưa tới Hoàng Vinh Nhạc bên miệng, ôn nhu nói: "Vinh Lạc, người ăn."

Hoàng Vinh Nhạc há mồm, Long Nhân thịt hút vào miệng bên trong, một nhai, Long Nhân nước ở trong miệng phun tới, rất ngọt.

Hoàng Vinh Nhạc cũng lột ra một khóa Long Nhân, thịt quả đưa tới Diệp Tư bên môi: "Diệp Tư, ăn."

Diệp Tư cười cười, cái miệng nhỏ nhắn nhẹ nhàng xòe ra, ngậm lấy thịt quả, mảnh nhai, một cổ ý nghĩ ngọt ngào ở trong miệng tràn ngập ra, một mực ngọt đến tâm lý.

Hệ thống nhắc nhở: Chủ ký sinh cùng Diệp Tư lẫn nhau nuôi rỗng mắt ăn, mở ra Tú ân ái ngược chó hình thức, hạnh phúc chỉ số +99!

Ăn xong Long Nhân, trời đã tảng sáng.

Mình Nguyệt biến mất, Đông Phương chân trời hiện lên ngân bạch sắc, càng ngày càng sáng, dần dần biến thành phi, đúng như thẹn thùng thiếu nữ gương mặt.

Không bao lâu, phía đông núi đầu một mảnh đỏ tươi, một vòng Hồng Nhật dâng lên muốn ra.

Hoàng Vinh Nhạc cùng Diệp Tư ứng ngồi trên nhánh cây, nhìn về phía Đông Phương, cùng một chỗ thưởng thức Nhật Xuất.

Hồng Nhật thẳng lên, ánh mặt trời vàng chói nghiêng nghiêng bắn đi qua, chiếu đỏ lên mặt của hai người gò má.

Dương quang xán lạn, hai người nụ cười càng Xán Lạn.

"Thật đẹp a!"

Diệp Tư nhỏ tay cầm điện thoại di động, đối Hồng Nhật chụp ảnh.

Hoàng Vinh Nhạc cũng lấy điện thoại di động ra, đối Diệp Tư chụp ảnh.

"Vinh Lạc, người làm sao đẹp ta à?"

"Ta cảm thấy người so Hồng Nhật đẹp mắt."

Diệp Tư nhàn nhạt cười một tiếng, điện thoại di động cũng nhắm ngay Hoàng Vinh Nhạc, bắt đầu chụp ảnh.

"Diệp Tư, người không đẹp Hồng Nhật rồi?"

"Ta cảm thấy người cũng so Hồng Nhật đẹp mắt."

"Người thẩm mỹ có vấn đề."

"Ừm, dù sao người đẹp mắt."

Hai người cầm điện thoại di động, đánh tới vô tới, biến hóa khác biệt góc độ, sử dụng khác biệt tư thế, chơi đến quên cả trời đất, về phần Hồng Nhật thì bị lạnh nhạt.

Hệ thống nhắc nhở: Chủ ký sinh cùng Diệp Tư lẫn nhau chơi chụp ảnh, hoa thức Tú ân ái, cả thiên không Hồng Nhật đều bị ngược thành chó, hạnh phúc chỉ số +99!

Thường thức xong Nhật Xuất, đã là sáng sớm bảy giờ.

Nhìn một đêm, hai người đều có chút buồn ngủ mệt mỏi, quyết định về nhà nghỉ ngơi.

Rời đi đỉnh núi, Diệp Tư cùng Hoàng Vĩnh Nhạc dọc theo thềm đá đường mòn xuống núi, trên đường đi, hai người đại thủ dắt tay nhỏ, mười ngón đan xen, một khắc đồng hồ đều không rời tách rời.

Trở lại biệt thự khu, Diệp Tư chưa có trở về ô mai biệt thự, mà là chuẩn bị ngủ ở Hoàng Vĩnh Nhạc chuỗi tiêu biệt thự.

Trước khi ngủ, hai người tới trong phòng vệ sinh, cùng một chỗ đánh răng, cùng nhau tắm mặt, lại cùng nhau ngâm chân.

Rửa sạch về sau, Diệp Tư cùng Hoàng Vĩnh Nhạc trở lại trong phòng ngủ, chuẩn bị ngủ.

Hai người đêm nay mới xác định quan hệ yêu đương, đương nhiên sẽ không nhanh như vậy ngủ cùng một chỗ, Diệp Tư ngủ lầu một phòng ngủ, Hoàng Vĩnh Nhạc thì sẽ lên lầu hai ngủ.

"Diệp Tư, ngươi nghỉ ngơi đi."

Hoàng Vĩnh Nhạc nói xong, đã thấy Diệp Tư tay nhỏ không có buông ra, thủy chung nắm tay của hắn, tựa hồ vẫn không rời tách ra.

"Vĩnh Lạc, ta muốn nói với ngươi mấy câu."

Diệp Tư nổi lên một hồi, nhìn lấy Hoàng Vĩnh Nhạc, nghiêm túc nói, "Đêm nay ta trôi qua rất vui vẻ, ta chưa từng có vui vẻ như vậy qua. Tại gặp ngươi trước đó, ta chưa bao giờ nghĩ tới mình sẽ có một người bạn trai, cảm ơn ngươi xuất hiện, cũng cảm ơn ngươi vì ta làm hết thấy, ta sẽ cố mà trân quý phần này duyên phận, hi vọng chúng ta có thể vĩnh viễn."

Hoàng Vĩnh Nhạc vuốt ve Diệp Tư mái tóc, ngắm nghía nàng kiều khuôn mặt đẹp, chậm rãi nói: "Diệp Tư, ngươi biết ta hiểu, ta cùng ngươi ý nghĩ là giống nhau. Không chỉ có ý nghĩ của chúng ta là giống nhau, ngay cả lão thiên ý nghĩ cũng giống như nhau. Thiên Tượng biểu hiện, chúng ta là mệnh trung chủ định tình lữ, lão thiên là đứng tại chúng ta bên này, đã không có bất kỳ vật gì có thể ngăn cản chúng ta ở cùng một chỗ."

Diệp Tư nhẹ nhàng cười một tiếng, lúm đồng tiền giống như hoa.

"Tốt, nhanh đi ngủ."

"Ừm. Vĩnh Lạc, Good Morning."

"Good Morning."

Đạo xong dừng, Diệp Tư mới lưu luyến không rời buông tay, Hoàng Vĩnh Nhạc lên lầu hai ngủ, Diệp Tư thì ngủ lầu một phòng ngủ.

Diệp Tư trước đó đã ngủ qua một lần Hoàng Vĩnh Nhạc gọn sóng giường, lúc ấy, nàng cảm thấy có chút xấu hổ.

Nay trời lần nữa ngủ Hoàng Vĩnh Nhạc gọn sóng giường, Diệp Tư lại cảm thấy rất ngọt ngào, bởi vì nàng ngủ không phải nam nhân khác giường, mà là mình bạn trai giường.

Nằm chết đi gọn sóng trên giường, Diệp Tư ôm một đầu tấm thảm, mang theo tràn đầy cảm giác hạnh phúc, không bao lâu, liền tiến nhập ngọt ngào mộng hương.

...

Giữa trưa.

Lầu hai trong phòng ngủ, Hoàng Vĩnh Nhạc chậm rãi thức tỉnh, từ trên giường bò lên.

Hệ thống nhắc nhở: Chủ ký sinh lúc ngủ mơ tới cùng Diệp Tư đang hôn, hình ảnh duy mỹ lãng mạn, hạnh phúc chỉ số +35!

". . ." Hoàng Vĩnh Nhạc.

Hệ thống thật sự là không gì không biết, làm mộng đẹp đều có thể bị giám sát đến.

Hệ thống nhắc nhở: Chủ ký sinh tỉnh lại sau giấc ngủ, muốn từ bản thân là Vĩnh Lạc văn hóa công ty Người sáng lập kiêm CEO, không có nguyên nhân đặc biệt gì, đúng vậy cảm thấy rất thoải mái, hạnh phúc chỉ số +50!

Hệ thống nhắc nhở: Chủ ký sinh tỉnh lại sau giấc ngủ, nhớ tới Diệp Tư là bạn gái của mình, không có gì đặc biệt nguyên nhân, đúng vậy cảm thấy rất thoải mái, hạnh phúc chỉ số +100!

Lập tức, hai cổ không tên vui sướng cảm giác dâng lên, tại ở ngực vừa đi vừa về khuấy động, một đợt lại không yên tĩnh, một đợt lại lên, lặp đi lặp lại

mấy lần về sau, bỗng nhiên xông lên đỉnh đầu, Hoàng Vĩnh Nhạc cảm giác sắp bay lên, như rơi đám mây.

Trong chốc lát, Hoàng Vĩnh Nhạc tinh thần toả sáng, tinh lực cường thịnh, toàn thân tế bào phảng phất đều tại sung sướng nhảy lên, có một chủng không nói ra được cảm giác hạnh phúc.

Hoàng Vĩnh Nhạc vẫn luôn rất hạnh phúc, nhưng là hôm nay cảm giác hạnh phúc không giống nhau lắm, phảng phất lại tiến nhập cảnh giới mới, cảm giác hạnh phúc nâng cao một bước.

Nhìn một chút giới diện.

Tính danh: Hoàng Vĩnh Nhạc

Chức nghiệp: Học sinh, điện ảnh cổ vấn, Biên Kịch, Xi Nghiệp Gia

Hạnh phúc chỉ số: 4055

Bạn đang đọc truyện *Hạnh Phúc Đại Rút Thương Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 112: Diệp Tư hôn Vĩnh Lạc cùng Phu xưởng Phụ tù

4055!

Hoàng Vĩnh Nhạc cảm giác hạnh phúc lại tiến vào cảnh giới mới.

Tối hôm qua Hoàng Vĩnh Nhạc cùng Diệp Tư xác định quan hệ yêu đương về sau, xoát hơn 1000 điểm hạnh phúc chỉ số, có bạn gái quả nhiên rất hạnh phúc!

Rời giường.

Hoàng Vĩnh Nhạc đi vào lầu một, phát giác Diệp Tư đã tỉnh ngủ, nàng ở trong phòng bếp Rau xào.

Hoàng Vĩnh Nhạc bước nhẹ đi vào nhà bếp, đi vào Diệp Tư phía sau, hai tay xuyên qua eo thon của nàng, từ phía sau nhẹ nhàng ôm lấy nàng, một sợi hương gió đập vào mặt.

Diệp Tư thân thể mềm mại khẽ run, nhìn lại, cười hỏi: "Ngươi đã tỉnh?"

"Vừa tỉnh." Hoàng Vĩnh Nhạc hỏi, "Ngươi ngủ có ngon không?"

"Ừm." Diệp Tư nhỏ giọng nói, "Vĩnh Lạc, ta mộng thấy ngươi."

"Mộng thấy ta cái gì?"

"Mộng thấy... Ngươi tại hôn lên ta."

"Bảo bối, đó không phải là mộng, là thật."

Diệp Tư nhàn nhạt cười một tiếng: "Ngươi đi rửa mặt đi, cháo quen."

Mấy phút đồng hồ sau.

Hai người ngồi vây quanh bàn ăn, hưởng dụng yêu đương sau đệ nhất ngừng lại bữa trưa.

Diệp Tư làm ba bàn thức nhắm: Thịt kho tàu Hải Ngư, xào Cải Trắng cùng Phi Thụy đậu hũ.

Nhìn thấy Phi Thụy đậu hũ, Hoàng Vĩnh Nhạc cảm thấy kỳ quái, bởi vì nhà bên trong căn bản không có đậu hũ, hỏi thăm một chút Diệp Tư, mới biết được Diệp Tư vì làm Phi Thụy đậu hũ, nay trời đặc địa ra ngoài mua đậu hũ.

"Diệp Tử, về sau không cần chuyên môn ra ngoài mua đậu hũ, quá phiền toái."

"Không phiền phức." Diệp Tử mỉm cười nói, "Bạn gái của người thông báo tuyển dụng bên trong không phải có một đầu yêu cầu, bạn gái nhất định phải sẽ nấu Phi Thụ đậu hũ à, người nhất định phải cho ta luyện tập cơ hội."

Hoàng Vĩnh Nhạc nói: "Đã người nấu ta thích ăn Phi Thụ đậu hũ, ta cũng đưa chút người thích ăn đồ ăn."

Diệp Tử hiếu kỳ: "Cái gì đồ ăn?"

Hoàng Vĩnh Nhạc đứng dậy, hướng đi bầy ở nơi hẻo lánh ô mai Bồn Hoa, từ đó lấy xuống một khóa đồ tươi ô mai, rửa sạch sẽ về sau, trở lại trước bàn ăn.

Hoàng Vĩnh Nhạc cầm ô mai, hỏi: "Diệp Tử, người đã rất nhiều năm chưa ăn qua ô mai, đúng hay không?"

Diệp Tử khẽ giật mình, nhẹ nhàng điểm đầu.

Hoàng Vĩnh Nhạc nói: "Người không dám ăn ô mai, là bởi vì ô mai đều là mẹ mua cho người ăn, người ăn ô mai sẽ muốn niệm mẹ, sợ hãi cô đơn, đúng hay không?"

Diệp Tử bờ môi bĩu một cái, lần nữa điểm đầu.

Hoàng Vĩnh Nhạc lôi kéo bàn tay nhỏ của nàng, nói: "Từ hôm nay trở đi, ta mua ô mai cho người ăn, người về sau lại ăn ô mai lúc, ngoại trừ sẽ muốn niệm mẹ, sẽ còn muốn ta, người liền sẽ không lại cảm thấy cô đơn, cũng liền có thể tiếp tục ăn ô mai, người cảm thấy có được hay không?"

Diệp Tử ngăn người, một cổ ảm áp từ đáy lòng dâng lên.

Hoàng Vĩnh Nhạc đem ô mai đưa tới miệng nàng bên cạnh: "Đến, ăn ô mai."

Diệp Tử chần chờ một chút, cái miệng nhỏ nhắn chậm rãi mở ra, nhẹ cắn nhẹ ô mai, khi đã lâu ô mai vị truyền đến miệng bên trong lúc, Diệp Tử tâm đầu nóng lên, hốc mắt phấp hòng, khóe mắt ẩm ướt...

"Tại sao khóc?" Hoàng Vĩnh Nhạc hỏi, "Ô mai quá chua?"

Diệp Tử dao động đầu.

Tại Diệp Tử đang cắn hạ ô mai trong nháy mắt, nàng hạnh phúc chỉ số như kỳ tích tăng lên 21 4 điểm.

Nguyên lai, ăn ô mai là Diệp Tử một cái khúc mắc.

Trước kia ăn mẹ mua ô mai, Diệp Tử luôn cảm thấy thật ảm áp. Mẹ sau khi qua đời, cái này chủng ảm áp rốt cuộc không cảm giác được, Diệp Tử rốt cuộc chưa ăn qua ô mai.

Thẳng đến nay trời, Hoàng Vĩnh Nhạc lại mua cho nàng ô mai, đã lâu ảm áp trở về, Diệp Tử chôn dưới đáy lòng nhiều năm khúc mắc cũng mở ra.

Ăn xong ô mai, Diệp Tử trong đôi mắt nhiều hơn mấy phần nhu hòa, nhìn một chút Hoàng Vĩnh Nhạc, tựa hồ muốn nói cái gì, lại muốn nói lại thôi.

"Ăn cơm đi."

Hai người cùng hướng lên bữa trưa.

Lúc ăn cơm, Diệp Tử thỉnh thoảng cho Hoàng Vĩnh Nhạc gấp thức ăn, Hoàng Vĩnh Nhạc cũng thỉnh thoảng cho Diệp Tử gấp thức ăn, ánh mắt giao hội lúc, hai người nhìn nhau cười một tiếng, chôn đầu tiếp tục ăn cơm, hết thấy đều không nói Trung.

Hôm nay là Hoàng Vĩnh Nhạc cùng Diệp Tử trở thành Nam Nữ Bằng Hữu đệ nhất trời, hai người đều tại thích ứng hoàn toàn mới quan hệ thân mật.

Ăn no nề sau.

Hai người ngồi vào phòng khách trên ghế sa lon, đại thủ đất tay nhỏ, như keo như sơn.

"Vĩnh Lạc, ta lại viết Nhất Thủ ca khúc mới."

"Lại có ca khúc mới? Tranh thủ thời gian hát tới nghe một chút."

"Ta đi lấy Đàn ghi-ta."

Diệp Tử có mấy lần Đàn ghi-ta,

Trong đó một thanh Đàn ghi-ta liền đặt ở chuỗi tiêu trong biệt thự.

Mang tới Đàn ghi-ta, Diệp Tư ngồi vào trên ghế sa lon, Hoàng Vĩnh Nhạc ngồi tại nàng bên cạnh.

"Vĩnh Lạc, ta hát?"

Diệp Tư nổi lên một hồi, xinh đẹp ngón tay khuấy động lấy Cầm Huyền, thanh thúy Đàn ghi-ta giai điệu bay ra.

Diệp Tư viết ca khúc mới gọi « Hoa Khê », linh cảm bắt nguồn từ Ô Sơn thôn Hoa Khê.

Khi Đàn ghi-ta âm thanh truyền đến lúc, giống như róc rách Khê Thủy đang lưu động, sạch sẽ, thanh tịnh, giai điệu truyền lọt vào trong tai, đáy lòng phảng phất bị Khê Thủy chảy qua, một trận nhẹ nhàng khoan khoái.

Môi đỏ khẽ mở, Diệp Tư như chuông bạc tiếng ca tung bay đi qua, uyển chuyển, nhu hòa, đúng như nở rộ tại bên dòng suối hoa dại, hoa mùi thơm khắp nơi, Thái Diệp bay múa, cùng dòng nước tôn nhau lên thành thú, một bức Hoa Khê hình ảnh phảng phất đã tại âm nhạc Trung chậm rãi trải rộng ra.

Cả bài hát động tĩnh thích hợp, như thơ như họa, giống như tự nhiên.

Diệp Tư sáng tác cái này thủ « Hoa Khê » dự tính ban đầu, cũng là nghĩ vì Ô Sơn thôn làm tuyên truyền. Trừ cái đó ra, « Hoa Khê » đối Diệp Tư còn có đặc thù lục địa ý nghĩa.

Diệp Tư là tại Hoa Khê bên khe suối đối Hoàng Vĩnh Nhạc bắt đầu sinh yêu thương, cái này thủ « Hoa Khê » chính là Diệp Tư đối phần này mỹ hảo Trí Nhớ lại hiện ra.

Cho nên, « Hoa Khê » là Nhất Thủ Diệp Tư biểu Louloua yêu thương tình ca.

Đang diễn hát lúc, nàng chân tình lưu Louloua, trong tiếng ca nhiều hơn mấy phần nhu tình, phảng phất tại đối Hoàng Vĩnh Nhạc nói nội tâm lặng lẽ tình thoại.

Một khúc hát thôi lúc, giống hai mảnh cánh hoa hồng Phi áp vào Diệp Tư quai hàm bên trên giống như, hai gò má của nàng đã là phi.

Hệ thống nhắc nhở: Diệp Tư diễn xướng mình sáng tác tình ca « Hoa Khê », hướng chủ ký sinh biểu Louloua yêu thương, chủ ký sinh hạnh phúc chỉ số +99!

"Vĩnh Lạc, bài hát này thế nào?" Diệp Tư cẩn thận từng li từng tí hỏi, cái này thủ « Hoa Khê » nàng bỏ ra Thất Thiên mới viết ra, sửa đổi hơn trăm lần.

"Bài hát này đã vô pháp diễn tả bằng ngôn từ." Hoàng Vĩnh Nhạc nói, "nếu như yếu điểm bình « Hoa Khê », chỉ có thể dùng một động tác."

Diệp Tư kỳ quái: "Cái gì động tác?"

Nàng vừa nói xong, Hoàng Vĩnh Nhạc đã nhẹ nhàng ôm lấy Diệp Tư, dán vào, tại nàng kiều điểm ướt át trên gương mặt nhẹ nhàng hôn một cái.

Bị hôn trong nháy mắt, Diệp Tư trên mặt trướng lên Nhất Tầng đỏ ửng, thẹn thùng không thôi, khuôn mặt nhỏ đừng đi qua, tâm lý lại là một mảnh hoan hỉ.

Bởi vì nàng ca, Hoàng Vĩnh Nhạc nghe hiểu.

Cái này chúng tri tâm cảm giác, thật tốt!

Hệ thống nhắc nhở: Chủ ký sinh hôn lấy Diệp Tư gương mặt, phảng phất ăn ô mai ngọt ngào, hạnh phúc chỉ số +123!

"Diệp Tư, ta cũng hát một bài cho người nghe a?"

"Tốt!"

Diệp Tư đôi mắt đẹp sáng lên, tràn đầy chờ mong.

Hoa Hạ quốc ca khúc, Hoàng Vĩnh Nhạc cơ bản cũng sẽ không hát, cho nên, hẳn chỉ có thể hát trên Địa Cầu ca khúc.

Hoàng Vĩnh Nhạc chuẩn bị diễn xướng ca khúc gọi « gió thổi sóng lúa ».

« gió thổi sóng lúa » là Lý Kiện sáng tác ca khúc, Lý Kiện cùng Tôn Lệ tại 2013 năm van xin - xem Xuân Văn Hợp Xướng qua bài hát này, Diệp Nhất Thiên đã từng Ca khúc covert lại qua.

« gió thổi sóng lúa » là Nhất Thủ đơn giản mà lãng mạn ca, làn điệu nhẹ nhàng, ôn nhu, phong cách cùng Diệp Tư « Long Nhãn thụ », « Hoa Khê » mườì phần tiếp cận.

Thanh khục một tiếng, Hoàng Vĩnh Nhạc hát lên « gió thổi sóng lúa »:

"Nơi xa Ủy Lam dưới bầu trời, dừng động kim sắc sóng lúa;

Là ở chỗ này từng là người cùng ta, yêu địa phương;

Khi gió nhẹ mang theo thu hoạch hương vị, thổi hướng mặt ta bàng;

Nhớ tới người nhu hòa lời nói, từng ướt nhẹ mắt của ta vành mắt;

Ân... Ân..."

Khi Hoàng Vĩnh Nhạc hát lên lúc, Diệp Tư tâm lý ngọt ngào, có thể nghe mình bạn trai ca hát, cảm thấy rất ấm áp.

Nghe một lát, Diệp Tư lại có chút kinh ngạc, bởi vì Hoàng Vĩnh Nhạc cái này thủ « gió thổi sóng lúa » là nàng cho tới bây giờ chưa từng nghe qua.

Thần kỳ hơn chính là, « gió thổi sóng lúa » phong cách cùng « Long Nhãn thụ » « Hoa Khê » phảng phất là một mạch tương thừa.

« Long Nhãn thụ » miêu tả Ô Sơn thôn Long Nhãn, « Hoa Khê » miêu tả Ô Sơn thôn dòng suối nhỏ, mà cái này thủ « gió thổi sóng lúa » thì giống như là miêu tả Ô Sơn thôn ruộng lúa mạch.

Khi « gió thổi sóng lúa » giai điệu bay tới lúc, Diệp Tư lập tức liền bị hấp dẫn, trong tiếng ca đơn giản mà tinh khiết tình cảm, càng là làm nàng tim đập thành thịch.

Không bao lâu, ca khúc hát xong.

Hoàng Vĩnh Nhạc hỏi: "Diệp Tư, cái này thủ « gió thổi sóng lúa » thế nào?"

Diệp Tư đôi mắt đẹp nhất chuyển, nói: "Bài hát này đã vô pháp dùng ngôn ngữ để miêu tả, chỉ có thể dùng một động tác đến lời bình."

Hoàng Vĩnh Nhạc hỏi: "Cái gì động tác?"

Diệp Tư hồng nhuận phon phớt môi mông mấp máy, cổ lấy dừng khí, dựa vào hướng Hoàng Vĩnh Nhạc, cái miệng anh đào nhỏ nhắn dán tại gương mặt của hắn, nhẹ nhàng hôn một cái.

Hoàng Vĩnh Nhạc chỉ cảm thấy phảng phất có một cổ điện lưu nhảy lên đi qua, hóa thành vui sướng Khí Lưu, tại thể nội nổ tung.

Hệ thống nhắc nhở: Diệp Tư lần thứ nhất chủ động hôn lấy chủ ký sinh mặt, chủ ký sinh hưởng thụ bạn trai đãi ngộ, hạnh phúc chỉ số +233!

Hôn xong Hoàng Vĩnh Nhạc, Diệp Tư lại là một trận thẹn thùng, nàng vừa mới cái kia một hôn, là góp nhặt tất cả dừng khí mới hoàn thành, vẫn là không quá thói quen như thể hôn lên bạn trai của mình.

Bất quá, cuối cùng bước ra bước thứ nhất.

"Vĩnh Lạc, cái này thủ « gió thổi sóng lúa » là ca khúc mới a?" Diệp Tư hiếu kỳ, "Bài hát này ta cho tới bây giờ chưa từng nghe qua, là từ đâu tới?"

Hoàng Vĩnh Nhạc nói: "Người đoán."

Diệp Tư nghĩ nghĩ, nói: "Chính người viết?"

Hoàng Vĩnh Nhạc nói: "Ta không hiểu được Nhạc Lý, làm sao sáng tác bài hát a?"

"Không nhất định a, không hiểu Nhạc Lý cũng có thể sáng tác bài hát."

Diệp Tư là đúng, sáng tác bài hát không nhất định phải hiểu Nhạc Lý, chỉ cần biết ngâm nga, mỗi người đều có thể sáng tác giai điệu. Có chút ca khúc, liền là hoàn toàn không hiểu Nhạc Lý người sáng tác đi ra.

Nói thí dụ như, Châu Tinh Trì điện ảnh « Công Phu » khúc chủ đề, chính là do Châu Tinh Trì mình sáng tác. Châu Tinh Trì cũng không hiểu Nhạc Lý, hắn chỉ là đem giai điệu cùng âm phủ ghi tạc trong đầu, sau đó hừ cho chuyên nghiệp Âm Nhạc Nhân nghe, lại từ Âm Nhạc Nhân đem Nhạc Phổ viết ra.

Cho nên, dù cho Hoàng Vĩnh Nhạc không hiểu được Nhạc Lý, Diệp Tư đồng dạng cảm thấy hắn khả năng viết ra ca.

"Cái này thủ « gió thổi sóng lúa » là chuẩn bị để dùng cho Ô Sơn thôn làm tuyên truyền." Hoàng Vĩnh Nhạc nói, "nó miêu tả chính là Ô Sơn thôn ruộng lúa mạch, có rãnh rồi, người đem cái này thủ thu một chút, phát đến trên mạng."

Diệp Tư điểm đầu: "Ừm"

Hoàng Vĩnh Nhạc sờ dĩ để Diệp Tư thu « gió thổi sóng lúa », cũng là nghĩ dùng bài hát này thăm dò sâu cạn.

Nếu như « gió thổi sóng lúa » có thể vì Ô Sơn thôn làm du lịch tuyên truyền, hình thành nhất định Xã Hội Ảnh Hưởng lực, rút thưởng quyền hạn liền sẽ

giải tỏa.

Cái này cùng « Thần Điều Hiệp Lữ » là giống nhau.

"Vĩnh Lạc, cái này thù « gió thổi sóng lúa » ta rất ưa thích, hiện tại liền đi thu a?"

"Đi."

Thương lượng xong, hai người lập tức tiến về ô mai biệt thự.

Ô mai biệt thự lâu hai có chuyên nghiệp Phòng Thu Âm, Diệp Tư mấy bài hát đều là nàng tại Phòng Thu Âm bên trong mình hoàn thành, từ soạn Nhạc, viết lời, Biên Khúc đến ghi âm, Diệp Tư một người toàn bao.

« gió thổi sóng lúa » là Diệp Tư sở trường nhất âm nhạc phong cách, nàng rất nhanh hoàn thành Biên Khúc, cũng bắt đầu ghi âm.

Ghi âm kéo dài nửa trời, ghi chép mười cái phiên bản, cuối cùng chọn lựa hiệu quả tốt nhất một bản, phát đến trên internet.

Đệ nhị trời, Diệp Tư liền tại Vi Bác bên trong ban bố ca khúc mới: "Nay Thiên Cương thu Nhất Thù ca khúc mới « gió thổi sóng lúa ». Cảm tạ âm nhạc chỉ đạo Hoàng Vĩnh Nhạc. (*^__^*)" "

Vi Bác phát ra về sau, bình luận khu lại như đang ăn tết náo nhiệt.

【 ô mai quân đoàn - Thanh Phong): Diệp Tư tỷ tỷ lại bước phát triển mới ca, thật vui vẻ! ! Lập tức Đơn Khúc tuần hoàn, hi hi!

【 ô mai quân đoàn - tiểu mỹ nữ): Diệp Tư tỷ tỷ nay trời tốt manh mà nói, thế mà lại dùng phù hiệu biểu lộ! (*^__^*)

【 ô mai quân đoàn - hòa thượng): Vĩnh Lạc để lại là « gió thổi sóng lúa » âm nhạc chỉ đạo, đây là ý gì?

【 ô mai quân đoàn - Trịnh Hạo nhưng): « gió thổi sóng lúa » chẳng lẽ là Vĩnh Lạc để cùng ô mai nữ thần cộng đồng hoàn thành? Nhất định phải đính a! !

...

Diệp Tư Vi Bác Năng Lượng kinh người, chớp mắt thời gian, « gió thổi sóng lúa » lấy điên cuồng tốc độ bị download.

Về phần nó hiệu quả như thế nào, Hoàng Vĩnh Nhạc chỉ có thể rửa mắt mà đợi...

Bạn đang đọc truyện *Hạnh Phúc Đại Rút Thưởng Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 113: « gió thổi sóng lúa » trèo lên đỉnh cùng tình lữ mua sắm

Ca khúc mới « gió thổi sóng lúa » ban bố, đây là Diệp Tư lần thứ nhất tại Vi Bác bên trên đây ca.

Diệp Tư phát đầu này Vi Bác, chỉ có 35 cái chữ, lượng tin tức lại rất lớn.

Đầu tiên, Vi Bác bên trong nâng lên "Âm nhạc chỉ đạo Hoàng Vĩnh Nhạc", khiến cho đám fan hâm mộ rất nghi hoặc, Hoàng Vĩnh Nhạc đến cùng đối Diệp Tư làm cái gì, làm sao biến thành Diệp Tư âm nhạc chỉ đạo?

Thứ hai, Diệp Tư tại Vi Bác cuối cùng tăng thêm một cái phù hiệu biểu lộ "(*^__^*)", cái cử động nho nhỏ này gây nên không ít Fan hiểu kỳ.

Bởi vì Diệp Tư trước kia tại Vi Bác bên trên rất điệu thấp, chưa bao giờ phát qua biểu lộ. Diệp Tư nay trời thái độ khác thường, đột nhiên phát cái biểu lộ giả ngây thơ, đám fan hâm mộ đều bị manh đến, đối « gió thổi sóng lúa » càng thêm tràn ngập hứng thú.

Thế là, ô mai quân đoàn đại quy mô xuất động, điên cuồng địa điểm truyền bá « gió thổi sóng lúa », vào lúc ban đêm, « gió thổi sóng lúa » liền giết đến tận tám lớn Âm Nhạc Website ca khúc mới bảng.

Ca khúc mới bằng là lấy tria hạt đếm bài danh, tria hạt số lần càng nhiều, bài danh càng đến gần trước. Vì giúp ca sĩ xông bằng, đám fan hâm mộ thường thường sẽ Đơn Khúc tuần hoàn phát ra, xoát tria hạt số.

Tại ô mai quân đoàn Hộ Công dưới, « gió thổi sóng lúa » tria hạt số tăng vọt, quá Quan trọng, tại con ếch dễ âm nhạc ca khúc mới bằng giết ra một đường máu, thứ tự phi tốc tăng lên,

Thứ 677 tên!

Thứ 275 tên!

Thứ 11 tên!

Ngắn ngủi mấy giờ, thứ tự điên cuồng tăng lên hơn 700 tên, trực tiếp giết vào Thập Cường, đến rạng sáng bốn giờ lúc, đã giết tới ca khúc mới bằng hạng hai.

Đệ nhất danh là Diệp Tư « Long Nhân thụ ».

« Long Nhân thụ » đã chiếm cứ ca khúc mới bằng đệ nhất danh hai Chu, cái khác ca khúc mới đều xông không được.

Thăng đến nay trời « gió thổi sóng lúa » hoành không xuất thế, trở thành « Long Nhân thụ » mạnh nhất người khiêu chiến.

Ô mai quân đoàn có chút gấp khó khăn, « Long Nhân thụ » là Diệp Tư ca khúc mới, « gió thổi sóng lúa » cũng là Diệp Tư ca khúc mới, lòng bàn tay mu bàn tay đều là thịt, đến cùng ủng hộ cái nào bài hát xông lên đệ nhất danh đâu?

Vì thế, ô mai quân đoàn tại PP bày còn triệu mở cuộc họp khẩn cấp, thương nghị ủng hộ cái nào bài hát Thượng Bàng thủ.

Chỉ là hội nghị còn không có kết thúc, « gió thổi sóng lúa » đã thành công nghịch tập, lấy yếu ớt ưu thế đem « Long Nhân thụ » dồn xuống đứng đầu bằng, xếp tới đệ nhất danh.

« gió thổi sóng lúa » trào lên đỉnh về sau,

Ca khúc bình luận khu náo nhiệt.

"« gió thổi sóng lúa » xông tới!"

"Diệp Tư đẩy mạnh ca khúc, muốn không lên đứng đầu bằng cũng khó khăn!"

"Ca khúc mới bằng trước hai tên đều là Diệp Tư ca, thật vui vẻ, hi hi!"

"« gió thổi sóng lúa » đem ruộng lúa mạch miêu tả đến thật là lãng mạn, thật rất muốn đi Ô Sơn thôn du lịch."

"Nghe nói « gió thổi sóng lúa » là Vĩnh Lạc để vì ô mai nữ thần chế tạo riêng!"

...

Theo « gió thổi sóng lúa » đang nhanh chóng lời đồn, Ô Sơn thôn nhận nhiều người hơn chú ý, trong thôn ruộng lúa mạch lập tức thành một cái mới cảnh điểm.

Hệ thống nhắc nhở: Chủ ký sinh chia sẻ « gió thổi sóng lúa », vì Ô Sơn thôn làm du lịch tuyên truyền, cổ có nhất định Xã Hội Ảnh Hưởng lực, rút thưởng giá trị tăng thêm một bước, rút thưởng quyền hạn ngoài định mức giải tỏa 2.5%, giải tỏa tiền độ tăng lên 28. 2%!

« gió thổi sóng lúa » ngoài định mức giải tỏa 2.5%, hiệu quả xem như tương đối lý tưởng. Trong đó có một bộ phận công lao có thể coi là tại Diệp Tư trên thân, bởi vì nàng Fan số lượng nhiều, « gió thổi sóng lúa » từ Diệp Tư diễn xướng về sau, giá trị đạt được đầy đủ thể hiện.

Chuối tiêu biệt thự, phòng khách.

Hoàng Vĩnh Nhạc ngồi ở trên ghế sa lon, Diệp Tư ngồi tại trong ngực hắn.

Hoàng Vĩnh Nhạc nói: "Diệp Tư, người thật sự là Kim Tăng Tư, « gió thổi sóng lúa » chỉ dùng một ngày liền trào lên đỉnh ca khúc mới bằng"

Diệp Tư lông mi lấp lóe, nói: "Không phải ta có Kim Tăng Tư, mà là bởi vì ta có một cái hoàn mỹ bạn trai."

Hoàng Vĩnh Nhạc hỏi: "Bạn trai người rất hoàn mỹ?"

"Ừm." Diệp Tư nói, "« gió thổi sóng lúa » là bạn trai ta dạy ta hát, hắn sẽ đồ vật tốt nhiều, ngay cả Dạ Quan Thiên Tượng đều biết."

Hoàng Vĩnh Nhạc nói: "Bạn trai người như thế hoàn mỹ, xem ra ta phải nhận thức một chút, không biết hắn tên gọi là gì?"

Diệp Tư nói: "Bạn trai ta họ Hoàng, tên là Vĩnh Lạc."

"Hoàng Vĩnh Nhạc?" Hoàng Vĩnh Nhạc nói, "danh tự nghe có chút quen tai, giống như ở đâu nghe qua?"

Diệp Tư nhẹ nhàng cười một tiếng.

Hoàng Vĩnh Nhạc chuyển khẩu nói: "Diệp Tư, xét thấy ngươi biểu hiện xuất sắc, ta nay trời mang ngươi đi ra ngoài chơi."

"Đi cái nào chơi?"

"Thương trường." Hoàng Vĩnh Nhạc nói, "ta muốn đi mua một ít ô mai cho ngươi ăn."

Diệp Tư ngòn ngọt cười.

"Đi thôi."

"Ừm."

Thương lượng xong, hai người rời đi biệt thự.

Ngồi lên xe nhỏ, tiến về Thiên Mã Bách Hóa thương trường mua sắm.

Đeo lên kính râm, đeo lên Cái mũ, Hoàng Vĩnh Nhạc cùng Diệp Tư đi vào thương trường, tay nắm tay, như hình với bóng.

Hai người đầu tiên đi vào thường ngày Đồ Dùng khu, chuẩn bị mua sắm chút đồ rửa mặt.

Diệp Tư từ kệ hàng bên trên lấy một rế màu vàng Bàn Chải Đánh Răng, hỏi: "Vĩnh Lạc, cái này Bàn Chải Đánh Răng ngươi thích không?"

Hoàng Vĩnh Nhạc nhìn một chút: "Chỉ có một rế Bàn Chải Đánh Răng, rất cô đơn." Nói xong, từ kệ hàng bên trên lấy ra một đôi tình lữ Bàn Chải Đánh Răng Sáo Trang, bên trong chứa hai rế Bàn Chải Đánh Răng, "Bàn Chải Đánh Răng đương nhiên muốn mua 'Tình lữ Bàn Chải Đánh Răng', có đôi có cặp."

Diệp Tư cười cười, nói: "Đã mua tình lữ Bàn Chải Đánh Răng, có phải hay không hẳn là lại mua một đôi tình lữ răng chén?"

"Bảo bối, ngươi thật sự là quá cơ trí. Đi, đi mua tình lữ răng chén."

Hai người tay nắm tay, đi vào răng chén kệ hàng trước, mua một đôi tình lữ chén, một cái cái chén là phần, một cái cái chén là màu vàng.

Hoàng Vĩnh Nhạc nói: "Đã mua tình lữ Bàn Chải Đánh Răng cùng tình lữ răng chén, tiếp xuống nên mua tình lữ kem đánh răng."

Diệp Tư cười nói: "Giống như không có tình lữ kem đánh răng a?"

"Cái này có thể có." Hoàng Vĩnh Nhạc đi đến kem đánh răng kệ hàng bên cạnh, lấy ra hai chi kem đánh răng, một chi là người da trắng kem đánh răng, một chi là Bạch muối kem đánh răng, nói, "Người da trắng kem đánh răng cùng Bạch muối kem đánh răng mặc dù là khác biệt công ty sản xuất, nhưng là kem đánh răng tên như thế xứng, tình đầu ý hợp, liền đựng thành một đôi tình lữ kem đánh răng."

Diệp Tư che miệng cười một tiếng: "Vĩnh Lạc, ngươi thật sự là quá cơ trí!"

Về sau, hai người lại tại trong thương trường bốn phía tản bộ, nhìn thấy cần thương phẩm liền mua, mỗi dạng thương phẩm cơ hồ đều là thành song thành đôi.

Đi vào kính mắt kệ hàng lúc, mua một đôi tình lữ kính râm; đi vào Tài Nghe kệ hàng lúc, mua một đôi tình lữ Tài Nghe; đi vào giày kệ hàng lúc trước, mua một đôi tình lữ giày.

Đạo qua một vòng, hai người tới phục trang khu, chuẩn bị mua mấy bộ Tình Lữ Trang.

Lúc này, Hoàng Vĩnh Nhạc nhìn thấy một đầu Amy tia nhãn hiệu Từ Sắc Váy đầm, lấy xuống, nói: "Diệp Tư, đầu này Váy đầm ngươi mặc khẳng định đẹp mắt."

Diệp Tư hiếu kỳ: "Làm sao ngươi biết khẳng định đẹp mắt?"

Hoàng Vĩnh Nhạc nói: "Bởi vì bạn gái của ta mặc cái gì đều dễ nhìn."

Diệp Tư ngọt ngào cười một tiếng, mang tới một bộ phúc lang Tây Phục: "Vĩnh Lạc, cái này bộ âu phục ngươi xuyên qua khẳng định đẹp mắt."

"Làm sao ngươi biết sẽ đẹp mắt?"

"Bạn trai ta mặc cái gì đều dễ nhìn."

"Chúng ta thật sự là quá xứng."

"Ừm."

Chính trò chuyện, lúc này, Hoàng Vĩnh Nhạc điện thoại di động vang lên, là một đầu đến từ ngân hàng nhập trưởng tin tức: "Tôn kính Người sử dụng, ngài trưởng mục ngân hàng nhập trưởng 21 254 nguyên. Nhập trưởng công ty: Con ếch dễ Âm Nhạc Vững."

Con ếch dễ Âm Nhạc Vững là một nhà Chính Bản Âm Nhạc Website, « gió thổi sóng lúa » tại con ếch dễ Âm Nhạc Vững Thương Bảng về sau, nay trời có thứ một món thu nhập 21 254 nguyên, khoản này thu nhập chủ yếu là vui mê download « gió thổi sóng lúa » thanh toán phí dụng.

Hoa Hạ quốc phần lớn người nghe âm nhạc đều là đạo bản, bất quá, bởi vì « gió thổi sóng lúa » là Diệp Tử hát, ô mai quân đoàn không ít Fan ủng hộ Chính Bản, thế là có khoản này thu nhập.

Hoàng Vĩnh Nhạc chuẩn bị đem « gió thổi sóng lúa » thu nhập dùng cho từ thiện, tu kiến Ô Sơn thôn, bởi vì cái này có thể gia tăng « gió thổi sóng lúa » giá trị, gia tốc giải tỏa rút thường quyền hạn.

Hoàng Vĩnh Nhạc nói: "Diệp Tử, « gió thổi sóng lúa » sở hữu thu nhập, ta chuẩn bị Quyên Tặng ra ngoài, hoàn thiện Ô Sơn thôn cơ sở thiết bị."

Diệp Tử nói: "Ta cũng đang chuẩn bị đem « Long Nhân thụ » thu nhập Quyên Tặng cho Ô Sơn thôn."

Hoàng Vĩnh Nhạc nói: "Không cần, « Long Nhân thụ » là người vất vả sáng tác đi ra ca khúc, thu nhập chính người giữ lại."

Diệp Tử nói: "« Long Nhân thụ » vốn chính là vì Ô Sơn thôn viết, hướng chi, Ô Sơn thôn là bạn trai ta quê hương, ta ra phần lực là hẳn là."

Nghe vậy, Hoàng Vĩnh Nhạc trong lòng hơi động, đưa tay ôm nhẹ lấy Diệp Tử eo nhỏ, thấp đầu, khẽ hôn nàng trắng nõn trán đầu, nói: "Bảo bối, người thật sự là quá hiền hậu."

Diệp Tử gương mặt bay lên hai mảnh Hồng Hà, thẹn thùng không thôi, không bao lâu, ôn nhu nói: "Vĩnh Lạc, vậy ta phát Vi Bắc rồi?"

"Phát."

Diệp Tử lấy điện thoại cầm tay ra, phát một đầu Vi Bắc: "Ta cùng Hoàng Vĩnh Nhạc đi qua thương lượng, quyết định đem « Long Nhân thụ » cùng « gió thổi sóng lúa » hai bài ca sở hữu thu nhập đều Quyên Tặng cho Ô Sơn thôn, dùng cho cơ sở thiết bị kiến thiết. Cảm ơn sự ủng hộ của mọi người. (^__^)"

Vi Bắc một phát, bình luận khu không ít Fan nhao nhao biểu thị ủng hộ.

Trong đó, ô mai quân đoàn tổng Đoàn Trưởng nhấn lại, lại bị thọt tới vị thứ nhất.

【 ô mai quân đoàn - tổng Đoàn Trưởng lý Đình Đình 】: Bái nhờ mọi người, nhất định muốn đội lên a! Chính Bản âm nhạc cũng mới 1 nguyên tiền, một người Nhất Nguyên, góp gió thành bão, cùng một chỗ vì Ô Sơn thôn ra phần lực. Ô mai quân đoàn 4000 vạn đám fan hâm mộ, khảo nghiệm chúng ta Chiến Đấu Lực thời điểm đến rồi! Ủng hộ Diệp Tử, ủng hộ Vĩnh Lạc đế, ủng hộ Ô Sơn thôn!

Lời nhắn này sau khi xuất hiện, hội fan hâm mộ nhao nhao mạnh đing.

"Nhất định ủng hộ!"

"Đình!"

"Ủng hộ Diệp Tử!"

"Vĩnh Lạc Đế uy vô!"

"Ô Sơn thôn, ủng hộ!"

...

Theo Diệp Tử Vi Bắc tuyên bố, không ít Fan tuân hướng con ếch dễ Âm Nhạc Website, Chính Bản ủng hộ « Long Nhân thụ » cùng « gió thổi sóng lúa », vì Ô Sơn thôn xuất lực.

Lần này từ thiện là Hoàng Vĩnh Nhạc cùng Diệp Tử đồng thời phát khởi, trước tiên liền nhận không ít Truyền Thông chú ý, tương quan Tân Văn Báo Đạo lần lượt xuất hiện.

« Diệp Tử bước phát triển mới ca, Quyên Tặng Ô Sơn thôn làm từ thiện »;

« Hoàng Vĩnh Nhạc tiến quân từ thiện nghiệp, đẩy ca trợ lực quê hương phát triển »;

« ô mai nữ thần ra ca làm từ thiện, trăm vạn Fan cường thế ủng hộ! »;

...

Hệ thống nhắc nhở: Chủ ký sinh đem « gió thổi sóng lúa » thu nhập Quyên Tặng Ô Sơn thôn, dùng cho quê hương kiến thiết, rút thưởng giá trị tăng thêm một bước, rút thưởng quyền hạn ngoài định mức giải tòa 8. 5%, giải tòa tiến độ tăng lên tới 36. 7%.

Bạn đang đọc truyện *Hạnh Phúc Đại Rút Thưởng Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 114: Trù khoản 0 Vạn Hòa Vĩnh Lạc Diệp Tư ngủ 1 lên

Hoàng Vĩnh Nhạc cùng Diệp Tư tại thương trường mua một đồng tình lữ thương phẩm

Tại quầy thu ngân thanh toán lúc, Thu Ngân viên tiểu muội một mặt mừng bức, bởi vì đang cây thương phẩm đầu mã lúc, mỗi xoát một lần, tâm lý bị ngược một lần: Tình lữ Bàn Chải Đánh Răng, tình lữ răng chén, tình lữ kem đánh răng, Tình Lữ Trang, tình lữ giày, tình lữ kính râm...

Thu Ngân viên tiểu muội chỉ là tới làm, nghĩ không ra đi làm cũng sẽ Tú ân ái tình lữ cuồng loạn, xoát xong cái này một đồng tình lữ thương phẩm, nội tâm của nàng là sụp đổ, hạnh phúc chỉ số hạ xuống 25 điểm

Còn tốt, xoát xong thương phẩm lúc, Thu Ngân viên tiểu muội đạt được Diệp Tư một cái kí tên, cảm giác hạnh phúc tăng lại tới.

Về sau, Hoàng Vĩnh Nhạc cùng Diệp Tư rời đi thương trường, mang theo tình lữ thương phẩm cùng tràn đầy cảm giác hạnh phúc, trở về Khải Minh Tinh biệt thự khu.

Đến chuỗi tiêu biệt thự lúc, đã thấy trước biệt thự đứng đấy một cô gái trung niên, hơn ba mươi tuổi, nàng gọi Quách Tú anh, là anh hào điện ảnh Tổng Kinh Lý.

Quách Tú anh hôm nay là chuyên môn tìm đến Hoàng Vĩnh Nhạc, chuẩn bị mua sắm « gió thổi sóng lúa » Bàn Quyền.

Anh hào điện ảnh năm nay quay chụp một bộ Nông Thôn Ái Tình Điện Ảnh, tên là « Nông Thôn chi huyền ». Quách Tú anh nay Thiên Thỉnh đến « gió thổi sóng lúa » về sau, phát giác ca khúc Ý Cảnh cùng « Nông Thôn chi huyền » phi thường phù hợp, nàng thế là muốn mua sắm « gió thổi sóng lúa » Bàn Quyền, đem bài hát này làm « Nông Thôn chi huyền » khúc chủ đề.

Quách Tú anh muốn mua ca khúc Bàn Quyền, đây là chuyện tốt, có thể tăng lên « gió thổi sóng lúa » giá trị.

Đương nhiên, điều kiện tiên quyết là « Nông Thôn chi huyền » bộ phim này không phải Lạn Phiến.

Quách Tú anh thành ý mời phần, nàng đem « Nông Thôn chi huyền » điện ảnh video mang đến, chuẩn bị để Hoàng Vĩnh Nhạc sớm thưởng thức. Hoàng Vĩnh Nhạc là trước mắt nổi tiếng nhất Người bình luận điện ảnh một trong, Quách Tú anh rất muốn nghe nghe Hoàng Vĩnh Nhạc đối bộ phim này đánh giá.

Chuỗi tiêu biệt thự, phòng khách.

Hoàng Vĩnh Nhạc ngồi ở trên ghế sa lon, đang dùng Tivi LCD thưởng thức điện ảnh « Nông Thôn chi huyền ».

Bộ phim này là Thuần Ái phiến, giảng thuật một đôi nam nữ tại Nông Thôn ruộng lúa mạch mến nhau, lại bởi vì xã hội náo động bị ép tách rời, Thiên Các Nhất Phương. Hai người từng hẹn nhau tại ruộng lúa mạch gặp nhau, vai nam chính vì chờ đợi vai nữ chính, trông coi ruộng lúa mạch bốn mươi năm. Bốn mươi năm về sau, vai nữ chính trở về, nàng phát hiện toàn bộ thôn làng cũng thay đổi, chỉ có năm đó cái kia một khối ruộng lúa mạch y nguyên bảo tồn nguyên dạng: Bầu trời xanh thăm dưới, kim sắc sóng lúa theo gió dừng động, phảng phất như nói chuyện cũ năm xưa.

Điện ảnh có sự cũng không phức tạp, nhưng là không khí phủ lên đến rất đúng chỗ, diễn viên biểu diễn cũng rất nhẫn nại, vì Ảnh Phiến làm rạng rỡ không ít.

Hệ thống nhắc nhở: Chủ ký sinh thưởng thức Ái Tình Điện Ảnh « Nông Thôn chi huyền »,

Thử nghiệm một trận tình khiết Nông Thôn ái tình, nội tâm nhận gột rửa, hạnh phúc chỉ số +8!

Hạnh phúc chỉ số đạt tới 4, coi như tốt điện ảnh, « Nông Thôn chi huyền » đạt tới 8, tính là không tệ Phiến Tử.

Hoàng Vĩnh Nhạc nói: "Quách tổng, « gió thổi sóng lúa » Bản Quyền ta có thể bán cho người."

Quách Tú anh trong lòng vui vẻ: "Cảm ơn người, Hoàng Tiên Sinh."

Hoàng Vĩnh Nhạc nói: "Quý Công Ty quay chụp « Nông Thôn chi huyền » là một bộ thành ý chí tác, « gió thổi sóng lúa » có thể trở thành bộ phim này khúc chủ đề, cái này là vinh hạnh của ta."

Nghe vậy, Quách Tú anh tâm lý an tâm không ít, Hoàng Vĩnh Nhạc đối « Nông Thôn chi huyền » đánh giá cao như vậy, đó là cái điểm tốt đầu.

Về sau, Hoàng Vĩnh Nhạc cùng Quách Tú anh ký kết « gió thổi sóng lúa » Bản Quyền sử dụng hợp đồng, Bản Quyền Phí vì 400 vạn.

Bình thường ca khúc, Bản Quyền Phí không có khả năng đạt tới 400 vạn, Quách Tú anh nguyện ý lấy dạng này giá cao mua sắm « gió thổi sóng lúa », chủ yếu có ba nguyên nhân:

Thứ nhất, « gió thổi sóng lúa » là Diệp Tư hát. Tuy nhiên Diệp Tư đã có ba năm không có bước phát triển mới ca, nhưng là sự nổi tiếng của nàng hoàn toàn không kém một đường ca sĩ, ca khúc giá trị thị trường cao.

Thứ hai, « gió thổi sóng lúa » có thể vì điện ảnh làm tiếp thị. Bài hát này người nghe vượt qua 2000 vạn, dùng bài hát này khi điện ảnh khúc chủ đề, chẳng khác gì là đánh một cái trăm vạn Cấp Bậc tiếp thị quảng cáo.

Thứ ba, vì ủng hộ từ thiện. Quách Tú anh biết « gió thổi sóng lúa » sở hữu thu nhập đều sẽ Quyên Tặng cho Ô Sơn thôn, chính nàng cũng một mực chú ý Nông Thôn phát triển, thế là muốn ra phần lực.

Sau khi ký hợp đồng xong.

Hoàng Vĩnh Nhạc đêm đó tại Vi Bác phát ban bố cái tin tức này: "Nói sự tình. Diệp Tư diễn xướng « gió thổi sóng lúa », sẽ thành anh hào điện ảnh công ty mới điện ảnh « Nông Thôn chi huyền » khúc chủ đề. « Nông Thôn chi huyền » là một bộ Nông Thôn Thuần Ái phiến, cái này thủ điện ảnh rất « gió thổi sóng lúa », điện ảnh hạnh phúc chỉ số 8."

Vi Bác bình luận khu rất nhanh có phản ứng.

"Oa, Vĩnh Lạc Ca Ca lại đẩy điện ảnh, lại có thể xoát, hi hi!"

"Diệp Tư « gió thổi sóng lúa » thành điện ảnh khúc chủ đề? Nhất định phải ủng hộ!"

"Vĩnh Lạc quân, « Nông Thôn chi huyền » lúc nào chiếu lên a?"

...

Đám dân mạng phản ứng nhiệt liệt, « Nông Thôn chi huyền » bộ phim này chú ý độ rõ ràng tăng lên.

Hoàng Vĩnh Nhạc Vi Bác phát ra sau đó không lâu, Diệp Tư tay nhỏ trượt đi, đem Vi Bác chuyển phát ra.

Diệp Tư vừa mới chuyển phát, Quách Tú anh cũng vòng vo Vi Bác, cũng viết: "Phi thường cảm tạ Hoàng Tiên Sinh cùng là nữ sĩ hỗ trợ đề cử điện ảnh!"

Phát xong Vi Bác, Quách Tú anh lập tức lại cho « gió thổi sóng lúa » ngoài định mức thêm 100 vạn từ thiện phí, cảm tạ Hoàng Vĩnh Nhạc cùng Diệp Tư tại Vi Bác vì điện ảnh làm tuyên truyền.

Thế là, « gió thổi sóng lúa » Bản Quyền tương đương bán ra 500 vạn, tăng thêm con ếch dễ Âm Nhạc Vồng Chính Bản thu nhập, Tổng Thu Nhập ước 700 vạn.

Về phần Diệp Tư « Long Nhân thụ », bởi vì ô mai quân đoàn đại lực ủng hộ, tại Chính Bản Website thu nhập đã đạt 300 vạn.

« gió thổi sóng lúa » cùng « Long Nhân thụ » Tổng Thu Nhập, đã đạt 1000 vạn.

Cái này một khoản tiền, Hoàng Vĩnh Nhạc chuẩn bị dùng để tu sửa Ô Sơn thôn Sơn Đạo.

Chỉ có đem đường sửa, Ô Sơn thôn du lịch mới có thể có nổi lên sắc.

Phổ thông Nông Thôn Công Lộ, tu 1 cây số ước chừng phải 40 vạn nguyên. Ô Sơn thôn là Sơn Đạo, đường xá phức tạp hơn, sửa đường độ khó cao hơn, tu 1 cây số ước chừng phải 70 vạn nguyên.

Ô Sơn thôn Sơn Đạo dài đến 40 cây số, tổng phí tổn ít nhất phải 2800 vạn nguyên.

Hoàng Vĩnh Nhạc trước mắt gom góp đến 1000 vạn, ước chừng chỉ có thể tu một phần ba, bất quá, cái này đã là rất khởi đầu tốt.

Còn lại phí dụng, Hoàng Vĩnh Nhạc sẽ lại nghĩ biện pháp.

...

Ban đêm, trong phòng khách.

Hoàng Vĩnh Nhạc ngồi trước máy vi tính, đang biên soạn « Ô Sơn sơn mạch Công Lộ tu kiến Kế Hoạch Thư ».

Hắn chuẩn bị hướng Ô Sơn Trần địa phương chính - phủ phát ra thuyết minh, tu kiến Ô Sơn Công Lộ, chỉ cần chính - phủ tương quan phê văn xuống tới, Công Lộ liền có thể khởi công.

Hoàng Vĩnh Nhạc viết Kế Hoạch Thư lúc, Diệp Tư an vị tại bên cạnh hắn, hai người đã thay đổi tình lữ, tình lữ già, chính nhất lên ăn nay trời mưa ô mai.

Diệp Tư nhỏ tay cầm lên một khóa ô mai, đưa tới Hoàng Vĩnh Nhạc bên miệng, Hoàng Vĩnh Nhạc há mồm, nhai xuống dưới, một cổ ý nghĩ ngọt ngào từ miệng bên trong ngọt đến tâm lý.

"Vĩnh Lạc, ta muốn nói với ngươi sự kiện." Diệp Tư nhẹ giọng nói, "ta chuẩn bị từ Đài Truyền Hình Từ Chức."

Hoàng Vĩnh Nhạc hỏi: "Làm sao đột nhiên muốn Từ Chức?"

Diệp Tư nói: "Ta hiện tại đã có bạn trai, bạn trai còn mở công ty, ta đương nhiên muốn trở về giúp hắn."

Hoàng Vĩnh Nhạc nắm bàn tay nhỏ của nàng: "Diệp Tư, công ty của ta tạm thời thông thả, ngươi tại Đài Truyền Hình nếu là công tác đến vui vẻ, không từ dùng chức."

Diệp Tư miệng nhỏ nhếch lên: "Cùng bạn trai cùng một chỗ, ta cảm thấy vui vẻ nhất."

Hoàng Vĩnh Nhạc khẽ giật mình, tại trên trán nàng nhẹ nhàng hôn một cái, nói: "Bảo bối, ngươi vui vẻ là được rồi, tóm lại, đừng làm oan chính mình."

"Ừm." Diệp Tư đôi mắt nhiều hơn mấy phần nhu hòa, "Vĩnh Lạc, ngươi cũng đừng quá mệt mỏi, trước hoàn thành việc học, công ty có thể về sau chậm rãi phát triển."

Hoàng Vĩnh Nhạc cười nói: "Công ty nếu là phát triển được quá chậm, ta lấy cái gì nuôi ngươi a?"

Diệp Tư chân thành nói: "Ta rất khỏe nuôi, chỉ cần có thể cùng với ngươi, cơm rau dưa ta cũng sẽ rất vui vẻ."

Hoàng Vĩnh Nhạc nói: "Yên tâm, có ngươi ôn nhu như vậy hiền lành bạn gái, ta làm sao có thể mệt chết?"

Diệp Tư nhàn nhạt cười một tiếng, thân thể mềm mại thiếp đi qua, nhẹ nhàng nằm tại Hoàng Vĩnh Nhạc trong ngực.

Hoàng Vĩnh Nhạc song tay ôm lấy nàng, hai người dựa sát vào nhau ở trên ghế sa lon.

Sau một hồi.

"Diệp Tư, trời vừa rạng sáng, ngươi nên trở về phòng ngủ."

"Không ngủ."

"Thế nào?"

"Ta suy nghĩ nhiều ngốc một hồi."

Diệp Tư tay nhỏ thân mật ôm Hoàng Vĩnh Nhạc, y như là chim non nép vào người đàn tại bộ ngực hắn, như keo như sơn, phẳng phất dính chung một chỗ giống như.

Hoàng Vĩnh Nhạc đã nhìn ra, Diệp Tư là không nỡ từ trong ngực hắn rời đi.

Hoàng Vĩnh Nhạc nói: "Diệp Tư, nếu không chúng ta đêm nay ngủ chung a?"

"Ngủ chung?"

"Đúng, ngủ chung."

Diệp Tư trong lòng hơi động, ở ngực đập bịch bịch.

Qua nhiều năm như vậy, Diệp Tư đều là một người ngủ, chưa bao giờ nghĩ tới sẽ cùng một cái nam nhân ngủ cùng một cái giường.

Môi mím mấp máy, Diệp Tư yên lặng một hồi, nhẹ nhàng điểm đầu...

Bạn đang đọc truyện *Hạnh Phúc Đại Rút Thương Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 115: Hạnh phúc 1 đêm cùng « Xạ Diêu Anh Hùng Truyện »

Đây là một cái Lịch Sử tính ban đêm, Hoàng Vĩnh Nhạc cùng Diệp Tư chuẩn bị ngủ cùng một cái giường. Bút « thú »

Hai người dặt tay đi vào phòng ngủ.

"Vĩnh Lạc, ta đi trước đổi áo ngủ."

"Được."

Nói xong, Diệp Tư mở ra tủ quần áo, chỉ gấp bên trong treo hai đầu áo ngủ, đồ lên một vàng, đây là một bộ tình lữ áo ngủ.

Diệp Tư lấy đi phần áo ngủ, một mình đến trong phòng tắm thay quần áo.

Hoàng Vĩnh Nhạc thì thay đổi màu vàng áo ngủ, sau đó ngồi vào gọn sóng trên giường, chờ đợi Diệp Tư trở về.

Ngồi ở giường đầu, Hoàng Vĩnh Nhạc nội tâm liên tiếp, cuộn cuộn sóng ngầm. Làm nhiều năm như vậy độc thân cầu, đêm nay rốt cục có bạn gái rồi mình ngủ.

Hệ thống nhắc nhở: Chủ ký sinh sắp cùng bạn gái của mình Diệp Tư ngủ, cảm xúc bành trướng, dao động mãnh liệt, hạnh phúc chỉ số + bi bi...!

Cùng bạn gái ngủ, quả nhiên là tăng lên hạnh phúc đường tắt!

Hiện tại cũng còn chưa bắt đầu ngủ, hạnh phúc chỉ số liền xoát 8 8 điểm, nếu quả thật ngủ, cái này còn chịu nổi sao?

"Kết —— "

Lúc này, cửa phòng tắm mở ra.

Diệp Tư ăn mặc phần áo ngủ, đi ra, dáng người nhu hòa, lác lác đại phương, phần nộn môi anh đào khê mím môi, cái miệng nhỏ nhắn vừa đeo lấy xinh xắn mỉm cười, Yên Nhiên ngại ngùng, Uyển Như một đóa nụ hoa chớm nở Hoa Hồng, một cái nhảnh mày một nụ cười, động nhân tâm hồn.

Nhỏ đuôi tay ra, Diệp Tư gỡ xuống kẹp tóc, màu đen tóc dài còn như khe núi thác nước, chiều nghiêng xuống, rủ xuống tại vai, ưu nhã, ôn nhu, kiều tiểu gương mặt nổi lên đỏ ửng nhàn nhạt, kiều diễm ướt át, đẹp đến làm người sợ hãi.

Bước liên tục nhẹ nhàng, Diệp Tư đi đến bên giường, thân thể mềm mại hơi ngừng lại, nhẹ nhàng thờ dài, ôn nhu nói: "Hoàng Đại Sư, tiểu nữ từ cái này toa hữu lễ."

Hoàng Vĩnh Nhạc tựa ở giường đầu, đánh giá Diệp Tư, từ đầu nhìn thấy chân, lại từ chân nhìn thấy đầu, trang khang nói: "Diệp Cô Nương, người đêm nay mặc đồ này tính - cảm giác quyến rũ, xinh đẹp không gì sánh được, không biết tìm Hoàng mỗ có gì muốn làm?"

Diệp Tư đôi mắt đẹp lóe lên, thần thái kiều mị: "Tiểu nữ từ ngưỡng mộ Hoàng Đại Sư đã lâu, lại nhận được Hoàng Đại Sư nhiều lần xả thân cứu giúp, tiểu nữ từ không thể báo đáp, đành phải đến nhà bái phỏng, lấy thân báo đáp."

"Hay lắm!" Hoàng Vĩnh Nhạc nói, "Diệp Cô Nương, vậy người mau tới - giường đi."

"Ừm

"

Diệp Tư Vivi nghiêng người, ngồi ở mép giường, dáng người ưu nhã, thần sắc nhiều hơn mấy phần kiều mị, câu dẫn người ta tâm lý trực dương dương, một đôi nhỏ và dài tay nhỏ chống đỡ gọn sóng giường, hướng giường đầu chậm rãi di chuyển.

Thấy thế, Hoàng Vinh Nhạc chủ động xuất kích, giống như sói đói vồ thỏ, bổ nhào Diệp Tư, Diệp Tư kêu quát một tiếng, không kịp phản ứng, đã bị ôm vào trong ngực, hai người trên giường lăn hai vòng, từ cuối giường lăn đến giường đầu, dừng lại lúc, đã ôm thành một đoàn.

Diệp Tư y như là chim non nép vào người, co quắp tại Hoàng Vinh Nhạc trong ngực, gương mặt ửng đỏ, thẹn thùng không thôi.

Hoàng Vinh Nhạc ngấm ngấm Diệp Tư kiều khuôn mặt đẹp, nói: "Diệp Cô Nương, người thật sự là đẹp như tiên nữ, khuynh quốc khuynh thành."

Diệp Tư cũng nhìn chăm chú Hoàng Vinh Nhạc, dịu dàng nói: "Hoàng Đại Sư, ngài cũng là tuấn tú lịch sự, phong độ nhẹ nhàng."

Hoàng Vinh Nhạc nói: "Chúng ta thật sự là trai tài gái sắc."

Diệp Tư: "Tình đầu ý hợp."

Hoàng Vinh Nhạc: "Trời đất tạo nên."

Diệp Tư: "Bỉ Dục Song Phi."

Nói xong, hai người nhìn nhau cười một tiếng.

"Bảo bối, hôn một cái."

"Không cần. . ."

Diệp Tư chưa nói xong, Hoàng Vinh Nhạc đã hôn nằng cái miệng anh đào nhỏ nhắn, một cổ nồng đậm ngọt ngào khí tức tại hai người phần môi du dương, từ miệng bên trong ngọt đến tâm lý.

Thâm tình một hôn sau.

Hai người thân mật ôm nhau, dựa sát vào nhau giường đầu.

Hoàng Vinh Nhạc ánh mắt tung bay, nhìn thấy Diệp Tư bàn chân nhỏ, đây là một đôi có thể xưng hoàn mỹ ngọc - đủ, trắng nõn như tuyết, khéo léo đẹp đẽ, đường cong duyên dáng. Ngón chân cân xứng chính tề, ướt át như ngọc, Vivi phát ra dụ - người quang trạch, phảng phất tinh diệu tế trác tinh mỹ tác phẩm nghệ thuật.

Hoàng Vinh Nhạc chân đưa tới, tại Diệp Tư bàn chân nhỏ bên trên cọ xát.

Diệp Tư giọng dịu dàng hỏi: "Thế nào?"

Hoàng Vinh Nhạc nói: "Chúng ta dặt tay nhiều lần như vậy, tối nay là không phải nên 'Dặt chân' rồi?"

Diệp Tư cười nói: "Làm sao 'Dặt chân' a?"

Hoàng Vinh Nhạc nói: "Ngón chân của ta cùng ngón chân của người dặt cùng một chỗ, đến, thử một chút."

Thế là, chân của hai người nhá lẫn nhau cọ qua cọ lại, không ngừng Ma Sát, ngón chân không ngừng lẫn nhau thông đồng, chia chia hợp hợp, lập đi lập lại đụng vào, giày vò một hồi lâu về sau, bốn cái chân tựa như thụ đẳng, quấn quít nhau cùng một chỗ.

Hoàng Vinh Nhạc nói: "Dặt chân thành công."

Diệp Tư hiểu ý cười một tiếng, lúm đồng tiền giống như hoa.

Dặt chân về sau, hai người vẫn là không có buồn ngủ, Diệp Tư dứt khoát lấy ra điện thoại di động, đọc lên « Thần Điều Hiệp Lữ », ấn mở Vĩnh Lạc lúc, mới phát hiện « Thần Điều Hiệp Lữ » nay trời trọn bộ rồi.

"« Thần Điều Hiệp Lữ » nhanh như vậy liền viết xong?" Diệp Tư nói, "Kim Dung thật to làm sao không nhiều viết một điểm a? Rất muốn nhìn Dương Quá cùng Tiểu Long Nữ đoàn tụ sau sinh hoạt."

Hoàng Vinh Nhạc nói: "Dương Quá cùng Tiểu Long Nữ đoàn tụ sau sinh hoạt không thể viết, sẽ bị hài hòa."

Diệp Tư kỳ quái: "Vi cái gì?"

Hoàng Vinh Nhạc nói: "Người ngắm lại xem, Dương Quá cùng Tiểu Long Nữ 16 năm không có gặp mặt, hai người kìm nén đến nhiều khó chịu. Trùng phùng về sau, tất nhiên là củi khô - liệt Hỏa, Thủy sữa - Giao Dung, loại tình tiết này Kim Dung nếu là dám viết ra, chúng ta đứng biên tập vài phút đem « Thần Điều Hiệp Lữ » phong. Hiện tại là hài hòa xã hội, cái này chúng không thích hợp thiếu nhi tình tiết không thể viết, miễn cho dạy hư tiểu bằng hữu. Coi như không có dạy hư tiểu bằng hữu, cũng sẽ ảnh hưởng Không Khí chất lượng, ô nhiễm đến Hoa Hoa Thảo Thảo cũng không dễ."

Diệp Tư che miệng cười một tiếng.

Hoàng Vĩnh Nhạc nói: "Diệp Tử, kỳ thực loại tình tiết này không cần đọc tiểu thuyết, hai người chúng ta hiện tại liền có thể thực tế một chút."

Diệp Tử cái miệng nhỏ nhắn cong lên, nhắc nhở nói: "Vĩnh Lạc, đêm nay chúng ta chỉ là ngủ cùng một chỗ, ngại nhưng không cho làm loạn."

"Cái gì mới tính làm loạn?"

"Chính là... Dù sao không cho ngại làm loạn." Diệp Tử lông mày khẽ cong, tựa hồ rất bộ đáng nghiêm túc, "Ta còn chưa chuẩn bị xong, ngại muốn không chế lại mình."

Hoàng Vĩnh Nhạc nói: "Cái này có chút ép buộc, bên người ngủ một cái tuyệt sắc đại mỹ nữ, bảo ta làm sao không chế a? Ta nếu có thể không chế lại, cái này ý chí lực có thể so với Ninja Rùa đi?"

Diệp Tử bật cười, nói: "Dù sao ngại nhất định phải không chế lại. Ta còn không phải như vậy muốn không chế, bên người ngủ một cái khoáng thể Đại sư ca, ta còn muốn bảo trì rụt rè, ta dễ dàng sao?"

Hoàng Vĩnh Nhạc khoát tay: "Bảo bối, ngại không cần không chế. Ngại nếu là nhịn không được, cứ việc nhào về phía ta, tuyệt đối đừng biệt khuất mình, hiểu chưa?"

Diệp Tử che cười cười, nhẹ nhàng điểm đầu.

Hai người tựa ở giường đầu đánh tình - mắt xinh đẹp, trong lúc bất tri bất giác, hạnh phúc một giờ đi qua.

"Diệp Tử, đã chậm, tám một cái ngủ đi."

"Ừm."

Hai người nằm dài trên giường.

Hoàng Vĩnh Nhạc bản muốn ôm Diệp Tử ngủ, chỉ là Diệp Tử sợ hấn không thành thật, yêu cầu chỉ có thể nắm tay ngủ. Thế là, hai người tay nắm tay, một trái một phải, nằm ở trên giường.

Tắt đèn.

"Vĩnh Lạc, ngủ ngon."

"Ngủ ngon."

Phòng ngủ yên tĩnh trở lại, đèn nhánh Trung, hai cánh tay chăm chú đan xen, ngọt ngào khí tức tại hai người trái tim truyền lại.

Lặng yên không một tiếng động Trung, hai người tiến nhập mộng đẹp.

...

Sáng sớm

Nhu hòa nắng sớm xuyên thấu qua cửa sổ mái nhà, bắn vào, trong phòng ngủ sáng rực khắp.

"Ừm~"

Một tiếng ngâm khẽ, Diệp Tử tỉnh ngủ, mở mắt ra lúc, phát giác mình bị Hoàng Vĩnh Nhạc ôm vào trong ngực, quay đầu nhìn lại, Hoàng Vĩnh Nhạc cũng đã tỉnh.

"Vĩnh Lạc, ngại sớm tỉnh?"

"Tỉnh một hồi."

"Ngại đã tỉnh làm sao không rời giường a?"

"Có cái đại mỹ nữ có thể ôm, làm gì rời giường?"

Diệp Tử ngòn ngọt cười, hỏi: "Ngại tối hôm qua ngủ có ngon không?"

"Cùng bạn gái ngủ cùng một chỗ, làm sao có thể không tốt? Ngại thì sao?"

"Cùng bạn trai ngủ cùng một chỗ, làm sao có thể không tốt đâu?"

"Tuyệt phối."

"Ừm. Vĩnh Lạc, ta nay trời được ban."

"Rời giường."

Hai người cùng một chỗ xuống đất, cùng một chỗ đến phòng vệ sinh rửa mặt.

Hai người dùng chính là tình lữ Bàn Chải Đánh Răng, tình lữ răng chén, ngay cả kem đánh răng cũng là tình lữ Sáo Trang, Hoàng Vĩnh Nhạc dùng người da trắng kem đánh răng, Diệp Tư dùng Bạch muối kem đánh răng.

Đánh răng lúc, hai người cũng là tần số tương đồng, thỉnh thoảng nhìn nhau cười một tiếng, hạnh phúc khí tức tràn đầy phòng ngủ mỗi một cái góc.

Tối hôm qua cùng một chỗ ngủ một đêm, Hoàng Vĩnh Nhạc cùng Diệp Tư quan hệ thân mật hơn.

Hệ thống nhắc nhở: Chủ ký sinh ôm bạn gái Diệp Tư ngủ một buổi tối, hưởng thụ "Chuẩn Chồng" đãi ngộ, hạnh phúc chỉ số +433!

Rửa mặt về sau, Diệp Tư nấu Bữa Sáng.

Ăn điểm tâm xong, Diệp Tư chuẩn bị đi ra ngoài, nàng nay trời đạt được Đài Truyền Hình làm tiết mục. Tại chính thức Từ Chức trước, nàng y nguyên phải đi làm.

"Vĩnh Lạc, ta đi làm"

"Trên đường cẩn thận một chút, có việc điện thoại cho ta."

"Ừm."

Hôn tạm biệt về sau, Diệp Tư đi Đài Truyền Hình.

Hoàng Vĩnh Nhạc ở lại nhà, bật máy tính lên, xem xét Vĩnh Lạc số liệu.

Vĩnh Lạc hiện tại Thư Khố đã có hơn 1900 quyển tiểu thuyết, mỗi trời lấy 100 bản tốc độ gia tăng, Ký Kết tác giả cũng đạt tới 40 tên.

« Thần Điều Hiệp Lữ » nay trời trọn bộ rồi, Hoàng Vĩnh Nhạc kiểm tra một hồi, « Thần Điều Hiệp Lữ » đồng đều đặt trước chỉ có 2004.

Cái này đồng đều đặt trước số tự cơ bản trong dự liệu, bởi vì Vĩnh Lạc là mới Website, trả tiền độc giả vốn lại ít, có thể có 2000 đồng đều đặt trước đã rất khó được, đại bộ phận độc giả đều là nhìn đạo bản.

« Thần Điều Hiệp Lữ » lấy được hiệu quả dự trù, rút thưởng quyền hạn trước mắt cũng giải tỏa đến 38.7%.

Vì tiếp tục giải tỏa, Hoàng Vĩnh Nhạc chuẩn bị lại đến truyền máy Bản Địa cầu tiểu thuyết, tiếp tục thử nghiệm.

Hoàng Vĩnh Nhạc đầu tiên thượng truyền tiểu thuyết, là Kim Dung « Xạ Điều Anh Hùng Truyện ». Kim Dung cái này Bút Danh tại Hoa Hạ đã có nhất định nhân khí, thượng truyền Kim Dung Tác Phẩm có thể tiếp tục tăng lên Vĩnh Lạc Lưu Lượng.

« Xạ Điều Anh Hùng Truyện » là Kim Dung nổi danh nhất Đại Biểu Tác một trong, nó lại cùng « Thần Điều Hiệp Lữ » có liên quan, có thiên nhiên ưu thế.

Hoàng Vĩnh Nhạc thượng truyền đệ nhị quyển tiểu thuyết, là Cổ Long Đại Biểu Tác « Lục Tiểu Phụng truyền kỳ ». Trên địa cầu, Cổ Long là có thể sánh vai Kim Dung tiểu thuyết vô hiệp mọi người, tác phẩm của hắn phong cách lại cùng Kim Dung hoàn toàn khác biệt.

Thượng truyền Cổ Long Tác Phẩm, có thể hấp dẫn càng đa dạng hơn Hóa độc giả.

Vì hấp dẫn bộ phận cao đoan độc giả, Hoàng Vĩnh Nhạc lại đã upload thứ ba quyển tiểu thuyết « Hồng Lô Mộng ».

Thế là, Kim Dung, Cổ Long, Tào Tuyết Cần ba cái Bút Danh lên một lượt truyền Tân Thư, tại Vĩnh Lạc bảng truyền mới bên trên tiến hành pk, hiệu quả như thế nào, chỉ có thử qua mới biết được.

Đã upload tiểu thuyết về sau, Hoàng Vĩnh Nhạc bắt đầu an bài đề cử, trước cho Kim Dung « Xạ Điều Anh Hùng Truyện » cùng Cổ Long « Lục Tiểu Phụng truyền kỳ » an bài lớn phong đẩy, cho Tào Tuyết Cần « đỏ mộng lâu » an bài Tiểu Phong đẩy.

« Hồng Lô Mộng » tương đối chậm nóng, chờ chữ số nhiều lại lớn phong đẩy.

Đề cử vị có hạn, Hoàng Vĩnh Nhạc lên trước truyền ba bản, nhìn xem hiệu quả. Nếu như hiệu quả tốt, rút thưởng quyền hạn liền có thể tiếp tục giải tỏa. .

Chương 116: Tân Thư hỏa bạo cùng phi tốc giải tỏa

« Lục Tiểu Phụng truyền kỳ » cùng « Hồng Lâu Mộng » thượng truyền về sau, độc giả phản ứng thường thường, cũng không có gây nên quá nhiều chú ý.

Cái này chủ nếu là bởi vì Vinh Lạc Tiểu Thuyết Vồng Lưu Lượng còn quá ít, mà lại đại bộ phận độc giả đều là hướng về phía Kim Dung « Thần Điều Hiệp Lữ » tới, đối nó nó tiểu thuyết cũng không chú ý.

Dù cho an bài phong đẩy, « Hồng Lâu Mộng » cùng « Lục Tiểu Phụng truyền kỳ » số view cũng không có nhiều.

Vì cấp tốc tụ lại nhân khí, Hoàng Vinh Nhạc đành phải tiếp tục tại Vi Bắc tiến hành tuyên truyền: "Đề cử hai bản Vinh Lạc Tiểu Thuyết Vồng Tân Tác, Cổ Long « Lục Tiểu Phụng truyền kỳ » cùng Tào Tuyết Cần « đỏ mộng lâu »."

Đầu này Vi Bắc phát ra về sau, rốt cục lại có một nhóm độc giả tuân hướng Vinh Lạc Tiểu Thuyết Vồng.

Tại « Hồng Lâu Mộng » chỗ bình luận truyện, độc giả bình luận nhiều hơn, chỉ là bộ tác phẩm này đọc độ khó hơi cao, không ít độc giả đều không có thể đọc xuống, suu tầm số trưởng đến không phải rất lý tưởng.

Tương phản, « Lục Tiểu Phụng truyền kỳ » ngược lại là tiểu hỏa một thanh, trong một ngày điểm kích tăng vọt 25 vạn, suu tầm phá 2 6000, tại bảng truyện mới bên trên quá Quan trọng, giết ra một đường máu, một đường giết tới đệ nhất danh.

« Lục Tiểu Phụng truyền kỳ » chỗ bình luận truyện.

【biết sách người】: Cổ Long thật to văn bút rất có cá tính, giả bộ một tay tốt bút! Rất mang cảm giác! Đưa lên!

【đã thú đại sư】: Cổ Long lại là cái nào đại thần áo lót a? Quyền sách này tất lửa!

【ô mai quân đoàn - Lệ Lệ】: Vinh Lạc Ca Ca đề cử tiểu thuyết, tôi ủng hộ một chút!

【Vô Tình Kiếm khách】: Sách hay! 10000 sách tệ ủng hộ một chút! Xong bản tất thần!

...

« Lục Tiểu Phụng truyền kỳ » tại Vinh Lạc Tiểu Thuyết Vồng hoành không xuất thế, nổi lên một trận Gió xoáy, bởi vì Cổ Long đặc biệt đầu bút lông, rất nhanh có được một nhóm đáng tin Fan.

Tại « Lục Tiểu Phụng truyền kỳ » kéo động dưới, ngăn ngui trong bảy ngày, Vinh Lạc Tiểu Thuyết Vồng ngày đồng đều viếng thăm nhân số lại tăng lên gần 10 vạn.

Ngoại trừ « Lục Tiểu Phụng truyền kỳ » bên ngoài, Vinh Lạc Tiểu Thuyết Vồng còn có một cái khác bản Tân Thư đồng dạng khí thế như hồng, nó dĩ nhiên chính là Kim Dung « Xạ Điều Anh Hùng Truyện ».

Bởi vì có « Thần Điều Hiệp Lữ » nhân khí cơ sở, « Xạ Điều Anh Hùng Truyện » lần thụ chú mục, tại phát Tân Thư đệ nhất trời, suu tầm số phá 40000, không ít « Thần Điều Hiệp Lữ » độc giả nhao nhao đến cổ động.

【Lưu Tinh Vũ】: Chúc mừng Kim Dung thật to mở Tân Thư! 100000 sách tệ ủng hộ một chút!

【Vitamin P】: « Xạ Điều Anh Hùng Truyện » là muốn giáng lần thứ hai Hoa Sơn Luận Kiếm sao? Tốt chờ mong! Tác giả khuẩn,

Ủng hộ!

【Lão Thư Trùng】: Còn là giống nhau hương vị! Tân Thư tất lửa!

...

« Xạ Điều Anh Hùng Truyện » thượng truyền đệ nhất trời, liền có 515 tên truyện kim dung mê, trở thành Vinh Lạc Tiểu Thuyết Vồng Tiêu Thụ Bảng quán quân.

Đồng thời, « Xạ Điều Anh Hùng Truyện » còn chiếm đoạt suu tầm bảng, điểm kích bảng, bảng đề cử chờ sở hữu trọng yếu Bảng danh sách.

« Xạ Điều Anh Hùng Truyện » xâu nỏ thành tích, đưa tới « Lục Tiểu Phụng truyền kỳ » sách mê Chiến Đấu muốn - nhìn. Những người mê sách này cảm thấy « Lục Tiểu Phụng truyền kỳ » phong cách độc nhất vô nhị, có thể cùng « Xạ Điều Anh Hùng Truyện » liều mạng.

Thế là, « Lục Tiểu Phụng truyền kỳ » sách mê tổ đoàn, quyết định cùng « Xạ Điều Anh Hùng Truyện » một trận chiến.

Tại khai chiến khi trời, « Lục Tiểu Phụng truyền kỳ » quyển tiểu thuyết này chung thu đến 977 lần, tại Tiêu Thụ Bảng bên trên siêu việt « Xạ Điều Anh Hùng Truyện », vinh danh đứng đầu bảng.

« Lục Tiểu Phụng truyền kỳ » trèo lên đỉnh về sau, « Xạ Điều Anh Hùng Truyện » sách mê không làm, bọn hán kiên định cho rằng « Xạ Điều Anh Hùng Truyện » mới là Vinh Lạc Tiểu Thuyết Vững mạnh nhất Tân Thư.

Vì thế, Xạ Điều sách mê quyết định Chiến Đấu đến cùng.

« Xạ Điều Anh Hùng Truyện » Thư Hữu PP bày.

【 Kim Dung mê - Dương Quá 】: Cổ Long « Lục Tiểu Phụng truyền kỳ » có phải hay không Chà Phiếu, hôm nay thế mà so Kim Dung thật to « Xạ Điều » còn nhiều?

【 Kim Dung mê - Hoàng Dục Sur 】: « Lục Tiểu Phụng truyền kỳ » giống như không có Chà Phiếu, quyển sách này ta xem, rất có phong cách cá nhân, có mấy tên thô hào độc giả đang ủng hộ, một ngày phiếu hồng vài chục lần.

【 Kim Dung mê - Vương Trùng Dương 】: Bọn hán có thể phiếu hồng, chúng ta cũng có thể tung bay! Tất cả mọi người ra thêm chút sức, để « Xạ Điều » trở lại đứng đầu bảng.

【 Kim Dung mê - Chu Bá Thông 】: Đình sư huynh!

【 Kim Dung mê - Lâm Triều Anh 】: Đình bạn trai! (thẹn thùng biểu lộ)

...

Đệ nhị trời, « Xạ Điều Anh Hùng Truyện » sách mê giết trở lại tới, triệt để bạo phát, trong một ngày 1455 lần, Chiến Đấu Lục cường thịnh, phá vỡ Vinh Lạc Tiểu Thuyết Vững ngày lễ ghi chép, đồng thời, cũng làm cho « Xạ Điều Anh Hùng Truyện » trở lại Tiêu Thụ Bảng đứng đầu bảng.

Bất quá, « Lục Tiểu Phụng truyền kỳ » sách mê cũng không có khuất phục, lập tức làm ra đáp lại, ngày thứ ba 1469 lần, lần nữa đổi mới ghi chép.

Cứ như vậy, Kim Dung mê cùng Cổ Long mê tại bảng truyền mới bên trên lẫn nhau bạo, người tới ta đi, tại lần lượt giao phong Trung, hai cái đáng tin sách mê đoàn dần dần thành hình.

Tại ngắn ngủi trong một tuần, « Lục Tiểu Phụng truyền kỳ » cùng « Xạ Điều Anh Hùng Truyện » điên cuồng, Tổng Kim Ngạch đạt tới 33 vạn nguyên.

Cái này 33 vạn nguyên toàn bộ rơi vào Vinh Lạc Tiểu Thuyết Vững khởi đầu trong tay người, tức Hoàng Vinh Nhạc trong tay.

Hoàng Vinh Nhạc quyết định đem 33 vạn Quyền Tặng cho Ô Sơn thôn, dùng cho tu kiến Ô Sơn Công Lộ. Khi hán làm ra quyết định lúc, hệ thống lập tức có phản hồi.

Hệ thống nhắc nhở: Chủ ký sinh đem « Lục Tiểu Phụng truyền kỳ » cùng « Xạ Điều Anh Hùng Truyện » thu nhập dùng cho từ thiện, Quyền Tặng Ô Sơn thôn tu kiến Công Lộ, rút thưởng giá trị tăng thêm một bước, rút thưởng quyền hạn ngoài định mức giải tỏa 1.3%, giải tỏa tiến độ tăng lên tới 40%.

Nhìn thấy tin tức, Hoàng Vinh Nhạc ý thức được một vấn đề: Chỉ cần đem tiểu thuyết lấy được thu nhập dùng cho từ thiện, liền có thể xoát rút thưởng quyền hạn.

Trước đó, Hoàng Vinh Nhạc dùng « gió thổi sóng lúa » thu nhập làm từ thiện, đúng vậy một ví dụ.

Thế là, Hoàng Vinh Nhạc quyết định tăng lớn quyền tặng kim ngạch, đem rút thưởng quyền hạn nhanh chóng xoát đi lên.

Trước đó, « Thần Điều Hiệp Lữ » điện ảnh Bản Quyền bán cho Lê Trân điện ảnh, giá cả là 800 vạn. Hoàng Vinh Nhạc quyết định đem 800 vạn toàn bộ Quyền Tặng cho Ô Sơn thôn, dùng cho tu kiến Công Lộ.

Hệ thống nhắc nhở: Chủ ký sinh đem « Thần Điều Hiệp Lữ » điện ảnh Bản Quyền 800 vạn nguyên thu nhập toàn bộ dùng cho tu kiến Ô Sơn Công Lộ, rút thưởng giá trị tăng thêm một bước, rút thưởng quyền hạn ngoài định mức giải tỏa 16%, giải tỏa tiến độ tăng lên tới 56%!

Làm từ thiện xoát cảm giác hạnh phúc, quả nhiên rất nhanh!

Chỉ cần đem rút tới đồ vật làm từ thiện, liền có thể nhanh chóng tăng lên rút thưởng quyền hạn.

Hoàng Vinh Nhạc tư nguyên nhiều, hán hoàn toàn có thể xuất ra một bộ phận tư nguyên, chuyên môn dùng cho từ thiện, xoát rút thưởng quyền hạn.

Thế là, Hoàng Vinh Nhạc quyết định đem « Lục Tiểu Phụng truyền kỳ » cùng « Xạ Điều Anh Hùng Truyện » bao giả bộ một chút, chỉ cần hai quyển tiểu

thuyết có thể bán ra Bản Quyền, sau đó Quyền Tặng cho Ô Sơn thôn tu Công Lộ, rút thưởng quyền hạn lại có thể xoát bên trên một đại đột, vòng thứ hai thành công giải tỏa đã gần trong gang tấc...

Bạn đang đọc truyện *Hạnh Phúc Đại Rút Thưởng Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 117: Luyện tình cho hấp thụ ánh sáng cùng tình ca hát đối

Hương Tiêu biệt thự.

Trong phòng khách, Hoàng Vĩnh Nhạc đang ôn tập bài tập, làm « cao chò số học » bài tập.

Diệp Tư hầu ở bên cạnh hần, vì không quấy rầy Hoàng Vĩnh Nhạc, nằng ngồi lẳng lẳng, mình bắt đầu chơi điện thoại di động.

Ấn mở điện thoại di động Tin Tức Website, Diệp Tư thấy được không ít có quan hệ Hoàng Vĩnh Nhạc Tân Văn Báo Đạo.

« Hoàng Vĩnh Nhạc Quyền Tặng 1900 vạn, vì Ô Sơn sửa đường! »

« Hoàng Vĩnh Nhạc truy ném 800 vạn làm từ thiện, trợ lực quê hương giương! »

« đại tân sinh Từ Thiện Gia —— Hoàng Vĩnh Nhạc! »

...

Tại những tin tức này phía dưới, đám dân mạng nhao nhao điểm tán.

"Vĩnh Lạc đế Đại Thiện a!"

"Vĩnh Lạc quân thật là một cái Người tốt!"

"Vĩnh Lạc đế, vì cái gì người như thế toàn năng? Sẽ điện ảnh, sẽ làm âm nhạc, làm mở Tiểu Thuyết Vồng Trạm, sẽ làm từ thiện, vẫn là Học Bá? Có hay không người sẽ không?"

"Hoàng Vĩnh Nhạc thật sự là Thần Nhân, người vĩnh viễn không biết cực hạn của hần ở nơi nào."

"Vĩnh Lạc thô hào, ta muốn theo người kết giao bằng hữu!"

...

Nhìn thấy đám dân mạng đối Hoàng Vĩnh Nhạc khen không dứt miệng, Diệp Tư tâm lý đặc ý.

Bởi vì cái này uy vũ bất phạm, không gì làm không được, anh tuần suất khí, phong độ nhẹ nhàng Hoàng Vĩnh Nhạc, là bạn trai của nàng.

Diệp Tư đôi mắt đẹp lóe lên, len lén liếc ngắm bên cạnh Hoàng Vĩnh Nhạc, chỉ gặp Hoàng Vĩnh Nhạc đang theo dõi « cao chò số học » bài tập sách, cau mày, thỉnh thoảng sờ sờ cằm, tựa hồ đang khổ tư giải đề phương pháp.

Thấy cảnh này, Diệp Tư nhẹ nhàng cười một tiếng, nghĩ đến chính mình cái này thân gia ức vạn bạn trai, bây giờ lại tại vì « cao chò số học » khó khăn, lập tức cảm thấy bạn trai có không nói ra được đáng yêu.

Diệp Tư không có quấy rầy Hoàng Vĩnh Nhạc, nàng tiếp tục xem tân văn, Hoàng Vĩnh Nhạc tân văn thực sự nhiều lắm, đủ nàng xoát bên trên một lúc lâu.

Tiện tay vừa tìm, liền lại thấy được mấy đầu.

« Hoàng Vĩnh Nhạc lại đẩy võ hiệp Tân Thư —— Cổ Long «6 Tiểu Phụng truyện kỳ» »

« Cổ Long Tân Tác nổi lên võ hiệp làn gió mới, Vĩnh Lạc Tiểu Thuyết Vồng Lưu Lượng phóng đại! »

« Kim Dung Tân Thư « Xạ Điều Anh Hùng Truyện », dẫn bạo tiểu thuyết võ hiệp Thị Trường! »

« Vinh Lạc Tiểu Thuyết Võng hoành không xuất thế, hoặc đòi thu nhỏ nói nghiệp bố cục! »

...

Nhìn lấy những tin tức này, Diệp Tư cảm thấy không thể tưởng tượng nổi, nghĩ không ra Vinh Lạc Tiểu Thuyết Võng giương sẽ như vậy tấn mãnh.

Lúc trước Hoàng Vinh Nhạc quyết định khởi đầu Tiểu Thuyết Võng Trạm lúc, Diệp Tư là có chút lo lắng.

Bởi vì tại Hoa Hạ quốc, mới làm Tiểu Thuyết Võng Trạm tỉ lệ sống sót rất thấp. Hàng năm đều có thật nhiều mới web tiểu thuyết xuất hiện, nhưng là không bao lâu liền mai danh ẩn tích.

Có thể ổn định kinh doanh Tiểu Thuyết Võng Trạm, chỉ có 15 nhà tài tử.

Mà Vinh Lạc Tiểu Thuyết Võng chỉ dùng một tháng không đến thời gian, liền đã giết vào Thập Cường, mà lại lấy kinh người độ tại giương.

Tựa hồ không có chuyện gì là Hoàng Vinh Nhạc làm không được.

Diệp Tư đôi mắt đẹp ngưng tụ, nhìn không được lại trộm nhìn lên nhìn bạn trai của mình Hoàng Vinh Nhạc, càng xem càng ưa thích, nhìn một hồi, đột nhiên cảm thấy bạn trai làm bài tập đáng vẻ tựa hồ cũng rất đẹp trai. .

"Bảo bối." Hoàng Vinh Nhạc bỗng nhiên ngừng lại.

"Ừm?" Diệp Tư thân thể mềm mại dán tới, "Vinh Lạc, người làm việc làm xong?"

Hoàng Vinh Nhạc nói: "Làm xong « cao chờ số học », có chút đói bụng."

Diệp Tư ôn nhu nói: "Ta đi nấu bữa ăn khuya cho người ăn."

"Không cần, ta ăn người là được rồi."

"Ăn ta?"

"Hôn một cái."

Hoàng Vinh Nhạc bung lấy Diệp Tư kiều khuôn mặt đẹp, nhắm ngay Diệp Tư cái miệng anh đào nhỏ nhắn, hôn lên, nhân dịp ý nghĩ ngọt ngào từ phần môi lan tràn đến tâm lý.

Một đợt hôn sâu sau.

Bờ môi tách rời, Hoàng Vinh Nhạc quệt quệt mồm, nói: "Ăn no rồi, ô mai mùi vị không tệ."

Diệp Tư hai gò má đỏ bừng, thẹn thùng không thôi, hỏi: "Vinh Lạc, thật không cần nấu bữa ăn khuya à?"

Hoàng Vinh Nhạc nói: "Ta đã đã no đầy đủ, làm một đêm bài tập, hiện đang hát thư giãn một tí."

"Hát cái gì ca?"

"Tình ca."

Nói xong, Hoàng Vinh Nhạc mở ra phòng khách hát Karaoke dụng cụ, chuẩn bị cùng Diệp Tư cùng một chỗ hát tình ca.

Hoa Hạ quốc ca khúc, Hoàng Vinh Nhạc cũng sẽ không hát, cho nên, hắn cùng Diệp Tư chuẩn bị hát đối « gió thổi sóng lúa ».

« gió thổi sóng lúa » là có thể khi tình ca đến hát đối,

Tại 2013 năm van xin - xem Xuân Vãn, Lý Kiện cùng Tôn Lệ liền hát đối qua bài hát này.

« gió thổi sóng lúa » nhẹ nhàng nhạc đệm vang lên, trong phòng khách tràn ngập ra.

Hoàng Vinh Nhạc cùng Diệp Tư tay trong tay, bắt đầu lần thứ nhất tình ca hát đối.

Khúc nhạc dạo kết thúc lúc.

Hoàng Vinh Nhạc thanh khục một tiếng, hát nói: "Nơi xa Ủy Lam dưới bầu trời dừng động, kim sắc sóng lúa."

Diệp Tư môi đỏ khẽ mở, ôn nhu hát: "Là ở chỗ này đứng vậy người cùng ta, yêu địa phương."

Hoàng Vĩnh Nhạc nhìn lấy Diệp Tư, hát: "Khi gió nhẹ mang theo thu hoạch hương vị, thổi hướng mặt ta bằng."

Diệp Tư nhìn chăm chú Hoàng Vĩnh Nhạc, hát: "Nhớ tới người nhu hòa lời nói, từng ướt nhẹp mắt của ta vành mắt."

Hoàng Vĩnh Nhạc hát: "Ừm . . Ân . ."

Diệp Tư hát: "Đây này. . . Đây này. . ."

Hai người tương chỉ đan xen, bốn mắt nhìn nhau, kẻ xướng người hoạ, một bên hát, một bên mặt mày đưa tình, ngọt ngào khí tức tại giữa hai người du dương.

Khi hát xong thứ một đoạn ngắn lúc, Hoàng Vĩnh Nhạc cùng Diệp Tư ôm nhau cùng một chỗ, thừa dịp nhạc đệm khoảng cách, bờ môi tương đối, hôn lên một đợt.

Hôn xong, nhạc đệm lại bắt đầu, hai người cầm Microphone tiếp tục hát.

Vô Phùng dính liền!

Ca hát cùng hôn môi hai không lằm.

Hệ thống nhắc nhở: Chủ ký sinh cùng bạn gái Diệp Tư lần thứ nhất đối hát tình ca, lúc ca hát lại gia nhập hôn môi cái này Tú ân ái khâu, đem nghệ thuật cùng ái tình kết hợp hoàn mỹ, hạnh phúc chỉ số +99!

Không bao lâu, « gió thổi sóng lúa » hát xong, 2 người trên mặt đều là ngọt ngào ý cười.

"Vĩnh Lạc, ta cảm thấy người thanh tuyến rất tốt." Diệp Tư nói, "thanh âm của người rất có cảm nhận, đặc biệt có nam nhân có hương vị."

Hoàng Vĩnh Nhạc nói: "Thanh âm của ta nếu là có nữ nhân hương vị, đó mới gọi kỳ quái."

Diệp Tư che miệng cười một tiếng: "Ta là nói thật, thanh âm của người êm tai. . ."

"Đốt —— đông ——"

Chuông cửa bỗng nhiên vang lên.

Hoàng Vĩnh Nhạc đi mở cửa, người đến chơi là Chu Lệ trần: "Chu Tổng, sao người lại tới đây?"

"Ta là tới tìm A Tư." Chu Lệ trần hỏi, "Nàng tại người nơi này đi?"

"Tại, vào đi."

Chu Lệ trần đi vào phòng khách, khi thấy Diệp Tư lúc, cảm giác Diệp Tư hai gò má ửng đỏ, hơi có vẻ ngượng ngùng, phảng phất hoài xuân thiếu nữ.

Chu Lệ trần lập Mã Giác đến tình huống không thích hợp, nàng nhận biết Diệp Tư nhiều năm như vậy, cho tới bây giờ chưa thấy qua dạng này Diệp Tư.

Chu Lệ trần rất mau nhìn ra mảnh khoe, chỉ gặp Diệp Tư mặc quần áo thoải mái, Hoàng Vĩnh Nhạc cũng mặc quần áo thoải mái, thỏa thỏa Tinh Lữ Trang.

"Có biến a!"

Chu Lệ trần cười hỏi, "A Tư, người cùng vàng sư phụ mặc chính là Tinh Lữ Trang a? Đây là. . . Tình huống như thế nào a?"

Nghe vậy, Diệp Tư khuôn mặt nhỏ đỏ lên, có chút ngượng ngùng.

Hoàng Vĩnh Nhạc hào phóng đi hướng Diệp Tư, đem nàng ôm vào trong ngực, nói: "Chu Tổng, ta cùng Diệp Tư ở cùng một chỗ."

Diệp Tư sau khi từ biệt khuôn mặt nhỏ, tâm lý lại là ngọt ngào.

"Các người hai cái có thể a, giữ bí mật công tác làm được như thế Chu Mật."

Chu Lệ trần mỉm cười nói, "nếu không phải ta nay trời tới, đều còn không biết hai người các người đã ở cùng một chỗ. A Tư, thiết thời ta đem người trở thành tốt nhất khuê mật, người có bạn trai, thế mà cũng không nói cho ta."

Diệp Tư nhỏ giọng nói: "Ta cùng Vĩnh Lạc mới vừa vận cùng một chỗ. . ."

"Thôi đi." Chu Lệ trần cười nói, "Từ Ô Sơn thôn sau khi trở về, ta liền cảm thấy người cùng Hoàng Vĩnh Nhạc không thích hợp. Trước kia, người gọi chung là hồ hắc 'Hoàng Vĩnh Nhạc'. Từ Ô Sơn thôn sau khi trở về, người lại xưng hồ hắc 'Vĩnh Lạc'. Mỗi lần đều là 'Vĩnh Lạc' 'Vĩnh Lạc' gọi, làm cho

thật gọi cái kia thân đây này."

". . ." Diệp Tư gương mặt Vivi như bị phỏng.

"Hai người các người có thể cùng một chỗ, thật sự là quá tốt, ta sớm cảm giác được các người hai rất xứng." Chu Lệ trên chuyển khẩu nói, "ta đột nhiên tới chơi, không có ảnh hưởng các người vợ chồng trẻ nói chuyện yêu đương à?"

"Không ảnh hưởng." Hoàng Vĩnh Nhạc nắm Diệp Tư tay nhỏ, "Người sau khi đến, chúng ta vợ chồng trẻ đồng dạng có thể nói chuyện yêu đương."

Diệp Tư nổi lên ngại ngùng, miệng nhỏ nhếch lên, ngọt âm thanh hỏi: "Lệ tỷ, người tìm ta có việc?"

Chu Lệ trên nói: "A Tư, người gần nhất đang sáng tác bài hát à? « Thần Điều Hiệp Lữ » chuẩn bị khai mạc, ta muốn mời người giúp « Thần Điều Hiệp Lữ » viết ca khúc chủ đề. Tỷ mười một trận, chuyện này người nhưng phải giúp."

Diệp Tư đôi mi thanh tú khẽ cong: "« Thần Điều Hiệp Lữ » khúc chủ đề, nhất định phải là tình ca à? Ta không quá sẽ viết tình ca "

Chu Lệ trên cười nói: "Người trước kia không có yêu đương, đương nhiên sẽ không viết tình ca. Người bây giờ có bạn trai, tại bạn trai thăm thấu vào, viết tình ca khẳng định thuận buồm xuôi gió. A Tư, « Thần Điều Hiệp Lữ » khúc chủ đề liền nhờ người."

Nói xong khúc chủ đề sự tình, Chu Lệ trên liền nên rời đi trước.

"« Thần Điều Hiệp Lữ » khúc chủ đề?"

Hoàng Vĩnh Nhạc lông mày khẽ nhúc nhích.

Trên địa cầu, « Thần Điều Hiệp Lữ » bị nhiều lần phục chế thành phim truyền hình, có thật nhiều phim truyền hình khúc chủ đề.

Hiện tại Lệ Trên điện ảnh cần một « Thần Điều Hiệp Lữ » khúc chủ đề, Hoàng Vĩnh Nhạc hoàn toàn có thể từ trên Địa Cầu đông đảo khúc chủ đề Trung chọn vừa ra tới, trực tiếp bán cho Lệ Trên điện ảnh.

Đến lúc đó, cái này khúc chủ đề nếu như phát hỏa, có nhất định Xã Hội Ảnh Hưởng lực, rút thương quyền hạn lại có thể giải tỏa.

Nghĩ tới đây, Hoàng Vĩnh Nhạc lập tức giao chỉ hành động.

Trên Địa Cầu « Thần Điều Hiệp Lữ » khúc chủ đề có mấy, Hoàng Vĩnh Nhạc trước chọn lựa trong đó một ca, ca tên là « thiên hạ hữu tình người ».

« thiên hạ hữu tình người » là năm 1995 hương - cảng TVB bản « Thần Điều Hiệp Lữ » khúc chủ đề, là một đôi hát tình lữ, từ Chu Hoa Kiện cùng Tề Dự Hợp Xướng.

Cái này « thiên hạ hữu tình người » rung động đến tâm can, đại khí bàng bạc, đem Tiểu Long Nữ cùng Dương Quá bách chuyển thiên hồi triển miên luyện tình biểu hiện được phát huy vô cùng tinh tế, đặc biệt là ca khúc Trung Tề Dự ngâm xướng, phiêu miểu, biến ảo khôn lường, giống như thiên lại chỉ âm, đề ca khúc Ý Cảnh tô đậm sắp hoàn mỹ.

Dạng này ngâm xướng, phổ thông Nữ Ca Sĩ là khó mà đảm nhiệm, bất quá, Diệp Tư có thể.

Cho nên, Hoàng Vĩnh Nhạc chuẩn bị đem « thiên hạ hữu tình người » bài hát này hát cho Diệp Tư nghe.

"Diệp Tư."

"Ừm?"

"Ta ca hát cho người nghe."

"Ừm!"

Diệp Tư đôi mắt đẹp sáng lên, tràn đầy chờ mong, "Vĩnh Lạc, người muốn hát cái gì ca?"

"Một đôi hát tình ca, « thiên hạ hữu tình người »."

Chương 118: Lũng đoạn ca khúc mới bằng hoà giải khóa chín mươi %

Hoàng Vĩnh Nhạc chuẩn bị bắt đầu hát « thiên hạ hữu tình người ».

Hoàng Vĩnh Nhạc hắng giọng một cái, Khí Trầm Đan Điền, mở hát: "Yêu làm thế nào làm sao sai thấy thế nào làm sao khó, dạy thế nào người Tử Sinh đi theo?"

Yêu là một chủng không thể nói chỉ có thể từng tư vị, thử qua về sau không say không về.

Đội đến hồng nhan tiêu tụy, nó lại như cũ hoàn mỹ như vậy.

..."

Bài hát này là đối ca hát khúc, Hoàng Vĩnh Nhạc tạm thời chỉ có thể mình trước tiên đem giai điệu ngâm nga đi ra.

Nghe một lát, Diệp Tư hơi có vẻ kinh ngạc, bởi vì đây cũng là Nhất Thủ nàng chưa từng nghe qua ca khúc.

Hoàng Vĩnh Nhạc hát « thiên hạ hữu tình người », cũng không có cách nào đem bài hát này Ý Cảnh toàn diễn dịch đi ra , bắt quá, Diệp Tư là chuyên nghiệp Âm Nhạc Nhân, nàng thông qua Hoàng Vĩnh Nhạc diễn xướng, nào bỏ ra bài hát này nam nữ hát đôi lúc hiệu quả.

Nào bỏ xong, Diệp Tư lập tức ý thức được « thiên hạ hữu tình người » là Nhất Thủ phi thường đại khí tình ca, ca khúc rung động đến tâm can, nói cuộn cuộn hồng trần đạo không hết yêu say đắm

Nghe ca nhạc lúc, Diệp Tư không khỏi nghĩ tới Dương Quá cùng Tiểu Long Nữ oanh oanh liệt liệt khoáng thế tình duyên, cùng « Thần Điều Hiệp Lữ » một câu kia thơ "Hỏi thế gian Tình là vật gì, chỉ dạy Sinh Tử Tương Hứa" .

« thiên hạ hữu tình người » bài hát này thần uẩn, cùng « Thần Điều Hiệp Lữ » là như thế phù hợp.

Suy nghĩ ở giữa.

Hoàng Vĩnh Nhạc hát xong, hỏi: "Bài hát này thế nào?"

Diệp Tư đôi mắt đẹp đi lòng vòng, có chút xinh xắn nói: "Bài hát này chỉ có thể dùng một động tác đến lời bình."

Nói xong, hồng nhuận phon phốt môi mọng kéo đi lên, tại Hoàng Vĩnh Nhạc trên mặt nhẹ nhàng hôn một cái.

Hoàng Vĩnh Nhạc chỉ cảm thấy một cổ điện lưu nhảy lên đi qua, toàn thân một trận nhẹ nhàng khoan khoái.

Hệ thống nhắc nhở: Chủ ký sinh thu hoạch được bạn gái Diệp Tư môi thơm một cái, hạnh phúc chỉ số +99!

"Vĩnh Lạc, cái này thủ « thiên hạ hữu tình người » giống như rất thích hợp khi « Thần Điều Hiệp Lữ » khúc chủ đề." Diệp Tư hiểu kỳ, "Đây là người chuyên môn vì « Thần Điều Hiệp Lữ » viết?"

Hoàng Vĩnh Nhạc nói: "Không phải do ta viết, mà là người viết."

"Do ta viết?"

"Tôi hôm qua ta nằm mơ lúc,

Mộng thấy một cái Tuyệt Thế Mỹ Nữ, tên gọi Diệp Tư." Hoàng Vĩnh Nhạc nói, " ở trong mơ, Diệp Tư cho ta hát Nhất Thủ tình ca gọi « thiên hạ hữu tình người ». Sau khi tỉnh lại, ta liền đem bài hát này ghi xuống, sau đó hát cho người nghe."

Diệp Tư cười cười, thuận lời nói nói ra: "Vĩnh Lạc, đã « thiên hạ hữu tình người » là chúng ta cộng đồng sáng tác, chúng ta cùng một chỗ thu bài hát này a?"

Hoàng Vĩnh Nhạc nói: "Ta ca hát không dễ nghe."

"Không biết a." Diệp Tư nói, " người thanh tuyến rất tốt, chỉ là phát ra tiếng vị trí không đúng, không có tìm đúng cộng minh khang, dẫn đến âm thanh bất ổn. Chỉ muốn tiến hành một chút Thanh Nhạc luyện tập, liền có thể ghi chép ca."

Hoàng Vĩnh Nhạc nói: "Thanh Nhạc luyện thế nào tập?"

Diệp Tư nói: "Ta có thể dạy ngươi."

Hoàng Vĩnh Nhạc làm như có thật hỏi: "Ngươi dạy ta Thanh Nhạc, có thu hay không phí a?"

"Đương nhiên muốn thu phí." Diệp Tư nhún châu xoay động, giọng dịu dàng nói, "Dạy một giờ, muốn thu lấy một cái bạn trai hôn."

Hoàng Vĩnh Nhạc nói: "Dễ dàng như vậy? Như vậy đi, ngươi dạy ta một giờ, ta thanh toán ngươi hai người bạn trai hôn."

Diệp Tư nhẹ nhàng cười một tiếng, điểm đầu: "Thành giao."

Lúc này, Hoàng Vĩnh Nhạc bưng lấy Diệp Tư tuyệt khuôn mặt đẹp, miệng xẹt tới, đầu tiên là hôn Diệp Tư má trái gò má, lại hôn Diệp Tư má phải, lại hôn Diệp Tư trán, sau cùng hôn môi của nàng.

Một hơi hôn bốn phía, Hoàng Vĩnh Nhạc nói: "Ta đã thanh toán xong 4 người bạn trai hôn, có thể bắt đầu dạy học đi."

Diệp Tư khuôn mặt đỏ bừng, nhẹ nhàng điểm đầu.

Hai người tay nắm tay, bắt đầu trong phòng khách luyện tập Thanh Nhạc.

Mỗi luyện nửa giờ, hai người liền muốn thân lẫn trước.

Hệ thống nhắc nhở: Chủ ký sinh cùng bạn gái Diệp Tư học tập Thanh Nhạc, học qua trình Trung còn gia nhập hôn môi cái này Tú ân ái tình tiết, đem nghệ thuật cùng ái tình kết hợp hoàn mỹ, hạnh phúc chỉ số +99!

...

Về sau mấy trời, Hoàng Vĩnh Nhạc sinh hoạt như thường.

Ban ngày tới trường học đi học, nhân rồi lúc quản lý một chút chuyện của công ty, khuya về nhà bồi Diệp Tư, mỗi trời luyện hai giờ Thanh Nhạc.

Diệp Tư bỏ ra hai ngày thời gian, hoàn thành « thiên hạ hữu tình người » Biên Khúc.

Thứ ba trời, Hoàng Vĩnh Nhạc cùng Diệp Tư bắt đầu cùng một chỗ thu « thiên hạ hữu tình người ».

Hoàng Vĩnh Nhạc dù sao cũng là nghiệp dư ca sĩ, chỉ có thể nhiều ghi chép mấy lần.

Liên tục ghi chép bảy ngày sau, rốt cục đạt được một cái tương đối hài lòng phiên bản.

Vào lúc ban đêm, tại được Hoàng Vĩnh Nhạc sau khi đồng ý, Diệp Tư liền đem ca khúc mới tuyên bố đến Vi Bác bên trong: "Ta cùng Hoàng Vĩnh Nhạc nay trời thu Nhất Thủ Hợp Xướng ca khúc « thiên hạ hữu tình người », cảm tạ âm nhạc chỉ đạo Hoàng Vĩnh Nhạc. (*^__^*)" "

Diệp Tư đầu này Vi Bác một phát, đám fan hâm mộ đều vỡ tổ.

Đây là Diệp Tư lần thứ nhất cùng Nam Nhân Hợp Xướng ca khúc.

Mà lại tình ca!

Mà lại Hợp Xướng đối tượng vẫn là gần nhất lần thụ chú mục mê một loại Nam Tử Hoàng Vĩnh Nhạc!

Bài hát này điểm đáng ngờ trùng điệp, đám fan hâm mộ hiếu kỳ không thôi, đại quy mô xuất động, nhao nhao tria hạt « thiên hạ hữu tình người ».

Nghe xong Ca Hậu, bình luận khu náo nhiệt lên.

"Tốt đại khí bàng bạc một ca khúc a, nghe được nhiệt huyết sôi trào!"

"Diệp Tư thanh tuyến quá hoàn mỹ! Cao âm biến ảo khôn lường uyển chuyển, dư âm lượn lờ, Cửu Khúc ruột hồi, thật là thiên lại chi âm!"

"Cái này thủ « thiên hạ hữu tình người » muốn phát nổ! Diệp Tư cái kia đoạn cao âm, khẳng định trở thành Ca Đàn kinh điển!"

"Vĩnh Lạc để cùng ô mai nữ thần Hợp Xướng, thế mà không có một chút không hài hòa cảm giác, cảm giác liền thành một khối!"

"Diệp Tư cùng Vĩnh Lạc quân tốt ăn ý bộ dáng, đây là vì cái gì đây? Hi hi."

...

« thiên hạ hữu tình người » khí thế như hồng, tuyên bố khi trời, liền thành công giết vào tám lớn Âm Nhạc Website ca khúc mới bảng.

Tại con éch để Âm Nhạc Vong, « thiên hạ hữu tình người » thậm chí thành công nghịch tập « Long Nhân thụ » cùng « gió thổi sóng lúa », thành công giết

vào đứng đầu bảng.

Thế là, ca khúc mới bảng ba hạng đầu, đều bị Diệp Tư ca khúc mới lũng đoạn.

Cùng thời kỳ phát ca ca sĩ, đều thấy được dẫu quân đoàn đáng sợ Chiến Đấu Lực, đơn giản đúng vậy BUG một loại tồn tại.

Chỉ cần Diệp Tư một phát ca khúc mới, lập Mã giết vào ca khúc mới bảng, thấy thần giết thần, gặp phật Sát Phật, thế không thể đỡ.

Bây giờ « thiên hạ hữu tình người » thành công trào lên đỉnh, ô mai quân đoàn nhiệm vụ hoàn thành, bọn hấn lực chú ý chuyển dời đến một vấn đề khác bên trên.

Tại Hoàng Vinh Nhạc Vi Bắc bên trong, có một tên Fan phát nhấn lại.

【 ô mai quân đoàn - tiểu học sinh): Mọi người nhô lên đến! Để Vinh Lạc Ca Ca nhìn thấy! Vinh Lạc Ca Ca, người cùng Diệp Tư tỷ tỷ hát « thiên hạ hữu tình người » hão hão nghe, chúng ta bạn học cùng lớp đều cảm giác được các người tốt xứng! Các người nhất định phải cùng một chỗ! !

Lời nhắn này phát ra về sau, bị rất nhiều dân mạng đội lên trang đầu.

"Cùng một chỗ!"

"Cùng một chỗ +1!"

"Cùng một chỗ +2!"

...

Cùng lúc đó, tại Diệp Tư Vi Bắc bên trong, cũng có một đầu nhấn lại bị đội lên thủ vị.

【 ô mai quân đoàn - tiểu học sinh): Mọi người nhô lên đến! Để Diệp Tư tỷ tỷ nhìn thấy! Diệp Tư tỷ tỷ, Vinh Lạc ca ca là người tốt, các người Hợp Xướng « thiên hạ hữu tình người » hão hão nghe, nhất định phải cùng một chỗ! ! !

"Cùng một chỗ +9998!"

"Cùng một chỗ +9999!"

"Cùng một chỗ + 10000!"

...

Tại lời nhắn này bên trong, ô mai quân đoàn tổ đoàn xoát đội hình.

Khi Fan điên cuồng nhấn lại lúc, Hoàng Vinh Nhạc cùng Diệp Tư chính ngồi ở trên giường, rúc vào với nhau.

Hoàng Vinh Nhạc nói: "Ánh mắt của quần chúng quả nhiên là sáng như tuyết, tất cả mọi người cảm giác cho chúng ta hai xứng."

Diệp Tư nhẹ nhàng cười một tiếng.

Đang nói, Hoàng Vinh Nhạc điện thoại di động thu đến một đầu ngân hàng chuyển khoản tin tức: "Tôn kính Người sử dụng, ngài trương mục ngân hàng nhập trưởng 3075544 nguyên. Chuyển khoản công ty: Con ếch đẻ Âm Nhạc Vồng."

Cái này một món thu nhập, là « thiên hạ hữu tình người » cùng « gió thổi sóng lúa » tại con ếch đẻ Âm Nhạc Vồng Chính Bản thu nhập. Tại Hoàng Vinh Nhạc công khai làm từ thiện kế hoạch về sau, rất nhiều dân mạng nhao nhao ủng hộ, hai bài ca Chính Bản thu nhập đạt tới 307 vạn nguyên.

Số tiền kia, Hoàng Vinh Nhạc đem toàn bộ Quyền Tặng cho Ô Sơn thôn.

Hệ thống nhắc nhở: Chủ ký sinh đem « thiên hạ hữu tình người » thu nhập Quyền Tặng Ô Sơn thôn sửa đường, rút thưởng giá trị tăng thêm một bước, rút thưởng quyền hạn ngoài định mức giải tỏa 9%, giải tỏa tiến độ tăng lên tới 65%.

Lúc này, Hoàng Vinh Nhạc lại nhận được hai cái tin nhắn ngắn, đều là ngân hàng chuyển khoản tin tức.

"Tôn kính Người sử dụng, ngài trương mục ngân hàng nhập trưởng 5000000 nguyên. Chuyển khoản công ty: Lê Trần điện ảnh."

"Tôn kính Người sử dụng, ngài trương mục ngân hàng nhập trưởng 5000000 nguyên. Chuyển khoản công ty: Lê Trần điện ảnh."

Hai cái tin nhắn ngắn, tổng cộng chuyển khoản 1000 vạn, số tiền kia là Lê Trần điện ảnh mua sắm « Xạ Điều Anh Hùng Truyện » cùng « thiên hạ hữu tình người » bản quyền phí dụng.

Chu Lê Trần đã quyết định đem « thiên hạ hữu tình người » làm « Thần Điều Hiệp Lữ » khúc chủ đề, đồng thời, nâng lại sớm mua « Xạ Điều Anh Hùng

Truyện » điện ảnh Bản Quyền.

Hai khoản giao dịch Tổng Kim Ngạch vì 1000 vạn.

Cái này 1000 vạn, Hoàng Vĩnh Nhạc đồng dạng chuẩn bị Quyên Tặng cho Ô Sơn thôn.

Trước mắt hẳn đã vì Ô Sơn thôn gom góp đến hơn 2200 vạn, tăng thêm cái này 1000 vạn, chính là 3200 vạn, đã có đầy đủ tiền tu kiến Ô Sơn thôn công lộ.

Hệ thống nhắc nhở: Chủ ký sinh đem « Xạ Điều Anh Hùng Truyện » Bản Quyền thu nhập Quyên Tặng Ô Sơn thôn làm từ thiện, rút thưởng giá trị tăng thêm một bước, rút thưởng quyền hạn ngoài định mức giải tỏa 25. 4%, giải tỏa tiến độ tăng lên tới 90. 4%!

Bạn đang đọc truyện *Hạnh Phúc Đại Rút Thưởng Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 119: Hạnh phúc kiểm trắc cùng thứ 2 vòng giải tỏa thành công

Rút thưởng quyền hạn giải tỏa đến 90. 4%!

Giải tỏa nhanh như vậy, chủ nếu là bởi vì Hoàng Vĩnh Nhạc nhắc lên một đợt từ thiện cuồng triều, tổng cộng quyên tặng 3200 vạn.

Hệ thống nhận định từ thiện hành vi tăng lên rút thưởng giá trị, giải tỏa tốc độ tùy theo tăng tốc.

Chỉ cần lại giải tỏa 9. 6%, liền có thể giải tỏa thành công, thu hoạch được cái thứ hai rút thưởng Không Gian.

Cho nên, Hoàng Vĩnh Nhạc chuẩn bị tiếp tục Quyên Tiền, xoát rút thưởng quyền hạn.

« gió thổi sóng lúa » « thiên hạ hữu tình người » « Xạ Điều Anh Hùng Truyện » « Thần Điều Hiệp Lữ » bốn cái Tác Phẩm kiểm được sở hữu tiền, đã toàn bộ quyền hết.

Muốn tiếp tục Quyên Tiền, nhất định phải lại bán Bản Quyền.

Trước mắt còn có hai quyển tiểu thuyết có thể bán Bản Quyền, một quyển là « Hồng Lô Mộng », một quyển là « Lục Tiểu Phụng truyền kỳ ».

« Hồng Lô Mộng » tạm thời không có người nào khí, Bản Quyền bán không được.

« Lục Tiểu Phụng truyền kỳ » nhân khí cũng không thấp, cũng có một chút điện ảnh công ty liên hệ, muốn mua sắm điện ảnh Bản Quyền. Chỉ là ra giá đều tương đối thấp, cao nhất chỉ có 50 vạn.

« Thần Điều Hiệp Lữ » Bản Quyền bán 800 vạn, chủ nếu là bởi vì « Thần Điều Hiệp Lữ » trở thành hiện tượng cấp Tác Phẩm, dẫn phát rộng khắp thảo luận, tình huống đặc thù lục địa.

« Lục Tiểu Phụng truyền kỳ » trước mắt còn không có dạng này sức ảnh hưởng, tăng thêm Cổ Long cái này Bút Danh là tân thủ, điện ảnh công ty ra giá thể là hơi thấp.

Có một vật có thể mở rộng « Lục Tiểu Phụng truyền kỳ » sức ảnh hưởng, nó liền là tiểu thuyết hạnh phúc băng.

Nếu như « Lục Tiểu Phụng truyền kỳ » kiểm trắc đi ra hạnh phúc chỉ số cao, lại càng dễ gây nên điện ảnh công ty hứng thú.

« Lục Tiểu Phụng truyền kỳ » cùng sở hữu bảy cái đơn nguyên cổ sự, trước mắt cái thứ nhất đơn nguyên cổ sự « Lục Tiểu Phụng truyền kỳ Kim Bằng Vương Triều » đã tuyên bố, đang đợi Số Liệu Trung Tâm kiểm trắc.

Không có gì bất ngờ xảy ra, « Lục Tiểu Phụng truyền kỳ » hạnh phúc chỉ số nay trời liền sẽ có kết quả.

« Lục Tiểu Phụng truyền kỳ » muốn kiểm trắc hạnh phúc chỉ số, Hoàng Vĩnh Nhạc cũng phải kiểm trắc hạnh phúc chỉ số.

Sáng sớm

Khải Minh Tinh biệt thự khu, một đầu bóng cây xanh râm mát đường mòn bên trên, Hoàng Vĩnh Nhạc cùng Diệp Tư dắt tay mà đi, cùng đi hướng tâm lý Phòng khám bệnh.

Bọn hắn chuẩn bị đi kiểm trắc hạnh phúc chỉ số.

Đi vào tâm lý Phòng khám bệnh, gặp được Bác Sĩ Tâm Lý Tôn Mỹ ngọc, kiểm trắc bắt đầu.

Diệp Tư ngồi tại hạnh phúc dụng cụ đo lường bên trên, đèn chỉ thị phi tốc lấp lóe, càng tránh càng nhanh, một hồi lâu, biểu hiện trên màn ảnh một con số ——5887!

Nhìn thấy số tự, Tôn Mỹ ngọc y sư sắc mặt giật mình: "5887? A Tư, hạnh phúc của ngươi chỉ số làm sao cao như vậy? So với lần trước tăng lên hơn 2700 điểm?"

Tại Hoa Hạ quốc, công dân hạnh phúc chỉ số nếu như tăng lên quá nhiều, cần hướng Bác Sĩ Tâm Lý nói rõ nguyên nhân, đồng thời ghi lại trong danh sách.

Diệp Tư nói: "Tôn Y sinh, ta gần nhất... Nói chuyện yêu đương."

"Yêu đương?" Tôn Mỹ ngọc y sư khẽ giật mình.

Yêu đương đúng là có thể bay nhanh tăng lên hạnh phúc chỉ số. Bất quá, người bình thường yêu đương, hạnh phúc chỉ số tăng lên 100 Zero liền đã phi thường cao. Diệp Tư tăng lên hơn 2700 điểm, người bình thường là không thể nào đạt tới.

Người bình thường dù cho yêu đương, cũng sẽ có rất nhiều trong sinh hoạt phiền não. Tỉ như, muốn kiếm tiền, muốn nuôi gia đình, phải thêm ban, nếu ứng nghiệm giao mẹ vợ, tình lữ ở giữa cũng khuyết thiếu Tình Thú, thậm chí sẽ náo chút mâu thuẫn, những này đều sẽ để hạnh phúc chỉ số hạ xuống.

Diệp Tư thì hoàn toàn khác biệt.

Nàng và Hoàng Vĩnh Nhạc mền nhau về sau, trong sinh hoạt cơ hồ không có phiền não, hai người tình đầu ý hợp, mỗi một phút đều tràn đầy ngọt ngào, hạnh phúc chỉ số chỉ tưởng không ngừng.

Tôn Mỹ ngọc bác sĩ hiểu kỳ: "A Tư, xem ra ngươi lần này yêu đương kinh lịch chất lượng phi thường cao, ngươi cùng với ai yêu đương?"

Diệp Tư miệng nhỏ nhếch lên, có chút ngượng ngùng, nhìn một chút Hoàng Vĩnh Nhạc, trong đôi mắt tràn đầy nhu tình.

Thấy thế, Tôn Mỹ ngọc y sư hiểu rõ ra, mỉm cười nói: "Ngươi yêu đương đối tượng là Hoàng Vĩnh Nhạc a? Khó trách, hai người các ngươi trai tài gái sắc, thật giống Thần Tiên Quyển Lữ, xác thực xứng cực kì. Các ngươi hạnh phúc chỉ số cao như vậy, vạn người không được một, duyên phận rất khó được, cố mà trân quý."

Diệp Tư ngòn ngọt cười, nhẹ nhàng điểm đầu.

Về sau, Hoàng Vĩnh Nhạc cũng kiểm trắc hạnh phúc chỉ số ——5666!

Kiểm trắc xong, hai người rời đi tâm lý Phòng khám bệnh, đi tại bóng cây xanh râm mát đường mòn bên trên, mười ngón đan xen.

"Vĩnh Lạc, vì cái gì hạnh phúc của ta chỉ số cao hơn ngươi?" Diệp Tư chân mày cau lại, "Có phải hay không ta chỗ nào không làm tốt?"

Hoàng Vĩnh Nhạc nói: "Bảo bối, hạnh phúc của ta chỉ số đạt tới 5666, ngươi đã là một cái hoàn mỹ bạn gái."

Diệp Tư hỏi: "Thế nhưng là, hạnh phúc của ngươi chỉ số vì cái gì vẫn là so ta thấp đâu?"

Hoàng Vĩnh Nhạc nói: "Đây là bởi vì gần nhất ta tại học tập « cao chò số học », bài tập áp lực lớn. Chờ học xong cái này một đợt, cảm giác hạnh phúc liền tăng lại tới."

Đang nói, Hoàng Vĩnh Nhạc điện thoại di động thu đến một cái tin nhắn ngắn, tin nhắn là Vĩnh Lạc Tiểu Thuyết Vồng Tổng Biên gửi tới, nội dung là: "Hoàng tổng, Số Liệu Trung Tâm truyền đến tin tức, trải qua kiểm trắc, « Lục Tiểu Phụng truyền kỳ Kim Bàng Vương Triều » hạnh phúc chỉ số vì 11.2."

Nguyên lai, « Lục Tiểu Phụng truyền kỳ » kiểm trắc kết quả đi ra.

« Lục Tiểu Phụng truyền kỳ » là tiểu thuyết dài, chỉ là do ở quyền tiểu thuyết này có bảy cái đơn nguyên cổ sự, mỗi cái đơn nguyên cổ sự ước chừng 20 vạn chữ, thế là bị xem như tiểu thuyết vừa đến kiểm trắc.

Tiểu thuyết vừa hạnh phúc chỉ số chỉ muốn đạt tới 8, liền xem như sách hay. « Lục Tiểu Phụng truyền kỳ Kim Bàng Vương Triều » hạnh phúc chỉ số đạt tới 11.2, hiển nhiên là một bản tình phẩm Giai Tác.

Khi hạnh phúc chỉ số số liệu công bố về sau, « Lục Tiểu Phụng truyền kỳ » lập tức gây nên một số điện ảnh công ty chú ý.

...

Nào đó điện ảnh công ty, Tổng Kinh Lý văn phòng.

"Ngô tổng, vừa nhận được tin tức, « Lục Tiểu Phụng truyền kỳ Kim Bằng Vương Triều » hạnh phúc chỉ số vì 11.2."

"Cao như vậy? Xem ra Cổ Long không có Chà Phiếu, bằng chính là bản lĩnh thật sự. Lưu bí thư, người lập tức liên hệ Vĩnh Lạc Tiểu Thuyết Vồng, hiệp đàm mua sắm điện ảnh Bản Quyền."

"Được rồi."

...

Nào đó điện ảnh công ty tổng tài, trong nhà.

"Chồng, ngài chuẩn bị mua sắm « Lục Tiểu Phụng truyền kỳ » điện ảnh Bản Quyền?"

"Đúng, cái này bản tiểu thuyết võ hiệp là khó được Giai Tác, rất có triển vọng. Mặt khác, ta cũng muốn mượn cơ hội kết bạn một chút Hoàng Vĩnh Nhạc, tên này người trẻ tuổi tiền đồ bất khả hạn lượng."

"Hoàng Vĩnh Nhạc xác thực Man thần kỳ, còn trẻ như vậy liền thân gia quá trăm triệu."

"Hậu sinh khả úy a!"

...

Ba ngày sau.

« Lục Tiểu Phụng truyền kỳ » điện ảnh Bản Quyền tiến hành công khai đấu giá.

Cuối cùng, « Lục Tiểu Phụng truyền kỳ Kim Bằng Vương Triều » bị Kim Đình điện ảnh công ty lấy 180 vạn mua đi, « Lục Tiểu Phụng truyền kỳ Tú Hoa Đại Đạo » thì bị Hoa Hải điện ảnh công ty lấy 170 vạn mua đi, tổng cộng 350 vạn.

Theo điện ảnh bản quyền bán ra, « Lục Tiểu Phụng truyền kỳ » trở thành kẻ « Thần Điều Hiệp Lữ » « Xạ Điều Anh Hùng Truyện » về sau, thứ ba bản bị điện ảnh Hóa Tác Phẩm.

...

Hương Tiêu biệt thự.

Hoàng Vĩnh Nhạc ngồi ở phòng khách, đang ôn tập « cao chòr số học ».

Lúc này, điện thoại di động thu đến hai đầu ngân hàng chuyển khoản tin nhắn.

"Tôn kính Người sử dụng, công ty của ngài trương mục ngân hàng nhập trưởng 1 800000 nguyên. Chuyển khoản công ty: Kim Đình điện ảnh."

"Tôn kính Người sử dụng, công ty của ngài trương mục ngân hàng nhập trưởng 1 700000 nguyên. Chuyển khoản công ty: Hoa Hải điện ảnh."

Nguyên lai là « Lục Tiểu Phụng truyền kỳ » điện ảnh Bản Quyền Phí tới số.

Đã Bản Quyền Phí tới số, Hoàng Vĩnh Nhạc quyết định tiếp tục Quyền Tiền, xoát rút thưởng quyền hạn.

Cái này 350 vạn, y nguyên Quyền Tặng cho Ô Sơn thôn, hoàn thiện cơ sở thiết bị kiến thiết.

Hệ thống nhắc nhở: Chủ ký sinh đem « Lục Tiểu Phụng truyền kỳ » Bản Quyền thu nhập Quyền Tặng Ô Sơn thôn, rút thưởng giá trị tăng thêm một bước, rút thưởng quyền hạn ngoài định mức giải tòa 9.1%, giải tòa tiền độ tăng lên tới 9 9.5%!

Xoát bên trên đi!

Chỉ cần lại giải tòa 0.5%, liền thành công, gần trong gang tấc.

Rút ra tội phạm tiền, đồng dạng có thể xoát cảm giác hạnh phúc.

Hoàng Vĩnh Nhạc quyết định thật nhanh, quyết định lấy thêm Vương Đức Bưu khai đao, rút ra hấn 50 vạn nguyên.

"Đinh! Chúc mừng chủ ký sinh, ngài rút đến Vương Đức Bưu 50 vạn nguyên."

Ba!

Một đồng bách nguyên tiền mặt bỗng dưng thoáng hiện.

Hoàng Vĩnh Nhạc ngưng thần một chút, tình quan kỳ biến.

Hệ thống nhắc nhở: Chủ ký sinh rút ra Vương Đức Bưu 50 vạn nguyên, rút thưởng có giá trị, giải tỏa tiến độ tăng lên tới 100%!

Hệ thống nhắc nhở: Chúc mừng chủ ký sinh, ngài rút thưởng quyền hạn đạt tới 100%, giải tỏa thành công, thu hoạch được mới rút thưởng thời không. Rút thưởng Không Gian đang tạo ra, xin đợi..

Rút thưởng Không Gian sinh ra tiến độ... 33%... 66%... 99%...

Hệ thống nhắc nhở: Chúc mừng chủ ký sinh, mới rút thưởng Không Gian đã sinh ra!

P/S: bạn nào yêu cầu truyện thì vô xác nhận đã hoàn thành cho mình nhé. thanks

Bạn đang đọc truyện *Hạnh Phúc Đại Rút Thưởng Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 120: Rút ra lấy võ công

Tác giả: Ngã Yêu Hóa Tinh

Hệ thống nhắc nhở: Chúc mừng túc chủ, ngài đạt được mới rút số không gian Thần điều hiệp lữ, thời gian trực 1237 năm 7 tháng 27 ngày!

"Thần điều hiệp lữ?"

Hoàng Vĩnh Nhạc ngẩn ra: Mới giải tỏa thời không, là « Thần điều hiệp lữ »?

Kiểm tra hệ thống giao diện, phát hiện nhiều hơn một cái "Thần điều" đề tiêu, đề tiêu phía trên hiện lên "Thần điều hiệp lữ-1237 năm 7 tháng 27 ngày" nhắc nhở tin tức.

Đây là giao diện xuất hiện thứ hai cái đề tiêu.

Nhìn tới nơi này, Hoàng Vĩnh Nhạc cơ bản xác nhận suy đoán, giải tỏa thứ hai cái thời không chính là « Thần điều hiệp lữ ».

Hắn bây giờ cũng có thể rút ra lấy « Thần điều hiệp lữ » thời không đồ.

Thử một chút.

« Thần điều hiệp lữ » thời không nhất định là có thần điều, con này thần điều là kiếm ma Độc cô cầu bại khi còn sống nuôi sủng vật chim, lâu dài ẩn cư với kiếm mộ.

Hoàng Vĩnh Nhạc thử nghiệm rút ra lấy: "Ta muốn rút lấy Thần điều hiệp lữ thời không kiếm mộ thần điều."

Hệ thống nhắc nhở: Rút ra lấy Thần điều hiệp lữ thời không thần điều, cần 3700 điểm chỉ số hạnh phúc, là hay không rút ra lấy?

"3700 điểm?"

Rút ra lấy thần điều, vốn là cần muốn 370 điểm. Chỉ là bởi vì Thần điều hiệp lữ là dị thời không, tiêu hao chỉ số hạnh phúc muốn lật 10 lần, biến thành 3700 điểm.

Hoàng Vĩnh Nhạc tạm thời không chuẩn bị rút ra lấy thần điều, bởi vì con này thần điều trước mắt đối với hắn chỗ dùng không lớn, hơn nữa cũng không phải hắn có thể điều khiển, dấu sao, thần điều võ công cũng không yếu.

Bất quá, cái này đã chứng minh Thần điều hiệp lữ thời không đồ thật có thể rút lấy.

Thần điều hiệp lữ là vô hiệp thời không, đáng giá nhất rút ra lấy dĩ nhiên là bí tịch võ công.

Nếu như tu luyện võ công, có thể cường thân kiện thể, kéo dài tuổi thọ, thỉnh thoảng còn có thể giả bộ một ép, Hoàng Vĩnh Nhạc vì vậy thử nghiệm rút ra lấy bí tịch võ công.

Hoàng Vĩnh Nhạc: "Ta muốn rút lấy Thần điều hiệp lữ Hoàng Thường để lại bí tịch võ công 《 Cửu âm chân kinh 》."

Hệ thống nhắc nhở: Thật xin lỗi, rút ra lấy 《 Cửu âm chân kinh 》 cần 8000 điểm chỉ số hạnh phúc, ngài chỉ số hạnh phúc chưa đủ, không cách nào rút ra lấy.

"Rút ra lấy 《 Cửu âm chân kinh 》 muốn 8000 điểm?"

Suy nghĩ kỹ một chút,

Cái giá tiền này không tính là quá đắt. Dù sao cũng là dĩ thời không, lật 10 lần, giá mua chỉ có 800 điểm, một quyển cao cấp bí tịch võ công đáng cái giá này.

Hoàng Vĩnh Nhạc trước mắt chỉ số hạnh phúc chỉ có 5000 nhiều, tạm thời không cách nào rút ra lấy 《 Cửu âm chân kinh 》， chỉ có thể rút ra điểm khác.

Hoàng Vĩnh Nhạc: "Ta muốn rút lấy Thần điều hiệp lữ 'Trung thần thông' Vương Trọng Dương bí tịch võ công 《 Tiên thiên công 》."

Hệ thống nhắc nhở: Thật xin lỗi, rút ra lấy Vương Trọng Dương 《 tiên thiên công 》 cần 7500 điểm chỉ số hạnh phúc, ngài chỉ số hạnh phúc chưa đủ, không cách nào rút ra lấy.

Hoàng Vĩnh Nhạc: "Ta muốn rút lấy Thần điều hiệp lữ Nhất Đẳng đại sư bí tịch võ công 《 Nhất dương chi 》."

Hệ thống nhắc nhở: Thật xin lỗi, rút ra lấy 《 Nhất dương chi 》 cần 7100 điểm chỉ số hạnh phúc, ngài chỉ số hạnh phúc chưa đủ chưa đủ, không cách nào rút ra lấy.

Sau, Hoàng Vĩnh Nhạc lại thử nghiệm rút ra lấy 《 Giáng long thập bát chưởng 》《 Cáp mô công 》《 Đả cẩu bổng pháp 》《 Ngọc nữ - tâm kinh 》 chờ võ công, đáng tiếc, những thứ này võ công giá trị đều vượt qua 5500 điểm chỉ số hạnh phúc.

Chính xác rút ra lấy lời, không có lợi lắm.

Hoàng Vĩnh Nhạc vì vậy thay đổi ý nghĩ, tiến hành ngẫu nhiên rút số.

Thần điều hiệp lữ thời không cũng có thể tiến hành ngẫu nhiên rút số, ngẫu nhiên rút số một lần tiêu hao 50 điểm chỉ số hạnh phúc.

Hoàng Vĩnh Nhạc ý niệm đông lại một cái, tập trung ở Thần điều hiệp lữ đồ tiêu thượng, đầu óc chuyển một cái, bắt đầu ngẫu nhiên rút số.

"Đỉnh! Chúc mừng túc chủ, ngài rút được Thần điều hiệp lữ Toàn chân giáo đạo sĩ Duẫn Chí Bình một cái thận."

Ba!

Một đà màu đỏ đậu tằm trạng tiểu nhục nhục vô căn cứ xuất hiện ở thượng.

"Duẫn Chí Bình thận a?"

Hệ thống quả nhiên đối với tội phạm không nương tay, lần đầu tiên ngẫu nhiên rút số liền đối với duẫn chí bình hạ thủ.

Tiếp tục ngẫu nhiên rút số.

"Đỉnh! Chúc mừng túc chủ, ngài rút ra lấy Thần điều hiệp lữ Lý Mạc Sầu một cây 'Băng phách ngân châm' ."

Rào rào!

Một cây ngân châm rơi trên mặt đất, thân châm có hoa văn, chính là băng phách ngân châm. Châm này có chứa kịch độc, vừa đụng sẽ gặp trúng độc, thậm chí bỏ mạng.

Hệ thống là ngăn cản hành vi phạm tội, bây giờ rút ra vào tay 'Băng phách ngân châm', hẳn là Lý Mạc Sầu đang dùng ngân châm giết người, sau đó bị hệ thống rút lấy.

Sau, Hoàng Vĩnh Nhạc tiếp tục ngẫu nhiên rút số, lại lục tục rút được hai cây băng phách ngân châm, một cây đại đao, 8 mũi ám khí, hai bình độc được, đều là giết người đồ, liên tục ngăn cản nhiều khởi phạm tội sự kiện.

《 Thần điều hiệp lữ 》 là vô hiệp thế giới, đao quang kiếm ảnh, giết người sự kiện tàn có phát sinh, phạm tội tỷ số so với đô thị thế giới muốn cao hơn nhiều.

Ngay cả rút 13 lần sau, Hoàng Vĩnh Nhạc mới rút được hữu dụng đồ.

"Đình! Chúc mừng túc chủ, ngài rút được Thần điều hiệp lữ 'Đồng tà' Hoàng Dược Sư bí tịch võ công 《Đạn chỉ thần thông》."

Rào rào!

Một quyển màu trắng sách nhỏ vô căn cứ thoáng hiện, sách không hề dày, chỉ có 30 trang, mặt bìa viết tay trừ bốn chữ — Đạn chỉ thần thông.

《Đạn chỉ thần thông》là Đồng Tà Hoàng Dược Sư tuyệt học, tinh vi ảo diệu, chỉ lực thông thần, danh tiếng cũng không kém với 《Cáp Mô Công》, 《Nhất dương chỉ》chờ tuyệt kỹ.

"Tôi nay vận khí không tệ."

Nếu như chính xác rút ra lấy 《Đạn chỉ thần thông》, ít nhất phải 6500 điểm chỉ số hạnh phúc.

Mở ra 《Đạn chỉ thần thông》sách nhỏ, chỉ thấy trang bìa trên viết chữ màu đen, kiểu chữ mạnh mẽ có lực, thần vận vượt qua dật, hẳn là Hoàng Dược Sư chữ viết.

"Hoàng Dược Sư thư pháp không tệ a!"

Hoàng Vĩnh Nhạc thầm khen, chỉ bằng sách này pháp, Hoàng Dược Sư đã có thể hoàn bạo 99.9 % người hiện đại.

Sách nhỏ viết đầy chữ, chính là 《Đạn chỉ thần thông》tâm pháp, Hoàng Vĩnh Nhạc nhìn một cái, nội dung là: "... Khí treo thiên trung, ý ngưng minh vô ích, lấy ý vận khí, tụ thể nhập đình, bôi tay âm, súc thể phản diện..."

Những chữ này, Hoàng Vĩnh Nhạc đều biết, nhưng là ngay cả sau khi đứng lên, nhưng thấy không là rất rõ ràng.

《Đạn chỉ thần thông》dù sao cũng là cao cấp võ công, Hoàng Vĩnh Nhạc không có chút nào võ học cơ sở, trực tiếp học tập 《Đạn chỉ thần thông》nhất định là có độ khó.

"《Đạn chỉ thần thông》tựa hồ không phải rất thích hợp nhập môn?"

Hoàng Vĩnh Nhạc nhìn một hồi tâm pháp, cái hiểu cái không, cũng không biết nên luyện thế nào.

Cho nên, hắn tiếp tục ngẫu nhiên rút số.

"Đình! Chúc mừng túc chủ, ngài rút được Thần điều hiệp lữ Toàn chân giáo khai phái tổ sư Vương Trọng Dương võ học ghi chép."

Rào rào!

Một quyển sách thật dày sách xuất hiện ở trong tay, ước chừng 200 trang, ở bìa, viết ba cái rồng bay phượng múa chữ Vương Trọng Dương.

"《Vương Trọng Dương võ học ghi chép》?"

Mở sách sách, lại là rậm rạp chẳng chịt chữ viết, Hoàng Vĩnh Nhạc nhìn kỹ mấy tờ, phát giác đây là Vương Trọng Dương viết một quyển võ học tu luyện sổ tay.

Sách võ trong, viết rõ một cái người tập võ có ở đây không đồng tu được giai đoạn chú ý sự hạng, nó hẳn là Vương Trọng Dương căn cứ tự thân tập võ trải qua, sửa sang lại một phần võ học tâm đắc.

Converter: Tịch Văn Tịch Mịch

Bạn đang đọc truyện *Hạnh Phúc Đại Rút Thương Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 121: Rút ra lấy mật rắn cùng Độc cô cầu bại cái rương

Tác giả: Ngã Yêu Hóa Tinh

Hoàng Vĩnh Nhạc tiếp tục ngẫu nhiên rút số.

"Đình! Chúc mừng túc chủ, ngài rút được Thần điều hiệp lữ một con bò tư khúc rắn mật rắn."

Rào rào!

Một cái mật rắn xuất hiện ở trong tay, lớn chừng quả trứng gà, có màu tím đậm.

"Bò tư khúc rắn?"

Đối với loại này rắn, Hoàng Vĩnh Nhạc cũng không xa lạ gì.

Bò tư khúc rắn là 《Thần điều hiệp lữ》trúng một loại dị thú, thân rắn mơ hồ phát ra kim quang, đi như gió, rất khó bắt. Bò tư khúc rắn mật rắn lại là một loại kỳ thuốc, ăn sau, không chỉ có nội lực cùng khí lực lớn phồng, hơn nữa có thể khai thông quanh thân kinh mạch.

Dương Quá bị chém đứt cánh tay sau, ở thần điều dưới sự giúp đỡ, ăn bò tư khúc rắn mật rắn, nội lực tăng nhiều, luyện thành thép kiếm pháp.

"Đem mật rắn nuốt xuống, chẳng lẽ là có thể sinh thành nội lực?"

Căn cứ 《Thần điều hiệp lữ》trong tiểu thuyết giới thiệu, hẳn là có thứ hiệu quả này.

Nếu như ăn mật rắn là có thể gia tăng nội lực, đây quả thực là tu luyện nội công đường tắt.

Hoàng Vĩnh Nhạc quyết định thử một chút, đem bò tư khúc rắn mật rắn nuốt xuống.

Nếu như là người bình thường, sợ rằng không dám nuốt bò tư khúc rắn mật rắn. Bởi vì xà này gan có trứng gà lớn như vậy, cho dù không có bị độc chết, cũng có thể bị nghẹn chết.

Hoàng Vĩnh Nhạc không có phương diện này băn khoăn, nếu quả thật bị ế trụ, hẳn có thể dùng rút số hệ thống nữa rút ra.

Hoàng Vĩnh Nhạc há miệng, đem mật rắn bỏ vào trong miệng, dùng sức một cái, đem mật rắn nuốt... Không nuốt nổi đi!

Mật rắn quả thực quá lớn, nuốt xuống độ khó hệ số cực cao.

"Dương Quá có thể nuốt xuống, ta chắc có thể."

Hoàng Vĩnh Nhạc hít sâu một cái, lần nữa đem mật rắn bỏ vào trong miệng, nảy sinh một chút ác độc, cưỡng ép nuốt... Nuốt... Nuốt mất!

Xích lưu một chút, mật rắn xuống bụng, không lâu lắm, một cỗ hơi nóng cảm giác ở ngực tràn ngập ra, cả người tinh thần làm chấn động một cái, nhẹ nhàng khoan khoái vô cùng.

Hiệu quả hiệu quả nhanh chóng!

Ăn bò tư khúc rắn mật rắn sau, chỉ phải phối hợp nội công tâm pháp sử dụng, còn có thể khai thông quanh thân kinh mạch.

"Thử một chút."

Hoàng Vĩnh Nhạc tìm tới 《Vương Trọng Dương võ học ghi chép》, đọc có liên quan với nội công nhập môn phương pháp tu luyện, biết nội công nguyên lý căn bản sau, hẳn xếp bằng ngồi dưới đất hạ thất, dựa theo trong bút ký giới thiệu, luyện tập.

Hoàng Vĩnh Nhạc luyện tập chẳng qua là cơ bản hô hấp phụt ra phụt vô phương pháp, đây là tu luyện nội công cơ sở.

"... Lòng bình như nước, khí treo trong lồng ngực, ý ngưng mi lòng, thần coi bên trong khuy, nhẹ hút sâu ỏi, một trường ba ngắn..."

Hoàng Vĩnh Nhạc ngưng thần định khí, dựa theo cổ hữu hô hấp pháp môn, có tiết tấu tiến hành hô hấp huấn luyện.

Vừa mới bắt đầu, có chút nhàm chán, luyện tập hô hấp là hết sức đơn điệu chuyện.

Luyện tập hẹn 30 phút, rốt cuộc có chút ít vi diệu biến hóa, chỉ cảm thấy hô hấp càng ngày càng trót lọt, mỗi hô hấp một lần, ngực liền thông suốt một phần, lỗ rún phía dưới vị trí, mơ hồ có nhiệt cảm.

Lại kiên trì hẹn một giờ, nhiệt cảm càng ngày càng rõ ràng, ngay sau đó, khí tức như có như không dâng lên, Hoàng Vĩnh Nhạc có thể rõ ràng cảm giác được khí lưu ở ngực chậm rãi bồi, so với ngâm suối nước nóng còn có đã ghiền.

Căn cứ 《Vương Trọng Dương võ học ghi chép》giới thiệu, khi tìm được loại này khí cảm sau, nói rõ hô hấp phương pháp làm đúng, nội công tu hành bước ra bước đầu tiên.

Nếu như là người bình thường luyện tập, ít nhất cần một tuần mới có thể tìm được loại này khí cảm.

Hoàng Vĩnh Nhạc bởi vì ăn bò tư khúc rắn mật rắn, tự đi sanh thành chút ít nội lực, chỉ tốn hơn một giờ, liền tìm được khí cảm.

Hệ thống nhắc nhở: Túc chủ ăn bò tư khúc rắn mật rắn, bước ra tu luyện nội công bước đầu tiên, có chút cảm giác thành tựu, chỉ số hạnh phúc +100!

"Bò tư khúc rắn quả nhiên là đồ tốt!"

Mật rắn quả thật có thể gia tăng nội lực, nếu như có thể ăn nhiều mật rắn, Hoàng Vĩnh Nhạc tu luyện nội công tốc độ so với thường nhân mau hơn mười mấy lần, Dương Quá năm đó chính là làm như vậy.

Cho nên, Hoàng Vĩnh Nhạc chuẩn bị tiếp tục rút ra lấy mật rắn.

Hoàng Vĩnh Nhạc: "Ta muốn rút lấy Thần điều hiệp lữ kiếm mộ bò tư khúc rắn mật rắn."

Hệ thống nhắc nhở: Rút ra lấy bò tư khúc rắn mật rắn, cần 300 điểm chỉ số hạnh phúc, là hay không rút ra lấy?

Một cái mật rắn 300 điểm?

Có chút đắt a!

Ăn 10 cái mật rắn, chẳng phải là muốn 3000 điểm?

Ngẫu nhiên rút số sẽ càng tiện nghi, chẳng qua là không nhất định có thể rút được mật rắn.

Bất quá, Hoàng Vĩnh Nhạc tối nay vận may tựa hồ không tệ, hắn quyết định thử lại lần nữa ngẫu nhiên rút số, nhìn có thể hay không nhân phẩm đại bạo phát.

Đầu óc chuyển một cái.

"Đình! Chúc mừng túc chủ, ngài rút được Thần điều hiệp lữ Đào hoa đảo một bụi nhỏ cây đào."

Rào rào!

Một viên nhỏ cây đào thoáng hiện phòng ngầm dưới đất, cao hơn một thước, liên căn mạng đất toàn bộ chuyển tiến đến gần, nhỏ chi thượng mở nhiều đóa màu hồng hoa đào, phương hoa điểm mỹ, rất là đường nhân.

Hoàng Vĩnh Nhạc lấy tới chậu, đem nhỏ cây đào cất xong, tạm thời làm chậu bông nuôi.

Tiếp tục rút số.

"Đình! Chúc mừng túc chủ, ngài rút được Thần điều hiệp lữ Độc Cô Cầu Bại chôn với kiếm mộ thép trọng kiếm."

Rào rào!

Một cái trọng kiếm vô căn cứ rơi trên mặt đất, thân kiếm vì sâu màu đen, mơ hồ lộ ra hồng quang, Hoàng Vĩnh Nhạc ngồi xuống, cầm chuôi kiếm, dùng sức vừa nhắc, phát giác thanh kiếm này tương đối nặng nề, có chừng sáu mươi bảy mươi cân.

"Đây chính là thép trọng kiếm?"

Thép trọng kiếm là Độc Cô Cầu Bại lúc còn sống sử dụng qua bảo kiếm một trong, chôn với kiếm mộ.

Ở kiếm mộ trong, Độc Cô Cầu Bại cộng chôn bốn thanh kiếm: Vô danh lợi kiếm, tử vi nhuyễn kiếm, thép trọng kiếm cùng kiếm gỗ.

Sau đó, thép trọng kiếm bị dương quá mang đi.

Hoàng Vĩnh Nhạc bây giờ từ kiếm mộ rút được thép trọng kiếm, có thể thấy Dương Quá còn không có tiến vào kiếm mộ.

"Dương Quá còn không có tiến vào kiếm mộ, như vậy Dương Quá bây giờ ở đâu a?"

Hoàng Vĩnh Nhạc sinh lòng tò mò.

Hắn lấy được rút số thời không là "Thần điều hiệp lữ-1237 năm 7 tháng 27 ngày", 1237 năm 7 tháng 27 ngày là Thần điều hiệp lữ thời không ngày lịch, Hoàng Vĩnh Nhạc hoàn toàn xem không hiểu thời gian này hàm nghĩa, tự nhiên không cách nào xác nhận 《Thần điều hiệp lữ》 kịch tình trước mắt phát triển tới chỗ nào.

Bất quá, Hoàng Vĩnh Nhạc có thể mượn rút số hệ thống phán đoán chức năng, suy đoán ra 《Thần điều hiệp lữ》 trước mắt nhà thời gian tuyến.

Dương Quá cùng Tiểu Long Nữ là 《Thần điều hiệp lữ》 nhân vật chính, chỉ cần xác nhận hai cái nhân tuổi tác, liền có thể biết kịch tình phát triển đến cái nào giai đoạn.

Bắt đầu dò xét.

Hoàng Vĩnh Nhạc: "Ta muốn rút lấy Thần điều hiệp lữ thời không 18 tuổi dương quá."

Hệ thống nhắc nhở: Thật xin lỗi, Thần điều hiệp lữ Dương Quá lúc này không phải 18 tuổi, tức chủ miêu tả có sai lầm, không cách nào rút ra lấy.

Sau, Hoàng Vĩnh Nhạc lại thử nghiệm rút ra lấy 19 tuổi Dương Quá, 20 tuổi Dương Quá, 21 tuổi Dương Quá... Thử mấy lần sau, hệ thống cũng biểu hiện Dương Quá không phải cái tuổi này.

Hoàng Vĩnh Nhạc không thể làm gì khác hơn là thu nhỏ lại dương quá tuổi tác, lúc này, bất ngờ xuất hiện.

Hoàng Vĩnh Nhạc: "Ta muốn rút lấy Thần điều hiệp lữ thời không 13 tuổi Dương Quá."

Hệ thống nhắc nhở: Thật xin lỗi, rút ra lấy Thần điều hiệp lữ 13 tuổi dương quá, cần 8800 điểm chỉ số hạnh phúc, ngoài chỉ số hạnh phúc chưa đủ.

"Dương Quá chỉ có... 13 tuổi?"

Hoàng Vĩnh Nhạc sửng sốt một chút.

Dương Quá chỉ có 13 tuổi, căn cứ 《Thần điều hiệp lữ》 kịch tình, hắn còn không có tiến vào Toàn chân giáo, càng không có tiến vào cổ mộ.

Lúc này Tiểu Long Nữ hắn chỉ có 17 tuổi, tự nhiên cũng chưa từng thấy qua Dương Quá.

《Thần điều hiệp lữ》 kịch tình vừa mới bắt đầu.

"Kỳ quái, nếu kịch tình vừa mới bắt đầu, tại sao hệ thống sẽ rút ra đi Duẫn Chí Bình thật?"

Hoàng Vĩnh Nhạc suy tính một hồi: Chẳng lẽ Duẫn Chí Bình ở cường gian Tiểu Long Nữ trước, đã cường gian qua cô gái khác?

Thử một chút.

Hoàng Vĩnh Nhạc: "Ta muốn rút lấy Thần điều hiệp lữ cường gian phạm Duẫn Chí Bình."

Hệ thống nhắc nhở: Rút ra lấy cường gian phạm Duẫn Chí Bình, cần 1200 điểm chỉ số hạnh phúc, là hay không rút ra lấy?

Quả nhiên là cường gian phạm a!

Tiểu Long Nữ quả nhiên không phải Duẫn Chí Bình xâm phạm một nữ nhân đầu tiên.

Đoạn thời gian trước, nước Hoa một ít phạm tội học chuyên gia đã từng phân tích Duẫn Chí Bình phạm tội tâm lý. Lúc ấy, thì có phạm tội nhà tâm lý học suy đoán Duẫn Chí Bình là kẻ tái phạm, lúc còn trẻ thì có qua cường gian trải qua.

Bởi vì Duẫn Chí Bình ở cường gian Tiểu Long Nữ lúc, đã hẹn bốn mươi tuổi, đòi người lịch duyệt phong phú, tâm trí thành thục, sớm qua tình tròng lên óc tuổi tác, cộng thêm Duẫn Chí Bình hay là một cái người tu đạo, tu dưỡng cảnh giới là Toàn chân giáo trong hàng đệ tử người xuất sắc, lấy hắn tu vị, không quá có thể làm ra cường gian Tiểu Long Nữ hành động. Duẫn Chí Bình cường gian sau sáu hồi hành động, cũng nói hắn tu dưỡng không hề kém.

Vì vậy, Hoa Hạ phạm tội chuyên gia cho là, Duẫn Chí Bình lúc còn trẻ hắn thì có cường gian trải qua, như vậy trải qua để cho hắn đối với cường gian sinh ra nhất định phạm tội ản.

Phạm tội cùng độc - phẩm vậy, đều là sẽ ghiền. Rất nhiều nghề người phạm tội giết người lúc giết người, cũng không phải là vì cướp đoạt tiền tài, mà là vì hưởng thụ giết người cảm, đây chính là giết người ản.

Duẫn Chí Bình có cường gian ản, ở đại đa số thời điểm, hắn cũng có thể khống chế ở mình, cho đến tiểu Long lúc xuất hiện, Duẫn Chí Bình cường gian ản bị hoàn toàn kích thích, vì vậy mất khống chế.

Có câu nói, giờ trộm kim, đại lúc trộm kim.

Chính là bởi vì Duẫn Chí Bình lúc còn trẻ liền qua cường gian trải qua, đối với cường gian có ản, mới có thể vừa nhìn thấy Tiểu Long Nữ, phản ứng đầu tiên liền nghĩ đến cường gian. Nếu như là tâm trí bình thường 40 tuổi đàn ông, vậy cũng sẽ không làm loại này hành động.

Nghĩ tới đây, hệ thống tại sao rút ra lấy Duẫn Chí Bình thật, cũng không khó hiểu.

Thu hồi suy nghĩ, tiếp tục rút số.

"Đỉnh! Chúc mừng tức chủ, ngoài rút được Thần điều hiệp lữ kiếm ma Độc Cô Cầu Bại chôn với kiếm mộ một cái rương."

Rào rào!

Một cái gỗ đồ rương thoáng hiện trước người, dài hạn 1 thước, cao vì 0. 3 thước, cái rương cũ nát không chịu nổi, bề ngoài nghiêm trọng ăn mòn.

"Độc Cô Cầu Bại cái rương?"

Hoàng Vĩnh Nhạc cau mày.

Ở 《Thần điều hiệp lữ》 trong tiểu thuyết, Độc Cô Cầu Bại đã chết mấy thập niên, đã trở thành một truyền thuyết.

Dương Quá tiến vào kiếm mộ lúc, đã từng cũng muốn tìm Độc Cô Cầu Bại kiếm phổ hoặc di vật, kết quả, chỉ tìm được bốn thanh kiếm.

Ở chôn kiếm thạch trong hồ, Dương Quá hoài nghi đáy hồ có thể có Độc Cô Cầu Bại kiếm phổ, đáng tiếc, khi hắn đem đáy hồ đá xanh vén lên sau, nhưng phát hiện tấm đá hạ cái gì cũng không có.

Khi thấy 《Thần điều hiệp lữ》 đoạn này tình tiết lúc, Hoàng Vĩnh Nhạc trong lòng liền có một nghi vấn: Giống như Độc Cô Cầu Bại như vậy tuyệt thế cao thủ, khi còn sống không quá có thể không có để lại bất kỳ kiếm phổ hoặc bí tịch. Dương Quá không có tìm được kiếm phổ, chỉ là bởi vì hắn căn bản không biết kiếm phổ chôn giấu, cái này chôn giấu đất có thể ngay cả thần điều cũng không biết.

Hoàng Vĩnh Nhạc bây giờ rút được một cái Độc Cô Cầu Bại chôn với kiếm mộ cái rương, vừa vặn ấn chứng loại này suy đoán.

"Trong cái rương này, chẳng lẽ là Độc Cô Cầu Bại còn để lại kiếm phổ?"

Hoàng Vĩnh Nhạc ở rương gỗ bốn quay vòng chuyển, quyết định mở ra nhìn một chút.

Converter: Tịch Văn Tịch Mịch

Bạn đang đọc truyện *Hạnh Phúc Đại Rút Thương Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 122: 《Độc Cô Cử Kiếm》 kiếm pháp sơ hiển thần uy

Tác giả: Ngã Yêu Hóa Tinh

Độc Cô Cầu Bại rương gỗ không có khóa lại, Hoàng Vĩnh Nhạc vén lên, rương gỗ mở ra.

Rương trong giả vờ rất nhiều sách vở.

Hoàng Vĩnh Nhạc tiện tay mở ra một quyển, phát giác sách vở trong ghi lại là Độc Cô Cầu Bại cùng người khác tỷ võ ghi chép.

Nhìn sách vở trước mắt, nội dung như sau:

"Đầu tháng ba hai, ta cùng Côn Luân song kiệt tỷ võ, giao thủ sáu chiêu, bại chi;

Đầu tháng ba sáu, ta cùng kim đao khách Triệu Phi Vũ tỷ võ, giao thủ ba chiêu, bại chi;

Ngày mười tháng ba, ta cùng xích sa chương Chu Viên Chân tỷ võ, giao thủ năm chiêu, bại chi;

..."

Sách vở trong, viết đầy Độc Cô Cầu Bại tỷ võ ghi chép, tổng cộng có 179 điều, Độc Cô Cầu Bại toàn bộ thủ thắng.

Trừ tỷ võ ghi chép bên ngoài, còn có Độc Cô Cầu Bại mỗi một lần tỷ võ tâm đắc lĩnh hội. Mặc dù hắn giữ toàn thắng, nhưng đã tốt rồi muốn tốt hơn, thăm dò cao minh hơn phương pháp phá giải.

Tương tự sách vở, rương trong tổng cộng có 19 cuốn, có thể thấy năm đó thua ở Độc Cô Cầu Bại trong tay cao thủ, đếm lấy trăm kể.

"Ừ?"

Lúc này, có một quyển sách sách hấp dẫn Hoàng Vinh Nhạc chú ý, ở sách vở trang thứ nhất trong, viết như sau nét chữ: "Đầu tháng bảy bảy, ta cùng Hàng Thường tỷ võ, giao thủ ba ngày ba đêm, thắng bại chưa phân."

"Hàng Thường?"

Hoàng Vinh Nhạc cả kinh: Hàng Thường không phải là 《Cửu âm chân kinh》 tác giả sao?

Độc Cô Cầu Bại cùng Hàng Thường đã giao thủ?

Hoàng Vinh Nhạc tiếp tục đọc sách vở đậm nội dung, phát giác bên trong không chỉ có ghi chép Độc Cô Cầu Bại cùng Hàng Thường năm đó tỷ võ trái qua, hơn nữa kể Độc Cô Cầu Bại tự nghĩ ra 《Độc cô cửu kiếm》 trải qua.

Nguyên lai, Độc Cô Cầu Bại cùng Hàng Thường là cùng một thời đại người, hai người đã từng đã giao thủ.

Hai người đều là võ học kỳ tài, tập võ trải qua nhưng hoàn toàn ngược lại.

Hoàng thường từ văn vào võ, hấn võ học nặng nội công, nhẹ chiêu thức, hấn tự nghĩ ra 《Cửu âm chân kinh》 thượng sách đều là nội công bí tịch.

Độc Cô Cầu Bại vừa vận ngược lại, hấn võ học nặng chiêu thức, nhẹ nội công, hấn tự nghĩ ra 《Độc cô cửu kiếm》 trước tám kiếm, đều là lấy chiêu thức sở trường.

《Độc cô cửu kiếm》 chú trọng lấy mau chế địch, vì đem khoái kiếm phát huy đến trình độ cao nhất, Độc Cô Cầu Bại ba mươi tuổi trước, sử dụng tứ vi nhuễn kiếm. Bằng vào nhuễn kiếm nhẹ nhàng nhanh đặc tính, Độc Cô Cầu Bại đã biến thiên hạ võ địch thủ, chưa chắc thua trận.

Cho đến hấn gặp Hàng Thường!

Hoàng Thường trong khoảng công sở trường, Độc Cô Cầu Bại cùng Hàng Thường tỷ võ lúc, 《Độc cô cửu kiếm》 kiếm chiêu vô luận mau hơn, đều bị Hàng Thường 《Cửu âm chân kinh》 nội lực hóa đi, hai người kịch chiến ba ngày ba đêm, không thể phân ra thắng bại.

Cho đến thứ tư ngày, Độc Cô Cầu Bại bị ép, trong lúc vô tình thi triển ra nhất thức kinh thiên địa quỷ thần khiếp kiếm chiêu, một kiếm này tốc độ đã siêu thoát cực hạn, ma tính mười phần, ngay cả Độc Cô Cầu Bại mình đều không cách nào nắm trong tay, cuối cùng ngộ thương Hàng Thường.

Một kiếm này sử xuất ra sau, Độc Cô Cầu Bại mới ý thức mình nặng chiêu thức, nhẹ nội công võ học lý niệm là một cái đường rẽ, tiếp tục vô hạn theo đuổi chiêu thức tốc độ cùng biến hóa, sẽ gặp chui nhập ma đạo.

Vì vậy, cùng Hàng Thường đánh một trận sau, Độc Cô Cầu Bại buông tha sử dụng tứ vi nhuễn kiếm, mới bắt đầu sử dụng thép trọng kiếm, không nữa theo đuổi chiêu thức nhanh nhẹn, mà coi trọng nội công tu vi.

Cho nên, ở kiếm mộ trong, Độc Cô Cầu Bại để lại như vậy một câu nói: "Tứ vi nhuễn kiếm, ba mươi tuổi trước sử dụng, ngộ thương nghĩa sĩ bất tường, là bỏ sâu cốc."

Trong lời nói nói "Ngộ thương nghĩa sĩ", chính là ngón tay ngộ thương Hàng Thường.

Độc Cô Cầu Bại do chiêu thức chuyển nội công sau, cuối cùng hoàn thành 《Độc cô cửu kiếm》 một thức sau cùng "Phá khí thức", một thức này có thể phá tấn thiên hạ nội công võ học, là nội công tập đại thành người, đến đây, Độc cô cầu bại võ học lý luận thực hiện đại viên mãn.

Cùng thời kỳ, Hàng Thường võ học lý niệm cũng xảy ra thay đổi, hấn vốn là lấy tu tập nội công làm chủ, nhưng là cùng Độc Cô Cầu Bại đánh một trận sau, hấn ý thức được chiêu thức thật có chỗ độc đáo.

Vì vậy, Hàng Thường ở 《Cửu âm chân kinh》 nửa phần dưới, gia nhập rất nhiều lấy chiêu thức thủ thắng võ học, tỷ như 《Cửu âm bạch cốt trảo》《Tối tâm chương》《Bạch nãng tiên pháp》《Đại phục ma quyền》 vân vân.

Đến chỗ này, Hàng Thường võ học lý luận cũng thực hiện đại viên mãn.

Hàng Thường cùng Độc Cô Cầu Bại hai tên võ học kỳ tài, khác đường về cùng đích, cuối cùng tập Bách gia sở trường, chia ra tự chế 《Cửu âm chân kinh》 cùng 《Độc cô cửu kiếm》 hai bộ chí tôn võ học bảo điển.

Ở Độc Cô Cầu Bại đạt tới không có kiếm cảnh giới lúc, đã từng định tìm Hàng Thường nữa tỷ thí một lần. Đáng tiếc, Độc Cô Cầu Bại không biết Hàng Thường địa chỉ, vô hiệp thế giới lại không có điện thoại di động điện thoại, càng không có QQ cùng vi tín, căn bản không liên lạc được người.

Độc Cô Cầu Bại không tìm được Hàng Thường, không thể làm gì khác hơn là tìm những người khác tỷ thí. Đáng tiếc, những người khác quá yếu, Độc Cô Cầu Bại cùng bọn họ tỷ võ, giống như thiết dưa hầu dễ dàng, một kiếm thiết một người, thiết nhiều, quả thực không thú vị.

Độc Cô Cầu Bại chán ghét giao thiệp với người, dứt khoát nuôi một con chim to, quy ẩn thâm cốc.

Đoạn này chuyện cũ đã phủ đầy bụi nhiều năm, không người biết, cho đến Hoàng Vinh Nhạc hôm nay rút được cái này rương gỗ sau, mới bị ra ánh sáng.

"Nguyên lai Độc Cô Cầu Bại cùng Hoàng Thường còn là một đôi tốt cơ hữu."

Thu hồi suy nghĩ, Hoàng Vĩnh Nhạc tiếp tục lục soát trong rương gỗ đồ.

Nếu Độc Cô Cầu Bại tự chế 《Độc cô cửu kiếm》, nhất định là có kiếm phổ!

Tìm một chút.

"Ừ? Tìm được?"

Lúc này, ở cái rương phần đáy, Hoàng Vĩnh Nhạc phát hiện một quyển màu trắng mặt bìa sách, chỉ thấy trên đó viết bốn chữ Độc Cô tám kiếm!

Trong đó, "Độc Cô tám kiếm" "Tám" chữ bị quạt đi, bên cạnh tăng thêm một chữ "Chín".

Cho nên, chính xác tên sách là 《Độc cô cửu kiếm》!

Nguyên lai, Độc Cô Cầu Bại mới bắt đầu tự nghĩ ra võ học hệ thống là 《Độc cô tám kiếm》, bao gồm phá kiếm thức, phá chưởng thức, phá đao thức chờ lấy phá chiêu thức làm chủ võ công.

Cho tới sau này cùng Hoàng Thường tỷ võ sau, Độc Cô Cầu Bại lại gia nhập "Phá khí thức" cái này trong khoảng công làm chủ võ công, vì vậy, 《Độc cô tám kiếm》 biến thành 《Độc cô cửu kiếm》.

Mở ra 《Độc cô cửu kiếm》 bí tịch, Hoàng Vĩnh Nhạc liếc hai mắt, phát giác nhìn không hiểu lắm, có thật nhiều xa lạ võ học danh từ.

Thật may, Hoàng Vĩnh Nhạc còn có một quyển 《Vương Trọng Dương võ học ghi chép》.

Hắn mở ra võ học ghi chép, tìm được "Kiếm pháp nhập môn" thiên chương, bỏ tức một chút kiếm thuật nguyên lý căn bản, học tập mấy chục kiếm thuật chuyên nổi danh từ, tỷ như "Kiếm mắt" "Kiếm giác" "Kiếm thê" vân vân.

《Vương Trọng Dương võ học ghi chép》 đối với cơ sở võ học miêu tả phải hết sức cặn kẽ, phỏng đoán Toàn chân giáo võ học trường học đại cương, chính là căn cứ phần này ghi chép thiết kế ra.

Duyệt đọc một giờ, Hoàng Vĩnh Nhạc hiểu kiếm thuật nguyên lý căn bản.

Lúc này, hắn lấy thêm khỏi 《Độc cô cửu kiếm》 bí tịch, mở ra "Phá kiếm thức" thiên chương, một ít võ học danh từ rất cuộc có thể xem hiểu.

Nhìn hơn một giờ, Hoàng Vĩnh Nhạc dần dần bị hấp dẫn, 《Độc cô cửu kiếm》 có thể phá tấn thiên hạ kiếm chiêu, đây là một bộ đặc biệt đòi đánh như thế nào mặt võ công.

Khi lĩnh ngộ được 《Độc cô cửu kiếm》 bộ phận kiếm chiêu nguyên lý chỗ diệu dụng lúc, Hoàng Vĩnh Nhạc nhao nhao muốn thử, muốn thử một lần.

Hoàng Vĩnh Nhạc từ trong phòng bếp tìm một cái thái đao, lấy thái đao thay mặt kiếm, tay cầm thái đao, đưa mắt nhìn định khí, ý niệm tập trung thái đao thượng.

《Độc cô cửu kiếm》 lấy mau chế thắng, xuất kiếm nhanh hơn, thì phải trước sức thê, có thể, mới có thể muốn gì được nấy, lòng đến kiếm đến.

Hoàng Vĩnh Nhạc cầm thái đao, luyện tập sức thê, toàn bộ tinh thần chăm chú.

Không lâu lắm.

"Vo ve ——"

Một con ruồi từ trước mắt bay qua.

Thấy vậy, Hoàng Vĩnh Nhạc trong lòng động một cái, trong tay thái đao quơ ra ngoài, chính là 《Độc cô cửu kiếm》 phá kiếm thức trung trụ cột kiếm chiêu.

Vèo!

Thái đao chợt lóe lên.

"Vo ve ——"

Con ruồi vẫn bay trên không trung, không có bỏ trứng.

"..." Hoàng Vĩnh Nhạc.

Mình có chút yếu, thi triển ra 《 Độc cô cửu kiếm 》, lại phách không chết một con ruồi?

Độc Cô Cầu Bại nếu là biết, phỏng đoán sẽ từ trong mộ bò dậy chứ ?

"Thử lại lần nữa."

Hoàng Vinh Nhạc hít thật sâu một cái, trong đầu lặp đi lặp lại hồi tưởng 《 Độc cô cửu kiếm 》 phá kiếm kiểu yếu quyết, thái đao trong tay súc thể dài phát.

Không lâu lắm, con ruồi lại tiếp cận.

Hoàng Vinh Nhạc ánh mắt lăm lệt.

Ý niệm vừa mới nổi lên, thái đao đã huoi ra.

Phá kiếm thức!

Vào!

Một cái thái đao ánh đao từ không trung vạch qua, một khắc sau, trên mặt đất thêm một con con ruồi.

Con ruồi đã không bay nổi, tựa hồ người bị trọng thương, ở trên sàn nhà giùng giảng, thoi thóp. Ly kỳ hơn chính là, con ruồi lại chia làm ba nửa!

Hoàng Vinh Nhạc chỉ bỏ một đao.

Hệ thống nhắc nhở: Túc chủ lấy 《 Độc cô cửu kiếm 》 phá kiếm thức bị thương nặng một con ruồi, kiếm pháp mãi mãi hỏ hỏ coi là nhập môn, có chút cảm giác thành tựu, chỉ số hạnh phúc +30!

Converter: Tịch Văn Tịch Mịch

Bạn đang đọc truyện *Hạnh Phúc Đại Rút Thương Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 123: Hoàng Dung công thức nấu ăn

Tác giả: Ngã Yêu Hóa Tinh

Con ruồi bị đánh thành ba nửa, một nửa là cánh trái, một nửa là bên phải cánh, một nửa là con ruồi thân thể.

Nguyên lai, Hoàng Vinh Nhạc mới vừa thi triển một kiếm kia 《 Độc cô cửu kiếm 》, cắt đứt con ruồi hai cánh.

Người bình thường muốn bắt thái đao chém con ruồi chết, cũng không khó, nhưng là muốn trên không trung cắt con ruồi cánh thì không dễ dàng, nó yêu cầu kiếm tốc muốn đủ mau.

Hoàng Vinh Nhạc học được 《 Độc cô cửu kiếm 》 đặc biệt súc thể phương pháp, đem tự thân lực lượng xảo diệu vận dụng đến thái đao thượng, tăng nhanh tốc độ đao, mới cắt con ruồi hai cánh.

Dĩ nhiên, Hoàng Vinh Nhạc chẳng qua là hiểu chút da lông, hấn còn xa xa không có nắm trong tay 《 Độc cô cửu kiếm 》 tinh túy, còn phải tiếp tục luyện tập.

《 Độc cô cửu kiếm 》 cơ sở kiếm chiêu, cũng là dùng để luyện tập như thế nào súc thể phát lực, một khi xuất thủ sau, thì không có cố định chiêu thức.

《 Độc cô cửu kiếm 》 kiếm thức, hoàn toàn là do tâm mà phát, không có cố định kiếm thuật bộ sách võ thuật, hết thầy đều do tu tập người tự đi lĩnh ngộ.

Bởi vì không có cố định bộ sách võ thuật, đang học 《 Độc cô cửu kiếm 》 lúc, cần nhiều cùng người khác giao thủ, ở giao thủ trung lĩnh ngộ 《 Độc cô cửu kiếm 》 kiếm thuật nguyên lý.

Năm đó Lệnh Hồ Xung đang học 《 Độc cô cửu kiếm 》 lúc, thì có Điền Bá Quang khi bồi luyện.

Độc Cô Cầu Bại tự nghĩ ra 《Độc cô cửu kiếm》lúc, giống vậy cùng sở dĩ bách kế cao thủ võ học tỷ thí.

Cho nên, phải học giỏi 《Độc cô cửu kiếm》, cần bồi luyện.

Hoàng Vinh Nhạc không tìm được người tới bồi luyện, không thể làm gì khác hơn là tìm con ruồi.

Con ruồi là hợp cách bồi luyện đối tượng, bởi vì con ruồi phi hành đường đi không có chương pháp gì, nếu như đem con ruồi quý tích phi hành nhìn thành kiếm chiêu, con ruồi đã tiến vào "Vô chiêu" cảnh giới, cái này có thể rèn luyện Hoàng Vinh Nhạc năng lực ứng biến.

Con thứ nhất con ruồi đã người bị trọng thương, Hoàng Vinh Nhạc không thể làm gì khác hơn là nửa rút ra lấy con ruồi, tiếp tục luyện kiếm.

Thứ hai con ruồi, Hoàng Vinh Nhạc xuất thủ bốn lần, đem nó chém thành hai khúc.

Thứ ba con ruồi, Hoàng Vinh Nhạc xuất thủ ba lần, đem nó chém thành ba nửa.

Một con lại một con con ruồi chết ở Hoàng Vinh Nhạc 《Độc cô cửu kiếm》 dưới, theo thời gian dời đổi, Hoàng Vinh Nhạc giết con ruồi tỷ lệ thành công càng ngày càng cao.

Khi giết tới thứ 14 con ruồi lúc, Hoàng Vinh Nhạc tỷ lệ thành công đến gần 100%, tiền có thất thủ.

Về phương diện này là bởi vì Hoàng Vinh Nhạc luyện thành thực hơn,

Mặt khác chính là bởi vì trong cơ thể hần mật rắn được tính phát huy tác dụng, khí lực tăng lên, tốc độ xuất kiếm nhanh hơn.

"Ông ——"

Lại một con con ruồi từ trước mắt bay qua.

Hoàng Vinh Nhạc ánh mắt lăm lăm, ý niệm không nhúc nhích, trong tay thái đao đã huoi ra.

Vèo!

Ánh đao thoáng qua, vạch ra một cá "V" chữ hình quý tích.

Con ruồi sau đó rớt xuống đất, chia ba nửa, tại chỗ tắt thở bỏ mạng.

Đây là chết ở Hoàng Vinh Nhạc 《Độc cô cửu kiếm》 dưới thứ 36 con ruồi.

Hệ thống nhắc nhở: Túc chủ liên tục đánh bại 36 con ruồi, giết lần con ruồi không địch thủ, chưa bại một lần, trở thành con ruồi giới nghe tiếng táng đảm "Giết ruồi cuồng ma", kiếm thuật có chút tinh tiến, chỉ số hạnh phúc +40!

"Tu luyện võ công, xem ra cũng có thể cả cảm giác hạnh phúc."

Bất quá, Hoàng Vinh Nhạc liên tục đánh bại 36 con ruồi, đã có điểm thâm mỹ mệt mỏi. Mỗi một con ruồi, hần chỉ dùng một kiếm liền thủ thắng, con ruồi không có chút nào chống đỡ lực, thủ vị tính thấp xuống.

Hoàng Vinh Nhạc bây giờ bao nhiêu có thể cảm nhận được Độc Cô Cầu Bại năm đó cầu bại tâm cảnh.

Độc Cô Cầu Bại đạt tới không có kiếm cảnh giới lúc, giết người giống như giết con ruồi vậy dễ dàng, giết nhiều, tự nhiên chán ghét.

Vô địch là biết bao tịch mịch a!

Cho nên, Hoàng Vinh Nhạc phải tìm một cái so với con ruồi mạnh hơn đối thủ, mới có thể tiếp tục tinh tiến kiếm thuật.

Bây giờ là xã hội hài hòa, muốn tìm một đối thủ, cũng không phải rất dễ dàng.

Hoàng Vinh Nhạc học tập 《Độc cô cửu kiếm》, chú trọng hơn chiêu thức, mới cần bồi luyện. Nếu như học tập nội công, thì có thể mình luyện.

Hoàng Vinh Nhạc thật ra thì càng muốn học nội công, bởi vì nội công thâm hậu, có thể kéo dài tuổi thọ, nếu là có mấy thập niên tinh thuần nội lực, sống 100 tuổi không có áp lực chút nào.

《Độc cô cửu kiếm》"Phá khí thức" chính là nội công võ học, chẳng qua là nó yêu cầu tu tập người đầu tiên có nội lực thâm hậu, nếu không không cách nào học tập.

Lệnh Hồ Xung năm đó học tập 《Độc cô cửu kiếm》 lúc, liền học không được "Phá khí thức".

Hoàng Vinh Nhạc tự nhiên càng học không được.

Nếu như phải học nội công, hay là cần 《 Cửu âm chân kinh 》.

Rút ra lấy 《 Cửu âm chân kinh 》 cần 8000 điểm chỉ số hạnh phúc, tạm thời rút ra không được.

Hoàng Vĩnh Nhạc chỉ có thể đem hy vọng ký thác vào ngẫu nhiên rút số thượng, muốn là vận khí tốt, có thể rút được 《 Cửu âm chân kinh 》.

Luyện nửa ngày kiếm pháp, Hoàng Vĩnh Nhạc quyết định nữa rút số buông lỏng một chút.

Đầu óc chuyển một cái, tiếp tục ngẫu nhiên rút số.

"Đình! Chúc mừng túc chủ, ngài rút được Thần điều hiệp lữ bạch đà núi một con dã lãg gà!"

Rào rào!

Đột nhiên, một con gà xuất hiện ở trên mặt, lông gà đen thui, gà nhọn móng lợi, dã tính mười phần, tựa hồ tràn đầy công kích muốn ngấm.

"Bạch đà núi dã lãg gà?"

Không kịp suy nghĩ nhiều, dã lãg gà đã nhào tới, gà miệng giống như tiểu đao màu đen, mỏ hướng Hoàng Vĩnh Nhạc , Hoàng Vĩnh Nhạc thái đao nhấc tới, dùng phá kiếm thức kiếm chiêu vừa đỡ, mặt đao triều đình lãg gà vỗ tới.

Bành!

Dã lãg gà bị đánh bay, rớt xuống đất, lăn mấy vòng, lại đứng lên, toàn thân lông gà đột nhiên nổ lên, gà quan dựng thẳng, tựa hồ bị chọc giận.

Thấy vậy, Hoàng Vĩnh Nhạc có chút kinh ngạc, con này dã lãg gà lông gà lại có thể kiên đứng lên, kỹ năng này cũng là treo phải không được a!

Con này dã lãg gà đến từ bạch đà núi, bạch đà núi là tây độc Âu Dương Phong địa bàn, trong núi rắn độc nhiều, dã lãg gà chính là rắn độc khắc tinh một trong, động tác bén nhảy, gà miệng sắc bén, là gà núi trùng chiến đấu gà.

"Ác —— "

Dã lãg gà lần nữa nhào tới, Hoàng Vĩnh Nhạc ánh mắt sáng lên, hấn vừa vận cần một cái bồi luyện, con này dã lãg gà hiển nhiên là so với con ruồi càn đối thủ cường đại.

Hoàng Vĩnh Nhạc nắm lên thái đao, phá kiếm thức kiếm chiêu nghênh hướng dã lãg gà, không ngờ, dã lãg gà hai cánh trên không trung phác ngăn người một chút, lại thượng thoan mấy phần, một đao vỗ huyệt.

"Thật là lợi hại gà!"

Con này dã lãg gà động tác cực kỳ bén nhảy, Hoàng Vĩnh Nhạc mấy lần quơ đao, dã lãg gà từng cái tránh.

Dã lãg gà lực công kích cũng không yếu, mấy lần mỏ hướng Hoàng Vĩnh Nhạc , thế công nhanh mạnh, chẳng qua là bị Hoàng Vĩnh Nhạc 《 Độc cô cửu kiếm 》 chặn.

Song phương người tới ta đi, thấy chiêu phá chiêu, giao thủ mười mấy lần hợp sau, vẫn chưa phân thắng bại.

"Can đảm như vậy gà, thịt gà nhất định ăn thật ngon chứ ?"

Hoàng Vĩnh Nhạc trong lòng thầm nghĩ.

Dã lãg gà tốc độ quả thật mau, chẳng qua là nó dù sao cũng là một con gà, trí khôn có hạn, mười sau mấy hiệp, Hoàng Vĩnh Nhạc đã thăm dò dã lãg gà công kích đường đi, cũng lấy 《 Độc cô cửu kiếm 》 nguyên lý, tìm phương pháp phá giải.

Ở Độc Cô Cầu Bại tỷ võ trong nhật ký, ghi chép hấn phá giải người khác võ công chiêu thức tâm đắc, Hoàng Vĩnh Nhạc bây giờ chính là đang sử dụng kiếm ma phá giải suy nghĩ, đối phó trước mắt con gà này.

Hô ——

Hai cánh vung lên, dã lãg gà lần nữa nhào tới, Hoàng Vĩnh Nhạc thái đao nghênh đón, dã lãg gà phác ngăn người một chút, thân thể hướng phía bên trái tránh đi, ý đồ tránh.

Nhưng mà, Hoàng Vĩnh Nhạc đã sớm xem thấu hết thảy, cổ tay run một cái, lưỡi đao đột nhiên đổi hướng, hướng bên trái cắt tới.

Vèo!

Thái đao chọt lóc lên.

"Ác! ! !"

Đi đôi với đã lãg gà tiếng kêu thảm thiết, một ngụm máu tươi tung tóe ra.

Đã lãg gà từ giữa không trung té xuống, rơi trên mặt đất, cổ gà bị cắt ra, máu tươi phun ra ngoài, gà ngơ ngác vùng vẫy mấy cái, trằm xuống, tắt thở bỏ mạng.

Một kiếm phong hầu!

Hệ thống nhắc nhở: Túc chủ lấy 《 Độc cô cửu kiếm 》 phá kiếm thức đánh bại một con đã lãg gà, lần đầu lĩnh hội "Đoán phi cơ địch trước " ảo diệu, kiếm thuật có chút tiến, chỉ số hạnh phúc +40!

Hoàng Vĩnh Nhạc thoáng thở phào, trán hơi xuất mồ hôi.

Mới vừa trận chiến này, vẫn là có mấy phần hung hiểm, đã lãg của quý chanh chua duệ, nếu như bị mổ đến, khẳng định rất đau.

Bất quá, đã lãg gà như vậy bồi luyện, quả thật có thể tiến Hoàng Vĩnh Nhạc kiếm thuật.

Hoàng Vĩnh Nhạc suy nghĩ sau này có thể rút ra mấy con đã lãg gà tới luyện một chút, luyện xong sau, đã lãg gà còn có thể nấu tới ăn. Đã lãg gà là mọc hoang gà, thịt gà hẳn hết sức tươi đẹp.

Thu hồi suy nghĩ, Hoàng Vĩnh Nhạc tiếp tục rút số.

"Đỉnh! Chúc mừng túc chủ, ngài rút được Thần điều hiệp lữ Hoàng Dung lưu lạc một quyển công thức nấu ăn."

Rào rào!

Một quyển màu trắng sách vở xuất hiện ở trong tay.

"Hoàng Dung lưu lạc công thức nấu ăn?"

Hoàng Vĩnh Nhạc mở ra nhìn một cái, chỉ thấy sách vở trong viết thanh tú chữ viết, hẳn là Hoàng Dung bút tích, sách nội dung chính là một ít công thức nấu ăn.

Tỷ như, khiếu hóa gà, sáo ngọc nhà ai nghe rơi mai, tốt cầu thang, xông điền kê chân, bát bảo mập vịt vân vân.

Hoàng Dung là một thức ăn ngon nhà, nàng năm đó chính là bằng vào một tay tốt tài nấu nướng, để cho Hồng Thất Công dạy Quách Tĩnh 《 Giáng long thập bát chưởng 》.

Hoàng Dung biết tài nấu nướng là đàn bà trọng yếu kỹ năng, vì vậy viết một quyển 《 Hoàng Dung công thức nấu ăn 》, truyền cho con gái nàng Quách Phù, muốn cho Quách Phù luyện luyện tài nấu bếp. Quách Phù nào có tâm tư học làm thức ăn, cố ý đem 《 Hoàng Dung công thức nấu ăn 》 ném, nói dối ném.

Phần này đánh mất công thức nấu ăn, bây giờ bị Hoàng Vĩnh Nhạc rút được.

"Khiếu hóa gà?"

Ở 《 Hoàng Dung công thức nấu ăn 》 trang thứ nhất, giới thiệu chính là khiếu hoa kê cách làm.

Hoàng Vĩnh Nhạc mới vừa giết chết một con đã lãg gà, vừa vặn có thể dùng nó nướng thành khiếu hóa gà.

Ăn thức ăn ngon, là có thể cả cảm giác hạnh phúc.

Hoàng Vĩnh Nhạc bây giờ cũng rất cần cảm giác hạnh phúc.

Ở Thần điều hiệp lữ tiến hành ngẫu nhiên rút số, một lần phải tiêu hao 50 điểm chỉ số hạnh phúc, Hoàng Vĩnh Nhạc hôm nay rút 24 lần, tổng cộng tiêu hao 1200 điểm.

Sau này vì tu luyện nội công, còn phải rút ra lấy mật rắn. Nếu như muốn rút lấy 《 Cửu âm chân kinh 》, cần chỉ số hạnh phúc nhiều hơn.

Cho nên, Hoàng Vĩnh Nhạc còn phải nghĩ biện pháp nhiều cả chỉ số hạnh phúc, ăn khiếu hóa gà chính là phương pháp một trong.

Hoàng Vĩnh Nhạc tài nấu nướng vậy, bất quá, Diệp Tư tài nấu nướng giỏi.

Khiếu hóa gà thuộc về nướng loại thức ăn ngon, Hoàng Vĩnh Nhạc có thể cùng Diệp Tư đến sao sáng núi đỉnh núi nướng, vừa ăn gà quay, một bên ngắm trăng, cảm giác hạnh phúc cả đứng lên tất nhiên thỏa thỏa.

"Đinh —— đông —— "

Chuông cửa reo.

Ai ở nhấn chuông cửa? Chẳng lẽ là Diệp Tư trở lại?

Converter: Tịch Văn Tịch Mịch

Bạn đang đọc truyện *Hạnh Phúc Đại Rút Thường Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 124: Tiểu Long Nữ diễn viên

Tác giả: Ngã Yêu Hóa Tinh

Hoàng Vinh Nhạc mở cửa, phát giác nhấn chuông cửa người là Chu Lệ Trân.

《Thần điêu hiệp lữ》chuẩn bị mở phách, Chu Lệ Trân muốn cùng Hoàng Vinh Nhạc thương lượng diễn viên chuyên.

Phòng khách.

"Hoàng sư phó, đây là 《Thần điêu hiệp lữ》sơ định diễn viên đơn." Chu Lệ Trân đưa tới một phần văn kiện.

Hoàng Vinh Nhạc nhìn một cái, 《Thần điêu hiệp lữ》trung không ít trọng yếu vai tuồng diễn viên đều đã chọn xong, tỷ như Âu Dương Phong, Hồng Thất Công, Quách Tĩnh, Chu Bá Thông vân vân.

Trong đó, Quách Tường nhân vật này, để cho Ngô Thiển Thiển tới diễn.

Hoàng Vinh Nhạc lần trước cho Ngô Thiển Thiển một lần thử sức 《Phượng Hoàng hào》cơ hội, nàng biểu diễn để cho đạo diễn rất hài lòng, bây giờ đã trở thành Lệ Trân điện ảnh và truyền hình ký hợp đồng nữ nghệ sĩ. Bởi vì 《Phượng Hoàng hào》công việc bếp núc càng dài đằng đẳng, Chu Lệ Trân vì vậy an bài Ngô Thiển Thiển trước đóng 《Thần điêu hiệp lữ》, diễn Quách Tường.

Nhìn xong diễn viên đơn, Hoàng Vinh Nhạc phát giác 《Thần điêu hiệp lữ》nữ nhân vật chính Tiểu Long Nữ vẫn trống chỗ.

Tiểu Long Nữ nhân vật này tương đối chọn diễn viên, một mặt phải cầu nữ diễn viên nhan trị giá muốn đủ cao, mặt khác yêu cầu nữ diễn viên muốn có thể điều khiển Tiểu Long Nữ loại này không ăn nhân gian nhân vật.

Đổi mất hoa hạ điện ảnh và truyền hình vòng, phù hợp yêu cầu nữ diễn viên có thể đếm được trên đầu ngón tay. Những thứ này nữ diễn viên có không đương kỳ, có không quay kịch tí vi, lựa chọn khác nhỏ hơn.

Chu Lệ Trân chọn lựa một vòng, phát hiện thích hợp nhất diễn Tiểu Long Nữ nữ diễn viên, hay là Dương Tinh Yên.

Chẳng qua là, Dương Tinh Yên bởi vì hút "Lục băng hoàn", gần đây đang đứng ở sự nghiệp thung lũng.

Cai độc chuyên gia cho là, hút "Lục băng hoàn" sau, trong cơ thể sẽ trường kỳ tồn tại "Bính 砒 tú miểu lâm", ghiền ma túy cơ hồ không thể nào giới trừ, hơn nữa cai độc quá trình vô cùng thống khổ.

Quá khứ nửa nhiều tháng, đã có không ít hút "Lục băng hoàn" người chọn tự sát, trong đó bao gồm nổi danh động tác nam ngôi sao điện ảnh Quách Khâu Thành.

Khi những tin tức này ra ánh sáng sau, ngoại giới phổ biến cho là Dương Tinh Yên nghệ thuật kiếp sống đã đi tới cuối, bởi vì nàng cơ hồ không thể nào cai độc thành công.

Vì vậy, Dương Tinh Yên trước thay mặt nói phần lớn quảng cáo, đều bị quảng cáo thương hủy bỏ hiệp ước. Ở trên cao chu, Dương Tinh Yên kinh kỳ công ty cũng cùng nàng chính thức giải ước.

Bởi vì Dương Tinh Yên cùng kinh kỳ công ty ký chính là thiên giới hợp đồng, Dương Tinh Yên hút độc hậu, giá trị buôn bán giảm bớt nhiều, kinh kỳ công ty lựa chọn giải ước cầm máu.

Giải ước sau, Dương Tinh Yên thất nghiệp,

Giống vậy điện ảnh và truyền hình công ty cũng sẽ không tìm nàng quay phim, bởi vì vì mọi người đều cảm thấy độc của nàng ả không thể nào giới điệu.

Trên thực tế, Dương Tinh Yên ghìen ma túy đã không sai biệt lắm cai được.

Hoàng Vĩnh Nhạc đã âm thầm rút ra đi Dương Tinh Yên trong cơ thể tất cả "Bính 胺 tụ miều làm", nàng thân thể đã dần dần khôi phục trạng thái bình thường, độc ả ở về sinh lý đã không tồn tại. Dương Tinh Yên hút độc thời gian ngắn, trong lòng đối với "Lục băng hoàn" lệ thuộc vào tính cũng không cao.

Cho nên, chỉ cần Dương Tinh Yên mình không tái phạm sai lầm, nàng đã có thể cuộc sống bình thường.

Chẳng qua là, hết thấy các thứ này chỉ có Hoàng Vĩnh Nhạc biết, ngoại giới cũng còn không biết tình, bao gồm Dương Tinh Yên tự mình.

Chu Lệ Trân thấy Dương Tinh Yên tựa hồ không có ghìen ma túy, vì vậy vừa muốn tìm nàng chụp 《 Thần điêu hiệp lữ 》. Dương Tinh Yên bây giờ thuộc về thung lũng, coi như khuê mật, Chu Lệ Trân cũng muốn giúp nàng một cái.

Bất quá, Chu Lệ Trân vẫn là không có tự tiện làm quyết định, mà là đến tìm Hoàng Vĩnh Nhạc, muốn nghe một chút Hoàng Vĩnh Nhạc ý kiến.

"Dương Tinh Yên diễn Tiểu Long Nữ, quả thật thích hợp." Hoàng Vĩnh Nhạc tỏ thái độ nói, "Vô luận dáng ngoài, diễn kỹ, hoặc là là lịch duyệt, Dương Tinh Yên cũng thỏa mãn, nàng có thể điều khiển Tiểu Long Nữ nhân vật này."

Chu Lệ Trân nói: "Hoàng sư phó, ta lo lắng nhất chính là a Tinh ghìen ma túy có thể hay không tái phát làm?"

Hoàng Vĩnh Nhạc nói: "Dương Tinh Yên ghìen ma túy đã mười ngày không phát tác, hẳn không chuyện. Nàng là một cái rất có xuất sắc nữ diễn viên, tâm tính cũng không tệ, mấy lần ghìen ma túy phát tác, cũng cắn răng kiên trì tiếp. 《 Thần điêu hiệp lữ 》 để cho Dương Tinh Yên tới vai chính, có một chút mạo hiểm, nhưng là vấn đề không lớn."

Nghe xong Hoàng Vĩnh Nhạc ý kiến sau.

Chu Lệ Trân rồi đi chuỗi tiêu biệt thự, trước tiên tìm được Dương Tinh Yên.

Dương đào biệt thự, phòng khách.

"Lệ tỷ, người... Người muốn cho ta diễn 《 Thần điêu hiệp lữ 》?" Dương Tinh Yên tràn đầy kinh ngạc, đang hút độc hậu, nàng vẫn cho là lại cũng không có diễn trò cơ hội.

Chu Lệ Trân nói: "A tinh, ta cùng Hoàng Vĩnh Nhạc đều cho rằng người thích hợp nhất diễn Tiểu Long Nữ."

"Hoàng Vĩnh Nhạc cũng cảm thấy ta thích hợp?" Dương Tinh Yên ngẩn ra.

"Đúng vậy." Chu Lệ Trân nói, "Hoàng Vĩnh Nhạc cảm thấy người là một cái rất có xuất sắc nữ diễn viên, không quay hí thì thật là đáng tiếc."

Dương Tinh Yên ngẩn người.

Phần lớn điện ảnh và truyền hình công ty đã đem Dương Tinh Yên kéo vào danh sách đen, ngay cả nàng kinh ký công ty đều lựa chọn giải ước, Dương Tinh Yên cảm giác mình tựa như bị điện ảnh và truyền hình vòng từ bỏ.

Kết quả, Hoàng Vĩnh Nhạc nhưng lựa chọn tín nhiệm nàng, để cho nàng đảm nhiệm 《 Thần điêu hiệp lữ 》 nữ nhân vật chính, Dương Tinh Yên cảm giác giống như nằm mơ vậy, tỏ ra như vậy không chân thật.

Suy nghĩ một chút, Dương Tinh Yên trái tim chính là ảm áp.

Loại này bị tín nhiệm cảm giác, thật tốt!

...

Buổi tối.

U lam trong bầu trời đêm, lau một cái trăng khuyết cao treo chân trời.

Dưới ánh trăng, một đôi trai gái ngồi quanh ở thiên thai, đang ăn gà nướng.

"Diệp Tư, thêm chút lửa."

"Ừ rồi."

Hoàng Vinh Nhạc cùng Diệp Tư vây quanh vỉ nướng, cùng nhau nướng khiếu hóa gà.

Đang nướng nướng khiếu hóa gà, chính là chết ở Hoàng Vinh Nhạc 《Độc cô cửu kiếm》 dưới dã lãng gà.

Căn cứ 《Hoàng Dung công thức nấu ăn》, dã lãng gà đã bị làm thành khiếu hóa gà, dùng trước lá sen bọc lại, lại dùng vò rượu bìn gói lại, sau đó bỏ vào trong lửa nướng.

Hoàng Vinh Nhạc cùng Diệp Tư đều là lần đầu tiên dùng đất bìn gà nướng, bội cảm tươi.

"Mau chín, chuẩn bị tắt máy!"

"Ừ."

Không lâu lắm, Hoàng Vinh Nhạc gỡ xuống bao quanh khiếu hóa gà đất bìn túi.

Nhẹ nhàng một bài, đất bìn nứt ra, lộ ra khe hở, nhất thời, từng luồng nồng nặc mùi thịt xông vào mũi, một con du lượng gà nướng xuất hiện ở trong tầm mắt.

"Thật là thơm a!"

Hoàng Vinh Nhạc lấy ra khiếu hóa gà, đặt ở trên mâm, dao gọt trái cây rạch một cái, đem gà nướng cắt thành tám khối lớn.

"Diệp Tư, ăn."

Diệp Tư nhỏ tay cầm lên một cái đùi gà, cắn một cái, nhai kỹ mấy cái, xốp giòn tươi non, miệng đầy mùi thịt, từ từ hầu một mực lan tràn đến ngực, hiểu được vô cùng.

"Trời ạ, đùi gà này thịt tại sao biết cái này sao hương?"

Diệp Tư tràn đầy tò mò, đùi gà nàng ăn rồi rất nhiều lần, tối nay đùi gà là thơm nhất thúy.

Đối với lần này, Hoàng Vinh Nhạc ngược lại không bất ngờ, bởi vì dã lãng gà là gà núi trứng chiến đấu gà, gà chân cước lực kinh người, có thể bính hai thước cao, đùi gà thịt tất nhiên hết sức tươi đẹp.

"Diệp Tư, ăn cánh gà."

"Ăn thịt quá nhiều, ta hội trường mập."

"Không có sao, nguoi đầy đặn một chút cũng rất đẹp mắt."

"..."

Hai người mỹ mỹ đất ăn khiếu hóa gà, nuốt vào gà nướng thịt, nửa nhấp một hóp rượu chất, một cỗ cảm giác thỏa mãn tự nhiên nảy sinh.

Hưởng dụng hoàn khiếu hóa gà, Hoàng Vinh Nhạc cùng Diệp Tư rúc vào trên sân cỏ, ở phía sau bọn họ, còn có một cây nhỏ cây đào, nhiều đóa màu hồng hoa đào cạnh tương côi mở.

Cây nhỏ cây đào, chính là Hoàng Vinh Nhạc từ Thần điêu hiệp lữ thời không quất tới.

Cây đào hạ.

Hoàng Vinh Nhạc ngồi ở trên cỏ, Diệp Tư ngồi ở trong ngực hắn, hai người cùng nhau nhìn về bầu trời đêm trăng sáng.

Lúc này, Hoàng Vinh Nhạc đưa tay tháo xuống một đóa màu hồng hoa đào, nhẹ nhàng đeo vào Diệp Tư trên đầu.

Diệp Tư nhàn nhạt cười một tiếng.

Hoa đào mỹ, cười tươi đẹp hơn.

"Vinh Nhạc." Trong ngực Diệp Tư nói, "Ta từ chức tin đệ nộ lên, tháng sau thì sẽ chính thức nghỉ việc."

Hoàng Vinh Nhạc nói: "Nguoi từ chức sau, liền thất nghiệp chứ?"

"Ừ."

"Quá tốt."

"Tốt cái gì?"

"Người thất nghiệp sau, ta liền có thể nuôi người."

Diệp Tư nhẹ nhàng cười một tiếng, không có nhiều lời, lẳng lặng rúc vào Hoàng Vĩnh Nhạc trong ngực.

Hệ thống nhắc nhở: Túc chủ cùng Diệp Tư nấu chung cùng hưởng dụng khiếu hóa gà, người nông ta nông, tình đầu ý hợp, chỉ số hạnh phúc +123!

...

Sau mấy ngày, Hoàng Vĩnh Nhạc tiếp tục luyện võ công.

Hắn mỗi ngày rút ra lấy Thần điều hiệp lữ thời không mật rắn ăn, tăng cường nội lực. Ăn xong mật rắn, Hoàng Vĩnh Nhạc cũng sẽ luyện tập một lần 《Vương Trọng Dương võ học ghi chép》 trúng nội công nhập môn tâm pháp.

Mật rắn hiệu quả rất rõ rệt, mỗi ăn nhiều một cái mật rắn, Hoàng Vĩnh Nhạc liền rõ lộ về cảm giác trong cơ thể khí lưu dày hơn không ít, khí lưu cũng càng ngày càng trót lọt.

Căn cứ võ học ghi chép giới thiệu, đây là quanh thân kinh mạch dần dần đã thông triệu chứng.

Theo ăn mật rắn số lượng gia tăng, Hoàng Vĩnh Nhạc khí lực rõ ràng tăng lớn, đang luyện tập 《Độc cô cửu kiếm》 lúc, tốc độ tăng nhanh.

Bảy ngày sau.

Trong phòng ngủ, Hoàng Vĩnh Nhạc chuẩn bị nửa rút số, thử một chút vận may.

Ngẫu nhiên rút số.

"Đinh! Chúc mừng túc chủ, ngài rút được Thần điều hiệp lữ bạch đà núi một con dã lẳng gà."

Rào rào!

Một con màu đen dã lẳng gà thoáng hiện trước người.

"Lại rút được một con gà?"

Hoàng Vĩnh Nhạc không kịp nhiều, dã lẳng gà đã nhào tới.

"Ác ——"

Dã lẳng gà động tác bén nhạy, đảo mắt liền nhào tới trước người.

Hoàng Vĩnh Nhạc không có binh khí, không thể làm gì khác hơn là né tránh, dã lẳng gà nhưng cận tào ráo máng, thế công ác liệt, nhọn gà miệng mổ tới.

Dưới tình thế cấp bách, Hoàng Vĩnh Nhạc vung tay phải lên, một cổ khí lưu từ cánh tay trào hướng bàn tay, bàn tay vỗ về phía đối diện đánh tới dã lẳng gà.

Bành!

Dã lẳng gà bị phách bay ra ngoài, đụng vào trên vách tường, té xuống đất.

Dã lẳng gà lần nữa bò dậy, dưới chân cũng không ổn, hoảng hoảng du du, đi mấy bước, lần nữa ngã xuống, co quắp mấy cái, liền không động dậy nữa.

Hoàng Vĩnh Nhạc ngẩn ra.

"Chuyện gì xảy ra? Dã lẳng gà nhanh như vậy liền hôn mê?"

Hoàng Vĩnh Nhạc kỳ quái, hắn lần trước dùng thái đao phách dã lẳng gà lúc, nó đều không sao, làm sao hôm nay tiện tay vỗ một cái, dã lẳng gà liền hôn mê.

"Chẳng lẽ là... Nội lực?"

Hoàng Vĩnh Nhạc bảy ngày ăn bảy cá mật rắn, nội lực rõ ràng phòng vào.

Hệ thống nhắc nhở: Túc chủ một chương võ choáng váng dã lẳng gà, làm dã lẳng gà tạo thành nội thương nghiêm trọng, nội công có chút chút thành tựu, chỉ số hạnh phúc +180!

Converter: Tịch Văn Tịch Mịch

Bạn đang đọc truyện *Hạnh Phúc Đại Rút Thương Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 125: 《 Cữu âm chân kinh 》 cùng 《 Thái cực quyền 》

Tác giả: Ngã Yêu Hóa Tinh

Đã lẳng gà ngất đi.

Hoàng Vĩnh Nhạc một kiểm tra, phát giác đã lẳng gà mạch đập vẫn đang nhảy nhót, nó không có chết, chỉ là bị nội thương.

"Ta thật có nội lực?"

Hoàng Vĩnh Nhạc tu luyện 《 Vương Trọng Dương võ học ghi chép 》 đã có bảy ngày, lại ăn bảy thiên xà gan, trong cơ thể khí lưu càng ngày càng dày thực.

Những khí lưu này tích với trong cơ thể, thuộc về khép kín trạng thái, không cách nào thả ra ngoài. Đây là bởi vì Hoàng Vĩnh Nhạc kinh mạch là bế tắc, nội lực không cách nào thông suốt bơi, tự nhiên không có uy lực.

Cho đến mới vừa bị đã lẳng gà truy kích lúc, Hoàng Vĩnh Nhạc kinh mạch đã thông, nội lực dọc theo kinh mạch trào hướng bàn tay, nội công uy lực sơ hiển, một chương đem gà phách hôn mê.

Hoàng Vĩnh Nhạc nhanh như vậy đã thông kinh mạch, chủ yếu là ăn bò tư khúc rắn mật rắn.

Kinh mạch đã thông sau, nội công coi là nhập môn, có thể nghiên tập càng thượng thừa nội công tâm pháp.

Hoàng Vĩnh Nhạc bây giờ trên tay cũng không có nội công bí tịch, 《 Vương Trọng Dương võ học ghi chép 》 chỉ có nội công nhập môn tâm pháp.

Mấy ngày gần đây, Hoàng Vĩnh Nhạc nhiều lần tiến hành ngẫu nhiên rút số, chính là hy vọng có thể rút được 《 Cữu âm chân kinh 》.

Đáng tiếc, đến nay không có thành công.

"Thử lại lần nữa."

Ý niệm động một cái, tiếp tục ngẫu nhiên rút số.

"Đình! Chúc mừng túc chủ, ngài rút được Thần điều hiệp lữ Tiểu Long Nữ một con ngọc phong."

Rào rào!

Một con màu trắng ngọc phong thoáng hiện, ông ông ông, bay trên không trung, càng bay càng cao, không lâu lắm, bay ra ngoài cửa sổ, bay thẳng đi, không thấy bóng dáng.

"..." Hoàng Vĩnh Nhạc.

Ngọc phong lại bay đi?

Hắn rút số lâu như vậy, lần đầu tiên để cho rút được đồ cho trốn.

Thật may chẳng qua là một con ngọc phong.

Từ cẩn thận, Hoàng Vĩnh Nhạc đem cửa sổ giam lại.

Tiếp tục rút số.

"Đình! Chúc mừng túc chủ, ngài rút được Thần điều hiệp lữ Độc cô cầu bại tử vi nhuyễn kiếm.

"

Rào rào!

Một thanh kiếm xuất hiện ở trong tay, chuôi kiếm có màu tím, lưỡi kiếm mềm mại, hơi lóe thanh quang, chính là tử vi nhuyễn kiếm.

Cái thanh này tử vi nhuyễn kiếm, chính là Độc cô cầu bại cùng Hoàng thường năm đó PK lúc dùng kiếm.

Hoàng Vĩnh Nhạc nắm chuôi kiếm, đùa bốn hai cái, leng keng vang dội, cảm giác không tệ, sau này luyện 《 Độc cô cửu kiếm 》 lúc, có thể không cần thái đao.

Thu hồi nhuyễn kiếm, lần nữa rút số.

"Đỉnh! Chúc mừng túc chủ, ngài rút được Thần điều hiệp lữ Toàn chân giáo nội công tâm pháp thượng sách."

Rào rào!

Trong tay nhiều một quyển màu xanh da trời sách vở, mặt bìa viết 《 Toàn chân nội công (thượng) 》.

Mở ra nhìn một cái, một cổ quen thuộc khí tức đập vào mặt.

Quyển này 《 Toàn chân nội công (thượng) 》 là Vương Trọng Dương biên soạn, bên trong chữ viết cùng 《 Vương Trọng Dương võ học ghi chép 》 giống nhau như đúc.

"《 Toàn chân nội công 》 thượng sách? Như vậy nói, còn có hạ sách?"

Nghĩ tới đây, Hoàng Vĩnh Nhạc chợt nhớ tới một chuyện.

《 Cửu âm chân kinh 》 giống vậy chia làm trên dưới sách, cả vốn 《 Cửu âm chân kinh 》 không rút ra được, có được hay không chia nhiều lần rút ra lấy chữ ?

Trước rút ra lấy 《 Cửu âm chân kinh 》 thượng sách, nữa rút ra lấy 《 Cửu âm chân kinh 》 hạ sách, tương đương với theo giai đoạn trả tiền!

Như vậy có thể hay không càng tính toán một chút?

Thử một chút.

《 Cửu âm chân kinh 》 thượng sách nội công làm chủ, hạ sách lấy chiêu thức làm chủ, vàng vĩnh nhạc muốn học chính là nội công, tự nhiên trước rút ra lấy thượng sách.

Hoàng Vĩnh Nhạc: "Ta muốn rút lấy Thần điều hiệp lữ Hoàng Thường còn để lại 《 Cửu âm chân kinh 》 thượng sách."

Hệ thống nhắc nhở: Thật xin lỗi, rút ra lấy Thần điều hiệp lữ《 cửu âm chân kinh 》 thượng sách, cần 4500 điểm chỉ số hạnh phúc, ngài chỉ số hạnh phúc chưa đủ, không cách nào rút ra lấy.

Nửa sách 《 Cửu âm chân kinh 》 giá cả cũng không thấp, hay là không rút ra được.

Trước rút ra một phần tư sách.

Hoàng Vĩnh Nhạc: "Ta muốn rút lấy Thần điều hiệp lữ《 Cửu âm chân kinh 》 một phần tư sách."

Hệ thống nhắc nhở: Rút ra lấy 《 Cửu âm chân kinh 》 một phần tư sách, cần 2300 điểm chỉ số hạnh phúc, là hay không rút ra lấy?

2300 điểm?

Hoàng Vĩnh Nhạc gần đây rút ra lấy mật rắn tiêu hao 2100 điểm, ngẫu nhiên rút số lại tiêu hao 800 điểm, chỉ số hạnh phúc đại phúc độ tuột xuống, trước mắt còn sót lại 2955 điểm.

Bất quá, Hoàng Vĩnh Nhạc vẫn là quyết định rút ra lấy 《 Cửu âm chân kinh 》.

Bởi vì một khi có thể học thành 《 Cửu âm chân kinh 》, cảm giác hạnh phúc nhất định có thể tăng lại tới.

"Ừ."

"Đỉnh! Chúc mừng túc chủ, ngài rút được Thần điều hiệp lữ《 Cửu âm chân kinh 》một phần tư sách."

Rào rào!

Một chồng sách cảo thoáng hiện bàn tay.

Ở sách cáo trang đầu, bắt ngờ viết "Cửu âm chân kinh" bốn chữ to, phía dưới còn có hai cái chữ nhỏ —— Hoàng Thường.

"Xem ra đây là Hoàng Thường di cáo."

Mở ra 《 Cửu âm chân kinh 》, bên trong tổng cộng có hai cái thiên chương, một người là "Dịch cân tẩy tủy chương", một người là "Chữa thương thiên".

Trong đó, "Dịch cân tẩy tủy chương" là 《 Cửu âm chân kinh 》 nội công nồng cốt thiên chương, tu luyện sau công lực sẽ tăng mạnh, lột xác, nhanh chóng trở thành nhất lưu nội công cao thủ.

"Đây chính là ta cần nhất."

Hoàng Vĩnh Nhạc lập tức lật lên xem 《 Cửu âm chân kinh 》 dịch cân tẩy tủy chương, bắt đầu nghiên tập.

《 Cửu âm chân kinh 》 vô cùng ảo diệu, học tập độ khó không thấp. Hoàng Vĩnh Nhạc bởi vì đã học qua 《 Vương Trọng Dương võ học ghi chép 》 có liên quan nội công nội dung, nội công trong tu luyện rất nhiều điểm khó khăn cũng nghênh nhận nhĩ giải, hiện đang học khỏi 《 Cửu âm chân kinh 》, nước chảy thành sông.

Đọc và tìm hiểu liễu hai giờ, Hoàng Vĩnh Nhạc có chút tâm đắc, ngồi xếp bằng xuống, bắt đầu tu luyện 《 Cửu âm chân kinh 》 dịch cân tẩy tủy chương.

...

Khi Hoàng Vĩnh Nhạc tu luyện 《 Cửu âm chân kinh 》 lúc, có một cái tin tức ở trên mạng huyền ảo sôi sục.

Có truyền thông bộc đoán, Hoàng Vĩnh Nhạc quyết định để cho Dương Tinh Yên diễn 《 Thần điêu hiệp lữ 》 Tiểu Long Nữ.

Cái tin tức này sau khi ra ngoài, truyền thông cùng bạn trên mạng một mảnh xôn xao.

Dương Tinh Yên hút độc hậu, ngoại giới cũng bởi vì nàng nghệ thuật kiếp sống kết thúc, cai độc chuyên gia cũng cho là "Lục băng hoàn" ghiền ma túy khó mà giới trừ.

Tất cả điện ảnh và truyền hình công ty cũng đối với Dương Tinh Yên tránh xa, Hoàng Vĩnh Nhạc nhưng một thái độ khác thường, để cho Dương Tinh Yên tới diễn Tiểu Long Nữ.

Đối với lần này, không ít truyền thông rồi rít nhìn suy.

《 Hoàng Vĩnh Nhạc mạo hiểm trọng dụng Dương Tinh Yên, 《 Thần điêu hiệp lữ 》 tiền đồ kham ưu! 》

《 Hoàng Vĩnh Nhạc dùng hút -độc nữ diễn viên diễn Tiểu Long Nữ, hoặc hủy diệt thần điêu kịch ti vi! 》

《 Hoàng Vĩnh Nhạc vì sao cho Dương Tinh Yên cơ hội? Là làm đáng, hay là tự do phóng khoáng? 》

...

Khi những thứ này tràn đầy chất vấn bình luận báo cáo lúc xuất hiện, Hoàng Vĩnh Nhạc người ái mộ cũng rồi rít vì hấn lo lắng.

Hoàng Vĩnh Nhạc trước làm như vậy nhiều quyết định anh minh, làm sao đột nhiên phạm hồ đồ chứ ?

Ở hấn vi bác trong, không ít người ái mộ nóng nảy không dứt, rồi rít vì hấn hiến kế hiến sách.

"Vĩnh Nhạc anh, Dương Tinh Yên hút độc, cai không hết, vội vàng đổi một diễn viên đi, tránh cho 《 Thần điêu hiệp lữ 》 bị hủy."

"Vĩnh Nhạc đế, Dương Tinh Yên có phải hay không hối lộ người? Tại sao người muốn như vậy giúp nàng a?"

"Nghe nói Hoàng Vĩnh Nhạc cùng Dương Tinh Yên là bạn, Vĩnh Nhạc đế vẫn là quá thiện lương, vì đám băng hữu, đem mình hại thảm, ai!"

...

Khi mọi người cũng đang hoài nghi Hoàng Vĩnh Nhạc quyết định lúc, Dương Tinh Yên mình đã chạy đến phúc hưng thành phố cai độc trung tâm, xin ghiền ma túy giám định.

Dương Tinh Yên rất cảm kích Hoàng Vĩnh Nhạc tín nhiệm, nhưng là nàng cũng không muốn liên lụy Hoàng Vĩnh Nhạc. Từ cẩn thận, Dương Tinh Yên vì vậy đến cai độc trung tâm làm một lần toàn diện ghiền ma túy kiểm tra, lấy xác nhận nàng là hay không thích hợp tiếp tục quay phim.

Dương Tinh Yên bị độ chú ý cao, cai độc trung tâm không dám khinh thường, thành lập giới độc chuyên gia tiểu tổ, đặc biệt đối với Dương Tinh Yên ghiền ma túy tiến hành giám định.

Giám định qua trình kéo dài một tuần lễ.

Bây ngày trôi qua, cai độc chuyên gia tiểu tử giật mình phát hiện, Dương Tinh Yên thật không có độc ản, hơn nữa trong cơ thể "Bính 胺 tụ miểu làm" kỳ tích vậy biến mất.

Chuyên gia tiểu tử bách tư bất đắc kỳ giải, không thể làm gì khác hơn là thỉnh giáo Dương Tinh Yên.

Cai độc trung tâm, phòng khách.

Mấy tên cai độc chuyên gia ngồi thành một hàng, chung nhau hỏi Dương Tinh Yên.

Chuyên gia giáp hỏi: "Dương nữ sĩ, người gần đoạn thời gian có hay không tiếp nhận cái gì đặc thù chữa trị?"

Dương Tinh Yên lắc đầu: "Ta một mực ở trong biệt thự."

Chuyên gia ắt hỏi: "Dương nữ sĩ, người trên người 'Bính 胺 tụ miểu làm' biến mất, đây là trước mắt y học lý luận không cách nào giải thích. Người cần thận nhớ lại một chút, khoảng thời gian này là hay không có đặc thù gì trải qua?"

Dương Tinh Yên mày liễu một cong, một lát sau, nhớ ra cái gì đó: "Đúng rồi, ta gần đoạn thời gian học tập một bộ quyền pháp, kêu 《 Thái cực quyền 》."

"Thái cực quyền?" Chúng chuyên gia trở mắt nhìn nhau, chẳng lẽ 《 Thái cực quyền 》 chính là 'Bính 胺 tụ miểu làm' biến mất nguyên nhân?

Chuyên gia bính ân cần hỏi: "Dương nữ sĩ, 《 Thái cực quyền 》 là dạng gì quyền pháp, không biết người là hay không cho chúng ta biểu diễn một chút?"

Dương Tinh Yên cau mày: "《 Thái cực quyền 》 là Hoàng Vĩnh Nhạc truyền thụ cho Chu Lệ Trân, Chu Lệ Trân nữa truyền thụ cho ta, ta cũng không biết có thể hay không truyền ra ngoài."

Sau, chuyên gia tiểu tử đối với Dương Tinh Yên luôn mãi hỏi, định tìm ghiền ma túy biến mất nguyên nhân, hỏi hơn nửa ngày, bọn họ phát giác 《 Thái cực quyền 》 là khả nghi nhất.

Dĩ nhiên, đây chẳng qua là suy đoán, chuyên gia tiểu tử cũng chưa từng thấy 《 Thái cực quyền 》， không dám vũ đoạn có kết luận.

Bất quá, Dương Tinh Yên ghiền ma túy đã giới điệu, đây là thiên chân vạn xác chuyện.

Vì trả Dương Tinh Yên một cái trong sạch, chuyên gia tiểu tử lập tức tổ chức buổi họp báo tin tức, công khai tuyên bố Dương Tinh Yên đã không có ghiền ma túy, đến nỗi nàng ghiền ma túy giới trừ nguyên nhân, tạm thời không rõ, bước đầu hoài nghi và 《 Thái cực quyền 》 có liên quan.

Khi cái này buổi họp báo tin tức ra ánh sáng sau, trên mạng náo nhiệt hơn, không nghĩ tới chuyện sẽ xoay ngược lại phải nhanh như vậy.

Truyền thông báo cáo vẽ phong lập tức thay đổi, lại bắt đầu tán dương khỏi Hoàng Vĩnh Nhạc.

Ở Hoàng Vĩnh Nhạc vì bác trong, những người ái mộ thì rồi rít tới nói xin lỗi.

"Vĩnh nhạc anh, ta trách lầm người rồi, ta đi diện bích!"

"Nguyên lai Dương Tinh Yên không có độc ản, Vĩnh Nhạc quân, người thật là hù chết ta."

"Các người đám này đồng căn bả, lo lắng cá quý a! Vĩnh Nhạc để đã sớm xem thấu hết thảy, không thấy hấn một câu nói chưa nói sao? Phỏng đoán ở nhà yên lặng nhìn truyền thông bình luận viên già bộ đầu."

"Trong tin tức nói, Dương Tinh Yên ghiền ma túy biến mất, là bởi vì luyện 《 Thái cực quyền 》. 《 Thái cực quyền 》 là thứ gì?"

...

Biết chân tướng sau, những người ái mộ mới biết là sợ bóng sợ gió một trận, cũng vui vẻ không thôi.

Vui vẻ nhất người, không thể nghĩ ngờ là Dương Tinh Yên, chuyên gia nhận định độc của nàng ản giới trừ cái này, có thể cuộc sống bình thường, cũng có thể quay phim.

Rời đi cai độc trung tâm, Dương Tinh Yên mở xe nhỏ, chuẩn bị lập tức trở lại Khải Minh Tinh khu biệt thự.

Nửa đường trung, nàng nhận được rất nhiều điện ảnh và truyền hình công ty gọi điện thoại tới, rồi rít muốn giá cao mời nàng gia nhập liên minh.

Nguyên lai, khi biết Dương Tinh Yên không có ghiền ma túy sau, những thứ này điện ảnh và truyền hình công ty cũng ý thức được Dương Tinh Yên giá trị buôn bán lại phỏng trở lại, là một khối đại thịt béo, chen lẫn muốn ký nàng.

Không ít điện ảnh và truyền hình công ty cũng cho ra thiên giới hợp đồng, hy vọng Dương Tinh Yên gia nhập liên minh.

Đáng tiếc, Dương Tinh Yên toàn bộ uyển ngôn cự tuyệt.

Tiếp xong bảy điện thoại sau, Dương Tinh Yên dứt khoát tắt điện thoại di động, nàng quả thực không muốn cùng càng nhiều hơn điện ảnh và truyền hình công ty nói chuyện điện thoại.

Nàng bây giờ chỉ muốn trở về Khải Minh Tinh khu biệt thự, đi gặp một người là Hoàng Vĩnh Nhạc .

...

Chuối tiêu biệt thự.

Trong phòng ngủ, Hoàng Vĩnh Nhạc ngồi xếp bằng, đang nghiên tập 《 Cửu âm chân kinh 》.

Hắn đã luyện bảy giờ.

Dựa theo chân kinh tâm pháp, một cỗ chân khí ở trong người kinh mạch bồi, tuần hoàn lặp đi lặp lại.

Tuần hoàn một lần, chân khí liền đầy một phần, kỳ kinh bát mạch cũng càng trót lọt, một loạt cảm giác nóng bỏng tấn công tới, tế bào tựa như đang cháy, gân cốt tựa hồ ở bành trướng, thân thể càng ngày càng dồi dào.

"Hô —— "

Lại một lát sau, Hoàng Vĩnh Nhạc bỗng nhiên thu công.

Hắn luyện một ngày 《 Cửu âm chân kinh 》, chân khí trong cơ thể càng hùng hậu, lại thu phóng tự nhiên.

Hoàng Vĩnh Nhạc muốn thử một chút 《 Cửu âm chân kinh 》 hiệu quả.

Đứng dậy, Hoàng Vĩnh Nhạc đi tới đã lảng gà cạnh, con gà này sâu sắc nội thương, một mực hôn mê, Hoàng Vĩnh Nhạc chuẩn bị thử nghiệm vì gà vận công chữa thương.

Vận công chữa thương là một kỹ thuật làm việc, nội lực vận cạn, không có tác dụng, nội lực vận sâu, lại dễ dàng đối với người bị thương tạo thành hai lần tổn thương. Chỉ có nội công có thể cơ bản thu phóng tự nhiên người, mới có thể thay người vận công chữa thương.

Hoàng Vĩnh Nhạc hôm nay tu luyện 《 Cửu âm chân kinh 》, có chút tâm đắc, muốn vì gà vận công chữa thương thử một chút.

Ý niệm đông lại một cái, Hoàng Vĩnh Nhạc vận lên 《 Cửu âm chân kinh 》, bàn tay đè ở đã lảng gà gà ngực thượng, lữ lữ chân khí chõ vào gà trong cơ thể, vì gà lưu thông máu hóa ú, chữa trị nội thương.

Ba phút sau.

Gà không phản ứng chút nào.

"Làm sao không hiệu quả? Chẳng lẽ là vận công chữa thương tư thế đúng không?"

Hoàng Vĩnh Nhạc dừng lại, mở ra 《 Cửu âm chân kinh 》 chữa thương chương, lại nhìn một lần, sau đó sẽ vận lên chân khí, tiếp tục vì gà chữa thương, một loạt nóng bỏng ở gà ngực lan tràn ra.

Không lâu lắm.

Đã lảng kê động một chút, hai cánh đưa lên một chút, lại một lát sau, gà mắt mở ra.

"Gà tỉnh?"

Hoàng Vĩnh Nhạc mừng thầm trong lòng, con này hôn mê đã lâu gà, rốt cuộc bị mình cứu tỉnh.

Hệ thống nhắc nhở: Túc chủ lấy 《 Cửu âm chân kinh 》 chân khí vì gà chữa thương, bước đầu chữa khỏi gà nội thương, 《 Cửu âm chân kinh 》 nội công cơ bản nhập môn, tiền đồ bất khả hạn lượng, chỉ số hạnh phúc +260!

Đã lảng gà tỉnh, nội thương cũng chữa hết.

Hoàng Vĩnh Nhạc chuẩn bị đem gà làm thịt, nướng ăn.

Gà nếu như có bị thương ngoài da, thịt có thể không tươi đẹp, ảnh hưởng khẩu vị. Bây giờ gà nội thương bình phục, nấu sau, khẩu vị hẳn sẽ không kém.

"Đình —— đông —— "

Đang suy nghĩ, chuông cửa reo.

Bạn đang đọc truyện *Hạnh Phúc Đại Rút Thưởng Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 126: 《 Dương Tinh Yên nhật ký 》

Tác giả: Ngã Yêu Hóa Tinh

Hoàng Vĩnh Nhạc mở cửa, chỉ thấy đứng ở cửa một tên cô gái trẻ tuổi, chính là Dương Tinh Yên.

Dương Tinh Yên một bộ quần áo trắng, gò má đỏ thắm, khí sắc tốt hơn nhiều.

Dương Tinh Yên hôm nay tới cửa viếng thăm, chủ yếu là tới cảm ơn Hoàng Vĩnh Nhạc.

Độc của nàng ẩn trừ cái này, lại có thể tiếp tục quay phim, nhất nên cảm tạ người, chính là Hoàng Vĩnh Nhạc.

Dương Tinh Yên ban đầu uống thuốc ngủ tự sát, nếu như không phải là Hoàng Vĩnh Nhạc kịp thời phát hiện, nàng chết sớm.

Hơn nữa, Dương Tinh Yên cảm thấy Hoàng Vĩnh Nhạc giúp nàng chuyển, có thể không chỉ như vậy nhiều.

Dương Tinh Yên nói: "Hoàng tiên sinh, mấy ngày nay bởi vì ta chuyện, để cho người chịu nhiều ngoại giới nghi ngờ, thật là xin lỗi..."

"Những thứ này đều là chuyện nhỏ." Hoàng Vĩnh Nhạc nói, "Người đừng để ý."

Dương Tinh Yên lại nói: "Cai độc chuyên gia nói, ta ghiền ma túy sẽ biến mất, có thể cùng 《 Thái cực quyền 》 có liên quan. Hoàng tiên sinh, ta lỡ mạng đất hỏi một chút, các người dạy ta 《 Thái cực quyền 》， có phải hay không giúp ta cai độc?"

Hoàng Vĩnh Nhạc nói: "《 Thái cực quyền 》 chẳng qua là thông thường quyền thuật, không có giới độc công hiệu. Người có thể giới thiệu độc ản, là chính người cố gắng kết quả."

Hoàng Vĩnh Nhạc ngay mặt chối, dương tinh yên cũng không kỳ quái. Nàng ở tại khai minh tinh khu biệt thự, sớm nghe nói vàng vĩnh nhạc có một ít bản lĩnh hơn người, chẳng qua là chính hấn từ đầu đến cuối không thừa nhận.

Dương Tinh Yên không có hỏi tới, nói: "Hoàng tiên sinh, ta hôm nay có thể lần nữa quay phim, nhờ có người đêm đó cứu giúp. Vô luận như thế nào, ta thiếu người một phần nhân tình..."

Hoàng Vĩnh Nhạc cắt đứt: "Nói quá lời. Người chớ suy nghĩ quá nhiều, thật tốt quay phim."

Dương Tinh Yên nhẹ khẽ gật đầu.

Sau, Dương Tinh Yên liền đi trước.

Nàng hôm nay chủ yếu chính là muốn hướng Hoàng Vĩnh Nhạc ngay mặt nói tiếng cảm ơn, chẳng qua là "Cảm ơn" hai chữ lại tỏ ra phân lượng quá nhẹ.

Dẫu sao, Hoàng Vĩnh Nhạc không chỉ có cứu nàng một mạng, còn giúp nàng đi ra thung lũng, nặng lấy được học sinh mới.

Như vậy ân tình, Dương Tinh Yên một thời cũng không biết như thế nào hồi báo, chỉ có thể nhớ trong lòng.

Dương Tinh Yên trở lại dương đào biệt thự sau, bắt đầu đọc 《 Thần điều hiệp lữ 》 vở kịch.

Nàng bây giờ chỉ muốn lẳng lặng quay phim.

Đáng tiếc, Dương Tinh Yên cuộc sống nhưng không bình tĩnh được, độc của nàng ản giới điệu, không chỉ có điện ảnh và truyền hình công ty tìm nàng, hơn nữa truyền thông cũng muốn phỏng vấn nàng.

Coi như nhân vật công chúng, Dương Tinh Yên cảm thấy tự có cần thiết cho ngoại giới một câu trả lời thỏa đáng. Dương Tinh Yên có thói quen viết nhật ký, đang hút ma túy sau, nàng vì khích lệ mình, viết nhiều nhật ký.

Vì vậy, Dương Tinh Yên quyết định đem bộ phận nhật ký ra ánh sáng, chia sẻ mình từ hút á phiện đến cai độc bụng dạ lịch trình.

Biết được Dương Tinh Yên muốn phát biểu cai độc nhật ký sau, rất nhiều nhà xuất bản ríu rít liên lạc Dương Tinh Yên, muốn mua Dương Tinh Yên nhật ký xuất bản quyền.

Dương Tinh Yên là nhân khí nữ ngôi sao điện ảnh, nàng cai độc nhật ký một khi xuất bản, tất nhiên trở thành bán chạy sách, chỉ một nàng người ái mộ, bộ này sách ít nhất là có thể tiêu thụ mấy trăm ngàn sách.

Không ít nhà xuất bản đều hiểu giá là một khối thịt béo, ríu rít mở ra giá cao, muốn đạt được Dương Tinh Yên nhật ký xuất bản quyền.

Đáng tiếc, những thứ này nhà xuất bản đều bị Dương Tinh Yên uyển ngôn cự tuyệt.

Ở buổi tối hôm đó, Dương Tinh Yên ngay tại Vĩnh Nhạc mạng tiểu thuyết ghi danh một cái trương mục Dương Tinh Yên, sau đó mở ra một quyển sách mới, tên sách kêu 《 Dương Tinh Yên nhật ký 》, sách nội dung chính là nàng cai độc nhật ký.

Dương Tinh Yên truyền lên nhật ký sau, lại đang nàng vi bác trong gói một cái nói rõ: "Ta ở Vĩnh Nhạc mạng tiểu thuyết mở ra một quyển sách mới 《 Dương Tinh Yên nhật ký 》, bên trong là ta từ hút á phiện đến cai độc thời kỳ viết nhật ký. Cách xa độc phẩm, trần quý sinh mệnh."

Dương Tinh Yên vi bác chú ý đếm vượt qua 3000 vạn, nàng điều này vi bác một phát, không chỉ có kinh động đích hàng ngàn hàng vạn người ái mộ, hơn nữa cũng kinh động truyền thông.

《 Dương Tinh Yên phát biểu cai độc nhật ký, thủ phát Vĩnh Nhạc mạng tiểu thuyết 》;

《 Dương Tinh Yên ở Vĩnh Nhạc mạng tiểu thuyết phát sách, giải thích cai độc bụng dạ lịch trình 》;

《 Dương Tinh Yên phát biểu cai độc nhật ký, cảm kích Hoàng Vĩnh Nhạc on tri ngộ 》;

...

Những tin tức này ra ánh sáng sau, nhiều bạn trên mạng trào hường vĩnh nhạc mạng tiểu thuyết. Dương Tinh Yên chuyện ở gần đây huyền não sôi sùng sục, nàng quyển này 《 Dương Tinh Yên nhật ký 》 hút tình hiệu quả kinh người.

Đáng sợ hơn là, Dương Tinh Yên vi bác có 3000 vạn người ái mộ, khi nhóm người này đồng thời trào hường Vĩnh Nhạc mạng tiểu thuyết lúc, trang web một lần bởi vì phòng vận lượng quá lớn, rơi vào tê liệt.

Thật may, Vĩnh Nhạc mạng tiểu thuyết do Lôi Bạo khoa học kỹ thuật cung cấp kỹ thuật ủng hộ, trang web rất nhanh khôi phục bình thường.

Hàng ngàn hàng vạn người bấm 《 Dương Tinh Yên nhật ký 》, quyển này sách mới số liệu có nổ thức tăng trưởng, ngắn ngủi trong vòng nửa ngày, bấm phá 300 vạn, cất giữ đếm phá một trăm ngàn.

Kinh người hơn người, khen thưởng đếm đột phá 5000 lần, phá vỡ Vĩnh Nhạc mạng tiểu thuyết đàn ngày khen thưởng kỷ lục cao nhất.

Trước ghi chép, là do Kim Dung 《 Anh hùng xạ điêu truyện 》 giữ.

Ở 《 Dương Tinh Yên nhật ký 》 sách bình khu, nhiều bạn đọc nhấn lại.

Kim Dung mê - Chu Bá Thông: Ngạo tào, Dương Tinh Yên lại ở Vĩnh Nhạc mạng tiểu thuyết khai sách mới! Lần đầu tiên cách nữ thần gần như vậy!

Cổ Long mê - Hoa Mãn Lâu: Dương Tinh Yên mở sách mới? Thiệt hay giả? Đây là Vĩnh Nhạc mạng tiểu thuyết lớn nhất nhân tác giả đi!

Ô mai quân đoàn - lệ lệ: Dương tử tỷ, cố gắng lên!

...

Trừ Vĩnh Nhạc mạng tiểu thuyết nguyên hữu sách mê bên ngoài, còn có số lớn Dương Tinh Yên người ái mộ tràn vào, ở mười giờ trong, mới ghi danh độc giả số lượng vượt qua hai trăm ngàn, vòng trạm lưu lượng cũng tăng lên nhiều gấp đôi.

Dương Tinh Yên sách mới phân phát sau, không chỉ có sách mê cửa tạc oa, rất nhiều tiểu thuyết tay viết cũng tạc oa.

Nào đó tay viết bày.

Tay viết giáp: Hoàng Vĩnh Nhạc thật là ngạo mạn đến bạo a! Dương Tinh Yên lại đang ở Vĩnh Nhạc mạng tiểu thuyết phát sách mới!

Tay viết át: Vĩnh Nhạc đế uy vũ! Khác mạng tiểu thuyết đứng có đại thần, Vĩnh Nhạc mạng tiểu thuyết không chỉ có đại thần, hơn nữa còn có nữ thần!

Tay viết binh: Các anh em, đây là tay viết lịch sử địa vị đại phúc độ tăng lên một ngày a!

Tay viết đình: Vĩnh Nhạc mạng tiểu thuyết thật quá cho lực, ta quyết định, kiên định không thay đổi cùng Vĩnh Nhạc để, giữ vững một trăm năm bất động điều!

...

《 Dương Tinh Yên nhật ký 》 giống như một viên tạc đạn nặng ký, nổ Vĩnh Nhạc mạng tiểu thuyết, cũng chấn động toàn bộ tiểu thuyết nghiệp.

Ở gần ngui trong vòng một ngày, Vĩnh Nhạc mạng tiểu thuyết lưu lượng lật gấp đôi nhiều, từ thứ chín tên giết tới hạng năm, trong nháy mắt trở thành hoa hạ trước năm mạng tiểu thuyết đứng.

Hơn nữa, vên vên chỉ là bắt đầu.

Nước Hoa mạng tiểu thuyết đứng đông đảo, nhưng là cho tới nay không có một nhà mạng tiểu thuyết đứng có thể mời được Dương Tinh Yên cấp bậc này sao sáng tới phát sách.

Vĩnh Nhạc mạng tiểu thuyết là đệ nhất gia.

Một đường minh tinh giá trị con người không rẻ, đóng phim phiên thù ít nhất mấy triệu. Muốn mời những thứ này đại bài sao sáng đến mạng tiểu thuyết đứng phát sách mới, chi phí là tương đối kinh người, phần lớn trang web cũng không chơi nổi.

Dương Tinh Yên phiên thù ở trong nước nữ minh tinh là xếp hạng trước mao, chi phí đắt tiền hơn.

Nhưng mà, Dương Tinh Yên lần này ở Vĩnh Nhạc mạng tiểu thuyết phát biểu 《 Dương Tinh Yên nhật ký 》, lại không có thu lấy bất kỳ lệ phí nào, thậm chí đều không cùng vàng vĩnh nhạc thương lượng, mình lặng lẽ liền phát sách.

Biết được Dương Tinh Yên phát sách sau, Hoàng Vĩnh Nhạc cũng lớn để ý bên ngoài, trước tiên cho nàng gọi điện thoại.

"Dương nữ sĩ, người ở ta trang web phát sách mới?" Hoàng Vĩnh Nhạc kỳ quái, "Người muốn phát sách mới, làm sao không cùng ta nói một tiếng a?"

Dương Tinh Yên nói: "Ta chẳng qua là phát biểu một quyển nhật ký, người bận rộn như vậy, chút chuyện nhỏ này liền không quấy rầy người."

"Chuyện nhỏ?"

Hoàng Vĩnh Nhạc có chút không nói, giả không phải chuyện nhỏ?

Người phát sách mới sau, Vĩnh Nhạc mạng tiểu thuyết phục vụ khí cũng tê liệt, nếu không phải Lôi Bạo khoa học kỹ thuật kỹ thuật viên, mạng tiểu thuyết đứng sớm ngừng.

Ở xác nhận sách mới là Dương Tinh Yên viết sau, Hoàng Vĩnh Nhạc lập tức gọi điện thoại cho biên tập tổ, an bài cho 《 Dương Tinh Yên nhật ký 》 đại phong thời.

Theo quyển này nhật ký phát biểu, Vĩnh Nhạc mạng tiểu thuyết nhất thời trở thành ngoại giới tiêu điểm, ở Kim Dung cùng Cổ Long sau, trang web lại nghênh đón thứ ba ba độc giả nhiệt triều, thế quật khởi càng thêm rõ ràng.

Hệ thống nhắc nhở: Tác chủ Vĩnh Nhạc mạng tiểu thuyết phát triển nhanh mạnh, tiến vào Hoa Hạ mạng tiểu thuyết bốn mạnh, có chút cảm giác thành tựu, chỉ số hạnh phúc +266!

Converter: Tịch Văn Tịch Mịch

Bạn đang đọc truyện *Hạnh Phúc Đại Rút Thưởng Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 127: Rút ra lấy sách lậu tiền

Tác giả: Ngã Yêu Hòa Tinh

《 Dương Tinh Yên nhật ký 》hỏa.

Lấy Dương Tinh Yên danh tiếng, quyền này nhật ký sẽ hòa là trong dự liệu chuyện.

《 Dương Tinh Yên nhật ký 》 tổng cộng có 18 chữ vạn, ghi chép Dương Tinh Yên cai độc quá trình, vì vậy bị làm là một quyền kỷ thực tiểu thuyết.

《 Dương Tinh Yên nhật ký 》 không có hoa lệ chữ viết, cũng không có quanh co câu chuyện, độc giả thấy là một người đàn bà như thế nào ở ghềnh ma túy vực sâu không đáy trong cố gắng sống sót, trong nhật ký hiện ra cảm giác tuyệt vọng cùng cảm giác sợ hãi, cơ hồ làm người ta nghẹt thở, học xong sau, lại có một loại sống sót sau tai nạn cảm giác, tâm linh bị lễ rửa tội, đối sanh sống càng quý trọng.

Quyển kinh số liệu trung tâm kiểm tra, 《 Dương Tinh Yên nhật ký 》 quyền sách này chỉ số hạnh phúc đạt tới kinh người 24, trở thành năm nay chỉ số hạnh phúc cao nhất trung thiên tiểu thuyết một trong.

Theo 《 Dương Tinh Yên nhật ký 》 kéo dài nóng như lửa, Vĩnh Nhạc mạng tiểu thuyết cũng đi theo hòa.

Trang web lưu lượng tăng vọt, ngày đều phòng vấn lượng đột phá 300 vạn, Vĩnh Nhạc mạng tiểu thuyết nghênh đón rất phát triển tốt thời cơ.

Trang web muốn kéo dài lớn mạnh, cần cung cấp nhiều hơn ưu tú tác phẩm.

Vĩnh Nhạc mạng tiểu thuyết kho sách trước mắt tổng cộng có 8400 nhiều quyền tiểu thuyết, ký hợp đồng tác phẩm vì 344 vốn. Hôm nay có 54 quyền tiểu thuyết chung bày, trong đó bao gồm 《 Anh hùng xạ điêu truyện 》 cùng 《 Lục Tiểu Phượng truyện kỳ 》.

Dương Tinh Yên tra xét chung bày tiểu thuyết đặt số liệu, 《 Anh hùng xạ điêu truyện 》 thủ đặt cao nhất, đạt 5700, thứ yếu là 《 Lục Tiểu Phượng truyện kỳ 》, thủ đặt vì 4800.

Còn thừa lại 52 vốn chung bày tiểu thuyết, chỉ có 2 vốn thủ đặt vượt qua 1000, trong đó, 38 quyền tiểu thuyết thủ đặt ở 200 trở xuống.

Thủ đặt ở 200 trở xuống, ý nghĩa một tháng tiền nhuận bút chỉ có mấy trăm nguyên, tay viết căn bản không cách nào duy trì cơ bản nhu cầu cuộc sống, có thể sẽ viết không đi xuống.

Ở trên cao giá trong tiểu thuyết, thì có một quyền tên là 《 Thiết quyền tông sư 》 tác phẩm lựa chọn thái giám. Nên sách tác giả ở mới nhất chương tiết trong viết: "《 Thiết quyền tông sư 》 thủ đặt chưa đủ 200, tiền nhuận bút ngay cả bản chuyên năm phân một trong cũng không đạt tới. Cho nên, quyền sách này không viết, ta chuẩn bị đi công trường tìm phân bản chuyên đích công việc. Xin lỗi."

Thấy giá tên thái giám tuyên ngôn, Hoàng Vĩnh Nhạc ngược lại cũng không bắt ngờ, tiền nhuận bút quá thấp, viết không đi xuống đúng là bình thường. Bất quá, tay viết là mạng tiểu thuyết đúng huyết dịch, nếu như nhiều tay viết lựa chọn thái giám, trang web liền nguy hiểm.

Ở nước Hoa, mỗi năm đều có mạng tiểu thuyết đúng sập tiệm, cũng là bởi vì không kiếm được tiền. Sách lậu quá nghiêm trọng, chế tác giả quyền lợi căn bản không có được bảo đảm.

Ở tạo dựng mạng tiểu thuyết đứng trước,

Những vấn đề này Hoàng Vĩnh Nhạc cũng rõ ràng, mấu chốt là nghĩ biện pháp giải quyết.

Chung bày những thứ này tiểu thuyết đặt âm đậm, Hoàng Vĩnh Nhạc phải tìm được trước vấn đề căn nguyên, rốt cuộc là sách lậu vấn đề, hay là tác phẩm chất lượng có vấn đề.

Hoàng Vĩnh Nhạc mở ra tiểu thuyết 《 Thiết quyền tông sư 》, duyệt đọc, kiểm tra tác phẩm chất lượng.

20 phút sau, 《 thiết quyền tông sư 》 trước 6 chữ vạn xem xong.

Hệ thống nhắc nhở: Tác chủ duyệt đọc tiểu thuyết 《 Thiết quyền tông sư 》, lãnh hội quyền thuật tông sư phong thái, đọc thể nghiệm không tệ, chỉ số hạnh phúc +3!

"Quyển này 《 Thiết quyền tông sư 》 chất lượng thật cao!"

Hoàng Vĩnh Nhạc đọc 6 chữ vạn, liền tăng lên 3 điểm chỉ số hạnh phúc, nếu như giữ trình độ này, quyền này 《 Thiết quyền tông sư 》 tiềm lực không nhỏ. 《 Thiết quyền tông sư 》 đặt sở dĩ âm đậm, chủ yếu là thiếu thiết can người ái mộ, đa số độc giả nhìn đều là sách lậu.

Như vậy tác phẩm nếu như thái giám, ít nhiều có chút đáng tiếc.

Hoàng Vĩnh Nhạc quyết định thật nhanh, cho Vĩnh Nhạc mạng tiểu thuyết tổng biên gọi điện thoại.

Hoàng Vĩnh Nhạc nói: "Dương tổng biên, hôm nay có một quyền chung bày tác phẩm kêu 《 Thiết quyền tông sư 》, người lập tức liên lạc một chút nên sách tác giả. Chỉ cần hần tiếp tục viết tiếp, chúng ta trang web vì hần cung cấp ngàn chữ 120 nguyên mua đoạn hợp đồng."

"Ngàn chữ 120 nguyên?" Tổng biên nhắc nhở, "Hoàng tổng, 《 Thiết quyền tông sư 》 thủ đặt không tới 200, cho nó cao như vậy mua đoạn giới, chúng ta phải thường không ít tiền."

Hoàng Vĩnh Nhạc nói: "Thường tiền không quan hệ, chỉ cần có thể lưu lại hảo tác phẩm đáng giá được. Nên sách tác giả tựa hồ chuẩn bị thái giám, muốn

đi công trường bàn chuyên, người mau sớm liên lạc hẳn, đem hẳn kéo trở về sáng tác."

"Được." Tổng biên rất là kinh ngạc, hẳn khi biên tập như vậy nhiều năm, lần đầu tiên gặp phải nguyện ý làm lỗ vốn buồn bán ông chủ.

Nói chuyện điện thoại xong sau.

Hoàng Vĩnh Nhạc lại sơ lược tảo đọc bốn mươi mấy vốn chung bày tác phẩm, chỉ cần phát hiện chất lượng quá đi tác phẩm, liền cung cấp một cái thích hợp mua đoạn giới, phòng ngừa tác giả bởi vì không có thu vào mà buông tha sáng tác.

Một hơi mua đoạn như vậy nhiều tác phẩm, là một khoản không ít chi tiêu. Bất quá, Vĩnh Nhạc mạng tiểu thuyết đang đứng ở phát triển thời kỳ mấu chốt, bây giờ chính là bỏ tiền thời điểm.

Lúc này, Hoàng Vĩnh Nhạc phát giác 《Thiết quyền tông sư》 lại truyền lên chương tiết mới.

Nguyên lai, nên sách tác giả đã bị tổng biên kéo về, quyết định tiếp tục sáng tác.

《Thiết quyền tông sư》 chương mới nhất trong viết: "Ta vốn chuẩn bị đem 《Thiết quyền tông sư》 thái giám, bất quá, mới vừa vừa lấy được tổng biên thật to điện thoại, hẳn nói Vĩnh Nhạc mạng tiểu thuyết nguyện ý lấy ngàn chữ 120 nguyên giá cả mua đoạn quyền tiểu thuyết này. Tổng biên thật to còn nói, đây là trang web ông chủ Hoàng Vĩnh Nhạc ý."

Cho tới bây giờ, ta cũng không dám tin tưởng đây là thật, ta tiểu thuyết lại lấy được rồi giá cao mua đoạn, giá cả so với bàn chuyên cao hơn! Cho nên, ta quyết định tiếp tục viết tiếp.

Ở chỗ này, đặc biệt cảm ơn một chút Hoàng Vĩnh Nhạc ông chủ, ngài có thể không biết cái này mua đoạn đối với ta mà nói trọng yếu bức nào. Vô luận như thế nào, ta nhất định sẽ toàn lực đem 《Thiết quyền tông sư》 viết xong!"

Cái này chương tiết phát ra ngoài sau, 《Thiết quyền tông sư》 sách bình khu nhất thời náo nhiệt.

Lão hoàng ngư: Rất cuộc không thái giám, khen lớn! Quyền tiểu thuyết này sẽ tiếp tục đuổi.

Lưu lạc ốc sên: Vĩnh Nhạc để uy vũ a, thành công cứu vãn một tên thái giám tác giả.

Ô mai quân đoàn - biển khơi: Vĩnh Nhạc quân, thật đàn ông!

...

Sách bình khu bạn đọc rồi rít điểm khen, bọn họ đều là 《Thiết quyền tông sư》 sách mê, tiểu thuyết không quá giam, bọn họ tự nhiên vui vẻ.

Hệ thống nhắc nhở: Tác chủ thành công ngăn cản 《Thiết quyền tông sư》 tác giả thái giám, tạo phúc sách mê, công đức vô lượng, có chút cảm giác thành tựu, chỉ số hạnh phúc +10!

Rất cuộc giữ lại một cái ký hợp đồng tác giả.

Chỉ có trước lưu lại tác giả, trang web mới có thể lưu lại độc giả. Mặc dù tạm thời sẽ lỗ vốn, nhưng là Hoàng Vĩnh Nhạc xem trọng là lâu dài phát triển.

Trước đem trang web làm, chờ tương lai nước Hoa sách lậu vấn đề lấy được cải thiện sau, tổn ra tiền liền sẽ từ từ cháy trở về.

Dày vò tới nơi này, vòng trạm chuyện tạm thời giúp xong, Hoàng Vĩnh Nhạc chuẩn bị rút số buông lỏng một chút.

Quá khứ khoảng thời gian này, hẳn đều ở đây rút ra lấy Thần điều hiệp lữ thời không đồ, hôm nay chuẩn bị rút ra lấy thế giới hiện thật đồ.

"Lâu như vậy không rút số, cũng không biết kẻ cận có tội hay không phạm?"

Mang nghi vấn, Hoàng Vĩnh Nhạc đầu óc chuyển một cái, bắt đầu ngẫu nhiên rút số.

"Đình! Chúc mừng tác chủ, ngài rút được sách lậu mạng tiểu thuyết đứng xanh thực mạng tiểu thuyết trường trạm 300 vạn nguyên."

Rào rào!

Một đồng lớn trăm nguyên tiền giấy vô căn cứ thoáng hiện.

"Sách lậu mạng tiểu thuyết đứng?"

Hoàng Vĩnh Nhạc cũng sốt một chút, hệ thống rút lấy sách lậu mạng tiểu thuyết 300 vạn nguyên?

Ở phương diện pháp luật, sách lậu là hành vi phạm tội, sách lậu thương thuộc về tội phạm. Chỉ là bởi vì nước Hoa tình hình trong nước đặc thù, phần lớn người đọc tiểu thuyết đều là sách lậu, phần lớn sách lậu thương cũng đều bình an vô sự, người bình thường cũng không cảm thấy bọn họ là tội phạm.

Bất quá, hệ thống tương đối ngay thẳng, vẫn là đem sách lậu thương tiền trực tiếp quát tới.

Converter: Tịch Văn Tịch Mịch

Bạn đang đọc truyện *Hạnh Phúc Đại Rút Thương Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 128: Chuyên nghiệp sách lậu cùng phúc lợi

Tác giả: Ngã Yêu Hòa Tinh

Nước Hoa, nào đó cao cấp nhà trọ.

Trong phòng ngủ, năm tên đàn ông ngồi chung một chỗ, cầm đầu một tên đàn ông trung niên kêu Vương Thanh Dương, là xanh thự mạng tiểu thuyết người sáng lập.

Xanh thự mạng tiểu thuyết là một nhà sách lậu mạng tiểu thuyết, thành lập đã hai năm nhiều, trang web phát triển được không tệ, lưu lượng là rất nhiều bản chính vòng trạm gấp mấy lần.

Bằng vào xanh thự mạng tiểu thuyết lưu lượng, Vương Thanh Dương năm nay kiếm không ít tiền, là một tên xuất sắc sách lậu thương.

Trừ Vương Thanh Dương bên ngoài, trong phòng ngủ còn có bốn tên đàn ông, bọn họ đều là xanh thự mạng tiểu thuyết nòng cốt nhân viên.

Lại đến cuối tháng, Vương Thanh Dương chuẩn bị cho bốn tên nhân viên phát tiền công.

Vương Thanh Dương nói: "Tháng này mọi người làm được không tệ, xanh thự mạng tiểu thuyết lưu lượng lại tăng lên 14%, tiền quảng cáo thu vào tăng lên 20%, công trạng rõ ràng lên cao, đã tiến vào hoa hạ sách lậu mạng tiểu thuyết trước 30 mạnh."

Dừng một chút, Vương Thanh Dương nói, "Bất quá, chúng ta không thể vì vậy thỏa mãn, mà hẳn đã tốt rồi muốn tốt hơn, chúng ta mục tiêu là đem xanh thự mạng tiểu thuyết chế tạo thành thể giới nhất lưu sách lậu mạng tiểu thuyết, trở thành chuyên nghiệp nhất sách lậu trang web, vì sách lậu độc giả cung cấp ưu chất nhất phục vụ! Khác sách lậu trang web, sẽ xuất hiện lậu chữ, sai chữ chờ tình huống, chúng ta xanh thự mạng tiểu thuyết nhất định phải đem sai chữ sửa đổi tới, cho độc giả cung cấp thư thích nhất đọc thể nghiệm."

Nhân viên giáp yếu ớt hỏi: "Ông chủ, có chút lỗi chánh tả là tác giả viết sai, chúng ta cũng phải đổi a?"

"Dĩ nhiên muốn đổi!" Vương Thanh Dương nói, "Tác giả viết sai, chúng ta giúp hắn giáo dục. Chi tiết quyết định thành bại, muốn trở thành thể giới nhất lưu sách lậu trang web, chúng ta thì phải ở chi tiết so với người khác làm hoàn mỹ hơn. Tóm lại, độc giả chính là thượng đế, chúng ta muốn hết tất cả biện pháp thỏa mãn độc giả nhu cầu. Độc giả muốn nhìn cái gì, chúng ta liền sách lậu cái gì, biết chưa?"

"Biết." Bốn tên nhân viên cùng kêu lên.

Vương Thanh Dương nói: "Tốt lắm, hiện tại bắt đầu phát cái này quý độ tiền lương cùng tiền thưởng."

Nói xong, Vương Thanh Dương mở ra trước người một cái bảo hiểm rương, rương trong giả vờ 300 vạn nguyên.

"Chuyện gì xảy ra?"

Mở chốt an toàn rương sau, Vương Thanh Dương sắc mặt chợt biến, bởi vì bảo hiểm rương trong lại là không, "Tiền đâu, tại sao không thấy? Ta 300 vạn chứ ?"

Vương Thanh Dương kinh hoàng thất thố, ở trong phòng ngủ qua lại tìm, nhưng thúi chung không thấy được 300 vạn bóng dáng.

Nhìn tới nơi này, bốn tên nhân viên có chút mộng, nhân viên giáp hỏi: "Ông chủ, không phải nói phát tiền lương sao? Tiền chứ ?"

Vương Thanh Dương xuất mồ hôi trán,

Đột nhiên ném 300 vạn, trong lòng nóng nảy: "Ta cũng không biết chuyện gì, tiền toàn bộ ném."

"Ném?" Nhân viên giáp chân mày vì thiêu, "Ông chủ, người không phải là muốn giết nợ, không muốn cho tiền chứ?"

Vương Thanh Dương nói: "Không phải ta không muốn cho tiền, tiền ném, ta cũng không có biện pháp. Ta Vương Thanh Dương nhân phẩm, các người cũng không phải không biết, làm sao có thể giết nợ..."

"Nhân phẩm cái rắm a!" Nhân viên át đạo, "Chúng ta làm đạo bản, còn nói gì nhân phẩm? Làm chuyện đi này, chính là vì tiền. Người bây giờ cùng ta nói không có tiền, người cảm thấy chúng ta sẽ đáp ứng không?"

Vương Thanh Dương nhớ tới cái gì, sùng sộ lên: "Các người bốn cái bớt làm bộ! Căn phòng ngủ này trừ ta ra, chỉ có các người đi vào qua. 300 vạn ném nhất định là các người bốn người trộm đi..."

Ba!

Vương Thanh Dương còn chưa nói hết, nhân viên giáp một cái tát quá khứ, mắng: "Thảo mẹ người, kẻ gian kêu bắt kẻ gian, đem tiền tư nuốt, lại còn nói chúng ta trộm! Vương Thanh Dương, người hôm nay nếu là không đưa tiền, đừng hòng sống đi ra căn phòng này."

Vương Thanh Dương sắc mặt kinh hoàng: "Các người chớ làm loạn, nếu không ta báo... Báo cảnh sát!"

"Báo cảnh sát? A a." Nhân viên giáp cười nói, "Báo cảnh sát sau, người nói thế nào? Chẳng lẽ nói, cảnh sát đồng chí, ta làm sách lậu trang web kiếm 300 vạn, bị người đánh cắp? Người đoán cảnh sát có thể hay không chìm người? Nói, tiền ở nơi nào?"

Vương Thanh Dương nói: "Tiền thật ném..."

"Không nói đúng không? Các anh em, đánh chết hắn!"

Bốn tên nhân viên vây quanh Vương Thanh Dương, một trận quyền đấm cước đá, tiếng kêu thảm thiết liên tục.

Mấy phút sau.

"Đừng đánh! Ta đưa tiền!"

Bị đánh sưng mặt sưng mũi sau, Vương Thanh Dương rút cuộc thỏa hiệp nói, "Ta còn có một người khác bảo hiểm rương, bên trong chứa 300 vạn, cho hết các người."

"300 vạn ở nơi nào?"

"Căn phòng cách vách."

Nói xong, Vương Thanh Dương mang bốn tên nhân viên đi một gian khác phòng ngủ lấy 300 vạn.

...

Chuối tiêu biệt thự.

"Thật sự là 300 vạn."

Hoàng Vĩnh Nhạc có chút ngoài ý muốn, hệ thống lại một hơi rút 300 vạn.

Hôm nay vận may tựa hồ không tệ, tiếp tục rút số.

"Đình! Chúc mừng túc chủ, ngài rút được sách lậu mạng tiểu thuyết đứng xanh thự mạng tiểu thuyết trưởng trạm 300 vạn nguyên."

Rào rào!

Lại có một đồng lớn tiền giấy vô căn cứ thoáng hiện.

"Lại là 300 vạn?"

Trong nháy mắt, rút được đích số tiền liền đạt tới sáu triệu.

Tiếp tục rút ra.

"Đình! Chúc mừng túc chủ, ngài rút được một khoản người khác đánh mất điện thoại di động."

Rào rào!

Một khoản màu hồng ô mai điện thoại di động xuất hiện ở bàn tay.

Từ hệ thống nhắc nhở đến xem, khoản điện thoại di động tựa hồ là người khác đánh mất, đánh mất người hẳn là đàn bà, dấu sao, điện thoại di động là màu hồng.

"Cũng không biết là ai vứt điện thoại di động?"

Hoàng Vĩnh Nhạc định mở ra điện thoại di động, phát giác điện thoại di động đã hết điện, không cách nào mở, chỉ có thể sạc điện sau nhìn thêm chút nữa.

Bất quá, hôm nay rút số thu hoạch đã tương đối phong phú, một hơi rút sáu triệu.

Số tiền này đều là tới từ sách lậu thương, Hoàng Vĩnh Nhạc chuẩn bị đem sáu triệu đều dùng tới mua đoạn Vĩnh Nhạc mạng tiểu thuyết tác giả, coi như là cho tác giả phúc lợi.

Vì vậy, Hoàng Vĩnh Nhạc lập tức liên lạc biên tập bộ, đẩy ra một cá "Mười triệu nguyên mua đoạn kế hoạch" .

Vĩnh Nhạc mạng tiểu thuyết chuẩn bị mỗi một quý độ cảm ra 1000 vạn, phàm là tác phẩm đạt tiêu chuẩn tác giả, trang web đem tiến hành giá cao mua đoạn, bảo đảm tác giả quyền lợi.

Cái này mua đoạn kế hoạch đẩy ra sau, đưa tới truyền thông chú ý.

« Vĩnh Nhạc mạng tiểu thuyết trọng quyền đánh ra, đẩy ra mười triệu mua đoạn kế hoạch! »

« Vĩnh Nhạc mạng tiểu thuyết đẩy ra mới phúc lợi, lỗ vốn giá cao mua đoạn tác phẩm! »

« Tay viết mạnh nhất phúc lợi —— Vĩnh Nhạc mạng tiểu thuyết mười triệu mua đoạn kế hoạch! »

...

Những tin tức này ra ánh sáng sau, chấn động toàn bộ tiểu thuyết giới, đang viết tay đoàn thể trong cũng đưa tới nhiều thảo luận.

Bởi vì như vậy đại quy mô giá cao mua đoạn, là tiểu thuyết giới chưa bao giờ có.

"Nghe nói « Thiết quyền tông sư » thủ đặt không tới 200, bị ngàn chữ 120 nguyên mua đoạn a!"

"Vĩnh Nhạc mạng tiểu thuyết cái này phúc lợi nghịch thiên a, đây là phải thường vốn kiếm thét to sao? 1 cái quý độ 1000 vạn mua đoạn! !"

"Các anh em, cao như vậy mua đoạn giới, còn chờ cái gì, nhảy hăng a! Hôm nay lập tức đến Vĩnh Nhạc mạng tiểu thuyết khai sách mới!"

"Khai sách mới +1!"

"Khai sách mới +2!"

...

Mười triệu mua đoạn kế hoạch phúc lợi đẩy ra sau, nước Hoa rất nhiều mạng tiểu thuyết đứng tác giả rồi rít trào hướng Vĩnh Nhạc mạng tiểu thuyết, một ít nhỏ võng trạm tay viết thậm chí dốc toàn bộ ra, đây là từ trước tới nay kích thích lớn nhất mạng tiểu thuyết đứng tác giả nhảy hăng vận động.

Thấy Hoàng Vĩnh Nhạc đập như vậy bao nhiêu tiền, rất nhiều người đã mơ hồ ý thức được, Vĩnh Nhạc mạng tiểu thuyết quật khởi đã thế không thể đỡ!

Converter: Tịch Văn Tịch Mịch

Bạn đang đọc truyện *Hạnh Phúc Đại Rút Thương Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 129: Mạnh nhất mạng tiểu thuyết ra đời

Tác giả: Ngã Yêu Hóa Tinh

« Hoàng Vinh Nhạc đẩy mười triệu mua đoạn phúc lợi, đưa tới tiểu thuyết giới động đất! »

« Mười triệu mua đoạn phúc lợi hiệu quả hiện ra, chúng tay viết nhảy hăng Vinh Nhạc mạng tiểu thuyết »

« 17 vị nổi danh tay viết gia nhập liên minh Vinh Nhạc mạng tiểu thuyết »

« Vinh Nhạc mạng tiểu thuyết rung động đánh tới, hoặc thay đổi tiểu thuyết tới cách cục »

...

Khi những tin tức này báo cáo ở các đại môi thể lúc xuất hiện, Vinh Nhạc mạng tiểu thuyết đã mở ra cường thế quét khỏi đường.

Ở mười triệu mua đoạn kế hoạch ra ánh sáng, số lớn tay viết chen chúc tới, ở Vinh Nhạc mạng tiểu thuyết khai sách mới.

Ngắn ngủi trong vòng một ngày, nhập kho sách mới số lượng đạt tới kinh người 1144 vốn, so với bình thường nhiều hơn 10 lần, đơn ngày nhập kho tác phẩm đêm đã là hoa Hạ các đại mạng tiểu thuyết đứng chỉ nhất.

Hoa Hạ trước mắt lớn nhất mạng tiểu thuyết trăm triệu hồ mạng tiểu thuyết, mỗi ngày nhập kho sách mới số lượng cũng chỉ có 400 nhiều vốn.

Sở dĩ như vậy viết nhiều tay nhảy hăng Vinh Nhạc mạng tiểu thuyết, đều là bị mười triệu mua đoạn kế hoạch hấp dẫn tới, đây cơ hồ là tiểu thuyết giới từ trước tới nay tốt nhất tác giả phúc lợi.

Ở nước Hoa, mạng tiểu thuyết đứng muốn lời là tương đối khó, đặc biệt là một ít nhỏ trang web, bọn họ vì lời, liền phải nghĩ biện pháp nhiều bóc lột tay viết.

Một quyển tiểu thuyết phần lớn lời, cũng sẽ bị mạng tiểu thuyết đứng sẽ lấy đi, tay viết chỉ có thể bắt được hơi mỏng chia. Sách lậu càng nghiêm trọng, trang web bóc lột tay viết lại càng nghiêm trọng.

Vinh Nhạc mạng tiểu thuyết bây giờ đẩy ra mười triệu mua đoạn kế hoạch, tương đương với cho tay viết một cái ổn định thu vào, bảo đảm bọn họ ít nhất có ăn miếng cơm, có thể an tâm sáng tác, như vậy phúc lợi đối với tay viết có sức hấp dẫn trí mạng.

Theo nhiều tay viết gia nhập liên minh Vinh Nhạc mạng tiểu thuyết, bọn họ cũng vì trang web mạng tới rất nhiều độc giả. Bởi vì những thứ này tay viết đều có người ái mộ, tay viết nhảy hăng, bộ phận người ái mộ cũng sẽ đi theo tới.

1000 nhiều tên tay viết đồng thời nhảy hăng, Vinh Nhạc mạng tiểu thuyết nghênh đón thứ tư ba độc giả nhiệt triều.

Vào ngày đó, còn có một cái tin tức dẫn rất nhiều tiểu thuyết mê chú ý.

« Hoàng Vinh Nhạc đẩy ra mua đoạn kế hoạch, ngăn cản 19 tên tay viết thái giám! »

Nguyên lai, Vinh Nhạc mạng tiểu thuyết có 19 tên tay viết bởi vì đặt quá thấp, chuẩn bị thái giám, Hoàng Vinh Nhạc kịp thời xuất thủ, mua gậy 19 tên tay viết tác phẩm, thành công cứu vãn 19 tên thái giám tay viết.

Cái tin tức này sau khi ra ngoài, ở sách mê trung đưa tới to lớn phản ứng.

Bởi vì sách mê ghét nhất một chuyện, chính là tác giả thái giám tác phẩm. Một quyển tiểu thuyết đọc đến một nửa, tác giả đột nhiên không viết, đuổi sách độc giả dĩ nhiên là bị hại thảm.

Đối với thái giám văn đề, phần lớn trang web đều là mặc kệ không để ý tới người, độc giả cho dù bất mãn, cũng vô ích.

Bây giờ, Hoàng Vinh Nhạc tự mình ngăn cản 19 danh tác người thái giám, ở tiểu thuyết giới đây là lần đầu tiên, hấn cử động này, để cho mười triệu độc giả rồi rút điểm khen.

"Vinh Nhạc để thật là thuần gia môn, chuyên trị các loại thái giám!"

"Ghét nhất tay viết thái giám, cho Hoàng Vinh Nhạc điểm 10000 cái khen!"

"Hoàng Vinh Nhạc tự mình ngăn cản tác giả thái giám, đơn giản là nghiệp giới lương tâm!"

...

Cái tin tức này thành công lấy được không ít sách mê hảo cảm, Vinh Nhạc mạng tiểu thuyết tiếng đồn trong nháy mắt làm việc giới cao hơn một cấp bậc.

Bất quá, cũng có một bộ phận người đối với Vinh Nhạc mạng tiểu thuyết tiền cảnh bày tỏ lo âu.

Ở « Phúc Hưng thương báo » trong, có một tên chuyên gia liền soạn viết một thiên văn chương « Lấy từ thiện suy nghĩ khai mạng tiểu thuyết đứng đi không xa —— càn tích Vinh Nhạc mạng tiểu thuyết đẩy mười triệu mua đoạn phúc lợi ».

Ở văn chương trong, chuyên gia cho là Hoàng Vinh Nhạc đẩy ra mười triệu mua đoạn phúc lợi, không giống ở làm ăn, mà giống như đang làm từ thiện. Xài nhiều tiền như vậy mua đoạn tác giả, trang web gánh vác rất lớn nguy hiểm, rất có thể sẽ nghiêm trọng hao tổn.

Chuyên gia tiên đoán, Vinh Nhạc mạng tiểu thuyết dựa theo cái này kiểu mẫu phát triển tiếp, không ra một năm, thì sẽ sập tiệm.

Thiên văn chương này quan điểm, có một bộ phận người đồng ý, cảm thấy Vinh Nhạc mạng tiểu thuyết khó mà lời, đi không xa; cũng có một bộ phận người phản đối, cho là vàng vĩnh nhạc hẳn nghĩ xong đối sách.

...

Khi trên mạng huyền não sôi sùng sục lúc, Hoàng Vinh Nhạc mình cũng bề bộn nhiều việc.

Khải Minh Tinh khu biệt thự mấy tên thổ hào lại mời hán ăn cơm.

Những thứ này thổ hào chỉ cần hẹn ăn cơm, tất nhiên có chuyện, hôm nay cũng ngoại lệ.

Hoàng Vinh Nhạc đệ trình xây cất ô sơn thôn quốc lộ xin, đã lấy được chính phủ ngành câu trả lời khẳng định,

Chính phủ đối với Hoàng Vinh Nhạc thiện cử ủng hộ mạnh mẽ, tăng thêm 1 năm triệu nguyên, dùng cho ô sơn thôn xây dựng.

Chính thức công văn mấy ngày nay thì sẽ nhóm xuống, đến lúc đó, ô sơn quốc lộ liền có thể động công xây cất.

Ở xây cất quốc lộ sau, ô sơn thôn còn nghĩ xây cất một quán rượu cùng một ngôi trường học.

Những thứ này công trình, mấy tên thổ hào đều đã thầu.

Ô sơn quốc lộ xây dựng, do Triệu Kiến Quốc, Kiến Quốc tập đoàn nhận thầu; ô sơn thôn quán rượu cùng trường học, giao cho Phòng Hiểu Minh Vạn Thành địa sản.

Trừ cái này ra, hôm nay mấy tên thổ hào tìm Hoàng Vinh Nhạc, còn có một chuyện khác —— Vinh Nhạc mạng tiểu thuyết.

Ban đầu Hoàng Vinh Nhạc tạo dựng mạng tiểu thuyết đứng lúc, mấy tên thổ hào mặc dù ủng hộ mạnh mẽ, nhưng cũng không phải là rất coi trọng, bọn họ cho là trang web vận doanh đứng lên độ khó.

Vạn vạn không nghĩ tới, Vinh Nhạc mạng tiểu thuyết thế quái khỏi kinh người, trước mắt đã trở thành Hoa Hạ được chú ý nhất mạng tiểu thuyết đứng, ngọn gió chính kinh.

Mấy tên thổ hào vì vậy tìm Hoàng Vinh Nhạc trò chuyện một chút.

Chanh biệt thự.

"Thật là hậu sinh khả úy a!" Triệu Kiến Quốc thờ dài nói, "Ngắn như vậy thời gian, tiểu Hoàng liền đem Vinh Nhạc mạng tiểu thuyết làm được phong sinh thủy khởi, mấy người chúng ta lão gia cũng nhìn đi."

Lý Bác Hải đồng ý nói: "Vinh Nhạc mạng tiểu thuyết phát triển tốc độ quả thật quá nhanh mạnh, lưu lượng đã là cả nước mạng tiểu thuyết đứng đứng đầu."

Hoàng Vinh Nhạc khoát tay: "Không như vậy khoa trương. Mười triệu mua đoạn phúc lợi mới vừa đẩy ra, trang web lưu lượng mới tăng vọt, chờ một ba nhiệt triều sau khi đi qua, lưu lượng nhất định sẽ rơi xuống."

"Ngược lại chưa chắc." Lý Bác Hải phân tích nói, "Vinh Nhạc mạng tiểu thuyết tiếng đồn cực tốt, tiểu Hoàng ưa chuộng từ thiện, công chúng hình tượng cũng là cực tốt, đây là được trời ưu đãi ưu thế. Chỉ cần Vinh Nhạc mạng tiểu thuyết có đầy đủ sách, muốn lưu lại sách mê cũng không khó."

Lý Bác Hải những lời này, chỉ ra Vinh Nhạc mạng tiểu thuyết nhược điểm lớn nhất.

Vinh Nhạc mạng tiểu thuyết bây giờ đã không thiếu lưu lượng, nhưng là thiếu kho sách. Độc giả càng nhiều, thì phải cầu trang web có nhiều sách, mới có thể thỏa mãn đọc nhu cầu.

Một cái vũng trạm kho sách càng lớn, càng sức cạnh tranh.

Giống như trăm triệu hồ mạng tiểu thuyết, nó chế đứng đã có 12 năm, kho sách có 97 vạn quyển tiểu thuyết, chính là có số lượng cao thư viện, trăm triệu hồ mạng tiểu thuyết mới sẽ trở thành Hoa Hạ lớn nhất mạng tiểu thuyết đứng, đây là nó không thể thay thế ưu thế.

Vinh Nhạc mạng tiểu thuyết mới vừa tạo dựng, trước mắt kho sách chỉ có 9000 nhiều quyển tiểu thuyết, vẫn chưa tới trăm triệu hồ mạng tiểu thuyết đích 1%.

Vinh Nhạc mạng tiểu thuyết muốn chân chính quét khỏi, bỏ túc kho sách là đường phải đi qua.

"Tiểu Hoàng, ta có một ý tưởng." Lúc này, Lý Bắc Hải lấy ra một phần văn kiện, đưa tới.

Hoàng Vĩnh Nhạc nhìn một chút văn kiện, phát giác đây là một phần Bắc Hải đồ sách thành cùng Vĩnh Nhạc mạng tiểu thuyết thống nhất kho sách hợp tác hiệp nghị thư.

Lý Bắc Hải chuẩn bị đã thông Bắc Hải đồ sách thành cùng Vĩnh Nhạc mạng tiểu thuyết kho sách, đạt thành độ sâu hợp tác.

Kho sách đã thông sau, Vĩnh Nhạc mạng tiểu thuyết độc giả, có thể trực tiếp đọc Bắc Hải đồ sách thành thư viện, tương đương với có một cái dáng vóc to kho sách.

Bắc Hải đồ sách thành có mấy thập niên nội tình, nó kho sách đã sớm vượt qua 200 vạn sách, đây là một cái khổng lồ kho sách.

Nếu như Vĩnh Nhạc mạng tiểu thuyết cùng Bắc Hải đồ sách thành đã thông kho sách, không thể nghi ngờ sẽ thật to được lợi, kho sách đích vấn đề lấy được viên mãn giải quyết, trở thành nghiệp giới kho sách phong phú nhất trang web.

Lý Bắc Hải sở dĩ nguyện ý cùng Hoàng Vĩnh Nhạc hợp tác, xem trọng Hoàng Vĩnh Nhạc cùng Vĩnh Nhạc mạng tiểu thuyết tương lai tiềm lực.

Hoàng Vĩnh Nhạc bây giờ vẫn là sinh viên, lợi dụng thời gian sau giờ làm việc, đã đem Vĩnh Nhạc mạng tiểu thuyết dẫn đến như vậy cao độ. Không khó tưởng tượng, mấy năm sau, Hoàng Vĩnh Nhạc cùng Vĩnh Nhạc mạng tiểu thuyết rất có thể trở thành nghiệp giới bá chủ.

Đối với như vậy hợp tác, Hoàng Vĩnh Nhạc không có lý do gì cự tuyệt, đối với hấn trăm lợi không một hại.

Vì vậy, Hoàng Vĩnh Nhạc cùng Lý Bắc Hải muốn trên bàn ăn thương nói chuyện, ăn xong lúc, hai người liền đạt thành nhất trí ý kiến, ký kết hợp tác hiệp nghị.

Hợp tác ký xong sau, truyền thông rất nhanh có phản ứng.

《 Vĩnh Nhạc mạng tiểu thuyết cùng Bắc Hải đồ sách thành đạt thành độ sâu hợp tác, hoặc thay đổi thư viện nghiệp cách cục! 》

《 Cường cường liên hiệp! Hoàng Vĩnh Nhạc cùng Lý Bắc Hải liên thủ, muốn chế tạo lớn nhất thư viện sinh thái vòng! 》

《 200 vạn sách kho sách! Vĩnh Nhạc mạng tiểu thuyết thành Hoa Hạ lớn nhất mạng tiểu thuyết đứng! 》

...

Hệ thống nhắc nhở: Tác chủ Vĩnh Nhạc mạng tiểu thuyết trở thành Hoa Hạ lớn nhất mạng tiểu thuyết đứng, có chút cảm giác thành tựu, chỉ số hạnh phúc +370!

Converter: Tịch Văn Tịch Mịch

Bạn đang đọc truyện *Hạnh Phúc Đại Rút Thương Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 130: Trộm mộ nhật ký

Tác giả: Ngã Yêu Hóa Tinh

Trong một đêm, Vĩnh Nhạc mạng tiểu thuyết trở thành tiểu thuyết nghiệp mới vương giả.

Khi Vĩnh Nhạc mạng tiểu thuyết cùng Bắc Hải đồ sách thành đã thông kho sách sau, Vĩnh Nhạc mạng tiểu thuyết làm việc giới địa vị đã pháp rung chuyển.

Theo những tin tức này truyền bá, càng nhiều hơn tay viết cùng độc giả trào hướng Vĩnh Nhạc mạng tiểu thuyết, tiểu thuyết nghiệp cách cục đã đang lặng lẽ thay đổi.

Coi như vồng trạm ông chủ, Hoàng Vĩnh Nhạc ngã tỏ ra tương đối lạnh nhạt.

Cùng thổ hào sau khi com nước xong, Hoàng Vĩnh Nhạc trở lại chuỗi tiêu biệt thự, chuẩn bị kiểm tra hôm nay rút được ô mai.

Hoàng Vĩnh Nhạc hôm nay tiến hành ngẫu nhiên rút số lúc, không chỉ có rút được sách lậu thương sáu triệu, hơn nữa rút được một khoản đánh mất ô mai.

Là màu hồng, chủ nhân hẳn là nữ, chẳng qua là tạm thời không nữ chủ nhân là ai.

Hoàng Vĩnh Nhạc chuẩn bị trước tra nhìn một chút nội tồn tạp.

Mở ra nội tồn, chỉ thấy bên trong có 6 cái văn kiện gấp, theo thứ tự là "Hình" "Video" "Âm nhạc" "Bản văn" "Phần mềm (software)" "Trò chơi".

Tiểu thuyết . .

Ở "Hình" văn kiện gấp trong, tồn trữ 500 nhiều tấm hình, trong hình có thể nhìn thấy một cái cô gái trẻ tuổi, 20 tuổi ra mặt, mi thanh mục tú, nàng chắc là nữ chủ nhân.

Ở hình chú giải trung, có thể được biết người đàn bà này kêu Kim Tiểu Nhu.

"Kim Tiểu Nhu? Nàng chắc là nữ chủ nhân."

Hoàng Vĩnh Nhạc lại mở ra "Âm nhạc" văn kiện gấp, bên trong tồn trữ 100 nhiều bài hát, trong đó có Diệp Tư hát qua tất cả ca, bao gồm 《 Gió thổi sóng lúa 》《 Thiên hạ hữu tình 》《 Hoa khê 》《 Long nhãn cây 》 các loại.

Kim Tiểu Nhu xem ra là Diệp Tư nữ người ái mộ.

Lúc này, Hoàng Vĩnh Nhạc lại mở ra "Bản văn" văn kiện gấp, bên trong tồn trữ một phần bản văn, tên gọi 《 Trộm Mộ nhật ký 》.

"Trộm Mộ nhật ký? "

Hoàng Vĩnh Nhạc mở ra bản văn nhìn một chút, đây tựa hồ là Kim Tiểu Nhu viết có liên quan trộm mộ nhật ký.

Kim Tiểu Nhu là một tên trộm mộ người!

Ở 《 Trộm mộ nhật ký 》 bản văn trong, tổng cộng có 47 thiên nhật ký, tất cả đều là Kim Tiểu Nhu năm nay viết, từ nhật ký nội dung có thể thấy được, Kim Tiểu Nhu năm nay vào nam ra bắc, ở rất nhiều núi thăm u cốc trong tìm cổ mộ. Nàng đi qua quá phong sơn,

Đi qua thanh dương dãy núi, cũng đi qua lăng hải cổ thành.

Ở Kim Tiểu Nhu mới nhất một thiên trong nhật ký, nàng lại đi trước phúc núi, nhật ký nội dung là:

"11 tháng 3 ngày, thứ năm, tình. Hôm nay là ta lại phúc núi thứ 16 ngày, dựa theo bản đồ ký hiệu, ta thăm dò phúc núi mặt đông sống lâu đỉnh, tìm nghĩa địa tung tích.

Ở sống lâu đỉnh bắc sườn núi, dài rất nhiều quả đại, ta ở trái cây rừng lòng đất một mảnh lớn tên nghĩa địa, tất cả lớn nhỏ mộ phần cái hồ hện 40 cái, chiếm hết giữa sườn núi, có thể thấy nơi này đã từng mai táng một nhóm lớn tử thi, nguyên nhân không rõ.

Đáng tiếc, cũng không có ta phải tìm được mộ địa.

Bắt đầu lục soát sống lâu đỉnh đông pha. Cố gắng lên đi, Kim Tiểu Nhu!

..."

Nhìn xong nhật ký, Hoàng Vĩnh Nhạc xác nhận một chuyện Kim Tiểu Nhu giờ phút này hẳn ở phúc núi!

Kim Tiểu Nhu tựa hồ ở phúc núi tìm một tòa mộ địa, tạm thời không tìm được, chỉ có thể tiếp tục lưu lại phúc núi. Tìm nghĩa địa trong quá trình, Kim Tiểu Nhu điện thoại ném, sau đó bị quét thưởng hệ thống rút lấy.

"Kim Tiểu Nhu tìm mộ địa?"

Hoàng Vĩnh Nhạc sinh lòng tò mò.

Phúc núi là hoa hạ hạng nhất núi, sơn thanh thủy tú, lộng lẫy hùng vĩ, là cấp quốc gia AAAAA cấp phong cảnh khu, được khen là "Đệ nhất thiên hạ kỳ sơn", cũng là Hoa Hạ phúc văn hóa khởi nguyên địa.

Ở Hoa Hạ trong lịch sử, không ít quân vương tương tương cũng đã từng đăng lâm phúc núi, ở phúc đỉnh núi đỉnh thì có một tòa vũ hướng hoàng đế xây dựng vũ phúc điện.

Phúc núi lưu truyền rất nhiều truyền thuyết, hàng năm hấp dẫn đếm du khách xem quang.

Kim Tiểu Nhu đến phúc núi tìm mộ địa, đoán chừng là dò thăm cổ mộ tin tức đi.

Kim Tiểu Nhu ô mai bây giờ ở Hoàng Vinh Nhạc trong tay, tạm thời cũng không khả năng đem trả lại cho nàng. Dầu sao, Hoàng Vinh Nhạc ở Phúc Hưng thành phố, Kim Tiểu Nhu ở phúc núi, lưỡng địa cách nhau 600 nhiều cây số.

Hoàng Vinh Nhạc thật ra thì cũng có chút buồn bực, sẽ rút được phúc núi?

Từ hấn cùng Diệp Tư quan hệ trở nên thân mật sau, hệ thống liền bắt đầu rút ra lấy phúc núi, tỷ như trước kia rút được ngàn niên nhân tham gia cơ ô mai.

Đang suy nghĩ, trong phòng khách truyền đến tiếng mở cửa.

"Vinh Nhạc?"

Ngay sau đó, truyền tới cô gái vui vẻ thanh âm, nguyên lai là Diệp Tư.

"Cục cung, sao?"

"Ừ."

"Hôn một cái."

"Ừ —— "

Một cái sâu hôn sau, Diệp Tư mặt đẹp đỏ bừng.

Hoàng Vinh Nhạc ôm nàng mềm mại eo thon, hỏi: "hôm nay sớm như vậy?"

Diệp Tư mỹ mâu chợt lóe : "ta chính thức nghỉ việc."

"Nghỉ việc được a." Hoàng Vinh Nhạc nói, "Từ hôm nay trở đi, ta chính thức nuôi ngươi."

Diệp Tư ngọt ngào cười một tiếng, nói : "Vinh Nhạc, ta bắt đầu đến ngươi công ty."

"Không gấp." Hoàng Vinh Nhạc nói, "Công ty tạm thời cũng không bận bịu, cuối tuần này chúng ta đi ra ngoài du lịch."

"Đi đâu du lịch?"

"Ngươi thích đi đâu?"

Diệp Tư suy nghĩ một chút : "Phúc núi."

Hoàng Vinh Nhạc tò mò: "vì sao là Phúc núi?"

Diệp Tư nói: "Năm ngoái ta đi Phúc núi du lịch lúc, không phải coi số mạng sao? Lúc ấy ta rút được một con thanh trúc ký, coi bói cùng ta nói, ta năm nay sẽ có lương duyên, không nghĩ tới là thật. Cho nên, muốn lại đi Phúc núi nhìn một chút."

"Được, cuối tuần chúng ta đi Phúc núi du lịch."

...

Diệp Tư chính thức từ đài truyền hình nghỉ việc.

Nàng nghỉ việc rất dễ điều, rất nhiều truyền thông đều không biết. Cho đến thứ hai ngày, 《 Diệp Tư câu chuyện sẽ 》 cuối cùng đồng thời tiết mục phát hình lúc, tạm rời công việc tin tức mới bị ra ánh sáng.

《 Nặng ký! Diệp Tư từ đài truyền hình nghỉ việc, tạm chớ chú trì giới! 》

《 Diệp Tư thôi lui ra chủ trì giới, hoặc phục ra ca đàn! 》

...

Khi Diệp Tư tạm rời công việc tin tức truyền ra lúc, truyền thông cùng những người ái mộ cũng đối với nàng hướng đi hết sức chú ý.

Bởi vì Diệp Tư gần đây ra mấy thủ đàn khúc, phần lớn người cho là Diệp Tư hấn sẽ trọng xuất ca đàn.

Diệp Tư mặc dù ba năm không ra chuyên tập, nhưng là ở ca đàn sức ảnh hưởng có tăng giảm, mới ra mấy thủ đàn khúc ung dung quét ngang mới ca bản.

Vì vậy, rất nhiều kinh kỷ công ty cùng âm nhạc công ty cũng chủ động hướng Diệp Tư lấy lòng, rồi rít mở ra thiên giới hiệp ước, mời nàng gia nhập liên minh.

« Bay linh âm nhạc hướng Diệp Tư ném ra cảnh ô liu, 8000 vạn hiệp ước cung kính chờ đợi! »

« Ngân hà giải trí 2 năm 9 năm triệu thiên giới hiệp ước, thành mời là tư gia nhập liên minh! »

« 4 năm 1. 5 trăm triệu! Vượt qua âm giải trí mở ra ca hậu cấp hiệp ước, thịnh mời Diệp Tư gia nhập liên minh! »

...

Những công ty này ra một nhà so với một nhà cao, có công ty không ngừng trả giá, càng điều càng cao, một bộ tình thế bất buộc đáng điệu.

Khi những công ty này ra giá ra ánh sáng lúc, đưa tới các bạn trên mạng rộng rãi thảo luận. Trong đó, thảo luận phải vui mừng nhất, dĩ nhiên là Ô mai quân đoàn.

Diệp Tư có thể phải phục ra ca đàn, ô mai quân đoàn trông đợi đã lâu, đều hy vọng Diệp Tư có thể ký cái tốt công ty.

Vì thế, ô mai quân đoàn đối với mỗi công ty tiến hành nghiên cứu, phân tích hơn thiệt, vì Diệp Tư thao toái tâm.

Đang lúc ô mai quân đoàn phân tích mỗi công ty ra giá lúc, lúc này, một cái mới ra giá xuất hiện.

« 1 năm 1 trăm triệu! Huy Hoàng giải trí hướng Diệp Tư mở ra ca đàn sử thượng lớn nhất số tiền hiệp ước! »

"Ngọa tào! 1 năm 1 trăm triệu, Huy Hoàng giải trí đây cũng quá liều mạng đi!"

"Lý Huy Hoàng đang đeo đuổi Diệp Tư đâu, ra bao nhiêu tiền cũng không kỳ quái."

"Thật nhiều tiền a! Diệp Tư có thể hay không bị đánh động chứ?"

...

Những ngày qua giới hiệp ước hiện lên sau, chiến hướng trở nên phác sọc mê ly, Diệp Tư rốt cuộc sẽ rơi vào nhà nào, ai cũng nói không chừng.

Vì đệ nhất lấy được kết quả, chúng ký giả truyền thông rồi rít chạy tới Khải Minh Tinh khu biệt thự, muốn phỏng vấn Diệp Tư.

Kết quả, đến lúc, lại bị khu biệt thự một tên an ninh cản lại.

Ký giả nói: "Bảo an đại ca, phiền toái người đem Diệp Tư gọi ra, hôm nay nếu là phỏng vấn không tới Diệp Tư, chúng ta cũng không đi."

Chúng ký giả: "Đứng ! Phỏng vấn không tới là tư, kiên quyết không."

An ninh chà xát lỗ mũi, quét toàn trường 100 nhiều tên ký giả, hô: "Diệp Tư cùng Hoàng Vĩnh Nhạc buổi sáng đã ra cửa du lịch, đoán chừng chơi mấy ngày mới về, các người muốn là nguyện ý chờ, từ từ chờ đi."

Converter: Tịch Văn Tịch Mịch

Bạn đang đọc truyện *Hạnh Phúc Đại Rút Thưởng Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 131: Thầy tướng số

Tác giả: Ngã Yêu Hóa Tinh

"Diệp Tư cùng Hoàng Vĩnh Nhạc đi ra ngoài du lịch?"

Toàn trường ký giả có chút mộng, không lâu lắm, bọn họ lại rồi rít phản ứng, đột nhiên ý thức được một cái vấn đề: Diệp Tư lần này nghỉ việc, cũng không phải là vì phục ra ca đàn, mà là vì Hoàng Vĩnh Nhạc!

Trước đây, Diệp Tư cùng Hoàng Vĩnh Nhạc liền truyện qua xi căng đan, chẳng qua là hai người đều hết sức khiêm tốn, ký giả cũng không bắt được chứng cứ xác thực.

Hôm nay, Diệp Tư đối với một đồng thiên giới hiệp ước mặc kệ không để ý tới, mà lựa chọn cùng Hoàng Vĩnh Nhạc cùng đi ra ngoài du lịch, câu trả lời đã rất rõ ràng.

Ở Diệp Tư trong mắt, Hoàng Vĩnh Nhạc so với những ngày qua giới hiệp ước quan trọng hơn!

Nghĩ tới đây, các ký giả liền hôm nay đầu bản tựa đề nên viết tin tức.

《 Diệp Tư cùng Hoàng Vĩnh Nhạc ra cửa du lịch, hư hư thực thực độ trắng mặt! 》

《 Vĩnh Nhạc để cùng ô mai nữ thần hư hư thực thực nhiệt yêu, ra du nghỉ phép! 》

《 Năng ký! Toàn phương vị giải mặt Hoàng Vĩnh Nhạc cùng Diệp Tư tình yêu sử! 》

...

Những tin tức này xuất hiện ở các đại ngu /// tiểu thuyết @. . Nhạc trang bìa đầu bản tựa đề, tin tức bằng tốc độ kinh người truyền bá ra.

Càng ngày càng nhiều người một chuyện Hoàng Vĩnh Nhạc cùng Diệp Tư ở cùng một chỗ!

Rất nhanh, "Nhạc Tư yêu " đề ở vị bác thượng điền cuồng xoát bình, leo lên nhiệt lực soát đứng đầu bảng vị.

Ở Hoàng Vĩnh Nhạc cùng Diệp Tư vị bác trong, những người ái mộ rồi rít đưa tới chúc phúc.

"Chúc mừng Diệp Tư cùng Vĩnh Nhạc anh chung một chỗ, đến già đầu bạc, sớm sinh quý tử, hi hi!"

"Chúc phúc +11112!"

"Chúc phúc +11113!"

...

Đài truyền hình, giải trí tin tức.

"Ký giả bốn đài lấy được nhất tin tức mới, xí nghiệp nổi danh nhà, nổi danh nhà từ thiện Hoàng Vĩnh Nhạc cùng Diệp Tư tựa hồ nhiệt yêu. Theo người biết chuyện tiết lộ, Diệp Tư cùng Hoàng Vĩnh Nhạc đã mến nhau có một đoạn, hai người hôm nay cùng đi ra cửa du lịch..."

...

"Nhạc Tư yêu " tin tức ra ánh sáng sau, không ít giải trí truyền thông đội săn ảnh rồi rít điều động.

Nếu Hoàng Vĩnh Nhạc cùng Diệp Tư đi du lịch, bọn họ tự nhiên muốn để nhất vỗ tới hai người du lịch hình.

...

Khi trên mạng huyền não sôi sùng sục lúc, Hoàng Vĩnh Nhạc cùng Diệp Tư đã ngồi phi cơ, đã tới 600 nhiều cây số bên ngoài thành phố Vũ Phúc thành phố.

Xuống phi cơ, hai người dựng ngồi xe taxi, đi tọa lạc tại Vũ Phúc thành phố miền nam cảnh khu —— Phúc núi!

Đi tới Phúc núi chân núi, xa xa, liền thấy một khối màu đen cự nham lập ở phía trước, cự nham có ngỗng hình trướng, cao chừng mười hai trượng, nham thể đen rừng rậm, tựa hồ có một cổ khiếp người khí tức, màu đen bề ngoài có khắc một cái màu vàng "Phúc" chữ điêu khắc, dưới ánh mặt trời, vàng rực lóe lên, phá lệ bắt mắt.

Khối này cự nham kêu "Phúc thạch", tương truyền là một khối vẫn thạch, từ trên trời rơi xuống nơi này, đến nay đã có mấy ngàn năm.

Ở hoa hạ cổ đại, Phúc núi bị coi là phúc tường đất, là trăm họ sùng bái thánh địa, cũng là đế vương cáo tế thánh sơn. Theo không an toàn thống kê, hoa hạ ít nhất có 19 thay mặt đế vương hôn đăng Phúc núi phong thiện hoặc cúng tế, đến nỗi đế vương sai quan cúng tế số lần đếm không hết.

Ở Phúc thạch phía trước, liền đứng thẳng một khối kim bích, có khắc "Đệ nhất thiên hạ kỳ sơn " nét chữ, nó là Vũ Hưởng hoàng đế lưu lại bản chính.

Mấy ngàn năm qua, khối này phúc thạch trải qua gió thổi mưa rơi, sùng sùng không ngã, được khen là là phúc tường thánh thạch.

"Tốt hùng vĩ một khối cự nham!"

Đứng ở phúc thạch trước, Hoàng Vĩnh Nhạc cảm giác được một cỗ khí tức băng bạc xông tới mặt, cả người tựa như miếu nhỏ đi rất nhiều, cả người làm chấn động một cái.

Hệ thống nhắc nhở: Túc chủ thưởng thức phúc thạch, cảm nhận được tự nhiên nghệ thuật mỹ cảm, chỉ số hạnh phúc +18!

Du lịch cùng thưởng thức nghệ thuật vậy, có thể tăng lên cảm giác hạnh phúc. Càng ưu mỹ cảnh điểm, cảm giác hạnh phúc tăng lên càng nhanh.

Ở phúc thạch bên trái, có một sơn môn, qua sơn môn, phía trước xuất hiện màu nâu thềm đá, thềm đá từ chân núi kéo dài đến sườn núi, quanh co khúc chiết, tổng cộng có 999 cấp.

Điều này thềm đá kêu phúc thê, là đường lên núi, nó là Vũ Hưởng hoàng đế phái người xây dựng, đến nay đã có 1000 nhiều năm.

Hoàng Vĩnh Nhạc cùng Diệp Tư tay nắm tay, bắt đầu đăng phúc thê.

Phúc thê bách chuyển thiên hồi, giống như một cái trường xà, ở trong núi quán vòng quanh, hai bên vẻ xanh biếc đồi dào, hoa dại tùy ý có thể thấy, hoa mùi thơm khắp nơi, thài điệp bay lượn, tựa như thế ngoại đảo nguyên, để cho dòng người ngay cả vong phần.

Ba phúc thê lúc, hai người không chỉ có không cảm thấy mệt mỏi, ngược lại vui ở trong đó.

Lúc này, phía trước có hai tên cô gái trẻ tuổi đi xuống, các nàng đang xuống núi, vừa đi vừa trò chuyện.

"Mau nhìn vì bác, Diệp Tư cùng Hoàng Vĩnh Nhạc ở cùng một chỗ!"

"Có thật không?" Mạng tiểu thuyết không nhảy chữ.

"Hai người tựa hồ đi ra ngoài du lịch, cũng không đi nơi nào."

"Sớm cảm thấy bọn họ tốt xứng đôi!"

...

Nghe được những lời này, Hoàng Vĩnh Nhạc cùng Diệp Tư nhìn nhau cười một tiếng.

Tiếp tục lên núi.

Không lâu lắm, hai người leo xong liểu 999 cấp phúc thê.

Diệp Tư hơi xuất mồ hôi, hai gò má lộ ra nhàn nhạt hồng, kiểu điểm làm người hài lòng.

Hoàng Vĩnh Nhạc ngược lại là mặt không đỏ, tim không đập mạnh, thật giống như một chút việc cũng không có. Hần tu luyện 《 Cửu âm chân kinh 》 nội công, lại ăn mật rắn, thể lực đã sớm vượt qua thường nhân.

Leo xong phúc thê, phía trước chính là một mảnh sơn cốc, mấy cái ngã ba chia ra kéo dài đến phương hướng bất đồng, đi thông phúc núi bất đồng đỉnh núi.

Phúc núi tổng cộng có năm đại chủ đỉnh, bảy mươi hai ngọn núi nhỏ. Bất đồng du khách, sẽ chọn bất đồng du lâm đường đi.

Ở lối rẽ trung ương, có một mảnh lục âm đất, lập mấy ngôi cổ kính đình nhỏ, giống như một nhỏ chợ, hết sức náo nhiệt, có bán trái cây rừng, có bán bánh ngọt, có bán nước trà, còn có coi bói.

Ở một ngôi đình nhỏ trong, ngồi một tên coi bói, người mặc áo bào trắng, lưu lại râu dài, một bộ đạo mạo nghiêm trang hình dáng.

Tên này coi bói, năm ngoái cho Diệp Tư coi số mạng.

Diệp Tư cùng Hoàng Vĩnh Nhạc đi vào đình.

Coi bói mí mắt vừa nhắc, quan sát hai người, mở miệng nói Diệp nữ sĩ, đã lâu không gặp."

Diệp Tư kinh ngạc: "Người còn nhận được ta?"

"Sẽ không nhận ra?" Coi bói nói, "Diệp nữ sĩ năm ngoái tìm ta tính qua nhân duyên, rút được một con thanh trúc ký, có đúng không?"

"Ừ." Diệp Tư gật đầu, "Nói lần trước, thanh trúc cả đời chỉ mở một lần hoa, ta cả đời chỉ biết cùng một người đàn ông có quan hệ xác thật."

Coi bói sắc mặt hơi chăm chú, trầm ngâm một hồi, nói: "Diệp nữ sĩ, ta có một lời không biết không biết có nên nói hay không?"

Diệp Tư: "Ngài nói."

Coi bói: "Lần trước ngươi quát thanh trúc nhân duyên ký, ta chỉ cho ngươi biết một nửa, còn có một nửa chưa giải."

"Chỉ biết một nửa?" Diệp Tư không hiểu, "Đây là ý gì?"

Coi bói nói: "Thanh trúc cả đời quả thật chỉ nở một lần hoa, nhưng là thanh trúc nở hoa sau, rất nhanh sẽ khô chết. Cho nên, ngươi ngàn vạn lần không nên yêu. Một khi yêu, nhất định có huyết quang tai ương..."

"Huyết quang tai ương?" Diệp Tư ngần ra.

Coi bói nói: "Thanh trúc không thể nở hoa, nở hoa tất sẽ khô chết. Ngươi muốn là vui vẻ thượng người khác, không chỉ có ngươi sẽ có huyết quang tai ương, người người yêu cũng có huyết quang tai ương..."

Nghe đến chỗ này, Diệp Tư có chút mộng, đoán số mạng đem nàng sợ hết hồn.

Hoàng Vĩnh Nhạc cũng nghe ra lời tra không đúng, đi coi bói trên người đảo qua.

Tên họ: Mao Thất Đạo

Nghề: Coi bói, tên lờng gạt

Chỉ số hạnh phúc: 399

"Tên lờng gạt?"

Tên này coi bói lại là một tên lờng gạt, xem ra mới vừa kia một phen là nói liều chứ? Mạng tiểu thuyết không ít chữ

Coi bói có vấn đề!

Diệp Tư hỏi: "Nếu như ta yêu, nên làm?"

Coi bói: "Nên đoạn liên đoạn, khỏi bị kỳ loạn. Ngươi là thanh trúc chi mạng, không thể nở hoa, càng không thể kết quả."

Nghe đến chỗ này, Hoàng Vĩnh Nhạc cảm giác coi bói có dụng ý khác, dùng những quỷ này lời dọa Diệp Tư, tựa hồ muốn chia rẽ Diệp Tư cùng Hoàng Vĩnh Nhạc.

"Coi bói vì sao muốn làm như vậy?"

Hoàng Vĩnh Nhạc âm thầm suy nghĩ, hắn cùng Diệp Tư tình yêu hôm nay mới vừa ra ánh sáng, lập tức có coi bói tới khuyên phân, không khỏi thật trùng hợp.

Trong này nhất định là có mờ ám, Hoàng Vĩnh Nhạc quyết định tìm tòi kết quả, tra một chút cái này coi bói lai lịch.

Converter: Tịch Văn Tịch Mịch

Bạn đang đọc truyện *Hạnh Phúc Đại Rút Thương Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 132: Vạch trần thầy tướng số

Tác giả: Ngã Yêu Hóa Tinh

"Thanh trúc nở hoa hắn phải chết? Huyết quang tai ương?"

Diệp Tư đôi mi thanh tú hơi nhăn, nàng đối với thầy tướng số lời nửa tin nửa ngờ, chẳng qua là vạn nhất là thật, há chẳng phải là sẽ hại Vĩnh Nhạc?

Căn cứ thầy tướng số giải thích, Diệp Tư một khi cùng Hoàng Vĩnh Nhạc yêu, hai người đều có thể có huyết quang tai ương.

Thầy tướng số nói: "Diệp nữ sĩ, ngươi sắc mặt không tốt lắm, chẳng lẽ ngươi đã yêu?"

Diệp Tư ngẩn ra, nhìn một chút Hoàng Vĩnh Nhạc.

Hoàng Vĩnh Nhạc nhìn thầy tướng số, hỏi: "Nếu rút được thanh trúc ký, sẽ có huyết quang tai ương, tại sao ngươi năm ngoái chưa nói?"

Thầy tướng số nói: "Thanh trúc chi mạng, là khổ mệnh, ta lúc ấy không đành lòng nói cho Diệp nữ sĩ."

Hoàng Vĩnh Nhạc hỏi ngược lại: "Năm nay tại sao lại quyết định nói cho nàng?"

Thầy tướng số giải thích: "Không nói cho Diệp nữ sĩ, chỉ sợ lại sẽ hại nàng, ta lương tâm làm khó dễ, vì vậy mới quyết định cho nhau biết."

Hoàng Vĩnh Nhạc nói: "Như vậy nói, ngươi cái này thầy tướng số có thể tùy ý gạt người, muốn nói thì nói, không muốn nói đừng nói."

Thầy tướng số nói: "Ta chẳng qua là cho các ngươi nói cái thành thật khuyên, các ngươi tự thu xếp ổn thỏa."

Hoàng Vĩnh Nhạc nói: "Mao Thất Đạo, ta cũng cho ngươi cái thành thật khuyên, nếu cần người không biết, trừ phi mình đừng làm, làm chuyện thương thiên hại lý, sớm muộn phải bị báo ứng."

Thầy tướng số mặt liền biến sắc: "Ngươi... Ngươi làm sao biết ta kêu Mao Thất Đạo?"

Hoàng Vĩnh Nhạc không có nhiều lời, dắt Diệp Tư tay nhỏ bé, lập tức rời đi đình, thầy tướng số cương tại chỗ, nội tâm dâng lên vẻ hoảng sợ.

Đi ra đình mười mấy thước xa.

Diệp Tư mày liễu khóa chặt, tựa hồ đáng vẻ tâm sự nặng nề.

Hoàng Vĩnh Nhạc nói: "Diệp Tư, tên này thầy tướng số là tên lường gạt."

Diệp Tư sững sốt một chút: "Tên lường gạt?"

Hoàng Vĩnh Nhạc nói: "Thầy tướng số mới vừa nói, đều là nói bậy nói bạ, ngươi không cần để ý."

Diệp Tư dè dặt hỏi: "Ngươi làm sao biết thầy tướng số là tên lường gạt?"

Hoàng Vĩnh Nhạc nói: "Ngươi quên ta sẽ đêm xem thiên tượng?"

Diệp Tư nói: "Vĩnh Nhạc, ta cũng không quá tin tưởng máu gì quang tai ương. Nhưng là vạn nhất, ta nói là vạn nhất, thầy tướng số nói đều là thật, nên làm cái gì? Ta là thanh trúc chi mạng, không thể yếu..."

"Cái gì thanh trúc chi mạng, đều là thầy tướng số chế chuyện hoang đường." Hoàng Vĩnh Nhạc nói, "Coi bói nguyên bản chính là phong kiến mê tín, ngươi sẽ không thật tin chứ?"

Diệp Tư suy nghĩ một chút, lại nói: "Nhưng là, nếu như là giả, thầy tướng số tại sao phải như vậy nói sao? Vô duyên vô cớ, hẳn không thể nào cố ý lừa gạt chúng ta chứ?"

Hoàng Vĩnh Nhạc nói: "Thầy tướng số phỏng đoán bị người thu mua, có người không muốn để cho ta cùng ngươi chung một chỗ, vì vậy mượn thầy tướng số tới khích bác chúng ta quan hệ."

Diệp Tư cau mày: "Là người nào khích bác a?"

"Bây giờ còn không biết. Dù sao chúng ta chớ không mắc lừa là được." Hoàng Vĩnh Nhạc nói, "Đi thôi, chúng ta đến sống lâu đình đi dạo một chút."

Nói xong, hai người dọc theo cánh đồng một cái ngã ba, hướng một tòa cao ngất đỉnh núi đi tới.

Hoàng Vĩnh Nhạc đã biết thầy tướng số là tên lường gạt, vốn là muốn tra hỏi hắn, chẳng qua là lại sợ bút giấy động rừng, bởi vì thầy tướng số có thể có đồng bọn.

Hoàng Vĩnh Nhạc vì vậy quyết định dùng trước hệ thống lục soát một chút phụ cận tội phạm, động thủ nữa.

Dù sao Hoàng Vĩnh Nhạc đã biết coi bói tên gọi Mao Thất Đạo, thầy tướng số đã không trốn thoát hẳn lòng bàn tay.

Hoàng Vĩnh Nhạc một bên hướng sống lâu đình đi, một bên tìm kiếm tội phạm. Vừa mới bắt đầu, hắn trước lục soát người phạm tội giết người, phát giác phụ cận không có người phạm tội giết người.

Tiếp, Hoàng Vĩnh Nhạc bắt đầu lục soát tên cướp: "Ta muốn rút lấy sống lâu đình đồng sơn sườn núi cửa vào khu vực tên cướp."

Hệ thống nhắc nhở: Rút ra lấy tên cướp, cần 350 điểm chi số hạnh phúc, là hay không rút ra lấy?

"Kế cận có tên cướp?"

Chung quanh du khách lui tới, có hơn một trăm người, Hoàng Vinh Nhạc ánh mắt đi bộn họ trên người quét tới, từng cái giám định.

Không lâu lắm, liền từ trong đám người phát hiện ba tên tên cướp.

"Triệu Chí Bình, tên cướp, chỉ số hạnh phúc 19; "

"Đới Chuyên Nghiệp, tên cướp, chỉ số hạnh phúc -14; "

"Quách Phó Sinh, tên cướp, chỉ số hạnh phúc -98; "

Ba tên tên cướp trang phục thành du khách, lặng lẽ theo đuôi ở Hoàng Vinh Nhạc cùng Diệp Tư sau lưng.

Bọn họ vừa đi, một bên nhỏ giọng thương lượng.

Tên cướp giáp nói: "Một hồi chúng ta lấy ra dao gọt trái cây, làm bộ muốn giết Hoàng Vinh Nhạc, để cho Diệp Tư cảm thấy thật sự có 'Huyết quang tai ương' . Nhớ, chẳng qua là dọa một chút Diệp Tư muôn ngàn lần không thể làm bị thương nàng."

Tên cướp ắt hỏi: "Lão đại, vậy có muốn hay không thật để cho Hoàng Vinh Nhạc chảy máu a?"

Tên cướp giáp nói: "Nếu là 'Huyết quang tai ương', dĩ nhiên muốn chảy máu, người thuê cũng yêu cầu muốn cho Hoàng Vinh Nhạc chảy chút máu, dọa một chút Diệp Tư. Bất quá, chúng ta phá vỡ Hoàng Vinh Nhạc da là được, không muốn thật làm xảy ra án mạng. Chúng ta lần hành động này mục đích, chính là bức bách Hoàng Vinh Nhạc cùng Diệp Tư chia tay."

Tên cướp ắt nói: "Lão đại, muốn cho Hoàng Vinh Nhạc cùng Diệp Tư chia tay, thật ra thì cũng rất dễ dàng. Chỉ cần chúng ta đe dọa Hoàng Vinh Nhạc, đem Hoàng Vinh Nhạc dọa chạy, Diệp Tư thấy Hoàng Vinh Nhạc bỏ nàng không để ý, khẳng định mất hết ý chí, hai người tình yêu cũng liền đi tới cuối."

Tên cướp giáp nói: "Đây là b phương án, chúng ta trước mắt trước thi hành a phương án."

Thương lượng xong, ba tên tên cướp tiếp tục theo đuôi.

Hoàng Vinh Nhạc sớm nhận ra được ba tên tên cướp đang theo dõi, chẳng qua là làm bộ không thấy, tiếp tục âm thầm lục soát phụ cận tội phạm.

Lục soát một vòng sau, phát giác kế cận tổng cộng chỉ có ba tên tên cướp, cũng không có những thứ khác tội phạm.

Nếu tội phạm tìm khắp đến, Hoàng Vinh Nhạc quyết định động thủ, đem những thứ này tội phạm dẫn độ, thuận tiện hỏi bọn họ động cơ gây án.

Đi tới sống lâu đình mặt đông đồi, có một rừng cây nhỏ.

"Diệp Tư, chúng ta đến rừng cây đi dạo cuống."

Hoàng Vinh Nhạc cùng Diệp Tư đi vào trong rừng cây, trong rừng vô cùng u tĩnh, chỉ phồn lá tốt, đầy mắt xanh biếc, rất là dưỡng nhãn.

Hai người đi tới trước lúc, ba tên tên cướp theo sau, thấy bốn phía không có khác du khách, bọn họ quyết định lập tức động thủ.

"Không được động, cướp bóc!"

Bỗng nhiên, ba tên tên cướp vây lại, trên mặt đã mang mặt nạ, tay cầm chủy thủ, đem Hoàng Vinh Nhạc cùng Diệp Tư bao vây.

Thấy vậy, Diệp Tư sắc mặt đại biến, thầy tướng số vừa mới nói có huyết quang tai ương, bây giờ thì thật gặp phải cảm đao tên cướp, chẳng lẽ thầy tướng số nói là sự thật?

Converter: Tịch Văn Tịch Mịch

Bạn đang đọc truyện *Hạnh Phúc Đại Rút Thương Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 133: Giây thắng tội phạm cùng

Tác giả: Ngã Yêu Hỏa Tinh

Tên cướp Giáp dao gọt trái cây huy tới, máu tươi tung tóe.

Diệp Tư cả kinh thất sắc, cho là Hoàng Vinh Nhạc chảy máu, quay đầu nhìn lại, lại thấy Hoàng Vinh Nhạc bình an vô sự, cầm trong tay một cây dao gọt trái cây.

"A!"

Đối diện, tên cướp giáp nhưng là một tiếng hét thảm, ngã nhào trên đất, cánh tay có một đạo vết máu, đau kêu không chỉ.

Nguyên lai, ở tên cướp giáp quơ dao trong nháy mắt, Hoàng Vinh Nhạc bấu vào cổ tay đối phương, cừu âm chân kinh nội lực một trào, trực tiếp đưa tay cổ tay chấn trật khớp, thuận thế đoạt lấy dao gọt trái cây, tìm đối phương một đao.

Tên cướp giáp mới vừa ngã xuống đất, tên cướp ắt đã lao ra, dao gọt trái cây hung hăng đâm tới.

Hoàng Vinh Nhạc không có tránh né, súc thế, phát lực, dao gọt trái cây huơ ra, tốc độ cực nhanh, xen lẫn kinh phong.

Vèo!

Ánh đao như thiểm điện vẩy vạch qua.

Phanh!

Kim loại thủy hưởng, tên cướp ắt bàn tay tê rần, dao gọt trái cây rời tay ra, ánh đao vạch về phía hấn mặt, ca một tiếng, mặt nạ bị cắt ra, hấn bị sợ mặt như màu đất, chân mềm trên đất, toàn thân run run không chỉ.

Một đao này nếu là thấp một chút nữa, hấn cổ đã bị cắt đứt.

Hoàng Vinh Nhạc mới vừa một đao này, chính là độc cô cừu kiếm phá kiếm kiêu kiếm chiêu. Ở chỗ này trước, hấn độc cô cừu kiếm đều là cùng con ruồi, đã lẳng gà giao thủ, hôm nay là lần đầu tiên cùng người giao thủ, cảm giác rất tươi.

Đáng tiếc, đối thủ hay là quá yếu, một chiêu trong nháy mắt giết, luyện khởi kiếm thuật chưa thỏa mãn.

Độc cô cừu kiếm gặp mạnh thì mạnh, chỉ có gặp phải mạnh hơn đối thủ, mới dễ dàng hơn kích thích ra mạnh hơn kiếm chiêu.

Luyện nữa luyện.

Hoàng Vinh Nhạc nhìn về một tên sau cùng tên cướp binh, chỉ thấy hấn đứng tại chỗ, thân thể hơi run rẩy, đã bị độc cô cừu kiếm kiếm chiêu bị sợ tròn mắt, không dám công tới.

Hoàng Vinh Nhạc hỏi: "Ngươi có gọi hay không?"

Tên cướp binh sững sốt một chút, lắc đầu: "Ngươi ngươi thật lợi hại, ta không đánh lại."

Hoàng Vinh Nhạc khích lệ nói: "Thực hành mới là kiểm nghiệm chân lý tiêu chuẩn duy nhất, thật ra thì, ngươi hấn thử một chút, vạn nhất đánh thắng được chứ ?"

Tên cướp binh không ngừng lắc đầu: "Không, tuyệt đối đánh không đánh lại, ta nhận thua." Nói xong, tên cướp binh làm bộ muốn buông xuống dao gọt trái cây, chẳng qua là thả vào một nửa, hấn bỗng nhiên đánh tới, mượn cơ hội đánh lên.

Hoàng Vinh Nhạc sớm xem thấu, cổ tay run một cái, lại đùa bốn khởi độc cô cừu kiếm, dao gọt trái cây hóa thành ngân quang vạch ra.

Phanh!

Tên cướp binh cánh tay bị chấn tê dại, khiếp người kiếm thế gào thét tới, gò má chợt lạnh, mặt nạ bị cắt ra, hướng hai bên rách đi, tên cướp binh bị sợ đặt mông té ngồi trên đất, sắc mặt kinh hoàng, toàn thân run rẩy dữ dội, hấn bản năng muốn chạy trốn, chẳng qua là hai chân như nhũn ra, không đứng lên nổi.

Trong nháy mắt, ba tên tên cướp cũng tê liệt ngồi ở đất.

Hệ thống nhắc nhở: Túc chủ bắt ba tên tên cướp, thể nghiệm lấy sập lá cả phương thức đánh trách thăng cấp khoái cảm, chỉ số hạnh phúc 150!

Hệ thống nhắc nhở: Túc chủ lần đầu tiên dùng độc cô cừu kiếm cùng chân nhân thực chiến, giây thắng đối thủ, kiếm thuật có chút tinh tiến, chỉ số hạnh phúc 40!

Nguy cơ giải trừ.

Chuyện biến hóa quá nhanh, Diệp Tư có chút không phản ứng kịp. Mặc dù nàng một mực ở Hoàng Vĩnh Nhạc bên người, nhưng không thấy rõ ba tên tên cướp là làm sao bị đánh ngã.

"Vĩnh Nhạc làm sao như vậy có thể đánh?"

Diệp Tư sinh lòng nghi vấn, hướng Hoàng Vĩnh Nhạc đầu đi ánh mắt kinh ngạc, nàng cùng Hoàng Vĩnh Nhạc sống chung lâu như vậy, lại không biết hắn thân thủ như vậy phải?

Hoàng Vĩnh Nhạc nắm dao gọt trái cây, đi về phía ba tên tên cướp, ba người bị sợ sắc mặt trắng bệch.

Hoàng Vĩnh Nhạc nói: "Các ngươi tại sao muốn giết ta?"

Ba tên tên cướp trở mắt nhìn nhau.

Tên cướp giáp nói: "Hoàng Vĩnh Nhạc, chúng ta cùng ngươi không thù không oán. Chẳng qua là, có người ra 30 vạn, để cho chúng ta hoa thương ngươi."

Hoàng Vĩnh Nhạc hỏi: "Ai ra 30 vạn?"

Tên cướp giáp lắc đầu: "Chúng ta cũng không biết hắn thân phận, chẳng qua là điện thoại liên lạc, hắn tự xưng kêu con cóc. Con cóc nói, chỉ cần để cho ngươi ra chút máu, liền có thể bắt được 30 vạn."

Hoàng Vĩnh Nhạc lại hỏi: "Con cóc tại sao phải nhường ta ra chút máu?"

Tên cướp giáp giải thích: "Bởi vì thầy tướng số nói, nếu như Diệp Tư cùng ngươi chung một chỗ, sẽ có huyết quang tai ương. Chỉ cần chúng ta để cho ngươi ra máu, Diệp Tư liền sẽ tin tưởng thầy tướng số lời, đến lúc đó, các ngươi hai người thì sẽ chia tay."

Hoàng Vĩnh Nhạc nói: "Các ngươi cùng thầy tướng số là một phe?"

Tên cướp giáp lắc đầu: "Chúng ta cùng thầy tướng số căn bản không biết, chỉ biết là thầy tướng số sẽ nói huyết quang tai ương chuyện, đây là con cóc nói cho chúng ta."

Diệp Tư hỏi: "Con cóc tại sao phải nhường ta cùng Vĩnh Nhạc chia tay?"

"Giá ta thì không rõ lắm." Tên cướp giáp đạo.

Hoàng Vĩnh Nhạc luôn mãi hỏi, phát giác ba tên tên cướp đối với chủ sử sau màn "Con cóc" không biết gì cả, bọn họ chẳng qua là lấy tiền làm việc. "Con cóc" sử dụng là xa lạ số điện thoại di động, căn bản không cách nào xác nhận thân phận chân thật.

Vì tra rõ chân tướng, Hoàng Vĩnh Nhạc trở lại đình, tìm được thầy tướng số Mao Thất Đạo.

Thầy tướng số cùng ba tên tên cướp vậy, đều bị "Con cóc" thu mua, biến ra một cái "Huyết quang tai ương" lời nói dối, muốn chia rẽ Hoàng Vĩnh Nhạc cùng Diệp Tư. Đến nỗi "Con cóc" thân phận, thầy tướng số giống vậy không biết chuyện.

Thầy tướng số nói: "Diệp nữ sĩ, năm ngoái ngươi mà tính mạng lúc, con cóc liền liên lạc ta, để cho ta cho ngươi một chi thanh trúc ký."

Diệp Tư sửng sốt một chút: "Năm ngoái thanh trúc ký, cũng là con cóc an bài?"

Thầy tướng số gật đầu.

Diệp Tư truy hỏi: "Như vậy nói, thanh trúc ký là giả, cái gì thanh trúc cả đời chỉ mở một lần hoa, huyết quang tai ương, những thứ này đều là giả?"

Thầy tướng số nói: "Đương nhiên là giả. Thanh trúc ký là ta cho ngươi, không phải chính ngươi quất, tự nhiên không tính toán gì hết."

Thẩm vấn hoàn thầy tướng số, phúc núi cảnh khu cảnh sát chạy tới, đem ba tên tên cướp dẫn độ, thầy tướng số dính lưu lưong gạt, giống vậy bị câu lưu, cũng phối hợp cảnh sát điều tra người hiềm nghi phạm tội "Con cóc".

Cảnh sát đem người mang đi lúc, đã là chạng vạng tối.

Nắng chiều chiếu xéo, phúc núi sống lâu đình một cái buổi hoa đường mòn thượng, Hoàng Vĩnh Nhạc cùng Diệp Tư sóng vai đi.

"Vĩnh Nhạc." Diệp Tư nói, "Thật xin lỗi, hôm nay hại ngươi suýt nữa bỏ mạng"

Hoàng Vĩnh Nhạc dắt nàng tay: "Diệp Tư, đây không phải là ngươi sai. Huống chi, ta lại không bị thương."

Diệp Tư cau mày: "Nhưng là, bây giờ còn không biết vạn nhất hẳn lại phải người hãm hại người làm thế nào?"

Hoàng Vinh Nhạc nói: "Phải tìm được con cóc cũng không phải là rất khó. Từ trước mắt đầu mỗi đến xem, con cóc hẳn là theo đuôi của người người một trong, hơn nữa theo đuôi người thời gian vượt qua một năm. Chỉ cần bắt được cái đầu mỗi này, hẳn có thể tìm được con cóc. Tóm lại, đây chẳng qua là tiểu nhạc đệm, không có việc gì "

Đang nói, một tên cô gái trẻ tuổi đâm đầu đi tới, bóng người có chút quen thuộc, nàng thấp vùi đầu, đang khắp nơi tìm cái gì.

Người đàn bà này chính là trộm mộ nhật ký nữ chủ nhân Kim Tiểu Nhu.

Từ trộm mộ nhật ký nội dung nhìn, Kim Tiểu Nhu lại phúc núi, chủ yếu là vì tìm một tòa mộ địa. Đáng tiếc, mộ địa không tìm, mình ô mai điện thoại di động nhưng ném

Nàng đánh mất điện thoại di động, giờ phút này ngay tại Hoàng Vinh Nhạc trên người.

Converter: Tịch Văn Tịch Mịch

Bạn đang đọc truyện *Hạnh Phúc Đại Rút Thương Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 134: Giả bộ thành công cùng tiểu thuyết mộ

Tác giả: Ngã Yêu Hóa Tinh

Trên sườn núi, Kim Tiểu Nhu đâm đầu đi tới, thấp vùi đầu, hết nhìn đông tới nhìn tây, tựa hồ tìm

Diệp Tư hỏi: "Cô nương, người tìm gì?"

Nghe được câu hỏi, Kim Tiểu Nhu ngẩng đầu nhìn tới, không khỏi ngần ra, đánh giá trước người đây đối với trai gái, tràn đầy kinh ngạc: "Hai người... Có phải hay không Hoàng Vinh Nhạc cùng Diệp Tư?"

Diệp Tư nhẹ khề gật đầu.

Kim Tiểu Nhu khó tin, lại sẽ ở trên núi gặp phải Hoàng Vinh Nhạc cùng Diệp Tư, đây chính là người nổi tiếng: "Kỳ quái các người sẽ ở chỗ này?"

"Chúng ta lại phúc núi du lịch." Diệp Tư hỏi, "Người có phải hay không ném?"

Kim Tiểu Nhu nói: "Ta ném một khoản ô mai, đã ném hai ngày, một mực không tìm được."

Diệp Tư nói "Ném hai ngày? Có thể hay không bị người nhặt?"

Kim Tiểu Nhu nói: "Trong có thật nhiều trân quý tài liệu, ta phải tìm về."

Diệp Tư nhắc nhở nếu là thật bị người nhặt đi, người như vậy tìm tiếp cũng không có biện pháp."

Kim Tiểu Nhu đôi mi thanh tú hơi nhăn, đây chính là nàng chuyện lo lắng nhất.

Hoàng Vinh Nhạc nói: "Muốn biết có hay không bị người nhặt đi, thật ra thì có một cái biện pháp có thể để nghiệm chứng "

Kim Tiểu Nhu trong lòng động một cái, ân cần hỏi: "Biện pháp gì?"

"Ném cứng rắn tiền." Hoàng Vinh Nhạc từ túi lấy ra một quả cứng rắn tiền, lẩm nhẩm nói, "Trong chỗ u minh tự có thiên ý, có hay không bị người nhặt đi, chỉ cần ném cứng rắn tiền liền có thể biết được. Nếu như cứng rắn tiền chính diện hướng lên trên, nói rõ đã bị người nhặt đi; nếu như cứng rắn tiền mặt trái hướng lên trên, nói rõ còn không có bị người nhặt đi."

"..." Kim Tiểu Nhu.

"..." Diệp Tư.

Cái phương pháp này, tốt tòa a!

Hoàng Vĩnh Nhạc không để ý đến, búng ngón tay một cái, cứng rắn tiền ném hướng không trung, đình đình, rơi xuống đất, lăn mấy vòng, dừng lại.
Mặt trái hướng lên trên!

Hoàng Vĩnh Nhạc nói cứng rắn tiền mặt trái hướng lên trên, xem ra còn không có bị người nhặt đi."

"..." Kim Tiểu Nhu cùng Diệp Tư.

Đối với lần này, hai người đều không phát biểu đảm nhiệm cái nhìn thế nào.

Hoàng Vĩnh Nhạc hỏi Kim Tiểu Nhu: "Người là ở nơi nào vứt?"

Kim Tiểu Nhu nói: "Ta cũng không biết. Ném cùng ngày, ta từ sống lâu đình đông sơn sườn núi đi tới bắc sơn sườn núi, lúc, liền ném."

Hoàng Vĩnh Nhạc nói: "Vậy chúng ta nữa ném một lần cứng rắn tiền. Nếu như cứng rắn tiền chính diện hướng lên trên, nói rõ nhét vào đông sơn sườn núi; nếu như cứng rắn tiền mặt trái hướng lên trên, nói rõ nhét vào bắc sơn sườn núi."

Nói xong, lại đem cứng rắn tiền ném ra, đình đình, rơi xuống đất, cứng rắn tiền dừng lại.

Mặt trái hướng lên trên!

Hoàng Vĩnh Nhạc nói: "Xem ra nhét vào sống lâu đình bắc sơn sườn núi, chúng ta đến bắc sơn sườn núi tìm một chút."

"..." Kim Tiểu Nhu nói: "Vĩnh Nhạc để, người là nghiêm túc sao?"

Diệp Tư yếu ớt hỏi Hoàng Vĩnh Nhạc: "Phương pháp kia có thể được không?".

Hoàng Vĩnh Nhạc nói: "Thực hành là kiểm nghiệm chân lý tiêu chuẩn duy nhất, chúng ta đi bắc sơn sườn núi tìm một chút, coi như là xem quang du lãm."

Nói xong, dắt Diệp Tư tay nhỏ bé, hướng bắc sơn sườn núi đi tới.

Kim Tiểu Nhu cảm thấy ném cứng rắn tiền phương pháp không đáng tin cậy, nhưng là Hoàng Vĩnh Nhạc nóng như vậy lòng tìm giúp, Kim Tiểu Nhu không thể làm gì khác hơn là đi theo.

Sống lâu đình bắc sơn sườn núi cũng không phải là chánh quy du lịch cảnh điểm, du khách thưa thớt, càng đi bắc đi, càng u tĩnh.

Nắng chiều rơi vào tây sơn, màn đêm buông xuống.

Dưới ánh trăng, có thể thấy bắc sơn sườn núi dài rất nhiều trái cây rừng, có dã trái táo, có xanh lý tử, còn có cơ ô mai.

"Chúng ta trước tiên ở giá phiến trái cây rừng trong rừng tìm một chút."

"Nga."

Ba người chia nhau tìm

Hoàng Vĩnh Nhạc đi tới một bụi cơ ô mai cạnh, móc túi ra ô mai, lặng lẽ đặt ở ô mai nhỏ chi thượng, lá xanh che lại.

Giá khoản ô mai là kim nhỏ nhu đánh mất, Hoàng Vĩnh Nhạc chuẩn bị vật về nguyên chủ.

Cất xong, Hoàng Vĩnh Nhạc liền đi ra ngoài.

"Diệp Tư!"

"Ừ?"

"Chúng ta hái điểm ô mai ăn đi?"

"Ừ."

Không lâu lắm, Diệp Tư đi về phía dài cơ ô mai khu vực, tìm thành thực ô mai.

"Đi?"

Tìm một hồi, Diệp Tư bỗng nhiên liếc một khoản!

Chỉ thấy một khoản màu hồng ô mai, khám ở một buổi ô mai nhỏ chi thượng!

"Tìm được!"

Diệp Tư nhật lên, mặt đẹp vui mừng: "Kim cô nương, tìm được."

Nghe vậy, cách đó không xa Kim Tiểu Nhu chạy như bay.

Diệp Tư nói: "Có phải hay không giá khoản?"

"Đúng đúng đúng, giá chính là của ta !" Kim Tiểu Nhu cảm, lòng tràn đầy vui mừng, "Diệp Tư, thật là rất cảm tạ ngươi..."

Diệp Tư mỉm cười nói ta cũng là ngẫu nhiên tìm được, nếu không phải Vĩnh Nhạc để cho ta hái ô mai, ta cũng không nhất định có thể thấy."

Trò chuyện tới nơi này, Diệp Tư cùng Kim Tiểu Nhu cũng nhận ra được dị thường!

Lại thật tìm được, hơn nữa thật ở bắc sơn sườn núi, ý vị này Kim Tiểu Nhu ném cứng rắn tiền kết quả là đúng !

Kim Tiểu Nhu trước còn cảm thấy ném cứng rắn tiền quá tức cười, nhưng là sự thật đặt ở trước mặt, nàng không khỏi hoài nghi Hoàng Vĩnh Nhạc ném cứng rắn tiền giấu giếm huyền cơ, đơn giản là thâm tàng bất lộ a.

Hệ thống nhắc nhở: Túc chủ ném cứng rắn tiền, dự đoán đánh mất ô mai đích vị trí, giả bộ thành công, chỉ số hạnh phúc +55!

Kim Tiểu Nhu cảm thấy không thể tưởng tượng nổi, Hoàng Vĩnh Nhạc dùng ném cứng rắn tiền phương pháp, lại thành công dự đoán vị trí.

Kim Tiểu Nhu không khỏi hoài nghi Hoàng Vĩnh Nhạc có thể tinh thông "Tìm long điểm huyết" các loại trộm mộ bí thuật, nàng vốn là muốn hỏi Hoàng Vĩnh Nhạc, chẳng qua là nếu là bí thuật, khẳng định không có phương tiện truyền ra ngoài, nàng vì vậy không có hỏi.

Kim Tiểu Nhu thành công tìm về, nàng quyết định đưa Hoàng Vĩnh Nhạc một phần lễ vật bày tỏ cảm ơn.

Kim Tiểu Nhu hỏi: "Vĩnh Nhạc đề, ngươi mạng tiểu thuyết đứng bây giờ còn thiếu tiểu thuyết sao?".

Hoàng Vĩnh Nhạc nói: "Phải".

Kim Tiểu Nhu nói: "Ta ở phúc núi một tòa 'Tiểu thuyết mộ', trong mộ hãn chôn giấu tiểu thuyết."

Cái gọi là "Tiểu thuyết mộ", chính là chôn giấu tiểu thuyết tác phẩm phần mộ.

"Tiểu thuyết mộ " nguồn, còn phải từ nước Hoa gần thay mặt sử nói tới.

Hoa Hạ là hạnh phúc trên hết đất nước, nghề giải trí phát đạt, tiểu thuyết coi như liên giới nhất phương thức giải trí, tác phẩm số lượng nhiều, đã từng xuất hiện rất nhiều tiểu thuyết danh gia.

Bất quá, hơn bốn mươi đầu năm, nước Hoa chánh giới đã từng vén lên một trận "Phản giải trí vận động", một ít thế lực cho là tiểu thuyết, manga chò giải trí sản phẩm là tinh thần độc - phẩm, hãn át chế.

Những thứ này phản giải trí thế lực cảm thấy nhân dân tổn ở giải trí quá nhiều, thuộc về không công việc chính đáng. Vì phòng ngừa nhân dân mê một giải trí, phản giải trí thế lực bắt đầu đại quy mô thiêu hủy giải trí sản phẩm, trong đó, tiểu thuyết là trọng điểm tiêu hủy đối tượng.

Ở nơi này tràng "Phản giải trí vận động" trung, rất nhiều tiểu thuyết tác phẩm bị thiêu hủy, rất nhiều nhà văn bị buộc hại.

Nhà văn vì phòng ngừa nhiều hơn tiểu thuyết bị phản giải trí thế lực thiêu hủy, bọn họ không thể làm gì khác hơn là đem tiểu thuyết chôn giấu, hoặc chôn vào lòng đất, hoặc chôn vào núi thẳm, vì vậy, có "Tiểu thuyết mộ" .

Nhà văn vì để tránh cho dẫn hỏa thiêu thân, những thứ này chôn ở "Tiểu thuyết mộ " tiểu thuyết, phần lớn cũng không có ký tên.

Vì vậy, ở "Phản giải trí vận động " niên đại, nước Hoa xuất hiện rất nhiều không có ký tên tiểu thuyết tác phẩm.

Đối với "Tiểu thuyết mộ", Kim Tiểu Nhu cũng không xa lạ gì. Hãn từng ở Khai Minh Tỉnh khu biệt thự giếng cổ trong đào đến một cái cặp, rương trong có giấu manga cùng tiểu thuyết, đây cũng là một cái "Tiểu thuyết mộ" .

Ở trong rương, có một bộ manga 《 Người gõ tìm bảo nhớ 》，còn có 《 Giải trí đại đế quốc 》《 Cười ảnh kiếm khách 》 chò tiểu thuyết, những thứ này tác phẩm đều là không có ký tên.

Bọn họ đều là ở "Phản giải trí vận động" niên đại, bị chôn tác phẩm.

"Phản giải trí vận động" kéo dài 13 năm, bị bách hại nhà văn đếm không hết, chôn tiểu thuyết, manga đích số lượng cũng không ít.

Cho đến 35 đầu năm, những thứ này phản giải trí thể lực bị chứng minh là phản bội - nước phân tử, ý đồ thông qua "Phản giải trí vận động" khơi mào nước Hoa nội chiến.

Âm mưu bại lộ sau, những thứ này phản bội - nước phân tử rất nhanh bị dẫn độ, "Phản giải trí vận động" mới rốt cục lắng xuống.

Ba mươi nhiều năm, chính - phủ một mực tìm năm đó bị chôn tiểu thuyết cùng manga, phát triển nghề giải trí.

Đáng tiếc, những thứ này tác phẩm tác giả đa số ngộ hại, bọn họ tiểu thuyết chôn giấu địa điểm cũng được mê đoàn.

Vì tìm được "Tiểu thuyết mộ", vì vậy xuất hiện không ít chuyên nghiệp trộm mộ người, tìm năm đó bị chôn tiểu thuyết.

"Phúc núi có 'Tiểu thuyết mộ' ?" Hoàng Vĩnh Nhạc hỏi.

"Ừ." Kim Tiểu Nhu giới thiệu, "Hai ngày trước, ta ở phúc núi bắc sườn núi ý trung tìm được một tòa 'Tiểu thuyết mộ', đang ở phụ cận, ta mang các người đi xem một chút đi."

Vì vậy, ở Kim Tiểu Nhu dưới sự hướng dẫn, Hoàng Vĩnh Nhạc cùng Diệp Tư đi phụ cận "Tiểu thuyết mộ".

Converter: Tịch Văn Tịch Mịch

Bạn đang đọc truyện *Hạnh Phúc Đại Rút Thương Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.